

உ
கணபதினை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுரணம்.

காப்பு.

திருக்களணி சடைப்பெருமான பூசையாற்றித்
திரிமதிவாங்கடந்திடமுன விரிவாறன யாவன்
தவருகடற் புவிவண்பபி னொடி யோ னுதி
சகலருகற் முறுதகவிட உனமுன யாவ
னங்கவனமெயச சரிதமொழி பெயர்ப்ப லெனீடி.
யவனடியே சரணாக வந்தது னேறகு
பங்கலசின மயமதுரத தமிழ்மொடம லாடல்
வாரிமட மடையுடைந்து னளரு மனேரி

(இதன்பொருள்) திருக்களையாணிக் கடை யினை யுடைத்து சிவபெருமான பூசை
செய்த முமதிவகையுஞ் சய்க முன்னின்றவன் எவனோ, கடலுடை சூழ்ந்து
விளங்கும் பூரியினிடத்தில திருமாலமுதலிய யாவரு டுமு (அவ்வா லினை வழியின
யும்) துன்பங்களை (தன்னை யாராதிதல்லா) விலக்குநிறவன் எவனோ, தூதப
பெருமானது உண்மையாகிய சரித்தரை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க
வீருமயி, அந்த விராயக்கடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள
அடியேனுக்கு மவகலாரமும் ஞானமாமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாட
லாகிய சாகரம் (எனது) அறியாமையைய தடையினை யுடைத்து (அவனொளால்)
பெருகாந்தருள் என்றவாறு

பூவம் தக்கன் புதலவியா இருபானெருவரையு மணந்த சக்திரன் அவாபாற
சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமைந்த உரோகணி யென்பவனையே அதிக
மாசுவிகவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது கண்கவகழிப்ப, அடுத்துணர்ந்த தக்கன்
பலவாறு மதிக்கு மதிக்கிறியுங் கேளாமையின், அவனைச் சினந்து கலெகுறைகவெனச
சபிக்க, அச்சாபமேற்ற சக்திரன் தன் குறைவுநீக்குமபடி இவ்விதன் முதலிய இடைய
வாகனோரோத்தம் அத்தனை தீர்ப்பாரிவனாய், திருக்கைகலையையடைந்து சிவபெரு
மானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது
சடையிலணிந்து அருளினமையின் “திருக்களணி சடைப்பெருமான” என்றும், பிர
மாதிதேவாகளும் சந்தருமாராதி முனிவாகளும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதனை அச்
சிவபெருமான நுகுவவாயும் பூசியாதவரையினும் விராயகப்பெருமானை விதிப்படி
பூசித்து அவருண்பெற்றமையின் “பூசையாற்றி” என்றும், சிவபெருமான விராயக
கடவுளையாராதித்து அவருணால் திரிபுரக்களையு மெரித்தருளினமையின் “திரிமதி
வாங்கடந்திட முன்னின்றவன் யாவன்” என்றும், இவ்வுலகம் கடலுடை சூழப்பெற்
துண்மையின் “தங்குகடற் புவிவண்பபி” என்றும், திருமால் திசைமுகன் தேவர்.

கோன முதலியோர யாவரும் தமக்கிடுககணவந்தவிடத்து இவவிறைவினை வணங்க, அவர்கள்து விக்னங்களை விலக்கியருளுகிறமையின், “நெடியோனாதி சகலருக்கு முறுத்தவாகினேருன யாவன” என்றும், அக்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தா மணியாதி காபியங்கனபோலக் கட்டுமையனராகவின் “அங்கவன மெய்ச்சரிதம்” என்றும், அவவிறைவன புகழும் பார்க்கவழிவனூல வடமொழியிற் புகலப்பட்டுள்ள மையின் அதனை அமிழதினு மினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாகக்கேவனெடுத்தவின் “மொழி பெயாப்பவேண்டி” என்றும், ஒருதூல செய்யப்படுகுவோ முதலில் ஐங்கரகருரிசிலடி மலா பரவிட பின்னாத் தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவாராகவின், யான அவவாறினி அலையே வழிபட்டு அவனருள் ல அவனசரிதையையேகூற அவனையே யாட்வாக வடைந்தேனென்பார “அவனடியே சரணாக வடுத்துளேறகு” என்றும், மங்கலப் பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக் குப்பேச்சித்ததாதலாலும், திரு நெறித் தமிழ்வேதங்களாயின யாவும் ஞானம் பயக்கத்தக்கவையாதலும், தமிழ் என்பதற்கே மதுர்மென்பபொருடரலாலும் ‘மங்கல சினமய மதுரத் தமிழ்ச் செம் பாடல்’ என்றும், தமிழாகிய கடனமடை பெருகுத்தற்கு மடமாகிய தடை அவனருளா லுடைபடுமென்பார “வாரிடம் மலையுடைத்து வளரும்” என்றுங் கூறினா

இச்செய்யுள் செய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முடைத்தாம் எனனை, “தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு - மெய்த வுணாப்பது தற்சிதப் பாகும்” என்றும், ‘வழிபடு செய்வ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழி முதல் வகுத்தேடுத லுக்கொண்ட-விலக்கிய விலக்கண மிடுக்க னின்றி-யினிது முடியு மெனமனா புலவா’ என்றும், சூத்திரமாகவின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயாப் விநாயகக்கட வுளைப்பணிந்தேனெனரா இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்க மென்றும் ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருநிறத்ததாமயினும் ஈனெடுக்கற்ப பட்டது விநாயகனாயேயாதவின், அவவிரண்மொய் எனக்

இச்செய்யுளில், திங்கன மங்கலமொழி இதனை

வக்ஷணந்தீமாலே

“சீரெழுத்துப் பொன்பு திருமணிகா திங்கனசொற்
காபரிதி யானை கடலுலகம்—தோமலோமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிகரு
மங்கலமாஞ் சொல்லி ன வகை —என்பதனாறுணாக

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகா

அகரமென வறிவாகி புலக மெங்கு மமாந்தகர வுதரமக் ரங்க டம் மாற, பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பலவேறு திருமேனி தரித் துக் கொண்டு, புகரிலபொரு ணைகிணையு மிடாதிரந் தெய்தப் போற்று நருக் கறககருணை புரிந்தல் லாருக்கு, நிகரினமறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ - எ.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சாவவியாபியாய்] அமாந்து, அகர உகர மகரங்களாற [பிரணவசொருபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதலவராகியும், வேருகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கிக்

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டுனனும்) நான்கு புருஷார்த்தங் களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடுக்கண்களைக் களைந்தடையும்படி, தம்மை வணங் குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்த, தம்மைப்பணியாதவர்க்கு ஒப்பில்லாத் தமக்கருணை புரிந்து (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்ட மலரிதராகிய கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம் எ - று

“அகரவெனவறிவாகி” என்றதை “அகர வ்யூபோ லறிவாகி” யென்கு - நிகரிலிதை நீற்கு நீதைந்து” எனனாக நீருவருட்பயனாலும், “அறிவுஞ் சிவமூமிரண் டென்ப ரறிவிலா, அறிவு சிவமாவ தாரு மறிவிலா, அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா வமாதிரிப் பானே” எனனாக சிவமந்திரத்தானுமுணாக “அகர வுகர் மகரங்கள்” எனந்து அம்முன்றெழுத்துக்களு மொன்று கூடிய ஓம் என்பதாம் அதுவே பிரணவமுதற்பொருள் “அகர வுகர் மகரங்க டம்மாத பகருமொரு முதல்கி” என நதை, “பூரிணவப் பொருளாம் பெருநதகை யைங்கரன்” எனக்கூறிய ஆனரோ ரிருவாக்காணனாக “அரக்கருணை - தம்மையடைந் தோனா யருள்வழியானுதலென னும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோனாத் தண்டித்தாட்கொன்னுதலெனுக கொள்க கணங்கள் பதினெட்டும்கு இவரிதைவராகவின் கணப்பதியென்றா

பூர்வத்திற் கயமுக்காசுரன் காண பெற்றுள்ள வரத்தி னி ன்மீட்பபாத பிரமதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச் செயதுவர, தேவாசுரனைச் சகியாதவாசுரனாகி ஒருந் கு கூடித் திரு நகைலாயமலையையடைந்து திருநகர்தேவரனுஞ்செய்ய வுடசென்று சிவ பெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநோந்த குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான “அவன் என்னே நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அகரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாநிருக்க வரம்பெற்றான் ஆளு தனதுருவாகி வருமோலவ இறவாவரங் கட்டாளிவன் ஈரம் மாறாட்ட திருமேளியாக யானை முத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவேயம்” என்றவாக்கட்கு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பாவத்திதீயியாரோடும் அம்மலைக்குரசமீபத்திலுள்ள சித்திரசகலையையடைந்து அங்கு வீடுவகருமனு லெழுகப்பட்டெளய சிர்வடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பாவதி னேவியாருக்குக் காட்டி “பெண்ணை” முத்திலுள்ள பிரணவாகரமாகிய இரண்டு யானைகளில முறையிட்டது திரிமூர்த்திகளைப் பூசுந்தது அஃதெனதுவடிவாகும் அடுத்த சத்திகளமூவனாயும்பெற்றது அது நீனது வடிவாகும் ஆசலின்யாம் அப்பிரண் வச சித்திரங்களை வடிவ மாருதம்” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, உமாசுத்தியாரும் அக்கருத்துக்கினைசர்சா அப்பொழுது இறைவா ஆங்கோ திருவிரையாடலைச்செய்ய அதனு லப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விராயகா இருவதாரஞ்செய்தனா பிறகு விராயகனாக கைலையையிறகொண்டிருந்து மக்டுருகுட்டி “உன்னைவனைங் உனதருள் கொண்டு செயயுங்கருமங்களை நீற்றவேற்றவும், வணங்காது செயயுங் கருமங்களைத் தவிரக்கவும், உனக்கு விகினவிராயகெனப்ப பெயா தந்தோம்” என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து “இவன் நமது மூத்தபிள்ளை இவனை யெம்மைப்போன் ற்பசரியுங்கள்” எனச் சிவபெருமான திருவாயமலாதருளினா பிறகு தேவர்கள் விராயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அடிக் கயமுக்காசுரனுடைய போபுரிநது அவனெவ்வகை யாயுச்சுங் ளாலு மிறவாதவருதலின் தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளிகடி வாயின்ன அதனை விராயகா வாகனமாகிக்கொண்டனா —என்பது சரிதம்

“மூராரியாதியே தவாகணமுதலுறுமுழுதுலகினிலுள்ளோ விராவியாதொருகாரியமாயினுமவிளங்குறச்செயவெனேற பரவியுன்னருச்சனைசெயவோமனத்ததுறபான்மைத்தருளுன்ன பிராதுசெய்வாகாரியமுறுசெய்திடுதிடுமனறிவைசொன்னுன —எனச் சிவ

பெருமான கொடுத்தருளிய வரதகின்படி, தம்மையடைந்தோர் விருப்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதா காரியங்களை விகினைஞ்செய்யோராகலின் “ஓபாற்று நருக்கற்கருணை புரிந்தலலார்க்கு நிகரின மறக்கருணை புரிந்தாண்டுகொண் டிரு மலன்” எனப்பட்டனா

கணங்கள் பதினெட்டெனற்றை,

கீதாஸ்த்திபுராணம்

“கருடாக் தருவா தாரா கணநதயித் தியாகன விசரா
தாரிராக் கந்தரே சித்தன தாபத் ரகர ரேகிம்
புருடாகின னாரி யக்கா பூதவே தாளா தேவ
ருகர காச வாச ரொடுபோக புயியு னாரே” —என்பதனாறுணாக.

இச்செய்யுளில் யாமென்னு மெழுவா யெஞ்சினிற்றது

(க)

சி த் தி பு த தி

வேறு

கருணைமதம் பொழிமுதலாக கணேசரவா தமக்கழிவுந் தொழிவி
மான, வருவொன்றுமுண் மையையெவரு மழியவவ ருமையினவ தரித்த ஞா
ன்று, மொருமுனியோம் டியதமுலி எவதரித்த ஞான்றுமுட னுகத் தோ
னறிக, திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவாதாள் சென்னி
சோபபாம்

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகின்ற முகத்தினையுடைய கணே
சப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையுமாகிய திருவருளென்று சொல்லப்படுமுண்மை
யையாவரு முன்னுமபடி, அப்பெருமான உயாதேவியாரிடத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவா வளாசதடாகாக்கினியில் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், அவருடன் அவதரித்து, (அவ்விறைவனது) திருவுளங்கருநிப்பின்படி
நடக்குஞ் சித்திபுத்திகளுன்னு மிடங்களது திருவடிகளைச் சிறிசினமேற் பொருந்தச்
செய்வாம் எ - று

அறக்கருணை மறக்கருணை யென்னு மிரண்டினையு முடையாராகலானும்,
வணைய வுலையானைகளபோல, முமமதமுடையாரல்லராகலானும், வ்நாயக்கடவுளு
டைய உத்தமாவகம் டானை வடிவாகலானும் “கருணைமதம் பொழிமுதலாக் கணேசர்”
என்றா விநாயகருக்குற்ற விரும்புகளை பரஞானம் அபரஞானமெனக் கூறப்படும்

ஓந் முனியோம்பியதழிநும், உனாவியும் அவதரித்தது

தமிழ் நாட்டிப்பணை அபிசித்தெனனுமரசன் புத்திரப்பேற்றுவேண்டி வைசம்
பாயன் முனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்கிரமநிரத்தைப் பத்தியோம் தியா
னித துத்தவஞ்செய்தவருகையில்த் துதற்குமுன்னா அவ்வனத்தில தவஞ்செய்துகொண்
டிருந்த பிரமன் ஓநாள் தன்மனைவி சரசுவதிதேவியினமேன் மையல்கொள்ள அத
னால விரியஞ் சித்தி விரவின் தடாகநீரை அவவரசன் மனைவியாகிய குணவதி தாக
மிகுதியாவருநது அதுவே கருப்பமாய் நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கண்ணென்பவன்
மகா பராகிரமசாலியாய் வளாந்து பரமசிவசஷத் நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்ட
வரப்பிரசாதியாய் விஷ்ணுவும் பிர்மனும் நடுங்கத் திரிபுவனங்களையும்வென்று, எக்க
கிரேசுவரனாயரசாகி நாடத்திவருகையில, ஓநாள் வேட்டையாடிமின்னி அயாபுயிப்
பானாய், தங்கிய அவ்வனத்திற் கபிலமுனிவரைக்கண்டு சம்பாவித்து அவரால் திருபதி
யாயிடவுண்ட அவ்விருநது சிந்தாமணியாலமைத்திட்டது கண்டு வியந்து, அவாமிரு

தியா லதனைக்கேட்டதன்மேல, அது விண்ணினிடத்திற் பெற்ற இரதிரனால் தனக் கருமையாகக் கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி, அம்முனிவராதற்கொவ்வாமையாய் மறந்துரைத்துவிட்டான் சற்றும் யோசியாமல் அதனைப் பலவந்தமாய்க் கவரந்து சென்றபின் மிகவு மவாமனமவருகதி யவனுயிராகிற்றுநியாமபடி செயத வேண்டியின்றித் துதித்தின்கிடிலம் குண்டலம் தோளணி முதல்கவட முதலிய ஆபரணங்களோடு, தேசார்த்த வன்பெய்தியிருக்கின்ற திருவுருமுக வேழமுகமுக கருணைப்பாழிகின்ற திரிபுத்திரங்களும், மோதகம் தாமமாமலா மழுவாயுதம் பூமாய் இவற்றை எந்தென நான்கு திருக்கரங்களும், அடியாக ளிதயகமலத்தி லுலாவஞ்சேவடிகளும், சித்தி புத்தி சமேதமாகச் சிவகவாகளுடராய விநாயகமூர்த்தி எழுந்தருளினதுகண்டு அம்முனிவரவனா ம்கிழவாகவோராதனத்திருத்தி வசத்திருக்கையில, அன்றிரயில தூகனவுகண்ட கணராஜன் உடனெழுந்து சேனாகமேதனாய் அக்கபிலமுனிவர் ராசசிரயத்தை நெருங்கின சமயத்தில், சித்திதேவியாரை சிருட்டிக்கப்பட்ட பூதப்படைகளும் அரசன்படைகளும் மொனறோடொன் றெகிர்த்துப் போசெய்கையில், அச்சித்திதேவியார் திருநெருளாவநத் இலக்கனென்னுமோ மகாவீரன் அச்சுத்துருதன் நந்தநாசனஞ்செய்த அச்சுக்கண்ணுடைய புத்திராகனான் சூலபாணி சுலபனிருவனாபு வகைப்படியாகப் படித்துசென்று சுவாமியிடமாகச்சேருக, அச்செய்தியறிந்த கணராஜன் உவ்வா-சீர மத்தை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயம் பாதங்களிற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனமவீட்டெழாமல் திருநோக்கஞ் சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுதத்தா லவன் மடித்தனனாக, மறநான் அவன் பிதாவான் அப்சித்தசரசன் வந்து பிராத்தித்தவாறு அவன் பெளத்திராகளை வீடுதது, அவ்வரசனால் தந்த சித்தாமணியைக் கபிலமுனிவர் பிராத்தித்தவாறு வாய்க்கொடுத்தி தரித்தருளினா சித்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற் சித்தாமணி விராயக்கொன்னவும், கபிலரார் பூசிக்கப்பட்டனவாற் கபில விராயக்கொன்னவா, மாநகர் திருமுக்கத்தோ டெழுந்தருளினவாற் சுமுககொன்னவும், இடமூர்த்திகுத் திருநாயங்கன் வழங்கும்.

முன்னொருகாலத்திற் பரமதேவ வு கொட்டாவியல் புதானினை சித்தூர ணென்பவன் மூவுலகத்து எரிச்சித்த விடங்குளில்ருக்கவும் எரித்தவாறாகக் கையாற் றமுவினவனவி லவாக் ளிறக்கவுமான பல வரங்களைப் பரமபூதர் பெற்ற கொண்டு, பூலோகத்திற்கு வந்தபின் தவமின்றிக் கிடைத்ததால் உடனொண்டு சோதிப்பாளுக, பிரமனை யடைந்து தழுவச்செல்ல, அதைப் பரமன் கண்டு கோபித்தி விராயகரா லவ னழியத்தக்கதாகச் சபித்துக் கரந்து விஷ்ணுவீடத்தில் சின்குறை சொல்லிநீற்றாகையில, அச்சித்தூரன் அவவிஷ்ணுவைக் தேடிவந்து யுத்தத்திற்குழைக்க, அவர் இதவாந்தை யாடி உருத்திரமூர்த்தியிட்டுச் செல்லுமபடி சொல்ல, அவனும் அவவகையே கைலைய நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள் யோகநிலையிலிருந்ததாக, அவர் தேவியாளைக்கண்டு காழாற்றெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க, அதையறிந்தவா முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும் யோகமவீட்டெழுந்து அவனெதிரா செல்ல, சித்தூரன் அவரைத் தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவயிருவரிடையிலோ ரந்தணராயத் தேவனறி நின்ற, தமது மமுலை நடுவே நாட்டி அவலிருவனாயு நோக்கி மல்லயுத்தஞ் செய்வதை வீட்டு வேறு யுத்தஞ்செயமின்கொன்ன சொல்ல, அவ்வாறே யவலிருவரும் யுத்தஞ் செய்யுங்கால், சித்தூரன் மீறி முனபோற் றுருவப்போகையில, மழு அவனைப் போக வொட்டாதிடுக்க, அதுபோதில உருத்திரமூர்த்திகளோடு போகசெய்யலாகாதென்று விநாயகராகிய அந்தணரும் அச்சுறுத்த, அதுகேட்டவனஞ்சியகனரபின்னா உமாதேவி யவவநண்ணப்பார்த்து நீராரென், அவர் தமது திருவுருக்காட்டி இனிச் சித்தூரனை யழிகும்படி குமாரனாக உமது திருவயிறு வருவோமென ருளிப்போயினா பின்பு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைக்காற்றாராயக் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுந்ருத் திருவாகநுளி உமா தேவியார திருவயிற்றிற் கருவாசப் பிரவேசித்து வளர்ந்துவரு நாளில், அவரகருவா ணுண்டாகிய வெப்பந்ணியப் பூமியிற் பரியல் எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவண்மைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருக் குமாளில் மயேசுரனென்னுமோரசன் சிவபக்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனா யரசு புரியுங்காலத்தில், பிரகற்பத்திதேவா அங்கு வரக்கண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநீர்க் அதற்கவா மகிழ்ந்து உன்றலை தேவா முனிவா முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவ தாகவென ருசோவதித்துச் சென்றனா பின்பொருநாள் அவ்வரசன் தன்னகையிட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரக்கண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யுமாமையைக் குறித்தவா சபித்தவாறே யானைக்குழாத்துட கயமுகாசுரனென அவ னுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக் கோட்டினால் அவன் முட்டியெடுத்து ங்லக்தில் விழுத் தள்ளலும் அம்மை யஞ்சு உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலை யைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயந்மவென்று சொல்லி ங்லத்தில் விழுந்ததுகண் டவரிருங்கி அவனுக்குச் சாருப்பதமளித்து அதுமுதலாக்க கிருத்திவாசரென அவன் ரேலையையாய்னுத்திச சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனா அதுநீறிக் அச்சிந்துரன் எல்லா வலங்களுடும் ஆதப்படுத்தித் தனக்கெ ளிரிலையென அகங்கரித்திருக்குமநா லில் அசுரீரியால் தனக்கிதுநிசெய்யக் கணேசா உமா தேவியார் திருவயிற்றில் வளாவதா கச் சொல்லக்கேட்டு அவருச் சென்றவா சுழுத்தியிலிருக்குந் தருண்மறிந்து வாயுடிவா யுண்ணுமுது அகருவின் சிரசைக் கொய்து வீரதமலைக்கடுத்த நருமனைநதிநீரத்தில் வைத்துச் சென்றன பின்னா அக்கரு சிரமிகுந்தும் அவ்வாறே வளாக்தவர உமா தேவியாரும் பத்துத்திங்களுந்ரம்பிக் கைலாசுச் சென்றனராக அங்கே கணேசா பஞ்ச முகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யுண்மையமையா புகுத் தரிசன்கொடுத்து நாடுமக் குப புத்திரராயினேமென றுரைத்தருளி மறைநசவுடன மகாதேவியார் மயங்க அங் கே சிரசிலலாத தோர குழந்தை பிரகிருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநீறிக் உருத்திர மூர்த்திகளை மறைத் தேவார்களும் வந்து கண்டு கவலைபிக்காராகி றுவர்கள் காணவே ண்டி ஓராதனத்தின் மீதூரத்தின்வுடன அங்குமுழவித் தமது சோமிகுத் காணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது திவலிய வுடலோடு சோத்தருளிக் கஜானனரா வெழுந்தருளியிருக்குச் சமயத்தில் வந் தமாகக்கண்டே அவ்வரசரனை லிசுவருபங்கொண்டு துங்கசுரநாடெடுத்ததுச் சாந்தாநா ச் குழைத்துத் தமது மந்தக்கத்திற் பரிமளிக்கப்பூதித் தேவாக்களிடெண்ணெடொலேத்தருளாரா எனபது சரிதம்.

(2)

ப ர சி வ ம்

பூமாத தனைமணந்த புயலெண்ணப் பெருமானும் புல்லா போறறு நாமாது தனைமணந்த நானமுதலும் போமாமாது நயக்கு மெண்டோட கோமானுந் தானேபென றுணர்த்துத்தருகே பிரணவகுஞ்சரமாயத் தோன் மாமாவின் முகத்தானே யுயிர்த்தானே நினைந்திறைஞ்சி வழுத்து வாமே ப்ரி

(இ - ள்) திருமகனை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கலவிமானகன துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுரமுகப்பிரமணும், வீரமகன் விரும்பும் எட்டிப்புயங்களுையுடன உருத்திரனும், தாமேயெனறு (எவர்க்கும்) அறி வித்தற்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானை முகவிகாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம் - எ - று.

தானென்னும் படர்க்கைப்பெயர பரசிவத்தை யுணர்ந்தியது

பூமாத - செந்தாமரையில் வசிகருந் திருமகன நாமாது - பிரமன் நாவில வசிகருந் கலைமகன் போமாத - போரில் வல்ல தூகனாக பரசிவமே திருநூலும் பிரமனும் உருத்திரனுமாக விளங்குபவ்வென்பதை யாவருமுணரப் பிரணவவடிவாயச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிப்பவியத்து அகினின்றும் விநாயகப்பெருமானே யுண்டு செய்து, (தாமும் அவனாயாச்சித்தாக) கருணைபுரிந்தனா என்பது கருத்து

நீனைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாய் என்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள் மனத்தால் நீனைந்து, காயத்தாலினைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனக்கூட்டிக்கொள்க

புலவா என்பதற்குத் தேவனென்னும்பையும்

தானே திரிமூர்த்திகளுமெனறதை,
சியநானதிந்தியா

“யாதொருதெய்வங்கொணாமற்செய்வமரகியாகடு

மாதொருபாகனாதாமருவாமற்றச்செய்வங்கண்

வேதனைப்பங்கிறகருப்பிற்ககுமேலவியையுஞ்செய்யும்

ஆகலாவியையிலாதானநிறதருளசெய்வனனறே” —என்பதனூற்றிக (க)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டி லத்துஞ் செழும, மீமண டிலத்துஞ் சீரகொண் டேரேறி வருங்கனென மண்டிலஞ்சத்தி மண்டி லத்து மென்க ணுனு நீரேறி வரும்பியு முருத்தி னு மகேச கரனு நிலைப் செயது

நாரேறி வரும்வாத முளத்தமரென குளத்தினை நயந்து வாழ்வாம்

(ஆ - ஈ) தேரிவிவந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழியச்சந்திரமண்டிலத்திலும், சிற்றப்புற்று அழகுபொருந்திய மேட வாகனே றி வருகின்ற அக்கினிமண்டிலத்திலும், சக்ரிமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்ணையுடைய பிரமனும், திருப்பாறகடலி லறிதுயிலகொள்ளுந் திருமாவும், உருத்தரனும், மகேசகரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிகுத்து வருகின்ற அவர்களுடைய இதயத்தி லெழுந்தருளிய அண்குணங்களை யுடைய பரசிவத்தைவிருமி வாழுவோம் ஏ - று.

எண் குணங்களாவன — தன்வயத்தானுதல், தாயவுடம்பினானுதல், இயற்கை யுணர்வினானுதல், முற்றுமுணாதல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேசருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை இத்தனை,

“தன்வயத்தவன் னாய் வுடம்பின்ன றுனி யற்கையுணர்வின னுருதல் பன்னு முற்ற வுணாத வியல்பின்ன பாச நீங்குதல் பேசரு ளாகுதல் மன்னு மீறில் வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண மின்ன தாக்கரை வாகம மோதுமெம் மீசன னுளையெப் போதும் வணங்குவாம்” என்பதனுலுணாக அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலா வறிவை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளா (ச)

சிறுசத்தி

வேறு

சத்தியாய விந்துவாய மனோமனியாயத் தயங்கிய மகேசையாயுமையாய் நித்தில வடந்தாழ முனிமுழைத் திருவாய நெடுமபுகழ வாணியாய வேரு டெய்துறி மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைத் தர வத்திற நின்று [ம. மெத்திய வுயிரின மலவிருள கெடுதது விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுபபா

(இ - ள்) சத்தியாயும, விந்துவாயும, மனோமனியாயும, விளங்கிய மகேச யாயும, உருத்திராணியாயும, முததுமாலை தங்கிய அருமபிய தனதையுடைய நாராயணியாயும, அழியாத சோசதியையுடைய பிராமியாயும, வேராயும, பரசிவனாவவடிவாக நன்னன்னு அவனுக்கேற்ப அவவடிவாக விளங்கி, மிருத ஆனமக்களின் மலமாகிப் இருளாயிற்று விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய செந்ததியைத்தோத்திரஞ் செய்வாம். எ - று

சத்தி - வல்லமை இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவ நான்சித்தியார்

“சிவஞ்சந்திரநாதமவநஞ்சீராவென்றிருமீச

உவவந்தருருந் திரனனுமாலயநென்றினொரு ப

பவத்தருமருவநாவங்குருவநா லுபயமொனரு

மவத்தருபேகமேகநாதனைமப்பெனென்பா

சத்திபாயவந்துசநியாயமனோமனரிதானாகி

மொத்தறுமகேசையாடியுமைதிருநாணியாகி

வைத்தற நுசிராதிசுவநவருருந் தியொருத்தியாகு

மேகநிராநருவீசனத்திரமவருந்தபள்” —என்றதனால், சிவத்திற்குச்

சத்தியாகியும், நாதத்திற்கு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோமனியாகியும், மக்களுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், நிருமாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவரைப்பட்டுப் பரமசிவன சிவபேதமேழினுந் நனந் நடத்தும்மாறெல்லாம் அவனுடன் தாநனமியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழிவ நன்று அவனுக்குத் துணையாய் நடத்தத்தலின், “சத்தியாயு* * * பூரணியை” என்றாம் (இ)

நடேசா

வேறு

முத்தமக னிடத்தார்வ மீனறெடுத்த பிதாமகற்கு முதிரு ழாற்றற் பூததபொழிற் சென்னைநகரப் புருஷபிர சன்னமுகப் புத்தே ளன்ப ரேதெத்தெப்பப் பிரசன்ன மாயிருந் மாலயத்து ளெயதிமனறுட கூத்தியற்று மீசைப்பாறுஞ்சித்தமபரேசரா மலாததாள்குழித்து வாழ்வாம்

(இ - ள்) பெற்றெடுத்த பிதாவுக்கு முத்தபிளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலாநதசோலை சூழ்ந்த சென்னைநகரத்தில்வந்து, யானை முகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் (தமமை) அடியாகள் துதிக்கும்படி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுடைந்து, பொன்னமபலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இளைப்பை யாற்றிக்கொள்ளும் நடராசப்பெருமானது மலாபோன்ற திருவடியைத் தியானித்து வாழ்வோம். எ - று

பிதாமகன் = தந்தை, இது கோமகனென்பது போலாம். பிரசன்னமுகம் — யானைமுகம் இத்திர பிரசன்னமெனந்து வடசொல

மன்று - சபை சிவபெருமான நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசுவரேனனுங் குறிப்பாற பொன்னமபலமென்றும், மலாததாளெனந்து அனுககிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாசத்தை,

ஐந்து சபைகளாவன —

இரட்டையி ழில்லக்கலம்பகம்

“கடவுலிடநுகாதகாசினியிலிங்கங்நோஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபாலவரு திருவாணைக்காலினிலபுலிங்கமதாம
வடதிசையண்ணுமலையினிலிங்கமவன்னியின்வடிவுகளாததி
வாயுலிங்கமதாஞ்சிதம்பரலிங்கமாசிலாகாயலிங்கமதாங்
குடதிசையதன்னிமருவுகுறறாஸங்கோதந்சித்திரசபையாங்
குறறமிலகுணக்கிறபழயனாமனறங்குளுவரத்தினமனறெனபா
ரடலவிடைப்பாகனலலையம்பதியிலம்பலநதாமிரசபையா
மாலவாயமதுகாவெளளியம்பலமேயணிதிலலைசெம்பொனம்பலமே” — என
வருவதனாலும்,

பஞ்சாகரத்திருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய திருநடஞ்செயதலை,

உண்மைவிளக்கம்

“ஆடும படிக்கெணல மம்பலத்தி லையே ன
நாடுந திருவடியி லேடுகநங்—கூடு
மகர முதரம் வளாதோள நிகரம்
பஞ்ஞ முகம் வாமுடிப்ப பா
தோற்றந் துடியதன்றி ரோயுந் திதியமைபிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார—முற்றமா
ஞ்ஞ மலாபபத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
நாற்ற மலாபபத்திதே நாடு” — என வருவதனாலுமுணாக (சு)

சிவகாமசுந்தரி

சீதனந திரகலையுந் தினநரனவெம் மையுங்கனலிற் செழிந்த தேகம்
போதனவு நறுமணமும போலிதைவன குணமான புனித வேறாயக்
கோதனவு முயிசிவ, நகைக் காமுறவே சிவகாமங் கொண்டு நின்ற
காதனவுங் கருநடங்குட சிவகாம சுந்தரியைத் கருத்துங் வைப்பாம்

(இ - ன்) தண்ணிய சந்திரனிடத்திற் பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற்
பொருந்திய வெப்பமும், அக்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலரினிடத்துப்
பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவனான
புனிதயாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறுபட்டு (ஆணவாதிமை) குற்றம்பொருந்திய
ஆனமாகன (அக்குற்றத்தினின்றும்நீங்கி) பரிசிவத்தை யடைபுப் பொருட்டே சிவபெரு
மானிடத்து விருப்பங்கொண்டு (அவரது திருநடத்தைக்) கண்டுந்ந, காதனையுளாய்
நீண்டவிசாலமான கண்ணையுடைய சிவகாமசுந்தரியானாமனதிலிருத்ததுவாம் எ-று

பூவுமண்மும், அக்கினியு முடிவண்மும்போல, சிவமுஞ் சத்தியும் ஒரு தன்
மையாகவே நிறந்நின, “இறைவன்குணமான புனிதை” என்றா

சிவகாமசுந்தரி யெனறது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆனமாக்களைய
வேண்டுமென்னுங் கருணையால், இறைவியா தமது திருவிழியைச்சாயத்து அவரது
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டு களித்து நிறந்நின்கை இதனை,

உண்மைவிளக்கம்

“உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவனமிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வணமகடான பாதி—பறாய்டமாக

காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல
பேணும்வாக குண்டோ பிறப்பு.”—என்பதனறிக.

(எ)

சேன்னைமல்லீகரா.

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நனருகித் தீதாகி நானமறைக்கு மெட்டாத நலத்த தாகித்
தொன்றாகிப் புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடாந தனபா [முலாம்.
சென்றாடுஞ் சுவைக்கடலாடு சென்னைமல்லீ சுராமலாததாள சோநதுவா

(இ - ள்) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உரு
வருவமாகியும், நனருகியும், தீதாகியும், நானருவேதவக்கும் அதீதப்பட்ட நன்மை
யுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும்,
அண்பா(மல)குறத்தினினுநீங்கி, அடைநது திளங்கும் மதுரக்கடலுமாகிய சென்னை
மல்லீசுரத்து தாமரைமலாபோன்ற திருவடியை(சுரணை)அடைநது வாழ்வோம். ஏ-று

அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சாவசங்காரகாலத்
தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் “ஒன்றாகி” என்றும், சிவனு
சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவா முதலிய
பல நாமரூபங்களை யடைதலின் “பலவாகி” என்றும், போற்றிப்பற்றோடை “நன்னெறி
விஞ ஞானகலா காடுமல மொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின் நறுத்தருளிப்— பின்
ணைப், மேவா விளங்கும் பிரள யாகலாக்குத், தேவாய மலகனந நீர்த்தருளிப்—பூவ
லயந், தன்னின்று நீங்காச் சகலாக கவாபோல, முன்னின்று முமலஸ்தீர்த தாட்கொண்
டை—யன்னவனுக், காதிருனம்—” என்றபடியே, ஆணவம் கனம் மாயையென்னு
மும்மலங்களில், ஆணவமலமொன்றினையுடைய விஞஞானகலாக்கு அருண்மயமாக
வேயவருளத்திருந்து அதுக்கிரகித்தலின் “அருவாகி” என்றும், ஆணவகனம்மென்னு
மிரும்மலங்களையுடைய பிரளயாகலாக்கு மாபாமு சதூர்பபுஜ காண்கண்ட முதலிய
வற்றுடன் திருவருள் புரிந்தும், அம்மூன்றினையு மொருங்கேயுடைய சகலாக்குமாணைக்
காட்டி மாண்பப்பிடிப்பது போல ஆசிரியத்திருவருவேற்ற அதுக்கிரகித்தும் விளங்கு
தலின் “உருவாகி” என்றும், சிவருசத்தி நாதம் விந்துவன அருவமாகியும், மகேச்சுரன்
உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவ
முங்கலந் சதாசிவமாக நின்றலின் “உபயமாகி” என்றும், தம்மை கூழிப்பட்ட அடியவ
ருக் கிடுக்கணவந்விட்டது அஞ்ஞெய்ய நற்றுணையாக நின்றலின் “நனருகி” என்றும்,
திருவருளுக்கொவ்வாத தீதவொழியு புரிவோரைச் செஞ்சுது அவனாயருளலின்,
“தீதாகி” என்றும், வேதவகன் நானகாதலானுஞ் சிவ கீழமக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு
விளங்குதலானும் “நானமறை” என்றும், “வேதவகனாயாவெ னவோங்கியாழநகனற
முண்ணியனே” என வாத்தவாடிக்கூடும், “குளதாமறைச் சென்னியுந் தொடத்தொட
நீண்ட நீளநீ” என்று பாஞ்சோதி ழாவருங்கூறியபடியே, வேதவகட்கும் அதீதப்
பட்டதாதலின் “நானமறைக்கு மெட்டாத நலத்ததாகி” என்றும், “முனைப்படியும்
பொருட்டு முனைப்பழம்பொருளே” என்றாற்போல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவ
ருகலின் “தொன்றாகி” என்றும், இனியுளவாம் புதுப்பொருள்களிலும் புதிதாகவிளங்
குப்பவனென்பா “புதிதாகி” என்றும், தம்து திருவிழிகளேத்திறந்த காலத்துக் சூரிய
சோமாகனிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி லிருளைப்பரவச்
செய்தும் அவற்றின் சொருபந தாமேயாக விளங்குதலின் “சுடராகி யிருளாகி”
என்றும், ஆணவாதிமலப்பரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆணமாக்களடைய விரும்பின்
தம்மையே சரணுறவின் “துகடாநதனபா சென்றாடும” என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவாககடலும், பிறதீவுகளையடுத்த பாறகடல முதலிய கடல்களும் போலன்றிகளானினுங் கேட்டினும் கருதினுங் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போலவாராகலின் அவனைத் தரிசித்து அவர்பால் மனதைச்செலுத்துதலே யதில் மூழ்குதலாமெனப்பா “சென்றாடுஞ் சுவைக்கடலாம்” என்றும், அவ்வகைய இறைவர் செனனை நகரிலுங் ளவரும், மலலீசரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் “செனனைமலலீசரர்” என்றும், அவருடைய திருவடி “பூவெனப்படுவது போறிவாழ்ப்புவே” என்றாற்போல மேம்பாடுற்ற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் “மலாததாள்” என்றும், அத்திருவடியே அறுககிரகஞ் செய்யுமாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல கடமையெனப்பா “சோந்துவாழ்வாம்” என்றும் கூறினார் (அ)

பிரமராமபிகை

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக கெட்டாத வரனு மென்னுங் காரணாகண் மூவனாயுந் தரித்துநிராகுத வடையாளங் காட்டு மாபோற் றிரைவுந் திருவயிறறின மூவனாவாரந் தழுகெறிக்குஞ் செலவத் தாயைப் பெரணவுஞ் செனனைநகர்ப் பிரமராம பிகைமயிலைப் பேசி வாழ்வாம்

(இ - ள்) பிரமனும், விண்டுவும, வேதங்கட் கதிதனை உருத்திரனும் எனக் கூறப்படும் (சிருட்டியாகி முததொழிலகட்கும்) காரணாகளாகிய திரிமூத்திகளையும் (கருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிறைகைகள் கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செலவத்தை யுடையதாயாகிய கோத்திவாய்ந்த செனனை நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய பிரமராமபிகையைத்துதித்துவாழ்வோம் எ - று

திரிமூத்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றும்பினை யுடையாளென்றா இதனை,

சோந்திரியங்கி

“மூவருக்குமுதற்பிறப்புநின்முகருணைக்கடலென்றுமுன் சேவடிக்கணிசூப்பவாசெனனிகுவித்தச்செங்கைப்பிரிக்கதிவார பூவெடுத்தவாசெனனிகைத்திடுபோதமுற்றவரமமைநீள காவலாப்பொதிதாளிலவைக்கவுமூவாசெனனிகளிகருமே” — எனபதனூதிசு.

பிரசன்னவிநாயகா

முருகோடு மதுப்பிலிற்று நறுங்கடுகை முடிக்கணிந்த முதலவற காமைக் கருகோடு பறித்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரத்தில வாகுகி யொருகோடு முகத்தணிந்த பிரசன்ன விநாயகனை யுறுறுந் தான் மருகோடு மணிமாபத் தராவணிந்த நிராமயனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்) வாசனையோடு தேனைச்சொரியும் நல்ல கொணறைமாலையை முடியிலணிந்த முதலவராகிய சிவபெருமானுக்கு, (திருமாலர்கிய) ஆமையினகரிய ஓட்டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம்பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிகின்ற மதசலமானது பக்கங்களிற் பாய்கின்ற அழகிய மார்பினிடத்திற சாப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மன்திலிருத்தவாம் எ - று

நிராமயன்—நோயற்றவன் கடுக்கை—முதலாகுபெயர்

கருகு + ஓடு - கருகோடு

முதல்வந்தகாமைக் கருகோடுபறித்தணிக் கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூடர்மலடிவெற்று மத்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவர்கட்களித்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களையெழியுங் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச் சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவ பிராண விருப்பினபடி விராயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்ற மாயோனது ஓட்டினைப் பறித்துக் கலையை யடைந்து கண்ணுதலிடங் கொடுப்ப, அவர் அதனை மாபகத்தணிக் கணபெருமனுடைய உபதேசகாண்ட சரிதம் (க0)

கு ய ர வே ள.

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிகருந் தோறுஞ் சிரந்துளக்க வரிகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவளையுந் திறத்திற குன்றக் கரந்துளக்குங் குறுமுனிகருந் கருத்தினமயல் பூட்டியகை தவஞ்சாலவெறிய னுரந்துளைத்த சேயிலைவேல் வலனுயர்த்த விளையவனை யுள துளை வைப்பாம்.

(இ - ளு) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரி புரத்தின) மும்மதில்களையுறித்த வல்லபமுடைய சிவபெருமானும் நீனகரும்பொழு தெல்லாரு சிரக்கம்பனஞ்செய்ய, அலைகளேவிசங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விந்தமலையுந் தமதுவலிசுன்றுமபடி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கும், மன னில் மயக்கமவிளைத்த வஞ்சகமிருந்த கிரவுஞ்சுகிரியின் மாபகம் போழ்ந்த செவ்விய அச்சவடிவாகிய வேறபடையை வலப்படுத்த துயாததிய இளையபிள்ளையாண (நமது) மனதிலிருத்ததுவாம் ஏ - று

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுகிரிவன் தன்னாற்றலுணருமாறு கணையிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான மும்மதில்களையும் அறித்ததென்றவ கொள்க

அலைகடல்திறத்திறகுன்றியதாவது.

இந்நிரன் தன்னு செல்வச்செருக்கினால் அவைக்களத்தெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவாமறைய, இந்நிரன் அவரைத்தேடிக் காணாது பிரமன் சூழ்ச்சியால் திரிசிரினைக் குருவாக்கி, அவன் வஞ்சனையாக யாஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சோதித்து, பிரமத்ததியடைந்து, மாதா மரம் நீர் நிலங்கட்கு அதனைப் பகிராதுகொடுத்துப் புனிதனயினன். இந்நிரன் திரிசிரினைக்கொன்ற துணர்ந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓராயாஞ்செய்து அதிறேனறிய விருத்திரினை இந்நிரன்மேலேவ இந்நிரன் தன்னு வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருந்தமையின் விண்டு வின சூழ்ச்சியால் தந்திரமுனிவரது முதுகந்தண்டெனவைவாங்கி விசுவகன்மரூல வச்சிராயுதமாகக்கொண்டு விருத்திரிளையெதிராக், அவனேபோசெய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தனன் அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்நிரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவர் அவனெளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பாணஞ்செய்தனா எனபதாம் இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

“என்றவனிடக்கணமாப்பானிகலபுரிபுலன்களைநதும் வென்றவனெடியோனறனைவிடையவன்வடிவமாக்கி நின்றவனறிவாந் தமெயமையாய்நிறைந்தவெள்ளி மன்றவனுழிச்செந்திவடிவினை மனத்துட்கொண்டான்

கைதவன்கரர் துவைருங்கடலைவெறபடக்குவகையிற்
பெய்துமுந்தெலவைததாகிப்பருகினுனபிறைசோசெனனி
யையனதருளைப்பெற்றார்க்கதீசயமிதென்கொணமுன்று
வையமுத்தொழி லுஞ்செய்யவல்லவாரிடேரயனேரு.”—என்பதனுநீர்க்
துளக்கவென்றதனால் கரத்தைநீர்மிரத்திய காலத்துக் கடலைகரத்திலேற்ற
ஆசமயனீஞ்செய்தனரெனவும், கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழுத்த காலத்து விந்தத்தை யடக்
கெனரெனவுஞ் சொல்லாற்றலகாண்க.

பெருவனாதிற்றத்திற் குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவா தெனநிசைநோக்கிச் செல்லுனகையில், கிரவுஞ்சன என்னு
மகரன மலைவடிவாகநீன்று தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய
முனிவா கோபங்கொண்டு “நீ இவ்வாறே மலைவடிவாக்ககிடந்து குமாரகடவுள் வே
லாயுத்தத்திற் கு இளையாகுக” எனச்சபித்தேகினா அதுமுதல், கிரவுஞ்சன மலைரூபமா
கவேயிருந்தன்ன அபபடியிருக்கையில், ரூபனமனது தம்பிமாகளில் இளையோனாகிய
யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தனன். முருகக்கடவுள் ரூனைச
சங்கரிக் கச்செல்லுனகையில் அவவிருத்தாரதங்களை யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள
வேலாயுத்ததால் தாருகையையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வளைத்தனா இது
நிறக பின்னா விந்தமலைநாரதன் சூழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழி
யைமறைத்து உயாநது வழிதோன்றது நிறப, அகத்தியமுநர்வா வழிவிடுகவேன், அது
மறுத்துணாகக், முனிவா தமது தவமகிமையால் அதனை நீலத்திலமுத்தினரென்பதாம
இதனை,

கடீதபுராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்

“ஆனா முனிகேடொருநீயிவவசலநீங்கித்
தேனாமருதவளமேயதெனாடுகணனனி
வானாபொதியமலைமேவுதிவையமெல்லா
மேனாெனவெந்கராகிவிளங்குமென்றான்”—எனவும்,

ஷை. கிரவுஞ்சப்படலம்

“மாண்மதிபெருகுவெய்யோயமற்றந்நெறெனமைநீங்கி
நீண்மலையாகியண்டேர்ந்துதியவுணாககெல்லா
மேண்மிகுமிருக்கையாகியிருந்தவத்தோகருமேனைச
சேசன்மலிகடவுளோகருந்தீத்தொழிலிழைத்திபனாள்”

“மாறபடுமதுபாணிவலிசெழுதண்டா லுனநனை
பாறபடுழைநளயாவுமபறபலமாயைக்கெல்லா
மேறபுடையிருக்கையாகவெம்பிராணதவுஞ்செவவேன
வேறபடைதன்னிறிபினாவிளிகுதிவினாவின்னென்றான்”—எனவும்,

ஷை. தாருகன்வதைப்படலம்.

“தாருகனமாபமென்னுநதடம்பெருவரையைக்கணீடு
சீரியகிரவுஞ்சத்திறசோனதுபட்டுருவிசெசென்று
வீரமபுகழுங்கொண்டெயினகியதென்னவங்கட்
கோரியுந்துகருமாடித்துணைன்னமீண்டதனே” —எனவும்,

ஷை. விந்தம்பலம்புதுபடலம்

“எநிகதிமதியினுகருமேகருநதிறத்தாலவான
நெறியினையடைத்துத்தொல்லெழுமாமாலபோன்றந்நேன

குறியறிந்தஞ்சியாற்கொடுப்பேனெவனதுதோற்ற
மறிவிலேயீண்டுபோகென்றவ்வனாமொழிந்ததன்றே.
அறபுதம்மராகொளளவாற்றவுந்ருநியோனவிந்த
வெற்பினதுமபாதனனினமியுயரகுடங்கைசேர்த்தி
வறபுறஞ்ஞனவலலேமற்றதுபுவிக்கடாழ்ந்து
சொற்பிலம்புருதுசேடனெனனிலையுற்றதனறே"—எனவும் வருவன
வற்றானறிக. (௧௧)

சேயஞ்ஞராப்பிள்ளையார்.

மறைநெறியிற பிறழாத வேதியரான் பாலகற்றது வல்வநீர் தீங்கு,
முறைபுரியத் தககதென வடுததடித்துப் பாறகலத்தை முனிந்த தாதை,
பொறைபுடனமண னிடைப்புரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத
தீங்கு, மிறையவனமெயப் பணியாக விருமபதத்தை யடைந்தவரை
யிறைஞ்சி வாழ்வாம்

(இ - ள்) வைதிகமார்க்கத்தினினன்றுத் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின்
பாலேக்கறந்து அபகரிகின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டஞ்)செய்யத்தக்கது என்று
சமீபித்து அடித்துப் பாறகுடத்தை எறிந்த தந்தையாகிய எச்சத்தனை சாரத்ததுடன்
நிலைமிகைப் புரளுமபடி அவனது இருகால்களுந்ருண்டாயுறுமபடித்தடிந்த பொல்லாத
பாவத்தையுஞ் சிவபெருமானது உண்மைத்தொண்டாகச் (செய்து) சிறந்த சண்டேச
பதவியை யடைந்தவரை வணங்கி வாழ்த்துவோம் எ - று

திருச்சேயஞ்ஞரில வேதியாருவததில் எச்சத்தத் தனைபவனுக்குப் புத்தி
ரராக அவதரித்த விசார சாமா சனமாந்தர அறிவுத்தொடரசியால வேதாகமங்களை
யோதா துணைத்து சர்வானமர்க்களித்ததும் அனபினவழியொழுதி வருகையி் லொரு
நாள அவ்ஞா அந்தணச்சிறுவரோடும் பசுநீரையோடுங் கூடிச்சென்றனர் அப்பொ
ழுது ஓர்நறுப் பசுவொன்று அதனை மேயப்பாளைக் குத்தப்போக, அவவாயன் அத
னைக் கோலாற் புடைத்தனை விசாரசாம ரதுகண்டு மனம்பொழுது அவனைநோக்கி,
பசுக்கள் எல்லாதேவர்களும், தீரத்தங்களும், முனிவர்களும் பிரியாது குழ்ந்திருந்
தும் உறுப்புக்களீ யுடையன திருமஞ்சனத்திற குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக்
கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிறகு அவற்றின சாண்மே மூலம் ஆதலின் நீ இனிப்பசுக்
களை மேயக்கவேண்டாம் 'யானே மேயப்பேபென்னது அவ்ஞா ரனுமதிபெற்று
அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கடையிலும் புலலுள்ள விடங்களிலும் மேயத்து நீ
காட்டி வெயிலவேளையில் நிழலிலிருத்தி மாலையில் அவரவா வீட்டிற்கனுப்பித் தம்
வீடுசோவாராயினா அப்பசுமபால திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவாரச்சனையில்
ஆசைகொண்டு ஆற்றங்கடையில் ஓராததிமரத்தின கீழ் மண்லாற் சிலலிங்கநியமித்துப்
பாலினூலிடேகித்து, பத்திரபூஷ்பங்களா லாச்சித்துச் சிவபூசைசெய்துவந்தனா அத
னைக்கண்ட அவ்ஞா றொருவன் விசாரசாமா வினையாடுவதாக நீனைத்து ஊராருக்கு
அறிவிக, அவர்கள் எச்சத்தத்தனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனா எச்ச
த்தனை அடுத்துணமையாயின யானே கண்டுபிடித்துத் தண்டிப்பேபென்னது கூறி, தன்
மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனை விசாரசாமா
பாறகுடங்களை நிரப்பித் திருப்பபளித்தாமாரு சேகரித்து மண்லாற் சிலலிங்கஞ்செய்து
அதற்குப் பாலாலபிஷேகிக்கக் கண்டு மரத்தினினறு மிறங்கிப் பல கொடுஞ்சொற்கள்
கூறித் தண்டத்தாற்புடைத்தும் அவாமனம் சிவாரச்சனையி் விருத்தலின் உணாநதிலா
எச்சத்தனை அவரதுணமையறியாது பாறகுடங்களைக் காலாவிடற், விசாரசாமா கண்டு

அவ்வாறு செய்தவன் பிதா குரு பிராமணன் என்றவருநதது, அருகிருந்த வோரோ கோலையெடுக்க அது மழுவுக, அதனாவன காலகளை வெட்டிச் சிவபூசையை முடித்தனா. அவா பகதிகு மகிழ்ந்த சிவபெருமான இடபாருடராய்க் காட்சியளித்து, நம் முடைய தொண்டாகளுக்கெல்லாம் உணவைத் தலைவனாகக் காட்டி நம்முடைய பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே தந்தோம் என்று கூறித் தமது சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை யவருக்குச் சூட்டிச் சண்டேசுரபதித் தந்தருளினவெனப் பது சரிதம். இதனை,

பெரியபுராணம்

“தெடுத்தவிதழிசுழைசடையாதுணைத்தாணிழற்குழவிமுதலவனாயெடுத்தநோக்கிநம்பொருட்டாலீனறதானைவிழுவெறிந்தாயெத்ததானையினியுன்குநாமெனறநுள்செய்தனைத்தருளிமடுத்தகருணையாறடவியுச்சிமோந்துமகிழ்ந்தருள்

அண்டாபிராணுநதொண்டாதமக்கதிபனாக்கியனைத்தாரா

முண்டகலமுமுபிப்பனவுசூருவெனவுமுனக்காகச

சண்டேசனுமாமபந்தந்தந்தோமெனறங்கவாபொற்றட்டமுடிக்குத்

துண்டமதிசோசடைக்கொன்றைமாலவாங்கிசூட்டினா —என்பதனானுணர்க.

தந்தையின் காலவெட்டுதல பாவமாயிருப்பினும், இறைவன் திருவடிகளை புடைமைநோக்கி அதுபுண்ணியமாகவே முடிந்தது இதனை,

சிவஞானரீதியார்

“அரண்டிக்கனபாசெய்யு மபாவமுமற்றதாகும்

பரண்டிக்கனபிலாதார்புண்ணியமபாவமாரும்

வரமுடைத்தக்கனசெய்கமாவேளவிரீயதாகி

நரரினிறபாலனசெய்தபாதகனமையாயத்தே —என்பதனானுணர்க (கஉ)

திருநந்திதேவா

வேறு

வெள்ளி மால்வரை விமலனா விளம்பிய லேசுந்

தெள்ளு மாகம் புராணங்கள் செழுங்கலை பிறவு

முள்ள வாறுதேந் துலகெலாம் வழங்கமுன ஹுரைத்த

வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாரம்

(இ - ன்) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானா அருளிச்செய்த நான்கு வேதங்களும், தெள்ளிய (பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டிச் சிவாகமங்களும், (செழிய பிறக்கல்களும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே தெளிந்தது, உலகமெங்கும் வழங்குமபடி முத்தலிற் கூறிய வள்ளலாகிய அழகியதிருநந்திதேவனெனனு மாசிரியனாததுதிப்பாம் எ - று

வேதமென்பதற்கு ஞானம் பயப்படுத்தென்பது பொருள் வீத = ஞானம். வேதம் நான்காவன—இருக்கு - ஏகா - சாமம் - அதாவணம். ஆகமமெனனு மொழியில ஆவென்பது ஞானமும், கவவென்பது மோகமும், மவவென்பது மலநாசமுமாம் ஆகவே ஆனவர்களுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை யுதிப்பித்து மோகத்தைக் கொடுக்கவல்லதென்பது திரண்டபொருள் சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன —காமி கம் - யோகசம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம் - தீபதம் - சூக்தம் - சகத்திரம் - அஞ்சுமான - சுபரபேதம் - விசயம் - நிசுவாசம் - சுவாயம்புவம் - அனலம் - வீரம் -

ரௌரவம் - மருடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவீம்பம் - புரோஹிதம் - இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம்-வாதுளம் எனப்பனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது பதிகெண்புராணங்களாவன.—பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதியபுராணம் - மாககண்டேயபுராணம் - ஆகதினியபுராணம் - பிரமகைவாதபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மற்சபுராணம் - கூடம்புராணம் - காரூடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் எனப்பனவாம். அன்றியும் உபபுராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன—ஆதித்தியபுராணம் - காந்தபுராணம் - சோம்புராணம்-கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாமப்புராணம் - சிவதனம்புராணம் - தெள்வாச்சபுராணம் - நாரசிகபுராணம் - நாரதியபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பாககவபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிடடபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வாருணபுராணம் எனப்பனவாம் இவ்வுபபுராணங்களுக்கெல்லாம் வியற்றிய அவ்வவா பேரால் விளங்கும்.

கலை—கற்றறநூரியது. கலைஞானம் அறப்பதது நான்குவகைப்படும் அவையாவன—அக்ஷரவிலக்கணம் - இலிங்கம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் - சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இசைசாத்திரம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடனம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தப்பிரம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அதிபரபீக்ஷ - கணகபீக்ஷ - இரதபீக்ஷ - கசபீக்ஷ - அசுவபீக்ஷ - இரத்தினபீக்ஷ - பூமிபீக்ஷ - சுவகிராமவிலகணம் - மல்லபுத்தம் - ஆகருடணம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடனம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசீகரணம் - இரசவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபீலவாதம் - கவத்துகவாதம் - தாதுவாதம் - காருடம் - நடம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகரபகனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிசயம் - இரத்திரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அகினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திடித்தம்பம் - வாக்குத்தம்பம் - சுகிலத்தம்பம் - கணத்தம்பம் - கடகத்தம்பம் அவததைப்பிரயோகம் எனப்பனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உலகத்தில் வழங்கும்படி முதலிலுரைத்தவள்ளவென நந்திதேவையுரைத்ததெனினெனின், வேதாகமாதிகளை முதலிற் சிவபெருமான பாவதிதேவியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவா சந்தருமரமுனிவருக்கும் சந்தருமரமுனிவா வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவா சந்தருமரமுனிவருக்கும், சந்தருமரமுனிவா கைரிசாரணியவாசிகளுக்கும், அவர்கள் உலகினருக்கும் உரைத்தனரென்பது வரணமுறையாகவினென்க.

வள்ளல்—வரையாது கொடுப்போன

(௧௬)

சமயகுரவா

பருவ மேதுமி லாபுக்கும் பரமதப பொருள்கள்

கருதி யோமப்பெவாண னுதெனக் கண்ணுதற பெருமா

னருளி னறபல வதிசயச செநதமிழ் பாடிப்

பொருளி தாடுமெனத் தெரித்தநால் வாக்கோயும் புகழ்வாம்.

(இ - ள்) பரிபகருவாரு சிறிதுமில்லாதவர்கள் பிரவேசிகுக்கும் அன்னிய சமயப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைப்) பொருளாகுமென்று உணராதிய (சமயாசாரியா) நாலவாக்கையுர துதிசெய்வாரம் ஏ - று.

கண்ணுதல—அனமொழிதெனாகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிகண் வந்தாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமானை கையாடிகியிலுள்ள ஓர் நத்தனவனத்தில உமாதேவியாருடன உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவா பின்சென்று ஒன்றுமுளையாது இறைவரது இருவழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருண்மையாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகளையாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான் தமது நெற்றியினடுவே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசுந்திராதி களுக்கு ஒளியுண்டாகக்கி உலகருகுற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணெனப் பெயரெய்தினா என்பதாம் இதனை,

கந்தபுராணம்

“சசனையொருளுளம்மையெழிலெபுறகைலேக்காவிற்

பேசலனாடலுன்னிப்பினவரவழியீரணடு

தேசுறுகரத்தாற்பொத்தசெறிபுலனங்கனயாவு

மாசிருள்பரந்தெல்லாவுயிரகருமவருத்தநகொள்ள

ஒவருதன்னுதலிபுபபெருதனிநாட்டநலகி

யாங்குகொண்டொருளகொடுநோக்கியாண்டு

நீங்கருநிலைமைத்தாக்கிநின்றபேரிருளை மாற்றித்

திங்கதிராமுதலானோக்குசகிந்தநேபெரொளியையீந்தான்” —என்பதனுந்.

நாலவாக்கை — ஆளுடையபிள்ளை—ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நம்பி—ஆளுடைய வடிகள் செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை அகிசயம் - திருநாள் கம்பந்தமிழ்த்தீநாயனார் ஞானப்பாலருந்தி, பொற்றாளுமபெற்று, முததுச்சிவிகையிலவாகது, முயலக் கோயையகற்றி, பொற்பந்தல பொற்கிழிபெற்று, அரவினவிடமகற்றி, பழக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனலவாதம் புனல வாதங்களிலவென்று, சமணாகக்கமுலிலேற்றி, புத்த நந்திதலையில் இடவீழ்ச்சி, ஆண்பனையைப் பெண்பனையாகக்கி, எனபைப்பெண்ணைக்க செய்தவை முத்தியினவும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தமக்குற சூலேநாயகற்றி, சமணர்களிட நடிறறை-விடம் - இடறசெய்யாணை - கலேவரவீழ்த்தியகடல் - இத்தையரங்களினின்று நீங்கி, குலமுத்தியாயும் இடமுத்தியாயுந் தரித்து, அபபூதநியனா மகனுக்குற அராவன விஷத்தையகற்றி, பழக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கையா தரிசனருசெய்தவை முத்தியினவும், கந்தாழ்வாராயனார் தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான அடிமைசெட்டிகாட்ட வனருண்டாக்கி, திருவதிகையில் திருவடிக்குட்ப பெற்று, திருவாருறிற் பறவையாமைணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோகி, குண்டையுறிற் கொடுத்த நெனமையைப் பரவையா மனைக்கு வருவித்து, செங்கல லைப்பொண்ணுக்கி, மணிமுத்தாற்றிவிட்ட பொண்ணைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்தி, திருவொற்றியூறிற் சங்கிலியாமைணந்து, அத்தொற் பரவையா கொண்ட ஊடலதீரச லிவியாரிணைத் தூத்துப்பி, காவிரி வெளளத்தைவிலக்கி, முத்தியுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெளளனையிலவாகது திருக்கைலாயமடைந்தவை முத்தியினவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருந்தமரசத்தடியில் இறைவனுலுபதேசிக்கப் பெற்று, சரிகளைப்பரிசுளாக்கி, புத்தகளைவாதிற் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேசு

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானேயெழுதி ஆழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திடச்செய்தவை முதலியனவும் என்கொள்க. (௧௩)

மெய்கண்டேவரீ.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செந்நிறநாங்
கழிவு ஞாலகனின் முடிவெலா மகப்படுத்த தவறறி
னெனியெ லாமவிளக கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீர்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையின்பொருள்கள் விஷங் குவண்போல, ஞானசாஸ்திரங்கனின் முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப் படுத்தி, அவற்றின்னமார்க்கங்களை யெல்லாம் (நனகு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மெனனு னுலக்குறித்த மதராமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுணர்த்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டேவரை வணங்குவாம் எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தை, சாவிஷாகன சகம் ககசுரு-ல மெய்கண்டேவரை செந்தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளினரென்பது. (௧௪)

நமச்சிவாயதேசிகா

வேறு

இருவினை யனுதி நிறற்ற கேதுவு மிருள னுதி
மருவிய செயலு நீங்கும் வண்ணமு மறறுநீதற்றி
யருளபதித் தெனையு மாடகொண்ட டாவடு துறைக்கண் வாழுந்
திருவளர நமச்சி வாய தேசிகுள மலாததாள போற்றி.

(இ - ள்.) இருவினைகள தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆண் வாதி மலசம்பந்தம் அனுகியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செய்கையும், (அது) நீங் குந்தன்மையும், பிறவற்றையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புலவறிவினனாகிய) என் னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதுறையில் வாழ்கின்ற சிவஞானச் செலவம் வளரப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலாபோன திருவடி துதிகட்ப்படுவது. எ - று.

கடவுளவாழ்த்து முற்றிறறு

அவையடக்கம்.

சிற்பதுள் வழியிற் செய்த வருவெனச் சிற்பஞ் சார்நாப்
புறப்பொரு ளருவு மைங்கைப் புண்ணியன புணர்து நிற்பி
னற்புதப் பூசை கொள்ளு மவன்புகழ நிறைத லாலே
நற்பதம் புணர்த ராவென பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்.) சிற்பதுன் முறைப்படி யியற்றிய திருவருவத்தைப்போல, சிற்ப லகூண் மமையப்பெருத அற்பமாகிய பொருளினுற் செய்த வருவதையும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய புண்ணியசொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாரா யின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல புதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடலும் நன்மை யுடையதாகும், எ - று.

● புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது. நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுத லியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு ருப்பொரு ளியலபு கூறக்
கருதுவ ரல்லர் மேனாட் கண்ணுதற பெருமான் ருனு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னெனற லநதப
பொருவிவி கதையான கூறப புகுநத்து நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முறமுறியாதவர்கள் அப்பொருளி னியற்கையைச் சொல்ல நீளைக்கமாட்டார்கள் முற்காலத்திலு, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா ளும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிநதாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சமானமற்ற விநாயகபெருமானது சரித்ததை யான எடுத்தசு சொல்லப்புகுந தது நகையதாகும் எ - று

உப்பொருளெனறதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்

விநாயகனெனபதற்குத் தனக்குமேல் ஓநாயனில்லாதவனெனப் பொரு டரவின் பொருவிலியெனக்கூறினர்

நகையதாகுமெனறது ஈண்டுச் சிலேடை வகையால் நகையினை விளாப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருள்படும். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு

வீறுபெறு மாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனருண் மெமஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியபப முனிவரனறான கோதிலெழுத தாதி யெனனு
முறுசுவைப பநுயிரெய தேனகழைநீ ராழிகடைந துலகிற் செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான விநாயகமான மியவீர்த மினிபப மாதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தட்பமாகிய திருவாவடுதறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகராளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியபப முனிவா குறமயிலலாத எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென்று சொல் லப்படும் ஊறறெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருடபிர சம ஆகிய கடலினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமானமிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவர்கட்கு) இனிக் கும்படி யுதவினா. எ - று. (க)

வேறு.

சொல்லாராத புகழ்தொணாடை வளநாட்டிற் சிறந்த

துளுவாகுல சிகாமணியாக கந்தப்ப னருளும்

வல்லான்மைத் தடம்புயத்தோன குளரதையூர் வள்ளன

மாமேரு காவலனும் வரம்பிலபெரும புகழோன

வில்லார்ந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம பரபூபன விநாயகமான் மியத்தை
, யெல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா
னிருந்துறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.

(இ - ள்) (கவிவாணா செய்த) பங்குகறி பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துருவவேளாளா குலத்திற்கோர் கிரோ ரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார் பெற்ற வலிதங்கிய ஆண்மையினையுடைய பூரித்த புயங்கன வாயந்தவனும், குளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வள்ளலும், மகமேருவைப்புபோலக் காததற் றெழிலில் வல்லவனுமாகிய எல்லையிலலாத பெரிய கீர்த்தியுடையவனும், ஒளியாயந்த அருண்மயமாகிய சிவபுண்ணியக் கொழுந்தாய் உலகில் விளங்குபவனு மாகிய சிதம்பரபூபன, விநாயகபிரபாவத்தை, யாவருங்கடையேற்றம்படித் தமிழ்ப் பாகனாலருளிச்செய்க வெனக்கேட்க, பெருமை வாயந்த திருவாவடுதறையி லெழுந்தருளிய அளவிலலாத சிறந்த தலத்தினையுடைய கச்சியப்ப முனிவா செய்தரு ணினா எ - று

“ஆக்கியோன பெயரே வழியே யெல்லை - நூற்பெயா யாப்பே நுதலிய பொருளே - கேட்போர பயனோ டாயெண் பொருளும் - வாய்ப்பக் காட்டல பாயிரத் தியலபே” என்றும், “காலங் களனே காரண மென்றிம் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே” என்றுஞ்ஞத்திரமாகவின, “இருந்ததுறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையின் மாத் வனே” என்றதால் ஆக்கியோன பெயரும், “விநாயகமான்மியத்தை” என்றதால், வட மொழிப் பாகக்கவுராணத்தின மூலமாகிய வழியும், “எல்லாரும்” என்றதால், குண கடல குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நான்கெல்லைக்குட்பட்ட தமிழ்நாட்டு வழங்க லாகிய எல்லையும், “விநாயகமானமிய” மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், “தமிழால்” என்றதால் விருத்தப்பாககளாகிய யாப்பும், “உய” என்றதால் நுதலிய பொருளும், கேட்போரபயனுங் கூற்றொருனக் கொள்க

இனி, காலமென்றதை இவா சாலிவாகனசகம் கச்சுஎ-ல் இருந்தவரெனவும், கன்னென்றதைச் சென்னையில ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகா சந்நிதியில் அரங்கேற்றியதெ ன்றும், காரணமென்றதை “சிதம்பரபூபனவிளம்புகென” என்றதால் அவராற கேட்கப் பட்டதென்றுங்கொள்க

(௨)

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௧.

திருநாட் பெப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விககைத் பிரசன்ன விநாயக னுளார்
 நெடுத்த லாலவ னுடென்த தொண்டைநாட்டினையும்.
 விடுத்தி டாவ்வன சென்னைமா நகராயு மேன்மை
 மடுத்த நாவல்லா வியத்தக முநதுற வகுப்பாம்.

(இ - ள்) பொருநதிய இசுசரிதமாணது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளிணற் பாடப்படுவதால், அவவிறைவனெழுந்தருளிய நாடெனக்கூறப்படுந் தொண்டைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த செனனைநகரத்தினையும், மேன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாயந்த புலவாகன களிகுமபடி முற்பட (எடுத்துக்) கூறுவாம். எ - று.

வேறு.

அண்டரும் புகழ்துணை மர னுண்டுணை மர நாடாயத்
 தண்டகன பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னாத
 தொண்டைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற மெனப்
 பண்டயன படைப்புத் தொட்டுப் பயிலுமித் தொல்லை நாடு.

(இ - ள்) பூவத்திர பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலநொடங்கிப்பொருநதிய இப்பழையநாடானது தேவாகனம் புகழ்ந்துணைமரன அரசுசெய்துதுணைமரநாடாயும், அதன்பின்னா தண்டகன அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னா தொண்டைமான அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவா எ - று. (உ)

கயிலையி லிழைத்த குறறக கழுவுதல வேண்டிப் போந்த
 மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும் வழியிற போக்கி
 யுயரிய நகரி தெனறே யுறறமா காஞ்சி மூனூர்.
 செயிரறத் தனபாற கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்) திருக்கைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவீழியைப்புதைத்த) குற்றத்தை நீக்குதல விருமபிப் (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியா (புண்ணிய புரிகளில்) ஆறுகரங்கனையும் வழியிலேவிடுத்த (தாண்டி, அவ்வேழனுள்ளும்) சிறப்புற நகரமிதுவேவென்று பொருநதிய சிறந்த காஞ்சியென்னும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமறத் தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டுற நது தொண்டைநாடு எ - று.

உமாதேவியா சிவபெருமானது திருக்கணபுதைத்த காலத்தில் ஆனமாககன இருளா லல்லலுறறமை கருதி, நீதெனறிகை சென்று எம்மை யாச்சித்துப் பாகம் பெறுகவென்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற மவஞ்செய்து சென்றன ரென்பது சரிதம்

புண்ணிய நகரங்கள் ஏழு. அவற்றை,
 காசிகண்டம்.

“காசிமாயாபுரியவந்தகாஞ்சிமற
 ரேசைகொளையோத்திவணடுவனாயொப்பறு

மேசொமதுராயென்றிசைக்குமேழ்புவி
மாசுறுமுத்தியைவழங்குமென்பவே.”—என்பதனுந் திக.

(க)

நாட்டினுக் கியல்பு கூறப் புகுந்தநா வலாக னெல்லா
நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டின நோக்கிப் போலும்
வாட்டமி லிருநீர் வாய்ந்த மலையரண் வருநீ ராதி
கோட்டமில பொருள்க னெல்லாங் குறித்தெடுத்த னுரைத்த வாறு.

(இ - ள்) நாட்டுக்குச் சிறப்புணாகப் புகுந்த கவிவாணாகன் யாவரும், குறை
வில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீராணுமுதலிய நோணுத
வில்லாத பொருள்களையெல்லாங் சுட்டி யெடுத்தச் சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிற
ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோக்கிப்போலும். எ - று

நாடுகளி லெல்லா மேம்பட்ட தொண்டைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண்
முதலியன பொருநதி நிறலைக்கண்டதான கவிவாணா பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத்
தனாபோலு மென்பது கருத்து (சு)

மழைவளம் வறந்த போது மணலகழ்ந துழவ ரெல்லாம்
விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே ரெழுநு மேலுந
தழைபுனற் பாலி தேனுத தருபயத் தொழுகுஞ் சீராத
பழையதுண் டர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ் சொலவார்.

(இ - ள்) மழை வளப்பங்குன்றிய காலத்திலும் உழவாகன யாவரும் மணலி
னைத் தோண்டித்தாம விருமபிய நீரினைக் கொள்ளுமபடி (கால்முதலிய வருவேற்று)
வெவ்வேறாக ஒழுகுமாயினும், பெருகுகின்ற நீராயுடைய பாலாருனது காமதேனு
சொரிந்த பாலினொழுக்குஞ் சிறப்பால், பழமையாகிய துணைநாட்டைப் பாலிநா
டென்றுஞ் சொலவாகன எ - று (இ)

வேறு

மாவெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்
சீல மெய்நிறிம வேறுமாயத் தேவருக கழுதஞ்
சூல நல்கினன சாரநதுந லேறுமாய் நாழு
ஞூல நல்குது மமுதென நரலைநோக கினவே.

(இ - ள்) மாவெனறு சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர்
ந்து, சிறப்புற்ற தனது தேகநிறம்பேறுகித் தேவர்கட்கமுதத்தை மிகுதியாகக்கொடுத்
தனன். (ஆதலின்) நாமும் (அருகுச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு
கொடுப்போமென்று கடலைக்கண்டன எ - று.

மாவெனபது மேகத்திற்குந் திருமாலுக்கும் பெயராகவின் னமது பெய
ருடைய வொருவனியற்றியவாறு நாமுஞ் செயவோமென்று கருதியதாக வருவகஞ்
செய்தார். அமுதமென்பதும் அவ்வாறே அமிர்தத்திற்கும் ஜலத்திற்கும் பெயர். (சு)

திருவு மற்றவு முந்துறச் செறிநதுயிர தேம்ப
வருவ வலவிட முதலிய பாககடன மறந்து
மருவி லேமென வொழித்தொரு மாதவற் குணவாய்ப்
பொருதி னாப்பெருங் கங்கைதோய புணரிசார தனவே.

(இ - ள்) திருமகனையும் 'ஊனய பொருளகனையுந் தன்னிடத்துடைத்தாகி, முத்தர உயிர்கள் துக்கிக்கும்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மூறத்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆழோசன மாகி, மோதுகின்ற ஆலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. எ - று.

“திருவுமற்றவுஞ் செறிந்தது, உயிரதேமப வருவவெவ்விட முத்தர உதவி”
என்றவையஞ்செய்துகொள்க (எ)

எம்மை யூரதரு மிரதிர னினமலைச சிறகு
தமமை யிராதநாட டப்பிவந் தெரளித்தமை நாக
விம்ம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சுமமை மரிகடல் குழிபடத தோயமவாய மடுதத. *

(இ - ள்.) எம்மை வாக்கனமாகக்கொள்ளும் இரதிரன தொகுதியாகிய மலைகளின் சிறகுகளையிரிந்த காலத்திலு, (அவன்கண்கட்குப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளிததுக்கொண்ட பூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்தவோமென்று விரும்பியனபோல, ஒலிப்பொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானதீ குழிபெம்படி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமெனது இமாசுத்தின மகன (அ)
வெளிப்ப தெதினும் வெருவிவந் தொளித்தமால் வரைபை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிரதிர னடுதது
விளிப்ப தினமையை நினைந்துவெண் டிபாப்பின முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்

(இ - ள்) வெளிப்படுத்தினலும், அச்சமுற்று வந்த (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இரதிரன (இனி) காவதலவது சமீபித்தது அழிப்பதிலலை யெனப்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சூதோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்குறுத்தெழுந்தன எ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அமலையை இனி யிம்மைசெய்யுளுதவினா அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றா கறுத்து என்றதற்குக் கருநிறமுற்று என்றும், கோபித்து என்றும் பொருளபமெ

“வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதினமையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்த னமேகம்” எனமுடித்துக்கொள்க. (க)

வெளிநு ரீரரும பெரியரை மேவிடி னவாத
மொளிநு ரீரெலா முறுவரென பதுகிட முவரி
ருளிநு ரீரமவண் ணமுங்குருஉத் தழலுமபே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோயநதவெண் மேகம்.

(இ - ள்.) வெளிநுறுத்தன்மையுடையவாகளும் மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நிச்சயம். (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அக்கினியும் பேரிணைச்சலும் துளிக்கின்ற மேமபாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன எ - று

வண்ணம் - நிறம், நண்டுக்கருமை. தழுவென்றது கடலில் வடவாமுகாச்சி
னியும் மேகத்தில் கெருப்புமெனக். பேரொலிகடலினாச்சலும் மேகநாச்சினையுமாம்.
மற்றவை வெளிப்படடை. (க0)

குங்கு மங்குலாளு சிலைதுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும் பசுபபுறச் சூறபொறை யாற்றாத
தங்கு மினனிடை றுடங்கவா யரற்றெலி தழுவக
மங்குன மங்கைநீ ரெனுமகப பயப்பவான் பரந்தாள்.

(இ - ள்) குங்குமம் விளங்கும் புருவமாகிய வில்லோடும், இன்னவாய்ந்த
தேகமுழுவதும் பசுநீறமெய்தவும், காப்பச்சுமைபொறுது விளங்குகின்ற மின்ன
லாகிய இடையொசியவும், வாயினாலினாச்சலிமே ஓசை விளங்கவும், மேகமாகிய
பெணை நீ எனனுங் குழந்தையைப்பெற ஆகாயம் (ஆகியுடததிற) பரவினள எ-று.

குங்குமம் - செம்மைநிறம் ஆற்றா - ஈறுகெட்ட எதிராமறை வினையெச்சம்,
கவாபொ ருடபடு தூலகளின் கரிசெல்லா மகற்றி
யிவாபொ ருட்டிற் மிதுவென வியம்புமா ரியாபோ
லுவர் கற்றியொண டம்புன லுயிரெலாம் பருகத
துவரும் வெப்பறச் சொரிந்தன சுரந்தகா ரெழிலி.

(இ - ள்) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய தூலகளின் குற்றங்களையெல்
லாம் விலக்கி, மேனமையாகிய பொருளினற்றிமிது தானென்று (அளவிட்டி) உரைச
கும் மேலோரபோல, கரியமேகங்கள் (சமுத்திர நீரின்) உப்புத்தன்மையை விலக்கி,
ஒளளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆகி, அதனைப்) பிராணிகளாலும் பருகும்படி, துன்புறுத்
தும் (வெயில்) வெப்பமொழியும்படி ஊற்றெடுத்தபு பொழிந்தன. எ - று.

காரெழிலி - காரகாலத்துதித்தமேகம் (கஉ)

திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தேமலாப பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தண்ணிமுற் காண
நிரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன நெடுமபுன லருவி
வரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன வளளியோர போல.

(இ - ள்) (மேகங்கள்) கொடையாளிகளபோல, சமுத்திரமாகிய நெய்தலை
முழுதும் பொழிந்தன, தேனமைந்த மலர்கள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத)
நிலமுழுதும்பொழிந்தன, தண்ணிய நீழலேச செய்கின்ற வனமாகிய (முலலை) வரி
சையெல்லாம் பொழிந்தன, நெடிய நீரையுடைய அருவியாரைமைந்த மலை (ஆகிய குறி
ஞ்சி) நிலமுழுதும் பொழிந்தன. எ - று. (கங)

உரிய தாகிய பருவமவ வாறெழிற் ததற்பின்
கரிய வாகட னீரரசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரிய மாமழை மதிதொறு முழுமுறை பருகிச்
சொரிய மாகடன் பூண்டன சுரங்களுந் களிப்ப.

(இ - ள்) உரியதாகிய (காப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு
நெடிய கருங்கடற் சலத்தில் வீருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங்
கள் மாதந்தோறும் முழுமுறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுஞ் சந்தோஷிக்கும்படி
மழை) சொரியும் வதையாகக் கடமையைக்கொண்டன எ - று.

மதிதொறு முமமுறை பருகிச சொரிதல் - மாதமும மாரிபெய்தல். அதுஒன பதுகினவகன் கழிநதயின்னா பததாநாளில மழைபொழிதலெனபது ஆனெரோ உலா யிற்கண்டது (௧௪)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியாபால வழங்கித்
தூய வானபொரு ளெளிதுறுஞ் சுருணரே போலத்
தீய தாமபுனற் செழுமுகிற களித்திருங் கடலும்
பாய தீமபுன னதிகளாற பருகின மாதோ

(இ - ள்) மாயாகாரியமாகிய பொருள்தனை அடியவாகடருக கொடுத்தது, சிறு நத மோகூப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோர்போல, பெரிய சமுத்திரமும் தீய (உலா) நீரைச் செழிய மேகங்களுகருக கொடுத்துப் பரவிய மீதர மாகிய நீரை (கங்கையாதி புண்ணிய) நதிகளாற பருகின - ள்

மாதோ - அசை

(௧௫)

அருவி வீங்கின மலைகளகான யாறுமிக காராதத்
பொருவில் கானகம் பூமபினை பொயகைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைநதன மருதவைப பிடங்குள
பெருக ஹினை கேனிகள பெருங்கடற் கரைக்கே

(இ - ள்) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிலங்குகளில்) அறவியாறுகள் டெரு கின ஒப்பிலலாத முலலைல்லங்குகளில் காட்டாறுகள் மிருந்து ஆர்ப்பரித்தன மருத நிலங்களிற் பொருந்திய பொயகைகளும் காலவாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நீரைந் தன பெரிய (வெய்தல்லமாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நீரைநது) பெரு குமபடி பூற்றெடுத்தன - ள்

(௧௬)

மலாத லைபுவி யுயிராரனும் வானவா ருமுவு
மலக லினபுற வுதவிரெய தருளுமா மழையி
னலனு ராததன நலத்தகு நானில வரைபரிற்
குலவு மைநதினை வளமினிக கூறுது முறையால்,

(இ - ள்) இடமகனற் பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவாகூட்டமும், குற்ற மிலலாத இனபத்தை துகருமபடி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மணையினுடைய சிரப் பினைச் சொன்னோம் நன்மைபொருந்திய நாலவகை நிறங்களுகப் பிரிந்த பூமியிற் பொருந்திய ஐந்தினை வளங்களை யினி முறைபபடி (எடுத்துக்) கூற்றவாம் - ள்

திணைகள் ஐந்து அவை குறிஞ்சி - முலலை-மருதம் - வெய்தல்-பாலை-பனப் பமே அவற்றடகுறிஞ்சி - மலையுமமலேசோந்தநிலனும், முலலை-காடுங் காடுசோந்த பூமி யும், மருதம்-விலைநிலனும் வாசஸ்தலமும், வெய்தல் - கடலுங் கடற்கரையுங் கழியுங் கழிக்காணும், பாலை - இந்நாலவகை நிலத்து நிகழுவதுமாம் (௧௭)

குறிஞ்சி

வேறு

வெளகீரெவற் பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமையைத் தாங்கித்
தெளளிய விமைய வெற்புரு சிறந்தது மூவாத்தாங்கி
யொளளிய மேரு வெற்பு முயாநத்தென ரோவந் லெல்லா
மளளிலை வேலற் குங்கி யருமபயன படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில) விளங்கியுள்ளது. புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியானைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது. ஒளிபொருத்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தரித்து உயாவற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவும் கூரிய வெற்றிலைபோன்ற வேற்படை யேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும். ௭ - று.

அரும்பயன் படைத்துநிற்குமென்றது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, ஆநிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தம்பாலுறப்பெற்றமையானெனக் (கஅ)

பனறியைத் தொடர்ந்த வேடன பயந்தசே யிவனு மாய வனறியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட னென்றது முகவன் வைகு மிறம்புழுழ பசும்பொற் சாரற் குன்றக் கீமன்று மெங்குங் குடிக்கொளும் வேட்ச சாதி.

(இ - ள்) (முகாசுரனென்னும்) பனறியைக் (கொன்று அாசகனைக் காக்கும்படி) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான பெற்றருளிய இவனும, (திருமாலினவதாரமாகிய) மாயப்பனறியை வேட்டையாடி (ஆதன) தந்த மொன்றினைப் பறிக்ரும் வேடுவன என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்ருங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பசும்பொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேட்சசாதி குடிகொண்டிராநிற்கும் ௭ - று

பனறி - வனறி “பவயேரபேத” என்பது விதி

இறுங்குழு என்ப பாடமுமுண்டு இறுங்கு - சோளத்தி லோரவகை (கக)

மலைவரு முமையானா முனகை வளாகிளி யினமா மெனதே யலைசிதைந் கிளியு மென்று மணிவகை கிழவ னூதி யுலைவறு மயிலா மெனதே புலப்பிலா மரினு மீண்டி யிலைவளா சாரற் சோலை யினத்தொடும பயிலா நிற்கும்

(இ - ள்) இமாசலத்திற்கேனறிய உமாதேவியாரது முன்கையில வளாகின்ற கிளியானது (சுமக்கு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகின்ற சிறகையுடைய கிளிகளும் அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்காநியாகிய கெடு தலற்றமயில் (தமகினம்) ஆகுமென்று கருதியே கண்கிலவாத மயில்களுக்காடி, சளிா கள் வளராரின்ற மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தமதினத்தோடுகு சரு சரிக்கும் ௭ - று

கிளியும் மயிலும் இனமாகெனதே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும பயிலாநிற்கும் எனக்கூட்டுக (உ௦)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பனறி வென்ற தூயவன் குழல் வைகற் றேலவியில் வளியுண டாமென றுயின்ற கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற மேயின் மடங்கல் வேழம பனறியும் வேங்கை மறறும்

(இ - ள்) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பனறியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கெண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக்ருமிடத்தில் (காமும்) வசித்தால், தோலவியல்லாத உலல்பமுண்டாகுமென்று தருகின்ற சிங்கமும் யானையும் பனறியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுக்கு சமீபித்திருந்தாற் போன்றனவாகிப் பொருந்தின ௭ - று.

மதமலை—மதத்தையுடையமலை, சிவகமென்றது சிவகமுகாசரனையும், மதமலை தாரணையும், பன்னி திருமாவின் வராகவுருவையு முணர்ந்தி நினைநன்.

தோலியில் வலியுண்டாமென்றதற்குத் தோலியிடையத்தக்க காலமவரின் இப்பெருமானுநளால் வலியுண்டாமென்றும், தோலி தேவகதியாக வருமாயினும் நீங்காத வலியுளதாயிருக்குமென்றும் பொருள்படிக் தோலியில் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க. (௨௬)

வெறிகமழ் நாகச சூழல வெறிமத நாகந துஞ்சும
முழிவளா வேங்கைச சூழன முத்திரசின வேங்கை துஞ்சுந்
சேறியிலைச சேவின சூழ றிரிதரு சேசக கிருஞ்சுங்
கறிவள ரிலலஞ் சூழல கானவ ரிலலந துஞ்சும

(இ - ள்) மணமலீசங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மதத்தை யுடைய யானைகள் துயிலுபுரியும் தளிராக வளாகின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முத்திரத் தினைத்தையுடைய வேங்கைகளு துயிலாந்ற்கும நெருங்கிய நிலையையுடைய செம மரத்தடியில், திரிகின்ற எருதுகள் தூங்கும் மிளக்குக்கொடிப்படாத தேற்றமரத் தடியில் வேடுவா சிறநிலகள் பொருங்கியிருக்கும் எ - று (௨௭)

முருகவேள வலியென சொல்கேன முநதற்ப பணியும் வேடா
திருகுவார முகத்து ரோமஞ் சென்றெரு கணையாற சிவக
மருவியாய மதமால யானை யடலகெழு கெழல வேங்கை
வெருவவே வேட்டை யாடி மீள்குவா நாள நாளும்

(இ - ள்) குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது திருமுன்னா வணங்கும் வேடாகள் தமது முகத்திலுள்ள திருகிய நீண்ட உரோமத்தினின்றொரு சென்ற ஒருபா ணத்திஹ சிவகமும், மதசலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிகக் பண றியும், வேங்கையும் (தமமைக்கண்டு) பயப்படுமபடி வேட்டையாடித் தின்தோறுந் திருமபுவாகள் (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வல்லபத்தை யாதென்று (அளவிட் டெ) கூறுவேன எ - று

அந்நிலத்து வசிக்ரும வேடா விலமுதலியன வேண்டாது தமது மீசையை முறுக்கி அதனகண், கணையவைத்து எய்வரெனக்கூறுதல் காண்பரமபரையில கேள்வி அன்றியும் “வேடா முகத்தரோமந் திருகுவார சென்று ஒருகணையால் * * * வேட்டையாடி மீளவா” என அவையஞ்செய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டை யாடி வருவா என்பொருள் கூறினும் பொருந்தும் (௨௮)

சுநதன மகிலகற் பூரங் குங்குமத் தருக்கள் சாடிசு
செநதீனை வித்துவாராகள் செழுங்கனன மடுகருந் தோறுங்
கொந்துகொண் டெழுந்த தூங்கு குன்றக முழுதும் போரத்திட
டநதரத் தமரா தூய வாககையுங் கமழ்ப் போரக்கும்

(இ - ள்) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமுகிய மரங்களை வெட்டியெறித்து, செவ்விய திணையை விதைப்பாக்கள் (அவலிறகில) தீழுடநெதோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புக்கையானது மலையிடமுழுவதும் மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தி லுள்ள தேவகளைது புனிதமாகியசரித்தரத்தையும் பரிமளிக்ருமபடி மூடாந்ற்கும் எ - று அமரர்—இறப்பற்றவர்.

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குக்குறநவாணா வெட்டியெறிந்நசந்தன முதலியவற்றி னிநதனைத்தில தீ யூட்டுதலே காரணமெனக் குறித்துரைத்தனா (௨௯)

ஆரமு மகிலு மற்று மாநுயிர் மடிந்துங் கந்தன
சேஷிண னவாகு நல்குளு செய்கையுந் தமக்கவ் வாறு
கூரந் மிலாத் வாறுங் குறித்தெழுளு சமழ்ப்பான முற்றும்
வேரலக ளுரிஞித் தாமே வெந்தழன மூழகா நிற்கும்

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகினமரீமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிர்
நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசத்தைப்பொருநதக் கொடுக்குஞ்செயலையும், தமக்கு அவ
வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய ஸ்ரீதத்தி
னூல, முதிர்ந்த மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவ்விடங்களினி
யில மூழ்கும் எ - று

மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றுராய்ந்து தீப்பற்றியெரிதல், சந்தனமுதலிய
மரங்கள் தேவாசூடகுதவியாதலபோல யாம் பயன்பட்டிலோமெனனும் மனவருத்தத்
தாவெனக்கூறினார் (உரு)

இருமப்பின் வெளிற்றின் புனசா யெனமலி மயிரி னுக்கைக்
கரும்பெருங் கரடி வேயகால கனலினை யஞ்சிச சாரத
தரும்புகர தேற்ற பூங்காந் தனபெயர் குறித்து வானம்
வரும்புயல் வளைத்துச் சீத் மலிந்தத் னுயிரைக் காக்கும்

(இ - ள்) வெளிற்றினையுடைய கரியப்பினையின புல்லிய செறும்புபோன்ற
(கருநிறத்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடி
யானது மூங்கில சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (சூலபால்) அடைய, பசியதேனைச்
சொரியும் பூஞ்சோலையானது (காவெனனூர்) தனபெயரை நிகழ்த்து, ஆகாயத்திலுழ
லும் மேகத்தைவளைத்துத் தட்பமிகுந்து அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும் எ - று

தனபெயர் குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவெனனூர் பெயராதலின

“இருமப்பின் வெளிற்றினபுனசாயெனமலிமயிரினுக்கை” என்றதை, திரு
முருகாற்றுப்படை “இருமப்பின் வெளிற்றின் புனசா யனை - குஞ்சுமயி ரியாகக்கை
குடாவடி” என்பதுபோல “வெளிற்றின் இருமப்பினபுனசாய் எனமலிமயிரினுக்கை”
என அரவயங்கொள்க (உசு)

தனூயக் முழுதும் விறகுளு சந்தனப் பொதுமப் பருளினால்
வினாறுகா விருப்பப் பால் மேவிய வரவி னுச்சி
நிராமணி யிருளதால் ஏத்து நீடொளி விரிகளுங் காட்சி
வரைபர மகளிர் வைத்த விளக்கமே மாணு மனதே

(இ - ள்) நீலவுலகமுழுதும் விலைகொள்ளுஞ் சந்தனச் சோலையில, வாச
த்தை நுகர்தலாகிய இச்சையினுல மிகுத்துச்சென்ற சாப்பவற்றின உச்சியிலுள்ள
வாசையாகிய மாணிக்கங்கள் (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தை
யுண்டாக்கியுந் தோற்றமானது, அகருறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிரைத் தாபித்த
விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும் எ - று

நாகரத்தினவகன் அரமகளிர் வைத்த தீபங்களபோன்றிருந்தனவென்பதாம்

வெளிற்றி லவுணாத் தாககி விண்ணை சளித்த நம்பி
சிறந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரச சோந்தவன செவ்வி நோக்கி
மந்தன மாந வெல்லாம் வகுத்துரைத் திருத்தி யாலென
நிந்திர் னேவப் போந்தாவ் கிளமுக்கி றவழா நிற்கும்.

(இ - ள்) கொடிய வலியமைந்த (சூரபனமனாதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராசசியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிறகளிப்பு மிகுமயடி (ஆங்கு) அடைந்து காலம்பார்த்து அவரிடம் இரக்கியீங்கனையெல்லாம் விளக்கிக்கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்திரன் கடாவச்சென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அமலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும் எ - று

நம்பி - பெருமையுடையோன். மந்தனம் - மறைபொருள் (உஅ)

பைத்தபா வடிவின் வேழம் பரிவுற மடங்கு னோநது
மத்தகவ கிழியத் தாககி மருப்பின் வே ருநநத- சிறது
நித்தில மூங்கின் முதத நிரந்தன வஹீமீன் பால
ஊததமன கருணை வேண்டி யுடுத்தி எடுத்த போலும்

(இ - ள்) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் துன்புறும்படி, சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிப்பொறு அறைந்து தந்தகங்களின் வேர்னைப்படுத்தலால் (அத்தந்தகங்களினின்றும் சிறநிய) முததங்களும, மூங்கிலினின்றும் திரந்த முததங்களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரககடவுளாகிய உத்தமனது கிருபையை விரும்பி நகத்திரத்தொருங்களை சமீபித்தனபோலும் எ - று

மருப்பினவோ—யானைக்கொம்பின் குருத்து அதாவது அடிப்பாகம். மென்மைகருதி விரும்பிய பொருள் எனக்கொள்க

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்றும் மூங்கிலினின்றும் தோன்றமோ வெனின் முததுச சனித்தருரியன இருபதிடங்களாய் அவற்றை,

“தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிகதவி
நந்துசலஞ்சலம் நலெகொகருளினிமினனா
கந்தரஞ்சலங்கழைநனைலாவினபலகட்சையிரா
இந்துவுமபுகராமுத்தமீயுமிருபதுமே” —என்பதனன்றிக்

அறுமீன் பாலனெனந்து, முருகக்கடவுள் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப் பொயக்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முதலானா அவரைப் பத்தத்திசைகளிலுங் ஞாத்திருந்து, காததிகை நகத்திரமாகிய ஆறுமாதாங்களையும் பால கொடுத்து வளாகக்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று இதனை,

கந்திராணம்.

“ஆறுருவாதலோடுமறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்துத்தந்தமவியத்தருதுணைமென்கொங்கு
யூறுபாலமுத்தமனனோருதவலுமுறுவலசெய்து
மாநிலாவருளாலாற்றவருநதினனபோலவுண்பான” —என்பதனன்றிக்.

மீன் - நகத்திரம் அறுமீன்களாகிய காததிகை மாத்திரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவனறிருவருளேப் பெறுதுமென்று ஏனைய நகத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போனனை வெண்பதாம் (உக)

நெருப்பவிரை தீனைய காரந னிணைநிறை மலாநது நிற்பச்
சுருப்பின் நெருப்பென நெண்ணித் தூரத்தே யகலுவ காட்சி
பருப்பதச் சிலைகை நாதன பயந்தவன முடிகக னேற
விருப்பன வென்று முசா திடையொழிந் தகலவ போனற.

(இ - ள்) நெருப்புப் பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் காந்தன் மலர்கள் விசுசித்து விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள்(அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச்செல்லுங் காட்சியானது, மலைவிலைக்கையிலேந்திய சிவபெருமான் பெற்றநுளியமுருக்கடவுளது திருவடியில (அமமலாகள்) ஏறும்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற்)படியாமல இடமவிட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. ஏ - று. (௧௦)

தத்தமக கியனற செய்கை பிறாக்கெலாந தகாத தேனு
முத்தம மாவ தெனறே யுணாததுமோர சானற தாகச்
சித்திரத துருவு நேராத திருத்தகு மகளிரா தமமை
வைத்தனா குன்ற நாடா ஸ்ராதீன காக்கு மாறே

(இ - ள்) அயலாக்கெல்லாந தகாததாயிருப்பினும், தங்கடங்களுக்குரிய தியற்சைசெயல உத்தமமாகுமெனறே யறிவிக்கின்ற வேராசாட்சி போல, குறிஞ்சிநில மாந்தர்கள் (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளிரா, வளாகின்ற தினைப்பயிரைக் காக்குமபடி (காவல்) வைத்தார்கள். ஏ - று. (௧௧)

மயில்களுந் கிளியுந் தமமை வளரியன மொழியால் வாட்டு
மயிலெட்டு பகைத்த வாடக ண்ணங்களுக கணங்கு செய்யப்
பயிலிய தொழிலே போன்ற பன்முறை புனத்துச் சேற
னுயிரினை யோமப வேறு முணவுக ளிருப்ப விட்டே

(இ - ள்) மயில்களுந் கிளிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளு மிருப்பவும், விடுத்த (தினைப்) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தமமை) வளா கின்ற சாயலினும் சொல்லினும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேறப்படையோடு மாறு கொண்ட கூடாமைவாயாத் கண்ணையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல் கின்ற செயலே போன்றிருந்தன. ஏ - று.

“மயில்களுந் கிளியும் (தம) உயிரிளையோமபவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பன்முறை சேறல் தமமை வளரியன மொழியால்வாட்டெம் அய்வொடுபகைத் தவாட் கண்ணங்களுக்கணங்கு செய்யப்பயிலிய தொழிலே போன்ற” என முடித்துக் கொள்க. (௧௨)

கற்பினுக் கெதிராநில லாத கதித்தவச சிரமு மூரற்
பொற்பினுக் கெதிராநில லாத பொழிக்கிரா முத்துஞ் செங்கை
யுற்பல விரலிற் றுறகு முறுகவன வைத்துச் சுற்றிப்
பற்பல புள்ளு மோட்டெம் பாவையா பண்ணை யெங்கும்.

(இ - ள்) கற்பின் வன்மைக்கு எதிராநிலலாத ஒளியையுடைய வசசிரமும், பற்களின அழகுக்கு எதிராநிலலாத பொளிநிறதும் முத்தங்களும(முத்தலிய)இவற்றைச் செவ்விய கரத்திலுள்ள செங்கமுநீராமலாபோன்ற விரலிற் றுறகியுள்ள பொருந்திய கவணில வைத்துச்சுழற்றி நானாவகையாகிய பற்கைகளை யோட்டுகின்ற பாவையா களது பண்ணைகள் எங்குமுள்ளன. ஏ - று.

பண்ணை - மாதாகூட்டம். கவண - கல்லெறிகயிறு.

(௧௩)

மணிபல விமைக்குந் குன்ற வானாகள் விளைத்த வேனல்
தணிநிலபல வளனுங் கொய்யாத தகவுறு காலத்தோடு
மணிபல வணிர்து மன்ற லாற்றறு காலங் காட்டிக்
கணியென நின்றவேங்கை கற்பக நிகரப் பூக்கும்.

(இ - ன்) பலரத்தினங்களை பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழும் குறவர்கள் வித்தியதினை முதலிய குறைவில்லாத பலவளங்களையும் அழைப்பதற்குத் தகுதியாகிய பருவத்துடன், பலபுரணங்களையும் பூண்டுமணம் புணருங்காலத்தையுக்குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானது கற்பகமலரைப்போல மலராநிற்கும். எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்.

வேங்கைமலருக்காலமே பயிர்களையுறுக்குங்காலமுங் குறவா மணம்புரிகாலமுமா மாதலின், வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்து “கணியென நின்ற வேங்கை” என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரினும் கண்டுகள் மொய்க்காமை யான “கற்பகநிகரபூக்கும்” என்றுங் கூறினா. (கூச)

மெல்லெனத் தவழந் தெண்ணீர் வீங்கிவா ரருவி பாயநது
கலலையுங் குழிப்பக கலலுட கதுவிய தேரை பாங்கு
ரொலையாயந் துழலா நிறகு முற்றறகே வலத்தி னீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின் வழங்கு மாபோல.

(இ - ன்) மெனமையாத தவழுகின்ற தெளவிய நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாதைகளையங் குழியச்செய்ய, (அந்தப்) பாதையினுள்ளே பொருந்திய தேரையானது, உயிர்கள் கேவலாவததையினின்றும் நீங்கி, எல்லாமவல்ல இறைவன் நிருவருளாற் சகலத்திற் பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் வினாநது பாயநது (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும், எ - று

அருவிப்பெருக்காற் பாதைகள் குழிபட, அப்பாதையுளிருந் தேரைகள் பக்கங்களிற்பாயநது வினாநது சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல் சகலம் - கலந்துநிறதல்

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினா

(கூடு)

சண்பக நறுமழந் தாது ததைந் ததனை டலைப்ப லாவின
மண்பக முகிராத் தோகுகோட பழத்ததுறு வாசீய் விச
நண்பக துனியி னீடு நாயகி செவ்வி நோக்கும
பண்பக முடையான போலப் பமரங்க ளனுந் கா நீங்கா

(இ - ன்) வாசனைபொருந்திய சண்பகமலரின மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தடையினிவபட வேரிதபற்றிய முற்றிய பழத்தினுற்ற வாசனையீச, விரும்பமுடைய மனதில துன்பமிருந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்குங்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகனைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா, நீங்கவுமாட்டா எ - று

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கிவா ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நிற்குமாறு, வண்டுகள் பலாப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றன வெனக்கொள்க. (கூச)

இருப்பது தோலி னுண்ப திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பொடு விளைத்த வேனன மிருந்தவை வனமே தோனா
பருப்பதம் வாழ்வ தெனறும் பருகுவ தருவித்து நீர்
பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புலவிய ரெனப் தெனனே.

(இ - ள்) (மான்முலிசூதலியவற்றின) தோலில் இருப்பது பெரியசனிகளுங் கந்தமூலங்களும், விருப்பமாகப் பயிர்செய்ததினையும் மிகுதியாகிய மலைநெல்லும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது, மலையிலே வசிப்பது புனிதமாகிய அருவி நீரை யெய்தொழுதும் பருகுவது (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலமக்களைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிகதோரெனக் கூறுவது யாதுதாரணம்? எ - று

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்படாகளைக் குறிப்பு வினைமுறறுகட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறாது, உண்பது எனப்பராமுகமாகக் கூறினரெனக்.

(க௭)

பெறுங்களத் திரத்தைக் கீரணுன பேதுறு மிராமனபோல
வறுங்களத் தெய்தி மாழகி மாதகா யிலலின பரங்க
ருறுங்களுத் தியாமத் தெய்து முத்தமா துகரு மினப்
நறுங்களம் புயற்கு மாற்கும வலாரிககு நண்ணு ருதே.

(இ - ள்) தானடைந்த மனைவியைக் காணாதவனாகத் துன்புற்ற இராம மூர்த்தியைப்போல வறுங்களத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்கருகிலுள்ள சோலையில் நெராதிரியிலடையுந் தலைவர்கள் அதுபவிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாயந்த தேனையுடைய தாமமாமலரில் வாழும் பிரமணுக்கும் விண்ணிலுக்கும் இந்நிர ணுக்கும் பொருந்தமாட்டாது எ - று

அகப்பொருள் விாக்கீம்

“இவ்வகை யிகந்தது பகருநி யிரவுக்குறி - யிலவரை யிகவா வியலப் ப்
ருகும்” —எனந்து சூத்திரமாதலின், “இல்லின் பாவக ருறுங்களத் தியாமத் தெய்தும்”
என்றா

வலாரி—வலாசுரனை சங்கரித்தவன, இந்நிரன் அதாவது,—

முற்காலத்தில் வலாசுரனைப்போன சிவபெருமானை நோக்கித் தவரு செய்து பெற்ற வரத்தினாலுண்டான வலிமையால் தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொ ண்டு திரிந்து, இந்நிரனை யறைகூவிச்செய்ததனை இக் கிரன் இவனைத் தந்திரமாக வெவ்வேண்டுமென றுட்டுகொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே! பகை வனல்லனீ ஆயினும் உன்வல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பி யிருக்கின்றேன் யாது வேண்டுகின்றன? என, வலாசுரன் இந்நிரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினை நீயடைந்த வெற்றிபோலவேயுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும் யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றனனேன் நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின எனபாற் கேட்புபெறுக அவ்வாறு கொடாவிடின் உனைப்போலப் போமூனையில முதுகுசாட்டி யோடினவன் பெறுநீந்தையை யடைவே நென்றனன் இந்நிரன் இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு களித்து, வலாசுரனே! வல்லபபுருஷனே! யான் கைலாயகிரிச்சாரலில் ஓயாந்ருசெய்யப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென் வரங்கேட்க, வலாசுரன் அவ்வாறே யாருகவென்றுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் தத்தி முனிவா கொடுத்த முதுகந்தண்டெல்லும் புகிரையுத்தமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொணடாலடைந்த புகழுடம்பு அம்முனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புகள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம் பழிந்த கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டென்பாருமென்று தன்னுட் பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்நிரன்செய்த யாகத்திற பசுவாகி யுயிரீந்ததன், வல னைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இந்நிரன் வலாரி யெனப்பட்டன. இதனை,

திருவினையாடற்புராணம்.

“நறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
கூறியான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனகியாதென்பார்
கூறுநீயதனையின்னென்கொடுக்கலென்கினின்போற
பாறுவீழ்களததிறப்பட்டபழிப்புக்குழுவவனெனான.
மாதண்டவவுண்ண்மாற்றமகபகிடுகட்டுவநது
கோதண்டமேருக்கோட்டிககொடுமுரம்பொழித்தானவெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோவேனவியானபுரிவனீயப
போதண்டாககூட்டவாவாயப்போதுவாயவலையெனான்”--என்பதனானறிக்க ()

கைக்கிளை பொருந்தாக காமங் காதுலை திணையிம் மூன்றுட
டொக்கவைந் திணையு மேலாச சொல்லுவ ரிவற்றி னுள்ளு
மிக்கதாம் புணாசகி யினபம் வியத்தக வெவரு மெய்தித்
தக்கவா நெழுக்கும வீவற்பின நகுதியார் முழுதுஞ் சொல்வார்.

(இ - ன்) கைக்கிளையும், பொருந்தாகாமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையு
மாகிய இம்மூன்றனுள், தொருயாகிய ஐந்திணையையும் உயாவாக வுணாப்பார்கள
இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கலவிச்சுகத்தை யாவருஞ் சந்தோஷிக்க
அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின் நன்மையை முற்றஞ்சொல்ல வல்லவா
யவா? (ஒருவருமில்லா) எ - று.

கைக்கிளை பொருந்தாகாம மெனப்பவற்றை அகப்பொருள்விாக்கம் “கைக்
கிளை யெனப் கொருதலைக் காமம்” “பொருந்திணை யெனப்பது பொருந்தாக் காமம்” என
வருஞ் சூத்திரங்களானறிக்க. காதுலைந்திணையென்றது குறிஞ்சியிற்புணாதலும், பாலை
யிற்பிரித்தலும், முலையில இருத்தலும், மருத்ததில் ஊட்டலும், நெய்தலில் இரங்க
லும், நிகழ்தலினெனப் இதனை,

அகப்பொருள் விாக்கம்

“புணாதலும் பிரிதலும் மிருத்தலும் மூடலும் - மிரங்கலும் மிவற்றி னிமித்தமும்
மெனவாக - கெய்திய வுரிப்பொரு ளாயிருவகைத்து”--என்பதனானறிக்க. (௩௯)

அலாமணித் தவிசி னானை யடித்தருஞ் சிறையி லீட்டு
மலாதலை யுலகம் பூத்த வரதனுக் கிடமா யென்று
நிலவிய குறிஞ்சி சொற்றா நினமலக் குமரி நானு
நலமுற விருக்கும் பாலை வளமினி நவிறு வாமால்.

(இ - ன்) அழகிய தாமரை மலாபட்டத்தினுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்
தாம்) குட்டி அரிய்சிறைச்சாலையி லிடுவித்தது, இடமகன்ற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி
செய்த சிறந்தமுருக்ககடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின் வளத்தைச்
சொன்னோம் அமலையாகிய தூக்கை எக்காலத்தும் நன்மையோடெழுந்தருளி யிருக்
கும் பாலைநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம் எ - று.

பிரமணக் சிறையிட்டது

பூநீ முருக்ககடவுள், நவவீரா முதலிய தமது துணைவருடன் பலவகையா
கிய திருவினையாடல்களைச் செய்துகொண்டு வகைக்கிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில்,
ஒருநாள் பிரமணமுதலிய தேவர்கள் திருக்கைலாயமலையடைந்து சிவபெருமானை
வணங்கித் திருப்பினா. அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனாகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து “நீயா? உன் செயவென்னை?” என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து “நான் பிரமன் சிருஷ்டித்ததொழில் செய்பவன்.” என, “நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்” என, “பெருமான செயதவேத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்” என்றனன் அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் “வேதந்தெரியுமாகிற் சொல்க” என, பிரமன் இருக்கி ஒதுமபடி நினைத்து முதலிற் பிரணவத்தைக் கூறினன் முருகக்கடவுள் “போதும் அதுவரையிற் பெருநகூறி மேலே சொல்க” என, பிரமன் பெருநுண்ணரது மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தார் றலையிற் குட்டிக் காலாறுதைத்துத் தள்ளிச் சிறையிலிடுமபடி பரிசனாகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள் சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனா இச் செயதியிற்கத் விஷ்ணு, தேவா முனிவர் பஹுரொடுங் கைலாயமடைந்து கருணநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி “என் புதலவனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான திருநாதிதேவரை விளித்து “நமது கட்டளை யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, திருநாதிதேவா அவலாகுகிணையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸகந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் மறுத்ததனால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திரும்பினா பிறகு பெருமான திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குரைத்துச் சிறைநீக்குவிப்பித் தனா என்பதாம் —இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுர்படலம்

“எட்டொ ணைதவக் குடிலையின் பயனினைத் தென்றே
கடிகு ணைத்திலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செயவதித் தன்மையே தோவெனாச் செவவேன்
குட்டி னுனையனைந்துமா முகங்களுங் குளுங்க

மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலாமே
ஹைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பத்ததிரு லுதைத்தது
நிறைபு ரிந்திடு பரிசன னைக்கொடே நிகளச்
சிறைபுரிக்நிடு வித்தனன் கந்தமாரு லெம்பில்” —என்னுஞ் செய்யுள்

களாணுணாக.

(௪௦)

பாலை.

வேறு

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொடுக்கு முகத்தாள பலபடையும்
பறறுங்கரத்தா ளெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வலிகுறித்துத் தழலகொப் பளிக்கும் பரனமுரம்பு
முறறுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலுடைய கோபமானது கொடுக்கின்ற முகத்தையுடையவனும், பல ஆயுதங்களை யு மேந்திய கைகளையுடையவனும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவனும் என்னை யாட்கொண்டவருமாகிய பண்ணம் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலயாதவன்மை [வலியின்மை] மையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிக்கும் பரலகித் உயாநிலம் பெருநதியு' பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டனா. எ - று.

பண்ணம்பணத்தி - தூக்கை.

(௪௧)

தண்ணம் பணத்தி னராவனாத தவளமதிகழே றெனிராசமுலப்
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னாப் பயிலு மாறற மமகெய்தும்
வண்ணம் பணத்த திறத்தானே வருநதுஞ் சுரத்தக காணையர்கள்
கண்ணம் பணத்த மாதரொடுங் கலந்த வாழங் கடனபூண்டா.

(இ - ள்) படத்தையுடைய மூம்பினுல வளைத தட்பமாகிய அழகிய வெண்
ணிறம் வாய்த பயிற்சகதிரன பிரகாசிகுஞ் சடையினையுடைய தூக்கா தேவியின்
சநநிதான விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினாலே
(யாவருமா) வருந்தத்தக்க பாஸ்யிலே மறவாகள அம்பினையொத்த கண்களையுடைய
மனைவியரோடுங்கூடி வாழங்கடமை பூண்டா ளாள் எ - று. (சஉ)

தாரா யணியா யெதிரொருநா தசைக ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய மலாததும்பை வாராது திருகு மருப்பிரிதே
தேரா யணியா யெனசசெநராய சேனங் கழுதென றிவைப்பலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்) ஆபரணமாகத் தும்பைமலா மாஸ்யணிரது நீண்ட வளைந்த கொம்
பினையுடைய கலை மானறையையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும் அணியாயும்
எதிராகின்ற போரவீரர்களது தசைகளையெங்கடும் இரையாக்கும்படி வாராய என்று,
செநராய பருந்து கழுது முதலிய இவையாவும், தூக்காதேவியை யடுத்தனபோலப்
பாலை நிலத்தையடைந்து வாழாநிற்கும் எ - று

தாராய அணியாய என்பதில, தா-தூசுப்படை அணி-பெரும்படை எனக்
இவ்விரண்டும் சைனிய பேதங்களான வருப்பு - எமக்கும் என்ற வுமை உவனோ
டுள்ள பூதகணங்கட்குறி யெங்கடும் என்பொருடரலின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய என்றதில தோ - வாகனம் இக்கனை,

கந்தநாபூதி

“காமாமிசைகாலனவரிதகலப்

தோமாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்” - என்றதனுந்நித (௪௩)

பொருள்கள் விளைப்பா ரீங்கிலலை பொருந்தி வாழு நிலத்தெயினா
மருவு நெறியி னடப்பாரா வருத்திப் பறிகதே யுயிராவாழா
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் சிறுகல ணினாதேருங்
கருவி முகில்கள வழங்காத கனலசோ சுரத்துப் புறவினமே

(இ - ள்) (நெருமுதலிய)பொருள்களை விளைக்கின்றவாகள இந்நிலத்திலிலலை,
(இப்பாலை நிலத்தில) இருந்து வாழ்கின்ற எயினாகள், பொருந்திய வழியில் நடப்பவா
களை வருத்தப்படுத்திப் பொருள்பறித்தலினாலேயே சீவித்திருக்குஞ் செவ்வமுடைய
வர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இனாயிங்குக்கிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்
திற்குத் துணைகருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை
நிலத்திலுள்ள புறக்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆவருள்ள) சிறுகற்களை இரையாகத்
தேடாநிற்கும் எ - று

“சிறுகல இனாதேரும-சிறுகுன்றுகளில இனாதேடுமென்பா. அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியங்கி வருவாரா நெடுநதூ ரத்தே யெதிராநோகுகி
மறியு மிடுமபைத் திறநிலத்தின வருதல வேண்டா மெனவியமபி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயாவா னோங்குளு சினைகடொறு
முறுக வுலாநெற ினிதொலிககு முருகு விரிமென மலாவாகை.

(இ - ள்) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலாகளையுடைய காட்டுவோழை
மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருநூரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து
மறிதலாகிய துன்பதையுடைய இரதப்பாலை நலத்தில வருவது வேண்டாமென்ற
கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயாநத ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம்
முற்றவுலாநத நெறற்கள் இனிதாக வொலியாநிற்கும் எ - று

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மறியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச்
செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமையுமே

இடுமபைதது—அஃறிணை யொன்றன்படாகக்கை குறிப்பு வினையாலிணைநத
பெயர் (சுரு)

அருப்பு முலைமா தர்னெயின ரமர்தம் கீர்தின் வேய்ந்தமைத்த
கருப்பை சிறிது மூடாடாக காமா குரமபைக குறுமபுதொறுகு
சுருப்பி னினமுந தேனினமுந சுழன்று துதைநது தாதருநது
மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமமு மியலபினதே

(இ - ள்) அருமயிய தனதையுடைய மங்கையருடன் எயினாகன் தங்கி
வாழ்த்தரு ஈந்தினுன மூடப்பட்டியற்றிய எலிகள் சிறிதுகு சஞ்சரியாத அழகிய சிற
நிலகையுடைய குறுமபுகளிலெல்லாம், சுருப்புத்தொகுதியும் தேன வண்டுகளின்
தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரநதத்தைப் புசிக்கும் இருப்பைமலரின நல்ல வாச
மானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும் இயலபினையுடையது எ - று

சுருமபு - வண்டில் ஓவகை இதனை யாண வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி குறுமபு - பாலைநிலத்தா இருப்பை - இலுப்பை (சுக)

இருமபொ னுருகுளு சுரத்திடைநின் நெனறுழ வெயிலிற் புரிதவத்தின்
வருமபுண் ணியத்தா டுலயிறயியாத மணரிநித் திலநதாழ குவிமுலைபோ
லருமபு மவாத மிளமுலைமே லவாநத திதலை நிறமேபோல
விரும்பு மலரிற் றாநிறமும் விரவி விளங்கு முயாகோங்கு

(இ - ள்) உயாநத கோங்கமரங்கள் வலிய பொண்ணுனது உருத்தக்க பாலை
நிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினின்றே செயத் தவத்தின் வழிகிடைத்த புண்ணியத்தினுல
எயிறயியாகனது அழகிய முத்துமாலையணிந்த குவிநத தனத்தைப்போல அருமபா
நிற்கும், அம்மங்கையரது முற்றத் குயத்தினமேற்படாநத தேமல ந்றத்தையே
போல, (யாவரும்) விரும்பும் (சனது) மலரில், புனிதமான (பொன்) நிறமங்
கலந்து விளங்கும் எ - று.

கோங்கமரங்கள் அருமபலும் மலரிற் பொண்ணிறம் வாயநிருத்தலும், அப்
பாலை நிலத்து வெயிலினின்றே தவஞ்செய்தபலனுல, அந்நிலமாதா குயத்தைப்போலும்,
அநிற்படாநத தேமற்போலும் என்றா (சுஎ)

ஆறறி னியங்கிப் பெருநதாக மடுதது ளாக்கண் முகநதுண்ணச
சேற்று மணமே மிகவீசுளு சினனீர் முழுதுளு செழுமபைநதே
ஊற்று மலர்கள் சொரிநதுமண மூட்டித் தரும முறச்செய்யுந
தோற்று மலரார காய்க்கிக டோன்றக குறித்த பாடலமே.

(இ - ன்.) தோற்றிய மலாகனாற காய்களுங் கணிகளுந் (தன்பால இனி) தோனறும்படி கருதிய பாகிரி மரங்கள், வழியில் நடந்து மிக்க தாகமடைந்தவாகன அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நார்ந்ததையே மிகுதியாக வீசுஞ் சின்னீர்களிலெல்லாம், செழுமையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலர்களைச்சிந்தி வாசனையுற்செய்து தரும்முண்டாகச் செய்யும். ஏ - று.

பாதிரியரும்பி மலாதலேயன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தவிச்சிலயாதவின், தான புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமெனனுங் கருத்தால், வழிநடப்போ சேற்று நீராப்பருகாது தன்மலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டா நிறகுமென்றா

சின்னீ - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை.

(ச-அ)

ஒருபான் மரவ மரமபூபப வ்யாசெவ வணிகாட மெவிலவ
மொருபாற பாவை குரவ்யிராப் பொளிராவெள னணிகாட மெமுருங்கை
யொருபால் விரவி நறுங்கேர்ங்க முறுபொன வழங்க மதுமாநதி
யொருபால் வண்டு பண்டாட வொருபால் வேமபு மணக்குமே.

(இ - ன்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பிளையடைய, விலவமரங்கள் செவ்வணிகாட்டுவன ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங்கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன வாசனைபொருந்திய கோங்குமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்து (தன்னிடம்) பொருந்திய பொண்ணைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டிகள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேட்பமரங்கள் மணஞ்செய்யாநிற்கும். ஏ - று

குங்குமமலாகளால் விலவமரஞ்செவ்வதும், குரப்பாவையால் முருங்கை மரம் வெளுத்தா தோன்றின. கோங்குமலாகள பொண்ணிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சியைப் “பொனவழங்க” என்றா மணக்கும் - மணமவீசும் மணம்புரிபுமெனப் பொருள்படும்,

தலைவன பரததையிற் பிரிந்து புறத்தொழுகுதலைக் கேளவியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்குதிெரிந்து அச்சிற்று கல்கந் தணிக்குமபொருட்டுத் தலைவி பூப படைநாளென்பதைத் தலைவருணர்ந்த. தோழி செம்பட்டிடுத்துச் செம்மலோடுச செஞ்சாந்திட்டிச் செவ்வணிபூண்டு பரததைவீதியிற் போகலாலதனைத் தலைவனுணர்ந்து தலைவிபூபுற்றனளென்று மனைக்கடன்றிடுக்ப பரததையினின்று பிரிந்து னென்னைக்கு வருவதும், ஊடல் விளையத்தலைவன், பரததையோடு சோந்ததைத் தலைவி புணர்ந்து கலைகூடாதலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையின்று நெய் பாடினளெனத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காதல்கொண்டு பரததையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டிடுத்து, வெண்மலாடும், வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளணியணிந்து பரததையா வீதியிற் போவதும் அகப்பொருண் மரபு

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங் கொள்ளுகாலமாதலால் அவளைப்பிரியதொழுக்க மனைக்கடன, இதனை, [மனைக்கட னிறுக்கப் பரததையினின்று பிரிந்து] என்றா நச்சினூர்க்கியார் இதனை அகத்திணை யியல் “பூத்த காலையிற் புனையிழை மகளினை - நீராடியபின் னீராய் நாளாய் - கருவ ிற்றுறுஉங் கால் மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன பரததையிற் பிரிவோன்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணாக.

தோழிசெவ்வணி யணிந்து செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

நீருச்சிறம்பலக்கோவையார்.

“செவந்தபொன்மேனிமணிதிருசிறுமபலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணிபூரற்குலகியலீற்றுரைப்பான்
செவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுவகட்டார்முலைமேல்
செவந்தவஞ்சாரதமுநதோனநின்வந்துதிருமனைக்கே.”—என்பதனானும்,

அம்புநாடநீக்கோவை

“துதையஞ்சுருமபறைமலலிகைவேயந்து துணைசுபுனைந
திதையங்கனிவரநிதிலம்புணடெதிரந்தாருடலம்
புதையம்புனையலிழிமடமாதாபொறபூண்புதலவன
உதையம்புகவலகலமுனனொடினனூரனுகே.”—என்பதனானும்பிறி.

இசெய்யுளில் விலவமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்ந்த செவ்வணியும், முருகனாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின் கருவுயிரத்தலையுணர்த்த வெள்ளணியுமணிந்தனரென்க. (சுக)

பிரிந்து கணவனுடனேகும் பெரிய மழைக்கண மடவார்க்குப் பரிந்து பசினோய தணிப்பதற்குப் பாலை நயி கனிவமுங்கும் விரிந்த தாகந தணிப்பதற்கு வியனமென சினைபி னுமலகந தெரிந்த கனிகண மிகவழங்குநு சோந்த காழு மிசைபெறவே.

(இ - ள்) பிரிந்து கணவனுடன் செவனும் விசாலமான குளிர்த கண்களை யுடைய மாதார்க்கு மனமிரங்கி (அவாகனது) பசிபிணியை யடக்குதற்குப் பாலை மரங்கன கலவ பழங்களைத் தராநிற்கும் (அவாகனது) அநிகரித்த தாகவிடையை யடக்கு தற்குப் பெரிய மெல்லிய சினைகளையுடைய நெல்லிமரங்கன (உள்ளும் புறமுமொப்பத்) தெரிந்த பழங்களை, தானு சோந்துள்ள பாலவனமுங் கோத்திபெறும்படி உதவா நிற்கும் எ - று

• பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய் முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (இ0)

செவிலித் தாய் நற்றாயுந் தீரத் துறந்த பெருந்தாயருந் சுவலிற் றுழு மணிகருதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற் கவலைத் துறையிற் படிவித்துக் கலக்குந் துயரு மாற்றும் வலவித் தாற்ற விடமிதுவென றடுத்த போன்ற கூக்குழிலே.

(இ - ள்) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்தன்பரும், இரத்தினக் குதம்பைகள் தோளிப்படியும் மயிலின் சாயலையுடைய மாதர்களது பண் ணேசை போன்ற சொல்லால் (தமமைத்) துன்பகடவிவாழ்த்தி வருத்தத் துக்கமும் பொருமல், வருந்தி வாயவிட்ட ரற்றுதற்கு இது (தருந்த) இடமென்று, கூவுதலை யுடைய குயில்கள அடுத்தாற்போன்றன. எ - று.

செவிலித்தாய் - வளர்த்த தாய். நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓர் தக்கையணி; இது தொங்குந் தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய் - சாக்கை. நற்றாய் - குயிலு. இது கோகிலத்தின் செயல். (இசு)

வரையும் வனமும் வயனிழமும் வனைகண் முரலுங் கடலுமென
வரைசெய் நிலநான் கினுங்காலத துதிகரும் பாலை வளமுழுதும்
வரைசெய் துரைப்பா ரெவாதெநிரத வாறு சிறிது வகுத்தனாத்தாம்.
புனாயில் வனப்பின வளாமுலலைப் பொருளிற நெநிரது சிலபுகலவராம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முலையும், வயல்கள்
பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும்
எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோனதும் பாலையினது
வளங்களைமூலலாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லா யாவா? (ஒருவருமில்லாதலின்)
அந்நிலவகையாகச் சிறிதினை விளக்கியுரைத்தாடி. (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன
வளாகின்ற முலலை நிலப்பொருள்களிற சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். ஏ - ழு.

முல்லை

வேறு

சுரந்த வார்ந்தும் பாணிறை சுரைமுலை சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிபடு கானத
தரந்தை தீராத வாழுவதே யறமெனத துணிர்து
பரந்த பாறகடற் பள்ளியான நெய்வமாயப் படாநதான.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்தொழுங்கின்ற நல்ல பால்கிறந்த உடலினைப்பொருந்
திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினைதோறும் வாழ்கின்ற சிளவன்களைப் பொ
ருந்திய முலையில்ததிலு, துன்பமொழிய வாழல்தே தரும்மெனது துணிவுகொண்டு,
பரவிய பாறகடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென்
நனா ஏ - ழு

சுரை - உடலினை, நெடி - சிளவன்களை

கழுதை வென்றெழுளிர கந்தரக் கருமகய நெடுங்கண்
குழுதம் வென்றசெவ வாயின ரோடுகோப் புரக்கு
மமுதா வானவ ரமுதராம் படியமு தனித்தவ
வமுதன் வாழிடம் பொருந்துவ தாமென வமாதாரா.

(இ - ள்.) பாகுமரத்தை வென்று பிரகாசிக்கூங் கழுததையும், னிய சேற்
கெண்டைய வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பனமல்லா வென்ற செவலிய வாயை
யுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அடுத்தாள், தேவர்கள் அமுதர்களாகும்
படி(அவாகட்கு)அமுதத்தைக்கொடுத்து, அவ்வமுதம் போன்றவனாகியதிருமால்வாரும்
இடம் நாய் வாழுவதாகுமென்று, (அம்முலலை நிலத்திலு) தங்கினாள் ஏ - ழு

கோப்புரக்கும் அமுதா என்பதில், அமுதா - அமுதத்தால் வாழுவோரென
றும், வானவரமுதரம்படி என்பதில் அமுதா - அமுதப்பானஞ்செய்தோரென்றும்,
அமுதனித்த என்பதில் அமுதா - பாறகடலிற்றேன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன்
என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருள்படும் அளித்த அவவமு
தன் என்றதில் அகரவிற தொகுத்தல் அமுதா அமாதாரெனக் கூட்டுக. (இசு)

புடைவி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்

விடையு மாயினன வினாநூற் துளவமா லிகையா

விடையு ரோடுறப் பழகலா விடையனு மாகித்

கடையி லாவகை காததனை நக்கவா னினாகள்.

(இ - ள்.) வாசமபொருநதிய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருநதிய இடப்பங்கனோடு பழகிய வினக்கத்தால் இடப்பமுமாயினன்; இடையாக னோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தருதியாகிய பசுமாதைகளைத் தடையிலலாத வகையாகக் காத்தனன் எ - று

துளவமாலிகையான விடையுமாயினனெனறது சிவபெருமான் திரிபுரதக னஞ் செய்வுச் சென்றபொழுது தேவர்கள் போகருவிக்களாகத் தாம் நிற்பது கருதியிறுமாப்புறந்தால் இறைவா தமது திருவடிவிரலையுன்றி அததேரின் அச்சினா முரிகக, திருமால் விடைவடிவாக அவனைத் தாங்கினரெனபது சரிதம். இதனை,

திருவாக்கம்.

“கடகரியுமபரிமாவுந்தேருமுகந்தேறாமே
யிடபமுக்கதேறியவாறெனக்கரியவியம்பேடி
தட்டிவிலக்கொருமுனறுநதழுவெரி ததவநாணி
விடபமதாயத்தாங்கினுன்றிருமால்காணசாழலோ” — என்பதனுணர்ச்சு.

இடையா - குறிஞ்சிலித்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இடைநிலத்தில இருப போரென்று பொருள் இடையன் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்னு மூத்தகிள மூவரில இடையிலுள்ளவனென்றும், கண்ணனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இடைக் குலத்து வளராதவென்றும், இடையா வாசமாகிய முல்லைநிலத்திற்குத் செய்வதமா யுள்ளவென்றும் பொருள்படும் (இரு)

அண்ட வாரணரு மண்டாக ளளையனு மவலாக
கண்ட நாளமுகக் கடவுளுங் கைதொழு திறைஞ்சுங்
கொண்டன மேனியான குடிகொளு மிருக்கையில் வாழ்வே
ரண்ட ரேயெனத் தெரிபபதா லாயாத மொருபோ

(இ - ள்.) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவர்களுக்காகிய இரதிர னும், அவர்களெல்லாநாயும் படைத்த சதாமுகப்பிரமனும் கைப்பிப்பணியும் மேக வண்ணஞ்சூழிய திருமால் வாழ்மிடத்தில வாழ்பவர்கள் அண்டங்களே (ஆதலால்) ஆயாக்களுடைய ஒரு போ (அண்டரென்று) தெரிவிப்பது. எ - று.

அண்டா - தேவர்களுக்கும் ஆயாக்களுக்கும் பொதுப்பெயர்.

திருமால் வசிக்கமுமிடத்தில வசிப்போர் அண்டங்களாதலாலும், ஆயர்களுக் கும் அண்டங்களென்ப பெயருளதாதலாலும், முல்லைநிலத்துத் செய்வதமாகிய திருமா ளுடன் வசித்தலாலும் “ஆயாத மொருபோ அண்டரேயெனத் தெரிப்பது” என்றா.()

செய்ய தீயிடு மானறசை தினனுநதே வருக்கும்
பொயயி லானவயிற றாறுமபுத தமுதுபொங் கெரிவைத்
துயய வேறுக் காயக்கு மண்டரென் றுரைப்ப
ளைய வானகொலை யமரருக் காயருக் களித்தல.

(இ - ள்.) செந்நிறமமைந்த(யாகத்)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்கும் தேவர்களுக்கும், கெடுதலிலலாத பசுவின் வயிற்றினுறிய புதிய பால் எரிகின்ற அக் கினியில் வைத்து உய்யும்படி புசிக்கின்ற ஆயாக்களுக்கும் அண்டங்களென்று (பேர்) சொல்லுவா. பசுவின்னக்கொலவும் அமரர்களுக்கு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுத்தல ஆசரியம் எ - று (இள)

மருவி நின்றொளிர் மணிக்கெதிர மணியென மருமத்

திருவு மனப்போ டெனிருங் கானகத் திருக்குந்

திருவினையகி மாடுனெடும் பழகிய சிறப்பார்

பொருளிலாதபொன மாணுமாய்ப் பூத்தன னொருபெண்.

(இ - ள்) பொருந்தினின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிக்கு எதிரணியைப்போல (தன்னை) மாபகத்திலிருத்திய கணவனுடனே பெரியமூலலை நிலத்தில வசிக்கின்ற ஐகவரியாதி காரியாகிய திருமகன் (அம்மூலலை நிலத்திலுள்ள) மானக னோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமானமில்லாத பொனமாணுமாய் (வடிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனன் - ன்று.

திருவினையகி பொனமாணுமாய்ப்பூத்தன னொருபெண் எனறது. விஷ்ணு சூக்தியே சிவமுனிவராகவும், திருமகனே பொனமாணுகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியா னைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாற்றைக் கொள்க. இதனை,

தூண்கைப்புராணம்

“மானக மலாத்திரு மாதவ னுகி மாயோ

னனவொளி நாமுந வள்ளியீய யீனற வாரமுல” — எனக்கூறுமிடத்துங் காண்க.

குறங்கு னைப்பரி யாகுநாட கொளளுமைக கதியுள்

வரங்கொ ளுஞ்சச கதியினில வலனுதற பொருட்டே

மீரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுகளு

மரங்க னெறிய வனத்திடை வந்திருநு செயலே

(இ - ள்) வீளைநத புறமயினாயுடைய ருதினாவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய யுககாலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்குதிகளில், மேனமைகொள்குஞ் சசகதியில் வனமையடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெளளிய அலைகளையுடைய திருப்பாறகடலில் அறிதுயில்கொள்குந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்கடாநத் வனத்தில் வாழ்கின்ற செயலாகும் - ன்று.

ஐங்குதி — மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம் சசம் = முயல். வனம் = மூலலை நிலம்

திருமாவ தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது ருதினாவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்குதிகளில் முயற்கதிக யைப்பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வண்ணம் முயற்கூட்டங்களை வசிக் கும் வனத்தில வாழ்கின்றனரென்பதாம்

(சூக)

வற்ற மங்கையா காயத்தொறும் பாலசுவை மலிந்து

பெற்றி வேறுசெய காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாயமத

துற்று முககடுநய திரண்டெரி புறுகொறுந தெளியு

முற்றி மெபையாற் குணங்கடொ முதுகஞுறை வினாபோல.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை) மூலலை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதாகன வற்றும் படி காய்ச்சுகதோறுஞ் சுவைமிருந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துவகாலத்தும் மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திக்கடைய நெய்யாகத்திரண்டு, தீமடுஞ்ந தோறும், துன்பங்கள் முத்திரதலால் (தமதுநற்) குணங்கடொத் பேற்றிவிண்ப்போலத் தெளியாநிற்கும். - ன்று.

பால, மங்கையா (தன்னை) வற்றக்காயத்தொறும், மலிந்து, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினாபோல, தெளியுமெனக் கூட்டிக்.

(கூக)

கங்கை நாயகி பூடவுங் கதிர் பொழி யிமடி
மங்கை நாயகி பூடவும வள்ளல்பா னுமர்
தங்கி வாழ்வதோ தகவெனத் தணநதநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயிர் தாங்கவே திகழ்நததாங் கிதழி.

(இ - ன்.) கங்காதேவியார் ஊடல்கொன்னவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய
மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொன்னவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத்
தில் (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தகுதியாவென்று பிரிந்த நாயகி
யாகிய செந்தாமரைகண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாவருமபடி (சிவபெருமானால்
அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவ்விடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும் எ - று

இறைவரது சடாடலியில வாழுகவகையும், வாமபாகத்தில் வாரும்
உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப, நாயிச்சமயத்திற்கே தங்கியிருப்பது தகுதியெனநெனத்
திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினா கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்தகின்ற
தேன்றும், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாவரச சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்ட
தெனிலுமமையும்

சிவபெருமானது சக்தியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ் செங்கண்மாவென்
றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

“எரியலா லுருவமில்லையே நலாலே நலிலலை
கரியலாற்போர்வையிலலகாண்டருசோதியாற்குப்
பிரிவிலாதமராகட்டிப்பெருந்தகைப் பிரானெனநேத்தும்
அரியலாந்நேவியிலலையையையாந்நாக்கே ”—என்பதனும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாந்தூரீகீகலம்பகம்

“வருகதைத்தடம்பொழிலாமாதையாகருமாசொனநிலவா
முருககொத்தமேனியழகியநாதாகருமூசசரவத்
திருககைக்கமலவரனார்க்கரிதிருதேவியனநேவ
அரிக்குப்பொருளுணாயிகெடுவோநுமமறிவினமையே ”என்பதனும்பிறி.()

பிரண் வப்பொரு எயனென வரியெனப் பெரிது
மூரணை யுறறவா, முகங்கவிழ தாமதின மூன்றுந
நிரண டொப்புறச செறறவா தெரியலாக கடுககை
தரணி நின்றபல பிரணவ வருசசமைப் பனவே.

(இ - ன்.) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விண்ணென்றும் மிகுதியுங்
கோணுதலுறறவர்களது முகங்கநிறவருமபடி, மும்மதிலகளுந் திருணம்போல அழித்த
சிவபெருமானது மாஸையாகிய கொன்றைமரங்கள் பூமியின்மேல் நின்று பலபிரணவ
வடிவு (பொருந்திய மலர்) களை உண்டாக்குகின்றன. எ - று

கடுககை - கொன்றை ஈண்டுமரத்தையுணர்த்தியது. தெரியவென்னும
விசேடணம் சிணையையடுத்தது. முகங்கவிழ்தரல் - நாணமடைதல். (கஉ)

உண்மை நாயகன் புணர்நதினப் முதவிடாப் பதத்துப்,
பெண்மை யோடுநிற் பிழைவரு மெனப்பதே பேணி
வண்மை யானென வனத்தமா வளைககையாள் கறபுத்
நின்மை நாடியே செறிந்தன கற்பெலா மாங்கே.

(இ - ன்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கடிக் கதத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டின்மையோடு வசித்தாற் பிழைபாடுதொகுமென் பதையேகருதி, வன்மைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமாலையோடு, அமருவலை நிலத் தில் (அவனுடன்) பொருந்திய வனையையணிந்த கையையுடைய திருமகனது கற்பின வன்மை தேடியே கற்பெலாம் அகக்கூழ்ன. எ - று

கற்பு = மன்கையாச்சு, மூலஸ்செடி.

(சுரு)

நிரந்த மாதவிப் பந்தர்மென் னீழலிற் கவரி
சுரந்த நீணமுலை சுனைவததுணுந் கனறினவாய்க் கடையிற்
பரந்து வாரந்தழி பாலினைப் பருகிவரீன கோழி
யரந்தை தீர்த்ததென நதனெகிரா சிறைவிரித் தாடும்.

(இ - ன்.) பரவிய மாதவிப்பந்தரினது மென்மைவாய்ந்த நீழலில், கவரி மானது சுரந்து நீண்ட முலையைச் சுவைத்துப்பருகும் கனறினது கடைவாயினின்று பரவி நெடுகியிழிந்து பாலினை வானகோழியானது பருகித் (தனதுபசித்) துன்பத்தை யகற்றியதென்று (களித்தது) அதற்கெதிரில் தனது சிறை விரித்தாடாநிற்கும் எ - று.

மாதவி - குருக்கத்தி, வசந்தகால மலலிகை கவரி - மானவகையிலொன்று. வாய்க்கடை - கடைவாய—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல் அதன்களிப்பா லெனக்கொள்க மென்மை - ஈண்டெ குளிச்செய்ய யுணர்த்தியது. (சுரு)

புழுகின் வாசமும பொருவிலகத் தூரியின் மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடனவிராயப் புதாக
மொழுகு பூணமுலை மாதாமெய் யெனக்கமழ தலினுள்
முழுது மாடவா மையலின் முழுகுவா தேரா

(இ - ன்.) புதாகள புழுகின்மணமும், சமானமில்லாத கத்தூரியின் வாசனை யும், சிறுகுதின் மலாத் தேனின் பரிமளமும் ஒன்றாகக்கலந்து, (தூய்யில்) எழுதிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய மங்கையாகனது உடலைப்போல மணமவிச்சலால், புருடர்கள் (மங்கையரோபுத்தரோவென்று) தேராராகி முற்றுவீராம மயக்கத்தி லாழ வாகள். எ - று

புதாகளில் மணமவிச்சலானும், “செண்பக மலரெனச் சிவந்த ஹேனியாள- வின்படர் நறுமணம் வீச மெய்யினுள்” எனக்கூறியபடி, பதுமினிப் பெண்கட்குத் தேகத்தில் இயற்கை மணங்கமழ்தலானும் அவற்றினைத் தேற்றது ஆடவா மையலுண் முழுகுவரென்றா. (சுரு)

நீரி னின்றலால் விளைதரா நெல்லினை விடுததுக
காரி னன்றுற விளைதருங் கமபுட னிறுகு
சீரி னின்றிடுஞ் செழுமபய ருதிக ளெல்லா
மேரி னன்றுற விளைத்திட மிலாவகை நிறைப்பாரா.

(இ - ன்.) நீரில் நின்றலாலால் விளையாத நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கமபும, சோளமும், சிறப்புற்று நின்றிடுஞ் செழிய பயிறும் முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக விளையிதது (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகை யாக (பண்டவகளை) நிறைப்பாகள் (அமருவலை நிலமாகள்) எ - று

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலத்தை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (சுரு)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழீஇப் பார்த்திட வொருநா
ணிறைசி னத்தெதிர் விடையினைத் தழுவி யிரார்
பிறைமறைத்தவா ணுதலினர் பெருமுலை திணமு
நறைம லர்த்தொடை மார்புறத் தழுவிநன் ணுவரால.

(இ - ள்) முலலை நிலப்பறை முழங்கவும், பலா குழமிக் காணவும், ஒப்பற்ற
(மணமுடிக்கு) நாளில நிறைந்த கோபத்தையுடைய விடையினைத் தழுவி ய தன்மை
யையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒளியை நெற்றியை
யுடைய ஆயச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறும் தேனபொருந்திய மலர்மூலையணி
ந்த மாப்பிற பொருந்தும்படி தழுவி யணைவார்கள். எ - று

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவுவென்று.—

“ஒரிடத்து ஒரு பெண்ணு பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழு
வில் அன்று பிறந்த சேங்கணுள்ளனவெல்லாம் தனதூட்டியாக விட்டு வளர்த்து அப
பரிசினால் வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல்
மரபென்க.” என்றா பேராசிரியர்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

“படையாகருங்கண்ணிவண்ண பபயோதரப்பாரமுதன்
ணிடையாமெலிவு கணடணடாகளீரமுலலைவெலியெமமுா
விடையாமருப்புத்திருத்திவிட்டாவியனறென்புலியு
ருடையாகடவிலருவதுபோலுமுருவினதே” — என்பதனான்கு. (சுள)

கொம்பை வென்றமெல விடையவா குழையணி செவியி

லுமபருகுகிறை பூரதியி னெலியுறு காலு

நமபு மனப்பனா தேரொலி நண்ணிய காலு

மமபை வென்றகண் ணுதன் வருவிரீ ரொழுககம்

(இ - ள்) பூங்கொம்பைச் செய்தத மெலவிய இடையையுடைய மாதாகளது
குண்டலமணிந்த செவியில் மேகமுழக்குற காலத்திலும், நம்பிய அன்பையுடைய
கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செய்த கண்கள்
அருவி நீர்ப்பெருகுகம் நீங்காதனவாம் எ - று.

உமபருகுகிறையூதி - தேவாகடகரசனாகிய இரதிரனது வாகனம், மேகம்.
மேகவொலியால் துகுகித்தும், கணவா தேரொலியாற் களித்தும், கண்ணருவிப்பாயு
மெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்

“வாகண்டமுலைத்துணைவாணமுகமங்கைநல்லா

கார்கண்கெவிழ்ததவிழிப்புனலகால்செய்தனபா

தேர்கண்குமிழோகைவிழிப்புனல்சேரவாரூய

ஊாகண்டநெமெய்ணைசெனினிதோமபுமனதே” — என வருஞ் செய்

யுளிலுங் காண்க.

(சுஅ)

குருநது கூணினங் கொன்னைபைந துழாயருள விசுருந

திருநது மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய முனிவா

வருந்து நீர்மைகண் டுரங்கியா னினனஞ்சொரி மலிபால்
பொருந்து தண்பனைப் பாலிபோற் றவழ்நதுபோய்ப் புகுமால.

(இ - ன்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தீளிர்
கருந்திருத்தமுறுவ காலத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவாகன் (நீரின்றி) வருந்துந் தன
மையைப் பார்த்து, பசுக்கட்டம் மனமீரங்கிச் சொரிந்த மிகக் பாலானதுபாலிநி
யைப்போலத் தவழ்ந்து, தன்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய்
யலாமெனவருந்தினரெனக்கொள்க (சுக)

மழைவ ளாதரு கற்பினர் மாலையாங்கற்பின
குழைம லாககொடி. முகையவிழ கொலலைசோ முலலைத்
தழைபெ ருமபொருண முழுவதுஞ் சாற்றுவா ரெவவே
விழைவ யற்பெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிபபாம்.

(இ - ன்) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலையாகிய
முல்லையின் தளிரகளையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அநுமபவிழ்கின்ற
கொலைகள் சோரதுள்ள முலலை நிலத்தின் தழைத்துள்ள பெரியபொருள்க ளெல்லா
வற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவா எவாதாம்? (ஒருவருமில்லா) விருமபத்தக்க வயல்களை
யுடைய மருதநிலத்தின் பெரியவளங்களுட் சிலவற்றை இனிச் சொல்லுவாம் எ - று

வயல - மருதம் - ஆகுபெயர்.

மழைவளாதருகற்பினா னன்றதை,

தீருக்துறள்

“தெய்வந்தொழாஅனகொழுநறறெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானும்,

தீ ரி க டு க ம்

“கொண்டானருறிப்பறிவாள்பெண்டாட்டிகொண்டன -
செய்வகைசெய்வான்றவசிகொடிதொரிஇ
நவலவைசெய்வானரசனிவாழ்வா
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானுமுணர்க. (எ0)

ம ரு த ம்

வேறு.

திபயி யோகமே துளைக்கு மிரதிர
னெப்பறு யோகமே யுகக்கு நீர்ப்பனை
வைப்பினுக் கமரனாய் வதிதன மேதரு
துபபென வைகலுஞ் சூழ்நது காககுமே.

(இ - ன்) திவ்விய யோகங்களையே யதபவிக்கும் இரதிரன், நிகரற்றயோகங்
கொண்டிருக்கும், நீரவளமுடைய வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய்
மாகவாழ்வது. மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல புரி
கின்றான். எ - று.

திபயி - திவ்விய வென்னும் வடசொற்றிரிபு. உகத்தல் - கொண்டிரு
ததல். வைப்பு - இடம் (எக)

அகாக்கண மாயினு மற்றி னீங்குரு
மகாக்கணம் பயிரெலாம் வளர்ப்ப வெண்ணியே
தினாக்கடன் முகந்தெழுஞ் செலவு மூர்தனன்
வினாக்குமும் மதம்பொழி வேழத் தண்ணிலே.

(இ - ள்.) அவைநாடியேனும் சலித்திர்பிரிவாத தாமரைக்கட்டங்கனையும், பயிர்க னெல்லாவற்றையும் வளாகக்கருதியே, மணம்வீசும் முநிமதங்களைச்சொரியும் யானை வாசனத்தையுடைய இரத்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனினா முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். எ - று

இந்திரன் பயிர்களைவளாகக் கொண்டி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாசினஞ்செய்து கொண்டன னென்றார்.

வேழமென்றது ஈனனது ஐராவதம் அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளானை. இது திருப்பாற்கடலிறேறூன்றிய பொருள்களிலொன்று.

“ஐராவதகஜாருடமஸ்வாணவாணவகிரீடநம

ஸஹஸஸ்வஹஸரயனம்சகரமவஜ்ஜரபாணிம்விபாவயேத” — எனபது கர்சிபகிம்பம்.

முந்துதவ குலத்திடை வந்த மொயம்புடை
யிரத்திரக கடவுளுக ளினிய வைப்பிடைத்
தநதொழில் புரிவதே தகத தாமென
வெந்திறற் களமாகள் வினைஞ ராயினா

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பன்னாகள், முற்காலத்தில் தமதுகுலத் தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழிலசெய்யவோராநூகள் எ - று.

கனமாகுலத்தது இந்திரனுதித்தது.

சூரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுருத்தனென்னுமோரசரன் டெடுங்காலம் கதவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்தது அளவிலலா ஆற்றலும குமாரகடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவும் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருவூரையடைந்து அரசுபுரிந்திருந்தனன் அக்காலத்தில் அமரருலகையேக வணகயிற் றுனபுறுத்திய வலாசுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் பேராற்றலுடைய முசுமுடகனென்னுக்கறிவிக்க, முசுருத்தச சக்கிரவாததி தன்னது தானையுடன் அநகாட்டையடைந்து வலாசுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுருத்தனுக்குத் தனது பாகியங்களைக் காட்டிக்கொண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆன்மாததநாய கராயுட்காட்ட, அவர் கைலாயகோலமாகப் பாவதி ஸகரத்தருடன் தரிசனமனமநக, முசுருத்தனகளித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன். அப்பொழுது நாயகா என்னைப் பூமியிற் பிரதிட்டைசெய்து அர்ச்சிக்கவென இந்திரனுக்குணராத கட்டளையிட்டனர். இந் திரன்தனது பூசையைமுடித்து, நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டி வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்தது இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுருத்தன் ி பூசைக்கு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான பெரும்பிரயாச முற்றுத் திருமாஸிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென விருப்பிப்படி கொடுக்கப் பட்டது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பே னென, முசுருத்தன் அந்நவமே சென்று விடைபெற்று வந்துனர்த்த, புரந்தரன் அம் மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விசுவகன்மனூல அதுபோன்ற ஆறுதிருவருங்கு

ஈமைத்து, அங்நிறிலொன்றை முகஞ்சுந்தனுக்குத்தாட்டி, அது அன்று ஏன், அங்நனமே மறைநரையெய்துகாட்டி, அன்று அன்றெனக்கூறு. இறுதியில் விண்ணின் மார்பகத்து கடித்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்டி அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முகஞ்சுந்தனியை இந்நிரன் மேலே ஒன்றுக்கு சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவகன்மனுவிய த்ருவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முகஞ்சுந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன். முகஞ்சுந்தன் “கடனுகை கண்ணாறு காரையல் கோணரீபூர் - மடனாக முத்தினும் வாய்மியூழ் மறைக தானம்” என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூர்த் சுவர்ண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன். இந்நிரன் தனது ஆண்மாதத் பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாலததாற் செல்வமியூர்து புலையுருவேற்றுத் திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விறைவரருளாற் பண்டைய செல்வத்தையும் அமராவதியையு மடைந்தனனென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

“அந்நாளிலிமையவாகோனஞ்சுச்சுனைசெயபரம்பொருளைக்
கொன்னாவேனமன்னவனகைக்கொடுத்ததொருகொடுமபவததாற்
பொன்னாட்டிறிறுவிழாது புலையுருவர்தனைத்தாங்கிக
கைந்நாகமிசையூரதுகமலையெனுமபதியடைநான்.
ஆரூரின்மேவியபினனமலன்விழாப்போற்றுத்தற்குப்
பாருருகதிரையுருமபவலுருமவருகவெனே
வாரூருமுரசெறிந்துமதக்களிற்றின்மிசையேறித்
தேருருஞ்செம்பொன்மணித்திருவீதிப்புடைசூழ்தான்.
ஆண்டபெலவப்பதியிலமலனவிழாசசேவித்தது
காண்டகையதவமபுரிந்துகடைஞாவடிவினைநீங்கித்
தாண்டகையதோணமகவானெறொலுவுருவர்தனைப்பெற்று
மீண்டசுரபதிபுகுருதுவிபவமுடனவீற்றிருந்தான்” — என வருவனவற்றானாக.

திருமகள் கலைமகள் சிறந்து வாழ்வது

*பெருகுரும பசுகெடப பேணு நீரது

குருமலர்த் தாமரை குழீஇய வைபபெலா

மருவுவ தியலபென வாழு மனனமே.

(இ - ள்.) இலக்குமியும் சரசுவதியுரு சிறப்புறவாழ்வது. மிகுக்கிற நமது பசியொழியத் காக்குந்தன்மையுடையது நிறமமைந்த மலர்களைப்பூடைய தாமரைகள் நெருங்கிய இடமுழுவதும் பொருந்துவது (இந்நிலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கன் வாழாநிற்கும் ஏ - று

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பர் ஆதலின், குருமலர்த்தமரை யென்பதிவ குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எசு)

அம்புயத் தவிசிடையரச வோதிமம்

பம்புல தாமெனிற பாற்று நீரதோ

வமபவிழ வயனில மென்வண் டானமுந்

கம்புஞ மேனவுந் கலந்து வாழுமே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பீடத்தில (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமரையின், வாகும் விசும்வயலிடங்களில், மெல்லிய நானாகரும் சம்பந்தக்கூழிகளும் பிற புறவர்களும், (எம்மை) ஒட்டிவந்தோ. (ஒட்டாது) என்று (அகவிலத்திற்) கூடி வாழாநிற்கும், ஏ - று.

கம்புள் - லாண்ட்பாடி பெனிண்டன்.

(எதி)

கொலையுரு தொழிலினால் கூடு மாயினால்
தலைபளி காலனாரு செய்யுந் தன்மைப்பா
துலாவரு மவுணுடை பூரூதியின்ருல
நிலைபெறு மெருமைக ணிந்த ரித்தன.

(இ - ன்.) உழுதொழிலினால் கொலைத்தொழில் வரக்கூடியவீதும், இயற்
ணாற் சிறத்த கிருபை (ஒரோவழி) செய்யுந்தன்மையால், செடுத்த மற்ற அவனுடைய
ணகனத்தின் குலத்தில் நிலைபெற்ற ஏருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. (எக)

செழுமலாத் தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை பேரறறும் பண்ணையிற்
கழிசிறப புறுமெனக் கலந்து வாழுமே
வழிமதுக காஞ்சியு மருதும் வஞ்சியும்.

(இ - ன்.) செழியமலாகளையுடைய மரங்களின் சிறந்த கற்பகச்சோலை வளம்
கின்ற அமராவதிகிறைவனாகிய இந்திரன் தாவலுரியும் வயல்களில் தேன்சொரியுங்
காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகியமரங்கள்) மிக்க சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி
வாழாநிற்கும் எ - று.

கழி - உரிச்சொல், மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை “சால் வறுதவ நனிகுர்
கழிமிகல்.” என்றது குத்திரம். (எஃ)

அனாயருக களையனு மமரன் காப்பது
தரைபதிக களையனு நகரஞ் சாவது
வினாமலாக களையனு நாழு மேவுதல்
புரையெனத் தாமரைப் பலவும் பூக்குமே.

(இ - ன்.) அரசாகட்கரசனாகிய இந்திரன் காவலசெய்வது. நிலங்களிலுள்ள
ஊரகட்கெல்லாம் அரசனாகிய நகரஞ் சாந்துவனது. (ஆதலின் இவ்விடமே) வாசனை
பொருந்திய மலாகடகு அரசனாகிய நாமும் பொருந்துதல் ஒருமென்று பலதாமரை
மலர்கள் ஸாரும் எ - று.

“வினாமலர்க்களையன தாமரை” என்றதை, திருநாளைகம்பநீதழர்ந்திகுவர
மிகர் “பூவினுக் கருவகலம் பொவது தாமரை”.—என்றதனறிக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலைிலுள்ளது குறும்பென்றும்,
மூலையிலுள்ளது பாயென்றும், மருத்திலுள்ளது பேரூரென்றும், சொத்திலுள்
ளது பாகமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (எஃ)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர் குமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வனப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ன்.) தாமரையாகிய அரசனை காப்பக்கலுஞ் சூழ்த்தாற்போல, வாசனை
வீசும் ஆம்பலும் குவளையும் பொருந்திய அனரிச்சமும் செழித்த வனையும், தங்கிய
தாதுதிகள் மங்கலம்பொருந்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராதற்கும். எ - று.

வேறு.

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர் தினமும் பேர்ந்தம் வளர்த்திடு
திறனு, விரும்பய னுறுவார் பெரும்பொரு னெய்தா ராயினு மேன்மறாத
திரமே, யரும்பொரு ளளிகும வண்ணமுங் காட்டு ம்கன்வயல் வளாகரு
மே ரிகளும், விரும்பினா குடைந்து முகநதுன நிற்கும வெழிகமழ் பொ
ய்கையா திகளும்.

(இ - ன்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளாககினற ஏரிகளும், இச்சித்தவாகன்
மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும மணமலீசும பொயகை முதலியவைகளும், பெருஞ்செல்
வத்தைபுடைய பெரியவர்கள் நாடோறும் பெரிய தீருமங்களை வளர்க்கும் வலிமையும்,
பெரும்பலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செல்வத்தை யடையாதவரானாலும் (தமமற)
கூடிய - அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இதனனமையின் வெண்க)
காட்டாநிற்கும ஏ - று

பெரும்பொருளுடைய பெரியவாக்கு ஏரிகளும், பெரும்பொருளையதார்
என்மறாததிரமளித்தற்குப் பொயகையா திகளும் உவமிகப்பட்டன

என்ற - இயன்ற வெண்பதன மருஉ

(அ0)

அழிதரு மறைக ளாகம புராண மனைத்துமுன் னருளிய விறைவ
னெய்யுளி யுலகின முததொழி ருளே நிகழுத்திடும் வண்ணமு மடுத்த
வெழிகமழ மலரோ னுதியா வழியால் னினத்திடும் வண்ணமுங் காட்டுஞ்
செயிபொரு டாமே வளாததுமே ரிகளாற மிகமுதர வளாததுமவரா நதிகள்.

(இ - ன்.) அழிதத்தக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய)
எல்லாவற்றையும் ஆதிகாலத்தில் திருவாய்மலநாதருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான
முறைப்படி உலகின (சிறுவடியாதி) முததொழில்களைத் தானே ய் பற்றும்வகையும்,
(தனனை) சமீபித்துள்ள மணமலீசுந் தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன முதலியோர்
வழியாகச் செய்விக்கும் வகையும், நெருங்கிய பொருள்களைத் தாமே வளரச்செய்தும்
ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், நெடிய நதிகள் காட்டாநிற்கும் ஏ - று.

தாம் என்றது நதிகளை வாரநதிகள் - ஒழுக்குநதிகளெ னினுமமையுன, (அக)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி

மன்னிய தான மாகுகள் வந்துகைந நீட்ட வோடி

முன்னுற செநநீ யோம்பி முதலவரை யடியிற ருமுநது

பன்னரு மன்றயோரா போல்ப பதிகொறும் படரும் வெள்ளம்.

(இ - ன்.) வெள்ளமானது நெருங்கிய கதனரீயில் மூழ்கி, நீங்காத குற்றங்
களை யகடீர் நிலைபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வந்து கையை நீட்டுமபடி யோடி
முன்னவரும்படி செவ்விய யாகாக்கினியாற காகப்பட்டு முதலில் மலையடியிலிருங்கி
(வருதலால்), [(அகமருஷணத்திநதிகள்) மிகுந்த ஸ்நானஞ்செய்து, செந்நீலமற
வேதபாராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தானைகொடுப்போர்கள் (தம்பால்) வந்து கை
நீட்டி (கொடுக்குமபடி) படாநது, முதன்மைபெறும்படி செவ்விய நித்தியாக்கினியை
வளர்த்தி, சிவபெருமானைத் திருவடியிற பணிந்து சொல்லுதற்கரிய வேதியார்களைப்
போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும் ஏ - று.

வேதமோதி யென்றதை வேதமோதப்பட்டு எனறும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஒதியென்றும் பிரிக்க மன்னிய தானமாககள் என்றதை நதியினபக்கவில் மன்னியதானவகளிலுள்ள மாககனெனினும் பொருந்தும் (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால யானே யுநதி
யணிபடு மாரந தாங்கி யருங்களிகுமரி யெய்தப்
பீணியவிழ வெட்சி யாதி பேணிமண முழுதுங் காத்துப்
பணிதரு மொழுககிற சென்று பாரத்திபா புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது முததுக்களை முடியிறாங்கி நாடடையடைந்து, பெரியயானைகளைச் செலுத்தி, அழகைநத சந்தனைதத்தாங்கி அரிய கள்ளியுந் கற றுழையும் பொருநத முருக்கவிழ்நத வெட்சி முதலியவற்றை யணிநது, நிலமுழுவதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழ்த்தக்க வழியிறசென்று (வருதலால்), [இரத்தின கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருநதிப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முததாரத்தை யணிநது, விஜயலக்ஷ்மியானவள் அதிக களிப்பினையெய்தும்படி, விகசித்த வெட்சிமுதலிய மாலையையணிநது, நிலவுகிலுள்ளார யாராயுங் காத்து (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுகத்திற சென்று] (விளங்கும்) அரசரை யொக்கும் எ - று

தண்டம் - நடு, யானைசெல்லும்வழி களி - களியெனப்பதிடைகுறைநது நின்றதென்றும், களியென முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்றுங்கொள்க குமரி - கற றுழை, விஜயலக்ஷ்மியி வெட்சியாநயென்றது, நதி அம்மலாகளைக் கொண்டுவருவ தாலும், மன்னாசயங்குறிக்க வெட்சியணிதல் மரபாதலாலுமென்க. (அங்)

பலவகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால யானைக் கோடு
நிலவகை நியமத நீட்டி நிறைதரு வகையேற் போரகஞ்சு
சொலவகை சுருங்கும் வண்ணந துகளற விசைத்து நல்கி
நலவகை வணிகா போன்று நடப்பது நதியின வெள்ளம்.

(இ - ள்) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெறும் வகையாக [முதநிலத்தூரில்] நன னியமாத்திற சோதது நிறைதருவழி வேண்டிப்பவர்கஞ்சு சொல்லிவகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றற்ற விசைத்துக்கொடுத்து, நலவழியையுடைய வணிகரையொத்து நடப்பதாகும் எ - று

நியமம் என்பதற்கு நதியினபக்கவில் மருதநிலத்துரென்றும், வணிகாபக் கில் நன்னியமம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைதருவகை - நதியினபக்கவில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகாபக்கவில் நிறையெய்த கையென்றும், சொலவகை சுருங்கும் வண்ணமென்பதற்கு நதியின பக்கவில், ஆங்குற்றோரது சொலவகையி னோசை குன்றும்படியென்றும், வணிகாபக்கவில், பயறுண்டோ வணிதீரென்பதாகு ஆண்டினடையின் உண்டென்றும், இல்லையாயின் அவாகேளா முன்னா உழுததுண்டென்றும் சொற்கள் பெருக்காது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின பக்கவில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகாபக்கவில் சொல்லி யென்றும் பொருளபடும் (அச)

புரவல் னேவ லாற்றற போரககளம் பலவுங் குத்தி
யிரவல் ரோடு மேனைப் பகல்லி நினப் பெய்த

வீரவளி யாங்குக் காட்டி விசைத்தகு மிசைமிக் கீட்டிசு
சுரர்மகி முன்ன மலகச சூத்திரர் நிகரும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது, இரத்திரன் கட்டளைப்படி போர்க்கள முதலிய பல விடங்களையும் பறித்து, (அல்லிமுதலிய) இராமலாகளோடும், (தாமரைமுதலிய) பிற பகனமலாசகரம் இனபமடையப் பெருந்திய வண்டிகளை அவவிடத்திற்காட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாக்கக்கொண்டு, தேவர்கள் களிக்கும் அன்னப் பறவைகள் அதிகரிக்க (செல்லுதலால்), [அரசன் ஆக்கினைப்படி போர்க்களத்தில் (செல்ல முதலிய பல்வற்றையுந்) துவைத்து யாசகர்களோடும் பிற அத்திங்களும் மகிழ்வடையப் பெருந்திய கிருபையை] அப்பொழுதுகாட்டி வினாந்து செல்லத்தக்க காததியை மிகுதியாகத்தேடித் தேவர்கள் மகிழ்த்தக்க அவிசமிருப்படி] (விளங்கும்) சூத்திரரை யொத்திருக்கும் எ - று

பகலலா - பகுதலற்ற வுறவினா - அத்திகள்

(அடு)

பலவுயி ராகக் லானும் பல்வுயி ராகத் தானும்

பலவுயி ராகக் கலானும் பலவுயி ராகத் தானும்

பலவுயி ராகக் துக்காசசி முற்றப் பலவுமுயத் தருள லானும்

மலரவ னுதி யான வைவரும் புறையும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது பலவுயிராகாசசிருட்டித்தலாலும், பலவுயிராக விரட்சித்தலாலும், பலவுயிராகாச சங்கரித்தலாலும், பலவுயிராக விறைத்தலாலும், பலவுயிராக துக்காசசிமுற்றப்படி பலபொருள்களையுங் கொடுத்தருளலானும் (முறையே) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன முதலிய ஜவனாயும் ஒத்திருக்கும் எ - று

அலரவனுதியைவா — பிரமன, விண்டு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் எனப் பெரிவ இவாமுறையே படைத்தல், காததல், அழித்தல், மறைத்தல், அதுக்கிரகித்தற் றெழில் செய்வோ

(அசு)

ஆற்றலசான் மசசங் கூடம் மடக்கிவன் சேமுல் வென்று

தோற்றஞ்சான் மடங்கல் சாயத்துத் துன்னாமவா மனனா மோதிப்

போற்றலாந் சாதத் தையகைப் புண்ணிபன முருகன் வீரன்

மாற்றரு மதுகைக் காரி யைவரு மாணும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது வலிமைமிகக் மசசதையும் ஆமையையும் அடக்கி வலியபன்றியை வென்றிகொண்டு, பாவையமிகுந்த சிங்க, பதைக்கொன்று நெருங்கிய குள்ளையடித்து (பலனாயும்) காப்பாற்றுகலால், சாததா - ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகா - முருகக்கடவுள் - வீரபத்திரா - நீக்குத்தற்கரிய வலியையுடைய வைரவா (ஆகிய) ஜவனாயும்போன்றிருக்கும் எ - று

மசசதையடக்கிச சாததையும், கூடமதையடக்கி ஜவகைப்புண்ணியனை யும், கேழலைவென்று முருகனையும், மடங்கலைச்சாயத்து வீரனையும், வாமனனாமோ கிக்காரியையும்மானும்—எனமுடிக்க

விண்டுவின தசாவதாரங்களில், மசசாவதாரமஐயனாரைகணப்பரிக்கப்படும் கூடமாவதாரம் விநாயக்கடவுளால் ஒடுபரிக்கப்படும், வரகாவதாரம் முருகக்கடவு ளாற் கொம்புமூரிகப்பட்டு, நரசிங்காவதாரம் வீரபத்திரரால் தோலூரிகப்பட்டு, வாமனாவதாரம் வைரவரால் முதுகெலும்பு பரிக்கப்பட்டிரு தண்டிக்கப்பட்டனவென புது புராணங்களின் கூற்று

(அஞ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும் பாங்கர்
மனனுபோ தியினவாழ பேயுங் காட்டுபு வளனைக் காது
பொன்னுரு முத்த மூரற் பூங்கைகோங் கருப்புக் கொங்கை
துன்னிவார நதிகண் மாத ரெழுவருந் தொக்க தொக்கும்.

(இ - ள்) நெடியந்திகள் அன்னமூங் கருடனும் மயிலும் சிங்கமும் யானையும் இடபமும், பக்கத்திற்பொருந்திய அரகமரத்தில் வாழ்கின்றபேயும் (ஆகிய இவற்றை யடித்துக்கொண்டிருந்தலாற்) காட்டி, வளையாகிய காதும அழகிய வடிவமும் முத்த மாகிய பலலும், (தாமரை) மலராகிய கையும், கோங்குமபாகிய கொங்கையும்பெற்று, சத்தமாதாகளும் ஒன்று சேர்ந்திருந்ததை நிகாக்கும் எ - று

சத்தமாதாகள் - ஆயிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி
இந்திராணி - காரி என்பபெயர் இவர்கள் வாகனம் முறையே அன்னம் - இடபம் - மயில்-கருடன் - சிங்கம் - யானை - பேய் இவையையெழுகு தன்னிடத் தடித்துக்கொண்டெ
வளன்க்காதும, முத்துப்பலலும், பூங்கையும், கோங்குமபுகு கொங்கையும் பொருந
திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலினந்திகள் மாதரெழுவருந் தொக்கதொக்குமென்பபட்
டது (அ) (அ)

விண்ணவ ருளமுங் காதல வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முக்க ணையக் ருளமு மேபோற்
மிண்ணிய தடைபொன றினறிச செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சந் தலைத்தலை பாரத் தனறே

(இ - ள்) தேவாகளது மனமும், ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும்,
காம முற்றவாகளது மனமும், திரிநீர்த்திறங்கையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும்
போல, வெள்ளமானது வலியுதடை சிறிது மிலலாது, செழியக்காயினையுடைத்து,
மருத்தநீலத்தான்கள யாவும் அருகமபடி டூடங்கடோறும் பரவியது எ - று

தேவர்கள் மனம் அவிக் கொடுக்குமிடத்தும், வேசையருளம் பொருள
கொடுப்போரிடத்தும், காம நண்ணினருளம் எல்லாமாதரிடத்தும், முக்கணையருளம்
அன்புடையாரிடத்தும், நீனைத்தவை தாழாது முடிக்கச்செல்லுமாறு வெள்ளமானது
பரந்தது என முடித்துக்கொள்க (அ) (அ)

முனிவரா சாபம் போன்று முடிவிலசெல்வதொ போன்றுங்
கனிமொழி மாதா தமமுட காரிகை மிக்கொ போன்றும
பனிவரு மலாகக் கணபா பயிலபெரும் பத்தி போன்று
நனிமகிழ் களம் ரெல்லா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும்.

(இ - ள்) முனிவர்களிட்ட சாபத்தைப்போலவும், அழிவிலலாத் செல்வ
முடையோரைப்போலவும், மதுரம் பொருந்திய மொழியையுடைய மாதர்களில்
அழகின மிக்காரைப்போலவும், ருளிசசிபொருந்தியமலாபோன்ற கண்ணினையுடைய
அன்பாக்களையும பெரிய பக்தியைப்போலவும், மிக்க மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளா
கள் யாவரும் உடைப்புக்களிலெல்லாம் பொருந்தினார்கள் எ - று

முனிவரா சாபம் தடையினறிச செல்லுமாறு தடையின்றியும், செல்வதநா
பரிசுநருடன் செல்வதுபோலத் தமதாட்கருடனும், காரிகைமிக்கா செருக்குடன்
செல்வதுபோலப் பயிவினையுமென்னுரு செருக்குடனும், அன்பா பத்திபோல விசுவா
சத்துடனும் உடைப்புத்தோறும் தடையின்றிச் சென்றனாகளமரென முடித்துக்
கொள்க. (க) (க)

உடைகரை யடைக்கு மள்ள நுரப்பிய பறையி னேதை
யடைகரை குதகிச செலலு மழிபுன லாககு மோதை
யிடையிடைப புதுநீ ராட வெய்துநா களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யென்னக கடவுள ரயிரப்ப ிடும்.

(இ - ள்) இடிகளையைத் தூநீரும் மள்ளாக் முழக்கிய மருதநிலுப் பறை
யொலியும், அடைத்த களையைக் குதகிகொண்டு செலலும் அடங்காரீரின் ஆப
பரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராமபடி புருவோர் சந்தோஷிக்குந் தோஷ
மும், உகந்த காலத்திலெழுநு சததசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகிக்கும்படி
மிகும். எ - று

மருதநிலப்பறை - கிணை

(கூ)

பூம்பொழிற பண்ணை யாடிப் பொய்கையி னாடி வாரநீ
தேம்பொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீதங்க கன்னி
கூம்பொழி கிழமை யாளா கூடினா வரைந்து நல்க
வோம்பெழிற புணரி யனப னுவக்குமா றெழுகா நிறமும்

(இ - ள்) அழகிய சோலையிற் பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம்
பொருந்திய தேனைச்சொரியும் மலர்களைப்பறித்து, நிரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண்
(அன்பு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளா கூடிவணங்கு கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலா
கிய தலைவன் களிக்கும்படி செல்லாந்நரும் எ - று

பண்ணை - வயல, மகளிர் விளையாட்டு ஆடி - விளையாடி, பொருந்தி
கிழமையாளா - தாயதந்தையா, உரிமையாளா வலாந் - மணஞ்செய்து, அவரொடு
கேற்ப ஆளவிட்டு—என்பபொருள்கள பத்தியின் முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும்
பொருத்திக்கொள்க

பொய்கையினாடி என்பதைப் பொய்கையில் நாடி யெனப் பிரித்துப்
பொய்கையிற் பொருந்தி எனவும் பொருள் கூறலாம் (கூஉ)

எம்பிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற படுத்த மீண்டு
தம்பிரா னீட்டே சாராத தையல்போற் கடலி னீங்கி
பும்பாக்குழ வரையி னெய்தி யுறுகடன மீண்டு சாரும்
பம்பிய வுயிரக ளோம்பிப் படாதரு நதியிற் றாநீர்

(இ - ள்) நெருங்கிய வுயிரகளைக்காத்துச் செலலுகின்ற நதியினது புனித
மாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடத்திற் பிரிந்து இமயமலையையடுத்து மீள்வுரு சிவ
பெருமானிடமே சேர்ந்த உமாதேவியாராப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி,
ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்துபொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளப்பொருந்தும் எ-று.

நீருக்கு உமாதேவியையும், கடலுக்குச் சிவபெருமானையும் மலைக்கு இமய
மலையையும் உவமித்துக் கூறினா இமயவெற்பு - பனிமலை தம்பிரான் - ஒப்புயாவற
தவன். வரையென்றது எண்ண நகநிலையை (கூக)

வண்டினை விளைப்ப தேனும் வரம்பிலாப் புனத்தி னீங்கிக்
கண்டன புலலே யனயிக் காலுறப் பணியா வனமை
கொண்டகொல லையுங்கை விட்டுக் குலவிய வரம்பிற் செம்மை
விண்டிடா வயலக் ளோம்ப வெள்ளங்கால கொண்ட வாறே

(இ - ள்) வெள்ளமானது வளவியதினெப்பயினா விளைப்பதென்றாலும் வரப் பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பாபப்பவை புறக்களையனறிக் காலவாய்கள பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வனமென்கொண்டிள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரமயி னது செம்மைநீங்காத வயல்களைக் காக்கும்படி கால்கொண்ட விதமாகும் எ - று.

கால்கொண்ட - குடிகொண்ட, கால்களாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள்.
புனம் - குறிஞ்சியென்றும், கொல்லை - முல்லைஎன்றும், வயல் - மருத்
மென்றுங்கொள்க (கூசு)

தத்துவ மாயை நலகத் தத்துவ மொன்றி னென்று
கொத்ததுத் தோற்று மாட்போற் குலந்தி யினிது நலக
வொத்தெழுந் தினாரீரக காலக ளொன்றினென நனந்த மாசி
வித்தக மூகப் பண்ணை விளைத்திடுங் கடனமை பூண்ட

(இ - ள்) மாயாதத்துவமானது கொடுக்க, தத்துவங்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்று கூட்டமாகத்தோன்றாத தன்மைபோல, சிர்ந்த நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருங்கி எழுகின்ற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருந்திய காலவாய்கள ஒன்றிலிருந் தொன்றாக (ததோன்றி) எண்ணிறந்தனவாய் அநிசயமாக வயல்களிற (பயிர்களை) விளையச்செய்யுங் கடனமையைக் கொண்டன எ - று

மூலமாயையினின்ற தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெருகுமாறு நதியி னின்றும் பல கால்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து எண்ணிறந்தனவாய்ப் பயிரை வளாக் கும் என்பது கருத்து (கூடு)

வலன்மிகு மொருவன் மாதா பலாதமை மணக்கு மாப்போற்
பலவயற் கொருகா லாகப் பாயபுனல் வழங்கா நிறகு
மலாபுகழக் கண்ண னொப்ப வாயக்குடி தொறுகின் றுங்குசு
சிலவயன் மடைக் ளொப்பத் திறந்துநீர் வழங்கா நிற்கும்

(இ - ள்) வெற்றியிருந்த ஓராடவன் பல மாதாக்களைக் கலப்பதுபோல, பல வயல்களுக்கும் ஒரே காலவாய்கப்பாய்கின்ற நீரானது செல்லாநிற்கும் பரந்த கிரத்தி யையுடைய கிருஷ்ணமூரத்தியானவா ஆயா வீடுகளிலெல்லாம் சமானமாக நின்றாற் போல, நீரானது சில வயல்களின் மடைகளைச் சமானமாக (ஒருசேர)த் திறந்து தவகா நிற்கும் எ - று

நின்றாங்கு இதில் ஆங்கு உவமவுருபு (கூசு)

சுந்தர மதுரை மூதூர் சோமகந்தரனா தேவச
சிற்துவாய் மடுக்குந் தோறுந் தீமபுனல் வழங்கும் வையை
புர்திபு மெச்சப் பண்ணை யுறுவிடா மடுக்குந் தோறுந்
தந்திரம் புனலி னாவந் தணிப்பன காலக ளெல்லாம்

(இ - ள்) அழகிய மதுரையாகிய பழயலூரிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் கடடனை யிட, குறட் பூதமானது பருளுதோறும் மதுரமாகிய நீரைக்கொடுக்கும்வையை நதியும் மெச்சப்படு காலவாய்களெல்லாம் வயல்களிற பொருந்திய வெடிப்புக்கள் குடிக்குந் தோறுங்கொடுத்த மிக்க நீர்வேட்கையை யடக்குவன எ - று

மதுரையிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியாராத் திருமணஞ் செய்தகாலத்தில், அப்பாண்டிய குமாரியா திருமணத்திற்குச் சமைத்த அன்னமுதலி யன செல்வாகாதிருக்கின்றனவெனத் தமது செல்வப்பெருக்கைக்கூற, இறைவா ஓர் திருவிளையாடல் செய்வாராய்ச் சமீபத்திருந்த குண்டோதரன் வயிற்றில் வடவாக

கிளியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாவரும் இக்குறுங்காற் பூசனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன் தேவியாளைப் பின்னொடர்ந்து மடைப்பள் றியையடைந்து ஆங்குமலை நிகர்த்தனவாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னம் கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச் சமையலசெய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய கறி நெய் பால் தயிர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராத சோம சுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நின்றேன்னை முறையிடி, இறை வா பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்து, தமது சடையிலிருந்த கன்கையை வையையாகிக் அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்.

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடாபோறை வாய்ற பருக நீரளித்தது வையையாயிருக்க, இத்தொண்டைநாட்டுக் காலவாய்கள் வயல்களிற பொருந்திய அநேக விடாகளாகியவாய்கள் நீர் பருகுநதோறும் நீரினை யளித்து அவற்றின் வேட்கையைத் தணித்தலால், இறைவா கட்டளையீஸ் வந்த வையை இவற்றின் ஆற்றல்கண்டு மெச்சவாயிற் நெனக்கொள்க (௧௭)

வேறு

கண்ண னுககொரு காதலி மாரபகம்
புண்ணு முத்தலப் புண்ணியனமுனவரு
மண்ணல கைப்படையல்லதில் லாமைமைய
யெண்ணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினா.

(இ - ள்) திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூ தேவியின் மாயினைச் சதுப்புற் ச செயலது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்தோன்றிய சுவேத ராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல வாம் (வேடு என்று) இல்லாமைகருதி மள்ளாள் அலப்பையாகிய படையைக் கொண்டாள் எ - று

கிருஷ்ணமூர் தி பாரதப்போரையுண்டசெய்து பூபாரததொலைக்கவேண்டு மென்றும், பலராமன் போப்புரிந்தால் சீரேக நிறக்கநேரிடுமாசலின் அதனை விலக்க வேண்டுமென்றுங் கருதினவர்களாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நீணத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அசுர உத்தராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதே வியின் மாலைப் புண் னுறுத்தலாயினா மள்ளாகளென்றா.

இளையான் மனையியை மூத்தான் கலத்தறகுரியெனனதும், இது வியாச முனிவரால் திருதாராட்டிற் பாண்டு மன்னாள் ஐனித்தமைபோலு மென்றுகூறினு மமையும் (௧௮)

நடுவ னூர்தியி னல்லினம் பூட்டுபு
நடுநு கத்தி னலப்படை நண்ணுமீஇ
நடுநிறுத்திய நல்லவ ராயினு
நடுவ வாக்கிலை நனமுந் காலையே

(இ - ள்) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின் நல்ல இனத்தைப்பூட்டி துகத்தறியின் இடையில் அலப்படையைப்பொருத்தி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவா களானும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழிலுபுரிகையில் (அவாகட்கு) நடுநீலமை யென்பதிலேயாம் எ - று

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றறற்போல (௧௯)

மேழி வைத்தகை போனடு மேவுரு
வாழி மறறை வலககை யொருபுடை

தாழி னுஞ்சமன் செய்திரு பூணியு

மூழி னுநது முழுவ ருளம்பொர.

(இ - ள்) மேழிபற்றிய கரத்தினைப்போல, நடுத்தன்மை பொருந்தாத வாழவு பொருந்திய மற்றவலக் கரமானது ஒரு புறநதாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமனசெய்து, தமது மணம்பொருநத உழவாண் (அவற்றை) ஒழுங்காகச் செலுத்து வார்கள் 'எ - று.

வலகை சமமின்றித் தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமன்செய்து செலவும் என்பதாம். பூணி - பூட்டப்பட்டது, ஏருது (க00)

வடகருந தெறகு நீடத்தி வளாவிபுங்

குடககு மறறைக குணககு நடத்திபு

மிடககு மளள ரெழுப்பிய பாடடின

னடககும் பூணிக ணன்று களிககுமே.

(இ - ள்) தெறகும் வடககும் நடத்திவளைதும், மேற்குங் கிழககும் க நடத்தியும் (கழனியை) உழுகின்ற மளளாகள எழுப்பிய பாடல்களால், உழுகின்ற ஏருதுகள் நனருகச் சந்தோஷிககும் 'எ - று. (க00)

நெல்லின வித்தினை நித்தலுங் குறறுணு

நல்ல செலவத்தி னண்ணிய மளளாகள

புலலு ரும லுழுதுபின பூணியைச்

செல்ல வுபத்தனா தீமபுன லாடடியே.

(இ - ள்) நெல்லின விதைகளை நாடோறும் குற்றிப்புகிகின்ற சிறந்த செல்வத்துடன் பொருந்திய மளளாகள (புலத்திற்) புறகள பொருந்தாமல் உழுது, பிறகு ஏருதுகளை நல்ல நீரில் முழுகாட்டி [கழுவி] சசெல்ல வித்ததாகள. 'எ - று

நித்தலுங் குறறுணும் செலவாகுநதோறுங் குறறிப்புகிககும். (க00)

உழுத் தேறறினை யாடியி னொத்திடப்

பழுதின மளளா பயிறறி வலாரியைத்

தொழுது வெண்முனை தூவித்தெ ளிரத்தபின்

முழுது நீரைக கவிழப்பா முறைமையால்.

(இ - ள்) 'குறறியிலலாத மருதநீலத்தாடகள(தாம்) உழுத்தேற்றைக் கண்ணாடி போல (சசமனோககு) ஆககி, இந்நிறனைப்பூசித்தது, வெள்ளிய முளைகளைத்தெளித்தது, (நீரானது) தெளிந்தபின்னா முறைப்படி நீளாழுமுதும் (ஊரகால் வழியாகக்) கவிழப் பாகள 'எ - று - (க00)

குருவி வெண்முனை கூட்டுண்ப போந்தவை.

வெருவி யோட வெருட்டுநா வேறினை

கிருவின மளளா சிறாபந தடித்திம

பொருவி லோதையப் புள்ளின மோடடுமே.

(இ - ள்) வெள்ளிய முளைகளைக்கொள்ளை கொண்டுணும்படி வந்த குருவினை அஞ்சியோடுமபடி துரத்துபவா வேறினர். (ஆனால்) செலவம்பொருந்திய மன்னர்க ளது சிறுவர்கள் பந்தடித்த விளையாடுகு சமானமில்லாத வோகை அககுருவிககூட்டல் னனை யகற்றுகிறும். 'எ - று.

வெருட்டுநா - இடில், ந - நிகழ்காலவிடைநிலை,

(க00)

முனைவர் செ. பதித் துணிந்த முதிர்ந்திடு

தமிழை மெய்யின சாதனத்தாற முனை

வணக்கம் அனைத்து நுதிநு விளவையிற்

கணமர் மெய்யினால் காழிநந் துட்டுவோர்,

(இ - ன்) கணமர், முனைவர் தேற்றிலேபதிந்து முதிர்ந்த தலைவன்முடைய கெழிய கருவியை, நற்றாயைப்போலச் சார்ந்து (அவற்றின்) அளவுக்குப் பெருந்திய அளவற்ற மெய்யிய நோக்க கால்வாய்களைத் திறந்து பாபச்சுவாகள். ஏ - று.

ஆளவின்னக்கமைவுறவனவையில் என்றது பயிரின் உயரசிக்குத் தக்கபடி வுப்பதாம். நற்றாய் - ஈன்மறமாதா; நல்ல தாய எழினுமமையும். (கரு)

வெள்ளை மேகம் விழுப்புன லுண்டுமுன

கொள்ளும வண்ணம் பசுநதெழு கொளளகையோ

வள்ளல வெண்ணுனை யாராதற லுண்ணலு

முள்ள வண்ணம் மொழிந்த பசுநதன.

(இ - ன்) வெண்ணிறத்த மேகமானது முதலிற் சிறந்த (கடல்) நீராப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுறறெழுந கொளளகையப்போல, தேற்றிற் பதிந்த வெள்ளிய முனைகள் பொருநதி நீராப்பருகலும் (தமக்கு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிந்து பசுபுற்றன ஏ - று.

வெண்மேகம் கடனீரைப் பருகிப் பசுமையுறறெழுந்தார்போல, வெண் முனைகள் நீராப்பருகிப் பசுமையுறறெழுந்தன (கரு)

சேறு செய்யுளு செயலின ரோப்புற

நாறு வாங்கி நடுபவ ரோப்புறம

வேறு வெண்ணுனை வித்துந ரோப்புற

மாதில பைவகூழ் வளாகஞந ரோப்புறம.

(இ - ன்) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடையா ரொருபுறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவாக னொருபுறமும், வேறாக வெள்ளிய முனைகளை விதைப்பவர்க னொருபுறமும், தெதெல்லலாத பசிய (நெற) பயிரை வளர்ப்பவாக னொருபுறமும், (ஆக மனன்கள் விளவகினாகள்) ஏ - று. (கரு)

வேறு.

காமவேள் சிலைகோலிக கணப்பொழுது மொழியாமே

நாமவா ளிகளாககி நமையலைப்பக காரணமாயத

தாமரா திருப்பவெனத தணபயிரை நெருக்குவபோ

லேமமார் மீலர்பலவு மெழுநதுமலர் வணபிணையின.

(இ - ன்) மனமதன் வில்லாகவளைத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நம்மை அச்சத்தும் பாணங்களாகச்செய்து துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்குகிறப்பன வென்று, தன்மைய நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருத்திய புல மலர் களும் நயம்பலில் தேரணி மலர்கின்றன ஏ - று.

தாமரைப்பது பசிய்கள்.

தாமரைப்பது செவ்வெண்ணக் கமுகல்ல கரும்பென்ன' என்று திருத்தெரண்டர் புராணப்போல, திருப்பயிர் கரும்பென்று சொல்லும்படி யுயர்ந்திருந்தலின், அதனைப்போ

மன்மதன் வில்லாக்ஷணத்தாகத் தமமைப் பாணங்களாக்கிச் செலுத்த நிகழுமென்னுங் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருத்து.

உரத்யந்தா மனாபொன்றே யுடையவரி தனையோக்கி
யெந்தமைநே ராயென்றே யெழுந்தபசும பயிர்ப்பண்ணை
சந்தமலி பலகமலந் தாமலாநது லுளையுயிர்த்த
கொந்தொளரிந்த திலவொழுங்காற குறுநகைசெய திடுமன்றே.

(இ - ள்) அழகிய உரதிகமல மொன்றையேயுடைய திருமலைப்பார்த்து எமக்கு ஒப்பாகாய் என்றயாநத் பசிய பயிரையுடைய வயல்கள், அழகு கிருநத் பல தாமரை மலர்களை மலாநது, சங்குகன்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முதற்குக் களின் வரிசையாற் புண்கை செய்யாநிற்கும் ஏ - று. (க0க)

கொத்து - கொந்து, மெலித்தலவிகாரம்

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்தமலா பசுமபண்ணை
யடையலாத முயிராசுடி க்கு மழலுமிழுவச் சிரப்படைக்கை
யுடையுண்ணை யுளத்திருத்தி யொங்குமவன சாருபந
தடையறப்பெற ருயிரங்கண்டகவிழித்த திறங்காட்டிடும

(இ - ள்) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்த லீக்கிக்கப்பெற்ற பசிய வயல்கள், சததுருக்களது பிராணனைப்பருகூர்த் தீண்டசொரியும் வச்சிராயுத்தத் தைக் கையிலேந்திய (தமக்கிறைவனாகிய) இரதிரனை மனதிற நியாணித்து உயாநத் அவனது சாருபத்தைத் தடையின்றி யடைநது ஆயிரங்களுக்களோடு தருதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும் ஏ - று (க0க)

தாமாக்கும் பொருட்குதவி தலைபுரிவ ரதற்கிடருந்
தாமாக்கி னவாதமமைத் தணவாமே யிடாக்கோவா
தாமாக்கும் பயிராககூறுயத் ததைக்கோயு நிலநீருந்
தாமாக்க வல்லமுனிவார களோமுனிவார தருமுழவா.

(இ - ள்) தாமியற்றம் பொருளுக்கு உதவியைச் செய்யுலாகன் அப்பொரு ளுக்கு இடையூறந் தாமேசெய்வார்களாயின் அவர்களை நீக்காமலே (அவாநன் செய யும்) இடையூற்றினை (மாததிரம்) விலக்குவாக்கள் (அதுபோல) தருதிப்பாட்டினை யுடைய மனள்கள் தாமசெய்கின்ற பயிருட்கு நிலமும்நீரும் (உதவிசெய்வனபோலவே) அதற்கு இடையூறந் நெருங்கிய களையையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாத வர்களாகிக் களையனை (மாததிரமே) கோபிப்பாக்கள் ஏ - று

நானகாம வரியில், தாம - அசை

(க0க)

மங்கையாக எவயவத்தின வளங்கவரிந தீவரமும
பங்கயமுங் கைரவமும பலவுமட எமக்காகா
தங்கவாசுக்கே தக்கதென வகத்தெண்ணிக் களையையத்
தங்குமவயற நெழினமளளா தையலரைச் செலவிடுத்தார.

(இ - ள்) பொருந்திய வயல்களில் உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளங்கள் மாத் தளதுறுப்புகளின் நலத்தினைக் கொள்ளுகொள்ளுங் கருங்குலவையும் தாமரையும் அல்லியும் (முதலிய) பல வற்றையும அழித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டலால்)

அம்மாதர்க்கே தக்கது என்று மனதிறகருநிக் களைகளையும்படி ஸூதர்கடருச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று

கருகருவளை - விழியையும், தாமரை - மூகம கைகால கொங்கை முதலிய வறறையும், செவ்வல்லி - வாயையும் நிகாததலிற் பகைமையெனக் கொள்க பலவு மெனதால் வள்ளை - செவியையும் பிறழ்நிறவறறையும் நிகாக்குமாதலின் அவறறையு மென்க. (ககஉ)

தமதுறுப்பி னெழிலகரவிற் றுகவரும பிழையானுஞ்
சமந்மதன றெழிலவளாகருந் தண்பயிரைத் தெறலானு
மமரிடைவந் தெதிராத வலாபபகைகையத் தாநதொடாநதே
குமரியுயிர குடிப்பதற்குக் குறுகினா வயனமாதா

(இ - ள்) வயலிற் றெழிலுரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிகக் உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போபுரியும் மனம்தனது செயல்களை வளர்க்கின்ற (கருமபுபோலுள்ள) தண்ணியப்பிரை யழித்தலி னாலும், (தமமை) போரில் வநதெதிராகாத மலாகளாகிய பகைகளைத் தாம் நெருங்கி (அவறறின்) அழியாத வுயிரகளை யழிப்பதற்கு அடைந்தார்கள் எ - று

அமரிடை வநதெதிராத என்பதை, எதிராது அமரிடைவராத என விஞ்ஞி பிரித்துக் கூட்டி, எதிராத்துப்போருக்கு வராத என்பொருள் கூறினும்மையும் அம ரிடை - அமருக்கு, உருபுமயக்கம் குமரியுயிர எனபுறி - இன்னமையுயிர என்றாமு அவை யப்போது களையப்படினும் மீண்டும் முன்க்கும் ஆற்றலுடைமையின் அழியா வுயிர எனக்கோடேலே சிறப்பு

சமரமதன றெழிலவளாகருந் தண்பயிர எனறது கருமபுபோல வினங்கும் நெறபயிரையென்க. (கக௬)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற்
றங்கியிருப் பதற்கேதுஞ் சாற்றிலமற் றதுபொறுத்தே
மெங்களகண் வலாபபகைத்திகு கிருந்திடவொட டேமென்று
மங்கையாபுங் கயமுதலா மலாகளையத் தொடங்கினா .

(இ - ள்) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டோம் அதனைப் பொறுத்தோம் (ஆயினும்) எங்கள் கணவர்களைப் பகைமையெனக் கொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம் என்று, அம்மள்ள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலாகளைக் களைத்தெறிய ஆரம்பித்தார்கள். எ - று

மற்று - அசை கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவர்கள் நெறபயிரைப்பெருக் கக் கருதியதற்கு மாறுபடச்செய்தலென்க (கக௭)

வேறுவே றுளத்தெண்ணி வேறுபடுங் கயவார்களா
லூற்று தெனிலவரை யொறுப்பாரா ருறுப்பொடெதிரா
கூறுமோ திமம்பணிலங் கூாமமவரால் கயன்னென்னுஞ்
சிறுமா நிலரொளிகுஞ் செயலானுந் தொடாநதிலரால்

(இ - ள்) (தமது) மனதில் வெவ்வேறாகக் கருதிமாறு படுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிறையாதாகில, அவர்களைத் தண்டிப்பவா யாவா? (ஒருவருமில்லா!) தம தவயவங்களுடன் ஒப்பாகச்சொல்கின்ற அன்னம் சங்கு ஆமை வரால் கயலநண்டு முத

லியனவற்றைத் தோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளிததுக்கொள்ளுந் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடர்ந்திலா (அமமவகையா.) ஏ - று.

ஓதிமம்-நடைக்கும், பணிவம்-கழுத்திற்கும், கூடாமம்-புறந்தாளுக்கும், வரால்-
கண்ணீராலும், கயல்-கண்ணுக்கும், நெண்ணெய்-முழுந்தாளுக்கும் உணப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மனாகுவனீ தண்குழந்தவ கொடிவள்ளீ

திதய்வமணந கமழநீலந திகழனிசச மெனுமபகைகட

சுய்வகைசெய் யாதவரக னுடனிருந்த பெருமபிழையாற

சைவலத்திற பறிததெயிர்தார கதுவியபுல லாதிகளும.

(இ - ள்) கொடிப்பாசி - நாமரை - செங்குவனீ - தண்ணிய அல்லி - வள
நீக்கொடி - திவ்விய மணமலீசுவ கருங்குவனீ - விளங்குகின்ற அளிச்சமென்று
சொல்லப்படும் பகைகளுக்கும் பிழைக்கும்வகை செய்யாமல், (அவற்றுடன்) தங்கிய
பெருங்குற்றத்தால், பொருந்திய புல முதலியவற்றையும், ஆற்றுககாலாட்டியா (தமது)
கைவல்லமையாற பறித்தெயிர்தார கதுவியபுல லாதிகளும். ஏ - று

சைவலம் - கூடந்தலுக்கும், தாமரை - முகமுதலியவற்றிற்கும், குவனீ - கண்
னுக்கும், குழுதம் - வாய்க்கும், வளவீ - காதுக்கும், அளிச்சம் - பாதத்திற்கும் உவ
மையாற பகைப்பொருள்கள் (ககக)

சிரஞ்செவிறோள கணமுனகை திணிமுலைமெல லிடைபாதம்

வரஞ்செயிமென மலாபலவுழ வகுத்தணிநது மீண்டவாக

நுரஞ்செயியும் பகைசுவட்டி யொண்டலையா திகளணிநத

புரஞ்சிரித்த புண்ணியரே போன்றனாமள ளாகளபுகழ்.

(இ - ள்) தலை - காது - தோள்கள் - முனகை-(அழகு) முற்றிய முலைகள்-
துண்ணிய இடை - கால் (முதலியவற்றுடன்) களில், மேனமைபொருந்திய மெல்லிய பல
மலாங்கையும் வகைப்படுத்தி மள்ளாகள புகழும்படி திரும்பிய ஆற்றுககாலாட்டியார்கள
வலிமைமிகக் பகைகளையுழித்து ஒளளிய சிரமுதலியவற்றை (அறிஞறியாக) அணி
ந்த திரிபுரங்களைப் புண்கையாற பொடித்த புண்ணியராகிய சிவபெருமானை யொத்
தார்கள். ஏ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும் பெயர்,

மலாபலவு மள்ளாகள புகழ்வகுத்தணிநதுமீண்டவர்கள்**பகைசுவட்டி**
அணிந்த புண்ணியரே போன்றனா - என முடித்துக்கொள்க (ககஎ)

சிரமிவா றையுமுடைய தேவாமுத லணீவொருகும்

வாரழிபூண் முலைமாதா மகிழ்செயவ ததிகயமோ

வோரமிவா கியப்பயிரு முழத்தியாகைத் தலநதோயப

பாரழிய மிகத்தெளிநது பரந்தெழுந்து வளாவனவால.

(இ - ள்) கச்சினைத்தரித்த ஆபரணமணிந்த முலைகளையுடைய மாதர்கள் ஓ
த்திபொருந்திய ஆற்றிவினையுமுடைய தேவாமுதலிய வெல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியை
யுண்டிசெய்வது ஆச்சரியமோ. ஆற்றுககாலாட்டியாரது கைத்தலம்படிய, ஓரறிவினை
யுடைய பயிர்களும், உலகினரறியும்படி மிகச்செழித்ததுப் பரவியெழுந்து வளர்க்கின்ற
முனை. (ஆதலின் ஆச்சரிய மன்று) ஏ - று

ஆற்றிவினீர் தேவா (மாந்தா) முதலியோ ரென்பதையும், ஓரறிவுயிர் பயிர்
முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் நோல்காப்பியனார்.

(குத்திரம்) “ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனமென
நேரிதி னுணராதோர் நெறிப்படுத்தினரே” — எனவும்,

“புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே,
நதது முரளு மீரறி வெனப்
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறுமபு மூவறி வெனப்
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே,
நனடுந தும்பியு நானகறி வினவே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே
மாவும் புளளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாற்றி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே” — எனவும் கூறியதனானாக.

அரவமலி நறுநதெண்ணீ ரறுதுதின முறப்பாயத்திப்
புரவுபுரி தரவுழுவா புளையறவோங் கியபயிரின
விரவுமடல கிழித்தெழுநது வெண்க திரகள் வளாதோற்ற
மரகதப்பா றையினமுனைத்து வளாவயிரக கொழுநதீய

(இ - ள்) உழவுத்தொழில் செயலோ ஓசைமிகக் கலவதெனினவாகிய நீரை
நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாயச்சிக்காததல செய்யக் குற்றம் வுயர்ந்த பயிரி
னது நெருங்கிய மடலினைக் கிழித்தெழுநது வெள்ளிய கதிரகள் வளாகின்ற தோற்ற
மானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளாகின்ற வயிரக்கொழுந்தினை யொத்
திருந்தன. எ - று

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும், கதிரை வயிரக்கொழுந்தாகவும் உவமித்தக்
கூறினர். (ககக)

தயங்கியதன னிறங்காட்டித் தனக்கதிப் நெனத்தனனுள
வயங்குமரி. திறம்பினனா மருவுப்பிராக் கருள்கரந்து
பயங்க்துவு மமுதுறுத்திப் பணிக்க திரோன றினமவளாப்ப
வியங்கியவெண் கதிமுதற்போ லெழுநதுபசந் தனபெரிதும.

(இ - ள்) தண்ணிய கிரணங்களைபுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு
விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்
லுமபடி தனக்குள்ளே விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னர்
அருளமிருந்து, உருசுவாயநத் அமுததையுறுவித்தது நாடோறும் வளாகக், பிரகாசித்
தென வெள்ளிய(நெற)கதிரகள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுத்தெழுநது
(பின்னா அப்பயிர் பசுமையுற்றபோல) மிகுதியும் பசப்புற்றன எ - று

பயிர்கள் சந்திரனாக வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது கருத்து. இதபற்
றியே பயிருக்குச் சரியமென்றும் பெயர் (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

“தேரேறிவருமபரிதிமண்டிலத்துஞ்செழுமதிமண்டிலத்துஞ்சீர்கொண்
டேரேறிவருங்கன்னமண்டிலஞ்சத்திமண்டிலத்துமெனகணு
நீரேறிவருமீயுமுருத்திரனுமேக்சுசுரனுநிலவச்செய்து

நாரேறிவருமவாதமுளத்தமரென்குணத்தரணையநதுவாழ்வாம்” — என இந்
னூலில் வருவதுணுணாக (கஉ௦)

விண்ணிவநது மதிக்கடவுள் விளங்குகதிராக் கரத்தனைப்ப
வுண்ணெகிழ்நது கருத்தரித்தது மருபபசநத கதிராசசாலி
பெண்ணினினத தமைததாங்கும பெறயினா தாயரென
மண்ணறலென் நிரணடினையு மன்றவெகிர நோக்கினவே.

(இ - ள்) சந்திரபகவான ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிர
ணங்களாகிய ஓக்களாலிணைப்ப, உண்ணெகிழ்நது கருத்தரித்தது உருவம் பசுமையுற்ற,
கதிராகையுடைய நெறப்பயிர், மாதாகூட்டம் (தாம் கருவியாக்கையில்) தழுமைத தாங்கு
கின்ற தன்மையையுடையவாகன தாயமாகளே யென்று (அவாகளை) நோக்குமாறு, பூமி
யும் சலமும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும் (நிலபெற) எதிரோக்கிநிலபெறறு
கின்றன எ - று

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள - கருத்தரித்தற்குரிய உளளிதம், மனம்
எனக்கொளக. (கஉ௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிறபதுபோற்
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவிலரு ளொவ்வொருத்த னிழுதையென நிறபதுபோ
லுகலருமபல் செயலொத்து மொரோவொன்று பதாரன.

(இ - ள்.) மாதாகளில ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லுமபடி நிறறல்
போலவும், மடசிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசுநனை நீக்கமில்லா
தவாகளில் ஒவ்வொருத்தனை கீழ்க்கொண்ட நிறறலபோலவும், (கதிராகளுள்) கெதெலற்ற
பல செயலக ளொத்துநின்றும் சில பதாகளாயின எ - று

ஒவ்வொன்று எனபது சிறுதொகையை யுணர்த்தலின, சிலவென்றும்.

சாததுவித நிறமுனயைத தாமதத்தி னிறமபினு
யேததுமவகை யிருந்தபடி யெதிரோகுகி யிராசநந்தா
னீத்தலரு நிறஞசால நிரமபியது போறகதிராகள்
காததிநீர்ப் பணைந்தொறுங் கதிராததுமிகச சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாததுவித நிறம் முன்னேவாயநது, தாமதத்தின நிறம் பின்னே
யாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்தனமையை இராசதமானது எதிரேப்பாத்தது, (தானும்
வந்து கலநது) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிராகள்
சிறைகொலிய நீரையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன.எ - று

சாததுவீதம் - வெண்மையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம் - செம்மையும்
மாமென்பா. (கஉ௨)

மண்புனல்கால் வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவீசாக்
கொண்படிவ மெனுநதானு மோமபவழல் குளிரநதடுத்த
பண்பெனவு முகிவினைவின் பசையீரம் லாங்கவுறு
நண்பெனவும் வயனமீட்டு நளினமொடாம் பனுமலாநத.

(இ - ள்) மண் - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆனமா,
(ஆதியவற்றைப்) போல, சிவபெருமானுக்கு ஒளியி வடிவமென்னுந் தர்னும் காக்க
குமபடி, அக்கினியானது குளிராகியுற்று அடுத்தனமைபோலவும், முற்றிய விளைச்ச
லின் ஈரத்தனத்தப்போக்கவந்த நடபாளனபோலவும், வயல்களில் திருமபவுந தாமனாயு
டன ஆம்பலமலாகளும் பூத்தன. ஏ - று

தான் - அக்கினி பசை ஈரம் - இருபெயரொட்டு காம்பரி - காமவே
னென்பனபோல

சிவபெருமான் மள்ளராகவந்தது

சூரிசந்தரமூரத்திராயனா சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டிப் பல
தலங்களிலுஞ் சென்று அந்நக அறபுதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலைச்சிதம்பர
மாகிய பேருரையடைகையில், சிவபெருமான் தமது தோழருக்கோ திருவிளையாடல்
செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உபாநினைப்பொருளும், அலிநினைப்பொருளுந் தாமே
யென்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராயத் தம்மைக் காட்டிப்
பயனைக்கொடுத்தருளிஓர்போல ஓர் நதத்துங் காட்டத் திருவுள்ளங்கொண்டு, பள்ளனாகி,
திருவிளையாட்டினால், வயலிற் சென்றனா உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழலியிலே
தொழில் செய்வதொடங்கினா விநாயக்கட்டவுளும், முருக்கட்டவுளும் பள்ளச்சிறு
ராய, வயலின்கண் விளையாடா அரிபிரோந்திராதி தேவர்கள் துகளும், கலப்பைய
யும், மேழியும், கொழுவும், வாரும், கயிறும், கோலும், கட்டவும், வித்தும், நாறும்,
ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள் சிவகணநாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளங்களாய், சிவ
பிரானாகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவல்வழி உழுகின்றவரும், நீர்பாய்ச்சுகின்றவரும், வரப்
பின் அருகு சிக்கின்றவரும், பரமபடிக்கின்றவரும், நாற்று நடுகின்றவரும், விதைக்
கின்றவரும் ஆளுகண். இலகுகுமி, சரசவதி, இரத்திராணி முதலாயினோர் பள்ளிகளாய்,
உமாதேவியாகிய பசைப்பள்ளியோடு நாற்று நடடாகள் இவ்வண்மை இவர்கள் கழ
லியிலே, தொழில் செய்கொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற சந்தரமூரத்தி
ராயனா சிவபிரானை அங்கே, தரிசிக்கப்பெறாமல் இடபதேவரை வினவினா அதற்கு
இடபதேவா வனொருண்டனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமென்று சிவபிரான் ஆஜ
ரூபித்தபடியால், கண்ணினை காட்ட, அக்குறிப்பினவழியே நாயனா வயலிடத்தே,
ஆராய்ந்துவந்து, சுவாமியையும், அம்மையையும் கண்டு வணங்கினா. நாயனாரோடு
சிவபெருமான் களையேறி, காஞ்சிநதியில், ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து,
இடபதேவர் முகத்தை மண்டொடு கருவியாற் சேதிக், அதற்கு இடபதேவா அஞ்சி,
வணங்கிக் கொம்பினாலே ஒரு தீர்த்தம் அகழ்ந்து, சிவலிங்கத் தாபித்துப் பூசித்து, குற
ந்ததின்னை நீங்கினா பின்னச் சிவபிரான் வெள்ளியம்பலத்திலே, திருநடனஞ்
செய்தாரா—என்பது சரிதம். இதனை,

பேநீர்ப்புராணம் பன்னாற்பட்டம்

“அராவணிசுடலப்பள்ளாநதோழரடுக்கவந்தமையறியாபோது
பராமுகத்தினராய்பள்ளிகளபள்ளாதமொடுமபயினிருந்தொழிலி
னூராவநீரப்பண்ணியுழி தரனோக்கியுறப்பணிந்தெழுகுதோழமையால்
விராவியவன்பம்மிகுச்சுமீக்கினைப்பலியப்பொடுமசதியாடுவரால்

மறையவனரசனசெட்டிதனருதவயவகு ஹ்மருத்திரனபுவனம்
பறைதருநலலசங்கரனவேடனபணிலெனவிளங்குமுககணக்க
னறையெயம்பட்டனகமதுபுறத்தேகாவியாட்டரவமாசிடையன
பறையனுமுன்னரானீயினுபள்ளனுமைதெரிந்தேன்யான.”— என்பதனாறு
ணாக. (கஉ௪)

முறுகவினோ? தவனிமிசை முடிசநீயத்துக கிடக்கின்ற
மூர்விலவினே வினேரோக்கி வயலவினேஞா மகிழ்வெயதிக்க
குறுகினாதனை னுமையியம்பக குயமேநதித தலைகுனிந்தா
ருறுபலங்கொள னுநாவணக்க மோமபுவது மரிதேயோ. *

(இ - ள்) வயலிற றெழிலீபுரியும் பள்ளாகள் முதிர் வினாவெய்திப் பூமியின்
மேல தலைசாயத்துக்கிடக்கின்ற, குறமில்லாத பயிபாபபாரத்து, களிப்படைந்து
முழுவொலிக்க* அரிவாள தாங்கிசென்று தலைகுனிந்தாகள் பொருந்திய பலனைப்
பெறுவோர் பணிதல செயதலும் அருமையோ? எ - று

“உறுபலங்* * * அரிதேயோ” என்றது கவிக்கூற்று குறுகினர்-முறமெச்சம்.
எல்லோர்க்கும் பயன்படுவா ரெனசெயினும் பொறுப்படுவா
நல்லாக னுரைப்பொருளை நாட்டியது கதிாசசெநநெ
லொல்லாரின் வளாததவரே பொறுத்ததுவரிந தெடுதேக்கி
வெல்லாத களத்திட்டு மிதித்திருமபோா செயப்பட்டே.

(இ - ள்) கதிாகளையுடைய செநநெற்பயிரானது (தமமை) வளர்த்தவர்களே
சுத்துருக்களபோலுததுக் கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலுட்டு மிதித்துப் போா
செயப்பட்டு, யாவாக்கும் பிரயோசனப்படுபவா (தமமைப் பிறா) யாதுசெய்யினும்
பொறுப்பார்களென்று, நல்லவாகள் கூறிய சொற்பொருளை நிலைநிறுத்தியது எ - று
வெல்லாத களம் - நெற்களமெனக் (கஉ௫)

கையிறை பிடித்தடித்துங் கடாவடியிற படுத்திட்டும்
வையெலாந் தண்பபித்தது மருவுபதா நவைநீக்கிச
செய்யெலா மிக்ககுவிக்குஞ் செநநெலவள நோக்குதற்கே
மெய்யெலாம் விழிப்படைத்தான விண்ணவனு மிரகினே.

(இ - ள்) கையிறை பற்றியடித்தும், கடாக்களின் கால்களிற படுத்திட்டும்,
வைக்கோலகளையெல்லாம் பிரிப்பித்தும், பொருந்திய பதாாகிய குறந்தைத் விலக்கி,
வயலமுழுதும் மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செநநெலவின் வளப்பத்தைப் பாாபதற்காக
வே, அந்நிலத்தெய்வமாகிய இரதிரன் உடன்முழுதும் விழிகள் பெற்றனன். எ - று

தென்புலத்தா தேவாவிருந தினாசோசுற மமுநதாமென
றைமபுலத்தா றினிதோமப வைங்கடங்கொண்டெழுவ
ரினபுறநா னிலம்புரக்கு மேந்தலுக்கேகா பகுப்பாக்கித்
தம்பகுப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ்செய வாராதினமும்.

(இ - ள்) பிதிரும் தேவரும் அதிதியரும் பொருந்திய உறவினருந் தாரு
மென்று ஐம்புலத்துஞ் செல்லும் அந்நெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐந்து பங்கு
களை யெடுத்துக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மண்ணை
கோப்பங்கு செய்து (கொடுத்த), தமமுடைய பங்கைக்கொண்டு ஆசையும்புறப் பிர
தருமங்களுக்கும் நாடோறுஞ் செயவார்கள மனன்கள். எ - று.

“ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப” என்றதை, திருக்குறள் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றுனென்றாங் - கைம்புலத்தா றோம்ப நிலை” என்னும்வெண்பாவா ணுணர்க. “தென்புலத்தார் - பிதிரர். இவா படைப்புக்காலத்தது அயனாற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர். அவாக்கிடம் தென்கையாதலின் நென்புலத்தாரெனப் பட்டனர் விருந்து - புதியராய்வாதோர். அவா இருவகையினா பண்டறிவுண்மையிற் குறித்தவந்தாரும், அஃதிண்மையிற் குறியாது வந்தாருமென எல்லா அறங்களுந் தானுற்றாய நின்று செய்யவேண்டதென தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று.” எனரா பரிமேலழகர்

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவாக்களித்தது தம் பங்கில் எழுதியதுகொண்டு பிறதரும்வகையுஞ் செய்வார்களென்பார “தம்பகுப்பால் விழைந்தேனைத் தரும்முஞ் செய்வார்” எனரா. (கஉஅ)

தொறுவியாமத தானடுமரத்தித் துணத்தி னுறுப்பிணித்த
மறுவுடையா நெனமநிலை வணங்காதா ரெவாகளமா
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செநநெல்லாழிப் பாரிலலை
புறுவாமுது வியவுலக முவரதளிகருங் காரணத்தால.

(இ - ள்) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின்) திருமலை, ஆயச்சியா மத்தா லடித்துத் துணினிடத்துப் பொருந்தக்கடையு குற்றமுடையவரென்றுபணியாதவர்கள் எவா? (ஒருவருமிலா அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காகருங்காரணத்தினால், செநநெலை (உழவரது) தெறுவினையாறப்பட்டதென்று நீக்குபவா ஒருவருமிலா எ - று

தெறுவினை - கடாவான மிதித்தல் முதலியன

திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயாவீடுகளில் உறியிறசேமித்த வெண்ணையைக் களவாடி விளையாடுகையில் ஆயச்சியா முறையிட்டதாற்றுக, அசோதப்பிராட்டியார் கயிறுநூல் யாத்நெனபெய்தும், ஆயச்சியா மத்தாலடித்தன ரெனபெய்தும் சரித்தவன (கஉக)

கனனன னுஞ் செமும்பாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செநநெல்லு முதொடுமிசைந்து செய்வாசப் பாகடைதுயத்
துன்னலருங் களிப்பெய்சி யுமபாகளு நறுமுறுப்ப
நன்னலத்தின வாழுகுநரே நகாதோறு மூாதோறும்.

(இ - ள்) சாக்களையும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாறும், தயிரும், நெய்யும் (கூட்டி) செநநெல்லாலாகிய அன்னத்தோடும புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாகுஞ் வெற்றிலை [தாமபூலம்] அன்று, அடைதற்கரிய சந்தேகத்தை யடைந்து, தேவர்களும் முறுமுறுக்கூடப்படி நல்ல கிறப்போடும வாழ்வாக்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல்

(கஉ௦)

வேளவிபுரி சடங்குகளும் வியத்தகுமங் கலவினைபு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமான டினவிழவு
மாள்வினையா டவாம்களி ரருந்துனிதீரத் துறவாக்குந்
தாள்வினைபு முறவெனவே தயங்கியதண ணடைதோறும்.

(இ - ள்) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும், கனிக்கததக்க விவாககாரியங்களும், தினேற்சவமும் மாசோற்சவமும் நணமைவாயகத் வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளுமாகியவாகனது ஆரிய துன்பத்தை யொழித்து உறவாக்குகின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லுமபடி மருதநிலத்தூரகடோறும் விளங்கின, எ - று (க௭௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா னுடுப்பதுவுந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நலகுவதும் வாயமொழியாம்
பண்ணவாவைப் பிணைப்புரந்தும் பயன்பெரிதின் மையைகருமித்தே
மண்ணகருக கமரனென வானவாகோ னமாந்ததுவே.

(இ - ள்) (சுந்திரன் பூரணகலைபொருந்திய) ஒருநாளில, புசிப்பதுவும் [ஆமுதம்] மருந்த, துரிப்பதுவும் [கற்பகத்தருவாற்றருவதே] மரவுரியே தங்குவதும் [ஆகாயமே] ஆதரவற்றவிடமே கொடுப்பதுவும் [இசுந்திராயநம் என்னுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம் (ஆதலின்) தேவலோகத்தைக்காததும் மிக்கபிரயோசனமில்லாமையை நீண்டதே இந்நிரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்தூருக்குத் தெய்வதமென்று பெர்ருந்தியதாகும் எ - று. (க௭௨)

போகமிது விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிது புனலவழங்க விருப்பினெடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயலவளமும் புதனமொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழினெய்த நலநதெரிந்த வாறுபாபாம்.

(இ - ள்) போகங்கா மிருந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இந்நிரனே தெய்வதமாகி, மேகமானது மிக்கநீரைக்கொடுக்கும்படி, ஆசையோடுங் காவலுபுரினிற கமுகமரங்கள் மிருந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் 'சொல்லுகின்ற சொல்லளவையுடையதோ' (அன்று) புனனாக மரங்கள் மிருந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம்பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம் எ - று.

வயல வளமு மென்றதில, உமமை - உயாவு சிறப்புப்பொருளது
அளவைத்தோ என்றதில, ஓகாரம் - வினாவோடெனாமையுமாம். (க௭௩)

நெய்தல்

வேறு

இருமபுனற் கதிபதி யென்னும் வானவன்
சுருமபுளா நெய்தல்வாழ் கழிக டோற்றயிய
பெருமபுனற் கடனிலம் பேணத் தக்கதென
றருமபிய விருப்பினுங் கமாதன மேயினுன.

(இ - ள்) மிக்க நீருகற்றைவென்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண்டகள் கிண்புகின்ற நெய்தன் மலர்கள் பெருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலாகிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடன், அவ்விடத்திற் பொருந்தினுன எ - று.

வருணன் நெய்தன் மலாவேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விரும்பினுனென்றா சுருமபுளா - சினைக்கேற்ற அடை (க௭௪)

சுருமபமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது
பம்புமா நதிபலப்படியுந் தூயதென

தம்புரா சியின்மருக கடுத்து வாழுமால்
கொம்பன னுமைவளா கோதில் சாதியே.

(இ - ன்.) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த சூர்நிலில்
லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவா பருளு தன்மையுடையதா
யுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலந்திகள் ழடியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின்
பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவா குமபத்தினினுந் தோன்றினவராதலின்
அப்பெயரையுதினா இரத்திரன தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொலலக்
கூறுதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவா அதனை ஆசமனியஞ் செயதனா எனபது
சரிதமாதலின் “அம்புராசி குமபமாமுனியுணுக கொள்கைத்து” எனக்கூறப்பட்டது.
இதனை,

திருவினையாடற்புராணம்.

“கைதவன் கரந்து வைஞ்ருங் கடலெவெற படக்குங் கையிற்
பெய்துமுந் தெலலைத் தாக்கிப் பருகிஞன் பிறைசோ சென்னி
யையன் தருளைப் பெற்றாக் கதிசய மிதென்கொன மூன்று
வையமுத் தொழியுஞ் செயய வல்லவ ரிவரே யன்றே” — எனபதனுநிக.

வருணனுக் கூாதியா மகர மீனாகத்
மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாரு
செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்
பொருமக் ரம்பல மீனும் புலலுமே

(இ - ன்) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுரமீனாகத் தம ஏ ஒப்பற்றகுல
மென்று, அவன் வசிகுருமிடமெல்லாம் [கடலமுழுதும்] போசெய்கின்ற வலியுடைய
திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போ புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும்,
பொருதும் எ - று

திமிங்கிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடகங்களாம், (கக௬)

பிணக்குவைப் படுமபெரு மன்னா போரிடை
நிணக்குவை புணைவு நீலக் கண்ணினு,
ருணக்குறு மீனெளி துணைவு மோங்குமைங்
குணக்கருங் கொடியினங் குழமி வாழுமே

(இ - ன்) பிணக்குவியலபடுகின்ற பெருமைவாயந்த ஆரசர்களது யுத்தகளத்
தில், கொழுப்பின குவியலைப்படுக்கவும், நெய்தன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய
பரத்தியா உலாத்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயாலாகிய ஐந்து குணங்களை
யுடைய கரிய காகைக்கூட்டங்களை கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும் எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள் — மறைந்த புணாச்சித்தத்தும், கலங்காமை
யுந், பொழுதிருவாதிடம் புகுதலும், நெடுக்ககாண்டலும், மடியின்மையும் — என்றார்
போசிரியர், திருக்கோவையாருள். அன்றியும்,

“காலை யெழுதல காணும லின்புறுதல
மாலை குளித்த மனைபுகுதல - ஏலவே
உறரூரோ மெண்ண லுறங்க லிவையையதுங்
கற்றையவாய் காக்கை குணம் — எனக் கூறுவதுமுண்டு. (கக௭)

பரத்திய நுறுப்பினைப் பயந்தொ ளித்தமீ
னரத்தவித் துருமமுத் தனைத்தும் பேணியு
முரத்தினை யுளத்துருப் பயத்தி னேதமும்
வரத்தினை யுருரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்) நெய்தனிலமாதாகளது அபயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளிததுக்
கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவளம் முதது மூதலியவற்றையும் (தன்னிடத்திற்) கொண்
டிருந்தும், மனதில் வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும்
வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று

பயத்தின் எனபதில், பயம் - நீர், அச்சம் என்றும் வரத்தினை என்பதில்
வரம் - சிரேஷ்டம், வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவாகண்ணுக்கும், வித்துருமம் இத்தமூக்கும், முத்துபல்லுக்கும் முறையே
அஞ்சினவெனக்கொள்க (௧௧௮)

உருநல மிலாதவ ருதவு நனபொரு
னொருவுந ரிலையு வா நாற்றக காககடன்
மருவுறு தீரத்தமாய வானும் பறபல
பொருளாகும் யாவரும் போற்ற நலகுமே

(இ - ள்) உருநலமிலாதவாகள கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார்
(ஒருவரும்) இலா (அதுபோல) உலா நாற்றத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந
திய தீரத்தமாகி, தேவாகளும் (மாதுடாமூதலிய மறறையோர்) எல்லாரும் (தனைத்)
து சிசு, பறப்பொருள்களையுந் கொடுக்கும் எ - று

உருநலமிலாதவர் - குருபிகள், வான் - ஆகாயம், ஈண்டு இடவாகுபெயராய்த்
தேவரை யுணர்த்தி நின்றது (௧௧௯)

அடுத்திடப் பட்டவா பெரிய ராயினு
மடுத்தவா சிலாகுண மவாகு ணத்தியன்
மடுக்குமோ வளாகழி மலாநத நெய்தல்கள்
விடுத்தில் நறுமணம் வீசுவ காத்தே

(இ - ள்) அடுத்திடப்பட்டவாகள மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவாகளிற்
சிலரது குணமானது, அவ்வடுத்திடப்பட்டவரது குணத்தின் மனமையைக் கொள்ளு
மோ? (கொள்ளாது, அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிநீரிற் புட்பித்த நெய்தற் பூக்கள்
(மணமவீசுந தமதியற்கைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நனமணத்தைக் காத்தூரம்
வீசாநிற்கும். எ - று

அடுத்திடப்பட்டவா கழியும், அடுத்தவா நெய்தலுமெனக் கழியின் மலாநத்
நெய்தல் அதன் புலான மணத்தையேற்காது தன் மணத்தை வீசியதெனபது கருத்து.

“நெய்தல்கள் விடுத்தில் நறுமணம் வீசுவகாதம்” எனபதை, “நெய்தல்கள்
காதம்வீசும் நறுமணம் விடுத்தில்” என்றவையுங்கொள்ளுமமையும். (௧௨௦)

சேரியின் புறமெலாந தீய நாற்றமே
யாரினும் புண்ணியு மலாநத கைகையும
வேரியின் ஞாழலும் வீச மாமண
மூரியம் புரத்தினின் றுய்நத மூவாபோல.

(இ - ன்.) பரதவா சேரியின் பசுக்கிலெல்லாக துன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூந்த தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினினறும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - கமலக்கன் - வித்யுனமாலியென்னு) மூவாயொத்தது (துன்மணத்தினின்ற நீங்கிச்) செந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று (கச்சக)

வலையினான் மீன்பல வாருளு செய்கையா
குலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வாக
ஞலைவிலா தொற்றினு சென்றறி நுண்பொருண்
மலைவிலா வெற்றமுமா யொற்று மன்னாபோல்.

4. (இ - ன்.) கெடுதலிலலாத ஓற்றாக்களாலராயநது, துட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஓற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசரைப்பேடி, பல மீன்களை வலையினால் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதாக்கன் (சோ) குலைதலிலலாத பலமுத்துக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்த) வாழ்வாகன. எ - று

மணனா ஓற்றாரா பயனடைதலேபோலப் பரதாவலையால் மீனையடைத்தும், அவாதாமே சிறைப்புறத்தோதுமென்ப பொற்றோடுணையாத தெரிதந்து பயனடைவாரா போலத்தாமேருளி தது மணிகளையெடுத்தும் வாழுவரெனக்கொள்க. (கச்சு)

விழியினுற பரத்தியா வெல்லப் பட்டதோ
செழிகட றினாக்கையாற றிறைக ளாகவே
பொழிகுகிா மணிகளும் புலவு மீனகளுங்
கழிப்பவா சேரிமுன கலந்து வீசுமே

(இ - ன்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலா னது (தனது) அலையாகி கரத்தினால், கிரணஞ்சொரியும் முததுக்களையும் புலான மணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவா சேரியின் முன்னே வீசாநிற்கும் எ - று

தோற்றவா வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாத் தின பரத்தியா விழிகுத் தோற்றகடல் அவாகடரு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றா, கலந்து எனபது விண்ணு என்றறபோற பொதுவின் (கச்சு)

அளவாக ரூபபமைத் தளக்கு மோதைபு
நுளையாகள் கலனகட. னூக்கு மோதையும
வகைமணி மீனவிலை மதுக்கு மோதைபுங்
களமலி கடலெதுா கடல்கள் போன்றவே.

(இ - ன்.) பரதாக்கன் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஒசையும், துளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்தாமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன் (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஒசையும், கருமைமிகுத் கடலை எதிரகின்ற (பல) கடல்களபோன்று விளங்கின. எ - று

கடல் - கடலொலியென்க. அளவர்கள் - துளையாக்கள் என்பன நெய்தனில மாந்தனை. (கச்சு)

சுரங்கடந் தவர்தமைத் துன்னு றுமையா
விரங்குறு மாததேர டுரங்கி வெளவகை
தரங்கமென் கரங்குகளிற் றளளி வேலையு
மரங்கினர் கரைவரு மறிந்து போதுமே.

(இ - ன்.) (பொருண் மேற்காதல் கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் கமமை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதாக்குடன்

கடலும் இரக்கமும், வெள்ளியவளைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றும் தள்ளி, மரங்கள் செறிந்த களையில் வராநிற்கும் மீண்டு செல்லாநிற்கும், ஏ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்

“பரதையிற பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டரு காவ லொடு-தூதிற் கதறல்-உதவிக்கே னிதியிற கிகத்தலென - றுணைபெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே.”—என னுரு சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தெனக் (கசடு)

பற்பல தேயமும படாநது பலகலத்
தற்புதப பொருளெலா மடங்க வாரிவந்
துறபவத் திழிநரு மும்பா போகத்தி
னிற் பவ ருயாநதவா நீரமை யெனசொலகேன்

(இ - ள்) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்று, பல மரக்கலங்களில் அறுபுதமாகிய பொருள்களையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவந்து, பிறப்பினால் இழிந்த பரதமாகக் கரும், தேவபோகத்தில் நிற்பாக்கள் (அந்நிலத்) தலைவாக்களது தன்மையை யாது சொல்லு வேன். ஏ - று. (கசக)

அளக்கரை நீர்தினு மளக்கா நலகிய
துளக்கமில் பொருளெலாநு சொல்லு வாரெவா
விளக்கின மைநதினை விளம்பு நானிலத்
துளப்படு மயக்கமுரு சிலவு தைத்துமால்.

(இ - ள்) சமுத்திரத்தை நீர்தி (கரைகண்டா) னாலும், சமுத்திரமானது அளித்த கெடுதலல்லாத பொருள்களையெல்லாநு சொல்லவல்லவா யாவா? ஐந்தினை (வளங்) களையும் விரித்தாம் சொல்லுகின்ற பூமியில் ஒன்றுகூடிய (தினை) மயக்கங்களுக்கு சில சொல்லுவாம் ஏ - று (கசஎ)

தினைமயக்கம்.

வே று.

வரகு போரிடை வரைவளா மந்திகள் பாய
விரவு மாதவி நிழலவளா வாரணம் வெருவி
புரகம் வாழ்மலை முழையிடை யுறுமபயந துயீர்பாப்
புரவு பூணுவா புகுதரு மிடமறி யார்போல.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளாகின்ற குரங்குகள் (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகு போரிற் பாய, நெருங்கிய (முல்லைநிலத்திலுள்ள) குருக்கத்தியின் நிழலில் வளாகின்ற கோழிகள் பயந்து, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லத்தக்க இடமறியாதவாபோலப் பாம்புகள் வசிக்கின்ற மலைக்குகையிற் சேரும் ஏ - று. (கசஅ)

காலை யாயசசியா தயிராகடை யோதையைக் கழனிச
சோலை வானரம் வேங்கையின் குரலெனத் துளங்கு
மாலை யோதையை மழையென வண்டாக டொழுவின
மாலை யானினை புகுத்துவா வழக்கமுண மையிலை.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயமாநாள் தயிர்கடை கின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும் வானரமானது (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள) புலியின் குரலென்று நடுகரும் (மருதத்திலுள்ள) கரும்பாலயின் ஒசையை (கேட்ட முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயாக்க மழை (ஒசை) என்று கருதித்தொழுவது

களில் வரிசையாகப் பசும்நையைப் புருத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுக்களைத் தொழுவதற்ற கட்டும்) வழக்கம் உளதாதலால் எ - று. (கசக)

கோழி யோசசிய வழத்தியா குழைபரத் தியாக
ளாழி வேலையி னுணக்குமீன பரபயினை யழிகும
வீழி வாய்ப்பரத் தியாகொடி விசிய வளைபோய்ப்
பாழி யூருமத் தியாகனெற பரபயினை யழிகும.

(இ - ள்.) முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய
(மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியாகளது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்த
னிலத்தில் துளைச்சியா உளத்துகின்ற மீனபரப்பினைக் கலக்கும் வீழிககளியை
யொத்த வாயையுடைய பரத்தியாகள் (அந்நெய்தனிலத்திலுள்ள) நீரகத்தையோட்டிய
வளையானதுசென்று, பெருமைவாயந்த மருதநிலத்தாரில் ஆறறுக்காலட்டியா தொகு
த்த நெற்குவியிலையழிக்கும் எ - று.

பாழி - மருதநிலத்துரெனினுமாம குழை - தழையெனவுமாம. வாய்-ஆகு
பெயராய் இதழை யுணர்த்தியது. வளை - வளையலுஞ் சககும் சகலுளையுமாம.

ஊட்டு கன்றுறு வயிறழினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்திளம் பாலுணக குறிஞ்சி
மாட்ட நம்புகும வரைவளா யுகமா லைகளி
டைடி ருங்கழைப புனலுண வயலினை யடுக்கும்.

(இ - ள்.) ஊட்டுகின்ற கன்றினது வயிறறை நிரம்பச்செய்து மொழுகுகின்ற
கொம்பினையுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முத்திரத் பாலுபபருமபடி குறிஞ்சி
சிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும் குறிஞ்சிநிலத்தில் வள
கின்ற கருங்கருங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலத்தைச்
சேரும் எ - று. (கருக)

அருவி தூவுமவெண்ணித்தல மலைகடற் கரையின்
மருவும் வாரதிரைக் கடலெறி நத்தில மலையின்
பொருவில் சாரலிற பொலிதரும் பூவையா பிறந்த
திருவி ஞாமனை யொழிந்தயற் சோந்துவாழ வதுப்போல்.

(இ - ள்.) மங்கையா பிறந்த செவ்வமுடைய மனையைநீங்கி அயலா மனையை
யடுத்த வாழுவதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வெண்
ளிய முததுகளை அலைகளையுடைய சமுத்திரக்களையிற் பொருத்தும். சமுத்திரமானது
அலைகளால் வீசுகின்ற முததுகளை மலையினது ஒப்பில்வாதசாரலிற் பிரகாசக்கும் எ-று.

கொலலை மானிளங் குழுவியை யிடைச்சிறு கொடுப்ப
மெல்லென மீனகளை நுளைச்சிறு விழைந்தெதிர கொடுப்பா
முலலை நீணமுகை முலலைவாழ் சிறுமியா கொடுப்ப
நல்ல வாரநோ நுளைச்சிறு மியாகணல் குவரால்.

(இ - ள்.) முலலைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆய்ச்சிறுவாக
ளளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீனகளை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள்.
முலலைநிலத்திலுள்ள சிறுமியாகள் நீண்ட முலலையருமபைக்கொடுக்க, பரதச்சிறுமியா
கள் நல்ல முததுக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள். எ - று. (கருக)

தொலலை நாவல் ரனைவருந் தொடுத்தெடுத்த துரைத்து
மெலலை காணரும் வளநிறை தொண்டைநாட் டியலபின்

வல்ல வாகிரி துரைத்தன மினிவருத் துரைப்பாஞ்
செலவ ரீடிய சென்னைமா நகாவளந் தெயிர்தே.

(இ - எ.) பழமையாகிய நாவின் வனமையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க
ளாக்கி யெடுத்துக் கூறியும், அளவுகாண்டற்கரிய வளங்கள் நிறைந்த தொண்டைநாட்டின்
தன்மையுள்ள கூடியவனாயிற் சிலவற்றைச் சொன்னோம். இனி, செல்வமிருந்த பெருமை
வாயந்த சென்னை நகரின் வளங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம். ஏ - து.

இயலபின் என்றதில், இன் - ஏழனுருவு புறனடையாற்கொள்க. (கருசு);

திருநாட்டுப்படலம் முறையிறு.

ஆகத்திருநீந்தம் - கருசு.

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் நேவாக னுடைய மேலாம
விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவ னகரு நான்
வருத்தகு காஞ்சி முதா ரெலையி னுளதா யும்பா
வருத்தமுந் தவாககுந் சென்னை மாநகா சிறநதுவாழும்.

(இ - எ.) சிறப்புதவகிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய
விருத்திராசுர னுயிரைக்கொன்ற இரத்திரனது அமராவதியு நாணமடையும்படி, அழ
கமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எல்லையினுள்ளதாய், தேவர்கள் துயரத்
தையுமொழிக்கும் பெருமையாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிற்கும்.

விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவனென்றது.

பூர்வம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இரத்திரனது அவைக்களத்தில்,
பிரகற்பதி முனிவா வர, இரத்திரன தனதாசிரியருக்கு வந்தன பூர்வமாக வழிபாடுசெய
யாது றையலா மையல்ல மாழகிக்கிடக்க, அதுகண்ட தேவருந் அங்குந்ன்று மறைந்
தனா அதனால் இரத்திரனது செலவங்குறைய, அவன் தனது துயரைப்பிரமணபாறகூற,
பிரமண ரீபுஷ் குருவைக்காணுமெல்லையும், விசுவவருஷனுடனும் இததிரிசிரினைக்
குருவாகக் கொள்கவென, இரத்திரன அதற்குரியதது தனது நகரிற்குக் கூட்டிவந்து,
தனது செலவமிரும்படி ஓராயகஞ்செய்கவென, திரிசிரன அவ்வாறே யாருகவெனக்
கூறி, மனமவெறுப்பட்டுத் தேவா செலவங்குறையவும் அசுரா செலவ மிகவும் யாக்கு
செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா னுணர்ந்து அவனது முச்சிரத்தையும்
வச்சிரத்தாற் கொய்து பிரமத்ததியடைந்து, தேவாகனது தந்திரத்தினால் நிலம் நீர்
மரம் மாதாகட் களித்துப் புனிதனாயினன். தனம்கனை இரத்திரன கொன்றதுணர்ந்த
துவட்டா ஓராயகஞ்செய்து அந்நிறேனறிய விருத்திராசுரனை இரத்திரன மீதேவ, இந்
திரன அவனுடைய போசெய்து அவனை வெல்லவல்ல ஆயுதமினமையின் விண்டுவி
னுடன் கூறி, அவர் கூறியபடி ததிசுமூலவரை யடைந்து அவர் முதுகத்தண்டனப்பிற
சுராசுரர்கள் ஆயுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அதனைப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுத
மாக விசுவவனமனமுற செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிர்க்க, அவன் போபுரிய
ஆற்றறு தகடலிலொளிக்க, அந்தத்தியமுனிவரார கட்டில வற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று
புகைதீர்த்தனனென்பது சரிதம்.

(க)

தம்பிரா னருளா லென்பைத் தளிரியன் மடநதை யாக்கு
முமபாகும் நகரு மேட்டி னுழுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெம்பிரா னகருந தெற்கும் வடக்குமென றிரண்டு பாலு
நமபிவாழ தரவே நாபப னயக்குமந நகர மென்றும்

(இ - ள்) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுலாமி கள்) எல்லம்பின் மாந்தளிராபோன்ற மேனியையுடைய பெண்ணாகிய தேவர்கள் குழ ந்த திருமயிலை நகரமும், எட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எழுது தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முறையே) தெற்குந் வடக்கு மென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நமசி வாழும்படி, அச்செனை மாநகரம் எக்கால மும் நடுவிறு பொருதும் எ - று

என்பை மடநதையாகருநகா திருமயிலை என்றது

திருமயிலையில் வணிகர்களுடனுதித்த சிவநேசரென்பவா தமது தவப்பதலவி யாராத திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கண்ணிமடமொன றமைத்து அதிலுமாத்திப் போஷித்தவருகையில், அப்பதலவி யோராரன் மலாடிகாய கையில், அராத்நீண்ட புயிராதுர்ப்ப, சிவநேசா நாயனாருக்கெனத் தாமாளித்தமைக் கேற்ப எனபையேனும் அவாகருதவவேண்டுமென்ற தகனாடுசெய்து அவ்வெடைபைக் குடத்திட்டு மாடத்திறு சேமித்துவைத்திருந்தனா பிள்ளையாரா பல அம்புச்சங்கையு மியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, எவசியா கருத்தை யறிந்து ஆக்குதலைச் சநிதானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிக்கோதிப் பெண்ணுருவாகக், தாண்டியுப்பின் மையின் மண்ணைக்கொண்டு சென்றனா என்பதாம்

“மட்டிட்டபுண்ணையங்கானமடமயிலை

கட்டிட்டங்காண்டானகபாலீச்சரமநாநதான்

ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபலகணத்தாரக

கட்டிட்டலகாணதேபோதியோபூமபாவாய - என்பதற் முதலாகவுடைய திருப்பதிக்க அக்காலத்தோதியதென்றிக

எட்டிணுறுவரி நெருக்கியிட்ட நகா திருவொற்றியென்றது

சூரிய மரபிலுதித்த மாந்தாவென்னும் அயோத்தியமன்னன் ஸூப்பபருவ மடைந்து வினைவிலிநகவிருமி அருகுள்ளாரா நோக்கி, நாளிரட்டமுல் தெறிந்து சொல்லுகவென, சிவவஞ்சகா உமது புண்ணியம் அழியும் மாநகரங்களைச் செய்யு மென்றனா. மன்னன் கருணைப்பாராத்து - யான் தலங்களிற் செய்யு தருமங்களைக் குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவவாறே யெழுதி மாந்தாவுக்குக் காட்ட, அரண் அவற்றிடையில் “திருவொற்றியூ நீங்கலாக” எனறெழுதியிருக்கக்கண்டு, அவனது குதெனவெருள, கணிகன் அரசனே ! இஃதென்கை யெழுத்தன றென்று வேறபாட் டினையுங் காட்ட, மன்னன் அவவரியைக் கிறுக்கி அக்கணக்கைத் தன் வசமாகவைத்து மறுதினம் பார்க்க, அப்பொழுதுந் “திருவொற்றியூ நீங்கலாக” எனறெழுதியிருப்பது பார்த்துத் திருவருளை வியந்து, அதற்குவொற்றியூனாயடைந்து மந்திரிமுதலியோர கைலாகுதரப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸநானாடுசெய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவி யும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்கள அத்தொல இளமைதந்த பெருமான் என ஓர் சிவ லிங்கம் பிரதிட்டையெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலங் கழித்து முத்திபெற் றனரென்பது சரிதம் (உ)

தன்னினந தளரா வண்ணந தாங்குத நறும் மெனறே

நன்னகா பலவும வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு

மன்னிய செலவா தம்பால வளமிகக கொடுத்தத் தன்பா
லெநநகா வனமுங் காட்டி யிருப்பதந் நகர நாளும்.

(இ - ள்) தன்னினத்தை வருந்தாவகையாக ஆதரிப்பது தரும்மென்று ஒரு
தியே, நகரங்களெல்லாம் வாழ்வுறுப்படி விருமபி, தன்னிடத்திற் பொருந்திவசிக்ருஞ்
செலவாளிடத்தில வளத்தைமிகக் கொடுத்தி, தன்னிடத்திலே எல்லா நகரங்களின
வளங்களையுங்காட்டி, அச்செனனை நகரம் என்காலுமிருப்பது. எ - று (ங்)

இதற்கு நகரபோல வாழ்வாக இருமபொருள கொடாத வாறறு
லததற்கு துறக்க வாண ரலேககட லமுது மிங்கே
யுத்தம் ருதவும் வேளவி யுண்வுங்கொண டொருவன் செய்து
வைத்திடும் பழைய விலலின வாழ்தருங் கடனமை பூண்டா.

(இ - ள்) இந்தத் தருதியாகிய நகரத்தைப்போல (பிறநகரங்கள் தமடால்)
வாழ்பவர்களுக்குப் பெருமபொருளைக் கொடாததன்மையால், அந்தத் தருதியாகிய
சுவாககவாசிகள் இந்நகரத்தில் அலையையுடைய சமுத்திரத்திறறோன்றிய தேவா
மிாதமும், உததாமாள் கொடுக்கும் யாக அவ்சம் பெற்று, ஒருவன் செய்துவைத்த
பழைய கோயிலில் வாழுகின்ற கடனமையை மேற்கொண்டாகன எ - று (ச)

தாங்குமிந் நகரவாழ வார்போற றருமங்கள் புரியாத தாழ்வா
லாங்குள் வமர ரெல்லா மருமகப் பேறு காணா
தேவகமழ மாலே வேறு சோதரா தென்று வாட்டார்
பாங்குசெய வாரில லென்றே பட்டமுக குற்றற சூழ்வா

(இ - ள்) (அடுத்தவர்களைத்) தாங்குகின்ற இந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களைப்
போலத் தருமங்களைச் செய்யாத குறைவினால, அச்சுவாககத்தில் வசிக்ருந்தேவர்கள்
யாவரும் அரிய புத்திரப் பேற்றிணையடையாக்கள் வாசம் வீசும் மலாமாலே வேறே
யகப்படாதென்று (அதனை) உலாததாக்கள் பக்குவஞ்செய்வாரிலரென்றே (தமது) வத்
திரம் அழகருப்படாமலணிவாக்கள் எ - று

அமரா - மரியாதவாக்கள்

(ஞ)

வாழ்வாள மலேமென கொங்கை வளைகட லுடுககைச் செலவப்
பாாமகண் முகமே யாகும் பரவுமுத தமிழ்சோ நாடு
சோவறு நுதலே யாகுந் துலங்கிய தொண்டை நாடு
சோவளா திலக மேயாகு செனனைமா நகர மாதோ.

(இ - ள்) துதிகத்ததக்க (இய லிசை நாடகமென்னும்) முததமிழ் வழங்கும்
தமிழ்நாடு, கச்சணிகத் மலேபோன்ற மெல்லிய கொங்கையையும் விளந்த கடலை
யாடையாக வணிகத் செலவத்தையுமுடைய பூமிதேவிக்கு முகமேயாகும், விளங்கிய
தொண்டைநாடானது குற்றமற்ற (அவளது) நெற்றியேயாகும், செனனைமாகக்காமானது
(அமுதத்திலணிந்த) சோத்திமிகத் திலகமேயாகும் எ - று

முத்தமிழ் சோநாடு எனந்து தமிழ்நாடு அது “குணகடல குமரி குடகம்
வேங்கட மெனுகான செல்லிய னிருந்தமிழக கடலுள்” — எனப்பதனூறிக.

தொண்டை நாட்டெல்லையை,

“மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நோவடக்காம்
ஆக்கு முவரி யணிகிழக்கு — பாகக்குறைய

தெற்குப் பினி திகழிருப தினகாதம்

நற்றெண்ணடை நாடெனவே நாட்டு — என்றதலைறிக.

(சு)

தததமக குரிய விண்ணோ தமககிட மாவ தனறி
யித்தகு நகரம் போல விண்டுமா னுடாயா வாககு
முததலைச சூலத தண்ணன மூருநதனைக கரனவே ளாதி
யுத்தமா தமககும் வைப்பா யுறுவதோ துறக்க வைப்பு.

(இ - ள்) மோக்ஷலோகமானது, தததமககுரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிட மாவதலலது இரத்த தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (தனனை) அடைகின்ற மாநதா யாவாகும், முச்சிரமமைந்த சூலப்படைதாங்கிச் சிவபெருமானும், திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய வீராயகமூர்த்தியும், முருக்ககடவுளு முதலிய உத்தம (தேவா) களுக்கும் இடமாகப் பொருந்தவதோ? (அன்று) எ - று

(எ)

தேவர்கண் முனிவா சித்தா சிறந்தவே தியாக ளேனை
மூவரும் பிறரு மென்று மொயத்துடன் வாழு மாறு
மாவள ரிடங்க ணலரும் வளநகா யாவ ரேனு
மேவுறி னிடமா முததி வீடலா னிகரா தனறே

(இ - ள்) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிறந்த அந்நண்களும் வேறுகிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செலவம் பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த சென்னைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிடத்து) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும் (அதனை) மோக்ஷ வீடல்லாது (வேறென்றும்) ஒப்பாகமாட்டாது எ - று

அன்று - ஏ - அசைகள்

(அ)

வளமணி மழையுரு செம்பொன் மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா
தளவில வாரிச சென்னை யகநகா மாநத ரெல்லா
முளமகிழ சிறப்பி னுளு முதவுத னேககி நோககி
விளாநிறம் படைசூரு தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்

(இ - ள்) அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன் மழையையும் பிரதியுப காரங்கூறாது அளவிலலாம் வெடுத்தது, சென்னை நகரத்தினுள் மாநதா யாவரும் மனங் களிப்புற்றுச் சிறப்புடன் நாடோறுங் கொடுப்பதை மிகவும் பார்க்கது, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும் தெள்ளியநீரை யல்லது வீசாது எ - று

அநகரவாசிகள் தமமையடுத்தோர்க்கு மணியையும் பொன்னையுங்கொண்டு, அபிதேக்குச் செய்வது நோக்கிய மேகமானது தானும் அவர்களுபோலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மணிமேகம் நீராயன்றிப் பொழியா தென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சமவாதம் ஆவாதம் புட்கலாவாதம் சுகாரித்தம் துரோ ணம் காள்முகி நீலவாணம் இவைமுறையே மணி - நீர்-பொன்-பூ - மண் - கல் - தீ - எனபவற்றைப்பொழியும்

(சு)

மருங்குறு கடலின் மொண்டு மழைக்குல மகளி னாமபாற
கருங்குழ னிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை கறுத்துப் பாககு
மொருங்கி வலாக்கு நாளு முதவுமிந் நகரின் மாநதா
பெருங்கொடை நிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை பெய்து பாககும்.

(இ - ள்) மேக கூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதாகனது ஐந்தடி பகுப்பினையுடைய கரியகூந்தலையொப்பக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபாங்கும் யாச்சா யாவாக்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாநகரது பெருங்கொடையை நிகாக்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பாங்கும். ஏ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருண்குழல்-பனிச்சை இவற்றின் மயிராய்ச் சியின் முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருக்கலே சுருள - சுருட்டிமுடித்தலே குழல்-பின்னிவிடுதலே பனிச்சை யெனப்படும் (௧௦)

அருமைகளை வெப்பிசு செயயா ரமரநுவாழ் மலையிற் காணின் மருளியென பயனென றெண்ணி மணங்கம முகிலுஞ் சந்துங் குருமலாச சண்ப கங்குல கொன்றைமல லீகையு மறநுந திருநகரீப புறத்தி னெங்குஞ் செந்நிறத்தெழில் காட்டா நிற்கும்

(இ - ள்) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலையுடைய சண்பகங்குலம், கொன்றையும், மலலிகையும் பிறவும், (சமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவாகன பொருந், வாழ்கின்ற மலையிலும் வளநிலும்பொருநதியிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னையகரின் பக்கவில் எவ்விடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும் ஏ - று

தமதருமையை யுண்தாரிடையிருந்து பயனிலலை யெனக்கருதிய அகின முதலியவை மலையுங்காணுமொழிந்து நகர்புறஞ்செறிந்து எழில்காட்டுமெனக் (௧௧)

இயலினைக் கற்க வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால் நயமொழி கற்க வெண்ணி நன்கினி ருயிலும் போரந் செயலையந் தளிர னாதஞ் செவவிப்பாத துறையா நிற்கும் வயல்புற முடித்த சோலை வளநதவ்ய யான மெங்கும்

(இ - ள்) வயல்களைப் புறநிலுதித்த சோலைகளும் வளநத பூந்தோட்டங் களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அச்சாநதளிரை யொத்த மேனியையுடைய மாதாகனது சாயலைக் கற்கவிரும்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிக்க இனிமைவாய்ந்த சொற்பனைக் கற்கவிரும்பி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும் ஏ - று (௧௨)

சுந்தர மிகுந்த வீரத்த தொன்னகா விடாது நோக்கச் சிறந்தையி னாவங் கொண்டுந் தினந்தமைப் பூசை செயவராக் கருதமில் வரங்க ணல்கி யளிப்பது குறித்தந் தேவா வந்தனா மலாக் டோறும் வதிபுமா ராம மெங்கும்,

(இ - ள்) சேவர்கள் அழகுமிக்க இந்தப்பழமையாகிய சென்னை நகரையிடவிடாது பாககமனதில் ஆசைகொண்டு, நாடோறும் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக் கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன) ஏ - று (௧௩)

முத்தலைச் சூலத் தாராபோன மூன்றுகண படைத்து மாதா முத்தலை முலைநே ராமன் முடிகவிழ் குருமபைத் தாழைக் கொத்தொடு கமுசுங் காடு மாதனை குழலொப் பாம்பு வைத்திடும் வாழைக் காட்டின மருங்குள வளாவி நிற்கும்.

(இ - ள்) முதலிலே சூலதையுடைய சிற்பெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப் பெற்றும், மாதாக்களது முத்து வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) தலைகுனிந்த சூருமஷபையுடைய தென்னந்தோப்போடு, அழகிய கழுஞ்சு காடும் மாதாக்களது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின் பக்கங்களில் அளவளாவிநிற்கும் எ - று

கொத்து - கூட்டம் ஈண்டுத்தோப்பு

(கச)

நகருறை மைந்த ரெல்லா நல்லுருக காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்ன லவாகளகைச் சிலைக் ளாகப்
புகரறு வயலக் ளெங்கும் பொதுளும்வ வாறே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூக்கும்

(இ - ள்) சென்னை நகரத்தில வசிக்கும் மாந்தாக்கள யாவருந்நல்ல வடிவ மைந்த மனமதாகவேனன்றே மனத்திற் பொருந்த நினைத்துக் கருய்ப்பான்று அவர்களது கைகளிற் சிலைகளாமபடி, குற்றற்ற வயல்களிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும் அவ வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும் எ - று

மனமதனைனை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முலலை நீலமென்பன அவை செய்யுமவத்தை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம் இவற்றை, துத்தியம்

“வனசஞ் சூத மசோகு முலலை
நீல மெனமதன் பெயர்களை யைந்தே” —எனவும்,

“சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்
சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றம்” —எனவும்,

“சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்
விப்பிர யோகம் வெயதுயிாத் திரங்கல்
சோகம் வெதுப்புந் துயப்பன தெவிட்டலும்
மோக மழுங்கலு மொழிபல பிதற்றலு
மரண மயாபயம் மயக்கமுஞ் செய்யும்” —எனவும் ஒருவனவற்றாற்றிக்

மதனை இவ்வைவங்களைக்கூற,

“நெஞ்சி லரவிந்த நீள்குதங் கொங்கையினில்
துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியாதஞ்
சென்னியிலே முலலை திகழநீல மலகுவிசே
யென்னவே செய்யுமியல் பாம்” —என்றபடி யெய்வனெனக்கொள்க (கக)

நீரள வாகி நிற நெடுங்கொடி யளவே யன்றிச்
சீரம் நிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக் காட்டுஞ்
சாரின்ப பொருளுக் கேற்ப வாழ்ந்துதனை கவிகை யொப்பப்
பாரிடை யளிக்கு மிந்தப் பதியொடும் பழகுங் கஞ்சம்

(இ - ள்) சலத்தின அளவாகி நிறபது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதற்குச்) சமானமாகவே காட்டும், பூமியில் (தன்னை யடுத்தோணாக்) காக்கும் இந்தச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சாரந்த தன் இனப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல விளங்கும் எ - று

(கச)

பாளையந் தானழ பூதம் பசுவகதைழ கதலி யென்னுங்
கோளறு வனங்குள காணக குறித்தொரு பாங்காக காடு
மாளிகை வரைகள் காண மதித்தொரு பாங்காக குன்று
நீரிடை வந்து நிற்ப நெடுநகர செலவ மலகும்.

(இ - ள்) பாளையையுடைய அழகிய தெங்கும் கழுகும் பசியகரும்பும் என்று சொல்லுங் காடுகளைக்காண நினைத்தொரு பக்கலிற்காடும், மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காணக்கருதி யொருபக்கலின் மலையும் நெடுநகரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செல்வமுற்று விளங்கும் எ - று.

காடு என்றது திருவேங்கோடும், குன்று என்றது பிருங்கிமலையுமாம் பிருங்கி மலையெனப்பது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (கௌ)

பொருளபல விளைதது நானும் பொலிதலாற் கதிராசசெஞ் சாலிப
பெருநில நகரி னோபாற் பெட்பொடு சூழ்ந்து நிற்குங்
கருதிய பொருளக ளெல்லாங் கவாடொன்றுங் கொடுத்தசு செலவ
மருகுவ தினமை யாலே யலையுமோர் பாங்காச சூழும்

(இ - ள்) பலபொருள்களை விளைதது நாடோறும் விளங்குதலால், கதினா யுடைய செவ்விய நெற்பயிர் பொருந்திய பெரிய மருதநீலமானது (அசுசென்னைநகரத் தின்) ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்து நிற்கும் நினைத்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் கைக் கொள்ளுநதோற்றுங் கொடுத்தசு செல்வங் குறைவதினமையாலே அலைகளும் [சமுத் திரமும்] ஓர் பக்கலிற் சூழ்நிற்குகும் எ - று

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்ந்து ஓர் பக்கலில் மருதமும், மறநெருப்பக்கலில் நெய்தலும் விளங்குமெனப்பது கருத்து (கடி)

கொடையொடு பயிலு மின்பக குளிராக ரெலலை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட் சிலல விளம்பினம் பொதுமை தன்னு
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புகுபு
புடைநகர் வளத்தை முன்னாப் புகலுதும் புலவா தேர.

(இ - ள்) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இனப்பமைந்த தண்ணிய சென்னை நகரத்தினுள்ளையில, நெருங்கிய வளப்பங்களிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தன்மையாற் சொன்னோம் பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுந்து புடைநகர் வளத்தைப் புலவர்களறியுமபடி முதலிற் கூறுவாம் எ - று (கக்)

புறநகர்

வேறு

கிரிசரக களிறு நதிசரக களிறுங் கிளாநதெழும் வனச்சரக களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பறபல தேயத் துளைவளா சுவற்பரி மாவும்
புரிமணி யிரத் வுறுப்புகள பலவும் புறையு தாணையும் பட்டையு
தரியலா பணிப்பச சமநதுவந் தளிகஞ்ந தண்டுறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன பறபல தேயத்திற் பயில்கின்ற புற மயிர்வளரும் பிடரியையுடைய புரலியும், அழகிய மணிகட்டிய இரத்தவறுப்புக்கள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

படிதாங்கிவந்து, தட்பம் பொருந்திய துறைமுகங்களிலெல்லாம் பல மரக்கலங்களும்
பாடுகோடும். எ - று.

கிரிசரம் - நதிசரம் - வணசரம் எனனும் அடைகன யானையின் விசேடங்
களை யுணர்த்தின. (20)

அலப்படை யனைய தூங்குவாய் நெடுங்கை யலைசெயி வாரணம் பழ
கரு, நலப்பெரு வனப்பின் மைந்தாக டமது நனவயறு போரத்திற் வலி
கரு, வலப்படு மதமால் யானையு நிகரா வாயமையைத் தெரிப்பதே போ
லப், புலப்பீடப் புகன்று மொறுத்துமண டிலமாப் போக்கிநோ நடத்துவா
பலரும்.

(இ - ள்) அலாயுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்டகையையும் அசை
கின்ற காதையுமுடைய யானைகளைப் பழக்கசெய்கின்ற பெருமைவாயந்த நல்லழகினை
யுடைய ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தடிது போரத்திற்த்தின் வலிமைக்கு வெற்றி பொருந
திய மதமயக்குடைய யானையுநிகராத உண்மையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப்
படக்கூறியும், தண்டித்தும், மணடிலமாக நடத்தி ஒழங்காகச் செலுத்துவா பலரும்
(உளா) எ - று (உக)

குழியிடைப் படுத்தாது சிலபக லுணவு கொடாமலு மினததொடு
சோததுங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாததுங் கதந்தணித் தணிநகா புது
ததும, பொழிமதக் களிற்றை வினைஞராக பழகரும் போரத்தொழின்
முன்னமே மதித்தது, செழிதரு முளத்துப் பயத்தினுற போலுந் திசைக்
கரி புறங்கொடுத்த ததுவே

(இ - ள்) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழ்த்தியும், சில தினங்
கள் ஆகாரமுதவாமலும், (பிறகு) இனத்தாடன கூட்டியும், மிகப்பெரிச் சங்கிலியைக்
காலிற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைத் தணித்து அழகிய நகரத்திற் புத்ததியும்,
யானைப்பணிகளைப் பழக்குகின்ற போரத்தொழிலை முன்னமேயோசித்து, உள்ள
திற் பொருந்திய அச்சத்தினுறபோலும் திருயானைகள் (எட்டும்) புறங்கொடுத்த
(கிரிச) தன். எ - று

புறங்கொடுத்தது - முதுகூட்டியது திருயானைகள் வெளிப்புறத்து
முகத்தைவைத்து நிறைவின புறங்கொடுத்ததென்றா அவயானைகள் தம்மையும் இந்
நகரவாசிகளிடவாறு செயல்வெண்ணும் பயத்தாற் புறங்கூட்டினவெனக்கொள்க (உஉ)

இருப்படுநெட டெழுக்கண முசலங்க ளவாங்கி யெதிதெதிர தாககுபு
தெழித்து, மருப்புடல் புதைய வென்றனை யொன்று மறுகுறக் குத்துபு
தெழித்து, செருப்படு மிருப்புத் தொடக்கரு சுழற்றிச் சென்றெதி
ரோச்சுபு தெழித்தும், பொருப்பின் மலைந்தா லெனக்கரி யினங்கள் போ
ரத்தொழில் பழகிடம் பலவால்

(இ - ள்) யானைகூட்டங்கள் இருப்பினுறசெய்த நெடிய வீரத்தடிகளையும்
இருப்புலக்கைகளை யுங் கொண்டெதிர்நிராக மோதியடித்தும் ஒன்றோடொன்று
தந்தைக ளுடலிற் புதையும்படி குத்தியாப்பரித்தும், போரபுரிக்கின்ற இருப்புச்சங்கிலி
களைக் கரங்களாசற்றி எதிரசென் றடித்துப் போரசெய்தும், மலைக்கூட்டங்கள்
மாசெய்தார்போல, போரத்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம் எ - று.

இருபுடை யொழுதும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக கலுழியங் கரடக்
கருந்நிமி றிபாபபச சென னுநீர முககருங் களிற்றினந் துணைககைநீர விசு
மஞ்வி ய வினதகீதா டாட்டயா வன்பபு வாரிதி மடுதெழு முகிலு னவே
முருவுகள் பலவாயத் தமமுனே நெடுமபோ ருவபபுறப் புரிதலபோன ரு

(இ - ள்) இருபக்கவிலுந் தொந்குகினற பருத்தமணிகள் ஒலிக்கவும், இழி
கின்ற கண்ணமதப்பெருககில அழகிய கரியவண்டுகள் சத்திக்கவுஞ்சென்று நீராமுக
கின்ற யானைத் தொகுதிகள் துதிகைகளால் நீரை வீசி, பொருந்திய தமமினத்துடன்
விளையாடுகின்ற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுஞ்ஞவங்களாயத்
தமக்குள் பெரிய போரினை விநோதமாகச் செயதலைப்போனன ள் - று (உச)

தண்டமுஞ் செண்டு வெளியுஞ் சே வாகமுந் தனைத்திடுங் கூடமும் பலவு
மண்டிய தீரை மதப்பெரு மழைபால் வைகலுஞ் சேதக் மாகருந்
திண்டிற களிற்று மிடுகளுங் கன்றறுஞ் செறிதரு மொட்டகக் குழாமுந்
தண்டலை மருங்கும் வயற்கள் மருங்குந் தண்டன மருங்குமென ணிலவே

(இ - ள்) தண்டமும், செண்டு வெளியும், சேவகமும், கூடப்படுங்கூடமும்
பிறவிடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தானாயால் நாடோறுஞ்சேரு
கருகின்ற மிகக் வலியுடைய ஆண யானைகளும், பெண் யானைகளும், கோபிக்கும்
நெருங்கிய ஏட்டகக்கூட்டங்களும், சேலையின பக்கவிலும், வயலிலிட்ட (நெற)
களங்களின் பக்கவிலும், தண்ணிய கடலின்பக்கவிலும் எண்ணிறந்தனவாம் ள் - று

தண்டம் - யானைசெல்லுமவழி செண்டு வெளி - குதினாசெல்லும் வையாளி
வீதி சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம் கூடம் - யானைகடமிடம். (உரு)

வேறு

இந்திர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ்
சந்திர திசையின னுலகுந் தாமெலம்
வந்தொரு நகரென மருவி னுமபரிப
பந்தியின புடைநகரப் பாத மொககுமோ

(இ - ள்) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினாகிய குபே
ரனது லோகமும், ஆகிய இவையெல்லாம் (ஒன்றுசேர்ந்து) வந்து, ஒரு நகரமென்ப
பொருந்தினாலும், குதிரைப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் கார்பாகத்தை யொப்பா
குமோ ? (ஒப்பாகாது) ள் - று

சந்திரதிசையின - குபேரன் என்றதை,
தணிகைப்புராணம்.

“தலாமணிநதவா சூளிகைத்தலைத்
தலாமிவாநதெழுஞ் சோமதிக்கின்
னிலாவீருமபொடு ணிறைநததாமென
கிலாவுமத்தலை யிவாநதுநிற்குமே” — என்னுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க (உச)

வரையறு போரிடை வாவிச சென்றுமீண்
டரையருக சுவப்பினை யாககு மாவொடு
கரைவருந் தொறுமுருக கரைந்து மீள்கலாக்
குளாகடற் பெருந்தினைக் குலமு மொககுமோ.

(இ - ள்.) வரையறுப்போரில், தாவிச்சென்று திரும்பி மன்னர்களுக்கெளிப் பையுண்டாக்குங் குதிரையுடன், களாயில வருமபோதெல்லாம் உருக்கரைந்து (வந்த யுருவுடன்) திரும்பிச்செல்லாத ஒலிக்வின்ற கட்டுண் பெரிய அலைத்தொகுதிகள் ஒப் பாகுமோ? (ஒப்பாகா) எ - று

வரைபறுப்போ எனப்பற்றகு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர என்றும், அளவி ப்பட்டாத போர் என்றும் பொருள்படும் (2௭)

முகங்கவிழ நனவென முனிவு செய்கலா

தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரச்சுவரு

சகம்புகழ தாமித்த தலைப ரொட்டலா

முகங்கவிழ தரச்சமா முடிப்ப தெண்ணியே

(இ - ள்) மன்னர்கள் (தமது) குதி நாடா முகங்கவிழநனவென்று கோபி யாமல், பகைஞர்களுது முகங்கள் கவிழ மபடி போரை வெற்றிசெய்தல கருதி, மனத்திற் பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவுமபடி (அவற்றை) பூட்டுவார்கள எ - று

குதிரைகள் முகங்கவிழ்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்தருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவார்களென்றா (2௮)

விசையொடு பைங்குதி விரைகு நகரையுறீ

திசைகளுங் கட்டுதிரு செயலு நோக்கியே

திசைகளைப் புரந்தனா தேவ ரொமைநு

மரைவிலைநா கரிகளு மரவொ டுட்டிமே

(இ - ள்) வேகத்துடன் ஐங்குதிநிலிலுஞ் செல்லும் புரவிகள் அட்டிநிக்கு களையுந் தாண்டிச் செல்லுஞ் செல்லுந்கையை நோக்கி, திகழப்பாலாக என்னமரும், அசைவல்லாத திக்கு யானைகளெட்டிம, திகழநாகங்களெட்டிம, எட்டித் திசைகளைக் காத்நிருந்தார்கள எ - று

ஐங்குதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்ரகதி, வானரகதி, விடபகதி யெனப் படும கொய்யுறீ-நொய்த புறமய்யாயுடைய புரவி இது வினைத்தொகைப்புறத்தப் பிரந்த அனமொழி.

தேவரெணமா - இரத்திரன் அகனெரி இயமன நீருதி வருண்ண வாய் குபேசன் ஈசானன் எண்களிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் சூருணம் அஞ்ஞம் புடபத்ந் தம் சாவழும் சுப்பிரதீபம் எட்டுநாகங்கள் - வாசுகி அநாதன் தக்கன் சங்கபாலன் குளிகள் பதுமன் மகாபதுமன் கராகோடகன் இதேவர்களும் யானைகளும் நாகங் களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக கீழ்குப் பொருத்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணங் காசுகின்றன ரென்றா

“உயர்திணை தொடர்ந்த பொருணமுத லாறு - மதனெடு சாரத்தி னை திணை முடிபின்” என்றாராகலின், சேவரெணமுடு மேலந், உயர்ப் சரிஉடல், அரவு மென்பனவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனவென உயர்நிபு முடிபு கெடுக்கப்பட்ட தென்க கொள்க (2௯)

வந்திடும வழியிடை மறித்தது மீளவாகை

சிறந்தயிறு நோகலாத தினக ரணபரி

நொந்திடத் திசையெலா நொடிக்கு முனசெல்லு

கந்தரப் புரவியின் நோகல் சூழநதவே

(இ - ள்) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதில் நேராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும் கணப்பொழுதிக்கு ஒரு செலவும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தோகள் குழந்தைள்ளன எ - று.

சூரியன் புரவி திரும்பிச் செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்லாம் விநாடியிற் சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள பூட்டிய தேரைகண்டு மனநாணுமென்னுராயிற்று (௧௦)

நித்தலும் பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக ரற்சசமா வினாததி டாககதி
ருத்தமன நேனாவின னோடு நோந்தவா
கொத்தொடு முறைமையிற் குமைக்குந் தோகளே.

(இ - ள்) சமீபித்த (பகை) வாகளை, கிளையுடன் முறைப்படி வழிக்கின்ற தோகள், லாடோறும் பலமுறை யெதிராகின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயர்கள் நீங்கும் படி பிப்பா புரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆடயத்திற் செல்லச் செய்யும். எ - று

சூரியனுடைய கையிலும் அத்சமிகளையிலும் அவனது வருகையை மாந்தேயர்களும் அசுரர்களும் அப்பொழுது அந்தணர்களோடும் அரக்கியும் வாளா கச்சென்று அவர்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். (௧௧)

ஒருமுறை யடைந்திடி னொன்ன லாருயிர
பருருமித் தேரெனப் பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்பொடாக ககனத் தோமிசை
வருபவன் மறைபுரு வாயி னுனரோ.

(இ - ள்) ஒருமுறை யெதிர்தால், பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (ககரத்) திலுள்ள தோகள் குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடறியப் போபுரியாத ஆகாயத் திற் செல்லாத தேரில் வருபவனாகி மறையுருவடைந்தவ னுனன் எ - று

பாயிருட்பகை - பாலிய விருளுக்கும் பகைவன்

மஹாயுரு - வேதவடிவு, மறையுக்கக வடிவு (௧௨)

தெழிததுமண னிடைப்படை பயிற்றுளு செலவாமுன்
னிழித்திமைப் புறுமென வெண்ணி நானமுகன்
விழித்தகண் ணாகவே விதித்திட டானரோ
பழித்தலெய தாவகை பண்ண வாககெல்லாம்.

(இ - ள்) ஆரப்பரிதாப பூமியிற் பட்டையைப் பயிற்றுளு செலவாமுடையோ முன்னே, நிழிவுற்று இமைகொடுவ ரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன், பழிப்பெய்தா வகையாகத் தேவர்கட்கெல்லாம் விழித்த கண் ணாகவே படைத்துவிட்டனன் எ - று

இந்நகரிலுள்ளார பட்டையிற்றுத்து கண்டிமையாது காணவல்ல சாகாதிருப் பி - அவாக்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான கருதிய பிரமன் அவர்களை இமை கொட்டாத இமையவார்களாகப் படைத்தன னென்றார் (௧௩)

தெய்வதப் படையினுற நெவவ ராற்றலைக்
கொப்பவது தகாதென வவவகு மித்திடாக

கைவளர வெற்றியே கருதித் தாளைக்
 ளெய்வது மெய்வது மினித கறகுமே

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய அதிர்வங்களால், பகைஞர் வல்லபத்தை
 படக்குவது தகுதியின்றென்று, அவற்றைக் கருதாதனவாய்க்கையினால் வளரும் வெற்றி
 யையே (பெறக்) கருதி, சேனைகள் எய்வதும் எறிவதும் (ஆதியவற்றை) இனிமையோடு
 சற்கும் எ - று (௩௪)

உரைத்திடும் படைகளுந் குறுப்பெ லாமிகத்
 தரைத்தலை விளங்குறச் சமைத்து நல்கு||
 புரைத்தபு விளைஞார்கள பொருந்நி வாழ்தர
 றினைத்திடுந் சேரிக னிலவு மெங்கணும்

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு ஆங்குகள யாவும் பூமியில் மிகவும்
 விளங்கும்படி படைத்துக்கொடுத்து, குற்றமற்ற (அவற்றின்) தலைவர்கள் பொருந்தி
 வாழும்படி வரிசைப்படுத்திய சேரிகள் எங்கும் உள்ளன எ - று (௩௫)

விலங்கலும் வனங்கலும் விரிந்த பண்ணையு
 சலங்கொடுத் தளித்திடுந் தலைமை நாடியே
 நலங்கிளர பொருளபல நலக்க கராககடல
 கலங்கின்றி சுமந்திருங் கனாகக் ணுயங்குமே

(இ - ள்.) மலைகளும், காடுகளும், பரந்த வயல்களும் (தமக்கு) நீராகக்கொ
 டுத்துக் காக்குஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நன்மை விளங்கும் பலபொருள்களைக் கொடுக்க,
 கரியகடலானது மரக்கலங்கன்றி சுமந்து (வந்து) பெரிய கரையின்கண் (அவற்றைச்)
 செலுத்தாநிற்கும் எ - று

மலைபடு திரவிய முதவியன் மரக்கலங்களில் வருமென ஸ்ராயிற்று மலை
 படு திரவியம் - மினகு கோட்டம் அகில தக்கோலம் சூங்குமம் காப்படுதிரவியம் -
 இரூல தேன அரசு மயிற்பீலி நாவி நாடுபடு திரவியம் - செந்நெல் சிறப்பறு கரு
 மபு வாழை செவவிளநீர் எனக்கொள்க இலையேயனறி, நகாப்படுதிரவியம் கடலபடு
 திரவியங்களுடன் திரவியம் ஐவகையெனப்பது வழக்கு அவற்றுள் நகாப்படு திரவியம் -
 அரசன் பித்தன் மந்தி யானை கண்ணடி கடலபடு திரவியம் - உப்பு முத்தி பலன்ம
 சங்கு ஒக்கோலெனப்படும (௩௬)

மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப வானவா
 தொடுகரை யடுத்தமை சூழ்ந்து வெற்பெலாம்
 படுகட லொளித்தவப் பரமபைக் கூவுவான்
 புண்டயடுத் தனபெரும் பொருளின் குப்பையே

(இ - ள்.) மடுவிற பொருந்திய இரத்திரனை (வெளிவருகவென்று) அழைக்கத்
 தேவர்கள் சமுத்திரக்களையை யடைந்தமையை மலைகள் யாவும் யோசித்து, ஆழமாகிய
 கடவிலொளித்த அந்த மைநாககிரியைக் கூப்பிடுமபடி சமீபித்து வந்தனவற்றை (ஒத்
 திருக்கும் ஆவருள்ள பல) பொருள்களின் சூவியல்கள் எ - று

இரத்திரன் தனக்குப் பயந்து கடலிலொளித்துத் தவசெயலிவ்ருந்த விருத
 திரனைவதைத் பழியினால், தாமரை மடுவில் ஓராளைத்தினிடையே புருந்து துன்புற்று
 நிற்கையில், இமையவருளுகு அரசனின்றி வருநதி, பிரகற்பதி முனிவலாயுடன் கொண்டு
 கடலையடைந்து, அவனை விளித்தமை யுண்மையின், “மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவா தொடுகொய்தெதனை" என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்டுவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளையாரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராத செய்து வருகையில், அவனது வசசிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடவிலொளித்துக்கொண்டமையானும், இந்திரன் மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுடைய நேரிமொத்தலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தனபோலுமென்பார "வெறுழிபலாம் * * * * * பொருளின் குப்பையே," என்றுவகறினா (௧௭)

பலகிய படைகளும் பறபல பண்டமும்
மலகிய புடைநகா வகுத்து முற்றமே
வெலகழ வடவா மின்ன னுரொடு
புலகுறு மிடைநகா புகலு வாமரே

(இ - எ) பெருகிய படைகளும், பறபல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகைச்சொல்லி முழியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னலபோலுஞ் சாயலையுடைய மாசாருடன கூடவாழும் இடைநகா (வளத்தை இனி) கூறுவாம் எ - று (௧௮)

இடைநகா

வேறு

புரினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொற்குணறுநள பலவும்
வளிபுறறுளா மணிமேடையும வருநீரிதை தடமு
மளிமொயத்திர முப்பானமு மலாபங்கய மடுவுங்
களிமுற்றற வெகிரவோரிரு கண்ணுநதிதை கொள்ளும்

(இ - எ) வெண்மணற் குணறுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பலசெய் குணறுகளும், (சென்றற்காற்றுப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சுவரிற்றந்த தடாகங்களும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகளும், மலாந்த தாமரை மடுக்களும், பெருங்களிப்படையக காண்பவானது இருவழிகளையுங் கப்பங்களாகக் கொள்ளாநிற்கும் எ - று (௧௯)

கடுபாலையி லுறுவோரவய றுன்னுமபதி சோநதாந
கடுபோரிதை புடைமாரந் ரதிரவனகுர னுழையப்
படுவாரொளி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயிலக
ளொடுகுவிய குரலினினைச யுணருங்களி புணரும்

(இ - எ) சுடுகின்ற பாலநிலத்திற பொருந்தினவர்கள் மருதநிலமமைந்த நகரத்தைச் சோநதாற்போல, மோதுகின்ற போரொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத்திலு, அதிகின்ற வலிய சத்தயானது நுழையப்படுபவா செவியில், கிளிகளும் நாகண வாய்ப்பறவைகளும் வண்டுகளும் குயில்களும் மயில்களும் கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணர்நது களிப்படைவார்கள் எ - று

அதாவன குரலொலி பாலவழிநடப்போ துயருக்கும், கிளிமுதவியவற்றின் இன்னிசை வயறுன்னும் பதியடைந்தோ சுகத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன (௨௦)

வண்டாடுவ மலருமபல மலரிற்சுரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில் கதிாமாமணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறுமபனி மொழியைத்
தண்டா துட னுறையுங்குயி நமதினனினை யோநதே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகள்படியும், கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாடுவனவாகிய குளிரந்த சொலலைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடனவாடும். எ - று. (சக)

கொந்தாடிய மலாமெனகுழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேலவளா தரளத்தொடை யலைப்
வந்தாடவா விழியுங்கனி மனமுநதிறை நலகப்
பந்தாடுவா கழலம்மனை பலவாடுவா மடவா.

(இ - ள்) கொத்தாகவுள்ள மலர்களை யணிந்த மேலலிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனகுழம்பு பூசியமுலையினமேலவளாகின்ற முத்துமலை அசையவும், புருடாகள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுக்களித்த மனமுந திறையாகக்கொடுக்கவும், மாதாக்கள் பந்தாடுவாக்கள், கழங்கு அம்மனை (முதலிய) பல ஆட்டங்களை யாடுவாக்கள் எ - று

பந்து - கழங்கு - அம்மனை யெனப்பன ஒவ்வொவ்வாக யாடல்கள் (சஉ)

கழுமாமணி யனையாகமு கிடுமுசலி னுடச்
செழுமாமணி யொளிநுங்குழை செவியுசலி னுடுங்
குழுவானர நேரக்கிசிறு கொடியுசலி னுடு
மெழுகாயா மனமாமய லெனுமுசலி னுடும

(இ - ள்) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற மாதாக்கள் கழகமரத்திலிட்ட ஜூசலில் விளையாட செழுமைதங்கிய சிறந்த இரத்தினங்களை பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவாக்கள்) செவியாகிய ஜூசலிலாடாற்றுகும் தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பாத்தது, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாற்றுகும் இளம்பருவமுடைய ஆடவாக்களது எழுகின்ற மனமுந சிறந்த காமமயனெனும் ஊசலிலாடாற்றுகும். எ - று

கழுமணி - சாணையிட்ட மணியெனக் (சங)

வெள்ளோகும் மலாமேலவிளை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியம்புய முருகாராமலா குவளைக்
களோடலா குமுதங்கொடு கண்டாராமன மறுகாற்
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவா புனமாமயி லனையா

(இ - ள்) வணத்திற சஞ்சரிக்குஞ் சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதாக்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலாக்கினபேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முனைக்கின்ற கொடியிற பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலாக்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விக்சித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவாக்களது மனைதயும் வண்டுகளோடு (சோத்து) அழகிய மலை கட்டுவாக்கள். எ - று

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது, வண்டு இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழி தொடை - தொடுக்கப்படுவது

இச்செய்யுளில், நீர்விளையாடும் மலா கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணநதரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெய்து
திண்ணநதரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழைச்

சுண்ணந்தெயு மடவாரிடு துகினிங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணமவிழி படவாடவா கிண்ணநதன நோவார்.

(இ - ள்) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன மணியையும் உரலிற்பெய்து, வலி
மைவாயந்தலங்கையககொண்டு, செவ்விய கரத்திலணிந்தவளைகளையும்படி (பொற்)
சுண்ணமிடிக்கும் மடவாராக் இட்டெள்ள கீலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங்
கையாகிய 'கிண்ணமானது (ஆடவா) விழிகட்டுத்தெரிய, (அவர்கள்) கிண்ணமளவாகிய
தனத்தை (அம்மாதாக்குக்) கொடுப்பார்கள - ஈ - று

கனகமு மணியும் பெயது எனறதனே சுண்ணமென்பவதப் பொற்
சுண்ணமென்றும் இச்செய்யுளின் பொற சுண்ணமிடித்தல கூறப்பட்டது. (சசு)

கிளளைத்திரள பூவைத்திரள கிளாகூட்டிடை யுயத்து
வளளத்தன மானபாடொடு வைத்துட்டிபு மறைபோன்
மௌளபயில வித்தினனிசை மௌசொறகளை மாத
ரௌளறழிற மினியின்றெம தினசொற்கன மகிழ்வார

(இ - ள்) மாதாக்கள் கிளிகளின் கூட்டத்தையும், நாணவாய்ப் புட்களின்
கூட்டத்தையும் விளங்குகின்ற கூட்டில் விடுத்து, கிணங்குகளின் சாதமும் பசும்
பாலும் வைத்துட்டி இளிய இசைபொருதிய மெல்லிய சொற்களை மந்திரமபோல
மிருதுவாகக் கற்பித்து, இனி எமது இனசொறகட்குக் குறைகூறுதிறமில்லையென்று
மகிழ்வார்கள் - ஈ - று (சசு)

சிலைவாணுதன மடவாரதில் கமுமவாரகுழன மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முன்னுங்களி செய்யுங்
கலைநீவிய கலவித்தொழில் கதுவிதகம் தியலபு
குலைவாகிய பின்னுக்களி செய்யுங்குண மிருந்தே.

(இ - ள்) வில்லைபோன்ற ஒளிய புருவத்தையுடைய மாதாக்களது திலத்
மும், நெடிய அளகத்திலணிந்த மலாக்களும், தனங்களிலணிந்த கலவைச்சாந்த முதலிய
வைகளும் (கலவிக்கு) முன்னரும் விருப்பையுண்டிசெய்யும், ஆடையை நீக்கிய புணர்ச
சித்தொழில் பொருந்தித் தமதியறகையழிவாகிய பின்னரும், குணமிருந்து மகிழ்புண
டாகும் - ஈ - று. (சஎ)

ஊடிச்செலு மடவாரதம் தொளிரமேகலை பறழி
வாடித்தளா வுறுமைநதாக்கள வாகக்ககமழ் சுண்ண
நீடிகுகிளா தீபககெட நேரோச்சியும் விழிகண
முடித்தலை குனிவாரமணி முற்றுநதிவண மாடம்.

(இ - ள்) முற்றும் கலரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல்
கொண்டெசுல்லும் மகையாக்கது பிரகாசிக்கின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத்
தளர்ச்சியடையும் ஆடவர்கள் பறழியாக்க, (அம்மாதாக்கள்) மணமவிசும் (முத்துச்) சுண்
ணத்தை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணையும்படி நேரேவிசியும், கண்களைமூடி (நாணத்
தால்) தலைகுனிவார்கள் - ஈ - று

மேகலை - எழுக்கோவையணி சிலா எண்கோவையணி யெனவுகூறுவர்
நச்சிஞ்சிக்கியர்

“எண்கோவை காஞ்சி யெழுக்கோவை மேகலை
பண்கொள் சலாபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத திரண்டு
விரிசிகை யெனதுணரற பாரறு ”—எனப் பத்துப்பாட்டுகையிலும்,

“என கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை
பண கொள கலாபமிரு பத்தொன்று - கணகொள
பருமம் பதினானு முப்பத திரண்டு

”—எனப் பிறநூல் கூறுவதானுணாக. * * (சஅ)

வேறு

மலர்ந்த மதிமூலா லாடவாதம் வடிவம் வரிப்பான படமெடுப்பக
கலந்த பரத்தை யொருத்தியுருக கவினத ழீட்ட முயன்றிரென்
றலர்ந்த கமலச சேடியொன றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்
புலந்து போவாரா மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மோலிடுமீ

(இ - ள்) ஆடவாகன பரந்த மகிழ்ச்சியால், சமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும்
பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (‘ஒ’ ஒ’ நீர்) கூடிய வேசையொருத்தியின வடிவை
அழகுபெற வெழுதமுயன்றிரென்று, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாத்தொன்றை,
அழகிய மலர்குடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லுமங்கையாக
ளது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிமெ, ஏ - று

சேடி=சிறு+அடி. இது முதனீளாதாயின சிறுடியெனவரும் (சக)

கலவி யிடத்து நீராடுங் கருமத திடத்துங் கழிககூன்ற
கலனு முடையும் போலாத கையில் வளைசோர் வனநோக்கிப்
பலரை மணந்தெம் போலிவாக்குப் பகைத்தி ரோவென றுடவாகள
பலரன குறைத்துத் துணிதிருத்தும் பாவையனைபாா குழுவெங்கும்

(இ - ள்) புணர்ச்சிக்காலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலக்குகின்ற
ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆட
வர்கள் பார்த்து, (வளைகளை! நீரும்) எம்மைப்போற் பலராயுங்கூடி இவர்களைப்
பகைத்தீர்களோ? என்று பலவாத்தைகளை நன்றாகக்கூறி, கோபந்தணிக்கும் பொற்
பதுமைபோன்ற மங்கையா தொகுதியெங்கும் (உள்ளன்), ஏ - று * * (சு)

ஊடும பொழுது மடவாராக ளுணராத வுணர்நதைந் தமனியினமேற்
கூடும பொழுது மலரப்பொய்கை குடையும் பொழுதும் பசும்பொழிலி
லுடும பொழுதுஞ் சிதாநதுவிழு மணங்க ளாதங் கலவிசவு
நீடும பொழுது மிருளபருகி நெடுவான புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள்) மங்கையர்கள் ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிகீக்க ஊடல்
தவிராது பஞ்சசயனத்தின்பேரிற கலவிசெய்யுங் காலத்திலும், மலரத்தடக்கதில மூழ்
ருங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுமின்ற மங்கைய
ரது ஆபரணங்கள், மிக்க இராககாலத்தும் இருளையொழித்து (கிறவின்) இடைநகர
னைது நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும் ஏ - று

ஐரதமனிகள் - இலவம்பஞ்சு - செம்பஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில-அன்னத்
தவி யெண்பபெம். (சு)

கண்ணந் தரளங் கலந்தமண றதைந்த பொழிலும் பலநீரும்
கண்ணந் தழைசந் திரகாரந்-மணிமா டமுமல குதலானுந்

திண்ணை தகுரு ரியகாரதத திரண்மே டையுமல குதலாணம்
விண்ணை தக்வே யறுபருவம் விளைக்குந் துயரு மிலததுவே.

(இ - ள்) குளிராத அழகிய முததுக்கள் கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலநீரும், அழகமைந்த சந்திரகாரதக் கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிருதநிருத்தலா னும், ஷ்விமையாயந்த சூரியகாரதக் கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலா னும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆறிருதககளும் விளைக்குந் துயரங்களும் அவவிடை நகரம் உடைத்தாயிவது ஏ - று. (இஉ)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவையீர முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாநேபோல யோக மிருத விளையார்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகன்ற மினியுண ணகரகழி
மாகநிலக்கு மதினமுதலா வரிசை யாக வுடைசெயவாம்

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற பொருந்தி, குற்றந் தீரந்தமுனிவர் கள யோகத்திற பயிலுமவகையே போல, இளைஞர்கள் புணாச்சி மிருந்து போகங் களைத்துயக்கும் இடைநகர (வளங்களை) சொன்னோம் இனி, உண்ணகரத்தில் அகழி யும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைப்படக் கூறுவாம். ஏ - று (இங்).

உ ண் ண கா

வேறு

நெய் கலந்த வேந்தி மாதா நெஞ்சி னூந்த வஞ்ரமு
மெய்க் கலந்த ஞான யோக மேவி னூத ஞானமுங்
கைக் கலந்து முக்க னானக் கடைக்க ணிக்கும் வண்ணமு
மைக் கலந்த ளக்கி னுமம் ளக்கொ ணுக்கி டங்கரே.

(இ - ள்) நெய்யுசிய கூந்தலையுடைய மாதாக்களது மனதிற பொருந்திய வஞ் சந்ரம், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவாக்களது மனமும் திரி நேத்திரங்கலையுடைய சிவபெருமான கைக்கலந்து திருக்கடைக்கண் சாததும் வகையும், அழகுபெற்ற அளவிட்டாலும் (அந்நகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்பட்டது ஏ - று

உறுப்பெ திரந்த கஞ்ச மாமப லுறப் பகங்கள் வளநைகண்
மறுப்ப டாவ னிச்ச மோடு மற்று மாத ரேவலா
லீறுப்பீ வேறகை மளளா சூழந்த தென்ன மென்ம லாககுலம்
வெறுத்த தனகி டங்கின மாடு வேழம் பூத்து நிற்குமே.

(இ - ள்) அவயவங்களை யெதிரந்த தாமதமலாகண் ஆம்பனமலாகண் உற்பல மலாண் வளநைக்கொடிகள் குற்றமடையாத அனிச்சமலாக்களுடன் பிறவற்றையும் மங் கையா சுட்டிப்பபடி தண்டிக்க, வேறபடைதாங்கிய மளளர்கள் சூழந்தாற்போல, மெல் விய மலாகுட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குந் தட்பமாகிய அகழியின் பக்கலில், காணலகள் விளங்குகிறதும். ஏ - று (இரு)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதா சோந்தி டெஞ்செ யற்கையாற்
குளிரந்தி னிக்கு நீர தாய்க்கொ முங்கண் மாம ணத்தினு
டொளிரந்த லாந்த பூவ தாயு லாவும வண்டி னுணையால்
விளிரந்தி டாம லைம்பொ ழிக்கும் வேண வாவி னைக்குமே.

(இ - ள்) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதாள் சேருகின்ற செயற்கையாலும், குளிராசரிபுற்று இனிகளுந் தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொடுவிய சிறந்த தேனமணத்தோடு பிரகாசித்து மலராத பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியினெலியாலும், ஐம்பொறிக்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கேடாமற் கொடுக்கும் ஏ - று

ஐம்பொறிக்கும் அவாவினைத்தல் — மாதாசெயற்கையால் - பரிசுமும், இனிப்பால் - இரத்தமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ருபமும், ஓசையால் - சத்தமும் உண்டாகுமெனக்கொள்க (இசு)

துள்ளு கெண்டை வாளை முடசு று வரனம் லங்குடீ
னெள்ளு நெண்டா டங்கா க ம மெனாணி லாவு யி டகொகை
யுள்ளு லாவ மேலெ லாழு வ ரு மணாநினை வைக்கலால்
வெள்ள நீரக்கி டங்கு மன்ற வெள்ள மாதா டோலுடீ

(இ - ள்) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய சுறாமீன்கள் - வராலமீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள் - ஆமைகள் (முதலிய) நண்கிலாத உயிர்த்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிட முழுதுங் களிக்கும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருந்தியுள்ள அகழியானது நிலெபெற வேகைமாத்றா யொத்திருக்கும் ஏ - று

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைந்துநிற்கும் வேகையைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து (இசு)

ஆளக்க ரொத்த தண்டி டங்கு கன்ற ரொசரி யொறிதான்
விளக்க முற்று நீக்க மினறி மேவு நடபி ஞாநமைந
துளக்க லினறி யொட்ட டங்கு வங்க வென்று நிறுந்லா
விளக்கு றும் திறகு வாயத்த விலலின மாறு போயுடீ

(இ - ள்) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விராலமாகிய மதி லுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமிலாது பொருந்திய நடபாளரை நீக்குதலின்றிப் பக்கஞாக்களை நீங்குமபடி, சயித்து நிறநலால், வன்மை வாயத்த மதிலுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருந்தது. ஏ - று (இசு)

நாகா வாழும் வைபு மும்பா நனனி வாழும் வைபுமீமி
போக பூமி யொகரு ரோடு குந்தி காணமு மென்றுரை
றேகை யோடு கீழு மேடு ரொனகி டங்கு நொச்சிய
மீகை யாளா கீதறி பெவன வென்று நினறி வங்குமீம்

(இ - ள்) நாகங்கள் வாழும் பாசலலோகமும், சேகாசன் பெருந்திவாமுஞ் சுவாக்கலோகமும், இந்தப் போகபூமிப்பை டோசரிருந்ருவாநு காண்போமென்று, ஓளரிய அகழியும் மூதிலும் (முறையோடு) மெய்குந் சந்தோஷத்தனை சென்று, கொடையாளிகள் சோத்தியைப்போல எக்கவலும் பொருத்தி விளங்கும் ஏ - று

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கட்டிக் கொள்க (இசு)

எண்ணம் மாதி ரத்தி னுரி மைத்தி டாத பரா வையாற
விண்மையாக ஐந்து வந்து சேரு மிநந் காக்கென
வுண்மை நாடி யேய மைத்த தொக்கு நொச்சி விண்ணுள்ளா
வண்மை நொக்க மாற்ற மேம் தெந்கும வாரகொடி

(இ - ள்) மதிலானது எட்டுத்திக்குப் பாலாகனது இமைகொட்டாத நோக்கத்தினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவச்சடையுமென்று உண்

மைகருதியே (அதனை யவா நோகமபடாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயத்திலுள்ள (ஏனைய) தேவர்களது வளவிய திருஷ்டியை மாற்றும்படிக்கே நெடிய கொடிகள் எங்கும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று

தேவர்களில் அட்டதிசைகளிலுள்ளா கண்படாது மதிதும், வீண்ணீழ்ள னாரா கண்படாது பதாபையு மறைநருமென்பது கருத்து. (௯0)

மாறு கொண்ட மன்னா போர்க்கு வந்தி டாமுன் சென்றவாக
கிறு கனாடு மீளும் வீர ரெண்ணி லாந்து வன்றுற
நீறு திறுறு மாட மூடு சிறுற லாணு மிநநகாக
கூறு தீர்ப்ப வேயி னெத்த தாகு மோங்கு மாமதில.

(இ - ள்) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எதிர்) சென்று அமரீகட்கு இறுதியுசெய்து திருமபுங் கண்கிலலாத (யுத்த) வீரர்கள் பொரு நதிவாழ், சுண்ணநீற்றிய (சுவாத்தவங்கையுடைய) மாளிகைகள் உளனே நிற்பதா லும், உயாந்த பெரியமதிலானது ிசசெனனை நகரத்திற்கு இடைபூறு தவிரக்கவே செயவித்ததாரும் எ - று

பகைஞரை யெதிரசென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார், மாளிகைகளில் உளனேவாழவும், (பகைவரால்) நகருக்கிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயாநதநீற்றும் எனபது கருத்து (௯௧)

நொச்சி யுச்சி வேயநது நீண்ட நொச்சி யோடு போரசெய
விச்சை யுற்று மன்னா வந்தெ திராக்கும் வண்ண முண்டெனி
னச்சு மிநந காக்கன வாழு நல்ல வீரா வேண்டுமோ
மெச்ச வெந்தி ரங்க னேவி ராரது போர்வி னைக்குமோ.

(இ - ள்) நொச்சிமாலைய முடியிற்குடி நெடிய மதிவடன போர்புரிய விருப்பங்கொண்டு (பகை) அரசரால் வந்து எதிராகின்ற வகையுளதாயின, விருமபத் தக்க ிசசெனனை நகரத்தின்கண் வாழுகின்ற நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படு மோ? (வேண்டுமெனில், ஏனெனில் அமமதிலிற் பொறித்த) யந்திரங்களே (கண் டோ) மெச்சுமபடி வினாந்து போரசெய்யும் எ - று

* மதிலினை முற்றுகைசெய்யவந்த மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவருதன், மரபாகவின “நொச்சி யுச்சி வேயநது” என்றா (௯௨)

வந்து மன்னா நொச்சி முற்றின் வாரந்த தண்ட மோச்சியே
வெந திரங்க டாக்க ளிறயி னங்க திராதத் தேரடு
முந்த வேரடி மாம டங்கன முற்றும் வேழ மடடெழுந
குந்த மள்ளா வாமப் பிக்கு லஞ்ச வடடும் வேங்கையே.

(இ - ள்) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்தால், மதஞ் சொரியும் எந்திரயானைதொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுநே தாக்களை யழித் தும் சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முற்பட வோடி யானைகளைக்கொன்றெழும், வேங்கைப்பொறிகள் ஈட்டியேந்திய மள்ளாகையுந் தாவிச்செல்லுங் குதிதைத் தொகு தியையுமழிக்கும் எ - று

மதிலிலுள்ள பொறிக்கல்ல யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையும் குதி பைப்படையையும் அழிக்குமென்றா (௯௩)

எழுக்கன் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நார்தகங்
சழுக்க டைக்கு லங்குயங் கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள பிண்டி பாலம் வராவில் வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்க்கு மோடி நீளு மொயம்பி நெந்நி ரங்கனே.

(இ - ள்.) (அமமதிவின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள், வளைதழிகள் - இரு
ப்பு நெருஞ்சின்முட்கள் - வேறப்படைகள் - இருப்புலகைகள் - வாட்கள் - ஈட்டித்
தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழைகள் - பிண்டி
கள் - பாலங்கள் - நெடியவிறகள் - அம்புகள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலிய
வற்றை) முழுதுஞ்செலுத்தாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திருமபாநிற்கும் எ - று (கூச)

செருப்பு கன்று வந்த மன்னா சேனை மேலு ருக்கிய
விருப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடி பைப்பன்
நெருப்பி னோடு கலலு லோக நீளி டைச்செலுத்துவ
வுருப்ப மிக்கு யாவு மங்கு லப்பி லாத மலகுமே

(இ - ள்.) போடுகன்று வந்த அரசாக்கது சேனைகளின்பேரில், உருக்கிய
இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ராயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன்
கலலும் உலோகங்களும் உட்டிணமிருந்து நெடுநூர்திலெறிவனவும், (முதலிய)
எல்லா யந்திரங்களும் அமமதிலில் அழிதல்லிவாட்ச வாகி நின்றா திருக்கும் எ - று

மாசை யைக்கு மித்த விந்த மாந காக்க னுமபாகாள
பூசை யைக்கு மித்த லாது போரது மித்து நேமை நென
றாசை யைக்கு மித்த நொச்சி யங்கை யானம் மித்தலபோ
லோசை யைக்கு மித்து நீடு மொண்ப தானை யாடுமே

(இ - ள்.) பொனைக்குமித்த[செலவமவாயந்த]சிறந்த இச்செனை நகரத்திற்
பூசைபெறுதலைக் கருதியல்லது, போசெய்தல் கருகுவராநீர்கள் தேவர்களே என்று,
திசைகளை யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தன்னு கைகளால் தடுத்தலபோல, சோத்தி
யைக்குறிப்பிட்டியாத ஒளியி யுவசங்கள் ஆடாநிற்கும் எ - று (கூச)

எண்ணில் படடி னைக் ளுக்கு மேந்தன் மன்ன னாகவே
பண்ணி யிர்த வெப்பி லாத படடி னைக் கற்றறிந்
னுணமை யாரு மோரது கொள்ள வேரங்கு மோலி சூட்டிய
வணமை காட்டி நிற்கும் விணவ ளாரதொ ளிராத கோபுரம்..

(இ - ள்.) (இச்சென்னைகளில்) ஆகாயமளவி உயர்ந்து பிரகாசிக்ருவ கோ
புரமானது, இந்நகர சமானமில்லாத சென்னைநகரத்தை, கண்க்கிலலாத நகரங்களுக்கும்
பெருமைவாயந்த (நகர) ராசனாகவே செயது, இதனது உணமையை எவரு மறிந்து
கொள்ளுமபடி, உயர்ந்த கிட்டத்தைத்தரித்த வணமையைக் காட்டிநிற்கும் எ - று

உடுக்கள் கோளக் ளுள்கண் மறறையுமப ராரும் வானவழி
விடுக்க னுமவி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாரது லத்த ருமம் டாந்தெ முந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றுந்த யங்கு வாய்தல யாவுமே

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நக்சத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முத
லியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம்) விடாது தினந்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால) வரும் நாற்குலத்துத் தோன்றியவாகளும் நெருங்கித் தோன்றிச் செல்லுமபடி தடுக்கும் வகையிலலாமற் பொருநதிய வாயிலகனெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும். எ - று

சிறகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள் கோள்கள் - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்சத்திரங்கள் சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை வீழியல் நண்பகல் ஏற்பாடு என்பபபிம்.

நாற்குலத்தா - பிராமணா அரசா வைசியா சூத்திரா. (சுஅ)

வந்தெ திராந்த தெவனின் மனனா மாம னிபமு டு ததலை முரது றபப னித்தி ரும்பொன முறறும் வாங்கு நொச்சியின் சந்நு மினன் துறற மைந்தா தம்பொ ருளக வாந்தவா சிந்தை யுமப னிகு மாதா சேரி வணமை செபபுவாம.

(இ - ள்) (தனை) வந்தெதிராந்த பகையரசாகளின் சிறந்த மணிகளிறுத்த கிரீடமணிந்த சிரங்களை முதலிற் பணியச்செய்து (அவர்களது) பெரும்பொருண் முழு வதையும் வாங்குகின்ற மதிலின் அழகு இததையது (தம்பால) வந்த ஆடவாகளது செல்வத்தை யபகரித்து அவர் மனதையும் பணிவுறச்செய்யும் பரத்தையா சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம் எ - று (கக)

வேறு

போததொழிலிற் றமையெனன்று பொருள்கொளவென ணுநாகத்து பார்த்திபருங் சூழையவிழிப் படை விடுத்தன னாயிரோடு [செய கூாததொரு னிலமுழுதுங் கொள்ளுகொண்டு மவாகுறித்த சித்ததக மனிததுவபுச் செயபவாசே ரிகளபலவால்

(இ - ள்) போததொழிலாற் றமையென்றறிக்கொண்டு (தமது) பொருளை யபகரிக்க நினைப்பவர்கட்கு, அவ்வண்ணம் (தாமே) செய்கின்ற அரசர்களும் மனமிளக விழியாக (வேற) பட்டையையச்செலுத்தி, உள்ளிடத்தள்ள உயிருடன் மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவற்றை) முழுதுங் கொள்ளுகொண்டும், அவாசன் கருதிய சிறந்த சுகத்தைக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பரத்தையா சேரிகள் (அந்நகரத்திற்) பல வாகும் எ - று

ஆல - அசை (எ0)

இந்திரனா புலோமசையோ டு னிதமாபள னியுநாண் வந்திளங்காற் றவழந்ததைய மலாமாலை பலதுங்கச்ச சந்தனங்குங் குமம் முகாற் றறாவழித்து மணிபபந்தா சுந்தரமா பெவாணிதிகுஞ் சுகமவினைக்கும வாயதொறும்

(இ - ள்) தேவேந்திரன் ஆயிராணிபுடன் இனிதாகப் பொருந்திய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரத்தையா சேரிகள்) வாயிலகடோறும் மந்த மாருதம் வந்து தவழ்ந்தசையவும், பல மலாமாலைகள் தொங்கவும், சந்தனம் குங்கும் புழுக்கு முதலிய வற்றாற் றனாமெழுகியும், முத்துப்பந்தாக்கள் அழகாயும் (விளங்குதலின்) எல்லா கண்டகட்குஞ் சுகத்தையுண்டிசெய்யும். எ - று.

இளங்கால் தவழந்தசைதல் - இளங்காற்றுமெல்லென நடந்து வீசுதல். (எச)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற ரெடிககைமட வாரிடத்துக
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா மாமபொறிகுரு
தாமத்தி னறுங்கனியிற தவழினருதென நலிகிளியின
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளாப்பதவா மாடமுமே

(இ - ள்) (அகிற) புகைபூட்டிய மணமமைநத அளகததையும் வீளையலணி
நத கையையுமுடைய அப்பரததையாகளிததில, ஐம்பொறிகளுக்கு காமங்கொள
ளாதவாள் யாவா? (ஒருவருமில்லா, ஏனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலாமாலே
யாலும் நலகி பழங்களாலும் தவழுகின்ற இளநதெனறலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும்
பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) * ஏ - று

ஐம்பொறிகுரு காமத்தை விழைதலை,

கிருத்திகள்

“கண்டுகேட டெனடியாத துறறியு மைமபுலனு

மொண்டொடி கண்ணே யுள்” — எனபதனன்றிக

(எஉ)

மாடகத்தின யாழெடுத்து வாரநரமபு தகப்பண்ணி
யாடகப்பன மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுபுடும்
பாடகத்தி னடிமடவார பயிலரங்கி னுடையரு
நாடகத்தைக் கண்டவாக ணலுளமு மரங்காமே

(இ - ள்) முறுக்கானியையுடைய வீணையை யெடுத்து, நெடிய நரமபுகளைத்
தருகிசெய்து (கருதிக்கூட்டி) ஆடகப்பொனனாசெய்த பலரத்தினக களிழைத்த மோதிர
மணிநத விரலாற பண்ணேசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிநத காலையுடைய பரத
தையா பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பாரத்தோரது நல்ல மன
மும (அவர்கள்) நடனசாலையாகும் ஏ - று

மாடகம் - முறுக்கானி யாழ் - வீணை இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோட
யாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நாலவகைத்து இவற்றுள், பேரியாழ்க்கு நரமபு இரு
பத்தொன்றும், மகரயாழ்க்கு நரமபு பதினேழும், சகோடயாழ்க்கு நரமபு பதினாறும்,
செங்கோட்டியாழ்க்கு நரமபு ஏழுமாம் இவற்றை,

“பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன

சோபொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினா—தாரபொலிநது

மன்னுந் திருமாப வண்கூடற் கோமானே

பின்னு முளவே பிற

ஒன்று மிருபது மோரேழமேற் பத்துடனே

நின்றபதி னுறேழு நேடுகாற - குன்றாத

நாலவகை யாழிறகு நன்னரமபு சொன்னுறையே

மேலவகை துலோ விதி,” — எனனும நச்சினிச்சிவியர் உதாரணச செய
யுள்களானறிக

நரமபு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை
நட்பான நரமபுகள் பெயருந் தன்மை மாதிரியாய்நது வீக்குதலாகிய பண்ணல-அவ
வீக்கின நரமபை விரல்களால் அசுமும் புறமுங் கரணஞ்செய்து தடலிப்பாத்தலாகிய
பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய
தல - அதுசுருதியேற்றுதலாகிய தைவரல - ஆளத்தியே நிரமப்பாடுதலாகிய செலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய வினாயாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணத்திற் செய்யத் பாடலெல்லாம் இனப்பமாகப் பாடுதலாகிய கைபூழ் - குடகச் செவ்வந்துள்ளம்செவ்வம் பாடலாகிய குறும்போககுமுதலிய கலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தருகியுமசெய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வாசல வழங்குதல் உரதல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அஞ்ளல் பட்டடையென யெணவகை உவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கும்பித்தல் உருட்டு ஒலி குமுலம் தூசு கு எண்ப்பெம் இவை யாவும் இசையிலக்கணமாதலின் அநதூலுட் பரக்கக்காண்க (எ௭)

புளகமெழு முலைவருடி ப புயத்திலினைத் திதழ்பருகி
வளாறுதலை வரலாகி புறத்தொழிலு மணியலகு
லுளநெகிழுக கரிகரலீ லைகளாகி யுடொழிலு
மாணிலவுரு சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல

(இ - ன்) மயிரகசுசெறியுமபடி முலையைவருடி, தோளிலினைத்த, இது முழச்சுவைத்து வளாகின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அஞ்ஞல மணங்களிருக கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உடொழில்களும் எண்ணிலாதன (பிற)வும், (அநகரப்பரத்தைசயாகள்) கடைவீதிபோலச் சித்திரங் களாற பொருத்தியுள்ளார்கள எ - று

கரிகரம் - யானையினகை அது விரனுனியை வீளத்துச் செயவதோரிகிரையெனக் இவ்வகை விடயங்களை இனப்பது லுட்கண்டு கொள்க அலதேற நனிமையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணாக. (எ௮)

சித்திரத்தி னவாதொழிலைச் சென்றெதிரானாக கினுமலிவு
பொத்தியமெய புளத்தினரும் பொறியைநது நிலைகலங்கப
பித்தினரா சுவரென்றா பெருமழைக்கட பரத்தையாதந
நித்திலப்பூண முலைபுணாநதோர நீங்கினுயிர வாழவாடினே.

(இ - ன்) அறிவமைந்த உணமை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரத்தை யா செயல்தனைச் சித்திரத்தில் எதிராகண்டாலும், ஐம்பொறிகளுட் நிலைகலங்குதலாற பித்தராவாரென்றால், பெரிய குளிரந்த பாரவையுடைய பரத்தையாகளது முததா பரணமணிந்த முலையை யனைத்தவாகள் (அமமங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்கு வாகளோ? (தாங்காக்கள்) எ - று (எ௯)

- குலமகளிர தமைமணந்த கொண்கனைய லாறபிறாபாற
கலவியுறி னவாதமமைக கறுத்தடக்கு மனாயாக்களும்
பலமைமணந தனரெனதே பாறநிலராயச் சிறப்பருள
நிலவுமர சவையடுப்பா நித்தியமங் கலமடவாரா.

(இ - ன்) கற்பின் மடவாக்கள் தமமை மணம்புரிந்த கணவியைவல்லாமற்பிறரிடத்திற் புணாச்செய்யின, அமமங்கையாக்களைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும், பலரைக் கலந்தாரகெனது கோபியாதவராயச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசசபையை யடைவாக்கள். எ - று. (எ௧)

உறுப்பினாற பெருவனப்பா லொள்ளணியா விளமையினு
மறுப்படாக குலமகளிர வழியொழுதித் தருஞ்சுக்கமும்

வெண்ப்பலே காணியாககு மிகுபோகம் வினைகின்ற

சிறப்பினை பொருண்முழுதந் திறைகொளவா விலைமாதா.

(இ - ன்) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நறகுலத்துதித்த மனைவியா நலவழி நடந்து கொடுக்குஞ் சகலமும் வெறுக்கும்படி, விலைமாதாளை இளமாநதாகடகு மிக்க போகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொளவார்களே - ன - று.

முன்னொன்றப் பொருள்கொடுத்து முயங்கினவா கண்ணெதிரே

மின்னொன்று மிடைமாதா விலைசெய்த முலைமீட்டும்

பொன்னொன்று தரஞ்சதமா யிரமாநி புகன்றெவாக்கும்

பின்னொன்று விலைசெய்தும் பிழையுமிலா பழிபுமிலா

(இ - ன்) மின்னலபோன்ற இடையையுடைய மாதாள் முன (தமமைக்) கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவாகளது கண்ணெதிரிலே (அவாகடகு) விலைப் படுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துபொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னா எல்லோர்க்கும் பொருந்த விலைசெய்து நிறைமு முடையவரல்லா, பழிப்புமுடையவரல்லா - ன - று (எஃ)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞ்ஞஞ்செய் யாடொன்னே

தலையளியாற பொருள்கொடுத்துத் தமைவிறகுங் காணியாகள்

கலைகிருத்தி யணியணிந்து கான்மலருந் தைவந்து

நிலைநருவாய்த் தம்பலமு சித்ததலுமவா யாறகவாவா

(இ - ன்) விலைகொடுத்து (முறிச்) சீட்டெழுதும் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள் சிறந்த அன்புடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தமமை (தாமே) விறகுங் (காமுகங்களாகிய) காலைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அப்பரத்தையாகளது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபரணங்களைப் பூட்டி, பாத்தாமனையையும் பிடித்து, நிலைத்த வாய்த் தம்பலத்தையும்நோடோறும் (தமது) வாயினுற கொளவார்கள் இவ்வெண்ண ஆசச்சரியம். (ஆ! ஆ!) - ன - று. (எஃ)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்தனஞ் சூழுளத்தை நின்றபூராகக்குக்

கடித்தலிலா வேவலாகள் காமமிசுங் காணியரே

படியகமு மவாவாயே பளனியுமற நவாமாரபே

வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவாமனமே

(இ - ன்) வளைவலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சோதனும், யோசிக் கும் மனதை நிறையாத பரத்தையாக்கு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீங்கமில்லாத அடிமைகள், அவர்கள் வாயே படியகமுமாம், படுக்கையும் அவர்கள் மாபகமே, தமதுருவம் வெளியே தொன்றாமல் வைத்தற்குரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம் - ன - று

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருளபயக்கும். (அஃ)

ஆடலினுற பாடலினு லவின்யத்தாற பனிமொழியான்

மாடகநல யாழிசையால வலலுவினை யாடலினு

ஊடலினுற கூடலினு லொன்றனுங் குறைவின்றி

நாட்டிய பொருளபலவு நாணுந் மீட்டுவரால்.

(இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவநயத்தாலும் குளிர்ந்த மெழுகூறலும் முறக்காணியையுடைய நல்ல வினாநாதத்தாலும், குதாட்டத்தாலும், ஊட்டலாலும், புணாச்சியாலும், ஒருவகையிலும் குறைவில்லாத, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுந் தினந்தோறும் தேடுவான்கள் (பரததையர்கள்) எ - று. (அச)

அறந்தவாக்கு முடனமுழுதுந் தோழினார்த் முதுமையாக்கு
மறந்தலைநின் றுககுநாககு மழிபினியி லுழககுநகாக்குந்
சிறந்தபரத் தையாகலவி செயயாமை யுறுமேனும்
மறந்தழையு மவாவிழிகு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) தறவிகளுக்கும், தேகமுழுவதும் மீந்தோல் தினார்த் விருத்தர் களுக்கும், தருமவழியில் நின்று (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும வியாதியில் வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரததையா புணாச்சியைச் செய்யாமை கூடுமாயினும், பாவமிருந்த அபபரததையா கண்களுக்கு வருந்தாத மனம் (ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிடசு சுகப்பொருளே
மருங்ககலராக கினிதுதவும் வரைவிலாசே ரிகள்புகனரு
மொருங்களவி லாப்பொருளு மோவாமை விலைசெய்தும்
பெருங்கலமா கியமானம் பேணுநரா வனமபுகலவாம்.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மாந்ததை யறவேவிடுத்த, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வரைவின் மகளிராகிய பரததையரது சேரிகளைச் சொன்னோம். எண்ணிலலாத பொருள்களையுங் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மாந்ததைக்காக்கும் வைசியாக ளுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம் எ - று. (அரு)

வேறு

காவண மருங்கிட்டுக் கடிமலா பலசிறத்தி
தூவண மணிமாலை தூக்கினா விரையூட்டிப்
பூவணாக குலைவாழை பூகழு முறநாட்டு
மாவண நோக்குநாக் ளமரரின வேறலரே.

(இ - ள்.) பகவதளிற் பந்தவிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுகதமாகிய அமுதிய முததுமாலை தொங்கவிட்டு, வாசனையூட்டிவினந்த பூக்குலையை யுடைய வாழையுங் கழுமும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பாப்போர் தேவா களைக்காட்டிலும் வேறலலா. எ - று. (அச)

வளையவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
வினாசெலற*கலன்பலவும் விணாணிடை வெளிமாயத்
தினாதவழி கடற்பாங்காச சோததிட வெயின் மழையிற்
புளையறு தவமாறறிப புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்.) மலைப்பொருளும், காடுப்பொருளும், காடுப்பொருளும், கடல் படுபொருளும் (ஆகியவற்றை) வினாந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகிய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழும் கடலின்பக்கலிற் சேர்க்க, கடை வீதிகள் வெயிலிலும் மழையிலும் சூர்மற்ற தவத்தைச் செய்து (தம்பாற் அவற்றை) அடையும். எ - று. (அதி)

தேவையைப் பொருள் பலவுந் தூக்குபு வரைவுசெயுந்
தூக்கபெறு தராசினெடுந் தக்கலின் வணிதரெலாம்
பண்கடையன் வுறவென்னப் படர்தரு நொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யார வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருளை யுணையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற
தராசினெடுந் பொருந்தியிருத்தலால், வைசியா யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள
வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மை யரென்றும்
(அவரவர்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள், ஒருவிலையுடன் (யாவாகும்)
விற்பார்கள். ஏ - று.

தராசு “ஐயந் தீரப் பொருளை யுரைத்தலு - மெய்ந்நடு நிலையு மிருநிறை
சேந்திகே” என்ற ரூப்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவாகளா
தவின் யாவாக்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பா என்றா (அசு)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ திலையாக
வணிகபுகழ் வணிகாபொருள் வைகலு மீட்டிடினு
மினையவ ரிரவலர்பா லிமையவ ராகியாபுற
பணையள வைப்பொருளும் பயோதர மெனப்பொழிவார.

(இ - ள்) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொரு
ளையுஞ் சிதறவிடுதலிலையாக நாடோறும் பொருளைச்சோததாலும், இவர்கள் யாசகாக
ளிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பணையளவாகிய பொருளையும்
மேகம்போலச்சொரிவார்கள் ஏ - று.

தினை - பனை - ஆடுபெயர்கள் இமையவராகியாபால் என்றதில் ஆகியொ
ன்றதால், தென்புலத்தாரா ஒக்கல முதலானாயுங்கொள்க. (அள)

கொடுப்பதுங் குறையினறிக கொளவது மிகையினறிக
தொடுப்பவா தமக்கெல்லாரு சுருக்கிய விடைநலகி
விடுப்பதுங் கலனின்று விழுப்பொருள் கொணர்ந் திலலின
மடுப்பது மல்லாது வணிகாகண மறறியாரா.

(இ - ள்) வைசியர்கள் (தம்பாற கொள்வோர்க்கு) குறைதலில்லாது கொ
த்தலும், (தாம்வாங்குபவர்களிடத்தில) அதிகமில்லாமல் வாங்குதலும், (சம்மை)
நூவுவாரெல்லாருக்கும், சொற் சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்த (அவர்களைச்செல்ல)
தெதலும், மரக்கலங்களினின்று சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்
தலும் அல்லாமல், பிறதொன்றையும் மறியமாட்டார்கள். ஏ - று.

“கொடுப்பதுங் குறையினறிக கொளவது மிகையினறி” என்றதை, திருக்
றன் “வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தம்போற செயின்” என்ற
பெத்து, “பிறவுந் தம்போற செய்தலாவது கொளவது மிகையுந் கொடுப்பது குறையு
நகாமல் ஒப்ப நாமச்செய்தல்” எனக்கூறிய பரிமேலழகருநாயானுணாக (அசு)

சுட்டிய பொருண்முழுது மீட்டுந் ரறியினலாற
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தறி தாமரட்டார்
நாட்டிடி பாவலாக னாவலா தொடுத்தவெலார்
நீட்டுதற் கமைவுபெறு செழிபல பணியிலியும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்ந்தாலன்றிக் கோடிதலிலலாத தேவாளும யோசித்து அறியமாட்டாதவர்க ளாவார்கள். (அவர்கள் புகழை) நாட்டிய பாவலாகளும் நாவலாகளும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல் பணியேடுகளும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருந்துதல் பெற. எ - று.

எட்டுநா - வினைப்பெயா இதில நகரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது (அக)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடலுறப போர்ப்பனவும்

படுப்பன வென்பபலவும் பன்னிறத துகினவுடை

யடுப்பன பொருபாலா மவிரமுடி குணமுயாரந

தொடுப்பன வினைமற்றுந துதைவன பொருபாலாம

(இ - ள்.) உடுப்பனவும், சுற்றுவனவும், உடலிற் பொருந்தப் போர்ப்பனவும், படுப்பனமுதலிய பலவும், பலநிறங்களைமறந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்தாமாலை - தொடுப்பனவாகிய வளை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று

உடுப்பன - ஆடைகள் சுற்றுவன - பாகைமுதலியன போர்ப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன பன்னிறத்துகினவுடை - திராடைமுதலியன துகினம் - சந்திரகாந்தி (கூ0)

உண்பன பருகுவன வுடபடுபாடு நகருவன

நண்பொடு கடிப்பனவு நலத்தகசு சுனைப்பனவுங்

கண்படு முனஞ்சேயககட கடிவிடுத துறுவோராத

மொண்படு மனமவாங்கி யீண்டிவ பொருபாலாம.

(இ - ள்.) உண்பனவும், பருகுவனவும், களிப்பொடு நகருவனவும், ஆசை யோடு கடிப்பனவும், நண்பைபெறச் சுனைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) திருட்டி, பித்தற்கு முன்னரே தூரத்தில் வாசனை வீசி, வருபவரது ஒளிய மனைத யீழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் எ - று.

இசுசெய்யுளில, உண்டி நாலவகையுங் கூறினா உண்ணல் - சேறுமுதலியன பருகல் - பாயுசமுதலியன நகல் - துவையலமுதலியன கடித்தல் - கறிமுதலியன (கூக)

“ வருககையின கனிவாரைழ வண்கனி மாங்கனிக்

ஞருக்கினா பேரீந்தி னொண்கனி முகத்திரிகைத

தருக்கினா கனிதாழைத தண்கனி பெலுமிரசைத

திருக்கினா கனிபலவுஞ் செழிவன பொருபாலாம

(இ - ள்.) பலாபழங்கள் - வணமைதங்கிய வாழைபழங்கள் - மாமபழங்கள் - நிறமமைந்த ஒளியி பேரிச்சம்பழங்கள் - முந்திரிகைப்பழங்கள் - தண்ணிய சேங் காய்கள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம் எ - று

வருகை - பலா விசேடம் தருக்கினா - மரத்திலவினங்கும் தாழை - தாழை யுத் தெங்குமாம். (கூஉ)

கிழங்கெனப் பரிமயாவுங் கிளாகொடி தருப்புதர்கள்

வழங்குபல் காயட்கு மலிவன பொருபாலாந

தழங்குதண் புனனமலருந தணர்மலா கொடி மலரு

முழங்குகித் தருமலரு மொய்ப்பன பொருபாலாம.

(தி - ள்) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடி களும், மரங்களும் புதாக்களு தந்த பல காய்களும், கீனாகளும் ஒரு பக்கலில் மலிக துள்ளன்னவாம், ஒலிக்கின்ற தட்பந்தங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நீலப்பூக்களும், கொடிப்பூக்க ளளும், வண்டிகளொலிக்குங் கோட்டிப் பூக்களும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பன வாம் எ - று

மலாக்கள நாலவகை அவற்றின சாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ மலலிக்கமுதலி யன நிலப்பூ முலலை முதலியன கொடிப்பூ பாதிரிமுதலியன கோட்டிப்பூ எனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல கியபுமுரு
பொங்கிய நறுவாசப புதுப்பனி, நீராசாநது
தங்கிய பொறசுண்ணந தைழகத்திடும விராசசுண்ண
மெங்கணு மணமவிசி யீனாவெ வொருபாலாம்

(இ - ள்) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புமுகும், மிக்க நறுமண மமைந்த புதியபனிரீறும், சந்தனமும், பொருந்திய பொரசுண்ணமும், வாசமித்தக சுண்ணப் பொடிக்கும், எவ்விடத்தும் மணத்தைவிடுத்து ஒருபக்கலில் நெருங்கியிருப் பனவாம். எ - று (௯௪)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புசுழநவ மணிகளினும்
மன்னிய செம்பினிலும் வயங்குக்கு சங்களினும்
மின்னுபித்த துளையினும் வேறுவேறு றுறச்செய்த
கன்னலொண குடமாதி களுலுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புசுழபெற்ற நவரத்தினங்களா லும், நிலபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தள்களாலும் வெவ்வேறுகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒளியி குடமுதலியன ஒருபக்கலில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று

கன்னலு - கரகம்.

(௯௫)

தோளொடு தோணமுட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாணொடு தாணமுட்டத் தலைொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாணமுட்ட வாணுமபெண னெடுமுட்ட
நீளொளி மணியீதி நிரந்தரித் தனசனமே

(இ - ள்) தோளாடன தோணமுட்டவும், கொடையுடன தொடைமுட்டவும், காதுடன் காலமுட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆணமுட்டவும், ஆணுமபெண்ணும உடன முட்டவும், நெடிய ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழு துஞ் சன்னிற்றதுள்ளன எ - று

முட்டுதல - தொட்டுதல ; நெருங்குதல

(௯௬)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
விசிய விபாப்பொடியு மேவிய வாடலாதந்
தேசிக மணிமாராபு செழிந்தவ ஞாதப்பிப
பேசிட விலதாயும் பெருமணங் கமழுகிறகும்.

(இ - ள்) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீறும், (வாசம்) விசிய சுண்ணப்பொ டியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிந்தங்கிய அழகிய மாந்திற் பொருந்தினவா

கள் செல்வதொழிந்து, (கோபததாம்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும் எ - று

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மாப்பிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும் இடித்துக்கொண்டதற்குக்கேர்ப்பிடாமலும் அவர்கள் களிக்க மணம்வீசும்

வழுத்தப வருநீறு மஞ்சள முடனகூடி
விழுத்தக வேறுறுருவாய விளங்கிய வாறேபோ
லெழுத்தொலி யுறாவேறா மெழுத்தொலி யுறாகூடி
முழுத்தலின கடலேபோன முழங்குவ வாவணமே

(இ - ள்) குற்றங்கடெட்டு வருஞ் சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஒன்று சேர்ந்து, சிறப்புடன் (செம்மையாகிய) வேறுறுருவமாய் விளங்கின வகையேபோல, சொல்லுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொல்லுகின்ற வேறுகிய எழுத்தொலிகளுடன் கூடி முழங்குவதல்லால், கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும் எ - று. (கூ)

அரிப்பவ ரொருநாளாக காயிரத தோரிரட்டி
தெரிப்புறக் கைக்கொளவா சிந்திய விழுக்கலனும்
பரிப்பவா கைவழுக்கிப் பாரிடை விழும்பொன்னும்
விரிப்புறு மொளிமணியும் வேறுபல பொருள்களுமே.

(இ - ள்) அரித்தற்றொழில் புரிவோர் நாளொன்றிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிந்தியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும, சுமந்து செல்வோர் கைதவறிப்பூமியில் விழும் பொன்னும், பரப்புகின்ற வெளியையுடைய இரத்தினங்களும, வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக் கைக்கொளவார்கள் எ - று. (கூ)

தணிவிலபல பொருளவிறந்துத் தமனிய விலைகொளவா
ரணிவளா நியமத்தை யறைந்தன மறத்தாற்றாந்
மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொள்ளுந்
துணிவினா தொகுமவீதித் தொலவள மினிசொல்லாம.

(இ - ள்) குறைவில்லாத பல பண்டங்களைவிறந்துப் பொன்னை விலையாகக் கொள்பவர்களது அழகுமிகுகின்ற கடைவீதியைக் கூற்றும் தரும்முறையாக மணி முதலிய வற்றைக்கொடுத்துத் தேவபதவியையடையுந் துணிதலுடையவர்கள் சோந் துள்ள வீதியின் பழமையாகிய வளங்களை இனிசொல்லலாம். எ - று. (கூ)

வேறு

குண்டகரே கோளகரே கானீனா குலவியச் சந்த ராளா
மணவிராத தியாபிரதி லோமரணு லோமரிவா வகுப்பு வெவ்வே
றெண்டகுத்தத் தமக்கியனற தொழிலாற்றி யிரதிரனைக் கழுத்தக குன்ற
வண்டாகளுந் தருமுறுபப வமாநதுவாழ் தரும்றுகு மனந்த மாக்கும்.

(இ - ள்) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - கானீனர்கள் - சிறப்புப்பொருட்கிய அந்தராளர்கள் - நெருங்கிய விரத்தியங்கள் - பிரதிலோமர்கள் - அதுலோமர்கள் (ஆகிய) இப்பிரிவினர் வெவ்வேறுகிய எண்ணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய தொழில்களைச்செய்து, இரதிரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும், தேவாசனம் மொறு மொறுக்கவும் பொருந் திவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிறந்தனவாகும் எ - று

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன் கானீனன் - கணனியிற் பிறந்தவன் அந்தராளன் - அதுலோமத்தானும் பிரதி லோமப்பெண்ணும் கூடிப்பெற்றமகன் விராததியன் - அதுலோமப்பெண்ணும் பிரதி லோமத்தானும் பெற்றமகன் பிரதிலோமன் - உயராதபெண்ணும் இழந்த ஆணுவ கூடிப்பெற்றமகன். அதுலோமன் - உயராத ஆணும் இழந்தபெண்ணும் கூடிப்பெற்ற மகன்

பிங்குலநினைநீ

“கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன குண்டகன்” — என்றும்,

“விதவை பயந்த மதிலேக” என்க — என்றும்,

“கணனியிற் பிறந்தோன் கானீன னாகும்” என்றும்,

“அதுலோம கூட்டத் தாணினு மவவழி

பிரதிலோமருலப் பெண்ணினுமிக்க

வியந்த கூட்டத் தவந்த ராளா” — என்றும்,

“அதுலோ மாருலப் பெண்ணினு மவவழி

வியந்த கூட்டத் தவா விராததிய ராகும்” — என்றும்,

“உயராத வானினு மிழந்த பெண்ணினும்

வியந்த கூட்டத் தவந்து லோமா” — எனனுஞ் சூத்திரங்காணநிக (௧௦௮)

அளகையாகோன பொன்னெளரியடுக்கலுற் வராவமடா லேனூநதாமே வளாகனக்க கிழிகொடுப்ப மதியாம் லறங்குளெலாம் வளாபட்ட தேவிக குளம்கிழு மேகமப் பிருநாழி நெற்கொடுக்கு முயாவு பூண்டு களமிலுமு தொழிறகுரிய காராளா வீதிகனை கிளமி மல்கும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிகின்றவனாகிய குபேரனற் பொன்னையும் வெள்ளியை யும் மலையளவாகப்பெற் விருப்புதல் (தொழுவென்னினும்) தகாலாயினும், தாமே வளா கின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தற்கும் (பொன்னுதலிலவற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்குளையெல்லாம் வளாததற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களிகின்ற ஏகாம்பரேசுவரா இருநாழிநெல்லை (பொருளாக) கொடுத்த அவயுயாவையே கலாப்பிடித்தவர்களாகி, களமில்லாத உழவுதொழிற்கு உரித்தான வேளாளா வீதிகள் அளவின் நிற்றநிற்கும்கு எ - று. (௧௦௨)

வேறு

பொருளவரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு

மிருநிலக காவலு மிருவா வேந்தரை

மருவுற்ச சந்துசெய மறுவில் வண்ணமுந

கருதிய மன்னராற் கைக்கொள வரற்றோ

(இ - ள்) பொருள் வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காதலும், இரண்டரசர்களைப் பொருந்த (துதுசென்று) உறவாக்கும் குற்ற மில்லாத வகையும், நினைத்த அரசாவிருப்பால் மேற்கொளவாக்கள் எ - று (௧௦௧)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவா

வெந்திறற் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவா

தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச செலலுவா

பிரதிவ வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ன்.) பிறபட்ட குலத்திற பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையினறலுமையும் பொருந்திவாழ்வார்கள. வெவவிய வலியுடைய படைத்தொழிலபயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள் ; தமத்தொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும் மிகுதியாகச் செல்வார்கள். எ - று.

(௧௦௪)

களமலி யெருமைபுழ களித்தது செந்நெலுங்
களமலி யொட்டலா கனக மாதியும்
வளமெனக் கொண்டிரின வந்த மைந்தாக
ளளவில் வறங்களு மளிககு நீரமையாரா.

(இ - ள்) கருமைமிகக் குன்றையும், களத்திறேறைய செந்நெலும், போக ளளத்தமைந்த பகைஞர்களது பொருத்தலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செல்வமாகக் கொண்டு, பிற்பட்டபிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணிலாத தருமங்களுபுற காக்குந தன்மையுடையவர்களாவார்கள் எ - று

(௧௦௫)

வணிகர்க்கு மனையியா மைந்தா தமொடுந
தணிவிலபல வளத்தொடுந தங்கி வாழத்தருந்
துணிகதி மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளா வீதியு மனந்த மாருமால்

(இ - ள்) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாட்டிகளோடும், புதலவர்களோடும், குறைவிலாத பல வளங்களோடும் பொருந்திவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகா சிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளாகின்ற வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும் எ - று

துணிகதி - வீட்டுவிட்டொளிர்தல

(௧௦௬)

வேறு.

ஒருவ னுயிரைப் பிறாசெகுபயி னூழி யூழி யவாநகின்
மருவி யழிவா பழியுமிக வளருங் களத்தது மருவல்லாக
கருவி கொடுகொன றுயிரவித்துக் கதியிற ருமு மினிதெய்துந்
திருவி, னரசா குடிதுவன றுஞ் செல்வ வீதி பலவாகும்

(இ - ள்) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறாகொல்வாராயின், அக்கொல்புரிந் தவர் பல்லுழிகாலம் நரத்திற பொருந்தியழிவா. (அன்றியும், அவர்க்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும் (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போகக்களத்திற சத்தருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்த தாழும் வீரசுவாகத்தில இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவா குடிநெருங்கிய செல்வம்பொருந்திய செருக்கள் எண்ணிறத் தனவாகும் எ - று

(௧௦௭)

வேறு.

உயிரொடு வதைத்துப் பெற்ற மொள்ளெரி வாயிற பெயத்துஞ்
செயிரொடு பழியு மின்றிச் சிறந்தபுண ணியமு மேலா
மியலபுறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோர் வீதி பற்பல வாகு மனதே.

(இ - ள்) பசுக்களை உயிருடன் வதைப்பின்து ஒளிவாய்ந்த ஆக்கினியில் வீழ்த்தியும், பாவமும் பழியுமில்லால், சிறப்புறற்புண்ணியத்தையும் மேனமைத் தன்மை

வாய்ந்த கீர்த்தியையுங் கைகொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யொழுது
கின்ற அந்நணர் வீதியணந்தமாகும். எ - று.

பெற்றம் - பசு ஈண்டு யாகத்திற்கமைந்த குதிரை மேடமுதலிய வெவ்வுலா
வற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரொனக் கொள்க (௧0௮)

காலங்க டொறுநதப் பாமற க்டவுளாக கவியூ ணலகி
ஞாலவகொண டாட வநத நலவீருந தினரை யோமபி
யாலவகொண மிடறறு நாத ராதியா தமைப்பூ தித்துச
சீலவடுகாண மறையோ வீதி செழுமறை முழக்க றுதால்

(இ - ன்) தவறும்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமா
கிய உண்மையளித்து, உலகினா புகழுமபடி வநத நல்ல வீருநதினரைப் புதுகாத்து,
ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரா முகலானாரை யாசதித்து, உத்தமாகாரத்தைக்கொண்ட வேதி
யா வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும் எ - று

ஆலவகொண மிடறறுநாதா-ஆலகாலவிடத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை
யுடைய சிவபெருமான காலங்களைனறது-காலையுச்சி மாலையாதிய பூசாகாலங்கள்
அவ் - யாகத்திலுண்டாகிப் புண்பு வீருநதினா - அதிதிகள் எ - று (௧0௯)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லொ கமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச சூலம் வைத்த புனிதாடீ சனையாற பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வைப்புக நெவாக்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவா வீதியு மாங்காறு குண்டால்

(இ - ன்) நன்மை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங்
களைப் போதித்து, திருப்பயத்தின் பேரிற் குலத்தை யமரத்திய மலரகிதராகிய சிவ
பெருமானுடைய அாசனையாற (சிறுத்) பேறுகளை, (சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய
தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறாயாவாக்கும் உண்டாக்குகின்ற மேனமை தங்கிய ஆதி
சைவா வீதியும் அவ்வவ்விடங்களிலுண்டு எ - று

ஆகமமெனறு மொழியில் ஆ எனபது ஞானமும், க எனபது மோக்ஷமும்
ம எனபது மலநாசமுமாம் ஆகவே ஆனமாகட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை
யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று

ஆகம * மிருபத்தெட்டாறு முதலிய சுடறிபத்துஞ் சிவபேதங்களென்றும்,
ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றஞ் சொல்லப்படும் அவற்றை,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - நாரணம் - அசிதம்-என்னு மைந்தையும்
சத்தியோசாதமுதத்தினின்று கௌசிக விருடியின் பொருட்டும், தீர்த்தம் - குக்கு
மம் - சகச்சிரம் - அஞ்சுமான - சுப்பிரபேதம்-என்னு மைந்தையும் வாமதேவமுதத்தி
னின்று காசிவிருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நீச்சுவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கி
நேயம் - வீரம்-என்னு மைந்தையும் அகோரமுதத்தினின்று பாரத்துவாச விருடியின்
பொருட்டும், இரோளரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிமபம் - என்னு
மைந்தையும் தற்புருடமுதத்தினின்று கௌதம் விருடியின்பொருட்டும், புரோஹிதம்
இலளிதம் - சித்தம் - சந்தாநம் - சாவோகதம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம்

என்னு மெட்கையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனா என்பதும் ஞாலவழக்கு

அனடியும், காமிகம திருவடி, யோகஜம் சணைக்கால், சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம் நெண்டைக்கால், அசிதம் முழுத்தாள, தீபம் தொடை, சூகமம் குய்யம், சகசரம் கடித்தானம், அஞ்சுமான மூதுரு, சுபரபேதம் கொப்பூழ், விஜயம் உதரம், நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் மூலை, ஆகநேயம் கண, வீரம் கழுத்து, ரௌரவம் செவி, மகுடம் திருமுடி, விமலம் கை, சந்திரஞானம் மாபு, முகவிம்பம் திருமுகம், புரோஹிதம் திருநாகு, இலனிதம் கபோலம், சித்தம் நெற்றி, சந்தானம் குண்டலம், சாவோகதம் உபவீதம், பாரமேசுவரம் ஆரம், கிரணம் இரத்தினபரணம், வாதுளம் பரிவட்டமுமாம் இவை யோவவொன்றும் ஞானபாதம், யோகபாதம், 'கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும்.

இவற்றள், ஞானபாதத்தில, பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞான கலா பிரளயாகலா சகலரென்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைதவம் திரோதான சத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவத்தத்துவமுதற் பிருதிவித்தத்துவவொ முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் துறத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியா முறைமையும், புவனங்கள்-புவனேசா சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமணங்களும், அதம்பிரளயம் மத்தியம்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின் பின்னாச சிருட்டியா முறைமையும், பாசபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமுவ கூறப்படும்

இனிக் கிரியாபாதத்தில, மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய வீசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திக் குக்குபாயமாகிய தீக்கையுங்கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில, இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவோசாரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளாக காணும் லைலமையும், அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆகாரங்களின் முறைமையுங் கூறப்படும்.

இனிச சரியாபாதத்தில, பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும் சிவலிங்க விலக்கணமும், உமாமகேசுர முசலிய வியத்தாவலியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும், நந்திமுதலிய கணநாசிலக்கணமும், செபமாலை யோகப்படம் தண்டம் கமண்டல முதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்தவிதியுங் கூறப்படும்

சைவா—அநாதிசைவா - ஆதிசைவா - மகாசைவா - அதுசைவர் - அவாந்தர சைவர் - பிரவரசைவா - அந்நியசைவரென ஏழு பகுப்பினா. அவருள், ஆநாதிசைவா சிவபெருமானும், ஆதிசைவா சிவத்துவிசரும், மகாசைவா சிவதீக்கூடுபற்ற வைதிகப் பிராமணரும், அதுசைவா கூத்திரிய வைசியரும், அவாந்தரசைவா சூத்திரரும், அன்னியசைவா அன்னிய சாதியாருமாவா இவருள் ஆதிசைவா சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுகத்திற பிறந்து அவராலேயே தீக்கூடுசெய்யப்பெற்ற கௌகிசர் காசிபா பரததுவாசா அதிதிரி கௌதமரென்னும் பஞ்சரிவதிஞலத்து வந்தவர்கள் அவர்களை எல்லாவருணத்தவாக்குஞ் சிவதீக்கையாலுதுக்கிரக்கு செய்யப்பாத்திரர்கள். (௧௧0)

இருண்மலப பரத நீங்கி மிருமைபுங் கானற ரோற்றி
 வருவருத தகலத தளளி யருளொடு மாவளாணிப
 பருதியிற கலந்து நிற்கும் பாயொளி விழியை போலத
 தெருளொடுங் கலந்து நிந் நகு செல்வாதம் மடமு முண்டால்

(இ - ள்) (அஞ்ஞான) இருளாகிய ஆணவமலபத்தகினைநெழிந்து ஆமனம்
 மறுமைப்பலன்களையுங் கக்கிய சோறுபோல அருவருப்புறந்த ஆரலிலகி, திருவள்ள
 வழிசோந்து, சூரியனுடன் கலந்து நிற்கும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல,
 ஞானத்தடிகூட்டி நிற்குஞ் சிவஞானச செல்வாகன வாழ்ந்திருமடங்களும் (எண்
 ணிறதன்) உண்டாம் எ - று (கக)

எழுத்திலக் கணமுன னுன விலக்கனா மைந்து திதிநது
 வாழ்த்தப விளங்கு மறுறைக் கலைநளும் வல்ல நல்லோர்
 குழுத்தக விருந்து நாளுங் கேட்குந் தூலச னாயும
 விழுந்தகு கழக நாலவா விதிக டோறு மேவும

(இ - ள்) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களுையுந் தோ
 நது, குற்றமற்ற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மைடாயாத நல்லபுலவார்களூட்ட
 மாந் விருந்தகுகின்றதோறுங் குற்றமற்ற தூலசனை யாராய்ச்சிசெய்யும் மேன்மைபொரு
 ந்திய கலவிக்கழகமானது நாற்குலத்தவர்கள் செருக்கிலெல்லாம் பொருந்தும் எ - று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்
 கணம் - யாப்பிலக்கணம் - அணியிலக்கணம் என்பபபிடு. (ககஉ)

எவகணும் புரானஞ் சொல்லோ ரெங்கணும் புரானங் கேட்போ
 ரெங்கணுந் தருமச ராலை யெங்கணும் வேளவிச ராலை
 யெங்கணுந் தான மீவோ ரெங்கணுந் தான மேற்போ
 ரெங்குமங் கலங்கள செய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போர

(இ - ள்) எவ்விடத்திலும் புரணம் பிரசங்கிப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும்
 புரணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தருமச்சாலைகளும், எவ்விடத்தி
 லும் யாக்காலைகளும், எவ்விடத்திலுந் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந்
 தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்
 விடத்திலும் மங்கலச சடங்குகளைப் பாப்பவர்களும் (ஆக அநந்கா விளங்கும்) எ - று

பூரண குமபம் வைத்த புதுமலாய பரத ரெங்குந்
 தோரண நிராயிற னாக்குஞ் சுடாமணிந் தோவை யெங்கும்
 வாரண நிராசில வைத்த டொடொடிது திரங்க னெங்குஞ்
 சாரண நிருந்தெய்ப பாறுந் தமனிய மாட மெங்கும்

(இ - ள்) பூரண குமபங்களைமைசக புதிய மலாபநதர்களும், தோரண
 வரிசையில் கொங்கலிட பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் கோவைகளும், சுடல் வரிசை
 போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணர்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற
 பொன்னொளகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன எ - று

சாரண - ஓவகைத் தேவசாதியா (ககச)

சிவிகைபுங் களிது மாவஞ் செழுமணிச சகடு வட்டக
 கவிகைபுங் கருவி மளளா கணங்களு மறுத விதி

யவிராமணி மாடந் தோடு மவிரவன வாழி யோடு
புயிபுகழ் மலைகள் போகருப புகதபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங்
களாற்செய்த தோகளும், வட்டமாகிய சூடைகளும், ஆயுதங்களை யெந்திய மள்ளா
கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்தர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த
மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானது துதிசெய்கின்ற பா
வதவாள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புருந்த பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ - று

பாசறை - போரமேற்சென்றோ ருறைவிடம் (ககடு)

பமபிய மாடந் தோடும் பரிசன மருங்கு சூழக்
கமபலம் விரித்து மேலாற் கதிராமணி விதானஞ் செயது
கொம்பு ராடல் பாடல் குலாவுற் விருக்கின றாதா
முமபாநா டாளவோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசனாக பக்கலிற் சூழும்
படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானங்கட்கி,
பூங்கொம்பை யொத்தமாதாள் ஆடல்பாடல்களவிளங்க (அவற்றைக்கண்ணங்கேட்டும்)
இருக்கின்றவர்கள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடிவந்தி
ருந்தவர்களை யொத்தார்கள் எ - று

விதானம் - மேற்கட்டி (ககக)

நஞ்செழு முன்னாத தீமபா னரலையி லெழுந்தோ வாளை
தஞ்சுமென றிருப்பத தூய தண்ணிமழ் தெழுந்த பின்னா
விஞ்சுறு வனப்பிற றேனறி மேதினி யுரிதநென பராபோன
மஞ்சணி மாட மெங்கும் வதிஞ்ஞா மங்கை நல்லா

(இ - ள்.) (அரம்பையர்கள்) விடந்தோனறு முன்னரே, மதுராயிய பார்க்கலிற்
பிறந்து. ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) இருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய
தண்ணிய தேவாமாதமானது பிறந்தபிாரு, பூமி (தாள், நமக்கு) உரியதென்று மேம
பட்ட அழகுடனதோன்றி வந்தோராபோல, மேகநகலும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல
மாதர்கள் வசிப்பார்கள். எ - று

பாற்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸுடிகை! அதில நஞ்சுந்தோன்றினமையின
தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அவமதித்துத் தேவலோகத்தில் வசித்
திருந்து, பின்னா அதில அமுதப்பிறந்து கருகிமிதித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப்
பாராபோல மங்கையாள் வாழ்வார்கள் எனக்கொள்க (ககஎ)

ஒருங்குகி லார மாடந் துள்ளுறப் புகைத்துப் பின்னாச்
சுருங்கைக் கிறப்ப நீருந் தூதும் புகையி னோடு
மருங்குறத் தவழு நீல மழைக்குலம் வேறு காட்டா
நெருங்கிய மாடந் கற்பி னேரிழை யவனாக் காட்டும்.

(இ - ள்.) அகிரகட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின்
உள்ளே புகைபோட்டுப்பின்னாச் சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அகிகரிகின்ற பரி
சுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பக்கங்கலிற் பொருந்தத் தவழுகின்ற மேககூட்டங்

உளை வேறாகக்காட்டாக நெருங்கிய மாளிகைகள் சரப்பினையுடைய மாதாக்கள்(செயலைச்) காட்டா நிற்கும் ஏ - று

மாளிகைகளிறேனறிய கற்பினையுடைய மாதா பிறமாதத்தற்றுக் கணவனைகலக்குமாறு, மாளிகையிறேனறிய புகையானது சாளரவழியாகச்சென்று மேகத்தைக்கலக்கும் எனக் (௧௧௮)

மேனிலை மாதத் திட்ட விளக்கொடு சலன் பின்பிறை
வானிடை யுடுவை வேறு வகுத்தறி தரவொண ணுது
கானிவா திலக முனடேற கன்னியா நுதலி னோடு
*கன்னிளந் திங்கள் வேறு குயித்தறி தரவொண ணுதே.

(இ - ள்) அசைதல்லிலையாயின, மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபத்துடன், ஆகாயத்திலுலாவும் நகத்தொடக்கை வேறாகப் பிரித்தறிய முடியாது மாதாக்களுடைய நெற்றியுடன், வாசமவீசுநதிலகயிருக்குமாயினவளைந்த இசைசுநதிறனை வேறாகக் குறிப்பிட்டறிய முடியாது ஏ - று

மேலிலைகள் நகத்திரமண்டல மளாவியும், மங்கையா முகங்கள் புரண சுநதிரனைப்போன்றும் விளங்குமென்பது கருத்து (௧௧௯)

வதுவைசெய காலை யன்பன் மருவுமுன் மம்பாற போகப்
புதுநல நுகாவித தாரப் பூரித்து விட்ட பண்பால்
விதுவிளக் கிரண்டின் முன்னும் வெய்யவன் நிருமுன் போலக்
கதுமென நாணுக கொள்ளார கலவியிற றினேக்கு மாதா

(இ - ள்) கணவன் மணவினை நடத்துகையிற கலக்காரு முன்னர், தமமிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய சுருக்கை நுகரச்செய்து மிகப்பூரிப்புற ருணத்தினால், சுநதிரகாந்தியுந் தீபவொளியுமாகிய இரண்டின் முன்னரும், சூரியநந்தானத்தைப் போல, போகத்திறறினாத மாதாக்கள் சிறிதும் நாணமடையாக்கள் ஏ - று (௧௨௦)

கலவியிற றினேக்கு மாதா கதிர்பொழி வதன்ச செவய்
நிலவினைக் கீரநது வெளவி நித்தலு நீங்கு மாற்றான
மலாதலை யுலக மெள்ள மறுவொடு பாரின்று திங்க
நிலகிய வுருவந் தேயவ தீசுசுரன் சார்பு பெற்றும்

(இ - ள்) சாதிராணவன், புணாசசியிற களிருக்கும் மங்கையாளுது கிரணங் களைச் செதும் முகத்தின் அழகாகிய சுநதிரிசையை நாடோறும் மறைந்து அபகரித்துச் செல்லுநதன்மையால், சிவபெருமானுடைய சாரப்பினையடைந்தும், பரந்த இடத்தையுடைய உலகினா இசுழும்படி குற்றத்ததுடன் சஞ்சரித்து உருவந்தேயாநின்றன ஏ - று.

கற்றைமென குழலி னாகக் கன்னிமைப் பருவந் தன்னிற
பொற்றெழிக் கரங்கள் கூப்பும் புநதிபா வகத்தி னுது
மொற்றைநாள் வதுவைக் காலத் துவப்பினி தளித்த லாணு
மற்றவா றறமற நிங்க ளாக்கமும பயின்ற தனதே

(இ - ள்) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாதாக்கள் தமது கன்னிப்பருவத்தில, பொன்னொளிய வளையலையணிந்த கைகளைக் குவிக்கின்ற புதி பாவகத்தினாலும், மணக்காலத்தில் ஒற்றைத்தினத்திற சுநதோஷத்தை இனிதாக்க

கொடுத்தாலும், சந்திரனானவன தேயந்த வழியே தேயாமல வளாதலையும் பெற்ற
னன ௭ - று

புருதிபாவகம் - மனதினனைப் வெளிப்படுத்தல் (௧௨௨)

கலவீசெய காலத தானுங் கதிர்நகை முறுவ னல்லா
புலவீசெய காலத தானும் பொருக்கெனச் சீதாரத கோவை
யிலகொளி மணிவீழந் திட விணையடி வருகத நோக்கி
நிலஹு நட்டப்போ விதி நெடுங்கழ நெடாரந் செல்லா

(இ - ள்) ஒளிவாயந்த முததுப்போன்ற பற்களையுடைய மங்கையாக புண
ர்ச்சிசெய்யுங் காலத்திலும், (கணவருடன்) ஊடல் கொள்ளுங் காலத்திலும் விணாந்து
சிறுதிய கோவைகளிலுள்ள ஒளியிளங்கும் இரத்தினங்களை வீழ்த்து, (கிடத்தலால், நில
மிசை வைத்த) இருபாதங்களின் வருத்தத்தையுங் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவா
கள் வீதிகளில் நெடியகாலகளைவீசி நடவார்கள் ௭ - று

கோவை - காஞ்சி மேகலேமுதலியன கழல் தொடர்ந்து - வீரகமழலணர்ந்
தெனினுமடியும்

“நெடுங்கழறொடாந்து செல்லா” என்பாடமாயின், (அவையுறுத்தாது)
செருப்பணிந்து செல்லவார்கள் எனக் (௧௨௩)

ஒருவாமே லொருவா வீசு மொளளிய வாசச் சுண்ணம்
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையா ரீவீழ்த தூந்
ரருவிபாயந் தொழுக லானு மன்னாறு நடைபொன விதி
மருவிய கழற்கா லாகரு வருத்தஞ்செய தூதி யேற்றும்

(இ - ள்) ஒருவா மேலொருவா வீசுகின்ற மொளளிய வாசனை தங்கிய சுண்
ணப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும், மங்கையாகள் எறிகின்ற புனிதமாகிய சிவிறி
நீராகிய அருவியானது பாயந்து செல்லுதலாலும், நெருங்கிய பொன்மயமான வீதி
யானது சேறுபட்டு, பொருந்திய வீரகமழலணிந்தவர்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தை
யுண்டிசெய்து (அவர்கள்) வாகனங்களி லேறச்செய்யும் ௭ - று

சிவிறி - நீர்வீசுந் துருத்தி (௧௨௪)

குழுமிய செம்பொன மாடக குடம்பைபொழ் குருவிக் குடம்ப
வழுவுறு மணியாற் பொன்னுல வன்னிலம் படுத்த முற்றம்
புழுதிவே றினமை யாலே பூவைய ராடயு நிரதும் -
வீழுமிய சுண்ணப் பூழ்தி மிக்ககுடைந் தாடிச் சேகரும்

(இ - ள்) கூட்டமாகிய செம்பொன்னாலாகிய மாளிகைகளிலுள்ள கூடு
களில் வாழுகு குருவித்தொகுதிகள், குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னாலும்
வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் வேறு புழுதி யில்லாமையினால், நாகணவாய்ப்
பறவைபோன்ற மாதங்கள் விளையாட்டில் வீழ்த்திய சிறந்த வாசச் சுண்ணமாகிய புழு
தியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச் சிவக்கும் ௭ - று (௧௨௫)

மகிழ்நாதம் புணர்ப்பி னினப் வாரியிற் படியும் பெற்ற
முகிளிதங் கொண்டு வாடகண மொழிதர வியாவு மெய்யி
னெகிழுந் தனக்கங் கேற்க நிகழ்ந்துகாட டாது பொழ
ண்கிலந் மாத ரெவவர ரொப்பரிந் நகர்நல லாரா.

(இ - ள்) கணவருடைய புணர்ச்சிகராலத்தில் இடைக்கடவிலேழுமூன்று தன்மையை, ஒளளியகண்கள் கூடபுரதுற்று வெளியிடா உருகியமணத்திற் சேர்ப உடவில வெயாவுண்டாகி விளக்காது (ஆதலால் இத்தகைய) அழகிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய தேவமாதர்கள் நகரமாதர்களை யெவ்வாறு ஒப்பார்கள் ? எ - று

சந்தர மகளிர் தங்க டொடிகனையாற் பணிநீர் வாக்சர்
சந்தன மெருப்பெய தோம்பத் தளித்ததும் பீனா தென்னுநீர்
சிறந்தயின் மகிழ்வான மனநல் செயப்படு முலில் செவ்வ
மைந்துறு நிறையுள் ளார்பால் ளளாகொடி யாடுங் ராலா

(இ - ள்) அழகிய பெண்களுடைய வளையணிந்த சையாற் பணிநீர் ளையோடு க்கிச் சந்தனத்தை யெருவாக விரித்துப் பாதுகாக்க, தளிர்வட்டு அருபெடுத்த தென்றும் மனமகிழ்ச்சியினால், முலையெழுந்த மணஞ்செயப்படுங் செவ்வ வன்மைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில ளளாகின்ற கொடியாடுஞ் சாரலாசன் எ - று.

மைந்துறு செவ்வ நிறையுள்ளா பால் ளளாகொடியாடுஞ் சராவா - அழியாத செவ்வநிறைதுள்ளவரிடத்து ளளாகின்ற கொடியவாடுஞ் சோவாகள் நிறையுள்ளா பால் ளளாகொடியாடுஞ்சராவா - முலையெழுந்தாரிடத்து, ளளாகின்ற கொடிபோலும் மாதர்களும் சோவாகள் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு (4௨௭)

அந்த நெய்க் ளாக வவிரகதிர் முதலாக் கோளு
முட்கொளி ராளு மறு முறமெழி னாளு நோக்கி
நந்தன முதுவ திந்த நகரமே துறக்க மனந்
வந்திடுங் கதிபு மந்த வானபொருட் டவறுறுக் கின்றே

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும், மூற்பட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதலிய இருபத்தீழ்) நகரத்திரங்களும், பிறநகரத்திரங்களும் ஆகாவறியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோறும்பார்த்து, நகரமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவாக்கமன்று அவற்றிற்குப் பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருந்தையும் அந்த அமுதங்கரணமாக (அன்றி, அவருள்ள அழகு பற்றியன்று) எ - று. (4௨௮)

தடங்கையி னடங்கும பூவுந் தனங்களபாயந் தளந் மார்பு
மிடங்கொளுஞ் செவ்வ மங்கையி ரைசபா ஸ்ரீருத் தவாழ்
வடங்கரு வனப்புர டெய்த வாடக் மாடக் கோறுங்
குடங்கையி ன்தனந் வாடகட் கோதைபா ஸ்ரீருத் தவாழ்

(இ - ள்) விசாலமான கையில அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், அக் கொங்கைகள் பாயந்து அளவுசெய்த மார்பும், இடமாகக்கொண்ட வாமுருத்திரம்கள் மன விரும்பினைப் பொருந்திவாழ், அளவில்லாத அழகு படுத்திய பொன்னாளிகை களிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொளளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா எ - று

தடங்கையி னடங்கும பூவுந் தனங்களபாயந் தளந் மார்பும் இடங்கொளுஞ் செவ்வமங்கை—மாதா கொங்கைகளையும், ஆடவாமாபையும் இடமாகக்கொண்ட திரம்கள் எனப்படும். (4௨௯)

ஐரதமுன றடுக்கி யிடட வமனியிற றுயிலு றுத
மைந்தாக எரிவலை யாங்கு மாதரு மணைய ரானு
லெந்தரத தடங்குங கொலலிலா வெழினகா வளங்க ளங்கு
மந்திர மியற்றிச செனனை மலலீசா வாழ்கின றுரால்.

(இ - ன்) மூன்றடுக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திபாபுரியாத ஆடவரில்
அதுபோலவே மங்கையரும் அதக்கையினராயின், அழகிய அச்சென்னை நகரவளங்
கள் (எடுத்துச் சொல்வதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்வ
டத்தில், சென்னை மலலீசா திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனா எ - று

ஐரதமணி — இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிறுாலி, அன்னத்
துவியென்பபிடி இவை மும்மூன்றிடன வெண்பா “ஐரத மூன்றடுக்கியிட்ட
வமனி” என்றா. (௧௩௦)

புண்ணிபம புரிந்தோ லெறையப் புகப்படுகு சிவலோ கந்தான
புண்ணிய வருவுங் காணப் போந்திருந தனைய தாகு
மண்ணலா லையமவ வாறே யடுத்துவை குதகத் தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன கோயி லாங்கே

(இ - ன்) சென்னை மலலீசா திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச்
செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வழுவதையுங்
காணுமபடி வந்திருந்ததையொக்கும் அவ்வண்ணமே சென்னைகேசவா திருக்கோயில்
அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும் எ - று (௧௩௧)

செனனை மல் லீசா செனனை கேசவ ரிவரை யப்ப
னனையென றறிந்து பத்தி யாற்பணி புரிகின றுரு
முன்னுறப் பணிகின றுரு முறைமுறை துதிக்கின றுரு
மின்னராய வாழத் துறா ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ன்) செனனை மலலீசா - செனனைகேசவா ஆகிய வீரர்களை, (முறையே)
தந்தையென றெறிந்து பத்தியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப்
பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செய்வோரும் (ஆகிய)
இத்தன்மையாய், பெரிய வுலகிலுள்ள மாணுடையாவரும் வாழுவாராயினா எ - று

அத்தகு கோயிற பாங்க ரவீரமணிக கோயில் கொண்டு
சித்திபுக திகள வலே டோகருகு சோகருந்தன னுருளே தன்பாற்
சித்திபுக திகளாய வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைங்கை
புத்தம் னிருந்தான முமமை யுலகமும் போற்றி புயம்.

(இ - ன்) அந்தத் தகுதியாகிய (செனனைமலலீசா செனனைகேசவா) திருக்
கோயிலின் (தென்) பக்கவில, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயிலே யிடமாகக்
கொண்டு, விருமபின்வர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம்
பக்கவிற சித்திபுத்தி தேவிகளாய வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐரத திருக்கரங்களை
புடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயக்கடவுள் மூவுலகமுந் துதித்துப் பிழைக்கும்
படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனா எ - று

பிரசன்னவிராயகா திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசுரா சென்னையேசுவா திருக்கோயிலின் நெண்பக்கலில், திருமகிலுக்கு நான்கு கஜதூரத்தில் தக்ஷிணமுகமாக விளங்காநிற்கும்.

(ககக)

வேறு

சங்கராவத திருநதருளும் பிரசன்ன விராயகாதா மிறைஞ்சு மனபாக காவகாங்கு வரங்கொடுத்தது விளையாடுங் கதைமுழுது மகிலை தேரப் பாவகான வடமொழியிற் றெடைசெய்த பிருகுமுனி பரமற் போற்றி நீங்காம னெடுங்கால மிருந்தமகிழ்ந் ததுமிநத நிகரில் வைப்பாம்

(இ - ள்) இவ்விதமாக அனுபுகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன விராயகப்பெருமான தம்மை வணங்கும் தடியவர்கட்கு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வவ் வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவிளையாடல்க ளியற்றஞ் சரிதமுழுவதையும் உல கின் ருணரும்படி, அழகான ஆரியபாடையிற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிருகு முந்வா, அவ்விராயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும் இந்நச் சமானமில்லாத இடமேயாம் எ - று

(ககச)

மாதாமணி முலைச்சுவடும வளைத்தழுமடி மினிதனரிந்து மாவின் மூலத் தேத்தமுயிற் தொகைக்ககற்ற விருநகருளு மேகமப் ரெதுரே வைகி மாதவமுற் றியகுமப் மாதவனற் றமிழ்விரித்து வழங்குங் காஞ்சிக [ம. கோதியிடுங்கு குணக்கெல்லை யாய்ச்சிறந்து வாழ்வனாபிவ வுரைத்தவைப்பா

(இ - ள்.) (காமாட்சி யம்மையாருடைய) அழிய முத்தாரமணிநத முலையின் சுவடும, வளையின் தழுமடும் இனிதாகக் (தமது திருமணியில்) தாவகி, ஒப்பற்ற மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுக்குத் துன்பங்களையகற்ற எழுந்தருளியிருக்கும் வகாமபரேசுரா திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவஞ் செய்துமுடித் த பெருந்தவசி யாகிய அகத்தியமுனிவா நல்ல தமிழ்ப்பாண வ்யைப்பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழக்கெல்லையாபச் சிறப்புற்று விளங்குவதுங் கூறிய இநத இடமேயாம் எ - று

ஏகாமபநாதா உமரேதேவின் முலைச்சுவடும வளைத்தழுமடிமணிநத்தை,

காஞ்சிப்புராணம்

“மணிமுலைக்குவாடினோடுவளைச்சையானெருக்கிப்புலவீத் தணிவருங்காதலவிமமகநாதல்தழுவுவலாடுங் கினியிருளறுக்குஞ்சோதித்திருவருக்குழந்துகாட்டி யணிவளைத்தழுமபிடுங்குமுலைச்சுவடணிநதநாயா.”—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவா காஞ்சிரிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்

“காசியி னின்றும் போநது கம்பாதா மருளப் பெற்று மாசிலாக் கச்சி மூனா மணனிவீற் றிருந்து பூமே லாசிலாத் தமிழ்ப் ரபி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட தேசினுண் மலய வெற்பிற குறுமுனி திருத்தாள போற்றி”—என்பதனா

லிங் கண்ணாக.

(ககரு)

இயம்புமிரு தொடர்பான மீங்கிருந்த பிரசனை விதைவா நல்கு [ள
நயம்புணரின னருளானு நவைவயறுக்கும் வடமொழியி ணடைபெற னுள
வயம்புணரும் பார்க்கவத்தைச் செந்தமிழாற் புனைந திந்த வள்ளுறணை மெற
பயம்புணரவையகம்போற்ற சகாததிபுதின தீறன வினையைப்பாற்றந்நேன

(இ - ள்) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்செனை நகரத்தி
லெழுந்தருளிய பிரசனை விநாயகப்பெருமான அருளிய நனைம்பொருந்திய இளிய
திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெற்றவுள்ள வெற்றி
பொருந்திய பாக்கோபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இஃதப்
பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்குழந்த உலங்கு-ரா துதிக்கும்படி, வினையை
யொழிக்க நின்றவனாகிய அடியேன சொல்லத் தொடங்கினேன் எ - று (கநக)

தி நகரப்பபட ஸம் முறயிறறு

ஆகந்திருவிநீதம் - நகர

நை மி ச ப் ப ட ல ம்.

திருத்தகு மாபன வேதன சிவபிரான மூவ ரோடு
வீருத்திர னை யுண்டோன விண்ணவா பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவா வேளவியிலங்குநை மிசமாங் காள்
முருத்தகு மேரு வெககு முருவமாத திரமே வேறு

(இ - ள்) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான (ஆகிய) மூவர்களுடன், வீருத்
திராசுரனுயிபாப்பருகிய இரத்திரனும், பலதேவர்களும் பொருந்தியிருத்தலின், முனி
வர்கள் வேளவியிலங்கும் நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைந்த மேருமலையை
நிகாக்கும் (ஆயினும்) உருவமடடுமே வேறு (-ஆகத்தோன்றும்) எ - று

கநீகபுராணம் - அஷ்டதோஷப்படம்

“மேருவரை யதற்குநடுப பிரமன் மூதூர்
மிக்கமனே வதியதற்கு மேலேத்திக்கில்
நாணனவாமு நைருநதம் வடகீழ்த திக்கி
னதனமா சோதிடந் திசைக் கெட்டுரு

சீரியவிர திரன்முதலா மெணமா தேயம்” என்றபடி, மேருமலையில்
திரிமூர்த்திகள் இரத்திராதி நுமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும்
அவிவேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் “நைமிசமாங்கானம் மேருவொக்கும்” என்றும்,
நைமிசங் கானமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின்
“உருவமாததிரமே வேறு” என்றுவகடறினா (ச)

ஒருதனு விடத்தே சால விருபிறப் பெய்தி முததி
மருவிநான் மறையு மோம்பி வளருமைம் பொறியும் வாடடித்
திருவளா செபலக ளாறுஞ் செயதெழு பிறப்பு மோடடிப்
பொருவிட டாங்க யோகம் பூண்டபுங் கவராங் குளளாரா.

(இ - ன) ஒரு தேகத்திலேயே மிகக் இருபிறப்பையடைந்து, முததீசுகளைப் பொருந்திநான்குவேதங்களையுங்காதது, (கிஷ்யங்களில்) வளாகின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செல்வமிகக் அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி, ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியாகன அந்நைமிசவனத்திலு வாழ்கின்ற மூரகன் எ - று

தனு - உடம்பு இருபிறப்பெய்சல - உபநயனகிரியை முடித்தல, இஃ இயற்கைகண்ணுடன தத்துவவுணாசசியை யடைவக்கூடிய ஞானகண பெறுமாறுசெய்யுங்கிரியை யெனப்பொருளபடம் பிறப்பாற சூத்திரஞ, சடந கற பிர்மணருமாதலின, அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிரென்றங கூறவசவமகரு [இப்பெயராகத்திரிய வைசியாகடகு முன்னடி]

முததீ - காருகத்தியம் - ஆகவரீயம் - தககணுகினி
நானமறை - இருக்கு - யசா - சாமம் - அசாகணம்
ஐம்பொறி - மெய - வாய - கண - மூக்கு - செவி
அறுதொழில் - ஓதல - ஓதுவித்தல - வேட்டல - வேட்பித்தல - ஈதல - ஏறதல
எழுபிறப்பு - தேவா - மககன - விலங்கு - புள - ஊராவன - நீரவாழ்வன - தாவரம்
அட்டாங்கயோகம் - இயமம் - நீயமம் - ஆகனம் - பிராணயாமம் - பிரத்தியாகா
ரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி (உ)

மணிமுடி யணா தாழ வளாசடை மேலி தாங்கி
யணிசெய்கற பதமுஞ் சூழ வளையிலவற கலைகள் சூழந்து
பிணிசெய்யும் வினைக ளறப் பிறங்கொளி நீறு பூசித்
துணியருட கண்ண ராகந றுலங்குகண் மணிகள் பூண்டாரா

(இ - ன) இரத்தின கிரீடமணித்த தேவர்கள் வணங்குமபடி, வளாகின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பகமுஞ் சூழமபடி அனாயில் மரவுரிபுடித்து, துன்பஞ் செய்யும் வினைகள் நீரு மபடி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றினை யுத்தாள னஞ் செய்து, துணிந் திருபா நோக்குடைபவர்களாக விளங்குகின்ற வருத்திராக மணிகளைத் தரித்தார்கள் எ - று

வேறு

செய் வளாக்கும் பெருஞ்சிறப்பாற நேவாக கனியும் புவிபுரிக
னந்தா தளிககு மழைவளமு நானு முனிவி கொடுத்ததினா
சிறந்தா குலமகிட டுலகடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்தா மனாக்கண வளாகிவரு வகிலம் புரககு மசகத்தினே

(இ - ன) செவ்விய யாகாகினியை வளாகின்ற பெரிய சிறப்பினால், சேவர்கடகு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மகளை அழியாது காக்கும் மருதவளப்பமுந் தினந்தோறும் அமுனிவர்கள் கொடுக்கதுளத்தினால், உலகின்க காக்குந் திருமால் மனக்கவலையின்றி அலைகள் பொருந்திய திருப்பாடகடலில் இரவைப்போலவே நம்பகவிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுந் கண்களை (குவித்த) அறிதயிலபுரிகின்றனன் எ - று

திருமால் உலகுக்குத் திகிகடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குறைவிலலாத சுகமுண்டாயிருத்தல கருதி, நத்தினாக்குரிய இரவுபோலவே பகலிலு தயிலகின்றனனென்பது கருத்த (ச)

அவிகண் மிதவு மாதவினா லமலன வியையாட டயாகின்றான்
புவிபுண டவனகளை வளர்கின்றான பூவின் மறைக னுவலகின்றான்
சவிவிண ணவாகோ னவுணருயிர தாகதப போகரு நடக்கின்றான்
குவிபொற சிகரக கூவிரததேதாக கோமான முதலோர திரிகின்றா.

(இ - எ) அவியுணவுகன மிதவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான்
(ஆனந்தத) திருக்கூத்தாடுகின்றான் உலகமுண்ட திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகின்
றான தாமரைப்பூவிலுள்ள பீரமன வேதங்களை யோதுகின்றான் அழகிய தேவராச
னாகிய இந்நிரை அக்ரருயிணாச செருக்குமபடி யுத்தக்கிறஞ்ச செலகின்றான் குவிநத
பொண்ணலாகிய சிகரமூல கூவிரமூல வாயநத தேனாயுடைய சூரியன் முதலியோர
(உலாவித்) திரிகின்றார்கள எ - று.

கூவிரம் - கொடி

(இ)

படுக்கும பசுக்க னொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பாலதறந்து
விடுக்கும பசுக்க னொருபாலாம் வேளவி முடித்து மறைபோர்க்குத
கொடுக்கும் பசுக்க னொருபாலாங் கோல் மகளிர் மன்றலுக்குத
தொடுக்கும் பசுக்க னொருபாலாந் தூய முனிவ ரிடந்தோறும்

(இ - எ) புனிதமாகிய முனிவர் வாசங்களிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்
படுத்தும் பசுக்களாம் ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற வேலை கறந்து விடுக
ின்ற பசுக்களாம் ஒரு பக்கலில் யாகமுடித்து வேதியருக்குத் தானமளிக்கும் பசுக்
களாம் ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர் மணத்திறஞ்ச செலுத்தும் பசுக்களாம் எ - று (சு)

மறையோ துநரு மாகமத்தின் வழிநீதா குநரு மங்கத்தின்
றுறைநா நெருங் கற்பத்திற நெருக்குத வினையிற சாருநரு
முறையாற் புராண மூவாறு மொழிசெய குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேளவி முடிக்குநருங் குழியு குழுவெ யெவனிடனும

(இ - எ) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆதமமாகத்ததை யாராய்பவரும்,
வேதாங்குகின்ற துறைகளை யுணர்பவரும், மரசிர சாதகிரத்திறநீரிய செயல்களிற
செல்பவரும், பதினெண்புராணங்களுமும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்)
சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆகக்) கூடிய கூட்டங்
களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்) எ - று (எ)

மதவேள குடங்கைக் கணையான வழுக்கால் வழுக்கின் முன்விழுகநா
மிதவே புரியு முனிவரிட மெய்கி னமைபுளு சிவபெருமான்
பதமே லீடுவொ னெனக்குறித்துப் பணிநீர்த் தடந்தோ றுறபலமுரு
சதவா யிரமெல லீதழவிரிந்த தண்டா மரையுந் ததைபுடீம்.

(இ - எ) மனமதனுடைய குடம்போன்ற கைக்கணியான குற்றத்தால்
முன்னர்க் குற்றத்திற படிந்தாம் நனமையையேசெய்யும் முனிவர்களைப் பாலததால்
(இனி) நமமையுளு சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில் அணிவாகனென்று யோ
சித்து, குளிரந்த நீர் நிறைந்த தடாகங்களிலெல்லாம், உறபலமலாகளும், தூறும் ஆயி
ரமுமாகிய மெல்லிய இடங்கள் விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலர்களும் நெருங்கியிருக்
கும் - எ - று (அ)

கிழங்கு கணிகாய் மதுமலாகள கேழத்த தளிர்மெல் விலைசமிதை
வழங்கி முனிவாக குவப்பாக்கு மாநிலாத பெருந்தவத்தாற
பழங்கண சிறிது மயியாமற் படாதுங் கீளைக னுடன றுவனறு
தழங்கு புகழரை மிசவனததுத தழுவா கொடியும் பலவுமே

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறியாமல், படாத தமது சுற்றத்துடன் நெருங்கிய புகழ் விளங்கும் நைமிசாணியத்திலுமரங்களும்கொடிகளும் (செடிகள முதலிய) பலவும், கிழங்கு கணி காய தேன மலாகள நிறந்தவகிய தளிராகள மெல்லிய இலைகள் சமிதைகள் (முதலிய வற்றை) கொடுத்தது, முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டி செய்யும் எ - று (க)

தாவகக் கடலிற புத்தமுதற் தவன மதியிற் சுவையமுதும்
பூங்குள கடந்த புண்ணியனாற் புரிந்து மமராக கய்யுணவு
பிரங்கி யவனே கொடுப்பினால் வியாபா கொடுப்ப வனவருவாய்
வரங்கொ ளமுனமா தவா கொடுப்ப வங்கிச் சுராகு வழங்குமே

(இ - ள்) அலைகள்பொருந்திய திருப்பாறகடலிறேனறிய புதிய அமுதத்தையும், வெள்ளிப் சந்திரனிடத்திறேனறிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்களை யெறித்த சிவபெருமானாற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கு அவியாகிய உணவையும் அவ விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவா கொடுக்கவல்லவா? (ஒருவருமிலா ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்களுக்கொடுப்ப வாகிக், அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் எ - று (க0)

தவத்தால் வேளவி யாற்றுதலாற் றுங்கண மிகவு முடல்வருந்
யவத்தா லுலக மனைத்தினை யு மழிபா தளிகுது முனிவராகள
சுவத்தான மலமற் றுயரவீட்டிற் சேர்ந்து வாழவ தலதுவவ
துவத்தான மயங்கு மமராகதி துன்ன நினைபா ரொருகாலும்

(இ - ள்) தவத்தாலும் யார்களுசெய்வதாலும் தாவகன மிகுதியும் உடல்வருந், அவமாகுத்தினால் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள் சிவத்தினால் மலபத்தமற்ற உயாவாகிய மோகத்திற கலந்து வாழுவதல்லது, தவந் தவத்தால் மயக்குந் தேவர்களுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட்டார்கள். எ - று

துவத்துவம் - னுன்றகொன்று தொடர்நிருப்பது, பாசபாதம். (கக)

பொற்ற மனாயோன மனகதெழுந்து பேரந்தோ நேமி தவமபுரிய
நற்ற ரணிவே றின்றெனவே நாட்டி யமாந்த நைமிசத்து
வற்ற வளமும் பெருமையுமா வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்ற விழைவற் சவுனகமா முனிவன வேளவி தொடங்கினுன்

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்ரும் பிரமதேவனுடைய மனத்திறேனறித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபுமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்ற சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின குறையாத வளப்பதையுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவா? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு விருப்பாற் பெருமைதங்கிய சென்னசமுனிவன் யார்களுசெய்யக் தொடங்கினுன் எ - று

நைமிசம் - தேமிசம்பந்தம் இது சென்னகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத்
நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றையெங்கட்கு வரையறுக்க
வேண்டுமென வினவ, பிரமன் தருப்பையை வளைத்தோர் சமகரமாககி நீலமிசையுரு
ட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப்ப, அவர்கள் அதனைப் பின்பொருடாகத்
சென்றனர். அது தங்கியவிடமே நைமிசவன மெனப்படும் (கஉ)

உவறு

வெண்டிரு நீற்றினா விளங்கு கண்டுகை
கொண்டொளி ருத்தினா குடங்கைக குண்டுகைத்
தண்டின ரனைவருளு சாராது நைமிச
மண்டினா சவுனகை மகத்தைக் காணவே

(இ - ள்) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவாகளும், பிரகாசிக்கிற உருத்தி
ராகக் கண்டுகையணிந்து விளங்கு மாப்பிளையுடையவார்களும், குடம்போன்ற கையிற
மெண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவாகளும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை
யடைந்து சவுனகமுனிவன் யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள் எ - று (கங)

ஏதநீற மிடுமபதி நெண்பு ராணமுங்
காதலா லுணர்ந்தவன் கால காலன்றன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன்
சூதமா முனிவனுந் துனனி னுனரோ

(இ - ள்) குற்றத்தையொழிந்தும் பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன்
அறிந்தவனும், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிமையயன்றி (பிறிதொன்
றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும் (அவ்விடத்தை) அடைந்தனன் எ - று

காலகாலன் - சிவபெருமான மிருகனை புத்திரராகிய மாககண்டேயருயி
ரைக்கவர வந்த மிருதயுவினுடைய உயிரைக் கவராதவனென்றது பெருள (கச)

சயமலி நைமிசரு சாராது ளாரசரு
மயனிலத் திருந்துசென றடுதது ளார்களுந்
புயலெதிர மயிலென்ப பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர நண்ணிச் சூழ்ந்தனர்

(இ - ள்) கூட்டமிருந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவார்களும், பிறவிடங்
களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேரந்துள்ளவார்களும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலப்போல
அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு
சென்று புடைசூழ்ந்தார்கள் எ - று (கரு)

திருத்திய வாதனச் சேககை மீமிசை
யிருத்தினா பூசனை யியற்றிக் காதையி
னருத்தியிக் கவனிஞர் தயாவு யிரத்தபின்
கருத்துறு விழைவினா காதன மேயினா

(இ - ள்) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்பேரில் (சூதமுனிவரை)
இருக்கச்செய்து பூசித்து, விவசரித்திரங்களில் ஆசைமிருந்த அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னா, மனத்திறமேனறிய ஆசையால் (அவனா நோக்கிக்) கூற்றத் தொடங்கினோகன். எ - று,

இருத்தினா - முறநெக்சம்

(நக)

பண்டு பவந்தொறும் பண்ணி புறப்ப
மண்புண்ணியத்தினால் வீரமடிகை மாதவ
வண்டரும் வியத்தகு மடிகை னுமமையாக
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே

(இ - ள்) எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய குழுமுவரே! தேவா என்ரும வியப்பறுகின்ற சுவாமியே! அடியேங்களை! கீழ்ப்போன பிறவிகயிறுசெய்து முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினால், தேவரீரைத் தரிசித்தோம் மாயாசம்பந்தத்தைக் கடந்தோம் எ - று

கே. று

(கௌ)

ஓதிய மறைக டமமா ஓறுபய னெளிது பெற்ற
நீதியின யாங்க னிறகு நிலைகளும் வழுவிற நிரந்த
மோதிய வினைய ராகிப் பிறிரகு முகந்த ரானா
காதியைம் பொறிவென றுயைங் கண்ணுறக காண்ட லானே

(இ - ள்) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்தூச சயித்த தேவரீரைக் கண்களாற் பெருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்க வேந்ததா லுளதாய் பல்னை யெளிதாகப் பெற்றோம் நீதியுடன் அடியேங்களுக்கும(வருணசிரம்)நிலைகளுங் குற்றத்தினின்ற நீங்கின எம்முடைய பிறிரும் வினையையொழித்தவராகி முத்தரானாகள் எ - று

மோதிய வினையா - வாடானமுடிபு

(கௌ)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவா பெற்ற
வெந்துயா வினைக்கு மாய வினைபுடல் விடுதது மண்பேல்
வந்திடு பபனும யாங்கண் பருவிமை பெறுமபே தெலவா
மைந்தது வுடையோம் பாமே மன்னுமா தவாக ளேறே

(இ - ள்) நிலபெற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்கிங்கம் போன்றவரே! எம்மைப் (புதல்வராகப்)பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாயதந்தையா பெற்றனா கொடிய தன்பத்தை வினைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்தப் பூமியிற பிறந்த பயனும யாங்கண்டநோம் பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடையோம் (ஆயினும்) எ - று

(கௌ)

எங்களுக் குழமைப் போல் விராறுட னுறு கூடித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவாகள் யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ரருளின லருளிச் செய்தீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்

(இ - ள்) வேதிய சிரஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுங் தேவரீரைப்போலச் சொல்ல வல்லவர்கள் யாவா? அப்புராணங்களை யெல்லாம் முன்னாத தேவரீரது கிருபையினால் திருவாய்மலாநருளினீர் (அவையேயன்றி) வேறு புராண முஞ்சொல்லவேண்டும் எ - று

இராறுட னுறு - பதினெட்டு

(உ௦)

தவவலிச சவுன கனசெய சததிர வேளவிக கோது
மவதியின பனனி ராண்டு மடிசுபாற புராணக கேள்வி
யுவகையி னமுத மாநதி யுறுசுகம் பெறுவ தனயிக
கவாமனத தடியேரு செயபுந கட்டப்பாடு வேடுருன மிலலை.

(இ - ள்) தவவனமையுடைய சவுனமுனிவன செய்யுரு சததிரயாகத்
திற்குச் சொல்லிய காலமாகிய பனனிருவருடங்களும, தேவிரிடத்திற் புராணசிர
வணமாகிய களிப்புடனகூடிய அமுதத்தைப்பருகிப் பொருந்திய சுகத்தையடைவதல
லாது, பிளவுபட்ட மனதையுடைய அடியேன்கள் செய்யுந கடமை பிற்தொன்று
மில்லது எ - று (உக)

பத்தியி னிவவா நெல்லாம பகாநதமா தவரை நோக்கி
முத்தியை விழைநத சூக முனிவான மகிழ்நது சொல்லான
வித்தினை வித்தி யல்லல விபோயன கொளவார யாவா
பொத்திய விழைவன மாண்பும புகன்றிடா புறாயி நீங்கரா

(இ - ள்) இவ்வகையாக வெல்லாம பத்தியுடனகூறிய முனிவர்களைப்பாசது,
முத்தி மாகக்கத்தைக் காழற்ற முனிசிரேட்டனாகிய சூதன களிப்புறதுச் சொல்லத
தொடங்கினன் விதையை விதைத்தவலாமல வினெபொருளைக்கொள்ளத்தக்கவா எவா?
(அதுபோல) மலசம்பநத்தினினறும் நீங்காதவாகன (அருள) நிறைநத இறைவன புக
ழையுரு (சொல்லவார்களோ?) சொல்லவாகன எ - று (உஉ)

நடுநிலை பிழைத்த வினயி நண்ணறி வுடைய ராகிக
கொடுவினை பல்லு நீக்கிக கொழுந்தெழு மனப் ராகிப்
படுமனத துறுதி யோடு பண்பினா கேடகப் புககாழ்
விடுவது புரியா தெநத வித்ததையும விளம்ப வேண்டும

(இ - ள்) நடுநிலை தவறுதல்லலாது, பொருந்திய ஹிவினை யுடையவாக
னாகி, கொடியவினைச் சம்பநதங்க னெல்லா வறறையு மொழித்தது, கோழுந்துவிட்டு
முநத அன்புடையவாகளாய, மனத்திலுண்டாகிய (பத்தி) வலியுடன் குணத்தினை
யுடையோடு கேடகப்புகுந்தால், எவ்வகையையும் விடாது சொல்லவேண்டும, எ - று

குலத்திழுக கிளம்ப புத்தி கூடமையி னிகாப்பா ரினயி
நலத்தகு தவநதா னங்க னுடொறு மினிது போற்றி
யலத்தக மணிநத பாகத தம்பிகை பாகா பத்திக
கலத்தினை யிவாநதீர கேள்விக கடலகட வாமை புண்டோ.

(இ - ள்) குலப்பழுதிலமல, புத்தி துடபத்தில (தமமை) ஒப்பாரிலலாமல,
நன்மைபொருந்திய தவமுந தானமுந தினநதோறும் இனிதாகக் காத்து, செம்பருசுக்
குழம்பூட்டிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியானாப் பாகமாகக் கொண்ட பரமேச
சுரருடைய பத்தியாகிய மரகலத்தினை யூநதவாகளே ! நேளவிகடலைக் கடவாமை
(உலகநாக்கும்) உண்டோ? எ - று (உச)

பகைநகை நொதும லின்னிறப் பல்லுயிர மாட்டு மொத்த
தகைபெறு முளத்தி னாக டாமலிழை காரியங்கள்
மிக்கபடாந துலகுக் கெல்லாம விழுபாயன பயந்தே நிற்கும்
வகையறி முனிவீர யீயா நல்லதே மத்திதுட டாரல

(இ - ன) பகையும், நட்பும், நெருதமலுமில்லாது, எல்லா வயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வகித்தவாகன விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிரகட்டுதல்பெறாமையினைக் கொடுத்தே நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முநீவாகளே! நீங்கள் நலவியதத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று

நெருதமல - பகைநட்புகளின்மை

(உரு)

கரும்புதின பாகருக் கூலி கையிடை கொடுப்பார போல விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை வினைதீர நுமபா லரும்பிய காதன முற்ற வறைகுது மென்று முன்னாப பெருமபய னளிப்ப தோரது பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்

(இ - ன) கரும்பைத் தின்பவாகருக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவனாயொப (புராணங்களைப் பிறர்க்குகூற) விருப்பற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை வினையசெய்தீர்கள் உமமிடத்தண்டாகிய ஆசையால் முழுவதும் சொல்லுகின்றேனென்று, பெருமபயனைக் கொடுப்பது கருதுக கூறுகின்ற குதமுனிவன் முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினன் எ - று

(உசு)

ரைமிடப்படலம் முற்றிற்று

ஆநந்திநிந்தம் - ஈஈஈ

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகாபிரமம் பதுமமவயி னைவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத மாக கண்டந, திகழ்ந்தபண னைவாகுரிய வாககி நேயந் செறிபிரம கைவாத்த மிலிங்கம் யாருக்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காரத மோடு வரம னமே கூரமமசு சியங்கா ரூடம், புதரிலபிர மாண்டமெனு மிவைவ வா றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகலக் கேட்டோ

(இ - ன) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாகவதம் - பவுடிகம் - நாரதம் - மாகக்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்கூரிய ஆக்கிநேயம் - (புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவாதம் - இலிங்கம் - எல்லாருக்குகளிசெய்யும் வராகம், காரதம் - வாமனம் - கூரமம் - மசுசம் - காரூடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பதினெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொன்க நாலிலக்கமாம் சொல்லக்கேட்டோரா? எ - று

(க)

இத்தகைய புராணம் வாறு மேலு விளங்குகை லாயவரை யிறைவ னபாதப, பத்திபுரி நந்திசனை குமாரர கோதப பணிதவனபால வியாத முனி பரிவார கேட்டு, மெத்தியதி வினையோடப் பாாமேற் சால விளக்கி யது போனமுனிவா வேறு வேறு, புத்திமகிழ் லொடுமவழியே கேட்டுச் செய்த புகரினுப் புராணம் வாறுண்டாமால்.

(இ - ன.) இவ்வகைய புராணங்களை பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற் குமார முனிவருக்குப் பூரவஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவா

வணங்கிக் கெட்டு மிகுந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளங்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய சூற்ற மிலலாத உப்புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன. எ - று (உ)

சாற்றுசுனற் குமாரமே நார சிங்கந தகுதாநதஞ சிவதருமந தழை தூர் வரசம, போற்றியநா ரதமேகா பிலமெல சீலாரும் புகழுசனஞ சவு னக்ம்ரம் பிரமாண டஞ்சீர, மாற்றருமவா ருணங்காலி புராண மேததும் வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம் பாவம, பாற்றியபா ராசரிய மாரீ சம்பரா பதாசாமபா பராக்கலமென றவற்றின பேராம

(இ - ள்) சுனற்குமாரமுனிவர் சொல்லிய நாரசிங்கம்-தகுதியாகிய கார்த்தம் - சிவதருமம் - (அன்பு) தழைத்த தூர்வாசம் - துதிகத்தக்க நாரதம் - காபிலம் - எல லோரும் புகழ்கின்ற உசனம் - சவுனகம் - பிரமாணம் - சிறப்பொழியாத வாருணம் - காளி-துதிசெய்யும் வசிட்டம் - இலிங்கம்-சவுரம்-பாவங்களை யொழித்த பாராசாரியம் - மாரீசம் - உலகங்கடும் சாமபவம் - பாக்கவம் என்று அவ்வுப் புராணங்கட்குப் போளளாம். எ - று (க)

வேறு

விலகதரு முனிவா தமமால் விவங்கிய வுப்பு ராணந
தலககிய கிரந்த மெல்லாந தொகையொரி லகக மாரு
மலககணை யறுககு மந்தபு புராணமு ளாற னுள்ளு
நலக்குமபாக கவபு ராண நாயக மாகி நிற்கும்

(இ - ள்) நீகந்தகரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விவங்கிய உப்புராணங் கள்கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிற்குத்தொகை இலக்குமாகும் துன்பத்தை யொழிக்கும் ஈந்த உப்புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன நன்மைமிகும் பாககவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும் எ - று (ச)

பிரணவப பொருளாயப பேத மபேதமே பேதாபேதம்
வரமலி பொருளா யொன்றாய வரம்பிலா வினப மாசும்
புரறிய வைங்கைய புத்தேனை மானமியம் பதரு நீரால்
வீரவிய பாக்க வந்தத விநாயக புராண மெனபா

(இ - ள்) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும், அபேதமாயும், பேதாபேத மாயும், மிகச்சிறந்தமான பொருளாயும், ஒன்றாகியும், எல்லையிலாத இனமய மாயும் (விளங்கி) துதிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களுடைய கணைசப்பெருமானா மகாதமியத்தைக் கூறுதன்மையால், இப்பாக்கவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்வார்கள். எ - று (ரு)

புண்ணிபந தருங்க னேச புராணமுன கைலை வெற்பி
னண்ணிய வெண்டோண முகக ணுதனு ரருளிச செய்பப
பண்ணிப தவததால் வேதன பணிந்துறக கேட்டுப் பின்ன
ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியம்பினுனே.

(இ - ள்) புண்ணியத்தை யளிக்கும் விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டுத் திருப்பயங்குளையும் மூன்று திருவழிகளையு முடைய சிவபெரு மான் பூவம் அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தானசெடக தவத்தினால் மனம்பதித்து

பொருத்தக்கேட்டி, பிறகு (யாவரும்) எண்ணத்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (சுருதி) புணிய (அதனை அவருக்குக்) கூறினான். ஏ - று. (க)

வேரியங் கமலப புத்தேள விளம்பிய முறைமை யோடே
சிறிய வியாத மேலோன நெளிதடுத்த தவங்கள் சான்ற
கூரிய பிருகு வென்பான குரைகட லமிழ்த மெனன
வாரிய மொழியரற செய்யு ளாககின் னகில முயய

(இ - ள்) தேன சொரியும் அழகிய தாமரைத் தவில விறிறுக்கும் பிரம தேவன் கூறிய கிரமப்படியே சோதி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திரு வாய்நாநருள், மேம்பட்ட தவங்கள் பிருந்த பிருகுமுனிவன் சததிககின்ற (பாற்) சுடவிற னேனறிய அபிராதம்போல வடமொழியிற சுலோகங்களாக உலகன் ருய்யும் படி செய்தனன் ஏ - று. (61)

கருதுபா சீனையே லீலா காண்டமென தபு ராணத்
திருவகை யாகுவ காண்ட மிரு நாற்றைம பதுகாண டகதுள்
மருவிய வகதி யாய மறறவை பெல்லாங் கூடும்
பொருவரு கிரந்தம் பன்ன ராயிரம் பொருநதாநிறகும்

(இ - ள்) அப்புராணத்தில, தியானிககத் தக்க உபாசன காண்டம் லீலாகாண்ட மெனறு காண்டங்கள் இருவகையாகும் அவவிறு காண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அததியாயங்கள் இருநூற்றைம்பது அவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லுகின்ற சமாமில லாத கிரந்தங்கள் பன்னிராயிரம் பொருந்தியிருக்கும் ஏ - று. (அ)

பாடிய தலைவன பேராற பாக்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செய்யுள் கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவன பேராற
பாடியல கின்ற காணு பத்திய மென்றும் யாரும்
பாடிய வாய ராகி பயனமிகப் பெற்று நினரா

(இ - ள்) தூலசெய்த பிருகுமுனிவா பெயராற பாக்கவ புராணமென்றும், செயத் தூவின மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கணதின பெயராற பெருமை பொருந்திய காணுபதயமென்றும், எல்லோரும் துதிககின்ற வாய்ப்புடையவ ராகி (அதனால்) பெரும்பலனை யடைநது நினராகள் ஏ - று. (க)

புளையற விளங்கு மிரதப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வரையெனக் குணமேம் பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னரையருக் கரையன சோட காந்தன தவிற கேட்பக்
கரையறு காந்தல பொங்கக் கடனொத் திடடா னன்றே.

(இ - ள்) குற்றற்ற விளங்கும் இரதப் பாக்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்னம்போல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தவஞ்செய்த பிருகு முனிவனென்பவன் மன்னர்மன்னனாகிய சோமகாந்தன ஆசையோடுகேட்ட, எல்ல யிலலாத ஆசையதிகரிக்க உறுதியாகக் கூறினான் ஏ - று. (60)

வேறு.

நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சுத்தியமாய்த் தற்புமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா னந்த மூகி. [ச

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்பார்.
மெத்தியவுள் எகத்தமாநத விநாயகமான் மியநதவததோ விரும்பிக் கே

(இ - ன்) நித்தியமாகியும், குணரத்தமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுத்த
மாகியும், மனததுக் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகி
யும், சத்தசு சித்து ஆநந்தமயமாகியும், இரண்டற்ற பொருளாகியும், அகண்டபரி
பூரணமாகியும், மலசம்பந்தமற்ற ஞானம் பொருந்திய இதயத்திலெருநருளியுமுள்ள
விநாயககடவுளுடைய மானமியத்தைத் தவமுடையவர்கள் விருப்புற்றுக கேட்
பாக்கள் எ - று (கக)

விருத்திரனைக் கொன்றனு நான்முகனு மதுவியினை வீட்டினு
முருத்திரனும் வழிபடுமா றேங்குமொரு தனிமுதலா யுலகுக் கெல்லாங்
கருத்தனுமாய விளையாடுங் கணபதிமான மியங்கணக்கில் பிறவி தோறும்
பொருத்தமுறத் தவம்புரியார விரும்பினுமற நவாசெவியிற் புகாதோ நாளும்

(இ - ள்) இரத்திரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும், உருத்திரனும் வழிபாடு
செய்யும்படி யோங்கிய ஒப்பற்ற தனிமுதலாகி, எல்லா வுலகங்கட்குந் தலைவனுமாகித்
திருவிளையாடல் புரியும் விநாயகப் பெருமானுடைய மானமியமானது எண்ணிலலாத
பிறவிகளிலெல்லாம் தவத்தைப் பொருந்தும்படி செய்யாதவர்கள் விரும்பினாலும்,
அவர்கள் செவியில் ஒருநாளும் புகமாட்டாது. எ - று

விருத்திரனைக் கொன்றன - இரத்திரன் நானமுகன் - பிரமன்.

மதுவியினை வீட்டினு - திருமால் இதனை,

விருத்திரனைப் பூரணம்

“காதி ரணமுனிற் குறும்பியிற் கண்ணாபா விரண்டு

பேத மாகிய மதுவுடன் கைடவன் பிறநது

சீத ரணநீனப் பொருந்தினா சீதரன் றேற்றறு

யாது செய்குவோ மெங்கனம் வெல்லுவோ மென்றன

தேற்ற மாயவரங் கேண்மினென றுரைத்தனன் திருமால்

தோற்ற நீவர மென்கொலோ தருகுவை சொல்லா

யேற்ற மாகிய வெங்களைக் கேளவர மென்றா

மாற்ற மென்கையான் மாயுமி னென்றனன் மாயன்.

மாயன் கையினுன் மதுவுடன் கைடவன் மடிந்தார

தோய மீதினின் மேதையைத் தூரத்தனா புவிக்கு

மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞ்சு

னேய மேதினி யிறுகிடச சிவன்பத் தினைந்தான்” - எவ்வருவனவற்றன்றிக்

எவனுடைய வாணியிற்றே பிரமனுக்குச் சிருட்டியுமெவ வுயிரும வாழ [ம்
வுவண்முயாத தவறகளிப்பு முருத்திரனாக் குலகமெல்லா மொடுக்கும் வீறு
பவனனுக்கு வீசுதலும் பாறகரற்குச் சரித்தலும்பன் னாளும் வைகு
மவனுடைய மானமியத்தை நாத்கிரபா தகாமுதலோ ரதிய மாட்டாரா.

(இ - ன்.) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினும் பிரமனுக்குப்
புடைப்புத் தொழிலும், கருடக்கொடியை யுடர்த்திய திருமாலுக்கு எல்லாவுயிர்களும்
வாழும்படி எத்தற்றொழிலும், உருத்திரனுக்கு எல்லாவுலகங்களையும் சங்கரிக்கும்

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எககாலமும் உண்
டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கட்டுளுடைய பிம்பாவததை நாததிகா பாதகர்
முதலானவர்கள் நியமாட்டார்கள. எ - று

உவணமுயாத்வன—திருமால், அதாவது சாசிபா மலைவியா பதினமூவரில்
ஒருத்தியாகிய விரதை பெற்ற கருடன தன் தாய்கட்டளைப்படி தேவலோகஞ்சென்று
ஆமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோறா வென்றுவருகையில், திருமாலெ
திரக்க, இருபத்தொருநாள அவருடன தோலவி வெற்றியினறிக செருசசெய்ய, திரு
மால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ விருமபிய வரங்கொடுப
பேன என, கருடன நீ விருமபின யான வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன நீ வாகன
மாகுவென, கருடனியைநதனெனப்பது இதுவே,

காஞ்சிபுராணம்

“வன்புள வேந்தனை வீர மகிழ்ந்தன
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கிவ
னுனபெ ருந்திற குணமகிழ் தே.ரமரநே ன
றன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றிஞ்ஞ
மாய னமமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
றாயை யோதிய சொற்றவ ருயெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூதியா
யேயு மிவவரம யானகொள நலசென்றன
ஆரத்தி கூடதர மமமொழி கேட்டொரு
மூரத்த மெண்ணி யுயாதது மொழிந்தயெய
வாாததை யிற்பிறழ வஞ்சியற் றுகெனச்
சோத்தி யாளன விடைபெற்றுச் சென்றன” —என வருவனவற்றனறிக.

மறையிடத்து மரியபனிற திரனாதி யமராமதி மீடத்தனா தோனா
துறையுமொரு பொருடனனை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
நிறையவரங் கொடுத்தகசரித் திரமனைத்தும் விளக்கிலை பேறு செயத்
குறைவறுமிப் புராணத்தைக் குறித்தவாகு நாரபயனுங் கூடு புனறே.

(இ - ன) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன இந்திரன் முதலிய தேவர்களு
டைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோன்றாமல் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற
பொருளாகிய விநாயக மூரத்தி, தமலை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுரு
வெடுத்த மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கி நிலை
பெறுதல் செயத் குறைவற்ற இப்புராணத்தை நீனைத்தவர்களுக்கு, நாலவகைப்புரு
டாத்தங்களுங் கைகூடும் எ - று

நாரபயன - அறம் பொருள இனபம் வீடு எனப்படும் (கச)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்ட வாகுடும் பந்தமெலாந் தகா நூறு
மைவகைமத் குஞ்சரத்தின சரித்திரமெல லாமபிரம னாதி கேட
னிங்கிவர்க்கு முறைப்பரிதா யினுநொகுத்து வியாதமுனி வியயபு மாறே
துங்களுக்கு மொழிவென நேற்றவருந் தவசுருத் துவலப புககான

(இ - ன) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் கிரவனஞ் செயத்
வர்க்குப் பந்தங்களெல்லாவகை அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

கனையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆட்சிசெய்த முதலிய இவர்கட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவர் சொல்லியுங்கையே யுங்களுக்கெஞ் சுருக்கிச் சொல்லுவேனென்று, அருந்தவஞ் செய்த குதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினா. எ - று

(சுரு)

புராணவரலாற்றுப்பீடலம் முறையிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - நூறு

புதிதும்.

மதிமிகுஞ் சோம காரதன வனம்புகத் துணிந்த வாறுந்
கதிநரு மகற்கு நீதி கடைப்பிடித் துரைத்த வாறுந்
விதியுரி யபிழே சித்தது வேருதவற களித்த வாறுந்
பதியுன லிலலா னோடும் பட்டநது கான புகுந்த வாறுந்.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகாரத மன்னன வனம்புகத் துணிந்தவகையும், கற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனுக்கு உறந் யாக நீதிமாடகத்தை யுரைத்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராச்சியாபிழேசெய்தது இராச்சிகங்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்றும் நீங்கிச்சென்று வனத்தையடைந்தவகையும். எ - று

இதுமுதல் முப்பத்தாறாஞ் செய்யுள்களுந் குளகம் தண்டியலங்காரம் "குளகம் பலபாட டொருவினை கொள்ளும்" என்றது குத்திரம் (க)

ஆறஞற பிருகு வென்னு மயிஞனை யடுத்த வாறுந்
திங்கது முனிவன பண்டு ரொய்கினை யிரண்டும வெவவே
நூறஞற குரைத்த வாறு மொளிராமணி மோலி வேந்தன
நுங்கிய பிரம சாயை பெரடும்பிணி தவிராத வாறுந்

(இ - ள்.) (சோமகாரதன) அவ்விடத்தில் வசித்த பிருகுமுனிவனை யடுத்தவகையும், முதகாலத்தில் (சோமகாரதன) செய்த (நல்லினை தீவினையாகிய) இருவினைகளையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன அவனுக்கு வெவவேறாகச் சோலையவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின் கிரீடமணிந்த சோமகாரதன தாங்கிய பிரமஹத்தியையும் பணியையும் விலகியவகையும் எ - று. (உ)

மறைநெறி வியாதன புநதி மயங்கிராண மலரின் வைகு
மிறைவனை யடுத்த வாறு மிபமுகன மறுவை வேந்தன
முறையுனி விபாதன காதின் மோழிநததுந் கணேசன பாத்த
நறைமலா மூவ நூநதா நயநதுபா சித்த வாறுந்.

(இ - ள்.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன மதிமயக்குந்து, அன்றலாந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனை யடுத்தவகையும், பிரமதேவன விநாயகக்கடவுளுடைய மந்திரத்தை வியாதமுனிவன செவியில் முறைப்படி யுபதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பதமாகிய தேன பொருத்திய தாமரைமலரை மும்மூர்த்திகளும் விருமபி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (கூ)

முத்தொழின் மூவ் ருக்கு முன்னவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம விசுவருதன் என்கடன னோ
யுய்த்தனன் நெறித்த வாறு முலகபன படைத்த வாறு
செதிபுத திகளை நாதா திருமொழி புரிந்த வாறும.

(இ - ள்) முன்னோனாகிய விராயகப்பெருமான திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாகி) முதலொழிவகளை (கைகடம்படி) திருவருள் செய்தவகையும், மிகவுலக மெல்லாம விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அவர்களைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன் உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விராயகக்கடவுள் செதிபுத்திகளைத் திருமணஞ் செய்தவகையும் எ - று (ச)

மாறுயா மதுகைத் திண்டோனா மதுகயி டவனாக கொல்ல
வாறெழுத தரவப பள்ளி யமரனா தரித்த வாறும
வீறுபுத் திரளி லாமல வெய்வன மடுத்த வீமன்
தேறிய விசுவ வாமித் திரனகழல் சோந்த வாறும

(இ - ள்) பகைமைமிக்க வலிதங்கிய திண்ணிய தோளையுடைய மதுகயிட வர்களைச் சங்கரிக், சேடசயனத்திலமாந்த திருமால் சடகதமநுவச சபித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பேறினறி மணநகரமும் வந்ததையடைந்த வீமன், தேறிய விசுவாமித்திர முனிவனுடைய பாதங்களையடுத்தவகையும். எ - று (சு)

புககவேல வீம னுககுப புகனமுனி யவனகு லத்துத்
தககனோய தீர்த்த வண்ணஞ் சாறயிய வாறுந் தககன
முககல ருபதே சங்கொனா முறைத்தரித் திட்ட வாறுந்
தககனமுற பிறப்பிற சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும

(இ - ள்) (வனத்திற) புகநக் வீமனுக்கு, (மேற்) கூறிய விசுவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத்தககன ஸாயநோந்த வித்ததைச் சொல்லியவகையும், தககன முககலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையைக் கூறியவகையும், முறப்பிறப்பில் தககன சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும் எ - று (சு)

உற்றவிக் தககன பண்டைச் சன்னத்தி லுத்தித் தமைந்தன
பறறில னாகி முத்தி படாந்தமை யுரைத்த வாறுந்
கொற்றவ னாக வெழுவ கோதையைச் சூட்டத் தகக
னறறியில் விதாபப் தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும

(இ - ள்) பொருந்திய இரத்த தககன முரப்பிடபிற பிறந்த புதவன பறறிலலாதவனாகி முத்திபடைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகுமபடி யானையானது மாலைசூட்டி; தககன குற்றறிலலாத விதாபத்தேயத்தை யரசுசெய்தமை யுரைத்தவகையும் எ - று.. (சு)

அந்தமா தவனவ வீமற் கருணமனுப புகனற வாறு
மைந்தனா கியவு ருக்கு மாங்கதன் முகுந்தை சாபந்
தந்திட மெனந்த வாறுந் சாரனதுநா ரதனை னறகு
வெந்திறற் சாபத் தீர்வு மேதக வுரைத்த வாறும.

(இ - ள்) அந்த விசுவாமிததிர முனிவன் அவலீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதலவனுக்கி உருக்குமானகதன் முருகத்தை சாபம் கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவனு அங்கு வந்து அவவுருக்குமாங்கதனுக்கு சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும் எ - று (அ)

இந்திரன் சாபம் பெற்ற தியம்பிய வாறுந் தேவா
மந்திரி கவுத மன்பான் மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திர கதனை யன்னு னியம்பிய தறைந்ந வாறு
மிந்திரன் பூசை யாற்றி விண்ணினமே லிருந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இந்திரன் சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதிமுனிவன் கௌதமமுனிவரிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அம்மனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும் எ - று (க)

உருக்குமாங் கதன்பின் முததி கீளையொடு முற்ற வாறுந்
திருக்கூறு தந்தை பானந்த திரங்கிருச் சமத் நென்பா
னுருக்கமொ டற்ற வாறு முவனவரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க னோற்றுத் திரிபுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ - ள்) பின்னர், உருக்குமானகதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முததிபெற்ற வகையும், திருச்சமத்தென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன் தவஞ்செய்து பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (க0)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்ற சாண்ட வாறு
மரிமுதற் தேவ ரன்னு னைவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல வரங்கு சுண்ட வெருவனும பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும்

(இ - ள்) திரிபுரன் திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்த வகையும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னுழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ் செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமானும் (விநாயகரிடத்து) நல வரங்களைப் பெற்றவகையும், வினவுக்குப் பிரமனுக்கும் (தேதேற்ற) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும். எ - று (கக)

இமையவெற பரையன் பாகக் ரேரம்பன் சதூததி நோன்பை
புமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ னோறவ வாறுந்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம் னோற்ற வாறு
மமைகவு தமனுங் கோத நளன்னுட டித்த வாறும்.

(இ - ள்) இமாசல மன்னனிடமாக உமாதேவியார விநாயக சதுர்த்திவிருத்தைக் கேட்டவகையும், அவவுமாதேவியா களிப்புற்று (அவ்விருத்தை) அதுட்டித்த வகையும், சாந்தம்பொருத்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன அதுட்டித்த வகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நான் அதுட்டித்தவகையும். எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத் தொக்கபா தலத்தி னீங்கிச்
சுந்திராங் கதனமண் வந்து தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைத்து மவுணர்த் தாக்க மயினாதி நோற்ற வாறும
வெந்ததன னுருவம் வேண்டி வேணமத நோற்ற வாறும

(இ - ன்) அழகிய மனைவியானனை நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாசலத்தி
னின்று நீங்கி, சந்திராகதன பூமியில் விடுத்து தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில
வாகனமுடைய முருகப்பிரான வலியுடைய அசுரனாகக்கொல்ல நோற்றவகையும்,
வேளாகிய மதன்ன சாமபரான தன் வடிவுபெறக் கருதி நோற்ற வகையும். ௭ - று

மாதொரு பாகா சேற வலியழி யாகி சேடன
கோதற நோற்ற வாறுங் கொற்றவன சூர சேனன
பூதலம் விமானத தோடு பொருகக்கென் விழுகது நின்ற
மேதகு மகவான றனனை வியப்பற வினாவு வாறும

(இ - ன்) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான கோபிக்க, வலியழி ஆதி
சேடன் குற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனன் விமானத்துடன் விளங்கு
பூமியி லிறங்கிநின்ற மேம்பட்ட இரதிரனைவியக்குமபடி வினாவிய வகையும் ௭ - று

மருவுசங் கடச தூத்தி வானந்தன் பிதிரா சேரப
புருசுண்டி நோற்ற வாறும புத்திரப பேறு வேண்டி
கிருதவி ரியனகா னத்துக் கெழீஇத்தவம் புரிந்த வாறுங்
கருதுகோ ளாக வேயங் காரக நோற்ற வாறும

(இ - ன்) பொருந்திய சங்கட சதூத்தி விரதத்தை, புருசுண்டி யென
போன தன்பிதிராகன மோக்ஷமுடைய நோற்றவகையும், கிருத வீரியன புத்திரப்பேற
றினை விருமபி வனத்துச் சோந்து தவஞ்செய்த வகையும், அவகாரனை நீனைகத்தக்க
கிரகமாகுமபடி நோற்றவகையும் ௭ - று (கரு)

எள்ளியே ரம்பன பாங்க மெய்திய சாபஞ் சோமன
றாளநுந் நோற்ற வாறுஞ் சங்கட சதூத்தி நாளிற
கொள்ளுறும் புத்தி யினயிக் குளிராறு கிறைவற கிட்டுத்
துளவிடைக் கரம்புலேசரி தூயவி டடைந்த வாறும

(இ - ன்) சந்திரன் (யாவராஹம்) இக்ஷவுறறு, விராயகரிடம் (அடைந்து)
தான் பெற்ற சாப தளளுறும்படி நோற்ற வகையும், சங்கட சதூத்தி நாளில் தனக்
குத் தெரியாமல், [அபுத்தி பூவமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விராயகருக்குச் சாத்தி,
துளவிடைக் கரம்புலேசரி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும் ௭ - று (கசு)

குறுகன லாசு ரப்போக கொடியனை விழுங்கும் வெம்மமை
யறுகருச சனையான முகக ணைங்கர லீத்த வாறும
வறியவன செலவ மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி
யிறையவ னோரது பலவே றத்சய மிழைத்த வாறும.

(இ - ன்) சமீபித்த அனலாசுரனெனணுந் தியோனை விழுங்கிய வெப்பத்
தை, திரிநேத்திரங்களையும் ஐந்து கரங்களையுமுடைய விராயகக்கடவுள் அறுகருச
சனையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன செலவமுடையபடி வளங்கிந் அறுகொன்
றனை வாங்கி இறைவனாகிய விராயகக்கடவுளராயந்து, பலவேறு திறப்பட்ட அறபு
தங்களைச் செய்தவகையும் ௭ - று (க௭)

வரகவுண முன்னி யன்றன் மனைவிசீயா ரறுகு தூக்கித்
தரகனை கங்கண் மூவா சகலமு நிகரா வரறு
மரககனே கிராத னென்னு மவாவனனி யிலையொன றர்ச்சித்
கிரகமிக குறுமே ரமப னெழிலுல கடைநத வாறும்.

(இ - ள்) சிறந்த கவுணமுன்னியனுடைய மனைவி ஓரறகினை (குபேரன் முதல் தீராவில்) தூக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியலகளும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகராநாத வகையும், அசுரனும் வேடனுமாகியவர்கள் ஓர் வன்னிபத்திரத்தினு வாச்சித்துக் கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூர்த்தியினுடைய அழகிய வுலகத்தை யடைந்தவகையும் எ - று

(க௯)

இரணிய கசிபைத் தாக்க வந்தினா மணாள காற்ற
வரமினி தனித்த விண்டு விநாயகன மலாததாள போற்றிக்
கரவினமா வலியை வென்று வரமன்ன களித்த வாறு
மரவக லலகுற கீர்த்தி யருமகப் பயந்த வாறும்.

(இ - ள்) இரணியகசிபனைக் கொல்ல விஷ்ணுமூர்த்திக்கு மிக வரத்தை இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலர்போன்ற திருவடிபையைத் துதித்து வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வரமன்ன சக்தோத்திரத்தவகையும், பாம்பின படம போலும் அகன்ற அல்குலையுடைய கீர்த்தியெனப்பவள அரிய குழந்தையைப் பெற்ற வகையும் எ - று

(க௯)

வன்னியின் பூசைப் பேற்றால வலவிடந தவிராத கீர்த்தித்
தனமக னுயர்ந்த வாறுளு சமியுமந தாரன றுனும
வன்னிமந தார மான வாறுமவா னவாகள சாப்
மன்னவா மனைவி மராக ளருச்சிபைத் தீரந்த வாறும்

(இ - ள்) வன்னியின் பூசாபலனால் வலிய விடவேகத்தைத் தவிரந்த கீர்த்தியின் மகன பிழைத்த வகையும், சமியும் மந்தாரனும் முறையே வன்னியும் மந்தாரமுமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவா மனைவியா அருச்சினைசெய்ததால் ஒழிந்த வகையுந். எ - று.

(௨0)

கிப்பிரப பிரசா தன்றான கிளாவரம பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத வீரி யனமக வுயிர்த்த வாறும்
வெறபிலிந திரவி மானம விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந்
தப்பறு சூர சேனன முத்தியிற சாரந்த வாறும்.

(இ - ள்.) கிப்பிரப்பிரசாதனென்பான் விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும், சமானமற்ற கிருதவீரியன் மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்நிரவிமானம் ஆகாயத்திலெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன முத்தியிற கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரசு ராமன் பல்வரம பெற்ற வாறு
பிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்சு மாறும்
விராவுகா சிபன்முன்னுலோ பூசனை விநோத்த வாறு
மராவகட டைசத்திரா னும் மரபிரம புகின்ற வாறும்.

(இ - ன்.) துதிசெய்த பரசராமன் பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன் பூசித்த வகையும், அகத்தியன் பணிந்த வகையும், (அன்பு) கடைய காசிபன்முதலானோர் பூசித்த வகையும், பாம்பினை உகரத்திற (பந்தனமாகக்) கட்டிய விராயகக் கடவுளுடைய சகத்திரநாமங்களைச் சாற்றிய வகையும். ஏ - று (2 உ)

கண்ணெனு மரச னேனாற் கபிலமா தவனைகச சிரதா
மணிகவார தரமபு செயய மாதவன் போற்றிச செயத
விண்ணொரி வேளவி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய
கணிவகுத் தமாநதன் னான யழித்தது மீட்ட வாறும.

(இ - ன்.) முன்னாள், கண்ணெனு மனைன் பெருந்தவமுடைய கபில முன்வன கையிலிருந்த சித்தாமணியை யபகரித்துத் துன்பம் விளைப்ப, அககபிலமுனி வன் வளர்த்திய பூங்கொத்துபோன்ற யாகத்தீயினின்றும் எமது பெருமான திருவவ தாரஞ்செய்த அணிவகுத்திருந்து அககனை யழித்து அசிரதாமணியை மீட்ட வகையும் ஏ - று (2க)

அமபுக கிழவன் மேனா ளாவிப்ப வதனிற் றேனமி
யுமபாகன முதலோக கினன் லுறுததுசிர தூரன் தன்னை
யமபிகை யிடத்திற றேனமி யடற்கரி முகவ னுகித்
தம்பிரான கொனறெல லோகருந தண்ணருள புரிந்த வாறும.

(இ - ன்.) தாமதாமலரில் வசிக்ரும பிரமன் முற்காலத்திற் கொட்டாவிவிட, அதினின்ற தோன்றித் தேவான முதலானவாகடகுத் துன்பம் விளைத்த சிந்தூர னென்பவனை, கணேசபெருமான உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதங்கிய யானை முகவ னுகித் தோன்றிக் கொன்று யாவாகருந தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும் ஏ - று.

வேரதபி நந்த னன்றன் வேளவியோ டேனை யோராதவ
சாரதெரி வேளவி யாதி கருமமுங் கெடுத்துத் துன்பே
யீந்தவிக கினனை நாத னிருடிபாா சுவாபாற் றேனமிப
போரதமாந திரத்திற றுழத்திப் புலனங்கன காத்த வாறும.

(இ - ன்.) அசஞ்சிய அபிரந்தனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிக்கின்ற அககினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்கையுங் கெடுத்தது, (உலகுக்குத்) துன்பத்தை யே கொடுத்த விககினென்பவனை, விராயகக்கடவுள் பாசுவ விருடியிடமாகத் தோன்றி, வந்தமாதிரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைக் காத்த வகையும் ஏ - று (2இ)

துமறை கவரச சங்கா சரணிற மறையோ னுகி
மாமறை வழக்கஞ் செய்து வருங்கம லாச ரன்ற
னேமவல லுயிரை வேளவி யிடத்துறின றெழுந்த மஞ்ஞக
காமரு பறவை யூரந்து கறுத்தருள புரிந்த வாறும.

(இ - ன்.) சங்காசரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விராயகக் கடவுள் வேதியனாகப் பெருமைபெருந்திய வேதவழக்கஞ்செய்து, வருகின்ற கமலா சரனுடைய மூர்க்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்ற தோன்றிய அழகிய மயிற் பறவையையூரந்து கோபித்து, அருளபுரிந்தவகையும். ஏ - று. (2ஈ)

சிருதுவென றுரைக்குந் தியோன நேவநாச சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ரமபு னவந்தரி யு தவுணா செய்த
வெந்திறன மாயை யெல்லாம் வெனநவன ற்ணையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்குநன ற்ளித்த வாறும்.

(இ - ள்) சிருதுவெனறு சொல்லுங் கொடியோன தேவர்களைச் சிறையிலிட,
விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த
வெவ்விய வலியமைந்த மாயைகளையெல்லாம் வென்று அழிந்துகொன்றும், குறை
வுற்ற வைதிக மாரக்கமானது நன்றாக வழங்குமபடி அருளியவகையும் ஏ - று (உ௭)

மாதவ நென்னு மீன்னன் மணமகள் சுமுதை யென்பான்
மாதவம் புரிய வனஞ்ஞை மருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற் றவடகுசு செய்த வெறுழுவலித் தூமன றனைப
பாதலத் தவிந்து வீழ்ப பராபரன முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்) மாதவநென்னு மரசன மனைவியாகிய சுமுதையென்பவன் பெருந்
தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில் ஒரு பாலனாகி, அசுசுமு
தைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனைப்பவனைப் பாதலத்தில் அழிந்து
வீழும்படி கோபித்தவகையும் ஏ - று

பராபரன - பரமம் அபரமுமானவன் பரைக்கு மேம்பட்டது சிவமென
பது சித்தார்த்தம் (உ௮)

பெருமறைக காதி யான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பொருகனி நீச னைப் பொருநதுமை பிடியாயக கூடித்
தருமொரு தோனற் லாகித் தந்திமா முகணைச சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சாபம் விநாயகன் நீராதத் வாறும்

(இ - ள்) பெரிய வேதங்கடகாதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவ
பெருமான பேரபுரியும் ஆண் யானையாகவும், உமாதேவியா பொருந்திய பிடியானை
யாகவுந் திருவிளையாடலசெய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலியு கயமுக்காசுரனைக்
கொன்று, அஞ்சிய வினாவின் சாபத்தை விநாயகக்கடவுள் நீராததவகையும். ஏ - று

சருதிய தருளே ரம்பன் கரியப் னதிகி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவாகட காகித்
திருகிய மனத்துத் தேவந தகனராத தகனைச செற்றும்
மருவுதன் னுலகங் காசி மனனனுக் களித்த வாறும்.

(இ - ள்) (அன்பர்) எண்ணியவற்றையருளபுரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியப்
முனிவன் (தன்மனைவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்களசெய்ய, அவாக்குப்
புத்திரனாகி, கோணிய மனதையுடைய தேவாந்தன நராதனை என்போரைக்
கொன்று, பொருந்திய தம்முடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த
வகையும் ஏ - று (௧௦)

சுராதப ரகற்றி வெற்பின் றேகையா னனத்திற் றேனறி
விரவருள் வழங்குந் துணடி விநாயக னுன் தேவ

னரவணி விசுவநாதனணிநகரகாசி நெய்த
வரமலி திலோதா நனமெய புனத்தினை திரித்த வாறும

(இ - ள்) . மிக அருளுகருகி துணடி விராயககடவுள், தேவர் தனபத்
தையொழித்து, பாவத்தேவியா திருமுடித்திறேனுநிச சாப்பாபரணமணிநத விசுவ
நாதப்பெருமான அழகிய காளிகரத்தையடையுமபடி, மிக வரதடைபெற்ற திலோ
தானனுடைய உண்மைமனத்தை மாற்றியவகையும் ௭ - று (௬௧)

விடமணி மிடறமி னுனை விராயக னுகிச சென்று
மடமறு மரீசி தனபால வல்லப யாகி வைபுரு
தடவரை மானை வேட்டத தழுவென மாயோ னீரை
விடாதபு மாத ராபன னிருவரை மனந்த வாறும

(இ - ள்) ஆலத்தையணிநத கண்டதையுடைய சிவபெருமானே விராயக
கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில் வல்லபயாகிப பொ
ருதிய பாவத்தேவியின் அமிசபூதையை மணமுடித்த, உவவகினி முன்னே
திருமால் பெற்ற தனபமற்ற பன்னிருமாதாகளை மணஞ்செய்தவகையும் ௭ - று

மரயவன விராய கனபான மறவன நைத கேட்டு
தூயமெயஞ ஞான நந்தத் தொல்லியல புணரந்த வாறு
மேயவிப புராணங் கேட்ட வியாசனே ரம்பற போற்றி
யாயுமிப புராண மெல்லா மணிபெற விரித்த வாறும

(இ - ள்) விஷ்ணுமூர்த்தியானவா விராயககடவுளிடத்தில் விராயக கிதை
யைக்கேட்பு புனிதமாகிய உண்மை ஞானநதத் தன பழமையாகிய துயர்கையை
யறிந்தவகையும், பொருதிய இரதப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விராயக
கடவுளைத் துதிசெய்து, ஆராயினேர் இரதப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறிய
வகையும் ௭ - று (௬௨)

பன்னிய பிருகு தனபாற பாக்கவ புராணங் கேட்ட
மன்னவன சோம காதன மழையதக களிற்றுத் தேவன
றன்னுல கடுத்த வாறுஞ் சாற்றினன சூக மேலோ
ன்னவன னுனாதத் வாறே யவையெல்லாம் புகழ்ப புகைகள்

(இ - ள்) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில், பாக்கவபுராணத்தைச் சி
வனுஞ்செய்த சோமகாதரகாசன, குளிரந்த மதப்பெருக்குடைய யானை முகவிராயக
கடவுளுட்கதைச் சோகதவகையும், சூதமுனிவன் (எளியசாரணிய முனிவர்களுக்கும்)
கூறினன அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கி
னே ௭ - று.

பதிகமாவது - பலவகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது இங்கே விரா
யககடவுளுடைய பலவகை மானமியங்களையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமென்ப
பெயராவதென்க

“பதிகம் கிளவி பலவகைப் பொருளைத்
தொகுதி யாகத் தொகுதுணைப் பதுவே” — எனபது சூதகிரம (௬௪)

“ப தி க ம் மு ற னி ற ன்
ஆ ந்தி ரு விர த்தம் - ௩௮௬

கணபதிபூசை
திருச்சிறப்பலம்

முதலாவது உபாசனாகரணம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம்

கன்னியிள வாளைகய நினறுமிரை வாவத
துன்னிய பசுககமுகின் மீதுவனா தூவி
யன்னமெதிர பாயநதல்கின் வவவியமா தேயந
தன்னிகரி லாதசவு ராடடிமெனறுண்டே

(இ - எ) மிக்க இளமையுடைய வாளைமீன்கள கயத்தினின்று மேலேபாய,
நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தினமீது வளாகின்ற துவியையுடைய அன்னமானது
எதிரேபாயந்து (அதனை) மூக்காற கொத்திப்பொருத்துகின்ற தனக்குச்சானே யொப
பாகிய சவுராடடிதேயமென்று (ஓர தேயம்) உண்டு எ - று

கன்னியிளவாளை - நாகிளவகமுகு என்றறப்போல தூவி - அன்னசகிறகு
அலகு - பறவைமுகு, இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப

கயனின்றும என்றும் பாடம் கயல - சேற்கெண்டை (க)

நாவலீக னூலீனிடை நாடடியவந நாடபு
லேவலீரு மாதருமி யறற வெழின மிகந்
வோவடனை யராபுரியு டோமைலி சோலைத்
தேவநக டொன்றுதிசை போமிசைய துண்டே

(இ - எ) நாவின்வனமையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அசசவு
ராடடிதேயத்திலே, அரிய மககையாகனும் ஏவலசெய்யுமபடி அழகுமிகக் கித்திரம்
போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைக்குநத தேவநக
ரென்று திசைகளிற்சென்ற கீததியையுடையது (ஓநகரம்) உள்ளது. எ - று

ஓடை - மாதர விளையாட்டு இசை - கீததி (உ)

மாநதாமகிழ கூரவள மாநகரி ருநதே
யேநதுதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும்
போந்தமரின வேந்தாபுறங் கண்டுவருநு சோம
காந்தனெனும் மன்னனரு ளாற்கடலை வென்றான

(இ - ள்) மனிதர்கள் களிகூரும்படி வளமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயர்ந்த வலியுடைய புயத்தினைப்போற்றிப் பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத் தாங்குகின்ற யுத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமகாந்தனென்னும் பெயரையுடைய மன்னவன் கருணையாற கட்டிலெனவெனவனும். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர் (ங)

தக்கவழி வாலமரர் தங்குருவை வென்றான்
மிககொபாறை யானெடிய மேதினியை வென்றான்
நெருக்கவொளி யாஸிலகு சூரியனை வென்றான்
னக்கபுக ழா லுவவு நாணமதியை வென்றான்.

(இ - ள்) தகுதியாகிய உணர்விலை தேவாருவாகிய பிரகற்பதி முனிவனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினால் பெரிய பூமியை வென்றவனும், கூடிய வொளியினால் சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கோத்தியாற பூரணசகசகினை வென்றவனும் எ - று

உவவு - உவாவெனட்டனறியு உவா - அமாவாசை பூரணைகள், இவற்றால் நாணமதியெனந்து நோக்கிப் பூரணை யென்பட்டது (ச)

ஆணையத் துலவடவை யங்கியினை வென்றான்
கோணவலி யாறகுலவு மேருவரை வென்றான்
னேனையுறு முளவலியி னேரிமையம் வென்றான்
வீணைவீணை யானமிதுன் கினனரமும வென்றான்

(இ - ள்) கட்டிலையிலை வடவாமுகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மனவலியினால் அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத்தொழிலினால் மிதுன் கினனரங்களை வென்றவனும் எ - று

• வடவை - பெண்குதினா ஈண்டுப் பெண்குதினா முகமுடைய அக்கினியை யுணர்ந்தியது இது சமுத்திரமானது தன் எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனால் கடலிற் றாடிக் கப்பட்டது இது எவற்றையுந் தீயாலழிக்கரு சருணத்தில் வெளிப்படுவது, இதனைக் கடையனவென்றும், ஊழித்தீயெனறகு சொல்வதுமுண்டு. (ரு)

கைக்கொடையி னுலெழுந் நுமபுயலை வென்றான்
மெயக்கணமு காலுருவ வேணமதனை வென்றான்
வைக்கருதி யாலளகை மன்னவனை வென்றான்
னெக்குமிகு போகமதி லிரதிரனை வென்றான்

(இ - ள்) கைக்கொடையினால், (கைமமாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங் களையும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகினால் அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைக்கின்ற நவநீதிகளால் அனகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிக்க போகத்தால் இரதிரனை வென்றவனும். எ - று.

எங்கும் - எங்கும் வலித்தல்.

சோமகாந்தன் வனப்புக்குணிந்தபடலம். ௧௩௩

எழுபுயல்கள்—சம்வர்த்தம் - ஆவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரித்தம் -
துரோணம் - காளாமுகி - நீலவாணமென்பபெயர் இவைமுறையே மணி - நீர் - பொன்
பூ - மண் - கல - தீகளைப் பொழிவன

எழுநூற்புயல் - எழுகின்றகரியமேகமெனினுமையும்

வேணம்தன் - இருபெயரெட்டெப்பண்புத்தொகை (சு)

தெள்ளுகலை யாறபெரிய சேடனையும் வென்ற

ணாளமகிழ நானமறைபு மோதியதி தத்தாற

றாளரிய நீதிபுகல் சாததிரம யிரகான

தொள்ளாயறு தத்துவசொ ரூபமுமு ணாரநான

(இ - ள்) தெளிந்த கலைஞானங்காற பெரிய ஆதிசேடனையும் வென்றவ
னும, மனமகிழும் நானது வேதங்களைபுமோதிய திறத்தினால், தள்ளுதற்கரிய நீதி
யுரைக்குஞ் சாததிரங்களை யறிந்தவனும, துன்பமற்ற தத்துவசொரூபத்தை யுணர்ந்த
வனுமாவான் எ - று (எ)

வேறு

உருவ வானே தீவிரையை யொறுதரும் வித்தி யாதீசன்

மருவு கேமங் கரணன்மை வளங்கு ஞான கெமியினே

பொருவில் சுபல னெனவைவா புரைநீ ரமைச்ச ருளாபகைஞர்

குருதி பருகித் தைசுத்தெவிட்டுக் கூலேற சோம காந்தனுக்கே.

(இ - ள்) சத்துருக்களுடைய உதிரத்தைப்பாணஞ்செய்துமாயிசுத்தைத் தேக
கெடுக்குங் கூமைவாயாத வேறபடைதாங்கிய சோமகாந்தனுக்கு, உருவவான - தீவி
னைகளை யொழிக்கும் வித்தியாதீசன் - பொருதிய கேமங்கரண - நன்மையைப் பெரு
கச்செய்யும் ஞானகெமியின - ஒப்பிலலாத சுபலன் என்று குற்றமில்லாத மந்திரிகள்
ஐவருளா எ - று

ஒதி யுணர்ந்த மதியொளியாற் குடைய பொழிபோற் பயப்படலா

வீதி யுணர்ந்த ஷுழிநிறகு நிகரி ல்மைச்சர தமைக்கூடிக்

கோதி லுலகம் பொழிபத்தாக கூறக் கோமான பணிமுடித்தி-

டேதி லையா நிலங்கொள்ள வெண்ணு மெண்ணம் பெரிதுடையா.

(இ - ள்) கற்றறிந்த ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுக்கு, உடைய ஐம்
பொற்களபோலப் பயன்படுதலால், நீதிமரக்கத்தை யறிந்தது (அதன் வழியில்) கிற்கும்
ஒப்பிலலாத மந்திரிகளைக்கூட்டி, குற்றமில்லாத வுலகமானது (அவனுக்குப்) பத்துப்
பொற்களென்று சொல்ல, அரசன் பணித்தவற்றை நிறைவேற்றி அயலரசர் பூமியைக்
கைக்கொள்ளும்படி கருதுங் கருத்தை மிகுதியாகவுடையவர்கள் எ - று (சு)

கிரண மெழிகரு மணிகுகொடிஞ்சிக ள்ளாதோ மூவா யிரத்திரட்டி-

கரட மதங்கொப் புளித்திழிபுங் களிற் பதினா யிரமாகும்

வீரவுநிறத்துப் பலபரியும் விளம்பிற பதினா யிரத்திரட்டி-

யரவ மலியும் படைத்தாணைக் களவின றுக்கு மவனறனக்கே.

(இ - ள்) அச்சோமகாந்தனுக்கு, கிரணங்கள் வீசும் இரத்தினக் கொடிஞ்சி
யானது விளங்குகின்ற தோகள் ஆறாயிரம் கணம்தமானது கொப்புளித்துப் பாய

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய ருதினார்களுக்கு சொல் லுமிடத்தில இருப்பதினாயிரமாகும். ஒசைமிகக் ஆயுதத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லை யில்லாததாகும். எ - று

தானை - காலாள் இசையெழுளால் அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனை யின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (க0)

கற்பால் வடமீன புறங்கண்டாள கவினு லீர்தி சசிகமலை
பொற்பா ராமபை திலோததமையைப் பொருது புறங்கண் டாளரைய
னிற்பாற கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள சுதனமை பெனுமபெயரா
ணற்பா சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(இ - ள) சோமகாந்த னிலலக்கிழமைபூண்டு இல்லற நடத்துபவள் சுதன மையெனும் பெயரினாள், கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள், அழகினால் இரதி - இரத்திராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரம்பை - திலோததமை முதலானாவென மவள், நல்ல வுலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள் எ - று

வடமீன - அருந்ததி, வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம் வடதிசையிற் பல நகரத் திரங்குகளிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது (கக)

இன்ன சுதனமை வயிற்றுதித்தா னேம கண்ட நெனுமபெயரான்
கொன்னும் பதினு யிரமயானை கோணை வலியான பகைத்தெதிராத
மன்னா நடுங்கப் புகையுயிராகு மடங்க லணையா னிவாபலருந்
துன்ன வளாசெங் கோலோச்சிச சோம காந்தன் வாழுகுதிநாள்.

(இ - ள) இத்தகைய சுதனமையென்பாள் வயிற்றில் ஏமகண்டனென்னும் பெயரையுடைய புதலவன் பிறந்தனன் அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன், பகைக்கொண்டதிருந்த அரசர்கள் நடுங்குமபடி புகை யுயிராக கின்ற ஆண்கிங்கத்தையொத்தவன் இவாகளெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோம காந்தன் வளாகின்ற செங்கோலுச்செலுத்தி வாழுக்காலத்தில், எ - று. (கஉ)

பண்டு புரிந்த தீவினைபாற பாழி யுடம்பிற குட்டநோய்
மணடி பெழுதது நினைங்குருதி வழியு முடைநீர் சியனைத்துங்
கொண்டு மணிகர திரமருந்து குயித்துப் புரியுந் தொறுமந்தோ
மணடி வளர வெயதுயிர்த்து வேர்தன் வெறுத்தது கிதுசெய்தான்.

(இ - ள) சன்மாந்தரத்தறிசெய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினால், பெருமை தங்கிய (தன்) தேகத்திற் குட்டநோய் மிகுந்தெழுந்து, நீணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடை நீரும் சியும் இவைமுதலியனவும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோடுததுசெய்யுந்தோறும், ஐயோ! அதிகரித்துவளரப் பெருமூச்சவிட்டு, சோமகாந்தன்போகக் களை) வெறுத்தது இவ்வாறு செய்தனன். எ - று.

மணி - வாலரசுருளிகை.

(கக)

வேறு.

வயமணி மடங்கலேற றணையின் வைகியே
வியவரி னைமச்சனா, விளிப்ப மற்றவா

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம். கக எ

பயனுற வந்தடி பணிநடுக முந்தபின
னயமொழி யாலுள நைந்து கூறின

(இ - ள்) வெற்றியிருக்க சிலகாந்தன், திவிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறுமபடி வந்து (மன்னவனுடைய) பாதங்களை நமஸ்கரித் தெழுந்த பின்னா, (சோமகாந்தன்) மனமவருந்தி இத்தமாகிய வாததைகளாற் சொல்ல வாயினன எ - று

மடங்கலேற்றனை - ஆண்கிங்கங்களுக்கமந்த பீடம் (கசு)

பொருந் தலா பகைகெடப் பொருது வென்றனென
நிருந்திய வுலகெலாரு சிறப்பிற் காத்தனென
மருந் துணு மமராகு மருமாறழிவென
விருந்திலா முகமலா விளங்கங் கடைநென

(இ - ள்) சத்திருக்கள பகைமையொழியுமபடி (அவர்களுடன்) போசெய்து வென்றேன, திருத்தமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன் காத்தேன, தேவாமிந் தத்தைப் புசிக்கும் இமையவாகடரு யாகங்களுஞ்செய்தேன அதிதிகளுடைய முக மாகிய மலர்கள் மலாச்சிபெறச்செய்தேன எ - று (கரு)

சோலையோ டறங்குளந் தொட்டு மோதனச
சாலையோ டனைத்துள தரும மாககியு
மாலையாயக் கருமபென வடாக் கு நேரயதவிர
நாலையா ன்மிருகில னுனித்த கேவலியிர

(இ - ள்) துடபமாகிய நூற சோலையையுடையவர்களே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களைடுத்தும், அன்ன சத்திரத்தாடன் உள்ளனவாகிய தருமங் களையெல்லாஞ்செய்தும், ஆலைவாயிலகப்பட்ட கருமப்பேரல(எனனைத்) துன்புறுத் தும் கோரைய பொழிக்கத்தக்க நூலினை யானறிந்திலைன எ - று

அனைத்துள தருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள் தருமம் பலதிறப்பெம் அவற்றுட் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து அவற்றை,

காந்திப்புராணம்

“தெய்வந்தென புலத்தார பூத மானிடம் பிரம மென்றே
வைகை யெச்சம் பூசுதந் துறந்தவா மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வாக கிலம் மனைக்குப் கரணந் தேம்புப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணு மிறங்கு சோலை

இரப்பவா குருட் ரெவவ முற்றவாப் புரத்தல வெநோய்
துரக்குநன் மருந்து தூவாய மகவினை யோம்பல சண்ணம்
பரித்தபா கடையே யெண்ணெய் பைம்புனல குளிப்ப வேண்டு
மருக்கிளா துவாக ளாகி மலரனை நல்லுன கணலி.

கடிமணம் விளக்கு மாறாக் கடனொழித் திடுத வீச
னடியவா விழைவ வீகை யககமா மணியெண்ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகரணங்கள் பாசந்
தடித்தரு வேத வாயமைச சைவநூல் புராண நலகல்.

சிவபிரானடிக்கீழ்ப் பத்தி செவியறிவுறுத்த லோடு
முங்கையி னபயம யார்க்கும் வழங்குத லுன்னிட் டோ
கவையிரி யறமெண் ணான்கு நாடொழ நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி துரங்கு ஞானப் பைந்தொட நிறுவிப் பின்னர்.'—என்பதனுந்நிக்

சோமனே யெனவொளி துலகரு மாட்சியாற்
சோமகார தப்பெயர் துன்னி னேனுட
னாமநாய ழிக்கவு நாட்டி னீங்குருத்
தோமரு வுளத்தைபுளு சுடுதல வேண்டுமால்

(இ - ள்.) சந்திரனேயென்றே சொல்லும்படி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினுற்
சோமகாரதனென்னும் பெயரையடைந்தேன பயத்தைத்தருந் குட்டநோயானது
உடலையழிக்கவும், நாட்டினின்று நீங்குருத் குற்றம்பொருநதிய மனத்தையுஞ் சுட
வேண்டும் எ - று (கௌ)

ஐரதாமுன றடுக்கிய வமளி மீயிசை
யீரதிர னுணவீர யிருநத தேசற
நொநதுமவாழ்ச் திருக்கவே நோகரு மென்னுடல
சிறதவே வாளினுற சிதாததல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) மூன்றடுக்கிய பஞ்சசயனத்தில, இரதிரனும் மன நாணமுறப்
பொருநதியிருநத அழகியும்படி நோயுறறும் வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் எனனுட
லைச சிததும்படி வாடபடையால் வெட்டுதல வேண்டுமெ எ - று.

இரதிரனான வீற்றிருநத தேசற எனப் பாடமாயின, எசதலுறும்படி என்க.
இரதிரன எனபதன் பக்கலில உயாவுசிறப்புமைதொக்கது. (கடி)

பலபல வுரைப்பதென பண்டை ரோமையுந்
குலவிய பொழுதுநோய குமைககு ரோமையுந்
புலமையின மிருதுவளி புருதி செயமினோ
நலவழியினிவன நாடிச் சேறலே.

(இ - ள்.) தூதரூபமையின மேம்பட்டுள்ளவாகளே! பல பல வாரத்தைக்
சொல்வதிற பயனெனனை? பழைய வினைத்தனமையும் (திமை) பொருநதிய காலமும்,
(குட்ட) நோய துன்புறுத்தற் தனமையும், மனதில யோசிப்பீர்களாக இனி வளந்
தைப் பொருநதிக்செல்லுதலே நலமான வழியாகும். எ - று (கக)

என்னினு மேம்படு மேம கண்டனை
மனனிதும் மோமொ நிலத்தைக் காக்குமா
பன்னியென பொறையவன் பாங்க ராக்குதா
தன்னினு மென்னினுஞ் சார்மி னென்றனன்.

(இ - ள்.) என்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட மகண்டனை உத்தமனான
பெரிய பூமியைக் காக்கும்படி சொல்லி, என் கனமைய யவனிடத்திற் (கோ) தன்
வேரம். (இச்சமயம்) தன் காரியத்திலும் என் காரியத்திலுஞ் சார்ந்திருப்பீராம். எ - று
ஆர்ந்தவன், எகத்தவன், உலையவன், வகத்தவன்
கோரந்தன் னனைமிகச் சூழ்ந்து வாடுவது

சோமகாந்தன் வளம்புகத் துணிந்தபடலம். கி.வ.க.

மீர்த்தவன் னத்தரா யோகி பணமயிற்
சீர்த்தவன் படுதயா தாமு மெய்தினா.

(இ - ள்.) பொருத்திய வுன்னத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே
செங்காந்தனத்தின்பேரிலேயே உடல்சோர்ந்தனை [மூர்ச்சையாயினன்] அவனைச் சூழ்ந்
திரூத்த (மந்திரிமாந் முதலான) வாகன யாவரும், இரங்கிய மனமுடையவாதனாய்க
கவியவொண்டு சமீபித்துச்சென்றது அவனடையும் வருத்தத்தைத் தாமும் அடைந்
தார்கள். எ - று (உச)

கண்டவா சிலருங் கலாந்து கண்கணீர்
கொண்டனா சிலாகரங் குலத்திட டாசிலா
துண்டிமற் சுட்டுவார விரலலைத் தாருடன
மணியு நோயினை வைத்திட டாசிலா.

(இ - ள்.) (அதனைக்) கண்டவாகளிற் சிலா மனமுருகிக் கண்களில் நீர்வழித்
தார்கள்; சிலா கையை நெரித்திடாக்கன, சிலா மூக்கினமேல நெடிய சுட்டுவரலை
வைத்தார்கள், சிலா அவனுடலிற் பொருந்திய(குட)நோயைத் திட்டினார்கள். எ - று.

தெய்வநெர தனாசிலா சிலாநெ ரித்திரு
கைவருந் தினாசிலா கையி நெற்றுபு
மெய்வருந் தினரினி வியாதி தீரத்திவற
சூயவுமுண டோமென வழிதந் தாசிலா

(இ - ள்.) சிலா தெய்வத்தை நொந்தார்கள், சிலா இரு கரங்களை யு நெரித்தது
வருந்தினர்கள்; சிலா கையாலடித்துக்கொண்டு உடல வருந்தினார்கள், சிலா இனி
இவ்வரசனுக்குக் குட்டனோயொழிந்து பிழைத்தலுளதாமோவெனப் (மனஞ்) சமூக
றார்கள். எ - று (உச)

கலவியிற் கேளவியிற் காசுரு நீதியின
வல்லவாக் குறுங்கொலிவ வருத்த மென்குலா
தொலநீனைப் பயனெவா னுடைப்ப ரென்குல
ரல்லலுற் றிவவகை யமுங்கி னுரெலாம்.

(இ - ள்.) (ஆவருந்நிருத்த) எல்லோரும், கல்வியினாலும் கேள்வியினாலும்
(பிரசைகனை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இம்மன்னனுக்கு இவ்வருத்தம்
வரலாமோவென்பார்கள், ஊழ்வியின் பயனை யொழிப்பவா யாவரென்பார்கள்;
தன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ - று. (உச)

அக்கண மவாதமை யமைச்சர கையமைத்
துக்கனை கிடந்தவ னுழைச்சென நெருண்டெயி
சுக்குவைத் துதினா துலங்கு மாணெழின்
மிக்கசார் தாற்றியால் விசு வித்தனா.

(இ - ள்.) அந்தகணத்திலேயே மந்திரிகள் அங்குள்ளானாக் கையினு லமர்
த்தி, உட்கொண்ட செங்காந்தனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காது
களிற் சுத்திவைத்தது தினார்கள். விளங்குகின்ற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால் (மெல்ல)
விசிறியார்கள். (உச)

சோகமங் கொழிதரச் சோம காரதனு
நாகணை யுறங்கிய நாமச் சக்தர
மேகமங் கெழுநதென மெல்ல வேயெழுந்
தேகன திணையடி யிதயத தெண்ணினுன்.

* (இ - ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகார்தராசனும், சேஷ
சயனத்திலுறங்கிய அசுசநதருந் சககராயுதநாதங்கிய மேகவண்ணனாகிய திருமால்
எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்த, கடவுளுடைய திருவடியை மனதிற் சிந்தித்
தான். எ - று (உசு)

வெந்திற லரசனுள விளைவு ரோககிய
மந்திரத தலைவரகன வணங்கிக கூறுவா
ரிந்திரன போலவே யிகலக டந்தெமைத
தந்தைதா யினுமிகத தாககி நின்றனை

(இ - ள்) மிகவலியுடைய மன்னவனமனத்தற்ற துன்பத்தைப் பாராத மந்
திரி கிரேட்டாகன பணிநது சொல்கின்றாராகன இந்நிரணைப்போலவே பகைமையொ
ழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும் (தனையொடு) காத்துவந்தன. எ - று.

அணையரீ யழிபிணி யடாககுளு செவவியி
னினைதரு வனத்திடை யேக விட்டுநன
மனையிடை வாழ்துமேன மதியின் மிககுளேந
தனைநிகா தருமமு நகைக்குளு சாலவே

(இ - ள்) அவ்வகைய ரீ குட்டநோயால் வருத்தங்காலத்தில், துன்பஞ்செய்
யும் வனத்திற செல்ல (உணை) விடுத்த, அறிவினை மேம்பட்ட நாகன நல்லவிடமில்
(இருந்து) வாழ்வோமாயின், தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எங்களை நோக்கி)
மிகச்சிறிக்கும் எ - று.

அழிபிணி-துன்புறுத்ததுநோய் தருமமெனந்து ஈனம்த தருமதேவதையை.

இருவகை யுறம்பொரு ளீட்டி யாணையா
முருகெழு திகிரிநன குருட்டி ரீதிநூல
கருதிய வாறுநின் காதற் புத்திர
நெருவனே யுலகெலா மோமப வல்லனே.

(இ - ள்) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுநதேடி, ஆகினியாகிய
நிறமிக சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி ரீதிநூல எண்ணியவகையே உன் ஆகைப்
புதலவனாகிய ஏமகண்டனெருவனே உலகமுழுவதையும் காக்கவல்லவன். எ - று. (உசு)

வகைபெறு முலகவன மகித்துக் காக்குமேற்
புகையுயிராத் தழலுமிழ் புலவு வேலினையே
தகையுநின் னுணையா ளீங்குத் தங்கினு
மிகையலால் யாழ்மெலாம் வேண்டு மாறியே

(இ - ள்) புலகைத் தனையச்சொரியும் புலகை மணங்கமமும், வேற்புண்டதன்
கிய ஆகனே! அவ்வேமகண்டன் மதித்து உலகத்தைக் காப்பானாயின் வறுப்பிலும்.

சோமகாந்தன் வன்முடிபுத்துணிந்தபடலம். ௧௯௬

தடுக்கின்ற உன் சட்டையாங் ஞாங்கன் இந்நகரத்திற் பொருகதினும், மிகுதியெயல்
லாமல் (அவன் அரசுபுரியையில் யாங்கன்) வேண்டெம் வழியிலில் ஏ - று. (௬௦)

ஆகையா னினனுட னரிய கானகம்
போருமா துணிநகரம் போருவின் மன்னவ
வாடைமென மணிப்புயத் தேம கண்டனை
யோகையா லரசினு கருரிமை செய்கென்றார்

(இ - ன்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவனசிறகுப் போருமபடி (நாவு
நீருமனம்) துணிவுற்றிருக்கின்றேம் ஒப்பிலலாத அரசு^ன! வெற்றிமாலையணிந்த
மெல்லிய இரதகிஞ்சரணமழ்வுண்ட புயத்தையுடைய ஏமகண்டனைச சந்தோஷத்துடன்
இராசகாரியத்திற்குரியவனக்குக வென்றுசொன்னார்கள் ஏ - று

அரசினு கருரிமை - படடாட்டேகம் (௬௧)
வேறு

இன்ன வாறுநி கழந்த யாவுமி யமப வுண்மனை வைகிய
தன்னை நேரெழி லாளசு தனமைத ரிதநி லாதுநெடு ரேலெனடி
பொன்னின் மேகலை தூடி ரததுணை பொங்கி யாபபந டநதுபோய்
முன்னா நின்றவ ணங்கி மன்னனமு கத்தை நோக்கிவி னம்புலாள்

(இ - ன்.) இரதவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (தூதுவர்கள்) சொல்ல,
அந்நதப்புரத்திலிருந்த தன்னைத்தானே யொத்த அழகிளையுடைய சுதனமையென்பவன்
(மன்னர்) சகிக்காமல் வினாநது, பொன்னாலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பாத
சரங்கனும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்தசென்று, அரசனாகு முன்னேநின்று பணிநது
(அவன்) முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் ஏ - று (௬௨)

இருத லைப்புளி னுறற வேருயி ரெனன நுமமுட னாகியே
மருவு துன்பமு மினப முமவழு வாது துயத்திதி மாடசியேன
வெருவு கானக நுமமை யேகவி தெத்தி ருநதுயி வாழவனே
கருத லார்களவ ணங்க வெய்துக டைக்க னோக்கிய காவலீராய

(இ - ன்.) பகைஞர்கள் பணியுமபடி (அம்பின) செய்யது கடைக்கட்பாலை
செலுத்திய மன்னனே! இருதலைபற்றவைக்குப் பொருந்திய ஒருயிர்போல உமமுட
னிருநது, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையுந் தவறாமல் அதுபவிக்ருமமீம
பாடுடைய அடியாள், அஞ்சத்தக்க உணத்திரந் உமமைச்செல்ல அனுப்பி, (நகரத்தில்)
இருநது உயிரவாழ்வேனோ? ஏ - று (௬௩)

ஒத்த வன்பின் ராகி மறகைய ருற்ற காதலன வாழலாழ்
தித்த ராதல மீதி நபபசி நபப ராயினி ருங்கதி
மெத்து போகவி தங்கொள் வானொ லெனற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நினனோ டேகு வ னலவ திங்கம் ரேனென்றான்.

(இ - ன்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்
தியுணர்வுவாழ் (தாமும்) வாழ்த்து, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்
பார்க்குமாறு, பொருந்தியாகிய மிகப் பதவியையடைவார்களென்று (ஐம்புலன்களை

விநாயகபூசணம்.

75-20

1952

(附圖)

(附圖)

(附註)

(附註)

(A-67)

(A-67)

THESE

இன்னும் மைப்பரு வந்து னாயது பிதா கொண்டு வன் பேசின
தன்னும்புது வற்றி ததெடு தந்தை தாயரை யோம்பின
தெள்ளும்புல தான மாதியுபற்றி யேகய பூமிபின்
விள்ளும்புல பிண்ட மிடலின் மெச்ச புதிர னுயினும்.

(இ - ன்.) (மகனே!) பிள்ளைப்பிராயத்தா னிருப்பவனவன், மதிமயக் கங்கொண்டு யாது கூறின? நீக்குதற்கரிய நீதிநுற்படி அனை பதாகளைப் பாது காத்துநின்ற, இழிவிலலாத பலவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய முயிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன் மெச்சத்தக்க புதலவனான் 'பாதினும். ஏ - னு. (கூக)

தாயர் தந்தையர் வாததை யிறவ ருது நின்றிட லேமுத லாய தன்மம் றிந்த புதிர னான் வாககரு மைந்தனே மேய வென்னு கொண்ட மைச்சரி லேடு மேதினி காததியென மேயும் வண்ணம் பி யம்பி யுணமனை யேய கண்டனெ டெய்தினான்.

(இ - ன்.) தாயதந்தைகளுடைய வாததையிலிருந்து பிறழ்ந்து நின்றலே சிறந்த தன்மமென்றிறந்த புதிரனே பெற்றோருக்கு அரிய மைந்தனாவான். பொருந திய என் சொல்லக்கேட்டு மந்திரிசளுடன் உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்க படி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைந்தனன் ஏ - னு (சு0)

ஒருவ ரெய்தியி ருப்பி னுமபல ருற்று வைகை ரோவென மருளும் வண்ணம் றி முற்றி ருக்கதிர் மாம ணித்திரை மாளிகைக் கருத் லறகுரு மேற னெனரு காம ருந்தவி செய்தின னருமை மைந்தனை முன்னி ருத்திப் வறகு நீதியு னைக்குமே.

(இ - ன்.) ஒருவா வந்திருந்தாலும் பலா பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வெ னறு மயங்கும்படி. நிழலசெய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிந்துகு சிறந்த இரத்தினத் தொகுதிகளிறைந்த மாளிகையில், பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற சோமகாந்தன அழகிய ஓராதனத்திருந்து, அருமைப்புதிரனான ஏமகண்டனைத் தன்முன்னிருக்கச் செய்து, அவனுக்கு நீதிமராகங்களை யுரைக்கலாயினன் ஏ - னு. (சுக்)

சோமகாந்தன வன் ம்புக ததுணிந்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகந்திருவிந்தம் - சுடன

அரசியற்கைப்படலம்

இருணி ற்ப்பெருங் கடன்மருங் குடுத்தொளி ரிருநிலத் தவாககெல்லாம் வருண மேகிலை யெனுமிரன் டொடுந்தக் வகுத்திடு மாசாரந் தரும் மென்பன் வுள்ளில வவையெலாரு சாறயில னவைநிற்க வருணம் வந்தனே யுண்குரித் தாகிய வரசிய லினிககேனமோ.

(இ - ன்.) (சோமகாந்தனான் ஏமகண்டனை கோக்கி) என்னருமை மகனே! இருண்டவன் கருத்தமாய் பெரிய கடலை யாடையாகவுடுத்தெனிரும் பெரிய உல எத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் வித்தித்திருக்கும் வருணச்சிரம தருமங்கள் அனவிலாதன.

அவை யாவும் (உணர்ச்சிபெருகுமாதலின்) சொல்கிலென். அனைவிரும்பு உணர்குதிந்
நியமைபாததாகிய அரசியனீதியைமாத்நிந் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக எ - று.

இசெய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனில்தென விளக்கினர். (ச)

தினகரும்பம்

விடியன் முத்துறக கடிக்கையைத் தெனத்துயில் விடுத்துடற சசிசெய்து
கடிம லாததிர ளமளிசேர் பளளியைக கடிநதுவே றிடமவைகிக
கொடிய வலவினைக் குழாத்தினைப் பொடி செய்யுந் கோமளப் பொடிபூசி
யடிக ளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகததெண்ணி.

(இ - ள) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்படுத துயினீங்கி, தேசத்
தைச் சுத்திசெய்து, வாசுதந்திய மலாததொருதி நிறைந்த படுக்கையையுடைய விடுத்தப்
புறத்தே யமாந்த, கொடிய பாவகூடங்களை நீற்றத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு,
தலைவனாகிய ஆசானையும் உபாசனா மூர்த்தியையும் மனதிற நியானித்து எ - று

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்

மகேசுரிக குறுகியகருத் துணையாயவற்றுள் “தெரிநதோம் பித்தேரினு
மல்தே துணை” எனவியர்தேதாப்படும ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும் “மன
னா சோவழிப் பட்டதே மனப்பதை” எனக் கூறியவாறு, அரசனதுவடித்தாலன்றி, உல
கினரதுவடிபாராதலின் இவ்வரசன் அரசியலை மொழிவதன்முன், நீத்திய வொழுக்கத்
திற சிறிது தன்மைக்கணுகுப் பொதுப்படக் கூறினன (உ)

பரந்த பூமியை யெதிருந் நோக்குபு பாரெனப் படுதாயே
யரந்தை யினறியான றிரிகருந் தொறுமென தடியுன துறம்தே
நிரந்த ரிததுறப் படுமபிழை பொறுவென நெகிழ்தவவுள ளகத்தோடு
மிரந்து பினனிநு மதப்பெருந் கலிற்மினை யினிதறத் தியானித்து.

(இ - ள்) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல்
வப்படுந் தாயே! துன்பமின்றி யான சஞ்சரிகரும பொழுதெல்லாம் என்கால் உனவடி
வினமேற் பொருத்தப் பரவிப்படிக்கின்ற குற்றத்தை (எண்ணுது) பொறுத்தருள்க
வென்று உருக்கமானமனதுடன் பிரார்த்தனை செய்து, பின்னா ஐருமதங்கையுடைய
பெரிய யானைமுகமமைந்த விநாயகமூர்த்தியை யினிதாந்த தியானஞ்செய்து எ - று

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன

நோக்கு - செய்யு எனனும் வாய்பாடு இந்நதகால வினையெச்சம். (க)

எண்ணி லாகம் மறைக்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதனைக
கண்ண னாகியன்கு ணவாகளா யிருந்திடுங் கணேசனை மனமாதி
நண்ணு னாதா யகனைநாற் பொருளையு நண்ணிநாக கருளவானை
யண்ண லாகிய வனுகியை யனந்தரு பியையருட கடலானை.

(இ - ள்) கண்கில்லாத வேதாகமங்களுக் கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந்
தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருத்திடுங் கணேசனும், மனதிகளுக்கு எட்
டாத முதல்வனும், அடைந்தவர்களுக்கு (தம்முதலிய)நால்வகைப்பட்டபுருடார்த்தங்க
ளையுந் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாதியும், அந்தவடிவனும், திருபா சமூர்திர
மூரணவனும். எ - று

நாற்பொருள்கள் - ஆறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன. (ச)

சகல லோகமு மனித்திடுங் காரணமானத தவவ்நனை யகது ருதலிக் கினங்களே யாயினு மடுத்தவாக கறுப்பாளைப் புகலி நாயகக் கடவுளைப் புலரியிற் வணங்குகின றேனென்று மிகல்செய் காதலின் வழத்திமற ந்மரரை வேறுவே றுறநோககி.

(இ - ள்) சர்வலோக ரக்ஷண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொரூபியும், தன்னை யடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விகினங்களை யானாலுந் தீராக வல்லவனுமா யிருக்கின்ற விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனரு செய்கின்றேனென்று, மிகக் ஆசையுடன் தியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து எ - று (இ)

உரக் மாலையான சுகிர சேகர னுமுதவயீ னுரிசுழ்த பரமன பேரமு கின்னபெருங் கருணையன பண்ணவ ரீனவோராகும வரமெ லாங்கொடுத தருளபவன பாப்பதி மண்ணை வழிவாராப் புரரி லாவகை யழித்தபுண ணிபனறனைப் புலரியிற் றெழுமினேன

(இ - ள்) சாப்பாபரணமணிந்தவனும், சுகிர சேகரனும், புலித்தோலை யா டையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சனனும், தயார்தியும், தேவாக னெல்லாருக்கும் வரங்களைல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருளபவனும், உமாநாயனும், நல்லழியில் வராத திரிபுரங்களை நீல்லாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத கால வந்தனரு செய்கின்றேன (என்று பணிந்து) எ - று (க)

பெத்த முததியும் பரப்புபென ணரசியைப் பிறமுமுக கண்ணுளைத் தத்து வத்தினுக் காதிசா ரணியைத் தத்துவங் கடந்தானைச் சித்தா தேவாக் கெடுகொளு மிறைவியைத் திகழ்சமு சாரத்தின புத்தி நீங்குமா நருளுமபாப பத்தினைப் புலரியிற் றெழுமினேன

(இ - ள்) பெத்த முததிகளை யருளபுரியும் பெண்கணையகியும், பிறழ்கின்ற மூன்று கண்களையுடையவனும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவாதீதியும், சித்தியாளாகளுந் தேவர்களுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்தவினை நீங்குமபடி யருளவனனும் யிருக்கின்ற பாப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனரு செய்கின்றேன (என்று பணிந்து) எ - று (எ)

தொக்க பாவத்தைச் சத்தருக் குழாததினைத் தொடர்துசென ஸிறப்பா தக்க பூமகன மண்ணைப் பரமகடற் றனித்துயி லமாவாண [னைத் மிக விரைவு வேதிய ரிடாதப் வேறுவே றுருக்கொண்டு புகக் மாயனை யிர்திர னிளவலைப் புலரியிற் றெழுமினேன.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்தருக் கூட்டத்தையுந் தொடர்ந்து சென்றொழிப்பவனும், தருந் தாமரைமலரில் வசிகருந் திருமகள் மண்ணும், திருப் பாற்கடலில் ஒப்பற்று (யோக) நித்தினாசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதீகாக்கு இட ரதேறும்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவவேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபோதிரனு மாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனரு செய்கின்றேன (என்று பணிந்து.) எ - று.

இந்திரனிளவல் - இந்திரனுக் கிளையோன, உபேந்திரன, மாவலியின் காவ பக்கமிடுத்தம்; இந்திரனாருமாகிய அத்தியின் கோரிக்கைப்படி அவன் வயிற்றில் வரம னையவதரித்த முறையில், திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென்றறி. (அ),

பெருமை தங்குமென னத்தினை யுடையவன பேணற் றொடுகனம்
மருவு தற்குறு காரண மானவன மன்றியுந் தினனிதத்
மிருளுந் தானவா மாயையுந் துரப்பல னியாவருந் தொழுதேததும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளா பரிதியைப் புலரியிற் றெழுக்கினேன.

(இ - ள்) பெருமைதன்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காசு
கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலன்கள்) அடைதற்குக் காரணமான
வனும், வேதஞ்ரியும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையுந் தவிரப்பவனும்
மாகி எல்லோரும் பணிந்து துறிக்கும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவா
னைப் பிராசகால வந்தனரு செய்கின்றேன எ - று (க)

முறையி னிவ்வகை வழுத்தியே யேனைய முடி கொள்வா னவாதமமைக
கறையி லாமுனி வேராகனை யனயினுற கருததுறத் தொழுதேத்ததி
யறையு நாடகடன விதிப்படி முடித்தபி னறங்கனின் வழுநாடே
நிறையும் வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலம்புரப் பதுமாணபால

(இ - ள்) கிடீடமணிந்த மறைய தேவாகளையும், களக்கமில்லாத முனிவா
களையும் அன்புடன் மனத்திற் பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்
படும நீத்தியாதுடானத்தை விடுமுறையே செயல்ப, அசுரபிணை நீதி தவறாதபடி
மிகுதியாகிய அந்தணர் மந்திரா முதலியவரோ டளவனாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது
மாட்சிமையாகும் எ - று

இரண்டாரு செய்யுள்முதல இ ற்காறுங் கூறியவற்றை,

நீத்தியங்கம்நெறி

“சோதங்கு செங்கநிசீழத் திகக்கெழுமுன னாங்கமகை

யோனாந் தென்கெழுந்தே யோந்தது

சுசியெனினு மனநெனினுங் கூடியமெய்ச் சுதநி

யிசைவாகச் செய்துநீ றிடடு

ஒண்சமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசிகனை

யெண்கிரியை யாளுமாங் கே

யோகிவிந்த நாசம் புருவனடு வுணருணி

சோகம்பா வித்திகெ தோயந்தது

இன்ன லறவியனற வாறுசெய்த தேமூல

மன்னுமரன ருளினையும் வாழ்தது” —என வருவனவற்றினும்,

இனிப்பவை நாற்பது

“கணமுன றுடையானரூள சோதல கழகினிதே

தொன்மாண முடியமால் யானைத் தொழிலினிதே

முந்திறப் பேணி முகநான ருடையானைச்

சென்றமாத் தேத்த லினிது” —என வருவதனானுமுணாக்

(கர)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால - இல்லறவியல

வேறு

ஒருப்படு மறத்தி னாலே யொண்பொரு ளினபளு செம்பொற்
பருப்பதங் கடலப்போல வந்து பயப்படு மதனைக் கேணமோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிகவெண குணத்தோ டொன்ற
யிருப்பவன யாவ னன்னு னினைபடி வணங்க ல வேண்டும்

(இ - ள்) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நாலவகை புருடாததங்களுள்)
ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினு ளுள்ளிய பொருளும் இன்பமும் மேருமையுங் கடலும்
போல வந்து பயன்படும் அச்சனை கேட்பாயாக விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்
பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்கருங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயோகங்
களைப் பணிதலவேண்டும் எ - று

இதுமுதல் இருபத்தாறாண்டு அநிகாயங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள்
களாலும் இல்லறவியல் சொல்லாலாயினா

இச்செய்யுளால், * செய்யவந்தொழு எனக் கூறியதாம் இதனை,

நீ நு க் து ன்

“அகர முதல் வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன முதறநே யுலகு
வேணம்தலவேண டாமை யிலாண்டி சோந்தாக-கியாண்டு மிடும்பை யில
அறவாழி யநகணா ளுளசோந்தாக் கல்லாற-பிறவாழி நீநத லரிது
கோளிலபொறியிற் குணமில்வேயெண்குணத்தான-ருளை வணங்காததலை”
என்பதனாலும்,

முத்தொள்ளாயிரம்

மன்னிய நாணமீன பங்கினலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதலவனைப்—பின்னரு
மாநினாயா னுநினாயா நென்றென நயருமா
ஹாதினாரே வேலி யுலகு — என்பதனாறுமுனாக

(௧௧)

வேறு

ஆறமுதற் பொருளுல கமல னானையா
நிறுவுகற் றேனாவாய நிகழு மாமழை
வறுமையெய நாவகை வயங்கு வேளலியை
யுறுதரு மங்கலோ யுருநறல் வேண்டுமால்

(இ - ள்) உலகமும், (அதனிடத்தில்) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மல
ரகிதனாகிய கடவுளருளால் நீலப்பெறுததுதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமா
னது குணராவண்ணமாகப் பிரகடிகின்ற யாகங்களுையும், பொருந்திய தருமங்களுக்கும்
செய்யவேண்டும் எ - று

இச்செய்யுளால் மழையுளம் பெருககு எனக் கூறியதாம் இதனை,

சை வாஞ்சிறப்பு

“காளின் துலகம் வழங்கி வருதலாற - ருனமீழத் தெனறணநற பாற்று
துப்பாக்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பாக்குத் - துப்பாய து உ மழை
சிறப்பொடு பூசனை செய்யாது காணம் - வறக்குமேல வாறோக்கு மீண்டு
தானக் தவமிரண்டு தங்கா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்” — என்பத
னாலும்,

* இவ்வநிகாரப் பெயர்களும் அவ்வவவிடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிச்சிபுகை.

“மழையினறி மாநிலத்தாற் கிலலை மழையுந்
தவமிலா ரிலவழி யிலலை தவமு
மரசனா விலவழி யிலலை யரசனா
மிலவாழ்வா ரிலவழி யில” —என்பதனனுமுணாக.

(௨௨)

விழுப்பொரு ணுண்கையும் விளங்கத் தெள்ளபு
முழுப்பனவம் பொறியையு முனிந்து நீத்தவா
வழுப்படா மறையவா மறறைக் கலவியோ
குழுப்புறத் தாதரீங் கூாதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்) சிறந்த (அறமுதலிய) நார்பொருட பயனையும் (இகதநையன
வெனறு) விளங்க வுணாந்து, பஞ்சேந்திரியங்களுயும் முற்ற நிக்நிரகித்த சாதுக்கள் -
குற்றமில்லாத அநத்தனாகள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவாள் கூடிய) சபை
யில ஆசையதிகரித்தல வேண்டும் ஏ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களாற் பேரியோனா வழிபடுன்க கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நீத்தார்பெருமை

“ஒழுகத்தது நீத்தார பெருமை விழுப்பத்து - வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.
செயற்கரிய செய்வா பெரியா சிறியா - செயற்கரிய செய்கவாதா.” —என்பதன
னறிக

(௨௩)

நீத்தவ ராதியோ நெருப்பு யிரத்திழற்
காததிடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா
லேத்துவ தேகட. நென்னு மைந்தனை
யாததாக்கள் பொறுப்பரென நவம் தித்திடேல

(இ - ள்) புத்திரனை! துறந்தோ முதலியோ (வவற்றையும்) பொறுக்கத்
தக்கவரெனறு (அவரை) அவமதித்திடாதே அவா மனங்கனறிஞல்* (நமமைக்) கா
கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணாத தீங்குறும் ஆதலால், அவரை யென்றும்
வந்தித்தலே உண்கடமை. ஏ - று

இதனை, ஷே, ஷே,

“ஐந்தவித்தா னுறற லகலவிசுமபு னாராகோமா - னிரத்திரனை சாலுங் கரி
குணமென்னுங் குன்றேறி நினறா வெருளி - கணமெனுங் காத்தலரிது” —
என்பதனனுணாக

குரவரைப் பெரியரைக் கூறு மாமகம்
விரவுறு மறைகளை மேக குமபடி
பரவுத் தலத்தவா பாங்கா நிரத்தனை
கரவுற வுளத்தினுங் கருதொ ணுத்தே.

(இ - ள்) குரவரையாயினும், பெரியோரையாயினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்
கையாயினும், பொருந்திய வேதங்கையாயினும், சிரத்தையுடன் பூசிப்பதல்லது
அவர்களிடத்தில், இகழ்வதற்கு மறதாயினும் மன்தில இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷே, ஷே,

“நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நீலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும்.

அரசியற்கைப்படலம்.

கசுக்

அந்தனை ரென்பேர நறவேலாமற நெவ்வய்யாககுஞ்செநதனைமை பூண்டொழுக்கலான ”
என்பதனானும்,

கந்தபிராணம்

“தந்தைசொன் மறுப்பவாக டாயுரை தபெபோ
நந்தமறு தேசிகாத மாணையை யிகந்தோ
வந்தனைசெய வேதநெறி மாறினாகண மாஞ்ச
செந்தழல் வாயநிர யத்தினிடை சோவார” —என்பதனானும்,

சூதங்கீகதை

“அண்ணலம் பரணை யாசா ரியனறனை யவம் தித்தோ
ரெண்ணருங் காலம் பவவீ யிடைத்தனை கிருமி யாவா
தண்ணமா ரிலரை யெண்ணு திழிவுரை சாற்றி னோகன
திண்ணமண ணவாவெ றுககத் தீமுய லகஞேய கொள்வார” —என்பத

னானுமுணாக

(கடு)

தேங்குவிணை போகமுஞ் சிறந்த முத்கிடி
மீங்குறு மாககமு மினிது நலகலா
லோங்கிய வறத்தினை யுளமுன மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும் பரிந்து செய்தியால

(இ - ள) மிருந்த சுவாகக போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும் இவ்
வலகிற பொருந்திய செலவத்தையும் இனிதாகக் கொடுத்தலால், உயாத தருமத்தை,
மனத்திற் கருதும் (அறம்பொருளினபங்களாகிய) மூன்றினும், திருத்தமாக நாடோறும்
ஆசையுற்றச் செய்யக் எ - று

இதுமூதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விருடபுனைக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே அறன்வலியுறுத்தல்

“சிறப்பினுஞ் செலவமு மீனு மறத்தினூஉங் - காகக் மெவனே வுயிர்கு
ஒல்லம் வகையர் லறவினை யோவாதே - செலலுமவா யெல்லாஞ் செயல் ’ என
பதனானிக. (கசு)

வழுக்கறு மறத்தினை மற்றுச் செயதுமென
ரொழுக்கிடா தொல்லுறும் வகையின னுச்சொலு
மழுக்கெனு முளத்தழுக் காற வாழுத்
லிழுக்குறு வெகுளியு மினறிச் செயக்கே

(இ - ள) (தேகம் நிலையற்றதாதலின்) உன்னா செயக்கூடிய ரூபமற்ற
தருமத்தைப் பின்னாச் செயவோமென்று நழுவவிடாமல், கடுஞ்சொல்லும் மனத்தழுக்
காகியபொருமையும், ஆசையும் இழிவாகிய கோபமும் முதலியன கலவாமல் (வினா
நது) செய்யக்கடவாய் எ - று.

இதனை, ஷே ஷே.

“அழுக்கா நவாவெகுளி யின்னாசொன் னானு - மிழக்கா வியன்ற தரம்
அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செயக் மறந்து - பொன்றுங்காற பொன்றத் துனை”
என்பதனானும்,

பழமொழி

“காலேசசெய வோமென றறிததைக் கடைபவிழத்துச்
சாலசசெய வாரே தலைப்படுவா—மாலே
கிடநரா நெழுத லரிதானமற நென்கொ
வறங்காலே செய்யாத வாறு” எனபதனனுமுணாக (க்ள)

அனபுறு மறத்தினு லடுகரு மினபமே
யினபெனத் தகந்தா லேனை யினபெலார
துனபமும் பழியையுந தோற்று மாதலால
வனபுறு மறத்தினு மறப்பிற கேடுறும்

(இ - ள்) அனபமெனத் அறத்தாற்றினால் (தன் மனைவியை அடுகரும் இன்
பமே இனபத்தை (புகழுடன்) கொடுக்கத்தக்கதாம் பிற (மாதருடன் புணாதல முத்
விய) இனபங்களெல்லாம் பாவத்தையும் பழியையு முண்டசெய்யுமாதலால், தீமை
யற்ற தருமத்தை மறந்தாற கேடு வியையும் (எனறணாக) எ - று

இதனை, றெ, றெ.

“அறத்தினாலுங் காககமு மிலலை யதனை - மறத்தலி னாலுங்கிலலை கேடு.
அறத்தான வருவதே யின்பமற நெல்லாம் - புறத்த புகழு மில்”-எனபதனனும,

புறநானூறு

எளிதென விசுழா தரிசென வளையாது
தும்கருநீர் நல்குதி ராயின மனத்திடை
நனைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளர
தொழிற்பழி சினைவிடேப பயக்கு முணாததி
னிவனு முமபருந் துணையே யதனாறு
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்த மின் றறிந்தி சிடுனரே” எனபதனனுமுணாக (க்அ)

வேறு

பிரம சாரி வனத்துறைவேன பேணுந் துறவி தெனபுலத்தா
குரவா தேவா விருந்தொக்கல் கோக்கண் மறைபோரி நிறந்தோர
விரவ லாள ருறுப்பிலாக் கெய்தும் பிணியா ளாகண்முதியோர்
விரவு பாலா சிசுதமது மிசையா ரிவரை யோரம்பு கவே

(இ - ள்) பிரமசரிய விரதா - வானப்பிரததா - காகத்தக்க சந்தியாகிகள் -
பிதாதேவர்கள் - ஆசாரியா - தேவா - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - பசுக்கள் - வேதியா
கள் - இறந்தவர்கள் - (சாபிலலாத) தரித்திரர்கள் - அங்கவீனர்கள் - பொருந்திய
நோயாளர்கள் - விருத்தர்கள் - பாலர்கள்-கூடிய சிசுக்கள் - தாம் உணவளிக்க உண்டு
பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இல்லறத்தோன் காகக்கவேண்டிதலின் நீ அவ்வாறு)
காததொழுருவாய் எ - று.

இதனை, றெ, இல்லாழகை.

“இலவாழவா நெனபா ளியலபுடைய மூவாக்கு - நல்லாற்றி னின்ற தனை
தறந்தாக்குந் துவவா தவாக்கு மிறந்தாக்கு-மில்வாழ்வா நெனபான் றனை
தெனபுலத்தா தெயவம் விருந்தொக்கு றுனெனறும்-கைமபுலத்தா ரோம்பறலை.”
எனபதனனும,

தூதரானி

“கறவா கடவுட டானகு சோதவா களை ணிலலா
ரற்றவ ரந்த னுள ரனறியு மவர்க ளபாலவாக
குறதோ ரிககண வந்தா லுடவுதற குரித்தன றுயிற
பெற்றவிய வுடமுதனற பெறமபய ணிலலை மனனே” —என்பதனனு

முனாக

வருவாயக கியைய வாழதனு மறுவில கறபின மனையாளபோற
பொருளயா வுளவா மதுவனறிப புகழும் பயனு மிகவுண்டாங்
கருதா ரெதிரே யிமிலெற்றுக் காமி நடைபு முறுமதன
லொருவா தவளோ வெப்பறவே புற்று வாழுக லறனாகும்

(இ - ள்) (கணவனுடைய) வரவுக்குதக்க (செலவுசெய்து) வாழுக குறற
மில்லாத மனைவியைப்போல (இலவாமூலானுக்குச்) சிறந்த பொருள்கள் எவையுள
வாகும் அதுவேயல்லாமல் (அவளா) தீர்த்தியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டா
கும் (தன்கணவனைப்) பகைநாமுன வென்காது நடக்கச்செய்யும், ஆதலால் மனையா
ளுடன் நீங்காது சோப்பட வாழ்தல் நல்லறமாகும் எ - று

இசெய்யுளால் மனையா ணலமோமபு எனக்கூறியதாம்

இதனை, டெ, வாழுககைதுணைநலம்

“மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற கொண்டானவந்தக்காள வாழுககைதுணை.
பெண்ணி பெருந்தக்க யாவுள ஈறபெனனு - திணமையுண டாகப் பெறின
புகழ்புரிந தில்விலோக கிலலை மிகழவாழுன - னேற்போற பீடுநடை.” —என்ப
தனனும;

அறநெறிச்சாரம்

“மருவிய கறபின மனையாளு சாறு
மிருவராயக கொணயே யி ணலலா—லொருவரா
லிலவாழுககையெ றனு மியலபுடைய வாசக்கடரு
செல்லாது, தெற்றிற்று ன்னு —என்பதனனுமுனாக (உ0)

எழுமைப் பிறப்புக திணைவா நெய்தாச சிறப்புக தென்புலத்தார
முழுது முலக்குங் கடனசால் முயுகரு மாண்பும் பெறுதலினற
பழுதி றவங்களை மிகப்புரிந் து பபுத் தைந்தா தமையவாக்குரு
குழுமு மனையின முந்திருப்ப வபிவு கொளுத்தல் வேண்டொல்.

(இ - ள்) (பெற்றோருக்கு) எழுபிறப்பிலு நனமையடைவித்தலும், பிறர்
முற்றந் திருபதியடையுங் கடன்களை மிகுதியாகச் செய்யு மாட்சியும் உண்டாதலினால்
குறறமில்லாத தவங்களை மிகுதியாகச் செய்தபெற்ற புதல்வர்களை, அறிவாளா சபை
யில முந்திருக்கத்தகும் அறிஞராகருதல் (நானோகடன எனல்) வேண்டெம் எ - று.

இசெய்யுளால் மககொடுமகிழ எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை புகலவரைப்பெறுதல்

“பெறுமவற்றுள யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த - மககடபே நல்ல பிற
எழுபிறப்புக தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மககட பெறின
தம்பொரு ளென்பதம் மகக ளவாபொருள் - தந்தம் வீனையான வாகும்
தந்தை மகற்காறு நனநி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல்” —என்பதனனும;

வளையாபதி

“உடாகுடி நனியிற் றேன்ற லுன்னமி லிபாககை யாதன்
மயாவறு கழிந்த கேளவித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறந் றீகாட லென்றந்
சுரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவா மக்க னென்பார்.”—என்பதனனுமுணர்க ()

இ டனும் பொருளு மேவலரு மிருந்தும் பயனென னேவநத
வுடனின பயனா கியவனபை யுருத் விடத்து நொதுமலரும்
படாசெய பகையு முறவாக்கும் பற்று மீனிக்கு மனைமைந்தா.
தொடாபின் வளாக்கு மன்புத்தறை சோரநது மன்பின் வழுவற்க.

(இ - ள்) (அன்பானது) நொதுமலையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவனாயுந்
தன்னைவராகச்செய்யும் பற்றையும், நன்மனை மக்கட்பேற்றினையுமுண்டாக்கும். கிடை
தத் மாதுடதேகத்தின் பயனாகிய அனபையுடைத்தா யில்லாதவிடத்தில் (எவ்வளவு
மிகுதியாக) இடமும் பொருளும் எவ்வுயிருப்பினும் பயன் யாது? (சிறிதுமில்லையாத
லின்) நீ மறந்தாயினும் அனபைக் கைவிடாதொழுகுக் எ - று

இதனை, செ. அன்புடைமை

“அன்பினு மாவ முடைமை யதுவீனு - நண்பெனனு நாடாச சிறப்பு
அறத்திற்கே யன்புசார பென்ப வறியார் - மறத்திற்கு மத்தே துணை
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாககை - யகத்துறுப் பணி லவாக்கு
அன்பின் வழிய துயர்நிலை யஃகிலாக - கென்புதோல் போராத் வுடம்பு.”—என
பதனனுணர்க (உஉ)

வநத விருந்து மலராத வதன் நோக்கு முன்குழையு
மநத வடைவா லகத்தனபை யலாநத முகத்தால் வெளிப்படுத்திச்
சநத மணிவா யினுநதோனறச் சற்றும வஞ்சக கலவாமே
யுநதுஞ் சுவையின் மொழியெனறு முறாததல் வேணடும் பயனவேண்டின.

* (இ - ள்) (இல்லவாழ்வோர்) பயன்பெறவேண்டின, உள்ளான நேசத்தை நகை
முகத்தாற் காட்டி, அழகிய நிறத்தவகிய வாயில் (இனசொல்) தோனறச் சிறிதும்
வஞ்சகமினறி மதுரமாகிய உபசாரவாததையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும்.
(அன்றி) மலாசரியில்லாத (சுடு) முகங்காட்டினால், பார்க்குமுன முகம் வாடிப்போவார்
கள் எ - று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந் துபசரியெனறும் நன்மொழி யுரையெனறல்
கூறியதாம்

இதனை, செ. விருந்தோம்பல்.

“அகன்மாநது செயயா ளுறையு முகன்மாநது - நலவிருந் தோம்புவா னில்.
மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிநது - நோக்கக் குழையும் விருந்து.”—
என்பதனனும,

செ. இனியவைகூறல்.

“இனசொலா லீர மனைஇப் பழநிலவாஞ் - செம்பொருள் கண்டாராவாச் சொல்.
சிறுமையு ணீங்கிய வினசொன மறுமையு - மிமமையு மின்பந் தரும்.”—என்பத்
தனும்,

ஏ ல ன் தி

“இனசொன மலாசசி யிடமினிண யாயாரகும்
வனசொந களைநது வகுப்பானேல்—மெனசொல
முருந்தேயககு முட்போ லெயிறியை நானம்
விருந்தேறபா வினனோ வினாநது” —என்பதனுமுணாக (௨௩)

பயனகா ரணத்தைக் குறியாமற் பரிந்து காலத் தாற்செய்த
நயனஞ்சோ நனநி சிமிதேதனு நாடி னாதற்கோ ரளவிலலை
பயனகா ரணத்தைக் குறித்தினையும் பத்தகிற புரிந்த நனநியையும
வியன்பூ தலத்திற் பெரிதாக விரும்பி மதித்தல வேண்டுமால்

(இ - ள்) எதிர்த்தவி கருதாமல் ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவா மனமிரங்கிச்
செய்த நனமை பொருந்திய உதவி சிந்தெனினும், ஆராயுமிடத்தில் அவ்வுபகாரத்
திறனோ அளவிலலையாகும் எதிர்த்தவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற் குதவினபடியால்
அந்நனநியையும் பெரிய பூவுலகத்திற் பெரிதாக எண்ணி மதித்தலவேண்டும் எ - று -

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள்களால் நனநிமறவாதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே செயநநநநியறிதல்.

“செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும-வானகமு மாற்ற லரிது
காலத்தி னாற்செய்த நனநி சிந்தெனினு-ஞாலத்தின மாண்பு பெரிது
பயனநூல்காரா செய்த வுதவி நயனநூல்கி-னனமை கடலிற் பெரிது” —என
பதனுணுணாக (௨௪)

நனநி புரிந்ததோ மற்செய்துநா னவைதவா புரிந்தா ராயிது னு
மொன்று முதலி யேமதித்திட டோமபா நலையை மற்செய்தவா
யென்று மறவா திருந்திமிக விகப்பிற் கருவான மறையோனாக
கொன்று திரிவோர பிழைசிறுகக் குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்

(இ - ள்) (அவ்வாறு) நனநிசெய்தவாகன, பின்னெருகாலத்தில் தீமைகள்
செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நனநியையே மதித்துயாததி, அத
தீமைகளை மறந்து அவனா என்றும் வியக்கக்கடவாய (ஏனெனினில்) செயநநநநி மறந்த
(பாவத்) தால், கருவழித்தல, கோவதை, பிரமகத்தி (முதலியன) செய்து திரிவோ
ருடைய பாவமுஞ் சிறுகும்படி, பழியானது மலையோலப் பெருகும். எ - று

இதனை, ஷே, ஷே

“எழுமை யெழுப்பிறப்பு முள்ளவா தங்கண்-விழுமந துடைப்பவா நடபு
கொன்னன வினன செயினு மவாசெய்த-வொன்றன நுள்ளக் கெடும்.
எந்நனநி கொன்றாகக் முயவுண்டா முயவிலலை-செயநநநநி கொன்ற மகக்கு” —
என்பதனுணு, *

புரநா னுறு.

“ஆனமுலை யறுத்த வறனில் லோக்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசினத்த தோர்க்கும்
பாராப்பாத தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குயதி யிலலென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலே யநதியு மாலை யநதியும்
புறவுக் கருவனன புன்புல யாகின்
பாற்பெய புனகந் தேனெடுமயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்ஞெடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரத்தி நீடிய வகனறலை மனறத்தக
கரபபி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்
யமலைக் கொழுஞ்சோ றாநத பாண்
ககலாச செலவ முழுவுதுஞ் செயதோ
னென்கோன வனவண் வாழ்க வெனறுநின்
பீடுகெழு நோனாட பாடே னாயிற்
படுபநி யலனே பலநதாச செலவன
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ வுலகத்துச
சானரோ செயத நனறுண டாயி
னிமயத் தீண்டி யினகுரல பயிற்
கொண்டன மாமழை பொழிநத
துண்பல் றுளியினும் வாழிய பல்வே ”—என்பதனுணுமுணாக (உரு)

ஆகக் கொடுமைந தனாயளிகு மலறறை மருமான வழிகஞ்சுநிலை
யாககு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோ முதனமு வரினெப்ப
நோககு மதுசெய யாதிகப்பி னுனித்துக் கருவி னமைத்தபயன
போகுகியிடையே பயனவேறு பொருநதா பொருநதும் பெருமபிழையே.

(இ - ன) (நடுநிலையானது) செலவவினாவையும் புத்திரப்பேற்றையுங்
கொடுக்கும் அவறறைப் பரம்பனாயாக நிலபெறவுஞ் செயயும் (ஆதலின், கேடு ஆவ
லது ஆக்கங்கருதி) அவவகையநடுநிலைமையை நண்பாமுதலிய முத்திறத்தவரில
(யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம் பொருந்தும் கரு
வில துட்பமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது - ன்

இச்செய்யுளால் ஒருஞ்சொல்லேல எனக் கூறினதாம் :

‘ இதனை, நடுநிலைமை

“செப்ப முடையவ னாககு சிதைவினி-யெச்சத்திற கேமாப் புடைத்து
கேடும பெருக்கமு மிலலல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சானரோக் கணி
கெடுவலயா நெனப் தறித்தன நெஞ்ச-நடுவொரீஇ யலல செயின்
சுமனசெயது சோனாகருங் கோலபோ லமைநதொருபாற - கோடாமை சான
ரோக் கணி,”—என்பதனுணும,

துணியணி

“கோதி லாதவா மககண மககரு
மேதி லாரவ ரியைநத் தீமையா
லாத லாற்றமா பிறாக் நெனப்பதங்
கோதி லாதவாக் குள திலலையே ”—என்பதனுணுமுணாக (உச)

இல்லி னிருந்தே யைம்பொழியு மெல்லா நுகருங் காலத்துஞ்
செல்லும் வழிமெய் மொழிமனத்தைச் செல்லா தடக்கி னெழுபிறப்பு

நல்ல பயனே யாமென நல்ல வினைநி வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு ளுடுக்கு முமா ருலகு றுமே.

(இ - ள்) இலவாழ்வோன் தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எவ்
லாப்போதங்களையும் அதுபவிக்ருங்காலத்தில, மனவாக்குக் காயங்களைத் தத்தப் போக்
கிற போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின, ஏழுபிறவிகளிலும் (அவன் செய்வனவெல்
லாம்) நன்கேயாம். நலவினை நிவினையாக மாட்டாது (அவன்) துன்பத்தைப்பொழிக
ருந் தரும்தேவதை பொருந்தியு, தேவலோகத்தை யடைவான். ஏ - று

இசெய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்

இதனை, ஷை அடக்கமுடைமை

“நிலையிற் றிரியா தடங்கியான ரேறற-மலையினு மாண்ப பெரிது
ஒருமையு ளாமையோ லுட்கடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமாப புடைத்து
கதங்காத்துக் கறறடங்க லாற்றுவான் செவவி - யறம்பாக்கு மாற்றி னுழை
நது ”—என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்

“இந்நிரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிறுற
சிறத்தைத்தாண பூட டித் திதிபெறப்பந் திப்பா
ரிமமைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந்
தமமைத் தலைப்பபெ பார்.”—என்பதனனுமுணாக

(உஎ)

தாமுநத் வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ ரொழுக்கத்தால
யீழநத் தொழுக்கத் தாழ்நிவிவ மேலாம் வருணத் துதித்திடினுந்
சூழ்ந்து துணையாந் சிறப்பினபந் சரக்கு மதன லுயிர்தனினும்
லாமுநத் தொழுக்க மோம்பிடுக் வழுக்கி னிடுமபை யேதருமே.

(இ - ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயரூலத்
துதித்தோராவா உயரூலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறையினால் இழிகுலத்திற்
பிறந்தோராவா ஒழுக்கமேகைவிடாதொழு கின் போகமுமுத்தியுந் தருவதற்குங் கைவி
டின் துன்பந் தருவதற்குந் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும்
அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய் ஏ - று

இசெய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை ஒழுக்கமுடைமை,

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க - முயிரினு மேம்பப் படும
பரிநதோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிநதோம்பித்-தேரினு மல்கேத் துணை
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழக்க-யிழிந் பிறப்பாய விடும
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மெனது மிடுமபை தரும்”—
என்பதனும்,

ஆகாரக்கோவை

“பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செலவம் வணப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கலவிநோ யினமை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப் வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவா ”—என்பதனனுமுணாக.

(உஅ)

காமங் குறித்துப் பாவததிற கலந்த பேதை யாருள்ளும்
வாமங் கனிந்த பிறனமனையை மதிக்கும் பேதை யோரபயததாற்
ஸாமங் கிழக்கு மறம்பொருளபேற சாற்று மின்ப முறாததை
நேமங் குதிப்பப் பிறனமனைவி கோள்கா முறுதல குழேலே.

(இ - ள்) காமமயக்கதால், பிறமாதா போகத்தை யிசகிக்கும் அறிவில்லக்கி
னும், அழகுமிருந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிசகிக்கும் அறிவில்லாதவா,
தாம் அப்பொழுது அறத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அசகதினால் அப்
புணாசரி யின்பத்தையும் அடையாதவராவா அதனால் குற்றமுண்டாகும்படி நீ பிறன
மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற கொள்ளாதே எ - று

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக்
கூறியதாம்

இதனை, ஷே. பிறனிலவியுயாமை

“பிறன்பொருளா பெட்டொழுமபேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருள்கண்டாகனில
அறனகடை நின்றரு ளெல்லாம் பிறனகடை - நின்றூறிற் பேதையா ரில்” —என்பத
னனுணர்க. (உக)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந தினங்கொடுக்குந
தகையா பெருமை முழுதழிகுஞ்சாரநத பிறனில் விழைவொழிந்தோ
தொகையா ரறமே பொருளினபந தோலாப் பெருமை யொடுமவாழ்வா
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிறழி யிடினுந தீங்காமே.

(இ - ள்) மனதிற கொள்ளாது வெளிநகைப்பார்க்ப் பேசினாலும், நனவிலன
றிக் கனவில் நீனைத்தாலும் தீமை விளவிக் கும் பரதாரவிசையானது யாவாகும்
பகை பழி பாவம் அசகங்களை யுண்டசெய்து பெருமையைக்கெடுக்கும் அஃதிலலா
மையானது அறம்பொருளினபங்களை யுண்டசெய்து பெருமையுறச்செய்யும் எ - று

இதனை, ஷே, ஷே

“எனைத்துணைய ராயினு மெனஞந தினைத்துணையுந-தேரான பிறனில் புகல்
பகைபாவ மசகம் பழியென நான்கு-மிகவாவா மிலவிறப்பான கண்,
பிறனமனை நோக்காத பேராணமை சானறோக - கறவெனறோ வானற வொழு
ககு” —என்பதனுணர்,

நாலடியார்

“காணிற குடிப்பழியாவ கைப்படிற்றன காலகுறையு
மாணினமை செய்யுங்கா லசசமா—கீணிரயத்
துண்பம் பயக்குமாற றுசசாரி நீகண்ட
வினப் மெனக்கெனத்தாழ்குற

அறமபுகழ் கேணமை பெருமையிந் நான்கும்

பிற னறாந் நசகவாச சேரா—பிறனறா

நசகவாச சேரும் பகைப்பழி பாவமென

றசகத்தோ டிநகாற பொருள்” —என்பதனுணர்

(கஉ)

வெறுப்ப வொருவன காரணத்தான் மிக்க மடத்தாற புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னதுவே பேரறமாம் புகழு நிறையு மிகவளருங்

கறுப்பொன நயியா வறிவினாகள கருத்தின மகிழ்ச்சி யுளவாகு
மொறுப்பின வருவ கொனநிலை யத்தற பொறுமை யுயிர்த்துணையாம்.

(இ - ள்.) ஒருவன வெறுக்கும்படி (அருமைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செய்த பிழையைத் தண்டித்தலால் வருமபலனிலை, பொறுத்ததுகொண்டால், பெருந்தருமமாம், கோத்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள மனத்திற களிப்புண்டாகும், ஆகலால் பொறுமையை உயிர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய் எ - று

இச்செய்யுளால் சாந்தனாகவிரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே பொறுமையுடைமை

‘அகழ்வாரைத் தாவரு நிலம்போலத் தம்மை யிகழ்வாரப் பொறுத்த நிலை
இனமையு எரினமை விருந்தொர ல வன்மையுள்-வன்மை மடவாரப் பொறை,
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-பொற்றி யொழுக்க படும.
ஒறுத்தாகக் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்ததாகுப-பொன்ற துணையும் புகழ்
துறந்தாரிற் றாயுமை யுடைய ரிருந்தாலா-யினஞ்சொ ளேககிற பவா’—என்பத
னனும்,

புறநெடுக்காய்

‘எளளிப் பிறருரைக்கு மினஞ்சொற நன்னெஞ்சிற
கொளளியைத் தாற்போற் கொடிசெனினு—முளளி
யறிவெனனு ரீர லவித்தடக்க லாற்றிற
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்’—என்பதனனுமுணாக (கூக)

ஒழுகக் கா நெழிக்கும பொருளனைத்து மொழிக்கு மிமமை மறுமையினும்
வழுகக் கா நனைத்து முறுவிகுது மருங்கு ளாக்ககுங் கேடுறுக்கு
மிழுகக் கா றுடைய வெரிநிறையத் தேய்க்கு மிக்ஞ லேமகண்டா
வழுகக் கா றுய பெருமபகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க

(இ - ள்.) எம்கண்டா! பொறுமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல
லொழுகத்தை யொழிக்கும், செலவப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும், இம்மைச்
சுகத்தையும் மறுமைக்கதியையுந் தீமைசெய்யும், ஆவனை யடுத்தவர்களை யுந் தெடுக்கும்,
துன்பமுடைய தீமயமான நரகத்திற் பொருத்தும், இக்காரணங்களால், பொறுமை
யாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுங் கொள்ளாது விடுக எ - று

இச்செய்யுளால் பொறுமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, அழுகக் காறுமை

“ஒழுகக் காறுக் கொளக் கொருவனநன் னெஞ்சத் - தழுகக் காலாத வியலு
அறனாகம் வேண்டாதா னென்பான பிறனாகம் - பேண தழுகக் காறுப் பாண
கொடுப் தழுகக் காறுப்பான சுற்ற முடுப்பது உ முண்பது உ மினறிக் கெடும
அழுகக் காறுவொரு பாலி நிருச்செறறுத் - தீயுழி யுயத்து விடும’—என்பத
னனும்,

புறநானுறு

“பலசான் நீரே பலசான் நீரே

கயனமுள னன்ன நனாமுதிர திரைகவுட

பயனின் மூப்பிற பலசான் நீரே

கணிச்சிக் கூடம்படைக் கடுகிற லொருவன்

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவா மாதோ

நல்லவை செயத் லாந்தீ ராயினு

மல்லவை செயத் லோமபுமினதுதா

னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு

நல்லாற் றுப்படுஉ நெறியுமா¹ரதுவே"—என்பதனனுமறிக (௧௨)

படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீராய் யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பபக்குங் குடிக்கெடுக்குங் கெடாத பெருநதுன பழமவிளைக்கும்
வடுமிக் கியனற பழியென்றும் வளாக்கு மதனுன மறுமையினு
நடுவு நிலையிற் றிரிந்தொருவா நனபொன கவரக கருத்தெண்ணேல.

(இ - ன்) புதியவெள்ளமானது நீலையுள்ள நீராயுங் கெடுப்பதுபோல,
(ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக்
கெடுதிசெய்யும், வமிசத்தை யழிக்கும், நீங்காக் கடுதையுடைய விலையுசெய்யும்,
மறுமைப் பயனையழிக்கும், குற்றமிகக்கமைந்த பாவத்தை யெக்காலமும் வளரச்செய்யும்
(ஆதலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற கருதாதே. எ - று.

இசெய்யுளாற் பிறாபொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஐ. வெண்காமை.

"நடுவினறி நனபொருள் வெண்கிற குடிபொன்றிக - குற்றமு மாவகே தரும்
சிற்றினபம் வெண்கி யறனல்ல செய்யாரே - மற்றினபம் வேண்டு பகா
அண்காமை செவ்வத்திற கியாதெனின வெண்காமை - வேண்டுமே பிறன்கைப்
பொருள்."—என்பதனனும,

சாந்திபுராணம்

"தானத்திற சூரித்து மன்று தானினைநதீயிற சால

நானத்தி லுயக்க நிற்கு மெச்சத்தை யழிக்கப் பண்ணும்

மானத்தை யழிக்குந் துயக்கின மாற்றலாக் கடிமையாக்கும்

ஊனத்தீ நரகத் துயக்கும் பிறாபொரு ளுவக்கின வேந்தே"¹—என்பதனனு

முணர்க.

(௧௩)

கேளிரா பிரிவா நடபினராயக் கெழுமு வாரு மிலராவா

மூளும் வீடுசொர னேராக் கொழிவ ரெவரு மாதலினு

னாற் மறத்தைக் கொன்றனநத் நவைகள் செயினு மெதிராநின்று

மாள் வுரைசெய யினுஞ்செய்யேன மைந்தா மறந்தும் புறங்கூறல்.

(இ - ன்) மகனே¹ (ஒருவன்) நாடோறுந் தரும்மறையழித்தப பல பாவங்
களைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முன்னின்று உயிர விரும்படி பழித்துரைத்தாலும்
மறந்தும் புறங்கூறாதே (அவ்வாறு கூறின) உறவினா பிரிவா நடபினராக் விளங்கு
வோர்கள் அன்னியராவார்கள, அவர்களு யாவரும் மூளுகின்ற வடுமொழியை உணை
பெதிரிட்டொப்பாக்களாதலால் எ - று.

இசெய்யுளாற் பிறைப் பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐ. புறங்கூறமை.

"அறனழிஇ யல்லவை செயதவிற நீதே - புறனழிஇப் பொய்த்து நகை [சொல்,
கண்ணின்று கண்ணற் சொல்லினுஞ் சொல்லறக-முன்னின்று பினனோக்காச
பிறன்பழி கூறுவான றன்பழி யுள்ளுந் - திறநெதிரிநது கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக கேளிப பிரிபப நகச்சொல்லி - நடபாட தேற்றா தவா.”—என் பதனனும்,

பழமொழி.

“பண்டின றென்று தமனாயுந் தமையுந்
கொண்ட வகையாற குறைதீர் நோக்கியககால
விண்டவரோ டொனறிப புறனுரைபி னஃதாத
ஹண்டவிற நீயிட மாறு”—எனபதனனும்மறிக

(க௭)

தகைமை யுடைய வறிவினாகள சரல வெறுபபச டெயுமனறி
நகையும் வினாகும வெளிற்றறிவை நகிறு நனகு மதிப்பொழிசுது
மிகைசெய விழுப்பந தபுமதனல் வினழபு மறமா திகளபயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனிலசொன மைததா வுரையே னுரையேலே.

(இ - ள) மைநதனே! துணனறிவாளா மிகவெறுக்கச செய்யும், அல்லாம
ஹும நகையையும் வினாகும், புலலறிவை வெளிப்படுத்தும், நன்மதிப்பைககெடுக
கும், மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும் ஆனபடியால அறம்பொருள இனபங
களை யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச சொல்லநக, சொல்லநக. எ-று.

இசசெயுளால வினமொழி கூறாதே யெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஸே, பயனில சொல்லாமை

“பல்லா முனியப பயனில சொல்லுவா - நெல்லாரு மெளளப் படும்
சோமை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீர்மை யுடையா சொலின்.
பயனிலசொற பாராட்டு வாளை மகனெனல-மக்கட பதடி யெனல.”—என்
பதனனும்,

ஏ லா தி

‘மையேய தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய
மெய்யே யுணாததவா தாமுரைப்பா—பொய்யே
குறளை’ கடுஞ்சொற பயனிலசொன னுனகு
மறவியின வாயினவா மற்று”—எனபதனனும்மறிக.

(க௮)

வேறு

பாயபல பகைக்குந் தப்பிப பாரிடை யுயய லாகு
மேயவெக கதிசென ழுஹம் வினிறா தூங்கு செனறே
யாயநன றனைததுவ கொன்றங் கருநதுயா பலவு நலகுந்
தீயவல வினையின யாதுகுந் செய்யறக வேம கண்டா

(இ - ள) ஏமகண்டா! உலகத்தில எவ்வகைப்பட்ட பகைக்குந் தப்பிப
(பிழைத்தாஹம்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப பிழைத்த
லரிது.) எப்பிறப்படைநது எங்குறறஹம் அஃதொழியாது, அங்கே சென்று நனமை
யை முற்றமுறித்தது கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்
கையும் (எவாக்குஞ்) செய்யவேண்டா. எ-று

இசசெயுளால தீமை செய்யறக எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஸே, தீவினையசசம்

“தீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும்
வினப்பகை யுறாரு முயவா வினப்பகை - கீயாது பின்சென றமும்

தன்னை ததான காதல னாயி னெனைச் சொன்னுந் - துன்னறகதிவினைப்பால ”
என்பதனாலும்,

நாலடிபாரி.

“பலலாவு னாயதது விடினுந் குழுக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொலலைப்
பழுவின்னயு மன்ன தகைத்தேத்தற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொன்றரு” —என்பதனாலும்,

குண்டலகேசி.

“வாயுவினை நோக்கியுள மூண்டவய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாகக்கயது வேபோற்
நீயவினை நோக்குமியல சிந்தனையு மிலலாத
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெல்லாம்” —என்பதனாலும் மறிக (கக)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வெரண்பழக தருவும் போலப்
பேருறு முயற்சி தன்னற பெருக்கிய பொருளாக ளெல்லாரு
சீருந் யாவா மாட்டுஞ் செலுத்தியொப் புரவி னிறுமி
யாருமொப் புரவாற் கேடுண்டாயினு மதுவு நன்றே

(இ - ள்) நீ பெருமுறையியாற் நேடிய பொருளாகிய வெல்லாம் (பலாகும்
பயன்பெறுமபடி) ஊர் நடுவிருக்கருந் தடாகமும், ஒளளிய பழத்தையுடைய மரமும்
போலச் சிறப்புப்பொருந்த எல்லோரிடத்திலும் உதவி, முறைமைப்படி நிற்கக்கடவது.
பொருந்திய நலம் விளைப்பதற் கேடுண்டாயினும் (பின்னா நலம் விளைகரு மாதலின்)
அதுவும் நலவதேயாம் - ள் - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, ஒப்புறவழி, தல

“தாளாற்றித்தநத் பொருளெல்லாந் தக்காக்கு - வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு
ஊருணி நீரிணைத் தறநே யுலகவாம் - பேரறி வாளன் றிரு
ப்யுனமர முள்ளாப் பழுத்தற்றூற் செலவ - நயனுடை யான்கட் படிந்
ஒப்புரவி னுலவருங் கேடுனி னன் தொருவன-விறுக்கோட் டக்கதுடைத்து.”
என்பதனாலும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்

“கண்ணோக் கருமபா நகைமுகமே நாணமலரா
வினமொழியின் வாயமையே திங்காயா—வண்ணம்
பலமா நலங்கனிகத் பண்புடையா ரன்றே
சலியாத் தறப் தரு” —என்பதனாலும் மறிக. (கௌ)

இரப்பவன் வாளா வேக விலனெனு மெவ்வங் கூரு
திரப்பினை நிரப்ப னன்றா மிதனினை ருவ தாரு
மிரப்பவ விலனென் றாந் வியம்பிய வெவ்வரு சொல்லென்
நிரப்பினும் பிறாபாற் கூரு திரக்கமொ டுதன, மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனை! (உண்ணிடத்தில வந்து) யாசித்தவன் வீணாய்
[வெறுமையையாயிச் செல்ல, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) உடைத்தாயில்வே

னென்னுந் துக்கரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம். யாசித்தவன் தான் லறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உணனை) வருந்திக்கேட்டபின்னும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவனப்பெரிந் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம் (எ - று)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவானாகவிரு எண்கூற்றியதாம் (சு.அ)
அருத்தியி லிலனென னொழி னனித்தலு மிலனென நபரா
லுரைத்தில னாகச் சால் வுதவ்வு மேற்கின ருனும்
வருத்தற விலனென னுமை வழங்கிட வுரைவில செல்வம்
பொருத்தலு மொன்றி னென்று புகழ்மிச விளங்கி நிற்கும்

(இ - எ) வறுமையுடையோன் (உதவுக) என்றாயாமூனனா (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவன்) பிறரிடத்தானுஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்) இரந்ததாருக்கு வருத்தமுறம்படி இல்லையெனனதை கொடுக்கும்படிபெருஞ் செலவத்தை யுளித்தலும், ஏற்றறகொன்று (முறையே) கீர்த்திமிக விளங்கிற்றதும் எ - று (சு.க)

நலமிகு ரெலவம் பெற்று நலஞ்சுர வின்னாக காத்த
லிலன்ற மாதி சீர்த்தி லிலனெனப் பிறாசொ லெவவ
வலனுரைக் கஞ்சி யேனும் வயியனை யிலனென நொளரா
தலாபுகழ பயனும் வேண்டி னுக்கையு மறிக்க மைந்தா

(இ - எ.) மகனே! பரந்தகீர்த்தியும் புண்ணியமும் வேண்டொழிந்த, நன்மை மிகச் செலவத்தையடைந்தந் தரித்திரனாகாததிலன், ஆறம் பொருள் இப்பைகளாலாகிய கீர்த்தியடைந்திலன், என்று பிறா சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்குப் பரந்தாயினும் இரப்போனே யிவ்வ வறியனருனே யென்றிகழந்திடாமல் உன் சீர்த்ததையுங் (கேட்பின்) கொடுக்கநகடவாய் எ - று

மேல் மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, செ, எகை

“நல்லா நெனினுந் கொளந்து மேலுலக - மிலலெனினு மீதலே நன்று

இலனென்னு மெவவ முனையாமை யீதல - குலனுடையான கண்ணே யுள்” —
என்பதனனும்,

புரநானூறு

“தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யினறி
வெண்குடை நீழற்றிய வொருமை யோறகு
நடுநாள யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான
கமொ பாகஞ்ங் கல்லா வொருவறகு
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல லாமொரெக குமமே யதனற
செலவத்தப் பயனே யீத
றுயப்பே மெனினே தப்பின பலவே” — என்பதனனுமறிக்க

(சு.ர)

சாதலவந் தருத்த காதுந் தனக்கொரு சாத லினையிப்
பூதல் மிறக்குங் காறும் புகழுடம் பிருக்கு மந்தக்
கோத்து புகழின யாகைக் கொடையிறை செலவங் கூர
வாழ்தலை யுடையா றுணரே வானமும வணக்கு நீரா

(இ - ள்) (பூதவுடமபழிய) மரணமவந்து நோந்த விடசுதும் தனக்கோரழி
வின்றி, பூவுலகமிருகடுமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புக
ழுடம்பைத் தமதீகையாற் சிறப்பற வளர்த்துவாழ்வாகளே (மண்ணுலகத்தாரோ
யனறி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்பட்டதக்கவாகள எ - று

இசெய்யுளால் கோத்தியைத்தேடி எனக்கூறியதாம்

இதனை, தெ, புகழு

“ராத விசைபட வாழத் ததுவல்ல - தூதிய மில்லை யுயிரகரு
ஒன்ற வுலகத் துபாத புகழுல்லாற - பொன்றது நிற்பதொன நில
நிலவரை நீன்புகு மாற்றிற புலவரைப - போற்றது புத்தே ஞலகு
நத்தம்போற கேடு முளதாருஞ் சாககாடும - வித்தகா கல்லா லரிது,”—என்பத
னனும்,

தூயாமணி

“ஒருவன திரண்ட யாககை யூனபெய்து நரம்பு போத்த
வருவமும் புகழு மென்றவ கவற்றினு ஞநினை வந்து
மருவிய யாககை யிகதே மாயநதிறு மற்ற யாககை
நிருவமாந துலக மேத்தச சிறந்துபின் னிறகு மனதே” —என்பதனனும்
(சக்)

மறிக

பொருட்பால் - அரசியல

உணர்செயு மறத்தி னொரு லொருகுடை நிழற்ற முந்நீாத
தனாமுழு தாள வேண்டிற தகைபெறு மமைச்ச நாடு
புளையறு மரணே மிகக பொருளபடை நடபென றுறும்
வணர்செயப படாத யாககை யுறுபபென மதிததுக கோடி

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற தருமசாஸ்திரப்படி கடல்குழந்த உலகமுழுவதை
யும் ஒருகுடைகீழ் அரசுசெய்யவேண்டுமாயின, தகுதியாகிய அமைச்சும் நாடுமென்ற
மற்ற அரசனும் மிக்கபொருளும் படையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆறும் அள
விடப்பட்டாத உன சரீரத்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொளவாயாக எ - று

இதுமுதல இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யுள்களாலும்
அரசியல கூறுகின்றா

இதுமுதல நான்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறியதாம்

இதனை, தெ, இறைமாட்சி

“படைகுடி கூழமைச்ச நடபர னுறு

முடையா னரசரு னேறு” —என்பதனனும்

(சஉ)

வினையினு ராமை நிறறல் வினைஞருக களித்தல் செய்யும்
வினையிடை மனமேற சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முடித்த லாணமை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்
வினைவளா மாண மற்றும் வேந்தருக கியல்பு மைந்தா,

(இ - ள்) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளர்கடேதலும்,
செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கவலி) அறியும், விளைவிறொழி

முடித்தலும், (பின்வாங்காத) ஆண்டுகளையும், வெவ்வித கொலைமுதலிய திமைகளை நீக்கலும், தொடுத்த கருமத்தை விடாத மானமும் ஆகிய விவையாவும் அரசாசனஞ் சிறந்தையாம் ஏ - று

இதனை, ஓடி, ஓடி,

“அஞ்சாமை யீகையறிஞ்சுக மிகநானகு - மெஞ்சாமை வேந்தர கியலபு
துங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூன்று - நீங்கா நிலஞ்ஞ பவற்கு ,
அறனிமுககா தலலவை நீக்கி மறனிமுககா - மான முடைய தரசு ”—என்பந்
னனுணாக (ச௩)

குடிதளா வுற்ற காலைக கொளபொரு ளாழி லொன்றும
விடுவது செய்து தங்கள் விழுதகுறை முறைசொல் வாகுக்குத
தடையறக காட்சி நல்கித் தண்ணிய வினரொல் காட்டி.
வடுவற விழு ததுச சொல்லவா வனமொழி பொறுதது லேணமும்.

(இ - ள) தனகுடிசை தளாசசியடைநகாலத்தில் (நீதிமுறைப்படி) பெறும்
ஆறிலொருகூற்றுக் கட்டமைப்பொருளையும் விட்டுக்கொடுத்தும், தமது ஓபரிய குறை
பாடுகளை முறைப்படிசொல்லி யறிவிப்பவர்களுக்குத்தண்டயினறிக காட்சிசொடுத்தும்,
குளிராத இத் வசனங்கூறியும், உணமையைக் குற்றமற விடுத்ததுச சொல்லோருடைய
கடுஞ்சொல்லு (வெஞ்ஞாமல்) அங்கீகரித்தும் அரசுசெய்யவேணமும் ஏ - று

இதனை, ஓடி, ஓடி,

“காட்சிக் கெளரியன கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன - மீக்கது மன்ன னிலம் [லகுட
செவிகைப்பச சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன - கவிகைக் கீழ்த்தக்கு மு
கொடையளி செங்கோல் குடியோடப னானகு-முடையானும் வேந்தாக கொளி.”
என்பதனுணாக (ச௪)

செருவினொட டலலாக கொன்று திறைகொண்டி நாடு காத்ததுப
பொருளினே யீட்டிக் களவா புல்லல்லா சுற்ற மாதி
பருகுந் லிலாமைக் காத்துப் பயிலற மாதி மூன்றின
மருவுற விடுத்ததுச செங்கோல் வளரப்பது மாட்சி யாமே

(இ - ள) போரூனையிற பகைஞ்ஞாவதைத்து, கப்பமவாகுகி, தன்னாடடைப்
பாதுகாத்து, பொருளைச் சமபாதித்து, சோரா பகைவா சுற்றத்தார முதலியோரால்
அபகரிக்கப்படாமற்காத்து, (கடவுள் அந்தணர்நியோர் முதலிய வளாககாரகுப) அறத்
திலும், (படையரண முதலியவற்றைப் பேணும்) பொருளிலும், (உறைவிடம்போக
துகாச்சிமுதலியவற்றை ளைப்படுத்தும்) இன்பத்திலும் பொருந்தச் செலவுசெபது
செங்கோலை வளரப்பது மாட்சிமையாம் ஏ - று.

இதனை, ஓடி, ஓடி,

“இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வருத்தலும் வல்ல தரசு ”—என்பதனுணும்,

கீழ்க்குநீ

“பகதிமை சானற பட்டயும் பலாதொகினு
மெத்துனைபு மஞ்சா வெயிலரணும—வைத்தமைநத
வெண்ணி லுல்லா விருந்தியு மிமமூன்று
மண்ணுளும் வேந்தர குறுப்பு ”—என்பதனுணுறிக.

(ச௫)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
வையமால யானை பாயமா வனபடைத தொழினூ லாதி
பையவே கற்றுக் கற்ற பண்பின் ரோடு நாளு
முயயவே பளவ ளாவி யுரைத்தவா நிறறல வேணடெ.

(இ - ள்) தருமநூல் நீதிநூல இரத கஜ துரக பதாதிதொழினூலாகிய சகல
கலையையுஞ் சந்தேக விபரீதமற மெலலகற்றறு, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு
நாடோறும் உச்சிவிசுருமபடி பயிற்செய்து விதித்திருக்கிறபடி நடக்கக்கடவாய ஏ-று

இசெய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூற்றிதீதாம்

இதனை, நெட, கலவி

‘‘கறக் கசுடறக் கறப்பவை கறநபி - னிறற வதற்குத் தக் [கரு
எண்ணெனப் வேனை யெழுத்தெனப் விவலி ரண்டெங் - கண்ணெனப் வாழு முயிர்
யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னெருவன - சாந்துணையுங் கலலாத வாறு’’—
என்பதனாலும்,

புராணம்

‘‘உறறுழி யுதவியு முறுபொருள கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது கற்ற னென்றே
பிறப்போ ரீனய வுடலவற றுள்ளுஞ்
சிறப்பின பாலாற ருயுமனை திரியு
மொருகுடிப் பிரந்த பலலோ ருளரு
மூத்தோன வருக் வெனஞ் சவரு
ளறிவுடை போனா றரசுஞ் செலலும்
வேற்றமை திரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன கறபீன
மேற்பா லொருவனு மவன்கடபடும’’—என்பதனாலும் (சுசு)

உடலவயத தாகுஞ் சாதி யுயாதவா சாதி தாழ்ந்தோர்
கிடமுற வுயிரி னோடு செலலுறுங் கலவி தம்மா
லடாதரும் பெருமை யெய்தா ராதலா லக்ககண ணுக்கித்
தொடாபுறுங் கலவி கலலாத தொழிலினை விடவே வேணடெ

(இ - ள்) உடல வயததாலுண்டாகுஞ் சாதியிலுயாதவரும் சாதியிறறுழந்
தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிரினுடன் செலலுக்கின்ற கலவியால் அடையும் பெரு
மையை யடையமாட்டார்கள் ஆதலால் உள்ளக்கண்ணுக்கித் தொடர்கின்ற கலவி
பைக் கலலாதிருக்குங் குணத்தைப் பரிசுச்சேதமாக ஒழிக்கவேணடெ - ள் - று

இசெய்யுளால் கலலாமையொழிக் வெனக்கூற்றியதாம்

இதனை, நெட, கலலாமை.

‘‘நுண்மா ணுழைபுல மிலலா னெழினில - மண்மாண புண்பாவை யற்று.

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கலலாதா கீழ்ப்பிறந்து - கற்ற ரீனத்திலா பாடு’’—
என்பதனாலும்,

இன்னுந்நிபது.

‘‘கல்லாதா னாருங் கலிமாப பரிபிணன
அவலாதான சொல்லு முரையின பயனினை.

இல்லாதா னல்ல விழைவினா வாகுகினா

கல்லாதா ன் கோட்டி கெடாள் ”—என்பதனுமுணாக

(சஎ)

வறுமையான மடமை தன்னால் வருந்திநெஞ் சழியுங் காலை
யுறுதிசெய் துணையாங் கற்ற வுணர்வினை வளாகுஞ் சென்ற
மறுதியில் லாத வினப மீடமொ தலினுற கற்று
மறுவறு மொழுகக் முள்ளார வாய்மொழி கேட்டல வேண்டும்.

(இ - எ) வறுமையாலும் அநியாயமையாலும் மனம் வியாசுலப்படுகாலத்
தில், தேறுதல் செய்யுநதுணையாகும் கற்றவற்றினறிவை விருத்திசெய்யும் எக்காலத்
தும் அழிவிலலாத இனபத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிந்து குற்றமற்ற
நல்லொழுகக் முள்ளவாகுண்டாய் வாய்மொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ - டு.

இச்செய்யுளால் கற்றறிந்தார சொற்களை எண்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, கேள்வி

“செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - னுணரோ டொப்பா நிவந்து.
கற்றில் னாயினுங் கேட்க வொடொருவற - கொறகத்தி னூற்றாக் துனை
இழுக லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே - யொழுகக் முடையாராய்ச் சொல்
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - மான்ற பெருமை தரும் ”—என
பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்

“மறவுறையுங் காமத் தையு மயங்கப்
பிறவுறையு மலகிய ஞால, —தறவுறா
கேட்டுந் திருவுடை யாரே பிறவியை
மீட்டுந் திருவுடை யா ”—என்பதனுமறிக.

(சஅ)

இழிந்தவ னுபாந்த தொனைய யியம்பினு முயாந்தோன வாயி
னிழிந்ததொன றுயிலு முள்ள வியலப்பறிந் தோமடிக் கீக்கிப்
பொழிந்ததென்ப பிறத்தாங் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெள்ளி
வழிந்ததெனத் தெளியக் கேட்போர் மனங்கொள்ப புகறல் வேண்டும்

(இ - எ) இழிந்தவனவாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயர்ந்
தவனவாயில் இழிசொல்லொன்று பிறந்தாலும், (சொல்வாளை நோக்காது) சொல்லின்
பொருளையறிந்து (நன்றானால்) உட்கொண்டு (அன்றானால்) விலக்கி, பருப்பொருட்
டாகப் பிறாசொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற்
பொருளறிவாக (அதினதுண்பொருளை)ச் சொல்லுதல் வேண்டும் எ - டு

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் துணைநிற்பயில் எண்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, அறிவுடைமை

‘எப்பொருள் யாயாவாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்-மெய்ப்பொருள் காணப் தறிவு.
என்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய் - துண்பொருள் காணப்
தறிவு.’—என்பதனுறிக

(சக)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளார ரியலப்பு னொழுகு கின்ற

ரவ்வகை யொழுகக் கினிறே யழிவன் வருமுன காத்துத்

தவவெணும் பழிபா வங்க டபுதியெய தாமை யஞ்சிச
செவவிய தெழியி னுளுஞ் செலுநதுக பொறிக னேரதும்

(இ - ள்) உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவர்கைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிளவனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) தடுத்தது, கெடுதியாகிய பழிபாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயந்த ஐம்புலன்களை நன்னெறியில் நாடோறுஞ் செலுத்தது எ - று

இதனை, ஷே, ஷே

“சென்ற விடத்தாற் செலவிடர் தீதொர்இ - நன்றிப்பா லுயடப தறிவு
அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சவ - தஞ்ச லறிவாா தொழில்
எதிர்தாக காக்கு மறிவினாக கிலலை - யதிர வருவதோ நோய,
எவவ துறைவ துலக முலகத்தோ - டவவ துறைவ தறிவு.”—என்பதனானாக.

நலமிக வுயர்ந்தோர் தமமை நனபுறத் தழுவிக்க கொளக
நிலவிய கயத்துப பூவை நிகாதரா துயர்நத் கோட்டி.
னலரென வவாபா னிறக வாககமிக கடுதத காலே
மலாவதும் வறங்கூர் காலேக கூம்பலு மொழிக மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! நன்மை மிகருயர்ந்தோர்களை நடபுறம்படி தழுவிக்கொள்வாயாக அந்த நடப்பை (முன்மலாந்து பிறகுவுயும்) விளங்கிய நீபபூப்போல, மிக்க ஆக்கக்காலத்தில் அடுத்தலும் மிக்க வறுமைக்காலத்தில் விடுத்தலும் இன்றி, (என்று மலர்ந்தவாறே பிறர்க்கும்) உயர்ந்தகோட்டின மலர்போல (ஒருதன்மையாக) கொண்டொழுக்குவாயாக எ - று

இதனை ஷே ஷே

“உலகந் தழீஇய தொடப மலாதலுந
கூம்பலு மிலவ தறிவு”—என்பதனும்,

பழமொழி

“அறிவினன மாட்சியொன நிலலா பொருவன
பிறிதினன மாண்ட தெவனும்—பொறியின
மணிபொன்னுஞ் சாந்தமு மாலையும் நினை
வணியெல்லா மடையிற பின்”—என்பதனும் (இக)

அருந்தவா குரவா முன்னோர்ந்தனை நுயர்ந்தோர் தம்பாற
மிறுந்திய ஸனாக மினமை சொருகுதலேன டியபக கததும்
பொருந்திய பொருள்கொ டாமை பொங்கிய வெகுளி காமம்
விறுந்துசெய கழிகண் ணோட்ட. பிவவெயலாம் விடுக மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! அரியதவசிகள், குருக்கள்தந்தைதாய் முதலிய மூத்தோர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திற் கீழ்ப்படியாமையும் செருக்குறுதலும், கொடுக்கவேண்டிய விடத்தும் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங்கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச்செய்யும் பேருவகை மிதமற்ற தாட்சணியங் கொள்ளாதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிரக்கக்கடவாய் (இவை குற்றமுடையன வாகலின்.) எ - று.

இதமுதல மூன்றுசெய்யுள்களால் தவறொழித்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷே குதறங்கயுதல.

“செருககுஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மிலலா - பெருநகம் பெருநித நீதது
இவறலு மாண்பிறநத மாணமு மாலு - வுலகையு மேத மிறைசகு”--என்பத
னனறிச (௫௨)

வேறு

குதறம் புரியா திருநாடிறா குதறங் களைக் சிமிழ்கனுங்
குதறம் புரியிற சிறுநெரிவைக் குவையை யழிகுரு மாநேரோற
பற்றும பெருவாழ விரையழிகுரும பகைவாக் காகக் மிகப்பெருக்கு
முற்றும பெருநோ யுழப்பிக்கு முனியா னானு முனியிக்கும

(இ - ள்) (நீசிறிதுங்) குதறஞ்செய்யாதிருந் து பிறகுடைய குதறங்களைத்
தீக்கக்கடவாய் சிறிது குதறமேனுஞ்செய்கால, சிறுநெருப்பு [ஒருபொறி] வைக்
கோற்போனாத் தகிக்கும் வகைபோல, பெரியசெல்வத்தைக் கெடுக்கும், பகைவாக்
குசு செல்வ மிகச்செய்யும் [சுண்ணை யெரியாக்கும்], ஆயுளமுழுதுந் தீரப்பிணி
யால் வருந்தச்செய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும் எ - று

இதனை ஷே ஷே.

“வருமுன்னாக் காவாதான வாழ்க்கை யெரிமுன்னா-வைத்தாறு போலக் கெடும்
தனகுதற நீக்கிப் பிறகுதறங் காண்கிறபி - னென்குதற மாரு மிறைசகு”--
என்பதனனறிச (௫௩)

கன்று மினிய பொருளில்லவுங் காதுல பங்கவ ரழிபாமே
நன்று னாகக் நினையென்று நனகு மதித்து வியவறச
நனழி பயவா வினையினையு நனனனு மகதான முடியறக
வென்றி விளங்கப் புகழுவிளங்க விழுப்பம் விளங்க வேண்டியுனை

(இ - ள்) காரியசிக்தி வேண்டொயின, விரும்பப்படும் ஆசையுடைய இனிய
பல பொருள்களையும் பகைஞர்களறியாமல் நனஞ்சு கூறுபலிக்கக்கடவாய் தீர்த்து
விளங்கவேண்டொயின உன்னை நீயேமதித்து இறுமாப்பதைவிடிக் மகிமை விளங்க
வேண்டொயின நன்றியைத் தராத் (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யுமவலோ
மென்னுந்) துரங்குகார்த்தினுற செய்யாதொழிக் எ - று

இதனை ஷே ஷே.

“வியவறக் வெஞ்ஞானறுந் தனனை நயவறக்-நன்றி பயமா வீனை
காதல காதலறியாமை யுயக்கிறபி-னேதில வேதிலா நூல்”--என்பதனனும்,

திரிகநிகம்

“தனனை வியத்து தருக்கலுந் தாழ்வின்னிக்
கொன்னே வெருளி பெருக்கலு--முன்னிய
பலபொருள் வெல்குஞ் சிறுமையு மிம்முன்னுஞ்
செல்வ முடைக்கும் படை”--என்பதனனும் (௫௪)

நுணமை யறனு மிகத்தெளிந்து நூலி வியலடி முலகியலடும்
வண்மை யுறத்தேற யிடுமாறநல் வல்ல ராகி வளாலீலச
திண்மை யறிவா யுள்ளமுதிரநதோ சேர நனகு மதித்ததிக
வெண்மை புரியா துயர்த்துக்கி வியமடும் வழிபே சின்னிடுக.

(இ - ள்) அகிருக்கும் தருமங்களையும் மிகவுமாராயந்து, சாஸ்திரவியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணரத்திமெ ஆற்றலில் உலலாராய, வளாகின்ற குணத்திலும் உறுதிப்பட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோரை யறிந்து உயாவாக மதிக்கக்கடவாய், (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேனமைப் படுத்தக்கடவாய், (அவர) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய் எ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உயர்ந்தோரைச் சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, ஷே, ஷே பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

“அறன்றிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை - திறன்றிந்து தோந்து கொள்ள தம்மிற பெரியார் தமரர் கொழுஞ்சுவ-வண்மையுள்ளலாந் தலை” —என்பதனானிக.

மழையின் மிகுதி மழையின்மை வளிதீப் பிணிபால வந்ததுயர் குழைநீர் லமரர் தக்காரைக் குறித்துச் சாந்தி யாதகடியர் விழைநீர் பகைவா களாலாவினை செய்வார் சுற்ற மிவாகளிமும் பிழையை டுபாய நான்காணும் பெயாசகும் பெரிய ரென்று துணையே.

(இ - ள்) பெரியோரென்னுந் துணையானது, மழையின் மிகுதி-பெருமழை-மழையிலலாமை - கெடுகாற்று - அக்கினிபற்றத்தல் - கொடுமபிணி, ஆகிய விவற்றால் நேரிடுந் துன்பங்களை, குழைவிலலாத் தெய்வத்தையும் சித்தியாளனாயுங்குறித்துப் பரிசாரஞ்செய்து நீக்கி, விருப்பமில்லாத் பகைஞர்களை - திருடர்களை - தொழிலாளர்கள் - உறவினர்களை ஆகிய விவாகளால் விளையுந் தீமைகளைச் (சாம்பேத்தான தன்னடங்கனாகிய) சதுர்வித வுபாயங்களினாலும் விலக்கும் எ - று

இதனை, ஷே, ஷே, ஷே

“உறந் நோய நீக்கி யுறஅமை முற்காக்கும்

பெற்றியாப் பேணிக் கொள்ள” —என்பதனானிக

(ருக)

நற்பான் மையினுற தேவர்களா னண்ண லாகு மெதிரவியையே யுறபா தங்க ளானறிந்தே யொழிப்பா மனித ராலவருவ பெறப்பர் ரவரிந் கிதங்குணமா சாரஞ் செயலாற் புகழ்நீத்து பிறபா லுறச்செய குவர்த்துற பெரியோர் துணையே துணையாகும்.

(இ - ள்) தெய்வத்தால் வரும் எதிகால் விக்கினங்களை முற்காட்டுங் குறிக்கான்றிந்து (பரிசாரமுதலிய) நற்கருமங்களாலொழிப்பார்கள மனிதரால் வருந் தீங்குகளை அவருடைய அழகிய இங்கிதத்தினாலும் குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும் செய்கையினாலும் ஆயநத்திந்து தவிரச்செய்வார்கள ஆதலால் (உனக்குப்) பெரியோருடைய துணையே துணையாகும். எ - று

இதனை, ஷே, ஷே, ஷே.

“ஆரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொள்ள” —என்பதனானும்,

கீவகநிந்தாமணி.

“பாலவளை பரந்து மேயும் படுகடல் வளாக் மெல்லாந் கோலவளை யாமம் காத்துண குடைநிழற் றஞ்சு னோக்கி துல்வியைத் தனைய் துண்சொற் புலவரோ டறத்தை யோம்பின மேல்வியை யாத் வினபம் வேந்தமற் றிலலை கண்டாய்” —என்பதனானும் முணாக்.

நல்ல வினைக்கு நற்பயனுந் தீய வினைக்குத் தீப்பயனு
மிலலை யெனும்வல விழுதைபரு டெள்ளும் விடருந் தூரததாகளுந்
சொல்லு நடரு முதலாகத் தொகை குழுவைச் சோதொழுக்க
புலனு மழிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழ்பாடே

(இ - ள்) (தாநதாளுசெய்யும்) நலவினைக்கு நற்பயனுந் தீயவினைக்குத் தீப்பய
னும் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமூடாகளும், இக்கழத்தக
காமிகளும், தூரததாகளும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்தறொழி லாளரும் முத
லாகச் சோந்த (சிறிந்ததார) கூட்டத்தைச் சோந்து நடந்தால், பொருந்திய நற்புந்
தினை மாற்றி (அவாகளைச்சோந்தோன) அடையும் இம்மை மறுமைப்பயன்களையுங்
கொத்தியோடு கெடுபொருள் எ - று

இச்செய்யுளால் அறப்பாச சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்

இந்நீன, ஸை, சிறுமினஞ் சேராமம்

“சிறுமின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்,
நலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுக் மாந்தாக - கினத்தியல்பு தாகு மறிவு
நலவினத்தி னூங்குந் துனையிலை தீயினத்தி-னலன்ற படுபதூஉ மில்” —என்ப
பதனும்,

நாட்டமணிக் கிடை

‘மொய்சிதைக்கு மொறுமை யினமை பொருளுனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்னோல மேனியைப் - பெய்த
கலசினதக்கும் பாலின சுலையையர் குலவுசினதக்குங்
கூடாகட கூடி விறை’ — என்பதனனுமுணர

(இஃ)

செய்யும் பொழுதே யழிப்பொருளிற சிறப்ப கெடப்ப திரியடி அருளாவ
றுபய வுதவி வழிபயக்கு மொணமை வினையைத் தோருளாத்தி
னைப் மகன்ற வினாதோடு மாயந்து தனிதகும் புரிந்திக
வெப்ப வாக்கங் கருதிமுதல் விரிக்கும் வினையைப் புரியற்க

(இ - ள்) (நீர்தொழிலை) செய்கையிலேயே செல்வமும் பொருளுக்கு
மிகப் பொருளாவது ஒத்தப்பொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள
நலவினையை, ஐயந்தாந்த நலவினையோடு யோகிக்காவது (நீயே) தனித்து மனத்திற்
கருதியாவது செய்வாயாக பெரிய இலாபத்தை விருமபி முதற்பொருளை யழிப்பிக்
குந் தொழிலைச் செய்யாதே எ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இந்நீன, ஸை, தெரிந்துசெயல்வகை.

“அழிவது உ மாவது உ மாவி வழிபயக்கு - மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்
தெரிந் தவினத்தொடு தோருதெண்ணிச் செய்வாக-கருமபொருள் யாதொன்று மில்.
ஆகக் கருதி முதலிழைக்குச் செயலினை-பூக்கா ரறிவுடையா” —என்பதனறிக.

வலியே காலம் வினையிவற்றான மாற்றான நனக்கு முனக்குமுன
பலவா நிலையும் வினையொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடையூறும்
விலகா ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனும்
அல்லாப பயனு முகலனைத்து மொந்தது தெளிந்தே வினைசெய்ச்,

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்கு முள்ள பலவகையாகிய தாரதமமியமும், தொழிலைத் தொடர்ந்தும் முறையும், அதற்குவரும் விக்கினமும், சீவகா விக்கினத்தை நீக்குவதும், செயமடைதலும், செய முற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே ஓர் தொழிலைச் செய்வாயாக எ - று

இதனை, றெ, றெ

“வகையறச் சூழா தெழுதல பகைவரைப்

பாததிப் படுப்பதோ ராறு” — எனபதனானறிக

(௧0)

பெரிய முயற்சி வினைபயனைப் பேணு வினையே பயனறிகா
மரிய வினையே பின்றுயர மாகு வினையே புரிநதாலும்
பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் வினைக்கு மறுதலையா
முரிய வினையை விடுத்தாலு முல்வாப் பெருமை யொழியுமே

(இ - ள்) மிகக் முயற்சியா லாகுநதொழில் - பயனற்றாத தொழில் - அறப்ப பயனற்றதொழில் - பின்பு துன்பம் விளைகருநதொழில் ஆகிய இவற்றைச் செயதாலும், மிகக் முயற்சியாலாகுந தொழில் முதலாக (மேற்) கூறிய தொழில்கட்கு எதிரி டையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும் எ - று

இதனை, றெ, றெ

“செய்தக்க வல்ல செய்ககெடுகு செய்தக்க

செய்யாமை யானுந் கெடும்” — எனபதனானறிக

(௧௧)

கொடுத்தல் பொருள்வேட கையனிடத்துங் குளிரசொற் செவவி யானம்
னடுத்துப் பிறரோ டமராற்றி யயார்தா றிவராரக் கிணுமவேறு [9 ய
படுத்த றுணையாம் படையினனின் பகுதி யொடுசே ரானிவாக
ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றினவரா ளிவாழீழ் மக்க ளிடத்தினுமாம்

(இ - ள்) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரணத்தான் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யாளனும் சேரம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போராசெய்து இளைத்த வனுமாகிய இவர்களைச் சாம்வபாயத்திலும், துணைப்படையாளனும் உனனோ டுணைக்க மற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்முன்னுபாயத்தால் வசப்படாத வாகளும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயத்தாலும் அடக்குக் எ - று.

இதனை, றெ, றெ,

“எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிநதபி - வெண்ணுவ மெனப் திழுக்கு

ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் பலாநிறு - போற்றினும் பொத்துப் படும” — என பதனானறிக.

(௧௨)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி முன்னறையு
மெலியா ரிடத்துச் செய்திடலு மெலியா ரான காலத்து
வலியா ரிடத்தி னொறுத்தலையும் வகுக்கின் வேந்தாக் கவைமைந்தா
நலிவா மதனு லவரவாபா னடத்து முறைதோந் தியற்றிமிக.

(இ - ள்.) மைநதனை! வலியவராயிருக்குந் காலத்தில் தான் சாம் பேத வுபா யங்களையும் மெலியவரிடத்திற் செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குந் காலத்தில் தண்ட

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செயதாலும் தலை அரசாக்குக கேட்டை வினாகும். ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செயததக்க, வுபாயத்தைத் தெரிந்தகொண்டு தொழில் செய்வாயாக எ - று

இதனை, ஓடி, ஓடி

“நன்றற்ற லுள்ளந் தவறுண்டவரவா - பண்பறிந் தாற்றாக கடை
எள்ளாத வெண்ணிச் செயலவேண்டித் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா தலை”
என்பதனானும்,

படிமொழி

தற்றாகத்தித் தன்னுணையுந் தூக்கிப் பயனுறுக்கி
யற்றது கொளக மதிவல்லா—ரற்றதனை
யாதானு மொன்றகொண்டியாதானுந் செயதக்கால்
யாதானு மாகி விடும்—என்பதனானும்

(சுசு)

வினையின் வலியா திகண்ணுகும் வேறு வேறு சா தூக்கி
தினது வலிமிக குழிவினையை நிகழ்த்து நிபந்தன காத்தது
புணையும் வென்றி யுருவிழு புகழ் பொருந்து மகனு வவவிடத்து
வினையுந் தோலவி யுறுநுபுறைய விடத்தும் வினையை பெண்ணை.

(இ - ள) தொழிற்பல முதலிய நான்களையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பல
மானது மிகுளுள காலத்தில் தொழில் செய்பத தொடங்கு (செயம் விளையும்)
ஏப்பான காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் விளையும் ஆனபடியால்
அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோலவியுண்டாகும் வலிசுன்றிய காலத்தூத தொழில்
புரியக கருதற்க எ - று

இதாமதல் மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழில்செய எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஓடி, வலியறிதல்

“வினவலியுந் தனவலியு மாரற்ற வலியுந் துணவலியுந் தூக்கிச் செயல்
உடைத்தம் வலியறிந் ருக்கத்தி னூக்கி - யிடைக்கண முரிந்தா பலா” — என
பதனானும்

வினையின் வலியாதிகண்ணு சென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன்
பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துண்பபலம் (சுசு)

குறைந்த வலிய ராபிடினுங் கொற்ற மைந்தா பலாகூடி
னிறைந்த வலியென மைதனு னேரா தொழிக் பலரொடுஞ்
துறைந்த லூக்கந் தனைக்கொண்டே யுற்ற நினது வலியளவி
னிறந்தும் வினைமே னடவற்க ஶிறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள) வலிசுன்றியவார்களானும், வெற்றியமைந்த பலமந்தாகள் கூடி
டில் (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகை
கொள்ளாதொழிக் மனோரசாகத்தையே பொருளாக்கக்கொண்டு உனக்கு அழியாத
வெற்றி வேண்டியாயின், இறந்தாலும் உனவலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழி
லையுந் தொடங்காதே எ - று.

இதனை, ஓடி, ஓடி.

“பீலிபெய் சாகாடு மசிறு மபபண்டரு - சால மிகுத்துப் பெயின்
துனிக்கொம்ப ரேறின ரீதிற்ற தூக்கி - னுயிரக்கிறிதி யாகி விடும்” — என்பத
னானும்

(சுசு)

வந்த பொருளிற காற்கூறு வருமே லீடாநீக குதறகமைத்து
மைந்த விறகா னினககாக்கி மறறைக காலே வழங்கிடுக
சிறந்து நெய்க ளகலாமற சேரு நெய்கள சுருங்கியு னு
நடக லிலதா பொப்பினுமா நாடி னதிகர செலவிழுகாம

(இ - ள) மகனே! உனக்குக் கிடைத்த பொருளளவிற் காற்பங்கை இனி
வரும் விக்கின நிவித்தியின் பொருட்டு இருப்புவதை, அரைப்பங்கை உன் செல
விற்குப்போகப் படுத்தி, மறறைக காற்பங்கைத் தானாகிடகாகச் செலவிடுக, வரவு
குறையினுஞ் செலவு அகன்ற குறைதல நன்று. வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும்
கேடிலலை வரவுக்கு மிஞ்சிய செல்வுசெய்தல் கேடடைத் தருமெனறநிக 61 - று

இதனை, ஷே, ஷே

“ஆற்றி னளவிற நீக வகுபொருள - போற்றி வழங்கு நெறி
ஆகா நளவிட்டி தாயினுங் கேடிலலை - போகா நகலாக் கடை
அளவிறீந்து வாழாதான வாழ்க்கை யுளபோல - விலலாகித் தோன்றக் கெடும்”
என்பதனும்,

இரும்பலகாநீர்

“ஆகலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேருளி னாகுப் பெறலருமை யாதோ
வூர்நிசைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பனும்
போமலேந்து வெல்லும் புகழ்” — என்பதனும்நிக (௬௬)

ஆற்றன முன்று முபாயங்க ணனரு மிடந்தோ டமைந்திடி னும்
போற்றி நினக்கு வெனயிபுறம் பொழுது தோநதே வினைபுரிக
வேற்ற காலம் வருமளவு மெண்ணி யிருக்க வதுமைந்தா
வீற்றுச் சமாக்குப் பின்வாங்கும் வெற்றித் தகரே யாகுமால்

(இ - ள) மைந்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விட்ட
துடன் வாயநதாலும், காத்து உனக்குச் செயமுண்டாருங் காலமும் ஒத்திருக்கத்
தெரிந்தே தொழிலசெய்து ஒத்தகாலம் (வாயநதிராவிடின அது) வருமளவும் எதிரா
பாத்திருக்கவேண்டும் அது முட்டிச் செய்யப்பதற்கு ஆடுகெட்டாய் பின்வாங்குதல்
போலுமென்று நீனைப்பாயாக் ௭ - று

இது முதலிரண்டு செய்யுல்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழிலசெய் எனக்
கூறியதாம்

இதனை, ஷே, காலமறிதல்

“அருவினை யெனப் புளவோ கருவியாற - கால மறிந்து செயின்
காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது - ஞாலங் கருது பவா
வணக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகா - தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.” — என
பதனறிநிக. (௬௭)

புகைமிக் கியற்றித் திரிந்திடினும் வெல்லுங் காலம் வருமளவும் .
பகைமை புறத்திற் றேற்றாமற் பகைவா தம்மைப் பண்போடு
நகைசெய் தமாபோற் சுமந்திடுக நாமெ காலம் வந்துவிடின்
நகைசெய் வினையை யலவளவிற் றப்பா வண்ண முடித்திடுக

(இ - ள்) (உன்பகைவா) மிகக்கேடுசெய்து திரிந்தாலும் நீ பகைமையை வெளிக் காட்டாமல் செய்களுக்காலம் வருமெல்லியும் அப்பகைவொத்த தகுதியோடு சந்தோஷித்துச் சுமப்பவனபோலவீரு தக்ககாலம் வந்துவிட்டால், சக்கப்படி செய்வினையை அப்பொழுதே தவறாமற்படி முடித்திடு எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

‘பொன்னென வாங்கே புரமவேரா காலம்பாந - துனவேர்ப்ப பொன்னியவா செழுநகை காணிற் சுமக்க விறுவரை - காணிற் கிழக்காந தலை எய்தற் கரிய தியைநதக்கா லநநிலைய-செய்தற் கரிய செடல்’—என்பதனானும்,

நீலகந்தாமனார்

“இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவவினைக் கண்ணு மஞ்சா மடப்பட வின்றிச் சூழும் கிலவல்லாரக் கரிய துண்டிட கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிற் கோடி கூடை யிடைத்திடை யிரங்கச் சென்றாங் கன்னுயிர செஞ்சத் தன்றே”—என்பத னானும்.

(சுஅ)

வாயி னூழில் வழக்கமற் மதிலை விளைத்கொன றற்கொன்று மேய துணையாயப் பலபடையு மெலிவற் பிறுப்ப மதில்கழி யேய வியற்றி யரசிருக்க வேற்ற கிடக்கை நிலத்தோடு பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிகஞ் மிடனாகும்

(இ - ள்) வாசலும், துழைவாசலும் வழக்கமறப்படி மதிலைவிளைத்து ஒன்றற் கொன்று பொருந்தியதுணையாய் பலபடைகளும் மெலிதலற்றிருக்க மதினும், அகழியும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புக்கொத்த தலவாயப்பய், பரந்தீர்வளமுமுடைத்தாயிருப்பதுவே பகையைவெல்லுதற்கு இடமாம் எ - று

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்களாலிடமறிந்ததொழிற்செய்வனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, இடனயிதல

“தொடங்கற்க வெவவினைபு மொன்றக் முற்ற மிடங்கண்ட பின்னல வது”—என்பதனன்றிக்

(சுக)

ஊக்க மிலனா யினுமிடத்தோடு றற் வினைசெய் குவனாயி னூக்க முடையாக கிடனினற் றொழியு முக்க மிலாதவனுக் கூக்க முடையா னாயிடினு முற்ற படையும் பலவேனு முக்க மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினைசெய யாவிடினே

(இ - ள்) ஊக்கமில்லாதவனானும் இடவாயப்பினனாய் தொழிலியற்று வானாயின, (பகைஞனாகிய) ஊக்கமுடையானாகு வெவலமிடனினறி யொழியும் இடவாயப்போடும் பொருந்தி வினைசெய்யுளாயின ஊக்கமுடையவனானும் சேனைப் பெருக்கமுடையவனானும் எளியபகைவனான செய்க்கப்படுவான் எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

“ஆற்றா முற்றி யடுப் விடனறிந்து - போற்றாகட் போற்றிச் செயின.

சிறுபடையான செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா - னூக்க மழிந்து விடும்”—என்பதனானும்,

பாரதவேண்பா

“வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வவ்வரில் சுற்றிய

கானசேரி னுமானின கண்ணஞ்சா—வானசேர்

சிகர வானசேரிற் றேனஞ்சா வஞ்சா

மிகுநீரக கயஞ்சேரின மீன” —என்பதனனுமறிசு.

(எ0)

பிறப்புங் குணமு மழிவுமென்ப பேணு மிவையுஞ் செயல்களையுஞ்
சிறகருங் காட்சி யொடுகருத்த செயிரி னுலென நினைவதமமா
னிற்றுக்கு மமைச்சா முத்திலொனா நின்ற ராயநது தெளிந்திகெ
வறுக்கும் வினையாற் றுத்தொப்ருட்டு மறைபோ காமைப் பொருட்குமே

(இ - எ) மந்திரித்தொழின முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து
கொள்ளுகால, தனொருநிலை சாதிககவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய)
பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்ற சொல்லு மிவற்றைக் காட்சிப்பிர
மாணத்தாலும் அதுமானப் பிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தாலும், (அறம்பொரு
ளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில் வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக எ - று

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக்
கூறியதாம். (எக)

அறவோர் புரோகி தரைவிடுததிட டவரா லீர்த வரசனரு
னறவோ னல்ல னிவறபேரககி யறனோ டிரிமை யுடையாணை
யுறவே வைத்தற கெண்ணினம் நொத்த தெவாகரு நினகருத்தென
ஹவோ தெனசரு னுறவோடு மோர்தே யொருவன றனைத்தெனிக

(இ - எ) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) அறவோரையும் புரோகித்
தையும் விடுத்த அவரால் இப்போதானுமரசன தருமகுணமற்றவன் (ஆதலால்) இவனை
நீக்கி, தருமகுணமுடைய மறொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம்
இது எல்லோர்க்குஞ் சமமதமாயிருக்கின்றது உன் கருத்தியாது? அச்சனைச் சொல்லுக
வென்று பிரமாணமாகக்கேட்டு (அறத்தினவழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திர
மாகச் சோதித்துத்தெனிக எ - று (எஉ)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனைச் சோந்தா னாயுமவிட டிவ்வரசு
னீனப் பொருளா சையனிலனை யிருக்கிக் கொடையோ டிரிமையுடை
யாணைப் புரத்தற கெண்ணினம் தமைந்த தெவாகரு நினகருத்தென
ஹனப் படைமை யுரைத்தியினச சூனொ டொப்பித் தேத்தெனிக

(இ - எ) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) சேனாபதியையும் அவன்
வகையினோயும் விடுத்த இப்போதானுமரசன இழிவாகிய பொருளாசையுடைய
வன், (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மறொருவனை அரச
னாகும்படி யோசித்தோம் இது எல்லோர்க்குஞ் சமமதமாயிருக்கின்றது உன்சம
மதம் யாது? ஒளியாதுணைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவீத்து (பொருளவழி
யிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று. (எங)

தொன்று தொட டு விரிமையொடு சூழ்ந்த தவழா தாட்டியைவிட
டொன்று முரிமை தனினைன னுனைக்கண யெங்கி யெனைவிடுதாள்
சென்றவ கவனைக் கூடுகியேற சிறந்த பொருளுங் கூடுநினக
கென்று தெனியச சூனறவோ டிசைப்பித் திதனு ஹத்தெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில) பழமையேயுள்ள உரிமையாளர் ஒரு தவறாமையுடன் விடுத்து இம்மனங்களை உனபேரில் மோகமுற்று (அழைத்தவருதற்கு) என்னை யனுப்பினான். அவனைச் சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுக கைகூட்டமென்று பிரமாணமாகத் சொல்லுவீர்து (இன்பவழியில்) பரிகரித்து ஒருவனைச் சேர்த்துக்கொள்க எ - று (எசு)

வேறு

ஒருநிமித்த மேலீட்டே யோரமைதரா லவனமனைநி லேனை யோரை, யொருமையுற வழைப்பித்தநிங் கொப்பிழைப்பது ருதீஇயினரென றுறுத திககூவ, லொருவனில் வ வரசனையெ டெயுறுக்கமுயன றுனிவனை யொறுத்து வெறே, யொருவனைவைப்பதற்கிறைநடே, முன்கருத்தெனெ னெனச குளொ ளொப்பித் தோக

(இ - ள்) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் யாதேனு முகாந தரமவைத்து மறவாக்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் ஏரோ மோசஞ்செய்யக்கூடினாக னென்று சாவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசனை நகமைக்கொலை செய்ய எத்தனித்தான் (அவன் நமமைக் கொல்வதெனமுன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனாகச் சமத்தித்தோம் உன் கருத்தெனன்! பிரமாணமாகச் சொல் என்று சேர்த்துக்கொள எ - று

மேல் யிருந்து செய்யுள்களின் கருத்தை, ஷ, தெரிந்துதெளிதல்.

‘அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்

நிறந்தெரிந்து தெறப்படும” — எனபதனுறிக

(எசு)

வேறு

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு பறப்பு டுடிழைப்பென
நல்ல னுறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீக்கிப் பழிக்கஞ்சி
யொல்ல னுறுநா னுடையானே ‘யாபுறு தெளியப் படுமைநதா
வல்ல கலைதோந தாசறநா மட்டமெ வெளிநு மருங்கிமே

(இ - ள்) ‘மைந்தனே’ அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றிரிடத்திலும் வெளிநிறிவு பொருந்தும் (ஆதலால்) உயாகுடியிற் சனித்த, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுக துன்புசெய்யும் இவையுமுதலாகிய எல்லாக் குற்றங்களையு மொழித்தப பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாண்முடையவனே ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டதற்கவன். எ - று

ஆறநவைகள் காமம குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியமெனபன்.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ஷ, ஷ.

“குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.”

அரியதற் ருசற்றா கண்ணுந் தெரியுங்கா - வினமையரிதே வெளிநு.” — எனபதனுறிக. (எசு)

சுற்ற மிலரா னவாதமமைச் சூழில் பழிபா மருநாணா
பற்று மிலரா குவாங்கு பண்பா தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலாதனு முனியுந் குற்றங் குணமிவற்றைத்
தெற்றென றுணர்ந்து குணமிசூந்த செமமையுடையா தமைத்தெளிக.

(இ - ள்) சுற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (எனெனில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சார்கள, பற்றில்லாதவர்களாவார்கள், அவரை விட்டுவிட்டு குற்றமற்ற குணவான் கிடப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமிவற்றை நன்றாக ஆளவிட்டு (குற்றக்குறைநது) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் - மிகைநாடி மிகக் கொளல்.
அற்றுணாத் தேறுத லோம்புக மறவா - பற்றிலா நாணா பழி” —என்பதனன்றிக். (என)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப் பேணுக கருவி, துத்தமது
சுரும் மதுபேற்ற பிறக்கருவி கழியச் சிறந்த வல்லவிக்
மருவு காத லாஸறியா மாட்டு வினையை வையறக்
வொருவா தமைபுந் தேராமே யொருநா லத்துந் தெளியறக்

(இ - ள்) (ஒருவருடைய) மேனமையையும் கீழமையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செய்கையே தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக (ஒருவாபாற்) பொருந்திய உன காதலிமிதித்தம் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரிட்சைசெய்யாமல் ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கருமமே கட்டளைக் கல்.
காதனமை கந்தா வழியறியாத் தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும்
தேற்றக் யானாயுந் தேராது தோந்தபிற - நேறுக் தேறும் பொருள்.” —என்பதனனுணாக் (என)

தோநது தெளியப் பட்டவனபாற் தோந்தே வினையுந் தகவிடும்க்
தோநது தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணு தயிற்றக்
தோநது தெளியப் பட்டவனை நீர வினையை விடும்கனைத்
தோநது பகைவா பிடுகதிடுவா தேரான நெளிலே போற்றுகேடாம

(இ - ள்) தீர்த்தெரிந்து கொள்ளப்படவனாகும் (இவனுக்கிதுதருமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்த சுமத்தாக். (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யக்கூணது சுந்தேகியாதே (சுந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான் அதனைப் பகைவா அறிந்து (அவனைப் பண்பாற்) பிரித்து (தாம் ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரிட்சைசெய்யாது நம்பினவன்போலக் கேட்டைய வேண்டியதாம் எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“தேரான பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடுமையைத் தரும்.
தேரான நெளியுந் தெளிந்தான் னையுறவுந் - தீரா விடுமையைத் தரும்.” —என்பதனும,

அறநெறிச்சாரம்

“பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்னுதகாற் போந்த
வருள்போக வாறமென றுற்ற—விருள்போகக்

கூறப் படுங்குணத்தான கூர்வல்வல வேதனாற்
நேறப் படுங்குணத்தி னுன. —என்பதனுமறிச.

(எக)

முன்னர்ப் பொதுவா கிபவியின் மூள விடுதலுத தீதகறயி
நன்மை புரிநது வருமாயி னுடி யவனைச் சிறந்தவனை
தன்னில விடுகக சிறந்தவனை சாரந்து புரிவா னிடை திரியின்
பின்ன ரவனைப் பொதுவியிற் பெயர்த்து நமுவ விடடிடுக.

(இ - ள்) நீ தெரிநதுகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில்
விடுதலு, (அதில) துன்பத்தை விலக்கி நன்மைசெய்து வருவானாயின் (பின்னா) சிறந்த
தொழிலில் விடுவாயாக (அவ்வாறு) சிறந்த தொழிலைப் பற்றிச் செய்பவன் இடையில
திருத்தக் குறைவடைந்நால், முற்படியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற்
புகச்செய்து கைநமுவவிடக்கடவாய் எ - று

இதுமுதலானது செய்யுள்களால் திறன்றிநது தொழிலிடு எனக்கூறியதாம்.
இதனை, ஸே, ஸே, தெரிநதுவியையாடல்

“நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிநத - தன்மையா னுளப் படும
வினைவகையாற் நேரியக் கண்ணும வினைவகையான - வேறாகு மாநதா பலா” —
என்பதனுறிக

பொதுவியை - பலாகூடிச் சாதிப்பதற்குரியது சிறந்தவியை - ஒருவனை
சாதிப்பதற்குரியது (அடு)

ஆளு மரசுன பாலனா | மவனுக் காவ தயிபயிவு
நாளு மவற்றைக் கலங்காம னெ று முடி கரு முனததுணியு
முனம் வினைக்குத் தன்கரத்தின் மொய்தது பொருளின் விழையாத
கோளு முடையான புரிவியிற் குற்ற முறது குணமேயாம்

(இ - ள்) அரசுசெய்யும் மன்னரிடத்தில அன்பும், அவனுக்கு வருவதையறி
யும் விடுவோமும், அவற்றைச் சோவினறி நன்றாகச் சாதிக்கும் மனத்தணிவும், வரும்
வினைக்குத் தன கையிலுள்ள மிகப் பொருளில் வாட்சியாக குணமும் உடையவனை
செய்யுங் கருமத்தைப் பழுதுபாது முடிப்பவனாவான் எ - று

இதனை, ஸே, ஸே,

“அன்பறிவு தேற்ற மவாவினமை யிநநான்கு
நன்குடையான கட்டே தெளிவு” —என்பதனுறிக

“கரத்தின் மொய்தது பொருளின் விழையாத கோள்” என்பதற்கு, அரசுணவ்
வளையறக்கப்பட்டதின்மேற் பரிதானப் பொருள் விருமபாமை யெனப்பொருண்
கூறினுமாம். (அக)

தெளிநத வினையிற் தெளிநதவனைச் சிறந்த காலத் தெட்டுமவிடுக்க
வினைநத வறிவாற் தலுமிலையேன மிகக் விரிமை நிற்பாலே
தனைநத மனத்தா னுயிடினுந் தனபாஸ் வினையைச் சாரத்தற்க
வனைநது வினையில் விடுதலவனை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ள்) (தக்கோனெனத்) தெளிநதவனை (இதன்னைத்தெனத்) தெளிநத
தெழிலிற் சமயம் வாய்த்துமபோதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய், உள்ளிடத்திலேயே

உரிமைமிக (அனபால்) தலைநத மனமுடையவனுனும், மிருந்த அறிவும் திறமையு
மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென்) அளவிட்டு
ஒரு செரழிலில் வீடுதவனை அவ்வினைக்கேற்பப் பகையவைப்பாயாக. ஏ - று.

இதனை, தெ, தெ

“அறிந்தாற்றிச் செய்கிறபற கல்லால் வினைதான-சிறந்தானென தேவறபற நன்று
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த யுணர்ந்து செயல்.

வினைக்குரிமை நாடிய பிணை யவனை - யதற்குரிய னுச்ச செயல்”-என்பதன
னுணாக. (அஉ)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையன் கேணமை வேறாக
நினைக்கு மவனமற நவயினையி னீங்கும் பிறரு மதினைரா
முனைக்கும் வினைஞன் கோடாடே, முத்திரீ ருலகங் கோடாது
தனைப்பின் வைக றெறுநாடிச் சாரும் வினைபு நாடுகவே

(இ - ள்) தனறெழிலிற் றனவுறுதியற்று முயற்சியானன் உறவினனாகவும்
வேற்றமையாய் நினைப்பாயின், அனை அததொழிலினிறும் நீங்குவான. (அதனை
யறிந்த) பிறரும் அதனால் (உணனைகமித்த தொழிலுபுரிதற்கு) உடன்படார் முன்னிற
குங் கரும்பதலைவன் நீதிபிறழானையின், பழைமைடாகிய சடல்குழ்த உலகமானது
முறைபிறழ்து. (ஆதலின்) நீ எககாலமுந் தொழிலான சோரமையாராயந்து (பின்பு)
தொழிறசோரவையும் ஆராயவாயாக ஏ - று

இதனை, தெ, தெ

“வினைக்கண் வினையுடையான கேணமெவெ றுக் - நினைப்பான நீங்குந் திரு
நாடோறு நாடுக மனனை வினைசெய்வான் - கோடாமை கோடா துலகு”-என
பதனும்,

படிநொடி

“காட்டிக் கருமங் கயகாமெல வைத்தவ
ராகருவ ராற்ற வெமக்கென நமாந் திருத்தன
மாபபுரா னோக்கின் மயிலனனாய் பூசைக்கு
காப்பிதெல புனயின் றலை”-என்பதனும்பிறிக் (அங்)

பற்றும் வெறுக்கை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுததுப் பாராட்டுந்
சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையற நாய் யொழியாற நமுலவாமி
னறற மவனுக் கொருகாலு மணுகா தாகக் மிகப்பெருகு
முற்ற நினைக்கும் பகைவாதொழின் முற்ற தேம் கண்டனே

(இ - ள்) ஏமகண்டா! பொருநதரிய செல்வமற்றகாலத்திலும், ஆதிரடபைக்
கொண்டாடும் உறவினைப் பெரிய கொடைத்தொழிலாலும் இனிய வசனத்தாலுந்
தழுவியிருந்தால் அமனுக்கு ஒருகாலுந் சோவுவராது. செல்வமானது மிகுதியாக
வளரும். வெல்லக்கருதுகின்ற சத்தருக்களுடைய கருமங்கள் முடிவுபெற. (ஆதலின்
உறவினனாத் தழுவிகொள்வாயாக.) ஏ - று.

இச்செய்யுளாவ உறவினரை யுாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, சுற்றந்தழாஅல்.

“பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டெல சுற்றத்தா கண்ணே யுள்.
விருப்பஞ்சு சுற்ற யினையி னுருப்பரு - வாக்கம் பலவுந் தரும்.

அரசியற்சங்கப்பட்டம்.

கவிஞர்

‘செந்தேவன மின்சொல்லு மாற்றி னெக்கிய - சுற்றத்தார் சுற்றப் படிப்.
காக்கை கரவா கரந்தன னுறு மாக்கமு-மன்னநீ ராக்கே யுள்’—என்பதனும்,

பழமொழி.

“அல்ல லொருவற கடைதக்ககான மறதவரகு
நல்ல கிளைக ளெனப்படுவ—நல்ல
வினமரபின மறதனை நீக்கு மதுவே
மனமர மாய மருந்து”—என்பதனும்.

(அ)

வேறு

‘பெருமிதம்.பெரிய செல்வம் பேரெழில் பெரிய வினபந
தருமிகு களிப்பின மூழ்கிக் தவருமி னேம கண்டா
வருமிகு பொச்சாப பந்த மறவியா னினனைக் காத்துப்
பொருமிகு புகையை வெல்லும் பொருளெல்லா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) எமகண்டா 'காவருணம் - மிககசெல்வம் - கட்டிழகு - விடய
போகம் ஆகிய விவற்றில் அதிகமோகமபற்றி மூழ்கிக் கிடப்பின, அவ்விறந்த மகிழ்ச்சி
புண்டாகும் (அமமகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமையினால் மறவியுண்டாசுகும்) அமமற
விடால், உண்ணக்காத்தது, போபுரியும் மிககபகைஞரை வெல்லும் எல்லாப்பொருள்
கூடியும் இழக்கச் செய்யும் ஏ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிகுணம் ததைவிடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, பொச்சாபாமை.

“இந்த வெகுளியிற நீதே சிறந்த - வுலகை மகிழ்ச்சியிற் சோரவு
அச்ச முடையாக கரணிலலை யாகவில்லை - பொச்சாப புடையாசுகு நன்கு
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான நனிபழை - பின்னு நிரந்தகிவிடும்”—என்பதனும்
னறிக.

(அ)

உற்றிடு மாற்றன மூன்று முபாயங்க ணுனகு நன்மை
பற்றிய தொழிலை நேருதம் பண்புறு குணங்க ளாறு
மற்றைய வளைத்துங் கேடாம் வளாபிறப் பேழன் காறும்
பற்றிடு நன்மை யினளும் பாழத்தபொச சாபபுச சாரின.

(இ - ள்) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிகுணம் பொருந்தாமாயின், பொ
ருந்திய மூலகைபாற்றலும், நாலவகை புபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்
குணமும், மற்றையயாவது கேடாம் அவனுக்கு வளாகின்ற ஏழுபிறவிகள வளையிலும்
அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும் ஏ - று

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆணமை, பெருமை
உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்
தொழில்கள் ஐந்த—எளியமுயற்சி, பயனவிலாவது, பெருமையன் நற்கவது,
சந்தேகமில்லாதது, பின்னணமை பயப்பது

குணங்கள் ஆறு—அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, காக்கணயம், வாயமை, மாட்சிமை

இச்செய்யுளின்கருத்தை, தெ, தெ.

“புகழ்தலை பேரறிச் செயல்வேண்டு செயயா
திகழ்தலைக் கெழுமையு மில.”—என்பதனும்.

(அ)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்மீசு செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சியெய் முயற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாகை யில்லை
புகழ்ச்சியிற் கெட்டா தம்மை யெண்ணு தல செய்வை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைத்து ருத வண்மைவந தடுக்கு மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எக்கையதாயினும்) அக்
காரியத்திற் சிறிதும் மறவிகருணமினறிப் பிரவேசித்த, தோத்தியையுண்டிசெய்யும்
முயற்சியெய்து கொண்டிருந்தால், (அதனுற்றிப்) பயன்கொடாமையிலலை (அம்மறவி
யுணை நீங்குதற்குபாயங்கேன) அளவிலுவகையால் இறுமாசுக்குட்பொழுது, அவ்வாறு
முன இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின அது தானே யொழிந்தவிடம். ஏ - று

இதனை, நெ, நெ.

“அரியவென ருகாத வில்லைபொச சாவாக - கருவியாற் போற்றிசு செயின்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரா யுளளுந் தாந்தம்-மகிழ்ச்சியின் மைந்தாறும் போழ்து.”
என்பதனுமடி.

தூாமணி

“இகழ்ச்சி யிறகெடு வாகளை யெண்ணுந்
மகிழ்ச்சி யின்பத்தின மைந்தாறும் போழ்தெனப்
புகழ்ச்சி நூலுட புகனறனா பூவினுட்
மிகழ்ச்சி சென்றசெம் பொன்முடி மனைனனே” —என்பதனுமுமுணாக. ()

எய்திய குற்றத் தோகன யாவரா யினுங்கன னோடா
தைதென நாடி நீதி யறந்தலைப் பிழையாத தண்டஞ்
செய்தலே செங்கோ லாகுஞ் செய்யகோ லினிற லென்னு
முய்திசெய மழையான் மகக ளுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ள்.) பொருத்திய குற்றமுடையோ யாவராயினுந் தாக்ஷணியம் பாராட்
டாது அழகாக விசாரித்து, தரும்நெறி தவறாமற்படி தண்டஞ்செய்தலே செங்கோன
மையென்று சொல்லப்படுவதாகும் (இம்முறை செய்தல்) பயனை யுண்டிசெய்யும்
மழையினால் பிரணைகன பொருத்திய பயனடைதலபோலும் செவ்விய இராசநீதிதவறு
மாயின் யாது பயனுண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது) ஏ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் நன்னிதிசெலுத்தது எனக்கூறியதாம்

இதனை, நெ, செங்கோன்மை.

“ஓர்த்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியாமாடடுந் - தோந்துசெய வல்கே முறை
வானோககி வாழு முலகெல்லா மனைவன் - கோனோககி வாழுந் குடி.” —என்பத
னானிக. (அஅ)

மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளைபு மாறும்
விழையறம் வளரு மாறும் வேதநூல் விளங்கு மாறும்
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக கோவி னாகும்.

(இ - ள்.) (அரசன நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்தினுள் பருவ)
மழைபெய்து செழித்தலும், விளைவிலங்கள் பயன்றருத்தலும், நினைத்தபடி தரும்மங்கள்
பிறழ்த்தலும், வேதசான்றி விடிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் செருக்கத்தேற்ற

லும், (பகைவனாப்) போரில் லெல்லுதலும், அவக்கியாத் யினறி (குடிசன்கூழ்) வாழ்
நிருத்தலும், (ஹூய இவையாவும்) உள்வாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

புத்தணர் நூற்றகு மறத்திற்கு மாதியாய - நின்றது மன்னவன கொல்.
குடிதழீஇக கோலோசக மாநில மன்ன - னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.
இவல்புளிக கோலோசக மன்னவ னாட்ட - பெயலும் விளையுந் தொகீரு.
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன - கோலதூஉங் கோடா தெனின்¹
என்பதனானிச. (அக)

கருவிரஞ் சாதி தமமாற் காமரா ருயினாக கொலவோ
வெருவரசு குறை கொளவோ மேவியா றலைப்போர் களவ
ருருவளா பிறனில் வேடபோ ருவாமுத லோனாக கோறல
பருவரு பாவ மன்று பயிர்க்ககளை களைதல போலாம.

(இ - ள்) ஆபுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய
அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்லவோரும், அஞ்சுமபடி கொள்ளுகொளவோரும், பொருட்
திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியை
கட்கொடுவோருமாகிய இவா முதலியபாவினைக் கொல்லுதல் [மரணத்தண்டனை விதித்த
வருந்தத்தக்க பாவமாகாத (நாடுகுட்களாகிய) பயிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளை
களைதலபோலாகும். எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“கொலையிற் கொடியானா வேநதொறுததல பைங்குழ
களைகட்டத்தோடு கோ” — என்பதனானிச (கூ)

பரிசனம் பகைவா களவா படாதரு முயிரிக டாமென்,
றுனாசெனையந் திடத்தி னுனு முலகிடை யிடைபூ, நெயதா
லரிசையிற காத்து நீதி வழுக்கினா தமமை மொத்திக
கரிசறப் பெருநுங் கோடல் காவலா தரும் மைந்தா.

(இ - ள்) தன்பரிசனா - பகைவா - நிருடா - செல்லுகின்ற (பறவை விலங்
காதி) உயிர்கள் - தான் என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரசைகளுக்குத் துன்ப
முண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் குற்ற
மறப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளுதல் அரசாக்குரிய தருமமாம் (இவையநீதியென்
மெனனாதே) எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“குடிபுறங்காத தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் நெழில்” — என்பதனானும்,

நிருத்தோண்டரீபுராணம்

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர புரக்குங்காலைத்
தானதனாக கிடைபூறு தன்னுற்றன் பரிசனத்தா
கூனியும்கு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
கூனப்புழை மைந்தத்தாத் தரசாள்வா னல்லனோ” — என்மதுனாழ்வரிக

“பொருளுங்கோடல்” என்றதால் குடிசனிடத்து ஆறிலொருபங்கும், குறில் மன்னர் பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியவவுங்கொங்க. (௧௧)

முறைமைமுட்ட டாது செய்து முழுநிலை காப்பி னந்த
விதைவனைச் செங்கோல காக்கு மெளியசெவ வியனு மாகான
‘குறைவளா குற்ற மோரான் குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவந் தேய்கரு நெடுமபகை யினறு மேனும்.

(இ - ள்) உலகமுழுவதையுஞ் செங்கோணமுறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போ ஒருவரிலராயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும், (குறை யறிவிப்பாக்கு) எளிய சமயத்தனாயிராவிடிலும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயினும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிககபகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகாகிய அவனுடைய) நிறைந்தபாடமே கெடுகுகும், எ - று

இதனை, ஷு, ஷு.

“இறைநாகுகும் வையக மெல்லா மவனை - முறைநாகுகு முட்டாச செயின்,
என்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - நண்பதத்தாறு றுனே கெடும.”
என்பதனானும்,

சீவநசிந்தாமணி

“உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்னொளி
கறங்கு தெண்டினா லையகங் காக்குமா
லீறங்கு சண்ணிமை யாலிழைத் தேயிருந்
தறங்கு வெணவ வதனபுறங் காக்கலா” — என்பதனானுமுணாக (௧௨)

அறுதொழி லாளா நூலக ளயர்ப்பரான் பயனின் றுகு
முறைபெய லொழியுங் கூழங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னாடிற குன்றும் பிறங்கொளி நிலைபெ றுது
கறையின்மேற் பொருளாகைக் கொண்டு காலிலை விடுப்பின் மைந்தா.

(இ - ள்) மகனை (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காத்தலை யொழிப்பா னாயின், அறுதொழில்களையுடைய அந்தணர் வேதசாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள, பகைகள் பால் கொடாதனவாம். மழைவளங்குன்றும் (உணவாகிய) பொருள்களும் குடிகளும் ஒருங்குகெடும், நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும்; கோத்தியும் நிலைபெறுது (தொலையும்) எ - று

இசெய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷு, கொடுங்கோளமை.

“கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்-டலலைவ் செய்தொழு
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும. [ரும் வேந்து.
கூழும் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோலகோடிச - குழாது செய்யு மரசு.
மன்னர்க்கு மன்னுதல செங்கோண்மையி-தின்றேன்-மன்னுவா மன்னர்க்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்.
ஆபயன் னுன்று மறுதொழிலோரா நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்.” —
என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலே

“தற்பாடு பறவை பசிப்ப பகையற
நற்குலகொள ளாது மாறிக் காலபொரச
னோ வெண்டலைச் சிறுபுன கொணமு
மழைகா லுனாரு வளவயல வினையா
வாயமையுரு சேட்சென்று காக்குந தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கையுடைய காட்சிக
கொடுங்கோல வேந்தன் காக்கு நாடே” —என்பதனுமறிக

கறை = அரசன் கொள்ளுங்கப்பய வேதியரது சொழில்—ஒதல்—ஒத வித்தல்
வேட்டல் - வேட்பித்தல் எதல் ஏற்றலெனப்படும (க. க.)

கடுமொழி கணனோ டாமை கையிகர திட்ட தண்ட
நடுநிலை யினமை செவகி யினமைநன முகமு ருமை
புடனுறச் சூழ்ந் து செய்பயா ழுற பிழை யமைச்சாக கேற்றல்
படுசமாச சிறைசெய யாமை பலவுந் திக் காக்கு மைந்தா

(இ - ள்) மைந்தனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மில்லாமையும்
குற்றத்திற்கேற்பச் சித்சைசெய்யாமையும், நடுநிலைமைக் குணமில்லாமையும், (குறை
யறிவிப்பதற்கு) எளிதிற சமயங்கொடாமையும், னன்றையோசியாமல் (தானாகச்)
செய்து விட்டுப் பொருந்திய பிழைபாட்டை யுட்கண் மீதேற்றலும், போசெய
யுகால (தன்னைக்காததுக் கொளவதற்குப்) புகலிட தேடிவைத்திராமையும், இவை
முதலிய யாவும் பொல்லாங்கினை யுண்டெய்யு ம் ஏ - று.

இச்செய்யுளால் அரசுமுறையியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, வெருவந்து செய்யாமை

“தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்த
அருஞ்செவவி யினை முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்-பேய்கண் டனன துடைத்து-
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில் னாயி நெடுஞ்செல்வ - நீடினறி யாகக்கே கெடும்”
கடுமொழியுங் கையிகரத் தண்டமும் வேந்த - னடுமுரண் டேயக்கு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணை வேந்தன் சினத்தாற்றிச் - சீறிற் சிறுஞ் திரு.
செருவந்த போழ்திற சிறைசெய்யா வேந்தன் - வெருவந்து வெய்து கெடும்.”
என்பதனுமற,

புராணாறு

“காயநெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாரிநை விலலது பனாட் காரு
நூறுசெறு வாயினாந் தமித்துபுகு குணினே
வாயபுகு வதனினுங் காலபெரிது கடுக்கு
மறிவுடை வேந்த நெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்தா நாடுபெரிது நஞ்ஞ
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென சுற்றமொடு
பரிவுதப் பெடுக்கும் பிண்ட நச்சின

யானை புகழ் புலம்போற்

முனு முண்ணு லுங்கமுங் கெடுமே” — என்பதனுமறிக (௯௪)

பயினறவா தமமாற கூறப் பட்டன மறுக்க மாட்டா
வியனறநற குணங்கண் ணோட்ட மிததகு கண்ணோட்ட நதா
முயனறுசெய முறைகருக கேடு முன்னுநா மாட்டுக கூடா
நயந்தப் பின்னக்குத் தீங்கு நாட்டினா தம்பா ண்டடல்.

(இ - ள்) (தாட்சணியமெனப்பதபலதிறச்சதாயினும்)சயமிடம் பழகினோரற்
கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம் பொருநதிய
தகுதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டியது
மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்காத தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க
வேண்டி, (ஆனால்) முயற்சியுடன் செய்கின்ற செங்கோள முறைகருக கேடுநினைப
பவரிடத்தில மாதிரி வைக்கக்கூடாது. ஏ - று

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவாஞ்சுவரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, கண்ணோட்டம்

“கண்ணோட்ட மென்னுச் சழிபெருங் காரிகை - யுணமையா லுண்டிவ் வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட்ட வல்லாக - குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.
ஒறுத்தாற்றும் பணிபுறா கண்ணுங்கண் ணோழிப்-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவா நயத்தக்க - நாகரிமே வேண்டு பொ” — என்பத
னும,

பாரதவெண்பா

“ஒன்று நரம்பென்கோ கொன்றத வெனபென்கோ

வின்றகை தானென்கோ யாதென்கோ - மென்றெனையாழப்

பண்ணோட்டு மின்சொற் பண்ணத்தோளாய சோந்தகாபாற

கண்ணோட்ட மிஸாத கண்” — என்பதனுமறிக (௯௫)

வேறு

உளக்க ணீதி நூலாக வெற்றி வெளிக்கண் மெனவிடுத்தது
விளைக்குஞ் செயலான மொழிதனனால் வேண்டா சுற்றம் விளைஞராயு
மளக்க மைந்த வெற்றுவ தையு முத் வுருவிவாடு
துளக்க மினறி யெனசெயினுஞ் சோவி லாத தெனவறிக

(இ - ள்) மகனே! (அரசனுக்கு முக்கண ணிரண்டன்றியும் முறைசெய்தற்
குரிய அக்கண புறக்கண ணுள் வெனப்படுங் கண்ணிரண்டில்,) அக்கண நீதி நூலா
ராய்ச்சியாகவும், புறக்கண தூதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்துஞ் செய்கையினும், சொல
லினும், பகைவரையும், உறவினரையும், கருமத்தலைவரையும், பரிசோதித்தற்கமைந்த
வராயப் பாபபவா சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய், யாவருவவாறச்சமுறுத்
திடினுமருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளாவடையாமல் மிருப்பவரே
னதாம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டுமுருக.) ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதனாக கண்ணுக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, ஒற்றாட்டல்.

“ஒற்று முறைசான்ற துஷ மிவையிரண்டிந் - தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

வல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞானமும்-வல்லறிதல் வேந்தன் னெழில்.

வினை செய்வார் தஞ்சுற்றம்வேண்டாதா ரெனஞ்சு-கனைவரைபு மாராய்வ தொற்று.
கடாஅ வுருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாமை வல்லதே யொற்று.
துறந்தா படிவதக ராகி யிறந்தாராயந - தெனசெயினுஞ் சோரவில் தொற்று.' (கக)

ஒருவ ரொருவா தமைப்பறியா கொருமை வினைக்கண் மூவாதமை
மருவ விடுகக மூவாகனும் வந்த மொழிவ தொதுவியிற்
கரும் மதனை மிகததெளிக கரும் மறைப்ப வேண்டுதிபெற
பொருவி லவாதம் பாறசிறப்புப புறந்தோன ருமற் செயதிடுக

(இ - ள்) ஒரு விஷயத்தின்பேரில் மூன்று தூதர்களை ஒருவாசெயல் ஒருவ
ரறியாமற் பிரிவுறவிடுத்து அம்மூவரும் வந்த தனித்தனி கூறுவது (விசாரணையினால்)
பொருளொத்திருக்கக் காணின் அக்கருமத்தை யுணமையாக நம்புக ஓர் கருமத்தை
(பிறரறியாது) காக்கவேண்டினையாயின், ஒப்பிலவாத அந்த தூதர்களுக்குச் செய்யும்
வரிசையைப் பிறரறியாவிண்ணொரு செய்க எ - று,

இதனை, ஷ, ஷ-

“ஒற்றெற றுணராமை யாளக வுடனமூவா - சொற்றொக்க தேறப் படும
சிறப்பறிய வொற்றினகட செய்பறக செயயிற - புறப்படுத்தா னொரு மறை” —
என்பதனாலும்,

இவியைப்பாற்பது.

“ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே
முற்றான நெரிந்த முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றினனாய் பலலுயிர்க்கும் பாத்திறறுப் பாங்குந சல
வெற்றவேன மனனாக் கினிது” — என்பதனாலும் (கக)

ஊகக முடையா கைப்பொருளை பொழிந்தா ரோனு மொழிவிலலா
வாகக முடைய ரேபாவ ராதக மிருந்து மறைவிலலா
ஊகக மிலலே வேதுமில் ருருந்து முயற்சி பொருள்கொடைக
டேக்கும் புகழ்நற் செருக்கிவைபின் சேரர வேம கண்டனே.

(இ - ள்) ஏமகண்டனே! மனலுக்கமுள்ளார பொருளிலலாதவராயினும்
நீங்காத செலவமுடையவரே யாவா செலவமிருந்தும் அழிவிலலாத ஊக்கமில்லாதவ
ராயின யாதொன்று மில்லாதவராவா (ஏனெனில், பொருளிலலாக்காலத்து உளவா
கும்) நன்முயற்சியாவதும் பொருள் - உகாரஞ்சுமை - பெருங்கிததி - பெருமைப்பாடு
ஆகிய இவை (மற்றோசாகமில்லாத விடத்துப்) பொருளினால் உளவாகா (ஆசலால்,
நீ மற்றோசாகத்தை யழிகாதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மற்றோசாக முடையவனாயிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, ஷ, ஊககமுடைமை.

“உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மற்று
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நிலவாது நீங்கி விடும்.
ஆகக் மதாவினாய்ச் செலவு மசைவிலா - ஊக்க முடையா னுடை.
உள்ளமில் லாதவ் செயதா ருலகத்து - வளவிய மென்னுஞ் செருக்கு” — என்
பதனாலும்,

வெண்பாமாலை

“கனக்க முரமிசுதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி
யாகக் கிவனக் கணகலாவால்—வீக்க
நகப்படா வென்றி நலமிசு தாராற
ககப்படா தில்ல யரண” —என்பதனனுமறிக்க.

(கௌ)

மடியொன றுளதேல வலவினாந்து வதுகருந் தொழிலை நீட்டிகருங்
கடியு மறவி துயிலவிகேருங் கலதி தனைச்சேராத துடுமபகைவாக
கடிமை புகுதுதுங் குடிசெடுகரு மதனை விடுபபி னுணமையினுங்
குடிமை யிட்டதும் வேறுளவாக குற்றம் பலவு மொழிகருமே

(இ - ன்.) சோமபலெபை தொன்றிருக்குமாயின (எடுததொழிலை) மிக
வினாந்து முடிக்கவொட்டாமல் (கால) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மற்ப்பையும்
சித்தினாயையு முண்டிசெய்யும், மூதேவியோடு சம்பந்திக்கச்செய்யும், பகைவாக்கு
அடிமையாகவிடும், குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். அச்சோமபற குணத்தைவிடத்தால்
ஆணமை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில் கெவவேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு
மொழிகரும் (மேனமைதரும்) எ - று

இசெய்யுளால் சோமபாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மடியினமை

“குடிமறந்து குற்றம் பெருகு மடிமடித்து - மாண்ட வுருற்றி லவாகரு.
நெடுநீச் மறவி மடிதுயி னுண்கு - நெடுநீராகாமக் கலன
மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிறுந் னெனனாக - கடிமை புகுத்தி விடும்
குடியாணமை புளவந்த குற்ற மொருவன - மடியாணமை மாற்றக் கெடும்.”
என்பதனனும,

பழமொழி

“வேளாணமை செயது விருநதோம்பி வெஞ்சுமத்து
வாளாண் ணும யானும் வலியராயத்—தாளாணமை
தாழ்த்து மடிகோ ளிலராய வருந்தாதா
வாழ்க்கை திருந்துத வின்று” —என்பதனனுமறிக்க

(கூக)

விடாது தனுவிற செயமுயற்சி மேனமேற் பொருளை மிகவளவாகருங்
கெடாது சுற்று நடப்பினாதங் கிளையுந் தாங்கும் யாவாக்குந்
தடாத வுபகா ரமுமபுரியுந் தடந்தா மரையா னையுஞ்சோக்கும்
படாத ஆழ்வாந் திகொறும் பயனே வினைக்கும் பழியினறும்.

(இ - ன்.) விலைப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவ
னுக்கு) பொருளை மேனமேலும் மிகுதியாக வளரச்செய்யும்; நீங்காது சூழ்ந்த நண
பிணையும் உறவினரையும் ஆதரிக்கும்; எல்லோருக்கும் ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ்
செய்யும்; பரதேதாமரை மலரில் வசிகருந் திருமகள் கடாகூம்பெறச்செய்யும். (இந்த
ஆன்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடிலே அது) வரும்னவும் (தக்க) பலனைக்கொடுத்
தும்; பழிதகப்படுதெல்லாம் (ஆதலின் நீ முயற்சித்தனராதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, ஆளவினையுடைமை

*அருமை யுடைதென்ற சாவாமை வேண்டி - பெருமை முயற்சி தருபு [கரு. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட டய்கிறதே-வேளாண்மை யென்றுஞ் செரு இன்பம் விழைபான் வினைவிழைவான் நன்கேளிர்-துன்பத் துடைத்தான்ற துண மடியுள்ள மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - ருளுநா டாமராயி னுள தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிதன் - மெய்வருந்தக கூலி தரும்' —என்பத னனும்,

சீவகச்சீந்தாமணி

“உள்ளமுடை யானமுயற்சி செய்வொரு நாளே

*வெள்ளநிதி வீரமவீன யாததனி லிலலை

தொள்ளையுணா வினனவாகன சொல்லின்மட நிரபி

வெள்ளனருக கெக்கமுத்தம் போலவினி தனதே' —என்பதனனுமுணர்க

எடுத்த கரும் முடிவதனமு நெய்துத் தெய்வத் தானைத் தொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றேறாந் தும் வருகந் தானாக மடுகத் பொருளின் மையினை மைந்தா எடுக்கி வாந்திடினு மிடுக்கன டனக்கு எழியற்க வின்ப மதுவே யெனத்தெளிந்

(இ - ள்) தானெடுத்தகாரியம் முறையப்பெறு முணர், தெய்வத்தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிகப் பொருளிலலாமையாலாகிலும், அடுத்தடுத்து இடுக்கண வந்தாலும் (பின்னாகு) நனமைகரத்தக்கவையே யென்று தீர்முற்றிருக்கவேண்டி (அன்றி) மனநதனாந்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுது பட்சசெய்த) வருந்தாதே எ - று

இசெய்யுளால் துன்புற்றசலியாதி எனக்கடறியதாம்

இதனை, ஐ, இடுக்கணபுரியாமை

“இடுக்கண வருந்தா னருக வதனை - யடுத்தாவ துடொப்ப தில மடுத்தவா யெல்லாம் பகடனனு னுற்ற - விடுக்க ணிடப்பா டுடைத்த அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுக்க ணிடுக்கட படும அநதேமென நிலலற் படுபவோ பெற்றதேமென-தேறம்புத் தேற்றத் தவா” —என பதனனும்,

நீண்டலகேசி

“வேரிக் கமுத்தா ரரசனவிடு கென்ற போழ்துந்

தாரிக் கலாத வகையாற்கொலை சூழ்ந்த பின்னும்

பூரித்தல வாட லிவற்றாற்பொலி வினிந் நினருந்

பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய வென்ன வல்லான்” —என்பதனனுமுணர்க,

அநக வி ய ல்.

வேறு.

நனியபயன் பயப்பச் சிறுமுயற் சியினு னலத்தகு வினையுமற் றினைய வினையினத் தொடங்குக காலது தனக்குவேண்டிய பொருள்களுமபடைய மினிதுறு பொழுது முபாயமுஞ் செயலு மிடைப்படு முதுக ணீக்கித் துணியற் முடிவு போக்கிடு மாறுஞ் சூழ்தர வல்லவ னமைச்சன்

(இ - ள்.) பெருமபயன் வினையுமபடி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்,

படையும், இளிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியு மாதியவற்றைச் செயதலும், இடை யிற் சமபவிக்கும் விகினைவகளை விலக்கித் துண்பமற் முற்றப்பெறச்செய்யும் உள்ள துணியைபு ம (முற்பட) ஆராயநொழுக்கத்தக்கவன மநதிரியாவான். ஏ - று

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நார்பத்தொரு செய்யுள் க ளாலும், அவகலியல் கூறலாயினா

இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்களால் மநதிராலோசனை கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷெ, ஷெ, அமைச்சு.

“கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு” — எனபதனுணாக

(30௨)

மிகவிறை வரினு மசைவுறு வனகனா விழுதகுடி காத்தலாள விறை நூல, வகையுற் சூழ்நது விடுவன விடுதது வகுப்பன வகுத்திடல வே ண்டிற, பகைவாதந ஆணையைப் பிரிந்தறம் மிடத்தது பயின்றவா பகை வாபாற புகர்மற, நகையுற் செயதல் பிரிநகவா தமமைத தமமொடு பொருத்தது மமைச்சாம்

(இ - ள்) எத்திறத்தொழில் வரினும் அஞ்சாசவனமையும், சிறந்த குடிகளை யோம்புதலும், வீடாமுயற்சியும், நூலவகையினால் மிகவுமாராயநது விலக்கத்தக்கவை களைவிலக்கச் செயதத்தக்கவைகளைச் செயதலும், வேண்டியாயிற் பகைவா பகத்ததராயுள்ளாராப் பிரித்தலும், தன் பகத்ததராயுள்ளோர் பகைவா பகலிற் புகாமல் தடை படுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தம்முடன கூட்டிவைத்தலும் (முதலியவற்றால் இராசகாரிய நடத்தலும்) மநதிரியின் செயல்களாம் ஏ - று

இதனை, ஷெ, ஷெ

“வனகண குடிகாதல் கற்றித் தளவிறையோ - டைநடன மாண்ட தமைச்சு

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரித்தாராப் - பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு” —

எனபதனுணாக

(30௩)

ஆய்வதுஞ் செயலு மொழிவது மரசுடிக் காக்ககே குறித்தன வா குந், திறனுந றயியா வரசுருக் குறுதி செப்பலுஞ் செயலன் வேணு, முறுமுல் கியறகைக் கொத்திடிற் செயலு மொருவிறைக் கியறநதபல் செயலு, ணிறுவவ தொன்றல் வாயப்பவெஞ் ஞானறு நிகழ்த்தலு மமைச் சருக் கியல்பாம்

(இ - ள்) (ஆவது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிந்ததைச்) செயதலும், (செய்ய வேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லத்தலும், அரசனுக்குச் செல்வமிருந்தகே கருதலுமாகிய வல்லபமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துரைத்தலும், செய்யக் கூடியனவெனினும், பொருத்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தாற் செயதலும், ஒரு தொழில் முடிக்கப்பொருந்திய பலவழிகளில் நிலந்றுத்துவதாகிய ஒருவழியில் எந்நா ஞந் கைகூடச்செய்தலும் மநதிரிகளுக்கியறகையாம். ஏ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ.

“தெரிதலுக் தோந்து செயலு மொருதலையாச் - சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

மதிதூட்ப நூலோ டிடையாக் கதிதூட்பம் - யாவுள் முன்னிற் பவை,

செயற்கை யறிந்த கடைத்து மூலகத் - தியர்கை யறிந்து செயல்
அறிகொன றறியா னெனினு முறுதி - யுழையுநாதான் கூறல் கடன.”—என்ப
தன்னுணாக (௧௦௪)

முறைமுறச் சூழ் மாதிரி மனம் முடிக்கமாட டாதமந் திரியு
மிறைவனுக் ககித் தெண்ணுமந் திரியு தெழுதுசித் திரத்தினு மாகா
வுறுவறிற் பிரிக் கப் பட்டவா முதலோ ருளத்தினைப் பிணித்தறா ருளமு
மறுவறப் பிணிகரு மொழிதிற் றைநிந்து வழங்கும; திரிக் கறகுணமே

(இ - ள) ஒற்றுமைப்படலோ ஒற்றுமைப்படாதோ முதலிய யாவா (கேட்
பினும்) அவா மனத்தைப் படுத்தித் குற்றம் வசப்படச் செய்யும், சொற்சாதிய
முடைமையும் நிந்து கூறுதல் மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம் (அவ்வகையினைத்
தழுவிக்கொள இஃதன்றி) முறைப்படி வேண்டிய ஐயாயங்களை யாதேசித்தலன்றிக்
கருமசாதியப்படச் செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நினைக்கு
மந்திரியும் (தூமந்திரிகளாதலின் இவர்களை) சித்திரத்தில் எழுதிப்பாக்கினுங் கேடு
ண்டு. (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) ஏ - று

இதனை, ஐ, ஐ

“அறன்றித் தானறமைந்த சொல்லானென ஞானற - திறன்றித்தான றோசசித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவவ - ரெழுபது கோடி யுறும் துணை
முறைப்படச் சூழ்து முடவிலவே செய்வா - திற்பா டிலா அதுவா.”—என்பத்
தன்னும்,

கீவந்சித்தாமணி

“செறிந்தவா தெளிந்த ஞானற் சிறந்தன தெளிந்து சொன்ன
லறிந்தவை யமாநது செய்யு மமைதியா னரச னாவா
செறிந்தவா தெளிந்த ஞானற் செறிந்தன தெரிந்த கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிறகு மமைதியா னமைச்ச னாவா”—என்பதன்னு
முணாக (௧௦௫)

சுருக்கமேய் விளக்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தப் பாரமொழிக்
கிடையாத், திருக்கிளா மொழியைச் சோரவற் வவைக்கட் செல்லுமா
றஞ்சுத் தினம், அரைக்கவல் லவரே யமைச்சாக ளாவ ருறுமுறை பிறழ்
தரப் பல்வாய், விரிக்கவல் லவருங் கற்றது விளங்க விரிக்கமாட டாருமெல்
லியரே

(இ - ள) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையெனின்கி (செவி
க்கு) இன்பமும் பிரயோசனமும் தரத்தக்காய், பிறா (ஆகேக்பிக்கு) மொழிகடருப்
பின்வாங்காத் சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோர்வின்றிச் சபையின்கண்
அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவாகளே (வசன நிரவாகாளாகிய) மந்திரிகளாவார்கள
(அவ்வாறன்றி, காண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றும் அருடபடி) இசை
விலலாமலும் விரிவுபடவும் பல்வாறு சொல்லவோரும், கற்றவற்றை (யாவாக்கும்) புலப்
படுமபடி விளக்க வறியாதவரும் வசனநிரவாகரல்லா (ஆதலின் அவ்வாய்கற்றி
வெவாயாக) ஏ - று

இச்செய்யுளால் வசனநிரவாகரைச்சோ எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, சொல்லவன்மை

“கேட்டாப் பிணிகருத் தகைவாயக் கேளாரும் - வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

* சொல்லுக் சொல்லிப் பிறிதோ சொல்கசொல்லி-வெல்லுஞ்சொ ல்லமை யறிந்து

சொல்லவல்லன சோர்வில னஞ்சா னவனை - யிகலவெல்லல யார்க்கு மரிது.
வினாத்து தொழில்கேட்டு ஞால மிதநினைது - சொல்லுதல வலவார்ப் பெறின்.
பலசொலலக் காழுறுவா மனமா சற்ற - சிலசொலல நேற்ற தார்
இணருத்த நாரா மலரனையா கற்ற - துணை விரித்துனாயா தவா.”—என்பத்
லுணும,

த க டீ

“சொல்லியக்காற் சொல்லின பயனகா னுட தானபிறா
சொல்லிய சொல்லை வெவசசொலலும் பலலா
பழித்தசொற நீண்டாமற் சொலலும் விழுத்தக
கேட்டாற கிணியலாயச சொலவானேற பூக்குழலாய
நலவய ஓரன றஞ்சா தணியகலம
புலவலி னூட லரிது.”—என்பதனுணுமுணர்க

(௧0௧)

பொருளபயந திடினு மறமபுகழ பயவாப புறாபடு வினையென்றும்புரியார
மருளினமற நெருகாற புரியினு மிரங்கார வையகத தேனையோபோல
விரமுது குர்வா கறபுடை மகனி ரிளமக விவாபசித் திடினும
பெருமிதப படாத வினையென ருலகு பேணுநாக கேமஞ்செ யமைச்சா

(இ - ன) பொருட்பெருக்கந தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீத
தியையாவது விளக்காத குற்றம்பொருதிய கருமத்தை எககாலுரு செய்யாதவரும்,
மருட்சியால ஒருவேளை செய்துவிடினும் மனவருகதப்படாதவரும் (ஆகிய தோசசித்
துணைவாகன) உண்டு அவர்கள் தநதை தாய கறபுடைமனைவி இவங்குமுநதைகள்
முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மறறையோரைப்போல) இழித்தனாக்
கப்படுக தீசசெயலகளைச் செய்யத்தணியார (இவ்வியலின்) உலகமுறறுங் காக்கு
மன்னார்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சார்களாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் தொழிலமுடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, வினை த தூயமை.

“என்று மொருவுதல வேண்டிம புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.
ஒஞ்சல வேண்டு மொளரிமாமுக்கு செயவினை - யா, அது மென்னு மவா
எற்றென நிரங்குல செய்யறக செயவானே - மறறனை செய்யாமை நனறு,
நன்றான பசிகாண்பா னாயினுரு செய்யறக - சானரோ பழிக்கும் வினை.
சலத்தாற பொருளசெயதே மாததல பசுமட் - கலத்துணர் பெய்திரீஇ யற்று.”
என்பதனுணும,

பழமொழி

“ஆண முடைய வறிவினாக கநநல
மாணு மறிவி னவனாத தலைப்படுதன
மாணமா கண்ணய மறங்கெழு மாமனனா
யானையால் யானையாத தற்று”—என்பதனுணுமுணர்க. (௧0௨)

ஊறுசேர் வினையைப் புரிதார ருழா ஹுறுவந தடுபிடினுங் கலங்கார்
தேறுகா ரியத்தை முடிப்புழி யனறிச செயனமொழி யாதியா லிடையே
வேறுபேர மாறு விளக்குறா துணரித வினைதுளங் காதுவல் விரைவார்
விதுசே ரிவரை யுருவுகண டெனார வேந்தனே வேந்தனு னைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபடத்தக்க கரும்த் தைச் செய்வதொடங்கார், ஊழ்வினைவலியால் (தொடங்கிய கரும்த்திற்கு) இடை யூறு சம்பவத்தாலும் மனங்கலங்கார, தேறிய கரும்த்தை முற்றுப்பெறுங் காலத்திலண் றிச செய்யகை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போம்படி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத் துணிந்த கரும்த்தை நீர்விக்கின்றமாதிக் க விரைந்து தீவிரப்படுவார்கள். (ஆதலால்) கீர்த்திபொருந்திய இவர்களு நுவத்தைப்பாத்திக் துத அரசனே அரசனாவான் ௧ - று.

இச்செய்யுளால் காரியசமர்த்தனைச் சோத்துக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, வினைத்திடபம்.

“ஊரெனா லுற்றபி னொலகாமை யீவ்விரண்டி - னொரெனப் ராயநதவா கொள். கடைக் கொடகச் செயக்கக் துணைமையிடைக்கொடகி - நென்ற லிமுந் தரும். உருவுகண் டொள்ளாம வேண்டு முருளபெருந்தோக்-கசசாணி யனன ருடைத் து. கலங்காது கண்ட வினைக்கட ருணங்காது-துக்கங் கடிந்து செயல்” - என்பதனானும்,

பாரதவேண்பா

“குதின னுத்தன ரோளவலி யானா
யாதின னுயினுமெந் தெயதுமேற - நீதெண்ணிச்
சூழவாராத் தாமுன்னா சூழவதே மனனராய
வாழ்வாருக் குளவ வழக்கு - என்பதனானுமுணாக (௧௦௮)

துணிவுறு மனவுஞ் சூழநதுபி னிரந்து சூழவினை பொருநதுமவா யெல்லாந், தணிவற முடித்த லதுதகா தாயிற் றருபொருள வினையிடங் கால, மணிபுறு கருவி யைநதுமாயந் திகலை யடாததெலாட் டலாக்கழி வுறுங்காற, பணிவுசெய் தேறுங் காத்தனமுத் தொடிலும் பண்புடை யமைச்சாதற் தொழிலே

(இ - ள்) முடிக்குமுபாயகாணுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின், யோ சித்த தொழிலைக்கூடியபோதெல்லாம் தணிவற நின்றவேற்றத்தலும், அது தகுதியல்லா விடில் (தனக்கும் பகைவாக்கும்) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம் சமயம் அழகுபெ ள்ருந்திய சேனையெனினுமைநடையும் நிதானித்து, (கூடொனாலு) பகைஞரை யெதிர்த்த லும், பகைவாக்குத் தோலவியுறுங்காலத்தில் இசப்படுத்தியாயினும் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நரகுணமுடைய மந்திரிகள் தொழிலாம். (ஆதலின் இத்திறத்தவரைச் சோத்துக்கொள்) ௭ - று

இச்செய்யுளால் கரும்வியலறிவானைக் கைவுடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, வினைசெயலவகை.

“சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லததுணிவு - தாமுச்சியுட் டங்குத் நீது ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாகாற-செல்லுமவாய நோக்கிச் செயல். நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே-யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.” - என்பதனானும்,

இன்ன நாற்பது.

“சிறையில் கரும்பினைக் காததோம்ப லீனன
துறைசோ பழங்கடா சோந்தொழுக லீனன
மூறையின்றி யானு மரசினன வினன
மறையின்றிச் செய்யும் வினை.” - என்பதனானுமுணாக

(௧௦௯)

குடிப்பிறந் திருநால் கறறயிச தமைச்சா குணங்களு முடையனாய்ச் சுற்றங், கடப்படு மாச னிடத்துறு மனபுங் கருதுவேற் றாசவாம பண் பும, விடப்படா வின்சொல வன்மையு முருவும வெருவிருத் தின்மையு மருவி, யிடத்தொடு செவ்வி யழிந்துகா லத்துக கேறறவு முணாப்பவன் தூதன்.

(இ - ள்) (முறகூறியபடி கரும் முடிக்கல்ல தூதரனறிக கற்பிதமான தூத ரும் வேண்டும் அவா தலைப்பட்டா இடைப்பட்டா கடைப்பட்டாரென முததிறப் படுவா அருள) * தூதுசெல்லறகுரிய குலகதிறேனாறிய பெரிய நூலகளைக் கற் றுணாந்து மந் கிராலோசனைத் தகுதியுடையனாய், தன்னினத்தாரா முறைமைபுடைய மன்னவன் இலாகனிடத்தில் அனபும, பிறமன்னா காதலிகளுக்குசிலமும், நீங்காதஇனிய சொலவன்மையும், (கண்டோர் விரும்பும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும் பொருந்தி, இடமும் (கேட்போரது) அவகாசத்திற்கேறப் உலாககு மாண்புமுடையவன் தலைப்படு தூதனும் எ - ற

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வவலபுரிவாளை யான எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, ஷே, தூது

“அன்புடைமையானற குடிப்பி” ததல வேந்தவாம-பண்புடைமை தூதுணாப்பான பண் அன்பறிவா ராயந்த சொலவன்மை தூதுணாப்பாற - கினறி யமையாத மூன்று [பு நூலாரு ணூலவல்ல னாகுதல வேலாருள - வென்றி வினைபுரைப்பான பண்பு அறிவுரு வாராயந்த கலவியிம் மூனாற - செறிவுடையான செலக வினைக்கு கற்றுக்கண் ணஞ்சான செலகசொல்லிக் காலசதாற - நக்க தறிவதாற தூது கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - தெண்ணி யுரைப்பான நிலை”-என்பதனா ணுணாக (கக௦)

உறுபொருள காமம் விரும்புறது தூயமை யுயிரககழி வுறினுமஞ சாமை, மறுபுலத் தமைச்சா துணைமைபாற தன்மை வாயமைசொற சோர வுறத் துணிவு, மறுவற வுடைய னாயவழி யுரைப்பான மதுநிமத தூதனா முடங்கல, குறுகுபு கொடுப்பான கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையுந் தழிஇக்கொள.

(இ - ள்) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் விரும்பாத புனித்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காமையும், வேற்றரசா மந்திரிகளை நட்பாக்கக்கொள்ளுந் தன்மையும், சத்தியமும், சொற்கோவுபடாத துணி வும், (ஆகியவற்றைக்) குற்றமறவுடையனாய் முறைப்படி சொலவோன இடைப்படு தூதனும். (தன் மன்னன் வரைந்தனுப்பிய விதிபதகிரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்) சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும் சொல்லிய இரத (முத்திற) தூதுவ னாயும் உரியவராகிக்கொள எ - ற.

இதனை, ஷே, ஷே.

“தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூனறிந்-வாய்மை வழியுரைப்பான பண்பு, விடுமாற்றம் வேந்தாக் குணாப்பான வடுமாற்றம் - வாய்சோரா உண்க ணவன்.

இறதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் - குறுதி பயப்பதாற் தூது”-என்பதனானும்,

* தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினர் மறையோரு மன்னருமாவார். இதனை, குலத்தினர்வின்கீறிய் அகத்தினையினவ.—“வேத மாந்தர் வேந்தரென் றிருந் துக்கு. - தூதுபோதற் றொழிவாக் தாகும்.”-என்னுஞ் குத்திரததானுணர்க.

பாரதவேணிபா

“தானறிநது கூறுந் தலைமற றிடையது
கோனறைநத திதென்று கூறுமாற - ஞானறிபா
தோலையே காட்டுங்கு கடையென றெருமுனறு
மேலையோ தூதுதைத வாறு.”—என்பதனானு முணாக (ககக)

இதைசிறப பாக வலிவின நுகாவ வினிதுறு மேனமைபா திக
டா, முறலறை போத லுரிமைபின மருவ லொணபொருள வெவ்வனமன
வவன்முன், பிறாசெவி மொழிதல பிறெரெடு நகைத்தல பேணுருப பண்
பேரே நினமை, முறைமதித கிகழ்தல விருமபுறு வினையை முடித்தலுஞ்
சேர்ந்தவாக காசா

(இ - ள்) சிறப்பாக வேந்தன பூணத்தகனவ, புசிககத்தகனவ, இனிமை
பொருந்திய மேம்பாடு முகலிபவறறைப பொருந்ததல, அறைபோருதல, உரிமை
புடன மருவுதல, ஒளியிப்பொருள யபகரித்தல, இராசசமுக்கத்திருநது பிறாசெவி
யில் (இரகசியஞ்) சொல்லுதல, மற்றையரோடு சிரித்துப்பேசுதல, பண்புதவறி நடத்
தல், அரசன இளைஞன (இன்ன) முறையுடையோனென்று இகழ்தல, அவனவேண்
டாக கருமத்தை நிறைவேற்றுதலாகிய இவையாவும் (இராசசேவையிற்) சோந்தவாகரு
ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம ன - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேவைவல்லாணைப்பொருதளனக
கூறியுதாம்

இதனை, ஐ, மன்னரைச்சேர்ந்தெழுந்தல்.

“மன்னா விழைப விழையாமை மன்னான - மன்னிய வாககந் கரும
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுதகபின - நேற்றதல யார்க்கு மரிது
செவிச்சொல்லுஞ் சோந்த நகையும்வித்தொழு - லானற பெரியா ரகத்து
இளைய ரினமுறைய ரெனறிகழார நினற - வொளியோ டொழுதபடும.
கொளப்பட்டே மெனறெண்ணிக கொளளாதசெய்யார-துளகதற காட்சி யவா.
பழைய மென்கருதிப பண்பல்ல செய்யு - கெழுததைகமை கேடு தருமீ”—என
பதனானுணாக. (ககஉ)

குறிப்பொடு கால மயிந்திறை விருமபக கோதறு பயனமிகப பய
க்கும, வெறுப்பில் வினையை விளம்பிலேண்டாத வினையினைக் கேடபி
னும விளம்பா, சிறப்பிற வேராவ தாயினு மறைதான செப்பிடிற் கேட
பினல் லாது, மறப்பினுந் தொடரா ரோதரா மணுகா மருங்கக லார்
வினை வலித்தார.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அரசன) குறிப்பையும், சமயத்தைமுமுணாந்து அவன்
விருப்புற, குற்றமற்ற பெருமையினை வினவிபதாகிய வெறுப்பிலாத காரியத்தை
(தாமதவலிந்து) சொல்லி, பிரியமில்லாதகாரியத்தை (ஒருநதிக) கேட்டாலுஞ் சொல்ல
மாட்டார்கள். தாம் சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதானாலும் மனனை அந்தரங்கமாக
கருத்துக்களைய அவனை சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மற்றதும் உற்றுக்கேளார்கள்,
இரகசியமாகப் பேசுகள், (பிறர்க்கு வெளியிடாது அடக்குவார்கள்.) அரசனிடம்
செய்யுதலும் விவகாரமும் சம்பப்பவொழுதுவார்கள் தொழில்வன்மையுடையவர்கள்.

இதனை, ஷை, பூ, ,

“அகலா தணுகாது திகையவா போலக - விகலவேந்தாச சோந்தொழுது ரார்.
எப்பொருளு மோரா தொடராாமற நப்பொருளை - விடக்கற கேடக மறை
குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில் - வேண்டுப டேடபச சொல்ல
வேட்பன சொல்லி விண்ணில் வெஞ்ஞானமு - கேட்பினுஞ் சொல்லா விடவ.”—
என்பதனும்,

ஆராதனாவை

“பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா ரிறைவனை
சாரா செவியோடா சாரிற் பிற்சொன்னு
தேரார்போ னிரத தெளிந்து” —என்பதனும்மிக (ககசு)

அகத்திடைசு குறித்த காரிய மகனை யையுற தவரவா விழியான,
முகத்தினு லயிய வல்லவ னாக் முகமவிழி யிணைந்னு மன்றி, யகத்திடைத்
தனக்கு நிகழ்ந்திடுங் குறிப்பா வரவ ரகசு குறிப் பறிந்து, மிகத்தெளி
பவனைக் கரிமுத லுறுபுரி விழைவன கொடுத்தங்கொண் ணைந்தா

(இ - ள்) மகனே! உள்ளத்திற்குந்நிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவ
ருடைய பாடவையாலும் முத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினு
மன்றித் தன் மனத்தினு தோன்றப்படுங் குறிக்கால அவரவருடைய மனக்குறிப்பை
யுணர்ந்து, நன்றாகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாயகப்பொருளாகிய)
யாள்முதலிய (சதுரங்க) சேனைகளில் (அவன்) வீருடைய பொருள்களைக் கொடுத்த
தானாலும் (உனக்குத்தனையாக) வைத்துக்கொள் எ - ற

இசெய்யுளாற் கருத்தறிபினச சோ எனக்க நியதாம்

இதனை, ஷை, குறிப்பறிதல்

“ஐயப் படாது தகத்த துணாவானை - செயலத்தோ டொப்பக் கொள்
குறிப்பிற் குறிப்புணா வாயுறுப்பினுள் - யா ளு கொடுத்தங் கொள்ள
முகநோக்கி நிற்க வமையும்கநோக்கி - யுற்ற சணாரொப் பெய்நின்
துணையி மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுகாம - கண்ணல்ல திலலை பிற” —
என்பதனும்,

நாடாரணங்கூடிகை

“நாற்ற முரைக்கு மலருணமை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும வினைநலம்— தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை முகனுரைக்கு மெல்லா
முகம்போல் முன்னுரைப்ப தில்” —என்பதனும்மிக, (ககசு)

தொகைபடு செஞ்ஞொ லிலக்கணச சொல்லே சூழ்ந்திடுங் குறிப்
புச்சொன் முன்றின், வகையறிந் துயாநதோ ரொத்தவா தாழ்ந்தோ
மருவுமுன் றவையுமா ராயந்து, தகையுற் றுயாநதோ ரவையின்முற் றுணா
யா சமத்தினெவ் வாற்றினுங் கிளப்பார, நகைபடு தாழ்வி னுணையு
மொழியா நவைபடாச சொற்பொரு ளாயநதோ

(இ - ள்) குற்றமற்ற சொற்பொருளான, தொகுதியாகிய செஞ்சொல் தூக்
கண்சொல் ஆலோசிக்குங் குறிப்புச்சொல் இம்மூன்றின் வகையையுமறிந்து, மேல்

பட்டோ சமானஸ்தா கீழ்ப்பட்டோ என்ன மூவகையாயினா பொருந்தியசபையை யாராயந்து, தகுதியாகிய உயராதோசபையில் (ஒன்றை) முற்படக்கூடா சமானஸ்தா சபையில் முற்படவாயினும் பிற்படவாயினுஞ் சொல்வார்கள் நகைக்கத்தக்க கீழோ சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார்கள் (இதறிந்ததானாசசோத்துக்கொள்.) எ - று

இச்செப்யுளால், சபாநீவாகனை பபிரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, அவையயறிதல்

“ஆவையறிந் தாராயந்து சொல்லுக சொல்லின - றென்கையறிந்த தூயமை யவா இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிந்த நன்மை யவர் நனறென்ற வறறுளந் நனறே முதுவருண் - முந்து கிளவாச செறிவு கற்றறிநதா கலவி விளங்குக கசுடரச - சொற்றெரிதல் வல்லா ராத் துணாவ துடைவாயுந் சொல்ல வளாவதன் - பாத்தியு ணீர்சொரிந் கற்று பலலவையுட் பொசகாந்துந் சொல்லறத் நலலவையு - ன்னஞ் செலசசொல்லு வா. அங்கணத்து ன்ருக்க வமிழ்தற்றற்ற நங்கணத்த - ரல்லாமுந் கோட்டி கொளல்” - எனப்தன்னும்,

ஆசிரியரால்

“குடிப்பிறப படுத்தப பனுவல் சூழ
விழுப்பொரு ளொழுக்கட பூண்டு காமுற
வாயமைவாய மடுதது மாந்தித் தூயமையில்
காதலின் பசுதுட டங்கித் தீதறு
நடுவு லீலநெடு நக் கைகி கைகலு
மழுக்கா நினைமை யவாவினமை யெனஞ்
கிருபெரு நீதியு முொருசுர மீட்டு
தோலா நாவின் றோலோ போவை
யுடனம் ரிருகனை யொருநாட பெறுமெனிற
பேறுகதி லமம் யானே வரனமுறை
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப புலவப பொதிந்து
ஞாங்கா ஞாங்கா நின்றுழி நல்லாது
நிலையழி யாககை வாயப்பவிம
மலாதலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே” - எனப்தன்னுமுணர்.

வல்லவ ரவையுட கற்றறுஞ் சாது வகுத்துரைத் கவருணமிக் கான நலலவை கேட்பார கற்றவா தட்டமு ண்னருற மதித்திடப படுவார சொல்லவை யஞ்சிந் கற்றன ரெயுதநாச சோரணினா கற்றுங்கல லாத புலையிரிருந்தும் பொன்றின் சதனற போற்றுக வவையஞ்சா தவனா

(இ - எ) கலவிவல்லோ சபையில் மலைவுறாமல சாம் படித்தவற்றை வகைப் படுத்தி அரசுகேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு வோர் (மிகக் கலவராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக் மதிககப்படுவார்கள். சொல்லு கின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயந்து தாவகற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாததக்குமோ (மிகக்) கற்றவராயினும் (சிறிதுங்) கற்றறியாத் அறப்பமர்னவர்கள் (என்றிகழப்படுவா ர்கள். இவ்விவலியினும் (இறந்தாலும் இருப்பவனாயும்) இருந்தாலும் இறந்தவனாயும் (முறையே) ஒத்தவராவர்கள் ஆனபடியால், சபைக்குச்சாதவர்களை யே போற்றிக் கூடவாய், எ - று

இசெய்யுளாற சபையஞ்சாதவனாச்சோ எனக் கூறியதாம்.

(கக௯)

இதனை, ஹே, ஆவையஞ்சாமை.

கையறிந்து வுலவை வாய்சோரா சொல்லின் - றெகையறிந்த துய்மை யவர்.
காறாருட் கற்ற ரெனப்பெவா கற்றாமுற - கற்ற செலசசொல்ல வார
கற்றும்முற கற்ற செலசசொல்லித் தாங்கற்ற - மிககாருண மிக்க கொன்ல்
பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ணன்கு செலசசொல்லா தார.
கல்லா தவறிற் கடையெனப் கற்றறிந்து - நல்லா ரவையஞ்ச வார.
உளரெனினு மில்லாரேர டொப்புா கன்னஞ்சிக - கற்ற செலசசொல்லா தார -
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவினக்கம்

“ஆவையஞ்சி மெய்விதிப்பா கலவியுங் கல்லா
ஆவையஞ்சா வாகுலச சொல்லு—நவையஞ்சி
யீததுணனா செலவமு நலகூந்தா ரின்னவமும்
பூததலிற் பூவாமை நனது” —என்பதனானுமுணாக

(கக௯)

இருபுனல் வாயநத மலைவரு புனலு மிடவிய நகாகளு முடைத்
தாய்ப், பெருகவெப பொருளு மொழிவற வினைக்கும் பெருங்குடி களுங்
கலங் காலாற, பொருளபல வீட்டுஞ் செலவரு மறையோ புறையறு
தவத்தினர் துறவோர, மருளறு கலைஞ் ராதியோர பலரு மன்னிவாழ்ந்
திருப்பது நாடு.

(இ - ன) இருவகை (நிலைப்பு) நீரும், பொருந்திய மலையினினறெழுரும்
ஆறறிநீரம் (மலையும்)பெருந்திய நகரங்களுமுடையதாய்,எப்பொருள்களும்கூங்காமற
பெருகும்படி வினைவிக்குங் குடிகளும், மரக்கலபூர்துங் காலகொடு நடந்தம் (கொள
வினை கொடை வினைகளாகிய பண்டமாரறுதலாற) பல பொருள்களை யீட்டும (வியா
பாரச) செலவாகளும் ஆந்தனா தவசியர் துறவியா மயக்கற்ற கலைவல்லோ முதலிய
பலரும் ஓபாருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும் எ - று

இதுமுதன மூன்று செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்தி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஹே, நாடு

“தள்ளா விலையுஞ் தகராருட் தாழ்விலாச் - செலவருஞ் சோவது நாடு

இருபுனலும் வாயநத மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு” —என்
பதனானாக

(கக௯)

பழுதுசீர நாட்டுக் கமராகள சாதி பற்றுசங் கேதத்தினீண்டு,
குழுவமா நிலைக்குங் களவாபொய் குறனை கூறுவோ பனமிமான் முத
லாயக, கெழுவுமுட பகையு மளவுபாாத தரணைக் கெடுக்குங்கொல குறு
மபரு மிகக, மழைமழை யினமை யெலிகிளி விட்டின் மன்னாரா கோளு
மா மைந்தா.

(இ - ன) மகனே ! கடவுளாகளையுஞ் சாதிகளையும் பற்றிய சங்கேதத்தினூற்
பிரிந்து ஒருமைபுற்றிருக்கூகூட்டமும், வழிபறிக்குந் கீனவரும், பொய்யாகளும்,
குறனை சொல்வோரும், புனறியும், மான்முதலிய உட்பகையும், (உதவியோணின்னு)

சமயம்பார்த்து அரசை யழிக்குங் குறுநில மன்னரும், மழை மிகுதியும், மழையின்மையும, எலியும், கிளியும், விட்டிலும், முதலியவற்றாலும் வேற்றரசர்களாலும் இடையூறு தேரிடுதலின் (இவை யாவும்) நாடுகளுக் கேடுவிளைப்பவைகளாயிருக்கின்றன என்று

இதனை, ௯௨, ௯௨.

“பெருமபொருளாற பெட்டகக் தாகி யருங்கேட்டா - லாற்ற வீணவது நாடு
பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் - கொலகுறம்பு மீலவது
நாடு” — எனபதனுணாக.

கொலகுறம்பு — இதில் “கொல்லே யைய மசைநிலை கூற்றே” — என்ற தால், கொல எனபதனை யசைச்சொல்லென்றவது, கொலலத்தகக் எனப்பெருட்படுத்தியாவதுகளாக (கக௮)

ஆதலிற் குடிக ளாகியோரா தொகவு பழிவுடைய குழுமுத லகன்று போதவுங் காவல புரிபுரிணி யினமை புகழ்திரு விளாவைப் பனைத்துங் கோதற் நாளு மிகவுள தாகுங் குலைதய னுமிந னுபினு
மேதகத் தாங்கும் வருதுறு தெவையும் வேண்டிழி யளித்திடு மைந்தா

(இ - ள்.) மகனே! ஆனபடியால், (மேற்கூறிய) குடிகள் முதலியோர் கூடியிருக்கவும், தீமைவிளைக்குங் கூட்டத்தோ முதலியோர் துலைத்துபோகவும், (நாட்டைச் சோப்படுத்தி) ஆளக் (அவ்வாறானவாயின், அந்நாடு) நோயினமையும், கீர்த்தியும் செல்வமும், பயிர்வீனவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றற்ற நாடோறும் பெருகவுளதாகும், மறதேசக்குடிகள் (கொடுங்கோனமையானிகளால் தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேனமைப்படக்காக்கும் ஒருத்தமனையாது (வேண்டிய) எல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும் எ - று

இதனை, ௯௨, ௯௨.

“பொறைபொருள்கு மேலவருங்காற் றாகி யிறைவற்-கிறையொருங்குநேர்வது நாடு
பிணியினமை செல்வம் விளைவினப் மேம - மணியெனப் நாட்டிற்கிவ் வவந்து
நாடெனப் நாடா வுளத்தன நாடல்ல - நாட வளந்தரு நாடு” — எனபதனுணம்,

ஆசிரியமாலே.

“தாமரை வொண்கிழங்கு விரவியோ ராருத்
தருமலங் குமிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழுஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்த
நெடுவகதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக்கால சாயத்து
வாளிற் றுமித்த சூடே மாவின்
கிண்களைந்து பிறக்கிய போபெய் யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின
கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலாமகிழ் துங்க வுலகு புறந்தருஉ
மாவண சோழ நாடுதொறு

மொரோரர சனவழி வாழிய நெடிதே.” — எனபதனுமறிக (கக௯)

மருங்குரீக் கிடங்கு வெள்ளிடை கான மலையுற் வகன்றுயாந் தூரங் கொண், டொருங்குப் பல் பொறியு மணிநதுபே ரிடத்தா யுறுகிற் காப

பினல வீரா, நெருங்குபல் பொருளுந் தழுவினெத திறந்து நேரலர் கொளப் பாடா கிசி, சுருங்கையா திகளும் பொதிந்தகத் துறைவோ தொழிலினி தர நுவ தரணே

(இ - ன்) (அரசனிருப்பிடம் அரண்மனையென்பா ஆதலின்) அரணென்று சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நீரரணம் நீலவரணம் காட்டரணம் மலையரணம் பொருந்த (நாலவகைப்பட்டு) அகன்று உயர்ந்து வலியுற்று (இயந்திரதூலோரால் ஆயுத முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும்) எல்லாசகுத்திரங்களுமமைந்து இடத்தாற் பெரிதுமாய், சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய (உணவாகி) பலபொருள்களாலும் சூறைவற்றதாய், பகைவா எவ்விதத்தாலாயினும் கொள்ளாசரியதாய், துழுவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு உள்ளிருப்போர் தந்ததொழிலை இனிதாக இயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம் எ - று.

இச்செய்யுளால் அரண்ககாகவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ - ஆரண்,

“மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநீழற் - காடு முடைய தரண்
உயர்வுகலந் திணமை யருமையிந் நானகி - னமைவர நென்னுமாகு தூல.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூக்க மழிப்ப தரண்
கொளநகரிதாய்க் கொண்டகூழத் தாகி யகத்தா - நீலம்கெளிதா நீர தரண்.
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா ளுடைய தரண்” —என்பத்
தனும்,

கம்பராமாயணம்

“மேவர வுணர் முடிவிலா மையினால் வேதமு மொக்கும்விண் புகலாற்
நேவரு மொக்கு முனிவரு மொசுருந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற்
காவலிற் கலையூர் கண்ணியை யொக்குரு குலத்தாற் காளியை யொக்கும்.
யாவருமொக்கும் பெருமையா லெயத்த கருமையா லீசனை யொக்கும்.” —என்பத்
தனும் (கஉ௦)

அருள்கொடு புரக்கப் படுவகுடி யனபோ டளித்ததிடு மாரினி லொ
ன்று மிருநிலத் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யினையே யிறந்தவா
பொருளு, மருவிய சங்கப் பொருளுமொட டலரை மாட்டிய பொருளு
மீட் டிகவிப், பொருளுற் மின்பம் புகழ்தரும் பகையைப் புரட்டுமெவ்
வினைகளு முடிக்கும்.

(இ - ன்) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவையினும் பொருளிட்டற்குரிய
நல்லுழிகளைக்கண்) கருணையோடு காக்கப்படுவ குழுகள் மணங்கொணுது கொடுக்கும்
ஆறிலொருபவரு கடமைப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் தெடுத்த பழமையாகிய
(புத்தையர்) பொருளும், நிர்ந்தாரமாய் இறந்தோரொருளும், பொருந்திய ஆயத்
துறைப்பொருளும், சத்தருக்களை வென்றதால் வருவகைப்பொருளுமே ஈட்டக்
கடவாய். இத்திறப்பொருள் தருமத்தையுஞ் சுகத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்கும்,
பகைவரைமாற்றும் ; (எடுத்த) காரியங்களைவெல்லாஞ் சித்தியுடையச் செய்யும்.

இச்செய்யுளாற் பொருட்டுவை தேடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பொருளசெயலவகை

“அறனினு மின்பமு மீனாந் திறனறிநத - தினைநி கூநத பொருள்
அருளொடு மனபொடும வாறாப பொருளாககம் - புலலா புரள விடல
உறுபொருளுமலகு பொருளுநதனெனாநாத-தெறுபொருளுமவேநதன பொருள்.
குன்றேறி யானைப்போ கண்டறஹுற நனைநததொன-நனடாகச செயவான வினை.
செயக பொருளைச செறநா செருக்கறுககு - மெஃகதனிற கூறியதில” — எனடத
னனும்,

கீவநசிந்தாமணி

“செயகபொருளயாருஞ்செறவாசைசெற்றிறநு

மெஃகுபிறிதிலலையிருநசெய்யியுணனூ

மையமீலையின்பமறனெடெவையுமாகும்

பொயிலபொருளெபொருணமறநிலை பிறபொருளே” — எனபதனூ

மறிக

(௧௨௧)

கரிப்பி யிரதந தானையு மமைநதது கருதுமு நஞ்சு மு திசலகேந்

திரிதரப பொருது வெலவதெப படைதா நெயதுகூ லிப்படை நாடுப

பரிப்படை காட்டுப படைதுணைப படைகைப படைமூலப படையென வா

தெரிப்படை யிவறறுட சிறந்தது மூலப படையிதிற சிறந்தவா வீரா [ரு,க

(இ - ள்) (படைச்செலவம் அவசியமானது அப்படை) யானை குதிரை தேர்
காலானெனனூ நாலங்கததானுமமைநது, கூலிப்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை
துணைப்படை கைப்படை மூலப்படை யென ஆறுவகையாலுங்குமுமி (எதிரேறுங்
கால) வரும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல், பகைமனனா ஒய்மபடி போசெயது
வெலவதக்கதேயாம் சொல்லிய இப்படையாற்றினுள் மூலப்படை சிறந்தது. இதி
லுஞ்சிறந்தவர்கள் வீரர்களே எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாற் சேனையைப்பரிபாலி மெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, படைபாட்சி

“உறுபபமை துறஞ்சா வெல்படை வேநதன - வெறுககைபு னெல்லாந தலை

உலைவிடத துறஞ்சா வனகண் டொலைவிடத்துத் தொலப்படைக் கலலா லரிது” —

எனபதனூறிக

(௧௨௨)

விரையவன பகையை வெல்லுமவன் கணமையேந்ந்துதா முாவகை
காக்கும், புறையறு மானம் போரினஞ் சினரைப பொருதடா வெளியறை
போகா, விரையறு தேற்ற முடையரே யானும் வறுமையுஞ் சிறுமையும்
வெறுபபு, நிரைதரின வெல்லலா தலைவரில் வழியு நேரந்திரும் பகைவரை
வெல்லலா

(இ - ள்) வலியபகைவரை விரைந்து அடக்கும் அஞ்சாமையும், அரசன்
கையினு ததுப்போகாது காக்குஞ் சமானமில்லாத மாணமும், பொருளை யிறப்பந்தோடி
னவர்களே (தொடர்ந்து) போசெயது வெல்லாத கோத்தியும், அறைபோகாநிலையும்,
லரையறுக்கப்பட்ட தேற்றமுமுடையவரே (படைஞராவா இத்தன்மைய படைஞரே)
யாயினும், (பரிபாலிப்பவனும்) தரித்திரமும் சிறுமையும் வெறுபபுமுற்ற யனமடிந்
ததூல் (தலைவனே யிருந்தேவிலும்) பகையை வெல்லமாட்டாந் (மேற்கூறியகுறை

வுகளிலலாவிடின அரசனிருந்தேவாவிடினும்) தாமே யெதிர்த்துப் பெரிய பகைவரை வெல்வார்களென -று.

இதனை, ஷ, ஷ,

‘மறமான மாண்ட வழிச்செல்வு தேற்ற - மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

சிறுமையுஞ் செல்லாத துனியும் வறுமையு - மில்லாயின் வெல்லும் படை” —என பதஞ்ஞா,0,

வெண்பாமரலை.

‘மினனா சினனாசொரிவேன மீளிக கடற்றாளை

யொனனா நடுங்க வுலாஅயர்மிரி - மெனனாநடுங்கொ

லாழிகதோ வெல்புரவி யணனை மதயாணைப்

பாழிததோணமனை படை” —என்பதஞ்ஞாழிநக

(கஉந)

வேலெதிர் வரினும் விழித்தகண ணிமையா வீறுமெய பூறுகா ணேம யாலிய சினத்தி னாழிலாட டயரு மாண்மைப் பழியினல் லாது சிலவஞ் சீனஞ்செய யாதமை யாத தீரமும வேரதுச் சிறுஞ்செல் வாலிய மறமு மனகண் ருகுப்ப மடி தலும் படைச்செருக காகும்.

(இ - ள்) (பகைவாசெலுத்திய) வேறபடை யெதிர்த்துநடந்தாலும் (பயந்து) விழித்திருந்த கண்களை யிமையாத வீறும், தமதுதற காய நோக்காது மிகக்கோபத் துடன் போபுரியும் ஆண்டனமையும், இறந்தாலல்லாமற் சபதப்படி முடிப்பதற் றளராதிறமையும், அரசன் தடுப்பினாக் தடுக்கப்பட்டதேற்பவராய் அரசன் கண்ணீர் சொரிய (அவனெப்பாருட) உயிர்விடெல்லும் படைச்செருக்கெனப்படும் எ -று

இச்செய்யுளால் வீரநாமேமப்படுத்து எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷ, படைச்செருக்கு

“கைவேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன் - மெயவேல் பறியா நகும் விழித்தகண வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி-னோட்டனரே வன்கணவாக்கு உறினாய் ரஞ்சா மறவ ரினைவன் - செறினுஞ்சோ குன்ற விலா, இழைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரே - பிழைத்த தொறுகிற பவா புரந்தார்கண் ணாமலகச் சாகற்பிற சாக்கா - டுரந்துகோட்டகத் துடைத்து” — என்பதஞ்ஞா,0,

சீவகசிந்தாமணி

“பைம்பொற் புள்ளப் பருமக்களி யாணை யீட்டரு

செம்பொன் னெடுநதோத் தொகைமாக்கடற் றானை வெள்ள

நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா

மம்பொன் மணிப்பூ ணரசுமயிலே யென்று நககான்” — என்பதஞ்ஞா

முணரக்

(கஉச)

அழிதரு நெறியிற் செலவினை விலக்கி யாமவழிச் செலுத்தியுழ வினையா, லழிவுவந் தடுப்பி னதற்குட னல்லார தாக்கைவே றன்றியா ருயிரக், ளொழிவகை யின்றி யுணர்ச்சியொத் தருநூ லுணாதொறு முறு நயம் போலக், கழிமகிழ் நாளும் பயிற்றொறும வளரக் கலப்பதே நட்டுப் படுமால்.

(இ - ள்) துன்மாககத்திற் செலவதைத் தடுத்தும், நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தியும், விதிவலியார் கேடு சம்பவித்தால் அதனைப்பகிர் ததுபலித்தும், உடம்புகட் கொழிவுவந்தாலன்றி உயிர்க்குள வேறுபாடு தோன்றாமல், அகமுகத்தாலொற்றுமைப்பட்டி, அரியதூல்களை யாராயுந்தோறும் விளையு மின்பம்போல மிக்க இன்பம் நாளாவண்ணம் பழகுந்தோறும் வளருமபடி கிடுகிப்பதே கிடுகமென்று சொல்லப்படமே.

இசெய்யுளாற கிடுகவகாபபாற்று என்ககூறியதாம்

இதனை, ஹை, நடபு

“நவிரெறு தூனயம் போலும் பயிரெறும் - பண்புடை யாளா தொடர்பு புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணாச்சிதா - டைப்பாக கிழமை தரும் அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத் தழிவினக-ணலல லுழப்பதா நடபு”-என்பதனானும்,

நாலடியார்

“நறுமலாத தன்கோதாய நடலாக்கு நடரா
மறுமையுஞ் செயவதொன றுண்டோ-விற்றமளவு
மின்புறுவ தின்புற நிர்இ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறநக கால”-என்பதனானும்.

(கஉரு)

நனமதி யுடைமை குடிருணங் குற்ற நலவினத் தானுமெத திறதகும், பனமுறை யாய்ந்து நடபினைக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரித, லின்மையா மதனா லாயந்தலா லொருவ ரிடத்தாநட புறேலுந் னவாசெய், புனமையும் பழியும் புணாநதிரு பயனும் போக்குவ துணமை புத் திரனே.

(இ - ள்) புத்திரனே¹ நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல் உயாகுடிபிறப்பு - குணம் குற்றம் - நலவினத்தோடொழுக்க முதலிய எவற்றானும்பலதரம்பரிசோகித்து (ஒருவர்) நட்பைக்கொளவாயாக பாம்புடன் நட்புக்கொண்டாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்ச்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நட்புக்கொள்ளாதே (அப்படிப் பரிசோகியாது (நட்பு) கொளவாயாகில், அவாசெய்யும் அறபதநன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பலவகளை யிழப்பது சத்தியம் எ-று.

இசெய்யுளால் இனமறிந்து பழகுளனக் கூறியதாம்

இதனை, ஹை, நடபாராயதல்.

“நாடாது நட்புலிற் கேடிலலை நடப்பின் - வீழலலை நடபாள் பவாகு.
ஆயந்தாய்ந்து கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை - தானசாந் துயரத் தரும்.
குணனாக் குடிமையுங் குற்றமுங் குணா - வினனு மறிநிறியாகக் நட்பு
மருவுக மாசற்றா கேணமையொன நீத்து - மொருவுக கொப்பிலா நட்பு”-
என்பதனானும்,

திருக்குறள்.

‘தாளாள் நென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாள் நென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்
கோளாள் நென்பான் மறவாதா னிமழுவர்
கோளாக வாழ்த் லினிது”-என்பதனானும்.

(கஉரு)

கெடுதியி லுதவ வல்லவா நடபாற கிளந்திரா தொனநனைச செயிணுந், கெடும்வகை செய்தல் வேண்டின தாமே கெடுவுதல் பணிவரச

மின்மை, படுதரு மூழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென் தறிந்துள முவப்பி, செடுகில முழுதுங் கேணமையா மைந்தா நேரலா தாமுங்கே ளாவா.

(இ - ள்) மகனே! உனக்கு ஆபத்துககாலத்திலுத்விசெய்யத்தக்கவர் உரிமையுடையோர் உன் அநுமதியினறி யோகமாததைச் செய்தாலும், விதிவசத்தால் உனக்கு ஒரு கெடுதி செய்தாலும், வேண்டவனவற்றை யபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாத நடந்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினையால் நீக்கநதவையெனறுணாநது மனமகிழ்ந்தால், பெரிய உலகினா யாவரும் நட்பாளராவர் (அவ்வளவேயென்றி) சத்தருக்களும் நட்பாவார்கள் - எ - று

இசெய்யுளாற் பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பழைமை

“பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதும் - கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு விழைதன்கயான வேண்டி யிருப்பா கெழுதகையாற் - தேனாது நட்பா செயின் பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யெனறுணாக - நோதக்க நட்பா செயின். கெடாஅ வழிவந்த கேணமையா கேணமை - வீடாஅ விழையு முலகு. விழையா விழையப் படுப பழையாகட - பணிபிற திலப்பிரியா தா” - என்பத னனும,

நாலடியார்

“இன்னு செயினும் விடறபால ரல்லாரைப்
பொன்னைய போற்றிக் கொள்ளவேண்டம்—பொன்னோடு
நல்லில சிதைத்தநீ நாடோறு நாடித்தம்
மில்லாத தாக்குத லான” - என்பதனனுமறிக்க (கஉ௭)

காதல ரேனும் விடுவிலை மாதா கள்வரிற் றமக்கருதல குறிப்போரா
பேதையா கெடுதி யுறுழியுதவார பெருமபொரு ணகுறித்துப் பழிப்பா
ராதரு கருமந தம்மினு காத தாகவே நடிப்பவ ருளமு
மோதலு மொவ்வார மனைக்கெழீஇ மன்றி னுறப்பழிப் பாரிவா தமையே.

(இ - ள்.) பொதுமகளினாயுஞ் சோரரையும்போல (பிரா தியா கருதாது) தமையனோடுவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும், பெருமபொருளை யெதிர்ப்பிடுவருவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தமமார் சாத்தியப்படா வென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமை யுறுற வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவர்கள் பகாமுடையவர்களாகக் காணப்படும் (இவர்களுடன் சிநேகிக்கவேண்டாம்) இவர்கள் நட்பை விடுக. எ - று.

இசெய்யுளால் ஆகாநட்பினை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீர்த்து.

“பருகுவா போலினும் பண்பிலா கேண்மை - பெருகலிற் குன்ற லினிது.
உறுவது சீர்துக்கு நட்பும் பெறுவது - கொளவாருங் கள்வரு நேர்.
ஆமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார் - தமரிற் றனிமை தலை.
ஆல்லைக் கரும் முடர்நு பங்கேண்மை - சொல்லாடார் சோர விடல்.
கின்னினு மின்னது மன்னோ வினவேறு - சொல்வேறு பட்டார் டுதர்ட்டு.

என ததுவ குறுகுத லோம்பன மனைக்கெழீஇ - மனநிற பழிப்பா தொடபு ”—
என்பதனும்,

இன்னு நாற்பது

“பகலபோலு நெஞ்சத்தார பண்பினமை யினனா
நகையாய நண்பினா நாரினமை யினனா
விகலி லெழநதவ ரோட்டினனா வினனா
நயமின மனத்தவா நடபு ”—என்பதனும்முணாக (௧௨௮)

நலன பலநூல கற்பினுங் கூடா நடபினா மனநல னெய்தார,
சொல்லினமுன வணங்கும் வணக்கமுந தொழுவது சொரிந்தகண் ணீருந
தப பாது, கொல்லுமவன படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவர்க்
கவரென நீயு, மொல்லுக வதுவு நீக்குறாக கால முறுழி யல்லது
வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற பகையும் புறத்தில் நடபுமுடைய) கூடாநடபினா நல
னவாங்கிய பல நூல்களைக் கற்றாலும் நனமனமுடையவராகா சொல்லுகீர் முன்கு
வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணித்தலும், கண்ணீர் சொரித்தலும் (இதமாகக் காணப்படு
கிறது) தபபாறபடி கொல்லுகின்ற வலிய கருவியாகவேயிருக்கும் ஆகவே (அப
வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவாபோலவே நீயுமொசுநிருக்கக்கடவாய் அவ்வா
றிருப்பதுவ காலவொற்றுமையிலலாவிடின, ஆலலது வேண்டுகதிலை ௧1 - று

இச்செய்யுளாற் கூடாநடபினா விலக்கென்கூறியதாம்

‘இதனை, ஷே, கூடாநடபு

‘பலநலவ கற்றக் கண்டது மனநலவ - ராகுதன் மாணாக் கரிது
நட்டார்போ னலலவை சொல்லினு மொட்டாரசொ - லொல்லு யுணரப் படும
சொலவணக்க மொன்னாகட் கொள்ளற்க விலவணக்கந - தீங்கு குறித்தமை யான
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா - ரழிதகண் ணீரு மனைத்து
மிகச்செய்து தம்மெனஞ் வாணா நகச்செய்து - நடபினுட் சாப்புலலற் பாற்று.
பகைநட்பாறு காலம் வருங்காண் முகநட் - டகநட் பொரீஇ விடல் ”—என்பதனும்,

நாலடியார்

“உள்ளத்தா னனளா துறுதித் தொழிலராயக்
கள்ளத்தா னட்டார கழிகிழமை—தெள்ளிப்
புன்றசெய்தபு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்தகண் மாசாய விடும ”—என்பதனும்மறிச. (௧௨௯)

பழிமுத னுணா செய்வன தனாவ பாரத்திடார குடிப்பிறப் பொ
ருக்க, மெழிலவளா கல்வி யாதிசன பேணு ரெவனாபு முறிக்குஞ்சொற்
செயலரா, கழிமகிழ வுடையா கெடுகெடுகொண் டாககந கைளிடு வராசெ
லவ முறினுங், கொழிப்பய னெய்தார பிறாககலாற் றமாக்குக் கொடாரிலா
பேதைய ரொழித.

(இ - ள்.) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணதவரும், செயயத்தக்கவையும் விலக
கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஏழகம் கோத்தபொருட்கு
கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எதனமையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வாததை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செலவமுற்றாலும் பெரும்பலனைத் தாழ்மடையாதவரும், அயலாக்கலலாமல் உறவினருக்குக் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேசையாகன இவர்கள் நடப்பினையொழிக. ௭ - று

இசெய்யுணாற பேதைமையுடையோனாயகற்று எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பேதைமை

“பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதன்கொண் - டேதியம் போக விடல நாணமை நாடாமை நாரினுமை யாதொன்றும் - பேணுமை பேதை தொழில ஒழி யுணர்வதும் பிறாகருதாததுந் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரிலு எதிவா ராரத் தமாபசிப்பா பேதை - பெருஞ்செலவு முற்றக் கடை மைய லொருவன் களித்தற்றாற பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின” — என்பதனானும்,

பழநொழி.

“தெரியாதா சொல்லுந் திறனின்மை மீதா
பரியா பயனின்மை செயது—பெரி பாரசொற்
கொள்ளாது தாநதமமைக சாவா தகாபிறலாக
கள்ளற்செய்குறு வா” — என்பதனானும் (ககா)

தன்னையெப் பொருளு யழிந்தவ னாகத் தானமிக மதிக்கும்புல லறிவின, வனமையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான வல்லதல் லாதுங் கொண்டு னாததுப, புனமையைத் தெயிப்பா னனைபுரிந் துலகோ போ னடிப் பான்றனை யுணர்த்து, நனமதி யினனா யறிவில் ராக நாடுஷ் னில னையு நண்ணேல

(இ - ௭) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணர்தவளுகத் (தன்னைத்) தானே மிகவும்திககின்ற புலலறிவின வனமையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொ ருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பித்தறி அறிவின்மையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைச்செய்து (புறத்தில்) உலகினாபோல நடக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவிவேகிகளை யறிவில்லாதவர்களாகத் தீராமாணிப்பவனும் ஆகிய இத்தனையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதஞ்) சிநேகங்கொள்ளாதே ௭ - று

இசெய்யுணால் வெளிற்றறிவினனா விடுகவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, புலலறிவாணமை

“வெணமை யெனப்படுவ தியாதெனி னொணமை-யுடையம்மா மென்னுஞ் செருக்கு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுக்கல் கசடற் - வல்லது உமையந் தரும் அற்ற மறைத்தனோ புலலறிவு தமவயிற் - குற்ற மறையா வழி. வவவுஞ் செய்கலான னுன்றேரு வைவுயிர் - போளு மளவுமோர் நோய். காணாதா காட்டுவான் றுண்டொணை காணுதான் - கண்டாணுந் தான்கண்ட வாறு. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வைபத் - தவனகயா வைக்கப் படிம்.” — என்பதனானும்,

வனையுபதி

“அந்த னந்ததற் காறுசொல்லு மாறெஞ்ஞ
மூத்துசெய் குற்றங் கொடுப்பான் முழுவது

நன்கறி விலலா னதுவறி யாதவற்
கெழுறு வீட்டி னெறிசெலவு மாறே” —என்பதனனுமறிக்க. (ககக)

வேறு

இகலை மதித்தின னுமைபிழையியறயி னாகுகும புரியாயேயற
பகையு முறவாம பெருஞ்செலவம் பவிக்குங் கெடாத புகழுண்டா
மிகலின மிகுந்தின னாகியறயி னினிய தமரு மேதிலராயப
பகைமை வளரும் வலிதொலையும் பாழ்க்கும் பாழா வாழ்க்கையுமே.

(இ - எ) பகைக்குணத்தைப் பொருளாகக்கொண்டு தமக்குக் குற்றஞ்செய்
தோர்க்குந் திமைசெய்யாதிருப்பாயாதிற் பகைவருமுறவாகா, செலவப்பெருக்கமுண்
டாகும், அழிபாத கோதியுண்டாகும் (அவ்வாறின்றி) பகைக்குணமிகுந்த திமை
செய்தால், இனிய உறவினரும் அயலாராயப பகைமை பெருகும், கவிமைபழியும்;
அழியாச்செலவமும் அழிந்தவிடும் எ - று

இச்செய்யுளால் மாறுபடுகூணந்தலாகவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஐ, இகல

“பகலகருதிப் பற்றா செயினு மிசலகருதி - யினஞ்செய யாமை தலை
இகலென்னு மெவவனோய் நீககிற் றவல்லலாத - தாவில விளக்கற் தரும்
இகலெனா சாயந்தொழுக வல்லானா யாரே - மிகலாகருந் தன்மை யவா
இகலகாணு னாககம் வருங்கா லதனை - மிலகாணுங் கேடு தரர்கு
இகலாளு மினனாத வெல்லா கலாளு - நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.” —என
பதனனும,

நாள்மணிக்கூழை

“மலைப்பினும் வாரணந் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மனனையென றுடுஞ்—சிலப்பினும்
நட்டார நடுங்கு வினையெனயா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில” —என்பதனனுமறிக்க (ககஉ)

வலியா பகைகொள் ளேலசுற்றம் வலிகள் பொருண்ட ப்பைடையின்
மெலியா ரசசு மறியாமை மேவாத் தன்மை கொட்டையின்மை
நலியா வெகுளி மறையின்மை நனியாங் ளாமங் கல்லாமை
யொலியா பழிநோக காமமற்று வுடையா ரிவாமேற பகையுறுக.

(இ - எ.) உறற வலிமை பொருள நட்டி படை இவற்றின் மெலியார்களிடத்
தும், அச்சம் அறியாமை பொருந்த நடவாமை உலோபம் ஒழியாக்கோபம் நிறையின்
மை பெருங்காமம் கல்லாமை விளங்குகின்ற பழிநோககாமை குற்றம் இவற்றையுடை
யவர்களிடத்தும் நீபகைகொள்க (ஆனால் உன்னிலும்) வலிமையுடையாரிடத்தும் தா
திரம் பகைமைகொள்ளாதே. எ - று

இச்செய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகொள எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐ, பகைமாட்டி

“வலியார்க்கு மாறேறற் லோம்புக லோமபா - மெலியாமேன மேக பகை.
அன்பில னுறை துணையிலன ருன்றுவ்வா - னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு
அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான் - நஞ்சு மெலியன பகைக்கு.

வழிகோககான வாய்ப்பன செயயான பழிநோககான-பண்பிலன் பற்றார்க் கினித காணுச சினததான் கழிபெருங் காமததான் - பேணுமை பேணப் படம்.

குணனிலனாயக குற்றம் பலவாயின மாற்றாக-கினனிலனா மேமாப புடைத்து." — எனபதனனும,

படிமொழி

“ஆற்றப் பெரியாப பகைவேண்டிக கொள்ளற்க

போற்றது கொண்டான் பொருளகப் பட்டானு

நோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்

புறங்கொமை கெட்டிடுந ரில” — எனபதனனுமறிச

(௧௩௩)

பாரம பரிக்க வேண்டி னுறு பக்கநட பாகக கொண்டொழுதல

விபந தணியா ரொடுபொரினும் விதிநூ லினரோ டிகலாமை

சாருந துணைநிற பினும்பலரைப் பகையாக் காமைத் தனிமையுறி

னேருந துணையா விருவகையு ணீக்கி யொன்றை புறவாககல

(இ - ள்) இராசசியபாரம நிலைநிற்கவேண்டுமாயின் பொருந்திய பசைஞராக் கடபாகக் கொள்ளுதலும், சுததவீரமுள்ளாருடன போசெயினும் கலவிவல்லாரைப் பகையாமையும், (உனக்குச்) சாபாகிய துணையிருப்பினும் பலரைப் பகையாக்காமை யும், நீ துணையற்றவனாயின இருபகைவருள் ஒருவரைவிட்டு ஒருவரைத் துணைசெய யும்படி புறவாக்கிக்கொள்ளுதலும் உசிதம் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வன்பகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பகைத்திறந்தெரிதல்.

“விலலே ருழுவா பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே ருழுவா பகை

ஏழுந் தவரினு மேழை தமியனாயப் - பலலா பகைகொள பவன்.

பகைநட்பாக் கொண்டொழுதும் பண்புடையாளன் - நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

தனநுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானெருவ - னின்றனுணையாக் கொள்கவற்றி னென்று” — எனபதனனுணாக

(௧௩௪)

மெலிய தெனவெள எரியபகையே மிருதது செடுக்கு மிருத்திடுமு

னலிக் கிணைதாழ் வுறிற்றெனிரத நல்லா ரெனவுந் தெனியாத

மலின ரெனவு நொதுமலரை மருவ லொழிதல் புரியற்க

வலிசெய் படையா திகள்டெருக்க வகையாயந் திருக்க பகைமையற்.

(இ - ள்) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அநிகரிக்கும், (அசித்தவாறு) மிருத்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களை. நீ (துணையின்றித்) தாழ்ந்திருந்தால், நூற்றெனரிவுடைய நம்பத்தக்கவரென்றும், நூற்றெனரிவில்லாத நம்பத்தவிலவாரென்றும் அயலானாச் செருதலும் விலகுதலுக்கு செய்யாதிருக்க. வலிமையை யுண்டுசெய்யும் படைமுதலியவற்றை விருத்தியாகக் கட்டிப் பகைமுடிததற்கு வகை தேடிககொண்டு பொதுப்பட விருப்பாயாக எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“தேறினுந் தேற விடினு மழிவின்கட் - டேருண் பகாஅன் விடல்.

வகையறிதது தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

இணைதக முணமரங் கொல்சு களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.” — என் பதனனும,

தூர்மணி

“முடகொண்சு மரமுனை யாகவே

யுடக நீகெ னுகிரினு நீகலாம

வடக நீண்டதற பின்மழுத தன்னினு

கடகொ டாமனை யாகவே கிறப்பே” —என்பதனுமறிக (கருடு)

தமரா யிருநது புறப்பகையைச் சராவாயக காலம் வருமளவு

மமரா நிறகு முடப்பகையை யஞ்சிக் காகக வுறிக்கடி

நமரா மெனவே கண்ணோடி னல்ல வமைச்சா தியைத்தேயக்கு

நமரீர் மினததைத் தணப்பிக்கு நுண்ணைச் சூடியோ டெளித்திக்கும

(இ - ள்.) சுற்றத்தாராயிருநது புறப்பகைமை யுண்டாதற்குச் சாராபாகிய காலம் வருமெல்லையும பொருந்தி (உறவர்) யிருக்கும் உடப்பகையானனா அச்சமுற்றுக காததுகொளவாயாக (அவர்கள் விலகாது மீண்டும்) உறவுகொண்டால், தண்டன செய்க. (அவ்வாறின்றி) நமவாக்களைத் தாக்கூணியம் பாராட்டினால், நல்ல அமைச்சர் முதலியவர்களை யொழித்து, உமவாக்களாகிய இனத்தாரையும் என்முறச்செய்து உன்னையும சூடியோடு இலேசாகக் கெடுப்பார்கள் எ - று

இச்செய்யுளால் உடப்பகையானனா யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, உடப்பகை

“நீழனீரு மின்னதை வினா தமாரீரு - மின்னவா மின்னா செயின
வானபோல பகைவனா யஞ்சறக் வஞ்சக - கேள்போல பகைவா தொடர்பு
உறநமுறையா னுடப்பகை தோன்றி னிறனமுறையா - நேதம் பவவுந் தரும்
உடம்பாடி லாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட - பாம்போ டெனுறை தற்று” — என பதனனும,

கீரிநகிந்தாமணி

“தொழுத்தன கையி னுள்ளுந் துறுமுடி யகத்துஞ் சோர

வழுதகண் ணீரி னுள்ளு மணிகலத் தகத்து மாயநது

பழுதுகண் ணிரிநது கொல்லும படையுட னெடுங்கும புறறு

தொழிகயா கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுற்றா விளிக்குற ருரே.” —என்பதனு மறிக. (கருசு)

ஆற்றன் மிகுந்த வேந்தராயு மரிய தவத்து முனிவராயும
போற்றி யொழுகி னெப்பொருளும் போற்ற லாகு மவமதிப்பிற
தேற்ற மிகுஞ்சார பினரேனுஞ் சிதைவா திகழமுப புராகுரன்
காற்றிந் திரனமா லாகியருந் தளராதா ரெனிறசாற யுவதென்னே.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த அரசனாயும் கிறந்த தவத்தையுடைய முனிவராயும பூணிகை செய்தொழுகினால், சகல பாகியமும் பெற்று வாழ்வார்கள் (அவ்வாறின்றி) அவமதித்தால், வலிய சார்பின் யுடையவாக்களையானாலும் அழிவார்கள். திரி புராதிபர் - ரூபன்மன - சொல்லுகின்ற இரதிரன் - திருமால் முதலானவாக்களும், (பெரியோர்க்குத் தீமைசெய்து) சுடழிந்தாக்களைன்றால் என்ன சொல்வது? எ - று.

இச்செய்யுளால் மேலோனா யவமதியாதிருநெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பெரியாடாபிழையாமை.

“ஆற்றுவா ராற்ற விசுழாமை போற்றுவார் - போற்றலு னெல்லாந் தலை யாண்டிசென நியாண்டு முனராகா வெந்துப்பின - வேறது செறப்பட்ட டவா, வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வானபொருளு மென்னுந்-தகைமாண்ட தக்கார் செறின. இறந்தமைந்த சாபுடைய ராயினு முயயரா - சிறந்தமைந்த சேரா செறின.”—என்பதனும்,

நாலடியார்

“பொறுப்பென மெண்ணிப் புணாஜீர்தார மாட்டும்
வெறுப்பன செயயாமை வேண்டும—வெறுத்தபின்
ஆககு மருவி யணிவரை நன்னாட
போக்குதல யாக்கு மரிது.”—என்பதனும்மிக

முப்புரா—இவாகன மூவரும்பெற்ற வரத்தின மகிமையால் பொன வெள்ளி இருமயினாலாகிய மும்முகில்களை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன் முப்புரத்தோடெழுந்து நினைத்தவிடத்திலிறங்கி அநேக நகரங்களைப் பாழப்படுத்தினார்களா அதுகண்டு வருந்திய தேவாமுதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெருமான முப்புரத்தையுமுறித்துப் புராரியெனக் காரணத் திருநாமமெய்தினரென்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திரிபுரதகனப்படலம்.

“மாய னாகியோ மனததைபு மளவையுங் கடந்த
தூய னாகிய கணேசமக திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முத்தலைச குலத்தை விடுத்தமை காணா
மேய முப்புரம் பலியொடும் வெந்தமை கண்டா.”—என்பதனும்மிக.

சூரபன்மன—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிவமுகன தாரகனென்போரும் சிவபெருமானோடுகூடி அநேக ஆயிரவருஷங்கள் தவளுசெய்து கடவுள் பிரசன்னமாகாமையின் தமதுதலைச்சேதித்து ஒழுங்குசெய்து பெருமபிரயாசத்துடன் சிவபெருமானுடைய தரிசனமும், நூற்றெட்டு யுகங்கள்வரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை யும் அரசுசெய்ய வரமும், மீனோவேகத்தோ குலமுதலியனவும் பெற்று மூன்றுநகரங்களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புறந்து தேவர்களையும் தேவமாதர்களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட்டு, சிவபெருமான் மனநாளைது குமாரகடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியனாயுங் குலமுதலறக்களைந்தனரென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இதனைவிரிப்பிற் றெருகும்.

இந்நிரன்—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாஸவதிகளை யுடையவனுயிருந்தும், கெனதம் முனிவர் மனைவியாகிய அக்லிகையைக் காழற்று அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப் புணர்ந்தன அத்தனையறிந்த முனிவர் அக்லிகையைக் கல்லாருக வென்றும்; இந்நிரன் நீபோ குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதும் குறினாருக வென்றும் சபித்தனர் என்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - இந்நிரன்சூரபம்பெற்ற புடலம்.

“உருகிய மனமொடு மனைநல்லா னாணாசெயு முன்னுனி கத்தூன்
நீருபுந வமுநனி துதலேற் விணர்படு முனரியென விழிசெய்யும்

கருவியு முடலமு மெனவென்றவ கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத் லறவொரு வனிவின்ப மேலினை சிலையுரு வாகெனமுன —

நின்ற வாசவன முகத்தினை நெடுந்தவ னோகதி
யின்று சாமபாசெய திருவ னிர நிர னுன
யொன்று வேடவெந் தாயகருடன் முழுவுதம் யோனி
நன்று மேவுக வென்பபெருகு சாபநாட டினுனல் — எனபதனுணராக.

திருமால் — இவா பூரவம் தேவர்களுக்கட்கு நீகூறத் புத்தத்திற னோலவி
யடைந்த தேவாக்கட்குத் துணையாகத் தபது பஞ்சாயுதங்களுடன் செருச்செய்ய, அசுரர்
கள போராபுரியமாட்டாது புறமுடிகாட்டி யேரடினா அட்பொழுது திருமால்
சக்கராயுத்ததை யெடுத்தெடுக்கொண்டு அவர்களைப் பின்பொருட்கு கெடலவெண்டு
மென்னுங் கருத்தால் துரத்தினா அசுரர்கள் பிருகுமுனிவா மனையாகிய கியாதி
யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தனதாக்சிரமத்திற் டாக்காத
தனை கோபத்தோடு பின்பொருடாகவந்த மாதவனும் அவ்வாசோமதரினுழைந்தனன்.
அப்பொழுது அவரைக்கண்ட மாமியாகிய கியாதி மென்பவள் போற்றிநிற்ப, விஷ்ணு
வானவா அவளுடைய சிரத்தைத் துண்ணென வெட்டினா அவள் பெருங்கூச்சலட்
டுக்கொண்டு வீழ்ந்திறந்தனன் அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவா யோகூட்டி
நீகூறத்தவற்றை யுணர்த்து துக்கமுங் கோபமு மிகுக்க கண்கள் செவ்வப்படிம செழு
துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் விண்ணவை நோக்கி, நீ அடாதகாரியஞ் செயத்
மையின் தமோருண் சம்பந்தமான பதகப்பிறவிகளைக்கவெனச்சரித்தது விடுத்தது, சுக்
கிரானுலுயிர்பெற்ற தன் மனையுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனா திருமால் விராச
சுனைசெயது அவற்றை நீக்குமபடி வரமேற்பச சிவபிரான் எம்மடியவா கூற்றப்பிழை
யாதாயினும், எம்மை நீ வழிபாடுசெய்தடைபின் உத்தில அதுக்கிரகம் ஐந்தில தன்
டமும புரிவோம் உன் பிறவிகள் பததும் உலகப்பகரமாமென்றருளினா எனபது
சரித்தகவிரகம்.

இதனை, காஞ்சிப்பிராணம் - அரிசாப்பயந்திரத்தட்டலம்

சேற்ற மிகக்கெழச் சேந்த கண்ணினுன் நிகுரி யோசசியங் கெயது மாதவன்
போற்றி வாய்தலின் வைகு மாம்பயைப் பொருக்கெனச் சிறந்த னுணித்து வீழ்த்தது
மேற்றெ முந்தக் கூவொ லுத்திர எரிருசெ வித்தனை யேறு, மாமுனி
மாற்ற ருத்திரல யோகு நீக்கமுன மனைவி பட்டது மற்ற நோக்கினுன்
கண்டு மாழ்கினன் நயரின மூழ்கினன் கண்கள் சேந்தன் னிகழ்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனன் பொறித்த நிப்பவம் மாத வனனை நெருண்டு நோக்கினு
னொண்ட எரிக்கரத் தரிவை தனனைமற்றுனக்கு மாம்பயைத் தறுக னுள்ளாய்
மிண்டி னுன்கொலை செயது வீட்டினாய் வெய்ய பாலீ யுய்யு மாறெவன்

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயெவற் றுள்ளு முத்தம் மெனனில யாங்களுங்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னுரடிக் கமல் மனறிவே றறிகிலேமெனிற
னெடுத்த னாக்குமிச சத்தி யத்திறுந் நயரு முந்துநீ நரக லவலனை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப் தெய்துக் வருவு பாதக்க குழிசியாயினாய்

நின்ற னக்கடித் தொண்டு பூண்டவா நெறிய லாப்புறத் கூற்ற நூல்வழித்
துன்று நீக்கையுற் றென்று முப்பரகு சுட்ட வெம்பிரான் நிழுவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதன் டோநதி யினா யுலப்பி லாதவெந் நியாய மேவுக
மன்ற வங்கவாக் கண்டு னோர்களு மறவி யூரினைக் குறுகி மாயகவே.

எவ்வ மேமிருந் தமோகு ணம்பயின் நிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வைய சாபமிட்
டவவி யத்தொகை யிரிய னூறுமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெறநெழு
நவவி வாள்விழி மனைவி தனனெடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைக்கினுள்” —என்
பத்தனாணாக (கங்)

தனனா லாளப படுமனைவி தனனா லாளப படுவானே
லனனாற் கறனும் பொருளு முள வாகா தொலைப பொருளாணு
மனனா பயன்கள் வினைமுடியா மறுமை யனுநா தெப்பிழையு
முன்னம் பின்னம் பெருநாணு மூவாப் பழியு மறிமைநதா.

(இ - எ) அரசனே! (இவ்வாமகங்கைக்குத் துணையாய்) தன்னேவல் செய்யச்
சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிக்குத் தானேவல் செய்யத் தலைப்படுவானாயின், அவனுக்கு
அறமும் பொருளும் உளவாகா முன்னுள்ள பொருளாலும் பயனவராது செயல்கள்
முற்று. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது “எக்
குற்றங்களும் முற்பட்டெகரும் பெரிய நாணமுங் கெடாத பழியும் பின்னா வரும். (ஆத்
வின) மகனே! (தைபல சொல்லைக் கேளாதே) எ -று

இச்செய்யுளால் மாதாமொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, செ, பெண்வழிச்சேறல்

“மனைவிழைவா மாண்பய யெய்தா வினைவிழைவா-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோ-நானாக நானுத் தரும்
மனையானை யஞ்சு மறுமையி லான-வினைபாணமை வேறெய்த வினறு.
இவலானை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெனான-நல்லாகரு நல்ல செயல். [த்து.
பெண்ணேவல் செய்கொழுகு மாணமையி னுணுடை-பெண்ணே பெருமையுடை
அறவினையு மாந் பொருளும் பிறவினையும்-பெண்ணேவல் செய்வாக னில்.”—
என்பத்தனாணாக. (கங் ௮)

எழிலாற பாட லாடலின லிசைசு பெருக்கி யுளமொவ்வா
மொழியாற் செயலால் வயமாகி முற்றும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
பழிநா னுத் பரதையைப் பற்றா ராய்ந்து பண்புடையா
ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - எ) தங்கள் அழகாலும் நடனதாலும் கீததாலும் (பார்ப்போர்க்கு)
ஆசைமுட்டி, மனதுக்கொவ்வாத (இச்சக்) மொழியாலும் (வஞ்சக்) நடக்கையாலும்
அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்கஞ்சாத விலை
மாதனா ஆராய்ந்த நறகுணமுடையோ ஒழிப்பாக்கள் (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தி
னின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ -று.

இச்செய்யுளாற் பரதையை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, செ, வரைவின்மகளிரா.

“அன்பின் விழையா பொருள்விழையு மாய்தொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
பயன்றுக்கிப் பண்புறாக்கும் பண்பின் மகளிர் - நயன்றுக்கி நள்ளா விடல்.
பொருட்பெணுந் பொயம்மை ருயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பின்னத்தி யுற்று
தந்நலம் பாரிப்பா தோயா தகைசெருக்கிப் - புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
ஆயு மறிவின் ரல்லாந் கணங்கெனப் - மாய மகளிர் முயகரு.”—என்பத்தனாணும், ௮

சாந்திபுராணம்.

“ஆசை யல்குல பெரியாரா யருளு மிடையுளு சிறியாராக
கூசு மொழியும் புருவமுங் குழில மாகி யிருப்பாரா
வாசக குழலு மலாகக்கண்ணு மனமுங் காரிய மடவாராப
பூசல பெருக்க வல்லாராப பொருந்தல வாழி மடநெஞ்சே” —என்பதனு
றுமறிக. (கூகக)

அறிவை யழிகுஞ் செயலழிகு மழியா மாநன தணையழிகுஞ்
செய்யு மறிஞா மதியாத செருககை விளைகரு மீனருளு
முறியும் வெறுப்பு மிகவிளைகரு முனிவு விளைகரும பகையஞ்சாக
தறிகள விளைகரு நகைவிளைகருங் கொள்ளே ள் களருநன டலைமைநதா.

(இ - ளு) (களானது தனைப்பழிவெனவனுடைய) பகுததறிவைககெடுக
கும், நன்னடக்கையை யொழிகும், கெடாதமனத்தைககெடுககும், மதிவாணாகள
பொருளாகக்கொள்ளாத காவததையுணடுசெய்யும், பெற்றதாயும் மனமுறியும்படிவெ
றுப்பினை மிகுதியாக விளையச்செய்யும், பகைவா அசட்டைசெய்யத்தக்க சூறிகளையுங்
கொடுகும், (கண்டோராகுசு) சிரிப்பையுண்டாகும், ஆதலாற் கட்குடித்தலை நீ
கொள்ளாதே எ - று.

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செய்யற்கவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஸூ, களருண்ணுமை

“உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்று - கடகாதல கொண்டுடொடுகு வா
உண்ணற்க களை யுணிலுண்க சானேறா - நெண்ணப் படவேண்டா தா,
சுனருண முகத்தேயு மினனா தா வெனமற்றச - சானேறா முகத்துக் களி
நாநெண்ணுநல்லாள் புறங்கொடுக்குங் களனென்னும்-பொண்பெருங்குற்றத்தாராகு -
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்த - மெய்யறி யாமை கொள்ள” —என
பதனனும,

அருநெறிச்சாரம்

“ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுளு சானேறா
தெளிவுடைய நென்னுறாகருந் தேசுந — களியென்றங்
கட்டுமையாக் கோதப் படுமே லிவையெல்லாம்
விட்டொழிகும் வேறாய் வினாநது” —என்பதனுறு முணாக. (கசூ)

வென்றி வரினு மதனாமுன மேவு மொனற்ற காயிரம்பின
மனற விழக்கு மதுவன்றி வைதக பொருளும் வருவாயு
மன்றி யனைத்தும் பகைகொள்ளு மமைச்ச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விதணமறுமை யுறுதி யிலையாரு சூதாடேல்.

(இ - ள்) சூதாடாதே! அதனாவ் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்
னர் அதற்காயிரமபங்கு தோலவியைத்தரும் பண்புள்ள பொருளும் இனிவரும்பொ
ருளும்ல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவாக்கள கொள்வாக்கள மந்திரிமுதலிய இரா
சாங்கங்கெடும். நல்லாக்கு கவியறிவு மறுமைப்பயன் விளைகருஞ் செயல இவைக
ளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, ருது

“வேண்டறகவென்றடினுஞ் சூழினைவென்றதுஉந்-தூணடிநபேனமீனவிழங்கியற்றி.
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதாக்கு முண்டாங்கொ-ன்னெய்தி வாழுவதோ ராறு
உருளாயமோவாது கூறிற் பொருளாயம-போடிப் பதறமே படும.
கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகெ-யிலறியா ரில்லாங் யா
பொருள்கெடுத்துப் பொய்யமேற கொன்று யருள்கெடுத்தல வழுப்பிக்ருகது.”—
என்பதனானும்,

நாடுபாடா

“உருவழிகரு முண்மையுயர்வழிகரும ணைமைத்
சிருவழிகரு மாணஞ் சிதைக்கு—மருவு
மொருவரோ டன்பழிகரு மொன்றல்ல ருது
பொருவரோ கக்ஷீகா புரிந்து”—என்பதனானுமுணர்க (கசக)

மனமெயம் மொழிகள் வருந்தாமல் வகுத்துத் தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுண்மை மிகப்படுத்தி விடத்தினுடற் குப் பொருந்தவுணின
முனிசெய பிணிகட கிடனினு முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிடி ந
புனித முடைய வயித்தியரால் வழிவின் நவநறைப் பேர்க்குருகவே

(இ - எ) மனமாவது கேகமாப்து வாராதகையாவது வருத்தமுட்பபடி தொழில்கள் செயது, (உடற்கூற்றக்கு) மாறுபடாக நல்ல வுண்மை மிகப்படியுறப்பொழுது சரீரத்தகையப் பசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமில்லையாகும். இம்முறை பிசகிப் பிணிகரு தவிட்டால் (அறுபவசாலிகளான) நல்ல வத்தியாகளாவ (வைத்தியுதான) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்க எ - று

இசெய்யுளால் நோய்க்கிடங்கொடுவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஹே, மருகது-

“மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர் - வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.
அறந் வளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு - பெற்றா னெழுதுயக்கு மாறு
அறந் தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - துயக்க துவரப் பசித்து
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துணை - னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.
உறந் ணைவும் பிணியளவுங் காலமுங் - கற்றன கருதிச செயல்
உற்றவன் நீர்ப்பாண மருந்துழைச் செலவானென - நப்பாணம் கூற்றே மருந்து”—
என்பதனானுமறிச. (கசஉ)

ஒழிபியல்

உன்னன் மொழிதல் செயனமுன்றொக தொழுக்கம் லாய்மை நாணிழக்கார
மன்னு மனைபிற பிறந்தாராகன் மலாத லீகை யிசமுரமை
நன்னா மொழியு மலாக்கையா நனமை பப்பா வினைவதுமை
யின்ன லெததும் புரியாக்க லேம எ, டா ினியறிமோ

(இ - எ) ஏககண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மனநீனைவும் வாய்ச் சொல்லும் நாயசசெய்கையுமாகிய மூன்றும் ஒத்தொழுக்கம் நன்னடை பிழையாமையும் சத்தியநற்முமையும் நாணங்கெடாமையாயவாழ்தலும், முகமலாசரி உதாரத்தலும் நன்குமதித்தவ இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உள்வாகும் மேலும், நாம்

வறுமையுற்ற காலத்திலும் பிறாக்குத தீமைவிளைகருங் கருமங்களைச் செய்யா. அறிவாயாக ஏ - று

இதுமுதல் பதினமூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பெணுகவென்றுங் கூறியதாம்

இகனை, ஸை, குடிமை

“இறபிறந்தாரா கண்ணலலை திலலை யியலபாகச் - செப்பமு நாணு மொருநகு
ஒழுக்கமும் வாயமையு ராணுமிம மூன்று - மிடுக்கரா குடிப்பிறந்தாரா
நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும - வகையெனப் பாயமைக் குடிக்கு.
ஈழங்குவ துளவீடுநகக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற றலைப்பிரித் லின்று
சலம்பற்றிச் சாலப்ல செய்யாமா சற்றி - குலம்பற்றி வாழ்துமென பா”
என்பதனும்,

ஏ லா கி

“சென்ற புகழ்செலவ மீக்கூற்றஞ் சேவக
நீன்ற நீறைகலவி எள்ளனமை - யென்று
மளிரொசாரா புகழ்கோதா யாறு மனாவின்
வழிவந்தா கண்ணே வனப்பு — என்பதனும்மறிக. (கசக)

பெருந்தக ஆயாவாம் பணிவொழியல் பேண்ப பணிவு சருக்கத்திற
செருக்க லின்றி யமையாத சிறப்பிற நேனு முபரமான
முருக்கும் வினையைச் செபநினையன் மொயம்பார மானங் கெடலுழுவந்
ஆருசகு மெனிறசா மனாமனை புனன் லேம கண்டனே

(இ - ள்) ஏமகண்டனே! செலவம்பெருகிய காலத்த உயாவாகிய பணிவு
காட்டுகலாவும், செலவஞ்சுருக்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனும்
மொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழித்த கேதுகாகிய காரியத்
தை நிறைவேற்ற மனத்துணியாதே விதிவலியால் லெதற்கிய மானங்கெடுமபடி வரு
மாயின் (தன்னுரோமத்தொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்குங்) கவரிமானைப்
போலப் பிராணனைவிடுவதாலுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்

இகனை, ஸை, மானம்

“இன்றி யமையாச் சிறப்பின் வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்
பெருக்கத்து வேண்டும பணிகல் சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு.
மருந்தோமற் றுள்ளோமபும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.
மயிரீப்பின் வாழாக் சவரி மா வனஞ் - ருயிரீப்பா மானம் வரின்.”—என்பத்
தனும்,

நான்மணிக்குழை

“பறைபட வாழா வசனமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா ருறவோர் - நீறைவனத்து
பொறபட கண்ணே வெதிராந் தமக் கொவ்வாச்
சொறபட்டா சாவாதஞ் சாலபு — என்பதனும்மறிக. (கசச)

ஈது குடியிற பிறந்தருந் தா லாயந்து செல்வந் ஆயாந்ததன
லெய்த லரிது பெருமையிடு தெய்துங் கொடைபொப் புவாந்

செய்தற கரிய செய்துபிறா செயிராக் ருமற நருக்காம
அயபதி நெறியிற பிறழாம லொழுது வராகஞள ளதுமைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திறபிறந்து அரியதூல்களையாராய்ச்சிசெய்து
செல்வப்பெருக்கடைந்ததினாலும் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம் (ஆனால்) அது
என்கை சமாதானடைமுதலிய செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து பிறா குற்றங்களை
யெதெதூறியது இறுமாப்படையாது உச்சிவிக்கத்தக்க வழியினின்றாக தவறாமல்
நடப்பவாகட்கேயுள்ளது. ஏ - று

இசெய்யுளாற பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷெ, பெருமை

“ஒளியொருவாக் குளள வெறுக்கை யினியொருவக-கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்
பிறப்பொருட் மெல்லா வுயிரகருகு சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேறழமை யான்.
மேலிருந்து மேலல்லா மேலல்லா கீழிருந்து - கீழல்லா கீழல் வவா.
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - னருமையுடையசெயல்
பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை - பெருமித மூர்து விடல்” —என்பதனு
ஹம்,

கீவநசிந்தாமணி

“கருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலைப்
பெருங்குளத் தென்றந் தோன்றா பிறைநுதற் பிணையி னீரே
யருங்கொடை தான் மாயந்த வருந்தவந் தெரியின் மணமேன
மருங்குடையவாகட் கல்லான மறையாக் காவ துண்டே” —என்பதனு
முணாக. (கசுடு)

அனபொப புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாயமை நாணுதி
யினபம் பெருக்கு நற்குணங்க ளெல்லா நிறைந்த சான்றோர்க்
கெனபுற நவாகு மினியனவே சூழுவா துணையின வினைமுடிப்பா
வனபிற நளரா நடடாகு மடங்கித் தோற்ற னுணரே.

(இ - ள்.) (உயிசனினபேரில்) இனபு சமாதானம் தாடசனியம் உணமை
மானவாத் தல முதலிய சிலங்கனையும் பெருக்கசெய்யும் நற்குணங்கெல்லாம் நிறை
ந்த சான்றோர்கள் (தமக்கு நன்மை செய்தவாக்கேயன்றி அயலாருக்கும்) தீமைசெய்த
வாகும் நன்மையே செய்யக் கருதுவார்கள் துணைவாபாததுக செயல்முடிப்பா
கள். (தமக்கணபரானோ) வனபுகொண் டெதிர்த்தவரினா தளராகள். குற்றத்
தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுக்கும் நாணமடையார்கள் ஏ - று

இசெய்யுளான மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்

இதனை ஷெ சான்றாணமை.

“கடனெனப் நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அனபுநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாயமையோ-உடந்துசால் பூனறிய துண்.
ஆற்றுவா ராற்றல் பணித் துதசான்றோர் - மாற்றாமை மாற்றம் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற றோல்வி - துலையல்லா கண்ணுங் கொளல்.
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாககா - லென்ன பயத்ததோ சாஷ்பு.” —
என்பதனுஹம்,

புறநானூறு

“பெண்ணுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபட்ட செயவ வாயினுந் தொடையுணர்
தருவிலை நன்கல னமைநருங் காலே
வொருவழித் தோனறி யாஅங் கெனறு
சானறோ சானறோ பலரற
சாவார சாவார பலரற குபவே” —என்பதனுமறிசு (கசக)

ஆன்ற குடியன பெண்பதநல லறநீ திகளின் வழுவாமை
சானற மக்கட பண்பாகுத் தனனை யுடையரா நகையாறு
மானறு மிகழார பகையிடித்து மதியா ரவாத நறகுணமே
யேனற வுலகம் பாராட்டு மெல்லாபயனு மவாமாட்டாம்

(இ - ள்) மேம்பட்டருநலமும் அனபும எளிய சமயக்காட்சியும் நலதரும்
மும் நீதிமுறைகளிற பிசகாமைபும், சிறந்த (மாறுடருக்குப்) பண்புடைமை யாகும்
இந்தக் குணங்களுையவா நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும்,
எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்துனாயா அவரது நறகுணங்களுையே பெரியவுலக
மானது வியநதுகாக்கும், (அறம்பொருளாதி) பயனகளயாவும் அவரிடத்திலேயே
குடிக்கொள்ளும் எ - று

இச்செய்யுளால் நனனிலைதவறாதே யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷ, பண்புடைமை

“என்பத்தா லெயத் லெளிதெனப் யாமாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
நயறொடு நனறி புரிந்த பயனுடையா-பண்புபா ராட்டு முலகு
நகையுள்ள மினனா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்பு பாத்நவா மாட்டு.
பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செலவ நனபால்-கலநீமை யாற்றிரிந தற்று.”—என்பத்
தனும,

புறநானூறு.

“உண்டா லமமவ்வ் வுலக மிறகிற
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலா
துஞ்சலு மிலாபிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவா பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயாவி
யநனை மாட்சி யணைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறாக்கென முயலுந் ருணமை யானே.”—என்பதனுமணக்க. ()

வைத்துப் பொருளைத் தானுகரான் வழங்கா னிருநதுஞ் செத்தானே
செத்த பினை றெனசெய்வான நீயா கொளவ நீட்டுதலான
மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறென் றில்லை யாதலிற்றை
பொத்தும் வெறுக்கை நனறியுறல புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அதுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அந்நுயிரோடிருந்து செத்தவனேயாவான் இறந்த பின்னர் (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனாவான் களவா முதலானோ கொள்வானா பொருளேசேதலாவனடாய பிரயாசமேயன்றி வேறோ பலனுமில்லை ஆனபடியால், மிகுதியாகிய செலவாததற் பயன்பெறாதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறருக்கு) கொடுத்தலேயாம் எ - று.

இச்செய்யுளாற் செலவப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, நனயியில் செலவம்

“வைத்தானவாய் சான்ற பெருமபொருள் இதுண்ணுன-செத்தான செய்ககிடந்த தில். பொருளா னு மெல்லாமென நீயா திவறு-மருளா னு மாண்பு பிறப்பு கூட்ட மியறி யிசைவேண்டா வாடவா தோற்ற நலக்குப் பொறை எச்சமென நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொரு ரா-னசசப் பட்டா அ தவன ஏதம் பெருநுசெலவந தானற் யவான் தக்காக்கொன-நீத லியலப் பிலா தான அனபொரீஇக் தற்செற றறநோககா தீட்டிய-வொண்பொருள் கொளவா பிறா ”—என்பதனும,

பாரதவேண்பா

“தீயாலோ நீராலோ தோவேததா தமமாலோ
மாயாத தெவ்வா வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருள்போய் மாயகின்ற தெனற்பொருள் வைத்தாந்
செப்பொழுது நீங்கா திடா ”—என்பதனுமறிக்க (கச்சு)

இழிந்த தொழிலி னுணுவதே பெய்தற் கரிய நானென்ப
தொழிந்த மனவாக் குடலொடுக்க மொளிவா னுதலா நானேயாங்
கழிந்த ஸீடநாண் மன்கோடல் கருதா நலமெல் லாமவளாப்பா
ரழிந்து நாண்மற் றுயிராவாழ் ராவி யழிந்த நாணுவாரா.

(இ - ள்) இழிவான தொழிலுக்கு நாண்மடைவதே அடைதற்கரிய நாண்மென்று பெரியோ சொல்லுவா அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினாலாவது சொல்லி னுழமையினாலாவது உடலினாலாகத்தினாலாவது உண்டாகும் நாண்ம பிரகாசிக்கின்ற ஒளியிற் கொரியையுமடைய மாதாக்குநருரிய நாண்மடோன்றதாம் அவா நாண்மழியுமபடி பூமியைக்கொள்ளுதல் நகுதா நனமையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைக்காவாது விடவா உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடா எ - று

இச்செய்யுளால் நாண்மழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நாணுடைமை.

“கருமதா னுணுத னுணுத திருமுத - னல்லவா நாணுப் பிற ணுணுடை யெச்ச முயிரக்கெல்லாம் வேறல்ல - நாணுடைமை மாந்தா சிறப்பு. பிறாபழியுக் தம்பழியு நாணுவா நாணுக் குறைபதி யெனனு முலகு நாணவேலி கொள்ளாது மனனே வியனாலாம் - பேணலா மேலாயவா நாண லுயினைத் துறப்ப ருயிரப்பொருட்டா - னுணடுவா நாணு பவா குலஞ்செங் கொள்கை பிழைப்பி னல்லஞ்செ - நாணினைமை நினறக் கடை ” — என் பதனும,

நாலடியார்.

“இழிததக்க செய்தொருவ னொ வுணவிற்
பழிததக்க செய்யான பசிதத நவறே
விழித்திமைககு மாதநினை யனறே வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு” — எனபதனுமுணாக் (கசக)

எடுத்த கரும் முறறமை யெய்தின முடி கதே விவேலெனத
தொடுத்த முபநசி யறிவிரண்டிற் றேலா துயாவா குடிசெய்வா
மடுத்த பருவங் குறித்துமடி யாக்கி மானவ கருதுவா
கெடுத்தல புரிந்தா ராதலினா கினாக குடியூன் றவினமைநதா

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல வகையெவர் தாமெடுத்த காரியங்கட
கிடைப்பூறு நேரிட்டாலும் முயற்செலி விவேரம் ஆகிய இரண்டினாலும் இவரறை
முடிததேவிவேனென்று பின்வாங்காது மேம்படுவா மானவருளுடைய தக்ககாலத்
தை யோசித்தசு சோயபி (காரியத்தைக்) கெடுத்தல செயதவரவா ஆதலால் நீ
குடிததன்மை உளாக்கும் விஷயத்தில் தளாக்கியுருதே ஏ - று.

இசெய்யுளாற குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஹெ, குடிசெயல்வகை

“கரும்புச் செய்வொருவன கைதுவே னெனனும் - பெருமையிற் பீடுடைய தில்
ஆன்வினையு மாணற் றறிவு மெனவிரணும் - னீளவினையா னீளுங் குடி
குடிசெய்வாக கிலலைப் பருவ மடிசெயது - மாறாக் கருதக் கெடும்.
இடுப்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு” -
எனபதனுமும்,

பெண்பாமாலை.

“செய்கக் கணிதாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண முரசு முழுவக்—வயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றினையுயக
காவலன சேநல கடன” — எனபதனுமுணாக். (கடு)

உழவித் திருவ ரிருவருமு வித்து முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ருபகா ரியனென பாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறாக்கு ரியா தொழினமுற துமுதது முழவினாபான்
முழுது மடுபா வேணடுதலின் முதனமைத துழுவென றறிமைநதா.

(இ - ள்) புத்திரனே உழவுதொழில் வேளாணக்குப் பெருமபானமையும்
வைசியர்க்குச் சிறப்பானமையும் உழுதும் உழுவிததும் உண்பதற்குரியதாகும். உழ
வுதொழில் செய்து புசிப்பவரானே தனக்குரியவராவாக அளவான யுகாரி
வென்ற செல்லப்படுவார்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து வேண்டுமென்பவர்களே பிற
ருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவர் மற்றதை தொழில்களில் முழுதும் டயின்றாலும்
உழவுதொழிலுடைய வேளாளர்களிடத்தில் முழுதும் வாதெக்கசெய்தலின் உழு
தொழில் முதன்மைத் தன்மையுடையதென்றறிவாமாக. ஏ - று

இசெய்யுளால் வேளாண்மை பேணு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, உழவு.

“சமுன்றமேர்ப் பின்ன துலக மதன - ஹழந்து முழுவே தலை.
உழுவா ருலகத்தாக காணியஃ தாற்ற - தெழுவாணா யெல்லாம் பொறுதது.
உழுதுணடு வாழ்வாரே வாழ்வாமற் றெல்லாக - தொழுதுணடு பின்னெல் பகர்
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைகழிழ்க காண்ப - ரலகுடை நீழ லவா.
இசுவா ரிரப்பாக்கொன நீரா கரவாத - கைசெயதுண மாலை யவா.
உழவினா கைடிமடநகி னிலில விழைவதுஉம - விட்டேமென பார்க்கு நிலை.”—
எனட தனனும,

பெரும்பொருள்

“யானை நிராயுடைய நேரோ னினுஞ்சிறந்தா
நேனை நிராயுடைய வேவாழ்நா—யானைப்
படையோர்க்கும வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு —என்பதனனுமுணாக. (கடுக)

வறுமை போல வினாது வறுமை யன்றி வேறிலலை
மறுவின மொழிகள் சொலுபடும வாயத்த குடிநற செயன்மொழிக்
ளிறுதி பரிமற நிரப்பாதி பெல்லாத துயரு முடனாகும்
பிறனி னோக்கு மீன்றாகும் பிள்ளா யதுவந் திடினிறத்தல.

(இ - ள) மகனே¹ (மனிதாக்குத துன்புந்ரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற்
கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று வறுமைவரின குற்றமில்லாத சொற்கள்
சொலுபடும பொருந்திய குலம் நற்செயல் மொழிகள் இவை யாவும்புரியும் இரத்தல்
முதலிய எல்லாத்தனப்பங்களும் பிண்டொடரும் பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப்
பார்க்கும்படி செய்யும் (அது ஒருவேளை) வரதுவிடின் இறத்தல நலம் ஏ - று.

இசெய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, நலஞ்சுவ.

“இன்னமயி னினதை தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யினனா தது.
தொல்வரவுந் தொலுங் கெடுக்குந் தொகையாக-நலஞ்ரு வெனனு நகை.
நற்பொரு ணன்குணாந்து சொல்லினு நலகூந்தா-சொற்பொருள் சொர்வு பழித்,
அறஞ்சாரா கஞ்சுர வீனந்தா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்.
நெருப்பினுட் கஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்-யாதொன்றங் கண்பா டரிது” — என்பத்
தனனும,

வணையாபதி.

“சொல்லவை சொல்லா சருங்குபு குழந்தனா
நல்லவை யுரு நனிமதிப் பாரலலார்
சல்லியுங் கைப்பொரு ளிலலா பயிற்றிய
புல்லென்று பேரநிலை மெய்யென்று கொண்ணீ.”—என்பதனனுமுணாக.

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பார் முன்னின் நிரந்தரமுனைத்
தனப்ப தின்றிச் சிலரவாழ்வார் தாயுமை மாள்க் கெட்டாயினு
இவ்வய அவர்நத் தொகையையே பெரிந்து நிரப்பார் சிலரவாழ்வார்
நிரப்பினுப் பெறுவ ரவர்களைச் சிறப்பார் தவரவாழ்வார்

(இ - ன்.) மகனே! குறிப்பறிந்து இரவாமுனைமே கொடுப்பவர் முன்னின்று மாந்தரும் மான்றும் அழியாமையினால் யாசித்து உயிராபபோக்காமும் சிவர் வாழ் வார்கள். மீதக் மேன்மைவாய்ந்த நாகையானரோயானபோதிலும் யாசகரிவ்னாதவிடத்து ன்ன் சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப் னுடவர். (ஆதலின், நீ உததம் யாசகனாககண்டு குறிப்புணராததுவுக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, இரவு.

“இரகக் விரததக்காக காணிற் கரப்பி - னவர்ப்பழி தம்பழி யன்று -
இனீப மொருவாக கிரகத் விரதத்தை - தனப் முறாஅ வரின.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவா முன்னினை - நிரப்பமோ ரேன ருடைத்து
கரப்பிலா வையகத் துணையாற் கண்ணினை - நிரப்பவா மேற்கொள்ள வது.
இரப்பாணர் யிலவாய் னீராகணமா ஞால் - மரப்பாவை சென்றவற் தற்று
நவராக னென்னுண்டாக் கோற்ற மிரததுகோண - மேவா ரிலாஅக் கடை.”—
னப்பதனாலும்,

புரநானூறு

“ஆடெரி படாநத கோயெ ரடுபபி
னாமி பூபபத் தேடிபுபசி யுழலா
பாஅ வின்மையாற் ரோவொடு திரங்கி
யிலலி தூநத பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தோ றழிஉநதன மகத்துமக் நோக்கி
நீரொடு நிறைநத வீரிதழ் மழைக்கண்ணை
மனையோ னெவ்வநோய் நீக்கி நிலைஇ
நிற்படந் திகிணைநதபோகக் குமுண
வென்னிலை யறிநதனை யாயி னினனிலை
கொடுத்ததுங் கொள்ளா தமையல் னனெகிய
பண்ணமை நரம்பிற் பச்சை நலயாழ்
மண்ணா முழவின வயிரிய
ரினமை நீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே”—என்பதனானுமுணாக. (1)

ண்ணிற் சிறந்தார தமயிடத்துங் காழத்த மாணங் கெடநாவாற்
ண்ணற் குரிய வறங்குறித்தும் படாநதொரு றிரவார பெருமையினு
லண்ணிற் சிறந்தார முயற்சியினு லேலா வுபபில வறுமபுறகை
ண்ணற் கமைநத தமைத்ததென வுபபப் ரேம கண்டனே.

(இ - ன்.) ஏமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடை
ஊடயார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மாணங்
கொடுப்படி சென்று, செய்யத்தக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவிலுல ஒன்றையாசியார்.
நாமுயற்சியினுலே உபயிலாத வெறுநகழ் கிடைப்பினும் நாம் புதிததற்கணங்கத்
தென்து கனிப்பதுவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்பதிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, இரவுசசம்.

இரவாமுனைமே கொடுப்பவர் முன்னின்று மாந்தரும் மான்றும் அழியாமை யினால் யாசித்து உயிராபபோக்காமும் சிவர் வாழ்வார்கள். மீதக் மேன்மைவாய்ந்த நாகையானரோயானபோதிலும் யாசகரிவ்னாதவிடத்து ன்ன் சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப்பு னுடவர். (ஆதலின், நீ உததம் யாசகனாககண்டு குறிப்புணராததுவுக.) எ - று.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத தகைத்தே யிடமில்லாக் - காறு மிரவொல்லாக் காடி.
தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடநத - துண்ணலி னுங்குணிய தில்.
ஆவிறகு நீரென திரப்பினு நாவிந - கிரவி னிவிவந்த தில்.”—என்பதனுமாய்,

நாலடியார்.

“கரவாத திண்ணப்பிற கண்ணனனா கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளன கா லுள்ள முருகுமா னென்கொலோ
கொளளுங்காத கொளவா குறிப்பு ”—என்பதனுமுணாக (கடுச)

அழுக்குற நெவாசகும் வடுக்காண்பா ராச மாசை யாலையி
யொழுக்கம் புரியா மறைபிறாபா லுபதது மொழிவார தம்போல
விழுக்குற கேதுங் கவலாழு னேற்ற மாகிச செமமாபபா ர
மழுக்கு ளாககிக பபனபடுவா வறிதும் வறிபாக கிடா கயவா

(இ ௩௭) கீழ்க்கன எல்லோரிடத்தும் பொருமையினா குற்றங் காட்டு
வாகன. அசுசத்தாலும் ஆசையாலும் மறநி டுழுகளுசெய்யமாட்டாகன இரகசியத்
தைப் பிறரிடஞ் சென்ற வெளியிலவாகன தமமைப்போல (பிறாககு) அவமானகேரி
டின (அவாககரீசு) சிறிதுங் கவலைப்படா அதற்காக முறப்பட பூரித்துக் களிப்பார்
கன தமமைத்தண்டிப்பவாககே கொடுப்பாகன எளியவாககொன்றங் கொடுக்கமாட்
டாகன ௭ - று

இதனா கீழ்மையகற்று எனக்கூறியதா

இதனை, மெ, கீழ்மை

“நனற்றி வாரிற கயவா திருவுடையா - நெஞ்சுத் தவல மிலா
அகப்படட்டி யாவாணாக காணி னவரின - மிகப்படடுச செமமாகுங் கீழ்.
அசுசமே கீழ்க்கன தாசாரமெசச - மவாவுண்டே லுண்டாளு சிறிது
அறைப்பறை யனனவா கயவந்தாங் கேட்ட - மறைபிறாக் குத்ததுணாகக் கான்.
சாங்கை விதிரா கயவா கொடிற்றடைக்குங் - கூணைய ரலலா சவாகு
உடுப்பது உ முண்பது உங் காணிற பிறாமேல் - வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்
எற்றிற குரியா கயவொன றுற்றக்கால - விற்றற குரியா வினாநது.”—என்பத
னனும்,

நாள்மணிக்கடிதை

“மாசு படினு மணிதனசை குன்றதாம
பூசிக சொளினு மிருமயினகண மாசொட்டிம
பாசத்தது விட்டி விளக்கிவா கீழ்த்தனை
மாசுடைமை காட்டி விதிம ”—என்பதனுமறிக. (கடுஇ)

ஆதக்கீதா டசச நீதிபுரிந தகிலம் புரது பொருளிட்டிக
திற்ற்தால வரமும் வகைபெல்லாஞ் செல்வக் குமரற் கெவ்வாநங்
குற்ற்தா னியம்பித் திறற்சேரம காநத னுலக வாதமவ
இவ்வுழ்த்தோட் பெயாத்துக் கொடுப்பதன்பி னிதீயுப் புரிந்தான் புவியி
ர்.) இவ்வகையாக மனுதர்மமுன்றபுடன் இராசசுருமத்தை தவத்திவன
கென்தான் வந்தது (சுருமவழியிற்) பொருளிட்டிடி கவ்வெய்யோடி வரத்திவந்

வலையுந் தன் செவ்வப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கறி, வெந்நிறி
பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன் தன்னால்காரத்தை அடுனுடைய வலிதங்கிய தோ
ளிற் பெயர்த்துகொடுக்கும்படி இடனைச் செய்வானாயினுள் புலவாளே ! எ - று

அரசியறகைப்படலம் முறையிற்று

ஆகநீகிருவிருந்தம் - ருஅரு

பட்டாபிடேகப்பட்டலம்.

அதனானு சோம காரத னகனமனை நிகதிப போருது
பைத்தவெத தவையின வைகிப பண்பொடுங் கணிகர க் கவி
பெருந்தர ளபிடே கததுச ருரைககனை வவருந் தெனளி
புத்தராயணத்தி னுதி || மமதிப பூச மெனறா

(இ - ள்) அரசனாகிய சோமகாரதன் விசாலமான மாளிகையை விடபெ புறம்
போருது பெரிய இராசசபையிலிருந்து நனமையொடுங் சோதிடாகளை யழைத்து
(என மகனாகிய சோமகாரதன்) பட்டாபிடேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்லிவா
ளாக வெண்கட்டளையிட, சோதிடாகள ஐலொசித்து உதராயணத்தின முதல்மாச
யாகிய தைமாசத்தில் வரும் பூசநகத்திரம் (பட்டாபிடேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று
சொன்னார்கள். எ - று

வேருது + அவை = வேதசலவை இது வலிததலவிகாரம்

உதராயணம்—தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும, தகநியணம்—ஆடிமாச
முதல் ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்திசையாகவுந்
செல்வதோர காலம் உதரம் - வடக்கு தகநியணம் - தெற்கு மதி - மாசம் ; இது
சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம் (க)

அமைச்சரை முகத்தி னோக்கி யணிமுடி கணிப்ப வெல்லா
மிமைக்குமு னியற்று வீரோன நேவிரன் முடங்க னலக்க
குமைக்குமவை வேறகை மன்னா கோத்து முனிவா சேயமைத்
தமாகுமற் றெவாகுரு துதா தங்களை விடுத்திட டாளே

(இ - ள்) மந்திரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபி
டேகஞ்செய்ய (வேண்டதெனின், அதற்கு வேண்டவன்) வெல்லாவற்றையும் இமைப்
பொழுதிற்கு முன்னரே செய்வானாகவென்று கட்டளைசெய்து, (சத்தருக்களைக்
கொன்று) குவியலாகவுங் கூடாமையாகத் வேறபடை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன்
குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குத் தாரதிலுள்ள உறவினருக்கும் மறநெல்வாருக்கும் நிறு
முடிபிட்டு துதர்களைச் செலுத்தினான். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை ; இது
முடங்கல் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்தது. (உ)

கருவியுங் குரவற் கூவிச் சைதொழு திறைஞ்சி மைநதற்
கிண்திண்குரவ னன்க வியைந்தனெ னபிடே கத்துக

கொருவில்லன் பொருள்கள யாவை யுணர்த்துக வென்ன லுன்னுள்
பொருளெலாந் தாலம் போழிற் பொறித்தளித் திதுவுஞ் சொன்னான்

(இ - ள்.) கிருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்துக் கைகவித்துப் பணிநது, (அழகனே!) என மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகம் கொடுக்கச் சமமித்தள்ளேன். (அவனுக்கு) மருடாயிடேகஞ் செய்ய வேண்டிய நீக்கப்படாத வணமைதகவிய பொருள்கள யாவை? (அவற்றைத் தெரிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்க, அவ்ராசிரியன் பனையோலையில் வேண்டும் பொருள்களையெல்லா மெழுதிகொடுத்தி இதுவுஞ் சொல்லினன் எ - று

இயைந்தனென எனபதில் என தன்மை யொருமை வினைமுற்று விஞ்சி. (ங)
புண்ணிய பூமி முதக்கட புண்ணியன் சநநி தானந்
தண்ணிய நதியின் நீரந் ததைந்தவய யானந் தன்னி
லெண்ணுமில் விடத்து ளொன்றா யிடமிடக துளுமீ சான்
மண்ணுறு 'கிழகத் திசு யாமபி டேகத் தானம்

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுருபியாகிய திரிநேத்திரங்களைபுடைய சிவபெருமான திருக்கோயிலும், தடபமாகிய நதிநீரமும, நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லோர்) திகரும் அபிடேகத் தானமாம் எ - று. (ச)

மீமமுத மாதிரியைமபத் தைமமுதத் தளவின் காறு
மைமமுதி நவழ வாகு மண்டபத் தகந்சி யாகுஞ்
செமமணித் தூணீ ராறு சோபதி னுறா றுறாம
பொயமமுதல கடிநது காவல் புரிதரும் புலவு வேலோய

(இ - ள்.) பொயமுதலியவற்றைத் தண்டித்து அரசசெலுத்தும் புலான்மண மமைந்த வேற்படை தரித்தஅரசனே! மேகங்கள் தவழ்ந்துசெல்லுமபடி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுழுமுதல ஐம்பத்தைந்த முழுத்தளவுவரையில் உள்ள தாம். செவ்விய மாணிக்கத்துண்கள் பன்னிரண்டும், பொருந்தியபதினாறும், முப்பத் தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம் எ - று.

பொய் என்றது ஈனபெ பொய் புகலவோரை யுணர்த்தியது (இ)
அரசவீற றிருத்தற கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற கொன்றும்
விரகபன் மணியாற பொன்னுல வெள்ளியாற ராமபி ரத்தாற
பரசுபத் திரபீ டந்தாம் பண்ணுவ தாமயா கத்துக்
குணாசெயு மாமு மாகு முற்றபாந மாமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாயிடேகஞ்செய்வதற்கொன் றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பீடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்கனாலாவது பொன் னாலாவது வெள்ளியாலாவது தாயிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது யான்த் திருச் சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம். அல்லது பால்பொருத்திய மரங்களாலு மாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல் அத்தி அரசமுதலியன.

1. புரண்மரம் - பாணின் மரங்கள்.

ஒருமுழு முயாகது செவ்வே யொன்றை யகன்று முன்பி
னிநுபடி. ஊண்வகி நான்கு பதத்தொடு முருபபச சொன்ன
பொருள்களி னென்றா செயது பொருந்திய நிலத்திற றிககிற
குருமணி மண்ட பத்தைக குயிறுறுமா றியற்று கென்றன.

(இ - ள்) ஒருமுழுமுயாகது, செவ்வையாக ஒன்றா முழுகென்று, முன்னும்
பின்னும் இருபக்கவிலும் படிக்களபொருத்தி, நான்கு காலகளைஹி மிருகருமட்டி, மேற்
கூறிய பொருள்களிலொன்றா (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) சகுதியான
இடத்தில் (முன்றுதிகருளில் லா) திகிலி நிறமமைத இரத்தின மண்டபத்தைச்
செய்யும்படி கட்டளையிடுகவென்றான் (ஆசிரியன்) ௭ - று (௭)

அம்மொழி கேட்டு மன்ன னைமுத்துவங் திறைஞ்சி நின்ற
கமமியா னுமை நோக்கிக் கதி பொழி மணியும் பொன்னு
மிமமெனு முன்னா நலகி யிப்பணிபீ டஞ்செய திங்குத
தமவினென றியலபுகு கூ றி மறந்தஞ் சாறறு கின்றான்.

(இ - ள்) சோமகாரசன் (ஆசிரியன்கூறிய) அலவாசனையைக்கேட்டு, தான்
அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப் பார்த்து, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களும்
பொன்னும் விளாவியிருந்தது, இரண்டு பீடங்களமைத்து இங்குக்கொண்டொருங்கு
வென்று, அவற்றின் தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ்
சொல்லுகின்றான் ௭ - று

கமமியா - சிறபா

(௮)

பனைமுழக கருத வாய்தற பகட்டெழின் மதிற் லத்தி
லணைகரு குணக்குத திகிலி லைமபத்தை மமுழத்தி னெல்லை
துணையறு தூண்கண் முப்பத தாருநி துலங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னென்று ற விழக்க வென்றான்

(இ - ள்) வாத்தியங்களின் ஒசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய
அழகிய மதிர்வத்தோடணந்த கீழ்த்திசையில் ஐம்பத்தைந்து முழுவளவில் ஒப்பற்ற
முப்பத்தாறு தூண்களும் விளங்கும்படி தேவலோகமும் ஒப்பாகாத மண்டபமொன்று
பொருந்தும்படி செய்வீரகனாகவென்று உத்திரவு செய்தனன் ௭ - று (௯)

நம்பனை புத்தி யென்று நலத்தகு சிறப்பா போத்து
செம்பொனை யுருக்கி வராததுத திவனொளி மணிககால யாததுப
'பம்பெழிற் பீட மாக்கிப் படிசளும் பயிலச சோத்து
வெம்புறு மடங்கற றிண்கால வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார.

(இ - ள்) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நன்மைவாய்ந்த சிறப்புகளபுருந்து
செம்பொனை யுருக்கிச்சாய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற கார்திபொருந்திய இரத்தினங்
களைப்பதித்து, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிக்களம் பொருந்தவமைத்து,
கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய காலகளை வெள்ளியினுற் செய்துவைத்தார்கள் ௭ - று

கால்யாதது - இதில கால உபசாக்கம்

(௧௦)

வேறு.

இருநிலை மகிழ்ந்த மணலசொரிந் தடியா வெழிலகொளநீலங்கீழ்ப்படுத்த
மறுவுநீத் துரும் மிடைப்படுத் ததனமேன மரகதம் படுத்தவன குறட்டிற்

குறும்ணிப் பதம் ராகஞ்செய் துணைக்காரம் தருஞ்செய் பைப்பினைப் பருமணிப் புட்ப ராகவுத் திரைத்து வசதிசெய் பனவையும யாபயி

(இ - ள்.) பெரிய பூமியைத் தோண்டி மண்ணைப் பிடித்து (தொண்டி) இதுதான் அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருத்திய பவனத்தை இடைப்படுத்தி அதன்மேல் மராதனைதப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், கீறம்பொருத்திய மதுவ ராகரத்தினத்தாற் செய்த னுணும், கோமேதகக்கற்கனாற் செய்த போதிலையுஞ் சேர்த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தினபேரில், வச்சிரரத்தினத்தாற் செய்த பலகையைப் பரப்பி ஏ - று

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம்

(கக)

கொடுங்கைகள் வயிடு ரியத்தினும் யாளி வரிசுளிர மதிசசிலை யாணுவ்
கொடுங்கையிறுக்ககுளகோவை விதிலத்ததுங் குலாவுபித்தனைசுபரிக்காணு
கொடுங்குளிரியப்ப வமைத்தாறாறு புறத்து நிரைமணி வாய்தல்கள் விடுத்துப்
படுங்குதிரைக் கனகத் தகடகம் படுத்துப் பனமணி மண்டபஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) கொடுங்கைகள் வயிடுரியத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்த்த சத்திரகாந்தக் கலலாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முதலாக் களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவாததலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாத்திரத்தி லேயே) பெருஞ்சுரதோஷத்தை யுண்டுசெய்யும்படி யிற்றி, நான்குபக்கங்களிலும் வரிசையாக அழகிய வாயில்களவிட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்கட்டையுள்ள பரப் பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். ஏ - று. (கஉ)

வேறு

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாமழை
மாண்ட பூகமும் வாககைழ வேழமு
மீண்ட யாதது விதானத் திடையிடைத்
தூண்டொறுத் விளக்குந் துறுத்தனா.

(இ - ள்.) நீண்ட தூண்டோறும் நெடிய குலைகளையுடைய வாமழைகளையும், மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட குரப்பங்கழிகளையும் பொருத்தக்கட்டி, மேற் கட்டின் இடையிடையில தூங்காவினக்குகளையுந் தங்கவைத்தார்கள். ஏ - று.

அரும்பு பேரொளி மாலையுந் தாடியுஞ்
சரும்பு ஞாலா மாலையுந் தூக்கினார்
விரும்பு நாரகத் தென்கனி யாதிக்கோத்
தொருங்கு நாற்றின ரோவியர் தீட்டினார்.

(இ - ள்.) அரும்புகின்ற மிகப் பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமாலைகளையும் வண்டிகளாற் த மலர்மாலைகளையுந் கட்டினார்கள். இச்சித்தத்தக்க நாரத்தமையுடைய விருமறை யொருசேரத் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். சித்தமெழுதினார்கள்.

காமர் பன்மணித் தோரணக் கட்டினார்
தோம் மண்டப மாடிநூல் காவணஞ்
தோம் மண்டபம் தூண் செவ்வெண்ண
சேம் செவ்வெண்ண செழுங்குதின செவ்வெண்ண

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினார்கள் அழகிய மண்டபத்திற்கே சந்திரமண்டலத்தை யளவுமபடி சோலைகளை வைத்தார்கள் சேம முண்டாருமபடி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்தார்கள் எ - று

காவண மெடுத்தல் - சோலை வைத்தல் சோமமண்டலந் தூண்டென்னும் அடைமொழியால் நாட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (௧௫)

அரசன் முனை ரடுத்திடுங் கயாநிய
ரரத் தந்திழை யாதன முன்னாலைத்
தரவப் பூங்குழ லாயலி மண்டப
மரணுச் சேய்ப்புன் றுகின் மென்றனா

(இ - ள்) அரசன் சமுதாயத்தினைத் தபதிகள இரத்தினத்தாற் செய்த வீடத்தை முன்னே யிருந்து, ஏழையையுடைய அழகியவீரகமலணிந்த அரசனே! சிவ பிரானுக்குத் தக்கபடி இராசரங்கனாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றாகச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (௧௬)

அசல்வ காம ந மாச னிருமபொலு
தாநிலம் பூறுந் தொரிந்தவாப பேரகதினான
முகிலு ரிஞிப மொயமமணி மண்டபந்
செகிலி னுலபுணர் தேசிக னன்னாநின

(இ - ள்) உலகத்தைக்காங்கும் ஏமகண்டராசன் மிகப் பொன்னையும் வந்திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுகியா - , சொரிந்து உச்சத்தினைச் செல்ல விடுத்தனன் திரத்தினங்கா றொருங்கியுள்ள மேகமளவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனுடையானவ் எ - று (௧௭)

ஐம்பத தைத்து முழத்தத்த தெல்லையு
நம்பு நூலபதி னுனகிட்டு நனப்தம்
பம்பு நூற்றறு பத்தொன்ப தாகதினான
மொயம்பின விதிபன மூன்றுபல மூன்றுற

(இ - ள்) (அமமண்டபங்கொண்ட) ஐம்பததைத்து முழத்ததளவு தூரமும, வீருமபத்தக பதினான நூல்கள் தட்டி (நீடுக்கிலுங் குறுக்கிலும) பதினமூன்று பதினமூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்க ளாகப் பிரித்தனன் எ - று

இரண்டு நூல்களிடாலன்றி ஒரேலையுண்டாகாமையின், பதினான நூல்க ளிட்டிப் பதினமூன்று வரிசையாக்கினென்றும், பதினமூன்று பதினமூன்றுகள் நூற் றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தனென்றும் கண்டுகொள்க.

நாபப னின்ற பத்ததொரு நானமுழத்
தாபபின ரென்றவ னுலயி யானொடு
மூப்பி லாத முலையுமை யானுந்
நீப்பி லாமணி வேதிசி கழத்தினான

(இ - ள்) (அந்த நூற்றறுபத் தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நின்ற பத்தத்திற் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவெதிகை யொன்று செய்தனன் எ - று

ஆப்பின சென்றவனாலறியான் - பசுவினபின் சென்றவனாகிய திருமாலாற்
காணப்படாத சிவபெருமான திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயாருலத்தில அவதரித்
துப் பசுமந்தை மேயத்தமையின், அவரை “ஆப்பின சென்றவன்” எனப்பட்டனா

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஏழாம் வரிசையில் ஏழாம் வீடெனக்கொள்க.
மூப்பில்லாத முலை - முதிராத இளநசனங்கள்

அத்தைதர சூழ வடுகதவெண் நோட்டமும்

விததி பேசரா வேதிகை யிட்டன

னிததைர சூழபத மீடொட்டுந தாதுவின்

கொத்துக கென்று குயிறயின்ன வேதிகை

(இ - ள்) அதனைச் சூழம்படி யடுத்தாள எட்டுப்பதங்களிலுந் வித்தியே
சுரா எண்மருக்கும் வேதிகைகள் செயதனை வித்தியேசுர வேதிகைகளைச் சூழ்நத
பதங்கள் பதினாறிலும் தாதுவின் கூட்டத்திற் கென்று வேதிகைகள் செயதனை எ - று

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஆறு ஏழு எட்டு ஆகிய மூன்று வரிசையும்
நாற்புரத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை, என்றால் நடுவேயுள்ள ஒன்பது பதங்களில்
சிவபிரானுக்கொன்றளித்தச சூழ்நது நிற்பவையாம்

அதைச்சூழ்நத பதினாறு பதமென்றது - பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஐந்து
ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது ஆகிய ஐந்து வரிசையும் நாற்புரத்திலும் பொருந்தக்கூடிய
வை, என்றால், சுற்றிலும் நான்கு வரிசைகள் வெற்றிடமாகக்கொண்ட ஓர் வரிசை
யென்க. (உ0)

அடுநதர சூழ்நத பதமறு நான்கையும்

வடுகதெ லாடும் வழங்குறு வீதியாத

தொடுதது நோபத மூன்றுது வாரமாப

படுதக னனயிசை நான்கினும் பண்புற

(இ - ள்) (சாதுவின் கொத்துவரிசையை) அடுத்தசூழ்நத இருபத்து
நான்கு பதங்களையும் யாவரும் உபயோகிக்கும் வீதியாகவிடுத்து, நாற்றிசைகளிலும்
மூம்மூன்றுபதவிகளைத் துவாரமாக அழகுநத தொடுத்தசெயதனை எ - று

ஆறு நான்குபதமென்றது - மூன்று முத்தரபத்துவரையிலுள்ளபதங்கள் நாற்
புறத்தும் பொருந்தவந்தவை யென்க

நோபத மூன்று என்பது ஏழாவதுவரியில் மூன்று இதனை நாற்புரத்துங்
கொள்க (உ௧)

ஒழிந்த நூறறெண பதத்து முருத்திராக

கிழிந்தி டாமணி வேதியி யறயினு

மொழிந்த வீதியுண முறறமுறைமைபா

லழிந்தி டாகவ குண்டமு மாக்கினு

(இ - ள்) (இவ்வாறு கணக்கிட்டவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டுப் பதங்
களிலும் நூற்றெட்டு ருத்திராகட்கு, சிறப்புற அழகிய வேதிகைகள் செயதனை.
மூக்கறிய (இருபத்துநான்கு பதங்களையுடைய) வீதியில், அழியாமையுடைய நவ
குண்டங்களை யுஞ் செயதனை எ - று.

இது வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபதேழு இவ்வகையாக நான்குமூல்களிலுஞ் சோகக் றாற்றெட்டாதல காரணம். (உஉ)

ஆங்கு நீங்கி யடுத்தனை மனைவன
நீங்கி லாயமுனந் தீட்டிய யாவையு
மீங்க ணுயதனெ னெனறனு நோக்கினுன
பாங்கு ளாந் துப் பணிபணித கின்றனன.

(இ - ள்) அவ்விடத்தை நீங்கி மனைனை யடுத்தனை குற்ற மிலலாத ஆசிரியரே! முன்னு தேவர் ரெழுதிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தனன். அருகிலுள்ள (சீடா முதலான) வாங்களுக்குப் பணிவிடைகள் கட்டினையெனினன எ - று (உ௩)

வேறு

முககணுற சூரிய சூம்பு முனறிழை நூலும் வெறியின
மைகசுணா - கிரண்டு சோதத நூலும்பு நேனை யோராகருத
தொகக்கும் பங்கட சொவ்வொன றுகவே சூழுக தொக்கு
மிகப்பல சமிதை யாகி வேறுவே முயக வென்றன

(இ - ள்) திருநெச்சிநிலங்கையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சூம்பத்திற்கு முனறிழைகள் வாயந்த நூலும், பாவதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாசேகரியாருடைய சூம்பத்திற்கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவா கட்டுரிய தொகுதியாகிய சூம்பங்கட்கு ஒவ்வொரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக தொக்கும், மேம்பட்ட பலவகைச் சமீபை முதலியனவும் (உவ்வாகட்டோற்ப) வெவ் வேறாக ஆராயந்தெடுக்கவென்று சொல்லினன எ - று

தொக்கு - மாசுதின பட்டைகள் சமிதை - ஒமலிற்கு ஆகியெனறதால் தனிர பழ முதலியனவுங்கொள்க (உ௪)

தருப்பனை ளாயந்து செய்பக துகள குரலின செய்தக
கிருப்பவ னை முன்ன ரிறைவது லேவாட்ட
திருப்பொலி யமைநா யாக்குரு செய்பணி*சொபி விட்டா
விருப்பொடு பணிநெடுவ லோரும் வேறுவே மியற்றப் புககா

(இ - ள்) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னு அரசுறை கட்டளையிடப்பெற்ற செலவ் மிக்க மந்திரிகள் அவ்வாகட்கு (தாந்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட்டார்கள் யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியசொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (உ௫)

தெளளிய வேவ லாளா செய்பலு மகிழ்ந்து போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிகனு வீர
வெளளிய வேற்றுப் போரவை விசிமுர செடுதது வலவே
களள்வா மாலை நெற்றிக் களிற்றினிட டேமீச சொல்லான்.

(இ - ள்) தெளிவமைந்த வல்லாட்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்தது துதித்து அனனம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரமவாயந்த வெண்மைதங்கிய எருகின் தோலாற் போவையெய்து கட்டிய முரசத்
தையெடுத்து, தேன் சிறகும் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையின்பேரிலிட்டு
விடைவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான் எ - று (உக)

வாழியென ஞானறு மென்கும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிய வேத நீதி மனுநெய்ச் செவ்வோல வாழி
வாழிய சோம கார்த மன்னவன் கீழைக் கோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம் வாழியிந் நகர மென்றான்

(இ - ன்) எவ்விடத்தும் எங்காலத்தும் விளங்குகின்ற தேவதேவன் வாழ்க்கட்
வன் வைதிகநெறிவாழ்க்கடவது மறுமுறைப்படி செலுத்தித் செவ்வோல வாழ்க
கடவது சோமகாரகாரண தன் சுற்றத்தாரோடு வாழ்க்கடவன் உலகமுழுவதும்
வாழ்க்கடவது இந்நகரத்தெந்நகரம் வாழ்க்கடவது எ - று (உஎ)

கலைமகள் வீரச செவ்வி முன்னரே காணி கொண்ட
மலைநிகர கோளி னுறகு மணமக னோடு செவ்வத்
தலைமக ளிவரை நாளைத் தக்கவரை புணர்த்த நின்று
நிலைமுகப் பூனை ரெல்லா மிருநகர புனைக வென்றான்.

(இ - ன்) சரசுவதியும், விஜயலட்சுரியும் முன்னமே யிருப்பிடமாகக்கொ
ண்ட மலைபோல பூரித்த சோளையுடைய எம்சண்டராசனுக்கு, பூசேவியும் சிறந்த
திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நாளைப்பொழுதில் மணம்புணர்த்துமபடி தக்கவர்கள்
தீர்மானித்துள்ள (ஆதலின்) சக்திவெடிகாக்கச்செய்த முகத்தை யுடைய ஆபரணமணி
ந்த நிலையாவரும் பெரிய இன்கரத்தை யுடைய பிபாக்களாகவென்று கூறினான் எ - று

சலியும் பெற்றியும் முன்னரே யுடையதைவின “கலைமகள்வீரசசெவ்வி
முன்னரே காணிகொண்ட மலை நிகர கோளி னுன” என்றும், பூபாரதசையும் இராச
செவ்வத்தையுங் கொடுக்கப்படுதலின் “மணமகனோடு செய்வத்தலைமகள் இவரைப்
புணர்த்த” — என்றவகூற்றான் (உஅ)

பண்டைய தினத்தின் மேலும் பாரிசுக் கற்றம்பாரிசுக்
மண்டிய பொருளுகையிலிலேரா மன்னவன் நிதிப்பண டாரம்
விண்டன் வாய்கல் சென்று வேண்டிவ கொண்டு செய்க
வுண்டெனில் வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்தல் கொழிக வென்றான்.

(இ - ன்) முன்னைய நாளைக்காட்டிலும் (எல்லாப்பராக்கிரமங்களும்) வளருக
தருமம் விருத்தியாகுக் மிக்கபொருள் கையிலிலாதவர்கள் அரசனுடைய செவ்வ
மாகிய பொக்கிஷத்தின் கிறத்தாளவாயில்களிறசென்று வேண்டிவரும் (கேட்டுப்)
பொருள்பெற்றுச்செய்க் தெய்வத்தின் மனத்தில் வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும்
விலக்குவென்கூறினான் எ - று (உக)

இனிபன் துகாந்து பூசி பெழில்கொள் வணிநது மென்றீந்
கனியென் மொழிநது ளின்பங் கனிநர வளவ ளாவிப்
புனிதவினை ணவர்க்குப் பூசை போற்றுக போற்று கெனது
நனிபல் பொருளுஞ் சொல்லி நளிமுர செருக்கி னுனே.

(இ - ன்) இனிபன்வாகிய வுணவுகையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி,
(சிறந்த ஆபரணங்களை) அணித்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல வசனி

தது, மனதில் இனபந்திகரிக்க (ஞருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவாகட்டுசுசிறப்புசெய்க சிறப்புசெய்கவென்ற, பலபொருள்களையும் நன்குக்கூறிப் பெருமைபொருந்நிய முரசத்தை யறைந்தனை எ - று (௧௦)

அனைபறை வகுத்துச் சொன்ன வரும்பொரு ளுணர்ந்தனை போடு நிறைதரு மறங்க ளாறழி நெடுநரா முழுதுங் கோடித் துறைபுநா கரிக ரெல்லா முவா தலா ததக மைந்தடிக் கிறைமைவந தடுத்தாங் டுளபா மர்திக ளினிய மாணா

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பறையறைநது (என்னுடன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்த, அன்புடன் நூறவாகிய ௯௦ நன்களைச்செய்து, பெரிய நராமுழுவதையும் அலங்காரஞ்செய்து, அநங்கரவாகிய ௯௦ யாவருந் தசகம் புதுவாகளுகுத் தலைமைவந நாமோல மனமுதலியன இனியவாகளானாகள எ - று (௧௧)

சேனாகட கிறைவ னேவா ரேவடி பணிநது போருது யானைகட கரசை யாநொ ரணருணல் லரசரன் மணனித தேனிவா மதம றாச திருமுக மெழுதி போடை பூநிற் றுதலின வீக்கிப் பொறுப்புப் பண்ணி னுனே

(இ - ள்) சேனாகளுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட கரசாயுளா ளா யானையை, யானைப்பார்களுந் தலைவனாயுள்ளவன் செவந்த பாசங்களைப் பணிநது வந்த, நிலைத்து வண்டென மொயசகம் மசப்பெருக்கொழியாத அழகிய சூகத்தில (சிற துரம்) எழுதி, முகப்பாத்தினை அழகிய நிறமலர்த்த நெற்றியிற் கட்டி அழகுபெறச் செய்தனை எ - று

ஆதோரணா - யானைப்பாசா குத்துக்கோற்றகரா

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின் “சேனிவா மதமறாத திருமுகம்” எனப்பட்டது (௧௨)

வலவரு ளிறைவன் சென்று வராமொடி புயாத்தித் தூசுக கலனுநன் கணிநது பூட்டுங் கவனவாம பரியுப் பண்ணிச குலவிய கொற்ற வைவாள் கொடுமரம் பகழி யாநி பலவுமுண் ணிறைத்தது வைத்துப் பாழித்தோ பண்ணி னுனே

(இ - ள்) தோப்பாக்களுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வலதிரமும் ஆபரணங்களும் நன்குபூட்டி, கட்டத்தகக் கேசகதையுடைய தாலிச் செவலுங் குதிகையையும் அலங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்நிய கூடமை வாயநத் வானும் விலலும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்நிய இரத்தத்தை யலங்கரித்தனை எ - று (௧௩)

வாதுவாக் கிறைவன் சென்று வரசநீர முழுது மாட்டிக் கோதுமுற நெழுநிநது நல்ல குணத்ததாயப் பகைவ ருள்ளம் பேதுசெய் கவினப் பாய்மாப் பேரொலிக் கலன்கள பூட்டிக் காதடி மயிரக் ளாத்ததுக் கவினமிகப் பண்ணி னுனே

(இ - ள்) குதிகாச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாயப் பகைஞர் மனத்தைக்

குழம்பசெய்யுந் கழுவாளமபூண்ட பாயநது செலலுங் குதினாயை, மிக்க வொளி வாயநத் ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின அடியிலுள்ள மயிர்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்நனை எ - று

வாதுவா - குதினாச்செவகா காத்தடி மயிகளாராத் தல - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயிரைப் பின்னிலிடுதலாம் (௩௬)

சாரண ரடுத்த நின்று தகுதியி னளித்த லோலை
போரண வியகை யேந்திப் பொருடெரிந் தரச ராதிச
சீரண வியவெல லாருளு செய்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாயநத் பூவைய ரோடுஞ் சாரநதார

(இ - ள்) மனனாமுசலிய சிறப்புறயாவரும், (சோமகாரதனவிடுத) துது வா சமீபித்து நன்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுத்ததைக் கையிலேற்றி அதன் பொருளாயுணர்நது, நெருங்கிய (நாலவகை) அங்குகளையுமுடையவாகளாகி, நிறைந்த அழகுடனப்பொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன் (தேவகரத்தை) ஆடைநதாகள எ - று

வாரண முழக்க மோர்பால வரம்பரி முழக்க மோர்பாற
றேரணி முழக்க மோர்பாற செய்ப்படை முழக்க மோர்பா
வாரண முழக்க மோர்பா லாடலின முழக்க மோர்பாற
ரேரண மாட வீதி தொறு நிறை திட்ட வனறே

(இ - ள்) ஒருபக்கலில் யானையினமுழக்கமும், ஒருபக்கலில் தாவிச்செலலுங் குதினாயின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் அழகிய தேரின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நெருங்கிய படையின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந் தன எ - று (௩௭)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்வினை யாடு வாரூர
தேமபிழி மாநது வாரூரு செயிநதுவா தாடு வாரூர
கூம்புற மாட வீதித் கோடணை நோகரு வாரூ
மாமபல வினையின வெவவே ருயின ரடுத்தோ ரெல்லராம.

(இ - ள்) அங்குவந்தவாகள யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவாகளும், சோலைகளில் விளையாடுபவாகளும், மதுரமாகிய களையுருந்துபவாகளும், நெருங்கிச் சூதாடுபவாகளும், சனப்பெருககுடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பாப்பவா களுமாகிய பலத்திறப்பட்ட செயல்களில் வெவவேறுகளை எ - று.

வாதாவொரும, எனபதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால வாதுசெயவோரு மெனப்பொருள் கூறினுமமையும்

புனலாட்டி, பொழில்விளையாட்டு, கட்டுடித்தல, சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புகளிற் சோந்தவை. (௩௮)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுத்த லோடும்
புனைகழ லரச னேவப் புளையறு விதியி னுசான்
வினைமுடி நாட்கு முன்னே மேவிய முன்ற ராளின
வனைகலத் துறும ணிடடு வணமுனை வித்தி னுனை.

(இ-ள்.) (அததேவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமூற்று) இருக்க, (பட்டாபிதேகத்திற்கு) நியமித்ததினம் வந்துசேரவும், அவங்கரிகின்ற வீரக்கழலணிந்த சோமகாரதமன்னன் உத்திரவுசெய்ய, குற்றமற்ற ஆசாரியன் பட்டாபிதேகரு செயல்களுக்கினைத்திரும்ப முரட்டுப பொருந்திய மூன்றாதினத்திலே, செய்யப்பட்ட பாலிகையில் மண்ணிடடு, வண்ணைதங்கிய முளைகளை விதைத்தனன் ஏ - று

பாலிகையில் மண்ணிடடு மிருத்தகநிரகனமென்றும், முளைவித்துதல அங்குராரப்பணமென்றது சொல்லப்படும் (௩௮)

வீழ்வரு நாளிற நகர மலாபொரி யரிசு சந்த
பொழிதயி ரளவ ளாவி பூசுததுப பல்மு னிடடுக
கழிபெரு மகிழ்வி லெடு கடவுள ராண டெல்லா
மொழியில் ராக வினடை புறுகென விளித்திட டானே

(இ - ள்) அடுத்த தினத்திற் வாசந்தங்கிய மலாக்கும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழுகின்ற தயிருங்கலத்து, பூசையாற்றி, முற்படப் பல்யிடடு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவர்களாயுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருருநீங்காமல் இவ்விதத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரசெய்யலால்) அழைத்தனன் ஏ - று (௩௯)

ஏந்தலை வேலான மைந்த னேமநன் டறகு நல்ல
சாந்தியின் பொருட்டுப் பாகி ரமைத்தமான களிப்பு பொற்றோ
காந்தொளிப் படைபு மன்றை கடன்முறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறையோ தக்கோ ரிரவல்ல தமக்கு மன்னம்

(இ - ள்) ஏந்திய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாரத் தமன்னமகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்தியெய்வத்தமாகப் பாகங்கள் சமைத்த குதியையும் யானையும் *அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வறறை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியருக்கும் தக்கபாததிராக்களுக்கும் யாசகாளுக்கும் அன்னமளித்தனன் ஏ - று (௪௦)

அறறைநா ளிரவிற ற்றமு னுடகப் புரி காண டாங்கிக
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றங்கு கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பற்றின் னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னனறே

(இ - ள்) அன்றைய இரத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புக்கடிக் கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனுக்கும், அவனுடைய அழகிய வளையலணிந்த மனைவிகட்கும், அழகுபெறப் பொன்னாலாகிய கங்கணங்களைக் கையிறக்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கங்களையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியுமனமுடையவனாயினான் ஏ - று

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (௪௧)

- பல்லிய மியம்பா*நிறப்ப பாவைய ராடா நிறப்
வல்லவா இயானத் தோடு மந்திரங் கணியா நிறப்ப

சொல்லிசை மறைக ணனகுஞ் சோதக ரோந்நா நிறப
நல்லவா பலலோரா கேட்ட நனபொரு ணீட்டா நிறப.

(இ - ள்) பலவரத்தியங்கள் ஒலிக்காந்ற்கவும்,¹ சீத்திரப்பதமைபோன்ற மங்
கைபாகள நடனஞ்செய்யாந்ற்கவும், ஜபத்தில வல்லவாகள தியானஞ்செய்யவும் மங்
திரங்கோ ஜபிகவும், சோதகாகள சொல்லுகின்ற ஓசையுடைய தேவதகணு
கையும் ஓதாந்ற்கவும், நல்லவாகள பலா (அவரவாவிருப்பிக) கேட்ட நற்பொருள்களை
(ஓசையால்) டீடாந்ற்கவும் எ - று (௪௨)

பித்தியிற சிறபன் முன்னாப பேரெழில வாயப்பச செயத
பத்திரக துருவில முன்கட செழுமதக களிற்றை நாட்டிப்
பத்தியிற பூசை யாற்றிப் பலவகை யுணவு முட்டி
வித்தக விடையு, மினமி வினைமுடி க் திடுக வென்றான்

(இ - ள்) சுவாததலத்தில், சிறபன் முதலிற பேரழகுபொருந்தச செயது
வைத்த சித்திரவடிவத்தில் முன்னுலிழிகளையும் மதப்பெருக்கையுடைய யானைமுக
விநாயககடவுளை யாவாகனஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட
(மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [ந்வேதனஞ்செய்து] ஞானசூரியே¹ யா
தொரு தடையுமில்லாது இநதககாரியத்தை முடிவுபெறச செய்யவேண்டுமென்று
பிராத்தித்தனை எ - று (௪௩)

சூரிய னாதி யாகத ஆயசனா டேச னீரு
நேருற நூலிற சொன்ன நிலநதொறுங் கலையந் தாவித
தாருறந பூசை யாற்றி யவரவா தமமை வெவவே
நேருறு பூசைக ட்டறைய தாவகை காக்க வென்றான்

(இ - ள்) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனிறதியாக வரிசைப
பட நூலில வகுத்த நிலங்கடோறங் கலயங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல
பூசையைசெய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு
இடையூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிராத்தித்தனை எ - று (௪௪)

பரப்பினன் சாலி தூணிப பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிப்புறு மரியிற பாதி வெற்றவெள ளத்திகாற் கூறு
கரப்பிறு வரியமொன பாணுங் கலநததன் மேலே வைத்தான்
சுரப்புறு மனபு பொங்கத துலங்குபொற் சிவகும பத்தை

(இ - ள்) தூணிப்பதக்கு நெல்லும், அதிற பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசி
யிற பாதி சுத்தமாகிய எள்ளும், எள்ளிற கறகடறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங்
கலந்ததும், (ஆக ஒன்றன்மேலொன்று வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அன்பா
னது அதிகரிக்குமபடி சிவகுமபத்தை யதன்பேரில் எழுந்தருளச்செய்தனை. எ - று.

சாலி - ஓவகை நெல்

(௪௫)

மங்கல வியங்கள் விமம வாராநதி முகநது செம்பொற்
றுங்கவொண குடத்தின யானைச சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவந் தடுத்த தூநீ ராடையில் வடித்தது மெல்லப்
பங்கமுற் றறநா லெட்டுப் படியுற்ப பூரித் தானே.

(இ - ள்.) மங்கலவாததிகங்கள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து
வீதம்பொன்னாவிய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியகுடத்தில் பாணியின் மத்தகத்
தின்பேரில் வரிசையாக அங்கு வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வத்திரத்தால் மெல்ல
கடிக்கடிச் சேறில்லாமல் அறப்போக்கி, முப்பத்திரண்டுபடி சலம்பொருந்தச் சொரிந்
தனன். ஏ - று (சக)

பொன்னவ மணிகோட் டங்கற பூரமே யகரு வாசந்
தன்னுசந தனமே வெட்டி வோதொகு வினாகள பலந்
மின்னுபல பழங்கள பறபல விபனகொடி. பஞ்ச கவய
மின்னவுரு சொரிந்து கூர்சர மிலையிருங் களிமேல வைத்தான

(இ - ள்) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம்
பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேறும் கூட்டமாகிய வாசனத்திரவியங்களும் பல
மலாகளும், ஒவ்வியாக பல களிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகவையி
யும் இவைபோலவனவுரு சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகளை பலம் தருபபடி
(இவற்றை) மேலே வைத்தனன் 6 - று. (சஎ)

அடிப்பரப பிருநீ சொனன வளவினிற் பாதி யீச
விடப்புறக காகத் துக்கு மித்தகுறு மளவிற பாதி
கடப்பட விருத்த மெல்லாக கலையங்க டமக்கு மாககிச
கடாபசுரு செழுமபொ னுதி சொரிந்தனைத் தினுக்கும வைத்தான.

(இ - ள்) (சிவகுமபத்திரசு) சொல்லிய நீரின அடிப்பரப்பிற பாதி சிவ
கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி கும்பத்திற்கும், இதில் சொரிந்த அளவிற
பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலையங்கட்குமாக (நீரை) சசொரிந்து, ஒளி
விடும் பசுமைநங்கிய செழுமபொன முதலியவற்றை (அவரவாகதேப) படியது
அவ்வக கும்பங்கட்கும் (இலையுங் களியும்) மேலே வைத்தனன் 7 - று (சஅ)

இருகலை வெவவே றெல்லாக் குமபத்து மெய்தச செயது
கருவியும் வித்தி யேசா கலையமோ ரெட்டி னுள்ளும்
பெருகுபொன வெள்ளி செம்பு பித்தனை யியங் காப்பபொன
மிருபுவெண கலமிவ வெட்டு மொவவொன்றச சோத்தி னுனை.

(இ - ள்) எல்லாக் கும்பத்திலும் வெவவேறாக இரண்டாடைகளைய பொருந்
தக்கட்டி, (தமமை பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசுர
ருடைய கலசங்களெட்டிலும் பெருகுதினற் பொன வெள்ளி செம்பு பித்தனை ஈயம்
இருமடி (தரா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன். 8 - று

அஷ்டவித்தியேசா - அந்நனை - குக்குமேசன - சிவோத்தமன - வக்ருத்திரன் -
வக்ருத்திரன் - திரிமூர்தி - சீகண்டன - சீகண்டசன என்பபடுவா. (சக)

வேறு.

அருஞ்சூழ் கலைய மெட்டிசுட டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலே யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருநுறுங் கவுரி காஞ்சுணவு சாதி லிங்கமே சிந்தூரத் துத்த
மருநுறு மிரண்டு விமலைகள் காரதம் வகுத்தவி ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்) (விததியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்தது சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்
களிலும் அகில கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய சேண் மனசிலே இரசம் சொல்லு
கின்ற இருவகை அப்பிரகம் தெளிவு கெட்டுண்டானின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாதிவங்
கம் சிந்தாரம் துத்தம் மயக்கமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு
பொருள்களையும் இட்டனன் எ - று (இடு)

அப்பிரகம் சுலோதாப்பிரகமென்றும், இருவண்ணப்பிரகமென்று மிருவகையாம்
சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் றிரண்மே பையயே
மேதகும் பார சிதைவளர சீவை வினசுகரி சமங்கையே விசையை
பூதிசெய சபையே புகழ்சுக தேவை பூரணே கேசையே யட்டை
தீதினை யறுகருகு சதாவரி சிவபத திரையுமல வீரோட்டி னிட்டான்.

(இ - ள்) சோதிமரம் சோதிககொடி சோதியிலே சோதிமரப்பிசின் மேன்
மைதங்கிய பாரசிதை வளாகின்ற சீவை வினசுகரி சமங்கை விசையை பூதியைச்செய்
கின்ற சபைகோத்திதங்கிய சுகதேவை பூரணே கேசை அஷ்டை தீமையை யொழிக
குஞ் சதாஃரி சிவபத்திரை ஆகிய இவற்றையும் அநதப் பதினாறு கலசங்களில் (முறை
யே) இட்டனன் எ - று (இடு)

குணகருது துவார மிருமருங் கடுதத குமபயீ ராறனுட பலாசு
துணாககருத காஷி யாமபிரங் கல்லால் கததவால் கூவினம் வன்னி
மணகருல வாகை பிப்பல மத்தி மலகுநா ரததைமா தனையென ட்ரான்.
துணாககலசெய யாத படடைபன் னிரண்டு முறுமுறை யெடுததெடுத திட

(இ - ள்) கிழக்கிர் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கவிலும் அடுத்த பன்
னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துக்களையுடைய கருங்காலி புளிமா கல
லால் நல்லால் விலவம் வன்னி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அதிதி நாரத்தை மா
தனையென்று சொல்லப்படும் உலாததாத் படடைகள் பன்னிரண்டையும் பொருந்திய
முறைப்படி யெடுததெடுத்துப் பெய்தான் எ - று (இஉ)

அங்கியின் றிசையி னென்பது குமபத தாற்றம் ணுனிலே யுறுமண்
பங்கமில் புற்று மண்ணிபக கோடு பட்டமண் பாய்திராக கடனமண்
பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலத்துப் புனிதமண் விலங்கனமண் ணரசிற்
றங்கும் ணிர்த வொன்பது மாயநது தனித்தனி யுறுமுறை யிட்டான்.

(இ - ள்) அக்கினிதிசையிற்பொருந்திய ஒன்பது குமபங்களிலும் ஆற்றுமண்
பசுமறையிட்டது மண் கெடுத்திலலாத புற்றுமண் யானைக்கோடுபட்ட மண் பரந்த
அலைகளையுடைய கடல மண் மிக்க நீரையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரி
சுத்தமண் மண் மலைமண் அரசடிமண் ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராயநது
தனித்தனியே பொருந்திய முறைப்படி இட்டனன் எ - று (இசு)

தென றிசைத் துவாரத் திருமருங் கடுப்பசு சோந்தபன் னிரண்முகம் பதது
மண்நலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மறைசெந்தா மறைமகி மூலரி ட்ரான்
யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னெண்மலா முனிபுட்பம் வண்டு
சென்றுதேன மாநது நந்தியா வட்டஞ் சென்பக மிராறுநே ரிட்டான்.

(இ - ள்) தெனறிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கவிலும் தெருங்கப்பொருந்திய
புன்னிரு குமபங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலா நீலோற்பல

மலர் வெண்டாமமாலா செந்தாமமாலா மகிழ்மலா அலரிமலா பொருந்திய பாதிரி மலா குராமலா சிறுசண்பகமலா அகத்திடலா வண்டென் சென்று தேன்பருகும் நந்தி யாவாததமலா" செண்பகமலா இந்தப் பன்னிரு மலாகளையும் இட்டனன எ - று (சே)

நிருதியின் மிசையிற குமபமொன பதனு னெகிழ்நகந தன்மவெட்டி மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மல்குகத தூரிநக கோலந [வேலோ திருதறு மகரு செழுமணச சாபத திரியில வங்கமே யெனன வருவினாப பொருளக ளொன்பதுஞ் சால வரிசையி னெடுத்தற விட்டான

(இ - ள்) நிருதிசையிலுள்ள ஒன்பது குமபங்களில அரைத்த சுநதனம் வெட்டிவோ வாசமிகக புழுகு குங்குமம் கலந்துரி வாலமிளகு குறமற்ற அகரு செ ழித்த மணமுடைய சாதிபதிரி இலவங்கம் என்று சொல்லப்படும் வாசனைத்திரவி யங்கன ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுத்து மிகுதியாகப் பொருந்த இட்டனன எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுபப மேவிய குமபமீ ராறுட கூற்றுறு மூங்கி லரிசியொ முழுத குளநெற்கோ தூமையே யவையே தேற்றுநா வுரியி னரிசியொ பயறு தினைசெழுந் கடுகுமென சாமை தோறியி வரகென றுடைத்தபன னிரண்டுஞ் சுத்திசெய தெடுத்தினி திட்டான.

(இ - ள்) மேற்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கவிலும் நெருங்கச்சேந்த பன னிரண்டு குமபங்களில சொல்லுகின்ற மூங்கிலரிசி உழுத குளநெல் கோதுமை யவை தெளிந்த நாவூரியரிசி என பயறு தினை செழுமைவாயந்த கடுகு மெல்லிய சா மை வருகு என்று சொல்லிய பன்னிரண்டு தாளியங்களையுஞ் சுத்திசெய்து எடுத்துப் பெய்தனன எ - று

யவை-கோதுமையி லோவகை

(சே)

வளிவளா திசையிற குமபமொன பதனு மன்னிலக குமிசங்க புடபி யொளிவளா விண்டு காதியஞ் சனிதே னூறியி துழாய்சக தேவி துளிமது வாரு மிந்திர வல்லி சூரியா வருதகம்பன ினியென மறியின் ருதைத்த வருகுறு துறே ளொன்பது மாதரத் திட்டான

(இ - ள்) வாயுதிசையிற பொருந்திய குமபங் ளொன்பதில, நிலபெற்ற இலநகுமி சங்கபுடபி ஒளிவிளங்கும் விஷ்ணுகாந்தி அருசனி தேநசந்தக துளவு சக தேவி துளிக்கின்ற தேனைசெவரியும் இரதிரவல்லி சூரியாவாததம் பனமினி யென்று பெரியோ கூறிய அரிய சிறு துறுகளொன்பதையும் ஆசையுடனிட்டனன எ - று

வடககுறு துவார மிருமருங் கடுபப வதித்தபன னிரண்டும பததுட டொடககெலா மறுககும பாரயி ரிழுது தூயகோ சலமய மிளநீர விடறகருஞ் சுவையின் மாதனை நரதம் விலவமாத தாடிமம் பலாவின மடக்கனியிரத் தாய்ப்பன னிரண்டு தழைத்தகா தவினமிகச சொரிந்தான்.

(இ - ள்) வடதிசையிற பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கவிலுந் தங்கிய பன்னிரண்டு குமபங்களில, பாவங்களை யெல்லாமொழிசுகும் பால தயிர நெய் புனித மான கோழத்திரம் சாணம் இளநீர் நீக்குத்தகரிய சுவையையுடைய மாதனை நாரத் தை விலவம் மா தாதுமாதனை பலாவென்னும் பெரிய கணிகளின் இரசங்கன ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன மிகுதியாகப்பெட்தான எ - று (சே)

வடுவிலீ சான திசையிலொன பதிற்று மாசைசும் பங்களுள் வேறு படுவன விலலை யாதலான முன்னாப பாய்த்ததிய கந்தரீ ரேயா [ழிந்த மிடையிடை முமமுன நெண்டிசை யினுமீங் கிருமபொரு ளிடப்படா தொ தடமணிக் குமபந் தமக்குமுனசொரிநத தண்புனலா தியென நெழிந்தான்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொருதும்பங்களில வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், முன்னாசொரிந்த வாசம்பொருந்திய நீரேயாகும் நடுநடுவே முமமுனறாக எட்டெதிகளுக்குள்ளுஞ் சிறந்தபொருள்களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகுமபங்களில முனபெய்த தண்ணிய நீரமுதலியனவே யென்றுவிததான எ - று (ருக)

மேருமால் வரையே யிடையினை யையது வியனபத மினாவீ தந்தான சேருமவாள் வீதியிடையிடைப பொருள்கள சோததுருப பதபரி சைகளே வாருமால் வரைக ளவறுழிடைப பதங்குண மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொன் டாருநா வலந்தண டவென வியற்று மமபொனமண டபந்தியா னித்தான.

(இ - ள்) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலை பாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளவிரத்கண்டமாகவும், இடையிடையே பொருள்களைப்பொறுத்தாத பதவரிசைகளே (அமமேருவரையைச சூழந்த) நெடிய பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்களை நிலைபெற்ற கண்டங்களாகவும்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்தலைப்போலசெய்யப்பெற்ற அழகிய பொன்னுலாகிய மண்டபத்தை (மனதில்) தியானஞ்செய்தனன். எ - று (சு0)

செம்பொனமால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செழிபதத் திடைப்பத முச்சி பம்புபா விரண்டு வரிசெயற சூழந்த பதங்கொடு முடிகளாப் பாவித் தெம்பிரான நேவி வித்தியேச சுராதா தெனமாசோ நூற்றுலா தமையும் வம்பற மலாக ளாதிகைக கொண்டு வரிசைபாற பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்) செவ்வையாகிய மேருமலையென்று தியானஞ்செய்த நெருங்கிய (ஐந்து) பதங்களில், இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டுவரிசெய்யும்படி சூழந்த (நான்கு) பதங்கள் (அமமேருமலையின்) கொடிமுடிகளாகவும் பாலினைசெய்து, எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசுராகளும், சாதுக்களும், நூற்றெட்டுருத்திராகளும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலாகள முதலியவற்றைக கையிற கொண்டு முறைப்படி பூசிந்தனன். எ - று (சுக்)

பதினொரு மனுவான் மூலமந திரத்தாற பசர்மிருத் துஞ்சய மனுலா லிதமரு ளிறைலா தமையுந்தத் தமது மனுவினு லேனையோர் தமையும் விதமுற வருஞ்சித் துணவுமிக கூட்டி விரைப்புரை தீபமா திகளு மதமறக காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின முற்றுவித் ததனபின்.

(இ - ள்) பதினொருமந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தாலும், சொல்லுகின்ற மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் நனமையை யனுக்கிரமிக்கின்ற உமாமகேசுவரனாயும், தங்கடங்களுக்குரிய மந்திரங்களாம் பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அரசனைச் செய்து, மிருதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நீவேதித்தது, வாசம்பொருந்திய நூபம் தீபமுதலியனவுங்கட்டி, தேநிருத்தமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ - று.

மதியருக் குண்ட மடுத்திருஞ் சுததி வகைபுரிந் தனக்சா பித்து [கிங்
மதுமலாபபலாசஞ் சமிதையு மறறைப பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
சுதுமெனத் தனைக் கொண்மனா விளிந் துக் காத்தனி யாதிக் ளுதவி
முதுமனு வகி கொடுத்திரு நான்கு குண்டமு முறறுக் வெவருள்

(இ - ள்) சந்திரனுபமான குண்டத்தை யடுத்த, பெரிய சுததியை வகைப்படி
செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன பொருந்திய மலையுடைய பலாசஞ் சமி
தையும் பிறபொருள்களும் ஒழுஞ்செய்ததொடங்கி, தனக்குச்சமானான எட்டுப்பெ
யாகளை வினாந்து விளித்தது, (அவாங்குக்) குண்டவ முதலியன கொடுத்தது, பழமை
யாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்தது, (மற்ற)
எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவென்று கூறினன எ - று (சுந)

குணக்குமுன னான்கு திக் குறுங்கு குண்டங் கூடினே ரத்தியா லரச
துணாத்தகலீ லாஹு மெரிதிகை முத்தலாச சூழநகிடும விதுக்குறு குண்டத்
தினுக்கமுற் றவாகள வானிந் யக்தி மிபம்மா பூரங்கு விளமும
பிணக்கறத் தழுகிச் சருவமுன மனுவாற் பேணிந் ராகுதி புரிந்தார

(இ - ள்) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச்
சோந்தவாகள அதி ஆவ அரச பூங்கொத்தையுடைய கலலாவ ஓவற்றின் சமிதைக்
ளாலும், அக்கினிநிலை முதலாகச் சூழந்துள்ள குண்டங்களைச் சோந்தவாகள வானி
கருங்காலி ஆயுரம் விலவம் இவற்றின் சமிதைகளாலும், சாவெவைபதை முதலாக
வுடைய மந்திரத்தாற் றாற்றற் ஆகுதிசெய்தார்கள எ - று (சுச)

திவாகரன் மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த நீயிடை மு - ன்மையா சிரியன்
றவாதமு லத்தி னூறுமபூ சனைக்குச் சாற்றிய மனுசனாற் பப்பாத [யா
தவாவினவெவ வேறு மாச்சியத் தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முத்ததா னோடுக டாமை புறங்குமா பணித்கனன மகனை.

(இ - ள்) சூரியன் ஒளிகுன்றமபடி வலப்புறஞ் சுழித்தகொண்டெழுந்த
ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க
பூசைக்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து
ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓம்பபொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற் பெய்து, ஏமகண்ட
னைச் சந்திரனபோன்ற முத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கலவாமல் தயிலுமபடி
கட்டினையிட்டனன எ - று (சுரு)

விடிந்தபின் றுணுஞ் சுசிரினை மருவி மேலிப் கன்னினை வினாவி [ப
முடிந்தது நன்றே யாதலான மகிழ்ந்து முடித்திடுந் தீசையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக்க னூறுநூ றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிந்தன வியமப் மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினவ முறையால்

(இ - ள்) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேக்கத்தையுற்று, (ஏமகண்டனுக்கு)
உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நனமையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து,
முடிக்கின்ற தீசைக்கையகற்றித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூரணுதிகள் செய்து,
ஆகையுடன் பல வாததியங்கள் ஆகாயமிடிந்ததென்று சொல்லுமபடி முழங்குகையில்,
முறையே ஏமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவா செவியிலும் மந்திரோப
தேசஞ் செய்தனன. எ - று (சுசு)

வஞ்சியு மேம கண்டனும் பின்பு மலாகளா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் குமபங் குண்டமென றிவறமின மேவுற வருச்சனை புரிந்து
நெஞ்சுறு மனபால வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் ததன்பின்
செஞ்சுவே யடுப்பக கோடனை முனமே செய்தமன டபத்தினைச் சாரநதார.

(இ - ள்) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பின்னா புஷ்பாஞ்சலி
செய்து, அழகுமிகக் குமபங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெய்து,
மனதிலுள்ள அன்புடனபிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிநது அவ்வாறு (ஆசிரியனா) கூறிய
படி செய்தபின்னா, அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தாரா
கன - ள - று (சுஎ)

முன்னரோ யாறு முழமகன றிரண்டு முழுமுயாந் திருந்தவே திகையிற்
செந்நெலா திகளைப் பரப்பிவெள ளேறு சிங்கமவன புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோளுன்கும் விரித்ததுமென மணியா லமைத்தபீ டத்துள்ளோன்மிருத்
யினன்பி டுத்திற காஞ்சனக் கமல மிணக்கிமேல வத்திரம் விரித்தான.

(இ - ள்) பூவமே, ஆறுமுழவகலமுறறு இரண்டுமுழவுயரமுறறுச் செய
திருந்த பீடத்திற் செந்நெனமுதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய
புலி மாந் இவற்றினின்றிரித்த அழகிய நானகுதோலகளும் விரித்தது, மெல்லிய இரத்
தினங்களிழைத்த பீடத்திலொன்றமாததி, இவ்வகைய பீடத்தினமேற் பொறகமலஞ்
சோதது, அதனமேல வத்திரத்தை விரித்தனன் - ள - று (சுஅ)

கொற்றவாள கவிகை கொடிமுதன மருங்கு கொளச்செய்து தண்
டி ல முகலாச, கொற்றயா வையுமவெவ வேறுற வாற்ற நெருகியிருத் தஞ்
சயத் திருச்சித், துற்றுநே ரொதிரே தண்டிலம் வேறென றுறுத்தத்திற
கனகமுள ளிட்ட, பொற்றதேன குடமுஞ் சகலதா னியமும் பொருத்து
பல கலன்களு நிறைத்தான

(இ - ள்) வெற்றிபொருந்தியவான் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற்
கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் வெவ்வேறாக வல்லப
மிக்க மிருதயுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்தது, நேரேபொருந்திய வேறோபீடத்தை
யிருத்தி, அதிற் பொன்னினை யுள்ளேயிட்ட பொன்னாற்செய்ததேன்குடமும் எல்லாத்
தானியங்களும் பல ஆபரணங்களும் நன்றையச்செய்தனன். - ள - று (சுக)

தணிவற விடையே யெழினிகால வாங்கிச் சமைத்தவொள ளீணவலப புறத்
துணிகதி றொறிக்கு மறநெரு பீடந் தனையுஞ் சுத்திசெய் திட்டு [திற்
மணிமுடி யாரம் வத்திரம் பிறவு மணிப்பட லிகையினவந் தவற்றைப்
பிணியறப் பூசை புரிந்தகும் பத்துப் பிறங்குநீ ராற்புரோக கித்தான.

(இ - ள்) குறைவின்றி இடையே திணாச்சிலையிலீட்டு, செய்துள்ள ஓள
ளியபீடத்தின வலப்பங்கலில், துண்ணிய கிரணந்தைக்கிள்தும் வேறெருபீடத்தையுஞ்
சுத்திசெய்தமாததி, இரத்தினகிரீடம் ஆரம் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களும்புரிய
முத்துப்பல்லக்கிலவந் தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தகும்பத்தில் விளங்கிய சலத்தாற
புரோகஷணசெய்தனன் - ள - று

அதர்வண வேத மந்திரம் பலவே ஹருதகிர மாதியு மகம்றி
யிதமருண மகாரோ கினியொடு ருபேர விருதைப மிரணிய வுருணம்
பதமுறு மாபோ யிடடங்கூ மாண்டம் பலவுமுன கணிததுயா மூலங்
கதமுறு மகோர மிருததறு மனுவாற கடப்பட வாட்டுதற கெழுத்தான.

(இ - ள்) அதாவணவேதமந்திரத்தையும் பலவேறு வகைப்பட்ட உருத்திர
முதலிய மந்திரங்களையும் விலக்கி, நனலமையத்தரும் மகாரோகினியோடு ருபேர
விருதையம் இரணியவாணம் பதங்களபொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூஷமாண்டம்
முதலிய பலமந்திரங்களும் முதலிற் சபித்து, உயாாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம்
பொருந்திய அகோரமாகிய இயமண யொழிசுரும் மிருதயஞ்சய மந்திரத்தாலும் உறு
திப்பட அபிதேகஞ்செய்தற கெழுந்தன ஂ - று (எக)

அலலிவா கூந்த லெரடுமிறை மைந்த னுணை கிழக்குறக தவிசின
மெல்லலே யிருப்ப விளம்பியெண் ணிறந்த விண்ணவா முனிவர ரவாத
நல்லமா தாகளு மொருங்குதா மாட்டி நலத்தின ராகவே பாவித்
தில்லியா யிரமிட டிசுநூத்தபொன் வட்டி லெடுததன னியமாபின் வியங்கள்.

(இ - ள்) பூரதாதுகள் பொருந்திய நெடிய கூடகலையுடைய மணவியோடு
எமகண்டனுடைய முகங்கள் கிழக்குநோக்கப் பீடத்தினமேல் மெல்லவிருக்கும்படி
கூறி, கண்டகல்லாத தேவர்களும் முனிவர்களும் அவர்கள் உத்தம மணவிமாரகளும்
ஒன்றுகூடி அபிதேகஞ் தன்மையராகப்பாவினசெய்து ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்
தச்செய்த பொற்பாதத்திரத்தையெடுத்தனன் வாததியங்கள் முழங்கின ஂ - று

ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகஸமெனப்படும (எஉ)

வேறு

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல் வாழ்த்து வீமமத
தூமணிக குமப மெல்லாரு சொனமுறை யெடுத்தது தாங்கச
சோமகார தனுமாங் கெய்திக துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசா மெசர நனற்பி தேகஞ் செய்தான.

(இ - ள்) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்படல்கள் மேம்பட்
வும், புனிதமான ஆழிய குமபங்களயாவுஞ் சொல்லியருறைப்படி யெடுத்ததாங்
கவும், சோமகாரதராசனும் தன்மணவியுடன் ஆங்கடைத்து களிமீக்கூரவும், அச்சத்
தைத்தரும் வேறப்படையெந்திய அரசர்கள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நன்றாக அபிதேகஞ்
செய்தனன் ஂ - று (எங்)

சகத்திர தாரா யாலே தாழ்முழன் மடநல் லாடகும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி மகிழ்ந்தனன் குரவா கோமா
னகத்தது மனபு பொங்க வுணவரு மாட்டிற் றுக
மிகத்தியா னித்துச் செய்த மேதகு பண்பினு லே

(இ - ள்) ஆசிரியத்தலைமகள் ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கஸ்த
தினுலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இன்னமவாயந்த அவன்மணவிக்கும் (எமகண்டனு
டன்) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒப்பில்லாதசலத்தால்பிதேகித்து, மன்திலுண்டான ஆசை
யதிகரிக்க, யாவரும் அபிதேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேனமைநங்கிய
செய்கையால் ஂ - று

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடர்

(எச)

வேறு

சம்புதிரு மாலவேதன் பழைய சித்தா ராததியரே யரசுவினி தேவா சாலப, பம்புமருத துவாவசுக்கள் பரிதிச செலவா பரவுமுருத கிராவைமா நசுகள் யாரு, நம்பலுறு சுராகணமு மேனைத் தேவு நகமாது மலாமாது கலையின் மாது, செம்பதுமக கரத்ததிதி கவாகா தேவி சினிவூலி சித்தியிலக குமிக ளெண்மா.

(இ-ள.) சிவபெருமான - திருமால் - பிரமன் - பழைமையாய்ந்த சித்தர்கள் - சாததியர்கள் - அசுவினிதேவர்கள் - மிகநெருங்கிய மருததுவர்கள் - வசுக்கள் செல்வமிகக் குரியார்கள் - துதிசெய்யும் உருத்திரர்கள் - வைமாநசுகள் முதலியயாவரும், நம்புகின்ற தேவகணங்களும், பிறதேவர்களும், மலைகளும் திருமகளும் கலைகளும், செந்நாமாடோன்ற கையையுடைய ஆதிதியும், சுவாகாதேவியும், சினிவாலியும், சித்தியும், அஷ்டலக்ஷிகளும் எ - று (எஞ்)

குருநாகன்கு முத்தாதவகள் கலையே காட்டை குலவிலவங் கண்ணசந்தி பகலீ ராககள், பருவார மதியாண்டு முதலாந தேவப் பாவையருந் திதிசு - சை வினதை தேவ, வதிவ தவ மாதாகளகத் துருமுன னாக வழங்கு மா மகளிருந்நை பொயகை வேலை, நதிநாகங் கின்னராகிம புருடா வைகா னசாபிரம முனிவரெழு முனிவா தாமும

(இ-ள) குருநாகன் - முகூர்த்தங்கள் - கலைகள் - காஷ்டைகள் - பொருந்திய லவங்கள் - கண்ணங்கள் - சந்திகள் - பகல்கள் - இராககள் - (பொழுதைப்) பிரிக்வினற வாரங்கன் - மாதங்கள் - வருடங்கள் முதலிய தேவமாதங்களும், திதி - சுரசை - வினதை - தேவவதி - தேவமாதங்கள் முதலானவர்களும், கத்தருமுதலாகச் சொல்லப்படும் சிறந்த முனிமங்கையர்களும், குளிர்ந்த தடாகங்கள் - சமுத்திரங்கள் - நதிகள் முதலியனவும், மலைகளும், கின்னரா கிம்புருடா வைகாணசுகளும், ஏழு பிரம்முனிவர்களும், முனிவர்களும், எ - று (எக்)

துருவனுறு மண்டிலத்தாக் கண்ம ரீசி துருவாசன் புலகனபுலத்தியனசா பாலி, துருவினிதன் காததியர யன்னமாக கண்டன றுவிதிய கன் சைவிய னனல னேக, நிருகனங்கி ராதேவ ராதன் நககன் நிராக் தவ னத்திரிகன் னுனவவி ருத்தன், கருணனவிதா ரதன றுயைபா யன்ன கை வலயன் கவுதமனகா லவன்பிருகு பரத்து வாசன்.

(இ-ள) துருவன்பொருந்திய மண்டலத்திலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புலகன் - புலத்தியன் - சாபாலி - துருவினிதன் - காததியாய்நன் - மாககண்டன் - துவிதியன் - சைவியன் - அலன் - அநேகன் - திருகன் - அங்கிரா - தேவராதன் - நககன் - நிராகத்தவன் - அதிரி - கண்ணுன் - விருத்தன் - கருணன் - விதாரதன் - துயைபாயன் - கைவலியன் - கவுதமன் - காலவன் - பிருகு - பரத்தவாசன். எ - று.

சனகாசன தனாசனநதா சனற்கு மாரா சத்திபரா சரணசுன்னக பிலன் காண, னனகமுறு மிவாமுதலா முனிவர் தாமு மருந்திமுன் முனிமடவார பலரு மெல்லாம், புனிதமுறு மிறைமகளைத் தாமேயாங்குப் பொந்தபிடே கம்புரிநதா ராகிச சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்டனோடி மடவரலு மெய்யீரம் புலாத்தி னுளால்.

(இ - ள்) சனகா - சனந்நா - சனந்தா - சனற்குமாரா - சத்தி-பராசரன் - சபு
னன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இம்முனிவர்களும், அருந்திமுதலிய
பலமுனிமங்கையர்களும் மறறெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்
டனேததாமே யபிதேகஞ்செய்தவர்களை மிகவும் மனங்களித்தார்கள் அதன்பின்னா
ஏமகண்டனுடன் அவனமனேவியும் உடலீரத்தை யுலாததினன் ஏ - று (எஅ)

வேறு

பருத்தி யிவவீரண முடைகிழி யாதன பணிப்ப
விரித்து நுதினா விரிகதிர் மணிமுடி கலனகண்
மருத்த சந்தன ச கலவைமா லைகளணி பலவுந
தரித்து வாழ்வே மடங்கலா தனதனுவிற் றிருந்தார்

(இ - ள்) இவவீரணடாடைகள் இடைகிழியாதனவாக்ககொடுக்க (அவவிரு
வரும்) அவற்றைவிரித்து அணிந்து, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங்
களும் வாசம்பொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலாமாலையுமும் பணித்து, ஒளியிய
பிடரிமயியுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள் ஏ - று (எஅ)

மாலே வெண்குடை நிழற்றவார கவரி களிர்நட
வால் வட்டநின் றசைதரக கொடி புடை யடுப்பச்
சல் மலநிய விருதுகள் சிலரெடுத்த திரைப்பக்
கோல மலகிய வெழினியைக் கொமமென நீந்தார்.

(இ - ள்) மலாமாலையுடைய வெள்ளிய குடையான நிழலசெய்யவும், நெ
டியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங்கள் பக்கவிலிருக்கவும்,
சிறப்புமிருந்த விருதுகளைச் சிலரெடுத்துக்கூறவும், அழகுமிக்க திரைச்சீலையை விரை
வாக விலக்கினார்கள் ஏ - று (எஅ)

தண்டி லதனுறு பொருளெல்லாந் தகவெதிர நீராகி
யண்ட ரேபுரு வாமபுக கண்டுநீ மடுப்பக்
கண்டு கண்டுவள னேறுகண் டரமுன புல்லோர
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனன் கொற்றவா பெருமான

(இ - ள்) அரசா தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்திற்பொருந்திய எல்
லாப்பொருள்களையுந் தருதிட்டென்திரேபாத்தது, தேவர்களையே யுருவமாகவுடைய
பசுவின் கண்ணுடன் வரக்கண்டு, பார்த்துக் கண்ணெச்சிலையுழியும்படி முன்னேர்ப்பவா
கொண்டெவ்வற்றையுங் கண்டனன் ஏ - று. (எஅ)

தமாக ளாயினா தமனிய வாழிபூ னை
ஃமல மலகிய கையுறை வியந்தனா கொடுத்தா
ரமரின் மேம்படு மரையாக ளணைவருந் திறையிட
டிமிழு மனபொடு மெதிர்பணிர தெழுந்தனா நின்றார்

(இ - ள்) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்னோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முத
லியவற்றைப் புனிதமிக்க கரணிகையாக்களித்துக் கொடுத்தார்கள் போதெதாழி
வின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாருங் கப்பங்களைச் செலுத்திவினாகும் ஆசையுடன்
எதிரேவணங்கியெழுந்திருந்தார்கள். ஏ - று. (எஅ)

பண்ணி நின்றமால் களிற்றினைப் பாகனமுன் னுறுப்ப
நண்ணி யேயினு னாயகி சிவிகையி னடந்தா
நெண்ணில் வாகுகொடி கவிக்கைச் சங்கவீண டினவான
மணாணும் விண்ணமு மதிர்தர வதிரந்தவா முரசம்.

(இ - ள்) அவங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனான முன்னே செலுத்த, ஏமகண்டராசன அசுனைப் பொருந்தியேறினன அவன மனைவி பலலக்கி விவாந்து சென்றனா கணக்கிலலாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிற்ருகு சங்கனும் நெருங்கின பூவுலகமுந் தேவலோகமும் அதிருமபடி வாரிநகட்டிய பேரி கைகளொலித்தன எ - று (அக)

அரசா தத்தம் வரிசையொ டொருபுடை யடுத்தார
பரசு தோபரி மாபல யானைத் தானேசனும்
விரசி யோர்புடை மிடைந்தன வின்னைவ ரிதைபோற்
புரசை மாலகரி றாரநதுலாப போருதுமிண்டடுத்தான

(இ - ள்) மன்னவர்கள் தங்கடங்க வரிசைகளுடன் ஒருபக்கல்ல வந்தார்களா துதிசெய்யத்தக்க தோள்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் செனைகளும் கலந்து ஒருபக்கல்ல நெருங்கின (ஏமகண்டன) தேவாகடகரசனான இந்திரனைப்போல, முக படாங்கட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனிகென்று திருமயிவந்தனன எ - று (அச)

கோயில் வாய்தலி னிழிந்தனன கோடனை புரிந்த
பாய வெலலைறி படுத்தபெற பலகைமே லீவாந்து
மேய மாதெடு நின்றனன மின்னிலை மடவார
தூய பாலடி செரிந்தாரீ ராறகழிஇத துடைத்தாரா.

(இ - ள்) அரண்மனைவாயிலி லிழிந்தனன அழகுசெய்துள்ள நல்ல விடத் திறப்பித்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (ஏமகண்டன) நின்றன மின்னலபோலும் (துண்ணிய) இடையையுடைய (மாங்கலயமணிந்த) மாதர்கள் புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற் பெய்து நீராறகழிவி (அதனைவெண்பட்டால்) துடைத்தார்கள் எ - று (அந)

அங்கு ரங்கினா பாலிகை யவிரமணி விளக்குப்
பொங்கு பூரண குமபமும் பூங்கரத் தேருத்தித்
தங்கு மாலையங் கரகநீர்த தாராமிக கொழுக்கி
மங்க லத்தொடு முமமுறை வலஞ்செய்து பெயாந்தாரா.

(இ - ள்) முன்கள விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க தீபங்களும், நிறைந்த பூரணகுமபங்களும் அழகிய கைகளிறுங்கி, அழகுபொருந்திய பொற்கரகநீரைத் தாராயாக மிகவுமொழுக்கி, மங்கலப்படல்களுடன் முமமுறை வலமாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள் எ - று (அச)

மணியி னுழைத்தபா துகையெதிரா வைப்பமே லீவாந்து
பிணியி னுழைத்துவைத் தனையவேற பெருந்தகைக் குரிசி
றுணியி னுழைத்திரள் சமந்தனன றுணையியுந் தானு
மணியி னுழைத்துவுண் மனையடுத் தாதனத் திருந்தான.

(இ - ள்) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதனை
தேறி [அணிந்து] துன்பத்தைச் செய்ததைத் தாறபோன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந்
தகைமையுடைய ஏமகண்டமன்னன் தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளங்கிய
அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தனன் ஏ - று (அ௭)

தேசி கப்பிரான செல்வனை யுடனகொண்டு சென்று
பூசை மண்டபம் புகுந்துபின் கிரியையும் புரிந்து
நேச மலகிய விண்ணவா தமையெலா நீனைது
கூசி நின்றல ரஞ்சலி கொண்டெதிர் தூவி

(இ-ள்) செல்வமிக ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடனகொண்டசென்று
பூசை மண்டபத்தை யடைந்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியையுமுஞ் செய்து,
அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாம் தியானித்து, மயிக்குச்செறிந்து, நீன்று புஷ்
பாஞ்சலி சமாபித்து ஏ - று (அ௮)

வேந்தன் மைந்தனை விதியுளி மனாபுன லாட்டப்
போந்த யாவருந் தத்தம் திடமினி புகுந்தங்
கேந்த லினனமும வேண்டுழி பெய்துக வென்றா
சாரத் தெனமொழி யாலவா தமைவிடுத திருந்தான்

(இ - ள்) சோமகாரதராசன் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி
பட்டாபிதேகஞ் செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித் தங்கடங்க ளிடங்கட்குச்
சென்று, இன்னும் அரசன் விருமபியகாலத்தில் வருவீர்களாகவென்று, மெல்லிய இத
வாதத்தைகளால் அவர்களைச் செல்வளித் தனுப்பியிருந்தனன் ஏ - று (அ௯)

சோம கார்தனுந் துணைப்புயர் சுமையொழிந் தன்மென
நேம மாந்தன் னேமகண்டனுமினி தெழுந்தங்
கோர்ம மாதிசெய குரவனை யுவுந்துபூசி ததுக
காமம் யாவையுந் கைகவி தரமிக்க கொடுத்தனா

(இ - ள்) சோமகாரதராசனும் (நமது) இருதோள்களிலிருந் சுமையை
யொழிந்தோமென்று சுநதோஷமடைந்தனன் ஏமகண்டனும் களிப்புட் னெழுந்த
அவவிடத்தில் ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விருப்புறறுப் பூசைசெய்து,
அவன் விருமபியவற்றை யெல்லாம் கையானது கவியுமபடி மிகுதியாகக் கொடுத்த
தனன் ஏ - று (௧௦)

பெரிய மாதவா பேணுநல் குரவினா மறையோராக
சூரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுய்த
தரிய ஞாகிபா குரவாவேற நரையாக னோடும
பரிவு தீர்தரப் பலவகை யடிசிலகை தொட்டான்

(இ - ள்) சிறந்த பெருந்தவமுடையவர்கள் - காப்பாற்றக்கூக வறுமையாளா
கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட் சூரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும் மனதிற
குப் பொருந்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்கரிய தாயமாக்கள் - ஆசிரியர்கள் - மறு
தேசத்து மன்னர்கள் ஆகிய இவர்களுடன் துன்பம்கலப் பலவகையப்பட்ட உணவு
களைப் புசித்தனன் ஏ - று. (௧௧)

துகிலும் பூண்களுந் தூசுமும் வேழமுந் தேரு
மகிலந் காவல ராகிய வரையாக ளமைச்சர்
புகலும் பாவலா நாவலா பொருநரா தியாக்து
முகிலு நாணுறப் பொழிந்துகாத தன்னபுவி முழுதம்

(இ - ள்) வத்திரங்களும ஆபரணங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் தோ
களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசர்-எ-மந்திரிகள்-சொல்லு
கின்ற பாவலபமுடையவர்கள் - நாவலபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல
லோருக்கும் மேகமும் (சுக்கையாலினை யொத்திலெமென)நாணமடையும்படி (ஏராள
மாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். எ - று.

பாவலா நாவலரெனப்பண கலவிலலேலானாயே யுணர்த்துமாயினும், பாவலல
வர் கவினை யியற்றவில் வலலோரென்றும், நாவலலவர் நூற்பொருள்களை யெடுத்துக்
கூறவில் வலலோரென்றும் கொள்க (கூஉ)

இன்ன வாறழி டேகமன னவரினி தெயதி
ன்னனா தாமற நீதிப ராயுணன் மனைவி
துன்னு காண்முனை துவனமிருஞ் செலவமவான கதியு
மென்ன காமமு மெண்ணியாந் தெயதிவாழ குவரால

(இ - ள்) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிதேகஞ் செய்யப்
பெறுவார்களாகில், நன்மையாகிய தருமம் - நீதி - தீரகதாயுள் - உத்தமமனைவி - பொ
ருந்திய புத்திரர்கள் - தோன்றுகின்ற பெருஞ்செலவம் - சிறந்த முத்தி முதலியனவும்
விரும்பிய வெல்லாவிருப்பவர்களும் விரும்பியவகையே யடைந்த வாழ்வார்கள் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிதேகஞ் செய்யப்
பெற்ற அரசன் பெறும் போகத்தையும், அவன் நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும்
முறையே கூறுகின்றான். (கூஉ)

அணைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வனபிணி நலஞர் டீடரிவை யினடி
மனைதொ றுமபசுப பானமிருத் திடமதி தோறுங்
கணை மழைபெய் துறப்பெரு வளத்தொடு கவினும.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிஞ் செய்யப்படுகின்ற நாடும்
பெருங்குடிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவிலலாமல வீடுகளி
லெல்லாம் பசுக்கள் பாலைப்பெருங்குமபடி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது
மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுறத் விளங்கும் எ - று. (கூசு)

மறுவி லந்தணீ ரோமகண்ட பபெயா மைந்தன
பொறுமை மணமட மாதிரைப் புலலிய துறாததா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரின னுவனை
நிறுவி வல்வனம் புகுந்தவா வினிரிகழ்த துதமால்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே 'ஏமகண்டென்னும் இராசகுமா
ரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிதேகஞ்செய்து
தொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உடைத்தோம். மனைதிடவதொண்ட சோமகந்த

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திறகுச செனறவகை யை இனிக்கூறுவாம் (என்று குதமுனிவர் கூறலாயினா.) ஏ - று

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற நிருத்தல். மதியொளிப பெயரினெனெனது—மதி - சந்திரன், சோபன ஒளி - காத்நி. எனபதனால் சோமகாந்தனைகை (கூடு)

பட்டாபிடேகப்படலம் முற்பிறகு

ஆகந் திருவிருத்தம் - காள்

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப பெயரினான வனத்திற செலலுவான
கத்திரு மைந்தனைக கனிவி னோக்கு||
நிதியினு முன்னாயா னிகழத்து நீதியைப
பொதிவதுன கடனவனம் புகுவ தெனகடன

(இ - ள்) சோமகாந்தனைனனும் அரசன் வனத்திறகுச செலலுமபடி நற கதியையுதவுமகனாகிய ஏமகண்டனை ஆகையோபொபாத்து, யான முன்னாககூறிய நீதி மார்க்கத்தை உன செலவத்தைக்காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உனகட னாகும் வனத்திறகுசசெவது (இனி) எனகடனாகு ஏ - று

புத்திரப்பேறிலலோ புத்தெனனும் நரகையடைவராதலின அத்நையொழி த்குமபடிபிறந்து, நலவழியினிறறலின ஏமகண்டனைக கத்திருமைந்தனைனரா (க)

பதியுள படைபுள பாங்கிற நோதரு
மதியுள வமைசுகள மனுசெய நூலுள
நிதியுள பலவுள நினககி ருந்துனை
வீதியுள தெனககென விரைந்தெ முந்தனன.

(இ - ள்) மகனே! உனக்குநகரங்களுள்ளன சேனைகளுள்ளன சமீபத்தில் தோச்சியுறமனமுடைய மந்திரிகளுளா மனுவாறசெய்யப்பட்ட தூலசளுள பெரிய துணையாகசெவவனகளுள பலவுமுள்ளன எனக்குவீதியுள்ளது என்றுகூறித்துணை நெனநெழுந்தனன ஏ - று (உ)

கதமுமிழ வேலினான கடையி னீங்குமுன
சுதன்மையு மமைசசருந துவனறு கற்றமு
மதநகர மாககளும வந்த மன்னரு
மிதமுறு மைந்தரு மெவரு மீண்டினா

(இ - ள்) கோபத்தைச சிறதும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீக்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையென்பாளும், மந்திரிகளும், நெருங் கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திறகு) வந்த அரசார்களும், நன்மைபொருநதியிற்றுவாகன் யாவரும் (அரசனபுடையே) நெருங் கினார்கள். ஏ - று. (க)

திரண்டவா புடைவரத திகழ்கு ரோசயீ
 ரிரண்டுசென ஶிளமரக கரவுரு சூழந்திடைச்
 கரண்டமுங் கம்புளுங் கலந்த பொய்கையை
 முரண்டபு சிந்தையான முன்னி வைகினான்.

(இ - ள்) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்தவர,
 விளங்குகின்ற நான்கு ரோசனாருஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே
 நீரகநாகையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து
 சங்கினான். எ - று

(சு)

அருந்தவத தோரகளை யந்த ணுள்ளைத்
 திருந்தற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
 யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றன
 வருந்தினை நவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவாரா

(இ - ள்) அரிய தவசிகளையும் வேதியாகளையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து
 (உடனவதவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதவையில்) நிற்கவெனக்
 கூறினன அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கி
 னார்கள். எ - று

அருந்தவத்தோர்களும் அந்தணுளரும் வருந்திநின்றும், திரளாகிய ஏனை
 யோ வணங்குகின்றது சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க (ந்)

அங்கியின் வெம்மையு மறலின் றண்மையுஞ்
 செங்கதி ரிடையொளிச செழிவு மாகக்கயிற
 நங்கிப் வரவியுந் தகைய வெங்களபாற
 பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம்.

(இ - ள்) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவந்த
 கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில ஒளியிருதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும்
 போல எவகளிடத்திற் கருணைமிகுடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒரு
 போதும்) நீங்கமாட்டோம். எ - று

(சு)

நீங்கின மாயினு நிலவை நீத்திரு
 ளோங்கிய விரவென வுனனை நீத்துமுன
 றுங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகரா
 யாங்குளெவ வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ள்) அரசனே! (ஒருவேளை யுனனைப்) பிரிந்தோமானாலும், சக்திரனை
 யொழித்து இருண்மிருந்த இரவைப்போல உனனைப்பிரிந்து முன பொருந்திய அழ்
 கெல்லாததனரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்குளெவவாறு வாழ்ந்திருப்போம். எ - று.

வேறு

முந்தப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதனு
 லெந்தத் தீரத்தமோ வெப்பெருந் தவத்தரோ வுடம்பிற
 பந்தித் தாருயிர பருகுநோய் பாறறுவா வனம்யாம்
 வந்தப் போதுடன மாநகரா வருகுது மென்றா.

(இ - ள்) பூவததில் எண்ணிலலாத புண்ணியகருமங்களைச் செயதனையாத
லால், உடலிற் கலந்து அரிய வுயிரைப்பருகுவ கொடுகோயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்த
மாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பாக்கள் (ஆச்லாஸ) யாங்களும் (உன்னு
டன்) வனத்திற்கு வந்து, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவநகரத்திற்கு உன்னுடன்
வருகிறோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (அ)

திருக டங்கிய பெயரினான செப்புல நகரீர
தங்கியிலலநக காத்தபின் றனிவனீத தேகத
துங்க நனமறை மொழிந்ததைத் துகளற முடிப்ப
* விருகு வனபினி பெய்திப திருங்கலீர நீயி

(இ - ள்) சந்திரனை முதலாக்ககொண்ட பெயராயுடையவன் [சோமகாந
தன்] சொல்லுகின்றான் நகரவாசிகளை 'நகரிற பொருநதி இலலறத்தை யதுவடித்த
பின் தனியாக வனத்திற செல்லுமபடி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்கள் பிரதிபாதித்த
தைக் குற்றமற நிறைவேற்றமபடி இப்பொழுது வலிய பிணியானது உரு சம்பவித்
தது (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரங்குகீர்கள் எ - று (க)

பரந்த தொனமரம பாடுறும் பத்ததுவிழ போல
வரந்தை வந்துழி யரும்கன ருங்குதற காண
புரந்து நுங்களை யெமமினும் புகழ்பெறும் போயி
னிரந்து ளேனவரம யானவனம் போவதற கெனளுன்.

(இ - ள்) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குத்வி செய்யும்)
விழுதுபோலத் துன்புறங்காலத்தில் என அரிய புத்திரன் (உலகினைத்) தாங்குவதற
காயினான் (அவன்) உலகினைக்காதது ஏமமைப்பாக்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திருமபிச)
செல்வீர்கள் யான வனத்திற்குச் செல்வதற்கு வரம் யாசித்தேன் (அதனைக்கொடுக்க
வேண்டும்) எனறு கூறினான் எ - று

தொனமரம பாடுறும் பத்தது வீழெனறதை,

நாலடியாரீ

“சிதலை தின்பபட்ட வால் மரத்தை
மதிலையாய் மறந்தன வீழ்நிறி யாங்குக்
ருதலைமை தந்தைகட டோனநிறுன பெற
மதலை மறைப்பக் கெடும்” — எனபதனுணாக. (க)

இறைவ னுணையை மறுப்பதற கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாந்தா மாந்தாக ளொளியிழி புறைப்ப
நிறையு மாவநோ யலைத்திடு நெஞ்சொடு நினளுன்
முறையி னறபுவி தாங்கிய முழவுத்தோண மைந்தன்.

இ - ள் பெரிய அநகரவாசிகள் அரசன் கட்டினையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி,
ஒன்றிய விழியினினு நீர்த்தனி சிந்த விருந்தாக்கள் முறைப்படி பூமியைத்தாங்கிய
மூழ்வினை யொத்த தோளை யுடைய மகனாகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை
நோயானது துன்புறுத்து மனத்துடனினுன் எ - று. (க)

கவலை மைந்தனைக் கலைமதிப் பெயரினா னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசந்தன் மொழிதவ ருது
குவலை யமபுக ழிராமனுங் குறுகினான் காண
மவல மெறழிநாக கதுவன மிதுவன மனறே.

(இ - ள்) துன்படைகின்ற மகனைச் சோமகாத்தன் பார்த்து, மெலிந்த மன முடையவனே! தசரதசக்கிரவாத்தியின் சொல்லாத தவறாமல் உலகமானது புகழ்த் தகக இராமபிரானும் வனத்தைக்குகுகின். கவலையுறுதல் யாதுக்கு? (விஷயவாதனை யுறறோருக்கு) அதுவே வனம் (விஷயவாதனை யுறறோருக்கு) இது வனமல்ல. ஏ - று.

சுகம பெபினுந் துன்பமே லிபிபபினுங் குரவா
புகலி ருஞ்சொலி னிறபதே புத்திரா தரும
மகலி ருமபதி பேகென வடியினை பணிநது
மகனம் ருநகுறு மனனையை வலவிராந் தடுததான.

(இ - ள்) சுகத்தையுண்டிசெய்தாலும் துகத்தையுண்டிசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிறபதே மைந்தாணுக்குரியதாமாமம். (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செலகவெனக்கூற, புதலவனான ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிலாவாக அடுத்தனன். (கக)

ஒழுகு கடபுன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந் தறழினன் கணிவுளத் தன்னை
தழுவி மைந்தனை யெடுத்துமை தயங்குகட புனலான்
மெழுகு சந்தனப் புயத்தினைக் கழிஇனன் விளம்பும.

(இ - ள்) ஏமகண்டன் சித்தகின்ற கண்ணீரால் (தந்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருத்திய துகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன். (அவனதாய்) மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதிட்டிய தன் கண்ணீரால் மகனது சந்தனமபூசிய தோள்களைக் கழுவிச் சொல்லுவான். ஏ - று. (கச)

தொடுத்த லுழினைச் சுராகளு நீகருவா ரிலை
யடுத்த லுழினுக் கறழியென னுவது பைந்தா
விடுத்தி யினனை லிக்குளந் திராத்துவேண் டெவன
கொடுத்தல் செயவது குஞ்சரத் தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்) சந்தித்தலுழிவையை நீகருபவர்கள் தீதவர்களினுமிவர் (ஆதலால்) வந்த ணழிவளைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றமின்று) மகனே! துன்புறு தலைவிடு. இடுக்கண்களைந்து விருமபியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒட்டில்லாத யானை முகத்தையுடைய விராயகக்கடவுளேயாம். ஏ - று. (கடு)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீங்கியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டமென் றிரந்துகொள் புருநத் திடையென்
றோத வேடமென்று விடைகொண்டா னுலகினைப் புரப்பெயான.

(இ - ள்) ஆதம்புலால், விராயகக் கடவுளை யுறாதனை செய்து, விராயக முடைய னந்தாயத்தையிருவரும் துன்பமொழிந்து மீண்டும் (உறவிந்து) உறவேண்டு

மென்று யாசித்து வரவகொள்க (இனிககணமேஹ நாமாது) நகரத்திற்குச் செலக
வெனக்கடற், உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன் ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக்
கொண்டனன் எ - று

ஒமெனபதம் ஆமெனபதமொகரும (கசு)

மீண்டெல் லோராகளும் புடைவர வியனக ரெயதி
யாண்டு மாநிலங் கண்பதி பூசையு மாறபி
வேண்டி வாழ்ந்தனன் விண்ணவாக கரசனே மென்ன
மாண்ட கேள்வியி னேமகண்ட பபெயா மன்னன்

(இ - ள்) மாதசுமைப்பட்ட நூறகோவியையுடைய எமகண்டராசன தேவர்
களுக்கிறவனுள் இந்நிரனைப்பால், எல்லோருந் தனைப்புடைக்குழந்தாவரத் திருமயி,
பெரிய பூமியை யரசுசெய்து விராயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப் பிரார்த்தித்துவாழ்ந்
திருந்தனன். எ - று (கௌ)

சோம காந்தனுந் சுதனமையும் வனம்புகுத் துணைநாரா
நாம வேற்கர ர சுலபனு ஞானகெம மியனுந்
தாமு மாங்குடன சாரந்தனா நாலவருந் தனழகத்
காமா மாலவனங் சுலந்தனா சிலபகல சழித்தாரா

(இ - ள்) சோமகாந்தனனும் (அவனமனைவியாகிய) சுதனமையும் வனம்புகு
புகவினாநாரகன் அசுநந்ரும பேலேலகிய கையையுடைய சுலபனும் ஞானகெம
மியனும் (ஆகியமக ரிகள) அவர்களுையசனாராகள் ஆகந் நகுபோகளும் செழித்
துள்ள அழகிய பெரிய வந்தையையுடைய சிலபகலகன் சழித்தாரகன் எ - று (கஅ)

சுமசுகி முறமிய வனம்புகு எருவருந் சுனைத்தேன
வீழ்சுகி முறமிய கிழங்குநாய மெனகனி கொணரா
வாழ்சுகி முறமிய மன்னனோ டனைவருங் கைதொட
டாழ்சுகி முறமிய வுநத்திரி யாரதா நடந்தாரா.

(இ - ள்) ஆலோசனையினை மந்திரிகளிருவரும், சுனைப்பொருதியதேன - முகி
நுதுபுத்தகிழங்குகள் - காய்கள் - மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டு வந்து,
வாழ்வியக மனமானது திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன மனைவியையுந் தொட
நது) வழிநடந்து சென்றார்கள் எ - று (கக)

இன்ன வாரவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேந்தன
முன்ன நீட்டிய தவப்பயன முழுவது மடுப்பத
தனைநே நோவருந் தாபதப் பிருகுநோற நிருகு
நன்ன ராசுகி மத்தினுக் கடுப்பநன் னினரால்

(இ - ள்) அவர்கள் இவ்வகையாக நவெனத்திற சூரசரிக்கையில், சோமகாந்
தன் பூவத்திறசெய்த தவப்பயன முழுவதுஞ் சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத்
தையுடைய பிருகுமுனிவா தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் நவல் ஆசுகிரமத்திறசு
சமீபமாக அடைந்தார்கள் எ - று. (கஉ)

பருதி நாயக னுருப்பவா வெப்பினும பரிவுந்
கருதி னுருந் தனக்குநோய காடமெவன பரலகன்

மருளி யேற்றழி ளாகிய வழியிய லீளைப்பு
மொருவ வாங்கொரு தடாகத்தி னீளகரை புறரா

(இ - ள்) சூரியபகவான பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினாலாகிய துன்பமும், நீனைத்தவாகளுடைய மனத்திருத்த துன்புசெய்யும் வலிய பருகைக்கற்கள் பொருத்தி யேறியிறங்குவனவாகிய கழிநடாத விளைபும நீங்குமபடி அவ்விடத்தானே ஒரு சடாகத்தின் கெடிய களையை யடைந்தாராகள எ - று (உக)

வேறு

வண்டொரி பாடமது விண்டொழுதும் ளீர
புண்டரிக மோடெல பூதகிரி ணிரது
கண்டவாக ணெஞ்சு கட வா கதொல வப்புத
கொண்டிருவிந் தூங்குத்தங் கண்டமகிழ் கூந்தார

(இ - ள்) வண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடவும், தேனெனது பெருகெடுத்தப பாய்ந்த வாசனை தங்கிய தாமனையுடன் பலமலாதொகுக்களைப் பெற்றதும், (சனணை) கண்டவாகளுடைய மனமானது அப்புறந் செல்லவொட்டாதது மாகிய அழகுற்றக் குளிர்ச்சிபெற்ற ஓர்தடாகத்தைக்கண்டு களிப்புமிருந்தாராகள எ - று. (உஉ)

அன்புவின வினசொலின் ருமபயன் விநேதுத
தன்புண்டய தெக்கொத் தைத்தழுவி யனலோச
கென்புமுரி யாரினமண மீரங்குளிரி ளங்கா
துன்பமற வந்துதயு தேயநிதை கண்டார

(இ - ள்) அன்பு எனது கலந்த இனசொற்களால் அரிய பலனை வினையச் செய்து, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவர்கட்குத் (சம தெலுமபையுங் கொடுத்தருளியவரைப் - பாலு) மணமமைந்த மிகக்குளிர்ச்சியுடைய இளங்காற்றெனது (அடுத்தோ) உன்பமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக்கண்டாராகள எ - று (உக)

தெளிரதுகுளிர் கூர்ந்தினிமை லோரதுறுப யத்தோ
டளந்தமீயொ ண்கவரி ணாகருமுப காரம
வளந்ததிரும லுய்யலுவுல் ளையமையென மாவு
முளரதுதிரி புள்ளுமற லுண்டெழுவ கண்டார

(இ - ள்) தெளிவுற்ற (முகக்) குளிர்ச்சிமிருந்து இனிமையுற்றப் பொருத்திய பயனுடன் (ருவா இவ்வளவினரேயென்று) அளவிட்டறியப்படாதவரைப்போல [தெளிவாகி, குளிர்ச்சிமிருந்து, சுவைபொருந்து நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாத வாபோல ஆழந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்குமெனனும் தூலினுண் மையைப்போல மிருகங்களுந் கிளரிககொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீரைப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டாராகள எ - று (உச)

பழங்கணுறு வனபசிப பெபமுனி லோராகள்
கிழங்குகொடு நீத்தகிளா தாமகாக காககண்
வழங்குகட ரோனத்தின் வகடிநிலை நீத்தோ
சழங்குணாக ளெனதுகரி சாற்றுவது கண்டார.

(இ - ள்) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்ரும்பொருட்டு முனி
வர்கள் கிழங்கை யெடுத்தகொண்டு விலங்கிய விளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள்
கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசுக கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள்
துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பார்த்தார்கள் எ - று (உரு)

திரண்டிகை சேரவரு சேலகவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழந்நுதயல கொண்டுமிசை வந்நுண்
கரண்டமவழி யோர்க்குதவு றுதுகளித் துணுணு
மிரண்டமெழி யாரசெயலி யம்புவுது கண்டா

(இ - ள்) கூட்டங்கொண்டுகொண்டை படைப்படி வருகின்ற சபமீன்க
ளாக கொள்ளுகொள்ளப்படிக் சுழன்று திரியுங் கொக்குக்கெங்குமே, நீரில் மூழ்கிக்
கயலமீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேந்து உணுநிறை நீர்க்காசுகை
யானது, ஏழைக்குக்குக்கொடாமற் சந்தோஷிக்கும் உணர்வையுடைய நிலையையு
முண்டாதவர்கள்து செயலாக காட்டாந்தப், எதிரே கண்டார்கள் எ - று (உரு)

அனநிலும் கனநிலும் நகுநிலையி னீங்கா
தொனநியமு யங்குநிறை யோடிடைக டேர்து
மன்றல்கமழ் கோட்டிடைவ நிக்நுமுதி காம்ப
கனநினவ ரனநினில் காட்டவெது கண்டா

(இ - ள்) அனநிலும் அணநிலும் அநிய துணையாகிய ஒன்றினின்
றென்று சீங்காமல், பொருந்திய கோத்த சிறகுகளுடன ஆராததைத்தேடி வாசம்
வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிகக் காமம் பழகத்தவர்களுடைய அனநின்றன
மையைக் காட்டாந்தப், எதிரே கண்டார்கள் எ - று (உரு)

திங்களைவி லைந்தமலா தேரநுமுதம் வாடி
பங்கயம் லாத்தொளிப ரம்பவொரு சிராய்த்
தங்கியவ னிச்சொலா தமமினுமவ நற்காத்
துங்கமுனி வோநிலைமை தேற்றநெடுகி கண்டா

(இ - ள்) சந்திரனை விரும்பி மலாகின்ற தேன பொருந்திய குமுதமலர்கள்
வாடாந்தபவும், தாமரைமலர்கள் வீக்கித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொ
ருந்திய அனிச்சமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் உறவினா பகைவெனறு களியாமல்
உருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாந்தப், எதிரே கண்ட
ார்கள் எ - று

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலாவது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலா
வது அனிச்சம் எப்பொழுதும் மலாந்துள்ளது (உரு)

மிகத்திற னுணமெலியா தமமின்மிறை செய்தங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீன்க
டக்கசிறு மீனுடற் றைப்பவ்வி துணுணு
வெகுகரிவா புட்குகைக் ளாவதெது கண்டா

(இ - ள்) மெலியவர்களிடத்தில், மிக்கவலிமையால் துன்பமுண்டுசெய்த
அவர்களுடன சமானமாக அழிகின்ற கீழமக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தகுதி

யாகிய சிறுமிக்களை உடல்பூரிகளும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இராகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள் ஏ - று. (உக)

அன்னமொடு நேயிருரு காரணுகர் தாரா
மன்னுகிரல் கமடபுவனா நாராமலி போதா
வென்னவும் பெபலினா யீநதுசிவ நேரு
நன்னாநறு நீரககராயி னன்னுபொழில் கண்டார

(இ - ள்) அன்னசுதாடன சுககரவாகப்பன் கோழி ஆலரினகளைக் கின்னுந் தாரா பொருந்திய மின்னுகுசுதி சம்பங்கோழி வளாகின்ற நாரா பெருநாராழதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமெப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்து (யாவனாயுங்காக் குஞ்) சிவயிரானையொத்துள்ள நல்லவாசந்தவகிய நீரினகராயிற பொருந்தியசோலையககண்டார்கள் ஏ - று (க௦)

வேறு

மயிலாலுவ குயில்கூவுவ வரிவனாடிசை முரலவ
பயிலபூவைகள் கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயிலவாளவீழி மடவாரென வலாபூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவா புறமேகுற விரிபூநுகினை மிடவா.

(இ - ள்) மயிலகன நடுக்கின்றன குயிலகன கூவுகின்றன கீற்றுப்பொருந் தியவனுகென இசைப்பாட்டுபொருவன பழகிய நாகணவாயப்புடகன கிளிகளுடன சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன கூடமைவாபந்த வாளபோன்ற விழியை யுடைய மாதாளைப்போல மலாநதபூங்கொடிகள அசைவன வெயிலைச்சிந்துரு குரியன புறஞ்செல்லுமபடி விரிந்த பூங்கொத்துகன நெருங்கியுள்ளன ஏ - று (க௧)

குழைவாயநெடுமி முகைவாயவிழ குளிராதேனுறை சிந்த
மழையாமென வளாசாதகம வாயவினாடிடை பருக
வுழையாமல ரொழிதேனத னுறுவாயிரு கடைவார
விழைதேனுகா வனவேசையின மிருகாமுக ினைப

(இ - ள்) வளைவாகிப் பரந்த மொட்டிசள வாயாரசிந்திய குளிராத தேன் றுளிகள்கிந்ததலால, வளாகின்ற சாதகப்புடகா (அவற்றை) மழைசுகளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவு, அருகிலிருக்கும் மலரினினறுபிரந்த வண்டுகள் அச்சாதகப் புள்ளின்பொருந்திய வாயினதா இருபுறத்திலுமொழுகும் வீரும்பதகக தேனைப்புசிப் பனவும் வேசையரிடத்தில் மிகக் காழுகையொத்திருந்தன ஏ - று. (க௨)

வெள்ளத்திர ளிடுவண்டலின் விரிவெண்மண லெககா
கொள்ளசசெழு மதுநுண்டிளி கொட்டிகுருகு மலாமேற
றாளளித்ததை மகரநதமுந தளிநுந்தக விரவி
நாளிறபிரி யாநந்தன வனமெண்ண லக்கும.

(இ - ள்) வெள்ளத்தின மிருதியானது உண்டாகுகின்ற நீரகசுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள மேடுகொள்ள, செழிய துண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலாளை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரநதப்பொடியையுந் தளிர் கையுந் தருதியாகக் கலந்து, குளிரச்சியினின்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந் திருக்கும். ஏ - று (க௩)

வேறு

இனையபொழில் கண்டவாக னெய்தினரி றுந்து
புணையுமனை யெழிலுமிது போலலதல கென்றா
நனையவீழு மென்மலாந டத்துவரு தெனறல
கனைவெயிலு முநகதபா காநறிபதை யனறே

(இ - ள்) இத்தகைய கோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நால்வரும் அங்கே)
அடைந்திருந்து அழகுசெய்க வீட்டின் அலங்காரமும் இதனைப்போலவகன்று எனக்
கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலாகளிற் பழநதவா? தெனறறகாற்றா
னது, மிக்கவெயிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது எ - று (கூசு)

வேயனைப கோளிபுடை மேயினளி நூநகா
காயிலைய வேவரக கண்டபடைகொள ினபு
னையிடைய மைநாராந கனமுன்னு நாமப
போயினாக ளாங்கொருநி னுனிளி. அபுகாள்.

(இ - ள்) மூங்கிலையொத்த கோளையுடைய சுசுளமையெனப்பவள் அருகிற்
பொருந்தியிருநகர கோயில்கின்ற அச்சவமவாகிய வேற்படையேந்திய சோமகாந்
மனனன துயிலசெய்கின்றனன அந்ச்சமயச்சில மந்திரி. ள ஆநாரங்கொண்டுவரு
வதை நாடிவிலகிச்சென்றாள் அப்பொழுது ஒருசிறுவன இனிதாகவந்தனன் எ - று.

கண்டனளசு தனமைவரு காம்புநி ருனை
கொண்டனனம கிழ்ச்சிநூல வேறருமா னேபான
மண்டியத வச்சிறுவன வந்திருந லதநால
விண்டதுவ ருக்கதமென வேண்டியிது விண்டாள்.

(இ - ள்) சுதனமையென்பாள் (சனக்கருநே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக்
கண்டு, சிறந்த வேலைத்திய தன மகனான மகண்டனையே (கண்டாள்) போலக் களிப்
புற்று, மிக்க தவததையுடைய அச்சிறுவன (ஆநகு) கந்த நனமையால் வருத்தமொ
ழிந்ததென்று விரும்பி, இச்சனை சொல்லலாயினாள் எ - று

கண்டனள் கொண்டனளென்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சப்பொருளன.

புண்டரிக மெண்குபுழை வாராகைமத வேழங்
கண்டிரவ முந்ததைபுகு கானனமி தனக்
ணண்டரின முந்தனிய பெப்பவரி தாரு
மிண்டுதி லாளுரென மேவினை யாரே

(இ - ள்) புவி - கரடி - துளை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மத
யானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் கெருங்கிய இந்த வனத்தில், தேவசாகியாரும்
ஒன்றியாக வருத்தகரிதாரும் (அவ்வாறிருப்ப) மிகத வனமையுடையாபபோல வந்
தனை. நீயா? எ - று (கூவு)

நின்னுடைய நாமமெது நினையினி தினற
வனனையவள், யாவணமகி முழயனவன் யாவ
னினனவன் மெய்தியதெ தற்கிவ்வயனைத்து
முன்னையுரை யென்னலுமு னிச்சிறுவ னோதும்.

(இ - எ) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விருமபத்தக தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுக்கு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென வினவவும், முனி மைந்தன் (அவ்வினாக கட்டு விடை) கூறத்தொடங்கினான் எ - று (ருஅ)

இருமையும் எடுத்துதவ மீட்டுகுலத் துள்ளே
ஒருமைவரும் யானசிவன னுற்றபெய ரமை
பொருளரிய கற்புதுபு லோமையெனை யீன்றான்
பிருகுமுனி வனவரவு பேணுபுன்ற காகும்

(இ - எ) ஒன்றியாகவந்த யான இம்மை மறுமைப்பலன்களையு மளவிட்டுத் தந்தைத்தேடுகின்ற முனிவா குலத்துப் பிறந்தவன சிவன்னென்பது எனக்குப் பொருந்தியபெயர் சமானமில்லாத கற்பையுடைய புலோமை யென்பவன் தாய் எனனைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன் வந்தது விருமபத்தக நீருக்காகும் எ - று

எனசரித மினனதல தில்லையினி யனன
யுனசரித மோதுவனத் தூடுபினி யாளன்
றன்புடையி ருக்கவரு தனமையெவன பொன்னைப்
பின்புடையி ருத்துமெழிற பெண்ணரசிக் கென்றான்.

(இ - எ) என சரிதம் இகுவேயன்றி வேறன்று தாயே! இனியுன் சரி தந்தையுனாகக் திருமகளையும் பின்புறத்திலிருக்கத்தக்க அழகையுடைய பெண்க டிலையாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினான் எ - று (ரு0)

என்றவுட னேகதனமை யென்பவட னுள்ளத்
தொன்றுதுய ரத்தனையு மொன்றுமொழி யாமே
நன்றுமொழி ரெபதுநய னம்புன்று ளிப்பத்
துன்றுமவ லப்புணரி தோயநதுருகி னுள்ளல்.

(இ - எ) என்று வினவியவுடனே, சுதனமை யென்பவன் தன் மனத்திற் பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிந்தித் தம் மறைக்காமல் நன்றாகக்கூறி, கண்ணினி ன்றம் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில மூழ்கி மனமுருகினான் எ - று.

வந்திடுமு னிசசிறுவன மல்லலி வாணு
மந்தணாகு லத்திலவரு மானற்சிற் பானு
முந்தும்ரு ளாலுளமு டைநதுருகி நீங்கிக்
கந்தமலி தண்புனலக் வாரதுகடு கிட்டான்.

(இ - எ) வந்த சிவன்னென்னும் முனிசசிறுவன் விளக்கமாகிய (தன்) அறி விலும், வேதியர் குலத்திற்கேன்றி மேம்பட்ட சீர்த்தியாலும், முற்பட்ட கருணை யாலும் மனம் நெகருவிட்டுக் கணாகது (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிக்க குளிரத் தீனாக கைக்கொண்டு விலாந்து சென்றான். எ - று (ரு2)

வாயநதபுகழ் நைமிசவ னத்துறவிர சோம
காந்தனவன மேயதுக ஞானதனம் நிரதிர

சோமகாந்தன்பிரஞ்சுமுனியைப்படுத்தப்படலம் ௨௩௩

வேந்தனவ னறபிரஞ்ஞெயத்தவன மைப்பப
போந்தபடி கேணமினென வேபுகலுஞ்ஞுதன

(இ - ள்) புகழ்மறைநத ரைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியாகளாகிய) உற
வினரே¹ சோமகாந்தராசன வனம்புகுந்ததைக் கூறினோம், கேட்டவர்கள் அச்சோம
காந்தமன்னன் நல்ல உண்மைத்தவதையுடைய பிரஞ்சுமுனிவன் விளிப்பச் சென்ற
வகையைக் கேளுங்கனென்று சூதமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று. (௪௬)

சோமகாந்தன லனம்புகுப்படலம் முறழிறறு

ஆங்கு கிருவிருந்தும் - ௭௨௦

சோமகாந்தன்

பிரஞ்சுமுனியைப்படுத்தப்படலம்..

காத ல்ருமபுந தனிமைந்தன காலங் கழித்ததுக் கடிசியதுஞ்ஞு
சோதி வதனம் பரதூங்க துக்கவுளத்தால வாடியதுங்
கோதி நவத்துப் பிரஞ்சுமுனி குறித்து நோக்கி யிவனென்னே
வேத முழந்தான வினைய றிது மென்று சிவனென முக பாரா

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையதிகமும் ஏப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ்
த்துவந்ததும், ஒளிவாயந்த முகமானது பிறதுக்கத்தால துக்கமுற்ற மனதைக்காட்டி
வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றைந் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிரஞ்சுமுனிவா யோ
சித்துப்பார்த்து, *இவன் யாதோ துன்பமடைந்துள்ளான் (அதனைக்) கேட்டறிவோ
மென்று சிவனென முகத்தைப்பார்த்து எ - று (௧)

பாணித் தடுத்தா யதுவனழிப் பருவந் திருந்த துனமுகமு
நாணிச் சிறிதுங் கரவாம் னடந்த செயதி மொழியென்றான
கோணைத் தவத்தான குறிப்பறிந்து குளிர்பூங் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாணச சிறந்த பணிமொழியான மைந்தன முழுதும் வருத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) நீர்கொண்டு வந்தனை அதுவேயல்லாமல், உன்னுடைய முகங்
துன்புற்றிருக்கின்றது வெட்கத்தினை கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற
றைக் கூறுகவென வினவினா வலிட தவத்தையுடைய தன் பிதாவின் குறிப்பையுணர்
ந்து, குளிர்ச்சிபொருதிய அழகிய தாமனாமலாபோன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சி
மைப்பட்ட வ்யாகத தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனென்னென்றுச் சிறுவன் பிரித்துக்கூறு
கின்றான் எ - று. (௨)

நறுமென் புன்னுக் கிறந்தேனை நாறு மொழிலிற் றுணைவனெடு
முறுதல புரிந்தந் திருந்தொருத்தி யுறுமென பெயரா திகளவினவ
மறுவி லவடகு விடுததவடன் வரவு வினவி யறிந்தனன
வினைவ பொழுது நீடித்த தெனியேன் றளவு மினிகேகளாய்..

(இ - ள்.) வாசநதங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வெண்ணை, மணமலீசுஞ் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திய என் பெயா முதலியவாழைக்கேடக, குற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) கசுடறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணர்ந்தேன் தந்தையே! (அத்தனா) காலமிக்கது யான் வருங்கியதையும் இனிக் கேட்பாயாக எ - று

(க)

சவுரூட டிரதத்துத் தேவநகா தனிவாழ சோம காதநனுயிர்
கவாரோய வருத்தப் பெருஞ்செல்வங் கழித்துச் சுதனமை யெனுமனைபு
மிவாசுழர் சீரீன ரிருவருமபி னெய்த வடுகதார நாலவருநகா
மவிரவா ஸுகாத்து நாருமுநதா ரீனய ரதற்கே முகம்புலாநதேன்.

(இ - ள்.) சவுரூட டிரதேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில வாழ்ந்து சோமநாத ராசன் உயினைக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதனமையானும் மனைபுட, மேற்கொண்ட மந்திரித்தனமையுடையா ரிருவரும் பின்வர, நாலவருமாக வந்ததில் வந்தார்கள் அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரசகதையுடையன்டது வருந்துகின்றார்கள் அத்தகாகவே முகம் வாடினேன் எ - று.

கனிகாய கிழங்கு கொணர்ந்தளிப்பக் காத லமைரதா புறம்போர்தார
நனிபூ வணையு பாருநதா னலையு மனைமேற நன்படுத்தா
னிளிபா துணைநோய்க் கெனசுதனமை யிகந்த சுகமும் பெறுநதுயரும்
புனிதா நினைந்து லீனநதுருகிப் பொருமி யெனைக்கண் மொத்தமுதாள்.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்குள காய்கள் கிழங்குகள் (முதலிய வற்றைக்) கொண்டுவந்து கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள் மிக்க மலாச்சயனமுஞ் சுககசாத்தனன்ன துன்புசெய்யும் மணலின்பேறிற் றயில்கின்றனன் இனி இந்நோய் கருத் (தீட்செய்யுந்) துணையாவா? என்று கூறி, சுதனமையென்பவன் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் லீனநது நினைந்து மனமுருகி எண்ணக்கண்டு கூறி விமயியமுதன்ன புனிதமான தந்தையே! எ - று

(இ)

தீம்பா லடிசி றருமபாக்கு சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாம்பான மையினு லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின றெனுங்கோமா
னோம்பா தென்ற காய்கனிரீ ருண்ணும் பாவம் பாவமிது
கம்பா திடுமபை யனைத்துமெமைக் கொள்வ தோவென றாற்றினுள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகவகெடாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இனிமையாகப்பொருந்த லுடமுன் அதுவும் உண்ணற் றினியதனென்றவாகரும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவாத்தென்ற காயையுங் கனியை யும் நீகாயும் உண்பானோ? பாவம். இது பாவம் துன்பமுழுதுங் குறையாது எம் மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனை எ - று.

(க)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வன்பபும் விரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலாமாலை பூஞ்சுத் தனமா திகளணிந்து
துதிவா னிறையும் பெருதழுங்கச் சுகவா ரிதியின் மூழ்கினோன்
முகிநோய் வருந்துந் துயரக்கடலின் மூழ்கி னானென் றழுக்கின்றான்.

(திரு. கருணாநிதி) திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களிலும் பெருமளவுப் பழம் அளவீட்டும்பாட வும் திருச்சி பெருமளவுத் திட்டம் நடப்பதில் பிறகு, மகராஜ் தந்தைச் சொரிந்த 'மணம்மாள்' அறுதியிட்டுக் கொடுத்திருப்பது உண்மையில், முதிர்ச்சியின்றி வின்னாலகத்தரகனான இத்திரமும் மணம் பெருமளவுத் திட்டம் இப்போதுள்ள பழங்கிடைக்காய், முதிர்ந்தநோயால் வருத்தப்பட்டுத் துன்பப்படுகின்ற பழங்கிடைக்கின்றனருடனான புலவரிடமிருந்து தான். ஏ - ரு. (எ)

[illegible]

பு (இ - ன்.) புத்திரர்கள் புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றும் கலந்தவர்கள் முதலானவர்களிடமிருமிட மணங்களிசுருமபடி ஐம்பொறிசுருத் தெலிடெடுமபடி இனிப பொருள்சுருயே புதிததேம ஆந்தத தேவகரததை விலகி இகத அரிய வண்ந்தை யுசுந்தி மிருகக்ஞேடும எவலிடத்திலு மிருகது குணப மடைதலாக ளாடுரு மென்று எடுத்துகன்ன. எ - ரு (ஆ.)

வேறு

திங்னனி கழந்தென யாவையும் தித்திட்
 திங்னனி ருந்தமுனி பொள்ளருளக் கந்தே
 பெங்னனி ருந்தனரி யமபுசிது வாரீ
 யங்னனி மெதவரை யிங்னனைழ பென்ற

(இ - ன்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன்) கூற, எல்லாவற்றையும்
 உபாசித்த, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன் ஒளரிய கிருபைமிகுந்த, மகனே! அவர்க
 ளைவந்தே யிருக்கின்றார்கள். சொல்லுக நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவர்களை யிங்கே
 யிழைத்துவருகென்றான் எ - று. (க)

தரணையருள் கொண்டவர்க டங்குபொழி னண்ணி
பெருணையருள் காந்தனரெ ழுந்துவரு விரென
முத்துமயிழை வாரதிறுவ னேதிமுன் டந்தான்
மங்கிரிகண் முன்பினவ மறவாந டந்தான்.

(தி - ன்.) (சிவனன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருட்
திய சேரையை யடைந்து, என் பிதா (உந்கன்பேரிற்) கிருபைகொண்டனர். எழுத்து
வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையாற் கூறி முன்னே நடந்தனன்.
மாநிலிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனையையும் நடந்தார்கள். எ - று

இந்தைவழி யேயிணியி னந்ததென வெண்ணி யுற்றமகிழ் வார்க்கும்கூ ளாந்தொடும் வாகது சந்தொரு யேயிவளர் தண்டலை மேந்த பொற்றவெழி லாக்கிடமும் புத்தகன்க ளன்றே.

[illegible]

கே. குறு

புனிமுலை புலவா யுண்ணப் புழைக்கையான் மதமால் வேழம்
வலிகொளகண் டர வததின் வாசவற் கேச நீவ
மெலிவுகண் டிருஞ்சூற பாம்பு விழுங்கினா மயிலக ணல்க
நலிபகை வயிர் மினறி நண்ணின வுயிரக ளெல்லாம்.

(இ - ள்) புலியின் முலையை மாணுனது பருகவும், வலிமைவாய்ந்த சிங்கத்
தின் நீண்ட பிடரிமயிலா, துவாசம்பொருந்திய துதிகையினால் மதம்பொருந்திய
பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூடகொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பார்
த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இணையைக்கொடுக்கவும், துன்புசெய்கின்ற பகைவழி
மீல்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின ஏ - று (கஉ)

பருவமவந் தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயனமி காது
பருவமில் லாத காலும் பற்றுனி மழைதா முாது
பருத்தியோ ரியலபி னென்றும் பயிலவெயில் பரப்புக தென்ற
லொருவிவன காலும் வீசா வுகுபனி மிகையும் ஹீறு.

(இ - ள்) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது.
பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல துளிகளையுடைய மழை குறைவுறுது. சூரியன் ஒரே
தன்மையுடன் எக்காலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான் வலியகாற்றும் தென்றலை
விலக்கி வீசமாட்டாது சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா. ஏ - று.

இசெய்யுளால் எக்காலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இனத்தென்ற
லும் சிறு பனியும் அவருண்டென்றா (கக)

இருதுவேற றுமைக ளினறி யிருததலிற பலவே றுள
தருவுமவா கொடியும் புல்லுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிராய வளங்கண் முற்று மனனிவான புளாயு மந்தப்
பிருகுவாச சிரம நோக்கிப் பெருகுவிம் மிதத்த ராணர்.

(இ - ள்) இருது வேறுபாடுகளிலாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்) இருத்தலால்,
பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படர்கொடிகளும், புற்களும், சகல
செடிகளுந் தளிர்த்து மலர்கள்கொண்டு வாசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களு
நிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆச
சிரமத்தைப்பார்த்து மிகுந்த விம்மிதமுடையவர்களானார்கள். ஏ - று.

இருதுகளை ஆறு கா கூடிர முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவே
னில் எனபனவாம். இவை முறையே ஆவணிமுதல இரண்டிரண்டு மாதங்களாம். (கச)

வனம்படு புண்ட நீச மலர்த்தவி சகற்றி வேதன
வனம்படு புண்ட நீச மணித்தவி சிருந்தாற் பேரண
வினம்படு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனம்பெரு தவமூக் கொண்ட தாபத் னிருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமரைமலர்ப்பீடத்தை யகற்றி,
அவ்விழித்துண்டான புனித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வ
மென்பதிற் பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னினை

சோமகாந்தன்பிருகுமுனிவையடுத்தபடலம். உடுக

தவர்களைய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித்
தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். ஏ - று. (கடு)

தம்பிரான் முகத்து ளொன்று சண்முக ராஜாற் பேரல
வம்பறாக் கமல வாழ்க்கை வானவன முகதது ளொன்றிங்
கும்பர்க்கும் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
மெம்பிரா னறுததா னெனப ரெனவியந தபெபச சாநநரா

(இ - ள்) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக
ஆவதரிததாற்போல, வாசனையகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்
களிலொன்று, இவ்விடத்திலே தேவர்கள் சும்மினை பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை
புணராதவர்கள் யாவரும், (அமுமுகத்தை) சிவபிரான் அறுததுவிட்டன ரென்பார்க
ளென்று சீந்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைநதாகள் ஏ - று. (கக)

கண்டவா கண்ணுன மீட்டுங் காணவுந கூச நீர்சோர
புண்டகு குட்ட யாககைப புரவலன முதனூல வேருந
கொண்டதம பெயாலெவ வேறு கூறியெட மறுபு மைநது
மண்டளிற் படிய வீழ்நது மலாககரங் கூப்பிநினறா.

(இ - ள்) பாரததவர்கள் தமது கண்களால மறுபடியும் பாப்பதற்குக் கூசும்
படி நீரைச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோம
காந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாமகொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகக்கொல்லி
எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருநதுமபடி, பணிநது தாமரைமலர்
போலுங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள் ஏ - று

எட்டுறுப்புக்கள பொருநதப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்
துறுப்புக்கள் பொருநதப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றுங் கூறப்படம. இதனை,

சூதநங்கிதை

“வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத
தலநதனளிற் பணிநதெழுந் தலைகரமற் றிருகன்னக
துவங்குமோ வாயபுயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிவஞ்சுசிறங் கரமுழநதா ளெனுமைநது மிசைநதிடவே.” — எனபதனு
னுணர்க் இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதாக்டுரியதெனப. (கங)

அவரவாக காசோ வாத மருநதவப பிருகு கூறக்
கலாகயிற் கழலா னுள்ளக கரையறு மன்பு பொங்க
வுவரியுண் டெழுந்த கராபோ லொளிவிழி யுறைபப மெய்யி
னிவர்மயிர பொடிப்ப வேப்ப வழுதென வருகிச சொல்லவான்.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் அவரவர்கட்கு ஆசீர்வச
னங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தன்
மதத்தில் எல்லையல்லாத அன்பு அதிகரிக்கவும், உடலின்புருகியுமுந்தமேகத்தைப்போல
ஒளிபொருதிய கண்கள் நீத்துனி சிந்தவும், உடலின்பொருந்திய மயிர்க்கூச்செழிய
வும், வேர்த்தவும், நெய்யைப்போல வருகிச சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - று. (கங)

வேறு

பண்டுபிரி தீவினையின பயனாகி யுடனிடமாக்
கொண்டெழுந்தெ னலமுழுதுங் குமைத்தபெரு நோய்முடித்தாற்
றொண்டபிரி நலவினையுழ் சூழ்நதுபிடர் பிடிததுந்தப்
புண்டிரக மலர்ப்பாதம போற்றலுறும் பயனபெற்றேன்.

(இ - ன்) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின பிரயோசனமாகி, தேகத்தை
விடமாகக்கொண்டோங்கி, என அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியாகியினால்
தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நலவினை யூழானது, என்னைப் பிடர்பிடித்துத்
தள்ள (தேவரீரது) தாமதமல்லாபோன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்
தேன எ - று (கக)

சென்றபல பிறவிகளுஞ் சேருமெதிர் பிறவிகளு
மொன்றியவிப் பிறவியொடு முறுவிழுப்பம் படைத்தனவா
மின்றுனத் து மலர்ப்பாத மிறைஞ்சலினென றவமாகி
நன்றுபிரி வினைப்பயனு நண்ணியவென பாலெந்தாய்.

(இ - ன்) எந்நையே! கீழ்ப்போன பல சன்னங்களும், மேலவருஞ் சன்னங்
களும், பொருந்திய இரதச் சன்னத்ததுடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின.
இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமதமல்லாபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என் தவருத்
வியன நன்மைசெய்த வினைப்பயனகளும் என்னிடத்திறந்* எ - று. (௨௦)

எளியேனகல வியுங்குலமு மீண்டறிவும பயன்பட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மருமபெருமபே றுடையவரே
களியாராத கற்பகத்ததைக் கலந்தவாகருக் குறைவின்றே
யொளியாரந்த நின்தடியை யுறநேற்குங் குறையுண்டோ.

(இ - ன்) ஏழையேனுடைய வித்தைபுகு குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விவே
கமும் பலனடைந்தன. சாமானியனுள் என்னைப் பெற்றவாகளும் அரிய பெரிய பேற்
றினை யுடைவாகளே தேனபொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சோந்தவர்க்குக் குறைவில்
லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனுக்குங்
குறையுண்டோ (இல்ல) எ - று (௨௧)

இம்மையிலே பாவவினை யாதமிழைத்தே னல்லே
னம்மையிலே பெருமபாவ மாறவினே னாகவின
அம்மையிலே பெருங்கதிகா முறுகியுமிந் கேயழியச்
செம்மையிலாக் கொடுமபிணிபெயன் நேகமடர்த தெழுந்ததுவே.

(இ - ன்) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) செறிதம் பாவத்தொழில் செய்தே
னல்லேன். முற்பிறவியிற் பெருமபாவங்களைச் செய்துனேன். ஆண்படியால் மதுபிற
வியிற் பெருங்கதியை யடைந்தமக்கிய உறுதிப்பாடும் இப்போழுதே யழியும்படி செம்
மையின்வாத தொழுநோயானது என்னுடைய தேகத்தைத் துன்புறுத்தித் தோன்றி
யுள்ளது. எ - று. (௨௨)

தெய்வத்தாற் றுள்ளதே னவுட்கமந் திரங்கனினால்
தெய்வத்தாற் பிணிபுருந்த வுருந்தியுந்தான் வுருந்தாம

சோமனந்தப்பிரகுமுனிவருடைய பிறப்பிடம்.

125

விருந்தவையெழு வந்தமொருநீ கொணுவளச் செய்து வினாந்ததினிப்
பெருந்தவனின் னொருளன்னிப் பெயர்க்குமொரு முருகதில்லை.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தினாலும் தானத்தினாலும் அவுடதத்தினாலும் மற்ற
ரங்கனாலும் வந்திய விப்பினி வருகத வருகதியுந் தான் வருந்தாமற்படியிருந்து,
அவையாலும் எருவும் நீரும்போலவகொண்டு உளாகது பெருகியது பெருந்தவமு
டைய பிரகுமுனிவரே! இனிதே தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை) யொழிக்கும் ஒரு
வருந்து (வேறே) இடையாது எ - று (உக)

விலங்குப்பற வைகணமற்றும் விழுத்தவநீன னுச்சிரமத
திலங்குபகை வயிரமுரு தின்பமுறக காண்டலிற்றை
றுலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுககையேன மனைவருந்தா
தலங்கியினி யழிபுடமனக கையமிலை பையமிலை

(இ - ள்.) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகமகளும் பறவைகளும் மற்றுள்ள
னவுந் தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்தில விளங்கிய பகைத்தனமையைப் போருந்தாது
களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுகின்ற கையையுடைய என்னைத்
துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருத்தாமல இனிச்சிறுகியழியும் (என்பதில்)
எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமில்லை. எ - று (உச)

எனவுரைப்ப பிருகுவெனு மிருந்தவத்தோ னுளகாரது
தனதுளத்துத் தியானித்துச் சாராதபிணி முதலுறு
கினதுவிழை வினைமனனா கினமலனா ருளகூட்டு
மனமுனைந்து தவருது வருமினாப்பா றுகியெனறான.

(இ - ள்.) எனறு சோமகாரதன கூற, பிருகுவென்று சொல்லும் பெருந்தவ
முடையவர் கருணைமிருகது தன் மனதில தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச்) சமப்பித்த
கோயின காரணத்தை யோசித்தது, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலரகிதனாகிய கடவு
ளுடைய திருவருள கைகூடச்செய்யும் மனவருத்தமுற்றத் தளரவேண்டாம். வழி
வந்த இனாப்பாறுகவேனனா. எ - று (உடு)

உழையிருந்தோ பிருகுமுனி யுரைத்தகுறிப் பிணையுணாது
விழையினாப்பூர தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந்
தழைத்தருநால் வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பக
கழைசுளியுந் களியானைக் காவலனு தியாமகிழந்தாரா.

(இ - ள்.) அருகிலிருந்தவர்களு பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து வீரு
ம்பததக்க வசந்தவகிய மலரெண்ணெய முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு முழ்கு
வித்து, அறுசுவைகளும் பொருத்திய நால்வகை யுணவுகளை யுந் தக்கபடி யுண்பித்து,
உபசரினாசெய்ய, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை
யெவருந்திட அரசன் முதலானார் அகங்களித்தார்கள். எ - று

அறுசுவை: கார்ப்பு - துவர்ப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவர்ப்பு
எனப்படும். நால்வகை யுண்டி உண்ணல் - தின்னல் - நக்கல் - பருகல் எனப்படும்.
இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தின்னல் - தேன் முதலியன
நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன் உயிருல் ஒன்று தட்டி ஐ
தென்னத்துணாண்டு. (உடி)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவந்துப் பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் கரத்தாச னடுத்ததுரைத் தலவனவற்குத்
துன்றுதி வினைநன்மை சூழ்ந்துரைத்த வவவிரண்டு
மின்றுக. துவன்முறையே பெனக்குத முனியியம்பும்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான கைமிசாரணிய முனி
வர்கள் கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில் வேற்படை
தாங்கிய சோமகாரதமன்னன அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகார்
தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நலவினைகளை யாலோசித்த கூறிய அவ்விரண்டையும்
இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று சூதமுனிகள சொல்லலாயினன், எ - று.

சோமகாரதன பிருகுமுனியையடுத்தபடலம் முறமிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசுஎ

சோமகார்த்தன்றிவிவரப்படலம்.

கருவினை வேரோடுங் ககோரத மாதவப
பிருகுவின பேராள பெற்ற மன்னவன
நிருவிய லததினஞ் சென்ற மறறைநாட
பருகிவர தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்.) பிறவியை வேரோடும பறித்தெறிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகு
முனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகார்த்தராசன், செலவமமைந்த அந்
றையதினங்கழிந்த மறுதினத்திலு, சூரியன (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்
னமே துயிலொழிந்தனன். எ - று

சோமகார்த்தன தனதுயரகலத்தக பிருகுமுனிவர் கருணையையடைந்த தின
மாதலின் அதனைத் “திருவியலற்றைநான்” என்றான். (சு)

நாடகடன முடித்தன னுங் மைவகை
வேடகையும விடுத்தருள விரவு மெய்ததவன
ருட்கம லங்களைச் சாராது தாழ்ந்தவன
வாடகடைக் கண்டா மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்.) நித்தியகருமத்தை முடித்தனன் பொருந்திய ஐவகை வேட்கையு
மொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திரு
வடிந்தாமனைகளை யடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்
வை யுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தனன் எ - று. (உ)

வேடடன வேட்டவா விளைக்கு மைங்கரன்
சேட்டொளிப் பதமலர் சேர்ந்த மாதவன்
வரட்டுமிப் பிணியினை வாட்ட ஸாமென
விட்டிய பழினை யெடுத்துக் கூறுவான்.

(இ - ன்.) விரும்பிய யொருங்களை விரும்பியவகையே யுண்டெய்யும் ஐந்து திருக்கரையையுடைய விராயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச் சேர்ந்த பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிகா (சோமகாந்தனைத்), தன்புறுத்துகின்ற இத்தக் கொடுமையை யொழிக்கலாகுமென்ற, (அவன்) தேடிய பழுவியை யெடுத்தச் சொல்லவாயினா எ - று (க)

ஒன்னலா மணிமுடி யுரிஞ்சுந தாளினேய்
மன்னிய விர்தமால வரையி னோபுறங்
கொன்னெடு நகரங்கொல லார மெனறுங்
தநநகா நாய்கனல லறியின மிகளுளான.

(இ - ன்.) சத்தருகளுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனே! நிலபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர் பக்கலில் பெரிய கொல்லாரமென்னும்கரமொன்றுள்ளது அநகரத்து வாத்தகன (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன். எ - று.

நாய்கன் - வணிகன்

(ச)

சிததுரு வபபெயா சிவணி வாழ்தரு
மத்தகு வணிகனுக் கானற கற்பினுண
மெத்தெழிற சுலோசனை மெய்தத வத்தினுற
புத்திர னெனவுனைப் பொறப் வின்றனை

(இ - ன்.) சிததுருவென்னும் பெயராயுற்று வாழ்கின்ற அந்த தருதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிக்க சுலோசனை யெனப்பவன் மனைவி அவர்கள் உடலவருநகிசு செய்த தவத்தினாலே உண்பை புதவவனாக அழகு பெறப் பெற்றார்கள. எ - று. (க)

காமந்த னெனுமபெயா கலந்து பாலனு
யேழுறு தருணமவந தெயது செவவியிற
ரோமறு குடுமபினி யென்னுந தோகையைத்
திமுனர் வரைந்துடன் சோத்தி னுனரோ.

(இ - ன்.) காமந்தென்னும் பெயாபெற்றுப் பாலவயதுடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில், (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடுமபினியென்னும் பெயராயுடைய மயிலின சாயலையுடையவனே அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினான். எ - று. (க)

இடுமபெயர்க் கேறபுற வெழுலா மைநதரை
யடுமபடை வாட்டணி னைவா மாதரைக்
குடுமபினி யீன்றனை குலவி வாழுநான்
கடுப்பழ றுநதைவான கதியிற சென்றனை

(இ - ன்.) (குடுமபினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி ஏழு புத்தி சர்க்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்டபைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அக்குடுமபினியென்பவன் பெற்றான். (இவ்வாறு) கூடி வாழும்காலத்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினான் [மரித்தான்.] எ - று. (ச)

வருந்தியன் னைடிமனு மரணஞ் செய்தன
 டிருந்திய காவலா தீரப் படடியாய்
 முருந்திள முழுவலவே சையரின முன்னிரீ
 யருந்தன மனைததைபு முழிவு செய்தனை.

(இ - ள்) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அதுமரணஞ் செய்து கொண்டன திருத்தமாகிய தாயதநதையாகளித்தலால் திருடனாய், முருந்து போன்ற இளமைவாய்ந்த பலவரிசையையுடைய வேசையாசகத்தில விரும்புறது, நீ அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை - எ - று

அதுமரணம் - கணவனிறந்தது பொருது தானுமிறத்தல். இஃதுடன் கடையேறுதல் முதலியன முருந்து - மயிலிறகின அடி. (அ)

தருமமன ஸனகசுனத தாரஞ் சாற்றவும்
 பொருளவரு வாயகலம் புனியில் லாதினய
 பிருமனப பெண்டி ரிழந்தில் லாமைய
 மருவிமிக கிரகதுஞ் ஞாவ முங்கனை.

(இ - ள்) இஃதுனக்கு நீதியனறென்று, உன் மனைவியானவள் செல்வமும், (கோவனாய்) பொருளவரச்சக்கவழிகள் கபலகள் நிலங்கள் வீடுகள் முதலியவற்றை, இருமனப்பெண்டிரர் போகக்கூடாது, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிகவும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை - எ - று

தாரம்-மனைவி இது தனக்கணவனாக மனகலதாரமணியப்பெற்றவனென்பது

இருமனப்பெண்டிர் - வேசையா இவ் அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக நடப்பவராத்வின இவ்வாறழைக்கப்பட்டனர் (க)

உ - று

பொயசுரு ள்ளாததும் பொய்யுளாததுங் குறையுளாததும் பொருளிடடிமைசுருழ படைக்கட பொதுமாதா மகிழ்ச் சிலநாள வழங்கினைபினகைசுரு டகம்பா டகங்குழைபூண் கலமா திகளுங் களவாண்டு மெய்சுருழ் மகளிர் கற்பழிந்ததும் விடரிற் சிறந்தோ னாயினையால்.

(இ - ள்) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியிற்) பொருளசம்பாதித்தது, மையெழுதிய வேட்படைபோன்ற வீழியையுடைய வேசையா களிப்பெய்ச்ச் சிலகாலங் கொடுத்தவாற்னை. அத்தனபின்னா, கையிலணியத்தக்க சூடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாத்திரங்கள் முதலியவற்றைத் திருடியும், சத்தியக்காப்புடைய கற்புடை மகளினைக் கற்பழித்ததும் விடர்களிற் சிறந்தவனாயின - எ - று

பொதுமாதா - யாவாக்கும் பொதுவாயுள்ளவா முறை முதலியன கொள்ளாது பொருள்கொடுப்போலுக்குப் பெண்டாயிருந்து உடனே விலக்குவோர். விடன - வஞ்சகன். (க)

மைந்தா மகளி ரொடுமபசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணினழிச் சிந்தை தளரந்து குடுமினியோய்ச் சேர்ந்தாள் பிறந்த மனைபின்னுமந்த நகரி லிருந்தமது வாராது களித்து முறைநிறம்பிப் புத்தி விழந்த படியெந்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

(இ - ள்.) (உன் செயல்க ளீர்த்தனமையவா றிருந்தமையின்) குடும்பினியென் பவன் தன்புதல்வர்களும் புதல்வர்களும் தானும் நாடோறுமபகியால்வருந்தி, காப்பாரில லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சோந்தான் அதனபின் னும் நீ அந்தப்படணத்திலிருந்து கடருடித்துக் களித்து முறைதவறி மனம் வீறும் பியவகையே யெவலாத திவினைகளையுஞ் செயதனை. எ - று (கக).

வேந்த னறிந்து கடித்தற வெயய வனத்திற் களவரொடு
போந்து பதிக ருயிரகொன்று பொருள்கைக் கவாந்து ல்லவகாதி
யேந்து படையா லழித்துமரு திட்டாறலைப்போ னாயுகொன்று
மாய்ந்த வவாதம் பொருணமாதா மறுங் கவாந்து றுநாதனையால்.

(இ - ள்.) (அதனை, அநநகரத்து) மன்னவனுணாந்து வினாந்து உணை (அந நகாவிட்டு) விலக்க, கொடிய காட்டில் திருடாகளுடன் சோந்து, பதிகருயிரைக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (சேர்த்தில்) தாங் கிய ஆபுத்ததாற கொன்று, மருந்துவைத்து, வழிப்பறிப்போனாயும் மாயத்து, இறந்த அவாகளுடைய பொருள்களையும் மனைவிமாமகளையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை எ - று

பதிகா - வழிசெசுவோரா

(கஉ)

காதல வேத முழுதுணாந்த கணவாத தன்னென நெருமறையோன
போத வாற்றி நெதிரோடுகிப் பொருகுகென் றடித்துக் கமபிடித்தாய
மோது கால னூதெனலே முன்னி நெருநீ ரெட்டுத் தகிட
டாத காதிங் கெனைக்கோற லரிய பொருள்கொண் டொழிதெனறான்

(இ - ள்.) (அவவாறிருகலையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையுங் கற்ற கணவாததன்னென்று சொல்லும் தெதியனெருவன் வர, (அவனை) வழியெதிரே பா தது வினாந்த சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை அவன் மோதுகின்ன காலத்து னைப்போல நினைத்துப் பயந்து பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொவது தரும் மன்று. என அருமபொருள்களைச் சூறைகொண்டு செல்லுகவென்றன எ - று

முன்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன முடிந்தாள பிதிரா கடனமுடிப்பப்
பின்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா
ளன்னு டனக்கோர சரணிலலை யதனு லளியே னுனக்கபயங்
கொன்னே கோறல் புரியாது குலவும் பொருள்கொண் டொழிதெனறான்.

(இ - ள்.) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன (அவளோ); இறந்தன பிதா கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னா மறொரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன (அவளோ) பிள்ளைபெறுத (இளம்) பருவமுடையவன் அவளுக் கோ ஆதரவுமில்லை, ஆனபடியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம். வீணாகக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுததுச்) செல்லுகவென் றனன் எ - று (கச)

களளே காமம் கொலைகளவுட் கலந்த தொனறு யினுமிழுதை
கொள்ளா துயாநதோர் கொளுத்தறிவைக கூறு மவைநான் கினுமென்று ம
விள்ளா வெருநீப் னவன்மொழி வியன்பா ஹையிற்கொட் டியதறிப்போறு
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம் சாயை சார்க்ககிலே.

(இ - ள்) கன்னூல் காமமூலம் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்ததொன் றானாலும், (இவ்விடயத்தில) உயாந்தோ கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன் கொள்ளான. சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எககாலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியை மொழி யைச் சிறிதுங் கவனியாது, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ கினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்] பிரமகத்தி (அதனால் உணனைத்) தொடர்ந்தது ஏ - று (கடு)

பன்னு னுநுநது பயனசிறிது பயப்ப தேனு நல்வினையே
யின்ன மையையஞ் சுநாபுரிவ ரிமுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்ன முிகையிற் புரிநதுழி சென்று நரகத் துயருழப்பா
மன்ன வினிப்புண ணியங்கேனைமோ வென்று பிருகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) தீமைக்குப் பயப்படுவோர் பலரான அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நரகமும் தையே செய்வார்கள கீழ்மகன் அற்புத பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான் சோமகாந்தனே! இனி நீ செய்த புண்ணியத்தையுங் கேட்பா யாவென்று பிருகுமுனிவன் எடுத்துக்கூறலாயின ஏ - று (கசு)

சோமகாந்தன நீ வினைபாடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எகாந்.

சோமகாந்தன் நல்விவனப்படலம்.

சொன்னவாறுநீ, துன்னுகானிடை,
மன்னிவாழ்நா, என்னலெய்தியை.

(இ - ள்) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வர முகையில துன்பத்தையடைந்தாய் ஏ - று (க)

நடுக்கநதநிதி, யடுக்குமவனகப்,
மெடுக்குஞ்சுநதியுந், கொடுக்குநகாசமும.

(இ - ள்) நடுக்கத்தைக்கொடுந்து அச்சங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக் கின்ற வாறுதியும், செலுத்துகின்ற கோழையும். ஏ - று. (உ)

மூப்புமுற்றறக, காப்புந்கைவிட,
நீப்பருநதுயாக், கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காவலுங்கைவிடவும் நீக்குத் தரிய துயர் மிகுதியும் உண்டாகவும். ஏ - று. (ஈ)

வேறு.

சாதந் துயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
ரோத்தக்குமொன்பொருளும்யானும்

போதக்கடியாகியெனவிஸின்
மாதுகொருதுதினைவிடுததாய்.

(இ - ள்) மரணத்துக்குண்டாயிற்று. வினாவாகச் சொல்லத்தக்க வொளி வாயந்த பொருளும் யாளும் வர (செல்வனிடத்து) விலக்காதேயென்று உன் மனையாட்டிக்கு ஒரு தூதனைச் செலுத்தினாய் எ - று (ச)

இலவினமாத - மனைக்கிழத்தி, மனைவி.

இனையாதிருளோகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமறையருநேரக்கி
களைபூங்கமுறகாவலனெறுகரு
நினையாதகலெனறுமிகநீத்ததா

(இ - ள்) வருந்தாமற்படி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதுவனை உன் மனைவியுடன் மறுள்ளோரும் பாத்தது, ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக்கழலணிந்த அரசன் (அறிந்தால்) தண்டஞ்செய்வான் (ஆதலின்) எம்மை நீனையாது நீங்குகவென்று மிகவும் விலக்கினாகன எ - று (ந)

இனியாதுசெய்வாமெனவிருந்து
தனியாமனமோடுதகவெண்ணி
நனிபேரன்பிறப்பினுறுநன்மை
முனியாதுனைமுறவிதுசெய்தாய்

(இ - ள்) இனியாது செய்வோமென்ற ஒன்றியான மனத்துடனிருந்து மிகவும் யோசித்து, மிகுதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற பொருத்திய புண்ணியங்குமங்கன முதிருமபடி கோபியாமல இத்னைச் செய்தனை எ - று (க)

உலகோரறியாதுணியிரந்து
கலனடைபொன்னாதுகவாந்தேகும்
விலகாநெருவேதியனைநேரக்கி
குலவேதியாககொணாகவென்றாய்.

(இ - ள்) உலகினருக்குத் தெரியாமல உன்னிடம் யாசித்து, ஆபரணம் ஆடை பொன் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு செல்லும் உன்னைப்பிரியாத பிராமணனைப்பார்த்து, சிறந்த அந்நணர்களை யழைத்துவருகவென்று கூறினை எ - று

உலகினரறிந்தால் தான் பதிதனிடத்திற பொருளேற்றதற்காகக் குலாசாரங் கெட்டவெனன்று விலக்குவராதலின் “உலகோரறியாது” என்றா. (எ)

அன்னுனபலவாசசிரமநண்ணி
மன்னுதரவானமுனிவாவமமி
னன்னுய்கனயந்தினிதலிககும
பொன்னுடைபொறுண்பெறுதற்கென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் பல ஆசிரமங்களை யடுத்தது, முனிவாகனே தல்ல வணிகனெருவன் வீரம்பி யினிதாகக்கொடுக்கும் பொன் ஆடை அழகிய ஆபரணமுதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பொருத்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் என்று கூறினான். எ - று. (அ)

உன்றி துணராதவரடுத்தா
ரனரூதரவாலடிவணங்கி
நினரூயகிணேநாககிமுனிவோக
ணனறேயெனநககிதுமொழிநதார.

(இ - ள்) அவவேதியாகன உனதீமையை யறியாமல (உன்பால் தானம்பெற) வகதார்கள அப்பொழுது நீ ஆசையுடன் அவாகன பாதங்களைப் பணிந்து நின்றனை. முனிவாகன உண்ணப்பாத்தது ஆ' நனரூயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள் எ - று (க)

வேறு

பாவியென்றறியா திங்குப படாநதனம் பாவியுனை
மேவினா கண்டோர கேட்கோ வினமபிலே ரிரந்தோ ரெல்லாந
திவினைச சிமிழ்ப்பிற படடுச செநிரந குழப்ப ரதறற
ருளிலுன பொருளை யெல்லாந தருமநீ விழைநதா யாயின

(இ - ள்) ஐயோ! நீ பாவியென்றறியாமல இவ்விடத்திற்குவருதோம். பாவி! உன்னைச் சமீபித்தவாகளும் பாதத்தவாகளும் (உனபெயரைக்) கேட்டவர்களுக்கு சொன்னவாகளும் (உன்னிடம்) யாசித்தவாகளும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாற பதிக கப்பட்டு, நெருங்கிய நரகத்திற றுனபுறுவார்கள் ஆதலால் எண்ணிலலாத உன் பொருள முழுவதையும் நீ தருமஞ்செய்ய விருமபுவாயாயின எ - று (க0)

நெடிப்பி வனததி லோசாரா நினமலக கணேசன கோயி
லடிமுதன முடியின காறு மலாசெழுந தருவன மாநதா
குடிகொளு மகமு நனகு குயிறுறுதி யென்று நீங்கிக
கடியறன மனுக்கன மூழ்கிக கணித்துள்ள தூய ரானா.

(இ - ள்) சிவவணிகன பொருந்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மல ரகிதனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலை, அஸ்திபாரமுதற் சிகரம் வரையிலும், அலாநத் செழுமைதங்கிய மரங்களையும், இராககாலத்தில மாதுடா வசிகளும் வீடுகளையும் நனரூகச் செயலிப்பாயாகவென்று கூறி (அவளை) விலகி, வாசம்பொருந்தியநீரில் மந்திரபூவமாக ஸநானஞ்செய்து ஐபஞ்செய்து மனம் பரிசுத்தமடைநதவாக ளானார்கள் எ - று (கக)

கடும்புகை விட்ட வாறுறு கரிசிலா கரைநத வாறு
மிடுமைபவந தமிழ்கு மாறு மெண்ணியெப பொருளு மன்றப்
படுமையப பால வாகப பண்ணுவ தைநகைப புத்தே
ணெடுமெபருக கோயி லனநி யிலையென நினைவுட் கொண்டாய்.

(இ - ள்.) உறவினர் கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவர்கள் கூறிய ழகையும், (வயோதிகத்தால்) துன்பம்வந்து வருத்தம் வகையும் யோசித்து, எல்லாப் பொருள்களையும் பலனபெறந்தன்மையாகச் செய்யயத்தக்கது ஐந்த திருக்கோங்களை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருக்கோயிலன்றி (வேறு) இல்லை யென்று மனதிந்தொண்டனை. எ - று.

கடும்பு - உறவினா

(கஉ)

ஈட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில சாரந்து
கோட்டமி லாத வனபு குடிக்கொள வனாதி யான
சேட்டொளிக் கணேசா கோலத திருவுரு விருப்பக கண்டு
வாட்டமுற் றெழிந்து தாழ்ந்து மருங்கு சூழந் தாடிப் பாடி

(இ - ள்.) (அநீதிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன, விசாலமான வீராயகப்
பெருமான திருக்கோயிலை யடைந் து, கோணுதலிலலாத பகதியானது (மனதிற) குடி
யிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற
நிருப்பப்பாத்தது, வாட்டமுழுவுது மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆணந்தக்
கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி எ - று (கரு)

கமமிய நூதி பேரணைக் கருவியோ டடுப்பக் கூவி
வீமமொளிபூ பொன்னாற் கெறபக் கிரகத்தை விளங்கச் செயது
செமமணி யாதி செம்பொற் றகட்டிடைச் செய்ந்நு முன்னே
கொம்மெனப் படுத்தது நான்கு கோபுரங் திசைகொ ருக்க.

(இ - ள்.) கமமியா முதலானோரை ஆயுதங்களோடு வரும்படி விளித்து
பூரித்த வெளியையுடைய பொன்னாற் கெறபக்கிரகத்தை விளக்கமுற்செய்தது, பஹு
ராகமுதலியவற்றைச் செம்பொன்னாற் செய்த தகட்டிற் பதித்தது முன்னே விரைந்து
நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செய்வித்து எ - று

கெறபக்கிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம் இஃது முன்னுள்ள அரையை
அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள வீடம் அததமண்டபமென்றும், அதன்முன்
னுள்ளது மகாமண்டபமென்றற்கு சொல்லப்படும். (கச)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பள்ளி யாக சாலை
விண்டொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற் கலலாற்
கண்டவிட மிகையாற் காழகத்துக் கடிமிசு மாததரல வெவவே
றண்டாகம் மியனு நாண வழகுற்ச சிற்பத் தாகுகி

(இ - ள்.) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பள்ளி யாகசாலை ஆகாயமளா
விய மதில முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், சவலாலும், இட்டி
கையாலும், வயிரமுற்றுக் கணமிக்க மாததாலும் வெவ்வேறுகத் தேவகமமியான விச
க்வகனமனு நாணுமபடி சிற்பநூற்படி அழகாகச் செய்வித்து எ - று

இட்டிகை - கருங்கல.

(கடு)

வாயிலக் னானகின் முன்னு மணிப்புறற் றடாகந் தொட்டுக்
கோயிறன் புறத்து முற்றக் குலவுமா ராம மாகுகித்
தாயினு மிளியராக் கான தமனியப் பாததி ராதி
யாயின் பின்ன ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடா
கங்கனெடுத்தது திருக்கோயிலைக்கு முழுவதும் நெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து,
தாயைக்காட்டிலு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாததிற் முதலி
யன் செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால் (ஆகமோத்தமாகப்) பூசைசெய்வித்தது. எ - று.

நாடகக் கணிகை மாதா நல்லிய மியம்பு வேராகண்
மாடக யாழின வல்லோர வாகனங் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற செய்த வணிகலம் பிறவு மலக்ச
சேடகம் பொலிந்தோர போற்றத் திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ள்) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதாகளும், நல்ல வாத்தியங்களை முழக்
ருவோர்களும், முற்காணியமைந்த வீணையில வல்லவாகளும், வாகனம் ருடைமுதலி
யனவும், பொன்னும இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக.
ஆகாயவாகனமும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னனஞ் சிறப்புப் பூசை யிறுநறியே சிலநாட செல்லத்
துன்னிய வாழ்க்கை நானுந் துலைத்தது கால தூதா
முன்னினா பிடித்தது வீடுக்கு முறைபிரிந் தீர்த்துச் சென்று
கன்னவில புயத்துச் செங்கோற் காவலன் முன்னா விட்டார

(இ - ள்) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலநா
ல்கழிய, பொருந்திய (உன்) ஆபுட்காலமு மொழிந்தது இயமதுதாகள நெருங்கி
(உண்ணை) பிடித்தகூட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த
தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள. எ - று (கடி)

சினம்பொழி தரும் வேந்தன் சித்திர சூதந்த கூவி
யினமபிரிந் தடுத்த வினனு னிருவினை யின்று காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் செப்பதி யென்ன வன்னுன
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்) (பாலிகளைக் கண்டமாததிரத்திற) கோபத்தைச் சிந்தும் இயம
தருமராசன் சித்திரசூதத்தன்னென்றுங் கணிகளைக் கூப்பிட்டி, தன்னினத்தானா விட்டு
வந்த இவன் இன்றையவராய்ல தினந்தினஞ் செய்த நல்லினை தீவினைகளையெல்லாம்
(கிரமமாகச்) சொல்லுகவேனக்கேட்க, அவன் மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல
முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னா இதனையுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கக)

பிறந்தநாட டொடங்கி யிளனான் பேணிய தனைத்தும் பாவ
பிறந்திடு நாளிற பாவத் திட்டிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரணங் காககித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மறந்தழை தரும் வேந்தன் மதித்திது வகுக்க வுற்றான்

(இ - ள்) பிறந்ததினமுதல் இவன் செய்தவை யாவும் பாவச்செயல்களே.
ஆனால் (இறக்குவகாலத்தில்) தான் முன்னாப பாவவழியிற்றேடிய பொருள்கள் முழு
வதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணைசூழாத்திக்கு விந்யோகப்படுத்தி (திருக்கோயில்
முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்துள்ள என்று கூறினான். (அதனைக்கேட்ட) கோப
மிகுந்த இயமதருமன் யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். எ - று. (உ௦)

பஞ்சியின் மலை ளெல்லாம் படுத்திப் பொறிப் டென்ன
கிஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன் பணியான் மாய்ந்த
செஞ்சிய துளது தாறு மிருநிலத் தலதில ளென்று
நெஞ்சுந் மதித்து நினை ளெஞ்சேலென முகத்தி ளென்கி.

(இ - ள்.) பஞ்சியின் மலைகளெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிப்பட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செய்த) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் விராயக்கடவுள் திருப பணியால் ஒழிந்தன மிகுந்துள்ளதும் பெரிய பூமியில் அனுபவிப்பதல்லது இருகு (அத்பலிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்த, உன்னை விரைந்து முகத்திற பாத்து. எ - று. (உச)

அளவறு பாவஞ் செய்தவ் கற்பமே நன்மை செய்தா யுளவிறு பயனு முன்ன ருருப்பது நுகாதி கொல்லோ வளமலி நன்மை முன்னா மரவுதி கொல்லோ வென்றா னிளகீய் நெஞ்சி னீயக கின்பமே முன்ன ரென்றாய்

(இ - ள்) கணக்கற்ற பாவத்தைச் செய்து நெறி நன்மையே செய்தனை உன் னளவாகிய அவ்விருவகைப்பயனிலும் முதலிற பாவத்தை யனுபவிப்பையோ வன் மிக்க நன்மையின் பலனை முதலல்லுபவிப்பையோ (எதைவிருமபுகின்றனை) என் வினவினை உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இன்பமே முதலில் (அத்ப விகத்தக்கது) என்று கூறினா எ - று (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றின னீயும் வெந்தா யிப்படி மீது முள்ள ரெய்தரும் போக மூழ்கி யுப்படி யின்ன நோயின னுழகுகின்ற யி னுவுந் திரக கைப்பிடி கனிபோ லாவகைக கடவுடோப போற்று கென்றன

(இ - ள்) (இயமதருமன்) அப்படியேயாருகவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் மூழ்கி, அவ்வகையாகவே பிறகாலத்தில் இத்தன்மையை நோயிற் றுண்புகின்றாய் இந்நோயுந் தீருமபடி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணுதிப்பியைப் போற்றலசெய்கவென்று பிருகுமுனிவா கூறினா எ - று (உஉ)

காமநத நென்னுமபோக கேற்பக காமந னாகி நாளுந் தோமநத மினறி யாறறித துரிசுறு பொருள்கள கொண்டாய் சாமநதப் பொழுதிற செய்த தருமததா லியம் வீப்பிற சேமநதன் பதநத ரானகொல சோநதவா தமக்கே ரம்பன்

(இ - ள்) காமநதனென்னும் பெயருக்குப் பொருந்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவிலவாது குற்றங்களையே செய்து, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொ ண்டு இறக்குந் தருணத்திற் செய்த தருமத்தால் இயமன் விடாவிட, விராயக்கட வுள் தன்னை யடைந்தவர்களுக்குச் சேமமாகிய திருவடியைத் தரமாட்டானோ? (அவ்வி யத்தருவான்) எ - று (உச)

இருவினை பிருகு வென்போ நெடுததியம் பியது சொற்றா முருவவரா சடைவீர மன்ன னுருக்கிளா குட்ட நோயை யருளினை முனிவன் சீறி யகற்றிய தழிக வென்னத் தெருளுறு சூத மேலோன சிந்தையின் மகிழ்ந்து கூறும.

(இ - ள்) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முழிவர்களை! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவர்

அவனுடையப் பொருத்திய குட்டியிதழைச் சேர்ந்த விசயம் வாய்வை வறியச்
கடவீர்களென்று, ஞானம்பொருத்திய மேலோனையிற் குதமுனியை மனத்திற் கவிர்ப்புற்
றுச் சொல்லுகின்றார். ஏ - ந.

சோமகாந்தன் நல்லினைப்படல முற்றிந்த

கூகத் திருவிருந்தம் - எஅஅ.

சோமகாந்தனோய்தீர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன பேணுவ கருணையா
லருளு முணமையை யமபுலித் தேசினுன
மெருளு ருதயிாத தானவன நேகநின்
றுருவ வனபுளோ ராயிரந தோனறின.

(இ - ன்.) பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிக்கத்தக்க கிருபை
யால் அருளசெய்த சததியத்தைச் சோமகாந்தன தெளிவுமுற சந்தேகமுற்றனன்.
(அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து (மாயிசத்தை) உருவும்படி வலிய பற
வைகள் ஆயிரக்கணக்காகப் பிறந்தன ஏ - ந.

(ச)

வசசி ரத்தின வடிததுவைத் தன்னதோ
நசச துண்டத்தி னண்ணிய மனனவ
னசசை யீரநதெழுந தாரநது வருத்தது
மசச முற்றவ லவகொண்டு கூறுவான.

(இ - ன்.) வச்சிரமபோலவும் வடித்ததுவைத்த போலவுருன்ன வொப்பற்ற
விவத்தனமையுடைய மூக்கினால், பொருந்திய அரசனுடைய சரீரத்தைக் குதநிக்
கிளம்பி ஆர்ப்பரித்தது வருத்தவும், மனனவ பயமுற்றத துன்பமடைத்து சொல்லின்
றன். ஏ - ந.

(உ)

ஓல வோல வ்யாதவ வேதியா
வோல வோல வுணசசர நெய்தினே
னோல வோல வுறுதுண வேயினை
யோல வோல வொழிக்கிது நீங்குறேன்.

(இ - ன்.) உயர்ந்த தவத்தையுடைய வேதியரே! ஓலம் ஓலம், நெய்தினோர்
சரணமடைந்தேன் ஓலம் ஓலம். பொருத்தியுணையேயினை. ஓலம் ஓலம், என்னை
வொயிக்காறும் ஒழியமாட்டேன் ஓலம் ஓலம். ஏ - ந.

ஓலம் - ஆபயம்.

(க)

மாத கப்பிபரு மாமலை வயயலேச
தென்கருணைக்கடந்த சோமபுளோ
காதகருணை கானை தடத்திமெய்த
பொருதுபுத்தலம் முத்திதேச.

தாவி லாத முனிசுகணத தார்களு
மோவி லாவரு ளாற்றிய ருற்றனா.

(இ - ள்.) ஆ ஆ என்ன என்ன இப்பறவைகள் துன்புசெய்வது பாவம் இப் பழிசெய்யலைப் பாப்பதரிதென்று, கெடுத்தலிலாத முனிவா கட்டடங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தாராக. எ - று. (க)

வேறு

இன்ன தனமையா யாரு மேககுறப
பின்ன ல வராசடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வெனமொழி வாயமை யெண்ணினை
யன்ன தீதினிவ வல்ல லுற்றனை.

(இ - ள்.) (ஆககுள்ளா) யாவரும் இன்னதன்மையராக ஏகக்மடைய, பின்ன லாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவா (சொல்கின்றா) அரசனே ! என சொல்லேச சத்தியமாக நீ யெண்ணினாயலலை அவ்வகைய தீமையால் இறந்த துன்பத்தை யடைந்தாய் எ - று (க)

இனியென வாயமொழி யாது மையுறேல
புனித னாகுதி யென்று பொள்ளென
கனிவி னேடுமுன காரு செய்கன
பனிவி சுமபிடைப் பறவை மாயநதவே

(இ - ள்.) இனியென சொல்லேச சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாக வென்று வினாவாக ஆசையோடும் உன்காருசெய்தனா (அதனால்) குளிர்ந்த ஆகாயத் தில (இருந்து துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன எ - று (க)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னுனவன
பண்டை வலவினைப் பலவு முள்ளென
றுண்ட வண்டென வேகை பொங்கினுன
கண்டு ளாடுரலாங் கவலை நீங்கினா

(இ - ள்.) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாதம்ன்ன, பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தேகித் திருந்தன (அதனைப்) பாரத்திருந்தவாகள யாவரும் துன்பம்கண்ணார்கள் எ - று

பூவனம் பொற்கு கத்துப் பூரியாக
கவலை நோயெலாங் காற்று மைங்குர
னிவரு னுற்றினமே லெட்டு மந்திரந
தவறு திரந்தமா தவனி யம்பியே.

(இ - ள்.) சுவத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில் கிரப்பி, துன்பநோய்களைவெல்லாம் விலக்கும் விரயக மந்திரங்களை ஹமெட்டனை, சூற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவா சபித்த. எ - று. (க)

செய்ந்த வயபுணல் செங்குடிநொண்டிமெய்
செய்ந்து ரப்பினு னிறைவ னாகியான

முநிரது பாதக முற்று ருககொடு

புநிரது முன்னுறப் படியி னினறதே.

(இ - ன்.) பொருநதிய அந்த நீரைத் தமது செவந்த கையிற்கொண்டு (அரசன்) தேகத்தினமேற பெய்து அதட்டினா தலைவராகிய பிரகுமுனிவா ஆசீர்வசனத்தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முநிரது உருவமெடுத்து (அவனை) விலகி முறப்பட்டுப் பூமியில நின்றது. எ - று (கச)

வேறு

சீவநது திரிரது சரணீண்டு செநிரது பாதக மயிரசசடையு
நிவநது வனோத வெளளெயிறு நெடிய வடியுங் குழிவிழியு
மவநதந திடுகொ ரிருணிமு மாழநத வயிறும பனையேழி
னுவநது வுயாவு மதற்கேதற வருவும பலவுந தோற்றியதே

(இ - ன்.) சிவநது திரிரது காலகன் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய சடையும், உயர்ந்து வளைவுற்ற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், ஏழு பனைமரங்களின விரும்பத்தக்க உயாசியும், அவையாவகுகேதற (காதிரமான) தேகமும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி) எ - று. (கடு)

வேறு

கறிகும பற்களைக் கடப்புரு வங்கணமே
னெறிககுங் கணணி நெருப்புக் கோக்குறு
மெறிககுந தீப்படையேநதலை தினனிய
குறிககு நக்குக் குணிககுருக் கலாவுமே

(இ - ன்.) பற்களைக்கறிக்கும் கண்ணையும் புருவங்கனையும் மேலேநெரிக்கும். கண்களில் நெருப்புப்பொறிசிறந்த (உற்று) பபார்க்கும் அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை யெறிக்கும் அரசனைத் தினனையோசுக்கும் சிரித்துககுனிக்கும். குழும் எ - று

தினனிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

(கக)

தோள்பு டைக்கு மிடிக்குற நேறறுமுன
னாப டைத்திறங் காட்டியிந் நாளுநின
வாள்ப டைத்தகை வனமைமுன காட்டெனத்
தாளபெ யாததுத் தருக்கிய டுத்ததே.

(இ - ன்.) தோள்களைக்கொட்டும் இடியோனற குரலைக்காட்டும் முன்னாளைய படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன் வல்லமையை யெனமுன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று காலகளைப் பெயர்த்து இறுமாந்து நெருங்கியது. எ - று (கங)

பூத மின்னணை பூபதி யைத்தொடாந்
தேத மெண்ணவுங் காரமெ மூப்பிமெயம்
மாத வனகை மறித்துநீ யார்கொலா
மோது நன்றெனப் பூதமு ணாக்குமால்.

(இ - ள்) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாரதனைத் தொடர்ந்து திமை (செய்ய) நீனைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் உலகாரஞ்செய்து கையால் தடுத்து, நீயாரோ? நனுகக் கூறுகவென்ப பூதஞ் சொல்லுகின்றது. ஏ - று (கௌ)

வேந்தன் மெய்யில் விரவிய சாயையா
நேந்த னினகை பெயிந்ததனை ணீரினாற
போந்து னேனவெளி புலலிய வெய்ப்பி
காரது கின்றதுன் கண்ணா னுண்டெனில்.

(இ - ள்) யான இவ்வரசனுடைய கந்த பிரமசாயை. தலைவனே! உன்னுடைய கையாலெறிந்த தண்ணீரினால (இவ்வடிவாக) வெளியில் உருதேன எனைத் தொடர்ந்த கொடிய பசியானது கொளுத்தகின்றது. உன்னிடத்திற் சருணையிருக்குமாயின் ஏ - று (கௌ)

கோனை மாதிரைக் கூறு மமைச்சரை
பூனை புண்டொழி வேனென ஸ்ரீததனா
யானை மாமுகத் தேந்தலெரு தாணமலாத
தேனை புண்டுசெம் மாரதவன் கூறுவான்

(இ - ள்) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளையும் மாமிசம் புசித்து நீருவேனென்று யாசிக்கவும், சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயககடவுளுடைய செவந்த பாததாமரைகளிலுண்டான தேனைப்பருகியிறுமாந் திருக்கும் பிருகுமுனிவர் கூறுகின்றார் ஏ - று (உ௦)

மைந்து மிக்கவன் பூதமஞ் சற்கநின்
சிறகை யின்புறுஞ் செய்தியே செய்துமாத
பொந்தி னுளபுகு வென்றெதிரி னன்றமாப
பொந்து காட்டினன் புகுந்து பூதமே

(இ - ள்) வலிமிக வண்மைவாயந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உன் உணவளிக்கத்தக்க தொழிலே செய்வோம் இப்பொந்தினுட புகுக்கென்று கூறி, விரிவிருந்த மாம்பொருளைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அறி) புகுந்தது. ஏ - று.

பக்க பூதமும் பொந்துறு சூதமு
மொக்க வெந்தன் பூதத்தி னுள்ளயிர்
மிகக் பேரெழில் விண்ணவ னாகியே
தக்க மாதவன் ருளபணிந் தோதுமால்

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெந்தன். பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிகப் பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தருதியாகிய சிறந்த தலத்தைச் செய்த பிருகுமுனிவர் பூதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது ஏ - று. (உ௨)

வேறு.

பாதி யின்னவன் பழுவத் தென்னிழை
ஊழி மாய்த்தனை னனைப் பிழையா

சோமகாந்தன்னைத்திரிந்தபடலம்.

௨௭௭

லோகில் வெந்துய் நுறறு னேற்குறின்
சேனை யானவளு சோநக தெனறன்ன.

(இ - ன்) பாவியாகிய இவ்வரசன என்னை முன்னாலில் காட்டிலே உயிரோ
ழிதன்ன. ஐயனே! சீமையால் ஒழிதலிலலாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்துள்
ளேனுக்குத் தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்னம்புண்டாய்தென்று கூறினை எ - று.

வேறு

ஆய் காலையி லேங்குர னேவலரற
றாய் மானந் துணைநதுமுன போநதது
மேயி னுனதில் விண்ணறு க தேகினை
சாய ரீமை தணநதுயா தேவனே

(இ - ன்) அரசசமயத்தில், விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினால், புனித
மாகிய விமானமொன்று வினாநது முன்னேநதது பிரமசாரியின் தனமையை விலகி,
உயர்ந்த தேவனுனவன் அவ்விமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்ததுகொண்டு சென்
றன்ன எ - று. (௨௪)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூர்நதுளங்
கொண்ட லோகையா கூத்து நவிறமினா
மண்டு தீவினை மாறமிய மாதவன்
புண்ட ரீகப்பொற நுணமலா போறமினா

(இ - ன்) (அதனைப்) பாதத எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிருந்து மனதிற்
கொண்ட ஆசாரியமுடையவானாகி (ஆனந்த)க கூத்தாடினார்கள நெருங்கிய பிரம
கத்தியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமமாமலாபோன்ற பாதங்களை (அரசன்
முதலிய நாலவருங்) துதித்தார்கள எ - று (௨௫)

வாநி லாநிய மாதவ னோதுவா
னரச னேயுனை யணமிய தெத்திடும
பிரம சாயை பெயாநதது கண்டனை
புரவு நோயு மொழிதிறங் கேணமதி

(இ - ன்) கிரேஷ்டம்பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவார் 'மனன! உன்னை
நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹந்தி யொழிந்தது பார்த்தனையா? வலிய தொழுகோயும்
(இனி) ஒழியும் வகையை (என சொல்லி இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக.எ - று.

வேறு

முககண் வேழமு கப்பி ரானெனை முறறு மாளும டிப்பிரான
பொக்க முறறும சுறற வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளே
னக்க ணேசர்பு ராண மேனமையி னால் கனறுதன வலவினை
தொக்க நோய்க்கும ருந்து ரீயது சூழ்நது கேட்பின லாதிலை.

(இ - ன்) திரிசேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும்
என்னைமுழுதுங் காக்கின்ற திருவடிமையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய
திமையுமுழுவதையுமொழிக்கவல்லாராகிய, புராணத்தை யான கேட்டிருக்கின்றேன்
அரசனே! அந்தக்கணைப்பெருமானுடைய புராணமேம்பட்டினுடைய உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா
வல்லாமல வேறேமருந்து இல்லை எ - று (௨௭)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிடு டங்கை யேந்திய தம்பிரான
பாத கஞ்சமவ ணங்கி யன்றுப ரித்த மேனமைய தாமது
மாத வங்களபு சிந்து வேதமல ரம்பு கண்டலி யாதனும்
போத மாந்தவ னோத வோரதுபு கன்ற தாருடெ மைக்குமுன.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான்
(ஆகியஇவர்கள்) திருவடித்தாமணையைப் பணிந்து முற்காலத்திலபெற்ற மேன்மை
யுடையதாகும் அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைச்செய்து வேதத்தின் களையைக்
கண்ட வியாதமுனிவரும், தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன் (தனக்குச்) சொல்லாத
தெரிந்த முன எனக்குச்சொன்னதாகும் எ - று (௨௮)

முந்து செய்கிடு வேளவி வீரனமு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுஞ்
சிறதை பைந்தும் டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வந்த னனபுக லப்ப ணிரதளி யாரந்து கேட்டடா தீதுதீர
கிந்து சேகர னினை ருட்குமி லக்க மாயமகிழ காரதனை

(இ - ள்.) முதலிறசெய்த யாததை வீரபத்திரரழிக்க மனஞ்சாம்பிய தக்க
னும், மனதையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, விளங்கியதிருத்தமாகிய பெரியதவத்தை
முக்கலமுனிவாகூற, வணங்கி, அன்புபொருந்திக்கேட்டுத் தன்னைநெருங்கிய துன்ப
மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்
தனை எ - று. (௨௯)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம் பறிப்ப துமபயில யாக்கையி
னவங்க ளேயமுத லான தீமைய றுத்து வேட்டத் ளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசக்க நாளு நாளுமு றுப்பதுந
தவங்க ளாகிவ ளாதது முத்தித ரிப்ப துமமதன கேளவியே.

(இ - ள்.) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவதையொழிப்பதும், எடுத்ததே
கத்தின் செடுதிகள் நோய்கள முதலிய தீமைகளையொழித்து விரும்பியதைக் கொடுப
பதும், னூதனநூதனமாக மிக்கபேருகிய சுகங்களைத்தனைதோறும் பொருத்தசெய்
வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருக்கச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண
கேள்வியேயாம் எ - று

தவங்களாதியென்றதில் ஆகியென்பதால் தானமுதலியனவுங்கொள்க. (௩௦)

வருண மாச்சிர 'மதகொ முக்கினவ மூாத மாண்புடை யார்களே
யருளவி நாயகர பத்தி யோடவர் காதை கேளவியி லாவமு
மருவு வாககொ முக்கி லாராமரு வாகள சாகிபி ரப்பினு
மொருவு சாங்கரர் நன்மை செயயினு முற்ற தீமைய றென்பவே.

(இ - ள்.) வருணச்சிரம தர்மங்களிற் தவறாத மாட்சிமையுடையவர்களே
கிருபைபாய்ந்த விநாயகரிடத்திற் பகதிபுடன் அவாசரித்ததைக்கேட்பதில் ஆசையும
பெருந்துவாகள ஸ்வொழக்கமில்லாதவர்கள் அதனையுடையார்கள். சாகிபிற் ப்புக்
கனர்தும் நீங்கிய சாங்கரர் 'நன்மையைச் செய்தார்தும்' பொருந்திய தீமைசெய்தவா
களுையெனப்படுவார்கள். எ - று. (௩௧)

ஆத லாலுயா மாத வம்பல வாறழி யாச்சிர மததொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னினறுகு ழைநத வன்பின்வி நாயகா
பாத தாமரை போற்று பண்பினா பாங்கி னல்லது மானமிய
மோது நீரமைய தன்று பண்புனை யாத லாலுனை கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயாத பலபெருநதவங்களைச்செய்து குறறமில்
வாதவருணைசிரம தருமங்களினினறுகுழைவாகிய அனபுடன், விநாயகக்கடவுளுடைய
பாததாமரைகளைத் துதிக்குநதன்மையுடையவாகன சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுரா
ணம் சொல்லுநதன்மையதன்று. நற்குணமுடையயாதால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெ னக்குளிர் தூங்கு நீராத கட மாடி மமமென் மன்னவன்
பிருகு தீராததம் ணைநது தாழ்நதுபி நககி ருமபுன் றேய்நதெழுந
துருவின மல்கிய வீர மொறமியு டிதது லாநதது பூசிமெய
மருவு கின்றசுக கற்ப மோகுவ குதத னனபிணி மரயநததே

(இ - ள்.) கிருபைபோலக் குளிர்ச்சிவாயநத நீராயுடைய தடாகத்திலுழங்கி
வருகவென்று பிருகுமுனிவாகூற, சோமகாந்தராசன் பிருகுதீராததத்தை யடைநது
(அதில) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிககநீரில ஸநானஞ்செய்து எழுநது, உடலினமிக
சரத்தைத் துடைத்து உலாநத (வேறு) வளதிரமுடித்து, திருநீரணிநது உண்மை
பெருநதய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனன்.
அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது எ - று (நக)

நோயி னீங்கிய யாககை பன்முறை நோககி நோககியி ராவெலாந
தீய சொறபன் மாராநது கணகடி நநது னாநென் வுண்மகிழ்ந
தாபு நூலரு மாத வன்புடை யணமி யன்பொடு தாழ்நதெழுந
தேயு நினனரு ளெய்தி னேனமிக வெயத ருமபப னெய்தினேன்

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து,
இராமமுதந தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்தளவென்போல மனங்களி
தது, நூல்களை யாராயந்த அருநதவமுடைய பிருகுமுனிவா அருகிற்சென்று, அனபு
டன் பணிநது எழுநது (கூறுவான்) பெருநதய தேவீருடைய திருவருளை யடைந
தேன். அடைதற்கரிய பெருமபலினைப் பெற்றேன் எ - று. (நச)

காத லாரும புராண கேளவியிற் கற்ப மாததிர மேசெய
வேத மானபெ ருமபி ணிததொடா யாவு நீங்கின வெனசொல்கே
னாத னேயுனை நண்ணி னாகருந்ந னாத மேதகு நன்பொருண்
மாத ராதல் நாகா பாதல் மாகா வைப்பினு மில்லையே.

(இ - ள்.) ஆசைப்பொருநதய புராண கேளவியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமா
கிய பெரிய பிணிச்சம்பநதமுமுவது மொழிந்தன. (இவ்வறபுத்ததை) என்னவென்று
சொல்லுவேன். தலைவரே! தேவரீனா யடுத்தவர்களுக்கு கிடைக்கரிய நல்வெப்பாருள்
சிறந்த தராதலத்திலும் நூகலோகத்திலும் பாதவலோகத்திலும், தேவருங்கத்திலும்
(ஒன்றும்) இல்லை எ - று. (நக)

ஆரு மதமுறை யூரு மற்றெழி லரக்க மற்றரும போகமற்
தேரு மற்றியல் பாக லுங்கிருந தேனை வம்மென் வேயனுழத்

கீதாரு மாதம் முயங்கு வாய் நக மொடு மொபொ நுணர்நீன
சாரு மாவிய லாகி லையினி சாறால் கீணநிம ராணபே

(இ - ள்) டாகருய, வாசநசெய்யு ளா , ஏழ்கு, செல்லமும, அரிப
போகுகந்நமினநிக கனியாக அநகிருநகலினை வருகவேன வினிக துப பொருகிப
சிறுநக நனமைசெய்த பீகவரீருக்குக கொடும டடம (பாண்கலைப) பொருள நாயி
னேனுடைய பொருதிய உயர்வுலாப பற்றிய" குறி (விநாயக) புராணகதை
கூறவேண்டுமெ - று (கூச)

எனவ மனவளி யமதி ராவி ரா கி மயானை மித சைழக
தனனை யளவ வ வளவ மனவ வுகலை யங்கைமிற னைவ ரு
கனன காதன மொன ம ரல்கனன சாறுது ரைசுது மல வெனரி
கனன முமமுன டாகு மீபொவி ராச ச னுநாநை யானை வன

(இ - ள்) எனது கூறிச சோமகாரதன (எரிசு) நீந்த, தாய்போனற (கரு
வாவாயநக) பிருகுமு ரிவா சுகோகமிகுருத (அருகிவ) அமைகது, அருதுடலை அழ
கிய கையிறைட , கனனுடைய அநனொடைய கெட்கது, அரி பொருந்தவும்,
முன பிரகாசிசத பூமியையுந - மனநந்திப சோமகாரகன தன தேககதையுமொ
வாத பேமொளிகைப பெறற நன - று (கூச)

கடை யாருமணி யாது ளாசல சீவபெரு சடவ மூழுகிப
தொண்டை வாயச கனமை மும்பொருள நுத மைசுரு வானமிழ
அணி மரினது வந்து சாகையொரு கு மீகடபவி (நமதின)
மிண்டு கோயமுனி வேத விதமிரி கிகந வவானமி காகுமீம

(இ - ள்) (அதனைப) பாசக மொலலோருகு சுகோகிசகாரகன பெரிய
துன்பசாகரத்திலமிழக கொவலைககனிபோனற வாலபுடைய சுசனமை (மென
னும் அவன மனை) யும, உணமைபொருளே மலோகிசகும் மகதிரிகளும், தேலாயிர
ததைப புகிததவாகுளபபால ஓனருகக் கனிகு ஏ விராகககடவுள் சரிசையைக
கேடக அவாலினாகள (சோமகாரதனை) நெருங்கிப கோயுட முனிசிரேஷ்டரான
பிருகுமுனிவா பரியசசெபகலைக இதுவெயாகும் - று (கூச)

என்று சாலமொ ழிந்த குகனவி யாத நெனறுமி ருந்தவற
கன்று வேதனு கைத வரறமி வொபெ னபரிரு குபபெய
மொன்று மரமுனி சோம காககனு வபப வேதாய வண்ணமே
நன்று மும்வ வரறமி னேதுத ஓடி னுனரு ணிமுகுன

(இ - ள்) எனது மிருதியாகக்கூறிய ருதமுனிவா, பெருந்தவமுடைய வியாக
முனிவருக்குப் பூவம் பிரமசேகராகூறியவகையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகு
முனிவா சோமகாரதராசன சுகோகிகககூறியவிதமாக நனமைபொருந்திய வரன்
முறையாக விநாயக மானமியததைச சொல்லவேனென்று நிருவருளமிகவவராய
ஆரம்பித்தனா, - று. (கூச)

சோமகாரதனையதிரந்தபடலம் முற்றிறறு

ஆந்த நீருவிந்தம் - ௮௨ ௦

வியாசரீபிரமதேவவனயடுத்தப்படலம்.

பண்ணிய பெருந்தவன பராசரபபெயர்
நண்ணிய முனிவர னயகரு மைநதனுட ங்
திண்ணிய வினயிலே சிறப்பந் தோன்றினால்
விண்ணவர் விபகதகு வியாக னென்னவே

(இ - ள்) பெருந்தவஞ்செய்தலும் பராசரனெனனும் பெயர்பெற்றமனு
மாகிய முனிவரனுக்குப் புதலவளுந், வலிமையாய்ந்த திருமாலே தேவர்கள் விரும்பத்
தக்க வியாதமுனிவனெனனும் பெயருடன் சிறப்புறுப பித்தனை ள - று

பூர்வம் மச்சக்கெதியெனப்பவா கவகையில் டுடருசெலுத்திக்கொண்டிருக்
கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவா அவர்க்காமுற்று அவருக்குக்
கீழ்ப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துணைமணத்தைவிடக்கூடப் பரிவாகெந்தியென்ப பெயர்
வழங்குமாடி நறுமணமருளி அவ்வோடத்திற புணத்தனா அதனை விபாதமுனிவா
தோன்றினரென்பது சரிதமாதலாலும், தவாபரபுகுக்கடோறுத் திருமாலே வியாத
னாகத்தோன்றி வேதங்களைப்பாருப்படுததுவெனப்பது நூலாழகாகாலாலும் பராசர
பெயர் முனிவன் மைநதனு வினயிலே வியாதனைத்த சேர்ந்தினால் - என்றால்

சுருதிபை வரமற்ற கொஞ்சகூர டொய்கின்
சுருதியின் பொருளகலை மிந்தி போடல்
பொருளபட விளக்கப் பாரா மு கொஞ்ச
தருளெடு மொழிவதற் சாரப் பித்தனை

(இ - ள்) வேதகதை யளவுபடச் சுருக்கச்செய்கப் பரு வேதத்தின் பொருள்
களை மிருதிபோலவே பொருளபடிமட்டி விளக்கச்செய்த புராணவகலையும் தொலை
படுத்திக் கிருபைபுட்டனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனை - 6 - று (உ)

மருககமழ் கொன்றையார் மணிபொற் றோழரித
திருக்கவழ் யாருமுன் னிறைஞ்சி யேகக்கடி
முருக்கின் னாவகரக் கொஞ்ச னேவ
தருக்கிய சிந்தையார் குழாங் றோழரிலன்

(இ - ள்) மணமவீசுவ கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய
நவமணிமயமான அழகியைத்தோ (தன்னைப்பணியாமையால் முரியச்செய்திருந்தும்,
எல்லோரும் முறப்பட வணங்கிக் துதிசெய்துவந்தும், அருவிளங்கும் ஐந்துதிருக்
கரங்களைப்புடைய விகாயகப்பெருமானது செவ்விய திருவடிகளை, திறமாத் மனத்தாற்
பணிந்து போற்றினுனல்லை - 6 - று (ங)

வழிபடு கடவுளு மதித்தெ தெநிடுஞ்
செழிப்பொருட் கேற்புடைத தாய் கெயவழு
மழிவினுக் கழிவுசெய் தருளு மாமகம்
பெர்ழிமுதன் தவனென்ப புருதி தோநதிலன்.

(இ - ள்) வழிபட்டதக்கதேவனும், மதித்தெத்தெதுக்கொண்ட சிந்தை பொரு
வழிபட்டதக்கதேவனும், தன்னைப்பணியாமையாகத் தீமைசெய்தருளும் மூடமதவ்

கள்ளச் சொரிய மயானை முககதையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனி வனதன்) மனதிற நெளிந்தாவிலை எ - று (சு)

அுகையா னெருமருப ஸ்தலகை வராசெவி
யேயகநாயகனரு னெயது மாநில
மெனகையா லெடுதகுவொண பொருளிற சிந்தனை
முனையாயக தனார்தனை முடிவு தோந்திலை

(இ - ள்) ஜனட உடல, ஒற்றைக்கொம்பையும ஐந்து திருக்கரங்களையும் மோடியிருக்கெவியையுமுடைய எகராயகனாகிய விநாயகப்பெருமானது திருவருளை மடையுமவகை மொழிதவனாய, (தான்) ஆசையோடெடுத்த சிறந்த பொருளிலே, ஊமைபோல முடிவெய்யியாத ஈனக்களாச்சுநனை எ - று (க)

மே று

சீர்க்கி ளெற செமநஸி ராகநு ரெனறேற
நீர்க்கி ளெற செமநஸி ராகநு ரெனறேற
நீர்க்கி ளெற செமநஸி ராகநு ரெனறேற
கார்த்தி ளெற சரண முள்ளங் கடிசெயய

(இ - ள்) (பாவருப) விருமபுகின்ற மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய சரணமேகமானது நீங்கிக்கொண்டு எழுமட்டி (மந்திரமல்லாஹெருவன்) மந்திரத்தை வினாவாக நிலைமத்தியதுடொல, எடுத்துகின்ற ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய விநாயககடவுள் கோப்கின்ற காணமான விநாயகமுனிவருடைய மனத்திற்குத் துன்பு செய்ய எ - று (சு)

மடியோ ருக்கி வனொன துள்ள பபலெயக
படியா நென்கிற வையமுழக்கான பூவகான
படியா கொன்றுங் கண்டிலை லெல பெயாவுற்றுக
கடியா கருப பூவண யானபொற கழலசாரகதான

(இ - ள்) மடியோ பித்தமோ அப்பொழுது என்மனைத் மயக்கியவகை எதுவென்ற சந்தேகத்தான, துன்பமடைந்தான், (எதனிடத்திலும்) சிறிது நம்பக்கையுங்காணுகி வினாந்து அவ்விடம் விட்டு நீங்கி வாசனைபொருள்கிய தாமரை மலாபீடத்தையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாசங்களையடைந்தான், எ - று

அனபு துனமபத தனாடென விழகதா ரணமோதித
துனப நிறைந்த வுள்ளமு கத்திற கடாகிறப
முனபுற விட்ட வாகனம் வைகி முனிலேந்த
னெனபெற வந்தாய சொலலென வேதற கிதுசொன்னுன.

(இ - ள்) அனபானது துனமபத தனாடென விழகதா ரணமோதித களாற்றுகிறது வருத்தமிக்குடைய மனமானது முகத்திலுல நன்குவிளங்க, தனக்கு முன்னா இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருகிலுந்தனை? அந்னைச் சொல்க, வென (பபிரமனேகக்) முனிவர் நிலைவருவது விநாயகமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இது நேக்கத்தின் எ - று (அ)

நாகதிக ரேயாய நானமறை நிறை நவ்வலா

யாதகனு நாதத தத்தமொ முகர சாரக

ணிகவ ரேயாய நீடுல கததோ நிறைவினறிப

பொததுநி நைநதா ரன்னது தீர்க்கும் பொருணறு

(இ - ள) பெரிய சிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள் நாகதிகர்களாய், நானருகேதந
களையும் நிரகிபவர்களாய், கடவுளருளிய சங்கடங்கடங்குரிய ஒழுக்காசாரங்களை
யொழித்தவர்களாய்க் குற்றமிருந்தார்கள். அதனைத் தீர்க்கும் பொருளைத் தேடி எ று

இதுமுதலிரணபொடல்கள் குளகம்

நிறை - ஆண்மைக்குணம் நானகனுளொன்று அமை அறிவு ர் நிறைபு
கூடப்பிடி யெனப்படும் (க)

செய்வன செயபா கொழிவன வலரோ தெரிவெயதி

புயவன நாடி யோங்கு கதிக கணுற மரீ

பொயவகை தீரக புராண மனைக நம் புறையிலேலாய

கைவளா நெல்லி போடுவளி காப நப சடனபூண்டேன

(இ - ள) குற்றமில்லாத பிரமதேவரீர் செயயத்தக்குன்னவும் செயததகாது
விலக்குவனவும் (இவைமென) அவர்கள் தெரிந்த கொண்டு உச்சலிக்கு மவழிகளைக்
தேடி உயாபற்றியை யடையும்வகையே, பொயமாககொ மிந்த புராணங்களையெல
லாம், கையில் உயாந்த நெல்லிக்கனிபோல எளிதா (விளங்க) செய்யுங் கடமையை
மேற்கொண்டேன எ - று

செய்வனவென்றது விதிதனவெனவுப செயாதொழிவனவெனது
விலக்கியன வெனவுங்கொள்க (க)

நித்திய மேரை மிகதியம் யாக கிழமன

லித்தயு கனமம் யாவுந் நைநக வெழில் வீகர

கொத்தினுண மேனமேற் கைவளா புத்தி குறையுறறு

பித்தின் னுனே நென்னினி செய்கை பிதரரீன

(இ - ள) நித்தியம் - நைமித்திகம் யாகம் செய்யத்தக்ககிருமணம் இருத்த
தகுதியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைநதுள்ள அமுதிய வேதத்தின் கூட்டத்தில்
மேனமேலும் மனங்குழைந்து வெறிபிடித்தவனுனே இனி யாத் செய்குவேன்
தவறினாக காண்கிலேன எ - று

நித்தியம் - தினமுஞ் செயயக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்கள் நைமித்தியம்-
ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் (க)

பூரண மான வென்னறி பாமை பொடிசெய்யுந

காரண மோது வேறெவா வல்லா கருகென

நாரண னுன வியாத னுரைப்ப நன்றுள்ளி

யாரண னுனே புன்னகை கொண்டு தற்றுகின்றன

(இ - ள) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீறுசெய்யும் வகையை
பூரணம், வேறே (அவ்வாறே) வல்லவா யாவா? (உள்ளத்திற்) கருதுகவென்று.
காரணம் அபரவதாரமாகிய வியாதமுனாவன் கூற, பிரமதேவனுனவன் நன்றாக
யோசித்துப் புண்பிரிப்புடன் புகல்கின்றனன். எ - று (கஉ)

வேறு

ஆறுதியே யமல பாகி யழிவினுத கழிவு செய்யும்
 விநாயக நருளின ருயின மெல்லிய கரும் மேனாக
 நுணுதுதை கூட லினமிக தனாகுவன் புத்தி கூறமை
 மனத்தியின வலிமிக குள்ள வரபெறு தலைவ னேனும்

(இ - ன்) அநாதியாகவே நினமலாகி தமமை பூசியாதலாகட்டு இடுககண்
 வினைக்கும் விநாயககடவுளுடைய திருவருளிலையுண்டின, புத்தி கூட்பழம் மனவாக்
 குகநாயகனின் வலிமையும் மிகுள்ள மேனமைபெற்ற ஒருவனினுஞ் சரமாளிய
 காரியமாயினுந் தனக்குக் கைகூடுகவல்லாது மனஞ்சாமபுவான ஈ - று.

மனத்தியென்றதால் வாசனையுங் காயத்தையும் உடனெண்ணப்பட்டன (கக)
 பற்றவைகட கரசன மேனூட பணிவிசம் பழுதங் கொணமா
 செறநமிது வாய்நா லைவகைர செமமலை வனாககா தேதி
 நறநமிது அனபத தடைபா நாயகன் மொழியால் வெல்ல
 வநினைந் தூரநி யானைகநிறை நருக்குக் கொணமி.

(இ - ன்) பற்றவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிய கருடன் முறகாலத்திற குளிர்ச்சி
 பொருந்திய ஆகாயத்தினின்று தேவாமிரத்ததைக் கொண்டுவருமபடி, பகைஞரை
 வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து கிருககரங்கையுடைய விநாயககடவுளைப் பணி
 யாது சென்று, தேனசொரியுந் தண்ணீய் தளவமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி
 தன் மொழியால் வெல்ல, தரும்நதைக்கருதி (அவருக்கு) வாசனமாயினன. ஈ - று

பற்றவைகட கரசன் தூளபதன்டார நாயகனவாகனமாளுவென்றது—பூவம்
 காசிபமுனிவா மனைவியா பதினமூவரில் கத்தரு விநதைஎன்னும் இருவரும் தமதழ
 காற்றருக்கி அழகிலலாள் சிறை யிருப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு காசிபரை
 வினவ, காசிபா கத்தருவே சிறநதவெள்ளேறையாப வினதை சிறைப்பட்டு, தன்னைச்
 சிறைத்தவிரகருமபடி கத்தருவைவேண்டி, அவள் விண்ணுலகிலுள்ள அமிர்தத்தை
 வருவித்துக்கொடுப்பின நீசிறைநீந்ருவையென, விநதை காசிபரருளார் கருடனைமக
 றுக்கப்பெற்று அருளுக்குமுறையிட, கருடன் விண்ணிடையடைநது ஆங்கிருந்த காவ
 லனாவென்று அமுதங்கொண்டு திருமபுகையில, திருமால் அவனையெதிர்த்து இருபத
 தொருதினங்களை போராபுரிதும் அவை தோலவியடையாமையினவஞ்சனையால்வெல்ல
 வேண்டுமென்றுட்கொண்டு, புள்ளரசு' உன்வலிக் குவியாதேன்; நீவேண்டுமவநதைத்
 தேடுகெனென என, கருடன் விண்ணிவே' உன்வலிமைக்கு மனங்கனித்தேன். நீ விரும்
 பியவநதைப் பெறுகவென்றனை திருமால் இதுவேசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ காசி
 பனமதலையாய்ச் சொலபிசகாதவனாயின நீ யெனக்கு வாசனமாருகவென, கருடன்
 மூகாதத்காலம் யோசித்து, வாரத்தைபிசகாமல் அங்கனமேயாருகவென்று விடை
 கொண்டு விநதையையடைநது அமுதையளித்து அவளசிறையை யகற்றி விண்டு
 வுக்குவாசனமாயினென்பதாம் [விநதைக்குச் சுபருணையென்றும் பெயர்.] இதனை

காஞ்சிப்புராணம்.

வனபுன வேந்தநின் வீர மகிழ்ந்தன
 வென்பு டைவரங் கொன்னென லீங்கிவ
 னுன்பெ ருநதிரற் குண்மகிழ்ச் தேனமற்றென்
 நன்பு டைவரங் கொன்னெனச் சார்ந்ருண்.

மாய மைமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
 னாயை யோதிய சொற்றவ ருயென
 னீயெ னக்கு நெடுநகை யூதியா
 யேயு மிவவரம யானகொள நலகெனரு

ஆரத்தி கூடர வமமொழி கேட்டொரு
 மூத்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய
 வாததை யிற்பிறழ் வஞ்சியற ருக்கெனச

சோத்தி யாளன வினாபெற்றதச சென்றனை — என்பதனாக (கச)

*உருத்திரக குரிசில் பாவக நுற்றவி ரியத்திற நேருனதிக
 கருத்தினுங் கடத்தன முற்றுக கருங்கடல் கடக்கு மாற்றல்
 செருத்தகு மனுமான மனமேற்ற சிலையிர கவினைத் தாங்கிப்
 பெருத்தவுட டருக்கினுலே பிழைநோய பலகா லுற்றான

(இ - ள்) உருத்திரபகவானிடத்துப் பொருந்திய வீரியத்தினற்றேருநி, மன
 தினுலுந் தானதெல முடியாத கரிய கடலினைக் கடக்கும் வல்லபமும் போாவலிமையு
 முடைய ஆதமான விசேடித்த மனகாவத்தால் (ஐங்கரககுரிசிலே யடிபரவாது) பூமி
 யினமேல், கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தியைச் சுமந்து பலமுறை துன்பநோயை
 யடைந்தான் எ - று (கரு)

திருமறு மாப னான திரண்டவா சிலையி ராமன
 பொருவலி வாலி முன்னாப போகத்திறத் தெரிய ன்ண
 னிருநிலத் தனைக ரின்னு மிலகிய வொற்றைக் கோட்டுத்
 தருவினை யடுத்த லினமித் கருக்கினுற நெருமந் தாரே

(இ - ள்) திருமறுமாபனான திரட்சிவாயுத் கோதண்டமேந்திய இராம
 மூர்த்தி (விராமபூசை செய்யாது) போப்புரியு மவல்லபமுடைய வாலி (என்னும்
 வானரவீரன்) *முன்னே போவல்லபத்திற நேருவலியடைந்தன பெரிய பூமியில
 இன்னும் எண்ணிறத்தவாகள ஓற்றைக்கொம்பினையுடைய கற்பகத்தருவை யொத்த
 கண்பதியை யாசிரயிக்காமல் இறுமாப்பால் துன்புற்றாகள எ - று (கசு)

திருமறுமாப்பன் - திருமக்கையும் சீவறசமென்னும் மறவையுமுடைய மா
 பையுடையவன்.

பிரணவ முன்னா வையும பெருமறை தொகுதக காலே
 பிரணவ முன்னே தாமற பேசுத லினமை யாலே
 பிரணவ மொழியாற றனனைப் பேசினே யெனவுட கொண்டு
 பிரணவப் பொருளா யுள்ளான பேரிடா காததா னனதே

(இ - ள்) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத் தொகை
 செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொல்லாமல் வேதமோதுதலிலல்லாமையால்,
 பிரணவசப்தத்தால் தன்னைத்துதிசெய்த்நீனயென்று திருவுள்ளஞ்செய்து, அப்பிரண
 வத்தின் பொருளாகிய கணேசப்பெருமான் பெரிய துன்பங்களை (வரவொட்டாமற்)
 காத்தான். எ - று. * (கன)

கருத்திக ளுலகுக் கோத்துத் துணிக்தாரண் மயேசன் றுணுங்
 கருத்துதன முற்று விக்ருக காரணங் குறித்தன் றேகொற்

சுருதியின முன்ன ரதத் தொனமனு வைததான் போது
முருவமு மிடாதீப பாணுக கோமெனு மொழியே யர்மால்.

(இ - ள்) வேதங்களை உலகத்தாருக்குக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவ பெருமானாக தான்கருதியதை முடிவுபெறச்செய்யுங் காரணத்தைக்குறித்துத்தானே வேதாரம்பதில் அரதப்பழமையான பிரணவத்தை அமாததினன்போலும் விக்கினங் களை விலக்கும் விநாயகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவமும் ஒமென்று சொல்லப்படும் அப்பிரணவமேயாகும் ஏ - று (௧௮)

எததகு தொழிறகு முன்னா யாவரு மிற்றஞ்ச நிறகு
மததகு தேவ தேவாக காலைய மாகை யாலே
புத்தம வோங்கா ரததை யுரைக்கும் நிரவக டோலும்
வைததனா முன்னாத தொனனுன மரபறிந் தோக ளெல்லாம்

(இ - ள்) எவ்வகைய தருகியுடைய கருமங்களுக்கு செய்வதற்கு முற்பட, எல்லோரும் பணிசெய்ய விளங்கும் அந்தத் தருகிப்பாட்டினையுடைய தேவதேவஸூகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாயுள்ளபடியால், பழமையாகிய நுனமரபினை யுணராத பெரியோர்களையாவரும் உத்தமமாகிய ஓங்காரத்தை, சொல்லுகின்ற மந்திரங்களிலெல்லாம் முதலிற் பெருந்தகிணாகள் ஏ - று (௧௯)

அவனவ ளதுவாய் நினதே யனைத்தையு முடிக்கின ருனு
மவரவா தியானித தேதத வவரவாக கருளசெய வானு
மவரவா மனதிக கெட்டா வரும்பொரு ளாயி னானு
மவிரமறை யினனு மனமை மொழியின லளக்கின ருனும்

(இ - ள்) அவன அவள அது (என்னும் மூ) வடிவாக விளங்கியே எல்லாச் செயல்களையும் முடிக்கின்றவனும், அவரவர்கள் தியானஞ்செய்து துதித்தலால் அவரவர்களுக்குத் திருவுருளசெய்பவனும், அவரவர்களுடைய மனமுதலியவற்றிற்கத்தமான அரியபொருளாகவுள்ளவனும், விளங்குகின்ற வேதங்கள் இன்னும் அன்மைச் சொல்லினால் அளவிடப்படுவனும் ஏ - று

இதுமுதல முன்றுசெய்யுள்கள் குளகம்

அவன அவள அது எனபவற்றில முதலிரகூறியவிரண்டால் ஆண்பெண்ணென்றும் உயாதினையென்றும், பிணாகக்கூறியதனால் அஃறிணையென்றுஞ்சட்டினார்

அன்மைமொழியின லளக்கின்றனென்றதை, “திருவிளையாடற்புராணத்தில் “அலை யலையீ தெனமறை களுமன்மைச் சொல்லி னொறுதித் திளைக்கும் சந்தரன்”—எனவருவதனுமுணாக. (௨௦)

இந்திர னன்ன ஞாநியிலக்குமி மாரபன கிறுநச
சந்திரன முடியில் வேயந்த தழலுமிழ் குலத் தின்னை
யந்தனை னேனைத் தேவ ரனைவரு மானை நீவா
சந்தர மலாததாள் போற்றித் தொழுமுத லாயி னானும்

(இ - ள்) இந்திரனும், அன்னவர்களுகிய பிரமனும், திருமணைத் திரமார்பினுடைய திருமாலும், சந்திரதண்டத்தைத் திருமுடியிலணிந்த திளைய்சொரிந்து குலப்பட்டையேந்திய வலியன்கையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவர்களும் அல்லே

ருங் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிவையுடைய துதித்தவணங்கும் முத்தகடவுளானவனும், எ - று.

அந்தணன் - பிராமணன் - ஈனபெபிராமணனெனறது தேவாகடகெல்லாம அந்தணனான சிவபெருமானை இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“பிராமணனாயே கடவுளா தமமுட பிஞ்ஞகா வேனையோ தமமுட பிராமணன் யானே பிராமணன் நனக்குப் பிராமணன் கதியுனை யிகழுவோன பிராமண னல்லன் நனஞல தெய்வம் வினடுபின் னென்றனைத் தொழுமப் பிராமணற் கிரணமெ பயப்படா நிரயம் புகுவனென றுயாமன்ற பேசும்.”—என பதனறிக்க. (உக)

ஒன்றனைச் செய்கின் றுனு மொன்றனை யொழிக்கின் றுனு மொன்றனை விடுதது வேறே யொன்றனை முடிக்கின் றுனு மன்றினாக கிடாசெய வானு மைந்தொழிற் கரனா போலத் துன்னினாக கிடாக டாப்பத தேனறிய கணேச னென்ப

(இ - ள்) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கருமத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியாகக் கிடா விடப்பவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கே சிவ பெருமானைப்போல, தம்மை யடைந்தவாகடருத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவதாரஞ் செய்த கணேசமூர்த்தியென்று (அறிஞர்கள்) சொல்வார எ - று (உஉ)

அன்னவன் பாரதப் போதை யாக்கையே மொழியே நெருசே யின்னவற் றொன்றி னானு மிதமுற்ப பணிந்தா யவலை தனனிக ரிலலா வித்தைத் தருக்கிறா சுயம்பர வித்த வுன்னவ மதிப்பி னாலே யுறுதுய ருழந்தா யங்கே

(இ - ள்) அவவ்வகைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமனாய்க் காயமும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றொன்றினாலேனும் இத்தமுண்டாகுமடடி பணிந்தாயவலை, தனக்குத்தானே யொப்பாகிய வித்தியாகாலத்தாற் சுயம்பரவித்த உன்னுடைய அவமதிப்பினாலே பொருந்திய துயரத்தை யடைந்தாய எ - று (உ௩)

ஆயிரக் கோடி கற்ப மார்வமோ டீக்கி னாலும் ஞாயிரத் தானு முற்றப் பண்ணுதல் கூடா தாகு மாயிரும் புவனம் போற்றும் வாரண முகப்பி ரானைப் போயிரத் தருளும் வண்ணம் பூசனை புரிந்தி டாயேல்

(இ - ள்.) பெரிய விசாலமான உலகினா துதிசெய்யும் யானைமுக விராயகப் பெருமானையடைந்து யாசித்தது திருவருளபுரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகில (விநாயகர் திருவருளின்றி) ஆயிரவகோடி கற்பகாலங்கள் ஆசையோடு முயன்றாலும் பாயிரத்திற் பூற்ற்செய்தல் (உன்னா) கூடாததாகும். எ - று (உ௪)

வேறு.

தருணத்திற் கருதற் கபிலா சூழ்கெசு கன்னரே நாக விரிந்தது மிலம்போ தரெழில் விகட ரிலகிய விக்கின ராக

ரமைவர்க்கும் தேத்துங் கணத்திற் தூம கேதூரன நரனாகனத் திப்தக்
ருமிமொளிப பால சநதிரா தான முறயிருந் தெழுங்கண் ணன்றே.

(இ - ன்) சுமுகர் - ஏகதந்தா - கபிலர் - (அபுபவீசன்) குழினைக் கேசகன
னா - நாகமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரா - சமுகிய விகடா - விளங்கிய விக்ஷி
ராசா - ஞானிகள் சூழந்து துதிசெய்யுக கணகிபா - தூமகேது - நனற்குத் திருவருள்
செய்யுங் கணத்தியடீர ஓளிரிந்தும் பாலசநதிரா - மதப்பெருக்கத்து ஊற்றெடுத்த
தொழுருங் கசாணனா எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர்

(௨௮)

லககிர துண்டா வயங்கிய சூரப கன்னரே ரம்பாவான் வரங்க
டொக்கருள கந்த பூவச ரெனவே சொல்லிய பெயாபதி னறு
மிகஞ்ரைத் திடினுங் கேடபினும் விதகை விவாகமவேட டெழுமபிர வேச
நிககம் மடுபோ யாகமா திகளு நிகைக்குமுன முற்றுறும் பிள்ளர்

(இ - ன்) வககிரதுண்டா விளங்கிய சூரபகன்னா - ஏரம்பா - சிறந்த வரங்
களைத் தொகுதியாகருளங் கந்தபூவசா என்று சொல்லப்பட்டதினறு திருநாமங்
களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறா சொல்லக்) கேட்டாலும், விதகை விவாகம
விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம மோதுகின்ற போர யாகம் முதலியவையும்
ஊண்ணுவதன் முன்னரே (கைகூடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய்' எ - று

நிகமமெனது நிககமமென விரிந்தது

(௨௯)

ஆதலா லவணை பூசனை யாறயி யறிவினை யழிகுதிடு மைய
லேதரீத தெண்ண மினிதுற முடியா விரும்புக முயதுக வென்றான்
வேதன் தோத வுள்ளதே பென்று வியாதமா தவனுள் மகிழ்ந்து
பேரதமே வடிவாக் கணைசாரப் பூசை புரிவதெவ வாறென விரந்தான்.

(இ - ன்) ஆனபடியால், அவ்விநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைச்
கெடுக்கும் அறிவினமையாகிய துன்பத்தைவிடக்கி, உன்ருததை இனிமையாக முடித்
துப்பெரிய கோத்தியைபடைவென்று (பிரமதேவன்) கூறினான் பிரமதேவன் இத்
னைசொல்ல, பெருந்தவமுடைய வியாதமுனிவன் உண்மைதானென்று மனம்கிழந்து,
ஞானமே சுருபமாகிய விநாயகக்கடவுள் யெவ்வகைதாடப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்
தான் எ - று

முடியா - முடிதது இது செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்ததனை வினை
யெச்சம்

(௩௦)

இதுமலாத தவிசின் விறயிருந் தருளு மிறைவனை வியாதமா முனிமுன்
கதுமென வடுதக வாயினிச சோம கார்த்தனை யயன்முனி தன்கு
விதுவுணி சடிவத் தைங்கரப் பெருமான் வியத்தரு மந்திரஞ் சொல்லு
வதிரப் புகன்ற மரபுகே இளன்று னழங்குவன் இருஞர்

(இ - ன்) தாமரைமலர்ப்பட்டத்தின்மேல் எழுந்தருளியுள்ளதன்மேல்
பெருந்தவன் வியாதமுனிவன் முன்னவந்தில் வினாத்து உதவிசெய்து
பெருந்தவர்களைப் பித்ததெவ்வியாதமுனிவனாகக் கருதினான்
புகன்ற மரபுகே இளன்று னழங்குவன் இருஞர்

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தவகையை இனிக் கேட்புயாகவென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் கூறவாயினன் எ - று (உஅ)

வியாசர் பிரமதேவனையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநீக்கம் - அருடு

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம்.

புராசலத தரவ மாலே பூண்டபுள னியினபொ ள் று

கணாசுர னுவி புண்ட கணனுதர பெருமா னீன்ற

தபாமிசு கணைச னென்னுஞ் சாமிபா நமத்திற றாப

வியாதனை சந்த கேரடி வீபனமனு விளமப்ப ட்டட.

(இ - ள) புனிதமாகிய வியாசமுனிகளே! பயமாகிய மலையீனமேற் சாப்ப மாலையணிந்த புண்ணிபசுரபியும், யுத்தஞ்செய்யவந்த சயாசுரனுயிர்ப்பாட்டுகிய ஞ்ற நிககண்ணையுடையவருமாகிப் சிவபெருமான சந்தருளிய கையமிகுந்த கணைசமூததி யென்னுங் கேட்புளது ஆசமத்தில, ஏழுக்கோடி மகாமந்திரங்கள் சொல்லட்டனெ ன்ன. எ - று

சிவபிரான ஆரவமாலேபூண்டது

கருடனுடைய தொதரவைச்சகியாத சாப்பங்கள் சிவபெருமானைப் பூசை செய்து அஃ திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்களையோல அவ்வெவம்பெருமா னுடைய கட்டளையால் அவருடைய திருமேனியில் விசிகலாயின பின்னொருகால்க தில விண்டுவிடா டங்கடைந்த கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அஞ்சாது வீடுவினவென பதாம். இதனை,

காந்திப்பாணம்

விதிமுறைசெவ்வசுனையாற்றிமாலவிடைக்கொடிப்பெருமானின் புதியபூங்கழலருச்சனைப்பேற்றறினாபுள்ளிறைமிடவெய்கி யதீர்வுறுத்ததெமையிலத்திடவெ ிதுயினமடைக்கலம்புருந்தேமயாசு கதியெய்க்குவிவறிவலையென்றிரத்தலுங் கண்ணுதலருளகூறாது

பன்னகங்களைப் பணி யெனத்தாங்குகின் னபன்னகாபரணன்ற னின்னருட்பெற்றமதுகையானமற்றவையெந்தைபாலரியோடுங் தன்னு வெம்பவைக்கழ லுழினைக்கலுழினைக்கங்கொலென்றஞ்சாமே பன்னுமேன்மையினவினாயினவிமொழிபாடுறலாடு மெததோதும் — என்பதனாறநீசு.

அன்றியும், சிவபெருமான பிசுடானராகவும் திருமால் மோகினியாகவுட நானுவனதுற்று அமமுனி மங்கையா கற்பையும் அமுமுனிவா தவதனைப் பழித்தமை யின், அவர்கள் சினந்து அவசாரவேனவி செய்து அதுறிதேருனறிப புலி மான முதலிய கந்தை விடுத்தி, அனல்கள் எம்பெருமானைத் துன்புசெய்யாமையின் அகினின்றி தோன்றிய எண்ணிறந்த சாப்பங்களை இறைவர்மேல் விடுப்ப, இறைவர் அவற்றைப் பற்றிச் சாப்பாடுக்துக் கம்பாலிருக்குங் கட்டெலிகளோடிகுருக்கவென்று அணிந்து கொண்டும் ஒர் காரணமாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

“வந்திய பின்னா வேள்வி யெரியதற் கிடையே யெண்ணில்
பாக்தளங் கொழுநது தீயோர் பணியினற் சிற்றங் கொணமி
போதனை வவற்றை மாயோன புள்ளினுக் கஞ்சித் தனபால்
சோந்ததோர் பணிக் ளோடுஞ் செவவிதிற புணாதா நென்கோன்.”—என்
பதனனுமுணராம

கயாசுரனாவியுண்டது

யானைவடிவுடைய கயாசுரனெனனும் தான்வெனருவன சங்கரனை வழி
பட்ட வலிமிட்கோளுபக தேவா முனிவர்களைத் துன்புறுத்த அவர்கள் சிவபெருமானை
யடைக்கலம்புகுநது நிர்ப, கயாசுரன அவர்களிருந்த மணிகளையெனனு மிடத்
தையடைநது ஆரப்பரிதது அநாகளை விலிசக, இறைவர் உக்கிரப்பெருவடிவேற்று
அவயானையசதனளி அதன தோலுபுரிதது ஆடையாக வணிநதனெனெப்து சரிதடி
இதனை,

கந்தபுராணம்

“மதித்த வேழமாந் தானவன வருதலும் வடவை
யுகித்த வனனியு மசுசுற வெரிவிழித் தொருதன
சுசித்த தாளகொடு தளனவே கயாசுரன கவிபூநது
பதைத்த வீழ்தலு மிதித்தனன சிரத்தையோர் பத்ததால்.

ஒருப சதநிலைக் கவானுறு திருநகரத் துகிரால்
வெளிநிடைப்பிளந் தீரிரு தாளபுடை மேவக
குருதி கக்கியே யோலிட வவுணாதந் குலத்தக
கரியு ரித்தனன கண்டின் நமமையுங் கலங்க

ஆளு நாயக னேந்தநிந் துயிரகதொகை யனைத்தும்
வாளி லாதுகண ணயாவது மாற்றதனை மதித்து
நீளி ருங்கரி யுரித்திடு மதனினை நிமலனை

ரோளினை மேற்கொடு போதனை னருளபுரி தொடர்பால்” — என்பதனை

ஊணாக

(க)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாரு மாறெழுத்தகனுண மேலாந்
தவற்றினை யறுகரு மேகாக் கரமிது தனனை நினனைக்
கவறயிய மமமர் தீரக் கரைகுதும வாசத் திரகேனை
யுவற்றுபூந் தடத்த ளாடித் துனைநதிவண வருதி யென்றான்.

(இ - ள்) அவவேழுமுகோடி மகாமந்திரங்களிலும் (ஆறெழுத்துக்களாகிய)
ஷடக்ஷரமந்திரஞ் சிறந்ததாகும் அவவாறெழுத்துக்களிலுங் குறத்தினை யொழிக்கும்
ஏகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இஃதனை உண்ணமுடிய மயக்கமொழியச்சொல்லுங்
வேம் வாசம்பொருந்திய மதுரமாகிய தேனைச்சொதும் மலர்கள் பொருகதியதடாகக்
கிவ் மூழ்சி ஈணை விணாநது வருகவெனப் பிரமதேவன் கூறினான் க - 100. (100).

விதிப்படி நறுநீ ராடி மேவிய வியாதன் கூறித்
றுதிப்பவாக் கிண்ப, நல்லூந் தேடாவிழ் மகாரான் கங்கை
நதிப்புளவ வேணி வைத்த நான்றவாய்க் களிற்றியிற் பாதம்
யுதிப்புறு முளத்தாற மீக்கை பண்ணிமந் திரக்கைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) வேதவிதிப்படி எல்லாரில மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவன் செவியில், தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இதழ்கள விரிந்த தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன், கங்காநதியின் சலத்தைச் சடையிலமாததிய தொங்கிய வாயையுடைய யானைமுக விராயகமூர்தியின் திருவடியிற் பதித்தமனதுடன் தீக்கைசெய்து (அவ ரது) மந்திரத்தைப் புபதேசித்தனன் எ - று (க)

சக்திய வதிகுக்கு மைந்த சாற்றமர திரத்தை யெண்ணு மத்தகு முறையுங் கெணமோ வடசிட ரியாது மெய்தா வுத்தம தலத்தை நண்ணி புறமனுப புனல் ரோககித தொத்திடும் பூக சக்தி யாதிக் குழிற் செயது.

(இ - ள்) சக்தியவதிகுக்கு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந் தத் தருகியாகிய முறைமையைபுக கேட்பாயாக நெருங்கிய துன்பமொன்று முண்டாகாமல், உத்தமமான விடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரதீர்த்தத்தைப் புரோ கித்ததுக்கொண்டு பூதசக்தி முதலியவற்றைத் தொனமை முறைப்படி செய்து. எ-று.

புரதிசெய் புளத்தின கண்ணும புறத்தினு ரியாசம பண்ணி மைந்துறு பிராண யாமம் வகுக்குமந் திரத்தை யெண்ணி மந்திரஞ் சித்தி யெய்த வள்ளலா ருருவ முற்றுஞ் சிந்தையிற் றியானஞ் செயது செயகவந் தரியா கத்தை.

(இ - ள்) அறிவைசெய்யும் மனதிலும் புறதிலும், யாசருசெய்து, வலி மைதங்கிய பிராணயாமத்தைச் செயது மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டும் அந்த மந்திரத்தி யுண்டாகும்படி விராயகக்கடவுளுடைய திருபுருவமுழுவதையும் மனத்திற்ரியானித்து அந்நரியாகத்தைச் செய்யக்கடவாய் எ - று.

அந்நரியாகம் - உட்பூசை பிராணயாமம் - இது எணவகையோகங்களி லொன்று இதனை, இரேசக பூசங்களாற் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாத்க்கி ளாற்பது உரு ஜூபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தலென்பா (இ)

சித்தது மிவவா ருக் கிணனுடைச சக்திக் கேற்ப வுத்தம மனுஸ்ய யெண்ணி லொருமருப் பிரும தங்கொள விகதக நெதிரே கோடி வெய்யவ ருதய மெனனப் பொத்திப் வெளியிற் றேனறும புணாவழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன சக்திக்குத்தக்கப்படி இவவுத் தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒற்றைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞான மென்னும்) இருமதங்களையுட்கொண்ட ஞானசொருபியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர் கோடிஞரியாகன் உதயமானாற்போல இருவழிகளுங் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக ஈஜிரே பிரசன்னமாவா எ - று (க)

வந்தனன் சாயி யெனறே மதித்துளத் துறுதியோடு வந்தனை புரிந்து நாயேன மதியிடை வதிக் லெனனின் வந்தினான் வருந்தி யினற மகவினுக் கிரங்கு மாபோல் ஈத்துலந் துலவுகா கதின வள்ளலெய் வரமு நல்கும்;

(இ - ள) உடவுள் வரணனொன்ற மதித்து, மனவுறுதிப்பாட்டுடன் தண்டஞ் செயது, அடியேன அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்தவன் தான் வருகிறப்பெற்ற குழந்தைக்காக மனமிரங்குவதுபோல, ஆசையாநின்ற செவியையுடைய பாளை முக்கடவுள் அடிக்கடி பிரசன்னராய் எல்லா வறங்களுமும் (ஈ விநுமபியவகையே) கொடுப்பா - ஏ - று

வகிக் எனறும் வினைமுற்ற வலவண்ணதை வியங்கோள்.

(எ)

இவ்வகை மடங்க ஓரூ மேரமபன பூசை யாறழிற்
செவவிய சித்தி யெட்டுஞ் செவகையி னெல்லி யாகுவ
கவவை சீராய பலவு நீங்குவ கருதிய கரும முற்ற
மவவிய மகன்று சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யன்றி

(இ - ள) இவ்வண்ணமாகச் சிவகவாகனமேறிச் செலுத்தும் ஏரமபமாத் தி யாகிய கணேசப்பெருமானது பூசையைச் செயதல், செவவிய அட்டமாசித்திகளுஞ் செவந்த கையிலுள்ள செல்லிக்கணிபோலக் கைகூடும், துன்பநோய்களெல்லா மொழி யும், எண்ணியகாரியங்களு முடிவுபெறும், மனத்திற் பொருமை விலகி தருமம் குடி கொள்ளும், ஆவனவோடல்லாமல் - ஏ - று.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராபதி - பிராகாமி யம் - ஈசத்துவம் - வசித்துவம் ஆவநில ஆனமாப்போலாதல் அணிமா, மகத்துவமா தல் மகிமா, தன்னுடற்கணடிப்பினையுங் கணடிப்புள்ளவற்றை யுருவவல்லுதல் கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டிவனவடைதல் பிராபதி, நிறையுள்ளதல் பிராகாமியம், ஆட்சியுள்ளதல் ஈசத்துவம், எல்லாந் தனவசமாகக் கவலுதல் வசித் துவமென்பதும்

(அ)

தங்கிய மலங்கால் சீகதூர சாரத்பேரருளி னன்றே
முங்கியொன ருஞ்ச சீவன முதகராம பெருமபே ரெய்திப்
புங்கவா வணங்க மேலாயப் பிராஸீவாகள பூசை செய்யார்க
'கெங்குள விட்டுஞ் சூழவுற நினைலே புரியா நிற்கும்.

(இ - ள) தானடைந்த மலங்களை யொழித்து, பொருந்திய பெருமைவாய்க் த திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கிக் கலந்து, சீவன முசுதராகிய பெரிய பேறந் தீன யடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேனன்மையுற்ற விளங்குவார்கள். (விநாயகக்கடவு னைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுஞ் சூழ்ந்துகொ ண்டு தீமையே சம்பவிக்கும் - ஏ - று

காலதீதது எனபதில், கால உபசாக்கம்

(க)

கணபதி பூசை யாற்றுக காதலா தமமைக கண்டோர்
குணமெடுத துணைப்போ பண்பிற கூடுவோ ருவப்போ ரேரல்லா
மணவுறு முமமைப் பேறு மடைகுவ ரதுசெய் யாத
பிணமெதிர கண்டோர் தாமும பெறுகுவா தீமை யெல்லாம்.

(இ - ள.) கணேசப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யுக காதலர்களைத் தரிசித்த வர்களும், (அவர்களுட) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்ணிற் கேட்டும்) களிப்பவர்களும் ஆகிய யாவரும் பொருந்திய மூன்று பலங்களை யும் பெறுவார்களே அவ்விரய்கபூசைச் செய்

யாத (நடைப) பிணங்களை யெகிரிங்கண்டவாசனம் எல்லாதனுபங்கலாயும் அடை
வாரதன் உ = னு.

மும்மை - இம்மை மறுமை வீடு எனபன.

பிணம் நடவாழையா லும், அது நடகையில எதிரகாணுதலில்லாமையானும்
நடைப்பிணமென்றும், (கூ)

நாததிக ரொழுக்கம் விட்டோர நவைபிறிக குரைப்போர சொர;

நூத்தகு நெஞ்ச மில்லாத துட்டாக ளரதிகியோரக

ளேததின்ர சரணஞ் சாராத விடத்துமிம் மனுவிவா திமை

நீத்திடல வேண்டுஞ் சொல்லி நெடுநர கண்ததுந் தோயவார

(இ - ள்) நாததிகாள் - ஆசாரங்கைவிட்டவர்கள் - பிறர்க்கு குற்றங்கூறு
வோ - திருடர்கள் - புனிதமான மனமில்லாத துன்மாள்கர்கள் முதலானவர்கள், துதி
த்தவர்களாகி (தம்மை) சரணமடைந்த விடத்திலேயும், (அவர்களுக்கு) இவ்விநாயக
மர்நீரத்தை யுபதேசிடாமல் நீக்கிவிடவேண்டுமெ (அவ்வாறன்றி) உபதேசித்தால்
மிக்க நரகங்களிலெல்லாம் மூழ்குவார்கள். எ - று

நாததிகா - தெய்வமும், மும்மைமறுமையும், சுவாக நரகங்களுமில்லை யெ
ன்போர். இவா ஆஸ்திகரல்லாதவா (கக)

வணக்கமன பருளா சார மறைநெறி யொழுக்க நலலோ

ரிணங்கமற் திரத்தி னாவ மிவைமுத லுடைமீயாக காயிற

பிணக்கறு தீக்கை யாறழிப பேசுக விருவா தாமுங

கணக்கிலபே ரின்ப விடுவ கைக்கொள்வா காணியாக.

(இ - ள்) கீழ்ப்படிதல் - அன்பு - கிருபை - ஆசாரம் - வைதிகநெறியினடத்
தல் - நலலோ சகவாசம் - மந்திரத்தில இசை, இவை முதலிய குணங்களுையுடைய
வர்களுக்காயின், குற்றமற்ற தீக்கைசெய்து உபதேசிக்கக்கூடவை (அவ்வாறாயின், உப
தேசிப்போனும் அதனைப்பெறுவோனுமாகிய குருடோ) இருவரும் எல்லையல்லாத
பேரின்பவீடாகிய மோகத்ததைத் தமது வாசத்தானமாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று

சந்திரன் முடியில் வேயந்த தம்பிரான கருணை கூரந்து

முந்தெனக் கருளிச் செய்க முறையுனக் குறாததே நென்ன

வெந்துயா முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுடடித் திதானா

யெந்தையிங் கொழியா வண்ண மியம்புக வென்றி தாழ்ந்தான.

(இ - ள்) சந்திரன் முடியிலணிந்த எம்பெருமான கிருபைமிகுந்த முற்கா
லத்தில், எனக்குத் திருவாய்மலர்த்தருளிப் முறைப்படியுனக்குக் கூற்றினென்று
பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவா (தனக்குறந்தொடிய துன்பமுழுது மொழிந்து, எந
தையாகிய பிரமதேவரே! இவ்விரதத்தை யறுட்டித்தவாக்கோ இப்பொழுது (சிறிதும்)
நீங்காவகையாகக் கூறவேண்டுமென்று பணிந்தனன். எ - று

தம்பிரான் - தனக்குமேற் றலைவனில்லாதவன் என்றும் தனக்குத்தானே
விரிவென்றும் பொருளபடும். (கக)

கொற்றிவெண் குடையி னீழற குவலய முழுதுங் காத்த

கொற்றியேன மன்ன வேதன் வியாதனுங் குபதே சித்த

திருமென் லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வாறு
தெருமெனத தெளிக வென்று செபபுவன பிருகு மேலோன்.

(இ - ள்) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகமுழுவதையும் காத்த வெற்றி
பொருந்திய வேற்பட்டேந்திய சோமகாந்த ராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவ
னுக்கு உபதேசித்தது இதுவேயாகும் முமமூகதிகள் இனிதாக உபாசித்தவகைய
யும் நனுகுத தெளியக்கடவாயென்று, மேலோனாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லத்தொ
டங்கினான். எ - று

(சு)

வியாதருபதேசமபெற்றபட்டலம் முறழிறு.

ஆகக் கீர்வருத்தம் - ௮௬௬

முவருமுபாசித்தபடலம்.

வீருமபித தாழந்த வியாதனை நோக்கிப் ப
யருமபி விண்டல ரமபியா சேகனையான்
கருமபி தேனுங் கலந்தெனக் கலலொடு
மிருமபி முன்னெனக் கிளக் வுனப்பபுனல்

(இ - ள்) அருமபுகள் வாயவிண்டலாந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய
பிரமதேவன் தன்னை வீருப்புற்றுப் பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கரும்பிரசுத
தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாறபேரல், கலலும் இருமபும் உள்ளமீநெக்கு
விட்டிள்குமபடி சொல்லுகின்றான். எ - று

கருமபுந் தேனுமென்றதாறகவைபடவெனக் கொளக் கலலும் இருமபும்
போன்றவனெனஞ்சரும் உள்ளமுருக் வென்பார் “கலலொடு மிருமபி முன்னெனக்
கிளக்” என்றான்.

(க)

தேவா தானவா சித்தா முனிவர
மோலி லாத வுரக் கியக்காகன
மேவு சாரணா விஞ்சையா கினன்னர
பாவு மாணிடை பலவகை யோராகநும.

(இ - ள்) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவராகள் - கெடுதலில்
லாத நாகர்களை - இயக்கர்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதர்கள் - கின்ன
ராகள் - பரவியமனிதர்கள் - (இன்னும்) பலவகைப்பட்டவர்களும் (ஆகியவர்களின்
தொகுதியில்.) எ - று.

உரகம்=பாம்பு. உரம் - மாப்பு - கம் - நடத்தல். இது - மார்பாண்டப்பு -
தென்னுந் தாதுப் பொருளுடையதோ சொல்.

(உ)

வேறு

நீலகரண பூசனை மணி னுறறுபு
பங்கமில் கதிகளிறு படாந்து நோராபல

ரங்கவா. துமில்லியா னறிந்த வாறறின
லிங்குநரச சிலாதமை யியம்பக் கேடடியால்

(இ - ள்) ஐந்து திருக்கரங்கையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுதலில்லாத உயாகதிகளிற சென்றிருப்போர் எண்ணிறந் தோர் அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான் தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது சிலருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக ஏ - று. (ங)

பண்டொரு பிரளயம் படாந்த ரெவ்வியி
னண்டரு மயிவரு மமல நாயகன
கொண்டதத துவங்குகை குறிக்கெதா டுகுளு
மணடிய வுயிரினைப் பாறும வண்ணமே

(இ - ள்) தேவர்களும் அறிந்தநரிய நீமலனாகிய கணேசப்பெருமான முன்னு முன்னு பிரளயங்கழிந்த (பிற) காலத்தில், நெருங்கிய வுயிர்கள் இளைப்பாறும் வகையாக தீர்த்ததுவகளை யெல்லாநதன்னிடத் தொடுக்கிகொண்டனன ஏ - று

உயிரினைப்பாறுதல் - பலவுடல்களிற புருந்தும் பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம் அதாவது முகதியடைதல். (ச)

நீடிய பிரளய நீங்க முனப் பேராய்
கூடிய முதற்கொழில் குடியற வெண்ணு
நாடிய வயிவரு நயர்கெடுதலுநீர்
நீடியன முக்குணத் தெமமை நல்குளு

(இ - ள்) மிகப்பிரளய மொழிய, பன்னெளதுடோலவேயியல முததொழில்களை நடத்தக்கருதி, (அன்பர்கள்) நாடியறியத்தக்க திருவுருவத்தை விரும்பி யெடுத்தததோன்றி, சமாளமான இயல்பினையுடைய முக்குணவிசிஷ்டர்களான எவகளைப் படைத்தனா. ஏ - று

எவகளை யென்றது பிரம் வின்னடி உருத்திரநகரை முக்குணங்கள்—இர சோருணம் - தமோருணம் - சத்துவகுணமென்பபெம் (டு)

இகலறு மறைகளு மிருளி நீங்கிய
தகலறு பெரியவா தாமு மெங்ககை
தொகலுறத் தோற்றிய தூய மூர்த்தியை,ந
துகலறு வககிர துண்ட னென்பமே.

(இ - ள்) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அருளுமானாகிய) அநதகாரத்தினின் தொழிந்த நகுதியுடைய பெரியோர்களும், எவகள் மூவராயுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வககிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள். ஏ - று. (ஈ)

அரனரி யயனென வான யாங்களும
பிரம்மின ன்னுலெனப் பேணிக் காணிய
விரவிய வெறுவெளி விரிவு முற்றறம்
பரவினந் தேடினம் பயன்பெற நேமலம்.

(இ - ன்) உருத்திரன் விண்ணு பிரமன் என்றவியு காங்குளும் பரப்பிரமப் பெருள் இணைதென்று விருட்பிக காணுமபடி, பொருத்திய செத்தவையின் பரப்பு முழுதிதும் பரவினோம் தேடினோம் (ஆயினும் இவற்றாலெல்லாம்) சிறிதும் புயனடைக துலோகம் எ - று

காணிய செயலிடமென்னும் வாய்பாட்டு எதிராக வலினை ட்டுததம். (எ)

அருங்குவந தேவாச னாண்டி னாயிம

புரிநகனம் புரிநகலம் பொறப்பக கோனறின

திருநகரிய வடியாரா சென்று கோயகொழும்

விருதுதரப் பெருஞ்சுகம் வினைக்கு மெம்பிரான

(இ - ள்) (நாகவளமுதரம்) ஆயிரந் தேவவருடங்கள் கனாயில், ஸ்ரீயி தவத்
தைச்செய்தோம் (அவ்வாறு தவஞ்) செய்யவும், திருத்தமாயி அடியாரை சென்று
பணியுதோறும் வீரநாகக்கொள்ளு மபடி, பெரிய சுததைக்கெடுக்கும் எமது
கணேசபெருமான அழகுறப் பிரசன்னமாயினன எ - று (அ)

கேள்

கோடி சூரிய வளையமுங் குரூட்டிந் னெனன்

நீடு பேரொளி வெளியெலா நிரந்தரிக் தொளிச

சூதி மாமணி முடியுங்குண டலமுநகோள வணோ||ம

பீடு சோதநு பேரணி கவுமுதா புரமுத

(இ - ள்) கோடி சூரியோதயமும் குருடெதன்னை பொருந்தியுள்ள இரூ
னென்று சொல்லும்படி, மிக்க பேரொளியானது வெளிமூலமுவதும் நீண்டதும் பிரகாசி
க்க, அணிந்த சிந்தை இரத்தின கிழீடமும் குண்டலமும் வாகுலயமும் பெருமைதன்
மிய பெரிய ஆபரணங்களும் பாதசரமும் ஏ - று

இது முதலமூன்று பாடல்கள் ஒருகொடா

(*)

பெருத்து வராபுழைக் கரமுமே தியபிறை மருப்பும்

விருத்து மாமுரண மகமபொழி வேழத்தின முகமுந்

செருத்து மூவுவாள சேடக மாயிஸிசிலை செறிந்த

தருத்து ழாவிய கரங்களுந் காண்மலாத துணையும.

(இ - ன்) பூரிததரிண்ட துளபொருகதிய கரும்பும், கர்த்தில் தாணியிப்பிறைச் சந்திரன்போனாற கொம்பும், (அடியவருள்ளத்திற்கு) விருந்தாகத்தேர்வானும் பெருமைமொருந்திய வலிமைமையகத மதஞ்சொரியும் யானையின் மூகரும், போயில் துறாவுகின்ற வான் பல்லை வேல் விலு இவை பொருந்திய கதபகத்தருவானமேயெந்த கருவக கரும்புய கிருவந்ததாமையும ஈ - து.

தேடம் - வட்டவழிவானதோ அப்தம், இது வானால் பெயர்ந்ததால்
தடைசெய்ய வாயோதாமாவது. விருத்தி - விருத்தென்பதில் அமைந்ததால் விருத்திதான்
புதை முகத்திற்கு விசேடமாகக்கொள்சு.

சென்று வானமதித் தண்ணியுறு செழும்பிள ரகலத்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை

நீற்று தீவிழிப பாலமு நிறைந்தபே ரழகுந
தோற்றி நேரெகிர நின்றவச சுருபனைக கண்டாம.

(இ - ள்) நேற்கிய வெள்ளிய சந்திரனாகிய சிரோமாலையும், நிறமவிளங்கும்
மார்பில ஒழுங்கின்ற தேன்பொருங்கிய மலராகிய கொணறைமாலையும், உலகமுழுவ
தும் இமைப்பொழுதில நீறுபடுதும் அக்கினிககண்பொருங்கிய நெற்றியும், நிறைந
துள்ள சிறந்த அழகுநதோன்றசெய்து, நேரே பிரசன்னமாகினை ஆந்த (பிரணவ)
சுருபனாத தரிசித்தோம் எ - று (௧௧)

அச்சு மோடெழு மணியினை லகந்தடு மாற
வச்சி மேலிரு கரங்குவித தொய்யென வெழுந்திட
மச்சுசை யாற்றினிற பன்முறை யிறைஞ்சினஞ் சூழந் து
நச்சி யாடினம் பாடின நயத்தகு துறுகள்

(இ - ள்) அச்சத்தாண்ட தோன்றிய அனபிலை மனந்தடுமாற, இருகைகளை
யுஞ் சிரசினமேலே கூப்பி, விரைவாகவெழுந்த, விருப்பின்படி அநேகமுறை பணிக
தோம், பிரதககண்ணஞ்செய்து விருப்பி ஆணந்தக்கூத்தாடினோம், விருமபதக்க (பலவித
மாகத்) துதிகளைப்பாடினோம் எ - று (௧௨)

நிருவி கற்பமாய நிறைந்தவா னந்தது ரணமாய
நிருவி காரமாய நிரக்துண மயத்தத் துவமாய
நிருவி சேடமாய நிரஞ்சன மாகியொன றுலு
நிருமி தப்படாக கணேசநின் லீளாகழற நெழுமுதம்

(இ - ள்) நிர்விகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரஜீனமா
கியும், நிரக்துண தத்துவமாகியும், நிர்விசேடமாகியும், நிரஞ்சனமாகியும் விளங்கி, ஒன
றஞ்ஞம் அளவிடப்படாத கணேசமூத்தியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பணிக
தோம் எ - று*

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுள்களால் மூவரும் கணேசனாத துதிசெய்தமை
கூறுகின்றா

விகற்பம் - சாஞ்சலியம் விகாரம் - அவஸ்தை நிரக்துணம் - துக்கஞ்ஞந்திதம்.
சேடம் - மிகுதி நிருவிசேடமெனந்து தண்ணையன்றியோர் பொருளிலவாதது. (௧௩)

பிரம் மாயொளி யாயநிரா காரமாயப் பெரிதாயத்
தரணி யாதித்தத் துவமெலாங் கடந்தத்தத் துவமாய
வரமே லாந்தரும் வள்ளலா யேகமாய வதியும்
பிரம் னாகிய கணேசநின் பதமலா தொழுதாம்.

(இ - ள்) பிரம்மாகியும், ஒளியாகியும், உருவிலியாகியும், பெரிதாகியும், பிரு
திவ் முதலிய தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவாகன வேண
டிய) வரங்களை யெல்லா மருள்செய்யும் வள்ளலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிற
ந்தவராகிய கணேசபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமையை (யாங்கு) பணிக
தோம் எ - று.

ஆகாரம் - உருவம், வளனல் - வளையாது கொடுப்போன

(௧௪)

என்று நிக்ருகுத திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொன்றி நின்றுணர்ந் திடுமறி வானநத் வருவாய்த்
துன்றும் யோகினா தியானிககப் படுஞ்சுக மாகிச
சென்று சோதராக கணேசனை நிருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) எக்காலத்து மகலாத் திருவுருவத்தையுடையதாகி, எல்லாவிடத்தும்
கலந்துநின்று அறியத்தக்க சிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவான்கள தியானிக
கப்படுகின்ற சுகமாகி, (சாமானியர்) சென்று அடையக்கூடாத கணேசப்பெருமானே!
தேவரீருடைய திருவடிபைப் பணிந்தோம் எ - று (கரு)

உலக காரண காரண மாபுரியாக குயிரா
யிலகு ஞானியா தமையிழந் தெய்துநற பேறாயப்
பல்வு மாயப்பரப் பிசமமாயப் பசோமாயப் பரமாயத்
திலக மாகிய கணேசனை நிருவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) உலக காரணத்திற்குக் காரணமாகி, உயர்களுக்கெல்லாம் உயர்ச்சி
விளங்குங்நற ஞானிகள் தமமை யொழிந்து அடைகின்ற நல்லபேருகி, பலபொருள்
களுமாகி, பரப்பிசமமாகி, சிறந்த சத்தசனமையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிபைப் பணிந்தோம் எ - று

தமையிழந்து எனபதற்குத் தற்போதமொழிந்து எனபது பொருள் பரம -
தனக்குமேல நாயகமில்லாதது (கங்)

சுகல லோகமும் படைத்தளித் தழிகருத்த பரமா
யகில லோகத்தும் புகலிடந் தனக்கிலா வமைவாயப்
புகலு லோகங்க ளினைத்துக்கும் புகலிடந் தானும்
பகவ னாகிய கணேசனை பதமலா தொழுதாம்

(இ - ள்) எல்லாவுலகங்களை யுரு சிருட்டிசெய்து காத்தத் துடைக்கின்ற
தனக்குத்தானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும் பொருந்திய புகலிடந்தனக்கில்லாது
சொல்லுகின்ற உலகங்களைல்லாவறற்கும புகலிடந்தானாகி, பகவானாகி விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைப் பணிந்தோம் எ - று

பகவன் - அறுகுணசசெவ்வன். அவை சாவஞ்ஞத்துவம் சாவேசவரத்துவம்
சாவநியநிருத்தவம் சாவாநதாயாமித்துவம் சாவகற்பித்தத்துவம் சாவசத்தித்துவமெனப்
படம் அனறியும், தன்வயத்தனதல் முதலிலனதல் உடம்பிலனதல் எல்லாநலனுரு
னதல் என்குமவியாபகனதல் எவற்றிற்குங்காரணனதல் எனபது முண்டி. (கௌ)

உகத்துக் காதியாயத் தேவருக் காதியா யுலவாச
சுகத்துக் காதியாயச சுராகளுக் கீசராயச சுடரு
மகத்துக் கீசராய்க் கணங்களுக் கீசராய மதிப்போ
ரகத்துக் கூடிய கணேசனை னடியினை தொழுதாம்

(இ - ள்) உகத்தீக்கு முதலாகி, தேவர்களுக்கு முதலாகி, உலகத்துக்கு
முதற்பொருளாகி, தேவாக்குக்கடவுளாகி, பிரகாசிக்கின்ற யாகத்திற்குக் கடவுளாகி,
கணங்க்கெல்லாம் பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனத்திற் பொருந்திய கணேசப்பெ
ருமானே! தேவரீருடைய உபயபாதங்களைப் பணிந்தோம். எ - று. (கௌ)

இராச தததொழி லாகிய சிருடடியை யியற்ற
விராவி ராசத்த துருககொடு பிரமனைய மேலாயப
பராவு வித்தைக ள்ணைத்திறகும் பயிலபிறப பிடமா
யொராது நின்றருள் கணேசனின் னெளிபதற் தொழுதாய்

(இ - ள்) இராசதநாரியமாகிய படைத்தலைச்செய்ய, இராசதங்கலங்கீ உரு வத்தைக்கொண்டு பிரமனாகி, மேம்பட்டுத் துதிசெய்யும் வித்தைக்கெல்லாவற்றக் குஞ் சொல்லுகின்ற பிறப்பிடமாகி, நீங்காது(எங்கும்) வியாபித்திருக்குங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கின்ற திருவடிமையப் பணிந்தோம் எ - று (கூ)

சோலி லாதசாத துவித்தற டெழிலெனும் திதிகுரா
கடாவ தானதா மதந்தனி லுருவுகொண்டரியாய்த
திராவி லாப்பகை யசுரரைச் செருத்திருந் தேவாக
காரவ மேயருள் கணேசனின் னருட்பதற் தொழுதாய்

(இ - ள்) குறைதல்லலாத நல்ல சாததுவிதகாரிய மென்று சொல்லப்படும இரட்சித்தலைச்செய்தற்கு, பொருந்நியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு விஷ்ணுவாகி, நீங்குதல்லலாத பகைமையுடைய அசுரர்களைக் கொன்று, பெருமைவாயாத தேவர்களுக்கும் ஆசையை யொருநெய்கின்ற கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய அருளடிவாகிய திருவடிமையப் பணிந்தோம் எ - று (உ)

தாம தததொழி லானாக காரமாற றுத்தருத்
தோம் சுறறுராத துவித்தந்தி றேன்றுருத் திரை
யேம் முறழிமை யோமுனி வோரொலா பிறைஞ்சு
சேம் வைப்பதாக் கணேசனின் சேவடி தொழுதாய்

(இ - ள்) தாமததொழிலாகிய சங்கரநிருதகியத்தைச் செய்வதற்கு, குற தத்தை விவக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் றேன்றிய உருத்திரனாகி, இன்பமடைந்து தேவர்களும் முனிவர்களும் யாவர்களும் பணியச் சேமந்தியாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய செவ்வியதிருவடிமையப் பணிந்தோம் எ - று (உக)

கிரண பந்தியாற பயிரையுங் கிளாகதைப் பெருங்காற
பரவு தேவாக டமமையு மகிழ்வித்துப் பாப்பபாக
கரச னாபுல கத்துவெப் பறுத்திந் திங்கட
சொருவ மாகிய கணேசனின் றுணையடி தொழுதாய்

(இ - ள்) கிரணவரிசையினுற பயிர்களையும், விளங்குகின்ற அமுதப்பெருங் கினுற றுதிசெய்கின்ற தேவர்களையும் விருப்புறச்செய்து, வேந்தியர்களுக்கு மன்னவ னாகி, உலகத்திலுள்ள வெப்பத்தை யொழித்திடுஞ் சந்திரசொருபியாகிய கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய உபயதிருவடிமையப் பணிந்தோம் எ - று (உஉ)

ஒளிப்பி முமபதாய மேகவா யுவினுரு வாடி
விளிப்பில காலங்க டெரிப்பதாய்த் தொழிலெலாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாயப்பல சத்திப் தானசெங் கதிராய்த்
தெளிப்ப நின்றருள் கணேசனின் சேவடி தொழுதாய்

(இ - ள்) பேரொளிபிழம்பாகி, மேகம் வாயு இவற்றினூருவாகி, அழிவில்
லாத காலங்களைக் (கணக்கிட்டுக்) கட்டுரைப்பதாகி, (சிருஷ்டியாகி) கிருத்தியங்களை
யெல்லாஞ்செய்து சந்தோஷிப்பதாகி, பலசத்திகளாகிய சூரியனாகி, உண்மையாக
விளங்கியருளுக கணேசப்பெருமானே! தேவீருடைய சிவந்ததிருவடி யை யாங்கு
பணிந்தோம் ஏ - று (௨௩)

நிரப்பி நுண்மமாய்த் துறக்கமாய் நிரந்தரத் துலாமாய்த்
தரைசொர ரூபமாய்ச் சமுத்திர மாய்த்திசைச் சுரராய்க்
கரப்பி லாவுல கனைத்துமாய்க் கலந்துநின் றருளும்
பரப்பி ரமமான கணேசநின் பாதங்க டொழுதாம்

(இ - ள்) சூறாவிலலாத தருமமாய், மோக்ஷமாய், நின்றாத தத்துவங்களாய்,
பிருதிலியின் சொரூபமாய், சமுத்திரமாய், திருப்பாலங்களாய், கெடுதவிலலாத வுல
கத்தில் எல்லாம் (தானாக் அவற்றுட்) கலந்து விளங்கியருளும் பரப்பிரமமாகியகணே
சப்பெருமனே! தேவீருடைய திருவடிகளைப்பணிந்தோம் ஏ - று (௨௪)

சாமி நின்னிந் தாண்மலா சாரங்கவ ரெல்லா
நாம் வெம்பிணி நலிவொரீஇ நறசக மடைவ
ராமி தைத்தெரிந் தியாங்களு முனைச்சர ணடைந்தே
மேம மலகுறக காததியென நேத்தின் மிரந்தேம

(இ - ள்) கடவுளே! தேவீருடைய உபயபாதாமாக்களை யடைந்தவர்கள்
யாவரும், அசகந்தருங் கொடிய பிணித்துன்ப நீங்கி நல்லசக்தையடைவார்கள்,
ஆகிய இதனை யுணர்ந்து அடியேங்களுந் தேவீரைச் சரணடைந்தோம் கனமை
யதிகரிக்கும்படி (அடியேங்களையுந் தேவீர்) காப்பாற்றுக வென்று துதித்தோம்,
யாசித்தோம். ஏ - று (௨௫)

என்று மூவரு முபாசித்த வியலபிது வாமென
நன்று நானமுகன் வியாதனுக் கருளிய தாக
நன்று தோந்தனை யினியவா பெற்றநல வரமு
நின்று கேடுளென நிகழ்த்துவன் பிருகுமா தவனே

(இ - ள்) எனறிவவகையாக மூவரும் உபாசனைசெய்த தன்மை யிதுவாகு
மென்று, அக்காலத்திற் பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு அருளிச்செய்ததாகன்றாக்
வுணர்ந்தனையா? இனி அம்மூவர்கள் பெற்ற நல்லவரங்களும் (ஒரேவழியில் மனதை
நிறுத்தி) நின்று கேட்பாயாகவென்று, பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் (சோம
காதமன்னனுக்குச்) சொல்லத்தொடங்கினன். ஏ - று. (௨௬)

மூவருமுபாசித்தபடலம் முற்றிற்று.

சூசத் கிருவிருத்தம் - அகநு

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும் வழிபடு முறைமையோதலு
மேவிய காதலின வியாத மாமுனி
தேவதுங் கஞ்சுகிற செய்த நனமியை
யோவற மொழிகென வுரைக்கும் வேதனே

(இ - ள்) திரிமூர்த்திகளும் விராயகோபாசனையெய்த முறைமையைக் கூற
வும், வியாதமுனிவன் பிரமதேவரே! உங்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெரு
மானசெய்த நன்மையைக் குறைவின்றிச் சொல்லவேண்டுமென்ப பொருந்திய விருப்
படனே கேட்ட, பிரமதேவன் சொல்லலாயினன் எ - று

செய்த நன்றியென்றது அண்டு அருளியவரத்தை (க)

துதித்திரந் தெதிருநத தொழுது நிறநலுங்
கதித்தலைங் கரப்பிரான கருணை கூர்நதுநங்
துதிக்கிரங் கினமிது துதிக்கின முருகுரு
மதித்தன வழங்குதும் வரமுங் கொள்கெனறூன

(இ - ள்) (நாங்கள்) தோத்திரஞ்செய்து யாசித்து எதிராகப் பணிந்து நிற
கவும், சிறந்த ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான கிருபையிருந்து, உங்
கள் தோத்திரங்கட்கு மனமுருகிலேறும் இதேகோத்திரத்தால் துதிசெய்கின்றவாச
ளுக்கு (அவர்கள்) மதித்தபொருள்களைக் கொடுப்போம், வேண்டியவர்தையும் நீங்கள்
பெறுவீர்களாக் வென்றனா எ - று

(உ)

இரங்குபொன் னூப்புரப் பத்ததி நெம்பிரா
னுரங்கொளும் பத்திமை யுதவிக்காப் பாதே
வரங்கடைக் கணித்தொரு பணிவ முங்கனுளு
சிரங்கொடு செய்குது மென்று செப்பினும்

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பொன்னாலாகிய பாதசரத்தை யணிந்த திருவடியை
யுடைய எமதுபெருமானே! (தேவரீரிடத்தில்) உறுதியாகிய பத்திமையை யதுக்கிர
கித்துக் காப்பதே (விரும்பிய) வரமாகும் திருக்கடைக்களைக்கஞ்செய்து ஓர் தொழி
லைக் கட்டினையிடாலும் (அதனைத்) தலையாறசெய்வோமென்று கூறினோம் எ - று.

சிரங்கொடுசெய்தல் - தலைமையாக்கக்கொண்டு செய்தலென்பதாம் (ங)

முககுணத் துதித்துளிர் முடிவில் பத்தியும்
விககின மினமையு மிதப்ப நல்கினுந்
தக்கநம் பணிகளுந் தருதுங் கேணமினென
றக்கண முக்கனெம் மடிகள் சாற்றறும்

(இ - ள்) மூன்றுவிழிகளையுடைய எமது விராயக்கடவுள் முக்குணவசத்த
ராகப்பிறந்தவாகனே! அழிவில்லாத பத்தியும் இடையூறில்லாமைமும் மிகுதியாக்
அதுக்கிரகித்தோம் தகுதியாகிய நம்முடைய தொழில்களையும் (உங்களுக்குக்) கொடுப்
போம் கேட்பீர்களாகவென்று, அப்பொழுது மேலுஞ்சொல்லுகின்றோம் எ - று. ()

வேறு

இராச தத்துரு வாயயன் யாவையும் படைக்க
வொராது காகக்கசாத துவிதமா யொளிமணி வண்ணன்
மராது டைக்கதா மதத்துரு வாயுருத் திரனென
மராவ ணைத்தபூங் குழையினு னைநற துவை யளித்தான்.

(இ - ள்) பிரமன் இராசத்ததுருவமாய எவ்வாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பானாக. பிரகாசிக்கின்ற மணிவண்ணனாகிய திருமால் சாத்துவிக்குரியாய் (அவற்றையெல்லாம்) நீங்காமற் காகக்கடவன் உருத்திரன் தாமத்ததுருவாய் அழிக்கக்கடவன் என்று, சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குண்டலமணிந்த விநாயகக் கடவுள் வரமளித்து (பின் வரும்) இவற்றை (எங்களுக்குக்) கொடுத்தனா எ - று (ரு)

வேத சாத்திர புராணங்களை மிகுக்கலை சிருட்டிசு
கேத நீங்கிய வலியொடு மெனக்கினி தளித்துக்
காதல யோக்கதின லேண்டுந் கைக்கொண்டு சத்தி
யோது காவலசெய் வலியொடு மாயனுக் குதவி.

(இ - ள்) வேதங்கள் சாத்திரங்கள் புராணங்கள் மிகக்கூலானவகள் (ஆகிய இவற்றை) படைப்புக்கு வேண்டிய குற்றமொழிந்த வலிமையுடன் எனக்கு நன்றாகக் கொடுத்து, விரும்பத்தக்க யோகவல்லமையால் வேண்டியவடிவங்களைக் கைக் கொள்ளத்தக்க சத்தியும், சொல்லுகின்ற காப்புத்தொழிலசெய்யும் வல்லபமும் விண்டு மூர்த்திக்குக் கொடுத்து எ - று

மாயன் - மாயசெய்வோன்.

(சு)

ஏத மாகிய வகசர சடக்கர மனுவு
மேக னுடல் கணைதையு மிறுத்திடும் வலியு
மேக நாயக னுருத்திரன் கருளின னென்ன
வேக மாகிய பூவினன் வியாதனுக் கிறுத்தான்.

(இ - ள்) ஏகாட்சரமந்திரமும், சட்டசரமந்திரமும், எகனாகி உலகங்களை யெல்லாம் அழிக்கும்வல்லபமும், ஏகநாயகனாகிய கணேசப்பெருமான உருத்திரமூர்த்திக்குக் கொடுத்த கருளினரென்று, ஒப்பில்லாததாகிய தாமரைமலரிலெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ - று. (எ)

இன்ன வாவர மூவரும் பெற்றதென நெறிவேன
மன்னா மன்னவன் மகிழுகொள வுரைத்தருள் வரதன்
றன்னு னேயுல கணைதையுங் காட்டுதன் மையையு
முன்னி யோதுத ரெட்டங்குளை முதிராடிகழப் பிருகு.

(இ - ள்.) மிக்கோத்தியுடைய பிருகுமுனிவன் மூவரும் வரம்பெற்றது இன்ன வகை யென்று, எறிக்கின்ற வேற்படைதாங்கிய இராசராசனாகிய சோமகாந்தன் களிடுபய்த்தக்கறி, அவ்விநாயகக் கடவுள் தனக்குள்ளே உலகங்களை யெல்லாம் காட்டிய வகையையுஞ் சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று.

வரதன் - சிரேஷ்டமானவன், வரங்களைத் தருவோன்.

(அ)

மூவரும் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௦௩.

விசுவரூபங்கர்ட்டியபடலம்.

கறங்கு வெண்டிரைப் பரதகடற் கண்படை கொள்ளு
மறங்கொள சககர வானவ னாகிய வியாத
வுறங்க வினழிநன றுணாமதி யெனமது வெரமுரு
நிறங்கொ ளம்புயச சேககையா னினுநிகழ்த தினனா

(இ - ள) சததிககினற வெளரிய அலையையுடைய திருப்பாற் கடலிலே
தயிலபுரியும், கொலைத்தொழிலைக் கொண்ட சககராயுத்ததை யேந்திய திருமாவின்
அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோவிலலாமல நனருகமதித்துக் கேட்பாயாக
வென்றுத் தினசினதுஞ் செந்நிறம்பொருந்திய தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரம்
தேவன இதனைக் கூறுவானாயினுன எ - று

திருமாவின் சககரம் சதரிசனமெனப்படும (க)

தேவ தேவரு மறிவருந் தேவதே வனைப்பின்
மேவு மாவமோ டுதெதிடு வியாத நானிறைஞ்சி
முவு ருதவ வுலகினைப் படையென மொழிந்தா
யாவ தாககுமா றிதனையு மியம்பென விரந்தேன

(இ - ள) தேவர்களுக்குத் தேவர்களாயுள்ளவாகனும் அறிதற்கரிய பெருந்
தேவனாகிய கணேசமூர்த்தியை அடையும் ஆசையுடனே யாரெய்தத் வியாதமுனி
வனே! நான் (கணேசப்பிரானைப்) பணிந்து, அழிவிலலாதவரே! தேவரீர் உலகங்களைப்
படைக்கவெனக் கட்டளையிடமா செய்யக்கடந்து யாது? இதனையுங் கூறுகவென்று
யாசித்தேன எ - று.

முவுருதவவுலகினை யெனறும் பாடம். (உ)

கருணை நாயகன கடைக்கணித தெனையெதிர நோக்கிப்
பொருவி லாதவென வயிறறினுட புருநதுல கனைத்து
மொருவு ருவகை நோக்கவென றுயிரென வெனனை
யுருவ வாகரப் புழைவழி யுள்ளுற விடுததான

(இ - ள) கிருபாநாயகராகிய விநாயகக்கடவுள் கடைக்கணைக்குச் செய்து
என்னை யெதிரேப்பாத்தது, சமனமில்லாத என்வயிறறினுள்ளே பிரவேசித்தது உலகங்
களையெல்லாம் (ஒன்றும்) நீங்காவகையாகக் காணுகவென்று, உயிரைப்போல என்னை
அழகுபொருந்திய நெடிய துதிக்கையின் துளைவழியே உடனே லவிடுததனா எ - று.

தடங்கை யுள்ளுற யானபுகும் பொழுதுதாள வனங்கிக்
கடங்க விழ்க்குமா னன்பிரான கண்ணருள வாங்கி
யுடங்கு நின்றமற் றிருவரு முள்ளுறப் புருந்தா
ரடங்க நோக்கின மவனவயிற் றகிலேலோ கமுமே.

(இ - ள) வீசர்லமான துதிககையுள்ளே யான பிரவேசிக்கும் பொழுது,
சமீபத்திலிருந்த (விஷ்ணுருத்திரர்களாகிய) ஏனையவிருவரும், முதலத்தை யொழுக்
கும் (யானை) முகத்தை யுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடி யைப்பணிந்து அரு

டைய திருவிறியருளையடைந்து, (துதிகையின்) உள்ளேயடையப் புகுந்தார்கள். (நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பார்த்தோம் எ - று (ச)

வேறு

அகட்டிடை யளவிறந்த வண்டங்க ளுறக்கிடந்த
பகட்டெழிலசே ரவற்றெனற ணுட்புகுந்து பாப்பபள்ளிற்
றகட்டுவரா லுகளாகடலசூழ தனாநடுவு மதன்கீழ்மேன
முகட்டளவும பலவுலகு முதிர்வளத்தி னிரந்தனவால்

(இ - ன்) (அவ்விநாயக கடளுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங் கள் பொருந்த விருந்தன பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுளொன்றிற் பிரவேசித்துப்பார்க்கையில், அச்சவடிவாகிய வராலமின்கள் புரளுகின்ற கூலசூழந்த தனாநடுவிலும் அதன்கீழும் மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிருந்து விரிசையாயிருந்தன எ - று (ரு)

நாதங்க ளோரிரண்டாய நலமருளுஞ் சதாசிவமாயப்
பாதங்க ளொருநான்கும் பதநான்கும் பயிலவிற்த
வேதங்க ளுமியாத விநாயகாதந் திருவருளாற
பூதங்க ளோரைந்தும் புரையின்றி யெதிரகண்டாம்.

(இ - ன்) நாதங்களோரிரண்டாகி, நனமை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு பாதங்களும் நான்குபதங்களும் பயிலவிற்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிடற்றியாத கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளினால் ஐம்பூதங்களையும் குற்றமின்றி யெதிரே பார்த்தோம் எ - று

நாதங்கள் - இருவகை யிந்திரியங்களுள்ளினுமொக்கும். (சு)

பண்டையு ழிகடோறும் படைத்தவரும் பரித்தவரு
மண்டுபெ ருலகனைத்தும் வருத்தமறத் துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டுபே ரானந்தக் கடனமுழுக வெதிரகண்டாம்

(இ - ன்) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாஞ் சிருட்டியுசெய்தவர்களும் காந்தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களை யெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சங்கரித்தவர்களும் (தாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்து, திருவருளையே தரிசித்து, பேராணந்தக் கடலின் மூழ்கியிருக்க (அவர்களுடும்) எதிரிற் பார்த்தோம் எ - று (எ)

அதிகாரம் புரிகின்ற, வலரவனு மாயவனு
நகிபாயுஞ் சடைமவுலி நாயகனு மெண்டிசையின்
வதிவோரு மருக்கருந்த கிராவசுக்கண மருத்துவருங்
கதிசேரு நவகோளுங் காதலிப்ப வெதிரகண்டாம்.

(இ - ன்) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் சங்கராதி பாயகின்ற சடைமுடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டித்திசைகளில் வசிக்கும் திக்குப்

பாலர்களும சூரியாகளும், உருத்திராகளும், வசுக்களும், மருத்துக்களும், உயாகதி
யையடைந்த நவக்கிரகங்களும், ஆசைபுற எதிரேகண்டோம் எ - று

எண்ணெய்சீன் வதிவோ - இநதிரன் அகலினி இயமன நீருதி வருண்ண
வாயு குபேரன் சகானன் அருக்கர் பன்னிருவா - தாததாரு சக்கரன் சூரியமன மித
திரன் வருண்ண அஞ்சுமான இரணியன் பகவான் திவசுவான் பூடா சலித்தரு துவட
டன் உருத்திரா பதினெருவர் - மாடேதவன் அரசன் உருத்திரன் சங்கரன் சீலீலாகி
தன் பசானன் விசயன் வீமதேவன் பவேரபவன் கடாலி செனமியன் வசுக்கள் எண்
மா - அனவன் அணிலன் ஆபசைவன் சோமன தரன் தருவன் பிரத்தியூசன் பிரபா
சன் மருத்தக்கள் ஏழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுயர்.
நவபோன-சூரியன் சகதிரன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்கிரன் சனி இராகு கேது (அ)

கின்னராகர தருவாகர டாகரியக்க கிமபுருடா
தருகிகரவிரு சையாகி, தரு சாததியாபன் எனருக்க
ஆனனியமப நமரையுரு தொகுமகர ராககதாயு
மனனியவன் னவாகருரிய மாதகராயு மெதிரகண்டாம்

(இ - ரு) கின்னராகன் கருவாகன் கருடாகன் நியக்காகன் கிமபுருடாகன்
தமக்குத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதராகன் சிக்காகன் சாததியாகன் பன்னகாகன் உர
காகன் நெருங்கிய மறைக்கேவசாதியனாயு, தொகுதிடாகிய உசுரையும, அரக்க
னாயும, பொருந்திய அவவாகருரிய மனைவிமரையும எதிரோபாததோம் எ - று

ஹிஸுருட சனகாதி பாகியாத ரகாதி
தேவாமுனி வராவதிடா முதலாகர செபபபுறம்
பாவுபுகழ பிரமமுனி வராயினமா னிடாதமைபுர
காவினமலை கடலாறு தடமிவைபு மெதிரகண்டாம்

(இ - ள) குறைவில்லாத அருளவாயந்த சனகாதியோகிகளும் நாரதர் முதலி
யவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், வசிக்ஷடா முதலாகச்சொல்லத்தக்க
திரவியபுகழையுடைய பிரமரிஷிகளும், மனிதர்களும் ஆகியவீவாகளையும், கெடுதலில்
லாத மலை கடல் ஆறு தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதிரோபாததோம் எ - று

சங்கமுதலா மிருகங்க டிகழுகனுமுன் முதற்பற்றை
தங்கியுக்கற பகமாதி தருகாம் வல்லிமுதல
கொங்கிணாபபூம பசங்கொடியம் புயமாதி பலமலரும்
பங்கமறு சராசரமாம் பரப்பனைத்து மெதிரகண்டாம்

(இ - ள) சிங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன முதலியபற்றை
கள், பொருந்திய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரத்தமைந்த மலாக்
கொத்தினையுடைய அழகிய பசங்கொடிகள், தாமரை முதலியபலபுட்பங்கள், குற்ற
மற்ற சரம் அசுரமாகிய உலகமுழுவதையும் எதிரோபாததோம் எ - று. (கக)

வேறு

நாற்பிறப்பி* நெழுவகைத்தோற நத்தெனா பக்து நானகு நூரு
யிரமாம் யோனி பேத, மேற்புடைய பலபொருளுமண்டா, தோறு மிவ
வகைபே யெதிரோககி யெண்ணில் கால, நோற்பவரு மெய்தரிய பரமந

னாத நொண்டருத்திப் புறத்தேக் கோக்கி னெம்ங், காற்றிலி மாதலிஞ
லென்ன செய்கே மவனடியே ப்ரசினமா லளவில வேதம்.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பிறப்பினாலேயான எழுவகைத் தோற்றத்தையுடைய
எண்பத்துநான்கிடசம் யோனிபேதம் பொருந்திய பல பொருள்களும், அண்டங்களி
லெல்லாம் இவ்வகையாக நேரேப்பாதது, எண்ணிலலாத காலமவனாயில், நோற்பவர்
களும் அடைதற்கரிய பேராணத்ததை மொண்டிபெருகிப்புறத்தே செல்லப்பாததோம்.
அப்பொழுது வல்லமடைந்திலைமானபடியால், யாதுசெய்வோம் அளவிலலாத வேத
மொழிகளால் அவ்வியக்கருடைய திருவடியைத் துதித்தோம் - என்று (கஉ)

நாற்பிறப்பு - அண்டசம், சுவேதசம், உற்பசம், சராயுசம், அவற்றை முட
டையினின்று தோன்றவன அண்டசம், வியாவினின்று தோன்றவன சுவேதசம்,
கருப்பையினின்று தோன்றவன உற்பசம், பூமியினின்று தோன்றவன சராயுசமெ
னப்படும்.

எழுவகைத்தோற்றம், தேவா, மனிதா, விலங்கு, புள நீர்வாழ்வன, ஊர்வன
தாவரம் என்பனவாம்

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிபேத மெனப்பதை,

“ஊர்வபதினென்ற மொனபது மாணுடம்

நீர்ப்பறவை நாற்காலோ பப்பதது—சீரிய

பந்தமாத தேவா பதினான கயப்படைத்த

அந்தமில் சித்தா வரநா லோது.”—எண்பதனூற்றிக

(கங)

கறங்குதிநாப பெருங்கடல்குழ நெடிய வேலைக் கதுவுமண லளவி
டினு மளவு காணாத, திறங்குலவு மண்டமெலா மகட்டிற நேற்றந தே
வாகடந தேவசை கணைச நினபொற, பிறங்குபத் மெத்தோகண முததி
யெய்திற பேணுமடி யெங்களுக்கும் பேற காது, வறங்குலவு பொருள்
காம முளவோ வென்னு மருந்தித்தேட டருள்கூரதந் சுமல் நாதன்

(இ - ள்.) சுழல்கின்ற அலையையுடைய பெரியகடலைச் சூழ்ந்த நீண்டகடற்
களையைக் கவங்கச்செய்கின்ற மணல்களையளவுகண்டாலும், அளவுகாணமுடியாத வலி
மிருந்த அண்டங்களை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்துத்தோன்றச் செய்யுந் தேவாக
ளுக்கெல்லாத் தேவையே! கணைப்பெருமானே! தேவாரூடைய அழகிய திருவடி
யை யடுத்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களாயின் விரும்புகின்ற அடியேன்களுக்
குப் பெறுதற்கரிய அறமும் பொருளும் இன்பமும் உளவோ? என்று, யாககன் கூறிய
அரிய தோத்திரத்தைக்கேட்டு, அமலாகிய கணைப்பெருமான (என்களபேரில்) திரு
வருள் மிகுந்து. - என்று. (கச)

புருந்தவழி யேயெனனைப் புறத்துப் போக்கிப் பொலங்குழைசே
நிருகாதின வழியே பைந்தேன, நெகிழ்ந்தொழுகு மலாத்துளவ விதழி
மாலைத் தேவனாயும் புறம்விடுத்தா னென்றுவேத, நெகிழ்தவன வியா
தனுக்குப் புகன்ற நென்று நெடியதவப் பிருகுமுனி சேர்ம் : காந்த, என
கத்தையு லுனாததயனரு ளாக மீன வருந்தவனுசெய் தாக்கியது மறையப்
புக்கண்ண.

(இ - ள்) உள்ளேபிரமேஷித்த வழியாகவே யெனனைப்புறஞ்செல்லவிடுத்த அழகிய குண்டலமணிநத இருசெவிகளின வழியாக, பசியதேனனது துளித்தொழுது கின்ற மலாகள் பொருந்திய துளவததையும் கொணறையையும் முறையே மாலையாக வணிந்த விஷ்ணு உருத்திரனென்னுந் தேவாகளோப புறத்தே செல்லவிடுத்தனரென்று, பிரமதேவன உருகிய மனதையுடைய வியாதமுளிலனுக்குக் கூறினானென்று, பெருந் தவத்தைச்செய்த பிரகுமுனிவா சோமகாந்தனுடைய மனங்கனிப்பவு னாதது, மீண் டும் பிரமதேவன அரியதவததைச்செய்து உலகத்தைப் படைத்தவனையுங் கூறத் தொடங்கினன். ஏ - று (௧௫)

விசுவரூபங்காடடிய படலம் முற்றிற்று

ஆகந் திருவிரூந்தம் - ௯௧௭

பிரமசிநுட்டிப்படலம்.

மதமிக கொழுதுங் கவுணமா முகவ
னுதரத் திடுழிந் தபினீ புரியு
மதனைப் புகல்வா யெனவங் கைஞுவிக
திதமிக கவியா தனிரந் தனேன

(இ - ள்) மதமானது மிகுந்தொழுதுகின்ற காணத்தையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிறினின்று நீங்கிய பிணனா, நீ செய்த அவற்றைச் சொல்லாயாகவென அழகிய கையைக் கூப்பி நனமை மிகுந்த வியாத முனிவன் (பிரமதேவனை) யாசித் தனன். ஏ - று (௧)

முநீகா லுமலாப பிரமன முரலவண
டருகா லுமதக கவுனா னைமுக
னிருகா லுமிறைஞ் சியிரும பிறவி
யொருகா லுமுருக கதையோ துவனாவு.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய தாமரை மலரினுள்ள பிரமதேவன், ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் அருகே யாடாநின்ற மதப்பெருக்கமைந்த கவுனையுடைய யானைமுக விநாய கக்கடவுள்து உபய திருவடிமையப் பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும் அடை யாத சரிதத்தை உணாககத் தொடங்கினான். ஏ - று

கடவுள-யானைமதஞ் சொரியுமிடம் இருமபிறவியெனந்து நீங்காமைபற்றி.

இருக்கா தியின லறியா விறைவ
னுருக்கா தலின னினையா துளமா
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவிக கினபே.

(இ - ள்) இருக்கு முதலிய வேதங்களால் அறியப்படாத தலைவராகிய கணே சப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆணையோடு தியானஞ் செய்யாத மனத்திற் பொரு

நதிய இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்கும்படி எத்தனிக், இடையூறுண்டு அச்ச முண்டாருமபடி தோன்றியது. எ - று. (௩)

முடியொன மிருநீண் முகமுன மூனிழி
கடியொன மிபநாற சிகைகா துகளைந
தடியா மூகையே தொடுமச சமுற
நெடிகா கையினின நனபற பலவே

(இ - ள்) ஒரு சிரமும், இரண்டு ிண்ட முகங்களும், மூன்று கண்களும், மண்மொருநதிய நான்கு சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆற காலகளும், ஏழு கைகளுக்கொண்டு அச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பறபல உருவங்கள் தோன்றின எ - று. (௪)

இவ்வா மெழிலின மிபுறுப பெவையு
மொவ்வா கனவா யெதிருற நவைதாந்
மூவ்வா நமிழகந கொடாதே வரினென
னைவா யறிவுற கெடவாராத கனவே.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அழகிலலாது அவயவங்களு யாவும் (ஒன்றற்கொன்று) ஒத்திராதனவாகி, அவை யெதிர்ப்பட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிரத்தத்தைப் பினொருந தேவரைப்போல என்னுடைய ஐவதைத்தான அறிவுங் கெடுமபடி ஆப்பரித்தன எ - று.

துவ்வான எனபதில - து - புனிதமெனினுமொக்கும். (இ)

எள்ளுளு சிலவெற மவெழுளு சிலவாய
விள்ளுளு சிலவெய துறுபா வைவிழிக
கொள்ளுளு சிலகூ டியலைத் துவிழக
தள்ளுளு சிலதாந் கினசிற சிலவே

(இ - ள்) (அவலிகார ரூபங்களிற்) சில இழித்துப்பேசும் சில அடிக்க வெழும், சில வாயதிறந்தபேசும், சில கொடுமை பொருந்திய கப்பாவுகையச் செய்யும், சில ஒன்றுகூடியலைத்தவிழுமபடி தள்ளும் சிறசில மோதின. (இவ்விதமாக வெண்ணிறந்த துன்புகள் செய்யதன்.) எ - று. (௫)

இவ்விக்க கினமென கொடுவழந் துநமைக
கவவிக் கடிக்கின் மதெனக் கவலுளு
செவவிக் கனெழுந் ததொசிற தையெனக்
கவவிக் கினரா சனருட டி மறலல்

(இ - ள்) இவ்விதையுறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுந்து நம்மைக் கவ்விக் கொண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்று, மனம் வருந்துளு சமயத்திலே, அந்த விக்கினராசப் பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருட்டிறத்தினாலே எங்கேதோ எண்ண முடிந்தது. எ - று. (௬)

(முககூட துளியா கைமுகுகள் சுழலித்)

கைக்குட கணியோற கருநர் துகய

மிக்குப் படைபுகுஞ்விழைந் தமையரற்
றெக்குத துயாசெய் ததுஞ்முந் திடரோ.

(இ - எ.) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுத விராயகப் பெருமானது திருவடிவையகையிலுள்ள கணியைப்போலத் தியானஞ்செய்யாத, சுயேச்சை மிகுந்து படைத்தறறெழில் செயல்தரகு விரும்பினமையால, இடிகண்கூழ்ந்து நெருங்கித் துன்புவிடா தத்து எ - று (அ)

இனிமென புனலாடி புயெழுந் துமிசுப்
புனிதங் கொடுபூழக கைமுகன மனுவை
நனியெண் ணினலா துநமைத தொடருந்
துணிதீர வரிதென றுதுணிர திடுநான

(இ - எ.) (இது தீரவேண்டெனின) இனி மெலவிய புனலின் மூழ்கியெழுநது மிக்கவும் பரிசுத்தஞ்சி, தவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைமுத விராயகப் பெருமானது மந்திரத்தை மிகவுங் கணித்தாலன்றி நமமைத் தொடராததுள்ள துன்பமொழித் வருமையென்ற துணிவுறற யான எ - று (க)

வேறு

விதிபுளிமென புனலாடி வெண்ணீறு மெய்யணிந்து
கதியருளு மோம்பன காமாதிரு வுருவின்தது
மதியினுறத் தியானிதது வளர யோகத் தினிதிருந்நென
பொதிதருமவ னியோகத்துப் போகத்தெனக் கொருகாட்சி.

(இ - எ) விதிப்படி மெலவிய நீரின மூழ்கி, உடலில திருவெண்ணீற்றினை உணர்ந்து, உயா பதவியை யதுக்கிரகிக்கும் ஏரம்ப மூத்ததியின் அழகிய திருவுருவ முழுவதையும் புத்தியிற் பொருந்தத் தியானஞ் செய்து, உயாகின்ற யோகமாகக் கதிவ இனிதாகப்பொருந்தியிருந்தேன பொதிந்துள்ள அந்த யோகத்திலே எனக்கொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று எ - று. (க௦)

எழுதடலும வரம்புகடந் தென்குசிமிர புனலிடையோரா
பழுமரத்தி னிலையொன்றிற் பாலனொரு வனறுயிலக
கழுமலற வடுத்தவனைக் கையெயிற்து துயிலெடுத்தே
னொழுமுத முகத்தொடுதென னுருவுதெரித் தருளிணை.

(இ - எ.) சத்த சாக்ரங்களும எலலைதாண்டி யெவரும் அதிகரித்துள்ள நீரி லே, ஓரா ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலனுருகொண் டொருவன யோக நித்திரை செய்ய, (யான) துன்பமகல அவனைச் சமீபித்தக கையாற்றட்டி நித்திரை விழிக்கச் செய்யதேன (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விராயக) கடவுளுடைய திருவுருவத்தைத் தரிவித்தருளிணை எ - று

பழுமரம் = ஆலமரம்

யோகத்திற் கூட்சியெனறது ஓர் சொர்ப்பனமெனக் (க௧)

ஆங்கவனை யடிவணங்கி யடியேறுகுச சிருட்டிமுனை
தாங்குகவென் றருள்புரிந்தாய் தமியேனு மதுகொண்டு

பாங்குபெற முயல்வதற்கேன் பலவிடரு மலைப்புவது
நீங்கினே னினிப்படைக்கு நிலையருளென் தேனெனனும.

(இ - ன்.) அப்பொழுது அவ்விநாயகக் கடவுளைத் திருவடியிற் பணிந்து கடவுளே! அடியேனுக்குச் சிருட்டித் தொழிலைச் செய்கவென்று முன்னமே திருவருள் செய்திர், எனியேனும் அக்கட்டையை மேற்கொண்டு தருதியாக முயற்சி செய்தேன். பஸ் தீன்பங்களு முண்டாகி வருத்த அகனையொழிந்தேன். இனிச் சிருட்டி செய்யும் நிலைமையைத் திருவருள் புரிகவென்று கூறினேன் (அபபடியான்) சொல்லவும் எ-று.

என்னருளா லாவதென வெண்ணுது நின்வலியா
வுன்னியிட ருமுநதனைமற ஞாமினநி முடிவெய்தப
பன்னுதுமோ ரக்கரத்ததைப் பத்திலககந கணிமுடிவின்
முன்னுதுமென நமமனுவை மொழிந்தருளி னுனிதைவன்.

(இ - ன்.) என்னுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றுகருதாமல், உனது வல்லமையா லாவதென்று கருதிதுன்பமடைந்தனை, இனி, இடையூறில்லாமல் நிறைவேற ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிப்போம். (நீயதனைப்) பத்திலட்சத்தரம் சபிக்கக் கடவாய் இறுதியில் யாம் பிரசன்ன மாவோமென்று திருவாய் மலாந்தருளி, இறைவராகிய விநாயகக்கடவுள் அமமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினர். எ - று. (௧௩)

யோகத்தி னருளசெய்த வுறுதிபிடித் தேவனை
வேகத்தி னுமனுவை யிராறுவரு டத்தெலலை
தாகத்திற கமலத்தோ தாளுனநி நினதெண்ண
நாகத்தை வயிற்றைசெய்த நமபெருமா நெதிரினனார்.

(இ - ன்.) யோகிருகையில், திருவருள் புரிந்த வுறுதிமொழியைப் பற்றாகக் கொண்டு, 'ஏகாட்சரத்தாலான அமமந்திரத்தைப் பன்னிரு வருட காலம் வரையில நீரினுள்ள தாமரை மலரில் ஓர் காலையுனறி நினது சபிக்க, சர்ப்பத்தை (கச்சாக) வயிற்றிற் கட்டிய நமது கணைசப்பெருமான் பிரசன்ன மாயினா எ - று. (௧௪)

ஒருகரத்தின மழுப்படையு மொருகரத்திற் கமண்டலமு
மிருகரத்தி னப்பவர தமுநதாங்கி யெதிரின
பொருவிலியை வேதங்கட கெட்டாத பூரணனைக்
கருவிலியைக் கதியிலியைக் கைதொழுது வணங்கினோன்.

(இ - ன்.) ஓர் திருக்கரத்தில் மழுபடையுதமும், ஓர் திருக்கரத்திற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரங்களில் (முனையே) அபயவததமும் கொண்டு எதிரே நோன்றிய ஒப்பில்லாத கணைசப் பெருமானும், வேதங்கட்கு அநிதனாகிய பரிபூரணனும், பிறவியில்லாதவனும், (நனக்கு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தலைவனைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்தேன். எ - று. (௧௫)

தோற்றமே யுலகனைத்துந் தோற்றியனி யாதனிக
பாற்றமே பரந்தியிழிம் பண்ணவனின் பதந்தோற்றி
தோற்றமே யுலகனைத்துந் தோற்றியநி மாறியன
தோற்றமே தோற்றியரு னின் மலரின் பதந்தோற்றி

(தி - ன்) உலகங்களை யெல்லாம் பட்டையாமலே படைத்து, காவல்களெதிர்த்து, அழியாமலே யடுத்திருக்கின்ற தேவனே! உன்னுடைய திருவடிகளாகக், தேர்நுமலே உலர்களைத் தேற்றி, மலமாயா கனமங்களை நீக்கியருள்கின்ற மலரகிதேனே! உன்னுடைய திருவடிகளை (அடியேனை) காக்க ஏ - று.

இச்செய்யுளால் இருவடியாதி காரியங்களை இறைவனுடைய இககை மாதிரியாய் நீளுமெனக் கூறினதாயிற்று (சுக்)

உலாயானு முணாவானு முடலானு மயிவரியாய்
வலாமாபுந துணிதோளு மதிமுடியு மலாபபதமும
வினாயாகுந குமககலவை மெய்யணிநத கோலமுமாயக
கனாயாடுந சமுங்கராயக கண்ணெதிரின் றனைபோற்றி.

(இ - ள்) வாகுகிலும மனத்திலும தேகத்திலும அறிதற்கரியவனே! மலையையொத்த மாபும மலிதவகிய புயமும சகிரியைணிநத திருமுடியும தாமரை மலாபோன்ற திருவடியும வாசம்பொருந்திய குங்குமசகாந்தையணிநத தேகப்பொலிவு மாக, உருகாத மனமுருகுமபடி என் கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி ஏ - று.

இன்னவா நெகதெடுத்தேற கேரமப னருளகூரநகே
யுன்னிரீ கொளவரங்க ஞ்றையெனன் வெதிராவணங்க
நின்னதான் மறவாத நிலையருளி விககினங்க
னென்று வகையுலகந் தோற்றவர மருன்னேன.

(இ - ள்) இவ்வகையாகத் துதிசெய்த வெண்கரு ஏரமபுரீத்தி திருவருள் மிகுநது, நீ விருமபிச கொளருமபடி (கருதிய) வரங்களைக் கூறுகவெனது வினவ, (யான அப்பெருமானே) எதிரே பணிநது, தேவரீருடைய திருவடியை (எப்பொழுதும்) மறவாததன்மை யுருளசெய்து, இடைபூறுகள் சம்பவியாத்விதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருள்கவெனது யாசித்தேனே ஏ - று (சுக்)

வரமருளி யேரமபன மகிழுகூரந நகதமக்குப
பரவலுறுஞ் சத்திகளும பலவவறு ஞ்றானமென
விரவலுறுந கிரியையென மிகஞ்ஞசத திகடமமைக
கரவினுளந கொண்டிலகந் காண்கவென மறைநதனனூல

(தி - ள்) விரயககடவுள் (அவ்வாறே) வரமருள்கொடுத்தது, கனிப்புமிருநது கமக்குத் துதிக்கத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுன். அச்சத்திகளில ஞ்றானமெனலும், பொருத்திய கிரியையென்றம மேமயட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சகியவராத (உன்) துதித்தொன்றி, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவெனது திருவாயமவரநதருளி அநாத தூண்டியான், ஏ - று.

கொடுத்தவாஞ் சிரமீது கொண்டெததிற் றியானித்தேன்
மடுத்தியிரு சத்திகளு மறநெருவா நிகரினறித
தொடுத்தபெரு வனப்பினராயத் தொலலுலக மநதிரமா
தொடுத்தவாஞ்ஞம் பெயர்கித்தி புத்தியென வெதிராபோரதார.

(தி - ள்) (விசயககடவுள்) பிரசுரித்த ஈரத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மன திவ் தினைவெய்தேன். சிறைவாரிய (அருளையுண்ட) அய்விரு சத்திகளும், பிற

ரொருவா (தமக்கு) ஒயிலலாமல நெருங்கிய பேரமுருகையவர்களாய், பூழ்மையாகிய உலகினர்க்கு மகதிரமாய் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளைப் பெய்க்கொண்டு எதிரே தோன்றினார்கள். எ - று. (உஉ)

எதிபோந்த மாதரைநா னினிதிற்றஞ்சித் தவமவாளா
துதிராமை யெனைக்காப்ப வுற்றருளு மனைமீர்
முதாகாத லொடுமெனக்கு மூவாத மகளிராகளாய்ப்
பிதிராத வரமருவிப் பேணுகவென றிரந்திடேன.

(இ - ள்) எதிரே வந்த இருமாதர்களையும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என் தவமானது வீணே கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய தாயமார் களே! மிகக் ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரதையுதவித் காப்பீர்கள் எனவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன. எ - று

மூவாத-கெடாத.

(உக)

சத்தியிரு வரும், தருகத் தாயிசைந்து வரங்கொடுப்ப
முத்தியெளி தடுத்தாரின முகமலரந்து விநாயகனைச்
சித்தியொடும புத்தியொடுஞ் சோந்திருக்குங் காட்சிதகப்
பத்திமிகத் தியானித்துப் படைத்திடும்பா தொடங்கினேன

(இ - ள்) இரண்டு சத்திகளும் அவவேண்டுகோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே யாகுவென்று) வரமுதவ, இலேசாக மோட்சத்தை யடைந்தவர்களைப்போல முகமலர் சிக்கொண்டு, விநாயகக்கடவுளைச் சித்திபுத்தியெனனுஞ் சத்திகளுடன் சோந்து விளங்கும் பாவினையாக மிகப் பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) கிருட்டியைச் செய்யும் படி ஆரம்பித்தேன். எ - று. (உஉ)

வேறு

வழுவின றியெனா துமனத் தொழிலா
லெழுமைந் தரைமுந் துறவீன நவரைப்
பழுதின றுபடைத் திடீவீ ரெனலுங்
தொழுதங் கவரே கிணாரூழ் துறவில்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாமல என மனேகிருட்டியாவ முற்பட எழு புத்தவர்களைப் படைத்த (புத்திரர்களே! அங்கலக்ஷணக்) குறைவின்றிச் கிருட்டியைச் செய்யுங்கென்று அவரைநோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்த கடுந்திறவிகளாய்ச் சென்றார்கள். எ - று. (உக)

இசையா தவரே கியிருந் தவமுந்
நன்சயா வருளா லருள்வீ ரெனலு
நசையாந் பினுநா நெழுமைந் தர்த்தமை
வசைநீ ரவுயிரத் துவகுத் தனனே.

(இ - ள்) அவர்கள் (என் மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச் செய்து நீங்காத திருவருளால் இன்பவீட்டை யடையவும், நான் மீண்டும் கிருட்டிதேவதரின் பிள்ளையாகப் பெருவீருப்பிடுகே பிள்ளும் எழு புத்திரர்களைக் குற்றமுட்பெற்று (அவ்வாறே) கூறினேன். எ - று. (உக)

அந்தோ குழந்தை நீனகன் றிடலும்

நீனகன் சனகர் தியர்ப ரருள்கோ

நன்னு ரதாதம் மையுந றுதவி

பென்னுக் கையினைப் பவையுமின் றனனே.

(தி - ன்) அவர்களும தம முன்னோர்போலவே (தறவிகளாய்ச) சென்று விடவும், நான் அதனபின்னா சநகாதியாயும், மிக்க அருளபொருநதிய நாரதாதி யனாயும் நன்றாகப்படைத்து, என் சீரத்தினினறும் (மறமுள்ள) எல்லாவற்றையும் புடைத்தனன். எ - று.

சநகாதியர்—சநகன் - சநகதன்ன - சநகதன்ன-சநக்துமார நெனப்படுவோர்.

நாரதாதியா—சத்தவிருடிகள் - காததமா - நாரதா - தக்ஷா எனப்படுவோர்.

வேறு

அநதனா குலமு மங்கியு முகத்தி லரசனாப் புயத்திலவார் துனையிற் சந்தர வணிகர் குலத்தினைப் பதத்திற் சூதகிரா தமையுமுன படைத்துச் சந்திரன் மனதிற மழற்கதி விழியிற சாறறிய முகத்தினிந திரனை மருதனை மாகுளு செவியினிற் பிராண மருத்துக ளுநதியில வானம்,

(தி - ன்) வேதியா குலத்தையும் அக்கினியையும் முகத்தினின்றும், அரசர் களைத் தோளினின்றும், அழகிய வைசியகுலத்தை நெடிய துடையினின்றும், சூதகிரா களைப் பாதத்தினின்றும் முர்ப்பதச் சிருட்டிசெய்து, சந்திரனை மனதினின்றும், சூரியனை விழியினின்றும், சொலவுகின்ற இடத்திரனை முகத்தினின்றும், பிராணதி வாயுக்களை மறைவிடமாகிய செவியினின்றும், ஆகாயத்தை உருதியினின்றும். எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒரு தொடர்.

(உக)

முடியினிற் றுறக்க மாதியா முமபா மொயத்துவாழ் பதங்கனமுன மொ வடியினிற் பூமி யறைநகிடு காதி லாசையோ ரெட்டையு மாககி [முநத நெடியருன ருதி சராசர மனைத்து நிலைபெற வளித்தன நெனனப் படியுறு தவத்து வியாதனுக் குரைத்தான பங்கப் நாண்மலாப் பிரமன்.

(தி - ன்) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவர்கள் நெருங்கிவாழும் பதவிகளை முறையின்றும், பூமியை மேற்குறிய பாதத்தினின்றும், திசைகண்டையும (முன்) தொல்லிய ஊதினின்றும் படைத்து, நெடிய மலைமுதலிய சராசரப்பொருள்களையும் நிலைபெறும்படி சிருட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலாந்த தாமரைமலரி லெழுந்தருளி யுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைசெய்த வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ - று.

நாண்மலா என்பதற்கு நாந்தையுடைய மலரெனினு மொக்கும்.

நான் - அம்—நாணம். அம் - சாரியை.

(உஎ)

உருத்திரன் மாய னபன்கன வீர்மன் னுறறவான் காறிகைப் பவனா திருத்தது மதுக்கண் முணிகளெண் வசுக்கள் செழிந்திடு மியக னவன் கணகன், கருத்தது திசைக ணகிகட றருக்கள் கஞ்சிய பற்றை வன் பவனா திருத்தது வீர் வருக்க றெனவிரு பத்தேதீர் சுருக்கமாய்ப் பவனா திருக்க வசுக்கம்.

(இ - ள்) உருத்திரன் - திருமால் - பிரமன் - அக்ஷி - சுவம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திருப்பாலகாசன் - திருத்தம் பொருந்திய மதுக்கள - முனிவர்கள் - அட்டவசுக்ள - நெருங்கிய இயக்கங்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - எண்ணத்தக்க திருக்கள் - நதிக்கள் - கடல்கள் - விருட்சவதன் - நிறைந்த பறவைகள் - பசுக்கள் [நாற்காலிகள்] பொருந்திய உயிர்வாக்கமென்று சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக உலகமானது விவாகியது. எ - று. (உஅ)

எறிந்துகா தருந்தி வண்டுசூழ் கமலத் திருந்தவன் வையகம் படைத்த, தழிந்தவா புனனா மனறினா நடுங்க வழலுயிர் லேறகரத் தரசு, செறிந்தபூங் கருதற் சித்திபுத் திகடா திருநாணஞ் செப்புதும் ஷீனைகள், பறிந்துபா முக்க கேண்மதி யென்று பன்னுவன பிருகுமா தவனே

(இ - ள்) பகைவர்கள் அஞ்சமபடி நெருப்பைக் கக்கும் வேறுபுத் மேந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மனைவனே! வண்டுகள் அடித்து மகரநசப பொடியையுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வன்கையாத் தெரிந்தவராயிற் சொன்னோம் நெருங்கிய மலாமாலையணிந்த அளக பாரதையுடைய சித்திபுத்திகளது திருமணத்தை (இனி)ச் சொல்லுவோம் ஷீனைகள் கெட்டொழிய மதித்துக் கேட்பாயாக வென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லலாயினன். எ - று. (உக)

பிரமசிருட்டி பபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருநிந்தம் - கூசு.

திருமணப் பட்டலம்.

தொழுகுல மாகி முன்னாத தோன்றிய மகவிர பின்னா பழுதறு தேவ யாங்குப் படாதனா தெரிகக வென்ன விழுமிய வியாதன கேடப வேதனுண மகிழாதன னோர்தஞ் செழுமிய திருக்கல யாணத திறத்தினைச் செய்ப ஹற்றான்.

(இ - ள்.) வணங்கத்தக்க சிரோஷ்டமாகிப் பூவத்திலே தோன்றிய (சித்திபுத்திகளென்னும்) மாதர்கள் அதன் பின்னா எங்குச் சென்றார்கள்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவெனச் சிறப்புடைய வியாத முனிவன் கேட்க, பிரமதேவன் முனங்கனித்து, அம்மாதர்களுடைய சிறப்பமைந்த திருமணச் செயலுச்சொல்வத தொடங்கினான். எ - று. (க)

உலகெலாம் படைத்த பிள்ளை யுயிர்த்தொகை பலவு மேழாங்கி நிலிவாழ் கின்ற ராளி னின்முகக் கணைசன பாதுகலமெலா நிறைந்து நின்ற நாரத முனிவன் போற்றக் குலவுமா தாவிற் சென்றான கோதறு கயிலை யுத்தில.

(இ - ள்) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தயிற்று, பன்னகப் பிராணசோழனாகத் திருத்தியுடைய விளங்கி வாழ்க்காலத்தில், மலத்திராசிய கணைசப்பெருமான் கண்ம முழுவதும் நிறைந்த விளங்கும் நாரதமுனிவன் துதிசெய்யப்படி விளங்கிய ஆசையுடன் குற்றமற்ற திருக் கயிலையகிரிக்குச் சென்றான். எ - று. (க)

அடியினை மீது வைத்து மைவகரன பாதம் போற்றிப்
புரீநரம் புளாந்து வீணைப் புத்தமு தினிது கேக்க
விரிபுகழ் பாடிச் சால மெய்யருள் பெற்றுப் பின்னா
தெரிவதொன றுண்டு நாயேன செபபுகேன கேடக வென்றான்.

(இ - ள்) சிவகாதனத்தின் பேரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருநகரங்
களையுடைய விநாயக மூர்த்தியின் திருவடிபைத் துதித்து, புரியினையுடைய நரமபுக்
ளைத்தவந்து, வீணையினிடத்துண்டாகிய புதியஅமுத்ததைப் பெருக்கி, (அவருடைய)
பரந்தகோதனியைத் துதிசெய்து, மிகுதியாக அவரது உண்மை யருளையடைந்து, பிரசு
காயினை யொத்த அடியேன யோசிப்ப தொன்றுண்டு, சொல்கின்றேன், கேட்பீரக
ளாகவென்று கூறலாயின்ன எ - று

(ங)

முள்ளைகை கமலச சேககை முன்னவன மியானித் திட்ட
வுள்ளகத் திருந்து போந்தா ரோரிரு மாத ராத
வளனெழின் மாதா மனற லாற்றினின் பாலராகத்
தெள்ளிய மனத்தி லெண்ணஞ் செய்தன ன்னைய செலவன

(இ - ள்) முட்கள பொருத்திப் அரையையுடைய தாமரை மலரில் வசிக்ருப
முன்னேனாகிய பிரமதேவன தியானஞ்செய்த மனதிலிருந்து ஒப்பற்ற இரண்டு கன
வரியாகன தோனறினாகன அளவிகொள்ளத்தக்க அழகையுடைய அம் மனகையாகன
மணவீனையாற்றால் தேவரீரை யடையதக்கவாக னென்று அந்தப் பிரமதேவன
தெளிந்த தன் மனதில் யோசித்திருக்கின்றன எ - று

(ச)

இலக்கண மானற மைந்தாக் கினிதுற வமைக்குங் காலை
மலக்குறும் பகற்று நின்மெய் வடிவீனை பெண்ணும வேதன
விலக்கறு மடலாகக் காயின் விளம்புமம் மடலரா தங்குள
கலக்கமில் வடிவ முற்றுங் கருதுவன் வேறென சொல்கேன்.

(இ - ள்) பிரமதேவன சிறகத் ஆணமக்கட்கு (உத்தம) இலக்கணங்களை
இனிதாக வமைக்குங் காலத்தில, மலக்குறும்பை யகற்றற தேவரீருடைய திருவுருவத்
தின் சொருபத்தைத் தியானிப்பான நீங்குதவற்ற மாசாகடக் (இலக்கணங்களை யமை
ப்பது) ஆனால், (முன்கொல்லிய அம்மனகையாகனது) கலக்கமில்லாத உருவமுழுவதை
யுந் தியானஞ் செய்வான். (அவர்கள் சிறப்பைப்பற்றி) வேறே யாது சொல்து
கேள்? எ-று.

(இ)

பெருத்திடல் சுருங்க வின்றிப் பெய்தமெல லனிச்சம பூமே
வீருத்தினுங் குழைந்து வெம்மை பெய்துவார கொடியின் னேயு
முருத்தகு கவிசை சங்க முறழ்வரை பல்வுந் தாங்கித்
திருத்தகு கமலம் வென்று சிவந்தவுள ளடிகுண மாதோ.

(இ - ள்) உருவமைந்த குடை சங்கம் இவைபோன்ற பலரேகைகள் பொரு
ந்தி விளம்புப் பொருந்திய தாமரைமலரைச் சுயித்து விளம்புற்ற (அவர்கள்) உள்ளங்
களைத் துரித்தல் மெலிதல் (முதவிய தோடங்கன) இல்லாமல், இணைத்த மெல்லிய
அளவிக் கமலம்போன்ற பொருத்தினும் வாடிக்கற்றிப் போகும், நெடிய கொடி மின்
னை யொத்திருக்கும். எ - று

(க)

நடுவிர லளவு நேரே நடந்தொரு வனாமே னேன்கு
மிடுவிர லொன்றொன நின்மே லேறுறு வறவு நீகொ
நெடுகுத லகறசி யினறிப பெருவிர் நிரண்டு நிறகு
மடுவிர னீளா தீற்று விரினிலத தமாந்து வைகும்.

(இ - ள்) நடுவிரலி னெல்லையும் நேராக ஓரிரோகை தோன்றி மேனேன்கு
நிற்கும் பொருந்திய விரலகள் ஒன்றினமே லொன்று ஏறாமலும், மிகவும் விலகாப
லும், நீளுதலும் பரவுதலும் மிலலாமலும், பெருவிரல உருட்சி பெற்றுமிருக்கும். நே
விரலகள் நீட்சி பெரு, கடைவிரல பூமியிற பொருந்திநிற்கும். எ - று. (எ)

உறுகடை விரல்கள பாவக நுற்றமெல் விரல்க ணீளா
குறுகிடா நோநது நிலலா கூறிப விரலக ணைதும்
பெறுமிலக கணகத வாசிப பிறங்கொளிப பவளத துண்டஞ
சிறுமையுற் றழியத தேச திசுழர்கன தேவ தேவே

(இ - ள்) தேவ தேவாராகிய கணேசப்பெருமானே! பொருந்திய கடைவிரல
களின் பகவல்லுள்ள விரலகள் நீளாமலும் குறுகாமலும் மெல்லிநிலலாமலும், சொல்
லிய ஐந்து விரலகளும் (உத்தம) இலககணம் பொருந்தியனவாகி விளங்குகின்ற ஒளி
யையுடைய பவளத்தண்டமுந் தோலவியுறந் நானமடைய ஒளிவிளங்கின எ - று.

பொங்கொளி யுமிழந்து வட்ட மாயப்புனா யினறிச சறநே
தங்கிய சிவப்பிற றுகித தயங்குகா னகத்தின கூட்டஞ
செவகழு நீரா முததைத திவசனைச ினந்து லெனறு
பங்கமுற் றிடைய றுத பயமபுகப பணிகரு மனநே

(இ - ள்) அதிகரிக்கின்ற ஒளியைச் சிறிதி வட்டவடிவாகிச் சமானமில்லாது
சிறிது செந்நீரம் வாயந்தாய விளங்குங் காலநகங்களின கூட்டமானது செவகழு
நீரையும் முதனையும் சுகதிர்நையுங் கோபித்த வென்று, நானமடைந்து இடம்விட்
டொழியாமல் அபயமடையக் கட்டளையிடம் எ - று. (க)

அளவினிற பருத்து மெல்லென றணிநரம புரோமக கோல்போல்
வளாதன்மிக குயாதல் கோடல் வழுவினரப் புறநதா னேன்குக்
களிவளா கமடந் தனனைக் கரந்திடுங் கலி சானறே
ரொளிவளா புத்த கங்க னுறுத்துவா சேமந் தனனிஸ்.

(இ - ள்) அளவினைக் கீட்டிலும் பூரித்து அல்லது மெலிந்து அழகிய நரம்
பும உரோமமுங் கொண்டு கோபிப்போல வளத்தலும் மிகவு முயாதலும் தோதென
மாகிய குறையிலலாத புறநதாளைப்பாத்து, சுகதோஷித்து வளங்கின்ற இமையானது
(நீரில் மூழ்கி) தன்னுழை ஒளிக்கும் தூதகலவியின் மேம்பட்டவர்கள் சோத்திபெறு
கும் புத்தகங்களைச் சேமத்தில் வைப்பார்கள். எ - று. (ச)

மிகப்பருத திடுதன் மிக்க வுபர்ச்சியென் றிவற்றி னீங்கித்
தகப்பருத தொழந்து மெனமை தங்கிய குதிபின் துணை
மிகப்பருத ததைதோ ராரு தாரத்து மெய்த வரடி
கைப்பருத திடுமெபுற் பர்தா மடிசுள்ளதப் பருத மாசும

(இ - ள்) மிசப் பூரித்திருத்தல் மிக உயர்வுற்றிருத்தலென்று சொல்லும் குற்றங்களிலி஁, தகுதியாகிய அளவுடன் பருத்தாத தோன்றி மென்மைத் தன்மை பொருந்திய குதிக்காவின் அழகு அளவில்லாத தலததையுடையவாகன் ஆறாதாரத்திலும் அடைய வரமு அகப்படுததுகின்ற அழகிய பத்திரின்போலும், எம்பெருமானுடைய தேவரீருடைய கையிலுள்ள பத்திரையும்போலும் விளங்கும் எ - று (கக)

நரம்பெழு லுயர்த லின்மி நலத்தகத தசைநது செம்பொன
வரம்புசெய் சிறுத ராசின வட்டமாம பரட்டின வண்ண
நரம்பொடு மயிர்தோற்றாத நறுநதுடை கணைக்கா னேரோ
யரம்பையும் வருந்தச செய்த வாவுநாழிகையும் போலும்

(இ - ள்) பரட்டின அழகானது நரம்பெழுதலும் உயர்தலுமில்லாத நன்மை பெறத் தடைப்பிடியுற்று, செம்பொன்னை யளவிடுகின்ற சிறு தராசின வட்டவடிவமும், நரம்பும் மயிருந் தோன்றாத நலவ துடை கணைக்காலகன் நேராக அரம்பையும் வருந்தசெய்து அவாவுகின்ற நாரினை வட்டிலையும் போலும் எ - று (கஉ)

வற்றுத லின்மித தாள வட்டமாயத தனைந்து னென்னை
முற்றவுங் கடியா நிறகு மொய்யெழின் முழநதான் முன்னர்ச்
சொற்றமென் குறங்கு சோநது துணைசெழிந் திருநா லாறென்
றுற்றிமெ விரலி னெல்லையுறுவது நிதம மன்றே

(இ - ள்) வற்றதல்லலாமல் தாளவட்ட முறறத் தசைகொண்டு நன்னை முழுதும் வெல்லும் அழகு மிக்க முழவகாலானது முறக்கறிய மெல்லிய துடையுடன் சேர்ந்து துணைகொண்டு நிற்கும் நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விறற்கடையி ன்ளவு பொருந்தியது நிதமமாகும் எ - று (கக)

பெருகிய மதமால யானைப் பிடொடு கமடம வெனறு
மருவிய நிதமபத் தல்குன மயிருறுச் சதூர மாகா
வுருவமிக குயரா நீளா தாழ்தரா வுயர்த போதித்
தருவள ரிலைசிற் றுல வட்டமுந் தாழ்த்தி வைக்கும்.

(இ - ள்) பெருகிய மதமயக்கச்சையுடைய யானைப் பிடனாயும் ஆனமையையும் வென்ற பொருந்திய நிதம்பத் தல்குலானது மயிருறுதும், சதூரமாகாதம உருவம் பெற்று, உயராதும், நீளாதும், ஆழாதும், உயர்த அரசமரத்தில வளர்கின்ற இலையை யும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப் படுத்திவைக்கும் எ - று. (கச)

வாரிசு மரானின் மானின் குளம்படி மருட்டித் தேசாய்ச
சீரோலி மயிரோ பேரலச் செழிந்துமென் மயிரு ளோங்கி
பாரொழின் மணிகொண் டாகா மடிப்புமிக் ககற்சி லாமத்
தேதுறு பள்ள மான சுழியிவை யிலது செவ்வாய்

(இ - ள்) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய் தாமரை இதழையும், பரம்பின்பட தாழ்வும், பன்னகுளம்படியையும் மயங்கச்செய்து ஒளியிழுத்து, சிறந்த எலியின்மலர் போலுந் திழ்விய மயிரின் கொங்கி, உன்னையுயர்ந்து, அழகுபொருந்திய மணியைக் கொண்டு, விவக்கத்தக் கடிப்பும மிக்கலிரிவும் இடப்புறத்துப் பன்னரும் பொருந்திய இடத்து (ஆகிய) இக்குற்றங்களிலலாததாகும். எ - று (கஐ)

பருத்துயர் தறவு மெனமை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருத்திட வறுமை யெய்தி யிருந்தது மருக்கு லுந்தி
யுருத்தக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழித் துயரு ரோமரு
செருத்தகு நரமபு நீங்கிக் திகழ்ந்தொளி பயிலா நிற்கும்

(இ - ள்) சகனங்கள் பூரித்ததுயாநது மிகவுமெனமைத்தனமை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்தமபடி வறுமையடைந்து இடையானது தளர்ந்தது. கொப்பூழ் அழகுபெற விசாலமாகிய ஆழமுற்று வலச்சுழிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போசெய்யும் நரம்புகளுமொழிந்து பிரகசித்தது ஒளிவிளங்காநிற்கும் எ - று

சகனம் - துடையின் உட்பிரதேசம்.

செருத்தகு நரம்பெனந்து பிணிககொண்டிருத்தலின் (கக)

பலவகைச் சுழியு ரோமம் பருகதுநீண மடிபபு மினறி
நலவரை மூன்று தரங்கி நறியலா லிலேபோல வாயநது
சொலவரை கடநக கேசிற றுலங்கிய வயிறு நரபப
ணலவரை தொழுகிற நெனன வணிரந்தர லுரோம வலலி

(இ - ள்) பலவிதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருத்தது நீண்டமடிப்புக் ளுமில்லாமல், நல்ல மூன்று வகைகளுடையது, நல்ல ஆலிலேபோலவையது, சொல் லத்தகக் எலையிலலாத அழகுடன விளங்கிய வயிறறினமைத்தியில, இருளானது அள வுகொண்டொழுகிறதேபோல உரோமவல்லியை யணிந்துள்ளது எ - று.

உரோமவலலி எனறது உரோமவரிசை வலலி - கொடி (கக)

என்பொடு நரமபு ரோம மிவைக்கோற றுதுமெலலென
றின்புறத் தகைசந்து சோகொண டிருந்தன விலாபபு நங்க
ளன்புறு மிதைய மாழா தவஞல மறுமூன றுகி
மின்படைத் தகைசந்து ரோமம் விரவுரு திருந்த தனதே.

(இ - ள்) விலாப்புறங்கள் என்பும் நரமபுமாகிய இவைகள் தோனராமல், மெனமையாய், இன்பமுறத் தகைப்பொருந்திய சிறப்புற்றிருந்தன ஆகைப்பொருந்திய இதயமானது ஆமாம் பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுற்றத் தகைப்பிடிக்கொண்டு உரோமங்களினி யிருந்தது எ - று (கக)

புடைபர தெழுந்து நீலம் புணர்த்திய தெனக்கண் வாய்ந்து
மிடையற மிடைந்து மரீபின் வியனிடை முற்று மாய்ந்து
தடையறப் பிணைத்து விமமித தமமுளே யிரண்டு மொத்திட்
டிடையினை வருத்தி யண்ணுந் திருந்தன முலைக் ளமமா.

(இ - ள்) குசங்களை பக்கத்திற் பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித் தாற்போலச் குசகம்பெற்று, நெருக்கமற நெருங்கி, மார்பின் விசாலமான இடமு மூலத்து மராய்ந்து தடையின்றிப் பூரித்து இறமாந்து தடிக்குள்ளே, தாமிரங்குஞ் சாமானாகி, இடையைத் (தாங்கவொட்டாது) துன்புறுத்தி அண்ணுந்திருந்தன. எ - று.

முலைக்களைச் குசகமென்றும் சிலீமுக்கமென்றும் சொல்வர், அண்ணு த்தல் - மெனேக்கி யிருத்தல்.

கண்ணினை பருத்த நீடல கவினுதி யாழ்தல கொங்கை
கண்ணிய திரிகை யேபோற நிகழாதடி கனத்து மேலே
நண்ணுரு நோத னீங்க னலமற லொவ்வா வாத
லெண்ணிய கடின நண்ண லிவையடுத தோராகு மெய்தா.

(இ - ள்) முலககணை விரணமெ கனத்தல் நீளுதல அழகிய முனையாழ்ந்
திருத்தல, கொங்கையானது வலிய திரிகையைப் போலிருந்து அடியிற் கனத்து மே
லே பொருந்திய உருவமினாததல விலகியிருத்தல அழகிலலாதிருத்தல (ஒன்றற்கொ
ன்று) ஒத்திராதிருத்தல நீணக்கத்தக கடினயத்தை யடைதல (என்று சொல்வப்
படும) இக்குற்றங்களை அவர்களை யடுத்தவர்களுக்கும் வரமாட்டா எ - று

திரிகை - இடங்கைமேளம் இயந்திரம் - குலால் சக்கிரம் (௨௦)

சுழுத்தடி பெழுத றுழ்தல கவினற வென்பு தோற்றன
முழுத்தவிசு குறற மினறி மொய்யழ கெழிகுரு தோள்கள்
பழுத்தபத் திரண்டு வேயபோற பனைத்தன பெருத்த லென்பு
குழுத்தக நரம்பு ரோமங் கூடினோ தோடகு மெய்தா

(இ - ள்) சுழுத்தானது அடி கனத்தல தாழ்ந்திருத்தல அழகு கெடுபடி
யென்புகள் தோன்றுதல (ஆகிய) நிறைந்த இஃ குற்றங்களில்லாமல் நெருங்கிய அழ
கைவீசம் தோள்களானவை குற்றமறத் திரட்சியுற்று மூங்கிலபோலக் கிளைத்திருந்
தன. பெருத்தலும் எலும்புகளும் கூட்டமாகிய நரம்புகளும் அவர்களை யடைந்தவாக
ளுடைய தோள்களுக்கு முண்டாகா எ - று (௨௧)

சந்துக டசைந்து தோன்று வாயின தடவு முனகை
மைந்துறு மகரம் பேரன்று வாராநரம் புரோமந தோற்ற
செந்தளி ரங்கை காளிற செழிமுயல வயிறறின மெல்லென
றுசுதெழிற கவினக யாமை பூவனை வராயின வாயந்த

(இ - ள்) சந்துகள் தசையுற்றுத் தோன்றுதனவாயின தடவுகின்ற முன
கையானது வலிபொருந்திய மகரத்தைப்போல நெடிய நரம்புகளும் உரோமங்களும்
தோன்றுவாயின. செவ்விய தளிப்போன்ற உள்ளங்கையானது வனத்தில நெருங்கிய
முயலின் வயிறறைப்போல மென்மையாய் அழகமைந்த குடை ஆமைநளாகின்ற சங்கு
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகள் பொருந்தின எ - று.

தடவுதல - வீணவாசித்தற நெழிலினென்று (௨௨)

செங்கயல கமலஞ் சோசொத் திகமவ்லம் புரிது லாககோ
றங்கிய நுகமே வாயந்த சுகடுழிற் வரைகைத் தாங்கித்
துங்கநால வருணத் துள்ளுந் துலைவிலசெல வதத் தாணே
நங்கவர் தமைமுன பூசை யாற்றிய தவத்தோர போலும்.

(இ - ள்) செவ்வையாகிய கயலும், பதுமமும், பொருந்திய செஃத்திகமும்,
கமலமும், துலக்கோலும், பொருந்திய நுகமும், அழகு அமைந்த கக்கரமும் போ
ன்ற இரோகைகளைக் கையிற் பெற்று, புனிதமான நார்துலத்திலும் அழிவிலலாத செவ
வத்தித் துண்டியுலத்தொ யிருப்போர் அம்மாதர்களைப் பூவத்திற பூசைசெய்தகல
ததுருகையவர்கள் போலும். எ - று.

கயல் - மச்சரோகை. கமலம் - பத்மரோகை. சோததிதம் - ஓரணியானம்.
வலம்புரி - சவகரோகை. சகடு - சக்கிரரோகை. மற்றவைவெனினி. (உரு)

விடைகரி பரிமா தேரட்டி வீசசா மரையே நேமி
வடுவில்வச் சிரம்போற கிறறு மருமீமன் னவாபா லானோ
நடுகதை சூலம் வேலவா னவைபொரு வரைக டாங்கிக
கொடைநனி வழங்கு வோரக கோதையா காகும் பிட்டோர்.

(இ - ன்.) இடபம் - யானை - குதிரை - அங்குசம் - வீசுகின்ற சாமரை - சக்
கிரம்-குற்றமில்லாத வச்சிரம் இவற்றைப்போல இரோகைகள் பொருநதி அரசர்களைக்
கூடி வாழ்வோர்களும், போர செய்யத்தக்க சூலம் வேலவா ன முதலிய அவ்வாயுதங்
களைத் தாங்கியவைகளையுடையவர்களாய்ப் பெருங்கொடை கொடுப்பவர்களுட அம்மா
தர்களுடைய கைகளேப் பணிந்தவர்களாவார்கள். எ - று. (உச)

நிரந்துபல வரைக டமமு நெருங்குத லறவுநீங்கல
பாந்தெழு நரமபு வீங்கல பத்மநே ரங்கை மாட்டு
மரத்தைசெய நரமபு ரோம மாருதல புறங்கை மாட்டும்
வரந்தரு மனனோ செங்கை வணங்கினோ தமக்கு மெய்தா.

(இ - ன்.) (தமமைப்பணிவோர்களுவேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் அவர்க
ளுடைய சிவந்த ஐகையப்பணிந்தவர்களுக்கும், வரிசையுற்றுப் பலரோகைகள் தம்மில்
நெருங்கியிருத்தல் - இரோகையினி யிருத்தல் - பரவபெழுந்த நரமபுகளானேறல்
முதலியன தாமதமாவபோன்ற உள்ளங்கையிலும், துன்புசெய்கின்ற நரமபுகளும்
உரோமமும் பொருந்தல் புறங்கையிலும், உண்டாகமாட்டா எ - று, (உக)

ஒட்டகந தவனே செநநா யுரகந்தேள் கழுகு பூனை
கட்டிய கழுதை யோரி கடுத்திடும வராகை யுறறு
முட்டிற வருநது வோரு மொய்வரை யீட்டி போலங்
குட்டமுற தவரு மந்தக கோதையா கரந்தா ழாதோர்.

(இ - ன்.) ஒட்டகம் தவனே செநநாய பாம்பு தேன கழுகு பூனை கழுதை நரி
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகளைக் கையிற்பெற்று (செய்தொழில்களில்) இடைபூத
பொருந்த வருநதுகின்றவர்களும், நெருங்கிய மூங்கில் ஈட்டி இவைபோல அங்குட்ட
முடையவர்களும் அந்தக்கண்ணியாகளது கரங்களைப் பணியாதவர்களாவார்கள். எ - று.

கயிரவ மணிய செவ்வரங்க் கன்னிய ரங்கை நெறுழிப
பயிலபெரு விரல்கள் வென்ற பங்கய முகையை நிலச
செயிரறு முகையை வென்று சிவந்தநல் வரைகள் வாழ்ந்த
வுயிரினு னுயிராய் நின்றோ யொழிந்தபுல் விரது மாதோர்.

(இ - ன்.) உயிர்களுக்குள்ளே யுயிராக நின்றவிராய்க் கட்டியுள்ள செவ்வரங்
கை மணியோகைச் சிவந்த வானையுடைய அந்தக்கண்ணியானது அழகிய கைகள்
பெருவிரல்கள் தாமதமாவபோன்ற வென்றனாம். (மெருந்தி) நெறுழிப
கருநாதிநெறுழிபெழுந்த வென்று சென்றிருந்து நல்லோகைகள் பெருந்தி

வினாந்தழ் செறிக்கு மனகை விரலினஞ் சிவத்த லின்னி
வளைந்திட லிடையி னீங்கன மயிரநரம் பணித னேந்த
லளைக்கிடு மெனமை யினி யறவுமவல் லெனந லந்தத்
தனைந்தமெப வனப்பி னுறாச சாரந்தவா தாழ்ந காணா.

(இ - ள்) அழகுமிருந்து விளங்குந் கைவிரல்கள சிவத்தலிலாமல், வளைவுறல் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும நரமபும பெற்றிருத்தல் இளைத்திருத்தல் கலந்த மெனமைத தன்மையினி மிகவுங்கடினமாயிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள், அந்தத்தேக வழகுமிக்குள்ளமங்கையாகளைச் சாரந்தவாகளுங் காணமாட்டார்கள் ஏ - று (உஅ).

வள்ளுகி கிளியின வாய்போல் வாரநதுசேர தொளிரந்த சொன்ன
வோளளிழை மகளிக கனனோ ரொளளுகி கண்டு ளராகஞ்
பள்ளமாய விடலவெள லெனறல் பண்பறச் சரச ரத்தல்
புள்ளியாய வெணமை தேற்றல் பொற்கெனல் புணரத் தரவே.

(இ - ள்) மேற்கூறிய ஓளளிய ஆபரணமணிந்த மாதார்களுக்கு, கூாமையான நகங்கள் கிளியினவாய்ப்போல் வளைந்து செந்நிறமுற்றுப் பிரகாசித்தன அவர்களுடைய ஓளிலாய்ந்த நகங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கும் (நகங்கள்) பள்ளமாய விடுதல் வெண்மையாயிருத்தல் அழகு நீங்கச்சரசுரத்தல் புளளியுடையதாய வெண்ணிறங் காண்டால் பொற்கெனல் முதலியகுற்றங்கள் உண்டாகமாட்டா ஏ - று. (உக)

வெரிந்தலைக் கிடந்த வெனபு மெனறசை மூடப் படடு
வரிந்திடற கரிய நல்ல வனப்புள மடநல்லாக்குத
தெரிந்திட னரமபு றோமஞ் சோந்ததாழந் துயாநது கூனி
யிருந்திட லவரைத் தாழந்த விட்டிடை யவாககு நண்ண

(இ - ள்) நல்ல அழகமைந்த அவவினமாதார்களுக்கு முதுகிலிருந்த வெனபு மெல்லியதசையான மறைக்கப்பட்டுச் சித்திரித்தற்கரியன (எனபு) தெரிதல், நரமபும உறோமமுஞ் சோந்து தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது கூனடைந்தாவதிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள் அம்மங்கையாகளைப் பணிந்த அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்கு முண்டாகமாட்டா. ஏ - று (ரு).

கோணுத னரமபு தோற்றல் குருமயிர கிளைத்த னீளல்
மாணற வற்ற லினி வணக்கவல் வனப்பு வாயந்த
பேணுமக குலங்க ணனகிற பிறங்குபு திரண்டு பூக
நாணுற வராகண மூன்று நண்ணிய தெழிலேசோ கண்டம.

(இ - ள்) கோணுதலும் நரம்புகாணப் படுதலும் நிறமமைந்த மயிர்கள் கிளைத்தலும் நீருதலும் மாட்சிமையொழிய வாடுதலுமில்லாது வண்மைபொருந்திய முதுகுகள் அழகுற்றன. அழகுவாயந்த கழுத்தானது வீருமபத்தக நான கங்குலங்க ளில் விளங்கித் திரடதியாகித் கமுகமரமும் நாணமடையுமபடி மூன்றுகோக்கைகள் பொருத்தின. ஏ - று.

பிறங்குபு - செப்புள்ளும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் (கக)

குறுகிய மிதறு நெட்டைக் கொழுங்களம் பெருத்த கண்ட
முறுமயிர்க் கழுத்து நோரத் தொண்கள் மடிப்புக் கண்ட
பெறுமட வாரக் கெல்லாம பிரமஞர் மகளி ரான
சிறுதுதன் மாதா கண்டந் தியானஞ் செய யாத தீயோர்

(இ - ள்) குறுகியகழுத்து - மதாத நெட்டைக்கழுத்து - கணத்த கழுத்து -
மயிர்பொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வொளளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து
ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதாகள் யாவரும், பிரமதேவனபெற்ற புத்திரிகளான
சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திகளது கழுத்துகளைத்தியானஞ்செய்யாத தீயவர்க்
ளாவார்கள் - ஏ - று (௩௨)

இருபகுப பாதல பள்ள மியைநகிட னரமபு ரோம
மருவுதல குறுக னீளல வளைதலவற நுகலு மினறி
யிருவீர ளளவின வட்ட மாயத்தசைந் தெழிலகொண டினபந்
தருவன பிரம னீன்ற தையலரா சுபுக மாநோ

(இ - ள்) பிரமதேவனபெற்ற அம்மங்கையாகளது மோவாய்கள் இருபின்
வாதல - பள்ளம்பொருந்தல - நரமபு மயிரும் பொருந்தல - நீண்டிருத்தல - வளைத்
திருத்தல - இளைத்திருத்தலாகிய குற்றங்களிலாமல, இருவீரல்கள் னளவுடையன
வாய் வட்டவடிவினவாயத்தசையுற்று அழகுபெற்ற இனபந்தருவனவாயிருந்தன - ஏ - று.

செருதுகிரக கழிகை போலக் திரையுரு புடையுந் கூம்பிசு
கந்தர வனாபொன் றெய்திக் கீழிதழ் துலங்கா நிற்ப
வந்தினமே லதரஞ் சற்றே யுயர்ந்தழ் கெறிக்கு மென்ப
பைந்தொடி முனகைசு செவ்வாயப் பணிமொழிப் பாவை மராககே.

(இ - ள்) பசிய வளைவையணிந்த முன்கையையும் செவ்விய வாயையும்
பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையார்களுக்கு, செவ்விய
பவளத்துணைபோலத் திரட்சியுற்று இருபுறங்களுக்கு சிறுத்த அழகிய ஓரிரேகை
யுறாக் கீழுத்தவிளங்க, மேலுத்தெறித்துயர்ந்த அழகைவீசாநிற்குமென்று (மேலோர்)
சொல்லுவா - ஏ - று (௩௩)

இதழிரண் டென்ன நாப்ப னிரோகையாழ்ந் திருத்தல வீங்கன்
மதராக் கருகல் வெண்மை மருவன லுதலகீழ் வாயநத்
வதநமே விதழு ரோம மணிந்தகன் றிடலு மெய்தா
பதமரு ளீணிய மாதா பவளவாய் தெரிசித் தோராககே.

(இ - ள்) இதழ்கள இரண்டென்று (கண்டோர்) சொல்லுமபடிக்கே இரே
கைப்படுத்திருத்தல் - பருத்தல் - மதாப்பொழியக் கருத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல் -
தெர்வருத்தல் - கீழுப்பொருந்திய அதரம் மேலிதழ் (இவை) மயிர்கள் விரையப்பெற்று
அகலமாந்தலும், நற்பதவியைத் கொடுக்கும் அம்மங்கையர்க்களது பவளமேழேன்ற இதழ்
இதழ் தரிசித்தவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா. - ஏ - று. (௩௪)

இவ்வுதவென் முத்த முல்லை முன்கையினென் னுன்கு வெணயித்
திரைநிலைத் தொழுவன் மொத்த சிசுயரித் தீணணி கைக்கவ

பூர்த்தியாக் தகனறு நீண்டு டுகமையாய்ப் பொன்மை யாகிக்
கரிந்துதன் புறுத்து மூரல கண்டலா தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) செவ்விய அரிபரந்த கண்களையுடைய அமமங்கையாகளுஞ் சூ மலி
விறகின் அடியும் வெள்ளியமுததும் மூலையுமும்போல வெண்மைநிறமாய்க்
மூப்பதகிரண்டு பற்களும், திருத்தமாகிய இரண்டுவரிசைகளு மொத்திருந்தன. விசரல
மாகி உயாநது விலகி நெடுகிப் பசுநிறமாகிப் பொன்னிறமாகிக் கரிநது (இவ்வகைய
குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பற்கள் (அமமங்கையர் பற்களை) தரிசித்தோர்க்கும்
உண்டாகமாட்டா எ - று. (௧௬)

திண்ணிய கற்புச் சான்ற சித்திபுத் திகடஞா செயல
வண்ணமாய் மென்மை யாகி வயங்குன் மணிநா வன்மை
மீவன்னிறங் கருமை நீண்டு விங்குத் லகல லாதி
நண்ணுநா வனனோ செநநா நாடினோ தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) வவியமைநத கர்பினறன்மை மிகக் அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்குச்
செந்நிறமாகியும் மென்மைத் தன்மையாகியும் அழகியநாக்கள் விளங்கின் கடினத்
தன்மை - வெண்ணிறம் - கருநிறம் - நீண்டுபருத்தல் - அகன்றிருத்தல் முதலிய குற
தற்களைப் பொருந்திய நாக்கள் அமமங்கையாகளது செந்நிறத்தை நாக்களை நீனைத்
தவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா எ - று. (௧௭)

இழுதென் மென்மை யெய்தி யிங்குலி சுதகிற சோநத
செழுமிய வுண்ணு வந்தத் தேவியாக் கமைநத வெண்மை
யொழுதுதல் கருமை வன்மை யோங்குத் துற்ற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வனனோ மருங்குளா தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) இழுதுபோல மென்மைத் தன்மையுற்று இங்குலிகத்தைப்போலப்
பொருந்திய செழுமைதங்கிய உண்ணுகள் அமமங்கையாகளுக்குப் பொருந்தின.
வெள்ளென்றிருத்தல் கருமைவன்மைகள் பெறுதல் உயாதல்பொருத்தல் முதலிய
குற்றம் பொருந்திய உண்ணுகள் அமமங்கையாகளது சம்பத்தி விருப்பவாகளுக்குய
உண்டாகமாட்டா. எ - று.

இழுது - நீண்மை.

(௧௮)

கண்ணினை யிடுகல செல்லா சவுட்டுனை நாத்தல செல்லா
வண்ணவெண் பறக டோற்ற வறிதனறி நகையி காது
புண்ணிய நிலத்தி னானகு பொருள்களு மெழுந்தது டூபப
நண்ணிய கொடியே போலு நகைமமா நகைக்குங் காலை.

(இ - ள்.) அம்மாதாகள் சிரிகுதுங்காலையில் இருவழிகளுஞ் சிறுகாமலும்,
நகன்னுகளுஞ் சுருங்காமலும் அழகிய வெள்ளியப்பற்கள் வெளியே தெரியாமலும்
சிரிப்புண்டாவதனைப் பெருங்கையுண்டாகாத புண்ணியகரமாகிய கால்வகை
தகள்ளினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப் பொருந்திய கொடி
நகையெய்தும். எ - று. (௧௯)

கிண்கிண்துத் திரண்டு பாறுந் தொழுபுடரு எற்றே யொங்கி
வண்ணெயு. நாசி யெள்ளின் மூலப்பொரு மாத ரார்க்கு

வளைதலே கருமை செமமை துனியின்மற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற் குறுக லாதி யடுத்துளோர் மூக்கு மெய்தா.

(இ - ன்) அம்மங்கையர்களுட்கு, தவாரங்கள் சிறுகி இருபுறங்களிலும் நெருங்
கிய இடங்கள் சிறிதுயர்ந்து வளாகின்ற கொடிபோன்ற நாகியான துள்ளின் மலரை
யொத்திருக்கும். வளைதலும், கருமை செமமை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும்
பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிறகுச சிறுத்தலும், முதலியகுறறங்களை (அவர்க
ளைச்) சமீபித்தோர் மூக்குகளும் பெறமாட்டா எ - று (ச௦)

மெல்லென விருகான முககால வியப்புறத் துமம லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற றுமமல கண்டிலேன கவுளின் வண்ணம
வல்லெனல பள்ள மாதன மாறிருற லின்றி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாயத்தசைந தமைந்த மாதோ ,

(இ - ன்) மென்மைத்தன்மையாக இருமுறையும் மும்முறையும் களிப்பெய்
தத்துமலன்றி, கல்லென்று [உரத்திப்] பலமுறை (அவர்கள்) துமமல கண்டிலன்.
கன்னத்தின் அழகானது உறுகியாயிருத்தல பள்ளமுற்றிருத்தல மயிருற்றிருத்தல
(முதலிய தோடங்கன) இல்லாது, கண்ணுடையவனறி (பயிற்சொன்னறையும்) நிகரா
காது வட்டவடிவமாய்த தசையுறறுப் பொருந்தின எ - று (ச௧)

தெளிமணி நீலம போலச சிறந்திடைய கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற் சேந்த வேடரித் தடங்க ணென்ப
வெளியிடையுறுத லன்றி மென்மயிர கறுப்ப வாய்ந்த
வளியெலா முருகுகொண டனன வணங்கனாக கிமைகண் மாதோ.

(இ - ன்) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரத்தவிசாலமான விழிகளின்
தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலரத்தினம்போலச சிறப்புறறும், நடுவேகறுத்ததும், வெள்
ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுறறும் விளங்கினவென்று சொல்வார்
கள். கிருபைமுழுவதும் வடிவெடுத்த வநதாற்போன்ற அம்மாதர்க்கு இமைகள்
நடுவேசந்துகளபொருந்துதலிலலாது மெல்லிய உரோமங்கன கருமையுறப் பொருந்தி
யுள்ளன எ - று (ச௨)

முதிசவைத தேனின் வண்ண மொய்ததக ணுன்க ணுத்து
வதிதரு கண்க ணுற்று வரம்பிலா நிதிபெற றேரும்
பொத்திரு காமச செவவிப் புந்திய ராகின் றேரும்
விதிதரு கன்னி மாரதம விழியருள வழங்கப் பெற்றேர்.

(இ - ன்) முதிர்ந்த உருசியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பகவின்
கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்களைப்பெற்று எல்லையில்லாத செல்வத்தையடை
ந்தவர்களும், மிகுதியாகிய விருமபத்தக்க அழகிய அறிவுடையவர்களும் ஆகிய இவர்களு
ளும், பிரமணபெற்ற அக்கண்ணிகைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களும்
வார்கள். எ - று. (ச௩)

கறையடி மேட மேதிக கண்பொரு கண்கள் வட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந்த நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மறுவுற வலஞ்செல் பாவை மாறுகண புறவின வண்ண
முறுநய னகை ளன்னோ ஞ்ரிதுற தவாககு மிலலை,

(இ - ள்) யானை ஆடு எருமை இவற்றினகண்போன்ற கண்களும், வட்டமா
கிய கண்களும் உயாந்துள்ள கண்களும் (கட்பாவை) பிறழும்படி காணுவ கண்களும்
குற்றம்பொருந்த வலப்புறஞ் செல்லும் பாவையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண்
களும் புறவினவண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அமமங்கையர் வசிக்
கும் நகரத்திலுள்ளவாக்கு மிலலையாகும் எ - று

கறை - உரல கறையடி - உரலபோன்ற அடியையுடைய யானை (சச)

வாரிமை பிரண்டு மாராத மயிரிடை நீங்கி நிறதல
சீரிய பொனமை பெய்த நிண்ணிதிற பருத்தல சரல
நேரிய தாத லீனன நிகழ்கரா பிரம னீனற
வேரியங் கூடதன மாதா விழியிமை நோக்கு வோர்க்கே

(இ - ள்) பிரமதேவனபெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூடையுடைய
அவ்விருமங்கையா கண்ணிமைகளைக் கண்டவாகளுக்கு, நெடிய இமைகளிணமும்
பொருந்திய மயிரகன நடுவே விலகிநிறநிலும் சிறந்த பொன்னிறமாதலும் வலியுற்றுத்
தடித்தலும் மிகவும்இளைத்திருத்தலும் இவ்வகையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா எ - று

ஒணமணிப புருவ மொன்றோ டொன்றுறு தடுவிற போன்று
தணம்பிரப பருத்த னீட மமனிய நிறத்த தாதல
வண்மையின வனப்பு நீங்க விடையிடை யகற்சி னனன
பெணமையிற சிறந்த வந்தப பெதுமபைபாம பருவத தார்க்கே

(இ - ள்) பெண்டனமையின மேம்பட்ட அந்தப் பெதுமபைப்பருவமாகிய
மாதாளுக்கு, ஒளிவாயாத அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல்,
போபுரியும் விலையெய்தது, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிரகன பருத்தலும் நீளுதலும்
பொன்னிறமாதலும் வண்மையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிறநிலும்
பொருந்தமாட்டா எ - று

பெதுமபை - பெணக்ட்ருரிவதோர பருவம் அது எழுவகை பேதை பெ
தும்பை மங்கை மடநதை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணென்பபெம் அவற்றான
எட்டுவெய்துமுதல் பதினொருவயதுவரையிற பெதுமபை (சக)

வள்ளையின வாராத தாமுதது மடநகழி நலதது முன்னாத
தள்ளிய எழுத மனனா தடஞ்செவி முரிப்பி னீங்கி
யெள்ளிய நரம்பு ரோம மெழுந்தமேல வளைந்த யாகது
நள்ளிய காதி னோர நங்கையாப் பணியா தோரே.

(இ - ள்) தேவாயிர்தம்போன்ற அமமங்கையாகனது விசாலமான செவி
கள் வண்ணக்கொடிபோல நெடுக்ததாமுதது மடலுற்று நணமைபெற்று முன்னர்த் தன்
ளியின முரிதலிலலாது இழித்துக் கூறத்தக்க நரம்பும் மயிருந்தோன்றி மேலே வளை
வுற்று உயாச்சிகொண்டு நட்புகொள்ளத்தக்க காதுகளை யுடையவர்கள் அமமங்கையர்
களை வுணங்காதவர்கள். எ - று (சஎ)

முயிர லதலம் வாயநது முழுமதி யிடைப்போழ்ந் கொப்ப
மேலிய வடிவ மாகி யிளிராநரம் புரோம நீதத

துவியன னத்தை யொத்தோரோ சுடாறுதல தவத்தி கம்போரோ
பாவிய விரேகை நெற்றிப பாவைய ரவகை தாழ்த்தோர்.

(இ - ள்) துவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவர்களது பிரகாசித்தி
ன்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுறதுப் பூரணசந்திரனை நெய் பிளந்தாற்
போற் பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசித்தினர நரம்பும உரோமமுமொழித்
தன; சுவத்திகசைதப்போல இரேகைப்பொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம்
மல்கையாக்ளோ பணிந்தவர்கள் எ - று.

துவி - மயிர இது அன்னத்துவி மயிரறுவி யெனபன வழக்கு. அன்னத்
தையொத்தோரென வுலமித்தது அவா நட்டையககுறித்த உலமமென்க (சுஅ)

மதியென வெளிராது சேத மருவிவான கவகை பூத்த
பொதியவிழ புதிய கஞ்சம போனமென மலாநக மாதா
சதிருமிழ் முகஞ்சி மகத விரேகைகள் கவின்று வாராது
துதிசெய வெளிராத வெனப தொழுகவா தாழு முய்ய.

(இ - ள்) அம்மங்கையாகளது கிரணவகைசரிசுதம் முகங்கள் பூரணசந்திரன்
போலப் பிரகாசித்து, குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த கங்காசலத்திற் புட்பித்த முறுக்கவிழ்
ந்த புதிய செந்நாமரைபோலுமென்று செல்லுமபடி மலாநகன வணங்கினவர்கள்
கடைத்தேறும்படி சேமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெகித துதிசெய்யும்படி பிரகாசித்
தனவென்று சொல்லுவார்கள் எ - று (சுஅ)

கடடழ கெழிகும வேதன கன்னியா தமைச்சாரர் தோர்கு
மொடடுசி மகத ரேகை யொருததனமத திகனோ சென்னி
முடடற வுயாந்து வட்ட மாயெழின் மொயகருந தேசு
விடடற வீங்க னீளல விரிதலன் னையெய தாலே

(இ - ள்) பிரமதேவன பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அகக்ன்னியர்களை யணு
கினவர்களுக்கும் சேமந்தரேகையுற்று, யானையின் மதக்கத்தை யணைய சிரமும் தடை
யற வுயாநது வட்டவடிவமாகி அழகுமிகும். பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல்
பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களடையா. * எ - று (இ0)

வண்டினர் தொடர்ந்தா லென்ன மைகொடு னூற்றா லென்னக
கொண்டலகை படுததா லென்னக் கூந்தலங் கழுகாரந் தென்னக்
கண்டவா வியப்ப வாராது கமழ்துநெய்த் திருண்டு தாழ்வுந்
றுண்டொரு சுறுப்பு மிககென றுறாகொடா விணாமென் கூந்தல்.

(இ - ள்) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள்
வண்டுகூட்டங்கள் நெருங்கினுற்போலவும் மையினாலெழுதினும்போலவும், மேசுந்
தையுயில்செய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கழுகுபொருத்தினாற்போலவும், பூந்
ந்தவர்கள் ஆச்சரியமுறப் பொருத்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைக்கொண்டு கருத்தி
யுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய சுறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லப்படு
கின்ற (ஆயிரந்தன்) எ - று. (இ0)

இடையிடை வெளிக் கோற்ற ஐறப்புவல் குறுது னீளத்
தடைபினர் திருத்தல் செம்மை காஞ்சுண்டிறத்த வாத்

விடைவந்த வுழந்தல் வன்மை யனுகுதல் குழைத லின்மை
சண்டப்பட லினை ய கூந்தல் சார்ந்தவா தமக்குஞ் சார்ந

(இ - ள்.) இடையிடையே சரதுகள் காணுதல் - மிகுதியு குறுகல் - (அதிகமாக) நீளுதல் - முனை பிளவுபட்டிருத்தல் - செம்மை பொன்மையாகிய நிறங்களை யடைதல் - பொருந்தாதுவரல் - வலிமையாயிருத்தல் - மென்மையற்றிருத்தல் - சிக் குப்படுதல் இவ்வகைய குற்றமுடைய கூடாதல்கள் (அமமங்கையாகளை) அடைந்தவர் கட்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௩௨)

சுடர்நுதற புருவ நாப்பண டெடை ததி னுதிரிற் சேர்ந்த
விடலறு மறுபபெற றேரும விழுக்கக் விடப்பாற புள்ளி
வடிவின் தாகிச சேந்த மறுவினா தாமுஞ் செம்பொற
குடனிகர வலப்பாற கொங்கை யமமறுக கூடி றேரும

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற நெறியும், புருவவத்தியும், மூக்கு முனையுமாகிய விடத்திற் பொருந்திய நீக்குல்லற மறுபபெற்றவாகளும், இடப்பறுத்திவ மேனமை பொருந்தப் புள்ளிவடிவாகிச சிவந்த மறுவினையுடையவாகளும், செம்பொன்னாகிய குடம்போன்ற வலப்பறக்கொங்கையில அழகிய மறுபபெற்றவாகளும் எ - று.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருதொடர் (௩௩)

கடிப்புறத் தலாமென கையிற் சுழுத்திலஞ் செவியிற் காமர்
கொடிற்றினின மறுபபெற றேருங் குவவுவா னுதலி னீனது
வடித்தமுத தலைய சூல வளையுறப் பெற்றோர் தாமுந்
தடக்கைமார் புந்தி தன்னிற் சராவலஞ் சுழியி லேரும

(இ - ள்.) கடித்ததின் புறத்திலும், மலர்போன்ற மெல்லிய கையிலும், சுழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விரும்பத்தக்க கன்னத்திலும் மறுவையுடையவர்களும், பெருமைபொருந்திய ஒளியிற் முகத்தில அழகுற கடித்த முத்தலைகளையுடைய சூலம்போன்ற இரேகையை யடையப்பெற்றவர்களும், விசாலமான கையிலும் மார்பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவர்களும் எ - று. (௩௪)

வலஞ்சுழி முதுகி டெனாறு வலம்படக் கிடக்கின றேரும
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெமிந்தலை வதிகுன் றேரும
வலஞ்சுழி யகன்ற வலகு லடிப்புற மருவி னேருந்
நலஞ்செறி பாண்டில போலு நன்குழி யாங்குற றேரும

(இ - ள்.) முதுகில ஓர் வலஞ்சுழியினை வெற்றியுண்டாகும்படி பெற்றவா களும், மேற்கூறிய முதுகில இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவர்களும், பாகத் தலையினடியில வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவர்களும், அவ்வலகுல்லே நன்னமைக்க தத்தும்போலும் நலவ சுழியை யுடையவர்களும். எ - று. (௩௫)

ஒருசுழி மூக்கிற் பெற்ற வெண்ணெடாடி யோரு மேனைச்
சுருதுநன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற றேருந்
மூலமலர்ய் பொருதுடு வாழ்க்கை வானவன வளாகக் னுற்ற
விருவந்தம் பாகப் போது பிறைஞ்செழுந் னருளபெற் றேரே.

(இ - எ.) காசியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மககையர்களும் ஏனைய ினைக்கத் தக்க நனமைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாசமபொருந்திய தாமரைமலாக்கொட்டையில் வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன் வளாதத் அவவிறுமங்கையாகளது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூவத்தில் (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களாவாகன. எ - று. (இசு)

கருநிற மறுவார மூககி னுதியுறக கலந்து னோருங்
கருதுமெட கொசுகே போலும் வடுப்புறங் காலைப் பற்றிப்
பெருகிய வலகு லந்தம் பிறங்குறத் திகழ்கின ரேரு
மொருசுழி கடிதொட டலகு லளவுமுற ரெனிகின ரேரும.

(இ - எ) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூககின முனையிற் பொருந் தப்பெற்றவர்களும், கருத்தக்க எள்ளைப்போலும் கொசுகைப்போலும் வடுவானது புறங்கானமுற்ற பரந்த அலகுலவனாயிற் பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியா னது கடிமுதல் அலகுலவனாயிற் பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும் எ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்
கொசுகு - மசகம்

(இசு)

கடிமுதல் வயிறறின காறு மொருசுழி கதுவி னோருங்
கடிமுதல் வயிறறின காறு மிருசுழி கதுவி னோரும
வடிபொரு குவளைக் கணணின மருவிய சுழியி னோரு
நெடியவொண னுதனமேற் சரல் நிகழவலஞ் சுழியி னோரும.

(இ - எ) கடிமுதல் வயிறறினெலையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிறறினெலையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றவர்களும், கூமைவாய்ந்து பொடியியுங் குவளைமலாபோன்ற கண்களிற் பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒளையி நெற்றியினபேரில் மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவா களும் எ - று. (இசு)

சுழிவல் மிடமாய்க் கூந்த லுவளபிடாக் கதுவி னோரு
மழகிய வரையி னுப்ப ணளனெழிற் செவிகண மீதிற
குழலவளாச சியினுச சிக்கட கூடிய சுழியி னோரும
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற் கறிககின ரேரும.

(இ - எ.) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரின்பேரில் வல்மிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அணைநெவிலேயும் அளளிக்கொள்ளத்தக்க அழகை யுடையசெவிகளினபேரிலேயும், கூந்தல் வளான்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நீத்தினைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பங்க ளைக்கறிககின்றவர்களும் எ - று. (இசு).

இலக்கண நெறியி னீங்கு மினையன பிறவும் பெற்றுக்
கலக்களு ருறுத் லாதிக கரிசனைப் பெற்றோ ரொல்லா
நலக்குநாண் மலரின மேலோ னைறவப் பேராய்த் தோன்றி
யலககணவை யகத்தி னீக்கு மநநலரா வடிவு காணா.

(இ - எ) (உத்தம) இலக்கணமார்க்கத்தினின்று விலகிய இத்தன்மையவான பிறவுற்றையுப் பெற்று வருத்தத்தக்க துன்பமடைந்தல் முதலியகுற்றங்களை யடைந்

தவாகன் யாவரும் கன்மைபுரியும் அன்றலாந்த நாமரைமலரினமேற் பொருந்திய பிரம தேவனுடைய கலல தவப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிறகுத் துன்பத்தை விவக்கும் அங் வீருமங்கையாகளது வடிவத்தைக் காண்தவர்களாவார்கள். எ - ள (௧௦)

மனமொழி வடிவுக் கெட்டா வரம்பிலின பத்தைக் கூற்றோ
மனமொழி வடிவுக் கெட்டுஞ் சுவையொடு மாணச சொற்றாறு
கனகனே நிகரின மாத ராரெழி லிபற்பிற நென்றே
கினதுமுன னுடைத்தே னுள்ள வாரெவா நிகழ்த்த வல்லார

(இ - ள்) மனவாகருக் காயங்கடத்தீதப்பட்ட எலலையிலலாத சுகத்தைக்கற் றவர்கள் மனவாகருக்காயங்கட கெட்டுஞ்சுவையுடன் மாட்சியுற்ச சொன்னாற்போல, ஒப்பிலலாத அமமங்கையரழகு இத்தன்மைத்தென்று தேவரீர்முன்னே (ஒருவாறு) கூறினேன் கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவாதா மெடுத்தசுசொல்லல்லவா? (ஒருவருமில்) எ - று (௧௧)

வேறு

என்று வீணைகை பேரந்திய நாரதன்
மன்ற லோகியா வணமையு நாதது
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தரு ணலகிணை
கொன்றை வேலிக குழுகன குமாரனே.

(இ - ள்) என்று (இவ்வகையாக) வீணையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன் வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வாணித்து) சசொல்ல வும், கொன்றைமலா மாலையணிந்த சடையையுடைய சி - பெருமானாறு புத்திர ராகிய விநாயக்கடவுள் நனாருக்கேட்டுக்களித்தது திருவருள்செய்தனா எ - று

நாரதாவீணையை மகதி யெனப்படும்

(௧௨)

யிபன மெய்யுள் கொண்டடி தாழ்ந்துபாயக்
கையில வீணை கதுவிய மாதவ
னை யு றுண்ணிடை நங்கைய ரினபுற
வைய முய்ய மகித்திஃ தோதினன

(இ - ள்) கையிலே மகதிவீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவருடைய நாரதமுனி வன் விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளைப்பெற்று, அவருடைய திருவடி யைப்பணிந்து சென்று, இலாககின்ற துடப்பாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்தி தேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்கண் கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவாகளித்தில). இதனைக்கூறினன எ - று (௧௩)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையீர்
மின்ற யங்கு விநாயகன் மென்பத
மொன்று மன்பி னுவநது பணிந்தன
னின்று நங்கு வனப்பு நிகழ்த்தினன.

(இ - ள்) பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முத்திராத தன்னையுடைய மங்கையாகளே! விநாயக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய.

மெல்லிய திருவடிபுப்பொருந்திய அன்புடன் களித்த வணக்கி (அக்ரமூன்) நின்று உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுகாததேன் எ - று. (௧௬)

விதுவ ணிரத விராயக நெம்பிரான்
புதும நோமுகப பாவையிரா நுககளை
வதுவை யாற்ற மதித்திருக கெற்றன
விதுகி கழ்ந்த படியென மியம்பினான்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலாபோன்ற முகத்தையுடையவர்களை! சந்திரனை (சிராமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் உங்களைத்திருமணஞ் செய்யும்படி திருவுள்ளவகொண்டிருக்கின்றனா இது நடந்தசங்கதியென்று (அவர்களுடன்) கூறினான் எ - று.

பாவை - பதுமை இது உவமவாகுபெயர் (௧௭)

வேறு

இன்னணமு னிதகலைவ நேற்றவி யம்பக
கன்னிபரு மன்றலுரி காத்தினி ருத்தா
நன்னாவரை வாலவரை நாயகமை ருகரு
மன்னுவது செய்திடம் தித்தனனெ முந்தின.

(இ - ள்.) முனிவாதலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூற, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகைகளும் (விநாயகக்கடவுளை) திருமணஞ்செய்யும் விருப்போடிருந்தார்கள (விபாசமுனிகளை) யான் அவர்களை நல்ல மணவீனையால் ஐங்கரக்கடவுளபற்ற பொருந்ததலசெய்ய யோசித்தெழுந்தேன் எ - று. (௧௮)

முககணமுக மைரதுடைய முன்னவனை மூவாத
தககனமக மீறுபுரி சங்கரனை விண்ணோ
தொக்கனாதொ மூங்கலிலை துன்னினன் னைக்கட
புககடிவ ணங்குபுபு கழ்ந்தினிது நின்றேன்

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்கள்பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முத்தக்கடவுளும், அழியாத தககனசெய்த யந்ததை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானை, சேவாகளகூடிப் பணிகிற திருக்கலையையடைந்து சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்த தோத்திரஞ்செய்து இனிதாகின்றேன். எ - று.

தொக்கனா துன்னினன் என்ற வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செய்யு எனவும் வாய்பாட்டிற்குந்தகால் வினையெச்சம். (௧௯)

வந்தவர வென்கொடெல்லு மங்கையுமை பங்கர்
கெந்தகநின் தின்னருளி நெங்களை யிர்த்தேதாற்
கருதிராயு நாணுமெழின் மங்கைபரை சீதற்
கருதனநின் சிந்தையறி தற்கெனவி சைத்தெனன்.

(இ - ள்.) நீ வந்தவருகையாதெனவினவிய உமாதேவி பங்கராகிய சிவபெருமானுக்கு எந்தையே! ஆத்தனனோ! தேவாரூடைய, திருவருளாய், வங்களைத் தந்தருளியுள்ளேன்பெருமானுக்கு இத்திராயும் நாண்மடையத்தக்க அழகமைந்த சித்தி

1. திருமணம் மணஞ்செய்யக்கூட தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யுணர்த்தக்கொண்டு
புதினேன். ஏ - டு.

இந்திரா - இதேவி.

(௧௮)

திங்கண்முடி வேய்கதசிவ ஞாகருணை காநது
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
யைககரன யக்குமருண மனறலனை வோராகரு
மங்கலம் தாமதுவ யக்குகடி தெனறாள்

(இ - ள்) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானார் பொருந்திய கிருபை
பிரிந்து உமாத்தேவியின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, உமாத்தேவியார் என்னைப்பார்த்து,
3ந்து கரங்களை யுடைய கண்களாகரு விருப்புண்டாக்குக திருமணம் எல்லோருக்கு
வங்கலத்தை யுண்டுசெய்யவதாம் (ஆதலின் அதனை) விளைவித்தெய்க வென்றனர் என்று

குரவரிசை யக்கருணை கொட்டுமுக வேழ
வரதனைப் தெக்கெதிராவ னாகியடி கேண்முன
பரவவிரு சத்திகளப லிதகனையன றேயவ
விரவுமல ரோகியரை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ள்) குரவாள் சமமகிததலால், கிருபையைச் சொரியும் பாணமுக
விராயக்கடவுளைச் சமீபித்தது என்கொணர்ந்து, சுவாமிகளை! நுன்னையான துதிசெய்ய
இருக்கதிகளை யுதவினீரன்றோ? அம்மலர்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி
புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருளவீராகவெனக் கூறினேன். ஏ - டு

குரவா - தாயதந்தையா வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் அல்லது
பெற்றதவன். (௧௯)

கின்னுருவில் யாதுரிகழ கினறதது வனபி
மன்னுலகில வேறுநிக முாமரபி னாலக
கன்னியரை நீவதுவை காணினல் தினபந
துன்னுதது றுதுலக மெனறுதுவுஞ் சொன்னேன்

(இ - ள்) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேயல்லது
பிறிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நீயுதா மரபுபழியால், அச்சித்திபுத்திகளைத்
தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டா
மென்று இதனை யு முணர்த்தேன் ஏ - டு (௨௦)

நீடுலக மாண்கொளடு பெண்கணியை வொத்துக
கூடினது வென்றொழிநமை கோதறவ ளாததுப
பீடுதர லாலலகைவு பேணுதலபு ரிந்து
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநலி லுற்றேன்.

(இ - ள்) தொன்மையாகிய வுலகத்தில் ஆணைமக்களோடு பெண்மக்கள் மன
மின்கூத்துள்ளோர்நால், அச்செயல என படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி
கண்மைபுத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதிவந்த அடியேனை யாண்டருள
வேண்டுகின்றனும் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். ஏ - டு. (௨௧)

வேறு

அட்டமூர்த்தி யதற்கிசை வுற்றுநீ
பெட்ட மனறல் பிறகருமு யறச்செ
யிட்ட மாகிய யாவாக னோடுநாளு
சட்ட வெய்துது தாழ்ககலை யேசென்றான

(இ - ள்) எண்வகைமூர்த்தங்கள்விளங்கும் விநாயகக்கடவுள் அவ்வேண்டு
கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விருமபதக்கத் திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சி
யைச் செய்வாயாக நாம் இஷ்டமாகிய எல்லாரோடும் திருத்தமாக வருவோம் காலந்
தாழ்க்காது செலகவென்றான எ - று

அட்டமூர்த்தி யென்றதை, திருவாசகம் “நீலகிரி நெருப்புயிரி நீளவீசம்பு
நிலாப்பகலோன, புலனாய மைந்தனோ டெண்கையாப புணாந்து நின்றான, உலகே
மென்ததிகைப் பத்தெனத்தா நொருவனுமே, யலவாகி நின்றவா தோணோக்க மா
டாமோ” என்பதனுலாக (எக)

கருணை நாயகன் கண்ணொள கொண்டுபோய்த
திருவி னாயகன் சேவடி, தாமுருதுரான
மருவின் வாரகுழ லாராமன் மோதிப்பின்
பொருவில சத்திய லோகம் புருந்தனென

(இ - ள்) நான் கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசபெருமான சடாட்சம் பெற்
றுச சென்று, இலக்குநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியைப்பணிந்து, வாசம்
பொருந்திய நீண்ட நல்ல கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப்
பிறகு ஒப்பிலாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைந்தேன் எ - று (எச)

வேறு

முனிவர ரெழுவரை முடிசொள வேந்தரைப்
புனிதவிண் ணவாகலோப புலவா மனனனைக்
கனிமொழி யவரோடுங் கடுக வாமபின்ன
நினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுபத்தனென்.

(இ - ள்) சபத விருடியனாயும், கிரீடமணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான
தேவர்களையும், தேவராசனாகிய இங்கிரனையும், தத்தம் மனைவிமார்களோடும் விநாகது
வாருங்கொண்டு இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்களால்)
அடைய (துவ்வரை)ச் செலுத்தினென் எ - று

முனிவர ரெழுவர்—அதிகிரி ஆங்கிரசன் கௌதமன் சமதங்கினி பரத்துவா
சன் வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் என்பவரோ அன்றியும், அநத்தியன் ஆங்கிரசன்
கௌதமன் காகிபன் புலத்தியன் மாககண்டன் வசிட்டனென்பதும் வழக்கு. (எடு)

மாதவ வசிட்டன்முன மாத வத்தருளு
சேதரன் முதலிய தேவா கூட்டமும
பாதலத் தவரும்பார்த திவரும் யாவருங்
காதலி மாரொடுங் களித்து நண்ணினார்.

(இ - ள்) (பிரமன்) செலுத்திய 'சித்திபுத்திசுளின் திருமணத் திருமுகங் கண்டு' பெருந்தவமுடைய வசிட்டன் முதலாகிய சிநந்த தஞ்சிதனும், திருமால் முத லாகிய தேவாகூட்டத்தவர்களும், பாதலவாசிகளும், அரசர்களும், மறநெல்லோரும் (தத்தம்) மனைவிமார்களோடும் விருப்புறறு நெதார்கள எ - று.

சேதரன் - சீதேவியை மாபிலணிந்தவன், திருமால் (எக)

நிதிமணிசு தருககளு நீடு தேனுவுந்
கதிமணி யிழைகளுந் கருத்தின் வேட்டவு
முதிசுவை யுணடியு முனனி னுரொழி
பதியினா கைகொளப பணிபபச செய்தனென்.

(இ - ள்) நிதிகளும் மணிகளும் தருககளும் பெருமை மிக்க காமதேனுவுந் (ஆகியவியை) பிரகாசமுடைய மணிகளிறுத்தபணிகளும், மனதில் வீருமபியனவும், சுவை முதிர்நலவுணவும், (ஆகியவியற்றை) நெருங்கினவர்களுடன் அநநகரவாசிகள் கைகொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தேன் எ - று

நிதி—சுவகநிதி பதும்நிதியென்றிரண்டு இவை முறையே சுவகரூபமும் பதும்ரூபம் முடையனவாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குநதோறவ குறை யாதுகொடுக்கு மியலபின்

மணி—சிநதாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன.

தருககள்—கற்பகம் - ஆரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென் பன இவை வீருமபியவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்

தேனு—பசு. (எஎ)

நசசிய மயனறிரு நகரங் கோடனை
யிசசையி னியற்றின னிபற்று மனறலுக்
கசசெழு மண்டப மகத்தி னாகுகினன்
விசசுவ கனமென னுரைக்கு மேதையோன்.

(இ - ள்) (யாவரும்) வீருமபிய மயனென்பவன் திருநகரத்தைத் தன் வீரப் பினபடி அழகுசெய்தனைன் செய்பதக்கத் திருமணத்திற்காகிய அநதச செழிய மண்ட பத்தை விசசுவகன்மென்னு சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் நிரு பித்தனன் எ - று

மயன - அசுரகமமியனென்றும், விசுவகன்மன-தேவகமமியனென்றுஞ்சொல் லப்படுவர். இவர்களே சிந்தாநவ வல்லவர்களாம் (எஅ)

வனபபினை முழுவதும் வடித்து நானமுக்கன்
மனபபெரு முபற்சியின் வகுத்த மாநகாக்
கனபபெரு மயனகடி மணத்துக் காககிய
வினபபடு மெழிலெவ ரியமப வல்லவா

(இ - ள்) நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும், வடித்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினுற் சிறுட்டசெய்த சிநந்த அநநகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனானவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியா கிய அழகை எவா தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவா? எ - று. (எக)

முத்தின ரோணப் பத்தியு முதிர்குலை வாழைக்
கொத்தம பூகமுங் குளிரமணிப் பந்தருங் கொடியும்
பித்தி யோவியப் பிறக்கமும் பிறங்குவே திகையின்
வைத்த பூரண சும்பமும வயின்வயின் விளங்கும்.

(இ - ள்.) முததாலாகிய தோரணவரிசையும், முதிர்ந்த குலையையுடைய வாழைமரக்கூட்டங்களும், கமுகமரங்களும், குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துப்பந்தர்களும், துவசங்களும், சுவர்த்தலத்தெழுவிய சித்திரப்பிரகாசமும், விளங்குகின்ற திண்ணையின்பேரிலமாததிய பூரணசும்பங்களும் இடங்கடோறும் விளங்கின ஏ - று

பூரணசும்பம் - நிறைகுடம்

வடாது மால்வரை மருட்டிய மாற்றையா பொன்றை
றடாத பேரொளி மணிகளாற சமைத்தமா நகரின்
விடாத பேரொழி னோக்கவின காவல் னளவிற
படாத வாள்விழி படைத்திலே நெனப்பரி வுமுந்தான

(இ - ள்.) பெரிய வடமலையாகிய மேருமலையை மயங்கச்செய்த மாற்றையர் கத பொன்னாலும், தடைசெய்யப்படாத பேரொளியாய்ந்த இரத்தினங்களாலுஞ் செய்ப்பட்ட அசிறிந்த நகரத்தின நீங்காத பேரழகைப் பாக்குமபடி எண்ணிக்கையிலடங்காத (அநேக கோடி) ஒளிபொருந்திய விழிகளை யடைந்திலேனென்று, தேவநகருக்கிறைவனான இரத்திரன் துன்பமிருந்தான ஏ - று

இரத்திரன் தன் ஆயிரங்கண்களாலுங் கண்டுமுடியாமையின் “அளவிற் படாத வாளவிழி படைத்திலே நெனப்பரி வுற்றான்” என்றார்

வடாதுவரை - மேரு வடதிசையிற பல மலைகளிருப்பினும் அது பொன்மலையாதலாலும் சிவபிரானுக்கு விலலானதாலும் பூமத்தியிலிருந்து அந்நேசசுமத்தலாலுஞ் சிறப்புநோக்கி அதனையே கூறுதல் வழக்கு (அக)

இரத்திராதிபா வேறொரு துறக்கமெய் தினாபோ
லநதி லோகையி லமுரத்தின ரந்நக ரவரு
மெந்தை யாகாடிக்க கியற்றுபுத்த தெழிலவளா களிப்பான
முந்தா நோக்குரு வுயாகதி முற்றினு ரணையா.

(இ - ள்.) இரத்திரன் முதலிய இமையவாகுள் வேறொரு சுவர்க்கலோகமடைந்தவர்களைப்போல, அவ்விடத்திற் சரதோட (சாகர) த்தில மூழ்கினார்கள. அந்நகரவாசிகளும் எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற்குச் செய்த புதிய அவலகாரத்தினுற் பெருகிய களிப்பால், முற்பட்டுக்கூணாத உயர்ந்த பதவியை யடைந்தவர்களை யொத்தார்கள் ஏ - று.

அத்தில - அவ்விடம், அசை. “அத்திலாங் கணசநிலை யீட்ப்பொரு ளாகும்” - என்பது சூத்திரம்

புத்தெழில் = புதுமை - எழில்.

(அஉ)

ஆதி ரட்டிய கோடியென் னாழமம் புலியுங்
சூது தெக்கிரண் முழுவதுங் கூடவந் நகரம்.

ஊறு பெற்றவந் நாளினும் யின்குதா உததால
வேறு படடில் தவையெலா மொருவகிய வினாவால்.

(இ - ள்.) பணிருகோடி ரூரியாகளும், சுகதிரர்களும் செல்லுமின்றி நகரத்
திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், ஆந்நகர
மானது விளங்குகின்ற காலத்தினுண்டாகும் வேறுபாட்டைத்திலலை (ஏனெனில்)
அந்நகராவும் தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால் ஏ - று (அக)

காம தேனுவி னுணடியுங் கற்பகத் திழையும
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற
ருமெ லாமுரு வெந்தலிற மமமுள லே யிலலை
நாம மாதிரம் வேறுபாடுகணவிற றுவன

(இ - ள்.) காமதேனுவினா கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவி
னா கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த
மாதிரங்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால்
தங்கட்குள்ளே வேறுபாட்டில்லாமல், பெயர்கள மாதிரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லா
நின்றன. ஏ - று (அச)

பாரி சாதமந் தாரங்குற பகம்பசுந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென யிலையெலாந் ததைநத்
வேரி தாழ்பொழில் விமமிதம் பறபல வினைப்ப
ஆரு நோக்கின ரவ்வயி னவ்வயி னகலார

(இ - ள்.) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம்-பொருந்திய
சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சத்தருக்களும் நெருங்கிய சேனபாயுளு சோலை
கள் எண்ணிறந்த விமமிதங்களை யுண்டிசெய்ய, (ஆங்கடைந்தன) எல்லோரும் அவ்
விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் ஏ - று. (அரு)

வேட்ட வேட்டவா கற்பக மாதிகள விச
வேட்டை தீர்தர வேறயின மகளிரு மிலகுஞ்
சேசுடு மாமுடி மைந்தருந் திசுமுவின யாட்டுக
கோட்டி மேயினா குருடமலரப் பொதுமபரு நகரும்

(இ - ள்.) விருமபிய பொருள்களை விருமபியவகையே கற்பகத்தரு முதலி
யன விசதலால் (சமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த
பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர்
களும், நிறம்மைந்த மலர்களையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற
விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினார்கள் ஏ - று.

ஏட்டை - ஆசை ஆறு - கடைகுறைந்த ஆ என நின்றது (அச).

வாச மெனபுன லாடியு மலாநதபூம் பொழிவி
னாச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
சேச மல்கிய வன்பரி னாடியு நெடுங்கட
காச லம்பிய முலையினா சிலருளாக களித்தார.

(இ - ள்.) மனமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விசதித் தலர்ச்
சோலையில், ஊசல் அம்மனை கந்துகம் இவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிருந்த கணவரிடத்திலமனநாடியும், நெடியகண்களையுங் காசானது அசைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதர்களிற் சிலர் மணங்கனித்தாகக். ஏ - று.

ஊசீல - ஊஞ்சல அம்மனை இஃதிககாலத்து ஏழங்காடெனப்படும் கருது
கம - பகது காசு - நவமணிகள் அலலது ஓர்வகை மாதரணிவடம். (அஎ)

‘கிள்ளை மெனசொலாற பூவையின கிளவியைக கீழ்நதுங்
கிள்ளை மெனசொலைப் பூவையின கிளவியாற கீழ்நது
நளஞ் மெனபிடி யாடலை யனனத்தா னலிநதுங்
களஞ்நன கோதைபா தமமுளே சிலருளங் களித்தாரா

(இ - ன) கிளிகளின மெல்லிய சொற்களால் நாகணவாயப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிளிகளின மெல்லிய சொற்களை நாகணவாயப்பறவைகளின சொற்களாற கீழ்ப்படச்செய்தும், வீருமபத்தக மெல்லிய பெணையான யின நட்டையை அனனப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேனபொருந்திய அளகத்தை யுடைய மங்கையர்களிலே சிலா மனமுநவதாரகள் ஏ - று (அடி)

களிசெய வேழத்தின வெனறியுங் கவன்வாம பரியின
விளிவில வெனறியு மேழகஞ் சிவலகவு தாரி
பொளிற் சூட்டுடை வாரணம் போரிடை யுறுத்து
வெளியில வெனறியும் வேந்தருட் சிலாகொடு வியந்தாரா.

(இ - ன) மக்களிப்பைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நடை யுடன தாவிச்செல்லும் சூதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல - கவு தாரி - பிரகாசிக்கின்ற உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவற்கோழி ஆகிய விவற்றின் சண்டையால் உண்டாகும் வெளிற்றுத்தன்மையற்ற வெற்றியுங்கொண்டு மனனவருட் சிலா மனங்களித்தாரகள் ஏ - று

கவனம் - சூதினாநடை

சிவலஎனினுங் கவுதாரியெனினுமொக்கும் ஈண்டு அவ்விரண்டினையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்கொண்டுகொள்க (அக)

சுருதி யாதிக் கெளற வுணாரதூருழ வினையை
பொருவு மாதவ லசிட்டரா திபருறு வாராக
டரும் வாதமு மருத்தவா தமுருத்து காமப
பொருளின வாதமு முத்திவா தமுமபுகன றிருந்தாரா.

(இ - ன்) வேதமுதலியவற்றை (ஐயந்திரிபு அறியாமையென்னுங்) குற்றங்க ளொழியக்கூற்று, தமமைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிட்டர்முதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோரை நருமவாதமும் அருந்தவாதமும் தருதி யாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதகமான வாதமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாரகள். ஏ - று.

இசெய்யுளால் ஆங்கிருந்த வசிட்டராதியோர் சுதர்வீத புருஷார்த்தங் ணப்பற்றி ஒருவரோடொருவா வாதித்துக்கொண் டிருந்தார்களென்றா, (கூ)

சனக ராதியாம் யேகியா தத்துவன் மொழிந் த
வனக மாகிய வாகமத் தளவையா லருளாற

புனித மாகிய பூரணப் பொருளிய லுயிராசனோ
நனிவி ராவுபா சத்திய ன்வினந்ந ரிருந்தாரா.

(இ - ன்) சுகாமுதலாகிய யோகிகள் தத்துவசொரூபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத் தன்மையையுடைய சிவாகமவீதிப்படி திருவருள் வசத்தினர் பரிசுத்தமாகிய பரிபூரணப்பொருளினியலபும, உயிராகின சோததியும், மிருதியாகக் கலாத பாசத்தினியலபும (இதன்மையனவெனக்) கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று.

புனிதமாகிய பூரணப்பொருள் - பதி உயிர் - பசு பாசத்தினியல் - பாச வியறாக, எனவேதிரிபதாராதவர்களின் விடயமாகச் சம்பாஷணையெய்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதாம். (கூக)

சித்தி யெட்டையுங் காட்டுபு சித்தாக ட மமு
வொத்தி டாகளை வணக்கின ருவந்தன ரிருந்தாரா
சுத்த வானவ ரின கதவா தமமொடு தொக்குத்
தத்த மாற்றலைத் தேற்ற அபு தருக்கின ரிருந்தாரா

(இ - ன்) சித்தர்கள் எணவகைசித்திகளையுங் காட்டிக்கொண்டு, தங்களுள் இணங்காதவர்களை வணங்கச்செய்து களித்திருந்தார்கள். புனிதமாகிய தேவர்கள் தம்மின்தாராடனகூடித் தங்கடங்கா பராகிரமங்களை (ஒருவாக்கொருவர்) காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் எ - று

தமமுனொத்திடாரெனது தங்கள் பகததவராகாத் மாறுபட்டவர்களை.

வணக்கினா - உவந்தனா என்பன முற்றெச்சங்கள் கருக்கினா என்பதும் முற்றெச்சம் “வினமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் - குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே” எனந்து குத்திரம் (கூஉ)

பதம் மாந்தித் தொங்கலும் பணிலமா நிதியிற
புதுவ தாமணித் தொட்டையும் பொறப்பமா கற்ப
மதுவ ருமலாத தொட்டையு மொட்டை மறுறுவ
கதுவு மாமண மண்டபக் கவினுறாக் கடங்கா

(இ - ன்) சிறந்தபதம்நிதியாலாகியதொங்கல்களும், பெருமைவாய்ந்தபணில நிதியாலாகிய புதியமால்களும், அழகினையுடைய சிறந்தகற்பகதருவினதேனசொரித் தொழியாக் மலாமால்களும், ஆடைகளும் பிறப்பொருள்களும் நெருங்கிய சிறந்த திருமணமண்டபத்தினுடைய அழகுகள் சொல்லதற்கு அடங்குமாட்டா எ - று

பதம்நிதி - இருவகைநிதிகளுள்ளொன்று அல்லது பதம் - ஈயம் நிதி - ரூப்பல், எனவே பதம்நிதியென்பதை இரச குணங்களெனலு மொக்குமென்பா ரொருசாரா, பணிலம் - சங்கு; சண்டிமுத்தங்கள். தொட்டை - மாலை பொறப் என்ற தில் அகரம் ஆற்றனுபிடைச்சொல் கற்பகமென்பது கற்பமெனநின்றது உரைக் கடங்காவென்றதை, உரைக்கு அடங்காவென்றும், உரைக்க அடங்காவென்றும் பதப் பிரிவு கொள்ளக்கிடந்தது ஆடையென்றது விதானமுதலியனவெனக் (கூக)

மணிப்பொற ஹண்டொறு நாட்டிய மரகத வாழை
தணிப்பு ருத்தி கதந்தகு கன்னலுந் தையுயா

வணிப்பொற் பூண்டுவி லமுதுசிற றுண்டிக ள்ளைததும்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டவா வியப்ப.

(இ - ள்) நவமணிகளிறுத்த பொன்னாலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறத் தியவாழைமரங்களும், எண்ணிலாத கமுகமரங்களும், தருதியாகிய கருட்பங்கழி களுந் தழைத்து, (தமமை) பாரததவாகள ஆசசரியமடையுமபடி ஆழிய பொன்னாசெய்த ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெவ்வுவ வற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானு டைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவா கிருபானோக்கமுதறமையாலும், அவற றிற கவலையை ஆற்றவவந்ததெனக் (கசு)

விண்ணின வேறுவே ருகிய வுலகினவிம மிகமு
மண்ணின வேறுவே ருகிய தீவினவான பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற சித்திர மரபு
நண்ணு வுராகக்கொந் தொழிலகொடு நற்பயன வினாகமும்.

(இ - ள்) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அறபுத்தங்களும், பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய தீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய சுவாததவங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தமமை யதெத்தவாக்குக்கெல்லாம், தங்கடங் கள் மரபுக்கேற்பத் தொழிலசெய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன எ - று

காம தேனுலா திகளெனக் கடிசெய்கா வனத்தூசு
சேம மாமுரு வுளபல செறிப்பதே யனறி
காம தேனுலா திகளையும் பனமுறை கான்றங்
கேம மாகிய விமமித மெண்ணில ிரிவ

(இ - ள்) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தங்களிலுள்ள சேமமாகிய வடிவங்களை பலபொருள்களைத் தருவதேயலலாமல், காமதேனு முதலிய வற்றையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவவிடத்து இனப்பமாகிய எண்ணி றந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன எ - று (கசு)

அழலசெய பலகதிரச் சூரிய ரவிசொளி மழுங்க
நீழலசெய் பலகதிர நிதிமணி யிழைத்தமண டபத்தி
னுழலசெய தேவாக ணிழல்செயா தொளிதம துருவங்
கழலசெ யாநிழல் காட்டன் தென்னெனக் கடுததார.

(இ - ள்) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களு து பிரகாசித் தின்ற ஒளியானதுகுன்றுமபடி நீழலச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணிக் ளிறுத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிககின்ற தேவர்கள், நீழலச்செய் யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தமமை) விட்டப பிரியாத ஸீழலச்செய்ய (கண்டு) இஃதென்னென்று மயக்குறநூர்கள் எ - று. (கசு)

• வரைவு வேட்கைபின் மண்டப மாதிரித றியபின்

• வினாய நாரதன் வெள்ளி மால வரைபுகுந் திறைவ

வரையர் தேவர்க ளீனைவீரு மடுதனை ரொழுகென்
முனாசெய் தானது கேட்டுமை பாகரு ருவநது

(இ - ள்.) திருமணமகிழ்ச்சியால், மணடபமுதலியன (அலங்கரித்து) முடிந் தபின்னர், நாரதமுனிவன வினாந்து, பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரி யை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளது சந்நிதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசர்களும் தேவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமணத்தைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள் எழுந் தருளகவென்று கூறினன உமாதேவியாரா யோபாகடாகவுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கேட்டுக் களித்து எ - று (௯௮)

அத்தி வத்திரத் தமலனை யழைத்தயன் ளளாதத்
இத்தி புத்தியைத் திருமணஞ் செய்திடல் வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென வுரைத்தனா கேட்ட
சுத்த தத்துவன றாயநீரே தோயநதணி யணிவான்

(இ - ள்.) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விளிந் து, நீ பிரமதேவன் வளாதத் சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியவேண்டுமாதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலமாகொள்கவெனக் கூறினா அதனைக்கேட்ட சுத்தத்தத்துவ சொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின முழிக், ஆபரணங்களை யணிவா ராயினா எ - று (௯௯)

வேறு

உமபர்க ளிமையா நாட்ட மேவற விமைப்பச் செய்யும்
மமபிய வனப்பின மேனிப் படரொளி தணிததா லெ - னா
செமபொனம் பரங்கை வாங்கித் திருவரை யிசையச் சாத்தி
வமபவீழ கலவைச் செச்சை மருமந்தோள பூசி னானே

(இ - ள்.) தேவர்களுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமை கொட்டுமபடி செய்கின்ற கெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளியைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னாடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்தது, திரு வரையிற பொருந்தவணிந்து வாசனைவீசுக கலவைச்செச்சையைத் திருமாரபிலுந் திருத்தோளகளிலும் பூசிக்கொண்டனா எ - று

இமையாநாட்டம் தேவாகடஞரியது இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவர்க ளெனப்பட்டனா செச்சை - செஞ்சுநனைக்குழம்பு (௧௦௦)

திருக்கா முடியில் வேயநத் செய்தியை யறிநது தாரு
மங்கினி தேற வெண்ணி யருந்தவ மாற்ற வானிற
நங்கிய கோளு நாளு மொருநகுறத் தரித்த தேயப்பப்
பொங்கொளி மணிகால் யாதத் பொனமுடி சூட்டினானே.

(இ - ள்.) சுகநினைச்ச சண்டமுடியிலணிந்த செய்தியையுணர்ந்து, தாங்கனும் அங்கிலுத்தி லேறக்கருதி அருந்தவஞ் செய்தலால், ஆகாயத்திற பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நகரத்திரங்களையும் ஒன்று சேர்த்திருக்கும்படி (விநாயகக்கடவுள் தமது சண்டிலில்), அணிந்தலைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கக்கும் இரத்தினங்களை பறித்த பொன்னாற்செய்தகிரீடத்தை யணிந்தனர். எ - று

சூரியன முதலிய கிரகங்களும், அசுவினிமுதலிய நக்சத்திரங்களும் ஒருங்கு சோகதனபோல விளங்கு மிரத்தினங்களபதித்த பொன் கிரீடமணிநதன ரென்பது கருத்து (௧௦௪)

அருந்தவத் துரிய தென்றே யவிராசடை மறைத்து நின்ற திருநதுபொன் முடியின் மீது திருமணக் காட்சி யினமேல வருந்துமென நெண்ணி னுனபோல வளாசடை மதிவெண் டிங்கள் பொருந்துற வணிந்து கொன்றை மாலிகை பொறபச சூழ்ந்தான்.

(இ - ள்) வளாகின்ற சடாடவியிற பொருந்திய இளம்பிறைச்சுந்திரன், திருமணத்தைக் காண்பதில் வருப்புற்று வருத்தமடையுமென்று திருவுள்ளஞ் செய்தார் போல, அரியதவத்தொழிலுக்கே யுரியதென்று கருதி, விளங்குகின்ற சடைபுழுதி நின்ற திருத்தமாகிய பொன்னுலாகிய கிரீடத்தினப்போற் பொருந்தவணிந்து, கொன்றைமாலையையும் அழகுற வணிந்தனன் எ - று

வளாசடை மதிவெண்டிங்கள் திருமணக்காட்சியினமேல (விரும்பி) வருந்துமென நெண்ணினுனபோல, அருந்தவத்துரியத்தென்றே யவிராசடைமறைத்து நின்ற திருநதுபொன் முடியின்மீது, பொருந்துற வணிந்து" என்றவயங்கொள்க

திங்களே முடிமீதணிந்து கொன்றைமலை புனைநதானென்பது கருத்து.

அண்டகோடி களை யெல்லா மராககணத் தழறமி நீற்று மணிபே ரமுற்கண் மன்றன் மத்தியில் வரம்பு நீங்கி மிண்டலுங் கூடு மென்று வெயதுமுன் காத்தா லென்னக் கண்டவா வியப்ப நெறிக் கதிர்மணி யோடை சோகதான்,

(இ - ள்) (பல்லாயிர) கோடியண்டங்களையும் அனாவிராடியில் எரித்துச் சாம்பராக்கும் மிகுதியுடைய தீக்கண்ணாந்து திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில், தன் எல்லைகடந்து (மத்தால்) அடாத்தலுங் கூடுமென்றுகருதி, தீமையைமுற்படுத்த தடைசெய்தார்போல, தரிசித்தவர்கள் களிப்பெய்துமப்படி திருநெறியில் பிரகாசிக்கின்ற நவமணிகளபதித்த ஓடையணிந்தனன் எ - று

ஓடை - நெற்றிப்பட்டம் இறைவருடைய சூரிய சோமாகினிகளாகிய விழிகளில், தீக்கண் இயற்கையாகச் சாவததையு மழிப்பதாதலின், திருமணத்திலும் ஒருவேளை அங்ஙனம் நிகழாவண்ணம் அதனைமறைத்து நெற்றிப்பட்டமணிந்தன னென்றுகற்பித்தனர். (௧௦௫)

ஏறமிய மணிபபொன் மோலி யீடத்தினி தணியுப பட்ட கீற்றிளந் திங்கள் கானற் கேழுளினா நிலவோ வென்ன நீற்றினி பழுத்த நெறமி நிகரரு வரசஞ் சாலத் திறைய நறுஞ்சிந் தூரத் திலகமும் பொறித்து வைத்தான்.

(இ - ள்) (திருமுடியில்) அணிந்த மணிகளிறைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத் தரிக்கப்பட்ட இளம்பிறைச்சுந்திரன் சிந்திய நிறமவிளங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோ) சொல்லுமபடி, திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமானது மிகுது விளங்குந் திருநெறியில், ஒப்புடைய வருமையாகிய மிக்கவாசகங்கலத் தல்லு இத்துறையாகிய திலகத்தையு மெழுதினர். எ - று.

கிரீடத்திலணிந்த சங்கிரகவீசிய நிலவென்று சொல்லும்படி வெண்ணீர் றொளிவினவரும் செற்றியிற் சிந்தாரத்திலத மிட்டனனொன்பது கருத்து (௧௦௪)

காமவே ளவிய வன்னுன கைத்தலக கொடியின் மீனுஞ்
சேமவான கொடியின் மீனுந் திருமுகக் கருணை வெள்ளத்
தேமமார் திருப்ப வெண்ணி மருங்குற வெய்தி யாகு
வாமமார் மணியிற செய்த மகரகுண டலங்கா திட்டான

(இ - ள்) மனமதன் வருநதும்படி அஹனுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவ சத்திலுள்ள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விராயகப்பெருமா னுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில இன்பமுற்றிருக்கக் கருதி, திருபுறங்களிலும் வந்திருந்தார்போல, அழகுபொருந்திய இரத்தினங்களை லாககிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனா எ - று

வேளைப்பது மனமதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கவின் காமனே னென்றா காமனாகியவேளை விரியும் இது திருபெயரொடப பண்புக்கொகை மனமதன்கொடிமகரம் அமமகரமும் அநனசேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளத் தில களித்துவாழ்ந் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள் ளத்தில துன்பின்றி யிருக்கவந்தனபோலு மென்றா வானகொடியின்மீன் என்ற தற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனாசியெனருவது, கொடிபோலும் வினங்கும் அருந்ததியின் [மீன் - நக்ஷத்திரம்] எனருவது பொருளகற்றினும் பொருந்தும்

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன ளென்பதாம் (௧05)
முகநிதிக் கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச சங்கந்
தகவுமிழ் மணிக ளெனனத் தரளமா ளிகைபொற் பூணக்
ஞருகத்தாக் கடக் மாழி யுதரபந் தனங்கே யூர
நகைமணிச சிலம்பு மற்று நலத்தக வணிந்தா னன்றே

(இ - ள்) முகமாகிய கமலநிதியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய சங்கநிதியும் தருதியுற்செந்திய மணிகளென்று சொல்லும்படி முததுமலைகளும், பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடங்களும, மோதிரங்களும், உதரபந்தனமும், கேயூரங்களும, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆப ரணங்களும் நனமைப்பொருந்த அணிந்தனா எ - று

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்க ளாத லின் “முகநிதிகமலங் கண்டமெனுந் தி மூரிச்சங்கம்” என்றா நிதிக்கமலம் என பது நிதியாகிய கமலமென விரியும் உடுகதிரா - வினைத்தொகை இதனைக் கதிரா உடு என மாற்றத்துமொக்கும் உதரபந்தனம் - அணாபட்டிகை கேயூரம் - தோளணி.

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வரும்பி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும்
பொருவிடை யிலாந்தான காப்போற் பொழிமதக் களிநல யானே
யிருவருக் கரிய வைங்கை யெம்பிரா னேயி னானே.

(இ - ள்) (கணேசப்பெருமான இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங் கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனிகூமயாகக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத் தை (அவருக்கு வாசனமாக) க கொடுத்த, போசெய்யும் இடபவாகனத்தில் தாரும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோக்ஷித்தனர் பிரமவீக்ஷணுக்களுக்கு அந்ததகாய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசப்பெருமான், மேகம்போலப் பொழிந்த மீதத் தையுல களிப்பையுமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில் ஆரோக்ஷித்தனர். ஏ - று.

அயிராவணம் எனபது திருக்கயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ள தோர் வெள்ளாணை இது ஆயிரவ கொம்புகளுடையதென்றும் ஈராயிரங் கொம்புக ளுடையதென்றும், இதுவே அயிராவதமென்னும் இரதிரனவாகனமாகிய கீழ்த்திசை யானையென்றும் பலதிறப்பட்டக்கூறுநிற்பா. அஃதெவ்வனமாயினும் இரதாலாசிரியா கருதது இரண்டாயிரங்கோம்புகளை யுடைய யானையெனப்பேதயாம் இதனை இவ ரியற்றிய,

பேரூப்பராணம்.

“கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனா நுருக்கலந்த தனக்கே யல்லால் துவகமணிக் கோடிர்ண்டா யீரம்படைந்த நயெவாகருக ஞாண்டன் முற்ற துவகனெடும் புவனத்தென றமைந்தனன போற் பாசமொடங் குசங்கை யேந்தி மங்கலமிக் கருணபேரூ மரகதவல வியினிருநான் வனசம் போற்றி” - எனபதனுநறிக்.

அலைவளா புணரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிகுக்கு சேட னுலைவுற முக்கிற கொத்தி யொய்யெனத் தாககு மனாளை கலைவளா மலயச செலவன கரிகதீரத் துபதே சித்த வலைவள ரயிலவேற் செங்கை யெம்பிரா னேறிக் சாரந்தான்

(இ - ள்) அலைவளாவின்ற கடலுஞ்ந்த பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுறுமபடி மூக்கிறைக்கொத்தி விராவில (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில வாகனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமாசையகற்றி யுபதேசஞ்செய்த அச்சவடிவாகிய கூர்மைவாயுந்த வேற்படைதாங் கிய சிவகதையையுடைய எமது முருக்ககடவுள் ஆரோக்ஷித்தனர். ஏ - று.

அகத்தியமுனிவா தமிழகலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியா சலத்திருப்பவராதலாலும் “கலைவளாமலயசசெலவன்” என்றும், முருக்ககடவுள் அவர்க் குபதேசித்தமையின் “கரிகதீரத் துபதேசித்த” என்றாக கூறினா (கரஅ)

ஈசுர தத்து வத்து மிருகநரு ளனந்த ராதி யேசுறும் வித்தி யேச ரெண்மரு மெவரு முன்னாப் பேசுறு முதனமைத் தான் பிரணவ மனுவுந் தத்தந் தேசுறு முறுப்பி னேடுந் திரண்டனா மருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்) ஈசுவரத்தவத்திலுமிருந்தருளும் அந்தாழுதலிய சூற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுராகளும், எல்லோரும் முதலிறுதுகின்ற சிறுத்தாகிய பிரணவம் திரளும், தங்கடங்கள் ஒளிபொருந்திய அவயவ [பரிசுண] களோடும் (கணேசப்பெரு மான) பகலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஏ - று.

அநந்தராதியெண்மர் - அநந்தன் - சூக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகதேத் திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சேண்டன் - சேண்டிசன் எனப்படுவர். (கரக)

வேறு.

கத்தவித் தையில்காழ் நந்திமுன் னுன் தெரவுகண் நாதரெண் மர்களு முத்திம் தான விந்திர னுதி யுலகபர், ஶ்ருமலர் கரத்தில்

வைத்தவசு கிரமுன் னுனவெண் படைபு மந்திரஞ் சத்தகோ டிகளும் பத்திரட் டியினெட் டெத்தவா கமமும் பாகுமு முறைமுறை சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்) . சுசந்தலித்தியாதத்துவத்தில வாழ்கின்ற கந்திமுதலிய பழமையாகிய எட்டுகண்ணாயகர்களும், உத்தமாகளாகிய இந்திரன் முதலிய உலகபாலகாகன் எண் மர்களும், அவ்விந்திராதியர் கர்களிலமாதிய வசுசிரமுதலிய எட்டு ஆயுதங்களும், ஏழுகோடிமகாமந்திரங்களும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், (தத்தம் தேவ வடியுடன்) அழகுபொருந்த வரிவசுவரிவசயாகச சூழ்ந்தார்கள். ௭ - று (௧௧௦)

வீழ்ந்தெங் கலைமத தகத்திலவா மெணமா மிசுபிர கிருதிதத் துவத்தில வாழ்ந்திடு மெணமா பஞ்சபௌ திகமாய வதிபிர மாண்டவக் ளனைத்தந் தாமுத்திடா தளிககு நூறுறுவா குணத்த துவத்திலவாழ சீகண்டாவரோ டேயரதுவாழ வீர பத்திர ரென்னு முருத்திர ரெனைவருளு சூழ்ந்தாரா.

(இ - ள்) . கலைமதத்தகத்தில் வாழ்கின்ற எண்மாகளும், மிககப்பிரகிருதி தத்துவத்தில வாழ்கின்ற எண்மாகளும், பஞ்சபஞ்சமபந்தமாகி விளங்கும் பிரமாண்டவக் ளெல்லாவற்றையுங் குறைவினறிகாக்கும் நூறுறுவருந் ததிரர்களும், குணத்ததுவத்தில வாழ்கின்ற சீகண்டா (ஆதியும்) அவருடன் பொருந்திவாழ்கின்ற வீரபத்திர ரென்னுமுருத்திரர்களும் மறறியாவருளு சூழ்ந்துவந்தார்கள் ௭ - று

பிரிதிவித்ததுவத்தில ஆயிரகோடி அண்டங்களெனடு, இதைக்கடந்த அபபு தத்துவம் பதினமடங்கு விரிவுமுயாசசியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அபபுத்ததுவத் தைப்பற்ற, தேயுமுதற் பிரகிருதியீறாக அண்டவகை பதினமடங்குவிரிவு முயாசசியு பிரகிருதிருக்கும். முன்னைய பிரகிருதியைப்பற்ற, இராகம் நூறுமாகம் விரிவுமுயாசசியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அவவிராகத்தைப்பற்ற, விதயாதத்துவம் நூறுமடங்குவிரிவு முயாசசியுங்கொண்டிருக்கும் அவவிதையைப் பற்ற நியதித்ததுவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயாசசியுங் கொண்டிருக்கும் அநநியதியைப்பற்ற, காலத்ததுவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயாசசியுங்கொண்டிருக்கும். முன்கூறிய காலத்தைப்பற்றக் கலாதத்துவம் நூறு மெருகு பதினாயிரம் விரிவுமுயாசசியுங் கூடும். அதனமேல மாயை - சத்தவித்தை - ஈசரம்-சாதாகமம் முதலிய தத்துவங்கள் ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடியே பதினாயிரம் - இலக்ஷம் - இரண்டிலக்ஷம் - முன்றிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள் அதிகப் பட்டு நிற்கும்

இங்ஙனமிருக்கு மண்டலிரிவில், பிரிதிவித்ததுவமாகிய நிவாததிகலையின் ஒரு தட்டில், தேவகாய விளங்காய பரப்பினதுபோல ஆயிரகோடிமண்டமுண்டு அவை பொன்மயமாய அருககா பதினாயிர உதயமாறாதுபோல, குக்குடாண்டம் போலிருக்கிற அண்டகடாகப்பற்றம்பே இந்திரதிகுமுதலிய பத்தததிககிணுமுள்ள நூறுபுவனத் தினும் நூறுருத்திரரும், அவர்கள் புவனத்திற்குமேல, காலாகினி யுருத்திராமுதலியோ புவனமாறும், அவற்றினமே விரண்டொக, அக்கலையில் நூறுமெட்டுப் புவனங்கள் ளுண்டு. குணத்ததுவத்திலுள்ள எண்மா: சீகண்டா ஒளமா கெளமார் வைணவா பிரமார் பைரவா கிருதா கிருத்தரென்படுவோ.

இந்திரதிக்கில கபாலீசன், அசன், புத்தன், வசுசிரகேதன், பிரமததனன், விபுதி, அக்ஷியன், சாத்தா, பிளுகி, கிரிகோதியன், ஷ்ன்ற உருத்திரர்கள் ௧௦ அக்கினி திக்கில உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காத்தன், அயன், கவலன், தக்ஷண, வெப்பரு,

பிரமாததனை, க்ஷயாததனை, என்ற உருத்திரர்கள் ௧௦ எமதிகதிக்கில் யாமியன், மிருத்தியு அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சகயோத்தா, வியோககிருதன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. நிருதிதிக்கில் நிருதி, மாமணன், அராதா, குருநிருட்டி, பயாததனை, ஊர்த்துவகாயன், விருபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், செவகிருட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦ வருணதிக்கில் பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன், சுவேதர், செயபத்திரன், திராக்வாகு, செலாததனை, வடவாமுகன், தீமான என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. வாயுதிக்கில் சேகிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், குருகுமன், க்ஷயாததனை, பஞ்சாததனை, பஞ்சசிகன், கபாத்தி, மேகவாகனன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦ ருபேரதிக்கில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், செனமியன், செனமியதேகன், பிரமத்தன், சுபபிரகடன், பிரகாசன், இலகருயிவரன், சோமேசன், என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦ ஈசானதிக்கில் வியாததியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாததிருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலீப்பிரீயன், சரு, சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦ அண்டகடாக ஹோடகெருக்கிழே விட்டுணுதிக்கில் அனாதன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபததுவசன், உககிரன், சுபபிரன், உலோகிதன், சருவன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦ அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதிக்கில் சமபு, விபு, கணுத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசகவாததன், சனவாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦ ஆகிய வீரத் துறறுவரும் இரத்திராதியரான கிலோக பாலா, பலதகையுடடக்கி யலாகனவாகனாற பூசிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்பாராக இவர்கள் புவன்மா காலாகினி, கூாமாண்டா, ஆடகேசுரா, பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன் இவர்கள் புவனம் ௬ அண்டகடாகத்திற்கு மேலே குருகும பிருதிவியில பத்திரகாளி, வீரபத்திரா இவர்கள் புவனம் ௨ ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம் தூறறெட்டுடன் (௧௧௧)

வேறு

பூதரு மேனைப் பூதத் தலைவரும் புறத்திற் குழ
மாதவா மறைக் னோத மாகதா விருது கூறச்
சேதவெண கவிதை மொயப்பச் சேணவெளி கொடிக் றோப்ப
மேதரு கவரி துள்ள வியனமுர சியமபச் செனரா

(இ - எ) பூதாரும, பிறபூதநாதாரும (ஆகியயாவரும்) புடைசூழ்த்தவர ஆம், வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்யவும், மாகதர்கள் வ்ருதுகூறவும், குளிந்த வெண்கொற்றகருடைகள் நெருங்கவும், பெரிய ஆகாயத்தைத் துவசங்கனம்மைக்கவும், மேம்பாடுடைய சாமனாகள் துள்ளவும், பெரியபேரிகைகளொலிப்பவும் (விண்வழியாகச்) செனராகள். எ - று

மாகதர் - அரசமாதுகும வைசியனுக்கும பிந்து ஒருவா வீரமுதலியவற்
றைப் புகழ்வோர் (௧௧௨)

விண்ணெறி நீரதி யைங்கை விநாயக னோடு மெண்டோ
ளண்ணலா ரடுபப் னோக்கி யகத்தெழு முவகை பொங்கச்
கண்ணனும் யானுந் தேவ கணங்களு மெதிரே போநது
வண்ணமென் மலாக லேவி மலரடி வணங்கி யேத்தி.

(இ - ஈ.) ஐத்திநுகரகரகனையுடைய கணேசப்பெருமானுடன், எட்டுத் திருச்சுரங்கனையுடைய விவெருமான ஆகாயவழியாகச் கடந்து, தேவகணங்களுடன் எழுந்தருள், திருமாலும் யானுங்கண்டு மனத்திலுண்டாகிய களிப்பானது மீக்கூர்,

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலர்களானருச்சித்து, தாமரைமலர்போன்ற (அக்ஷரீருவர்) திருவடிமையையும் பணிந்து துதித்து ஏ - று (ககங்)

மணிநக ரரச வீதி வலமுறக கொண்டு போகி
யணிவளா மண்ட பகைத யதெதன மடுதத லோடும
பிணிமலர்க் கூந்தல வானி பிறங்குபொற கலநீர் வாரப்ப
பணிவொடுங் கணைசா பாத பங்கயம் விளக்கி னேனால.

(இ - ள்) அழகிய நகரத்தின இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு சென்று, அழகுகளமிகரு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம். (அவ வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலாமாலையணிந்த அளகதையுடைய சரசவதி யானனை பிரகாசிக்கின்ற பொன்னை செயத பாததிரத்தினினறு நீரைசொரிய, (யான) வணக்கத்தோடும யிராயக்கடவுளுடைய திருவடியை (கையாற) சுத்தி செய்கேன். ஏ - று. (ககங்)

அண்டாகள் பெருமான மாதோ டாதனத் திருநத பினைற
மண்டப நாப்ப ணிட்ட மணித்தவி சிருநது மஞ்ஞை
கொண்டவ னுதி யோரகள் குருமணித் தவிசின வைக
விண்டருள கணைசன பாட லாடலின விழநது நின்றன

(இ - ள்) தேவதேவராகிப் சிவபெருமானா உமாதேவியாருடன் ஓர்பீடத்தி லிருந்தபிறகு, அன்பாகருளும் மூத்தபிள்ளையா திருமணமண்டபத்தி னடுவிலிட்ட இரத்தின பீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாக்கக்கொண்ட துளையிள்ளையா முதலானவர்களுக்கும் நிந்தனைநத அழகிய பீடங்களுக்கும் அவரவர்க்கேற்படக் கூறி, பாடல ஆடல் முதலியவற்றில் விருப்புநது நின்றனா ஏ - று. (ககங்)

களளிவா கொன்றை மாலைக் கணைசனவிற றிருநத விப்பால்
களளினை பாகு வானை விழுநாணி நாளி கேநந
தொள்ளாளிக் கலனபூ மாலை சித்திரப் படடு மற்றுங்
கொள்ளுற வமைத்த செம்பொற படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்) தேன சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணைசப்பெருமான் (இவ்வகையாக்) எழுந்தருளியிருந்தபின்னா, தாமபூலம் சிறந்த கசவிகளின தேங் காய்கள் தெளளிய வொளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலாமலைகள் சித்திரமான பட் டாடைகள் முதலிய பிறவுங் கொள்ளுமபடி பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய படலி கையை உள்ளங்கையிறறங்கி ஏ - று

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாகு படலிகை - பூந்தட்டி (ககங்)

பலவிய மியமபச சொத்தி வாசகம் படாநது விமம்
மெல்லிபன மகளீர் பலலோர் வீதிநுழ் போர்து நண்ணி
மல்லலம் வேதி யட்ட மங்கலத் தோடு முன்னாச
சொல்லிய பொருடோ யெல்லாந தொகுப்புற வைத்த பின்னா.

(இ - ள்) பன்வாத்தியங்கொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழங் கவும், மென்மைத்தன்மையுடைய பலமாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விதாயககடவுள்) முன்னர் அமைத்த மேடையின்பேரில் வளம்பொருத்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன (மேற்) சொல்லியபொருள்களை யெல்லாம் மூலமாக வைத்தபிறகு எ - று.

அட்டமங்கலங்கள் : சாமரை - பூரண்கும்பம் - கண்ணாடி - தோட்டி - முரசு - விளக்கு - கொடி - இணைக்கயல் என்பனவும் (கக௯)

செம்பொரு தனமுன னிட்டுச் சித்திபுத் திகளை யேற்றி யும்பரார வியப்ப வெனகை யுறுபலம் வழங்கி யென்பா னம்புசீ ரிசைவு பெற்று நலவிழை மடவரா மூவா பம்பொளிக கலனுந தூசும பாவையாக கணிதல செப்தாரா.

(இ - ள்) செம்பொனனாகிய ஆதனத்தை திருமுன்னேயிட்டு, சித்தி புத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்தும்படி என்னையிற் பொருந்திய பலங்களைக் கொடுத்தது, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களை யணிந்த (மும) முன்னுமாதர்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் அக்கணனிகைகளுக்கு அணிந்தார்கள் எ - று. (ககடி)

முன்னுற விருத்தந தூசு முதிரொளித் கலனு மற்றுங் கன்னியாக கினிது வீசிக கனியும்பா கடையு மாங்குத் துன்னின ரொவாகும வேறு தொடிககர மிதப்ப நலகி யனனமென னடையி னாரா யருமபுன லாட்டப் புககாரா.

(இ - ள்) முன்னதாக அமர்த்திய ஆடைகளையும் ஒளிமிக்க ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கணனிப்பெண்களுக்கு இனிதாகக்கொடுத்தது, பழங்கனும் தாம்பூலமும் அங்குவந்தவர்களெல்லோருக்கும் வளையலணிந்த கைநீரம்பகக்கொடுத்தது, அன்னம்போலும் மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரியநீரினால் மங்கலாபிழைக்கஞ்செய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (ககக)

வேறு

புழுஞ்சுட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக் காசுசயி லேகம்விலா மிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில பச்சிலைகசு சோலமதி மதுரத்தக கோலம், வழைமலாரன் னரிதீம் பூவுண்ணெய் கண்டில் வகுளபுத்த தாவரிசி யேலஞ்சா திககாய, தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ் சட்டி சண்பகமொட டரத்தைந றும பிசின் நகரங் குக்குல்.

(இ - ள்) புழுஞ்சுட்டம் - கோட்டம் - ஆரியக்கோட்டம் - நாகப்பூ - முத்தக்காசு - சயிலேகம் - விலாமிச்சம் - குறறமிலவாத இருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில - பச்சிலை - கச்சோலம் - அதிமதுரம் - தக்கோலம் - கரபுண்ணெலர் - வாசம்பொருந்திய நன்னொரிமலா - வெண்ணெய் - இருபத்தெட்டித் துவாங்கெகண்ட மகிழ்மண் - தர்பரிசி - ஏலம் - சாதிக்காய் - தழைசரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - டிருசட்டி - கண்டபக மொக்கு - அரத்தை - சாம்பிராணி - தகரம் - கருங்குங்குலியும் எ - று. (ககஉ)

கூறியவேர் மாணிகையென் னுன்கொடுகத் தூரி குங்குமவிழிந் தூர னுதிவித் தந்தனமை விரையும், வீழிப்பாண் மூரண்கு திரிப்பிழை நாவன் மிகைக்குக காரியெனுந் துவர்ப்பத்து நல்லேகர், தேறுகொன்னி நெய்நி

சுயம்புமான், பெருஞ்சுருத்தா தத சார்த்தஞ் சேர்த்துநறு நெய்ப்பூசித் திமிர்ந்தருவி
மேலால், ஐயவியா மதக்கனிற்றுப் பிடரினவரு கங்கை புவநதாட்டித் திரு
மேனி யொற்றாடை புரிந்தாரா.

(இ - ன்.) வெட்டிவோராகிய ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டுடனே கத்தாரி-ருங்கு
மப்பூ-பசுச்சக்கரபூரம்-அகிறகட்டை - சந்தனத்தாள் என்னும் ஐவகை வாசனைகளும்,
மேம்பாடுற நான்கு பாணமரங்களும், (கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காயாகிய) திரி
பிலங்களும், மா நாவல் சிறந்த கருங்காலியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவாகளும், நல்
லவர்கள் தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும் அழகிய அணாதத சந்தனவண்டலங்கூட்டி
(நல்கிட்டி) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (சூதலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல
ஐற்றெடுக்கும் மதப்பெருக்கையுடைய யானையின் மதக்கத்தினப்பேரிலவந்த கங்காசலத்
தாற ஊளிப்புடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவா திருமேனிகளிலும் ஏற்றாடையால்
நரம் புலர்த்தினாகன, ஏ - று

முப்பத்திருவகை யோமாலிகையை வேறாகவுங் கூறுவா. அகத்தை,

கலிவெண்பா

“இலவங்கம் பசுசிலை கச்சோல மேலங்
ருல்லிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய
நாக மதாவரிசி தக்கோல நன்னாரி
வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத்
கத்தாரி வேரி விலாமிசசை கண்டிலவெண்ணெ
யொத்த கடுநெல்லி யுயாதான்றி - கொத்தவரும
வண்ணக்கச்ச சோம ரேணுக மாஞ்சியுட
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழுஞ் - கன்னியினம்
புனளை நறுநதாது புலியுகி பூஞ்சரளம்
பின்னு தமாலம் பெருவருளம் - பன்னும
பதுமமூக நுண்ணெலம் பைங்கோடு வேரி
கதிரங்கையா யோமாலி கை.”—என்பதனானும்,

ஐவகை விரையெனறதை,

“கொட்டார் துருக்கந் தகர மகிலார
மொட்டிய வைந்தும் வினா”—என்பதனானும்,

பத்துத்துவரோனறதை,

“* பூவந் திரிபிலை புணாவன கருங்காலி
நாவலொடு நான்மரமாம்.”—என்பதனானுமுணர்ச்சு.

(கஉக்)

வேறு.

பெண்ணெயைப் பிறக்கும் போதே பேசுடை யாள மாசி
நண்ணுறுப் பினுக்கு முன்னர் நயத்தகு சிறப்புச் செய்தாங்
கொண்ணிறப் படசெ சாததி யுடனசெய்த தக்க தென்று
திண்ணிய மூலைக்குஞ் சாந்தஞ் செங்கையாற கொட்டினாரே.

* பூவந் - மா. திரிபிலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய் நான்மரம்
ஆகியவை.

(இ - ள்) பிறகையிலேயே பெண்ணென்று சொல்லத்தக்க அடையாளமா கிப்பொருளாகிய அவயவத்திற்கு முதலிலே விருமபதக்கக் கிறப்பினைச் செய்தாற்போல, ஒளளிய நிறநவகிய பட்டாடைய யுத்தி, (அதற்கிரண்டாவதாக) உடனே (கிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியமைந்த தனங்களுக்குச் சந்தனக்குழம்பைத் தமது செவந்த கரங்களால் அப்பிடுகின்ற எ - று (கஉஉ)

இயற்கையாற் றணமை வெழுமை செய்திய முலைக்குத் தாமுஞ் செயற்கையாற் றணமை வெழுமை சோததுவரா சாந்துக கொட்டிப் பயிறபுதச் செய்த மாதா பலவினா புனைப்ப வந்தச் சயப்படு தூம் மேருத தவழமுதி லென்பபோத தனறே

(இ - ள்) இயற்கையாகவே குளிர்ச்சியுஞ் சுடுகையும் பொருளாகிய சூயங்க ளுக்கு, செயற்கையாக அககுளிர்ச்சி சுடுகைகளைச் சோப்பிப்பவர்களபோல, சந்தனக் குழம்பப்பிப் பழக்கசெய்த மாதா (அதனை யுலாததும்படி) பல வாசனைதிரவியங்களைப் புனையிட்டு அந்தக் கூட்டமாகிய புனையானது, மேருபர்வதத்தில் தவழ் கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது எ - று

அம்மாதாள் பூசிய சந்தனக்குழம்பின் ஈரத்தைப் புலாததும்படி பூட்டிய அதின் முதலியவற்றின் புனை அலகுகள் சூயங்களை மறைக்கதென்றா இதின அவா கள் சூயங்கள மேருகிரிக்கும், அப்புனை மேகத்திற்கும் உலமிக்கப்பட்டன (கஉ௩)

நெருங்கலா பூதத் தான நிகாப்பவு நீண்ட வானி
நெருங்குதிப் பூதத் தங்கு லொப்பவுஞ் சீப்பின வாரிக
கருங்குழற் பரப்பிற் புரதார சதிரமணித் தாராபொற் றுரு
மிருங்குகி னெறிப்பச் சோததேற் றியிலெனக் கொண்டை செய்தார்

(இ - ள்) நெருங்கிய மலர்கள் பூதத் தானகம்போலவும், நெடிய ஆதாயமுழு வதும் நட்சத்திரங்கள் நிரம்பவருகின்ற இருளைப்போலவும், சீப்பின வாரிக கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலாமாலைகளும் கிரணங்களைச்சிந்தும் இரத்தினமாலைகளும் பொனமாலைகளும் மிக்க அழகுவிசும்படி யணிந்து வருகின்ற முகப்பைப்போலக் கொண்டையிட்டார்கள் எ - று

கொண்டை=பக்கலின் முடித்தல் இஃதெம்பாலினென்று அவை முடி கொண்டை சுருள குழல் பணிச்சையெனவும், அவற்றுள் மயிளை யுச்சியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுரு னென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிலிதெல் பணிச்சையென்றஞ் சொல்லப்படு உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பா (கஉ௪)

மதம்பொழி களிநல யானை மருப்புககை சூழ்ந்தா லென்ன
மதம்பொழி முச்சி முலை மரணைக் வளையஞ் சூழந்திட
மதம்பொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாகு காரமேற்
கதம்பொழி முச்சி யுச்சிக் கதிரமுத்தந் தூக்கி னுறோ

(இ - ள்) மதத்தைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிகளையேச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தாரி மணஞ்சிறுதடி உச்சியி னிடத்தில் முல்லையாலை வளையமாகச்சுற்றி, நன்னம்புரியும் மேகமானது மணத்தி

ஞானிகளைச் சித்திறைபோல உச்சியினிடத்தில முததமாலையைத் தொங்கவிட்டார்கள். எ - று. (௧௨௮)

அந்தரங்க கரசன் றன்கை யடுசிலை வைப்ப லூதிக
கந்தர தனிகின் றனன வருகமுழன் மருங்கு சூழ்ந்த
சுந்தர துதனமே லந்தத் தொடுசிலை தொடுத்த தாபோர
லிந்திரை முதலோர நாண விலம்பகளு சூட்டினாரே.

(இ - ன்) தேவாசனாகரசனாகிய இந்திரன் தன கையிலுள்ள போசெய்தற்
சூரிய விற்படையைவைக்க, (அது) அவன வாகனமாகிய மேகத்திற்குமேலே தனியாக
நின்றறபோல, உரியகூந்தலானது பகத்திற குழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்பேரில்
அந்தத் தொடுக்கப்பட்ட (புருவமாடிய) விலலிறெடுதத் கிண்கிணிமாலைபோல, திரு
மகள் முதலிய மாதாக்கள் வெட்கமடையும்படி துதலணிமாலை யணிந்தார்கள். எ - று

இந்திரனூதி - மேகம் மேகம் குழலுக்கும, சிலை புருவத்துக்கும தா -
இலம்பகத்துக்கும உவமிக்கப்பட்டன

தா - கிண்கிணிமாலை இலம்பகம் - துதலணிமாலை (௧௨௯)

ஊற்றிருந் தொழுகுந் தானத் தொளிர்முதத் திறைவன சென்னி
யேற்றிய பிறைபுகு கையி னேந்தவார கொடியிஃ மஞ்ஞைத்
தோற்றமு மனைவி மாருஞ் சுமப்பது முறையா மென்றே
கீற்றிளந் திகுக்கண மஞ்ஞைக் கிளாமணி முடியின் வேயந்தார

(இ - ன்) ஊற்றெடுத்த பாயும் மத்ததுடன் விளங்கும் யானைமுகத்தை
யுடைய விராயக்கடவுள் சிரமிசையணிந்த இளஞ்சந்திரனை ம, திருக்கரத்தி லேந
திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலினதோற்றத்தையும், அவா மனைவிமார்களு மணி
வது முறையாகுமென்று கருதியே, இளம்பிறைச் சந்திரனையும் மயிலணியையும் பிர
காசிக்கின்ற அழகிய முடியினமே லணிந்தார்கள். எ - று (௧௩௦)

சருமுகிற் படலை யன்று காமாசை வலமே கூந்த
நிருமுகந் திங்க ளன்று தேமலாய பதும் மேயென
யிருவளா நாகந் தீர வொண்மணி மகரப் பேழவாய
சுருமலி துதலிற் றுழந்து கோமளங் கொழிப்பச் சோததார.

(இ - ன்) இக்கூந்தல தரிய மேகபடலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும்.
அழகியமுகம் சந்திரனைன்று, வாசந்தங்கிய தாமரைமலரேயாமென்று ந்ருதி, உருவளா
கின்ற இராகுவானது விலகுமபடி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிக ஓளளிய
மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகுமபடி நெற்றியிலணிந்தார்
கள். எ - று

இராகு - சந்திரனை விழங்குமோர்கோள். இவ்வாறே சூரியனை விழங்குக
கோள் தேதுவெனப்படும். நெற்றியில விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந
தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிற்றென்றார். இவை
யாவும் நீரவாழ் பொருள்களாதலின் சைவலம் - கொடிப்பாசி (௧௩௧).

அத்திரம் படைகண் மாயை யனைத்தினும் வலலோ ராணு
மெத்திறத் தாணுந் தாழக்கப் படாதலே ரம்பன றனனை.

வைத்தவம் பொருள் னின்றி வணக்குவா னுதலவிற பூங்குர்ப்பு
பொத்திய பிரதா பம்போற பொறித்தனா திலக்கு சேபய.

(இ - ள்) அத்திர சத்திரங்கள் மாயமுதலிய வெவற்றிலும் வல்லவாக்
லும் எவ்வகையினும் வெல்லப்படாத ஏரம்பலாத்தியை, பூட்டிய அடியும் நூலு
யிலலாமல வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய வில்லிண பக்கவிற பொத்தி
வைத்த கோத்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்கள். எ - று. (௨௨௯)

செவ்வரி பவள மாயன றிகழ்மணி மதாககண் டம்பாற
பவ்வமந் தரமென கொங்கை பணிப்பதி யலகு லென்றே
யிவவண மமுதுண போக னேககரு தினிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வஞ்சனந் தீட்டி னாரே

(இ - ள்) அமுதபானஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அம்மாதார்களுடைய) செவ்வரி
யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாலென்றும், மதாத்த கண்
களை மதுரமாகிய பாற்கடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மந்தரகிரியென்றும், அவ்
ருலைச் சாப்பராசனாகிய ஆதிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது
காத்து மயங்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைத்தீட்டினார்கள். எ - று. (௨௩௦)

சுரந்தவா லாலத தோடு சுகையுமி முருகக் கண்ணு
பரந்தபாற கடலே யாங்குப் பரவுமரு சனமுங் காரென
நரந்தைதீர சான்று கூற வககடற் பணில மீன்ற
வரந்தவா முததம வாராத நாகியின வயக்கி னாரே.

(இ - ள்) இவை கண்களில் ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாரி
த்தந்தைசிறதிய பரந்துள்ள திருப்பாற்கடலேயாம் ஆங்கெழுதிய அருகனமும் (அஞ்
சனமன்று அதில நீர்பருகுவந்த) மேகமேயென்று, குற்றமற்ற சாட்சி சொல்லுமபடி,
அத்திருப்பாற்கடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமானது பெற்ற பெருமைகுன்றாத முததத்
தை நீண்ட நாகி (முனை) யில் அணிந்தார்கள். எ - று.

முத்தம - முத்தாலாகிய தொங்கலையுடைய மூக்கணி இதனைப் புலாக்கென
இக்காலத்த வழுக்குவா (௨௩௧)

திங்கடென்ற மமுத முண்ணைச் சேர்ந்தொளிர் சகோர மொப்பப்
பவசய முகத்து வைகும படைக்கணி லோற்பு லத்துத்
தங்கிய வனப்பை வவ்வச சாராதிடம் பிடித்த தென்பை
பொங்கொளிச செவியி னீலப் புத்தல ரேறறி னாரே.

(இ - ள்) சுந்திரனென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சேர்த்து பிரகாசிக்
கின்ற சகோரப்ப்சிகளைப்போல, செந்நாமமாலாபோன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட்
படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொ
ருந்தி இடங்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிக் காதுகளில் அன்றலரிந்த நீலமலர்களை
யணிந்தார்கள். எ - று.

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சுந்திரனிடத் தமுதண்ண விழுந்தன்
னென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினழகைக் கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவ்
யிழங்குகொண்டிருந்தனவென்றும் கூறினர். (௨௩௨)

தந்தைதாய் வளராதத வெண்ணச் சராகதுவாழ் தூவி யன்ன
மந்தணம் காத்திற் கூற மருங்கடுத் திருப்ப தேபோற்
கொந்தொளி மணிகால யாத்துக குயிறறிய வன்னக கொப்புத்
சுந்தமென குழலி னாமேற காதுறத தூககி னாரே.

(இ - ள்.) தந்தைதாயாபோலவும், (அம்மங்கையா) வளராத நெருங்கிலாடும்
தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியம்பேச இருபுறமுஞ்
சமீபித்திருக்கதன்போலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சிந்தும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்டு
ள்ள வண்ணக்கொப்புட்களை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அம்மங்கையர்
காதிற்பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

மந்தணம் - இரகசியம் காலயாதது - இதில் கால உபசாங்கம் (௧௧௩)

ஒளிவளா முத்ததை நோக்கி யொளளிய திகக னென்று
களியொடு முரோணி போர்பாற காதலி னடுகத தேபோற்
குளிர்மணி முதகிற செயத கோலமர மணியை யந்த
வளாசெவி நாபபண வைக்கும் வயினுறத திருத்தி னாரே.

(இ - ள்.) ஒளிவளாகின்ற (அம்மங்கையா) முத்ததைக்கண்டு பிரகாசம்பொ
ருந்திய (பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிட்புடன் உரோகணி நகூத்திரமானது
ஒருபக்கலில் ஆகையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிர்ச்சிவாயாத முத்ததுமணியாற்
செய்த அழர்மமைந்த கன்னப்பூவை அந்த வளாகின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமர்த்து
மிடத்திற பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

இச்செய்யுளில் கன்னப்பூவை உரோகணியாக உவயத்தார கன்னப்பூ - கா
ன்னப்பூவென்றும் வறுங்கும் (௧௧௪)

மதுவுமிழ் கமல மென்ன மலாரதமிர தொழுகுளு சீத
விதுவெனக குளிராது நம்போல வெயிலொளி பரப்பா நின்ற
திதுமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சுவந் தடுகத தேபோற்
பதுமரா கத்திற செய்ய்த பைங்குழைத் தோடு சோத்தாரா.

(இ - ள்.) இம்மங்கையா முகங்கள் தேனைச்சொரியுந் தாமரைமலர்போல
மலர்ந்து, அமுதகிரணங்களைச் சித்தஞ் சந்திரனபோலக் குளிர்ச்சியுற்று, நமமைப்
போல வெயிலொளியை வீசாநின்றது என்று (மதித்து) வெப்பமாகிய கிரணங்களை
யுடைய சூரியன் வணங்குமபடி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய
தோடுகளை யணிந்தார்கள் ஏ - று

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்களவிகள் (௧௧௫)

பூவிரி யாத பாளை பொதிரதபைங் கழுகின் வணமை
மெலிய கண்டங் காண்போர் விழிகளா லூறெய தாமைப
பூவிய காபபே யென்னப் பலகதிர் மணியிற செயத
மாதியல் வணப்பின் கட்டு வடத்தினை வணைதல செயதாரா.

(இ - ள்.) கல்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிர்த் பசிய கழுகுமரத்தின் வண்
மைப்பைப்பொருந்திய கழுத்து, தன்னைப் பார்ப்பவர்கள் கண்ணால் துன்படையாமைக்

காசசெய்த காபரினைப்போல, பல கிரணவகையுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கட்டுவெட்டத்தை (அககுழத்தில்) அணிந்தார்கள ஏ - று.

பூவிரியாத பாளைபொதிந்த பைங்கமுரு - கண்ணிககமுரு விழியூறு - கண்ணைச்சில, திருட்டிதோடும் காப்பு - காவல (௧௩௬)

மனறலின் மகிழ்வாற கொங்கை வராந்ததேதாள வீங்கின வையத தொன்றிட மிளறு மென்றே யுறுதடை யீயறறு வாராபோற னுன்றொளி முலைக்கச சாரத்துத தேராளிலங் கதங்கண முனகைக கனறுவார விாவி னாழி கவினசெய்வ பலவுஞ் சோத்தார

(இ - ள்) திருமணக்களிப்பால, கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களுழ பூரிக் குமாயின பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச்செய் பவாகளைப்போல, ஒளிபொருந்திய முலைகளிற் கச்சினையிறுகி, தேள்களில வாரு வலயங்களையும், முனகையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்களையும், அழகு செய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள் ஏ - று (௧௩௭)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளிப்பார போல மருங்கெலாங் கிரணம் வீசு மாணிக்கம் பவள முத்துத தருங்கதிர் வயிரங் கோமே தகமுத்தற கோத்த கோவை யொருங்குபே ரணிபூ மாலே யொடுமழ் கெழிப்பப் பூண்டார

(இ - ள்) பெருங்களிப்பைக் கொடுஞ் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைச் செய்பவர்களைப்போல, பகங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பவளம் முத்து கிரணவகையுடைய வச்சிரம் கோமேதமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலாமாலையையும் அழகுமிகுமபடி அணிந்தார்கள் ஏ - று. (௧௩௮)

நதம்பெரு நதியிற் கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழு நிதம்பமா கடற்குக் காச நிருமிப்பார போலப் பறபல விதம்பட்ட தெரிநது கோத்து விரிசிகை கலாப் மாதி விதம்பட்ட முறையிற் சூழந்தா ரினவணுற புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்) கொங்கையாகிய ருவங்களினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமால்கள் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிரமிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நனமையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகளபோலொலிக்கவணிந்தார்கள் ஏ - று

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி கலாபம் பதினாறு கோவையணி. கொங்கை - மலைகளும், மால்கள் நதிநதங்களும், கழட்டம் கடலுமாக வுலமிக்கப் பட்டன. நதம் - புருஷநதியெனப்படும். இது மேற்கிலும் வடக்கிலும் சங்கம் முடையது (௧௩௯)

ஏட்டந் தூங்குர வேத டெட்டிதற கரிய பாதம் ,
பேருக்குத் திறப்பதீ தரங்கன் டிடித்திட்ட வடையா எம்போத்

பாடிகளு சதங்கை தண்டை யரிபுரம் பாந் சால
மீரடகத் திழ்ந்துத் வாழி யலததகம் பலவுஞ் சோத்தார்.

(இ - ன்) எழுதாக்கிளவியாகிய வேதமானது எட்டுதற்கரிதாகிய பாநங்களை மனதில் களிப்பானது அதிகரிக்கத் தாங்கள எட்டிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடக மும் சதங்கைமையும தண்டையும கிண்கிணியும காலணியும பொன்னை செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள. ஏ - று

ஏடகத் தாங்காவேதம் ஏடடில எழுதியிராத வேதமென்பது இது பரம் பனாயாக வுபதேசக கிரமமாக ஒதுவிக்க வழங்கலென்கை இதுபற்றியே எழுதாக்கிளவி யென்பபடும (கச௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்கரை தொடுத்துத் தோண்மேற் புல்லுற விசைத்தர ராடை புல்லியும் பொலங்க லங்க
ௌல்லொளி விரித்த வெமமை யேற்றந் ளிவரே னோறி
சொல்லுருக கொளினுந் தாழார தொலைய லென்ப போனதேர்.

(இ - ன்) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிக்கும் படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறரைப்போலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருந்தாலும், பழையையாகிய இயற்கையழகிற்குள்ளே குறையமாட்டார்களென்று சொல்லு வோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றை இடையிலிருந்து தோளினமேற் பொருந்தக் கட்டினார்கள் ஏ - று

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த துணை யிவ லென்றம் (கச௧)

திருமக ள்திதி போகந் திகழயி ராணி மூவா
பொருவிலசித் திகழும் விண்ணோ புகழ்ந் சூயை கற்பிற
பெருமித் சாவி கீர்த்திப் பிறங்கிய விரதி மூவா
மருவுபத் திகழு மிங்ஙன மன்றலங் கவினசெய் தாரால

(இ - ள்) இவ்வகையாக, இலக்குமி அதிதி போகங்களை துக்கரும் இதிராணி யென்னு மங்கையா மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியமமையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அருகைய கற்பின பெருமிதமுடைய சாவி கீர்த்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதாளை மூவரும் பொருந்திய புத்தியமமையாருக்கும் அழகிய திருமணக்கோலஞ் செய்தார்கள் ஏ - று.

சாவி - அருந்ததி திருமகன் - இலக்குமி அதிதி - காசிபா மனைவியுஞ் சொருத்தி. இதிராணி - இதிரன் மனைவி. அருகைய - அத்திரிமுந்நிர பாரியை.. சாவி - வசிகுத்த பத்தினி இரதி - மனமதன் தேவி (கச௨)

தண்ணாருட கடைக்க னோக்கிச் சதாசிவப் பெருமா னோடு
நண்ணிய மனோம னிப்போ நனைகநன் தேவப் பட்டுப்
பண்ணுமுற் தவத்தா னுக்கள் பணிவிடை புரிந்தா மயாமென
தெண்ணிய கமல யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னோ.

(இ - ன்) குளிராத திருப்பதங்கிய திருக்கடைக்கனோக்கஞ்செய்த சதாசிவப்பெருமானுடன் பொருந்திய மனோமணிபென்னும் பெயரையுடைய உமா தேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சனமாந்தரதவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதர்களும் (அசுரத்திபுத்திகளைப்) பணிந்தார்கள். ௭ - று

மகோனமணியை மகோனமனியென்பதும் வழங்கு. இஃது உனமனியென னுஞ் சத்தியாம் கமல - கமலத்தில வசிப்போள் (கசக)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினர் பலரு நீங்காப்
பாங்கியா பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண கவினை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யமபத்
நீங்கறு நங்கை மாரக டிருமணக கோலஞ் சென்றா.

(இ - ள்) அப்பொழுது அமமங்கையருடன ஆகாயத்தில் வசிகருந் தேவமா தர்கள் அநேகரும், பிரியாத பங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பலவகைப்புடட பிற பரி சனங்களுழ் புடைசூழ்ந்து வருமபடி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாததியங்கள் முழங்கவும், சூற்ற மறற் சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள் ௭ - று (கசக)

புனிதமென் மடவரா வீதிப் போதலு மாசா னாகி
முனிவிலக ராமுன னுன முறையெலாந் தொடுத்தசு செய்த
சனகனமண் டபத்துட புகுத்த தருப்பைவெண பொரிபு மறறை
யினியபல பொருளு மீட்டி யேலவைபாரக திருந்தா னன்றே

(இ - ள்) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், முனை முதலிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேக ரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மறறைப் பலபொருள்களுக்கு சேர்த்து, திருமுகூடத்தாலத்தைப் பார்த்துகொண்டிருந்தனன் ௭ - று.

புகு - இறந்தகால வினையெச்சம் புகு - பகுதி பகுதி யொற்றிரட்டி
இறந்தகாலங்காட்டியது புகுந்து என்பது பொருள் ஏலவை - சமயம் (கசக)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தன்மீலே றொருவ ரொவ்வா
வீருவரும் வீதி சூழ்போந் தெய்திமண டபத்து நாப்பட
ருருமணித் தவிசின வைகுந கோமளக் கணேசா பாகநெ
றருவீரு புடைசேசா காம வலவியீற் றங்கி னாரே.

(இ - ள்) (தம்முள்) ஒருவரையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப் பாகாத அவ்வீரு கணவியரும் திருவீதியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமணமண்டபத் தில் வரது, அகன்றிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ விய கணேசமூர்த்தியினருகில், கற்பகத்தருவின இருபுறத்திலுஞ் சேர்ந்துள்ள காம வலவியைப்போலப் பொருந்தினார்கள். ௭ - று

காமவல்லி - இஃதோ படர் கொடி கற்பகத்தருவினமேற்படாவது. (கசக)

மண்ணிடை வழக்கி வீழ்ந்த வானவர் மீட்டிற் தாமவாழ்
விண்ணிடை புகுந்தா னென்ன வியோகத்தாள் மெலிந்த நீலக்

தண்ணியா கணைசர் பாங்கிற கலத்தலும் விளாதத் பண்டை
வண்ணமும் வேற தாகி வடிவெலா மலிந்தா ரனேற.

(இ - ள்) பூமியின் மேலே நழுவிவீழாத தேவாகள தாம வாழ்கின்ற தேவ
லோகத்திலே மீளவுரு சென்றாற்போல, பிரிதலால மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலர்போ
ன்ற திருவிழிகளை யுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பக்கலிற் (பண்டுபோத்)
கலக்கவும், வெளுத்த பழய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதற்கு சிறந்தவீனங்க
ளுர்கள். ஏ - று (௧௪௭)

கங்கவா கமத்தி னற்றாற ஞாதவச சனக னெனபோன
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தழையச் செய்திட
டவகுறு பொருளக யேமை யாககியா ரணமு முங்க
மங்கல வுருவி ன்றாகு மதுபருக கத்தை நலகி

(இ - ள்) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற் புனிதமான தவதையுடைய சனக்
முனிவனெனபோன சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹ்வாசனமும் விசேடமாகச்
செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாகக், வேதமுழங்கத்துணை மங்கல
சொலுப்பியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபாகத்தைக் கொடுத்தது ஏ - று

மதுபாகமாவது - பழங்களைத் தேன முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்றும் பன்னுமற் திரத்தோ மந்து
பூத்தொகு குழலி னாககுப் பூந்துகில் கலனக ணலகிச
சாததின் மணியச் செய்து தகவெனை நோக்கி நின்ற
னேத்தினா முனிவ ரெல்லா வியங்களு யிப்பா ரின்ற.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றையுந்
தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குகு கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூற்ற
யும்) ஆபரணங்களும்ளித்தது (அவற்றை) அணிந்துகொள்ளுமபடி கூறி அணிவித்தது,
தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன. எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தி
யங்களு முழங்காநின்றன. ஏ - று

பாத்திய முதலிய மூன்று—அாககியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம் (௧௪௮)

அனுதியே யடிமை யான வாவியு முடைமை யான
மனுகியும் பொருளும் பின்னா வரதனபால வழங்கு மாபோ
லனுதியே நீங்கரச சத்தி யாகிய கன்னி மாரைப்
பினுகிபா னீரிற் றொண்மை பேசுபு கொடுத்திட டேனுவ

(இ - ள்) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மன்
முதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிறகாலத்தில, சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெரு
மானிடவ கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்தி
புத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழமையைப்
பேசிக்கொண்டு கொடுத்திடவேண்டும். ஏ - று. (௧௪௯)

மடுப்பரும் பொருளாக னெல்லாம் வயக்குநல வினைகட கேற்பக
கொடுப்பவன் றுனு வேற்குக கொள்ளி கயிராக ளாக

வழிப்பதிற் பிறழ்நது பெண்க ளாபிபவ னுக்கி யென்னைத்
தொடுப்புறு விழைவி னேற்குந் தொழின்மையைத் தானுந் ருனாள்.

(இ - ள்) அதுபவித்தற்கரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நஞ்வினை
கட்டுகற்றபடி கொடுப்பவா தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தம்பாவேற்கும் சீவாகளாக
வடைவதிற பிறழ்வுற்று, அடியேனைப் பெண்கள கொடுப்பவனாகச்செய்து பொருந்திய
ஆசையுடன் பெறுகின்ற தொழிறன்மையை யடைந்தனா எ - று. (கடுக)

பாகடை சிறுபாக கையிற பரிபபிதது வாயின வவ்வி
யோகைசெய ரூரவா போல வெண்ணொடி மானா யெனபா
லீகவென நேற்றுச சரல விரங்கியன நெனையு மாண்ட
வேகன தருளை யாரே யிறநெனக கினகரு ரீரார.

(இ - ள்) தாம்பூலத்தைச் சிறுவாகன கையிற கொள்ளச்செய்து வாயினுந்
கிரகித்துச் சுகதோடிக்கும் பெற்றேருபாப்போல, ஒளளிய லீளையிலயணிந்த சித்தி
புத்தி தேவிகளை யென்னிடமிருநது கொடுக்கவென்று யாசித்தது, மிகுதியும் மன
மிரவகி அக்காலத்தில் என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனாகிய கணேசமூர்த்தியி
னுடைய திருவருளை யெவா தாம இத்தன்மைத்தெனக் கூறவல்லவாகன? எ - று.

உலகவா பொருளக ளாதி யுதவனு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும பாக்கினவ் வாரே யாகு
மலாபுகழ வியாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவாக ளமியி னல்லா னவைவியை ரறிவா கொல்லோ.

(இ - ள்) உலகினா (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விநி
யோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு (அவாகட்கு அவற்றின்) பலன
களைக் கொடுக்கும் வகையும் பாக்கமிடத்தில் அவ்வகையேயாகும் பரந்த கீர்த்தி
யையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளை ஆணவமலத்தி
னின்றகன நலவாகள அறிந்தாலல்லாமல் (மலசம்பந்தமாகிய) குற்றமுடையவாகன்
அறிவார்களோ? (அறியமாட்டார்கள) எ - று (கடுக)

நீரொடு கன்னி மானா நிருமல நேற்ற பினறை
நாரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச சனக நெனபோன
சிரொடு குண்ட மாதி திகழ்தரு சுத்தி செயதந்
கேரொடு தெயவச செநநீ யெழுதர வோமரு செய்தான.

(இ - ள்) (தாராய்யொழுக்கிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகை
களை மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் களித்த
மனதையுடைய நல்ல தவஞ்செய்த சனகமுனிவன், சிறப்புடன் ஓமருண்ட முதலிய
வற்றை விளக்கத்தக்க சுத்திசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய
அக்கினியானது அநிகரித்தெழுமபடி நுமஞ்செய்தனன். எ - று. (கடுக)

விண்மொளிக கலன்க ளாபப விராயக நெழுந்த மாநர்
தெங்கடி துக்கத் துக்கத் தலத்தினிட டேகி யீற்றி
னமயிரி னிருத்தி மீண்டன் காகுதி வளரத்துச சென்று
பூம்பூணை பொரிகள் வீணை முனியிட வட்டு கித்தான.

(இ - ள்) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்கொலிக்க, விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்தியுத்திகளாகிய மனைவிமார்களுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இறுதியில் அம்மியினமேல வைத்து, பின்னர் ஓமஞ் செய்கு சென்று, வீணைமுனிவகுளிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொசிரிளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். ஏ - று. (சுருதி)

எரிவலகு சூழ்ந்து பீடத் திருந்துபின் னாகுசு செய்தற
சூரியன் பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தாதை
விரிமலாப் பதத்திற றுழ்ந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரியவாட டடங்கட் செவ்வாயக காதலி மாரக ளோடும்

• (இ - ள்) அகிலினியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து பீடத்திவெழுந்தருளியிருந்து, பின்னர் அசமயத்திற செய்தறசூரியனாகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, வினாந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாய்ந்த வாள்போன்ற பாரதக் கண்தளையும சிவந்த வாயையுமுடைய மனைவிமாகளோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலாந்த தாமரைமலாபோன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பாவதிதேவியாரா யும பணிந்து நின்றனர் ஏ - று

விமலை - மலசம்பந்தமிலலாதவள்

(சுருதி)

இருமுது குரவா பூரித் தெழுபெருங் கருணை நலகிக்
குருமணித் தவிசின வைகக கூறிநா ரணனை நோக்கத்
திருமறு மார்பன றுழ்ந்து தேவாகோ னெடுத்தா நீட்டப்
பொருவிறும் பூல மாகி முறையிறு பொறப் வீந்த ன்.

(இ - ள்) தாய தந்தையார்களாகிய பாவதி பரமேசாகள் மனம்பூரித்துத் தோன்றிய பேரருளைத்தாது, நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமலைக் கண்களாற் பார்த்துக் கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவா (அவா கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இருதிரன் எடுத்தது கைகளால் நீட்ட, ஒப்பிலலாத தாம்பூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாக்கொடுத்தனா ஏ - று

திருமறுமார்பன - திருமகளையும் சீவரசமென்னும் மறுவையும் பொருந்திய மார்பையுடையவன், திருமால். (சுருதி)

வத்திரல் கலன்கண் மற்று மலகிய வனந்த ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வருத்திர கணமீ ருகப்
பத்தியின் விண்டு நலகப் பரமனா ரருளாற தேவக
கொத்துறு முனிவா யாக்குங் கொடுத்தனா கறப் கரதி.

(இ - ள்) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிருத அந்தர்த்துதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீராக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானார் தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மந்திமல்லோருக்கும் கொடுத்தார். ஏ - று.

அந்தர்த்துதி என்றது அட்டவித்தியைசுந்தரனை.

(சுருதி)

குறைவறப் பொருள்க ளன்றிக் குறித்தபல வரமும யார்க்கு
நின்றதர வருளிச செயது நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிதைவனாக ககன்று வேறே ரிடத்தினி திருந்தா னாக
வறைகழற பெருமான் வீதி யடுத்திடும் விழாமேல கொண்டான்.

(இ - ள்) குறைவின்றிப் பொருள்களையல்லாமல் விரும்பிய பல வரங்களை யும் எல்லோருக்கும் (மனமான்து) நிறையுமபடி யதுக்கிரகித்து, உமாதேவியருடன் எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானா அவலிடத்தினின்று நீங்கி வேறே ரிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த விநாயகக்கடவுள் திரு வீதியிற் செல்லும் திருப்பவனி விழவை மேற்கொண்டனா. எ - று. (கருக)

வேறு

அருப்பு மாமுலைத் தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருப்பி நேறினா விநாயகப் பண்ணைவ நெழுந்து
மருப்பி ராயிர மேந்தயி ராவண் மென்னும்
பொருப்பி நேறினன பொழிந்தன ரமரா பூமாரி

(இ - ள்) கோங்குமடிபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சிதித் புத்தி தேவிகள் ஊழுகிய இரத்தினச்சிவிகையில் அனபுடன் ஆரோகணித்தார்கள். விநாயகக்கடவுள் எழுந்து இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவண்மென்னும் வெள்ளாளையில் ஆரோகணித்தனா. தேவர்கள் மலர்மழை சொரிந்தார்கள் எ - று

அருமடி - அருப்பு, இது வலித்தல விகாரம் பொருப்பு - முலை; ஈண்டு முலைபோன்ற பேருருவுடையதென்னுங் குறிப்பால் யானையையுணர்த்தியது. (ககர)

அடைநெடுங்கட லுடைந்தென வாராததபல வியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட நெழுந்த
குடைக வித்தன பிடைந்தன கொடிநினை கவரி
புடையி ரட்டின வசைந்தன பொருவிலசார தாறழி.

(இ - ள்) அடைந்துள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாற்போலப் பல வாததியங்களு முழங்கின. (அக்கடலினை) மடையடைத்தாற்போல மங்கலவாழ்த்து தொவிகள் உடனே யெழுந்தன குடைகள் கவித்தன துவசங்களின் வரிசைகள் நெருங்கின. சாமரைகள் இருபுறங்களிலும் இரட்டின. ஒப்பில்லாத சாந்தாரிறிகள் அசைந்தன எ - று

கவரி - கவரிமாண்மயிரிற்ற செய்தது சாரதாறழி - சாந்துபூசியதை ஈர முலரச்செய்வது, இதனை விசிறியென்றும், சிவிரியென்றும் சொல்லுவா. (ககக)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினா கின்னர ரெதிரே
யன்ன மென்னடை யரமபைய ராடினா பிரம்பிற
றுன்னி ருஞ்சனம் விலககின்ன றுகளறு நந்தி
பென்னை யாளுடை நாயக நெழுந்தன்ன வீதி.

(இ - ள்) கின்னரர்கள் கின்னரப்பட்டியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) ஞர் நன். (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே அணைப்போலும் மெல்லிய நடைபையுடைய தெய்வாதிகள் நடத்தார்கள். குற்றமற்ற திருநகரத்தேவா (பொற) பிரம்பினும் நெருங்

கிய பெரிய சனத்தொருகியை 'விலக்கினா (இவ்வகைய சிறப்புகளோடும்) என்னை யாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினர். எ - று

கின்னரம் - ஓர்வகைப்பறவை இது ஆணை பெண்ணை பிரிவின்றி வாழ முயற்கைப்பறிக் கின்னர மிதுன்மெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (௧௬௨)

புரக்கு நாயக னாகியோ போற்றிட மதீர
பரக்கு மானனக தெம்பிரான பைப்பயக கடவுற
கரக்குன நேகிய வீதியிற் கன்னியா பலரு
மரக்கு நீர்கொடு முருதுறச் சுழற்றின ரகனறா

• (இ - ள்) திதிகடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோ துதிசெய்யு, மதீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகத்தையுடைய எழுது பெருமாளுகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைமமலையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியி லுள்ள பல கன்னியாகளும் ஆலங்கைகொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள எ-று

ஆணை - முகம் கரக்குன்று - இது இரண்டாமவெற்றைமையுடைய டயனு முடன் றெகுகத்தொகை, கையையுடைய மலையென விரியும், யானையென்பது பொருள் (௧௬௩)

கன்ன லினசெழுந கழுகையுங் கதலிமுன னுன
வன்ன மென்கனித் திரள்களு மலாகளும் பொரியு
மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன மடவார
முன்னா வீசினா வணங்கினா மோகமுற் றனா ல

(இ - ள்) மெனமைத்தனமையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்தண்டுகளையும், வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெவ லிய பழகருவியல்களையும், மலர்களையும், பொரியையும், மின்னலபோலும் ஒளியை யுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகங்கொண்டார்கள் எ - று

வீசினா - வணங்கினா என்பன முற்றெச்சங்கன. (௧௬௪)

இநதக காணையை யொப்பவ ரிலையென றெருத்தி
மநதக காவின லசையிள் வல்லீரிற னுவண்டான
முநதக கேடடொரு மாதூரன முயங்குமா நினைநத
வநதக காண்கக றுகநோக கிண்கொடென, றமுன்னர்.

(இ - ள்) இநதகாணையை யொப்பானவர்களிலொன்று கூறி, ஒரு பெண் இனாதெனலாலசையு இனங்கொடிப்பாவத துவண்டன அதை முற்படக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் நான் கூடுமபடி கருகிய அநதக்காணைக்கு ஊருகப்பார்த்தனையோ ? என்று கூறி, (அவன்மீது) கோபங்கொண்டான் எ - று

மந்தம் கால - இளமையாகிய கன்று, வவலி - கொடி. காளை - இளம்பருவ முட்டையவன் ஊறு - இடைபூறு. (௧௬௫)

ஐது நாயக னணிகலா லணிகளபே ரமுரு
செய்தவாடென வெருத்திமற் றெருத்தினோ சிழி

புயசல் வேண்டுகேம் லொருததனை நீனைப்பொழி முனனே
வெய்து துதுபேய நின்றிதன மனமென விதித்தாரா

(இ - ள்) அழகிய நுகராயகன அளிவால் ஆபரணங்கள் மிக்க அழகினைச் செய்தனவென்று ஒருபெண் மற்றொருபெண்ணை திரி கோபித்து, நீபிழக்கவேண்டுமாயின் இவ்வொப்பற்றவளை யெண்ணுதலை யொழிக (என்னினில்) எனமனமா னது முன்னரே வினாநப (அவனிடத்திற்குச்) துது சென்றிருக்கின்றது என்று கட டலோரிட்டனள் ௭ - று

(௧௬௬)

சித்தி புத்திந் திருமுக் கோக்கிய முலைக்
ளதக நமையா லனைகருமா தருந்தவம் புரிந்தார
முத்த மெனமுலை காளவா முலையினென முகம்பாராத
தொத்து மென்பயன தவமில்ல மென்றன லொருத்தி

(இ - ள்) சித்திபுத்திசேவிகள தம்முடைய திருமுத்ததைப் பார்த்துள்ள முலைகளை இப்புனிதமானவன தன்னுடைய அழகிய கருக்கரங்களாற் புலலுய்வகையாக அரியதவச்செய்சாக்கள் முத்துமாலையணிந்த மெல்லியமுலைகளே! அவ விருவா முலைகளைப்போல என் முத்ததைதப்பாதகம் (அவற்றை) ஒத்திருந்தும் யாது பயன்? நாம் தவமுடையேமல்லென்றே வேறொருத்தி கூறினள் ௭ - று

திருமுக் கோக்கிய முலைகள் - அண்ணாதுள்ள அல்லது மேனோக்கிய கொங்கைகள் முத்தமெனமுலைகள எனாதை முத்தாணித்த என் முலைகளையென ருவது முத்தமணிந்த மெல்லிய முலைகளையென்றாவது பதப்பிரிவுசெய்க முலையி னென்றதில் இன்னுத்தையுருப் ஒப்புப்பொருளது தவமில்ல மென்றது முலையையுந் தன்னையும் உளப்படுத்திக்கூறிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று

(௧௬௭)

அருவி பாயமதா விழிநரா லமரந்து நோக கிடந்தோ
அருவக் கோதறவி னுயாமதந் களிற்றின்மேல் வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென லொழிந்தரா வைய
மருவி னுளகலை சோராவது மதித்திலா லொருத்தி

(இ - ள்) அருவியாற் பெருகுவதை களிப்பெய்திய கண்களாற் பொருந்திப் பாகக்கு மிடங்கடோறும் திருவுருவமானது காணப்படுதலின், உயராத மதப்பெருக கையுடைய யானையின்விரி பவனிவருபவா ஒருவாதாரோ? பலாதாரோ? என்று மற்றொருத்தி நீங்காத சந்தேகத்தைப் பொருந்தித் தன் ஆடையானது சோதலை மதித்தாளிலா ௭ - று

காமமயக்குற்றவள் தான கருதியநாயகனுடைய தோற்றத்தை யெங்கெங் குங் காண்டவின் “அருவியாயமதா ஒருவரோ பலரோ வென லொழிந்தராவைய மருவினா” என்றா

(௧௬௮)

தொழுதுநின்றவா கைகளே தொடியொடுஞ் சிறந்த
கொழுகொம் பிணியே குழையிங் கொடியென விற்றைஞ்சி
யெழுத் லிலலவா நிதம்பமே கலையொடு மிருந்த
விழும மையல்கொண்ட தெத்தி மெல்லியா குழாத்துள்.

(இ - ள்) மிக்க காமமயக்கமுற்று (எம்பெருமானை) நெருங்கிய மாதா கூட் டத்திலே (எம்மறைவனைப்) பணிந்து நின்றவர்களுடைய கரங்களே வளைகளோடு

மது விகதனை கொடுக்கொயிசுவாமை தன்கின்ற இனக்கொழியுட்போல
வைப்பித்து ஏழ் தன்களுடைய நிதமங்களை ஆடைகளோடுயிருந்தன. எ-று. (கக௯)

ஆண்ணை மர்ப்பத மனைக்குமாட்டாதனைத் துணையி
ன்கண்ணி லேமென நனைவரை நழுவின சிலர்க்கு
வண்ணை வார்ப்புழன் மனநெகிழ் தமைதெரிபுதுபோம்
யின்னென் யரப்பினிற தீர்ந்த நெகிழ்ந்தன சிலர்க்கு

(இ - ள்.) விநாயகக்கடவுளுடைய திருமார்பனைத் தழுவிமாட்டாதனைகளிற்
பாரூத்தியோமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிக்கின்ற கைவளைகள் நழுவின. சிலர்க்கு
முழிய நெடிய கூடதல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமைவைய விளக்குவதுபோல வலி
ட்டுவனினின்றும் விலகி மிகவுரு சோர்ந்தன. எ - று (க௯௦)

ஆடி னூர்சில ரவியையத் தாலகந தெரித்துப்
பாடி னூர்சிலா பரிவொடு குறிஞ்சிப்பணை மைதது
நீடி னூர்சிலா நிமலனைக கூடுபா வணையி
ஊடி னூர்சில ருணையி பாவனைக கலப்பின.

(இ - ள்.) சிலமாதிகள் (காமவெறியால் தம்மைமறந்து) ஆடினார்கள் அவி
யமுறைபுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டுச் சில பெண்கள் பாடினா
ர். அன்புடன் குறிஞ்சிப்பண்பொருத்திச் சிலநவகையாகள் நிலைதார்கள் எண்ணத்
திக் பாவனைப்புணர்ச்சியாற் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்றபாவனையாக
ஊடல்கொண்டார்கள். எ - று

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வனவதரியாது ஆடலபாடல் முதலியவற்
றற்ச் செய்தார்களென்பது கருத்தது (க௯௧)

இனைய வாறுபன மாதரு மேத்தினா மயங்க
வீனையெ லாரதபு விதககன வினாமத சலத்தா
னையு மாமுகத தொருத்தலை நலத்தக வுர்திப
புனையு வீதிகள் வலமவரது கோயிலுட புருநதான.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகப் பலமக்கையாகளுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறும்
புகழ்வினைச்சம்பந்த முழுவதையுமழிகும ரூனசொரூப்பியாகிய கணேசபெருமான்
நன்மகிழைத்த மதப்பெருக்கிலே நனைகின்ற பெரிய முகத்தையுடைய அயிராவணை
மெனதும் வெள்ளானையை நன்மைபெறச் செலுத்தி, அவருகரித்திருக்குக் திருவீதி
களைவலமாக (ப்பவனி)வந்து திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தனா. எ-று. (க௯௨);

தருவுந் தேனுவஞ் சீவகமுந் தாமரை நிதியுந்
திருவி னீடுசிக் தாமணித் திரளகனும் வெவவே
தருவு தாங்கிவின் துஷ்ண ருனக்குமா விருநது
புருவ மாமழை போன்மெனய பண்டபகடும பகர்ந்த.

(இ - ள்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கந்தியும், பதுமநிதியும், செவ்வ
பிறந்த தாமரையுமாகிய (இவற்றின்) திரள்களும் பலபலவடிவங்களினித்தவின்
தாமரைப் பொரியும் பெருமறைபோதுமென்ற செல்ல, அந்தவர்கள் களிப்பெய்து
வயிற்றுக்கொண்டிருந்த தருவிடமிருந்தினை. எ - று (க௯௩)

வரைநத நாடொறு மனநன்மங் கலவினை சாலப்
புரிந்து சாறுமுற ஸியவழி நாடபொலந தவிசிற்
மெரிநத பூணிழை மாதொடுஞ் சிவபிரா னிருப்ப
வரநதை தீர்தர வனைவரு மடுததிறைஞ் சினரரல்.

(இ - ள்) அளவிட்ட திணைகடோறும் திருமணத்தின் மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுழந்த மறறையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாருடன் சிவபெருமானா எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்த்து உணங்கினார்களெ - று.

சாறு - திருவிழா நடைபெற்றுமணம்

(க௭௪)

மாயன மாதிரத தலைவர்கள் பதினொரு மூவா
மேய சாரணா கின்னரா மேதகு சித்தா
தூய் மாதவா தொலபுலி யரசாக ளெவரு
மேயு மாறருள கொண்டுதம மூலகமேய தினரால்.

(இ - ள்) திருமால் - அட்டதிசுருப்பாலாகன - முப்பத்துமூன்று தேவகையினா - பொருந்திய சாரணாகன - கின்னராகன - மேமபாடுடைய சித்தாகன - புனிதமாகிய பெருந்தவசிகள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னாகன - முதலிய வெல்லோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருளுதமாறு கொண்டு தங்கடங்களுக்கவர்களை யடைந்தார்கள். எ - று

பதினொருமூவரெனது முப்பத்துமூவா அவர்கள் ஆதித்தா பன்னிருவர், அசுசுவினின்ன இருவா, உருத்திரா பதினொருவா, வசுக்கள் எண்மமானக. (க௭௫)

கந்த ராகிமுன னுடனவருங் காரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக ளிரகளுங்
கொந்த லாமலாக குழனமனை மணியொடுஞ் சூழ
வெந்தை யாரெழுந் தருளினு யிருங்கயிலாயம்

(இ - ள்) (இளைய பிள்ளையாராகிய) முருகக்கடவுள் முதலாக முன்னே உடனவந்த முக்கியமானவர்கள் பாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசப்பெருமானும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெண்களும், மலாக்கொத்தமைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரும் உடன்குழந்தவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானா திருக்கயிலாயகிரிக் கெழுந்தருளினா எ - று (க௭௬)

அங்கு வீரநிருந தைமமுக ரைந்தொழில் புரிய
வெங்க ணையக் குகிய வேரமப னிருபாற
றங்கு மாதரா ரோடுதன் னுலகினை யடுத்துப்
பொங்கு காதலி னளவளாயப் பேரகமுற றிருந்தான்.

(இ - ள்) ஐந்தா திருமுகங்கையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எங்கள் தலைவராகிய வீராயுக்கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுவதினைச்சார்ந்து, அழிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளர்வி இன்புற்றிருத்தனர். எ - று,

ஐம்முடன்—ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சததியோசாதமென
ஐம் ஐத்து திருமுகங்கையுடையவன் ஐந்தொழில்—சிருட்டி திதி சககாரம் தீரோ
பவம் அதுக்கிரகமென்பன். (௧௭௭)

அன்று மனவலி னுடனிருந் துயிர்க்கன நதனை
யின்று சொல்லியு முய்க்கன நெனவியா தனுக்கு
மன்றன் மென்மலா வாழ்க்கையான வகுத்தன நென்னு
நன்று ஞாததனன் பிருகுமா தவனரா திபறகு.

(இ - ன்.) அக்காலத்தில, திருமணத்திலுடனிருந் துச்சிவித்தேன். அதனை
யிப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உச்சிவித்தேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு
மணம்பொருத்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறின
னென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தமனனவனுக்கு நன்றாக (எடுத்து)க் கூறி
யருளினா ள் - று. (௧௭௮)

சித்தி புத்திக டிருமணஞ் செப்பினும் வியாத
பைத்த பன்னகப் பள்ளியான கணேசனைப் பரவி
மெத்தது வண்டிறன் மதுகயி டவருயிர வித்த
வத்தி நத்தினைக் கேட்கென வறைகுவன் மலரோன்.

(இ - ள்.) வியாதமுனிவனே ! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தை
யெதெதுச் சொன்னோம். (இனி) படதையுடைய ஆதிசேடனைச் சயனமாகவுடைய
திருமால் விராயக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வண்மைதன்கிய வலியமைந்த மது
கயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போககிய அதிநிறதையுக் கேட்பாயாகவென்று
பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (௧௭௯)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௨௫.

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந் தன்னிற பரற்கட லரவப் பள்ளி
விண்டுகண் டியிலும் போதவ விண்டுவின் காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சான்ற மதுகயி டவராக ளென்ன
வண்டாக ளிடக்க னுட வசுராக டோனறி னுரோ.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்திலே, திருப்பரற்கடலிற் சேஷசயனத்திலே திரு
மால் (யோக) நித்திரா புரிகையில, அத்திருமாலின் காதுக்குறம்பியிலிருந்து றெருவ
கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கண்களரம்படி இராக்ஷா
கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்ணுதல் துர்சுருனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது
அமரர்க்கு அஃதாடிற்றென்பார “அண்டர்களிடக்கணுட” என்றார். (௧)

வேறு

வெருக்கு விழியு பிடிக்குரலும் வெருக்கொ ளுருவும் பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுதத முகமயிருளு செங்குளு சிபுருன றுடையவராய்த்
தருக்கி புறங்கு நெடுமாயனறணையு நிர்தித் தருந்தவத்தி
லிருக்கு முனிவா பெரியவாக ளெல்லா தமையு மவமதித்தார்.

(இ - ள்) பூனையின் கண்போன்ற கண்களும், இடியொலிபோன்ற குரலும்,
(கண்டோ) அச்சம்கொள்ளத்தக்க தேசமும், பிறைச்சந்திரனபோன்ற (வளைவாகிய)
தந்தங்களும், முருக்கிவிட்ட முகமயிரும், சிவந்த தலைமயிரும், (ஆகியவிவற்றை) நன்
றாக அமைந்தவர்களாய், (அவ்வகராகன) இறுமாந்து துயிலபுரியும் நெடிய திருமா
லையு நிர்தித்து, அரிய தவச்செயலிற் பொருந்தியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள்
முதலிய யாவராயும் அவமதித்தார்கள் எ - று. .

வெருகு - பூனை பிறையெயிறு - வகிரத்தசம் குஞ்சி - ஆண்மகன் தலை
மயிர், நெடுமாயன - திரிவிக்கிரமாவதாரம்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (உ)

வடிக்கு மலாயி நெய்யொழுக்க மாறறிப் புளியி னுயிரிலைத்து
முடிக்கு முடிவைத் துயருலகின் முடியா தமரு மிமையானா
யடிகக நிறைந்தவ ளிருவோரு மலாயீ திருக்கு மெனைமுன்னாப்
பிடிக்க வடுத்தா ரவாககஞ்சிப பேதுற றுருவங் கராதேனூல.

(இ - ள்.) தெளளிய லைடுகமாகத்தல நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகி
னுள்ள பிராணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்தகரு முடிசூடி, உயாவாகிய (தேவ) லோ
கத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவர்களைத் துன்புசெய்யக்கருதி, அந்த (மதுகயிடவர்
கள்) இருவரும் முதலிலே தாமமாமலரினப்பேரில் வசிக்ரும எனனைப் பிடிக்குமபடி
நெருங்கினாள் (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்த மதிமயக்கமடைந்து என வடிவை
மறைத்தேன் எ - று

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல்

(ங)

உருமுக் குரலவேங் கையினகம்போ ளுருக்கொள பகனறை மலாததொ
மருமுக் குரிசின மதக்களிற்று வதனப பெருமா டிருவருளார் [டையன்
கருமைக கடலப்போ னிறத்தவனாக சுமலத் தடங்கட புயலவண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற கடலடுத்தேன்.

(இ - ள்.) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுமுருக்கொ
ண்டுள்ள கொன்றைமலாமாலையையணிந்த திருமாபையுடைய தலைவராகிய மதம்பொ
றியும் யானைமுத்தையையுடைய விநாயகக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடல்போலும்
நீர்மணமாகத் மதுகயிடவர்களை, பரந்த தாமமாமலப்போலுங் கண்களையுடைய மேக
வண்ணங்கிய திருமால் (அவாகனது) இருமைப்பயனுங் கெடுமபடி யழிப்பார்களென்று
திருப்பாறகடலை யடைந்தேன் எ - று.

உருமுகுரல் வேங்கையினகம்போ ளுருக்கொள்பகன்றையென்ற புலி
ச்சக்கொன்றை. இது புலிகொன்றை யென்றும், கிழிவிழப்பையென்றும் வழங்கும்.
உருமுகுரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடனம். (ப)

உறங்கு மலரை யிடையெழுப்ப வுயாமா மலையோ தான்றையினுள்
மறங்கொப் பளிகரு மரவணையின் மலர்க்கண் படுக்கு நெடுமாயன்

நீற்கொப் பணிக்கு நித்திரையார் தேவி யவனை விட்டொழிய.
வீற்கொண் டமனத்து வியாதனெனு மந்த னுள் வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை செய்யும் அத்திருமாலுத் துயிலுணராத உயர்வாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமை யினால், வண்ணமிருந்த சேடசயனதகில தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமா லின் திறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவனைநான்) துதிசெய்தேன். எ - று

சாவித் திரியாய்ச் சந்தியாய்த் திக்க சுவாகா சுவதாவாய்ப்
பாவித் திடுமுத தொழிலாகிப் பண்ணு வோராயப் பாபபதியாய்
மேவுந் திருநற் கலையாதி வெவ்வெ ருள காலமா
பாவித்தயரும் பசிதாக மாகிப் பரையா மாமாயி

(இ - ள்.) சாவிதிரியாகியும், சந்தியாகியும், தக்க சுவாகாவாகியும், சுவதாவாகியும், வழங்குகின்ற முதலொழிய்களாகியும், (அவற்றைச்) செப்பவர்களாகியும், பாப பதியாகியும், பொருந்திய நலவ கலைமுதலிய வெவ்வெறு வகைப்பட்ட காலமாகியும், கொட்டாவிவிட்டு இளைப்படை யச்செய்யும் பசிதாகமாகியும், பரையாகியுமுள்ள மகா மாயியே! எ - று

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள் சுவாகா சுவதாவெனப்பெயர்ந்திரு விசேடங்கள் கலையாதி வெவ்வெருள்காலமென்றது பாபமானுருண்டு கொண்டது அ ணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசுரேணு அதுமூன்றுகொண்டது நடி அது மூன்று கொண்டது வேதை அது மூன்றுகொண்டது லவம அதுமூன்றுகொண்டது நமிஷம் அதுமூன்றுகொண்டது கலை அது மூன்றுகொண்டது காடடை அது பதினாறு கொண்டது லகு அது பதினாறு கொண்டது கண்ணை அல்லலுக்கடிவை அது இரண்டு கொண்டது முகூர்த்தம் அது பதினாறு கொண்டது பொருது அது இரண்டுகொண்டது நாள அது பதினாறு கொண்டது படசம் அது இரண்டுகொண்டது திங்கள் அது இரண்டுகொண்டது இருது அதுமூன்றுகொண்டது அயநம் அது இரண்டு கொண்டது ஆண்டு என்னுசொல்லப்படும் ஆண்டு அல்லதுவருடம் நூறுகொண்டது மாதுடா ஆயுள்காலம் மேற்கூறிய மாதுடநாள முப்பதுகொண்டது தென்புலத் தோர்கு ஒருநாள அவ்வகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவாசுருக்கு ஒரு நான் அவ்வகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னீராயிரம் கழிந்தால், தேவாசுருக்கோ ஊழியாம். நாலவகையுழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமணுக் கொருபகல். இவைமுதலியன காலவிசேடங்கள். (க)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மராயாதி
மருவுமலகி துயிர்கடொ றும் லளாசத் திகளும் பலவாதி
பருகு மமுத மயமர்தி பாவாய நினசீ பகாவாரியா
பெருநீ லாதாய்க் கினிதடியேன புநலப் படுவ தொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) இருளுமிருளுதக்க இரவாயிருக்கின்றனை இருக்கு முதலாகிய வேதங்களாயிருக்கின்றனை. பொருந்திய எண்ணிலலாத உயிர்களிடத்திலெல்லாம் வளர் கின்ற பல சத்திகளாயிருக்கின்றனை பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பொற் பகைமேயுட்பவனே! உன்னுடைய சிறப்பை பெடுத்துச்சொல்லவான யாவருளா?

சமானில்லாத உனக்கு இனிதாச அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றை (அஃதென் னெனில்) எ - று. (ங)

அரக்க ரவுணர் முதலான விரட்டா முடிசென களத்தாருட்டிப் புரக்கும் பெருமா ஞலகளந்த புலவா பெருமா னன்பாகவி னுரக்கும் பெருமா ஞனவயத்தாயத துயில்கின் றுனமற நவன்விழிப்ப விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா பெறறுக கெனினீந் குரைப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கா அவுணா முதலாகிய அரட்டாருடைய முடிகளைச் செவ் விய போகுகளத்தில் உருளச்செய்து (அடியேன்களைக்) காக்குந தலைவனும், (திரிவிச கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால மூவடிமண யாசிக்து) மூவுலகங்களையும் திருவடி யாலளந்த தேவராசனும், பந்தாருடைய துன்பங்களை யொழிக்குந கடவுள்மாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராத்தின், அவ்விழைவன கண்விழிக்கும் படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக அஃதியாதுககெனின் இப்பொழுது சொல் லக்கேட்பாயாக எ - று

அரக்கா - இராட்சதா. அவுணா - அசுரா அரட்டா - குறுநிலமன்னர்கள், ஈண்டிக கொடியோடாபுணாததியது (அ)

தொகக தவத்தான முறப்பிறப்பிற் றோலா வரமென பாறபெற்றா மிகக மதுகை யுடையவராய விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின் மகக ணடுங்கச சுராநடுங்க வந்தார மாயன கரத்தன்றித் தக்க வுயிராசாம பாரொனனைத் தாகக முயன்ற ரிங்குதேதன்.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சன்னத்தில் தோல்வியடையாத வரத் தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்தச்சன்னத்தில், திருமாலின் காதுகளில் மாதுடர் நடுங்கவும் தேவாணடுங்கவும் பிறந்தார்கள (அவர்கள்) விண்டுமூததியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தருதியாகிய உயிா சுழியமாட்டார்கள [இறவார்கள்] எனனை யெதிராக முயற்சியெய்தார்கள் (அவர்கட் களுள்) ஈண்டுப் போகதேன எ - று (க)

அகனாற் றிருமால் கண்டபடைநீத் தவுண ராவி தமைச்செசுப்பக் கதமார் திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென விதமார மொழியாற் றோத்திரித்த வெனக்கன றிரங்கி நித்திரையற் புதமார தரவே விலகியது புருடோத் தமனு மெழுந் திருந்தான.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான துயிலொழிந்து அவ்வவுணாக ஞயிகை கொல்லுமபடி, கோபம் பொருங்கிய சுதரிசனமெனனுஞ் சககராபுத்தமோ திய திருமாலையிடுத்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இத்தவாரத்தைகளால் துதிசெய்த வெனக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அந் புதமாக விலகிற்று, புரு டோத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனா. எ - று.

புருஷ உத்தமன் = புருஷோத்தமன். புருஷர்களிற் சிறந்தவனென்பத பொருள். (கௌ)

ஆய பதத்தி னவுணர்களா லலைப்புண டமரு மநதரநுந
துய திருப்பாற கடலடுத்த தொழுது முறையிட டாடுநடிபொன
மேய வெணைப்பார்த் திககடுப்ப வினாத கருமம யாதெனனப்
பாய பரவைத திருப்பாயற் பகவ கேளென விதுசொன்னேன

(இ - ள்.) ஆகிய அந்தச்சமயத்தில் (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் துன்பமடைந்
துள்ளதேவர்களும் புனிதமாகிய திருப்பாறகடலையடைந்து (திருமாலைப்) பணிந்து
(தவகள் குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டார்கள் திருமால் (ஆருட) பொருந்திய
எனனைப்பாறது நீ யிவருவருத்தற்குண்டாய காரியம் யாது? எனவின்னவ, பரவிய பாற
கடலிற் சிறந்த சேடசயனத்துள்ளபகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச்
சொன்னேன். எ - று

பாயல் - படுகளை பகவன் - அறுகுணச்செல்வன்

(௧௧)

வேறு

மாயை மிக்கவா மதுகயி டவரென விருவா
தூயை நினைசெவி யமுககினிற ழேனநின் ரவாககுத
தாயை தந்தையை யெனநினைப பிறாகளசாற ருது
சேயை யென்னுமா றவாகளைச் செருத்திடா யென்றேன.

(இ - ள்.) பரிசுத்தனே! மாயாசத்தி மிக்கவர்களாகிய மது கயிடவரென்
றிரண்டசுரர்கள் தேவரீருடைய காதுக்குறுயியிற பிறந்தார்கள் அவர்களுக்குத்
தாயுந் தந்தையுமென்று சேவரினாப் பிறாகூறவொட்டாமல், அன்னியெனன்று
சொல்லுமவகையாக அவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமாலோடுககிக) கூறி
னேன். எ - று

தாயை - தந்தையை—என்பவற்றில் ஐகாரங்கள் சாரியைகள் “வண்டமா
கொணை யானமுன வந்தநீ யாரையென்றான்” என்றறபோல சேயை - தூரத்தி
லுள்ளவன்

(௧௨)

நஞ்சு மன்னதா னவாநிற முழுவுது நாடி
யஞ்சு லீரென வமரநுக் குரைத்தம் ராாக
கெஞ்சு துணனெனு நெடுமபடை பலவுங்கொண டெழுந்து
கஞ்சும வென்றனை வலம்புரி சோத்தினன் கனிவாய

(இ - ள்.) வீடம்போன்ற அவவசுரர் வல்லபருழுவது மறிந்து, பயப்படாதீர்க
ளெனத் தேவர்களுக்ககூறி, பகைவர்கள் மனத்துணைணைத்தக்க பெரியபலபடை
களையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமரைமலராவென்ற திருக்கரத்திலேகதிட உலம்
புரிச்சங்கத்தை (கொவவை) ககனிகஞ்சு சமானமான திருவாயிலவைத்து. எ - று,

இச்செய்யுளில் வலம்புரியென்றது பாஞ்சசன்னியம்.

(௧௩)

ஊழி நாளை யி லாழிபோ லுரப்பிய சுகம
லாழி வராசெவி நுழைத்து மதுகயி டவாக
டாழி லாதவிவ் வனையொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபொரல பாழியென் றெதிரத்தார்.

(இ - ள்) ஊழிக்காலத்திலெழுநின்ற சமுத்திரம்போலக் கேஷவித்தித் தன் கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துணியில் துஷுழய்யும், மதுகயிடவர்க்கள் குன்ற தலிலலாத விசசனுகொலி யெழுப்பியவன சகுதியான மேம்பாடுடையவன் அலுனாடன் போசெய்தல் மேம்பாடுன்று (திருமாலுடன் போபுரிய) எதிர்த்தாரகன் எ - று

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபோ
யுற்ற தாமென வுவணவார கொடியனை யடுத்தக
கொற்ற மேவிய தானவா குவவுத்தோட டினவு
முற்றி நேமது தீருமா முன்னினை யென்றா.

(இ - ள்) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அந்தநெகிரசென்று உயர்ந்த இரண்டமலைகள் எதிர்த்தாற்போல, நெடிய கருடக்கொடியையுடைய திருமலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருந்திய மதுகயிடவர்கள் (எவர்கள்) குவிவாகிய தோள்களின் தினவு தீர்க்கோம அஃதகலுமாறு கருகினையென்று சொன்னார்கள், எ - று.

கொடிய ரினண்ணக கூறலுந் குவலய முண்டோ
னெழுவ துணமையே நுங்கடோட டினவொரு காலு
மடைவ தனறியே யடக்குது மஞ்சலி றொன்றை
படைவ முங்கினா பாவமே யுருக்கொண்ட பதகா

(இ - ள்) தீயோராகிய மதுகயிடவர்கள் இவவிதமாகச்சொல்லவும், உலக முண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமாதியானவா, உலகளுடைய தோட்டினவு அழிவதுணமையே அது (மீண்டு) ஒருகாலத்திலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதீரகனென்றா பாவமெழுவாக்கக்கொண்ட கீழமக்கள் ஆயுதங்களை யுபயோகித்தார்கள். எ - று (கன)

கூளி வானபடைக கொற்றவை யெழுநதுகூத தாட
வாளி தூரப்பாகண மாற்றுவா வசகிர மெறிவா
ராளி யேறென வாரப்பாக எயிலெதிர் விடுபரா
தூளி போததெழுச சுறுறுவா வாளமா தொடங்கி.

(இ - ள்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய தூக்காதேவி (களித்து) எழுநது நடிசகுமபடி ஆத்திரங்களைச் சொரிவாரகன், (பாணங்களை) விலக்குவாரகன், வசகிரத்தை வீசுவாரகன்; ஆணயாளியைப்போல ஆரவாசிப்பாரகன்; வேறுபடைகளை யெதிரே செலுத்துவாரகன், வாட்போசெய்யத் தொடங்கித் தூளிபோததெழும்படி (வலசாரியிடசாரியாகச்) சுறுறுவாரகன் எ - று

கூளி - கழுகு, பூதம்.

(கன)

அண்டம் வரயவிட வடுக்கலக ளகநெகிழ்ந துடையக்
கொண்ட னீருககு குலாகடல் வரம்பினைக் கடப்பத்
தண்ட மேநதின ரெதிரெதிர் தாக்குபு பாசன்
கண்டு நேருற வீசுவா கடிவாகைப் படையால்.

(இ - ள்) அண்டமானது வெடிப்படவும், மலைகள் உள்நுருகி யுடைப்படவும், மேகங்கள் (குலகொண்ட) நீரைசரிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது தன் எல்லைவிடிக்.

சுடக்கையும் தண்டாயுதமேந்தினவர்களாய் வந்திரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பரசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவாராத் கையிலுள்ள ஆயுதங்களுள் அறுபயர்கள். ஏ - று.

முடியை யன்னதான் மொயமபமர் தேரளினை யதனா
கடிகொண் மாரபினை யன்னதாற கவானைமற நதனா
வடியை யன்னதா லகையை யங்கையாற றுகப
படியி லாதமற போனாயும பனமுறை புரிந்தார.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும், வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மண் மணைந்த (மலாமாலையணிந்த) மாபை மாரபாலும், துடையைத் துடையாலும், அடியை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலும்டித்து, எல்லையிலலாத மறபோனாயும் புலமுறை செய்தார்களா ஏ - று

கடிகொள மாரபு - ஆழகிய மாரபெரினுமாம் அங்கை - அகமகை இது "அகமுனாசசெவிகை வரி.ரிடையென கொடும்" எனமுறாருத்திரத்தாயெது (கக)

இன்ன வாறமா பன்னெடுங் காலமேற லியற்றிப்
பொன்னை மாரபகத் திருத்திய பொன்னுடைப பெரும;
ன்ன தானவாச காறில னுடைநதுகந் தருவ
னென்ன வேகரந் தெய்தினு னிருங்கயி லாயம

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெதிர்த்துப் போசெய்து, திருமகளை மார்பிற் பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அமமதுகயிடவார்களுக்கு ஆற்றாதவராகி யுடைநதோடி கதநருவனென்று சொல்லுமபடி மறைந்தது, பெரிய கயிலாயகிரிக்குச் சென்றனா. ஏ - று

பொன் உடை - பீதாம்பரம் கதநருவா மாயாவிதையில் வல்லவராதலின அவரையொப்ப மறைந்தனரென வுலமித்தார (உ௦)

வெள்ளி*யங்கிரிச சாரலின விரிமலாப பொதுமப
ருளளி ருந்திடந் தழுவினா முறுநரம் புளாந் தான
நெளனா பின்னிசைத் துவலியாழத் தலைவருந் கிடமாய
நளளி ருஞ்செவி யேறலு நாத்தா ரயினது

(இ - ள்.) அழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில் விகசித்த மலர்கள் பொருந்திய சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நாமபுகளை யிடம் வகை முதலியன வுணர்ந்துவைத்தனா தெளரிய இனிய இசையையுடைய தடவத்தக்க யாழவல்லோருக்கு, இடமாகிக்குளிராத பெரிய (குண்டலமணிந்த) செய்களில் னுழையவும் சிவபெருமானா அதனை யுணர்ந்தா ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்

(உ௧).

பிருட்டி தந்தனை நிகுமபனை யழைத்திரும பிரச
மருட்டு மெலவிசை யாமெழும உவானவ னெளியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுத்துவ மாரபின னெனனாத்
தெருட்டி மறவற் கொணாடுகெனச் செப்பினா விடுத்தார.

(இ - ள்.) பிருட்டித்தந்தனையும் நிகும்பனையும் விளித்து, பெரிய தேன்மணத் துடிக்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிக்காத தேவன், பிரகாசத்தினால்

இருளை யொழிக்குஞ் செவ்விய கவுத்துவாபரணமணிந்த மாபையுடைய திருமாலெ ன்றுணர்த்தி, அத்திருமாலில் யழைத்துவருகவென்று கூறியனுப்பினா. எ - று. ௧௩

பிரசமருட்டு மெல்லிசையென்றது வீணைவாசிகுமிடத்தில் ஏழ்நரம்பும் ஏழிசையும்கிய ச ரி க ம ப த கீ எனபவை இவையே குரலுதத்தம் கைக்கிளைஉழை இளி விளி தாரமெனப்படும் இடறறள மிடறறாருரல நாவிராறுதத்தம் அணைத் தார ணைக்கிளை சிரசுதாலுழை நெறறியா லிளி நெஞ்சால் விளி மூக்காறறாமெனப் பிறகரும் இவற்றிற்கோசையுவுமை முறைமே மயில் துடபம் ஆடு கொக்கு குயில குதிரை யானையென்றும், சுவை யுவுமை பால் தேன கிழான நெய் எலம் காவழை மாதுளவகனியென்றும், வாசனை யுவுமை மெளலெ மூலில் கடம்பு வஞ்சி நெய்தல் பொன்னுவினா புனை யெனவுபுகூறுவதுவழங்கு ப்றவுமிசை நுதுடகண்டுக்கொள்க

கிருத்த மதகலை ஸோரது தேட்டுட னேடு

மருத்த பைநதுழாய மாபமுப புநொடி வரைபி

ஆருத்த வெம்பி னான விளித்தன நென்றன நுளந்து

கருத்தின் முடின நெபுயவன காமரு கோயில்

(இ - ன) பூசகணத்தலைநாகன அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங் கொண்ட பசிய தளவமாலையணிந்த திருமாடையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரி புரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதிற் சினுதெரித்த எழுது சிவபெருமான உன்னை வரும் படி) அழைத்தனரென்றாகுள் (அதைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புறது மனதிலும் முறப்பட்டு அழகிய திருக்கோயில யடைந்தனன எ - று (உரு)

காவ னுதியைக கைகொழு திறைநஞ்சியுட புருந்து

தேவர தமபிரான ஸிருமுனபு சென்றடி வானங்கி

யோவில் கண்ணருள பெற்றன நொடிமருங் கிருந்து

தாவில் கைத்தலத் திருந்தயாழ் தனைத்தொடங் கினனா

(இ - ன) காவலாகவுள்ள திருநந்திதேவனாக கைகூப்பிப் பணிந்து (திருக் கோயிலின்) உள்ளேபுருத்த, தேவதேவனாகிய சிவபெருமான திருசசுரீதியிற்சென்று திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலிலலாத கிருபாநோககம் (அருளப்) பெற்று, ஒருடக் கலீவருந்து, அழிவிலலாத கைத்தலத்தில் (எழுதி) இருந்த வீணையை (மீண்டும்) வாசிக்கத்தொடங்கினா எ - று (உச)

வேறு

பிள்ளை மதியணிந்த பெமமான ஸிருவடி யை

புள்ள மவாசட குருத்தபொரு ளுண்டிட

மௌள நறுநெரு ஷீழைந்து விளக்குருதுங்

களள வெவியுங் கடலுலகங் காத்ததே

(இ - ஈ) இளஞ்சுகிரினை யணிந்த தலைவா (ஆகிய தேவரீருடைய) திருவடி யைக் கருதுபவர்களுக்கு கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல நெய்யை (பருக) விரும்பி மெல்ல வினகளைத் துண்டியுள்ளதன்மையுடைய எலியும் (மாபலிசசக்கர கீர்த்தியாகி) கடல்குழந்த உலகத்தை யிரட்சித்ததே. எ - று.

என்னவெலியுங் கடலுலகங் காத்ததாவது--திருமதியந்திரபள்ளியெனும், தேவந் தரத்தலில் சிவசநிதியி லெரிந்துகொண்டிருந்த நெய்வினக்கு இருண்டிருக்கப்பட்ட

தில் அத்தகழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிக்கும்படி ஓரெலி தனவாயை யதிலவைக்க
அத்திரி துண்டப்பெற்று ஒளிமிகுதது அதனை சிவபெருமான களித்தது அதனை
யரசுனுமாற்றான், அது மாவலிசக்கரவாததி யாயதென்பதாம் (௨௫)

ஆததி யணிந்த வமலன மிருவடியை
யேத்து பவாகட கிஷியாப பொருளுண்டே
சாத்திய விலவந தனக்குத தளரமுசவு
முத்த வயிவின முசுருந்த ஸுபதே.

(இ - ள்.) ஆததிமலா மாலையணிந்த மலரகிதா (ஆகியதேவிரீருடைய) திருவடி
வைத்து திசெய்யவர்களுக்குக் கூடாத பொருளும உண்டதோ? (அறியாமற்) சாத்திய
விலவகிளைகளுக்காகத் தளரநடையுடைய ஓர் முசுவும் யேம்பட்ட மதிதுடபமுடைய
முசுருந்தென்னுஞ் சக்கரவாதியாயதே ௭ - ௮

முசு - ஓவனகாரூபரு

விலவநதனக்குமுசுவுமுசுருந்தனையது என்றது—ஓர் காலத்திற் கைலாயகிரி
யில் ஓர்சோலையிற் சிவபெருமான பாவதிதேவியோடு முழு கருளி யிருக்கையிலொரு
ஆண் முசுவானது பரமசிவன் மேலும் பாவதிதேவியார் மேலும் விலவப்பத்திரத்தைப்
பறித்தப்போடி, சிவபெருமான அது தன்னுள்புசித்ததற்காகக் களித்தது ஓர் சக்கர
வாதியாரும்படி வரமளிக், சோழவமிசத்தில முசுமுகத்துடன் கருளுரை இராச
தானியாகக்கொண்டு முசுருந்த சக்கரவாதியாயியது என்பதாம் (௨௬)

பேயினதேதோ டாடும பெருமான மிருவடியைக்
காயமுறத் தாழ்வோட்கள காண்ப பொருளுண்டே
வாயிழையாற் கோயில் வகுத்த சிலம்பியுமே
தூயகுலச சோழனையத் தொல்லுலகங் காத்ததே

(இ - ள்.) பேயக்கூட்டங்களுடனேடிக்கும் இறைவா(ஆகியதேவிரீருடைய)
திருவடியை உட்க (பூமியிற்) பொருந்தப் பணிப்பவாகள பாராத பொருளுமிருக்கின்ற
தோ? (தன்பாற்) பொருந்திய இழையினுலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூசியும் ஓர்
புனிதமான குலத்திற் றேனறிய சோழராசனாய் பழமையாகிய பூமியை விரட்
சித்ததே ௭ - ௮

இழையாற் கோயிலவகுத்த சிலம்பி சோழனையது என்றது - திருவாண்க
காவின் சிவலிங்கப்பெருமானேருந்தருளியிருந்த விடத்தில், ஓர் சிலம்பிப்பூசசி தன்
தூலாற் கோயிலுமுத்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான திருவருள்புரிய அது கோசசெங்
கட்சோழனுதி அரசுபுரிந்ததென்பதாம் (௨௭)

வேற

எனவேத் தலுமெம பெருமா
னினதார ஸகிசுமுக துகென
வனமா விமனங் குளிராத
தனதுள னுறைசாற் றுவனூல

(இ - ள்.) என்று (திருமால் வீணை யொலியால்) துதிசெய்யவும், எமது தலை
வராகிய சிவபெருமான், (விண்ணிலே) உன் விருப்பை (இன்னதென) உரைக்கவென
வீணை, 'வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்ந்து, தன் கருத்தைக் கூறுவார
யினர் ௭ - ௮.

வனமாலி - துளவமாலே யணிந்தோன்.

குளிரா - செயயாவென்னும் வாய்பாட்டிற்குதக்கால் வினையெச்சம். (௨௮)

ஒருவா வெருருவென செவியி

லிருதா னவரெய திமிகப

பொருதா ரவாபோ ரிடைநாண்

வெருவா மையைவிட டனனே

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வென் காதுக் குறம்பியில் (மதுகயிடவென்னும் பெயரையுடைய) இரண்டசராகள (யாதகாரணத் தாலோ) தோன்றி, (பலனாயும் வதைத்து இறதியில் என்பால் ஓநது) மிகுதியும் போசெய்தாகள அவாகளோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன (பிறரிடம்போர் செய்கைபோல நல்லாது) அஞ்சாமையை விடவிட்டேன [பயந்தேன்] எ - று

முகதா முனையா செருவி

லகதா னவரா வியுண

வைத்தேன மனமான டவலி

பைததா வெனவேத தினனே.

(இ - ள்.) முத்தனே! (சயம அபசயமென்னு மிரண்டுகேசுந்) துணிவு பொருட ிய போசெய்கையிலே, (மதுகயிடவென்னும்) அவவிரண்டசராகளுடைய உயி னைப் பருகுமபடி (என்னுள்ளத்திற்) கருத்துக்கொண்டேன (அஃதவநனமே நிறை வேறுவதாக) மனத்தால் அளவிடப்படாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி செய்தனா எ - று (௩௦)

வேறு

கொன்றையின் மலாலேயநத கொழறவ ரருள்செய்வார

மன்றலந துளவோயநீ வணசமாய் குறுகாலே

வென்றியந குசமேநதும் விநாயகன வழிபாட்டி.

வென்றியை யலையதன வென்னனலாக குடைந தனையால்.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருநதிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றா மணம்பொருநதிய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வண்மைத்தங்கிய போருக்குச்செல்லுகையில், வெற்றிபொருநதிய அவகுசத்தைத் (திரு கரத்தித்) தாங்கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயினே. அககுற்றத்தினுற் சத்தருக்களுகருத் தோலவியடைந்தனே எ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேநதும் பண்ணவன வழிபாட்டி.

னேசமுற மினியநத நேரலா தமைவென்று

மாசறு மொளியோடுவாழ்குதி மணிவண்ண

தேசவி வழிபாடுரு செப்புது முறக்கேளாய்.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருக்கரத்தில்) ஏந்திய விநாயகக்கடவுளை வழி படுதலில் விரும்புவைத்து, இனி அந்த (மதுகயிடவென்னும்) பணைஞ்ஞாச்சயித்து, குற்றமற்ற சீர்த்தியோடும் வாழக்கடவாய். மணிவண்ணனாகிய வின்னென! ஒன்றின்க ளும் (அந்விநாயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொன்னோம். பொருத்தத்தேட்டாயாக எ - று (௩௨)

சிறுதர மெனாள்மேனிச சிறுதர முகசெசமமன்
மந்திரம் பலவுள்ள மரயவ நினககொத்த
மந்திர மெழுததாராய வருமனு வாமதனைச
சிறுதையின் மகிழுகொள்ளச செபபுது நினசெவியில.

(இ - ள) மாயனே! சிறுதரமேபோற (சிவசுது) பிரகாசெருக திருமேனி
யையுடைய யானேமுக விநாயகக்கடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உனக்குத் தகுதி
யான மந்திரம் ஆறெழுத்துக்களாய வரும மந்திரமாகும் அதனை நீ மனதிற களிகொள
ளுமபடி உன செவியி லுபதேசிபபோம் எ - று

எழுத்தாராயவரு மனு சடக்கரமா கிரம

(௩௩)

வேறு

கனகையிற பூடிசுது மாயன கடுசவம மென்றுகூறி
யங்குவன ஶ்ரேயசநது பண்ண வரசம மு றையாற நீக்கை
மங்கலந தழையச செயது வககிர துண்ட ற கோகை
தங்குமா நெழுக்கை யோதி யனுட்டிபபுளு சாறறி னானே

(இ - ள) மாயைகளையுடைய விண்டுவே! சிவகனகையில் மூழ்கி வினாவில
வருகவென்று திருவாய மலாநநுளி, திருமால் அவவகையே ஸநானஞ்செயதுரை,
ஆகமவிதிபபடியே மங்கலமிருமபடி தீக்கைய்யாறி, உககிரதுண்டாகிய கணேசப்
பெருமானுக்கு அன்புபொருள்கிய சடக்கரமனுவை யபதேசித்து அதனை யனுட்டிக்கும்
வகையைபுக திருவாயமலாநசுருளினா எ - று

மாயன - அணமைவிளியா சலி னி பலபாயிறு

(௩௪)

அண்ணலா ரருளிசெசமத வருடலைக கொண்டு தாழ்நது
மண்ணெலாம் வாரி யுண்ட மாகவன விடைபெற நேடுக
திண்ணமா ரன்பி னோடு சித்திகேத திரதகை வவலே
நண்ணியாங் கிருநது நாளு நனமனுக் கணிகதல செயகரன

(இ - ள) உலகமுழுதையும் வாரிபபுசித்த திருமால் சிவபெருமானா திரு
வாயமலாநதருளிய திருவருட்டிற்றதைச சிரிசைக்கொண்டு பணிநது, (இறைவா
பால்) விடைபெற்றதுசென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திகேதஞ்ஞமெனனு மிடத்
தை வினாவாக வடைநது அவவிடத்திற்பொருநதி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப
பாராயினா எ - று

(௩௫)

பூமபுனல் படிநது பூகி கிருவுருப பொலியப் பூகி
யோமபுமந திரததைச சொலலி யுறையிடஞ் சுகதி யாகச
தேதம்புன லகை தனனா புரோககணஞ் சிறப்பச செயது
சாப்பிய வேங்கைத் தோனமேற மவளவத் திரமு மிடடு.

(இ - ள) பொலியாகிய நீரில மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறமபடி
திருவெண்ணீற்றை யுததுள்ளஞ்செயது, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச சபித்து, வசிகரு
மிடஞ் சுகதியாகுமபடி மதுமாகிய நீனா அழகியகையிற சிறப்பாகப் புரோக்கணஞ்
செய்து, குழிந் புவித்தோலின்பேரில வெண்ணிய ஆட்டைய விரித்து. எ - று

புரோக்கணம் - தெளித்தல்

(௩௬)

வடகிழக் கெனனுந் திகழு வதநீர கைவகிக
கடகரிப பாகன போலக கதழ்பொறி யைந்து மோம்பி
பிடவிய புறம்பு முள்ளு மிருபது முப்பத தொன்று
மடைவுற ரிசித்துப் பூத மாதியுஞ் சுத்தி செய்து.

(இ - ள்) வடகிழக்காயி யாசனதிகிலே முகமவைத்தவராக வீருந்து,
மத்தையுடைய யானைப்பாகன (அதையடக்குவது) போல வேகமாகிய ஐம்பொறி
களையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அசனற புறம்பும் உள்ளும் ஐம்பத்தோரெழுத்துக்
களே நியாசஞ்செய்து, பூதமுதலிடவற்றைச் சுத்திசெய்து எ - று. (௩௭)

முந்மா மணுவை யுள்ளி முற்றுறப் பிராணு யாமஞ்
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைத்தாத் தியானித தின்பச
சீலமார் கணேசன் தன்னித தேவாகட கிறையை யன்பாற
கோலிய வாக னுதி பத்தினுங் கொளப்பூ சித்து.

(இ - ள்) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முழுவாகப் பிராணயாமத்
தை மிகுதியாகச்செய்து மனமானது நழைக்குமபடி தியானஞ்செய்து, (தம்மைப்
பணிவோரிடத்து) இன்பமுஞ் சீலமும்பொருந்திய கணேசப்பெருமானாகிய தேவர்
களுக்குத் தலைவனாக அழகியவர்களுமுதலிய பத்தினுங் கொள்ளுமபடி பூசித்து எ-று

மந்திர மான வாறு வன்னமும வருட நூறு
பிந்துறக் கணித்த லோடும பிறைமருப் பொழுஞ்ஞதானச
சிறுதுர முகவன றேனறித தெரிசனங் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா முழுந்து சூழ்ந்துகை தொழுது நின்றான.

(இ - ள்) மந்திரமான சடக்கரங்களையும் விந்துவுடன் பொருந்த நூறுவருட
காலங்கணித்தவுடனே பிறைச்சுந்திரனபோனதந்ததகையும ஒழுங்கினற மதஞ்ஞையு
முடைய யானைமுகக்கடவுள் ஆங்கெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழகிய
விண்பெகவான (அவரைக் கண்டவுடனே) பணிந்து பிரதக்கண்ணஞ்செய்து கைகூப்பி
நின்றனா எ - று. (௩௮)

நின்றவன முகத்தை நோக்கி நிருமல னருளு முன்பே
யொன்றம பூசை யாற்றி னொன்னல ரெதிரத்த பீபாரின்
வன்றிற லுடைவ தினதே மற்றது கிடக்க மாய்
னின்றானக செய்த வேண்டிற மியம்புதி தருது மென்றான.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாலின் முகத்தைப்பார்த்து 'அம்மராகிய
கணேசப் பெருமான அருளிச்செய்கின்றா பொருந்த நமமுடைய பூசையை மூன்
னரே செய்கிறந்தால நீ சத்தாருக்களை யெதிரத்த யுத்தத்தில் வலியவல்லவங் கழிவு
தில்லையே? அஃதிறக்க விண்ணிலே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியனத்
கூறுக (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினர். எ - று. (௩௯)

சிறுமதி யொளிராத வேணிச சிறுதுரக் கடவுள் கூற
முறுவலும் வணங்கிக் கண்ணன் மலாககைவாய் புதைத்துச் செல்லவா
ன்றுவினைக் கற்ப சத்தை நண்ணினல ருரவு முண்டோ
விறைவுனை யெதிரே கண்ட வெனக்கொரு ருறையு முண்டோ

(இ - ள்) * இளஞ்சத்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய யானைமுக விராயக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும் அவைப்பண்பு தாமதமாம்போன்ற கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகின்றா நல்லமனம்பொருந்திய கற்பகத்தருவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவாக்குத் தரிதவிரமுன்னதோ? (இல்லை? அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியனுடைய ஒருகுறைபாடு மிருக்கின்றதோ? (இல்லை) எ - று (௪௧)

ஆயினு மடியேன றுஞ்சு மளவிலென செவியின வநத
மாயிரும் புவன மஞ்சு மதுகயி டவரைக டொல்ல
மீயுயா மதுகை வேண்டும் விளம்பிய விவரே யவநித
தீயாமற நெவரே யெனும் மெனையாறு நிரத வேண்டும்

(இ - ள்) ஆயினும், அடியேன நீதிநாசெய்யும்பொழுது எனச் செவியின று பிறந்த, சிறந்தபெரிய உலகமுழுவுது மஞ்சத்தகம் மருகயிடவாகனாகக்கொல்ல மிகச் சிறந்த வல்லபமவேண்டும் (ரண்டு) கூறிய இவாகனையல்லாபவ கொடியோ எவா களானாலும் (என்னையெதிர்த்தால்) என கையா விக்கவேண்டும் எ - று (௪௨)

கடையனேற குன்பா லென்றுங் கையக லாக பததி
யடைவதும் வேண்டுங் குற்ற மாற்றினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றான கேட்ட வுட்பனமா முகத்து வள்ள
நெடைசெய்பவ வரமு நலகிர சூழந்துமே விதுவுந் சொன்ன.

(இ - ள்) (என்னையடிமையாக) உடையவரே! கீழும்பட்ட வெனக்குத் தேவரீரிடத்தில எப்பொழுதும் நீங்காத பக்தியுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும் (அறி யாமையாற்ற) குற்றஞ்செய்தாலுப (தேவரீரிருவுள்ளும்) பொறுக்க ஓசெனாவதுவேண்டு மென்று கேட்டனா (அதனைத்) திருச்செவியேற்ற சிறந்த யானைமுக வள்ளலாகிய கணேசப்பெருமனை தொடாச்சியாகவுள்ள பலவரங்களை யு மருளி மேலே யோசித்து இத்தையுஞ் சொல்லினா எ - று. (௪௩)

வலிபுகழ் தேசு நெஞ்சின மதிக்கவா முடித்தன மற்று
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவே லவுன ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்ன லுருக்கரம் திருக்கின றாநந
கலிகெழு மந்திரத்ததைக் கருகிசெரல் லவரைக காண்பை

(இ - ள்) வலிமையும் புகழுங் கோத்தியும் மனநிற கருதியவர்களைக்கோற லும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுதலற வுனக்குக்கொடுத்தோம் அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையேந்திய அசுரர்கள் இடப்பொழுது ஒலியமைந்த மானயினால், தமதுருவ மறைந்திருக்கின்றார்கள் நமமுடைய ஒலிமிகக் மந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு செல்க (அச்சால்) அவரைக்காணவை எ - று

ஒலிகெழுமாயையெனறு மூலமாயையை விசேடித்ததாம். (௪௪)

என்றிவை யனைததுங் கூறி யெம்பிரான மறைய மாயன்
வென்றனம் பனகையெனறு விராயகன் கருனை போற்றி
நன்றொளிர் பனிககா னுஞ் வாயிலக ளுடைய கோயி
வென்றுசெய் ததிலே ரம்ப னுருவங்கண் டகியி னுக்கி.

(இ - ள்) என்றிவையாவு மருளிசெய்து, எமது கணேசப்பெருமான் அந்தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிய) பகைவனா வென்றோமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருபையைத் துதித்து நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக்களால் நான்கு (திருக்கோபுர) வாயிலகளையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அதில விநாயகக்கடவுளுருவைக் கண்டகியிற் செய்து (பிரதிட்டைசெய்த) ஏ - றீ

கண்டகி - ஓர் நதி ஈண்டு அந்நிலைகள் செந்நிறக்கற்கள் (சுடு)

திவ்விய பொருளகைக் கொண்டி சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம விட்டகலச சித்தி யீதலா னமமுந் திகரு
வெவவினை நிரககுரு சித்தி விநாயக நெனப்பே ரிட்டா
னவவிதி யானுரு சித்தி கேத்திர மாமத தானம்

(இ - ள்) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிற்கொண்டு சிறப்பாகப் பூசை செய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமானுக்குக் கொடிய வினையை யொழிகுரு சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினா. அவவியிற்றாலும் அவவிடமானது சித்திகேத்திரமென்பதாம். ஏ - று (சுசு)

நாயக நெனத்தான கொண்ட நாரணன நனக்கு மேலா
நாயக னாகி வேட்ட நவவரங் கொடுத்த மாண்பான
மேயவங் குசத்தி னாகு விநாயக நெனனு நாமந
துயவின ணவாக ளெல்லாந் தொடுத்தெதிரா துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) தானே (திதி)நாயகனைப் பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலாகிய நாயகனாகி, அவர் விருமபிய நல்ல வரங்களை யதுககிரகித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அருகுசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுள் திருநாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சேர்த்து எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்நார்கள் ஏ - று

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல் தலைவனிலலாதவன் இதில்,
வி - ஏதிரைப்பொருடருவதோ வடமொழி யுபசாரகம் (சுசு)

கடங்கலிழ் முகத்தி னானைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கலும் திகிரிச செமமல வெளிக்கொடி செனரு னாக
வடங்கலா ரான் வந்த வவுணாகண் டடுபோர் வேண்டி
யுடங்குவந் தெதிரே நின்று நகைத்திஓ துணாகக் லுற்றார்.

(இ - ள்) மதம்பொழியும்(யான)முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை மண்திலைமூல்கருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுஞ் சூக்கராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்படடுச் சென்றனராக, சததுருக்களான அந்த மதுகயிடவர்களைன்னும் அசுரர்கள பார்த்து, மோத்ததக்க போரினை விரும்பி, ஒன்றாகவந்து தேரேறின்றி கிரித்து இதனைச் சொல்வதாயினார்கள். ஏ - று. (சுசு)

சீசர்நதுமுன பொருத போது சிறமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீர்த்தனை நாணி லாமற் திரும்பிவந் தனைவர் தாய்க்கிங்
கோர்த்திடும் பெரிய முததி யுதவுதும் கொள்த் திவ்வுன்றி
மேய்ந்தெதிர் தகடுன் றெண்ணிர் பேதைநீ மென்றான மரபுங்.

(இ - ன்.) முன்னுத்தடிப் போபுரித்தகாலத்தில், சிறுமுத்தியைக்கொடுக்கக் கொண்டேன்! மீண்டும் காணமினறி (எதிர்க்கவந்தனையே? அவ்வாறு) வந்தவுனக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முத்தியைக்கொடுப்போம்! அதனையு கொன்னக் கடவை! என்று கூறினார்கள் ஒடியெதிர்க்கின்ற ஆடுக்கடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிக்கேன்! என்று திருமால் கூறினார் எ - று.

முத்தி - நிசை ஈண்டு ஒடுதலைக்குறித்தது (௪௧)

அவ்வாறு கேட்ட லோடு மழலென வெகுண்டு மாயோய செவ்விய நான்கு தோளிற சிறந்தனை யிருவே முருகு மிவ்விரு தோளே யறா லிருவாமற ரொருவ னோடு தெவ்வின் ரென்னல வேண்டா செருசசெயக வென்று நோந்தார்.

(இ - ன்.) அவ்வாறாகைகளைக் கேட்டவுடனே ஒருகிளிபோலக் கொடுத்தது, மாயவனே! செவ்வையாகிப் நான்கு தோள்களோடு விளங்குகின்றனை எங்குள்ளிருந் கும இவ்விருதோள்களையாடையால் இருவா ஒருவனுடன் பகையினா (போர்செய தார்களை) என்று சொல்லவேண்டவதிலலை போபுரிக் கவென்றினைசைந்தார்களை, (மது கயிடவார்கள்) எ - று

இவ்விருதோள - இரண்டு இரண்டு தோள "ஒன்ப தொழித்தவெண்ணென் பது மிரட்டின் - முன்னதின முன்னல வோட வியாவின் - வவவு மெய்வரின் வந்தது மிகெனறி" எனபது குத்திரம், (௫௦)

எறறுவா கதையால வேலா லெறிவரோச சுலாவை வாளாற பறறுவா பாசம் விட்டுப் பறறுவ ரதனை யெஃகாற புறறா வணைய வாளி புதைபடத தொடுப்பா விழப்பா முற்றுவா மலலுப் போரின முழக்குவா வீர வாரத்தை.

(இ - ன்.) (அவ்விருவரும்) கதையாலடிப்பார்களை, வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால் வெட்டுவார்கள், பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள், அதனை எஃகாயுத்ததாலறுப் பார்கள்; புறறினினறு புறப்படட சாடபக ளோப்போன்ற பானங்களை (உடல) மறை படுமபடி பிரயோகிப்பார்கள், வீழ்த்துவார்கள், மறபோப்போல முடிப்பார்கள், வீரச சொற்களைப் பேசுவார்கள். எ - று (௫௧)

இன்னன நெடுமபோ ராறறு மேலவையி லெழுந்த செநகேழ்க கன்னலைத் துணித்தா லென்னக் கதழெரி நேமி தூண்டி. பன்னதா னவாக ளாவி யராவணைப் பெருமா னுண்டான மின்னவிர் விசம்பிற நேவர் விரைமலா மாரி தூரத்தார்.

(இ - ன்.) இவ்வகையாகப் பெருமபோ செய்கையில், எழுந்த செந்நிற மண்ணைச் சரும்பைத் துண்டித்தாற்போல, சேடசயனமுடைய பெருமானாகிய திருமால் கோயத்தோடெரிசின்ற சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வசூரர்களுடைய உயிர்களைப் பருகினார். மின்னலை வீசுகின்ற ஆகாயத்தினின்று தேவர்கள் வாசந்தவகிய டிலர்மாரி பொழிந்தார்கள். எ - று. (௫௨)

பன்னதா னவரின் ஸாழ்க்கைப் புண்ணவ நெண்ப்பட டேனு மின்னவ னுழிற் றுழந்தே தனவென்னக் குகார்க்க லுற்றான்

றுக்கவல் லவுண ரோடு தொக்கபேர நெடுநா வீரந்நிப்
பகமமுத நகன்று வெள்ளிப் பறம்பிணைச சாரநது தாழ்நது.

(இ - ள்) தாமரைமண்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவ்விட்டுணு மூர்த்தியின பாதங்களிற் பணிந்தேன் அத்திருமால் எனக்குக் கூறத்தொடங்கினா நலவலியுமையுடைய மதுகயிடவாகளுடன் நெடுநாள் பெருமபோ செய்து (அதிலு) அவமானமடைநது (அவ்விடம்விட்டு) நீங்கி வெள்ளிமலை (யாகிய திருக்கயிலை) யை யடைநது பணிநது எ - று (இரு)

மாடகத் திவவு நல்யாழ வாரநரம் பரிழுகந தேசகிப
பாடகத் தளிராமென பாதப பாவையை முகலா னோக
ணுடகத் தலைவ னோடு நயநதுள மகிழுகத் தினறை
யேடகக் கொன்றை யானசொ லேரம்பன மனுவுட கொண்டு.

(இ - ள்) முற்ககாணிகளையுடைய தடவத்தக நல்ல வீணையினுடைய நெடிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்த்ததை மிகவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்மேன்ற மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியார முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விருமபி மனமகிழ்ந்தபிறகு, அகவிதழுகா பொருந்திய கொன்றைமலை யணிந்த சிவபெருமான உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு எ - று. (இரு)

சித்திகேத் திரத்தி னண்ணித் தீதறு மனுவை யெண்ணி
யத்திமா முகவன றேனறி யருளிய வரதகாண் மீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாயத்தனெ னகனு லந்த
வுத்தமன நனைப பூசை புளுந்துதி நீயு மென்றான

(இ - ள்) சித்திகேத்திரத்திற சென்று குற்றமற்ற அமமந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகியதுக கிரகித்த வரத்தினால், திருமயிம் கூடாமையாகத் வாளாயுத்தமேந்திய மதுகயிடவர்க ளென்னும் அகராகளுயின யழிகதேன ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப் பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவேன்று கூறினா எ - று (இரு)

செவகணமால் கூற யானுஞ் சித்திகேத் திரத்தை யெய்தி
வெவகணவா ளரவங் கொண்டு வீக்கிய வுதாத தானைப்
பொவகுசா தவினா பூசை புரிந்தனெ னமரா தாழு
மகனரை கணேசா மாய னம்பிகை யெனையுத் தாழ்ந்தாரா.

(இ - ள்.) செவவிய (தாமரைமலர்போலுங்) கண்களையுடைய திருமாலுரைத் தலின், (பிரமஞ்சய) யானும் சித்திகேத்திரமடைநது, கொடுங்கண்களையுடைய வெள்ளிய நாகத்தாறசட்டிய (அரைபட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணேசப்பெருமானை மிக்க ஆசையுடன் பூசனைசெய்தேன தேவார்களும் சிவபெருமானும் கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மறமெல்லோரும் (அவ்விநாயகர்க்கடவுளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று (இரு)

இக்கதை கேட்டோராக் கெந்த விடாகளு மகலு நன்மை
நோக்குறும் விபாத வென்று தோடவிழ் மலரோன் சொன்னு
ணத்திர வேலோய் கண்ணெ றுணர்ந்தினன் பிருகு வேண்டோ
டைக்ககொடை சிறந்த சேரம காரதனென் திர்சத் தம்மா

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! இச்சரித்ததைக் கேட்டவர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும். நன்மைகள் கைகூடும் எனறு, இத்தழனவிரிந்த தாமரைமல ரில் வசிகளும் பிரமதேவர் கூற்றினா னகிரமான வேறபடையேந்திய சோமகாந்த மன்னனே! அறியென்று பிருகுமந்வாகையன்ற கொடுத்தவில மேம்பட்ட சோம காந்தனென்னும் அசனுகுச சொல்லினா எ - று

அமமா - அசை

(௧௭)

ஆறெழுக தாழி யோதி யனுடிக க வானு கோரகே ஸீர்வீ காதை யினனு மிப்படுபன வியாகன வேண்ட லீறுயா விசக் வாமிக திரணேபோல வீபன் சாராது பேறுபெற ததனை முறறப் பேசுவன வாசக சூரன்

(இ - ள்) சகராயுகமோதியதிருமால் சடகசர மனுதை யதுவுழி சதவகை யையுணராதேன நிததியுன ஞாவிநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யினனுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன் கேட்க, மேனமைமிகக் விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலைதநாகிய வீமராசன்சாராது (புத்திரப்) பேற்றின் யடைந்தவரல்லாறைப் பிரம தேவா முழுவதுங் கூறலாயினா எ - று

(௧௮)

வினாடு சடகசரமனுடிக ததப்படலம் முறறிற்று.

ஆரத் திருநந்தம் கசாந்

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொருடடி னரிகேழிக சமஞ்சுல வரையின் றெளரிமுதது மஞ்ச முயிர்த்த தனசீனையு மறியா திரனடே விரிநிறையுட மஞ்சப் பொதிநிதி டடைகிடக்குா துறைகுழ நறுமபூத தடமருதம் விஞ்ச வளநதந துயாநாடு விகாப ராடென றுளதாமால்.

(இ - ள்) அன்னங்க ள் தாமரைமலாக்கொட்டையில ஆருமையாகவேறி, சூல நிறைந்த சவஞ்சுளா னறு பிரகாசிகின்ற முத்தக்களையும், சாம பெற்ற முட்டை களையும் (வேறுபாடு) தெரியாமல், இரண்டினையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்தகொண்டு அடைகாக்கும் நீர்த்துறை குழந்தநலம் பலாதசடாகங்கையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்ததுயாவுறாநாடு வ்தாப்பகாடென்று (ஒன்று) உண்டு எ - று.

(௧௯)

ஆளநீச செவியின் மடமாகா வளவைய குறங்கு மலாப்பொழிற்பைங ளீள்நீப பறழை யெழுவாண் கெண்டைக் குளங்க டியிலெடுப பூள்நீச சொரியு மணித்தாமக் வகழி புடைகுழ நகாபுரிசை கள்ளப் பொறியாற பகைக்கடக்குங் கவுணமுன வியமென றேறுகியதால்.

(இ - ள்) வளங்கொடிபோலுரு செவியினையுடைய இளமாதாள் வள் நீர்நீருடையதுகின்ற மலாச்சோலையுள்ள பசிய கிளிகளுக்குள்ளே, எழுதினவாளை மீளத்தனைக் கெண்டைமீன்களுமாயி கூட்டங்கள் துயிடுவெடுக்குமபடி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிசின்ற அழகிய அலைகள் பொருத்திய அகழியாத் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிவானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சுத்துருக்களை வெல்லத் தக்க கயணமுன்னிய மென்று விளங்கியது. எ - று

பொறி - மறிப்பொறி, சூத்திரங்கள்; எந்திரங்கள். (உ)

அந்த நகரத் திருந்துலக மாளு மரசன நவசீலன சந்த மறையின முறைபிறழான றுனஞ் சொரியு மலாக்கரத்தான் மைநது மிகுந்த துணிவோளான மாறாத தரும் சிந்தனையான வெந்த மதவிவ ளெழுந்தனைய விளங்கு வனபடி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அநக்ககயணமுன்னிய நகரத்திலிருந்து உலகைக்காக்கும் மன்ன வன தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச் சொரியுங் கமலமலாபோன்ற கையையுடையவனும், வலிமிகுந்த துணையினை தோளையுடையவ னும், நீங்காத தருமசிந்தனையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன் மதன உயிப்பெற்றெழுந்தார்தோலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவியையுடைய வனும் எ - று

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்கள் ஒருசொடா (ங)

ஓரா யிரமா மறையவரு மொருபான கோடிச் சேனைகளுந் தீரா துடன்கூழ் கரவெங்குஞ் செலலுஞ் சூரன ஞாதியரும் பாராள வேற்று மன்னவரும் பணியும் பத்தகான பணியாரா வேரோ டறுக்குஞ் சிறத்தான வீம னென்னு மியற்பெயரான.

(இ - ள்) சிறந்த ஓராயிரம் பிராமணர்களும் ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் வீரகாமல (தான) புடைசூழ்ந்தவர எவ்விடத்திற் செலலுஞ் சூரனும், ஞாதிக ளும் புவிபங்க கீதும் பிறமன்னர்களும் வணங்கும் பாத்தகனை யுடையவனும், தன்னை வணங்காதவர்களை முதலெககையுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராச னென்னும் இயற்பெயருடையவன் எ - று

ஞாதியா - சாயபாகமுடையா (ச)

வேறு

விரவேன மன்னவன் விழையுங் கற்பினான்
மூரேற்ற றுவகை முறுவல் செயதலாற்
சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா
ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட் வுள்ளத்தாள்.

(இ - ள்) வீரமொருந்திய வேலோதிய வீமராசன் விரும்பத்தக்க கற்பினையுடையவன்; தந்தபாத்திகள தெரியாதவகையாகப் புனைகையையுங் கரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லும்பெயரையுடையவன், அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைஞாந் வதும் ஒன்றுசொந்த வுள்ளத்தையுடையவன். எ - று

சாருகாசினி - சாருஹாசினியெனபதன் திரிபு. சுத்தமான சிரிப்பையுடையவன் என்பதொருபுள்ளம் (இ)

முதுக்குறை வாளர்கள் மொழிதல் புதுத்திகள்
பொதுக்கடிந் திருநிலம் புதுத்தினைத்துபு

வினாக்கூறு நாணுதல் விளங்கு வெண்ணைகை
மனக்குழன் மனைவியின் வாழு நாறையில்

(இ - ள்) வீமராசன பேரறிவுடையவான சொற்றங்கூறு பொதுதனை
மைந்தந்திப் பெரியபூமியைத் தோன்றற்குகி, சகிரதூண்டம்போனை லெளனிய
செற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற லெளனிய பலவரிசையையுந் தேனசிறுந் கூந்
தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில் எ - று.

முதுககூறுவானாகனெனறு மகதிரி புரோகிதா முதலானோரை பொதுக
கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாகக் கல (க)

புத்திர னினமையாறு புலாந்த நெஞ்சினுன
பத்தியிற நேவாகள பணிக ளாற்றினுன
மெத்திய தானவகள விதியிற செய்தன
னெத்திற தருமமு மினிதியற்றினுன

(இ - ள்) புத்திரப்பெயிலலாமையால் வருந்திய மனமுடையவொருப பத்தி
யுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனை மிகுந்த தானவ
களை விதிப்படி (சிறப்பாற்றுகளுக்கு) கொடுத்தனை எவ்வகைப்பட்ட தருமவ
களையும் இனிதாகச் செய்தனை எ - று (க)

செவ்விய வேளவிகள் சிறப்பா செய்தன
னிவ்வகை நலவியை யெவையு மீட்டியு
மெவ்வமில் புத்திர செய்தப பெற்றினுன
கொவ்வவ்வாப் மனைவியை யனமுதற்குக் கூறுவான

(இ - ள்) செம்மையாகிய யாகவகளைச் சிறப்புடையறிவினை இவ்விதமாக
எல்லா நற்காரியங்களுையுஞ்செய்தும், துன்பமில்லாக புக்கிறனை யடையப்பெற்ற
னிலன் (ஆதலின் மனமவெறுதது) கொவ்வவகளைப்போன்ற வாயையுடைய மனைவி
யாகிய சாருகாசினியை விளித்து (இவ்வகையாக) ச சொல்கின்றான் எ - று

புத்திரன் - மகன் தந்தையாரைப் புத்திரனா நரகினின்று விடுவிப்பவ
னென்பது தாதுப்பொருள் புத்திரனாது பிள்ளைப்பெயிலலா பிறநரகின பெயா

கொமமைமெம முலையினு கோதில் புத்திரா
தம்மையெய தாதவா தரணி யாவினு
மிமமைபு மறுமையு மெயதி டாரொனி
னமமுடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பாலதோ.

(இ - ள்) குலவாகிய வலியமுலையினையுடையாளே! குற்றமில்லாத புத்திரர்
களைமுடையபெறுதவாக உலகத்தை யரசுசெய்தாலும், இம்மைப்பலனையும் மறு
மைப்பலனையும் அடையமாட்டார்களெனறு (சாத்திரங்கள்) கூறினால, நமமுடைய
உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடைய தாகுமோ? (ஆகாது) எ - று, (க)

வேறு

அப்பாற்புத்திரத் தேவரிவ ரவ்விகல் வியமேலார்

கமலமுதல் தாயநமது கட்டழகும பெருந்திருவும்

விமலமுதங் குடிப்பிறப்பும் வியனில்வரட் சியுமவையுந்
தமமறுநூற பயிற்சிகளுஞ் சகலமுமவி னுயின்னிலே.

(இ - ள்.) தாமண்போலும் முகமுடையவனே! சேவாகளும் பித்திரேவர்க
ளுமாகிய இராகன் அவ்வியகவ்வியங்களினமேல விருப்புறநிருப்பவாசன் நமதுபேரழ்
கும், பெருஞ்செல்வமும், பரிசுதமாயிய (உயா) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இலவாழ்க
கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராய்ச்சிகளும் யாவும் வீணுயின் எ - று

சேவாகருக்கொடுப்பதை அவவியமென்றும், பித்திராகருக் கொடுப்பதைக்
கவவியமென்றும் கூறதலழைகு (௧௦)

நெடிபடுகா எனகத்தேகி னேரிழையா யொருவாறறூற
குடிவளாகான முனைவந்து கூடலுமா மதுவினறேற
படியுறுவான சுதிசேரும் பயப்பாட்டி லையமிலே
முடிவிதுவே யாகுமென மொழிந்தமைச சாக கிதுசொன்னுன.

(இ - ள்.) சிளவண்கென பொருந்திய வனத்திரகுச சென்னுல, ஒருவகையாக
மரபுவளரத்தக்க புத்திரப்பேறுவது கைகூடலுமாகும் அஃதுமினறூயின், குற்ற
மற்ற சிறந்த சுதியிறசேரும் அச்சத்திற சாதேகமில்லை இதுவே தீர்மானமாமென்று
கூறி, மந்திரிகளுக்கு இதனைக் கூறினன எ - று (௧௧)

குழ்ச்சியிது மந்திரிகா டொலபவத்தில யானசெய்த,
ஆழ்ச்செய்யய டேனமனைவி யுஞறறியதீ வினைப்பயனே
வாழ்ச்சிதனக் கிதம்புரியு மககடபே ரெமக்கினைமை
தாழ்ச்சியிது னுமனைவி தனனெடுகான புகுகின்றேன

(இ - ள்.) ஆலோசனையிருந்த மந்திரிகளே! இலவாழ்க்கைக்கு நன்மையை
யுண்டெய்யும் மககடபேறு எனக்கிலலானை பழய சன்னங்களில் யானியற்றிய ஊழ்
வினைசெய்யும் பயனே? (அல்லது) எனமனைவிசெய்த தீவினையின்பயனே? (அறிக
வேன) தாழ்வாகிய விதனூல யான சாருகாசினியுடன் வனத்திற செலவினமேன்.எ-று

சாணடுபொருளு நீலமனைத்து மிருவீரும் பகுத்தாளாக
மீண்டுவரி டெனபாலே விடுத்திடுக மீளேனேற
காண்டகுதும் வழிவழியுந் கைக்கொளக் வெனசசெப்பி
முண்டபெருந் காதலினை மொயகுமுலா டொடுமெழுந்தான்.

(இ - ள்.) மிக பொருளும் நீலமமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீக்களிரு
வரும் பாகித்துக்கொண்டு ஆளக்கடவீகன (கடவுளருநாலமகப்பேற்றுடன்) திருப்பி
வந்தேனாக எனனிதசுதிலேயே கொடுத்தவிடுக திருமயிவரேனாயின், வரத்தக்க
உம்முடைய பரமபரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீகனென்று சொல்லி, வீம
ராசன் மிக பெருவீருப்புடன் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மனைவியோ பெருந்
திருந்தான் எ - று (௧௨)

சுமருதுவெனு மந்திரியுஞ் சூழ்ச்சிமனே ரஞ்சிதனு
மமைத்தவுனத் திருவேரு மமையாத துயர்விழிநீ
ருமிழ்ந்தனராய் மிதவாடி யுயிரினையா னுனைவினை
விமிழ்ந்திடப்பட்ட டிருந்தனாக விரைவவன்வனத் தேகினுன.

(இ - ன்) சுமத்துவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோரஞ்சிதனென்பவனுமாகிய ஒன்றப்பட்டமனமுடைய வீருவாசனும் அடங்காத துயரத்துடன் கண்ணீர்சொரிந்தவாகளாய் மிகவும் உடம்பைநது உயிர்போன்ற அரசனுடைய ஆக்கியனயாற் கட்டப்படும் ஊரிலிருந்தாகள வீமராசன (மனைவியுடன்) வனத்துக்குச்சென்றான் எ - று (கச)

தொக்கவனத் தலமருங்காற் நெல்லைவினை தலைக்கூட்ட
மிகத்தவ விசுவாமித்திரனவா முச்சிரமம்
புக்கனன்மா னைக்கருக்ப்பு பொருவினமறைப் பொருளவிரிகுரு
தக்கமுனி வரன்பத்தகைதர சாரந்தமனை யொடுநகாழந்தான

(இ - ன்) நெருங்கிய வனத்திலே துன்புற்றழலுனையில், நல்லாழானது கைகூட்ட மிகத் தவதையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவா வாழ்கின்ற ஆசிரமத்திற்புகருது, சீடர்களுக்கு ஒப்பிலாத தேவதனை பொருள் விளக்குகின்ற தருதியாகிய அமுமுனி சிரேடருடைய பாதங்களையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன) பணிக் தனன். எ - று

தொக்கவெனத்து மிருகங்கனெருங்கிய அல்லது மரங்கனெருங்கியவெனக் கொள்க (கடு)

வணங்குமணி வேறகரத்து மனனனுக்கு மாமுனிவ
னிணங்குதவரா சீவதிப்பா நெசமுனக் காகவெனப்
பிணங்குதலில லாவுளத்திற பேசியெழுந திருவெனவ
வணங்கினெடு மனங்குளிப்ப வரசனெழுந தெதிநின்றான்

(இ - ன்) (அவ்வாறு) பணியும் ஆழிய வேறபடைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவன் இணக்கமாக ஆசீர்வதிப்பவராகி, சந்தி பெருகுவதாகவென்று குற்றமில்லாதமனத்துடனகூறி யெழுந்திருக்கவென, வீமராசன மனைவியுடன் மனைக்குளாசியுற்று வருகது, அவர் எதிரேர்ன்றானன் எ - று

ஆசீர்வதிப்பான் - ஆசீர்வதிப்பானுடு யென்பபொருள் (கசு)

வேந்தாகளே நேரியா விளங்கியவெம் மாச்சிரமம்
போந்தவருட பயனின்றுப் போனவாக டாமிலலை
யாயந்தனை துளத்தாவ மறைகுதியேற நருதுமென
வாயந்தவ விசுவாமித்திரனா மகிழ்ந்துனாததார

(இ - ன்) அரசர்கள் (ஆகிய யானைகளுக்கு) சிங்கம்போலவென¹ நியாவன்? விளங்கமுற்ற வெம்முடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்தவர்களிற பயனிலலாமல் (வந்தே) சென்றவர்களிலா எண்ணிய உன் மனவிரும்பத்தைக் கூறுவையாயின, (அதனைக்) கொடுப்போ மென்று, பொருந்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவா துனித்துக் கூறினா. எ - று

அறைகுதி என்பதில் கு சாரியை (கசு)

விசுவாமித்திரனார் விளம்பியசொல் லமுதருக்தி
பெய்ச்சமீன் தவனப்பேரல் விதயமொடு முகமலாநது
நச்சுமா தரவோடு நரத்திபனசொல் வானடியேன

¹பெய்ச்சியசொல் கவுண்டிய விவனகாவாழ் தருமவீமன்

(இ - ள்.) விசுவாமிததிர முனிவா கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன் (கூறிப்படைவது) போலமனமும முகமும் மலர்ச்சி யுற்ற, விரும்பத்தக்க ஆசைபுடன் வீமராசன் சொல்கின்றான் (அடியேன்) மெச்சத் தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டின்னிய நகரத்தில வாழ்கின்ற வீமராசன். ஏ - று

இவன்சாரு காசினியென பாளெனக்கு மனைமாது
ரவமாத்ரி பலபுரிந்தரு தனையனுரு வமயினவருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறத்துறந்தா ரணியத்துக்
கவலேவெருத தவமயாதோ கைகூட னினைக்கண்டேன்

(இ - ள்.) இவள் அடியேனுக்கு மனைவி - சாருகாசினியெனறும் பெய்ரு டையாள் தவமுதலியபவறைச செய்தும புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்த முற்றுப்பலறை வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வந்ததில் (வந்து) கவலைப்படம எனக்கு யாது நறறவமோ கைகூடதலால் தேவரீரைத் தரிசித்தேன. ஏ - று

தவமாத்ரி - எனறது தானயாகமுதலியன் (கக)

கனகவரை யடுத்தோர்குங் கறபகத்தை யடுத்தோர்கு
மனவிழவு முறருத மர ளாதோ வையகத்தி
லனகநினை யடுத்தேனு மருமகவுண டெனத்துணரிடுதன்
புனிதநின் தருளுநாயாற புத்திரனின் ரேபயந்தேன்

(இ - ள்.) புந்தமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவாறுக்குங் கறபகவிருடசத்தை யடுத்தவாறுக்குமனவிரும்பமுடிவுபெருத வழக்கமுண்டோ? தேவரீரை யண்டநகவறும் அரிய புத்திரனையடையேனெனறு மனத்துணியுறநேன் பரிசுத்தமானவரே! தேவரீருடைய திருவருநாற புத்திரனை விப்பொழுதே பெறநேன் ஏ - று

(உ௦)

தகதவத் தாலவேத சாததிரவி ராரணையான்
மிக்கதய வாறபொறுமை விரத்ததால வேளவியிறு
பொககமறும வித்தையிறு புக்முதான தருமதா
லொகருநரில் லாயுரைத்த வ்யாமொழியீ னாகாதே.

(இ - ள்.) தருதியாகிய தவத்தினறும், வேதசாததிரவகனின் விசாரணையின றும், மிருத கிருபையினறும், சாந்தத்தினறும், விரத்தத்தினறும், யாகத்தினறும், உ ணமையாகிய வித்தையினறும், கோத்தியினறும், தானதருமவக்ளறும், சமான்மான்வா ஒருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயாவாகிய வராததை (ஒருகாலத்தும்) வீணைமாட்டாது. ஏ - று.

(உ௧)

எனவழுத்தி யடியேனமு னியறமியதி னினைதெரிநது
பனவவுரைத் ததுதூததுப் பரிசுத்த குருமவகை
யினியவுபா யமுமியமப வேண்டுமென் விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந றுளாததெண்ணி முடிவேநதற் குரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) என்றதுகித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாந்தரத்திற் செய்து தீவினையை யறிந்த கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தஞ் செய்து நல்ல ஆபாயத்தை யுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமிததிரமுனிவா கூறித்து மனதில் யொசித்து முடியுமிந்த வீமராகனுக்குக் கூறுகின்றார். ஏ - று. (உ௨)

நினகுலத்தோர் கிராயகரை நித்தலுமபூ சனைபுரிநது
நனகுமிகப் பெற்றாக னராத்பனே நீயிரத
மினகொடிபோ லிடைமனை விழைவினது விடுதலின
லினகுதலை மழலைமொழி யெச்சமிழ் தாயமமா

(இ - ள்) அரசனே! உனகுலத்துப் பெரியோர்கள் விராயககடவுளைத்
தின்ன்தோறும் பூசசெய்து நனமைகளை மிகுதியாக அடைந்தார்கள் நீயோ இந்த
மினன்கொடிபோலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினால் அதனை
விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இன்னொருவையுடைய குழந்தையைப் (பெருது)
இழந்திருக்கின்றனை எ - று (௨௬)

விதாபபமெனு நாடாளும வீமவீனி விராயகரை
மதாபபினவழி மாடோடு மகிழ்விகை வெனுமணினை
கதிராபபுயிராப பாய நமக்குக கணைசாருல தெயவதமா
யதிராபுளத்திற ஸயாகநாடி யாண்டதுங்கை நெனமொழிவான

(இ - ள்) விதாபபமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே!
நீ இனி மதாதத் கண்களையுடைய வுண்மனைவியுடன் விராயககடவுளை (பூசித்து)
மகிழ்ச்சி செய்வாயாக புத்திரரத்தினத்தை வினாவிற்பெறவாய உங்கட்குக் கணைசப்
பெருமானே பயமமைந்த மனத்துயரை யொழித்துக் குலதெய்வமாக, ஆட்கொண்ட
சரிதையையுங் கேட்பாயாகவென்று விசுவாமித்திரமுனிவா கூறலாயினா எ - று

விசுவாமிதிரனை வீமனடுததபடலம் முடிவற்ற

ஆதந் கிருவிருந்தம் - ௧௨௦௭

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநாடு குலத்து னோரகண்முன
வழிவழி யரசுசெய் மறுவி லாததேம
பொழிமழை மதிதொறும் பூக்கு மாட்சியாற
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே

(இ - ள்) தென்னிய கோத்தியையுடைய வீமராசனே! உமமுடைய குலத்
தோகளை பூரவத்தில வழிவழியாக அரசுசெய்துவந்த குறறமில்லாத இடமானது
மாதந்தோறும் பொழிசின்ற மழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க கனிப
பைத்தருங் கருந்தேசமாகும் எ - று

வழிவழியாக - பரமபரையாக

(௧)

கடவுளா புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லடையலா திறையிட வவாகள் வாழ்பதி
படாபுகழ்ப் பொருடரும் பாணு மாநக
ரிடாகெட வரசுசெய் திருந்த காலத்தில.

(இ - ள்) தேவர்களும் புகழ்தக்க கருநடதேசத்திலே, சததுருக்கள் கப பங்கொடுக்க அவர்கள்வாழ்ந்த நகரமாகிய படாந்த புகழையுஞ் செல்வத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க பாணுமாநகரத்திலு, துன்பமொழிய இராசரிஞ் செய்துவந்த காலத்திலே எ - று

தினம் - அரசனுக்குக் கொடுக்குமவரி இதனை இறையெனமுஞ் சொல்வது வழக்குக் கடவுள்கொன்னுஞ் சொல்லிற்றதிலு உயர்வு சிறப்புமமை தொக்கது. (உ)

வழுவினவல வவனெனு மனன் னினறனக்
கெழுதலை முறையினவந் திறைமை செய்யுநாட
கழுமிய கற்பினள கமலை யென்பவள
பழுதுறு மொருமகப் பயந்து நோசகிஞள

(இ - ள்) குற்றமில்லாத வல்லவென்னும் அரசன் உனக்கு ஏழாந்தலை முறையினனாகவந்து அரசுசெலுத்துங்காலத்தில் (அவனடனைவியாகிய) மிக்க கற்பினை யுடைய கமலையென்று சொல்பவள குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அத்தனைப்) பார்த்தனள் எ - று

கழுமுதல் = நிறைந்திருத்தல் (க)

விழியிலன் செவியிலன் விளம! ம வாக்கிலன்
கழிபமெய வீரவிய கதையெய புண ணுள்ள
பழிதருங் குறளன்னெ பாலன் பாலனென்
றழிதுப் நுழ்க்கன ளவல் நீங்கிலாள

(இ - ள்) கண்ணிலலாதவனும், காணிலாதவனும், பேசுமவாயிலலாதவனும், தேகத்திற்கலக்க கதைசெய்யத்தக்க மிக்க புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ள மானவனுமாயினன் என்புத்திரன் புகத்திரன்னென்று, பெருந்துயரடைந்தனன் கிவசம் நீங்கினவன் எ - று (ச)

மறுபுல மன்னவா வசைகள் கூறுபு
முதுவலசெய திடவரு முடைகொண் டாமந்தனைப்
பெறுதலி னினமையே பெரிதின் பாடுமென்
வுறுவிழி ரெடுமபுன லுக்குது மாழகிஞா

(இ - ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நிரதைச்சொற்களைச் சொல்லி நகைசெய்தி மெபடி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலைக்காட்டிலும், பெறுதிருத்தலே மிகவுலவதாமென்று, பொருந்திய கண்களினின்றும் மிக்க நீராச சிகதித் துன்புற்றான் எ - று

கூறுபு = செய்யு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (ஈ)

பாவமிட பிள்ளையின் பரிவு பார்த்திடப்
பூவின் னென்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேவிய பிணியினை மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்தலிற் தக்க தென்றனன்.

(இ - ள்) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமரைமல ரில்வாழும்பிரமதேவன் என்சொல்லெழுதிய தென்னபாவமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்தினாற்பின்னையும் உயி பிழைத்திருத்தலிலும் இறத்தலே தருதியாயுள்ளது என்று கூறினான் எ - று. (௬)

ஹிலெல்திரா நுதலினாள் வெதுமபி நைதலும்
வல்லவ னடுதலுறு மகனை நோக்கினு
னலலது நல்லதெ னற்ற வப்புயன
சொல்லுவ தன்மெனத் தானுஞ் சோராதனன

(இ - ள்) விலலைப்போன்ற புருவத்தையுடைய கமலையென்பவள் வருந்தித் துக்கிக்கவும், வல்லவனென்னுமரசன் அவளைச் சமீபித்து, பெற்ற பிள்ளையைப்போல் தான் என உத்தமமகிய தவத்தின்பலன் நனருகவிருந்தது நனருகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சோராவடைந்தனன் எ - று (௭)

ஊழினால் வரககுற நுனைந்தென ஞவெகன
நுழிமா லனையவ னைக்கிற நேறினான்
ஹிழிவாயக கமலை நீ வெதுமபி மென்று கன
வாழிமா மனையையும் வருட்டிக் கேற்றுவான்

(இ - ள்) ஊழிலினால் நேரிட்டதற்குத் துன்பமடைந்து ஆவத்தக்கது யாது? என்று, சக்கரமேவிய திருமாலையொத்த வல்லவராசன் மனத்திறணிவுகொண்டான் ஹிழிகணிபோலும் இதழையுடைய கமலையே நீ துன்புருதே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மனைவியையும் வருட்டித் தேற்றும்படி எ - று

வருட்டி - வற்புறுத்தி

(௮)

துன்பொரு காலத்துத் துளைந ள் ளாக்கின
யின்பொரு காலத்தி னெளகி னெய துவா
நன்புறப் பிழுகதவிந நவைகொள அனையே
யன்புறு நனமக வாரு மாதராய

(இ - ள்) ஒருகாலத்திலே துன்பத்தினால் வருந்தினவாகனே (யின்) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவாக்கன் (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொறிகளை யிறந்த இக்குற்றம்பொருந்திய குழந்தையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழந்தையாகவாகும். எ - று (௯)

மணிகனமந திரமருந திவற்றின மாறறுவாந
தணிலில தாயிடிற் தவங்க டாணங்க
ளணிவிர தங்கொ திகளி னீக்புவாம
பிணிமலாக குழலி நீ பேணு கெனறன்ன

(இ - ள்) மணி மந்திர அஷ்டங்களாகிய இவற்றினால் (இக்குற்றங்களை) ஒழிப்போம்; திராவிடில தவங்கள் தானங்கள் அழகிய வீரதங்கள் முதலியவற்றினால் நீசகுலோம், கட்டப்பட்ட மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளை (வருந்தாது இக்குழந்தையைக்) காப்பாற்றுகவென்று கூறினான். எ - று (௧௦)

அவலமென கடலிடை யழுந்தி மாதராள
கவலையிற் சிறிதுகை யகன்று கண்ணெனுந்

சுவலய நீரொடு குளிராத நீரினற

நவலரு மைந்தனைச் சால வாட்டினுள்.

(இ - எ.) துன்பமெனனுங் கடலிலமிழந்த கமலையெனபவள் கவலையினின்றுஞ் சிந்து விலகி, கண்ணென்று சொல்லுக சுவலையினின்று வருகின்ற நீருடன் குளிராத நீரினுலுங் கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுகுகிளுள் ஏ - று

சுவலயம் - சுவலையென இது கண்ணுகருவிய்க்கப்பட்டது கண்ணீராலுந் தண்ணீராலு முழுகாட்டினுள்ளபது கருத்து (கக)

போதக மனையவன பொருவி னூலவழிச

சாதக மாதிக டழையச செயதுபின

மேதரு கணிதனா வினவித் தக்கனென

மேதரு வனமுத்தன னெரும கனறனை

(இ - எ) யானைக்கனறையொத்த வலவவரசன ஒபிலலாத நூலகளிற கூறியவகையே சாதகரும் முதலியவற்றை நன்றாகச்செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித நூற்புலவகைக்கேட்டுத் தக்கனென்று சொல்லுமபடி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்டனன் ஏ - று

கணிதா - சோதிடா

சாதகன்மமாவது அததிரமந்திரத்தால நூறு ஒழுஞ்செய்து வாமமந்திரத்தாற் புத்திரன் முகத்தை யெகிரோக்கிப் பரசப்பிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சியைமேலாகு புருடமந்திரத்தை வலக்காற்றி செலுத்தல ஆகிக்ளென்றது உத்தரபன் முதலியன உத்தரபன்மாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயராத வீடத்திற குழந்தையைச் சோடப்கருங்குரியை உத்தரபனத்தினின் செயலவேண்டியது நாமகூடனமாதலின், தக்கனென்றவழித்தனனென்றா அது பெயரிடுதலிற் செய்யுங்குரியை அதன்பின்னா நான்காமாதத்திற் சந்திமித்ததலும், ஆராமாதத்தில அனப்பிராசனமும், பதினமூன்றாமாதத்திற் சவுளமும், ஐந்தாம்குடத்தில உபநயனமுமுதலியனவாம் பிரவாசப - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல, உபநயனம் - பரிசுவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குகுகியை (கஉ)

வெள்ளணி யணிந்தநாட டொடகுகி வேந்தாகேரன

பிள்ளையைக் குறித்ததற் மாதி பேணியும்

விளந்தல கண்டிலன் விழும் வெட்டிணி

தெள்ளிய வாண்டுபன னிரண்டு சென்றமே

(இ - எ) வெள்ளணியணிந்த தினமுத்தற்கொண்டு ராசராசனாகிய வல்லவன் தன் புத்திரனைக் குறித்துத் தரும்முதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங் கொடியகோய்கள் நீங்குதலைப் பார்த்திலன் (இவ்வகையாகத்) தெளிந்த பன்னிரண்டு வருடங்கள் சென்றன ஏ - று

வெள்ளணியணிதல - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது இது முனவிளக்கப்பட்டது (கக)

வல்லவன் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவா

வெள்ளையிற் பொருளெல்லா மிழந்து வெள்ளுட

லலலொடு பகலருந தவத்தினை வரடியுஞ்
செசலலச்செய மகனபிணி நீரக கண்டிலேன.

(இ - ள்) வல்லவராசன தன் மனைவியை விளித்துச்சொல்கின்றான் கணக
கில்லாத பொருண்முழுவதையும் (தானத்தருமங்களாற்) போகக்கூக்தும், இரவுமபக
லும் அரிய தவங்களால் என்னுடைய தேகமிளைத்தும், துன்புசெய்கின்ற மகனுடைய
பிணிகள் போகக்காண்கிலேன (இளியாதுரெயவது) ஏ - று (௧௪)

மறறுள பொருளகளு மாயு முனமக
ஊறறிருந தன்னெனி லொழியக கொண்டுபோ
சறறினித காழககலை யெனனத தையலாள
பெறறவத தினத்தினும் பெருநதுன பெயதினா

(இ - ள்) மிகுதியாகவுள்ள பொருள்களும் ஒழியுமுன்னா, மகன (உன்பால்
அனபு) உறறிருநதானுயின (அவனை யிருநது) அகலக்கொண்டுபோவாயாக சிறி
தும் இனிககாலநாழககவேண்டாமென்று வல்லவராசன கூற, கமலையென்பவள (அப
புதல்வனை) ஈனற அககாலத்தைக்காட்டிலும் பிகக வருததம்மடைந்தாள ஏ - று (௧௫)

வேறு

அனனே வனனே மன்னவ நெஞ்சுத தழலாகி
யெனனே வானே லென்னினிச செயலே நெனநொநது
கொன்னேய கொண்ட மைந்தனை வல்லே கொண்டாவா
மின்னே யனன னுண்ணிடை வாட வெளிக்கொண்டாள

(இ - ள்) ஐயோ! ஐயோ! அரசன மனதிற கோபாககினிகொண்டு என்னை
நோவானுகில இனி யாது செயருவேன்? என்ற வருநதி அசமபொருந்திய நோ
யைக்கொண்ட புத்திரனை யுடனே கொண்டு, ஆ ஆ மின்னலையே நீகாத் துண்ணிய
இடையானது ஒசியும்படி (கமலையென்பவள அந்நப்புரத்தினின்று) வெளிக்கொண்டு
சென்றாள் ஏ - று

ஆ ஆ இரக்ககருமிப்பு (௧௬)

பறறா யாரே பண்டுசெய நலனுழ படாகாலை
புறறா யாரே யோங்கிய தீயு முறுகாலை
யெறறே வெனன விரங்கலி நெனநு மிடாராதப
பெறறே னல்லாற காபபிலை யெனறே பெயாகுறறாள்.

(இ - ள்) பூவத்திறசெயத நலனுழின்பயன வனருங்காலத்திற சததுருக
ளாயுள்ளோ யாவா? மிகுதியாகிய தீயுழின்பயன வருங்காலத்தில் நடபாயுள்ளோ
யாவா? எற்றேவென்று கவலவதினால என்னவரும்? வாமபாகத்தில் உமாதேவியாரா
யுடைய சிவபெருமானையலவாமல ஆதரவினநென்று கருதிச சென்றாள் ஏ - று

வெள்ளிடை நீந்திக கலலத ரதக மிகுபெயத்தோ
துளளாறு மாவின கண்டென வேரடிசு சுரநீர்தக
கள்ளாகள சூழநது நிலலென வாரத்துக கலனகொள்ளை
கொள்ளவுள வாடி மெனமெல வேரூரா குறுகுறறாள்.

(இ - ள்) (கண்டோர் இவன் அழகினர்) செவவேனோ! மதவேனோ! திருமாலோ! என்று சொல்லுமபடி தக்கனானவன் மிக்கவொளியாவயநத் அழகுடையவனாகி அவயவங்கனெல்லாம் விளக்கமுற, நல்ல தாயாகிய கமலையென்பவன் இருகண்களும் ஆனந்தக்குமபடி (அவனைப் பனமுறை) பார்த்து (இருகரங்களாலும்வாரி) எடுத்து (மாப்புடன்) அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமீநாந்து, மனமுருகிய ஆசையாலாகிய இன்பக் கண்ணீரொழுகுமபடி உடலபூரித்தனள் ஏ - று

காமனென்னும் வேனெனினு மொக்குமாதலின் அஃதிருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை முருகன் - சிமகுமாரன், செவவேனென்பபடுவோன் காமன் - மானமகன், கருவ்வொன்பபடுவோன் (உ௬)

நாயகன் முனிவா லன்றே நாமிக்ருப் போதப் பெற்றுத் தூயவ றொருவன் மெய்யிற றேனறிய காற்றான மைந்தன் றீயவன் பிணியி னீங்கிச் சிறந்தன னென்று மாது மேயதன் னிறைபால் வைத்த வெறுப்புவிட வெந்திட டாளே.

(இ - ள்) என கணவருடைய கோபத்தாலல்லவா நாமிக்ருடையபெற்று புனிதமானவனொருவனுடைய தேகத்திலுண்டான காற்றினால், மகன் தனது கொடிய வலிய பிணியினின்று விலகிச் சிறப்புறனை ' என்று, கமலையென்பவன் பொருந்திய கணவனிடத்தில வைத்த வெறுப்பையொழித்துக் களித்தனள் ஏ - று (உ௭)

அச்செய என்கரி னுள்ளா ரனைவரு மறிந்து நானு நச்சியின் னடிசி லாடை நல்கவேறு மிருக்கு நாளிற கச்சர வணிகத் வெண்டோட கண்ணுதல் பூசை யாற்றும் பொச்சமின் மறையோன் பாத மிருவரும் போற்றி னாரே

(இ - ள்) அக்காரியத்தை அநந்தரவாசிகள யாவருமுணர்ந்து தினந்தோறும் வீருமபி இனிய அன்னமும் ஆடையுக்கொடுக்க (அவற்றைப்) பெற்று (உண்டிடுதலி) வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில, கச்சாகப்பாமபீனயணிகத் எட்டுத் திருப்புவகையுடைய நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்யும் பொய்யமையிலவாத் (ஆதிசைவ) வேதியருடைய பாதத்தை இருவரும் வணங்கினார்கள் ஏ - று

கண்ணுதல் - அனமொழித்தொகைக் காரணப்பெயர், சிவபிரான யுணர்தியது சிவபெருமானைப் பூசிக்குமவேதியென்னவே ஆதிசைவவேதியென்றாம்(உ௮) குருபரன் கருணை கூர்ந்து கோத்து நீக்கை யாற்றி நிரும்பக் கணேச ருணமை நிகழ்த்துமெட டெழுத்தை யோதி மருவுறக் கணிக்கு மாறும் வகுத்தனை வகுத்த வாரே யிருவரு மனுவை யெண்ணி யிருந்தவ மினிது செய்தார்.

(இ - ள்) குருசிரேடன கிருபையிருந்து குற்றமற்ற சிவநீக்கைசெய்து, மலரகிராகிய கணேசப்பெருமானுடைய உண்மையைக் கூறும் எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரத்தை யுபதேசித்து, (அதனைப்) பொருளுதமாறு கணிக்கும்வகையையுங் கூறினான் (அவன்) கூறியவகையே அவலிருவரும் அமமந்திரத்தைக் கணித்துப் பெருந்தவத்தை இனிதாகச் செய்தார்கள் ஏ - று (உ௯)

வருந்துமெய்த தவத்தி னூக்கு வரந்தர வரத் தெண்ணி முருகதுழ முறுவன் மாது முன்னுற முன்னர்த் தோன்றித்

திருநீலி-வாங்க ணலிச் சின்னதபிற் றிறம்பாப் பத்தி
பெருநீலி-தக்கன் முன்னப் பொறுதத் தோன்றி நின்றார்.

(தி - ஈ.) வறகுத்தின் த உண்மைத்த மூடைய அவர்கட்டுக் கணைசப்பெரு
மாள் வரமருளுமபடி திருவள்ளக்கொண்டு, முருந்தையொத்த பல்வரிசையையுடைய
சமைய்யென்பவனுக்கு முன்னே பொருத்தமபடி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருந்த
மாகிய வறகுகளைக்கொண்டு, மனதில் அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தகீசனுக்கு
முன்னே அருபெருப் (பின்னாப்) பிரசன்னமாயினா. எ - ரு

மூர்த்து - மயிலிறகின் அடி.

(100)

திருமுழந் தாளிற் செவகே மொருபதம் வைத்த கோலத்
தொருமருப பிரண்டு காது முக்கணு நான்து தோளும
பொருவிலபொன் னுடையு மேனைப் பொலங்கலம் பலவுந் தோன்ற
விருவருக் கரியா னிறப் வினைவிழி மலரக கண்டான்

(இ - ள்.) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாதத்தைப்பொருந்திய திருக்கோலமாகிய ஏறதைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிகளும் மூன்று வயிர்களும் நான்குதோள்களும் ஓடபிலவாத பொருளுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுக தோன்றப்படும், (பிரம்மன் திருமாலென்னும்) இருவருளையும் ஆரம்பப்படாத கணேசபெருமான் நிற்க, (தக்கன்) இருவயிதிகளும் மலருமபடி தரிசித்தனை ஏ - மு.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம்.

(கூடு)

அச்சமு மன்பந தோன்ற வடியினை பணிந்து சூழ்போர
துச்சியிற் கரவக ளேற வெளிவிழி யருளி தாழ
விசகவ ரூப னுன விநாயகப பெருமான தனை
முகசக முழுதும் போற்று முதலவனைத் துதிககன றுனல்.

(இ - ஂ) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விராயககடவுளுடைய) திருவழகனை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, கரவகன சிரமிசை யேறவும், பிரகாசிக்கின்ற கண்களிலிருந்து (ஆரத்த) அருள் யொழுகவும், விசுவரூபராகிய விராயகப்பெருமானென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள வெவ்வேறான துதிசெய்யும் முத்தகடவுளை (பின் வருமாறு) துதிசெய்யலாயினன் எ - று

விச்சுவரூபன் - உலகரூபி. முச்சகம் - சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்கள். முதலவன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற் பணியத்தக்கவன்.

வேறு.

வேதகா ரணனுநீ வேதமோர நான்குநீ
பாதமோர நான்குநீ பதங்களோர நான்குநீ
பேரதலை மலைமார் புவனகா ரணனுநீ
நாததின் பெருமையை நயிலவல லாரெவர்.

(இ - ஷ்.) கேதகாரணாகுத் தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களுக் தேவரீரே! நான்குபாதங்களுக் தேவரீரே! நான்கு பதங்களுக் தேவரீரே! காலம் கடவ வகை பொருந்திய பூமிலாகிய விவற்றிற்குக் காரணாகுத் தேவரீரே! ஈதனே! தேவரீரே! உயர்ந்த பொருளையச் சொல்லவல்லவர் நான். ஷ - று.

பாதுகாத்தல் + கரிமம் இரிமம் யோகம் ஆகும். மற்றவை வெளி. (கக).

புராதனப் பொருளுநீ புறம்பினு முஷ்ணினும்
விராவுமெய்க கரியுநீ மிகுமுப் பிடதநீ,
சராசர வருவுநீ தத்துவ முழுதநீ
பராபர நினதியல் பகரவல லாரெவர்.

(இ - ன்.) பழமையாகியபொருளுந்தேவரே!, புறத்திலும் அகத்தினுக்கல்லத்
உண்மையாகிய சாட்சியுந்தேவரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரே! சராசரங்
களினுநுமருந்தேவரே! தத்துவங்கள் யாவுந்தேவரே! பராபரனே! தேவரீருக்கிய
இயற்கையைச் சொல்லவல்லவா யாவா? எ - று

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும் அவற்றின் ஈசாவாசியமுதல்
முகநிகோபநிடத மிறுதியாக நூற்றெட்டுச் சிறந்தவைவென முற்காலத்துத் தொகுக்கப்
பட்டுள்ளன அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையார தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு
வருகிறார்கள் (௩௬)

‘மூவாகா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச் சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதரு டெளியவல லாரெவர்.

(இ - ன்.) மூவர்களுக் காரணருந் தேவரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீ
ரே! மூவகை யுலகங்களுந்தேவரே! சொல்லுகின்ற முச்சடாகளுந்தேவரே! மூவ
கையுயிரகளுந்தேவரே! மூவகை யுருவமுந்தேவரே! தேவனே! தேவரீருடைய
திருவருந்தை தெளியவல்லவா யாவா? எ - று

மூவா - பிரமண விண்டு உருத்திரன் மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம்
துணைகாரணம் நிமித்தகாரணம் மூன்றுலகு - சுவாக்கம் மத்தியம் பாத்ஸம் முசு
சுடர் - சூரியன் சோமன் அக்ஷி மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானசுலா பிரளயாகஸா
க்ஸலா இவருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவா விஞ்ஞானசுலரும், ஆணவகனம்
மலங்க ளிரண்டையுடையவா பிரளயாகஸரும், ஆணவகனமமாயை பெண்ணு மூம்
மலங்களையுடையவா சகலருமாவா மூவகையரு - தூலவுரு ரூக்கும்வுரு காரணவுரு.

இரகதிரி யங்களி னிசையதி தெய்வரீ
யிரகிரன் முதலிய வெணாடிசைத் தேவரீ
யநதிரண் பகலுநீ யறுவகைப் பருவரீ
யெந்தைநின் னுருவினை யியம்பவல் லாரெவா,

(இ - ன்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அகிதெய்வங்களுந் தேவரீரே!
இந்திரன் முதலிய எட்டித் திக்குப்பாலர்களுந் தேவரீரே! அந்நியும் நடுப்பகலுந் தேவ
ரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச்
சொல்லவல்லவா யாவா? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - காற் கூடிர் முன்புளி பின்புளி இளவேனில் மூது
பெண்பெண்பன

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
பொகிரி யொகிரி புலவருல் லாரநீ.

சாகர மேழுநீர் தவ்வரைக் குலமுநீ
காக்கின் னாழமலர் மருவவல் லாரெவர்.

(இ - ன்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருணுந் தேவரீரே! வெளிச்சமும் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே! தேவன்ன் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களுமும் தேவரீரே! விசாலமான மலைத் தெருகுகளுந் தேவரீரே! ஆகாயரூபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமனையைப் பெருகுந்தவல்லவர் யாவர்? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன். சாகரமேழு இவை உவாரி நன்னீர் பால் தயிர் கெய் கருப்பஞ்சாறு தேனெனப் பவற்றையுடையவை (௧௭)

அறைபிர மேயநீர் யப்பிர மேயநீர்
பறையும்பா வணையுநீர் பாவனா தீதநீர்
நிறைபரப பிரமநீர் நிலமுத லைதநீர்
யிறைவநின் னருளிகளை யெய்தவல் லாரெவர்.

(இ - ன்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அப்பிரமேயமுந் தேவரீரே! சொல்லத்தக்க பாவணையுந் தேவரீரே! பாவனாதிதமுந் தேவரீரே! நிறைந்த பரப்பிரம முந் தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந் தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளையுடைய வல்லவா யாவர்? எ - று.

நிலமுதலென்து மண நீர் தீ காற்ற ஆகாயம் பிரமேயம்-அளவிடக்கூடியது.

மிருதநீர் புராணநீர் வேறுபல் கலையுநீர்
வருணமோர் நான்குநீர் வனமுப வனமுநீர்
தருவொடு கொடியுநீர் சகலசெந் துககணீர்
யொருவநின் னன்னிய னுணரவல் லாரெவர்

(இ - ன்.) மிருதங்களுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப் பட்ட பலகலைகளுந் தேவரீரே! வருணங்கள் நான்குந் தேவரீரே! வனங்களும் உப வணங்களுந் தேவரீரே! மரங்களுந் கொடிகளுந் தேவரீரே! சகலசெந்துகளுந் தேவரீரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவா யாவர்? எ - று.

மிருதி - தருமதூல பதினெட்டு. அவையாக்கினோ பெயரானவின்ன்கும். அவை மது அதிமிர் ஒளிதம் விட்டுணு யாஞ்ஞவற்கிய முதலியன புராணங்கள் - மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு கலை - அறுபத்தான்கு வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமண அரண வசியன குத்திரன் (௧௮)

காமமா திகளுநீர் கடுமபசி தாகநீர்
நாமநித தினாயுநீர் நருவினோ தககணீர்
யேமமார் பொறையுநீர் யினபநீர் துனபநீர்
வரமனே நின்மீழன் மதிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ன்.) காமமுதலியனவன் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசிபுத்தாகமும் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்தினாயுந் தேவரீரே! சிரிக்கத்தக்க அற்புதங்களுந் தேவரீரே! இயம்பொருத்திய சாந்தமும் தேவரீரே! இன்பமும் தேவரீரே! துன்பமும் தேவரீரே! காமனே! தேவரீருடைய திருவடிவையத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

காமாதிதன் - காமம் குரோதம் கோபம் மோகம் மதம் மாந்தரியம், வாமன் அழகுடையவனென்றும் குறுகிய வடிவுடையவனென்றும் பொருள்படும். (சு1)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செல்வநீ வறுமைநீ
வெருளுநீ தேற்றநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவரின் குணங்களைக் குறிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ன்) அறுகிரகமுந் தேவரீரே! கோபமுந் தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந் தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரிதநிர்மலத் தேவரீரே! மயக்கமுந் தேவரீரே! தெளிவுந் தேவரீரே! வேறெவையுந் தேவரீரே! ஒவ்வொன்றாகத் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணங்களைக் குறிக்கத்தக்கவா யாவா? எ - று (சு2)

புண்ணிய தலங்கண் பொருவீரீர்த தங்கண்
வண்ணமூத திகளுநீ வரததரும வள்ளன்
பண்ணியம் பலவுநீ பரமதப் பொருளுநீ
யண்ணலே நினசெய லறியவல் லாரெவா.

(இ - ன்) புண்ணியதலங்கண் தேவரீரே! ஒப்பிலலாத தீர்த்தங்கண் தேவரீரே! அழகிய மூர்த்திகளுந் தேவரீரே! வரங்களை யுதவும் வள்ளல் தேவரீரே! பல பண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறந்த மதத்தின் பொருளுந் தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயல்களை யறிய லெவ்வா யாவா? எ - று (சு2)

செயவினை முதலுநீ செயப்படு பொருளுநீ
செயவினைத் தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய
னுய்வகை யவரவாக் குதவவல் லவனுநீ
மெய்வவாய நினதிபல விளக்கவல் லாரெவா.

(இ - ன்) செய்கின்ற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகின்ற பொருளுந் தேவரீரே! செய்கின்ற வினைத்தொழிலுந் தேவரீரே! (அவரவர்) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவர்க்கு உயவகையாகக் கொடுக்கவல்லவருந் தேவரீரே! மெய்மையில் வல்வவரே! தேவரீருடைய உண்மையியல்பை விளக்கவல்லவர் யாவா? எ - று.

வினைமுதல் செயப்படுபொருள் வினைத்தொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய், செயப்படுபொருள், [வினைமுற்று] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (சு3)

குணமொடு குறிபல கொங்கைகொள் ளாரென
னணிமலா மணமென வாக்கையி னுயிரெனப்
பணியுயி ரறிவெனப் படிநுமத் துணிதன்
கணபதி நினைதியல் காணவல் லாரெவரே.

(இ - ன்) அறுகிய மலரும் மணமும்போலவும் உயிருடையருமப்பலவும் பணிகளின்ற உயிருமுணர்வுந் போலவும் விளங்குகின்ற அத்தவிதமாயிற் கணபதி படிநுமனே! தேவரீர் குணமும் குறியும் பலவகைக் கொங்கையிற் கொடுத்தினைத் தேவரீருடைய இயல்பைக்காண வல்லவர் யாவரே? எ - று.

தூதிவீதம் - இரண்டின்மை. (சு4)

நன்றுதோத இம்மல் கியம்பிய தக்கன்மு
கயி நுதன் அருவமே நான்மறை பாளனு
மன்றநெர் காட்டுபு மதமழைக் கயமுத
குன்றுநின் றுதிகளுக குவந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்.) என்று பலதோத்திரங்களைக்கூறிய தக்கனென்பவனுக்குமுன்னே, மதநீலாச்சொரியும் குளிர்த் தயானைமுகத்தையுடைய விராயக்கடவுள் நனமைபொருத்திய தருவமே நான்குவேதங்களிலும் வல்ல முற்கல முனிவராகப் பொருந்தக் காட்டி, நீயுரைத்த உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்ந்தோமென்றனா. ஏ - று.

காட்டுபு - செய்யு ளன்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். காட்டி யென்புபொருள். (சுரு)

தம்பிரா னருளலுந் தக்கன மீட் மெபனிர
தெம்பிரா னடியனே னிலலினென முருவுமுற
றும்பரரா புகழுகர வேராகுகிரான வாழுமா
நம்பிரான் றருகென நாதனு ரோதுவரா.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விராயக்கடவுள் அருளபுரியவுந் தக்கன மறுபடியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன கிரகத்தில அட்டலட்சுமிகளும் பொருந்தித் தேவர்களும் புகழமுபடி மேம்பட்டு யான வாழும் வகையாக வரந்தருக. நம்பிரானே! எனவேண்ட விராயக்கடவுள் திருவாயமலாதருளுகினுரா ஏ - று.

வேறு

முக்கல் னெனுமபெயா முனனெம மாறபெறுந்
தக்கவ னவனுருச சாராத நமமுடைய
மிககலிவ் வருவுகாண விளம்பு மன்னவன்
பொக்கமற றெமதடி பேரறறும பத்தியான.

(இ - ள்.) முற்கலனென்னும் பெயரைப் பூவத்தில் எமமாற்பெற்ற தக்கன னுடைய அவனுடைய உருவத்தைச்சாராத நமமுடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவினைக் காண்பாயாக. சொல்லிய அம்முற்கலமுனிவன் பொயமமையினி எமமுடைய திருவடியைத் துதிசெய்யும் பத்தியுடையவன். ஏ - று. (சுஎ)

பொக்கம் - பொய்மை.

அவனுயிர நமக்குரு வான பெற்றியா
ஸஸனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றுவா
னவனுரு வாகியு மலித்ததுக காட்சியை
யவனுருக் காமறினின னரிட்டந திராதனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால், அவனுருவமே நமதுருவென்புதனைத் தெளிவிக்கும்படி அவன்வடிவமாகியுக் காட்சி யாகக்கொடுத்தோம். அவன் தேகத்தினின்ற தோன்றிய காமறினும் உன்னுடைய தயாராகத் திகழ்கினும். ஏ - று. (சுஆ)

அவன்வான் றனைச்சர னுடைத் திக்கேள்
தெனவா திழையெவந் தீர்ப்பு வாதுயர்

பொன்னக ராசேனப் பொன்னைப் போகென்
முன்னவன் மறைந்தான் முடிசொள் வீமனே

(இ - ன்.) தக்கனே! அம்முற்கலமுனிவனைச் சரணமடைக்கடனே. (அவ்
னே) உன்னுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களை யெல்லாம் கிறைவுச் செய்வான். (அத
னால்) உயாவாகிய பொன்னகரத்திற் கரசனாகிய இதிரனைப்போல விளங்குவை.
செல்கவென்று திருவாய்மலார்தருளி முறப்பட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் ஆதர்த்
தான் மாயினர் கிரீடமணிந்த வீமராசனே! (என்று விசுவாமிததிர முனிவர் அவனு
டன கூறினா) ஏ -று (சுக்)

தக்கனபிணிநீங்குபடலம் முறறிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கட்டுநீங்கு

முக்கலர்தக்கனாக் குபதேசித்தபட்டம்.

கற்றைச் சடிவத் தேரம்பன காட்சி கொடுத்து மறைதலொடும்
பெற்றம் பிரிந்த கனறெனவும் பெறுந்தாய் பிரிந்த மகவெனவும்
பற்றும பொருள்கைப் பெற்றிழந்த படாகூ வறுமை யானெனவுஞ்
சற்றுந் தரியா துளங்கையத தக்க னிலமேல் வீழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ன்.) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து
மறைந்தவுடனே, தக்கன பசுவைப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த
பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்ப
மிகக் வறுமையானபோலவும், சிந்திப்பொழுதுக தானாமல் மனங்கரையப் பூமியின்
மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான். ஏ -று (சு)

சென்ற திசையை யெதிரோகருந் திசைக டோறுந் தூரீஇச் செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற் கிடந்து புரண்டலறு
மன்றல் கமழ்ந்த முடிமிலைந்த மாலை யெனவே மலர்ந்ததுணாக்
கொன்றை மரத்தை யெதிராவணாகருந் குறுகித் தழுவி நனிமோககும்

(இ - ன்.) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரோபார்ப்பான், திசை
களிலெல்லாம் தேடிச்செல்லுவான், கணேசப்பெருமான நின்று அதக்கிரகஞ்செய்த
விடத்தில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனையிற் திருமுடியிற்கட்டிய திரு
மாலையைப்போல மலர்ந்த மலாககொத்துக்களையுடைய சென்றைமரத்தை யெதிரே
பணிவான்; கெருகி (அதனை) தழுவி மிகவும் மோப்பான்.

காளைச் சுரும்பு நறைபருகுந் கமலத் தட்டமே புள்ளிநீழே
வானைக் கயமே யகன்மலிகளே மாட நிராயே தபோதகை
பானைக் கமுகே மடற்பனையே பயிலு மன்றிற் குருகினே
தானைக் கருதார்த் கருளாத சாமி யாவும் கண்டிசே.

(இ - ன்.) இழைபூவமுடைய வண்டிகள் தேனைப்பருகுந் தாமரைத்தா
கமே! பற்றைச்சாதினே! வானிலிகள் பொருளினிற் கயங்கினே பொருளிய

தேவர்தகம் - கருமபுரா ஆகனறில் - ஆணன்றில்.

இப்பன் மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகமபெற றீடுன்று.

செய்ய தளிராக கரங்குப்புந தேவனுடிபோன மலர்ததெனப

(இ - எ). எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த திருபாமுகத்தையொத்த மூகத்தினைப் பற்றிருக்கின்றீர்களென்ற, கொடியாளைகளின் கால்களைப் பணிவான், பிரசன்ன (இறைவா) திருவுருவப்போல நீற்றிற்றுத்தென்று சிவந்தள்ளிகளாகக் கூப்புவான்; தன்கெஞ்ஞாய திருவடிமுதல் மலராததுளதென்று தேன்கொண்டதாழைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிப்புவான் எ - று (க).

யெழுபே ராவ மந்தரத்தா லிலகு மருளா ழிபைககலககி

குழுவா தரிசுக்கு முக்கலனா கோதி விடுகளை சென்றித்தான.

(இ - ன்) மெழுகானது பொருங்கிய தீயிறப்பட்டார்போல (மனம்) இன்கி, உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுதினற பேரொலியையுடைய மகதந்தி னால், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கடலைக் [கடாடாது] கலக்கி மிகக் ஆனந்தமென்னுரு சுவ்வையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பானஞ்செய்து, மாணாகா கூட்டத்தைச் சாக்கும் முற்பலமுனிவருடைய குறையிலலாத ஆசரிவத்திற்போயச சோந்தனை (தக்கனென்பவன்) ஏ - று (கு)

தேவ தேவன ஸ்ரீராமாயைச் சிறப்ப வுணராத வருத்தவத்தான

தூய்மை வேறு கதிரவனபோற பொலிமுக கலனை யெதிரகண்டான.

(இ - ஈ.) கெடுதலல்லாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையு மிகுதியு ஁த்துதல்களினு தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படக்கெரிந்த, அருந்தவந்தினு ளும், பொருத்திய யோசத்தின மிக்கவலிமையு ளும் விரும்பிய வருவாகலோக் கொள னத்தகவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுதூரியனைப்போல விளங்கும் முந்தஸ்துரிவனா தெய்திரோருட் ணன். ஏ - று (க)

ஆன்னை மீனை யவயவமுந் துலங்கச சிற்பந் தாழாமே

எனக்கு மலர்ச்சே வழங்குவீய் நயப்ப நேர்க்கி யெதிர்பணிந்தான.

(இ - எ.) நிலைபெற்றுக் கிருபையை யுடைய திருவிழிகள்தான் என்றும், தீர்மானம் மலாபோன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிகக் அழகும், நெருங்கிய பிற அவயவங்களுக்கும் விளங்க, சிறப்பித்திருப்பதற்குப் பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலாபோன்ற சிவந்த உய்யப்பாதத்தையும் விரும்பத் தரிசித்து எதிரோ வணங்கினன என - று (எ)

தண்டம் மெனலே விழுந்தபடி கதாயி நெனத்து கிடந்தெழுந்து யுத்த கொண்டன மழையின் விழிப்பொழிபுக கோண்ட யெனநெட மெயிர்ப்பெறி கொண்டு புரிந்து பரவாயைக் கொழுது நிற்ப வவனையெனின கண்டு பெருகன பினைவியநது கருணை கூர்ந்து முனிசெல்வன.

(இ - எ) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியின்மேலே நெடுநேர மிருந்து (பின்னர்) எழுந்து, மேகமழையைச் சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணியிலடையெய்து, பரவசனாகப் பணிந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிசெல்வராகிய முற்கலமுனிவர் அவனை யெதிரெய்தது மிக்க அன்பினையுடைய திருபைமிகுந்து என - று (அ)

வேறு

பெயர்நின்க் கிபாது பிள்ளைய பேணிவாழ் நகரம் யாது நயமுற மன்கதின் வேட்ட நனபொரு ளெதுசொல லெனறான் நயவுறு முனிவன் செஞ்சொற் றண்ணமிழ் துண்டு தக்கன்யாவ தீரக் கங்கைக் கூப்பி யனைக்கையுஞ் செப்ப உறறன்.

(இ - எ) பிள்ளைய! உனக்குப்பெயராகுது? விரும்பிவசிக்ரு நகரம்யாது? கணைப்பொ மனதிற்குநீய் நற்பொருள் யாது? அவற்றைச் சொல்கவென்றனர். கிருபைப்பொருத்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிரந்த அமிரத்த தைப்பருகி தக்கன் சொல்வனறு அழகியகைகளைக் குவித்து (அவாவினையியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன என - று (க)

வேறு

கெனெழுது கோலவளர் தேயங்குந் நாடம் பாணுபுரம் வாழ்பதிப் திகக்கணர் சாளும வாணுயார் நபுடைய வல்லவனென நறதை காணெழுது கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்

(இ - எ) தேனெழுது கோலங்கள் வளரப்பெற்ற கருநாடதேயம் - அதிசயமான வாழ்க்கை பாணுபுரம் - அப்பாதுபுரத்தில் அரசுபுரியும் மிக்க உயர்ந்த சிறப்புக்களையுடைய வல்லவராக எனினார் - தேனெசொரியும் அனந்ததையுடைய கமலை யென்பவன் வன்னுடைய நற்றாய் என - று.

நற்றாய் - நற்றாய்

(எ);

காட்சியெசுடு கண்ணுமுறை கேள்வியொடு காது மாட்சிபுரி வாக்கும் வனகுறள னாகி மூட்சிசெய்பெ ருமபிணியின் மூழ்கிமுடை நார நாட்செய்ப்பவ மாட்சிபாழுதே நாயடியே னுத்தேன்.

(இ - ள்) பனநிலையுண்டாய் விழியும், சொல்வதைக் கேட்டதுடன் உண்டாய்
கூடியும், மாய்ச்செய்தல்களின் பேசுதலுடையவாயும்கலக கொடிய, குன்னனாகி,
முன்செய்திற்ற பெரிய வியாதியில் அமிழ்ந்த முடைநாற்றம் வீசம்படி, பூவந்திற,
செய்தபயங்களை அடியேன பிறக்கையிலேயே யடைந்தேன் எ - று

குருடுஞ்செவியும் மூகைத்தனமையும் குறட்டனமையும் திராநோயும் உடைய
வலுயிருந்தேன் என்பது கருத்து (கக)

பன்னிருபி ராயமலரை பலவகைதி நதது
மின்னலொழி விப்பலென வெந்ததமுடயல வுபுறபு
பிணாழுனி வுறழி - லும பெற்றவளகொ ணாநதிக
கொன்னகரின வலாபலிகள கொள்ளுமொரு நாநின.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வபதுவராயிலுபலவகை மாநகங்களும (என்குள்ள)
துயரத்தை யொழியச்செய்வேனென்று, என தந்தைடாக்ய வல்லவராசன முயற்சி
செய்து, (அவை பயனறாமையின்) பிணாக் டகாபங்கொளவும, என்னுடைய தாயா
னகன் எனனைக்கொண்டுவந்து இந்நகரத்தில் உணமைதங்கிய பிச்சைவாங்கி (என
னைக்காத்து) வரும் ஒருதினத்திலே எ - று

பல்வகைத்திறமென்றது மணி மந்திர ஒளடதாதிக்களை (கஉ)

வீதியிடை நீயிரவர மெயயினெழு காரறு
லேதமுழு துமபரிய விவவுருவ னுனை
போதகனெரு நுத்தனமுள போகுகினமனு வெணாணச
சோதியெதிர் தோன்றிபெனைத தூண்டுகினை யுறநேன்

(இ - ள்) வீதியழியே தேவரீர் வருகையில, (தேவரீருடைய) தேகத்திலெ
ழுந்த காற்றிலை (அடியேன) துன்பமுழுதொழிய, இவ்வழிவையுடையவனேன்.
குருக்கொருவருடைய திருவருளாறிகுடைத்த மந்திரத்தைக் கணிக்க, சோந்சொரு
பியாகிய கணைசப்பெருமான பிரசன்னராகி என்னைகதூண்டலால் தேவரீரையடைந்
தேன் எ - று.

மனு என்றது அஷ்டாங்க மந்திரம் (கக)

மழுக்கமல மாலைமலி மோதகமு மேந்தி
வழுக்கறுத னுதுருவின வந்தவிதை பின்பு
மூழுக்கதும் திவவுருவின முறழியெதிர் சீனறு
செழுக்கமுடை யிரக்குமிதை வறகுமுரு வெொன்றே.

(இ - ள்) மழுப்படையும் தாமரைமலர் மாலையும் மிக மோதகமுந்தர்க்கி,
குறமற்ற தன்னுருவான எழுந்தருளிய கணைசப்பெருமான அதன்பிணா, தேவரீ
ருடைய இவ்வருவ முழுதான முற்றப்பெற்று எதிரே நின்றனா (ஆதலின்) கல்லொ
ருத்தருடைய தேவரீருக்கும் இறைவராகிய விராயகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவ
தொகுந்தேயாம். எ - று.

சனாத இதில் ஆதி ஆறனுருபு 'ஆறெருமைக் கதுவமாதவும் - பன்
மைக் கதுவமுதபாம்' என்பது குத்திரம் (கச)

இதரகைய தம்மருளி னால்கில் லாழ்வு
மேதகையினை வுற்றனன்வி திக்கருகின் கல்கப

பத்தியும் எரித்தருள்க வென்று பணிந் தானப்
புத்திரனை நோக்கியுயர பூசரன்வி ளமபும.

(இ - ள்) அதன்மையாகிய (சிறப்பியுடைய) தேவரீருடைய திருவருளால் உலக வாழ்க்கையையுடைய விருமபினை திருவிழிகளாற் கிருபைநீத்துப் புகுத்திமையையுந் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தக்கண) வணங்கினான். அச்சிறுவனாகிய தக்கணசிறந்த முக்கலமுனிவர பார்த்துக்கூறுகிறாரா எ - று

விழிகருணை - கிருபாநோக்கம் பூசரன் - பூலோகதேவன், அந்நன்ன். ()

வேறு

நீயே பெருமபாக கியமுடையை நீயே யுடம்பின் பயன்பெற்றேய்
நீயே வேண்டுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைதவத்தோ
னீயே முக்கண விநாயகனபா நிகரி லாக வன்புடையை
நீயே முற்றத் துறந்தோனு நீயே சீவன் முத்தனுமே

(இ - ள்) நீயேமிகச் செலவுகளைப்பெற்றவன் நீயே (மாதா) தேகத்தாலாய பிரயோசனத்தை யடைந்தவன், நீயே செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து முடித்துக்கொண்ட நிறைத் தவத்தையுடையவன், நீயே திரிநேத்திரவகையுடைய விநாயக கடவுளிடத்தில ஒப்பில்லாத அன்புடையவன் நீயே முற்றத்துறந்தவனும் நீயே சீவன் முத்தனுமாயினான் எ - று (கக்)

தேவ வருட மாயிரம்பின் செல்ல வரிய தவமுடித்தும்
பாவ மகலத் தியானித்தும் பல்வேறு பணிபுரிந்து
மேவ வெனக்குத் தெரிசனந்தா ன்ந்தா னிலலை யிமிசருப்பபு
பூவ ரித்தித் தொடைவேயந்த பொலம்பூஞ் சடிவத் தேரம்பன்.

(இ - ள்) ஆயிரத் தேவவருடங்கள் கழிபத்தக அருந்தவஞ்செய்து முடித்தும், பாவமொழியும்படி தியானஞ்செய்தும், பல்வேறு வகைப்பட்ட பூணிவிடைகளைச் செய்தும், நீங்காரஞ்செய்யும் ண்டென்பொருந்திய அழகிய கொணரைமலர்மாலையணிந்த அழகிய பொன்னிறம்பொருந்திய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் எனக்குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுத்தானிலான் எ - று

மாதாவருடம் ஒன்றுகொண்டது பிதராகட்கோ தினமென்றும் அவவகைய தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவாகட்கோ தினமென்றஞ் சொல்லப் படும. அவவகைய தினங்களாலாய வருடத்தைத் தேவவருடமென்பா (கன்)

வேறு

மூவாக னுலகத் தார்க்கு முத்கொழில் புரியு மாபோன்
மூவாக டமக்குத் தானே முத்கொழில் புரியா நின்ற
மூவாகண் முதல்வனு முதலிலா முதல்வன் பாத
மூவகைக் கரணத் தானு முயங்கினை நியையா ரொப்பார்.

(இ - ள்) (பிரமனாதி) மூத்திகள் மூவரும உலகத்தாருக்கு (சிருட்டிமுதலி) மூத்தொழில்களைச்செய்யும் வகைபோல, (அப்பிரமனாதி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சிருட்டிமுதலி) மூத்தொழில்களைச் செய்கின்ற திரிமூர்த்திகளும்கூடிய ஆதியில்லாத மூத்தவராகிய திணைப்பெருமானுடைய திருவடிபுய முன வரக்கு காயமுன்னுதி.

கூர்ணங்களாலும் (முறையே) எடுத்தது துதித்துப் பணிநதனை. உனக்குச் சமான ஸ்கலர் யாவர்? (ஒருவருமில்லா) எ - று

மூவர்கள் - பிரமண விண்டுஉருத்திரன். முததொழில்-ஆகக் காத் தல அழி த்தல். மூவகைக்கரணம் - மனம் வாகு காயம் (சுஅ)

அந்தணாக கழலின் வண்ண மாசியோ குழப்போராக கெல்லா மந்திர வண்ண மான வவளென் கண்ணுற ருங்குன முந்தறத் தோற்றிக் தெல்லா மொழிந்தனை யுதவுங் கைமமா நெறதெனத் தழுவித் கொண்டங் கிலகுட ஹைவந் திட்டான

(இ - ள்) வேதியாகளுக்கு யாகாக்கினியின் வடிவமாகி, யோகஞ்செய்வார் யாவாக்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதபிரான என கண்ணெதிரே பொருநதினது போல, உனமுன்னே பிரசன்னமானதை முடிவது கண்டினை (உனக்குயான) செய் யத்தக்க பிரதியுபகாரயாது 'எனது, (முக்கலமுனிவாதக்கணுடைய) விளக்குகின்ற உடலைத்தடவினா எ - று

வள்ளல - வரையாது கொடுப்போன எது - எது என்றதன் விகாரமென ருவது, தெலுங்குபாடையிலிருந்துவந்த திசைச்சொல்லெனருவது கொள்க (சுக)

அளவளா யிருந் தபினறை யக்கர மொன்றே யாகி வளமெல்லா மருளே 7 மபன் மந்திர கக்கன காதிற் கொளவுப் தேசிக் தெண்ணுங் கொளகையு மருளிச் செய்தா னிளவலைக் காணா னுட யெய்தினா கமலை தானும்

(இ - ள்) (இவ்வாறு) அளவளாவியிருந்த பிரகு, (மூக்கலமுனிவர்) எழுத் தொன்றையாகி எல்லா நலத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க வியாகப்பெருமானுடைய மந்திரத்தை, தக்கனசெவியிற்கொள்ளும்படி உபதேசித்தது, அதனைக்கண்ணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனா கமலையென்பவன் தன் புத்திரனைக் காணாதவளாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தன எ - று

அளவளாவல - கலந்தபேசல் முசலியன் "மந்திரம்" என்றதை "அக்கர மொன்றையாகி" என்றதால் ஏகாடக மந்திரமெனக் (உஉ)

வணங்கினனா முனிவன் பாதம் வழத்தின் விருடி நோக்கி யணங்களு யிவனு நீயு மருமறை யாநது மெட்டாக குணங்குறி கடந்த நாகுன் கொழியருட கிலங்க மாளீர பிணங்குபல விரையும வென்றீர பெறுவதென விளிமே வென்றான்.

(இ - ள்) முக்கலமுனிவருடைய கிருவடிப்பணிக்கு துதிசெய்தனை. முக்கலமுனிவர் (கமலையன்) பாதத்து, பெண்ணே 'இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய விரு வரும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குறிகள் கடந்த விராயக்கடவு ளுடைய மிக்க கிருவருளுக்கு இலக்காளிகள், துன்புசெய்யும் பலவினைகளையு மொழி த்தீர்கள், இனிப்பெறவேண்டியது யாதானது? என்று கூறினா எ - று.

வணங்கினனென்பது முந்தெச்சம்

(உஉ)

மந்திர மான வேக வினைநின் மகற்குச் சொன்னோளு

கிண்தயிற் கணிதது முற்றிற் றிகிரியொன றுருடடி மண்மே

விநதிரன முதலிலா ரெண்ண விநாகா சானும் வாழ்க்கை
தந்திடு மிறைவ னென்று சாறயின னிதுவு மேலேன.

(இ - ள்) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரத்தை உனபுதலவனுக்குப்பேச
சிகழ்சாம் அவன மனதாறகணித்து முடிப்பானுயின, பூமியின மேலே ஒரே சக்கரத்
தைச்செலுத்தி, இநதிரனமுதலிய தேவாகளும் (அவன போகத்தை) எண்ணுமபடி
வீற்றிருந்தரசாளவான தலைவனாகிய கணநாதப்பெருமான நலவாழ்வுதருவான் என்று,
மேலோனாகிய முககலமுனிவன் இதனையுக்கூறினன் ஏ - று (உஉ)

என்றுரை யாமெ வேலை யிலவகுவேல விமன முழநது
கன்று நோய முனிவன் மெய்யிற காறயினுள் முழுதுந தீர
வென்றுவல் வினாந்தே ரமப னவனெதி நோவற வனனுள்
நென்றுசெப தவமபா தென்னா சொல்லுவான் காதி மைந்தன.

(இ - ள்) எனவியயாறு சொல்லுகாலாதி, பிரகாசிக்கின்ற வேறபடை
தாங்கிய வீமராசனபணிகர, துன்புசெட்கின்ற நோயானது முககலமுனிவனுடைய
உடற்காற்றினுள் முழுதமொழியும, அக்காலத்தில் வீராயுட்குர்சில் அருளுகக்கெதிரே
மிக்கிய வீரானது பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனென்பவன் பூவத்திறசெய்த புண்
ணியம் யாது? என (விசுவாமித்திரமுனிவனா) கருடசு, காதிநாசன புதலவராகிய
விசுவாமித்திரமுனிவா கூறுகின்றார் ஏ - று (உஉ)

முக்கவர, தக்கனுககுபதேசசித்தாடைய முறயிறு

அ. 1. கிருநிந்தம் - உஉள

வல்லாளன் வேதவின் நீங்குபடலம்.

மந்தியுள் மலாரசுமுருகேசன் மழையிற பொழியும் பொழிவடுகத்
சிறது தேயந தனிலவளத்தாற் சிறந்த பலலி மெய்யுடாகதிவ
வந்த வசியன் கடையா னென்னும் பொயரா டனைகற்றி
நிறது மறியோ டறமபலவு மியுறயி யினிவ வாயுநாறில்

(இ - ள்) மந்தியுள் பாயசலாற புகளிலுள்ள செழியதேனைது மழையைப்
போலச் சொரிவிற சோலைமுருக சிறதுதேசத்தில, பவவளவகன்ற சிறப்புற
பலலி ரதத்தில் பிறந்த கலியாணனெனும் மெய்யுடைய எவ்வின தன்மனைவி
யாகிய கற்பனையுடைய இத்தமதியென்பாருடன பத்தருமக்களையுஞ்செய்து இனி
தாக்கவாழ்வாலத்தில் ஏ - று (உ)

இநது மதியென பாளவயிறயி வீட்டுந தொல்லை தவகருறையான்
மைந்த நெருவன வுதுதித தான வணிகன சால வினைபலவுரு
சிறதை மகிழ வினிதாறயிச செமடொன முதலாம பலபொருளு
ந்த நுளாக குளந்தழைப்ப வளித்து நாளும் வினைபுரிந்தான்.

(இ - ள்) இநதமதியென்பவன் வயிற்றில், தான் தேடிய பழையதவக்குறை
வினையுடைய புதலகனெருவன் உத்தனோன்றினன். (அதனால்) கலியாணவியை

மிக்க பலசெயல்களையும் மனங்கனிகுமபடி இனிதாகச்செய்து, செம்பொனமுதலாகிய பலபொருள்களையும் வேதியாகளுக்கு மனமடங்குமபடி தானஞ்செய்து தினநதோறும் நங்கருமங்களைச் செய்தனை எ - று (உ)

நன்று மனையி னலங்கரித்து நாணமுன றுன நறழினத்தி
லொன்றுக கணிதா வல்லவனென றுரைப்பத கேட்டு வல்லாள
னென்று பெயரிட டானவசிய னிருந்து தவழந்து நடந்தறிவு
துன்ற வெழில்சோ வல்லாளன் சுடாவென மதிபோல வளநாளில்

(இ - ள்) அவ்வைசியன் மிகுதியும் வீட்டில் அலங்காரத்தைச்செய்து மூன்
றாநதினமாகிய நாளில், பொருந்திய சோதிடாகள் வல்லவனென்று சொல்லக்கேட்டு
(அக்குழந்தைக்கு) வல்லாளனென்று பெயரிட்டான் (முறையே) உட்காரந்து தவழந்து
நடந்து அறிவடைய அழகு மிக்க வல்லாளன் பிரகாசிக்கின்ற தாவனயமான 'சந்திரன்
போல வளருங்காலத்தில' எ - று (ங)

வேறு

புறவின மலகிய பொன்னணி மாடஞ்
சிறுருட னூட்டிய செவவியி னீங்கிச்
சுருமலி ஸ்ரந்தந துன்ன வெழுந்த
விருளமலி சோலையி லெய்தின னோநாள

(இ - ள்) புறவின தொகுதி மிக்க பொன்னஞ்செய்த அழகிய மாளிகையி
னின்றரு சிறுவாக்குடன நீங்கி ஒருநாள வ்ளோயடலசெய்யுங்காலத்தில மகரமீன
கள் மிக்க மலாததடாகங்களை பொருந்த வளநாடு சேனாட்டுகள் மலந்த சோலையில
அடைந்தனை. எ - று

செவவி - காலம் சுரு - துமின துறல் - சேனாட்டு (ச)

நலங்குளா முனவியை நன்னாடு மாநீகா
ருலங்கொடு வைத்தொரு கொம்பின் னென்ன
யலங்கிய தீமடின் லாட்டி நறுநீத
னிலங்கலா துயப்பாணிச தேகத்தி யநன்றென

(இ - ள்) நன்மை விளங்கும் பூவ புண்ணியமடையவும், அவ்விடத்திருந்த
ஓர் உருண்டகலலைக் கொண்டுநீத வைத்து எகரங்கருகய விநாயக்கடவுளையென்று,
(அதனை) அஞ்சுகின்ற மலர்மாகிய நீராலிட்டிட்டு நல்லதேனுடன் பிரகாசிக்கும்
மலர்களாலருசித்து வணங்கித் துதித்து நீங்கினன் எ - று

ஒருகொம்பின்னெனது விநாயக்கடவுள் கயமுக்கெனது போப்புரிகையில்
அவன் எவ்வகையாயுத்ததானு மிறவாது வரம்பெற்றிருப்பது கருதித் சமதுவலக்
கொம்பைமுரித்தெரிந்தனரென்பது சரித்தமாதலின் (இ)

மறறைய நாளு மகாநாட் னேகிப்
பறழின் மலாபபசிய பந்தரு மிட்டி
முறழின் மென்ன முடித்தன னெனந
கறறமி லீவியை யாட்டரும் பூசை

(இ - ஈ) (அதனபின்னிட்ட) மறைந்ததினததுஞ் சிறுவர்களுடன் சென்று மனப்பற்றுடன் பசியமலர்களார் பந்தருமிட்டு முன்னாற்றசெய்ததுபோலவே வீணையாட்டாலாகிய அரியபூசையை விநாயக்கடவுளுக்குக் குற்றமில்லாது செய்துமுடித்தனன் ஏ - று. (சு)

வேறு

இன்ன வாறுவல லாளன் பூசையி யற்று நாளினி லோர்தினந தனனை நேரும காரின் வாழுவ த யங்கி ருமபதி நின்னுபோ யன்ன மாடும லாதத டங்கள் னிர்தது சிதன மாரநதுகார மின்ன ளாவிய சோலை யெய்திமி குஞ்சி ராகடா யேவினான்

(இ - எ) இநதவகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருளளில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வந்ததங்கிய பெரியக்கரசத்தினின்றும் புறஞ்ஞென்று அன்னங்கன் மூழ்கும் பூநதடங்கவா அழகுறாக குளிரச்சிபெற்ற மேகமும் மின்ன லுங்கலந்த சோலையையடைந்து, மிகச்சிறுவர்களை (தொழில்செய்ய) ஏவினான் ஏ - று.

பலர்கள் காவன நாட்டி னாபலா பலி யங்களி யம்பினா சிலாசெ முங்கனி யீட்டி னாசிலா தேம லாததொடை யாக்கினு ரலாசெ மும்புன னலகி னாசில ரானி னைநதுமுயத தாரசில ரிலகு சாந்தமு ரிஞ்சி னாசில ரின்ன ராயினா யாவரும்

(இ - எ) பலாபந்தலிட்டனா, பலாபலவரை வாத்திடங்களை முழக்கினா. சிலா செழுமைக்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா தேன் சொரியும் மலாமலைகள் தொடுத்தனா, சிலா மலாநாறும் செழிய நீருங்கொண்டெடுத்த கொடுத்தனா சிலா பஞ்ச கவியங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா வீளங்குவின்ற சந்தமனாதத்தனா, எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சேர்த்து) செய பவராளுகல. ஏ - று (அ)

நிறைக யப்பான் லாடி மெய்யிலவெண் ணீற்று பூசிவல லாளனு நறைம லாததாறு பால யத்தினை நண்ணி நாதனை யன்பினான் முறையின் மென ன லாட்டி வனாடுமு முங்கு மாலை யனிந்துபின் குறைவி லுண்டிக ணலகி யங்கை கு வித்தி னைஞ்சிமி ருந்தனன்

(இ - எ) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரினாழமுதி, உடம்பிறிறுவெண் ணீற்றினை (உத்தாளனமாக)பூசி, தேனெழுதும் மலாக்கால மிகருவிளங்குந் திரு வாலயத்தை யடைந்து விநாயக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீராலபி டேகித்து வண்டுகொலிர்கு மலாமாலையைச் சாத்திப்பிணை மிகுதியாகிய ந்வேத னஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கடப்பி வண்டியிருந்தனன். ஏ - று

வல்லாளன் ஸநானஞ்செய்து திருவெண்ணீறு சண்ணித்துத் திருவாலய மடைந்து அபிடேகித்து மலாமால்குட்டி ந்வேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து (க)

காலை புண்டியெர ட்செசி யுண்டிக டுநது வெங்கடிர சாயந்திடம் தேவலை யுக்கிர கத்தின் மைந்தாகண மேவு ருமைபி லீன்றவ ரால மென்னவ முன்று போயக்கலி யாண னுக்கதை வாராகணின் சில மைந்தனெம் மைந்த காககொடு சென்று மீண்டில னின்னமும்.

(இ - ள்.) காலைபுணவுடன் உச்சிககாலவுணவுமொழித்த, வெவ்விய கிரணங்களைபுடைய சூரியன் (மேற்கடலிற) சாயகின்ற(மாலைக்) காலத்திலும் பிள்ளைகள் வீட்டில்வராமையால், பெற்றோர்கள் விவகரணதப்பாலாக கோபித்துசென்று கலிங்காணனுடன் சொல்லுவார்கள் உண்ணுடைய நல்லபுச்சிறன் எந்தெனைய பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் இதுவகையில் வந்தானிவன் என்று (௪௦)

உனக்கு மைந்தனை நீபொறுக்கியொறுத்தி டாரியனில யாங்களை நினக்கு மின்னனு நபரிடிகுயறிஞ் சேலெனசென்று வாய் தனம்கொழுமபடை மன்ன ரொழி வீசுகு நிலையைக் காப்பி தனக்க யறவுக் கொட்டு வாமிது சரக மென்றுசொப்பரனா

(இ - ள்.) உன் மானுதிய வல்லாளனை நீ கண்டபடியாக (அவ்வாறு நீ) தன் முககாவிமுன் நாய்களோடு நகருக்கு மப்பாண்டாருமடி (முடி) (முத்த விநாந்து தெருவோம். அல்லது தீயை சித்தும் மெய்யுடையதகாங்கய சரசனாகருணா தரி, உன்னை இவ்விசாலமான கரம் ருபு புறக்கலேயோடடியுடையே தீத நச்சயமென்று வருத்தினார்கள் என்று (௪௧)

நகரு ளாரனை நோரு மிலைனை நைபொருது மொடியென வகனி லாவிய கோபபுராவின்னு கலசாசெய்திழ மிகவு நீளொரு கண்டமோது மென மோடு டா நியையப் புகரி லானிறை பூசையறவழி கதை முடியு மென

(இ - ள்.) நகரவாசிகளெல்லோரும் திய மையாக வருந முடிசொல்லும் வினாவில் மனதிலுண்டான கோ மனதுடற்றியுடிகள்கண்கள் செவெட்டண்டாக, மிகவும் நீண்டதோடு கோல்களாக நிகழ்கின்ற, குறி மிலவக வல லானன் செய்கின்ற (பதவித் தற்க விராயக) பூசைசெய்யப் பூடகாத்தடைந்து சோந தன்ன என்று (௪௨)

விண்டு கேனவழி மெனம் லாகசுழை மேயாத பாதரை வீட்டினு னண்ட ராலநி யாவி நாயச வான ரொட்டி பூர்தியை மிண்டி னோடுமெடுக்கெ லித்துவெ நுகொண மொசனை யனபறக் தண்டி னுநகரை சோர மொகதினை சலை லே டாரு காட்சியான

(இ - ள்.) இப்படியொரு கோரகந்தமுடைய கல்யாணனைப்போன வாயவிண்டுதேன சொரியுமெல்லி லவர்களால் கலக்க வும் மேயட்டுற நப தலை வீழத்தினு, தேவாக்காலரியப்ப நக விராயகபெருமான பெருந்தயுள்ள மூர்த்தியை மத்ததாலெடுக்கெறித்து, பவங்கொண்ட மனுகிய வல்லாளனை ஆசையகலத்தண்டத்தினால் திரமொழுஞ்முப்படி புடைத்தான் என்று (௪௩)

அடித்தும் வெப்பம் றுமை பாதகலி யான னெருமல வல்லாளனைப் பிடித்தி றுக்கி மரத்தி னோடுபி ணிதக னனாடுழை பிடிக்கா விடுத்தி டெந்தையெனப்ப ணிந்தன்ன வெப்ப பாவியி நங்கிலை மடித்து வாயிதழ் சின்று நின்று மலங்க வனதொனி சழுகதினா.

(இ - ள்.) கலியாணன் (அவ்வாறு) அடித்துக் கோபமொழிபாடாமையால், பப்ப பிடுகின்ற வல்லாளனைப்பிடித்து இறுக்கி மரத்தடையுடைய குற்றமில்லாத வல வுள்ளான் என் பதாவே! என்னெவிட்டு விடுவாயாகவென்று வணக்கினான் கொடிய

பாவியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல வாயைமடித்து உதட்டைக்கடித்து எதிர்த்து வருகிறதும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினான் எ - று. (கசு)

முட்டி லாமலவீ நாய கன்பணி முறையி னாயககவ னேயினிக
கட்ட விழுத்திடுஞ் சோறு நீருங் கரத்தின் வேட்டவு நல்கிடு
மொட்டி யுன்னுயிரி காககு மில்லினு றுதொழிந்திடு னுயரத்தனை
மெட்டி ன மாண்டனை மென்று கூறின மீனதி லானின் கனறனன்.

(இ - ள்) இடையூறிலலாமல வநாயகபூசையை முடித்த உனக்கு அவ்வீராய்களை இனிககட்டவிழப்பான், சோறும் நீரும் விரும்பியனவுகளை கையிறகொடுப்பான்; தொட்டது உன்னுயிரைக்காப்பான் வீட்டிற்கு வராதொழிந்தாற் பிழைத்தாய், (அவ்வாறின்றி) வந்தால் இதந்தாய் என்று கூறி அயலாணைப்போல நீங்கிச்சென்றான் எ - று.

முககன யானைமு கத்த வாநீனை முற்று நமடிய நாயினேன் ,
அக்க மூரத்தின் விக்கி வாங்கடு ரக்கு நாதனை னுமபெயா
தக்க தோசடா கால மாறிலுஞ் சாரந்த வனபாத மகசெலாந்
தொக்க பேரருண் மாறி லாபெனச் சொல்லி மைந்தனி தோதுவான்.

(இ - ள்) மூன்று திருவிழிகளையுடைய யானைமுகமடங்க விநாயகத்தையுள்ளே ! தேவரீரை முழுத்தும் நம்பிய அடியேன் துக்கமடைவதால் (தேவரீருக்கு) விக்கினங்களை யொழிக்கும் விக்கினராசப்பெருமானென்னும் பெயர் தருதியுடைய தோ ' சுடாகாலாறினும் (தேவரீரைச்) சாரந்த அடியவர்களுக்கெல்லாம் பேரருள் புரிதலில் மாறுபடுதெல்லாதவரோ ' என்று கூறி, வல்லாளன் (மேலும்) இதனைச் சொல்கின்றான் எ - று.

“சுடாகால மாறினும்” என்றதற்கு, இருசுடாகள் காலமாறித்தோன்றி மறையினும் என்றவது, சுடாகளுங் காலமும் நீலமாறினும் என்றவது பொருள்கொள்ளலாம் (கசு)

வேறு

யாவ னெருவ னுலயத்தை யிறுத்தான கணேசா திருவுருவை
யாவ னெருவ மெடுத்தெறிந்தா னெளியே னுடனெய்த தோரபெருக
யாவ னெருவன் பிணித்திட்டா னிறைவன் தனக்கு நீந்தனைகள்
யாவ னெருவ மென்னும லீசைத்தா னந்தக கொடுமபாவி.

(இ - ள்) எவ்வெருவன் (யானைகளைப்பெருமானாகியற்றிய) ஆலயத்தை யழித்தானே, எவ்வெருவன் கணநாதப்பெருமானுடைய திருவுருவை மெடுத்தெறிந்தானே, எவ்வெருவன் அடியேனுடலில் உதிரம்பெருகுமபடி கட்டிவிட்டானே, எவ்வெருவன் யோசியாமற்படி எம்பெருமானுக்கு நந்தனைசொல்லினே அந்தக் கொடிய பாவியானவன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்

இச்செய்யுளினுள்ள கொடுமபாவியென்னு மெழுவாயவருஞ் செய்யுளினுள்ள பீழையுறகவென்பதைப் பயனிலையாக்கக்கொண்டது. (கசு)

குருடாய் முகை யாய்மெதிராயக குறளா யுருகிற் கறைசியும்
பெருஞ்சு, நிறகுடி புண்ணுமாய்ப் பிழையுறுக பெருகுமதத்

தேவருதே வனுக்கு நானடிமை யுண்மை யாமே லெனச்சபித்திட்.
தேவருகா நின்ற தனதுளகதி லுலவை வேறதை யுறப்பிணித்தான்.

(இ - ள்.) மதம்பெருகும் விநாயகப்பெருமானுக்கு நானடிமைப்பட்ட துண்
மையாகில், அவன் குருடனாயும் மூகையாயும் வெகிராயும் குள்ளனாயும் தேகத்தில்
உதிரமுஞ்சீயும் பெருக்கொழுமும் புண்ணுடையவனுமாகிச் சனபடையக்கடவன்
என்று சாபமிட்டி, உருகுவின தன் மனதில் உலகை விஜயிப்பது மாலையணிந்த
விநாயகப்பெருமானைப் பொருந்தப்பதித்தனன் ௧ - று (கஅ)

உலவை - புலிக்கக்கொணற்ற அலவ ஞ் விலங்கின் கொம்பென்னுமாம்

உடலே கயிறின்ற கடனோட தூரகதுக் கதுளின் றேயதனை
படாதி ரமரா பெருமானைப் பழிபிணிப்பா மெனவெனின
மிடலாற் பிணித்தது க தன குயினை விளிப்பா புபவன் சிறு வனெனின.
கடமா முகவன் நரியாதோர் கடமா மறைமோ மெனப்போருநான்

(இ - ள்.) தேசமீர கயிறின்ற கடம்புபட்டது மனதுக்கு அகத்தையிலே
யே ஆகையால், குற்றமற்ற தேவர சலையான கணேசு பெருமானைப்பிழ்த்து (மன
திரு)கட்டுவாமென்று, அன்பு வலிமையாற் பிணிக் க கன பிரண்ணைவிட முயற்சி
செய்க சிறுவனது வல்லாளனாகியே, மகருசொரியும் யாழ்முக விநாயகக்கட
வன் என்கின்றான் ஆழியை வேடியாக வுபுத்தனான் ௧ - று (கக்)

பருதி யெழுவும் வல்லாளனும் பரிய முடை நகர லெனமுந்நான்
மருமம் புள்ள வரும்பையின் வடிவு தேசகி வல்லாள
னிருகைப் பிணிப்பு முடறு நான் மிமைக ச மவின் விடக்கலப்
பொருவினையெயிலெனென பொருகென பிறருக்கு யிதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) குரியன் உயரகையாலும் மியலினனும் பரியமொழிநதாற்
போல, உபவீதமானது மாபித னவருகி னவெயிலுடைய உருபத்தைப்பாத்த,
வல்லாளன் தன் இருக்கருக்கைக் கட்டி கட்டிய சேகசிலைப் புண்ணும் விநாயகப்
பொருதில் விட்டொழிய, இவருநானே சமனமில்லாத விநாயகக்கடவனென்று
வினாறுபணிந்து இசைச சொல்லினன் ௧ - று

உல - வலிமை தனமிகு வையானா ிட்டது (௨௦)

வேறு

தருகை தாய் கற்ற முற்றுக் கடியினன் சமுதானன்
யிரதவை யகத்தின் வேறே யிலெய்வை வினா சனாடென
முத்துல கணைகதுந் தோற்றி முய்குச ினா முகலவி முவா
வருதனை லென்றான் மைந்தன் உருவாற் சொல்லான்

(இ - ள்.) அடியேனாகிய இவ்வகத்திலே பிரமாயா உறவினா முதலிய
யாவும் தேவரீரேயல்லாமல் வேறே யொருவருமில்லா என்பதை யப்பொழுதுணாக
தேன். முற்பட்ட உலகங்களை யெல்லாம் படைத்தது நானும் முதலவனே! அழி
யாத அந்தனனே! எனறு வல்லாளன் கூறினான் ஆ தனா (மெய்க வந்த கணை
சுப்பெருமான்) தழுவிக் சொல்லுகின்றான் ௧ - று

தோற்றி முடித்தருள் என்றதை “ஒருபொய் யொழிதன் வினக்கொன்ற
புறந்தே” என்பதனால் “தாது” எனவும் உருவித்துருவொளக (௨௧)

நமக்கப ராதஞ் செயத நவைவினா நமக்குப பக்தா
தமக்கப ராதஞ் செயத கறுகண ரீவாக ஸெல்லாந
குமைக்குமவெந் நினாயத் துன்பங் கூவாகண மறுமை யிமமை
யிமைக்குமுன முடிவு காணு விநிமபைநேர யுழப்ப ரற்றால்.

(இ - ள்) நமக்கு அபராதம் வினைதத குற்றமுடையவார்களும், நமக்கு அந்
பராயுள் ளவர்களுக்கு அபராதஞ்செய்த அஞ்சாமைக் குணமுடையவாளுமாகிய இவ்
கள் யாவரும் குவிக்கின்ற கொடிய நரகராதனையை மிகுண்டைவாரகள், மறுமையிலுட
இமமைபிலும் வினாவில ஒழிதல்ல்லாத துன்ப நோயால் வருந்துவார்கள் எ - று

இருவாக ஸீடகதுா குற்ற மிழைக்ககல யானாற் கினனே
வெருவர ஸீட்ட சாப மெய்ப்பப்பன வினைக்கா மைநகா
பொருமுத லொழிந்து நீயும் போகாறு வடகன் கேளாய
தருகுது மென்றான கேட்டுக் கழைத்துவல்ல லானன் சொல்லவான்.

(இ - ள்) யானும் என துன்பமுமாகிய இருவாக்கிடத்துக் குற்றஞ்செய்த
(உன தந்தையாகிய) வல்லாநனுக்கு பெயராய்க் அச்சமுண்டாகுமபடி (நீ) கொடு
தத சாபநினை உண்மைப்பயனை உண்டாக்கி னும் மகனே நீயும் துன்பபடை
லொழிந்து அரியாத வரக்கூடாக கேட்பாயாக (அவற்றைக்) கொடுப்போமென்று
(விநயக்கட்டின) கூறினா வல்லானன் (அவ்வாசனையைக்) கேட்டு மனங்கவிக
துச் சொல்கின்றான் எ - று (உக)

தாமரை பழிக்கு நின் பொற நயிநா நின்றா வன்பே
யேமுறு மடி யேற சிக பெயரினா னொக நானு
தோமற் வீடகே வைக கொழுப்பா கெல்லாம வேணடுங்
காமமு மெரிசு லென்றன நயிநா மாரியோன் சொல்லவான்

(இ - ள்) செந்தாமரை டல நாவென்ற தேவநுடைய அழகிய உபயபாதங்
களிற் பிரியாத அன்பினையே மயசு குகன்ற அடியே நக்கநுளுக் எம்பெருமானே! என
தக்காலத்துப் குற்றமற் தீவலிடக்கி வருந்த நன்கு (தேவரீனா) உணங்குபவாகட்கெல்
லாம் வேண்டிய ஷுஷ்டிசநிநிகை கொடுக்கருள்கவென (வல்லானன்) கூறினன்.
வேதியனை வந்த விநயக் குரிகில கிருபைபுடன் சொம் மன்றா எ - று (உச)

உனக்குநம பாகப போதி லொழிசு லெய் கந்தா
மெனக்குநின் பெயமுன ஓசப பெயரிட்டி வ வுலகம் போற்றித்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளக் தங்கியிங் கிருத்துங் கண்டாய்
மனக்களிப் பெரிமென விண்ணும் வநடு கமைப் பூசை செய்க.

(இ - ள்) உனக்கு நமமுடைய நிர்வடித்தாமனாயில் (ஒருபொழுதும்) அக்
லாத அன்பினே யளித்தோம் மமக்கு உண்ணுடைய பெயரை முதலாக (வல்லாந்
கணேசனென்ற) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது தனித்துத் தனக்குவேண்டிய வரங்
களைப்பெற இவ்வுத தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன் பூலோகமுந் தேவலோக
மும் எம்மை வந்து பூசைசெய்க எ - று (உரு)

இங் குறு நமது முாதகிய யாவரே தெரிசித கூறாது
மங்கலா தமக்கு வேட்ட வரும்பொரு ளெளிதுண் டாக

திங்கணல விழாவே யாட டை விழாதனை விழாவு நிங்கே
மங்கல மாக வுண்டா மைநகரீம் பயியெல ரேந்தி

(இ - ள்) இங்கே பொருந்திய நமநலா ரிபைவெ காந தரிசித்தபோதி
லும், அவாகருக்கு விருப்பமுற அரிய பொருளாக சலபமாக உண்டாதக ஈலல மா
சோதசவழும் வருடேரநசவழும் நீகதியா ரசவழும் இவவிடத்தில் மகக்லசரமாக
உண்டாகும் மகனே! அழிகலான (பிராயசாக 48) உயாசசுருளா வி-று (உச)

வேதிய னாராப கிராக விராபாபி ரிசதி யாக்
மூதுல் சனைகதும் பெயற நகரப நக கநீண யியாதி
மேதக விருகர ரவகு விநாமி உலக தேடல்தர
மோதநப படி கதிநி தொலபய பூல விலசெவ வகத ராவா

(இ - ள்) பிரமணயமொக எருகாருளிய விராயககருளில மூத்தியாகி,
பழமையாகி உலகமுமுதூ கூசி, சபப அருமபுகி நர பெருங்கிருப்பதுடன் அங்கு
மேம்பட வெழுதரு ரி யிருக்கனா கூறிய இசசநகர்களைக் கேட்ட வகனும், குற்ற
மறப படித்தகாரும கிய வருவ (ச) நவிலகாச செவ சோதபுடயவ களரவா
கன எ - று (உஎ)

வெறுமீனெல விம கககன மேக முற பிறவி சொற
முறபபப பிறபரின மைகத ருபா நபபப வொள னெனபோன
முறபப கரீணப சமமலா முசநிபாப சநவற கேனென
றறறமில் விசச வாமிக து னவரபசைப பூபநுளா.

(இ - ள்) வென்றி பொரு தியபே பட்டையெசிய உமராசனே! தமகூ
டைய பொருத்திய பூவாணனகனசச சொடைரும் பொருத்திய அபிறவியில் இளை
யோனாகிய வல்லாளனை உலக (உ - பு) முடிந்த கணைசமூகத்தியால முதகியடைந
ததையுக் கேட்குகூ உற, சீசாயிலலாக (சோதசைபடைய) வச்சுவாயித்திர முனிவா
வீமராசனுக்குச் சொல்லலாயினா எ - று (உஅ)

வல்லாளன வேகனைநிருபாடலம் முறமீறறு.

ஆகக் கிருநிநகம் - 150

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லா தியிறா நெட்டொ னாக
னெலலே யொருமுத திகொடி ருபாப
வல்லா னனமகமுத துமுன மேபீபா
னல்லா துவாந பணிர யநதான.

(இ - ள்) வாக்கு முதலியவற்றிற்ற பற்றமுடியாத கணைசபபெருமான்
அன்றிரவிலேயே ஒருமூத்தியாக வெழுந்தருளி யிருடப, வல்லாளன மனக்களிப்புற
அப்ப் பண்டுபோலவே நடிவகையுடன் பூசைசெய்தலை விரும்பினான் எ - று

சொல்லாதி எனறது வாக்கு மனம் காயமெனனாக நிரிகுணவகா (க)

பூம்புர தாபுதிக கியறன் மூழ்கித்
மீதம்பைம் புனறி வகநிற றுநகர
யாமபன மலரா துபல வீட்டி
யாமபன முகனாச சனைதொ டிதகான்.

(இ - ன்) அழகிய பந்தராப புதிதாகி நீரில் மூழ்கி, வாசநதங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும், நறிய காடகனும், அல்லியலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களோச சேகரித்து, யானைமுக, தைப்புடைப வ்நாயகக்கடவுள் பூசையைச் செய்தனன் ஏ - று

முனசெய்க ப தரா நவன் கைகபாநிய கலியாணன் அழித்தமையின் அதனை மீனமிக யாககி னனென்பா 'பூம்புர புதுகடி' என்றா (உ)

இவ்வாறாவது ரைமெயி ரபா
வவவா ஸ்ரீசெய கதாநாபகன்
அவ்வா தகலா நடுகாபக
கெவவா பூம்புரைய கொடுதி சைதகான்

(இ - ன்) இவ்வாறாக ஆவன் (சுணைசமூகநாயக) பூசைசெய்துகொண்டிருக்க, அவரைக்கொண்டுவந்தவன் (வல்லாளனை முன்பு) சன் (செய்தகனை கலியாண வைசியன், அதுபலிய செழியாத சுவிசாப்பகையாற பொருட்கள் நோயின்கொண்டு (செய்வதெனராது) திகைப்பற்றினன் ஏ - று

சுசாபம் சுசகின்றசாபம் அதாவது செடியசாபமென்பது பொருள்.

மேயு

மைக்கனுட னுடியம் சாரிப வுற்ற
நிரதாநி கேளவனிக மெயசியலை மெயது
பநசுமுற விசகமக னைப்பரிவ் வாயை
வரசவனை நாரொலவுண்டா துமுனை யாணமுன்

(இ - ன்) சிறுவஞ்சப, வல்லாளனுடன் விளையாடியுள்ளோர்களுடைய, மனம் வருந்தும் இரத்தமதியின் முனச்சென்ற, இரத்தமதியே 'கேடபாயக' (நன்கணங்குகிய) கலியாணன் உனமகனை யடைந்தது துன்புறுத்திப் பதப்படுமபடி கட்டி மனமீரக்காதவனாய் வாசனெனன்று சொல்ல ஏ - று (ச)

கண்ணறிவு வாக்கறிவு காத்தறிவு நீங்கிப்
புண்ணு நவ னுகவளர புரதிம முன னுகி
நண்ணினன் வைக்கடன யத்துவ்மு நாபகன்
பண்ணினமெழி யிரந்துமதி பாரத்துமிக வாடி.

(இ - ன்) துன்பமாகிய கடலில் விரும்பி வ்நுநக கலியாணனென்னும் மைசியன் கட்டபுரனாகிய அறிவும் வாக்கிலுலரியும் அறிவும் காநாலாகிய அறிவுமொழிந்தது, உண்ணுடையவடிவின்னாகி, வளாகின்ற மனமும் புண்பட்டுப் பொருந்தினன். பண்ணுண்டபாறுஞ் சொல்லியுடைய இரத்தமதி யென்பான் (அதனைப்) பார்த்து மிகவும் வாட்டமடைந்து ஏ - று

“கண்ணறிவு வாக்கறிவு காத்தறிவு நீங்கி” என்றது, குருமெ முனையுள்ள தெவிடுமொகி யெனத்தாம்

என்னை யிது வநகபடி யெனனி னைவ னுககென
 னுன்னியுள நைநதுருகி யுலாகுநறல னேரர
 வன்னிமிசை வனனிவனை யப்படுநா நெநநேரய
 துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநரு மொககாள

(இ - ள்) என கணவனுக்கு இத்துணபம் நோத வகையானு காரணம் ?
 என்று கருதி, மனம் வருந்தியுருகி, மையூட்டிய கண்களினின்றும் நீர் சொரிய,
 நெருப்பினமேலே நெருப்பு களையப்பட்ட வாகையும, கொடிய நோயினமேற பொ
 ருந்திய வேறு நோய சொந்தவாகையு மொத்கணை எ - று

வன்னியாவது நோயாவது பெறப்பா அகல னுனபடைவராகல்
 அவாத்தரு அதனமேல வேறோ ய னியு , பணிபய நெரின அவாகன துயாச்சிப
 பதருமையாதலமேல மைக்கன அடியுமெ ல் சட்டப்பட்டனனெனக் கோவியுற
 துயரத்துடன் கணனை குருநி செயிடு ண்ணம் தொழிய முதலிய துன்பங்களே
 யடைந்தது கண்டதுயரத்தால் அவயிநாட்டிய 'வ' அபிமிசைகனனி வளைய
 படுநா, நெந்நோய துன்னுமிசை வேறு பணிதனா நருமொககாள 'என்றா (ஈ)

செவ்வமொடு லலிளமை தோரகபெ டு காணு
 மிலவனாயி ரக நலயி யாதலி ப பாண
 பலவகைய நகரள பி ரே நெ டி ரை
 புலவனையி லாவினைப பல் புவது ரீதோ

(இ - ள்) செவ்வழம் நல டு கனமு கூடிய காலசீலம் டிலநகட்கது
 புறஞ்செவ்வதிறியாத இப்ப மையவா ட பலவகைப்பட்ட சருமங்களே அனபுடன்
 செய்வனும், சோகத்தக நீவினைகள் (சிறிதும்) லலாதவ மாயே இவனை, இவ
 வகைத் தனபமோ அடைவது' எ - று (எ)

பண்டி ரி நீவினைப ப சநி மெசரோ
 மிணடினமக ணபபப டின விழ ரகதிடு தெனகோ
 தண்டமக ணைபபுரி க நசசநி ந மெயொ
 நென்னொடிப டயபிமக னுறறுழிந டப்பாள

(இ - ள்) முறபிரப்பிற் செய்க சீவினைபல் வந்தது இதுவெனச் சொல
 லவோ கொடுமைபால மந்தனைத் துறப்பதல் ஈழக்கிய பலன இதுவெனச்
 சொல்லவோ புத்திரனைத் (தவறி நடக்கையல்) கண்டனைசெய்தல் தக்காரியமே
 பெனறு, ஒளளியவளையல் யணிநக இருதமுதி டெனபாள புலப்பிக்கொண்ட புத்திர
 னிருந்த விடத்திற்கு நடக்காள் எ - று (ஐ)

செவ

இடவிய வயனமனை யெழை மாடுல
 ருடனவா நகாபபுற க தொயபென றெகயாங்
 கடலிப முகப்பிரா னடிகள் பூசனை
 நடவுதன மைந்தனை நயப்ப நோகுகிளுள்

(இ - ள்) இவ்வொண்ட அயலவீடுகளிலுள்ள சிலமாதாகள் கூடெவர நக
 புறத்திலே வினாநதுசென்று, அவகே வலிய யானை முத்ததையுடைய விராயகப்

பெருமானுடைய திருவடிகளிற பூசைநடத்தும் தன் மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப்
பாததனை எ - று (க)

கட்டப்பட்டிருக்கையுங் சாதியிடில
சொட்டப்படுக னிராமகன் றயமுத ிடுனென
விட்டப்பட்டிருந்நிராமதிற னுணமைமரி
சொட்டப்பட்டிருந்நிராமதிற னுணமைமரி

(இ - ள்) இருநகரங்களுங் கட்டப்பட்டிருக்கையுங் கட்டலினின்று உதி
ரஞ் சொட்டப்பட்டிருக்கையுங் கட்டலினின்று, இளம்பல்களினின்று இவ்வுத்த
டன சொட்டப்பட்டிருக்கையுங் கட்டலினின்று, இருநகரங்களுங் கட்டலினின்று
(இ - ள்) கட்டலினின்று (க)

உழைப்பது மாதரு முவப்ப நேரங்கியிப
மழைமருக களிற்மினை வண்பகரு செயதிவன
விழைவொடு பூசனை வினைக்கும் கிபுமினை
குழைமல னுடலமென நேறுக கிமினை

(இ - ள்) பகலில் உத மருகையுங் களிற்மினை யானினை, இவன
இருநகரங்களுங் கட்டலினின்று, இருநகரங்களுங் கட்டலினின்று, இருநகரங்களுங்
கட்டலினின்று, இருநகரங்களுங் கட்டலினின்று, இருநகரங்களுங் கட்டலினின்று
(க)

கையணி முகவனை சந்நினை யானினை
செய்யகரு சாததனி திபுருக கேசுடை
மெய்யனை வழிபடு மிகு பததியி
னையனு கினைமல யகலத தெனறனா

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானினை) முகமூடாநகலும, கிருபாமூர
தியும, குளிர்ந்த செஞ்சாந்தனிக் ஒளிவாயந்த நிருமேனியுடையவனுமாகிய விநாய
கக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் சிறந்த பததியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வல
கத்தில நிகரானவரிலொருவருசொன்னார்கள் எ - று (க)

வேறு.

சந்திரனபெய ரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்நத றய
மைந்தனைகருன பூசனை வகுப்பது நோக்கிச
சிறதை நினறெழு மனபொடு திகலைமென முலையினை
வருக தண்பயம் பாயதரு தழிஇகுகொடு வகுப்பான்

(இ - ள்) சந்திரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாகக்கொண்டு வாரும்
கல்ல தாயாகிய இருதமதி, தனபுதலவன (வல்லாளன்) ஐந்து திருக்கருகையுடைய
கண்ணென்பெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பாத்தது, மனத்தினின்றுண்டான
அன்புடன், பசுபூத மெல்லிய முலையினின்றுண்டான தண்ணிய பாலானது பாயு
படி (மகனைத்) தழுவிக்கொண்டு கொல்கின்றான் எ - று

இவ்வுவென்பதும், மதியென்பதும் தனித்தனியே சந்திரன் பெயர்களாற்
வின் இவ்வுவென்பதும் “சந்திரன் பெயரிருண்டுடன் றரித்துவாழ்நத றய” என்றா. (க)

மிள்ளி மைப்பரு வாதநீ பெருமதக களிற்று
வள்ளி லைப்பணி வாயமைக்கை கோடலின் மைதா
துள்ளி லைப்பெருங் கடல் புடை புறிகதகொல லுலகி
னளரு டறபயன பெற்றன நாறுதா சைபுமே

(இ - ள்) மகினை மிக மதஞ்சாரியும் பரி முக்கடவுளை வணங்கும்
விரதத்தை நீ குழந்தைப்பருவத்திலுள்ளவர்க்கு அண்டபடிபால் துள்ளிவைத்து அலைகளை
புடைய கடல்புடைகுழந்தையான பழம் மயாசிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கும் நடவல்லா
கிய பயனை நானும் உன் தந்தையுமேயடங்காம ளென்று

“மகனறந்தைக காரறுமுதவி யிவ்வறந்தை யயனனேற்றான் கொல்லென
ஹுஞ் சொல்” என்றது திருக்குறளாசலின், சிறப்புக்காரனானவனை அப்பாறந் தவள
உடலின் பயனை யாண்டதோயிர்ப்பது கருத்து (கசு)

கால மொனயிடை நசண்பதிக சருபனை யாறயி
• ஞால மொபிற விலலடை யண்ணலா காமீர
கோல விலலிடைப புனை குபிறயாக மீகா
சால விலுடைமைப பறக்க சேபுதக கந்திமா

(இ - ள்) (குறிக்க) ஒருநாளாகிலும், கண்ணென்பதற்குப் பூசைசெய்து,
உலகினா ஓபவட்டிநாது வரக்கூடாதே (அல்லது அழகிய வீட்டில் உய்ய) (அப்பெரு
மானுக்குப்) குடிசெய்யக்கூடாதே யென மிகவும் பிரித்து உரைக்குபதற்குப்
பொருத்தல்தகுமா? என்று (கரு)

காற்றைநாளுங் கண்டிமே வியக்கருந்ததை
பூறு சேருடா னாணா நுமைபா கருடாபக
கூறு வாய்க்கைசேர வெதிர ளவ ருந்தா
லிய கண்ண ருதுபிரிவெ னிப்பயலா கடுந்தென்

(இ - ள்) களிக்கக்கூக உற்பத்தா ஈனபமைக தொழுநே யாளயும்
ஊமையாயும் குருடனுபு சொல்லுகின்ற சொல் கேளாக செவிட ரபுமனம்
வருந்தினான் (இதற்கு) காரணமாகநட காணகிலாப முடிபு ண்டறக்கியது உப
முடையவளாய் (அவற்றை உண்டாக்க) சொல்ல (இதற்கு) வந்து சேரத்தேன் என்று

காரணம் எதுவுக்கொகிலும் காரணமென நினைந்து (கசு)

வேத சாகுதிரம் பாவபு டொறா ரெநாவி
மோதி நீதியின் வையாநா நிறவுகன மொழிய
மாதலாலுணர்ந் தககனம் கதகம் மறமே
யேது காக்கசெய்ய யிண்பகன காப்பது மியலப்பே

(இ - ள்) வேதசாஸ்திரங்கள் யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள்
தவறியவிடத்தில்) கோபித்து அடித்து நீதிவழியிலே (அவர்களை) நடத்துதல் (முறை
யென்று) கூறுகிறகுமாவின், உன்னை உலகிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தாமமேயாடி
தந்தை யெதனைசெய்தாலும்கன (அவனை) இரட்சிப்பதும் (புத்திரத்தரும்) இயற்
கந்தேய என்று (கரு)

மைக்க புத்திர தருமீ மதித்துவெப பகன்று
 றுந்தை வெம்பிணி தீருமா துவலுமந திரங்கல்
 சந்த மாமணி மருந்திவை தமமுள்யா கியைவ
 தக்க நல்லுபாயத்தினை யாறறுதல வேண்டும

(இ - ன) மகனே ! இ புத்திர தருமத்தை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து,
 உன பதாவின் தீப்பிணியகலும் வகைபாச, சொல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைந்
 தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய விவற்றில் ஏது பொருத்தவதோ அந்த நல்ல உபா
 யத்தை நீ செய்கவேண்டுமென - று (கஅ)

கேண்மை மைக்காக டுக்கைய வாரத்தைகீழாக
 லாண்மை மீயுற லென்பர ரணமுக லுணர்ந்தோ
 கண்மை யாதகவென முத்தகையென கடயினா கேளுன
 வேண்மை யாதகவ எயிமப லல லாளனபாத திசைக்கும்.

(இ - ன) ஆசைப்புக்கை கள கந்தை காய இவாகள கூறும் வாரத்தையைத்
 தாழவுபுத்திர ஆட்சியே ாசகம் சுருமென்று வேதமுக்கலியவற்றை யுணர்ந்தவா
 கூறுவா மைக்கைய வெனமுக்கத்தைப்பா என று கிமொழியைக் கேள் என்று,
 மெலியையுடைய இரதம் மீ யெனடான கூற, வல்லாளன் (தன் தாயைப்) பாரத்துச்
 சொல்லுகின்றான் என்று (கக)

கேண்மை

கருவாய வளாத ந காஹ மகி டுற கழன்றுபுறக
 றுருவாய வளாத ந காஹ முயிரசுருயி ராயெயைபுற
 கருவானு ராயகதகை காயரு மாமொரு காசுனலா
 லீருமா நிலக்கினை வா ி வெனக்கப்ப னன்னையுமே.

(இ - ன) (தாயாயிறற்ற) கருவாகி வளருவகாலத்திலும், வயிறறினின்றும்
 நீக்கிப் புறச்சே ாருவாகி வள நககாலதக லு, உயிருக்குயிராகி யெல்லாவற்றையங்
 தருவவனுமாய, காத்த காயாருமாசிட ஏதத்த விசயக்ககடவுளல்லாமல், பெரிய
 பெருமைதங்கிடவுலகத்தில் வருந்துபவார்களா எனக்குத் தந்த தயுந தாயுமாவா? என்று

இருமார்லத்தகினைவாரோ வெனாகை இருமார்லத்து இளைவாரோவென்ற
 வத, இருமார்லத்தில் கைபாட்டாவென்றது பிரிக்க இளைதல் கைதல் இவவிரண்
 டும் வருந்துதல்வெனும் பொருளுடையன (உ௦)

ஆமே பொருவ ரொருவாச சிடனாயசறுறுவது
 மாமே பொருவ ரொருவாச கிடநனமை யாசருவது
 காமேறு செய்கன ரன்னது காமே புசிப்பதன்றிப்
 போமே கலைபிற பொறித்தான பிறழத்து நினைப்பினுமே.

(இ - ன) ஒருவருக்குற்ற தனபத்தை விலக்குவது ஒருவருக்கு (சாத்தியம்)
 ஆமோ? ஒருவருக்கு நன்மையுண்டு செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ?
 தாம் எதைச் செய்ந்தனோ, அதைத் தாமே புசிப்பதலுது, தலையில் எழுதிய பிள்ளை
 தேவனே மீண்டு கருதினதும் (அது அடிமை) விட்டுப்போமோ? என்று. (கக)

கொற்றவா காரியந் தமயிசை வினயிக் குமார செய்தங்
குற்றன ரேனு மொறுக்கவல லாரகொ லுயிர்த்தவாகண்
மற்றவா தமமை யொறுத்துயிர வரழிநு மன்னப்பணிக
கற்றமெ லாமபுரிந தாலுயிர கூடுகொ லாரணங்கே

(இ - ள்) அரசனுடைய காரியத்தைத் தம்முடைய அதுமதியிலலாமல், புதல்
வர் செய்திருந்தாரானாலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வல்லவர்களோ? அவர்களைத்
தண்டித்து உயிர வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிலிடைசுருப் பலவிதினுடையுறகன்
செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! ஏ - று (உஉ)

வெந்தவெண் ணீறணி வா னும் விழிக்கடை நோக்கிநிறகு
மந்த விராயக ராலையந் தள்ளி யதுக்கியெனை
பெயத்தை பிராணுரு வத்தைபுங் கையா லெடுத்தெறிந்தான
வந்தது காணாத னுலவமு வாததோர வனபினியே.

(இ - ள்) நீறிய வெளையி விழுகிய யணினத் சிவபெருமானும், கடகடை
யினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த விராயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத்
தள்ளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானு
டைய திருவுருவத்தையுங் கையினுலெடுத்தெறிந்தனன் அச்சுலு, கெடாததோ
வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வந்த சம்பவித்தது ஏ - று (உங)

இமமையின மாததிர மேயனறி யிடுகோ யுழப்பனகண்டாய
செமமைசெய கோலுடை வல்லவன கற்பிற றிருந்திழையா
யுமையி னீயுங் கமலையென றுகுவை யுனவயிறறி
னமமகல யாணனென பானற்கக னென்னவந் தல்லலுற்றே.

(இ - ள்) அவன் இப்பிறப்பின் மடமென்றி, (மறுமையிலும்) இந்நோயாத
றுன்புறுவான் செமமையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வல்லவராசன் கற்பிற
ருரியமனைவியாய் நீயுங் கமலையெனனும் பெயருற்று வருவை உனவயிறறிவ இக்கலி
யாணன் தக்கவென்னும்பெயருடன் பிறந்து (இந்நோயால்) துன்பமடைந்து, ஏ - று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும் பலபரி காரஞ்செய்துந்
துன்னிய நோயதொலை யாயையி னுறுனி கூரததுயிர்த்த
மன்னவ னினனெடுநி சீக்கிட முக்கல மாதவனா
பின்னல மெய்துநீர செல்லினி யென்று பெயர்த்தனனை

(இ - ள்) பன்னிருபிராயம் வரையிலும் பலகைப்பட்ட பரிகாரங்களைச்
செய்தும், பொருத்திய நோயொழியாமையினால், பெற்ற தந்தையாகிய வல்லவராசன்
துன்பயிருந்து உன்னுடன் (அவன்)விலக, சிறந்த தலையாகிய முக்கலமுனிவரால்,
பின்னே நன்மையடைவார்கள், இனிச்செல்லுகவென்று (சாபவிமோசன வழியுடனாகத்)
நீக்கினான் ஏ - று. (உரு)

நற்ற யகல வுரைத்தவன் மீட்டுந் பூசையிடை
வற்றாத வனபி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருளகூர
தற்றூர்கட் கற்ற வமல விராயக னாகருள
வுற்றூர் கணத்தா விமானங்கைக கொண்டவ னுறுழியே

(இ - ள்.) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லும்படி கூறி, அவ்வல்லாளான மளவும் நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அன்புடனிருக்க, அந்நுடைய உறுதியை யோசித்துக் கிருபையிருந்து, அந்நூர்களுக்கற்ற நம்மலராகிய விநாயகக்கடவுள் அப்பொழுது கிருவருள் புரிய, கணநாநாகன்-விமானத்தைக் கையிற் கொண்டு அவ்வல்லாளனிருந்த விடத்தை யடைந்தார்கள. ஏ - று (உக)

வேறு

விண்ணிழி கின்ற விமானம் தித்துக
கண்ணெதிர நின்ற கத்திதகலு நோகுகி
யண்ணல ருடகடி யேன்பொரு ளோவென
நெண்ணி யிறைஞ்சி பெழுததுகும் பிட்டான.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தினின்று மிரங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது கண்ணுக்கெதிரேநின்று பிரகாசித்தலுங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுசகு அடியேன் ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (இருக்காங்க ளாலுங்) குமபிட்டனன். ஏ - று (உஉ)

இருது மிலைநதவ ரேவளி மானந்
தந்தன மனபத் தீஇயிவா சென்று
வந்தவா கூறவல் லாளனி வாகதா
நந்தர தூந்துபி யார்த்தன வண்ணே

(இ - ள்.) சந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமான கட்டளை யிட்டருள விமானத்தைக் கொண்டெவந்தோம் அன்பனே! அதனைத் தழுவி வேறுக வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவர்கள் சொல்ல, உவ்வானன் (அத்தெய்வ விமானத் தில) ஏறினன். (அப்பொழுது) தேவ துந்தபிகள் முழங்கின. ஏ - று. (உஉ)

திவகளி ருவருடைசெனனிநி ழுற்ற
மங்கையா சாமரை வாகுகியி ரட்டப
பொங்கொளி யாலவட டம்புடை நண்ண
வெங்கணும வெள்ளையெ முருதுத பங்க.

(இ - ள்.) பெரிய சந்திரவட்டசருடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும், தெய்வமாதர்கள் சாமராளனை வளைத்துவிசவும், மிக்கவொளியையுடைய ஆலவட்டங் கள பகலிலவரவும், எவ்விடத்திலும் வெண்ணிறமவாயந்த வெற்றிச்சங்கங்கள் ஒங்கி யொலிக்கவும் ஏ - று. (உக)

வானவா பூமழை வாரியி னைப்பத்
தேனலா கோதையா சோநதெதி ராட
வேனவா வீராவி ராயப்புடை நிறபக
கானமெ முப்பினா கருநீரு வாதேகா.

(இ - ள்.) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிசு சொரியவும், தேன்சொரியும் (பூக்கன்பொருளாகிய) கூத்தலையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிரூத்தஞ்செய்யவும், வேலையும் வானையுமேந்திய வீரர்கள் தமமிதலெந்து பக்கலில் நித்தவும், தந்தின வாகன் கரணவேளையை யெழுப்பினார்கள். ஏ - று. (கடி)

வரிசைக ளின்னமை வந்தவா செய்யப்
பரிசனா சூழ்ந்திரு பாறுநெருங்க
வீரசிய மென்மைவி மாணமொ டேகிப
புரிசெய்க ணேசாபு ரத்தில மாந்தான.

(இ - ள்.) வந்தவாக்கள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்களை
புடைசூழ்ந்து திருபகலிது நெருங்கவும், மென்மைமிகக் விமானத்தான சென்று,
ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசப்பெருமானுடைய நகரத்திற் பொருந்தினன் [வல்ல
ளான்] ஏ - று (கக)

இந்திரன் மண்ணவ ரின்பமவெ றுத்தான்
கந்திர னின்பமெ னைத்துமவெ றுக்கு
மந்தமில் போகம் ருந்திவ ருநகா
தெநகையி ருங்குழ லெய்தியொன றுணை

(இ - ள்.) இந்திரனுனை உலகினருடைய சுகந்தை வெறுத்தாற்போல
இந்திரபோக முழுவதையும் (அறப்பென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையிலாத போகத்
தை துகாந்து, துன்பமடையாமல், எகசையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடி
யில் ஒன்று சேருகனன் ஏ - று

போகம்ருந்தி வருந்துதலாவது சுக் முற்றவாக்குச் செருக்கு முதலியவற்
ளுல துன்புவிளையும்படின (கஉ)

வேறு.

அதிசயம் பலவு நோக்கி யநநக ரத்தோர் யாரும்
விதுவணி சடியலத் தெருதை விநாயகா தமக்குக் கோயின
முதிர்ழ கெழிப்ப வாக்கி முறைபுளி பூசை யாற்றிக்
கதிவனா விழிவு மறநுக கடைப்பிடித் தியுறவி னானோ

(இ - ள்.) அநநகர வாசிகளெல்லாரும் பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்தி
ரணையணிந்த சடையையுடைய எகதையாகிய விநாயகருளிலிருந்து திருக்கோயிலை
மிக்க அழகு விளங்கச்செய்து (ஆகம்) முறைப்படி பூசையைச்செய்து, ஆசை வளருந்
திருவிழாவு மறநுகள்ளவும் உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள் ஏ - று (கங)

மேதகு வரங்க ளானற விநாயக சதூததித் தோறு
முதுல கணைத்து மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக்
காதலிற் பணியுஞ் செய்து கருதிய வரங்களை முற்றிப்
போதவன கருளா நின்றான் புகாமுக்க களிற்றுப் பெம்மான

(இ - ள்.) மேனமைதங்கிய வரங்களமிக்க விநாயக சதூததிகளிலெல்லாம்,
பழமையாகிய உலகினா யாவரும் (அங்கு) அடைந்து முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து
ஆசையுடன் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாயுத யானைமுகத்தையுடைய
விநாயகக்கடவுள் விரும்பியவரங்களை முடியப் பெற்றவர, அவவிடத்திலே திருவருள்
புரிசின்றனர். ஏ - று. (கச)

வேதனை முழுது நீக்கி விழைந்தவல் லாளன் கன்றே
கொத்து முத்தி யீந்த குஞ்சர முகவ னுக்கு

மாதவர் முதலோர போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதினா நாமந தனனை யுரைத்தவாக கிடுமபை மீன்றே.

(இ - ள்) (தன்னை) ஆசிரியத்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) கேதனை முழு
வதையு மொழித்து அப்பொழுதே குற்றமற்ற முத்தியைக்கொடுத்த யானைமுக விசா
யக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவசிகள முதலானவாகள் துதிசெய்து வல்லாள கணேச
ரென்று பெயரிட்டார்கள அத்கிருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்கு துன்ப மென்பது
(சிறிதும்) இல்லை எ - று (கரு)

பெருமபிணி கொண்ட நாய்கள் பேரிட ருழந்தே யந்த
வரும்பவ மறவல லாள் னன்றுரைத்த திட்ட வாதே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தகு மகனறு னாக
வருமபவத துற்றுத தக்க னெனுமபெயர வழங்கப் பட்டான்.

(இ - ள்) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந்
துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அககாலத்தில் வல்லாளன் சாப்
மிட்ட வகையே விருட்டிய மனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும்,
வரும் பிவியிற் பெருந்தத் தக்கனெனும் பெயர் வழங்கப்பட்டன எ - று (கரு)

அருந்தவந தான மா திய பபவத கியற்ற லானுந்
திருந்துமெயளு ஞானம் பிளவீ கணேசனா சோத லானும
வருந்துரோய மறையோன காற்றான மாயந்தது வளாபே ரணபு
பொருந்தலிற கணேசா காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திடாரே.

(இ - ள்) அரிய தவந்தான முதலியவற்றை அபபிறவியற் செய்தலானும்,
திருத்தமாகிய உண்மை ஞானத்தையும் புத்திரப்பேற்றையும் கணநாதப்பெருமானால்
அடைதலானும், வருந்திய பிணியானது முக்கலமுனிவா (தேக) காற்றினுலொழிந்
தது. வளாவின்ற மிக்க அன்பானது பொருந்துதலினால் கணேசப்பெருமான லினா
வாகத் தரிசனந தந்தருளினா எ - று (கரு)

அவாபெருந கருணைப் பேற்றா லத்தகு தக்க னென்பான
றவரினை முனிவன் பாதஞ் சாரந்துபல பவமுந் தீர்த்துஞ்
சிவமளி மனுவுமு பெற்றான் நெவவடு வேலோ யனனு
னவனிகா வல்லுய வாழந் வடைவுமீந் குரைத்துந் கேண்மோ.

(இ - ள்) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த கிருபாபலனால், அந்தத்
தருதியுடைய தக்கனென்பவன், நின்றத தவத்தையுடைய (முகல்) முனிவா திருவடி
பையடைநது பவபிறவியையு மொழிக்கும் மங்கலம்சக (ஏகாட்சர) மந்திரத்தையும்
பெற்றனன் பகைஞராக கொல்லும் வேறப்பட யேந்திய வீமராசனே! அதற்க்க
னென்பவன் பூமியைக் காக்கும் அரசனும் வந்தவனாகையும இப்பொழுது சொல்லு
கின்றேன் கேட்பாய். (என்று விசுவாமித்திரமுனிவா கூறுகின்றார்.) எ - று. (கரு)

வல்லாளன் முதலியவரை தபடலமமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கருநீ.

தக்கனரசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிக்கருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லனபாற பூசனை புரிந்து புறவிடை கொண்டுதா யோடு .
தக்கனங் கண்டு தக்கவா வாழ்தகத் தஞ்சுவுண் டினிய நகாபாற
நெருக்கவ புறவத் தெவ்வகை வளனுந் துவலறுமோருழலையடுத்தான.

(இ - ள்) பேரருள் தருந் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேனமைபொருந்
திய முக்கலமுனிவரைப் பெய்மையிலலாத அன்புடன் பூசைசெய்து புறத்தேவிடை
கொண்டு, தன் தாயாகிய கமலைபுடன் தக்கருணைவன அவவிடமவிட்டுச் சென்று, தருந்
தவாகள் வாழ்த்தக்க கவுண்டிய நகரத்தின் பக்கவிறசோகத் அப்புறவத்தில் எவ்
வகைப்பட்ட வளங்களு நெருங்கிய ஓரிடத்தை யடுத்தனன் எ - று.

புறவம் - ஈண்டுகுறிஞ்சி நீலம்

தக்கன் தன் மனத்தால முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவெனப்பார் “புற
விடைகொண்டு” எனரா. (க)

அளிந்ததீய கனியின் நேறலவாரந் தொழுகி யசம்புகச் சூழலி னி
டையே, தெளிந்தநீரத் தடததுச் செழுமணிக் களையிற திப்பியமாய்ப்பு
ரா தனமாய்க், குளிரநகவான் திங்கண் மிலைநருள் கணைசா கோயிலொ
ன றிருப்பநோ கண்டு, முனிந்ததீ வினையான் மகிழ்வொடு மதனைமுறநி
யாக கிருந்தனன் கணித்தான

(இ - ள்) கனிந்தமதுமான பழங்களின் தேனானது வழங்கொழுகி (ககாலே)
வழங்குகின்ற அவவிடத்தின் மத்தியில், தெளிந்த நீராயுடைய தடாகத்தின் செழுமை
தங்கிய அழகிய களையிலே, திவ்வியமாகவும் பழலமயாகவும் குளிரச்சிபொருந்திய
சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணைசப்பெருமானுடைய திருக்கோயி
லொன்றிருக்க நேரேகண்டு, விலக்கிய தீவினையையுடைய தக்கன் ஆசையுடன் அந்
திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்தது அவவிடத்திருந்து (அமமந்திர) ஸமரித்தனன். எ - று

திப்பியம் - தெயவீகம்

(உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட டானம் பண்ணியே காக்கர மனுவைத்
தன்னிக் கிலலான றுளிரை நின்றது தகவுறக் கணித்தனன் பின்பு
மன்னியவ கிருந்த விராயகா தமமை மகிழ்ந்திரு பத்தொரு திவசந்
துன்னுபல பொருளுஞ் சோரவறக் கொண்டு தாய்பூசனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அதுட்டானத்தை முடித்து
(முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷ மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விராயக்கட
வுளைத் தியானித்துத் தருதியுடன் ஐபித்தனன் அதன்பின்னா அருகநிலைபெற்றிருந்த
விராயக்கடவுளை ஆசையுடன் இருபத்தொரு தினங்களவரையில், நெருங்கிய பல
பொருள்களையு மிகுதியாகக் கொண்டுவிட்டு புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்த
னன். எ - று.

சோர்வற - குறைவற ; இதனை மிகுதியாக வென்றும்.

(ஃ)

இருபதின மேலா மொருதினத் தியாம மிறந்திடு வைகறைப் பிபர முதி, நொருகரத் திருகோட மொழுஞ்மும மததகி நொளிர்ந்தசிக தூர மத தகத்தின, வருமொரு வேழ மரதன மாலை வயங்குதன் கழுத்திலிட் டெடுத்தபு, பொருவரு பிடாமேற கொண்டொரு நகரிற் போதரக கனவு கண்டனே.

(இ - ள்.) இருபத்தோராக தினத்தின யாமங்கழிந்த விடியற்காவதில, ஒரு கரத்தையும், இருமொம்பினையும், ஒழுஞ்சினற முமமத்ததினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிகதூரமெழுதிய மததகத்தினையும் கொண்டுவரும் ஓர் யானையானது இரத்தினமாலை பைப் பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிந்து தன்னையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்ட ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன் எ - று.

யாமம் வைகறையெனப்பன சிறுபொழுதாறனுளொவ்வொன்ற அவை மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் ஏற்பாடு எனப்படும் (சு)

விடியத்தின் நெழுநது நாடகடன் முடித்துவிருப்பினற கமலையை வணங்கி, முடிந்தவென் கனவைக கேளென மொழிந்தான முகமலாந தன்னையுங் கேளாக, கடிந்தன நந்தங் கலியையின் னேமண காவல் னாஞ் வை யென்று, நெடிநகன் ளிவவா றளவனா யிவாக னேற்றனா முன்பு போ விருப்ப

(இ - ள்.) பொழுதுபுலாந்த பினனா, நீத்தினாநீங்கி நீத்திய கரும்முடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தாயைப்பணிந்து, நீகழந்த என சொப்பனத்தைக் கேட்பா யாகவென்று (தக்கன்) கூறினன். கமலையும் முகமலாசகியுற்றாக கேட்டு நம்முடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம் இப்பொழுதே அரசனாவாயென்று நெடிந்தன்ன. இவ்வகையாக (மகனுந் தாயுமாகிய) தக்கனுவ கமலையும் அவளவாவி முன்போலக் கணைசூழாத்தி திருமந் திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க, எ - று.

நொடிந்தன்ன - கைநொடி கொட்டினனெனதேனும், கொங்கையிற் பால் சுரந்தன னெனதேனும் பொருள்கொள்க.

கேளா-செய்யாவெனும் வாய்பாட டிரந்தகால வினையெச்சம். ஆருவை இடில கு - சாரியை. (இ)

வேறு

கற்றாபுனை புகழ்மல்கிய கவுண்டினிய நகரிற்
செற்றாதிதை யிடுசந்திர சேனனறனு நீங்கி
புற்றானகதி புற்றாரொடு முரிமைத்திரு மணியாள்
பொற்றாரினள் சுலபப்பெயர் பூண்டாளவ லித்தாள்.

(இ - ள்.) கல்லிலல்லவாகனால அலங்கரிக்கப்பட்ட புகழ்மிகுந்த கவுண் டினிய நகரத்திலே, சத்தருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்துஞ் சந்திரசேனராசன் உடல் விட்டு நற்கதியடைந்தனன். அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மணவி டும் பொன்மாலை யணிந்தவளுமாகிய சுலபையெனனும் பெயருடையவள் (பின்வரு மாறு) தனபுற்றனன். எ - று.

செற்றார் திறையீடுமென்றது அவனதாற்றல் விளக்கியதாம்.

(இ)

என்னுயி ரணையாயொளி ரிருகண்மணி யணையாய்
மன்னுயி தாங்கும்பொறை மாற்றிச்சு ருலகம்
பொன்னாதிணி தோள்வெல்கிய புகையெனை நீத்தா
யன்னுவிது தகுமோவிது தகுமோவழித் தணையாய்

(இ - ள்) என அரிய உயிர்போனறவனே ! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி லுள்ள கருமணிபோன்றவனே ! அரசனே ! உலகினைச் சுமக்குஞ் சுமையை ய்கற்றித் தேவலோகத்தை அழகுபொருத்திய தோளிற்சுமக்கக்கருதி (அங்கே) சென்றனையோ? எண்ணிப் பிரிந்தாய் ! என் தாய்போலப்பவனே ! தேவாமிதம் போனறவனே ! இது தகுமோ ? இதுதகுமோ ? எ - று

வெல்கியவென்பது செய்வியவென்னும் வாய்பாட்டி ரந்தகால வினையெசுசு மாசுலின் விருமபியென்ப பொருளபடும (எ)

கொழுநிகாமபறு கொடிபோனமிசு குளிரநீரறு கயலிபா
விழுதங்கறு சுடாபிலொளி பெலலையறு நாளபோன
முழுதுநதயா பெருகுதகடன முழுருமபடி பெனைநீத
தொழுருகுருழ லரமாதனா புறறுயிது தகுமோ

(இ - ள்) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும், மிகக் குளிரச்சுவையந்த தண் ணீரற்ற சேரகண்ணைபோலவும், நெய்யற்ற தீபம்போலவும், பிரகாசிக்கின்ற சூரிய ன்றற் பகற்பொழுதுபோலவும், முழுதுந் துன்பம்பெருகுந் கடலில் அமிழுமபடி யெண்ணிலக்கித் தேனொழுருக கூடதலையுடைய தேவமாதானை யடைந்தனை. இது தகுமோ ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதற்கு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொம்பு.

வேழ்வித்தழ லெதுரோமபடை மெய்யெயிது காறும்
வாழ்வித்தனை யிப்போதுநல் வழிபாட்டினுள் யாது
தாழ்வித்தனெ னடியேனது தக்வுண்டெனி லுனையாய்
சூழ்வித்தக வெனபாலிடா சூழ்வித்தனை தகுமோ.

(இ - ள்) ஓமாக்கினியின் முன்னே என்னை மணஞ்செய்தது முதல உண் மையாகவே யெனனை யிதுவனாயில் (குறைவின்றிக்காதது) வாழ்ச்செய்தனை இப் பொழுது அடியேனசெய்யும் பணிவிடைகளில் யாது குறைபாடுசெய்தேன் ? அப்படி யுளதாயின் (வாயவெண்டு) கூறவாய் நின்றநதஞான சொரூபியே ! எனக்குப் பல துன்பங்கள் சூழ்வித்தெனையே ! இது உனக்குத் தகுமோ ? எ - று.

தாழ்வித்தனென் இதுவ என் விருதி தன்மையொருமையை யுணர்ததியது

அந்நாளறு மன்போடலா மனதோவகல வுற்ற
திநாளது போலேயய லேகுறழிலை நினரு
யெனனேதுயா வேனென்னுட லின்பராதர வருடா
யொண்ணிடை யுறுபாவனை புறறுயுரு காமே.

(இ - ள்) அத்திருமணஞ்செய்த காலத்திற் பொருந்திய அன்போடு கூடிய மனநா விலகியது இதுவனாயில் அதுபோலவே பிறவித்ததிலே சென்ற யிலை யிலு நின்றனை. என்னென்று தன்புழுவேன ? என தேகமானது இன்ப மடையுமபடி

(எண்ணக் கரத்தாற்) பரிசியாய் (என் விடயத்தில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவீனையை யுற்றாய் எ - று

வருடாய் என்றதில் வருடல் தடவல். அருந்தாவெனப் பிரிக்கின் ஒன்னு ரென் உயிரமுதலாகக் கொண்டு வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, வென்னுரெனப்படிக்க.

ஆவாவினி பெனசெயகுது மந்தோவென விவ்வா
ரேவாதுணா மொழிவாளவிழி யுறைசிறுதிட வுருகிக்
தீவாயவிழு தளிர்போலொளி தீரத்தனு வேறாய்க்
காவாதுள மானமபடு கணவனமிசை விழுவாள.

(இ - ள்) ஆ ! ஆ ! இனியாது செயவோம்? ஐயோ! எனறிவ்வகையாக விடாமலமுது, கண்களினின்றும் நீர்த்துளிசிறத் மனமுருகி, தீயிலவிழாத தளிர்போலப் பிரகாசமொழிய் உடல வேறுபட்டுக் காகசமுடியாமல் மனதில மானமுண்டாகிக் கணவன் (இறந்தவுடல்) மேல்விழுவாள எ - று

உறை-நீர்த்துளி

(கக)

முகமெறறுவ டலையெறறுவண முருகாகர மலரற்ற
றகவெறறுவள் கனிவாயிரு தனமுங்குதுழ வெய்த
மிகவெறறுவள வயிறெறறுவன மின்னைப்பொது முகவி
னுக்குமைக்குமுல பொதியத்தனி ருருவந்துவ ஞ்றறாள்.

(இ - ள்) முகத்தின் மோதிகொளவாள், தலையிலடித்துக்கொள்வாள், வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலர்களால் தகுதியாக உறைந்துகொளவாள், (கொவ்வைக்) கனிபோன்றவாயும், இருதனங்களுங் குழம்புமபடி மிகுதியும் அடித்துக்கொளவாள், வயிறறைப்பிசைந்துகொளவாள், மின்னலைக்கொண்ட மேகத்தினைப் போலவிழுக கரிய கூடதலானது பொதியுந் தளிர்போன்ற உருவத் துணைடனள எ - று. (கஉ)

இவ்வாறவன மனையாரொடு மினைவோகளு மினை ய
வொவ்வாதவ ரல்லாலவய மொப்பாருல கிலலா
வவவாண்மையி னரசனபடி யகலுற்றன னெனனாது
தெவ்வேலமைச சாகளுநதுயா தேக்கித்தெரு மந்தாரா.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அவன் மனைவியுடன் (உறவினா முதலிய) துன்ப மடைப்பாக்களுந் துன்பமடைய, சமான்மல்லாதவார்களல்லாமல் வெற்றியிற் சமான் மானவார்கள உலகத்திலிலலாத அவ்வகைய ஆண்டனமையுடைய சநதிரசேனராசன் உலகினை நீலகினைனென்று, பகைஞர்களைக் கொல்லும் வேற்படையோடைய மந்திரிக ளுந் துன்பமிக்கு வருந்தினார்கள எ - று.

அவ்வரசனுக்கு ஒத்த பலமுடையார் ஒருவருமில்லை யாதலாலும், யாவரும் அவனுக்குக் குறைந்த பலமுடையராசலாலும், “ஒவ்வாதவரல்லாலவய மொப்பாருல கிலலா அவ்வாண்மையி னரசன்” என்றா.

(கக)

வேறு

கலககவிழ்த்த நாயகன்போற் கையற்று மிகத்தளர்ந்து
புலம்புந்நா யெதிரோககிபு புரோகிதன்மற நிதுசொன்னா
புலம்புலதெல் லாறுமக்குப் புணாசுகத்தைக் குறித்தனறே
யுலந்தவனுந் குறுசுகத்தை யுன்னலீர் புலம்பொழியின்.

(இ - ன்) கப்பலேக்கவிழ்தத வையெனைப்போலச் செயலற்று மிகவுந் தனர்த்
பெய்துந் புலம்புகின்றவாகளைப் புரோகிதன நேரே பாத்தது இதனைச் சொல்லுகின்
றான். (நீங்கள்) புலம்புவதெல்லாம் உங்களுக்குள்தான் சுதந்தைக்குறித்தலவகா?
(அஃகிருக்கடமெ) இறந்தவனுக்குப் பொருந்திய சுதந்தை (உண்டெசெய்ய) நினைந்தீர்
களல்லீர் (இனிப்) புலம்புதலை விவோகனாக ஏ - று

புலம்புநா - இதில நகரம் நிகழ்கால முணாததியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்பெயா

(கச)

காவலனுக் கினிசெய்யுந் காரியத்தைப் புரிமின்கள

பூவுலகிற பிறந்தவருட பொன்றா நுளரேயோ

வாஸியிறத் தவருடனே யாஸியிறத் தவாயாரே

மேவியவா னுளுலபரின விண்ணவரும் வீடுநரே

(இ - ன்) அரசனுக்கு இனிசெய்யவேண்டிய (சமக்) கடனைசெய்யுந்
கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவர்களில் இரவாதவாகளிர்க்கொகடோ? உயிரொழிந்
தவருடனே உயிரொழிந்தவாகன யாவரோ? பொருந்திய ஆயுள்கால மொழியின்
தேவாகளும் இறப்பவர்களேயாவா! ஏ - று

(கரு)

செய்தகக் காரியகதைச் செய்து, தனு விறத்தவனா

புய்தகக் நறத்தியி லுறுத்தாநரே யவாக்காதா

பொய்தகக் பொருட்குடங்கி! புலம்புநாக னுளுநான்று

மெய்தகக் பொருளாயிரா விண்ணரென விளம்புதலும்.

(இ - ன்) செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்து, உடலொழிந்தவனா யுச்சி
விககச் செய்யத்தக்க நல்லபதவியிற் செலுத்தபவாகளே (இறந்தவர்களுக்கு) ஆபத்
கள் பொய்மையாகிய (உடலென்னும்) பொருளுக்கிரங்கி அழுதுகொண்டிருப்பவர்
கள் எந்தக்காலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள்; அவர்கள் வீணாக
வென்று சொல்லவும் ஏ - று

(கச)

குழுவேன ரஞ்சிதனை சுமந்துவென வன்றவன்பால்

வாழணாச்ச ரிடுவருளு மன்னவனேனா சுமந்துவெனும்

பாழியமைச சளனிறைக்குப் பாலனில் னுனையின

வாழினுறு காரியங்க ளுளுறயின னுலகேகத

(இ - ன்) ஆலோசிக்கும் மனோரஞ்சிதனும் சுமந்துவென்ற அப்பொழுதவ
னிடத்திருந்து வாழாத இருவா மந்திரிகளுள்ளும், அரசனையொத்த சுமந்துவென்னும்
பெருமைசங்கிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனிலலை யாகலின் பழைமைப்படி
செய்கருமங்களை உலகினா துதிகருமப்படி செய்த முடித்தனை ஏ - று

மன்னவனேன் சுமந்துவென்றதால் அசுசுமநா வென்பான் அரசுலத்தவ
னென்றும், கீர்த்தியில் மண்ணை நிகாததவென்றவ கொள்க

(கரு)

சுலபைரீ படிந்தாடித் துணாலேமபி நிலைதினறு

குலவுமனை யுட்புருந்தாள் கோதிருந் பணமாறழிப்

பலருமவ சிட்டுமபுருந்தா பனைமுன்று ராளவவு

யில்குமிரி வயகன்பலவு மியறழிமுடிந் தனபின்பு.

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையென்பவன் நீரினமுழின் ஸநானு செய்து, பூங்கொத்தினையுடைய வேப்பிலையைத் தின்று (வன்) நெருங்கிய மனைக் குள்ளே சென்றான் குறாமில்லாத தருபணஞ்செய்து பலரும் அவரவருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதினமூன்று தினங்களவரையில் விளங்குகின்ற பலநிகழ்ச்சிகளுக்கு செயதுமுடிந்தன எ - று.

வேமபினிலை, தின்னல்-சுகதசைவெறுத்ததை மெபண்ணின் துகடக்குறிந்ந னொன்று (கஅ)

அமைச்சரபுரோகிதாசுனிதநதனாக ணுகரிசு
தமைச்சரயிலிசு அயாசுலபை சாற்றுவா ளினி ரீவிர
சுமைச்சரயிலபுரிகரவகுந கொணைத்தோந திடுமினசு
ணமைச்சரயிலபுரிகரவகுந கொணைத்தோந திடுமினசு

(இ - ள்) மந்திரிகள் புரோகிதர்கள் சோதிடர்கள் வேதியர்கள் நாகரீகர்கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயாவாகிய நடைபயனுடைய சுலபையென்பவன் சொல்லுவான் இனி நம்மைச் சத்திருக்கத் துன்புசெய்யா வகையாக, சுலபமாகிய மலையையுடைய பூமியைச் சமக்குந தோளையுடைய அரசனைத் தோந்தெடுங்கள் எனக் கூறினான் எ - று (கக)

தொக்கவாக ளைவோருந் குழந்தருசுரு மமையக்தின
முக்கலாவந் துனாசெய்வார முழங்குமக மாலகறிற்றை
யிசுகணமே யலங்கரித்திட டிலுருமர தனக்திழைக்க
செக்கமல மலாமலை தினகரத்திற கொளக்கொடுத்த.

(இ - ள்) அவர்கள் பாவருநெருங்கி குழந்தருக்குச் சமயத்திலே, முக்கல முனிவா அங்கொருநாளிசு சொல்லுகின்றான் முழங்குகின்ற மத்தையுடைய பெரிய (பட்டத்தி) யானையை இந்த விநாடியிலேயே அழகுசெய்து, பிரநாகிதகின்ற இரத்தினத்தாலிழைத்த செவ்விய தாமரை மலாமலையை வலிய கரத்திறகொள்ளும் படி கொடுத்து எ - று (கஉ)

தனைவிர்த்து விடுமினகா சாருதெவனை யதுவெடுத்தது
தனைமகிழ்வின வருமநதா செமமலையே மரபிடுறை
வகைகடனமன ணுலகளிகு மன்னவனாக குகவென்று
களைகண்டொழிந் தனாபிரதா ரெல்லோருங் களித்தனாரல்.

(இ - ள்) தனையலித்தது விட்டுவிடுவன; அது எவனை யதெதெடுத்து மிக மகிழ்வுடன வருமோ அந்தப் பெருமையுடையானையே, விரைந்த கடல்குழந்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொள்கவென்று ஆதரவாகக் கூற்றான். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள். எ - று.

தனை - கட்டுதல்.

(கஉ)

ககனமெனுமெபயருடைய களிற்றரசை யலங்கரிப்பித்
திலையிலிவெற் றன்கணவ னினிதுமரு மத்தனரிநத
புகரிலர தினக்குரிய பொனமலாததா மரைத்தொடையன்
மகிழ்வதன் னாகக்கொடுத்தான மன்னனைக்கொள் கெனசுகலபை.

(இ - ள்) சுலபையெனனும் பட்டம்கிவழி, கசனமெனனும் பெயராயுடைய அரசு யானையை அலங்காரஞ்செயலித்து அரசனைக்கொண்டு வருகவென்று, கூரமை வாய்ந்த வேலாயுத மேந்திய தன் கணவனுன் சநகிரசேனராசன் இனிதாக மாற்புகத் துப் பூண்ட சூற்றமில்லாத அரசாட்சிசூரிய பொன்னுலகிய தாமரைமலர் மாலையைக் களிப்புறுமபடி அதன் கையிற்கொடுத்தனன் எ - று

அரசுடானையெனறத னிலக்கனத்ததை,

“காலோ நான்கு கனிகையுங் கோசமும
வாஹுபபீபா டேர்டு மரநில தோயப
பாலுஞ் சங்குங் சாலம்போ லுக்காது
காலினு ஞானற லொருதனிக கையி யும
வாலினும வாயினு மருப்பினுங் கோதல
வல்லது மதினமுற முழசுகு றடைக்காய
எழு முழமுயந் தொன்பதுமுழ நீண்டஞ்
தீயுமிழ் சிறுநன்னுஞ் செரபுகரு முடைக்காய
முன்புயராத பின்பணிந்த சாயின்
அவவியல யானையை யரசுவா வென்ப” — என்பதனுநறிக (௨௨)

இந்தநக ரினிதாளு மிபலபுடைய ஏமாறு ஏ
சிறுநைதனைக் கிணசுந்தரொரு செம்மலைக்கொண நுகுவெனத்
தந்தமொழி யுட்கொண்டு கறுகணமத மாலேவழிநு
சுந்தரவெற பொன்றெழுந்து துணைவெறபேர னடந்தனறே

(இ - ள்) இந்த நகரத்தையினிதாத அரசுபுரியும் இயல்புடையவனும், மன
திறகிணசுந்தனுமாகிய ஒரு அரசனைக் கொண்டு வருவாய்கவென்று கூறிய செல்லலை
மணிகிறகொண்டு, அஞ்சாமையையுடைய மதம்பொருந்திய பெரிய யானையானது,
அழகிய மலையொன்று எழுந்தது வினாந்து நடந்தார்போல நடந்தது எ - று

துணைதல - வினாக்கல நடாத்தா அன்று - நடந்ததன்று இது “தொட்ட
னைத்து, கற்றனைத்து” என்பனபோலக் தொகுத்தல் (௨௩)

அன்றுமல ரோனவிடுக வாயியுனபின் முனிவராக
னொன்றுதவம் புரிதான முரிமைக்கொளர் சென்றதுபோ
ன்னறமைசர முகலாலோ நடக்குமத வேழமாள
அனயினாசென றனாதமராகுத் தோவறீசுகொள வான விழைந்தே.

(இ - ள்) அக்காலத்திற பிரபதேனை செலுத்திய (சுருப்பசு) சுகந்தனின்
பின்னே முனிசிரேஷ்டர்கள் பொருந்திய சுவடு செய்யாதசுக இடத்தை உரிமையா
கக்கொள்ளும்படி சென்றதைப்போல, நல்ல மந்திரிகள் முதலாயினோ நடந்து செல்
லும் மதயானையினபின்னே தமக்கு அரசனைக்கொள்ளும்படி விரும்புறுசு சென்றார்
கள். எ - று

“அன்று மலரோன விடுதத * * * சென்றது” என்றது—பூவும் முள்ளி
வர்பலு மொன்றசோந்து பிரமதேவனை யடுத்த, சுவாமி அடியேங்கள் சுவம்புரி
தந்தூத் தருதியான கிடமெதவென வினவ, கமலயோனி கருணைகூர்ந்து ஓர் தருப்
புபையைச் சக்கராகாரமாக வளைத்து அதனை யுருட்டி நீங்கள் இதனபின் சென்று இது

பொருந்தமிடமே உத்தமமானவிடமென் றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப, அவர்க்கும் அவ்வாறே யதனைப் பின்றொடர்ந்து அது தங்கியவிடத்தில் தவஞ்செய்த பவன்னை யடைந்தாரகன இதில் நேமி விழுந்தவிடம் எனமிசவனமென்றாயது என்பது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன விசேத வாழி ககனமென்னுங் களிற்றென்றும், அதனைத்தொடங்க முனிவாகன யானேபின் சென்ற மந்திரி முதலாளுரென்றும், தவம் புரி தாண்ம பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருத்தென்றய உவமிககப்பட்டன

கொளவான்—வான் எதிர்காலவீனையெச்ச வ்ருதி (உ.ச)

கற்புடைய மடமாகா கணவனையே யல்லாத
பொற்புடையா ரிரந்துயினும் புலவாத வாறேபொற
பறபலருந் தொழினீங்கிப் பரிவினொடு மெதுபோதச
சுறப்பெனச சேரியவா தமைவிலக்கித் துயரவேழம்

(இ - ள்) கற்பினையுடைய இளம்பெண்கள் தாமுடைய நாயகனாயல்லாமல் அழகுடையவர்கள் யாசித்த வேண்டினாலும் அவர்களைத் தழுவாதவகைபோல, பல பேருந் தத்தங்காரியங்களை விடுத்த ஆசையாடு (தாம் மனவனவருக்கருதி) எதிரா செல்லவும், உயாவாகிய குணமுடைய ககனமென்னும் யானையானது பாம்புபோலச் சேறி அவர்களை விலக்கிறது எ - று

மடமாதர் - அறியாமைக்குணமுடைய பெண்களென்னுமையும் மடமை - மகளிராகுண நான்கனுள்ளொன்று அவை அசகம் மடம்நாணம் பயிப்பது எனப் படும சாப்பம் - எதுகைநோக்கிச் சாப்பென நின்றது

‘கற்புடைய * * * புலவாதவாற’ என்றதை, தாயுமானங்குவாமிகள்.

‘கற்புறு சிறதை மாதா கணவனையன்றி வேறோ

இறபுறத் தவனா நாடா * * * ” என்பதனுணாக (உ.இ)

வேறு

வரைசெய் மணித்தோண் மன்னவனை வல்லெ துருளிப் புணாநருபிப் புணாசெய வயவெங் களிற்றென்று பொங்கு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்பத திணாசெய கடல்போற றிரண்டெவருந் தேமடைய புனலாற நுகளயித்து விணாசெய மலாததோ ரணமாத் தி யிதி தோறு மலங்கரித்தாரா.

(இ - ள்) மேனமையைச் செய்யும் இக்ககனமென்னும் யானையானது மலை போன்ற அழகிய தோளையுடைய அரசனை வினாவில் தேடிப் பிடிக்குமென்று பெரு மகிழ்ச்சி யுடையவாக, அலையொலியெய்யுங் கடல்போல யாவருந் திரண்டு, மதுரமாகிய நீர்பெய்தலாற புழுதியை யடக்கி, வாசஞ்செய்யும் மலாததோரண முதலியவற்றால் தெருக்களிலெல்லாம் அவங்காஞ் செய்தார்கள் எ - று.

தோரணமாத் என்றதில், ஆதியென்றதால் பூப்பநதா முதலியவன்வங் கொள்

உருவிற சிறந்த பொலங்கோயி லோங்கு மணிவாய் தலினீங்கித் தெருவி னடங்கு நகாகடங்கு சென்ற வேழம் வனம்புகுந்து பொருவி நவத்து முக்கலனா பொருநதாச கீசமக் கணித்தாக ன்ருவி யிருந்த தக்கனுக்கு மணிமா லிகையைத் தரித்ததே.

(இ - ள்.) அழகின மேம்பாடுற பொறகோயிலின [அரசமாளிகையின்] உயர்ந்த அழகிய வாயிலினின்றும் புறப்பட்டு வீதிவழியே நடந்த சென்ற அரச யானை யானது காட்டிற பிரவேசித்து, ஒப்பில்லாத தவத்தையுடைய முக்கலமுனிவா எழுந்தருளிய ஆசிரமத்திறஞ்ச் சமீபமாக அமாந்திருந்த தக்கனென்பவனுக்குப் பொற்றும்மாமாலையைச் சூட்டிது. எ - று

கோயில் - இராசகங்குலம் ஆசிரமங்கு - மாடங்குளையுறப்போல அத்துச் சாரியையினறி யுருபேற்றது இது ஆசிரமத்திற்கு எனபது (உஎ)

மூலா பெருமா நெனையாண்ட முக்கட பெருமா னரியாதி
தேவா பெருமா நெருகோட்டுச் செல்வப் பெருமா னடியாகட
பொனை யரிய விருந்தாங்கே யிருந்து தக்க னயப் பிமை
மேவு மெனினவேல கரத்தேறமும் விம சேமும் விளமுதுங்கேள்.

(இ - ள்.) தக்கனென்பவன் இருந்தவீடத்திலேயே யிருந்து அரசரிமையை யடைந்தானென்றால், திரிமூத்தநாயகனும், என்னை யாளாகக்கொண்ட திரிநேத திரங்கையுடைய தலைவனும், திருமாலமுதலிய தேவர்களுக்கிறவனும், ஓரரைக் கொம்பினையுடைய செவ்வ நாயகனுமாகிய வீநாயகக்கடவுளுடைய அடியவர்களுக்கு எவை கிடத்தற்கரியவை? (ஒன ர் மிலலை) வேலாயுத்தன தக்கையிற்ருங்கிய வீம ராசனே! இன்னுஞ் சொல்லுவேன கேட்பாயாக எ - று (உ௯)

வேறு

பஞ்ச தூதுபி முழங்கின பண்ணவா பகந்தேன்
விஞ்ச பொன்மலா பொழிந்தனா வேழம்பின் விடுதேதோ
நெஞ்சின் மலகிய பரிவெலா நீங்கியோ கையராய
மஞ்ச னுக்கணி யாதிசுள வழங்கினா மரபால்

(இ - ள்.) * பஞ்சதூதுபிகள் முழங்கின தேவர்கள் பசிய தேன்கிரத்தம் பொன்மலாமாரி சொரிந்தார்கள் (கனமென்னும் அரசு) யானையின் பின்னே சென்ற வாகன மனதிலநிறைந்த துக்கமெல்லாமொழிந்து சந்தோஷ சித்தமுடையவர்களாய், (சிறுவனாகிய) தகராசனுக்கு ஆபரண முதலியவற்றை (அரசரிமைக்கேற்ற) முறைப்படி கொடுத்தார்கள் எ - று

தூதுபி - ஞாவகை வாத்தியம் இது தும் என்றும் நுப் என்றும் ஒலிப்பதால்வினிப்பெயரத்தென்பா (உ௯)

வாச மென்மலா வத்திர மணியணிந்தனா
ஞசி யந்தன ரறைந்தன ரொருபுடை யமாநகரா
கூச மைச்சராக ளாதிபார குறாகழல் வணங்கி
தேசின் மன்னவ நேவலாற றிருத்தக விருந்தாரா.

(இ - ள்.) வாசனென்பொருத்திய மிருதுவாகிய மலாமலைகளும், ஆடைகளும், ஆபரணங்களும்மணிந்த, வேதியர்கள் ஆசையோடு ஆசிவசனங்களுக்கறி ஒருபக்கலிற் பொருத்தினார்கள் மனம் பறப்படும மகதிரிகள் முதலானவர்கள் ஒலிக்கின்ற வீரச சம்பவமணிந்த அவன பாதத்தைப்பணிந்து குற்றமில்லாத அரசனை கட்டளைப்படி திருத்தமாக விருந்தார்கள். எ - று. (௩௦)

தக்கனகணந தநகிமா முகனடி தாழ்நது
தொக்க வநதணாக காடக மாநிக டீவி
மிகக வனனையை வியததரு சிவிகையி லேற்றிக்
கைக்க ளிறயினமே லிவநநனன காலெவங் கதாபோல்.

(இ - ள்) தக்கன ஆககணத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடிமையப்பண்ணது, கூட்டமாகிய வேதியருக்குப் பொருத்த வியலற்றை (பூரியாக) கவொடுத்தது, (அன்பு) மிகுந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த பலலக்கிலேற்றசெய்தது, காலப்பொழுதினுதிகும பாலசூரியனபோலத் துதிகையை யுடைய அவயானையினபேரி லேறினன எ - று

ஆடகம் - நாலவகைப்பொண்ணிலொன்று அவை — ஆடகம் கிளிச்சிறை சாத்திரம் சாமபூநத மெனப்படும (கக)

கவன வாமபரி யமைச்சாக ளிவாநதனா கடவ
குலவி வாளவீழி மாதாரா குழுமெதிர் நடிப்ப
வவவு வாரிதி முழுகென வெலிமுர சாரப்ப
வவனி காவல ளுனவ னடுகளி றுகைத்தான

(இ - ள்) மந்திரிகள் தவிச்செல்லும் நட்டையையுடைய குதிரைகளிலேறிச் செலுத்தவும், நீலோற்பலம்போலும் ஒளியாயநக விழிகளையுடைய நடனமாதர்கள் கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாக்கால சமுத்திரகோஷம்போலச் சந்திக்கின்ற பேரிகைகளொலிக்கவும், பூலோகராசனாகிய தக்கனென்பவன்புகைஞ்ஞாக கொல்லும் யானையிலிவாநதனன எ - று

உவாவென்னுஞ்சொல் “குதியதன கீழாக குறுகலு மதனே - கெர மேற் றலு மியலபுமாந தூக்கின” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உயவு என்றாயது உவா பூரண அமாவாசியை யென்னு மிரண்மொமாயினும் கடன முழுகு பூரணியிலேயே மிகுதி யென்பது மிகுது (கஉ)

மலையின மேலெழு மதியென வாமாத யானைத்
தலையின மேலெழு வெண்குடை ிழலிற் றவகு
முலையி லாவரத் தொருவ றா புகுநதூலாப் போநது
கலைவ லாரொடுங் கதிர்மணி கையிலுட புகுநதான.

(இ - ள்) மலையினமெலுதித்த பூரணசந்திரனபோல, ஒழுக்குகின்ற மத்தையுடைய யானையின் சிரமிகச் செய்ந்த வெண்கொற்றக் குடைமீழலிற் பொருந்திய கெடுதலிலலாத வரதையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தக்கனென்பவன் (சவுண்டினனிய) நகரினுட பிரவேசித்தது, (கிருவீதி) உலாவநது நூலவல்ல பண்டிதர்களுடன் அழகிய மாளிகையினுட பிரவேசித்தனன எ - று

உவாவென்னெனிலகணத்தை,

இலகணவிளக்கப்பாடடியல்.

குழமக ணைக்கலி வெண்பாக கொண்டு
விழைதொல் குடிமுதல் வினகக் கணத்தால்
கிழைபுனை நல்லா ருவாமணி மறுகின்
மற்றவன் பவனி வரவேழ பருவ

முற்றமா னுத்தொழிப் போந்த துவாவாம.
ஐந்து முதலே மாணமெ பேதை
எட்டு முதனா கரணமெ பெதுமபை
ஆறிரண்டொன்றே யாகு மங்கை
பதினா கதிபத தொன்பான காற
மெதிரதரு மடந்தைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலை யிட்ட விருபதினே மேலோ
ராறுந் தெரிவையென ணைந்துபே ரிரிமபெண்ணெ
ரோரும் டருவத் தோகருதாத தனரே

(கக)

பேரத் தாஸியிற பிறமுயிற ருரியனை பொலிய
வாரத் தாழவட மகனுரத் துயலவ வமாரது
வாரத் தாலுறு மந்திரத் தலைவரை மேராகி
யீரத் திருதொலி னிரைத்தன னி துமுகமுத தக்கன.

(இ - ள்) பெரும் புகழையுடைய தக்கன பெரிய அததாணிமண்டபத்தில்,
விளங்குந் தந்தங்கையுடைய சிங்காசனமானது விளங்க, முத்தாலாகிய தாழவட
மானது இடம்பரந்த மாபிலையைவீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரத்தலைவராக
நோப்பாத்து, குளிராசனியாயந்த மதுரமாகிய சொல்லினு சொல்லலாயின்ன எ - று

அத்தாணி - கொலுவிருக்கை மண்டபம்

வாரத்தாழவடமென்றதை வார அ தாழவடமென்றவது, வ - உடம்படு
மெய்யென நீக்கி, ஆரம் தாழவடமென்றவது சொல்லுந் செய்க. ஆரம - தாழவடம -
தழாததொடராகிய மூன்றாம்வெற்றுமைப்புணர்ச்சி

(கச)

எனனை யாளுடை முக்கல முனிவனாங் கிருந்தா
னனன மாதவன் றனைப்பல வரினையி னைமுத்தென
முனன சேவிடு மினகடுளெ னுரைத்தனன முடிசாயத்
துன்னு குழ்ச்செய ரன்னதே யுருநயினா கடிதின்

(இ - ள்) எனனை யாளாகவுடைய முக்கலமுனிவா அவதேயிருக்கின்றனா,
அநதப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுடனழைத்துவந்து எனமுன
னை விடுகடுளென்று தக்கன கூறினன சிரமசெத்து யோசிக்ருந் தன்மையுடைய
மந்திரிகள் அவ்வகையே வினாந்து செய்தார்கள் எ - று

(கரு)

மண்ணி ருந்தவம் வடிவெடுத் தனையமா தவனும
விண்ணு ரிருசிய கூவிரத் தோமிரை மேவிப்
பண்ண மைகதெழு பாடலோ டாடல்கள பயில
நண்ணி னனபெருந் கோயிலி னகாசுளி சிறப்ப

(இ - ள்) உலகினாசெய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந்
தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொருட்டினையுடைய இரதமிசையா
ரோகணித்து, பண்ணிசைப்பொருந்த வெழுதினற கீதமும் நிருத்தமும் நிகழும்படி
அதச்சுறுடைய மாளிகையில், அந் நகரவாசிகள் களிப்பெய்துமபடி யடைந்தனா எ - று

கூவிரம் - தோகொடிஞ்சி. இஃதோருபப

மண் - நகர் - இடவாருபெயர்கள்

(கக)

விலகி வில்லுமிழ் பூணினான் விரைந்தெழுந் தெதிர் போர்
தலகி னனபொடு மறவனை யாதனத் திருத்திப்
பலவி ருமபொருள கொண்டு பூ சீனையுறப் பயிற்றி
யிலகு பூண்டு கில கனியெதி ரிட்டடி பணிந்தான்.

(இ - ள்) விடமவிடபெ பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துண்
ணென்று (சிங்காசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிரொன்று, குற்றமில்லாத அன்புடனே
அமுதகலமுனிவனை ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களைக்கொண்டு
பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழவர்க்கள்
களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிந்தனன் எ - று.

அறவண - தருமசௌரயி

(கௌ)

முடிக்கொண மன்னவா புடையெலா மொயப்பமுன வைகி
யடிக னேரின் தருளின லரசினைப் பெற்றேன்
கடவு ளாதொழுக கணபதி யெனக்கூர் யல்லாற
படியின் வேழிலை பாணியென சிரத்துவை யென்றான்.

(இ - ள்) கிட்டமணிந்த அரசாசன பக்கவகளிலெல்லா நெருங்க, அவர்கட்கு
முன்னிருந்து, சுவாமிகளே 'தேவரீருடைய திருவருளால் இராச்சிய பாரத்தை
யடைந்தேன தேவர்களும் பணியுங் கணேசப்பெருமான அடியினுக்குத் தேவரீரே
யல்லாமல் உலகத்திங் வேறில்லை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென சிர
மிசை யமாததுகவென்றனன் எ - று

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல் ஆசீர்வாதவகையி லொன்று.

(கௌ)

கனிவி லினன்னங் கூறிய காவலன் சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண் முகிழ்த்துமு தழிவோய்
துனிவு றுமபகை யுனக்கிலை பொருளெலாந் துவன்று
மினிதின் வாழ்தியென மிசைத்தறத் தியல்பையு மிசைத்தான்.

(இ - ள்) மனக்கனிவுடன் இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தக்கன் சிர
மேல், முக்கலமுனிவா தம் துள்ளங்கையை வைத்து கிருபையருமயி, பேரறிவா
ளனே 'துன்புசெய்யும் பகைவா உனக்கிலா எல்லாப் பாகிய முமுண்டாகும். இன்ப
மாக உயிர்வாழ்க்கடவையென்று தருமநீதியையு மெடுத்துக் கூறினா எ - று.

அங்கை - உள்ளங்கை அகம் கையென்னும் இருசொற்களுக்கடியு வது
"அகமுநாச செவிகை வரினிடையனக்கெம்" என்னுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்தது.

கன்ன லஞ்செழும காடருத் தண்ணடை யாதி
முன்னா முக்கல முனிவனுக் களித்தூமு தழியின்
மன்னு மந்தனா பெரியவா மறறையா தமக்குந்
துன்னி ருமபொரு ணிலமிவை சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ள்) அழகிய கருப்பங்காடு அகலாத மருதநிலத்தார் முதலியவற்றை
முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்து, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியர், முனி
யோர் வேறானோர் முதலானவார்களுக்கும் கெருங்கிய பெரும்பொருள் நிறும் இவ்வ
பேரவ்வனவற்றை மேகம்போல (தாணமாக)ச் சொரிந்தனன். எ - று

பொருள நிலமிவை சொரிந்தானெனறு சொண்தான பூதானங்கள் செய தன்னென்பதாம். தண்ணடை - மருதநிலத்தார (சு0)

வேத னிரத்திரன் விண்டு வே முதலிப விண்ணோ

மாதா மென்கள் மங்கலியத்தொடு வபங்கச

சாத னஞ்சொடு தபங்கிய கன - னூர கேயி

லாதி சைவாகரு மளித்தன்ன பூசையா திகழே

(இ - ள்) பிரமன் இச்சரன் சிருமாமுதலிய தேவமாசகளுடைய மெல விய கழுத்துகள் திருமங்கலியங்களுடன் விளங்க, கொல்லக்கூடியதென விளங்கிய ஸ்ரீகண்டகையுடைய சிவபெருமானாறு சிருக்கோயிலிலாசசிக்ரும ஆதிசைவ வேதியருக்கும் பூச்ச முதலியவற்றைச் செய்தன்ன எ - று

திருமாமுதலியோர ஞ்ருங்கூடிப் பாதகலை மதித்தகாலத்தில் அதிற் றோன்றிய செடுவிடம் யாவனாயுங் கொல்ல யத்கனிகத்தொழுத, கோலேனெடு கோளினபடி சிவபெருமான் அதனைப் பானாசெய்து அவாண் மீணம் இறுமாப் படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தல் அறிஞரியாக ஂஞ்ஞன்னும் பொருத்த அமாக தினரென்பது சரிதம்

“வேதனிரத்திரன் விண்டு வேமுதலிய விண்ணோ மாதாமென்கள் மங்கலிய த்தொடு வயங்கச சாதனஞ்சொடுதயங்கிய ஂண்டனா — ஂனத்தை, கந்தபூணம் “செற்றால் முயிரனைத்து முண்டிடவ மிரவத்தழ்வுஞ் சின்ன மேற்கொள பற்ற லங் கத்துகாந்து கானமுடனே முதல்லாதம் பாவ மாண் மாராஸிதனை யளித்தோன்” — எனவருவதன னுணர்க (சுக)

சேனா காவலா திருநா திய வமைபாசக னிவாகரு

யானை வாமபரி யிருல்ல மாதிக் விசைத்துக

தேனை மாரியி விசுழியாங் ப்ருப்பணி பலவு

முனை யேந்திய அவலிஞ் னுஞ்ருநிதப் பணித்தான்

(இ - ள்) சேனாகலைவர்கள் சிருக்கமுற்ற மந்திரிகள் முதலிய இவர்களுக்கும் யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிராண் பெய் பூமிநா முதலியவா க்கொடுத்த, தேனை மழைப்பாஸச கொரியுங் கொன்றைமான் மண்கத் சிவபெருமானுடைய டல வகைத் திருப்பணிகளாயு, ஂனத்தாங்கிய வேலையுடைய தக்கராண் செடயும்படி சட்டினையிட்டன எ - று

ஂணையேந்திய வேல என்னு சததருக்களை யெகாமுரு சங்கரிப்பவ னென்னுங் குறிப்புளையார கூறியது (சஉ)

பொளிக் துணைசில் பொறபறு கோயிலொன் றுகி

யளிக வளபிறு கணைசனை யாங்குற விருக்கித்

தெளிக முகசலன் செப்பிய விதிப்படி தீமை

விளிகு வெருகிட நிககலும் பூசனை வினைத்தான்

(இ - ள்) கருங்கற்களைப் பொளிக் அழகிப கோயிலொன்று கட்டுவித்த. இந்த ஆசையார கணைசப்பெருமானை ஆகில எழுசருளப் பிரதிட்டைசெய்து, தெளிவமைந்த முககலமுனிவா உபதேசித்த விதிமுறையே (சன்) பாவங்கள் குறை க்குநீருக நாடோறும் பூசைசெபது வந்தான் எ - று (சங)

பெறுது பெற்றகா யாகிய சுலபைதன பதமு
மறாத காதலைய கமலேதன பதமுமவை கலுந்தாழ்ந்
துருரி லாவகை யொருருடை நீழலி லுலக
மறாத நீதுயி னளித்தனை னமராகா வலன்போல

(இ - ள்) பெற்றதபெற்ற தாயாகிய சுலபை யென்பாளுடைய பாதங்களையும், நீவகாத ஆசையைச் செய்யும் (பெற்ற தாயாகிய) கமலையென்பாளுடைய பாதங்களை யும் நாடோறும் தமஸ்கரித்து, சத்துருக்களையுடைய கையாக ஒருருடையின நீழலிலே உலகமானது நீவகாக நீதியுடைய தெவராசனாகிய பூதத்தினைப்போல (உலகினை) அரசு செய்து வந்தனன். எ - று

சுலபையென்பாள காலஞ்சென்ற அரசன மனைவி.

(சச)

தேய நீடிய வாய்க்கு குழைநாட
தேய மாண்பொழ வலனை சிறுவனைய தீரநது
மேய சூத்திரியின் விதாபபரட்டாளியு வினவிப
பாய சாபபரி வந்ததொடும படாநதுவர தடுத்தான

(இ - ள்) தீரனது மிகவுள்ள தடாகங்கள் பட்டமுடந்த கருட தேசத்தை யரசுசெய்து வாழ்ந்த பகவதாசன கன மகனாகிய சங்கன ப்நாயொழிந்த பொருந் திய சிறப்புடன் விதாபபரட்டை யாசானவர, த கேள்வியுற்ற, பரந்த சிறப்பை யுடைய பரிசனங்களோடும் வினாநதுவர, த சோதனை. எ - று (சசு)

வார மாயனை வேராகளு மளவளாய வாழ்நான
வீர சேனனொன் றியற்பெயர் மெய்மன னவற்குப
பேர வரவிய புகாமுகக் களிதெனும் பெருமான
கார வரவிய வீரவுறு கனவிலி துணைபுறம்

(இ - ள்) நீதியோடு அடிகள் யாவரும் ஒன்றகூடி வாழ்நாளில், வீரசேன னென்று இயற்பெயர் பொருந்திய அரசனுக்குப் பெருமையை விரும்பிய புள்ளிவாய் நத யானை முகமுடைய விநாயகருடிக், கருமைபொருந்திய இரவினுடான சொப்பனத்தில இத்தனை சொல்லுவார். எ - று (சசு)

பெணமை முறறிய நினமகள் பெருகிய தவத்தால
வணமை முறறிய தங்களு ன மனாநதிப பதிவ
டிணமை முறறிய மன்னவ தெளிகெனச் செபப
அணமை முறறிய வவனுமவ வாறுத வினனாவ.

(இ - ள்) பெண்ணவர்களிட உன புத்திரியானவள் தான் செய்த பெருந் தவத்தினால் வளமிருந்த தக்கனென்னு மரசனாவ மன்னுசெய்யப்படுவாள். வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராசனே ! தெளிராயாகவென்று திருவாயமலாதநாள், சத்திய மிருந்த அவ்வரசனும் அவ்வகையே (தன் குமாரத்தியைத் தக்கனுக்கு) மணஞ்செய்து கொடுத்தனன். எ - று. (சசு)

வேறு

பேம வடிவேற நகக னுக்குப் பிரகற் பாண வண னனைக்குத்
தோழில் கட்ட ரதனவிற்குச் சுபால னவற்குத் தெதராகவே

பரமவ் விதைநகரு வபுத்திரதக னவநகா னுனசிக் திரசேனன்
ஹிம வவநகு நீபிறநதாய விளங்குங் கணைசா திரவருளால.

(இ - ள்) விளங்குகின்ற கணேசநுடைய திருவருளிணை, அசுசமுடைய ஹேம்
படையோதிய தகனுகுபு (புத்திரன்) பிரகற்பாணுடைய எபவன் அபிரகற்பாணுவுக்
குத் குறையிலலாத கடகரதன் அககடகரதனுக்குச் சுபாலன் அசுசபாலனுக்குக் கெ
தாரகன். அககெதாரகராசனுக்கு வபுத்திரநகரன் அவ்வபு திரததனுக்குப் புத்திரன்
சித்திரசேனனுனான். ஹிமராசனே ' அசுசித்திரசேனனுக்கு நீ (மகனாகப்) பிறந
தாய். எ - று. (சஅ)

வடிவேற நககன முதலாக மலையு அருதை ஹிமராசா
கடியுா தனபி னனை மீவாருந் கணைசா மபுசநாந புத்திரதா
ரொடியா விதைவி னினி நீ முருதது புத்திரனாகுபுது
முடியா நிறகு மெனவிளமபி முனிவ னினுயும் புத்திரபுதிட்டான்

(இ - ள்) அசுசனே வடித்த ஹிமபடையோதிய தககன முதலாக் கன தக
தையாகிய சித்திரசேனனிருக் காலரும் நீகதா னுனபுடைய கணேசப்பெருமானு
டைய திருவடித்தாமரைபடைய புத்திரதாசன் புத்திர புத்திரதாசன் அனபுடைய (கணேச
மூர்த்தியைய) பூசைசெய்க உன கருதது உறை வடமேளது வசகவாமித்திர முனி
வா கநி இதனையுரு செயலாயினான் (சக)

தககனராசா சிபபடலம முடிந்தது

ஆகத் திருவிந்தம் - ௧௩௬

ஹிமனூபதேசம்பெற்றபடலம்.

விசுவா மித்திரன் விமனை தேரகதிரி
நிசனையா னுனையவா னெரி நிலை தென்குறு
மசசமா னுனெடு மலையா கணைசா
வசசுணை மலரடிக் கலையெப ம கெ

(இ - ள்) விசுவாமித்திர முனிவா ஹிமராசனைய பாடி மொண்டி பிறப
பததுடன் சொல்லுகின்றா காதலிவிடம்ப பிரசாதி கும ஹிமேயுடைய, மசசா
வதாரருசெய்த திருமாலுடன் காமலாமலரிவ வபுத்திர பரமவன் கணமூடியாத
தந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய மலையாசு நிறுந் குப பக்திசெய்யு
முறைமையைக் கேட்பாயாக எ - று

அசுசன் - துதை றுது திசைச்சொல என் 'செந்தமிழ் நிலஞ்சே
பன்னிரு நிலத்தினு - மொனபகிற நிர்ணயிநிற றத்தொழி நலத்தினு - தகருக்
கிணவே திசைச்சொல லெனப்' என்றது குத்தம் (ச)

எம்பிரான் கருணைசு தேகவக கரமனு
பமபுபா லங்குபா பரதயுவ கெணையி
கிம்பரே நல்குவ தீதுது மெய்கிண
வடபுநீ ராடுபு வநுவிவ தெனநன்ன

(இ - ள்) எமது கணேசபெருமானது கிருபைமிகும் ஏகாட்சர மந்திரமா னதுமிகக் பாவங்களை யோட்டவல்லது, நினைத்த பலனை இவ்வுலகிலேயே கொடுக்க வல்லது அதனை யுனக்குக் கொடுப்போம் ஏறிகின்ற ஆலையையுடைய வாசகதங்கிய நீரினமூழ்கி இப்பொழுது வருகவென்று கூறினா எ - று.

ஆடிபு - ஆடி இதுசெய்யு என்னும் வாட்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம்
நாமவேன மன்னவ னுனஞ்செய தனமினா
காமவே னெரியெழுக கண்டவன் சேவடிசு
கேமமா ரனபுசெய யிருடியே காக்கர
மோமமா திகளபுரிந தொண்டெவி யோதினா

(இ - ள்) அசுசுநரும் வேலேந்திய வீமராசன (அவவாறே) நீரினமூழ்கி வந்தனன் மனமதனைச் சாமபராச விழ்ச்ச சிவபெருமானுடைய செவ்விய திருவுடி களுக்கும்மிக அன்பினைச்செய்யும் விசசுவாமிசுதிரமுனிவா ஓம்முதலியவற்றைச்செய்து ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை (வீமராசனுடைய) ஓளியி செவ்வியலுபதேசித்தனா எ - று

நானம் - ஸநானமென்னும் ஆரியத்திரிபு காமவேன - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வேனென்றது முந்நாநகரம் மதனாக்குமுரிய பொதுப்பெய ராதலின் காமனாகிய வேனென முனையது சிறப்பும் பின்னையது பொதுவுமாக வந்தது.

எண்ணிடு முறைமைபு மியமபிதும் பதிபுருந
தண்ணலந் தக்கனமுன னுக்கிய வாலைய
நண்ணிவை குபுகின் நன்மனாக னுனியென
வுண்ணெகிழ கருணையி னேதினை முனிவனே

(இ - ள்) (அதனைக்) கணிக்முறைமையையங் கூறி, உமமுடைய நகரத தையடைந்து, பெருமைவாயந்த ஆழ்கிய தக்கராசன முற்காலத்திற் செய்த கோயிலை யடைந்து வசித்து, நாடோறும் (ஹுத) நல்லமந்திரத்தைக் கணிக்கக்கடவாயென்று மனமுருகிய கிருபையுடன் விசசுவாமிசுதிரமுனிவா கூறினா எ - று

வைகுபு - வைகி—செய்யு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம் (ச)

வீமனும் விசசுவா மிதகிரன விடைகொடு
காமரு பூணமுலைக காதலி யுடன்வன
வாமநி மாண்பயில வனங்கடந் தெய்தினா
ராமரை யோடைசூழ தனபதி யெல்லையின.

(இ - ள்) வீமராசனும் விசசுவாமிசுதிரமுனிவாபால் விடை பெற்றுக்கொ ண்டு, அழகிய ஆபரணமணிந்த மனைவியோடு, தாவிச்செல்லும் மறி மாண முதலியவை சஞ்சரிக்கும் வனத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு, தாமரைத் தடாகங்களை யுடைஞ்ஞ்ந்த தன் நகரத்தி னெல்லையி லடைந்தான் எ - று.

காமரு - காமம் மருவென்பதன்றிரிபு மறையென்றது மாணில் ஓர்வகை, மந்திரத் தலைவாகள வரவுகேட டெகுகொடு
தந்திமால வேழமுந் தமனியச சிவிகையு
முந்திற வுயத்தனா முடியடி தீட்டினா
தந்தைதாய காலினர் தனையாபோ லாயினா.

(இ - ள்.) மந்திரத்தலைவர்கள் அரசனும் மனைவியும் வருகையைக் கேட்டு (புளித்து) எதிர்ப்பெற்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையு முற படைச் செலுத்தி (தம்முடைய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிநதாகள். தந்தை தாயகாக்கண்ட இளஞ்சிறுவர்களைப்போலக் களிகொண்டவர்களுக்கள் எ-று (சீ)

இருவரு மூர்தியூர தியமு, நல வரிசையோ

மருகெழு நகரினு ளோங்குதவ கோயிலை

மருவிவண் பொருளபல மறையவாக சூதவின

ரருளிற்ற பலரோடு மளவளாய வைக்கினா

(இ - ள்.) (வீமராசனும் மனைவியுமாகிய) இருவரும் யானையும் பல வக்குமிவாரது, வரத்தியமுதலிய சிறப்புக்களுடனே அழகுமிகக் நகரத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்து வன்மறைந்த பலபொருள்களே வேதியருக்குக் கொடுத்தது, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்ததாகள் எ - று (எ)

ணடுபோ லமைச்சனாப பாரபுரி யப்பணித்

தொண்டிற நகுகனமு னுருற்றிய வாலையம்

சீண்டவாக கேற்றன மேவியே காககரந

துண்டவென கோட்டனைச் சூழருளத் தெலாணினை

(இ - ள்.) முனபோலவே மந்திரிகளை இராசசியபரஞ்செய்யக் கட்டளை யிட்டு, ஓளளிய வலிவாய்ந்த தக்கன முற்காலத்திரகெத திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆணைசெய்கமபோன்ற வீமராசன பொருத்தி, ஏகாட்சர மந்திரத்தைத் துண்டமாகிய வெளளிய கொம்பினையுடைய விநாயக்ககடவுளைத் தியானித்து மன திற கணித்தனன எ - று (உ)

வேறு

விநாயகா தமையும் பூசை விதிபுளி யிப்பற்றி யெல்லாம்

விநாயக ருருவ மெய் றே மெய்யுறக் கண்டோ வாமல

விநாயகா மனுவை யெண்ணி வீமனோற றிருக்கு நாளில்

விநாயகா கருணை கூரகது விழியெதிர தோனறி நின்றா.

(இ - ள்.) விநாயக்ககடவுளையும் வீதிப்படி பூசைசெய்து, யாவும் விநாயகா வடிவமேயென்று உண்மைபொருந்தக்கண்டு, விநாயகப்பெருமான திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன கோற்றுகொண்டிருக்குங் காலத்தில, விநாயகருரிசில் இருபாமிசகு அவன கண்ணுக்கெதிரே பிரச்சனமாயினா எ - று (க)

வணங்கலாக கணங்கு செய்யும் வயப்படை வீமன ருழ்ந்து

கணங்களுக் கதிப னுன கணேசரின பாதத் தாரவ

மிணங்குதல வேண்டு நல்ல வெச்சமொன நெய்தல வேண்டு

முணங்குத் விலலா முத்தி யுதவுதல வேண்டு மென்றன

(இ - ள்.) சத்தாருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் நெறித்தகைய ஆயுதமேந் திய வீமராசன் (விநாயக்ககடவுளைப்) பணிந்து, கணங்களுக் கரசனான கணேசப்பெரு மானே! தேவரிருடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தலவேண்டும நல்ல புத்திரப் பெறு ஒன்று உண்டாதலவேண்டும கெடுதலில்லாத முத்தியை யதுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று.

கண்மீட்சனை- கணேசன் இது வடமொழிக் குணத்தி.

(30)

பூரண ரவண நோக்கிப் பொருவினம் பாதத் தன்பு
மேரணி கனக மேனி யெச்சமு நினக்குத் தந்தாரு
சீரணி முததி பின்னாச சோததுது மிலலிற் செலகென
ரூரண முரைத்த வாயா லறைந்தனா மறைந்து போந்தார்.

(இ - ள்) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவ்வீமராசனைப் பார்த்து, ஒப்
பில்லாத நமமுடைய திருவடியில் துன்பும், அழகுமிக்க பொனமேனியுடைய புத்திர
பாகவியமும் உனக்குத் திருவருள் செயதோம் (உண்ணைச்) சிறப்புடைய முத்தியிற்
சோப்போம் வீட்டிறகுச் செலகெனென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயால பின்
னே உரைத்தருளி அந்தாததானமாயினா எ - று

அறைந்தனா - முறநெச்சம்.

(கக)

விறமமும் பிலங்கு மங்கை வீமனில் லகத்திற சென்று,
சென்றலா புரமுன றட்ட தேவனைக் கணைச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தனாக காலடை யாதி
முற்றுறக் கொடுத்து வந்தான முகிறகுழாம் விளாப்ப நானி.

(இ - ள்) விறமமபரனது விளங்குகின்ற வீமராசன் தன் மாளிகையிற்
போய், பகைஞர்களுது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணைசப்பெருமா
னுடன் குற்றமில்லாத பூசைசெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசூல
மும் நானமுற்று (உடல்) விளாக்குமபடி ஆசையடங்கக் கொடுத்து வந்தான் எ - று

விளாததல் - வெண்ணிறமாதல் பசையறுத லெனறபடி.

(கஉ)

வேறு

யாரு நோவரி யானரு நெய்தலாற்
சாரு காசினி தனவயி னேமமே
யோரு மோருருக் கொண்டித்த தாலெனப்
பாரு மேததேவரா பாலனவந தானரோ

(இ - ள்) (தனக்கு) யாவருளு சமானங்கூற அரியவனாகிய வீமராசன்
(விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியெனனும் அவன்
மனைவியிடத்திலு, பொருந்திய பொன்னே யோருருவுகொண் டித்ததாற்போல உலக
முழுதும் துதிசெய்யும்படி ஓர் பாலகன் பிறந்தனன் எ - று. (கக)

திருக்கி லாதவன செயவன செயதுபின
றருக்கி லாரணா தமமைவி னுயப்பெய
ருருக்கு மாங்கத் தொளிராதரு மைநகணுக்
குருக்கு மாங்கத் தன்ன றுரைத் தானரோ.

(இ - ள்) வஞ்சகமில்லாத வீமராசன் செய்யதக்க கருமங்களைச்செய்து
பின்னர்க் குற்றமில்லாத வேதியாக்களைவினவி, பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற செத்த
ஊத்திடைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கத்தெனென்று பெயரிட்டான்.

உருக்குமம் - பொன், உருக்குமம்+அங்கதன்=உருக்குமாங்கதன்.

பிள்ளை மைப்பரு வம்பெயா காலையிற்
கள்ள வைம்பொறி காற்றுங் கபிலாபாற்
றொளநு மைந்தனைச் சேர விடுத்தன
னளளி லைப்படை யங்கையின் விமேன

(இ - ள்) கூடாமையாய்த் தகட்டுவடிவான வேறபடையை அழகிய கையிற்
ருக்கிய வீமராசன களத்தனமையுடைய ஐம்பொறிகளையுங் கோபிக்குங் கபில
முனிவரிடத்திலு, தனதெளிந்த (அறிவையுடைய உருக்குமாங்கத் தென்னும்) மக
னைப் பிள்ளைமைப்பருவ மகலுங்காலத்திலே சேருமாபடி விடுத்தனன எ - று. (கரு)

புகலு மாதவன பொன்னடிப் பத்தியாற்
சகல விதத்தையுந் தாங்கியப் புத்திர
னுசலி லாத வுபபரு டர்க்கபா
லகலி ரும்புவி பாட்சியுந் தாங்கினுன

(இ - ள்) மேற்சொல்லிய பெருநகலமுடைய அகக்கிவமுனிவனது பொற்
பாத்தில வைத்த பத்தியினாலே, எல்லா விதத்தையு முணர்ந்து, அப்புத்தவன
கெடுத்திலலாத களிப்பைதாருந் தந்தையினிடத்திருந்து பரந்தபெரிய உலக பாரத
தையும் பரித்தனன எ - று (கரு)

விமன பின்பு விராயகன மந்திர
மேம மலக வியமபின் நெண்ணுபு
காம நன்னவக காளைபி தாவினுளு
சேம வனபு செலுத்தினன றேவனபால

(இ - ள்) வீமராசன பிறகு விராயக மந்திரத்தை (தன புத்தவனாகிய உருக்கு
மாங்கத்தனக்கு) நன்னம் மிகுமாபடி உபதேசித்தனன மனமதனையொத்த இனம்
பருவமுடைய அவயுருக்குமாங்கதன் தன தந்தையைக் காட்டிலும் விராயகக்கடவு
ளிடத்திற் சேமந்தரும் அனபை (மிகுதியாக)ச் செலுத்தினன எ - று (கரு)

இன்ன வாரிவ னேரமப நனபுசெய
தொன்ன லானா யுருட்டித் திசைதொறுந்
தன்ன தானைச் சகட முருட்டினுன
பொன்னும வாணியும பூவுங் களிக்கவே

(இ - ள்) இவவுருக்குமாங்கதன் இத்தவகையாக விராயகக்கடவுள் பக்தி
வைச்செய்து, சத்தருக்களைத் துவம்சஞ்செய்து, திருமகளும் கலைமகளும் பூமிதேவி
யும் களிப்பெய்துமாபடி திசைகளிலெல்லாம் [எங்கும்] தன் ஆக்கிஞ் சககரத்தைச்
செலுத்தினுன். எ - று. (கரு)

விமலாபதேசமபெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௪௩௨.

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருககன வேறுமண ணிருநடுகன வவிரோன் யாகனத தினிசீலி
யுருக்கு பாங்கத னுலகுயிசு குளகதி ிருவகை முறைசெயகங்
கிருக்கு நாணியின மிருகக கன வனதநிலை யினையு வன பபிராதி
முருகரு கனநன வெனாசில குகதெதி முடிபனா உணாசெயதார.

(இ - ள்) ஆமாபந் லிருக்கு குரியணைநி வேகெ ரரிமன பூமியி
லிருந்தார்போல உருக்குமாங்கத ராசன ஒரு வவிரோன் விரகாசனதத லேறி உலகி
லுள்ள உயர்களுக்கு பயதல் அஞ்ஞான வருணாண்டாகாவகைகடாக் அரகசெலுத்தி
வாழுகல்ததல், மிருகங்கள் எனாசில முருக வளமமைக்க பயிர முதலியவற்றை
பழிகினா னனென்று, சிலா வந்து அரசனுக்கு கமிரே சிரமவணங்கிசு செபப்னா என்று

வட்டை திராமனத துருகுமாங்கதனவ ரியப ரிய மொழிசீகனா
வேட்டையாடுது மெனவெழுந திருந்தனல வெயபம் ராபபடைத்தாணை
கேட்டு மேவின் வலைஞாந ணீணா ிர விராபரி சனாதோடுங்
காட்டை மேயினன கரியரி குயவரி க யுயா திகள் கொலாடுன

(இ - ள்) தனாவெ ிந்த மனையுடைய உருக்கு மாங்கத ராசன ஆவாகன
சொல்லிய வராததையைக்கட்டு, (உ - யாயின்) வேட்டையாடுவோ மெனநெழுந
திருந்தான கொடுமப்பாட ரியும ஆபுதமே ப பசகே மன (உ - ளேக)கேட்டு வந
தன வலைஞாந நெருகிராக்கள வ்வாருகினற பரிசனாகு ன (அரசன) காட்
டையடைந்தான டாணை சிவசும புலி காடி முதலியவற் றாக கொன்றனன் என்று.

ஆகதும் - உளப்பாட்டுக் தன்மை பவமை யுணைமுற்று (உ)

கைவ ளாந்திடும வேட்டையிற கதிக்கெழிவ கருகெகாடுப கலைசெநரா
மெயவ ளாந்திடு மடபபல ஹிதுகதுரீது மெதிபம் மரக கொன்று
மொயவ ளாந்திடு முழையருந் தணப த முனணவான தாரமெயதி
மெயவ ளாந்திடு கவ்யெனு மாதவன மேவுகா னாந் தேராதாண

(இ - ள்) அதிகரிப்பினற வேட்டை பார்க்கல ிர டாடிய எண்ணத்துடன்
கலைமானகையுஞ் செந்நா பகடியும ஆவ பொரு வொயும பலவிடங்களில் தேடித்
தேடி எதிரே வரும் மானகலைக் கொன்று, வலியாமலிசு அருளுள்ளோரும் சோரவ
டைய உரு குமாங்கதனகளைப்பற்றி, உயர் மமிம கவியென நும பெருந்தவமுடைய
முனிவன் வாசஞ்செய்யும் வரதைய டாதனன் என்று (ங)

கிழியெ திரப்படு மாரிசு மததனை மிருகதெழி ிலிவ கை
யழிவு செயதலி னடுந்தருந் கவனா ினா லாடுலாந செல்லவாங்கெ
கழிம கிழிசியிற றனியிருந் திட வக கரி முனி பணயாராப
பழியை யஞ்சுவா னனனை நீ கருபெனப பரிபெரிபு மிரந்தானால்.

(இ - ள்) மிகுதியாகத்தே ரிய தாகவிடாய் துண்புசெயதலின், (உருக்கு
மாங்கதன் தன்) கண்ணெதிராதோன்றிய ஆசிரமத்தைச் சமீபித்து, அருந்தவமுடைய
அமமுனிவன் நீராட்ச செலுத்தலால், அவுவிடத்திற பெருங்குரிப்புடன் ஒன்றியாச

உருக்குமாங்குதன் சாப்பாடுவதற்கு உதவுக

வருக. அருகத கவிமுனி மனவினிய, பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்குதன் தான், தமையே நீர் தருகென்று அடக்கத்துடன் யாசித்தான். ஏ - று.

புருந்த மன்னவன் திருவுரு வெழிலினைப் பெள்ளென வெதிர்தோக்கி முருந்தை பென்பவன் முரிசிலைக் காமவேண் மொய்கனை நிறைபோழ் மிகுந்த நீர்நகை யான்மிக வாடிய மெலிவைபு முணராதே நெருகத னுள்ளமுன் காதலர் தோவறமு னினமிகு மொழிசுற்றான்.

(இ - ன்.) (அவ்வாறு நீர் வேடகையால்) காத உருக்குமாங்குத ராசனுடைய சிறந்த தேக வழகை முருந்தை யென்பவன் உடனே நேரிற்கண்டு, வளைத (கருப்பு) வில்லையுடைய மதனனுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) கர்ப்பியுடைக்க, அதி கரித்த தாகவியாயால் வருகிய கனையையுச அநியாமல், இனகிய தன் மனமும் ஆசையும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்குதனுக்கு) முன்னேறினது இவ்வாறாததைக் சொல்லுகின்றான். ஏ - று. (க)

வேறு

காவல நின்னைப் போலுங் காமரு வடிவி னானைத்
தேவர்கள் குழாததி னுள்ளுஞ் சிறியனேன் கண்ட திலலை
மேனின் விலக்க ணங்கண் முழுது வின மெய்யி லென்றா
பாவையா யாவ ரேனின் படிவங்கண் டொள்ளு தோரரா.

(இ - ன்.) அரசனே! உன்னைப்போலம் அழகுவாயாத தேகமுடையவனைத் தேவர் தொகுதியிலேயும் அடியான கண்டது கிடையாது. பொருங்கிய (சாமுத்திரிக) விலக்கங்கள் யாவும் உன் தேகதில (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்த்து எந்த மாதர்களதாம் மனமயங்காதவாகன? (யாரு மயங்குரா) ஏ - று. (க)

பேரினை முழக்க றுத பெருங்கடை வாய்தன மனனு
சாரினை மொழியி னல்லார தங்களுக் கிளமை மைந்தா
சாரினை கண்டா லன்னோ கலவியிற் றிஐப்பி னல்லார
வேரினை செய்தா லன்ன மிகுமயக் கொழிவ தினறே.

(இ - ன்.) முரசுவாததியத்தின் ஓசை யகலாத பெரிய தலைவாயிலையுடைய அரசனே! நாகணவாய்ப் புள்ளினமொழியைப்போன்ற மொழிபையுடைய மாதர்களுக் கு, இஃம் புருடர்களுடைய அழகைப் பாராததால் அவர்களுடன் புணாச்சியிற் கூடி னுவன்றி, கட்டுடித்தார்போன்ற மிகக் மயக்கமானது ஏழியமாட்டாத. ஏ - று.

சாரினை - நாகணவாய்ப்புள்

(எ)

வந்தையவல் கிடமுன் கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச
கந்தையமிழ் துமிழ்கத தேபோற றேன்றனின் வளப்பிற றேன்றிக்
கந்தைநரு காமத் தீபுன் றேளிலென முலைகள் பாய்ந்து
பந்தைநரு கலப்பி னல்லாற் போக்கிலை யென்று கூறி.

(இ - ன்.) இறக்கும்படி கொடிய ஆவத்தை முதலிற்கொடுத்த சமுத்திரன் வந்தையவரும் (அவர்கள்) உச்சிவிக்க, வெள்ளிய அமிரதத்தைச் சிங்கியதுபோன்ற கந்தைநரு உன்னுடைய அழகினின்று தேன்றி யென்னை நெருக்கிய காமத்தியானது பந்தைநரு கலப்பி னல்லாற் போக்கிலை யென்று கூறி. (சாமுத்திரிக) கலந்தாலவல்லாதி

கலைநல நெகிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல ருலைந்து சாய
முலைவளா முத்த நீறமுன்கைநீற நெறுடிமண விழ
வலைவிழி பருகு மாபோ லவனிநு வனப்பின முழக
விலையினி யுய்தி யென்னு மியலபொடு முகுநதை நின்றன.

(இ - ன்) ஆடையானது தண்ணலத்தினின்றும் ஆவிழ்ந்துசோரவும,கரிய ஆனக
பாரமானது சீருலைந்து சாயவும, முலைகளிலணிந்த ஒளிகளரும் முத்துகள் பொடிபட
வும, முன்கையிலணிந்த வளையல்கள் பூமிமேல விழவும, அலைகின்ற கண் உண்ணுவது
போல அவனுடைய தேகப்பொலிவு முழகவும, இனி பிழைக்கும் வழியிலலை யென
னும் இயல்புடன முகுநதையெனப்பவன் நின்றன எ - று

ஆடைசோதலும், கூந்தலவிழ்தலும், கலைகழறுது முதலியன காமசூத்ர
முலைவளர் முத்தநீறவென்றது காமாக்கினியிற சுடப்பட்சு சாமபராயின்பெனக (க)

திருமகவு பெண்மை நோக்கித் தெருமர வனப்பிற சானை
வுருவினள காமச செவவி யூறறெழு வலிந்து காணே
மருவுதன் முயன்ற போது மனைவனை கலங்கா னாகி
முருகுக்கொப் பளிக்குங் கோதை முகுநதையை நோக்கிச் சொல்வான்

(இ - ன்) திருமகளே (அவளது) பெண்டனமையைக்கண்டு மயங்குமபடி
அழகினமேம்பட்ட முகுநதையெனப்பவன் காமவீருப்பமேலிட்டெழுதலாய், தானே
(உருக்குமாவகதனை) கலக்கயத்தனித்தபொழுது, அவன் (சிறிதும் மனங்) கலக்க
முருதவனாகி, தேனெழுமும் மலா யாலையணிந்த முகுநதை யெனப்பவனொப் பாசுத்துச்
சொல்லவாயின்ன எ - று (க0)

அருதணா குலத்து னோறகு மருநதவன் பாலை நீயும்
வெந்திறல் வேந்தன் மனயான மேதினி முறையிற கரப்பேன்
சுந்தரி யதுவே யன்றிச் சுழுகாதா ளிறைஞந் மனபன்
சின்தைவேற நணங்க னாபாற நெருமருதுஞ் செல்லா தன்றே

(இ - ன்) நீ வேதியாகுலத்திலே, (யாவரும்) நோற்றற்கரிய தவதையு
டைய முனிவன் வசத்தானவன் யானோடுவல்லிய வலிமைவாயந்த அரசன் யான்
நிலைபெற்ற பூமியை முறைப்படி காப்பவன் சுந்தரமுடையவளே! அமமட்டே
யல்லாது, அழகியமுத்ததையுடைய கணேசப்பெருமானாறு திருவடிபை வணங்கும்
அன்புடையவன், (ஆகையால்) என மனமானது பிறமவகையரிடத்தில மயக்குறற்கு
செல்லமாட்டாது எ - று

நீ வேதியாகுலத்திலுதித்தவளாதலாலும், யான் அரசகுலத்திலுதித்தவன
தலாலும், உனக்கும் எனக்குமுள்ள உயாவுதாழ்வுகளிது வெணக்காட்டி, அரசரினும்
யானமுறைப்படி அரசுசெலுத்துதுவோனாதலாலும் விநாயக்கடவுளுக்கு கணபனாதலாலும்
என் மனமானது பிறமாதனா விரும்பாதுதெனா (கக)

ஆனாககதை தளவை யின்பா மவரவா துணையிற கூடின
வினாகருமுன் முகுநதாய் வேறு துணையொடு மேவுப் பெற்றாறு
நரைக்கணமற தறுவு மினாரு மச்சமே சாரு நீரா
துரைக்கடங் காத வளள் லுறுதுய ரொழிவின ருமே.

(இ - ள்) மணமவாயாத கூந்தலையுடைய முருகதை யெனபாளே¹ அவ்வா
தமது துணைவருடன் கலந்தால் (துக்காமசுகமானது) அனாவிநாமக் காலமவிளங்கும்
(அற்பு)சுகமாகும் வேறு துணைவருடன் பொருத்தபுணரின இப்பூமியில் அவ
(அ-வாககண்) வினபமுநிலையாய் (அதனால) அசசமேயுளதாகுமாதலால், சொல்லுக
கடங்காத தலைவன் பெறுநதுபெழுவிலலாததாகும் ஏ - று

மேலு துணையொடு மேவப்பெற்ற லசசமே சாருமெனறதை;

கீர்த்துமா

பகைபாவ மசசம் பழியென நான்கு

மிகவாவா மிலந்தபாண கண்" —வென்றம்

நாலடியா

சுரமபுத்த கேண்மை பெருமையிற் நான்கும்

பிறையுந் தசகவாச சேரா - பிறையுந்

தசகவாச சேரும பகைபழி பாவமென

நசாதகோ டுகந்த பொருள் —என்றும் வருவனவற்றனுணாக (கஉ.)

வேறு

அன்று காணாது நாகெனி லனைக்கே பிழைத்த

வன்று நெமொழி யெங்கனும் சிறுமீம் திலாழு

வன்று சேர்பெரு மிதமுமுன் னாய்க்கு நனகரும்

பொன்று மாகுநிற் பீபாதுநின் மனத்தினி லென்றோ

(இ - ள்) தாயே¹ கேட்பாயா த் தகத்தை அக்காலத்திற் காண்போமென்று
சொன்னால், நாம் பிழைப்பெல்லியும் நெமொழி இப்பொழுதே யெல்லாவிடத்திலும்
படரும் பகைநொமுன்னே நன்மைபொருந்திய பெருமிதமும் உன் கணவருக்கும்
அழியும் ஆனபடியால் உன்மனதைப் போற்றக்கடவாயென்று (உருக்குமாங்கதன்)
கூறினான் ஏ - று (கக)

கற்பனை துணிதோண் மன்னன் கலங்குதல் சிறிது மின்றுக

கற்பனா புளத்த னாகிக் கடிந்துரைத் திடுத லோடுங்

கற்பனை நீங்கு நின்ற கவிமலை யிடுதிக் கொன்று

கற்பக மனையான முன்கைக் கதுமென்ப பற்றிச் சொல்லாள்

(இ - ள்) மலைபோலும் அழகியவலியதோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசன்
சிறிதும் மனங்கலங்குதலில்லாதவனாய், (முருகதையெனப்பவருக்கு) கற்பினைமையை
யெடுத்துக்கூறுந் திடுதையுடையனாய், (அவன் கருத்தைத்) தடுத்துச்சொல்லவும்,
கற்பத்தன்மை யொழிந்துநின்ற கவிமுனிவன் மனையியாகிய முருகதை கற்பகத்
தருவையொகத் தருக்குமாங்கதனுடைய முன்கையை வினாவாகப் பிடித்துக்கொண்டு
இதனைக் கேட்கவேன்று சொல்லவாளாயினாள் ஏ - று (கச)

முள்ளாடாக் கமலத் தண்ணன் முதலுக் கிரண்டன் மாட்டிடு

அள்ளாடின் விழியி னூக்குச் சந்திரம வைத்தா னற்றல்

வள்ளலே பிறுநிறு பட்ட மாதிரே யானுந் தாமே

கள்ளுற நினைந்து கூடி வளையுமின றழிவு மினிற்.

(இ - ள்) முட்பொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலரில் வசிக்ரும பிரம தேவன் முதல யுகங்களிரண்டிலும், குதிக்கின்ற செற்கெண்டைபோலும் வீழிகளை யுடைய மகங்கையகளுக்குச் சூதந்திரத்தை யுண்டுசெய்தனனாதலின், வள்ளறறனமை யுடைய அரசனே! யானும் பிறன்றப்பட்டமாதாகும் தாம் சிகேகமுண்டாகக் கருதி என்னைகலநகார் குற்றமுமில்லை கெடுதியுமில்லை எ - று

"தன்கொண்கையை யவன்பாற்பெற விரும்பினவளாதலின் வள்ளலென விளிகுதன்னென்க என்னை" "வரையாது கொடுப்போன வள்ள வென்ப" என்றது சூததிரமாதலின் (கடு)

மைந்தாக்கள் வலிதிற பறமின மறுமையு மின்று மாறா
வெகதுயா நாகு முண்டு வேகதபான விழைந்தே னறறா
சிகந்தயிற கவலை வேண்டா சோந்தியுற றவங்கு கலவி
யுகதிரும் புகழ்க ளாதி யொழியுமென நெண்ணிற கேளாய்.

(இ - ள்) ஆடவர்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக்கொண்டால் மறுமைப்பண்ணு முண்டாகாது ஒழியாத வெவவிய துபாவினையும், நரகமுமுண்டாகும் அரசன்! யானவிரும்பினேனாதலால் மனதிற கவலைகொள்ள வேண்டாம் (என்னை) கலந தால், தவங்களுங் கலவியும் பெரிய சோததியும் முதலியன பொழியுமென்று நினைப்பாயின், இன்னுககேட்பாயாக எ - று (கசு)

சோதரா தொழிந்த போதுந் தெவ்வடு மனனு நினனைப்
பாாதனி னீறு செயவே னன்றெனிய படிவம் வேறு
யாரதரு தேய நீங்கி யரியகா னடுகதுக கொடப்
பூந்தருளு சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி பென்று பினனா

(இ - ள்) பகைஞளாககொல்லும் பாாததிபனை (என்னை) கலவாதொழிந்த காலத்திலும் உணனைப் பூமியிலே சாம்பராகருவேன. அல்லாவிடின உருவம் வேறு கிப்பொருந்திய தேய்த்தையொழிந்த அரியவனத்திலையுமபடி துன்பதருளு சாபங் கொடுப்பேன அறிவாயாகவென்று பினனும். எ - று.

ஊாதரு - திரியத்தகக, மதி - அசை. (கௌ)

வெள்ளமு மணியி னிற்கும் வெந்தழ லரவ மாதி
பொள்ளெனத் தடையி னிற்கும் புலனிலார்க் கெழுந்த காமம்
பள்ளமென மடையில வெள்ளம் பரயவதே போலு மந்தக
களன்னியக் காலை மரபம் கதுமெனத் தழுவி னுளை.

(இ - ள்) (பெருக்கெடுத்த வந்த) வெள்ளமும் அனைக்கு அடங்கிநிற்கும் வெவ்விய அக்கினியும் பாம்புமுதலியன தடையால் வினாந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும் (ஆனால்) அறிவில்லாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும் மடையிலே வெள்ளமானது பாய்ந்துசெல்வதே போலும் (ஆதலின்) அந்த வஞ்சகியாகிய முருகனையென்பவன் அக காளைப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கதம்என்ன மாபையினானது ஆலிங்கனஞ் செய்தனன எ - று (கௌ)

கொல்லிய வெருபேய் வந்துகொம்மெனத் தீழுல லோடு
மெல்லியா கெஞ்சு போல வேந்தனங் கசுச மெய்தி

நலலிழை மாது செய்தி நன்றுநன மெனை நக்குற
 ரொலலெனத் திணிகத் தோளா லுக்கைததுமண் ணிலத்தில விழ்த்தான்.

(இ - ள்) ஒரு பேயானது கொல்லுமபடி வந்து விரைந்த தழுவவும், (அச
 சப்படும) மங்கையா மணமடோல உருக்குமாங்கத்தன் (மனதில்) அச்சமடைந்து, நல்ல
 பணிகளை யணிகத் இம்மங்கையின் செயல் நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்ததென்று
 நகைசெய்து, விரைவாகத் தனது வலிய தோளாலுக்கைது மட்டையின்மேல்,
 (அவளை) விழ்ச்செய்தனன் எ - று

கொல்லிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டிற்குநகரால வினையெச்சம் (கக)

காலபொரு கொழுக்கொடி பற்ற காமரு கொடிபோல வீழ்ந்த
 வேலுபொரு விழியி னுடகு வெற்றிவேற குமரன் கூறுந்
 சாலபொரு வியநின் செய்தி சற்றுமுன் னீரிகே னூற்ற
 பாலபொரு மொழியா யீங்குப் படாத் திரை படாத தீரே

(இ - ள்) காலகொடுத்த கொழுகொம்பற்ற அழகிய பூக்கொடிபோல வீழ்
 நக வேற்படைபோலுங் கண்களையுடைய முகுநதைக்கு வெற்றிபொருந்திய வேலேந
 திய உருக்குமாங்கத்தன் சொல்கின்றனன் மேம்பாடற்ற உன செயலேச சிறிது முன்
 னரே தெரிந்திருப்பேனாகிலு, பாலபோலும் மதரமான சொல்லையுடையாளே 'இருகு
 வரமாதேன, வரமாதேன' எ - று (உ௦)

மாதவ முனிவ னிலலின் மாதரா ளென்று நினபாற
 சீதன் நறுநீர வேண்டிச் சோந்திடு மெனக்கிஞ் ஞான
 பாதக விராயத் தாழ்ம பரிசினி விடாததாய வாளால்
 மோதுவ லஞ்சி னேனென முனிவனை யென்று மீண்டான்

(இ - ள்) பெருந்தவமுடைய முனிவஞ்சரிமத்திலிருக்கும் முனி பதிகினி
 யென்று உன்னிடத்திலே குளிராத நல்ல சலத்தை விரும்பி (தாகவீடாயால்) இங்
 குற்ற வெனக்கு, இப்பொழுது பாகமித்த தாமுவான தன்மையைத்தந்தனை. (உண்ண
 யென) வாளால் வெட்டுவேன். ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயத்தேனென்று (அவ்
 விடம் விட்டுத்) திருமயினுன் எ - று (உ௧)

மீண்டவன் றனை நோக்கி வெய்தென முகுநதை சீழ்த
 நீண்டெற கரிய தரமென றிருத்தகு கற்புஞ் சிற்த
 விண்ணுபே ரழகிற் போந்தா யின்பமுங் கொடுத்தா யிலலை
 மாண்டநின் னுடலிற் குட்ட மருவுக வல்லெ யென்றான்.

(இ - ள்) முகுநதை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கத்தனை விரைவாகக்
 கொபித்து, தொடுத்தகரியதாகிய என் சிறந்த கற்புநீலையுங் கொடுமபடி நெருங்கிய
 பேரழகுடன் வந்தனை என்னக்குக் கருமங் கொடுத்தாயிலலை (ஆதலின்) மாட்சிமைய
 பட்ட உன்னுடலிற் குட்டநோயு வினாவிலுண்டாகுவென்று சபித்தனை எ - று

வேட்டது பெறுது சால வெதுமபின் ளாத லாலே
 கோட்டமின முகித் தீரவு கூறுதல செய்யா ளென்றி
 போட்டடைநெரு சீட்டையி மாதி னெண்ணூறு பாரே னென்று
 தீட்டிய புகழான வாரா சென்றனை றிருமபிப் பாரனை.

(இ - ள்) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புறநன்னான்படியால், தனா சசியல்லாமல், சாபத்தோடு சொல்லமாட்டான் அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அம் முருகதையின் பிராசிக்கின்ற முகத்தைப் பாக்கமட்டேனென்ற, மிகக் புகழை உண்டய உருகருமாங்கதன் திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனன் எ - று

வாளா - சுமமா

(உ.க)

பெண்ணிருங் கொலையே போலப் பெண்ணிடுஞ் சாபந் காணு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதவ ளிடுகா பக்தால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரலிய தாச னோக்கிக்
கண்ணிய கருத்துண மாழகிக் கணேசனா நினை துதுச டெல்லான்

(இ - ள்) பூமியிலே பெரிய பெண் கொலையையேபோலப் பெண்பாலா கொடுத்த சாபமுங் கொடிதுபோலும் பெருந்தவமுடைய அம்முருகதையிட சாபத் தாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது அதனை உருகருமாங் கதன் கண்டு எண்ணவகொண்டு மனதில் வருந்திக் கணேசப்பெருமானை நியாணித் துச சொல்கின்றான். எ - று

(உ.ச)

அறிகதின் றொழுமபிற சற்று மடியனை பிழைத்த தில்லை
சிறந்தவன் புடையார மாடுனெ றிருவரு டால் தில்லை
சிறந்ததின் னருளுண் டாயிற நீதனை யடாவ தில்லை
யறிந்திடாப் பிழையுண் டாயி னதுபொறுத தருளல் வேண்டும்

(இ - ள்) தேவரீருடைய பணிவிடையில் அடியேன் சிறிதும் அறிந்து தவ றினதில்லை மேம்பட்ட அன்புடைய பத்தாளிடத்திலே தேவரீருடைய திருவருள் நீங்குவதில்லை சிறப்பிமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விலாசம் உண்டாயிருக்குமா யின் தீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை அறியாமற்செய்த குற்ற முண்டாயிருப்பின் அதனை மனம்பொறுத்தருளலவேண்டும். எ - று

(உ.ரு)

கிடடனாக காப்பா யென்றுந் துட்டனாக் தெறுபபா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்சே யானுற
பெட்டவம் முருகதை மாழகப் பிரிககதுந் தரும மாக்
விட்டவன் சாபத் தாலே யென்ககுநோ யடுப்ப தாமே.

(இ - ள்) கிடடனாக் காப்பவனென்றும், துட்டரை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்கடெல்லா முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அம்முருகதை யென்பவன் துன்புறம்படி (யான்) பிரிகது சென்றதா தருமமாயிருக்க, (அவன்) கொ டித்த சாபத்திலை என்ககு கோயுண்டாவது தருமமா? எ - று

(உ.க)

தாயயிஞ் சையரு நாணுஞ் கடரொளி வனப்பு நீங்கிக்
தாயரு மிகழுக குட்டஞ் சாரந்தவென னுடலை யிந்தக்
காயமுற கடத்தின் மாய்ப்ப தல்லது கைக்கொண் டீரிற
போயர் சாட்சி செய்யென புனிதனே யென்று லைந்தான்

(இ - ள்) பரிசுத்தமான விகாயக்கடவுளே! புனிதமான விதியாதார களும் நாணத்தக்க ஓரியகாந்திபோன்ற (என்) அழகொழிந்து, (பெற்ற) தாய்மாரும் இக்ருமப்படி குட்டனாய் பொருந்திய என தேகத்தை இந்தக் கொடுக்கின்ற தீயமான

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீரவுகறியபடலம் சச்சு

வனத்திலேயே யொழிப்பசலவது, உடன்கொண்டு ஊரிரச்சென்ற ஊரசெய்யமாட
டேன என்று உருந்தினுள் எ - று (2.6)

காவல னிவ்வா நெண்ணிக் காட்டிடைச ரெவா னங்கோ
பாவிய வாலைக தண்டு படாந்தத னிழலனை குறாநு
மேவிய வேட்டைக கானின வேந்தனைத் தேடிக்க காணு
தோவிய சிந்தை யோடு முடனவநகா நகாக்குச செனாரு

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசன் இவ்வகையாகக் கூருந், வனத்தின்வழியே
செல்பவனாகி, அவனே யோபடாந்த ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அசன நிழலிடல
தவகினுள் பொருந்திய வேட்டைக்கானிலே உடனவநத் (மந்சரி முதலான) வாகு
அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்தோடே சமதவநகா
கிறகுச செனாராகள் எ - று

படாந்தது அகனப்படாந்தன. அசரம் தொகுத்தல் (2.6)

உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெறுவது முதல், 2.6

ஆகநீ கிருவிந்தம் - 2.6

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச்

சாபத்தீரவுகறியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதினுவ

வட்ட வானில் வழங்கி விழுந்தென

*வட்டு பேரொளி யாதவ வீடுதே

பட்ட தன்று பனிகுட்ட வேலையின.

(இ - ள்) குட்டநோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கண்ட குறாத்
தினுவ, (எல்லாவற்றையும்) கடுகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேராதை, வட்ட
மாகிய ஆகாயத்தினின்றும் வழக்கிவிழுந்தாற்போல, குளிராத மேற்கடலில் விழுந்
தது, [சூரியன் அத்தமாயினன்] எ - று (2.6)

நாட்டி னுள்ளவா காணுந் னுணுநான

வாட்டு வேறபடை மன்னவ் மெனநெருந்

கோட்டு மாமுகன் கூட்டிய மாயையி

வீட்ட மென்ன விருள்பரந் திட்டதே

(இ - ள்) நாட்டினுள்ளவர்கள் (இவன் தேகப்பொலிவிழந்து குட்டநோயுந்
றதைக்) கண்டால், (சத்தருக்களை) அழிக்கும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன்
நாண்மடைவானென்று, ஏற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயக்கடவுள் உண்டுசெய்த
மாயையின் மெருத்தியுட்போல் இருள்பரவியது. எ - று (2.6)

இரவ லாள ரிட்டத்தி வீராவகைக

கரவு செய்யுமிக் காணைய யின றுநாம

வீரவு வாடுமென விழபசி தாகமும
பரவு சோகமும பறறவி ருந்தன்ன.

(இ - ன்) யாசகாளிடத்தில (தமனை) இராதவிதமாக வஞ்சிக்கும் இக்கா
லைப்பருவமுடைய உருகருமாங்கத்தனை இப்பொழுது நாம் சேருவோமென்று, மிகக்
பசியுந் தாகமுஞ் சோகமும் பறற (வருநதி) இருந்தன்ன எ - று

இரவிலாகது வீசேடமாகத் தன்னகொத்தவனுதலின் அவவுருசருமாக
கத்தனைப் பதைத்துள்ள பசி தாக சோகங்கள் இதுவே சமயமென்று பரறினவென்றோ

உண்டி யினறி யுறங்குத லின்றிமுன
கொண்டி டாதுதுயா கொண்டிடு மன்னவன
மண்டு மின்னலை மாறறவர் தானெனத்
தெண்டி னாககடற் செங்குதி பூத்ததே

(இ - ன்) ஆகாரமில்லாமல் நித்திரையற்று, முன (ஒருகாலத்தும்) பெருத
துன்பத்தைக் கொண்டிருக்கும் உருகருமாங்கத்தனுடைய நெருங்கிய துன்பத்தையொ
ழிகக் கைதவென்று சொல்லுமபடி, தெளளிய அலையையுடைய கடலிலே, செவ
விய கிரணங்களையுடைய சூரியனுதித்தன்ன எ - று

கதிரா என்றதற்கேற்பப் பூத்ததென அஃதினை யொருமைமுடிபு கொடுத்துக்
கூறினவென்க (ச)

காலை முற்றுந் கடனமுடி துள்ளமென
ஞலை யத்தி னருடகண் நாதனை
மாலை யன்பின் மதித்து வழிபடும
வேலை விண்ணிடை நாரதன் மேயினான்

(இ - ன்) (உருகருமாங்கதமன்னன்) காலைப்பொழுதிற் செய்யும் நித்திய
கடனை முடித்து, மனமாகிய திருக்கோயிலில், கிருபாமூர்த்தியாகிய நண்பனப்பெரு
மானை அன்பாகிய மாலையார்ப்பணித்து வழிபாடு செய்யுகமாலத்தில், ஆகாயவீதியில்
நாரதமுனிவா பொருந்தினான் எ - று (சு)

அருகுகள் வேறகன் வானியந் குறறெனப்
பொருககென செசெலபுத் தேவிர முனிவனை
யுருககு மாககத் தொயென வேரகஞ்
னுருகக் மோடுமென கோலிடு வரனரோ.

(இ - ன்) வேறேர் சூரியன் பார்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பதுபோல விரைந்து
செலகின்ற தெய்வீகமுடைய நாரதமுனிவரை உருகருமாங்கதராசன் வினாந்து தரி
சித்து மனவுருக்கத்துடன் ஒலயிடுகொனாயினன் எ - று.

நோககென - முறறெச்சம்.

(சு)

வேறு

அடிகளை யோல மோல மமார்கன் முனிவா வேலம
வடியிசை யமுதந் தேகரு மகதியாழ்த தலைவ வேல
நெடியவன் முதலோர் துன்ப நீக்குவா யோல மோலம்
படியிசை யடியேன் துன்பும் பாறறுவா யோலமோலம்.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வுகூறியபடலம். ௪௪௯

(இ - ள) சுவாமிகளே! ஓலம் ஓலம் தேவாகருமுனிவரே! ஓலம் வடித்த இசையாகிய அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகதிவீணையை யேந்திய தலைவரே! ஓலம் நுருமா'ல முதவியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே! ஓலம் ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய் ஓலம் ஓலம் எ - று

நாரதமுனிவரே! கரத்திலுள்ள வீணையை மகதிவீணையெனப்பது வழக்கு (எ)

அருடபெருங் கடலே புனற னடைக்கல நாயேன கண்டாய்
மருடகடல கடந்தோய விமண மகனடி யேனென னாம்
முருகுமாங் கதலீங் கெய்தி புன்னருள் வழங்கு கெனன
வெருக்கொளு மமமர நீங்கி விளிந்தெனின தொழுது நின்றன

(இ - ள) பெரிய கருணைக்கடலே! அடியேன் தேவரூடைய அடைக்கலம் மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே! அடியேன் வீமராசன் மகன் என பெயர் மருக்குமாங்கதன் தேவரீரிலங்கடைந்து உமது திருநுள் புரியவேண்டுமென்று, பயங்கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனன் எ - று (அ)

கனைத்தகன கனதை நோக்கிக் கனாநதுசெல் புனிற்றப போல
வனைத்தையு முணர்ந்த மேலோ னவனவிளி கேளா முன்ன
நீனைத்து வினையி விங்கி னெரேலென வெநிரே போந்தான
நனைச்சுரண வணங்கிப் போற்றித் தராபதி சாற்ற லுற்றன.

(இ - ள) கனைத்த தன்னுடைய கனதைநோக்கி மனங்கொந்து செல்கின்ற தலையிற்ப பசுவைப்போல, எல்லாவற்றையும்றிந்த மேலே' னுயி நாரதபகவான் அவன் கூப்பிடுவதைக் கேட்டுமுன்னரே, தாம் நீனைத்துக்கொண்டிருந்த செயலினை நமையில்கி வினாந்து எதிரேசென்றனா உருக்குமாங்கத ராசன் அவர் நிருவடி வாய்ப்பணிந்து துதிசெய்து உணர்க்கலுற்றனன் எ - று (ஆ)

பேறு

வேடடையின் வந்தான மிகுந்த தாகநோய்
வாடடையின் வனத்திடை வனத்தை நாடி
கோடடமில் சிந்தையிற கொடபுற மெய்திவேன
முடைய வினையினை முகுந்தை வாழிடம்.

(இ - ள) வேடடையின் விருப்பால் (வனத்திறகு) வந்த அடியேன் மிக தாகநோய் தன்புசெய்தலின் வனத்தில் வனத்தைத்தேடி, கோணுதலிலலாத் மனத் துடன வந்தி, மூளச்செய்த நீயினைப்பலஞ்ல முகுந்தையென்பான் உமும் (கயமுனிவன்) ஆமோதனை யடைந்தேன். எ - று

வனமிரண்டனுள் முன்னையது காடும், பின்னையது நீருமாம் (க)

உடலழி தாகநோய்க் குதகம் வேணாயுனை
கடலளிழி ஈழிழி காம தாகநோய்
படந்தர வென்னிடைப் பறழி லாமைகன
டடருமிச்சேநாய்சமித் தடைவித் தாவரோ

(இ - ள) தேகத்தை உருத்தந் தாகநோய்க்காக நீலாக்கேட்டின கடல் போதும் விழிமையுடைய அாமுருந்த உயிளாவுத்தந் காமதாமாகிய தாயா

னது தன்னைத் துன்புசெய்ய, (எனனை வேண்டினான்) என்னிடத்தில் (அவ்வகைய) பற்றிலலாமையைப் பார்த்து, கொல்லத்தக்க இந்நோயை (அடைகவென)ச் சபித்தது அடையசெய்தனன் ஏ - று. (௧௧)

பயிலப்பதி யினிசசெலப பற்று வைத்திலே
னுயிரினை விடுப்பதே புளந்து ணிரந்துளென்
செய்யிற தவம்பல காலஞ் செயதெனை
யயாவறத் தந் தவாக காகத் தாவகினை.

(இ - ள்) யானவசிக்ரும பதிக்கு இனிப்போகப் பற்றுவைத்தேனலென் உயிரை விடுவதாகவே மனந்துணிகிறுககின்றேன் (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை அகக்காலஞ்செய்து வெறுப்பற எனைப்பெற்ற தாயதந்தயாசஞ்ஞகாக (இரண்டு உடலைத்) தாவகி யிருக்கின்றேன் ஏ - று (௧௨)

வழிமது வெனவிசை வடிக்கும வினையோய
செழிமலா சேவடி சோத்தி நாளுநான
வழிபடு கணபதி யருளின் வணமையில
விழியென காணுமா விசுமபிற ரேற்றனை

(இ - ள்) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிக்கும மகதிவினையை யேதைய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலாகளைச் செவ்வியதிருவடியிற் சோத்தித் தினந் தோறும் நானவழிபடுகின்ற கணசப்பெருமானுடைய திருவருள் வளத்தினால் என கண்ணெதிரே காணுமபடி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்படமா ஏ - று (௧௩)

நாரத முனிவரின் னனினச் சேவடி
சாரநான பெறுதலிற் றளருங் குட்டநோய
தீரவே பெற்றுளென செமமல கிமனிவ
வாரமே மலட்டினை மாரறும வாரமே.

(இ - ள்) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமமாமலாபோன்ற செவ்விய பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டநோயைத் தீரவே பெற்றேன் செமமலே! (எனிடாவுகிய) வீமராசன் தன் மலட்டுத்தன்மையை மார றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். ஏ - று. (௧௪)

இனையன பலவுமங் கியமபி யெய்பிரான
வினையிது நீருமா விளமபு கெனறனை
முனைவளா வேளனுன முகத்தை நோக்கு!
தனைநிகா நாரதனை சாரற்றன் மேயினுன்.

(இ - ள்) இவ்வகைய வாரதத்தைப் பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி, எம்பெருமானே! குட்டநோயாகிய இவ்வினைநீரும வழியையகூறியருள்கவென்றான் தன்னைத் தானே நிகராகிய நாரதமுனிவர போனாவளாககின்ற முருக்கடவுள்போலும் ஐயுருவாயநத் உருக்குமாவதனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - று.

நீருமா இதில் ஆ எனபது ஆறு எனபதன் தொகுத்தல்.

வேளென்றதை முனைவளாரெனனும் அடைமொழியால் முருக்கென்றும்.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திடுவுகூறியபடலம். சூக

வேறு

குதமபைசான நெருத்திற் றுயல்வருக காத்திரகொற்றவ நின்குடை நிழலி
னிதமபெறு விதற்ப தேயமென றேறுவகு மிரதநாட டினு நானை வருங்காற்
கதமபமா நகரி னதிசய மொன்று கண்டன னெதிரா தெனனின்
மதமபொழி களிரல் யானை மா முகவன மந்திர முளளதந் நகரின்.

(இ - ள்) காதிலணிந்த குதமபையானது தொகடுப பிடரியினமேலே அசை
கின்ற உருக்குமாங்கதனே ! உன்குடை நிழலிலே நனமைபெற்றவிளங்கும் விதற்ப
தேயமென்று உயர்ந்த இத்தநாட்டிலே இன்று நான் வரும்போழுது, சிறந்த கதமப
நகரத்திலே ஓரதிசயத்தைப் பாத்தேன அஃகியாதெனின், பொழிகின்ற கலலமதச
செருக்கையுடைய சிறந்தயானை முக விராயக்கடவுள் திருக்கோயிலுள்ளது அநநகரத்தி
லுள்ளது எ - று (கஉ)

மந்திர மதனு ளமாந்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்வந்த யகரை
முதலுற வணங்கி யவரவா வேட்ட முனிவிலா வரமபெறு கின்றார் [கக
கொந்தொளிக் கோயின முன்புறக் கணேச குண்டமென நெருப்பெருந் தீர்
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றதாங்க கதனில்

(இ - ள்) அக்கதமபநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளி
யுள்ள சிந்தாமணியெனும் பெயரையுடைய விராயக்கடவுளை முதற்படப்பணிந்து,
அவரவர்விரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்கள தொகுதியாகிய ஒளி
யையுடைய அத்திருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணேசகுண்டமெனனும்
பெயர்கொண்ட ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அதிசயக்கத்தக்க மேயப்பிறை
நிருக்கின்றது எ - று

கொத்து - கொந்து, இதுமெலித்தல (கங)

அடங்கருக ருட்ட நோயினன் முதிய னல்லலசோ குத்திர நெருவ
னிடங்காக னுலவுந தீம்புன்ற நீர்த்த யாததினாக கேசுவர னடுகது
மடங்கரு மகிழ்வி னுடன நெழுந்தான வலவினை யொடுமபிணி தீர்
விடங்கமெய யினனாய விராயக னுருவு மேயினன் விண்ணுமேக கற்றே

(இ - ள்) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] ருட்டநோயுடையவனும், விரகத
னும், துன்பமொத்த குத்திரனுமாகிய வெருவன், முதலைஞாலவுகின்ற மதூரமாகிய
நோயுடைய தீர்த்த யாததினாகுச செல்லச்சென்ற, எல்லையில்லாத களிப்புடன்
(அக்கணேசகுண்டலத்தில) மூழ்கியெழுந்தனன். கொடியவினையோடுரு குட்டநோ
யொழிய விடங்கதேசமுடையவனாய், தேவர்களும் அநகலாய்க்கும்படி விராயகா திரு
வுருவை யடைந்தனன். எ - று

இடங்கா - முதலை ஏருவான் - வீனையெச்சம் ; இதில் வாள் வீனையெச்ச
விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்படாதது எனவே திவ்வியமெனக். (கஅ)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுகழ் நணங்கனமுன னுறுத்த
விமானமேற் கொண்டு விராயக ருலக மேயின னணியவ னதனு
விமாசல மணிய தோளினிய நீயு மெய்திரீ ராடியே ரம்பா
தமரதுபூ சைகளுந் தருமமா திகளுந் சண்மநி,கணக் குமிப பெருநோய்.

(இ - ள்) உமாதேவி நாயகராகிய சிலபெருமான ஈதற மூத்தபிள்ளையாராகிய வீராயகக்கடவுள் கிருவருளால், ஒலிகின்ற கீர்த்தியையுடைய சிவகணங்களை முன்னினை செலுத்திய விமானத்திலிவாந்த விநாயகக்கடவுளுலகை யடைந்தான் அரகசுத்திரனாதலின், இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கதாசனே! நீயும் அவகடைத்து அகில மூழ்கி ஏரமபமூர்த்தியின் பூசையுடைய தருமமூதவியனவரு செயக இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விவரும

மதி - முன்னிலை யகையிடைச்சொல்

(௭௩)

முரிதிரை சுருட்டெமவிரித பரப்பின மொய்த்து உருருகெலாரு ரெயிணு கரிபரி யிரக மாதிக டானன் காதலித் தியல்புளி செரிணுந் [ங]
தரியலாக கிட்யே நுனையவெற கரத்தாய் தாங்குநின் சாபநிராய கதமப புரிவளா சிந்தா மணிவிநா பகரா லல்லது பொன்றுறு தெனருள. "

(இ - ள்) பகைஞர்க்கு இடியேற்போனது வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்திய உருக்குமாங்கதாசனே! முரிசின்ற அலைகள் சுருட்டெம பரந்த கடல்குழந்த பூமியில நெருங்கியுள்ள அவிழ்தங்களை யெல்லாம் புசித்தாலும், யானை குகினை தோழுதலிய தானங்களை ஆசையோடு விதிப்படிசெய்தாலும், ஏறாது உண்காப்பினாயான துருத்தமப நகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விநாயகராலல்லாமல் ஒழியாது எனது (நாரத முனிவா) கூறினா

(௭௪)

நாரதா உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திராவுகூறியபடலம் முற்றிற்று

ஆதத் திருவிருத்தம் - நச்சுந

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமுறுகுகியிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்று முறைமை
நாடியுறை செயதலும் கிழருதுகமுன் மனனுவன் யந்து பலரியாக
கூடியநல் லன்பினிது கூறுவன் ருத்தவக தமப நகரிற்
பிடுறவி ருந்தபெரு மாணியெவா பூரண்கள் பேணி னாகனே

(இ - ள்) தந்திரிகளை முறுக்கி இசைப்பாடப்போடுமா நாரதமுனிவன், குட்ட வியாதியை யொழிக்கத்தக்க முறைமைகளை யொகித்துக் கூறவும், வீரகழலணிந்த உருக்குமாங்கத மனனன் களிப்புற்று அன்புடன் பணிந்து, ஆசையோடினிகாகச் சொல்கின்றனன் அருந்தவமுடைய முனிவரே! கதமப நகரத்திலே பெருமை பொருந்த எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக்கடவுளை (இதன முன்னே) எவாதம் பூசனைசெய்தனர்? எ - று

மாடகம் - தந்திரி, முறுக்காணி

(௭)

வீறுமழை வெய்யகடர் வீசுவளி யெனறிவைத மக்கு தவுகைம்
மாறுமுள தேசுபுவியின் மன்னுயிரக ளுய்யவரு மாத வநினக
தேசுபிடுகைம் மாறுமடி யென்புரிவ தென்னுளதி ரங்கி யருள்க
சீறியரு ளெல்லென வந்திடம் கிழருதுமுனி செப்பு னுறுவாள்

(இ - ள்) பெய்கின்ற (மிக்க) மழையும், நாய்கின்ற கடரும், வீசுகின்ற கர்றச்சென்றுதொல்லப்படுதல் இவைகட்குச் செய்துபுகைமமாறு ஒன்றுள்ளதே?

(இலலை, அதுபோல) உலகிலுள்ள நிலைபெற்ற வியாக்க உச்சிக்குட்பட்டிருந்த நாரத முனிவரை! தேவர்களுக்கு எதிராக அடியேன் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாதிரும்புகிறது? மனமிரங்கியருள்வேண்டுமே. கோபஞ்செய்தருளவேண்டாமென்று யாசிக்க, நாரதமுனிவா மகிழ்துசொல்லவாயினா எ - று (உ)

முந்தையொரு காலமுடி வானவரி நைஞ்சமுடி ஹாதி சுதனமைச் லந்தமணி யாதனமி ருந்தரசு செயதொளிதழைக்கு மளவி சந்திலுறு மெனனையெதிரா வந்தடிப னிரந்துதொழு தாத எயலெதருதவுல குந்திரியு மெந்தையுள தேவதீச யமடி கவென.

(இ - ள) முன்னொருகாலத்தில், மேகவரனனுதிய இந்திரன் சுதனமை மண்டபத்திலே, அழகிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிருந்து தேவர்கள் வணங்க அரசு செய்து கிரத்தி நிறைந்திருக்கையில், அவ்விடத்திலுற்ற என்னை ஏதிராநது. அடியற்ற பணிர்து நமஸ்கரித்த ஆணமொன்று கொடுத்த (அதிலிருக்கச்செய்து) எல்லாவுலகங்களிலுள்ள சஞ்சரிக்கும் எந்தையே! அதிசயமுளதாயிர கூறுகவெனவீணா எ - று

சுதனமை - இந்திரன் கொலுவிருந்த மண்டபத்தின் பெயர் (ங)

இந்திரனை நோக்கியது கூறுகவி சைநகனனி லங்கு குஞ்சிர வெந்திறலி னாயவளரு மேதினிய சிங்கனமை மேதினியிடை யநகனாக னேற்றரிய மாதவமி யறயியருள சோக வுதமன மந்திரவ முந்தவுண முனவதுவை செய்கமட மாத கவினை

(இ - ள) இந்திரனை நோக்கி இதனைச்சொல்ல வியசநேன பிராநிசிக்நை வசகிராயுத்ததரலாகிய வெவ்வி வலியுடையவனே! வளாகின்ற பூலோகத்தையடைந்தேன் அப்பூலோகத்திலே வேதியாகன செய்கறகரிய பெருந்தவஞ்செய்து திருநெருளடைந்த கவுதமமுனிவன் மந்திராக்கினி முன்னதாகத் திருமணஞ்செய்த இளமங்கல யாகிய அக்லிகையென்பவன் ஒருத்தியுள்ள எ - று (ச)

அன்னவட னக்கமுகி னுலுலகி னெப்பவர்கள யாவ ருமில் பொன்னுடையி னுனமரும் மாதகலை மாதசுகி பொற்பி னிரந் நன்னரநு சூயைதிதி நாடியதி லோகத்தமைந லவகொ ளத்தி யினன்னரும் வெந்திதி லுநாயவண முன்னடுத்தி வராத ரிலிரே

(இ - ள) அவருக்கு அழகிற சமானமானவர்கள் உலகத்திலே யொருநரு மிலர் பிராமபரமணிர்த திருமாவின் மாரபகத்துள்ள திருமகள்-சரசுவதி-இந்திரன் - அழகிறந்த இந்திர - நல (அத்திரிராரியையாகிய) அழகுயை-திதி-திடீலாததமை - நன்மைகொண்ட அதிதி இப்படிப்பட்டவர்களும் முதுகுநாடெதலன்றி (அழகில்) அவருக்குமுன்னே ஏதிரப்போரினா எ - று

திதி - காசிபன் மனைவியா பதினமூவரினொருத்தி இவள் மக்களே தைத்தியர். திலோததமை - தேவதாசிகளினொருத்தி அதிதி-காசிபனமனைவியரில் தேவனைப்பெற்றவன்.

பொன்னுடை - பொன்னவஸ்திரம் இதுததாமபரமென்ப வெந் - முத்து

இருமபிரச தவகந்த மென்னும்தின் மூன்றுமெரி மூள முறுவ லுருமபியபி ராணசரண மல்லதும் தித்தவழி யாவென யனமுய

விருமபியது கண்டவுட னென்னிலவ டன்னிவிர வாந நகரம்
பெருமபுவல ராற்புகழ்வ தனறெனமொ ழிநதுபெயா குறறொ ருவினேன்.

(இ - ள்) இரும்பு வெள்ளி பொன்னென்னு மும்மதிவகளும பற்றியெரி யும்படி புண்ணகைசெய்த சிவபிரானுடைய திருவடிவையுயற்றி, (பொருளாக) மதிப்ப தறியாத என்னுடைய மனமும் (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென ரூல, அங்னையுடத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவாகனாற் புகழ்ச்சைக்கதன்று எனக்கூறி, அவ்விடம் வீட்செ சென்றேன எ - று

இருமபிரசுதங்கனகம் எனப்பதை இரும்பு இரஐதம், ககமென்று பதம்பிரித் துககொனக (க)

வேறு

சுந்தர வகலிகை தொகுமிசை நுவல
விநதிர னினாவிடு மெரிபடு மெழுதின்
சிறதைபு னுருகினென செறிதுய ரகலக
கந்தென மருவினவ கவுதம் னுருவம்

(இ - ள்) அழகியுடைய அகலிகையின் மிகுந்த சிரப்பைச்சொல்ல, இர திரனாவன கொழுநதுவிட்டெரியும்அகலினியிற்பட்டமெழுத்போலத்தனமனமுருகி, மிகத்தனபமானது விவருமபடி வினாநது கவுதம்முனிவா வடிவேற்றனை எ - று

கந்து - வேகம்

(எ)

பொய்கழி கவுதமா பூம்புன லாட
வைகறை நீங்கினா மறந்து போழ்தின்
மெய்கழி மனமொடு மேகிவ மகவா
நெய்கனி கூந்தனமு னினறிது மொழிவான்.

(இ - ள்) பொயமொழியகறை [சத்திய சிலராகிய] கவுதம்முனிவா அழ வொ ரீரிலமுதக, விடியற்காலத்து (ஆராமத்தினின்று) சென்றனா அந்தக்காலத்தில மேயவமையொழிந்த மனதுடன்பொருந்திய இந்திரன நெய்ப்பபசைமிக அனகத்தை யுடைய அகலிகைமுன்னே நின்று இதனைச் சொல்வான் எ - று

மகவான் - இத்திரன் இது நுறு அகவுமேதஞ் செய்தவனென்னும் பொரு ளில் வந்தது மகம்=யாகம் (அ)

கூடாவிடு மிளநகைத் துவளிதழ்க கனிவாயக
குடநிகா வனமுலைக் கொடிபுரை யிடையின்
மடவரல கலவியின் மருவுதற கமனி
யிடுகடி தெனவவ னெதிரிது மொழிவாள்.

(இ - ள்) ஒளிகீசும் சிறிய தந்த பந்தியும், பவனம்போன்ற உதமும், ஆ தொண்டிடக்கனிபோன்றவாயும், குடம்போன்ற (பூரித்த) அழகியமுலையும், (பூவ) கொடிபோன்ற இடையுருடைய பெண்ணே 'உடன்பொருந்துதற்கு வினைவிற படுக ளையிடுக வெனக்கூறி, (அகலிகை தன் கணவரான கவுதமரென்று கருதி) அதற்குப் பதிலாக இதனைச் சொல்கின்றனாள். எ - று

மடவரல் - மடம்மக்குணம் வருதலையுடையான்.

(அ)

வேறு

ஒருநாளு மொழுகாத வொழிக்கமருந தன்னெனனே யொழுதப் பக்காய் முருகாரு மலாப்பொய்க்கப் புனலாடிச் சந்திசெப முறையி னறையிப் பெருகாவத் தொடுங்கடவுட பூசைபுரி காலத்துப் பிழையே சாஸ்த * , தருகாமப் பொருளறிமைதற் கேதுறுமக கென்னென்னச் சாற்றி னாளால்.

(இ - ன்) அரியதவதையுடைய முனிவரே ஒருகாலததம் நடவாத நடக கையை நடக்கப்படுகதா அது யாது காரணம்? வாசம்பொருதிய மலையுடைய தடா கத்திலே நீராடிச் சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழக்கப்படி செய்து, மிகக் ஆசை யோடு சிவபூசையைச் செய்யுகாலத்திலே மிகக்குறத்தையே கொடுக்கத்தக்க காமப்பொருளை விரும்புதற்கு உமக்குக் காரணமயாது? என்று கூறினன். எ - று. (1)

பட்டிமையிறு கவுதமனா வடிவெடுத்துப் படாநதபெரும பாவி செய்கை கட்டழிகி யறியாது தனகணவ நெனவிதனைக் கரைநத வெல்லைச் சட்டமக் வானமொழிவான றையலாய நீராட்ச சாரந்தே னாகு வட்டமுலை யொருமாது துவிவினறி நீராடெ வனப்புக கண்டேன.

(இ - ன்) வஞ்சகமாகக் கவுதமமுனிவா வடிவேற்றுவாதமகாபாலியாகிய இந் திரன் செயலைப் பேரமுதூடைய அகலிகை யறியாதவனாகித் தன் கணவரென்று இவ வாறு சொல்லியகாலத்தில, வினாந்து இந்திரன் சொல்லுவான பெண்ணே நீரா ட்செனற நான் அங்கே வட்டமாகிய முலைகளையுடைய ஞாமங்கை சேலையினி நீரினமுதும் அழகைக்கண்டேன எ - று. (கக)

உள்ளமழிந் தெழுந்தபெருங் காமத்தா லுளுற்றலுறுங் கருமந் தன்னி லெள்ளாவடி மனஞ்செல்ல விலையினி யுயிரவாழவு மெய்தா தாகுந் கள்ளொழுது மலரக்கோதாய கலவிதரல வேணமெது கடிந்தா யாகிற் பொள்ளெனநின் னுயிராமாழக்ச சபிப்பனென னுன்கேட்ட பூவை யனனாள்.

(இ - ன்) மனமழிந்து தோணறிய பெருங்காமத்தினால், செய்தக்க கரும தில, சிறிதும் மனஞ்செல்லவிலை. இனி உயிரிழைத்தலும் அடையாததாரும தேனென்தும் மலாக்ளையினிநத கூந்தலையுடையாளே புணாச்செகொடுக்க வேண்டும். அதனை விலக்குவாயாகில் வினாவாக உன்னுயிரிற்கக்கச் சபிப்பேனென னுன் அதனைக் கேட்ட திருமகளபோன்ற அகலிகை எ - று. (கஉ)

கைப்பிடித்துக் கணவனாக, த காத்தமிருங் கணவாமனங் களிகருமாரக்க மெப்படியோ வப்படியே யிசைந்திடுத லேழையாக்கா மியலபையெண்ணி யப்படியே யாகவென விசைந்தமளி தீனையடுததா ளாமா கோமான னு மைப்படிநின் விழிக்கடையாலுயர்தேனென னுடனுலந்து மருங்கு சாரந்தா

(இ - ன்) கையைப்பற்றி அகலிவிவருசெய்த ஆசையிக்க காத்தலுடைய மனமானது களிப்படையும் வகை யெப்படியோ அப்படியே யினவகியிருத்தல மாதாகுந் கியலபாதலைக்கருதி, அவவாறே யாகுவென்று இணங்கி, சயனத்தைச் சமீபித்தனா தேவராசனாகிய இந்திரன் மைப்படிநுள்ள உன் தடக்கடையினிலே உயிரிழைத்தேனென்று சந்தோஷித்து உடனே அவளபக்கவிற் சோந்தனன் எ - று.

வேறு

செம்பொன் மணிதட டிலினிருந்து சிறுபுன் முறுவன் முகத்தருமப்ப
பம்பு மணிமே கலைத்திப்பப் பவளக் கனிவா யிதழுதுடிப்ப
வம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளாந்து விமம் விடைநுடங்கக்
கொம்பின் மருங்கு நின்றனாக குடங்கை பறப் பிருத்தினை.

(இ - ள்) செம்பொன்னாலாகிய கட்டிலில் (இருதிரன்) இனிசாகவிருந்து,
சிறிய புன்னகையானது முகத்திலருமப், பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலா
பாணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவணம்போன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கச்சுமிழி
படவும், தேமல்படந்த முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், இடைதவளவும்,
பூங்கொம்புபோலப் பக்கலினின்ற அகலிகையை உள்ளங்கையைப்பறப் (சயந்ததல்)
இருக்கச்செய்தன. ஏ - று

மேகலை - இஃதோரணி; முனவிளக்கப்பட்டது வம்பு - முலைக்காக இஃ
திகலவத்து இரவிக்கையென வழங்கும் திதலை - தேமல் பவளக்கனிவாயித் தொன்
றதை பவளவாயென்றுக் கனியித்தெழுந்துவருகட்டிப் பொருள்கொள்ளினும் அளியும் அளி
வாய பவளவித்தெழுநிலும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினித்தெழுநிலுமொக்கும் (கச)

அங்கைத் தலத்தான முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிகம்பத் தடமலருடிப் புகலுங் கரளி லேயுமபுரிந்து
கொங்கு லொடுமவா குழல்சோரச் சடாலா னுதுங் கனிநீயித்
திங்கண் முகத்தின் முத்தாடிக் கிழமுதா டனமும பலசெய்தான

(இ - ள்) அழகிய நைத்தலத்தினிலே முலையைப்பிடித்து, அவள் கலையை
யவிழ்த்துப் புறத்தேவிழத்தி, பொங்கிய கடித்தததைவருடி, (காமனுலிற்) கூறிய கரிகர
லீலையுஞ்செய்து, மலாமாலையுடன் நெடிய ஊகபாரஞ் சோரும்படி, ஒளிவீனவரும்
ஒளியி நெறியையும் கணருக்கத்தவி, (பூண்) சந்திரனபோன்ற முகத்தில முத்த
மிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடணங்களையுஞ் செய்தன. ஏ - று

நிதம்பம் - பெண்குறி கரலீலை-கையாற் செய்வதோலீலை இது கரிகர
மெனப்பமம் யானைத்துதிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின் தாடணம்பல
என்றதால், சங்கோசம்-பக்கத்தம்-பிரசுரிதகம் - மூவுடி - லீலம் - கத்திரிகை - சந்தன
கிசம் - வித்தையென்னு மெட்டையுங்கொள்க (கடு)

கோலத் துடையாற் துடைநெரிககிக் கூன்கை யெடுத்த முறச்சாயத்துச்
சாலக்க னிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குழியு மாகுமுத்தி
நீலத் தடங்கண் முதலமுத நிலவியிடங்கள் பலசுனைத்துச்
சிலை குறிமூ டிகமாத் பலவுந திகழ்ச் செய்ததிட்டான.

(இ - ள்) அழகிய துடையினிலே துடையை நெருக்கி, வளைந்தகையைப்
பிடரியிற் பொருந்தச்சாய்த்து, கொவவைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச்
சுவைத்து, அதிலே தந்தக்குறியையும் அமர்த்தி, நீல நிறப்பெருந்தயி விராலமான
கண்முதலிய அமுதம் நெருந்தானவகள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நல்லமூடிக் முத்
லிய பலகுறினையும் நிறைத்துவிட்டன. ஏ - று

தந்தக்குறி - பல்லாதசெய்வதோற்குறி மூங்கிமாத் யெனரதால் மூவுகிம்-
அதுசருகம் - பிரவாளமணி - பிந்து - மணிபிந்துமலை - கோலராவித்தென்னு மா

றுகொளக அனவ முறையே உதட்டிற சிவப்புறப்பதித்தல - கபோலத்தல - அதரத்தல - வடுவினரிப்பதித்தல - கபோலத்திற பலலு மிதமு பட்டா பதித்தல - அதரத்திற பலதைக்கப பதித்தல - கைமமூலம் நெற்றி மாப்பு துடைகளி லுழுந்தப்பதித்தல - தனங்கனி லொழுங்காகப்பதித்தல என்பர் சாமனுடையா அமுதநிலவு மீட்குகள் - பெருவிரல புறந்தான பரடு முழந்தான சூயம் நாபி முதலியனவாம். அவ்வவ்விடங்கட்குரிய அகத்தொழில் புறத்தொழின முதலியவற்றை இன்பநூலுட்கண்டு தெளிக (கசு).

கொங்கை நெருங்க விரகரத்தார குவவு மனிததோ ஞ்றவிநுககிர சங்க நெரியச சிலம்பொலிப்பத தடங்கண் சிவப்ப விதழிவிளப்பத திகு கணுதலின வியாவருப்பத் திகழ்புட குரலகண் மிடறநெலிப்ப மங்கை யவளங் கற்பகஞ்சூழ வல்லிக கொடி போன முயங்கினுள்

(இ - ன்) முலைகளுந்நுதம்படி இருகரங்களாற் குவிவாகிய அழகிய தோள்கள் பொருத்தவிறுகிக்கொண்கி, வளையல்கள் நெரியவும், பாதாசிலம்புகளொலிக்கவும், பரத்தலிழிகள் சிவக்கவும், அதரம் வெளுக்கவும், சந்திரனபோன்ற நெற்றியில (குறு)வியா வருமபவும், விளங்குகின்ற (எண்கைப்ப) புட்குரல்கள் கண்டத்திலொலி செய்யவும், அவைகலிகையுங் கற்பகத்தருவைச்சூழந் காமவல்லிக் கொடிபோலக் கலந்தனன் ஏ - று.

தடங்கண் சிவப்பவிதழ் விளப்பவென்றது, ஐப்பங்கொண்டாள் பரணி வாயிற சிவப்பை விழிவாகக் கலாக்கண் வெளுப்பை வாயவாகக்க - தோயுங் குடுமி விடியளவுந் தொங்குங் கபாடங் திறம்ஞே” என்றபடி, மகையைக்கருக் காமவின்பம் விளையுங்கால கண்சிவத்தலும வாயவெழுந்தலுக்குரியானைக்

புட்குரல் எண்கை—அவை மயில் - புற - அன்னம் - காடை - வண்டு - குயில் - கோழி - செம்போத்து என்பன இவ்வொலி புணாசரியல் இன்பம் விளவுழி அமமங்கையின் கண்டத்ததிகுமென்பா

கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக்கொடியென்றது, கற்பகவிரகரத்திற பட்டாது ஞாகொடி காமவல்லியென்றிருத்தலின், அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உலமித்தனா இதனை, “கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமருவல்லி” யென்னும் பாங்கோழி முனிவர் வாங்காணுணாக (கௌ)

கருது நிலையே பன்னகமே காத லருமாபுக குக்குடமே
பிறதும் வெருகே யிளையாதி யிறங்கு கரண முறவியற்றிச
சிறந்த கரைய வுடல்களையச் செறியு முழுகள் கலந்தொன்றாய்
முந்தையறியாப் பெரும்போக முழுங்கு கருத்து முற்றினான்.

(இ - ன்) ஐவகைக் கரணங்களுடன் கத்துகநிலையும், சாடபமும், ஆசை மிகுந் கோழியும், பிறபடுகின்ற பூனையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கரணங்களும் பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டையாக ஒரு மொன்றாய்க்கலந்து முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுத்ததிலே யமிழந்து மண்கருத்துத் முடிந்தனன் (இந்திரன்) ஏ - று

சரணங்கள் ஐவகையின் : அவை உத்தானிதம் திரியக்கு ஸுதிதம் ஆசைதம் ஆனமிதம் எனப்படுங், அவற்றான, உத்தானிதம் - மலஸத்தல், திரியக்கு - குறுக்கு அல்லது ஒருக்கணித்தல், ஸுதிதம் - உட்காத்தல், ஆசைதம்-நிறைவு, ஆனமிதம்-குனித

வென்பா அனறியும், குகிணா பாம்பு கோழி பூனை முதலியவற்றின் பலபேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசுகரணமென்பா.

பிறதும் வெருகெனறுது புணாசசிகாலத்திற பின்னேநீறகும் ஆண பூனை யெனறுவது, பெண்பூனையின் குறியிலோ மாறவிருந்து அத்தனைப் புணாசசிகாலத்து வருந்தசெய்தலின் புணாசசிக்கு அத்துயராற்றாது தாமதிகரும் பூனையெனறுவது கொள்கு மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அசுக்கிதமாதலின் குறிப்பானுணாததினம் இவற்றின் விரிவெல்லாம் காமநூற்கடலுட காண்க (கஅ)

கடலிற பிறவாச சுவையமிழதே கரும்பிற பிறவாக கொழுமபாசே மடன்மென மலரிற் பிறவாத வாசங் கமழுஞ் செழுந்தேனே யுடல் மிரண்டே யலதென்ககு முன்ககு முயிரொன நேயனறே [தான யடாடியெத் தவத்தா லுணைப்பெற்றேற காவ தினியென நென்பபுகழ்ந

(இ - எ) பாற்கடலிற பிறவாத சுவையையுடைய அமிாதமே! கருப்பிற் சத்திற பிறவாத செழியகற்கண்டே! இத்தழகையுடைய மெல்லியமலரிற் பிறவாத மணமலிசுஞ் செழியதேனே! எனக்கும் உனக்கும் உடலிரண்டேயல்லாமல் உயி ரொன்றேயல்லவா! நெருங்கிய உண்மைத்தவத்தினாலே உன்னையடைந்த வென்ககு இனியாகவேணடுவது யாதிருக்கின்றது? (ஒன்றுமின்று) என்று புகழ்ந்தனை (இந் திரன்.) எ - று (கக)

நன்னா முறுவல் வறிறருமப் நயனஞ் சிறிதே முகிழ்ப்பப் பன்னு மமளி மிசையினப் வசமாய்க் கிடந்த மடமாது மின்னி னுடங்க யிடைதளர மெல்ல வெழுந்தது துகிலுடுததிட டன்ன மலாரீத தென்ககட்டி லகன்றங் கிதனைத் துணிநதுதாதாள

(இ - எ) நல்ல புண்ணையானது மிக்கருமபவும், விழிகள் சிறிது கூப்ப வும், பொருந்திய படுகையினமேலே இன்பமயமாகக்கிடந்த இளம்பருவமுடைய அக்லிகை, மின்னலபோலும் இடையானது ஒசெடுத்துளர மிருதவாக்வெழுந்த சேலை யையணிந்துகொண்டு அன்னமானது தாமரைத்தவிசினின்ற நீங்கியதுபோலக்கட்டிவி னின்ற மிறவகி இதனைத் தீர்த்தோடு சொல்லின்ன. எ - று.

புண்ணையருமபலும், கண்கள் சிறுத்தலும், தன்னையறத்தலும் புணர்ச்சி நீகழ்வழியுன்குறிகளாமாதலின் “நன்னாமுறுவல் வறிறருமப் நயனஞ்சிறிதே முகி ழிப்ப, மன்னுமமளி மிசையினப் வசமாய்க்கிடந்தமடமாது” எனறா. (உ௦)

வடிவே முனிவன் பேசுநறதிவன் வடிவிற கமழு மியனமணமுங் கடியா வின்பக் கலைத்தொழிலுங் கருதின் வேறே யிவன்களள முடிவா சவனே யெனத்துணிந்து முனிபோ லடுத்தோய நீயா ரே நொடிவாய திறவா விடிற்சபிப்பே நென்னுள் புருவ நுத்தலெற.

(இ - எ) உருவமோ கவுதம் முனிவனைப்போன்றன்னது. இவன்தேகத் தில் வீதம் இயற்கைமணமும், நீக்கப்படாத காமநூற்றொழில்சுளும் எண்ணுக்கயில இவன் வேறையாவன். (ஆதலின்) வஞ்சகமுடைய முடியுணிக் இந்திரனையென்று தீர்மானித்தது, (என்கணவராகிய) கவுதம்முனிவரைப்போல வந்தவனே! நீயாவனோ? ஒருவிராடியில் வாயுதிறந்து (உணமை) உணாயாவிட்டநீர் சபிப்பேனென்று, புருவங் கள் நெற்றியிலேறுமபடி (வெகுண்டு) கூறினா எ - று.

இனபகலீத தொழிலெனறது புறதொழில பறகுறி கக்குறி சுமபன்ம
தாடனமுதலியனவறறை. (உச)

மாது வினளிக கேட்டலிணை மற்றும பெறலா மினபமெனத
திது விளைவ தறியாதே திகழ்தன் னுருவ மெதிரதோற்றிப
போது செருகு நறுங்கூதற புணாபூண முலையா யானறுறகக
யீது பொலம்பூர தவிசிருக்கும் வேந்த னெனவின னனதுமபுகவலான்.

(இ - ள்) அகலிகையானவள (இவ்வாறு) வினவிககேட்டபடியால், இன்னும்
(இவளிடத்திற்) காமசுகத்தையடையலாமென்று கருதி, (தனக்கு)த துன்பம் வருதலை
யுணராமல் விளங்குந் கன வடிவத்தை யெதிரேகாட்டி, மலாகளையணிந்த நல்ல கூந்
தலையும், ஆபரணமணிந்த முலையையுமுடைய அகலிகையே ! நான் தேவலோகத்திலே
அழகிய (ஹபக) மலாபலீதத்திலிருக்கும் இகதிரனென்று (இன்னும்) இவற்றையுரு
சொலவின்ருளு எ - று (உஉ)

அன்னப பெடையே நினதெழிலிகேட டாரிரா னியைநற பொன்னுலகுந்
துன்னுந் கலைமா தினைச்செலவச சுடாபபூண மாகை யிருமலரு
மன்னும வெறுத்து நினைத்தாகக் மதியாநின்ற மறமியாது
நன்னா மனத்தா மராயிருத்தி நயந்தாட செய்ய நினையுதே தன்

(இ - ள்) அன்னபபெடுபொலப்பனே ! (நானும் பிரம் விஷ்ணுகளும்) உன்
னழகைக் கேள்விப்பட்டி இரதிராணியையும், நல்ல பொன்னுலகத்தையும், அழகு
மிகக் கலைமகளையும் ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த திருமகளையும், (அவர்கள் பொருந்
திய) இருமலாகளையும் மிகவுமவெறுத்து, உன்னைப் பெறக் கருதியிருந்தோம் யானும்
நல்ல இதயதாமரையி் லிருக்கச்செய்து விரும்பி யாட்செய்யும்படி உன்னை யறித்
தேன் எ - று (உங)

இன்று பொருத் மதவீர னினனும பகழி விடுந்தோறும்
பொன்றுஞ் சியத்தன் களபமுலைப் பூவாய் நினது விழிக்கருணை
மன்ற வழங்கி பெனைத்தாகு மனமு முயிரு மொன்றான்
பிணை வேறு நினைவதெலாம் பிழைய யன்றோ வெனவிரந்தான்.

(இ - ள்) இப்பொழுது போசெய்த வீரனாகிய மன்மதன் இன்னுந் தன்
(மலாப)பாணங்களைச் செலுத்துந்தோறும், பொன்னுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச
சாந்து பூசிய அகலிகையே ! உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தை மிகுதியாகக் கொடுத்து
என்னைக்காகக் மனமும் உயிரும் ஒன்றானபிறகு வேறுவகையாகக் கருதவனவெல
லாக் குற்றமேயல்லவோவென்று யாசித்தான் எ - று. (உச)

பதியி னடுதத கொடுமபாவி பகரக் கேட்ட மாதமுன்று
மதியிற் களங்க மெனவென்று மாறாக் களங்க மெனகுலத்ததுப
பொதிவித் தென்னு குறபிணையும் பொதித்தாய முனிவன் மிருவுள்ளங்
கொதிவித் தெனையுங் கெடுததாயநீ கோவே யென்னு மமையத்தில.

(இ - ள்) தன் கண்பாபபொலவந்த கொடுமபாவியாகிய இகதிரன் (இவ்
வாறு) சொல்லக்கேட்ட அகலிகை கொபித்து, சுகிராணித்திலுள்ள களங்கத்தைப்
பொல எகவலத்து மகலாத் களங்கத்தை என்னுலத்திறஞ்ச் சேரச்செய்து, என்கற்பு

நிலையையுங் கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமுட்டி என்னையுங் கெடுத்தாய் நீ தேவராசனா? என்றுகூறுஞ் சமயத்திலே எ - று.

நீகோவே என்றதில் ஏகாரம் வீணப்பொருள. இவ்வீழ்முகினை யுடையோன அரகருத்தக்கவனலலன்னென்னுங் குறிப்பாலுண்டாய வினா (உரு)

வேறு

புலரியின மனையகல் கவுதமனும் பொழிமது மலாந்றம் புனலாடிக் குலவிய செபமுத வியவாற்றிக் கோதறு விடியலின் மீண்டெய்தி நிலவிய வாயதலி னிடைநின்று நேரிழை யவளபுனல கொணாடுகெனரு னிலவிக் முகலிகை புனலேந்தி யீந்தனள் பண்டுறு மியலபினறி

(இ - ள்) வைகறைப்பொழுதில் ஆசிரமத்தினின்றகனற் கவுதமுனிவரும், தேனசொரியும் மலாகள்பொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மிகஜபமுதலியவற் றைச்செய்து, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டுமவந்தது, வீளங்குகின்ற கடை வாயிலில் நின்று, பெண்ணை (கால்கழுவ) நீர்கொண்டுவருக் கெனறனா இவ்வங் கனியொத்த அதரத்தையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையினறி நீரைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தனள் எ - று

புலரியெனறது விடியற்காலத்திற்கோ பரியாயநாமம் பண்டுறுமியலபாவது நீராடி ஆசிரமத்தைச் சுத்திசெய்து முனிவா வருகையை யெதிரோக்கிப் பீடமிடு தல் முதலியன. (உ௬)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமதி முகமவேறு கொண்டதெ னாதன் மிடவிலலை கொமமென் வறல்கொடு வரவிலலை மண்டிசை வசன்முந் தரவிலலை மற்றுநின் னுடலமுஞ் சுதியிலலை பண்டைய எலியுள் துறையென்றான் பனிமொழி மடவர விதுகெய்தாள

(இ - ள்) முனிவர தலைவராகிய கவுதமமுனிவா அதனைப்பார்த்ததும், இள மான் சாயலையுடையாளே பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சந்திரன்போன்ற முகம் வேறுபட்டது யாதகாரணம்? பீடம்போடவிலலை வினாநது (கால்கழுவதற்கு) சலங்கொண்டு வரவிலலை மிகக் இசையையுடைய வாயமொழியுங் கொடுக்கவிலலை. அன்றியும் உனதேகமுஞ் சுதியாகவிலலை நீமுன் (இருந்தவனை) இருந்தவளலலை, உள்ளனதச் சொல்கவெனறனா குளிரந்த சொல்லையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனள். எ - று

கால்கருவு நீரைப் பாதப்பிரக்ஷாண ஜலமெனபா.

(உ௭)

உள்ளமொடு டெலமு நடுநடுங்க வுயிர்த்துணை நாயகன் கழற்குநது வெள்ளந்து நாணிணண் முகங்கோட்டி. மென்மொழி குழறிட நிலங்கிளையா வள்ளின வடிவுகொண் டுமையவாகோன் வகடுதன் தணிநல மருவுண்டா னெள்ளள் வடிபனமுன்னறிகல்லெனெனவுறுசெயன்முழுதுரைசெய்தாள.

(இ - ள்) மனமுந் தேகமும் நடுநடுங்கவும், உயிர்த்துணைவராகிய கவுதம முனிவா பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளந்து நாணமுடையவளாய் முகத்தைவளைத்துக் கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளும்படி பூமிமைக்கினைத்தற்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய இவ்விரன் (தேவரீருடைய) உருவத்தடன வந்தது என் அழகிய சுகத்

தைப்பொருநகினை (இதனை) அடியேன என்னவும் அறியேனென்று பொருநகிய செய்கைகளையெல்லாம் (மறையாது) கூறினான் எ - று.

வேளான்று நாணம்—இழிவாலடைந்த நாணம் நீலகிளைத்தல - மாதிரி நாணுற்றவழி தமது காற்பொருவிரலாற பூமியைத் தோண்ட்தல. கிளையா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிற்கந்தகாலப் பெயரெச்சம் (உஅ)

2. ருகிய மனமொடு மனைநலலா னாசெயு முன்னுனி கதமுள் வீருபுரு வருநனி துதலேற விணாபடு மெரியென விழிசேபபக கருவியு முடல்மு மெனவென்றுங் கலவிய நமதுள் மீறியாயா வெருவுத லறவொரு வனிவினப் மேவினி கிலேபுரு வாகெனருள்.

(இ - ள்) மனைவியாகிய அகலிகை கணாந்தமனத்துடன் (இவ்வாற) சொல்வதற்கு முன்னரே, கவுதமமுனிவா கோபமதிகரிக்க, இருபுருவங்களும் செற்றியின் மேலேறவும், கொழுநதுவியும் அகலிகின்போலக் கண்கள் செவக்கவும், கரணங்களுந் தேகமும்போலக் கலந்த எம்முள்ளத்தை நீ உடம்பொழுதும் அறிந்திலையா? அசுசப்படுத்தினி யொருவனிடத்தில் இண்பமதுபவித்தனை (ஆதலின்) கலந்துருவாருக வென்று சபித்தனா எ - று.

கதம் - கோபம் புருவம் நெற்றியிலேறுதலும், கண்கள் சிவத்தலுங் கோபக் குறி கருவி - அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் (உக)

வனமவளா தழுவென வளைசாபம் வருதலு மகலிகை விழிமலரு [தே புனலொடு கணவனை பெதிரோககிப் புணாபிழை யொருவுதல் செய்வன பினமொரு வருமுனா செயுமுன்னம் பெருமநின் செவியுற வயிவித்தேன. னுனதருள கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுனாபெனமுனிசொலவா

(இ - ள்) காட்டில் வளாகின்ற அகலிகியைப்போல, முனிவரிடட சாபமானது வருதலும், அகலிகையானவன் கண்களிலுமிக்க நீருடன் தன் கணவராகிய அம்முனிவரை நேரே பார்த்து, எம்பெருமானே! செய்த குற்றத்தை மன்னித்தற் பொருட்டானரே வேறொருவரும் (இதைச்) சொல்வதன் முன்னரே தேவரீர் செவியிற்பொருந்த வுரைத்தேன்? தேவரீர் திருவருளால் என்குற்றமுஞ் சாபமொழியும வகையுஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரப்ப, கவுதமமுனிவா சொல்கின்றா எ-று.

வேறு.

இக்கு வாசுனின் குலத்திடை யிராமனென நனங்கே

யக்க ராசலங் காதகல வைதரித் திடும்த்

தக்க காவலன் றுளபடும பொழுதுவெனா சாபத்

துக்க நீங்குமுன் போலெனைத் தோயவையென் றெழுதித்தான்.

(இ - ள்) பெண்ணே! இஃகுவாரு கமிசத்தில் இராமனென்னும் பெயருறது, அவ்விஷ்ணுமாத்ரி யவதரிப்பான் அந்தத் தகுதியுடைய அரசன் பாதம் படுகையில், வெவ்விய சாபத்துன்பமொழிந்த முன்போல் வெண்ணைக்கலப்பையென்று கூறிவிடுத்தனர் கவுதமமுனிவா எ - று.

கராசலம்=கரம்+அசலம் - கையையுடைய மலை, யானை.

கராசலங்காதத்து—பூரவந் திரிகூடபர்வதச்சாரவில் ஓர் யானைவேறது அநேகம் பிடியானைகளுடன் ஓர் மலர்ப்பெரியகையில் காவியையாடல் செய்கையில் ஓர்

முதலையதன்காலைப்பறியீர்க்க, யானை தன்னுறகூடியவனவு முயற்சியெய்தும தப்பித்
துகுகொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனத்தியானிகக்,
அவா கருடவாகன மிவாருசென்று சக்கரத்தாவு முதலையைச் சங்கரித்து யானையை
உயிரகாததனெனபது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவக்கள] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அபக்தியாயம்

“வேதநு லொருங்கு ணாகது விரியுமெய யறிஞ ருள்ளப
போதுசோ சோதி பொண்ணிற் பொலியொளிபோல வெங்குந
திதுரு தருளினியாகருந தெரிவுருதுறைநது மிணற்
ஆதிகா ரணனவந தினனே யளிக்கவென நழைத்ததனே
கூப்பிடு குரவகேட் டோடிக் கொழுமணிச சுழிகை நெற்றிப்
பாப்பணை யகற்றி வெயய படாசிறைக் கலுழ னூராதது
திப்பொழிந் திவனகு கூலாயத் திகிரிகைத் தாங்கி யாவங்
கருப்பவன பிறைவெண் கோடிக் களிற்றுமுன னெய்தற் றுனால”-எனவும்,

“எறிசுடா விரிகருகேமி பெய்ந்ததன நெறித் தோமெ
பிறைபுறா பெய்ற்றுப் பேழ்வாய பிளந்துவெவ விடங்கா துஞ்சி
அறைதரு சாபந் தன்ன லடைந்தவவ வருவு நீத்து
விறலுடை யூக வெனனும் விஞ்சைய னாயிற் றனறே ”-எனவும்,

“விழுமிய விசைநா நோந்த விஞ்சைய னைய வன்னோன
பழமறை முதலி பாத்தம் பழிச்சினன பதியிற் போயான
அழிவறு தவத்தின மிக்க வகத்தியன சாபநீராதது
மழைமதக் களிற்று மாயன வரமயில்வீ றெரு தமமா ”-எனவும் வருவனவற்ற

றுணாக.

(கக)

அவகு வனசிலை யாயின எகலிகை யந்த
நகனக் தனசெயல கேட்டன ரிருந்துநா னிலத்தி
லங்கி முன்கரம் பற்றுமா டலாத்மைப் பிழைக்கு
மவனை யாகருந றுறாத்துமென் னாகுமவன பயனே.

* சிலா ஆதிமூலமே பென்ற யானையை அதுககிரகிதவன சிவன ? விஷ்
ணுவா ? விஷ்ணுவேயாதலின அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்ற ஆசுவகைசெய்து
வைணவத்திற் கிடிலேறநக கற்பிக்கின்றனா உள்ளபடியே இக்கஜேந்திரன் விஷ்ணு
பகதன் இவன பூவ ஜன்மத்தில் இந்திரத்துயமமென்னும் பாண்டியன் இவன்
பொதியுமலைச் சாரலில் ஓங்கால் விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில்
அகஸ்தியபகவான ஆவகெழுந்தருள், இந்திரத்துயமமன் அம்முனிபுகவனாக் கண்
டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகத்தியமுனிவா சினந்துசயிக்க யானைவடி
வேற்று அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமென்று விளித்தானாகலின் அவன்
வழிபடு கடவுளான மாயோனார் காக்கப்பட்டனென்பது சமாதானமென்றுணாக.
இதனையும் ஷை புராணம் - ஷை அத்தியாயம்.

“இமிழிருந் சுவற்றும் வேலா நெழுந்தில னிருந்தா நெனனாது
தமிழ்வினை தண்ணஞ் சாரந் தடவனா முனிடி பிப்பக்
கமழ்கடாக் கலுழி துவருந் கருக்கவுள வேழ மாநி
உமிழ்கனற் ரிகிரி மாய னுலவிலவீ றெரு னன்றோ ”-என்பதனாணாக.

(இ - ள்) அப்பொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடியினன் அந்த அகலிகையின் விததாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியினுள்ளே அகலினி சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவர்களைப் பிழைசெய்யும் மாதார்களுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துச் கூறியும் வண்மைதல்கிய அதன்பயன் யாதாகும்? ஏ - று.

நால நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - நெய்தலென்பன (௧௨)

அடம்பு வேயந்தவாக கனபனு மருந்தவன் மனையை
யிடுமறை முழுகுமா சபித்தமை யிலலிருந தறிந்த
கடம்பெய வாரணன் செயலினை கருத்தினை யாயபக
குடம்பை யாப்பயு முலண்டென்ப புகலிடங் காணுன

(இ - ள்) அடப்பமலையா யணிர்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய ஆருந தவருசெய்த கவுதமமுனிவா தம் மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக)த் தன பத்தில் முழுகுபடி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மச்சினைச் சொரியும் (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையையுடைய இந்திரன் தானசெய்தகுற்றம் மன தைப்பற்றிக், கூட்டைக்கட்டி உலண்டுபோலப் புகலிடம் (எங்குங்) காண்சவ னுய ஏ - று

உலண்டு - கோற்புழு அல்லது சிவந்தியெனக் (௧௩)

கடலின் முழுகினுங் குன்றிடை யொளிப்பினுங் காப
முடலி ராயுயிர சடுவதே போலுமவன் சினமு
முடலை யாகருமே யெனவழி கின்றவ னுக்கு
முடலை யாகுகையின் பூளுபாய வெளிகொள முயன்றன.

(இ - ள்) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும், யிலையொளித்துக்கொண்டாலும் காமமானது உடலிறக்கலது உயினைச் சடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாமபா செய்யுமேயென்று நெஞ்சழிகின்றவனாகி, அப்பொழுது முருட்டித் தேக்கறையுடைய பூனையாகி வெளியேசெல்ல யத்தனித்தான் ஏ - று

பூளு - பூனை

கடலின் முழுகினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காமஞ்சுடுமென்றதை,

நலடியாடி - பிறர்மனை நயவாமை

‘ஊரு ஷெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு

நீருட குளித்து முயலாகு—நீருட

குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன நேறி

யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும’—என்பதனானுணர்ச்ச (௧௪)

ஆற்றன் மாதவ னலமரும் விலாளத்தைப் பாரத்தித்
தோற்ற மானவ னிரந்திர ஷெனத்தணிந தியாரா
சாற்று போகலை யென்றாலுந் தன்னுருக் காட்டி
பேற்ற மாகிய வுரமெலா மிழந்துநின் றனனால.

(இ - ள்) வலிதங்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவா வருந்தலின்ற பூனை யைப்பார்த்து, இவ்வடியாக வருபவன் இந்திரனென்று தீர்மானித்து, நீ யாவன்? சொல்! போகாதே! ஏனக்கூறவும், (இந்திரன்) தன் வடிவத்தைக் காண்பித்து, உயாவாகிய வலிமைமுற்றம் போகக் [எளியனாய் அடங்கி] ஷென்றான் ஏ - று (௧௫)

நின்ற வரசவன முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாமபாசெய திடுகு வனிந்திர னான
யொன்று லேட்டுவந தாயக்குடன முழுவுதம யோனி
நன்று மேவுக வென்பபெருஞ் சாபநாட் டினனா.

(இ - ள்) பெருந்தவனியாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்நிரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுணர்ச்ச சாமபராகருவேன் இந்நிரனியிருக்கின்றாய் (தேவலோகமபாழாருமேயென்று விடுத்தேன்) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவென்று பெருஞ்சாபமிட்டனா - ௭ - மு.

(கூக)

அளிந்த தீவகனி வளிபொர வவனிவீழந் தாகருத்
தெளிந்த மாதவன செபபிய சாபமே வுதலும்
விளிந்த வாயியன விவானினை நினைதொறு நெஞ்சு
நெளிந்த தாகருருத் துயரொடு நீங்கிய வலாரி

(இ - ள்) பழுததமதூரமான பழமானது காற்றுவீசுதலால் நல்லினை விழுந் தாற்போல, தெளிவமைந்த கவுதமமுனிவர் கூறிய சாபமொழிவநது பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவனபோன்று நீசுந்ததை நினைக்குதோறும் மனநடுங்கித் தாகமுடியாத துன்பத்துடன் அவலிடமவிட்டுப் பிரிந்த இந்நிரன் - ௭ - மு

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொரு தொடர்

இந்நிரனை வலாரி யென்றது,

பூவம் வவலென னுமசூரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவரான மிறவாணமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின, தனதேகம் நகரத்தினங்களுதலையும் வேண்டி வரம்பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்நிரன் அவனுடன் போர்புரித்து வெல்லும் ஆற்றலிலவாது, இவனை வஞ்சகமாகச் செய்கதவேண்டுமென்று கருதி, வலாசூரனே! உன் வலமையை மெச்சினேன் நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள், கொடுப்பேனென், வவன் இந்நிரா! ஈசனளித்த வரமெனக் கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெற வேண்டிலேன். நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம் நீ யென்னிடம் பெறத்தக்க வரங்க ளிருப்பின் கேட்க தடையின்றிக் கொடுப்பேன் கொடேனாயின், யுத்தபுழியிற் சூற சூத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லாத தவறுதவனாயின், யான் சைலையங்கிற்சகரலில் யாகஞ்செய்யப் போகின்றேன் அப்பொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வவன் தான் புகழாடமுடையோன் நகரத்தின் உடம்பும் பெறுதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்நிரன் கொன்றனெனப்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவினாயாடற்புராணம் - மாணிக்கமலிற்ற்படலம்.

“ஈறிலா னளித்த கல்ல வரமெனக் கிருக்க நிற்பால்

வேறியான பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ நின்கியா தென்பாற்

கூறுதி விழைவி னின்றேன் கொடுக்கல னாகி ளின்போற்

பாறுவீழ் கனத்திற் பட்ட பழிப்புதழ் பெறுவ நென்றான்”-எனவும்,

“மாத்தண்ட வயுணன் மாற்ற மகபதி கேட்டி வந்த

கோத்தண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடுமபுரம் பெரித்தான் வெள்ளி

வேதண்ட மெய்கி யாகுகோ வெளவியான் புரிவ னீயப்
போதண்டாக கூட்ட வாவாயப் போதுவா யென்ன நோந்தான்?—எனவும்;

‘யாததனா தருப்பைத் தாமடர லுர்ணியால் யாதத் திங்க்
போததென நின்றான் வாயைப் புதைத்துயிர்ப் படவக வீட்டி
மாயத்தனா மாயநத் வள்ளல லெனுமந தார மாரி
தூததிட விமான மேறித் தொலவிதி யுலகஞ் சாரந்தான்’—எனவும்;

“அத்தகை யாவின் சோரி மாணிக்க மாம்பன முததம்
பித்தமவை யே மெனப் பிச்சிரம் பித்தம் பச்சை
வெய்தவெண் ணிணங்கோ மேதந் தகைதுவா நெஞ்சு கணீல
மெய்ததவை புருட ராக மிவைநவ மணியின் றோறம்”- எனவும் வருவன
உரனுணர்சு (௬௭)

கற்ற கலவியு மவுணர்சுள கருந்தலை புருட்டிய
பெற்ற செல்லமுடி விண்ண சாட்சியும் சிவ
முபுற காமகதி லெருந்தமுற பொய்யிட லு ரங்கதக
கற்ற வேடுவன் வழிந்தவான் கரைநதன் னமுதான

(௭ - ௭) யானகற்ற கலவிகளும், அக்ராகளுடைய வலிய சிரகங்களுக்கொ
யது உருட்டியடைந்த பாக்கியமும், தேவலோக ராசரிகமும், பிறசெல்வகளும
(அநியாமம்) பொருந்திய காமத்தினாலே, ஒரு நெருப்பப்பொறியால் ஊழிந்ததாற
போல நீகங்கலோவென்று இழித்து (மனது)களைந்து புலம்பினான் ௭ - ௭

அழிந்தனன் களைந்தான் - முறநெச்சகங்கள்

தமுறபொறியைப் புலிநீங்கமென்பா

(௬௮)

ஒன்றை யோனிய ருடுததுமீவெற றுடவ ருனையே

நிறந னுணவ ரதுபல வாகுநீக் கறவே

முற்று மர்க்கையை முழுவதுங் காப்பதே முறையென

முற்று மாமடுத் தாமரை நாளத்தி லொளித்தான்

(௮ - ௭) ஒரே யோனியையுடைய மாதாக்கள் (உடலிற் சேலு) உடுத்திருப்
பினும், வேறுபுருடருக்கவடையே கிற்பதற்கும் வெட்டமவடவாகள் அவ்வரை
யோனி யெண்ணிறதனவாகி நீக்கியின்றி, நீரம்பியுள்ள தேகத்தை, முழுவதுங்
காப்பதே கிரமமென்று (மனது)நொண்டி, (மகமேருவிலுள்ள) மகாமலிவிலே ஓர்
தாமரை நாளத்திலொளித்ததுகொண்டிருந்தான் ௭ - ௭ (௬௯)

அளவில் பாதத்த தாடுலொரு பெண்ணுரு வாமே

லளவில் பெண்ணுரு வாவுதற் காகருபர தகமே

யளவில் காதலிற் பிறனமனை யணிகல் னுகாத

லளவில் யோனிமெய யமரர்கோ னடுததவி னமமர

(௯ - ௭) எல்லையிலாத பாதங்களால் ஒருபெண்ணுருவுளதாகும். எண்
னையிலாத யோனிகளையுடைய தேகத்ததைத் தேவராசருடைய இகதிரன் பெறுதலின்,
ஐயோ! அளவிலாத ஆகையோடு அன்னியமான அடிகிய நலத்தை துகாலெல்லா
யிலாத பெண்ணுருவர்களாவதற்கு (ஏதுவாகச் செய்யாத பாதகமேயாம் ௭ - ௭

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்கள் கவிகூடாறு

(௭௦)

பொற்ற நலவெழிற் புலோமசை யாதிசயா நிருப்பத
தறறை மெனகுழ்-பொருத்தியார் காவலன் கரநாள்
பெற்ற தைச்செய் தாக்கியே பெருத்தி லிசசை
முற்றி விசுருமா ணவவலி யாவரே மொழிவார.

(இ - ன்) நலவ அழகைத்தாங்கிய இந்திராணி மூதலிய மலங்கடா (எண்ணி
நகதோர் புணாசசியின்பத்தர்) இருக்கவும், சறறையாகிய மெவலிய கூநலையுடைய
ஒரு பெண்ணை இகதிரன் (சாபமேற்று உடலக ணி) ஒளித்தனை பெற்ற பொரு
ளைச் சிறிதாகமகித்துப் பெருத்த பொருளில் விருப்பமுடிக்ரும ஆணவவலிமையை
வவாதாம நீங்கவல்லவா? ஏ - று.

புலோமசையாதியோ என்றதில் ஆதியோ என்றது அரமபை முதலிய
எண்ணிதகத் தேவதாசிகளை

பெற்றதைச் சிறிதாகியே பெருத்தலிசை முற்றினிதகடுவென்றதை,
நீதிநெறிவினக்கம்

“பெற்ற சிறுபு பெருத்த பெரிதுள்ளரு
சிறுயிக காகக மரிதமமா —என்பதனனுணாக (சச)

இன்ப மாதார்ப் போகமென மியம்புவ ரமியா
இன்பு மாககுமோ வினபமுளு சுரபிரா நெருமா
தனபி னுலழி யாததய நுழந்தன்ன கணைசன
றனப தாமபுய மலதுவே றின்பெனத தகுமோ.

(இ - ன்) சுகமெனபது மாதா சம்போகமென்று (உணமை) தெரியாதவா
கள் சொல்லாகன (அபபடியாயின) இன்பமுந் துன்பத்தை யுண்டிசெய்யுமோ? (செய
யப்படாதாகலின் அஃகின்பமன்று அதற்குச் சாட்சியாக) தேவாகட்கிறைகளுள் இரு
திரன் ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாததன்பத்தை யடைந்தான் (ஆனால் உண்
மையாக) கணைசப்பெருமானுடைய திருமடித்தாமரையல்லாமல் வேருணவது இன்ப
மென்று சொல்லத்தகுமோ (சொல்லத்தகாது) ஏ - று (சஉ)

இந்திரன் சாபம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருநிந்தந் - கருஉ.

கடவுளா குருவுக்குச்
கவுதமருபுதேசித்தபடலம்.

இந்திரன் கவுதமருபுதேசித்தபடலம்

வகதர் ரவன்டி மிழிபட்ட

புத்தகம் அந்நகரையிற் புத்தகினர்

புத்தகினர் அந்நகரையிற் புத்தகினர்.

(இ - ன்) இந்திரன் (கவுதமருபுத்தகம் பெண்ணுதகம்) அந்நகரையிற் புத்தகினர்
புத்தகினர் அந்நகரையிற் புத்தகினர் புத்தகினர் புத்தகினர்

கடவுளர் குருஷங்குக் கவுதயமுந் தேகித்தபடலம். சதீசு

முன்போல அரட்சசபையை யடைந்தாராகன. கடவுததிற்பைபுடைய ஐயாதததை வாகனமாககெகண்ட இந்நிறைக கண்டாரிலா ௭ - ௫ .

அதரம் - ஆகாயம் அந்தரா - ஆதரயவாகிசை (௫)

கவளவெண் ணைகமுழிழ சசியொழி

முவுளக முனற்பவ னுமெனத்

இவளவை நெடிதமா தேவாக

ளவளவ ணிலெயன் வஞ்சினம் .

(இ - ள்) தானையமான வெள்ளிய புன்னைக யமுடியும இந்நிறைவியுடன அந்தப்புரத்தில இருக்கின்றனனுமென்ற, நெருங்கிய சபையிற் பொருந்திய தேவனின் அனவடி, அவவநிறாணி அவனை விலையென்று கூறப் பட நதாராகன. ௭ - ௫

மவுளகம் - அந்தப்புரம் (௬)

படிநில முழுவதும் பரவையுந்

கடவரை நினாகளுந் சதுழிந்

நெடியவ னுலகமு நெடியூர்

கடவுள் நிறைவனைக் கண்டியூர்

(இ - ள்) மலகமுழுவதும், சமுத்திரமூர், விசாலமான மலைகிறைகளும், பிரமண விஷ்ணு இவாகளுவகன்களும் (ஆகிய) விடவகளில, தேவராசனயிய இவ்விர ணைத்தேடிக்க கண்டாரிலா ௭ - ௫

நெடியூர் - முறநெச்சம் (௭)

இன்னண மமராக ளினைவுழிப

பொன்னுல கொருதினம் புககனம்

பொனநெடு நமதடி போற்றினூர்

முன்னவன் மரபுவி னுயினூர்

(இ - ள்) இவ்வனையாகத் தேவர்கள் துன்பமடைந்திருக்குவகாலத்தில்(நாம்) கூவாககலோகத்தை யொருநாண்டநதோம் தேவர்கள் (தமது குருவாகிய) பிரதற்பதி பதவானுடன நமமுடைய பா தவழிப்பபணிந்து தமதரசன் மரபைக்கேட்டார்கள் ௭ - ௫

௭ - ௬ நாரதா திரிலோகசகுதாரியாகவின் இந்நிறைமரபை யவற்றிவென்கருகித் தாழ்சென்றபெழுமுது வினுவின்ரெனனூர் (௮)

தேவன்

என்னிய வமராக டெர்வுற வெழிபடு குழிசெய்யவரிய

சினமுமிழ குலிசெயி னுயதுயர் செப்பின் மனைவரு மேமாந்ரம்

நினியெவ ரகராகன ருதுகுஞ்சன் பெழிசெயி சசியுயி ரோமபுவு

ரணவரும வழிபடு மிரதிறிற் கதிநகு மேர்வென் மாழகிநூர் .

(இ - ள்.) (நம்மை யவ்வாறு) தேவர்கள் தேவர்களுக்கென்றுமபடி, (அண்டமுகமே) வெடிபடத்தக்க குழிப்புடைய இடியை (கொடியார்) உயாததில், தேவராகநினியையுஞ்சிறதும், அவசிராயுதமென்திய இவ்நிறைக்கு - கொந்த துன்பத்தைச் சொன்னோம். (அவர்களு) யாவரும உணர்ந்தார்கள். இன்னியாவன் னுயதுயர் (மெய்க் து)

முதுகுண்டு, அழகுமிருந்த இகதிராணியின் உயிரைப்பாப்பா? எவ்வென்றும் கழி பாடுசெய்யும் இகதிராணக்கு அசெய்யல தருந்ததோ? என்ற மயங்கினார்கள். எ - று

குவிசி - இகதிராண குவிசம் - வசிரம் (ந)

இகதிராணய்திய சாபநோ யெவ்வகை யெவ்வென்ற முயலினுந் தருதவர கருணையி னல்லது நாழ்த்திட ஸரிதுதம் மண்ணையயுந் கருது கல்லென வாககினா காற்றுத் திசைசகல ராயினும் வரதனை முனசெய திரத்துநாம வாமமென வெண்ணியும் னைழகதனா

(இ - ன) இத்திராணடைத சாபநோயை எவ்வகையிலாவது எவ்வென்ற (நீசக) முயற்சிசெய்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கவுதம்முனிவருடைய கிருபையாலல்லாமற் குறைத்தவரிதானும், தமணிலியாகிய அகலிகையையும் உலிய கல்லாகச்சபித்தனா அவா இதனை யொழித்தற்கு இணங்காராகிலும், நாம் யாவரும் வசதினைசெய்து வேண்டிக் கொள்வோம் வாருமென்று எம்மைபு முறைத்தார்கள் எ - று (உ)

நானுமல் கவரொடு நண்ணினே னைவயறு மதிமிகு குாவனுந் தேனிலா கற்பக மாலிகைத் தேவாக ளனைவருவ கவுதமா காணிவா மலரடி முறைமுறை கடிமலா தூவில ணங்கிதின னானொடு மனமு நெகிழ்ந்துக வெள்ளிகெழு துதிபல வுதாசெயவரா

(இ - ன) அப்பொழுது, நானும் அவர்களுடன் சொன்னேன். குறமரந் அறிவுமிருந்த பிரகற்பி முனிவனும், வண்டிகள பொருத்திய கற்பகமலர் மாலைவணிகத் தேவர்கள் யாவருந் கவுதம்முனிவருடைய மறைத்தகவிய மலாபோன்ற பாதங்களை முறைமுறையாக வாசம்பொருத்திய மலர்களாணாசரித்துப் பணிந்தது (எனின) மீண்டும், எனும்பும் மனமும் நெகிழ்த்தருமடி ஒசைசிக்க பல தோத்திரங்களைப் (பின் வரு மாறு) சொல்லார்கள் எ - று. (வ)

வேறு

செமபொன் மாலவரை மீமயமென சிலம்புடைக கனமு மமபு ராசியி னடைகரை மணலுமவா னுமியும் பம்பு லாசனமழைத் தானாயும் பார்த்தன கிடினும் வம்பி லாயருணப் பெருமைபா ரளவிட வல்லா.

(இ - ன) பெரிய செமபொன் மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், இமயமலையும், அஷ்டருஸாவதவகரும் (ஆகிய) இவற்றின் கணத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைகொயி னுள்ள மணலையும், ஆகாயத்திலுள்ள கஷத்திரங்களுக்கும், நெருங்கிய பெரிய மழைத் தானாணையும் (ஒருவர்) பார்த்து அணவிட்டாலும், அசுப்பியமில்லாத தேவர்களுடைய கந்துணத்தின் பெருமையை அணவிடவல்லவா யாவருனர்? (ஒருவருமில்லா) எ - று

எங்கும் ஸுதகட மெய்திய பொழுதினங் காலைத் தங்க கித்திய துசரிமுன் விளைததெவா தமக்கும பொங்கி ருளுகவை யடிசில்க ணித்தழும் பொழிந்த செங்குட யாள்கிண்ட் பெருமைபார், தெரிந்நுவுல னுருரோ.

(இ - ன) எங்கிலுத்தினும் ஆரம்மெய்திய கால்களில், சிதறாணப்பொழுதிற் பொருந்த ஸுதகத்தையுட்கிண்ட்காலத்திற்குருணனே விளவித்து (ஆங்குத்) முனிவா

கடவுள் குருவுக்குக் கவுதமஞ்சேசித்தபாடலம். அளவு.

செல்லவருக்கும் அதிகரித்த பெருஞ்ஞையுடைய உணவுகளை நாடோறும் (மெகம் போல) சொந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமஞ்சேரிவரே! தேவர்களுடைய பெருமையை யாகாதாஞ் சொல்லவல்லவர்கள்? ௧ - ௩.

வேலை யுண்டன்ன குறுமுனி யுலகமுட வேறே
சால விசுவா மித்திரன் சமைத்தனன் சிவனா
கோல விரதிர னோசிய கொலைபழுத தொழுது
சில வசகிரத கோடுகைத் தம்பனஞ் செயதா

(இ - ள்) அகத்தியமுனிவா சமுத்திரத்தை ஆசீர்வாதசெய்தனா விசுவா மித்திரமுனிவா வேறே யுலகத்தையும் மிருதியாகப்படைத்தனா சிவனமுனிவா அழிய தூதிரன் தன்மேலோசிய கொலைதொழின மிகு விவனஞ் சிரத்த வச கிரதபுத்தாண்ட கையையுந் தம்பனஞ்செய்தனா ஏ - ௩

இவ்விதமாகத்தோற்ற விருத்திராகரன் கடலிலொளிக், அவனைக்கொல்ல வேண்டிய இவ்விதன் வேண்டுகோளுகிரவிய அகத்தியமுனிவர் கலைப்பருகி அவனைவெளியே காட்டினாராகலின் “வேலை யுண்டன்ன குறுமுனி” என்றா ஆசீர்வாத,

திருவிடமொட்டி புரணம்

‘கைதவன் கரந்து வைருங் கடலெவற படக்குந் கையிற்
பெய்துமுந் தெல்லாத் தாக்கிப் பருகினுன பிறைசோ க்கனனி
பையன் தருணப் பெற்றாக் கதிரய மிதென்கொண் டுணறு
வையமுத தொழிலுஞ் செயய வல்லவ ரிவரே யன்றே’—என்பதனுணர்ச்சு

“உலகமுட வேறே சால விசுவா மித்திரன் சமைத்தனன்” என்றது—கடலுடைய மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விசுவாமித்திரமுனிவா தம்மைச் சரணடைந்த மிரிசவரு என்னும் மனைனுக்குத் தமது தவவலியால் தூதன் சுவாகம் படைத்த பொழுது, அதைச்சுழி மற்றும் பல உலகங்களுடைய படைத்தனொன்பது. இது பல னால்களிலும் பிரசித்தம்

சையாதி யரசன் மகள் மலாகொயது வினையாடி வந்ததிற்சென் றவாவுகை யில், ஆவருப் புற்றினுண் மறைந்து தவமியற்றி ன்ன சிவனமுனிவரை யறியாது னுன்புவினைக்க, அந்நன் யறிந்த சையாதி அம்முனிவரைப் பிரார்த்தித்துத் தன் மகன் செயத் குறத்தை மனைக்கரசெய்து, தன் குமாரத்தியை அம்முனிவர்க்கு மணம் புணர்த்தினன். சிவனமுனிவா அம்மனைகையுடன் வாழ்கையில், அவனைக் காழற்றுவதை அசுவினி தேவாசனால இளமைப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு விசேடத்தை யுமறிந்து, அதற்குப் பிரதிபுத்தியாக அவ்வசுவினியைத் தவர்க்கு யாகத்தில் அளிப்பதாகமனிக்க, அதனைப்பொருத்த இந்திரன் போரகதோலங்கொண்டேயிய வசகிரதபுத்தைத் தடயிசெய்ததனா என்பது சரிதமாதலின் “கேடுவ விசுதிர் னோசிய கொலைபழுத தொழுஞ் - சில வசகிரத தோடுகைத் தம்பனஞ் செயதா” என்றா. இதனை இன்னவாசிரியாயறிய

பூவாண்புராணம்

“பாழி கற்றவ வல்ல வன்பகற் பாக மன்றிற் றத்தலு
முழி யனகியெ னக்கி னர்கதுரு மேறு யர்த்தவன் வேவலயைய
பூழி செய்திவ னுவி புண்டிபின் போல தன்னிலி டேனென்க
குழி வெண்கனி நக்தி வச்செனா சுந்தி யென்கின் னுதறியேனா”

என மாதவ தஞ்சியாசிக ஸாந்த ஸாந்த ஸாந்தவன்
மணம் மேளவியின் முன்னி ருந்திடு மாதவ ஸந்தருந் மேறணன்
மிண்டி மேலவிழும் வசதி ரத்தின வெயது நோசனை பைப்படை
அண்ட நன்னது கற்பி னூர்வழிக கஞ்ச காழுகா கெஞ்சென "—எனவருளு
செய்யுட்களாணுணாக (க0)

வால கிலலியா வலாரியை வேறுற வருத்தா
ரொடும் முதகம் வாணையா விருத்தவ மிதுத்த
சில மல்குற நெகிசனம் பரிசுமை வசன
ஞால வைப்பிடை பாவங்க ணலின வன்றே

(இ - ஈ) பொருந்திய உததமரே! வாணிலிய முனிவர்கள் இவ்விரண்டினை வேறுகச் சிறுட்டிசெய்தார்கள ஆகையால், பெருத்தவகளை மிகுதியாகவுடைய நவலொழுக்கமிக்க தேவீருடைய தெரிசனமும் பரிசனமும் வசனமு முதலியவற்றால் உலகத்திலே பாவங்கள் அழிவனவல்லவா? ஏ - று.

* வாணிலியர்கள் ஒருகாலத்தில் இவ்விரண்டினை வேறுகச் செய்தார்களென்பது புராண சரித்திரம் தரிசனம் பரிசனம் வசனமென்பவற்றுள் தரிசனம் - பார்த்தல், பரிசனம் - கொடுத்தல், வசனம் - சொல்லல் "ஆமை மீன பறவைபோல" என்றா பிறரும் மீன முட்டையைப்பார்த்தும், பறவை முட்டையை அடைகாத்தும், ஆமை வசனித்துவ காக்குமென்பது இவற்றைப்போல ஞானி கண்ணுற பார்த்தும் கையாற பரிசித்தும் வாயால் ஆரோவீதித்த நன்றி யடைந்தவனைக் கிருதார்த்தனாகுவ ணென்பது (க1)

பார்த்த மகசூப காரமே செய்வது பயின்றீர்
சரண டைந்தவா தமைமிகத் தாகுகுவி ரென்று
புரவ லன்பொருட் டிமைச்சர ணடைந்தமை புகல்வே
நெருவி நிலலென வுலப்பறு மின்சொல்லா லிரகதார

(இ - ஈ) நல்லவர்களுதலிசெய்வதையே பழகிவரே! அடைக்கலம் புகக் வாளை மிகவும் ஆதரிப்பவரே! எமமரசனாகிய இவ்விரண்டுக்காத தேவரினார் சரண டைந்தோம். அடைக்கலம் புகுதற்கு வேறொருவருமிலரென்று, கவுதமமுனி வர்) களிப்புறத்தக இனிய சொற்களால் யாசித்தார்கள் ஏ - று (க2)

இராத வானவா முத்ததினை நோக்கின் றிருடி
புகத்த ஞானநேத திரங்களாற பராததிடப் படுவீர்
புகத்த வாட்டமோ டென்குறப் போந்தனிர சுராகள
புகத்தி டாதும்க் காவன கலாமிசை னொன்றன்

(இ - ஈ) கவுதமமுனிவர் (அவ்வாறு) யாசித்த தேவர்கள் முத்ததைப் பார்த்துக்கொண்டு, விசுவித்த ஞானவழிகளாற் பாககப்படுவீர்கள்! தேவர்களே! மிக்க மனவருத்தத்துடன் என்னெதிரிற் பொருத்த வந்தார்கள். ஒளிகொல்ல உலகஞ்சுரு (சன்னம்) ஆகவேண்டவனவற்றைச் சொல்லுகின்றோர் ஏ - று. (க3)

உதுவ ராஜிநு வார்த்தைக்கேட்டுப் புகு
முறுகு வெகுவையாருந் து முறுக்கிற் கொண்டு

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதம்பருபதேசித்தபடலம். எனக

முற்றில் சிநகைதனை மகிபெனிகா கடலுண் மகிழ்ந்து
செயுமை யுண்டுமெனவுரை சொந்தவரை' கெனறுசெய்ப்புலவரவு. ௨

(இ - ள்) சிதேர்த்தம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர 'கடந்திய' திருவார்தனித
யைக்கேட்டு, தேவாகனெல்லோரும் திமைசெய்யுந் துன்புழுவனையு மொழிந்தோ
மென்ற, குற்றமில்லாத தமது சிநகைதனை (பூண) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப்
(பொலி) மகிழ்ந்து, தேவரீராய் யடைந்தவர்களுக்குத் தாழ்விருக்கின்றதோ (இலலை)
என்று சொல்வாராகள எ - று

(௧௪)

நீற்று மேனியா மாரனை நீற்றிறா போல
வாற்றன் மாதவ வரும்பிழைப்புரிந்தவா சவனைக்
கூற்றம் வாயமதித் துணைக்கொழுந் சாமபராக் காது
போற்றி வைத்தது புண்ணியர வெம்பொருட டனதே

(இ - ள்) உலிதவகிய சிறந்த தவமுடையவரே! திருநீற்றையணிந்த திரு
மேனியையுடைய சிவபெருமான மனமனைச் சாம்பா செயதாதபோல, செயதாகரிய
குற்றத்தைச்செய்த இரதிரனை, ஐயமன் வாயமதித்துணைமபடி மிக்க சாமபராக்
செய்யாமல் உயிரகாத்துவைத்ததும் ஐயங்கள் நீமித்தமாவல்லவா 'டண்ணிய கருபி
யாகிய கவுதமமுனிவரே! எ - று

(௧௫)

அடிகள் சிநகையி னினைத்தவா றேயெமக காக
முடிகொள் வாசவன் முத்திரெழிற பொனைக் கிருந்த
வடிகொள் வாளவு ணக்கரும பறுத்தர சியற்றப்
படியி லாதசா பத்தினைப் பாற்றுக வென்றா

(இ - ள்) தேவரீர் திருவுள்ளத்திற் கருதியவகையே யெகளுக்குக்காக, கிரீட
மணிந்த இரதிரன் மிக்க ஆழ்குறையந்த (அமராவதியெனும்) பொண்ணகரதிலிரு
ந்து, கூடாமொருந்திய வாளேந்திய அவுணாகளாகிய குறுமபுகோ யகற்றி அரக்
நடத்தும்படி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விடுக்கியருளபுரியவேண்டு
மென்றாகள எ - று

(௧௬)

அழிவி லாதவன் எஞ்சுகள் றுட டனா சாரக்
குடியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிர்திற வுயிர்குரு
செய்யிப் பாதர விரக்கமில் லாதவன் செய்புந்
தனக் குணவன்ச சாற்றது நினைத்தது மாகா.

(இ - ள்) புத்தியில்லாதவனும், வஞ்சகனும், தவடனும், எல்லெழுத்தக
தின் அடையாளமில்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயி
ருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற அஞ்ஞானைக்குண்
முடையவனுமாகிய அவனை (வாயாறு) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலும்
கூடாது எ - று

(௧௭)

தீய னைவ னெருவன்கூற பணருள் செலுத்த
மாய னாகு வனீகர்கள் தொகைநுள் செயலாந்
பாய புத்தகக் குலிசியும் புறநிலை புனித
மாய ஆலுலா கருளுது மெனுமுனி புறநாயு

(இ - ள்) கொடியவனை ஒருவன்போற் பலர் இருக்க வைப்பார்களாயின அவன் புனிதநூலான். (அதுபோல) நீங்கள் கடிக் கருணைசெய்வதால், பரவிய பாச கருணையுடைய வசனிராயுதமேந்திய இரத்திரனும் புனிதமாயினான். ஆண்படியால் அவனுக்குள் செய்வோமென்று கவுதமமுனிவா கூறுகின்றான். ஏ - று (கௌ)

தமனி யப்பெயராக் குரலனைத் தனித்திற வணமுபா
ளமல முத்தொழி னுடவுற முவரா யமர்ந்த
னிமல மல்கிய விராயகன் சடககர நினக்குச
சமல வலவினை விடைகொளச சாற்றறு துந் தனித்து

(இ - ள்) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சுருட்டி முதலிய) முததொழில்கள் நடைபெறும்படி (பிரமண முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விராயககடவுளுடைய சடககர மந்திரத்தை, உனக்கு மலசமுகமாகிய வலியு விளையினது விடை பெற்றுக்கொள்ளும்படி தனித்துச் சொல்லுவோம் ஏ - று (கௌ)

தடிக்கி ருமாய லுரதிராயன் நனகிருந் தீக்கை
முடித்து னாததயிம முகிரமனு முறறிய சாப
மிடித்தி ரியானியெ லாமவிழி யெனசெய்யும பரமம
பொடித்தி மெபதந் தருமென வருளொடும புகன்று.

(இ - ள்) மின்னிலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இரத்திரனாகுப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்த அது மிக்க சாபத்தை யொழித்தது (அவனுடலிற் பொருந்திய) பெண்குறிகளையெல்லாம் விழிகளாக மாற்றசெய்யும், பிறவியையு மொழிக்கும் திருவடியைக் கொடுக்குமென்று, கிருபையுடன (அதனை) உபதேசித்தது ஏ - று. (உரு)

சிலமெ லாநதருளு சடககர தீக்கையோ டிடுகவி
யவமெ லாநதெறு மனுட டித்கு முறைமையு மறைநதான்
யவமெ லாநதெறக் கேட்டவன் பண்ணவ ரோடுந்
தவமெ லாநிறை முனிவனைத் தாழ்த்தன்ன பேரநதான்.

(இ - ள்) மகவகன்கள் யெவ்வாறு கொடுக்குஞ் சடககர மந்திரத்தைத் தீக்கை விழியுடன் உபதேசித்தது, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அதுட்டான முறையையுக் கூறினான். பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவாதுளொடும, எல்லாத்தவகளுக்கு நிறைந்த கவுதமமுனிவரைத்தாழ்ந்து (விடைகொண்டு) சென்றான் ஏ - று (உரு)

சேட்டி ளராக்கெலசம வாமருள் ளிண்ணலா கேசமா
னீட்டி தீவினை யிமையவ டெண்ணரு முயன்று
வாட்டி வாரொளிங் மண்மிசை வைகலும பால
மிட்டு லார்க்கது நீங்குமோ வெழுமையி நிருபா.

(இ - ள்) உருக்குமாக்கிராசீன்! விரும்பியவர்களுக்கு எல்லாம் (அவர்கள் விரும்பிய) வரங்களைக்கொடுக்குத் தேவந்திரன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவா

எல்லோரும் முயற்சியெய்து அழிப்பாக்கென்றால், பூமியில் நாடோறும் பாஷு
சம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஏழு பிறவிகளிலும் அப்பாவமகனுமா? (அகலாது.)

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம் முற்றிற்

சூகத் திருவிருந்தம் - கருஉச

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதம னுளபெறுங் கடவு ளராகளுக்கு
சுவலையின மதிமிகு தமனி யபபெய
ரவனுமென மொழிப்படி யடுகது மேருவைக்
தவழ்திரை மாமசெ சாரந்து கூவுவார

(இ - ள்) கவுதமமுனிவா கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமில்
லாத அறிவுமிகக் பொன்னின் பெயாவாயந்த பிரகற்பதிமுனிவனும் எனசொற்படி
மேருமலையை யடுத்த, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமடுவைச்சாரந்து (பின்வரு
மாறு) கூப்பிடுவார்கள் - எ - று (க)

ஒஞ்சு தக்கிருது வேயுமபு வேந்தனே
யோஒ வயிராணி யினனுயிராக்குத் தோழனே
யோஒ தயித்தியா குலமொறுக்கும் விரனே
யோஒ மகவான் வெளியுறுதல வேண்டுகே

(இ - ள்) ஒஞ்சுதக்கிருதுவே! தேவர்களுக்கரசனே! ஒஒ இந்திராணியின்
இனிய உயாததோழனே? ஒஒ தயித்தியாகுலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடை
யவனே! ஒஒமகவானே! (க்) வெளியேவருதல (என்களுக்கு) வேண்டியது - எ - று.

சுதக்கிருது - நூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன், சுதம் = நூறு, கிருது = யாகம்.
மகவான் என்பதில் மகம் = யாகம் (உ)

வெச்செனச் சபித்துனை விடுத்த மாதவன்
பொச்சமில கழனமலா போற்றி நினனுளத்
தச்சம தறுமவ னருனொ டெய்தினு
நச்சிய நாரதர் தரமு நண்ணினா.

(இ - ள்) கோபித்து உண்ணச்சாப்பிட்டனுப்பிய பெருந்தவசியாகிய கவு
தமுனிவருடைய பெயரையிலலாத திருவடித்தாமரையைத் துதித்து, உன்மனதி
லுள்ள பயமொழியும்படி அவருள்பெற்றடைத்தோம். (யாவரும்) வீருமபிய நாரத
முனிவரும் வக்திருக்கின்றனர். - எ - று (க)

அவரவா புரிபிழை யகத்திராவகைத்
தவவெளி யுரைத்திடிற் றக்க மேதைபோரா
கவலையு முடனநீக கழுவு வாரல்
அவுவுவ துரைத்திடா தெளரிப்பின் மன்னனே.

(இ - ன்) அவரவர்க்கெய்த சூற்றவர்களை மனத்திலிராவகையாக அழியுமபடி வெளியிட்டுச்சொன்னால், தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தையெயன்றி ஆதனான) துன்பத்தையும் உடனே விலகும்படியொழிப்பார்கள். அரசனே! அதனைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால் அதிகமாகும். ஏ - று. (ச)

புரிநரம் புளராதிசை பொழிபும வீணையின்
விரிபுகழ் நகரத் முனிவர வேறுறும
பெரியவ ரிவாமுனம் பேசு நினைபிழை
பிரிவது செயலினிப பேணத் தக்ககீத.

(இ - ன்) முறுக்கமைந்த நரம்புகளைத்தான்டி இசை (மழை)யைப்பெய்யும் வீணை(யாகிய மேகத்தின்) உடைய பரந்தகோத்திரையாத் தாரதமுனிவர வேறுகவரும் பெரியவர் (ஆதலின்) இவாமுன்னே உணனுடைய குற்றத்தைச்சொல்லி அதனை யொழிதலசெய்வது இனிச்செய்யத்தக்கது. ஏ - று (இ)

உருத்திரன் மனறலி னுமைதன சீரடி
யுருத்தகு பெருவீர லுவநது நானமுக
ஊருத்தெழு பாவமு நானு மோமபிண
ஊருத்திரன் றிருவரு ணுகவப் பட்டோரோ.

(இ - ன்) சிவபிரானுடைய திருமண மகோற்சவத்தில, உமாதேவியின் சோ பொருத்திய திருவடியிலுள்ள அழகுவாயந்த பெருவீரல் காணு முகங்களுையுடைய பிரமதேவன்விரும்பிச்சிவகடாட்சமருளப்பெற்று, சினைத்தெழுந்த பாவத்தையும் காணத் தையுங் காத்தனன். ஏ - று. (சு)

ஆதலா னீடியின நகத்தி னீககிடப்
போதுவா யீங்கெனப் புலவா கூறலுளு
தேநீராத் தாமரைச் செறிமுட டாளினின
தேதமோ டுகந்நிர னிமமென தெய்திணன்.

(இ - ன்) ஆனபடியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகும்படி இங்கேவருவாயாகவெனத் தேவர்கள் சொல்லவும், குளிர்ச்சிபொருத்திய நீரினுள்ள தாமரையின் முட்கள்கெருங்கிய தாளினினது தன் குற்றத்துடனே இர்திரன் வினா ர்துவத்தனன். ஏ - று (வ)

வின்குடி வாழ்க்கையர் வேந்தன் முநதுறப்
பெண்குறி கோக்குதல் பிழையென தேசிலர்
கண்களைப் புதைத்தனர் கவிழ்நதிட் டார்சில
ரொண்குர நரசிபி னுறுவித் தார்சிலர்.

(இ - ன்) விண்ணுலகிற் குடியிருக்குந் தேவர்கள் தமதரசனுயி இர்திரன் (தமக்கு) நேரிவ்வர (கண்ணி, அவனுடலினுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்டது குற்ற மென்று சிலர் கண்களைமூடிக்கொண்டனர், சிலர் தலைகுனிந்துகொண்டனர், சிலர் ஒள்ளியகையை மூக்கினமேலே வைத்துக்கொண்டனர். ஏ - று.

இர்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளைக்காண்டதன்மை கண்ட தேவர்கள் செயலை இச்செய்யுளாற் கூற்றினர்.

எலாரியுஞ் செய்வினைந் வருத்த மந்திரத்
துலாவுமெல் தழிவின னுரைத்த மந்திரன்
கலாநிதி கண்டதோர் கயிர லம்பொரக்
குலாநிய விதிபுரி கொண்டு வந்தனன்.

(இ - ன்) இந்திரனுந் தான்செய்த குற்றத்தை (பிரங்கமாக) க்கூறி, மந்திரத்தாலுவுகின்ற எவ்வாயுதமேபோன்ற அநிலனாகிய பிரகற்பதிமுனிவன் சொல்லிய மந்திரத்தை, சந்திரனைக்கண்டதோர் ஆம்பன்மலர்போல (க்கனித்து) சொல்லிய விதிமுறையாகப் பெற்றுக்கனித்தனன். எ - று.

கலாநிதி - கலைகளுக்கிருப்பிடம், சந்திரன்.

(க)

திருக்கரு மந்திரஞ் செய்யி நேறலும
வருத்திய சாபமுன் மருவி னுலெனப்
பொருத்திய பயனதாய்ப் புறையி னெல்லிதிந்
துருத்தகும் யோனிக ளொளிரகண் ணாயினுன்.

(இ - ன்) கிருத்தமாகிய சடக்கரமந்திரமானது தன்செய்யிற் புருஷம. தன்னைத் துன்புசெய்தபாவமானது முன்னே (கவுதமாகுரிய உடனே) வந்ததுபோல, கூட்டிய பிரயோசனமுடையதாகி வினாவில குற்றத்தினின்ற விலகி, உருவமைந்த பெண்குறிகளெல்லாம் பிரகாசிக்கின்ற கண்களாக மாறப்பெற்றனன். எ - று.

கவுதமிட்ட சாபம் உடனே தொடர்ந்தாற்போல, பிரகற்பதியினிடஞ் சடக்கரோபதேசம் பெற்றவுடனே அகருறிகளெல்லாம் கண்களாயினவென்பது கருத்து.

அருந் கவ ரென்னொடு மயிலகொள் வேலனே
திருநகிய வாகிகள செப்ப விண்ணவர்
சொரிந்தனர் மலர்கடுங் துமிழு முககின்
வரமுபையர் நிராநிரா யாகி யாடினார்.

(இ - ன்) கூர்மைபொருத்திய லேற்படைதாங்கிய உருக்குமாங்கதராசனே! என்னுடன் ஆரியுதவஞ்செய்த முனிவர்கள் (பலர்) திருத்தமாகிய ஆசிரமொழிகளுக, தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தனா. தேவதூத்துமி முழுகின் தேவதாசிகள் வரிசை வரிசையாகி நடனஞ்செய்தார்கள். எ - று.

(கக)

கின்னரர் பாடினார் கிளாநத மாகத
ரின்னிசை புகழ்க்கன ரிறைஞ்சி யேனையோ
நின்னையில் லாதயர் நிலவி லாநீர
வன்னியி லாமக வாபி னோடுமன்றார்.

(இ - ன்) கின்னரர்கள் பாடினார்கள் சொல்லிய மாகதாகன் இனிய கீர்த்தியைப் புகழ்த்தார்கள். பிறர் இந்திரனைப்பணிந்து, ஐயனே! உன்னியில்லாமல, சந்திரவொளியிலாத இரவும், தாயில்லாத சூழ்ச்சையுமாடு மென்று சொன்னார்கள். எ - று.
நாகதர் - அரசனுக்கும் வைசியமானதும் பிறகு பிறர் வீரத்தைப்பாடுவோர்.

அவ்விய மகன்றெஞ் சுழிவர் தங்களை
பொவ்வொரு முனிவரே யுலப்பி தும்பரா
செவ்வகைப் பெருகையு. யிளையுந் துளீரெனத்
தெவ்வடு வுசகிரன செப்பித் தாழ்த்தனை.

(இ - ள்) பொருமையொழிந்த மண்டபத்துடைய மூனில்களை நோக்கி, ஒவ்வொருமூனிவரும், கெடுத்தலில்லாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும் பொருந்தி வுள்ளாகமொன்று, பணைவகைகொல்லும் வசசிராயுத்தேகதிய இந்திரன் (உடசாரவாததை) கூறிப்பணிந்தனன். ஏ - று (௧௬)

தேவரை நோக்கிய செப்ப ஹறனன
 ருவறு கவுதமன சாபந தீரலகை
 வாவது புரிந்தனீ ரஃத நிரத்திலேன
 'மேவுகைமீ மாறுமக கிலலை விண்ணினும.

(இ - ள்) தேவர்களை நோக்கிச் சொல்லினானுன். 'கெடுத்தலற்ற கவுதமமூனிவனிட்ட சாப மொழியுமவகையாக யாதசெய்தீர்கள்? அத்தனை யறிக்கேலன். உங்களுக்கு (இவ்வீட்டத்திலேயேயன்றி) ததேவருலகத்திலும் பொருகதிய பிரதியுதவி (செய்வதற்கொன்று) இடையாது. ஏ - று. (௧௭)

பண்டைய முகவீழி பாயி ருடபட
 முண்டக நாளகதின முழுதி னேறகொளி
 மண்டிய வாயிர மலாகக ணலகினீர்
 கொண்டன னலமெலாங் குளிரந்த வானுளீர்.

(இ - ள்) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய வீழிகள மிகவும் இருள்பட, தாமரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட எனக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய (தாமரை) மலர் போன்ற ஆயிரவகைகளாகக் கொடுத்தீர்கள் குளிர்ச்சிபொருந்திய வானுலகிலுள்ளவர்களே! (உவகளால்) நன்மை முழுவதையுலகைக்கொண்டேன் ஏ - று. (௧௮)

இன்னுமே ரம்பனின் னருளபெற நின்புற
 நன்னாமா தவங்கணற் றலத்தி னுறழிய
 பின்னாவா னுலகினைப் பேணு வேனலான
 முன்னரான பேணுதன முன்னி லேனரோ

(இ - ள்) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருவருளைப்பெற்று இன்பமடையும்படி கல்ல சிறந்ததவங்களைப் புண்ணிய தலத்திலே செய்தபிறகு, தேவலோகத்தை யரசுசெயவேனலாமல, (அதற்கு) முன்னே நான் அரசுசெய்வதைக் கருதினேனல்லேன். ஏ - று (௧௯)

நீயிரக ளனைவரு நெடிய வரனினைட
 மேயினா வதிமிகு விராதத கற்பக
 மாயிரும் பொருள்சிலர வந்து நல்குகெள்
 ருயிரம் வீழியினு னவரைப் போக்கினுன்.

(இ - ள்) நீங்கவெல்லோரும் பெரிய தேவலோகத்திற் பொருத்தி வாசஞ் செய்யுதனை (உவகனிற்) சிலர் மண்மடைத்த கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமை வாய்க்த பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுங்கென்ற. ஆயிரவகைகளையுடைய இந்திரன்கூறி, அவர்களைச் செல்லவிடுத்தனன். ஏ - று. (௨௦)

இந்திரனுபத்தேசம்பெற்றபட்டலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தியாகுகிழக.

இந்திரன்புசித்தபடலம்.

இதம்புரியுந் தேவர்களு மிருடியருந் நீங்கியபின்
கதம்பவனத் திடையேகிக் காவலபுரி ளின்னவர்கோ
னதம்பலவுந் தீபலவு மொன்றூறா போனவையின்
சிதம்புதெறு மொருதீர்த்தந் திகழ்தரககண் டதைபுடுததரன்.

(இ - ள்) (அமரருணைக்)காவல்புரியுந் தேவராசனாகிய இந்திரன், நன்மை
வாய்ச்செய்யுந் தேவர்களும் இருடியர்களும்(தன்னைவிட்டு)நீங்கிச்சென்றபிறகு, கதம்ப
வனத்திற் சென்று, நதிகளையலவுந் தீககண் பலவும் ஒன்றுசேரநதற்போல, குற்றத்
தின்றொதுதியை யொழிக்கும் ஒருதீர்த்தம் விளங்குவதைப் பார்த்து, அதனைச்சமீபித்
தனன் எஃறு

சிதம்புதல - குணமின்மை

(க)

அத்ததடத்தி லமராதரு மாகாய கங்கையுஞ்சோத
துத்தமனத் தடக்களையி னொளிரபளிககா லையிருமித
தத்தனையைய கைக்களிற்றை யாகமத்தின் வழிநிறுவி
யெத்தகைய பொருள்களினு மினிதுறப்பூ சைகளாற்றி.

(இ - ள்) புனிதனை இந்திரன் அந்தத் தடாகத்திலே, தேவர்கள் கொண்டு
வந்த ஆகாயங்ககையையுங்கட்டி, அத்தீர்த்தக் களையிலே பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக்
கல்லால் திருவாலயநியமித்து, (யாவாக்குந்) தகையும் ஐந்துகரங்கையுடைய யானை
முகக்கடவுளுமாகிய விகாயகப்பெருமானை ஆகமமுறையாகப் பிரதிட்டைசெய் , எங்
வகைப்பட்ட பொருள்களாலும் இனிதாக்கப் பூசைகளசெய்து. ஏ - று.

இதுமுத விரண்டு பாடல்கள் குளகம்

(உ)

'வாயிலினிந் தியமவழங்கா வகையடக்கி நாகிநுனி
காயொளிககட கடைநிறுவிந் கவின்றருமா தனம்வைகி
யாயிரமாண டாறெழுத்தை யனுட்டிப்பி னெடுக்கணித்தான்
மாயிருமா மறையநியா மதக்கைமுக னடிநினைந்தே

(இ - ள்) செந்தபெரிய மகாவேதவகனறியாத மதஞ்சொரியும் யானைமுக
முடைய விகாயககடவுள் திருவடியைச் சிந்தித்து, வாயிலின் வழியே இததியங்களைப்
புறஞ்செல்லா தடக்கி, நாகிமுனையிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய கட்டகையை
நிறுத்தி, அழகுசெய்யும் ஆதனத்திற் பொருந்தி ஆயிரவருடகாலஞ் சடசக்கரமகதிரத்
தை அனுட்டிப்புந் கிரமமாகக் கணித்தனன். ஏ - று.

(ங)

கித்தனும்பூ சணையியறநி நிராகாரத் தொடுவெகிப்
புத்தியிறை நியானிததுப் படினறருமந் திரங்கணித்துச்
சுத்தவுளத் தினைஞ்சிச் சுரராசன் றவம்புரிய
வத்திமுடன் பேரருள்கூர்ந் தவனெனிரதேரன் றினன்மாதேர.

(இ - ள்) தேவராசனாகிய இந்திரன்-நாகோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசை
செய்து, ஆகாசமில்லாமலிருந்து பத்திபுடன் திபுளஞ்செய்து, பயன்வந்ததக்க மகதி

ரததைக்கணித்து, புனிதமான மனமுடையவனாகித் தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள் மிகுந்து அவ்விந்திரனுக் கெதிரே தரிசனத்தங் தீருவீனார். எ - று. (ச)

தவனமதி புனாகிறமூத் தசதிசைபோராத் தொளிராதேசங்
தவனமத கரிமுகமூங் கதிராமணிமா லிகைவளைததுத்
துவனமுமொரு புழைக்கரமுக கோணானகு மணிததண்டைத்
திவன்சதங்கை தூபுரப்பொற சேவடியு மரைஞாணும்.

(இ - ள்) வெள்ளியசந்திரனையொத்த நிறமும், பத்துத்திசைகளையும், மூடிப் பிரகாசிக்கும் ஒளியும், கவனங்கொள்ளும் மதயானையின் முகமும், பிரகாசித்தின்ற முததுமாலையை வளைத்துத் துவங்கின்ற ஒப்பற்றதுதிகையும், நான்குதோள்களும், இரத்தினத்தண்டையும் பிரகாசிக்கின்ற சதங்கைமாலையும் பாதசரமுமணித அழகிய திருவடியும், (பொன்) அரைஞாணும் எ - று.

கவனம் - யானைகொள்ளுமுணவு. அல்லது வாய்கொண்டவுணவு

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் ஒருதொடர் (இ)

அங்கதமும் வரைமாபி னணிகருமூப் புரிதூலும்
பொங்கொளிரித் திலவடமும் பொலிந்தவர கனத்தொடையுஞ்
செங்கதிரி னிருள்சீக்குங் குண்டலமுந் திகழ்முடியுந்
தங்குருவி னெகிரினற தலைவளைவா சவன்கண்டான

(இ - ள்) அங்கதமும், மலைபோன்ற மாப்பிலணித்த உபவீதமும், ஒளிமிக்க முகதுமாலையும், அழகிய இரத்தினமாலையும் செவ்விய கிரணங்களை யுடைய ரூரியனைப் போல இருளையகற்றங் குண்டலங்களும், பிரகாசித்தின்ற கிரீடமும் (கொண்டு) தமது குருவாகிய பிரகற்பகிமுனிவரைப் போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இந்திரன் தரிசித்தனன் எ - று

அங்கதம் - தோளணி.

(சு)

மிக்கபெருங் கருத்தன்பும வெருவுதலு முடன்றேன்றத்
தொக்கிருகை சிரமேறத் துண்ணெனவா தனத்தெழுந்து
தக்கமுறை யால்வனங்கித் தண்டமுமிட் டெதிரடித்துப்
பொக்கமற வலம்வந்து புகழெடுத்தப் பாடினான்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட பெருங்கருத்தும் ஆசையும் அச்சமும் உடனே உண்டாக, இருசரங்களுக்குச் சேர்ந்து சிரமியையெடுத்துணுக்குற்று ஆசனத்தினின்றொழுக்து, தகைமுறைப்படி பணிந்து (சாவுடாங்க) தண்டன்செய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலிட்டால்) கடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரதக் கிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்ததியை யெடுத்துப் (பின்பருமாறு) பாடினான் எ - று. (எ)

வேறு.

அறிவாய் விளங்கு மொளியாகி பெருகு மசைவற்று நின்ற நிறைவாய்ச்
சூழியாதி யின்ப முதலீ நிலாத குறைவற்ற விஷ்ட மயமாய்ச்
செயிலான நீரி னிழல்போல நின்ற திறலோயை யாணும் வளாவேன்
வெறுஞான மான திருமேனி கொண்டென் மிழிகாண முன்னர் வரலாகல்.

(இ - ன்) அறிவாகி விளங்குந் தேஜோரூபியாய், எவ்விடத்திலுஞ் சலனமின்றின்ன பூரணமாய், ருநீ முதலிய இன்பமுதன் முடிவில்லாத குணத்திற் இன்பமயமாகி, நெருங்கிய நீரிலரிழல்போலந்ந வலலபமுடைய தேவரீனா, 'சத்தஞ்ஞானமான திருமேனியோடு என்னைகளை காணுமபடி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் பிரதகணஞ் செயவேன' எ - று (அ)

இருண்முழுது கண்ணின் மலகேவ லத்தி னிதமினறி நின்ற வுயிராகட் குருவாதி மூன்று முனமுயத்த வற்றி னுளதாம விகார வகையா லிருவேறு கண் மிணைவித தருதது மிறையோயை யானு மொழிவேன் வெருண்மாயை நீதத திருமேனி கொண்டென விழிகாணமுனனாவரலால்.

(இ - ன்.) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளினமூழ்கிய கண்களின் மலகேவலத்தி னிதமில்லாமல் நின்ற உயிரகளுக்கு உருவமுதலிய முனறையுமுன்னிதது அவதரு னுளதாகிய விகாரவகையால், வேறாகிய இருவகைக் கணமங்கையுமிணைவிதது துக் ரச செப்கின்ற தலைவராகிய கணைசபபெருமானை, மயக்கம் பொருந்திய மாயையை யெய்தித்த திருமேனியோடு என கண்களை காணுமபடி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அவனாக) கூறுவேன் எ - று. (க)

வாதங் கடந்த பலமாயை கனம் வகையுங் கடந்த வைசெயு மேதங் கடந்த பொருளொன்று மினறி யெழுநின்ற மமம் ருயிரின் போதங் கடந்த துரியங் கடந்த பொருளோயை யானு முணாவேன் வேதங் கடந்த திருமேனி கொண்டென விழிகாண முனனா வரலால்.

(இ - ன்) வாதஞ்செய்தலைக் கடந்த, பலவகைப்பட்ட மாயாகனமவகைகளை யுங்கடந்து, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களையுங் கடந்த, ஒருபொருளும்வலாமல தோ னறுகின்ற மயக்கம்பொருந்திய உயிரின் தற்போதமுங்கடந்து, துரியத்தவமும் கடந்த பொருளாயுள்ள தேவரீனா, வேதங்கடத்திப்பபட்ட திருமேனியைக்கொண்டு என்னைகளை காணுமபடி எனமுன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ வகையினரென்று) அறிவேன் எ - று (கல)

வெங்கட களிறறின மகவான் றுதிதது விழிநீ ருருத்து னுருகச் சிங்கஞ் செலுத்தி யெதிராவது நின்ற திகழ்முக்கண வேழ முகவ னிற்குற்று நீசெய செபமாகி யான மிதயங் களித்த நமினிப பொங்குறற் காதல் வரம்வேட்ட தின்று புகடுன்னன வோது மவனே.

(இ - ன்.) கோபகண்களையுடைய (ஐராவதமெனனும்) ஷரீரையை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரன் (இவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்து, கண்ணாசித்தி மனமுருக, சிங்கவாகனமூர்ந்து அவனெதிரேயெழுந்தருளியிருந்த விளக்கம் பொருத்திய திரி தேத்திரங்களை யுடைய விராயகக்கடவுள் நீ யிங்கேவகது செய்த செபத்திற்குஞ் சிறந்த தியானத்திற்கும் மணக்களித்தோம். இனி அதிகரித்த காசையுடைய நீ விரும்பிய வரத்தை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவ்வித்திரன் கூறுவான். எ - று (சுச)

யோகத்தி னுது முணரப் படாமை யுயர்ஞான யோக நிலையோ பாசத்தி னென்று படுகின்ற பாத பதமங் கெடாது புரியும் யாகத்தி னுது பயனூர் திறக்க மெனியேற் களித்தி பதவுங் யோகத்தின னுக்க விடரின்றி நின்று புகழோடு மாரூழ் வகைவிலு.

(இ-ன்) யோசத்தினாலும் முதிர்வுபடாமல் உயர்ச்சுரையோடு நிலையிலுள்ளவர்கள் பாகத்தினாலே ஒன்றுபடுகின்ற பாத்தாமரை, நிகராத் செய்யும் யாகத்தினாலான பயனாகிய கவர்ச்சலாகத்தை அடியேனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும். அதையும் போகத்தின் மிகும்படி துன்பமில்லாமலிருந்து, கீர்த்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (அதுகொடுக்கவேண்டும்) எ - று (கஉ)

முன்னே யெனக்கு மறையோனும் மிகை மொழிபா நெழுத்து மனுவைத் தன்னு தரத்தினுனாசெய்து நீயித தனிமாந திரத்தை யொழியின மன்னுது விண்ணி னாராட்சி யென்று வழிவற புறுதது மகனைப் பின்னே மறந்து பிழையிற படாநது டெரிதான துன்ப ணவினேன.

(இ-ன்) சொல்லுகின்ற இந்தச் சடகரமாதிரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயெனக்குத் தன்னையொழித்தேசித்து, நீ இந்த ஒப்பற்ற மந்திரத்தை விடுத தால் தேவலோக வரசாட்சி உனக்குப்பொருநதாதென்று வற்புறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்சென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன் எ - று

பொன்னே னுரைப்ப விடாமுற நகன்று புகழாயி ரங்க னுடையே னினன நெழுத்தை யுரைசெய்து பூசை நெடிதாறழி வந்த பரிசு துன்னாக தாகி யுரையாத தாகி யுறலிற படாத பொருணீ முன்னகி நின்ற வருளா லெனக்கு முடியாமையால் துளத்தோ.

(இ-ன்) (எனக்குவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக்க, துன்பமுழுவதும் மகன்று, புகழத்தக்க ஆயிரங்கணக்கையடைந்த அடியேன் தேவரீருடைய சடக்கர மந்திரத்தைக் கணித்துப் பூசையை மிகுதியாகச்செய்துவந்த தன்மையால், நின்ன்க் கப்பாத்ததற்குமே சொல்லப்படாததாகியும் பரிசிக்கப்படாததாகியுமுள்ள பொருளாகிய தேவரீர் என்னுன்னகி யெழுந்தருளிய, திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யாதொன்றிருக்கிறது? எ - று. (கச)

கேடா மெனைக்கு முறுகா ரணங்கள் கிழவோய் பதத்தி னிறையன் பாடாமையாகு மதன லெனக்கு னடியவாரி சததி லுழுவல் வீடாமையேண்டு மதுவன்றி யுள்ள வினாவுக்கு மிக்குள் வடிவுக் கேடாத்த சிந்தா மணியென்னு நாம முறலவேண்டு முடக்கு முறுக.

(இ-ன்) துன்பமாகிய வெல்லாவற்றிற்கும் பொருத்திய காரணங்கள், பாவு முண்டிய தேவரீரது திருவடியில் நின்றத அனபைச் செலுத்தாமையாகும். ஆனதால் அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமையிற் பத்தி அழியாமல் (கொடுத்தருள்) கேண்டும் அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் இவ்விடத் தினுள்ள தேவரீர் திருவருவத்திற்குச் சிந்தாமணியிசையகொன்னுத் திருமாமுண்டாத விண்ணம் அப்பெயரே (சிந்தாமணிகொடுன்று) இக்காரத்திற்கு முண்டாகும். எ-று.

இத்தகற் தனக்கு மிடுபேர் சிறக்க திகழார் க் கதன்மி லியவரு கோர்க்குக் கதம்ப நகரெனற பேரு முறுகிற் றூரில் கதினோ கர்க்குக் கதம்பி னந்தலாடு வேருந் தடியிற் கொற்கு துறுவேர கதம்பிற் கதிற் பயமுன்னு மரர்க் கதம்பென னாய் கதிதம்ப

(இ-ன்) இத்தகற் தனக்கு (சிந்தாமணி) மிடுபெயர் இவ்விடம் தினுள்ள தேவரீர் திருவருவத்திற்குச் சிந்தாமணியிசையகொன்னுத் திருமாமுண்டாத விண்ணம் அப்பெயரே (சிந்தாமணிகொடுன்று) இக்காரத்திற்கு முண்டாகும். எ-று.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். சாஸ்திர

மெய்நியையும் பொருந்தச்செய்த இவ்வூறில் வசிப்போரும், ஒலிக்கின்ற இத்தீர்த்தத்தின் கீழ் மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர பாதங்களைப் பணிவோரும் (ஆடியவர்களுள்) உலகத்தீர்த்த புருஷார்த்தங்களுக்கையும் பொருந்தக் பகவானே! என இத்தீர்த்தமும். எ - று. (கௌ)

இறைவன் புகன்ற வரமுத துறக்க மிடரினறி யானும் வரமு நிறையக் கொடுத்த மறையக் கதிராகு நெடுவச சிரசரை மகவானு குறையறறு மீட்டு முபாபூரை யாத் துலவிப புரி து விடைபெற மறையுந் துறக்க நகரெயதி யன்பொ டரசாட்சி செய்த ருளினை

(இ - ன்) கணேசப்பெருமான (இரத்திரன்) நெடும் பாதங்களையும், சகலகலேச கதனை யிடைபூற்றினி அரகசெய்யும் வரத்தையும் பூரணமாகக் கொடுத்த ஆதாத தானமாக, ஒளியுடைய நெடியசைசிராயுதத்தைக் கையிலேநிப்ப நகரின் (யாத்தொரு) குறையுமின்றி மீண்டும் சிரந்த பூசைமுதலியவற்றை அப்பற்றச்செய்த லீடைகொண்டு, (புகழ்ந்து) சொல்லுந் சகலக்க நகரத்தையடைந்து ஆசையோடு அரகாட்சி செய்திருந்தனன். எ - று. (கௌ)

ஆவலாறு பூசை பெயரோடு கொண்ட மமலன பதங்கள சரணு வெவ்வாறு மெய்தி வழிபாடு செய்யி விடரான தீர வாழுந் செவ்வாய்மை யோடு பெறுகிறறி யென்று திருவுறற வினா முனிவன் மெவ்வாடு வேற்கை யரசறகு நனகு தெரிவித்த கனற என்னி

(இ - ன்) அபவகையாகப் பூசையைத் திருநாட்டினை கொண்டு மலர்க்கிராமிய சித்தாமணி வீராயகா இருமடியைச் சரணு எவ்வகைப்பாடுசெய்த வழிபாடு செய்தால் துன்பகலாராமும், செவ்விய சகலகதடன பெறுமென்ற, கூறுகின்ற வீணையையேநிப்ப நாரத்தமுனிவா, பாதநாக்கண்டஞ்சும கொப்பாடதாங்குமசையையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நனருகவுணர்ச்சி (அ பிடித்தின்று) உபகிசென்றான். எ - று.

பெற்றெறி எனறதில், கில - ஆற்றலுண ததய விருதி (கம)

இத்தியன பூசிக்கபடலம் முடிபிறறு.

ஆகத் திருவிந்தம் - நடுநடு

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம்.

திருக்க லாமுனி செலவு முன்
றருக்கி வாழ்தம ராபினா
துருக்க மாதிரி இத்திது இ
யுருக்கு மாவகனை யுறறனா

(இ - ன்) வஞ்சகமில்லாத நாரத்தமுனிவா ஏகுமுன்னரே, களித்தவாழ்விடற கையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினராயுள்ளா தருக்கமுதலியவிடங்களி னெங்கும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதனபாலவந்து சோந்தான். எ - று.

தாரீஇ - தருவி, தேடி தாரீஇத் தாரீஇ - மிகு பெறநிவந்த ஆடுக்கு. (க)

சுவட்டுக கானிற கதழ்ந்தமான்
சுவட்டுத தாரிது நீஇயது
சுவட்டி னாயக்கிது சாராதென்
சுவட்டுத தோளவ கூறென்றா

(இ - ள்) கொம்புகளையுடைய வனத்தில் வினாந்தோடிய மானின் சுவட்டு வழியே (தொடர்ந்து) தேடி, அதனை வேட்டையாடிய வனக்கு இதழ்மைவிளைந்தது யாதுகாரணம்? மலையையொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கத ராசனே! கூறுக வென்றானன் எ - று :

சுவடு - மரக்கொம்பு சுவடு - காலடி குவடு - மலை (உ)

வெற்றி வீமன விறன்மக
ஊற்ற துற்றவாக கோதின
வற்ற மிலப்பொரு ளாங்குறப
பற்றி யேகினவ பானமையால

(இ - ள்) வெற்றிவாயந்த வீமராசனுடைய வலிதங்கியமகளுகிய உருக்குமா ன்கதராசன நடத்த விரததாத்ததைத் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குக்கூறினான் குற்ற மிலவாத உண்மைப்பொருள் ஆங்கடைதலால், அதனைத் தகுதியோடு கடைப்பிடித் துச் சென்றனன் எ - று (ங)

பொதுமடி நுழந்துபு கைந்தெரி
வெதுமடி வெங்கடம் விண்டுதேன்
றதுமடி பூம்பொழில் சாரந்தவக
கதம்ப யாங்கா கண்டனன்.

(இ - ள்) பொதுமடிநுழந்து புனைந்து தீயானது சுடுகின்ற கொடிய காட் டைக்கடந்து தேன்றுளிகும மலாச்சோலை சோந்த அந்தச் சிறந்த கதம்பங்கரத்தைத் தரிசித்தனன் (உருக்குமாங்கதன்) எ - று

பொதுமடி - மரப்பொந்து (ச)

தீர்த்தா போற்ற னுசிற தாமணித
தீர்த்தனைத்தெரி சித்துநோய
தீர்த்தல செய்நுசிற தாமணி
தீர்த்த நீபடிந தாடினான்.

(இ - ள்) புனிதமானவர்கள் துதிசெய்யுஞ் சிந்தாமணிவீராயகனாத் தரிசித் து, (எல்லா) நேயையுமொழித்தருளசெய்யுஞ் சிந்தாமணி தீர்த்தநீரிலே மூழ்கி ஸ்நா னஞ்செய்தனன் (உருக்குமாங்கதராசன்) எ - று. (இ)

சருக்கி வெண்ணிறங் காட்டி மெய்
முருக்கு நோய்க்கட முன்பெய
நிருக்க நலவெழி வெய்தினு
ஊருக்கு மீங்குத வுத்தமன்.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். ச அருங்

(இ - ள்.) கருகச்செய்து வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத்தனபு செயயுந் தொழுநோய் கெடவும்குருக்குமாங்கதனைனுமபழையபெயர் (நிலைபெற்ற) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன் நல்ல அழகை யடைத்தனன் எ - று (க)

செயிர றுகருஞ்சிற தாமணிப
பெயாவி நாயகா பெயநழற
கயாவி லாதமெய யனபனாய
மயரில பூசைவ யக்கினுன

(இ - ள்) குற்றத்தை பொழிகருகு சிந்தாமணியெனலும் பெயரையும் விராயகக்கடவுளுடைய வீரச்சுழலணிந்த பாதங்களில, மயக்கமில்லாத பூசையைச் செய்தனன் சோவிலலாத உண்மையனப்பினையுடைய வீமராசனே ' எ - று (ர)

அந்த னுளாக நுமபொருள
சிறதி னுளது செவ்வியின
வந்து ளார்களாவி மானமோ
முருகு பூழுகணத மோதாசிலா

(இ - ள்) வேதியாகருக்கு அருமபொருள்களை (ததான மரியாக) ச சொரிந்தனன் அநக்காலத்தில் மிக்க அழகியுடைய கணநாதர்கள் சிலர் விமானத்துடன் (அவவிடம்) வந்தார்கள் எ - று (ங)

வே று

அததலை சினற வேந்தற கருங்கணத தலைவா சொல்வா
ரிததலைக கணச குடைத திருமுடின மோயநது நக்கன
வத்தகக களிற்றின பூசை விளக்கின யாத லாலே
வுத்தம வுளது மேனமை பொருவாக்கு முறைமகொ ளுதே

(இ - ள்) அரிய கணநாதர்கள் அவவிடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றார்கள் உத்தமனே ' இவவிடத்தில், கணநாதரத்தத்திலே மிக்க நீரினமுழுகி, கிரிநேத்திரங்களுையுடைய ஞானசொருபியாகிய நெதா ணிவிநாயகம் கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின், உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது எ - று (ங)

கொங்குவிர் மாலேத தெயவக கொலவா விமானமேறி
யைககர னுலக மெமமோ டடைமதி யெனறாநேட்டுசு
சிககவல வேற்றி நெனனா செருக்கள முழுகுகதினைமேட்ட
பைககழ லரற்று நோனறா பாரத்திபன பணிபு கொலவா

(இ - ள்) மகரநத்தோடு விகசித்த (சுந்தர) மாலையணிந்த அழகுபொருளிய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கரங்களுையுடைய கணேசப்பெருமானுலகத்தை யடைக்கவெண்ணா, வலிய ஆணைக்கத்தைப் போலப் பைககளுளது போக்களத்தைக் கலகருகின்ற வலியதோளையும் பசியவீரகழலெர்லிக்கும் பெருமைதங்கிய தாளையுமுடைய உருக்குமாங்கதமனனை அத்தனைக்கட (அக்கணநாதர்களைப்) பணிந்து சொல்கின்றான். எ - று

மதி - அகைச்சொல். "மிராயிகமோமதி யததையித்தை - வாழியபாளவீ
யாழமுன்னிலையகை" என்றது குத்திரம் (க0)

வேறு

சின்மயசிற் குணவகண்டா காரசசசி தானந்தன சேர்ந்தோர் தம்மைத்
தன்மயமாக கிழுதலவன காரண நிதனவன நிலைமை சானந
நனமைதரு மருளெங்கே நானெங்கே நானபுரிந்த தவங்க ளெங்கே
யெனமனமெங்கே யெனது பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பததி யெங்கே.

(இ - ன்) சின்மயனும், சிறகுண்ணும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவா
னந்தருப்யும், தன்னையடைந்தவாகனாத தன்மயமாகச் செய்யும் முதற்கடவுளும், கார
ணநீதனுமாகிய அக்கணைப்பெருமானுடைய முதன்மை மிகக் நனமைபொருந்திய
சிறுபொருளெங்கே அடியெனெங்கே அடியெனெய்த தவங்களெங்கே அடியென
மனமெங்கே அடியென பிறவியெங்கே அடியென பததியெங்கே எ - று

சின்மயம் சிறகுணமென்பவற்றில், சித்=ஞானம் அகண்டம்=கண்டமில்
லாதது ஆகாரம் - தேகம் சகசிதானந்தம் சதநுச்சிதநு+ஆனந்தம் கணைசப்பெரு
மானுடைய உயாவைக்குறிக்க "அவன் தலைமைசான்ற நனமைதருமருளெங்கே" என
றும், தானும் தானதலம் மனம் பிறப்பு பததிமுதலியவற்றின் தாழ்வுக்குறிக்க "நானெங்
கே" எனனுடைய பததியெங்கே" என்றங்கூற்றினா (கக)

பண்டு புரி தவநகானு மிததடத்தி வீராடும பலகதி னுனு
மண்டிதொழும் பெருங்கணத்தொறுங்கடெரி சனமடியேற்காரிற்றெனனை
மண்டிபெருங் கவமாதபிச சாருகா சினியோடு மருவி யீம் [னெனறன.
இன்னுடைய லுயிர் ததன்னென விலையவரை யொழித்தெவ்வாறு றுறுவே

(இ - ன்) பூவத்திறெய்த தவத்தினுலும், இக்கணை சித்தத்ததில் மூழ்கிய
பலத்தினுலும் உலகளுடைய தரிசனமெனக்குக் கிடைத்தது தேவாசனம் வணங்
கதக்க பெருதவருடையவாகனே! (எனதாயாகிய) சாருகாசினிபுடன வீமராசன்
பொருநி நெருங்கிய பெருந்தவஞ்செய்து என்னைப்பழமியில் (மகனாகப்) பெற்றனர்.
(அராகடகுத்துணை) வேறொருவருமில்லா அவர்களை யெவ்வாறு விலக்கியிட்டுவருவே
னென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூற்றின் எ - று. (கஉ)

அறங்கிளரும் பெருங்கணத்தோரதுகேட்டுத் திருவுள்ளத் தலாச்சிகாட்டிக்
கறங்குதிபாபெருங்கடலருமு கணணகன ஞாலம்புரக்குககாவலோய்கே
ணிறங்கிளாபன மலரணிந்த வித்திரத்தத தவாதமமை ரிணைநது தேயந்து
பிறங்குதருப பணம்புரியி னவருமுடன வருவரெனப் பேசி ஞால.

(இ - ன்) தருமம் விளக்கும பெருமைவாயந்த கணத்தலைவர்கள் அதனைச்
செவியேற்றத் தமது நன்மனத்தான மழிவினை வெளிப்படுத்தி, மறிக்கின்ற அலைகளை
யுடைய பெரியகடலருமுந்த இடமகனற உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாங்குடி மனன
னை! கேட்பாயாக நம் விளங்கும் பலமழர்களுடைய இந்தத்திரத்தத்திலே அவர்
களைக்கருகி ஸநானஞ்செய்து, விளங்குகின்ற தருப்பனஞ்செய்தால் அவர்களும் உன்
னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள் எ - று.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபுடலம். சஅதிரு

கணங்களுரைத் தமைகேட்டுக் காவலனு முடிந்தபசுந் தருப்பை வைத்திட டுணங்குதருப் பையுமான்ய் தருப்பைமக னுயிரிற் கின்றய் வேத னணங்க றுபப் படைத்திடப்பட் டாயாரைக் குறித்துள்ளை யாட்டி னாலுக் பிணங்க றுநன் பயனவாகக்குக் கொடுக்கின்றா யென்பேபசி பெருநீ ராட்டி.

(இ - ள்) கணத்தலைவர்கள் கூறியதைக்கேட்டு, உருக்குமாங்கதனும், முடியிட்ட பசியதருப்பையை வைத்து, பொருந்திய தருப்பையுமாயினே, தருப்பைமகனுய் மிருக்கின்றனை, பிரமதேவனால் துன்பமொழியப்படைத்திடப்பட்டனை எவனா நீனை தது உன்னை நீராட்டினாலும் அவாகடக்குக் குற்றமற்ற நல்லபீலனைக் கொடுக்கின்றனை யென்றுகூறி, மிகக் நீராட்பட்டேகிதது ஏ - று

“தருப்பையு மானய தருப்பை மகனுய் மிருக்கின்றய”-என்றது நீயே மூர்த்தியும் மூர்த்திமானுமாயுள்ளனை யென்றாற்போலும் (கச)

தந்தைதாயீ முத்தலோரைக் குறித்துநறும் புன்றறிராதத தானு மாடிச் சிந்தையற மகிழ்வோடுவ கறாயேறி யருளசெய்த திவவு நலயர் முநதனா ளுணவியதது தீர்த்தத்தை மிகப்போற்றி யமல முற்றான வரதுளரா தாமுமதி னுடனாடித் தெய்வவுரு மருவி னாரால்

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதனும் தந்தைதாய் முதலானவர்களைக் கருதி நல்ல கணேசதீர்த்தநிலை மூழ்கி மனத்தினின்றொழிபாத களிப்புடன் கறாயிலேறி, சனக்கு அதுக்கிரகித்த தடவுகின்ற சல்லரசுகிவீணையையேகதிய நாரதமுனிவரைத் தியானித்தது, கணேசதீர்த்தத்தைத் துதிசெய்து புனிதமாயினன் உடன் வந்தான் சேனை காவலர் முதலியவர்களும அத்தீர்த்தத்தில் (அடிவருக்குநாகத்தன்) உடல சூழ்சிக் தெய்வவடிவத்தை யடைந்தார்கள் ஏ - று (கந)

மறுவலுமவ கினிதிருநத கணேசாதிரு வடிபுத்தரை வயக்கித் தேச முறுகுவிமா ளாததித்த சேனையோடு மொருங்கேறி முடிக்கொண் மன்ன னுறுதியோடு கவுண்டினிய நகராசாரது தானபல னுயித்தேதாராதிதாரா. பெறுமுறையிற கொளக்கொடுத்தான சேனைகளு மவரவா ரகுப பேணியீடு

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் மீண்டிம தவவிடத்தில இனிதாக விருநத தெதிவிநாயகப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசனையசெய்தது, தன்னையடுத்த சேனையுடனே, ஒளிவீசும் தெய்வவிமானத்தில் ஒன்றாகவேறி, உறுதியோடு கவுண்டின்னிய நகரத்தையடைந்து, பெற்றோர் முதலானவர்களுக்குத் தான பலனைப்பெறுமுறையோடு பெறுமபடி கே தெத்தன் சேனை காவலர்களும (தங்கடங் கட்டுரிய) அவரவர்களுக்கு விருமபிக்கோடுத்தார்கள் ஏ - று (கச)

எம்பெருமான திருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்க ளெய்த வந்தப பம்புக ரசாரனும் வீமனமுத லோரெவரும் பணிந்தவ கெய்தி யும்பர்தொழ வுருக்குமாங் கதனோடுவ கணேசாதிரு வுலகஞ்சோந்தார நமபியீசீரீ வியாதமுனி யறிவாயென மலரிருந்தேதா னவிறுமி னாலு.

(இ - ள்) எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ்வேறுவித விமானங்கள் வந்தடைய, அந்த வனநெருங்கிய கவுண்டின்னியநகரத்தை யரசுசெய்யும் வீமராசன் முதலானவர்களெல்லோரும் வணங்கி அங்கடைந்தது, தேச

கன் பணியும்படி உருக்குமாங்கதனுடன் கணைசம்பெருமாலுடைய சிறந்த உலகத்தை யடைநதாகன மிகக் கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! அறிவாயாகவென்று, தாமரை மலரிலிருந்த பிரமதேவன் உரைத்தருளினான். எ - று. (கஎ)

அருந்தவதது விசசுவா மித்திரனை வீமனுற லாதி யாகத் திருநதுமக மெடுமுததி சோரதிடுத லீராகத் திகழா நின்ற பொருநதுபலசரிதமுங்கேட்டனைசோம காரதவினிப புகலக கேளாய [ன். பெருந்தவததுகிருச்சமதனுபாசனையென றுரைசெய்வானபிருகுமேலோ

(இ - ள்) அரிய்தவததையுடைய விசசுவாமித்திர முனிலினை வீமராசன் அடு துததுமுதலாகத் திருநதிய தன் மகனாகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன் (அவன்) முதநி யடைந்ததிருக் விளவருகின்ற பொருநதிய பல சரிதங்கனையுங் கேட்டனை, சோமகாரத் தராசனே! இனிப பெருந்தவததையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ் சொலவக கேட்பாயாக வென்று, மேலோனாகிய பிருகுமுனிவன் சொலவானாயினான் எ - று

சோமகாரதன் பிருகுமுனியை யடுத்த படலமுதல யாவும் பிருகுமுனிவரா லேயே சொல்லப்பட்டனவென்றும், பிறசரிதங்கள் இடையிடையே அவ்வவராலே சொல்லப்பட்டனவென்றுகொள்க (கஅ)

பருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருந்தம் - நடுள

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருக்கொண் மாமலரி னுனைமுக நோக்கி மடமை முருக்கி மேதகுளி யாதமுனி முன்ன வனமுன் , முருக்கு மாகத்தனெ ழிந்தபினமு குருதையு றுநோயப பெருக்க மெவங்னமொ ழிந்ததது பேசு கவென்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைப்பாத்தது, அறியாமையை யொழித்த மேம்பட்ட வியாதமுனிவனாகிய பெரியோன், முன்னே உருக்குமாங்கதன் (இணங்காது) சென்ற பிறகு, முருகதையென பவன பொருந்திய காமநோயப்பெருக்க மெவ்வாறகனறது? சொலவாயாகவெனக் கேட்க எ - று

முருகதையு றுநோயப பெருக்கமென்றது உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்ற பட லத்திற கூறப்பட்டுளது ஆங்குக் கண்டுகொள்க (க)

முள்ள னாககமல் நரணமலரி னுனமொ ழிகுவான் றளளு மெல்லிடைமு குருதையவள் சாப மரதன் கொள்ள வுய்த்தபினு மமழர்குடி கொண்டெ ழுமெழ் கொள்ளெ ரிககதுவி யாங்குளநெ கிழ்ந்தது ருகினுள்.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அடியையுடைய புதிய தாமரை மலரிலெழுந் தருளிய பிரமதேவன் கூறுகின்றான் தள்ளாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முருகதை

யானவன் உருக்குமாங்கதமன்னவன் சாபத்தைக்கொள்ளும்படி கொடுத்தபின்னரும், மயக்கமானது குழுகொண்டு விளங்க, மெழுகானது ஒளிபொருத்திய அக்கினியிற பட்டாற்போல மணங்கசிந்து வருந்தினான் எ - று.

அணா - அடி நாரணமலா - அணநலாநத மலா ; புதியமலவெனக். தன்னு மெல்லிடை யென்றது—“உபயதனமசையிலொடியுமிடை” என்றும், “ஈககாற்றுக் காற்றுவீடை” என்றும், “மருவிகேகாரிலகணம் [நன்னூல்]” என்றும் கூறியுள்ளன போலச் சுமையிறுக்காது துவளுமிடையென்பதாம் (உ)

வண்டி கைக்குமலா நந்தனவ னதது லவுவா
டண்டி கைக்குளிர் தடாகமுறு வாளபி ணைபுறங்
கொண்டி கைக்குவினா மானகலைகள் கண்டு குழைவாள்
பண்டி கைக்குமணி வேயங்குழலப் பப்ப வழிவாள்.

(இ - ள்) வண்டிக்கொலிக்கும மலாக்ஷ பொருந்திய நந்தனவன்திலுவாவு வாள தடமாகிய அலைகளையுடைய குளிர்ந்த தடாகத்தை யடைவாள தமது டிணை யையுடன் கொண்டு இனாககாக வினாநதசெல்லும் மானகலைபோக கண்டு உருகுவாள் பண்ணெல் யெழுப்பும் அழகிய வேயங்குழலெலியெழுப்ப மனமழவாள் எ - று

வேய - மூங்கில வேயங்குழல் - புள்ளங்குழல் (ங)

மரத மாருதம் ருங்கசைய வன்னி விரவி
வந்த தென்கொல்வளி யேயெனம் ருண்டு முனிவர்
எந்தி லானமணித முங்கவடு கால னெலியோ
சிந்து கின்றதுயி டென்றுதெரு மரது கவலவாள்

(இ - ள்) இளந்தென்றதகாரணத்து பக்கத்திலுவாவு, காற்றே 'அக்கினி' யோடு கலந்துவந்த தென்னகாரணமென்று மயங்கிக்கோப்பிப்பாள அவ்விடத்தில், பசுவின் (சமுத்திலுள்ள) மணியொலிக்க, கொல்லுகின்ற இயமனோசையோ உயிரழி கின்றதென்று சுழின்று துன்புறுவாள் எ - று

அந்தில என்றதை 'அந்திலாங்கசைநிலை இடப்பொருளாகும்' என்றதால் அசைநிலையெனக் கொள்ளினுமாம் அவ்விடத்திலென்றாம் (சு)

சிறுமை யாளர்கள் பிறர்க்குவினை தீங்கு பெருமை
யுறுநா செய்கலெரா லீக்கடனம் னிககு முலைன்
முறுகு வெறுதுயர் மூட்டுவது எனகு முறையோ
குறுமு னிககுரிசில குன்றுளனெ னககு முறுவாள்.

(இ - ள்.) சிறுமக்கள் பிறர்க்குண்டாக்குந தீமையைப் பெருமையாளர்கள் செய் யமாட்டார்கள். ஒலிக்கின்ற கடலும் அழகிய சூழலும்போலக் கடுமையாகிய வெவ்விய துன்பத்தை யெழுப்புவது உனக்குரியாயமோ ? குறுமுனிவராகிய அகத்தியப்பெரு மான பொதியமலையிலிருக்கின்றனரென்று வாயகுழறிக்கூறுவாள் எ - று (ஊ)

*வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மரணு ருவெலா
மொட்டி யொட்டினளவ ரீந்துக ரத்தி னிணையு
மொட்டி ளங்ககிரமு லைத்துணைமு யங்கும் வதனை
தொட்டி மூத்தமிடு மாலையென வேது வருதும்.

(இ - ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாங்கதனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுருவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவான் கோங்கருமபுபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமுலைகளால் முயங்குவான். நுகத்தைதொட்டுமுததமிழிவான். மலாமாலையையோலத் துவன்வான். ஏ - று. (க)

நெட்டு யிர்ப்பெறியு நோதளிாது வண்டு கருகப
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயா கொப்புள் பரவக்
கட்டு ணைப்புனலக விழுகருமுரு வெமமை வெருவி
விட்ட கன்றதென மேகலையொ துவக விழாமால்.

(இ - ள்.) பெருமூசுகலிவொள தளிரகள துவண்டு கருகுமபடி அவைப்பட்ட விடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளகுகள் பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவான். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து விடுததுச சென்றதுபோல மேனா பரணமானது ஒதுங்குமபடி வீழ்வான் ஏ - று

நோதளிரெனபதற்கு ஆழிய தளிரென்றவது, அவன் மேனியையொத்த தளிரென்றவது பொருளகறுக (எ)

உற்று நுகதவவ டனனின்றுமு னாகக வரிதாய
முற்றும வெநதுயரின் முழுகிநில் மீது முடிசாயத
தற்ற முற்றவச மாயினள் ணைத்து மறியாப
பொற்ற விரதிரன்வி நைத்துமயல பூண்டு வருவான்.

(இ - ள்.) (ஆடவனுடன்) பொருந்நிவருந்தியவளைக்கட்டி ஆம் சொல்லமுடியாத துபராத முழுதும் பெருநதுண்பதநில் முழுகி, பூமியின்மேல் கிரகைச் சாயத்துப் பரவசமானான் அந்நிறையெல்லா முணாந்து மனமழிகத் திறமுலைபோன்ற இருதிரன் (அவளை) விருமயிக காமமயக்கமுற்று (உருவமாறி) வருகாளுயினன் ஏ - று (ஆ)

வேறு

கழல்படுத திறுககிய கமல பாதமுங்
கழலொலி சொயுகனைக காது நெஞ்செலாங்
கழல்வேன சாவகளிற கதுவி மாதரான்
கழலிளங் காயபொரக கவினசெய கசகமே.

(இ - ள்.) வீரகழலைவைத்துக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும், வீரகண்டாமணியானது ஒசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலுமபடி மன்மத பாணங்களாற் சுடப்பட்டுள்ள முகுந்தையின் காலிலணிந்த இளங்காயபோல அழகுசெய்யுங் கச்சும் ஏ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இருதிரன் முகுந்தைபால் வந்தவகையை வருணிக்கின்றனா (க)

விரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னற்றெறுந் நாண்டு சிவீபு மார்பத
மிரைத்துமென் மலாத்தொடையின்குந்த மார்பமு
நிரைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும்.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

சாஅக

(இ - ன்.) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தையிலே ஒலிச்
சென்ற வலிமையுடைய நான் பூட்டிய வில்லும், வண்டுகளோவிய்த்து மெல்லிய மண்
வலை பொருத்திய மார்பும், வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்து விளங்கும் தோள்
எனும் எ - று. (க0)

பொறபுரி யாறபுறஞ் சூழ்ந்த குஞ்சியும்
பொறபுரே யுருகுமாங் கதன்மெய்ப புல்லிய
பொறபெலாந் தழிஇக்கொடு புலம்பிச் சோராதவப்
பொறபிணை மருங்குறப் பொருகுகென மெய்தினுன

(இ - ன்.) பொறபுரியிலே புறத்திரகடைய குடுவியும் அழகு செய்யும்படி
உருமாங்கதராசன தேகத்திற்பொருகிய அழகு முழுவதையுந் தழுவிக்கொண்டு புலம்
பிசு + சோராததுள்ள அவ்வழகியாகிய முருந்தையின சம்பந்திற் பொருந்தலினாகது
சோரதனை எ - று

குஞ்சி - ஆணைமகன் தலைமயிர பெணை தலைமயினாக குழுவென்றும் உள்ள
மன்றுஞ் சொல்லுவா (கக)

மருககுமுன மாசாரண மறுத்துப் போந்தவவ
யுருககுமாங் கதனுமீன நெறு ளானென்ப
பொருகுகென வெழுந்தனை புக்க வஞ்சனூந்
தருக்கறு நயமொழி கழுவிக்க றுவான.

(இ - ன்.) மணந்தகவிய கூடகலையுடைய முருகையென்பவன (தனக்குந்
தைத்) தடுத்துச்சென்ற அவயுருககுமாங்கத மண்ணும திருமயி (தனபாலவிரும்ப
புகொண்டு) வந்தடைந்தனனென்ற, வினாந்து எழுந்தனை (உருககுமாங்கதனபோல
வேடங்கொண்டு)வந்த வஞ்சகனாகிய இத்திரனும் அங்ககாரமற்றநயவார்த்தைகளோடு
கழுவிச்சொல்கின்றன எ - று (கஉ)

எந்தின வனமுலை பிரண்டும பாய புதுதன
சாந்தகங் கிழித்தத் தழுவிக்க கைகளான
மோந்தனை புட்குரள முழுகங் கெட்டனன்
மங்கின் னிதழ்நற மருவிப் புல்லினுன.

(இ - ன்.) அண்ணந்த இளமைவாய்ந்த அழகிய முலைகளிரண்டும பாயந்து
குளிர்ந்த சாகதப்பூச்சானது கிழிட்டுமபடி தழுவிக்கொண்டு கைகளாலே மோந்தனை;
(என்வகைப்) புட்குரல்களின (ஒலியைக்கண்ட ததிலே) முழுகக்கெட்டனன் இத்
மூரலாகிய தேனாடபருகின்ன, அவனாத தழுவிக்கட்டினன் எ - று

புட்குரலெட்டும முன விளக்கப்படன (கங)

வாட்டடங் கணையி மயிர்தன னுணரங்
கோட்டி னங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
மூட்டிய காத்தின முயங்கிச் செய்யவா
யோட்டமும பருகினு னுவப்புற றுளரோ.

(இ - ன்.) வாட்டடைபொறும் பரந்த கணையுடைய முருந்தையும் மீனை
மம் அவன்மார்பிலே வட்டமாகிய இளமைதகவிய குவிந்தமுலையானது கோட்டுமண்

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச்செய்த ஆசையுடன் முயக்குந்து, சிவந்தவாயிதழையும் பருகினன். சந்தோஷமூற்றனன். எ - று.

யானையானது மதமூற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்றுகுதவி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானையும் அவன் மாப்பிற குத்திக் கோட்டிமண் கொள்வென்றா (கச)

துடக்கின் னிரதிர னென்று ஞாத்தவேண்
முடக்கிய தடக்கையின் முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின் னிரமித்தகை வரிவிற ருழ்ததின்
னடக்கின்ன முகுநதையோ டமாந்த போரினை.

(இ - ள்) இரதிரன் முயங்கினனென்று, அச்சங்கொடுத்த மனமதன் முடக்கிய பரந்த கையிலுள்ள கூடாமைவாயந்த அம்புகளையெல்லா மடக்கின்ன தூக்கிய கையிறுங்கிய வரிக்கடடமைந்த விலலைத் தாழ்த்தினன். முகுநதையோடு செய்த காமப்போரை மடக்கின்ன எ - று

இச்செய்யுளால் முகுநதை காமமயக்கொழிந்தாளென்படி (கரு)

தருத்தனிக கலவியாற றழைத்த நெஞ்சொடு
முகுநதைதன் முனிப்பணி முடிப்பச செனறனை
புருநதைத் தவவுருப போக்கிப் போந்தன
னகுநதழல் வயிரவே னுதன் விண்ணமே.

(இ - ள்) தருதியாகிய ஒப்பற்ற புணர்ச்சியக்கத்தால் நிரம்பிய மனத்துடன் முகுநதையானவள் தன் கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றனை பிரகாசிக்கின்ற தீயைச் சொரியும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய ஆங்குற்ற தேவராசனாகிய இரதிரன் தானவந்த வஞ்சகவடிவத்தையொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தனன்.எ - று (கச)

முற்றியை முகுநதைகன் மோட்டி. னிரதிர
சுற்றைநாட சுருத்தரித் தையி ரண்டெனச
சொற்றகு மதியிடைத் தோறை லீனறனை
பற்றிய சுருங்கடல்பரிதி கானறென

(இ - ள்) முற்றிய ஆபரணமணிந்த முகுநதையென்பவள் தன்வயிற்றில் இந் திரனுக்கு அச்சினத்திலே சுருப்பமடைந்து, பத்தாவது என்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், சுருரைபொருந்திய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றறம்போல ஓர்புதல்வனைப் பெற்றனன் எ - று

ஸூர்ணடெனசொற்றகுமறி - பத்தாமாதம் (கச)

அண்டமு நடுக்குற வாரத்து வந்துயிழர்
கொண்டனா கிடந்தொளிர கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டனார தவனுக்கல் குரித்த தோர்கலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெடுத்தனன்.

(இ - ள்) அண்டமும் நடுகுறப்படி ஆப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒன்னிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனாகிய இரதிரனுக்கு உதித்ததை யுணராத மிகப் பெருந்தவனுடைய கவிமுனிவன் களிப்புற்றெடுத்தனன். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக கருணை மாதவன்
சவிமணி மைந்தற்குச் சாத காதிக
ளகிசொரிந் தமரருக் கன்பு செயதிரும்
புனியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்கனன்.

(இ - ன்) கவிமுனிவனென்று சொல்லப்பட்ட அக்கிருபைப் பந்த பெருந் தவமுடையவன் நிரமமைந்த மாணிக்கம் போன்ற புதலவனுக்கு, தேவர்களுக்கு ஆவி சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தார புகழுமபடி சாதகாதி கருமங்கள் மேம்படச்செய்தனன் எ - று.

அவி - தேவருணவு

(கனி)

வேறு.

குருச்சந் திரனை வென்றமுகக் கிரால முருகைத் தனிமைந்த
னுருச்சந் தவரி ராவிழுதும் பிறவுந் திமிர்தொண் புனலாட்டிக
தருச்சந் தொடுகா ரகிலபுகைகதுத் தனப்பா லூட்டப் பன்னிருநாள
கிருச்சம்தனென நெருநாமங் கிளந்தான மகற்றுக கிளரகவதே கான்.

(இ - ன்) நிரந்தவகிய (பூரண) சந்திரனை வெற்றிகொண்டமுகதையுடைய அழகிய முருகைமென்பவன் ஒப்பற்ற புதநிரநூட்டைச் சந்நமம் அரிசனமும் விழுதுகளும் பொடித்துக் கலந்த ஒளரிய நீரால் முருககாட்டி, தேவதாரு சந்நக கட்டை கீரகிற்கட்டை முதலியவற்றின் பொடியாற்புகையட்டி, பூலைப்பாலாட்டி வளர்க்க, விளங்குகின்ற தவத்தையுடைய கவிமுனிவன் பன்னிரண்டாந் தினத்தில கிருச்சம்தனெனவும் ஒருபெயரைக் கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன் எ - று (உ0)

கருப்ப நிலைக்கா றுமானடிற் கரிசின் முறையா உபநயனம்
விருப்பி வியற்றி டறையாதி விளங்கத் தெரிந்தான சவியென்பான்
கிருச்ச மதனு மொருமுறையிற் கேட்டு முழுதாந் தெரிந்துணர்து
வெருச்செய் ப்வத்தின் வேரறுக்கும் வெற்றிப்படைபோ லாவினான்.

(இ - ன்) கவிமுனிவன் கிருச்சம்கன் ஐனிகத்தாரு ஆறும் வருடத்தில, குற நமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆரத்யோடுசெய்து, வேதமுதலியற்றை விளங்கும்படி யுணர்த்தினான். கிருச்சம்தனும் ஒரேசுரங்கேட்டு முடிந் திரிபு அபியாமையொழியு முற்றும் ஆராய்ந்தறிந்து அச்சத்தைச் செய்யும் ப்றவியின் வேலையறுக்கும்ஸ்யப் படைபோலாயினன் எ - று (உக)

ஒழுக்க முதலா கியநெய்யி னுறழா தொழுகக் சவிகிழ்து
வழுக்கி லாத கணுநுந்து வாவென மனுவை யுபகேசித்
தழுக்கி லாதா யிமமனுவை யனுட்டிப் போட்டு கணிகிழைவு
முழுக்க வருள்வா கணைசுரென மொழிந்தா னவனு டாதுவேற்றான்.

(இ - ன்) ஒழுக்கமுதலாகிய வழியிற் பிறழாந் தடக்க, கவிமுனிவன் கனிப் புற்ற, குற்றமில்லாத “சணுநுதுவா” என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, களங்க இல்லாதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டிப்புக கிரமத்துடன் கணிக்கக்கடவை (அத னுள்) கணைசுப்பெருமான உளவீர்ப்பம் முற்றுப்பெற அதுகிரகிப்பாரென்று கூறினான். கிருச்சம்தனும் அம்மந்திரத்தைப்பெற்றனன் எ - று. (உஉ)

நானூ நியதிச் கடன்முடித்து நாம வினைக றெந்தென்னை
நானூ மைங்கைக் கணேசர் திரு வடித்தா மரைக னுளத்திருத்தி
முழு மன்பி லவா மனுவை முறையி னனுட்டிப் பொடுங்கணித்துக்
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங் கெண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ன்.) நாடோறும் மிதங்கிருமத்தை முடித்து, அச்சத்தைத்தரும் வினை
களைப்பாழித்து என்னை உணுககிரகுகும் ஐந்து திருக்கரங்கோயுடைய கணேசப்பெரு
மான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவரு
டைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அதுடடிப்புடன கணித்து, உரவினரும் பின்
உணன்ற சொல்ல உலகமுழுவதும் நட்புகொள்ளுமபடி விளங்கும் காலத்தில. ௭ - று.
துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாவத துடுமென றிறங்கி யிளநாகு
வளளை குதுட்டிந் தடமுடித்த மகத் நாட்டிற் கோனெவாகருந்
தளளை யனைடான பெருங்கொடைடான றுள குர னெனுமெய்யரான
றொள்ளையகனற் றுள்ளகத்துத் தொடுத்த தருமச சிந்தனையான.

(இ - ன்.) சேற்கெண்டைகள் துள்ளி ஆராயத்திலே தாவவும், இளங்கன்று
கள் விநாந்திறங்கி வளளைக்கொடியைக் குதுட்டிகின்ற தடகுமுந்ந மகதநாட்ட ரசன்
ஏல்வோருக்கு நாயைப்போன்றவன், மிக்க நகைத்தன்மையுடையவன், தானுபனே
ன்னும் பெயருமடையவன், துன்பமகனற் மனதிலே பொருந்திய தருமசந்தனையைய
யுடையவன். ௭ - று (உச)

அன்ன மருட்டு ஏடைக்கறபி னுன்ற மனைவி யம்பிகையும
பொனளை வெள்ளி தனைமருட்டிம் புத்தியமைந்த வமைச்சாகருந்
தன்ன துடனு முயிருமெனத் தக்க மரபால் வழியொழுந்
வின்ன லறச்செக கோலோசசி பிருந்து மகிழுவ காலத்தில.

(இ - ன்.) அனைத்தை மயங்கச்செய்யும் நடைமையும கற்பின் மேம்பாட
டையுமுடைய மனைவியாகிய அம்பிகையென்பவளும், பொனளையும் வெள்ளியையு
மயக்கிய மனமகந்த மந்திரிகளும், தன்னுடைய உடலும் உயிருமென்று சொல்லத்
தக்க முறைப்படி நீதிவழியையொழுகவும் துன்பமகலவும் செங்கோல செலுத்திக்
கொண்ட களிப்புறநிருக்குமகாலத்தில. ௭ - று. (உரு)

பெற்ற குரவன் றனைக்குறித்துப் பிதிராக கூட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்த வசிடடனையு முழுக்கத் தவவாத திரிதனையு
மற்று முயாந்த முனிவரையும் வருவித் தானமற் றவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருசசமதன கலந்து கலைப்போ ராற்றினான்.

(இ - ன்.) பெற்றதற்குத் நீதித்தமாகப் பிதிராக்கு உண்பிசுத்தினம் [சிராத
தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணர்த வசிடடமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தை
யுடைய அத்திரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயாந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்
தன்ன. அவர்களுடன் (துலகனைக்) கற்றுமேம்பாடுற கிருசசமதமுனிவன் அளவளா
விச்சாததிரப்போ செய்தன்ன ௭ - று (உரு)

வாழி நேற்ற வத்திரி யங் றாதின வெல்ல மாட்டாறு
சாது லனைய கொடுங் கோபத் தழல்கொப் பரிணிக் வெதிரீநோக்கிப்

கிருச்சமதருபதேசமபெற்றபடமை.

பேதை நினது பிறப்பினையும் பெருமை யனைத்துஞ் சுடுகெடீ
யோது முனிவன் மகனல்லே யுருகு மாறுகன மகனென்றான்.

(இ - ள்) சாஸ்திரவாதத்தாலெதிர்த்த அத்திரிமுனிவர் அவ்வாறிலேவெல்லாம் வல்லபமில்லாமல், இறப்பினையேகொண்ட கொடிய கோபக்கினியானது கொடபுணிக் கெதிரேபாத்தது, அறிவிலலாதவனே! உன பிறவியையும் உன பிரபாவத்தையுஞ் சுடுகெடீ, நீ சொல்லிய உலிமுனிவா புதலவனல்லே. உருகுமாவதென்னென மன்னலுன மகனெனறுகறினா. எ - று. (உஎ)

இருதச சபையி னுடங்கிருத்த லேலா தெனக ளோடுபாபச சிறதைக் கினிய பூசையுஞ் செய்யக கூடா தெழுந்தொல்லைய நதப புடையே குதியென்றே யழன்றத திரிகை மறித்தாராபச சந்தப பொடியி னொளிர்மேனித தவஞ்சால கிருச்சமதனவெருகுடு.

(இ - ள்) நீ இருதச சபையினடுவிலிருத்தல கூடாது, எங்குளோடு சமான மாற மனத்திற்கினிய பூசையையுஞ் செய்யக்கூடாது வினாவில் அந்நீப்புகத்திற செவலகேடையென்று கோபித்தது, அத்திரிமுனிவன கையை மறித்த சசொல்ல, சந்தனபொடியுற பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமசமுனி வன கோபித்தது எ - று. (உஅ)

விழிகள் சிவப்ப விதழதுபப விளவகு ிருவ துத்தேற வழிவு மருவிற் றெய்சசிலாக கஞ்சி யகல முன்றுலகும பொழிகட டமுலா லவிப்பானபோது பொங்கி பெழுந்த சபைகன்னிற் குழிய வசிடடன முதலான குழுவி னோமு னிதுசொன்னு.

(இ - ள்) கண்கள் சிவகவும், உதடு (படபடெனத்) டுடங்கவும் பிரகாசிக கின்ற புருவமானது நெற்றியிலேறவும், அறிவுகாலஞ் சமயவித்ததென்று அங்குள்ள சிவா பநதோடவும், திரிலோகங்கலையும் சிறதுகின்ற கண்ணினெருப்பால அழிக கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்த சபையிறகடியுள்ள வசிடடமுத லிய முனிவாகூட்டத்தின முன்னின்று இக்கணச் சொல்கின்றான் எ - று (உக)

அரசன் மகனயா னல்லீயி பமமா னத்தா லவமதித்தோ பாவு தவததுக் கவிபென்பான் பால னுனேன யானகால விரவியிருந்த துமமையெலாம் விழித்துப் பாய்கு முனமவிகதுச சுராகள் வியப்பப் புகழ்நடுவே னென்று துணுகுகென றேகினுன.

(இ - ள்) யான (உருக்குமாறுகத்) அரசன் புத்திரஸலேன, நீங்கள் அவ மாணத்தால் (எனின்) அவமதித்துரைத்தீர்கள துதிக்கத்தக்க தவதையுடைய கவி முனிவனென்பவனுக்குப் புத்திரனாய் பிறந்தேன் ய-ன பிறகாலத்தில், கூடியிருந்த உங்கனையெல்லாம் கண்கிறந்து பாங்குமுன்னரே யழித்தத தேவாக்களிக்கக் கீர்த்தியை நிலைநிறுத்தவேனென்று வினாகது சென்றனன் எ - று (க0)

மிருகந் கோபந தணியாமை வேகத் தொடுமபோ யினறூர் முருகநாய் மிருக தூரத்தாயென முன்னே வாவென பிதாயாரே நிகழ்ந்த துள்ள படியிலகே நிகழ்த்து வாயென னுனமுருகதை தெளிந்து தென்க நெடுமுகி பிகழ்ந்த படியே யுரைசெய்தான்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த தோட்டமடங்காமல் வினாவோடிசென்று, தன்னைப்பெற்ற தாயை (நெடுக்கி) முருந்தாய்! மிகக்ஷமமுடையவனே! என்முன்னே வருக. எனக்குத் தந்தையாவன்? நடந்ததை உளப்படியே கூறுவாயாகவென்றனை. முருந்தை (அதனைக்கேட்டு) மனதனர்த்து நடுகெடுக்கி நடந்த விருந்தாததத்தையே (உண்மையாகச்) சொல்லினன். எ - று.

தூரத்தை - காமமேலீட்டாற் பலரையும் புணர்பவன்.

(கூ)

வேறு.

மிருக வேடஸுடையின மேலிய வருக்குமான கதனீர்
பருக வந்தனன் படியிலர வழகுசுண்டவனுசு
குருகியுனறனை யுயிர்த்தனே னுணகணாக காராவம்
பெருகி னிசசையா ரொழுதுநால் பேசிய முறையால்.

(இ - ள்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருகுமான்க்கராசன் (இவ்வாச்சிரமத்திதகு) நீர்பருகுமபடி வந்தனை (அவனுடைய) ஒப்பிலாத தேகப்பொலிவையுடைய து மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதார்களுக்கு ஆசையதிகரித்தால் மனஞ்செனாவழி நடக்க நீதிதூதர்களிற சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூடி) உன்னைப் பெற்றேன் எ - று

(கூஉ)

விருப்பின மைந்தனே யுள்ளவா றிதுவென விளம்ப
நெருப்பின மேலொரு நெருப்பினை நெடிதுபெய தாங்குப்
பொருப்பு நோதவன புகைந்துபுள றினதுக ராத
வருப்ப மாரவனத திலநதையா குகவெனச சபித்தான.

(இ - ள்) ஆசையையுடைய மகனே! உள்ளவகையிடுவென்று (முருந்தை) கூறவும், நெருப்பினமேலே வேறொரு நெருப்பை மிகுதியாகப் பெய்தாறயோல, மலைபோன்ற (பெரு) தவதையையுடைய கிருச்சமதமுனிவன கோபித்து, பறவைக் கூட்டங்களுண்ணாத துன்பமையத வனத்தில் இவரையொருக்கென்று சாப்பிட்டனன். எ - று

(கூக)

ஒடுக்கி நின்றதா யொருமக னுரைக்கமை கேட்டு
நெடுவகு ணத்தவ தாயென நினைந்திலே யெனனை
நடுங்கச் செய்தனை யாதலி னீயுமுண ணடுவகக
கொடுவகு ணசசிறுந கூடுக நினகடுகனச சபித்தாள்.

(இ - ள்) அடங்குகின்ற முருந்தையெனந் தாயானவன் ஒப்பற்ற தன்மைத்தன். நிய சாப்பொழியக்கேட்டு, மிகக் நற்குணமுடையவனே! என்னைத் தாயென்று கருதினயிலே நடுங்கமடையச் செய்தனை யானபடியால், நீயும் உன்னை நடுங்கப்படி, உனக்குக் கொடுமைபாபிய குணத்தையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருகவென்று பிரதிசாபந தந்தனன். எ - று

(கூச)

சுலகதை வந்தொளிர் முலையவன் கடுகுசா பூத்தா
லிலகதை வந்தொழு வனத்திழீட யிலந்தையா யிருந்தான்
வலகதை வந்ததேதான் மன்னவன் மகன்முடியைக் குறித்து
நலந்தை வந்தமாதலனுள் நாணியங் கிருந்தான்.

(இ - ள்) ஆபரணமணியப்பெற்றுப் பிரகாசித்திற் குசங்கையுடைய முகுந்தையென்பவள் தன்னையணுகிய சாபத்தால், இலந்தைகள் முனித்தலையுடைய இலந்தைமரமாயிருந்தனன். வெத்திப்பொருதிய தோள்கள் பொருந்திய உருத்தமாத கதனுடைய புதல்வனுண்மையைக் கருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச் செய்த கிருச்சமதமுனிவன் மனதில் வெட்கவகொண்டு அவ்விடத்திலிருந்தனன். எ - று. (௧௫)

அழிந்த மானத்தின் வாழ்தலி னுக்கையை யொறுத்துக்
கழிந்து போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில்
வழிந்த மாமத முகதவ னருளினவா னவகருப
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தன மகனெனக் கேட்டான்.

(இ - ள்) அழிந்த மானத்துடன் வாழ்வதைக்காட்டிலும் உடலாவெறுத்து இறந்துபோவதே உதமமென நினைக்குகாலையில், மதமொழுமு மயானமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால், தேவர்களுக்கூசு சொரிந்த தேனமாரி போல, இவ்விரன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டனன். எ - று. (௧௬)

சிறிது சிந்தையைத் தேற்றின னவமதி செய்த
வுறுவ ராதி யோ ரனைவரு முற்றடி வணங்க
மறுவி னலவரம பெறுகுது பெனமதித் தற்கு
குறுவ னத்தினை விடுதகொரு கொடுவன மடுததான

(இ - ள்) மனைதச சிறிதுதேசசெய்து அவமதித்த முனிவா முதலான வர்களெல்லாரும் பொருந்திப் பாதங்கொப்ப பணியும்படி, குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை யடைவோமென்று யோசித்து, அந்தச் சிவனத்தைவிடப் வேறொரு பெரிய வனத்தை யடைந்தனன் (கிருச்சமதமுனிவன்) எ - று

கொடுவனமெனறதால் புவி சிங்க முதலிய துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பெருவனமெனவுகோள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம்.

(௧௭)

இதுமு குந்தையின் சரிதமென் றிதமுருக கவிழ்கு
பதம் மெனமலாச சேகனையான பகர்தனன் செய்ய
மதம் லாததிரு மாரபினின் நகரமிணை போரது
முதுத வம்புரி வியாதனு முனிவரன் மகிழ்.

(இ - ள்) இதுவே முகுந்தையென்பாளுடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய தேனொழுஞ் தாமரைமலரில் சிசுகுரு திருமகனை மாரபினின்று விலகிப் பூமியில் வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனென்னும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழும்படி, இத்திங்கள் கட்டவிழ்ந்த மெல்லிய தாமரைமலாச சேகனையையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். எ - று. (௧௮)

எந்தை யைக்காஹ் கினியமந் திரவுப தேசந
தந்தை தந்திட முகுந்தைதன் புகனபெற்ற துணாததா
மந்த மெய்த்தவன் வரம்பெற லறிகெனப் பிருகு
சுந்த ரம்பெறு சோமகாந் தனுக்குரை தொகுப்பான்.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு இணிகாகிய மந்திரோபதேசத்தை முருந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவன தந்தையாகிய கவிமுனிவனாற் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம் அந்த உண்மைதவதையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் வரம்பெற்றதையும் அறிவாயாகவேன்ற பிருகுமுனிவா அமுகுபெற்று வினவகுஞ் சோமகாந்தராசனுக்கு உணர்செய்வாரா எ-று

கிருச்சமதருபதேசமபெற்றபடலம் முற்றிற்று

ஆதத் திருவிருந்தம் - கங்குந்

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்து நொடியும் குமுன முண்டாக கியவெஃ பெருமானிறைநூல், பலவுங் தெளிகின நகிருச்சமகன டடருற நவனுற நவரத் தினைபு, மிலகும் படிசொல லுக்கவென நுதவ வெழிலா நுமவியா தனவின வலும, மலாமெல லணியான மகிழ்சூர தவனமுன் வரம்பெற்றதுமோ தவலித தனனே

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாற்றாறயும் கொடிசுருமுண்ணப் படைத்த எம்பெருமானுளுளிய தலையையான பலதுலகையுங் குள்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன் (தவவனு)சென்று, அவன் பெற்ற வரையையுமவிளங்கு படி சொல்லவேண்டுமென்று, தவதின் அமுகுவின்றும் வியாசமுனிவா வினவவு, அமமெலவிய தாமமாமலசனையையுடைய சதுமுகுகளியிருந்து, அவன் வரம்பெற்றதையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று

(க)

பழிமல கியகா னமொழி, தபலே பங்கா னமநித தகிருச்சமதன், வழிதண மதுமல் லிகைமுல் லோரின் டயிலே நொடியுமா தன்பந தரிமெ, பொழிலும் புதுமா மலரோ டைகளுமா பொங்கும் புனலவா வியுமவேள் விமறை, மொழியும் படிசெய யுமுனிக கணமு முடிவா னவாவாழக கையுநோக்கினனே.

(இ - ள்.) பழிமிகுந்த வனத்தை விடுத்து, சமீபத்திலே பொருந்திய (பெரு) வனத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவன், குளிராத தேனசொரியும் மலலிகையும் முல்லையும் இன்மைதவகிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருந்தநிப பந்தரிடப்பொழிலும், அனறவரத் பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீளையுடைய தடாகங்களும், யாகங்களே வேதங்கூறிய வகையாகசெய்யும் முனிவாக்கட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவா களுடைய இருக்கையுங் கண்டனன் எ - று.

(உ)

அங்குந் தமாமா தவாதமமையதே தவாதா டொழுவாங் கவாநல் வாவேற், நிகருற நிருவென னமகிழ்ந் துதின மெழிலார புயியின் வலமா னபதந், தங்கும் பெருமெல விரனுள் நியொரு தந்தப் பெருமா னுருவங் கருதி, முங்கும் பொலியைந் துமடக கிமனு மொழிகள் நனன்முற நுதவத் திடுமெ.

(இ - ள்) அகவிடத்தே பொருத்தியமர்ந்த பெருந்தகினை வந்த அவர்ச் சந்தையகநிற் பணிம், அகவிடமுது அவர்கள் நல்குவாகக்கொண்டெனவென, தனது பொருத்தியிருக்கென்று கூறக்களித்த, காடோறும் வலப்பாத்தத்தின்பொருத்தியாகவியு, பொருவிரைப்பூயியினின்றி, ஏகத்தாரகிய கணைசம்பெருமானுடைய திருநடுவத்த மனதில் தியானித்து, துன்புசெய்யும் ஐம்பொருளையுமடக்கி முதிர்ந்த தவத்துடன் மந்திரத்தைக் கணிக்கின்றனன். ஏ - று. (க)

ஓர யிரதே வர்களுண் இதமக் கொருகால் விழிவிட் டவனிக் ளுண்மை, யிர யிரமோ மெமயா யிரமாண டெங்குந தவவக கியெழுந துசுடத, தாரார முலைவா னாமங கையருந தனிவா னவருந தருவோ வெருந நீரார் குளிராகக் கைநெடும பொழிநு நிலவக் தவமாத றியிருந தளவில்.

(இ - ள்) ஆயிரத்தேவருடங்களுக் கொருமுறை கண்ணிமைதது, அக்கிருச்சு, 0 தமுளியவ்வு இவ்வகையாகப் பதினையாயிர வருடங்கன் எவவிடத்திலுந தவாகினிர், ஶானது எழுநது, மாலைபொருதிய குசங்கையுடைய தேவலோகத்தளள, அரம்பாஸ் திரீகனும் ஒப்பற்ற தேவாகனும் அசுராகனும் யாவரும் கீர்பொருதிய குளிரசுவாய்ந்த கங்கையும், பெரிய (கற்பகசு) சோலையும் வினங்கிச் சடுமபடி, தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில். ஏ - று

விழிவிடுதலென்பது கண்ணிவிட்டு இமை விடுகல.

(ச)

மனவாக குறுகா யமுமெட டரிய வளாபே ரொளியாயப் பரிபுரணமா, யினமா மலர்தூ வியிறைஞ சியென தியானென னுமகந தையிரிசு தெனதுந, தனதே யெனுமெய யடியா வரே தாமா கியிருந தவிரா பகனார், நனவே யவனுக் குவரம புரிய நடுபெ ரருளா லெதிரகண் ணினரே.

(இ - ள்) மனமும் வாக்கும் பொருந்தியகாரும் மெட்டுதற்கரிய வளாகின்ற பெரொளிப் பிழிப்பாய், எங்கும் நிறையாய், கூட்டமாகிய சிறந்த மலர்களா னருசசித்துப் பணிந்து, எனது யானென னும் அகநதைடையொழித்து, (பரிபுரணவிடாபகத்தால்) என்னுடையதுந் தன்னுடையதே யென்றும் உண்மையடியவாகளே தாமாகி விளங்கும் விராயகப்பெருமான, அக்கிருச்சுமதமுனிவருக்கு நனவிலேயே வரமளித்தருள்களிக்கத்தக்க பேரருளோடு எதிரே பொருந்தினா ஏ - று. (இ)

காலைக் கதிரோகா டியுதித் தணைய கதிரசெய திருமே னியுமவா ரிசமென், மாலைக் குவனப் பமாமா புமவினா மலிகுக் குமமா திமட்டித் துமிரு, சிலப் பனிநீ ரினனாத தருந தோவப் பியதோ னொருபுத் துமிரு, புதுந் ரெளிசித் தியுமபுத் தியுமவெண பாலொத் தடுசிக கருவா கணமும்.

(இ - ள்) காலையிலுதயஞ்செய்யுஞ் சூரியர்கள் ஒருகோடிய ருதயமாணப் போல ஒளிவிகத் திருமேனியும், தாமனாயாகிய மெல்லிய மலாமலைக்கு அழகுபொருத்திய திருமார்பும், வாசிக்கக் குஞ்சுமபநீருதலியன சேர்த்துமிக்கபுனிதமாகிய பனிநீரினனாத வாகத்தங்கிய தேயவிலைப்பூசிய ஒருபுத் திருத்தோள்களும், இருபக்கங்களிலும் பொருத்திய பிரகாசிக்கின்ற சித்திதேவியாரும் புத்திதேவியாரும், வெள்ளிக் காலையிலுதித்த கல்லிங்கவாகனமும். ஏ - று. (க)

அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டால் அது மனப்பான்மைக்கு ஏற்றதாக இருக்காது. இவ்வாறு திட்டமிட்டுக் கொள்ளும் போது திருமேனியோடான கருவியை மீட்டிவிட்டுத் திரும்பும் முறையைப் பின்பற்றி மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

(இ - எ) அச்சுறுத்தும் திருச்செவியும், (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதத்தைச் சொரியும் திருமுகமும், அழகுபொருந்திய திருவேகத்தமும் வன்னம்படி பூமியும் திசையெல்லாம் சிமிர்ந்து பிரகாசித்து விளங்கும் திருமேனியின் காந்தியில் நட்சத்திரம் சந்திரன் ஓவற்றின பிரகாசமானது சூரிய வொளியால் நகிந்தாற்போல, விளங்கும் திருச்சமதமுளியை அழியாத தன்னுடைய நல்ல காந்தியானது நகிக்கும்படி, எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமானைக் கண்கள விழித்தபு பொருந்தப்பார்த்தனன். எ - று.

(எ)

ஒளியா லிறைவன றிருமே னியெழில் யாதாந தெரியா விழிகு சவுனத், தெளியா திதுவென னெனமம மாதொடு தியானித் தவனத் துவிநர யகனா, யளியோ டெதிரநோக கியோலிக கனமிங கணுமுற நதுதிர் த ததுசெய தவமு, பெளரியென வயினமுற நகிருக கருணை யிரைவித் தருமெம பெருமா னெனலும.

(இ - எ.) பிரகாசத்தினால், இறைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியின் அழகுமுழுவதும் தெரியாமல் கண்கள் கூசவும், மனதெளியாமல், இவ்வுதென்னென்று மனமயக்கங்கொண்டு, தியானஞ்செய்த உளநத்கிலே விராயக்ககடவுளை அன்புடனெதிரே தெரிசித்த, ஓரிடையூற இப்பொழுது சம்பவித்தது. அச்சுனை யொழித்து, அடியேனசெய்த தவமு என்னிடம் முறறுமபயன்பெறப் பெருங்கருணையைக் கிருபைசெய்தருள எம்பெருமானே! என்று கிருச்சமதன் யாசிக்கும்படி. எ - று.

வெளிக்கனா வினைசிற தவெழுந தபிரான மிருபே ரருள்கார னுமெய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிக்கத தளாவுற நகிருச சமத னைபோ'டுமெழுந துபணித் துமறைச, கொளியருந திருபே னியெனசனா னெனதிரே யொளிர்வித் தனமென ற எநெரு ருருகித், துளிக்கும விழிநீர களபார துலித் துகண்மாத் றிடநினை விதுடெரல் லாவனா

(இ - எ) பகிர்முக்கிலே தீவிரசம்பந்த மகலவெழுந்தருளிய கணேசப் பெருமான மிகப்பெருங்கருணை மிகுந்து, உன்னமமாகிய ருணநேதிரர்கொடுத்தருள, மனத்தளாசியடைந்த கிருச்சமதமுளியை அச்சுயுடனே யெழுந்துவணங்கி, தேவர்களுக்கு காணமுடியாத திருமேனியை என்கண்ணுககெதிரே விளங்கச்செய்தனரென்று, மனங்கொள்தருகி, தளிக்வினற கண்ணீர்த்துளிகள் பரவிப்பூமியிலுள்ள துகிலை யகற்ற, (எ.சிர்) கின்று இதனைச் சொல்கின்றனன். எ - று.

உணர்ச்சுணை ற்றிகெக முடியாது வருந்திய கிருச்சமதன் கணேசப்பெருமானைக் கொஞ்சப்பட்ட ருணக்கண்ணால் அவர் திருமேனியைத் தரிசித்து உணர்ச்சுணை து துதிப்பாறாநிலைப்பது கருத்து.

(க)

சே. று

நித்தியமாய் நின்மலமாய் நிர்க்குணமாய் நீடொளியாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவத்தாக கப்பாஸா யப்பாஸு.

மத்தியத்தான் வரும்பொருளே தீயடியேன

சித்த முவப்பத திருக்காட்டி தக்கனையே

(இ - ள்) சித்தியமகியும், நின்மலமாகியும், நீர்க்குணனாகியும், தித்தெவனாகியும், சத்துவமாகியும், சத்துவத்துக்கப்பரலாகியும், அத்தகப்பரனும் அத்தகப்பரனையெய்யொருளே! தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்களிரும்படி திருக்காட்டி கொடுத்தருளினீரே! ஏ - று.

சித்தியம் - எககாலமுமுனைமை நின்மலம் - மலரங்கிதம் நாகுணம் - குணரகிதம் (கச)

சுண்ணா மதியர கபங்குரு சடாதாரி

புண்ணா ரமுதே யுலவாச சுகக்கடலே

விண்ணோ ரவியாத விகதசா யேடியேன

கண்ணாசக காணுமா காட்சி கொடுக்கையே

(இ - ள்) குளிரச்சிபொருநகிய சுகிரன பிரகாசிகுரு சடைமைத் தரித்தவனே! உண்ணத்தக்க அருமையாகிய அமுதமே! அழியாத ஸுகிய! அகராபமே! தேவான்கு கண்டறியாத ஞானசொருப்யே! தேவரீர் அடியேன தரிசிகும் வணக்க யக்க காட்சிகொடுத்தீரே! ஏ - று

ஜடாதாரி என்றது வடமொழ்டபிரயோகம்.

காணுமாறு என்றது காணுமா வெனத்தொக்கது (கச)

ஆகநாமே யாரசி யளிபா தவிககெவையும

போககாமே போசகிமலம் பொன்னுவித்த பொன்னுண

தாக்காது வின்ற தனிமுகலே நீயடியேன

வாககாரக கூறுமா வரகெநிரே நின்றனையே.

(இ - ள்) படையாமலே பட்டத்து, காவாமலேநாத்து, எ னறையும் அழியாமலே யழித்த, மலசம்பந்தத்தைப் போக்கடித்தது, ஒன்றும் தொடரப்படாமல [அதிப்பாட்டு] நின்ற ரூபபற்றமுதலவனே! தேவரீர் அடியேன வாயாக்கூறும்வனையாகவெழுந்தருளி எந்நிரே நின்றருளினீரே ஏ - று

“ஆககாமேயாகி யளியாதளித்தெவையும் போகாமே போகவி” என்றது, சிந்தனை மாத்நிரையானே சிருட்டித் திதி சவகாரவகாச செய்ப முனம் கூறியதாம் (1)

என்று கிருச்சமக னே தகெடுப்பத தேனெழருய

கொன்றை யலங்குற குழுகன் முடிதுளகி

யொன்று கவததுக குவந்தோ மினிவரக

ணன்று கிளத்தி நனிதருது மென்றனனா

(இ - ள்) என்னவனையாகக் கிருச்சமதமுனிவன தே ததிரஞ்செய்ய, தேனெழுந்த கொன்றைமலா மாலையணிந்த விநாயகக்கடவுள் சிரமசைத்து, பொருநகிய உன் தவத்திரு மணங்கனித்தோம் இனி (வேண்டிய) வரங்களைச் சொல்லக் மிகுதியாகக் கொடுப்போமென்றனா ஏ - று (கச)

கிங்க முதுகிற சிறகத மகளிரொரடி

மங்க னெழுந்த வமல னாருளேகாப

பொங்கு முழுவதும் புணரிப் புணையானுள்
செங்கை குவித்துத் திருந்தவிது கூறுவான்.

(இ - ள்.) சிங்கத்தின் முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னுள்) தேவி
காருடன் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிய மலரதெராகிய விதாயககடவுளுடையதிருவரு
ளின றிறத்தைக்கேட்டு, அநிசரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்ப
காண திருச்சமண செவ்வியகையைக்கடப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொல்லானாய்
னான். எ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடர்தல் உழுவலன்பு என்பன வாதியிற்காண்க

தேனா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிற்குநாகால வினையெச்சம். (சுசு)

காண்டல் கருத லுனாயிவற்றாற காணையைக்
காண்டல் கருத லுனாயானாக கண்டிடறகு
வேண்டும பொருளினனு முண்டே விமலாரீ
வேண்டுகே னுமமருநோத தளளாது வேண்டும்கன்.

(இ - ள்.) தரிசித்தல சிந்தித்தல கூறுதலெனனு மிவற்றாற தரிசிக்கடியுத
தேவரீனாத தரிசித்தலானும் சிந்தித்தலானும் துதித்தலானுந் தரிசித்த அடியேனாகு
விருமபும பொருள் பின்னுமொன்றுளதோ 'ந்'னமல சொற்பியே! தேவரீனாவேன
கிகேன தேவரீ திருவருநாத தவனாமல வேண்டுகேன எ - று

வேண்டும்கேன இங்லகு சாரியை வேண்டும்கேனென்பது பொருள் (சுரு)
எண்பதது நான்குநூ றுயிரமா வியல்பிறப்பிற
பண்புற மாலிட மாம பவமரிது மாண்டதது
மெண்பெற்ற நால்வருணத் தியைநதிலே தரிதவற்று
ணன்புற வந்தவராய நண்ணுவது மரிதாமால்

(இ - ள்.) எண்பததுநான்கு லட்சமாக வியல்கின்ற பிறவியில் அழகுபொருந்
திய மாணுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது மாணுடப்பிறவியிலும், எண்ணுதல்
பெற்ற (பிராமணுதி உத்தம) நான்குலத்திற பொருநதுத வரிது. அவற்றுள்ளும் யாவ
ரும் நண்புகொண்ட வேதியராகப் பிறப்பதும் அரிதாகும் எ - று.

எண்பததுநான்கு நூறுயிரம் பிறப்பு என்றதை,

“ஊராவ பதினொவ்ரு மொன்பது மாணுடம்
நீர்ப்பறவை நாதகாலோ பப்பத்து—சீரிய
பந்தமான தேவா பதினான கயன்படைத்த
அததயிலதே தாவரநா லோது” —எண்பதனுணதிக

என்பெற்ற நால்வருணமெனறது, அதுலோம பிரதிலோம அந்தரான விராத்
தியரெனனு மித்திறத்தோனா விலங்கி உயாகுடியாகிய பிராமண கூத்திரிய வைசிய
குத்திர வருணங்களை யுணராதியதென்க (சுக)

அநதணரு ளயிவுடைய ராதலரி தயிலருளுஞ்
சிகதைமகி முனுட்டானஞ் செய்குநரா குவதரிது
சிகதைமகி முனுட்டானஞ் செய்பவருட் டிரிஷித்தமாம்
பந்தமறச சிவஞானப் பற்றுடைய ரரியர்களை,

(இ - ன்.) வேதியர்களிலும் அறிவுடைவவராதல் அருமை அறிவுடையவர் களிலும் மனமெழுந்தக்க அதுட்டானஞ் செய்பவராதலுமை மனமெழுந்தக்க அது - டானஞ்செய்பவருள்ளும் மூலவகைதாகிய பந்தக்களறும்படி சிவஞானப் பந்தைடய வர்கள் அரியவர்கள். எ - று. (கல)

அததகைய சிவஞான மடிகழரு வடியினுறும்
பத்தியின வதையன்றிப் பயில்வேள்வி தலநதான
மததிறதது முயற்சியினு மெயதுவதில லாமையினுல்
செதகநின மலாப்பதததில விடாத வனபருளக.

(இ - ன்.) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானத்தைதேவரீர் திருவடியிற் பொழுத் தும் பத்தியின லடைவதல்லாமல், செட்கின்ற யாகம-தலம் - தானம் எவ்வகையுடைய சி 'முதலியவற்றினும் அடைவதில்லாததனால், ஞானசொருப்யே' தேவரீருடைய தாம் நாமலாபோன்ற திருவடியில் அழியாத அனபீனை அடியெனுக்கு அருளபரிபவேண்டி மெ. எ - று.

திருவடிப்பத்தியினுலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமுதலிய பலமுதற் சி யாணம் அலெதையதாதெனபா "சிவஞானம் * * * எததிறத்த முடயறசியினு மெய்துவ திலாமையிலை' என்றா (கஅ)

எமபெருமா னிததலதகி லெழுந்தருளி யெருஞானறு
முமபாமுத லீனலோகது முலாபவரம் வழங்கிகே
நமபியபுட் பகவனமும புடபாமா நகருமென
விமபரினிவ வனதகனக்கு மிதநகாகும பெயருறுக

(இ - ன்.) எமபெருமானே! தேவரீர் எககாலமும் இடவிடத்திலெழுந்தருளி யிருந்து தேவாமுதலிய வெல்லோருக்குவ களிப்பெய்த (வேண்டிய) வரங்களை (வேண்டியவகையே) கொடுத்தருள புரிசு மேனமைதநக்ய புடபகவனமும சிநக பபக நகருமென்று இவ்வுலகததில இவ்வனத்திற்கும் இந்நகரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெய ருண்டாகு எ - று. (கக)

தேவாமுனி வராகுர சிதகாகுளசாத திபாமுதலா
யாவாகளு மெனவழியி னெனதீனை கடவாமை
மேவுவதும் வேனாடுமென விசை திரபபப பொன்னாழி
பூவலங்கன மணிமாபிற புணையினமற லிதுபுகழ்ம

(இ - ன்.) தேவாகள முனிவாகுர அகராகள சித்தான சாதநியாகளமுதலிய வெவாகளும், எனவழியில் எனகட்டினையக கடவாமற்பொருநகவதய வேண்டுகெ ன்று விருமய யாசிக்க, பொற்கொன்றைமலனாமாலையாகவண்ணித அழகிய மார்பையு டைய புண்ணிய சொருபியாகிய கணேசபபெருமான இடவிதஞ்சொல்லினைனா எ - று.

ஞாழல் - குககுமமலாகுக்கு கொன்றை மலாகும பெயராயிருப்பினும் பொன்னாழிலென்றதனால், பொற்கொன்றை யென்றும் இது சரக்கொன்றை (உ0)

* இக்கிரே தாயுகத்தி னிநககீழ்ம புடபகமா
மிக்ககிரே தாயுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமா
தொக்கதுவா பரயுகத்திற் றுரிசகறும் பானகமாம
பக்கவெழிந் கலியுகத்திற் பத்திரக மாருமால்.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்த ககரமானது புட்பகரமாம். மேம் பட்டகிரேதாயுகத்தில் விஷ்ணுநின்ற மணிபூரககரமாம். நெருங்கியதுவாயுகத்தில் சூற்றமொழிக்கும் பாணககரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரககர மாம். எ - று. (உச)

கற்றவநீ விழைநதவெலா நலகினமுன் பாற்சிறுவ
னறதமிலா மிகுவலியோ டாடுருவா ளியினனயி
மறநையரா லழியாத வரத்தினனாய நமகடியன
புறநவனா பெருவனாறு மோங்குநம தினனருளால்.

(இ - ள்.) நலவததைதயுடைய கிருசசமதமுனிவனே! நீ விரும்பியகறறை யெல்லாம் கொடுத்தோர் உன்னிடத்திலேஓடுகிறவன அறதமிலாதபெருவலியுடன், சிவபெருமானுடைய ஓடுபாணதாலல்லவாமற் பிரராவு நெருங்காத உருமுடையவனாய், நமமுடைய பெருவடிப பகதியுடையவனாய், நமது மிக்க இனிய திருவருளால் ஓபபற வனாகப்பிறப்பான எ - று

அறதம் - தனபம் - அறதரிவாவலி பெண்பதற்கு மிக்க வலியெனது. (உஉ)

கேடறு

பெருநதிறன மகனா மாதப பெலியினு தினகருந கொத்தி
திருநதமு வுலகக் கண்டாந் திருநத முனிய நமமைப
பொருநதுகா ரியங்க டமமின மு மற ினைந்து பூரி
வருநதுத வினயி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவை மாத்தோ.

(இ - ள்.) மிக்க வலியுடையத அநதப்பெலியென்றும் உண்மையைக் காட்டிலும் உனக்குக் கோத்தியானது திருநதமுத திரிலை கருளின முண்டாகும் சிறப்பமைந்த கிருசசமதமுனிவனே! பெருநதய காரியங்கள் வெல்லாம் நமமை முகூலிலே தீபா னிததுப பூசையுடிக் கருநதயி லாமல விரும்பியவாகுண்டெல்லாமபெறுவாய் எ - று

காரியாரம்பத்திலேயே கணபதி பூசையெவ்வா நீயிசுகின்மனாக அதனை முடித்துப் பலனுறவராகலின் “நமமைப் பொருநது காரியங்கடமமின முகதற நீனை நகுபூரி - வருநததலின்ன தீகடவரமெலாம் பெறவை” என்றா (உக)

நீனைதெகமைப பூசையாவா நிசபுதநினு மவாககுப் பொல்லா
வினைத்தொடா பனைந்து நீங்கி விழுந்தப நீனைநத நனமை
யனைதனதயு மெளிதின வல்லே யடைருவ தொமைத்தொழாரே
வெனைத்தான விடரும் பொல்லா வினைகளு மெயது வாரே.

(இ - ள்.) கிரந்த தவததையுடையவனே! எம்மை எவர்கள் கருகிப் பூசை செய்காலும், அவர்கள் தங்கடருளும் பொல்லாவினைத் தொடக்குமுழுவதையுமொழி கது நீனைநத நனனம்முழுவதையும் இலேசாகவே வினாவிலடைவார்கள். எம்மைப் பணியார்களாகில, உள்ளனவாகிய வெல்லாத துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளை யுட அடைவார்கள் எ - று

வல்லே - வினாவகுறிக்கும் இடைச்சொல்.

(உச)

அருமறை யளந்துங் காணு வமலனா வரங்கு ணங்கி
யிருவினை மலங்கண் முன்று மிரித்தவ ருள்ளத கோயின

மருவுவான் மறைந்து போந்தா வரம்பெறு முன்ன இவ்வாறு
குருமணிக் கோயிலொன்று குயிறழியக் கோயிலுள்ளது.

(இ - ன்) அரியவேதங்கள் அளவிட்டுக் காணமுடியாத நின்மலராகிய கடினை
சப்பெருமான் (இவ்வகையாக) வரங்கன்கொடுத்து, இருவினையு மும்மலக்களையு
மொழித்த பரம பத்தாளுடைய இதபாலயத்தை யடையுமபடி அகத்தானமாயினர்.
வரங்களைப்பெற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அவகே ஓப்பற்ற நிரமமைந்த மணிகளாற்
செய்த கிருக்கோயிலொன்று செயலித்து, அதற்குகோயிலினுள்ளே எ - று (உரு)

வேறு

சரதமலி பத்தியிறை சாராதவருள ளகடையு
பரதமிசப புரிவாணப் பரானந்த பூரணனை
வரதகண பதியென்று வைத்தொருநீத தமுநதொடடு
விரதமொடப புனலாடடி மேதகப்பூ நெதருநதான்.

(இ - ன்) உண்மையில் பத்தியுடன் பொருத்தியவர்களுடைய மனமாகிய
சபையிலே, நடனத்தை மிருதியாகச் செய்வதும் பரானந்த பூரணனுமாகியகணேசப்
பெருமானை வரதகணபதி யென்று நிருநாமமிட்டுப் பரதனாசெய்து, (அங்கே) ஒரு
தீர்த்தமுமெடுத்து விரதத்தடன் அந்நா லட்டேகித்து மேம்பாடுறப் பூசைசெய்தரு
ந்தன்ன எ - று (உரு)

வேறு

கணேசா மேனியி லாட்டுமக காமரு நிரத்தங்
கணேச திர்த்தமென லொடுபெயா கலந்தகநகருங்
கணேசா பேரரு ளாறால நிருந்தநா ரணத்தாற்
கணேச மாநக டொனும்பெயா கதுவிய தம்பா

(இ - ன்) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாட்டிய அந்த அழகிய
தீர்த்தமானது கணேச தீர்த்தமென ஒருபெயரைபெற்றது. அந்த நகரமும் கணே
சாப்பெருமானுடைய பேரருளோடு கூடியிருந்த காரணத்தால், நிருந்த கணேச நகர
மென்னும் பெயரையடைந்தது எ - று.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்

(உரு)

சித்தி யாவையும் யாவாசகுரு செறித்தநீடு நிறத்தாற்
சித்தி மாநக டெனவைவுஞ் சிறந்தநகரநகரஞ்
சித்தா மாதவா தேவாகண முதலியோர் தமமுட
சித்தி மேவின ரளவிலா சிறந்தவந நகரில.

(இ - ன்) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் பித்தியாகக் கொடுக்கும்
ஆற்றலால், அந்நகரமானது சிறந்த சித்திநகரமென்று சிறப்புற்றது. சித்தாக்களபெருந்
தவளிகள் தேவாக்கள் முதலானவர்களில் அந்நகரத்திலே (தமதுஇஷ்ட) சித்திகளை
யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் எ - று.

(உரு)

கவியு யோத்தருள் காமரு கிருச்சம தனமுன்
புவிவியத்தகப புகாமுகக் களிறழிறை யருளா

[illegible]

போன்ற கையிற்கொண்டு பூசைசெய்து, அவ்வெம்பெருமானுடைய உண்மையாகிய அழகிய மந்திரத்தைபுக கணித்து, மனமடங்காத தவஞ்செய்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன், ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமாந்தனன் எ - று (௭)

நெடிது யோக முழுகதன்பி னிகரி நவததுக கிருச்சமதன்
கொடிது விழிததுப பாரததானக் கொடிய பாரவை தனிநின்றும்
படியும் விசமமும் பாதலமும் பறமப நடுங்குக கடைநாவி
னியடியும் வணங்க மிகவாரததிட டெழுந்தான வலியி நெருமைநதன்

(இ - ள்) ஒப்பல்லாத தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் நெடிதுயோக மிருந்து, கொங்கையோடு கணவிழித்தப பாரததனன் அந்தக்கொடிய பாரவைத் தனிநின்றும், பூமியும் ஆகாயமும் பாதலமும் மலையும் நடுங்குகையதவும், ஊழிகாலத்தின் இடையும் கீழ்ப்படவுப, மிகவும் ஆரப்பரித்த வலிமையோடு ஒரு புத்திரனெழுந்தனன் எ - று

யோகமுத்ததல - யோகிருத்தல

(௭)

செய்ய நிறமும் போழுகுந் சிவனா முடியுந் குண்டமெழும்
பெய்யுந் திணிந்தா ளங்கதமும பிறங்கு மனாஞாண முத்தபாவும்
பெய்ய கதிரி நெளரிமழங்க விளங்கு மொளியு முடையாணைப்
பொயி நவததுக கிருச்சமதன் பொறப் நோக்கி நடுங்கின

(இ - ள்) செவ்விய நிறமுட, மிகக் குழகும், துவள்கின்ற முடியும், குண்டலமும், வலியுத்தாள்களரி பூட்டிய அங்கதமும் விளங்குகின்ற அனாஞாண முத்தவிய பலவும், சூரியவொளியு மழுங்குமபடி விளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண்மையாகிய தவத்தையுடைய கிருச்சமதன் அழகுறப்பார்த்து அச்சுமெய்கினன் எ - று

அங்கதம் - தோளணி வெய்யகதிர் - சுடுகின்ற கிரணங்களை யுடையவன், சூரியன் பொய்இல - பொய்மையிலலாத, உண்மையாகிய வென்றம் (௭)

யாவ னிவனென நலமந்தித் திறைவ னாநால வருமைநத
வை நெனப்பின் நெளிந்தமுனி யாநி யெனப்ப பலிரொவொன
மேவு தவத்தித் தா யய்யாமை வியப்பிற் றேனை விழிபாரதக
வோவில பாரவை யிடையுதிந்தித் தனக்கு முகனா னெனப்பா

(இ - ள்) கிருச்சமதமுனிவன் இவன் யாவனெ றுதுவப்படைநத, பின்னா, இறைவராகிய விநாயகப்பெருமான திருவருளால்வா சுருங்கின்ற புத்தலஞாவனென்று தெளிவுற, நீ யாவன்! எனவினை, பவிசொலினென்ன பொருந்திய தவத்தை யுடைய எந்தையே! என்னையறியாமை ஆசரியமுடையதே. உன்கண்ணாற்பார்த்த கெடுதலிலலாத பாவவயினிடத்திறப் பந்தத்தன் உனக்கு மகனுனை எ - று (௮)

அன்னை நீயே பிதாநீயே யனைத்து நீயே பெனைச்சலநா
மன்ன வளாபபின் யானமுமமை வைய கொருங்கு திடப்படுபேன
பின்ன ரறிதி யெனவலியை யெனது பேசுப பெருமுனிவன்
நன்னு ணடுங்கி யதுமறைத்தது தனைபற கிதனைச் சாறுறுவான்.

(இ - ள்) தாயு நீயே, தந்தையுநீயே, யாவுநீயே, என்னைச் சிலதினங்கா பொருந்தவளாததால் யான் மூவகையுலகத்தையும் ஒருசேர என்காநீ மூடாருனை.

எவ்வலிமையைப் பின்பற்றியக்கடவாய் எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன் தன் மனநடுங்கியதை மறைத்து மகனாகிய பலிகுரு இந்நேச சொல்லுவான். எ - று.

உள் - மனம் இஃகிடவாருபெயர் (க)

ஆதி யந்த நடுவின் றி யகண்டா கார மாயொன்றா னு
சோதி யான விநாயகர்தந கொனமை மனுநா நெருஞ்ஞாறு
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுரைசெய்கென
நீதி லாது கணியுனகஞ்சு சித்தி யனைத்தும வருமென்று

(இ - ன) முதலும் இடையுங் கட்டையுமில்லாமல், அகண்டாகாரமாய ஒன்றாகிய சோதிசொருபரான விநாயகப்பெருமானுடைய பழைமையான மந்திரம் நான் எக காலமும் நீதியெடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பில்லாதது அதனை உனக்குக் கூறுவேனென்ற மில்லாமற் கணிப்பாயாக உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று எ - று.

தந்தை தானே மகனாகிச் சாரூ மென்னு முறையானு
மெந்தை பெருமா வருளசெய்த வியலபி னுணுக கிருச்சமதன்
மைந்தன் தனக்கு நக கணுநாதுவா வென்னு மனுவை யுபகேசித
தந்தை மறைநால் விதியானே யனுட்டிப பனைத்தும் புகனெடுழித்தான்.

(இ - ன) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னும் முறைமையாலும், எந்தையாகிப் கணேசப்பெருமான அணுக்கிரகித்த வியலபி னுணுக, கிருச்சமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியென்பவனுக்கு “கணுநாதுவா” எனஹந்திரத்தை யுபகேசரு செயது அழகிய வேதனால் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுட்டிப்புமுதலிய வெவ்வேறுபுகழ்க்றி விதெதனை எ - று

கணுநாதுவா வென்னுமந்திரம் ஆதியிற் கவிமுனிவரால் தனக்கு உப தேசிக்கப்பட்டிருந்தது அதனையே கிருச்சமதமுனிவன் மைந்தனுக்குரைத்தனை (அ) நீற்று மேனிக் கிருச்சமத மெனிய மலரகதாள பணிந்தேத்தி
யாற்றல் சாவற பல்லியென்பா னுககோ பீங்கா தந்தையைப்போற்
போற்றி யொருநா னிலத்தானறிப பொறிக ளடக்கி யுணவா கி
பாற்றிக் தவஞ்செய் தன்னவருடம் பதினா யிரத்திரா டசிம்பாதி.

(இ - ன) வலிமைமிக்கத் பலியென்பவன், அவ்விடத்தோர் பகதில், திரு வெண்ணீற்றையணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலர்போன்ற திருவடிப்பைப்பணிந்து துநிசெய்து தனித்தானவப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நலத்தினுன்றி ஐம்பொறிகளையடக்கி ஆகாரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பதின்மாயிர வருடகாலம் தவஞ்செய்தனை எ - று

நீற்றுமேனி யென்பதற்குத் திருநீறுசண்ணித்த திருமேனியெனினுமாம் (1)

கொடிய தவத்தி னெழுந்தருளாத கொழுந்து பரந்து மிகச்சுடலு
நெடிய விகம்பி னமரரெலா நெடிய னெடுக்கி முறையிட்டா
படியில் கருணை விநாயகனா பரிந்து பிலனாக் கருளகொடுப்ப
வியுற கதிரா யிரகோடி விரவி யெண்ணு னேனறிஞர்

(இ - ன) தீக்கொழுந்தானது (அவன்செய்யுந்) கொடிய தவத்தினின்றெழு தது (எங்கும்) பரவி மிகவுரு கடுத்தும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும்

மிகவும் மனங்கெங்கி முறையிட்டார்கள். எல்லையில்லாத கிருபாமூர்த்தியாகிய விராயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தலப்பலனுக் கருளபுரியுமபடி, விடியற்காலத் துதிக்கும் ஆயிரங்கோடி சூரியரொளுகடி வந்தாற்போல (பலியினமுன்னே) காட்சித்தருகினர் எ - று (௧௦)

அழல்கொப் புளிகுருங் கதிபபரிதி யமரன விழியு மொளிமழுகக கழல்கொப் புளிகுரும பேரரவத காமா மலாததாள விராயகனா நிழலகிரப புளிகுருங் திருமேனி நிகழ்ந்து பரந்த வொளிகக்ஞ்சான றழல்கொப் புளிகுருங் கொடுத்தவததுத் தகைசரால் பல்கனை மலாததினு

(இ - ன்) தீயைச்சொரியுங் கிரணங்களையுடைய சூரியபகவான கண்களும் ஒளிமழுகுமபடி, வீரகமலானது சித்தவினாத பேரொலியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய விராயகனாசில, நுழைவீசுந் திருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிபதிழும்புகு அஞ்சாமல், தீயைச் சிந்துங்கொடுந் தவத்தைச் செய்த தருகிசானத் கிருசகம்முனிவன கண்ணைத் திறந்துபாசனைன எ - று

பரிதியமரன - இருபெயரொடப பண்புத்தொகை

அஞ்சான - எதிமறைக் குறிப்புவினை செய்சம்

(௧௧)

திணிச்சித் திரத்தேகா னொருநாளாகுரு செத்தா மரையுங் கழுமுள்ளுங் கணிச்சிப் படையு 'மோதகமுங் கண்ணா ருரங் முழுமுத்துமபாத தணிச்சித் திரம்போ னின்றபலி யற்ற மரம்போ லெதிரெழுது பணிச்சித் திரந் கத்தொட்டைற மாமா வருளென னைச்செய்வான்.

(இ - ன்) வலிமைவாயந்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு நெருத்தோள்களும், செந்தாமரைமலரும், கழுமுள்ளும், மழுப்படையும், மோதகமும், கணைப்பெருமனுடைய திருவுருவமுடங்குத் தரிசித்த, அழகிய சித்திரப்பத்துமையால் (அகைவற்று) நின்ற பலியென்பவன், அடியற்ற மரம்போலத் திருமுன்னேபணிப் ப மாலாபரணமாக அழகிய நாகத்தை யணித்த பரமனே ' அருளபுரிகெவன்று எ - று

கழுமுள்ளு=சூலாயுதம் மோதகம் = குண்டல பரமனே = மோதகம் (௧௨)

இமைக்கு மனவிற போனட மென்தனும் ' நுறப் சிறுமெய்ப்பாற குமைக்கும் பெருமா ணடியேன்பாற கோப மிழைப் பெருங்கருணை யமைக்க வேண்டு மதுவான்பி யடியேன பிழைத்த னாயினுநீ கமைக்க வேண்டு மெனவிறந்தான கணைச் சுருணை கூட்டுதர எவ்வா.

(இ - ன்) கண்ணிமைக்கமுன்னே பெரிய அண்டங்களுையெல்லாம் புருவத் திண்சிறிய நெறிப்பினால் அழிக்கின்ற ஜகத்குருகிரிசால் ' அடியேனிடத்திற் கோப மில்லாமல் மிக்க கிருபையெய்தருளலவேண்டுமே அதுவல்லாமல், அடியேன் தவற்ற நேனானுந் தேவரீர் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று யாசித்தான் கணைப்பெருமானே கிருபையிருத்த கிருவாயமலாதருளுவா எ - று

கமைத்தல் - கூடித்தலெனவும் உடமொழிச்சினைவு

(௧௩)

தண்டா மனாகக் கணமிருவா தம்மாற றழற்க னுருகத்திரை பண்டா ரணத்தா ள்ளந்ததியப் படாத வொருநாம போண்பு

கொண்மர்த் திடநீ புரிந்ததவக கேகணைக் கயிற்றி லிறுருநக்கட்
மொடங் கடுததாம வரங்கேளென றுரைப்பப் பலியும் வரங்கொள்வான்.

(இ - ன்) தண்ணிய தாமனாமலாபோன்ற கணகளும், தண்ணியதாமலா மலரிருக்கையும் பொருந்திய (கிருமால் பிரமனெனனும்) இருவராலும், நீ விழியையுடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிட்டுணரப்படாதவொப்பற்ற நாம், பெரிய அன்பைக்கொண்டாகக், நீ செய்த தவமாகிய உலியகயிரால் இறகுநக்கட்டுண்டு ஈக்குவந்தனம். வரங்கேட்கவெனக்கூற, பலியும் வரங்கொள்வாயினான் - று

தண்டாமனாககணமரிருவென்றதை, 'தன தாமனாயாகிய கண அபாவின' என்றும், 'தன தாமனாககண அமரும் பிரமன்' என்றும் சொல்வதைச் செய்க. இரண்டாவதில், கண - ஏழுருபு (கசு)

மருளகால் வினைகள் காலசீதது ளளாமெய எ ஞானப் பேரொளியே
யருளகா ளினது திருமேனி யலகது மொவிரி விரேணுவின
லிருளகால் சீதது வையகத்தி லிலகா நின்றா மழைபாதிப்
பொருள்கால் பரிதி மதியங்கி மென்பபோ பூண்ட புலவாகளே

(இ - ள) மயக்கத்தைச் செய்யும் வினைகளை யடியோடுகளைத்து ளளாகின்ற உண்மைஞான மயமாகிய பேரொளியே! தேவீருடைய திருமேனி அருளவடிவேயாம் விளக்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுகொன்றால், மழைமுதலிய பொருள்களும் வாயுவும் சூரியனும் சந்திரனும் ஜகதின்யுமெனப் போகொண்ட தேவர்கள் இருளையடியோ டொழிந்தது பூமியில் விளக்குகின்றிருள்கள் - று

மழையாதிப் பொருளகால் என்றதற்கு மழைமுதலிய பொருள்களைத்தரும் எனப் பொருளுரைப்பினுமடையும் (கசு)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயிவ ளைய முழுது மறுமுது
வினாயாக கலியா னடக்கின்ற தனதே வேத சாததிரமு
முனையா நின்ற வுலகனைத்து முனது சொருப மெனவரக
வரையா நினது தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியிறதே.

(இ - ள) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கோத்தியுமுடைய கடவுளே! இவ்வுலகமுழுதும் தேவரீரது கட்டளையால் நடக்கின்றதல்லவா? வேதசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற வெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொருபமென வந்த எல்லையாம். தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியினுக்கு எல்லாவரங்களும் - று. (கசு)

முவா முதல்வன மிருக்காட்சி முடிந்த கருணை யாலயானே
தாவாப் பெருமேபு றுடையேனென றந்தை யவனும பேறுடையா
னோவாத் தவமும் பயன்பட்ட தொன்று மறியாத சித்தியினை
கர்வா நின்றா யாததிரித் திறைகே னறைய மாட்டேனே.

(இ - ள) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய அருப்பிய கிருபையால் அடியேனே கெடாத பெருப்பாக்கியமுடையவனாயினேன். என் பிதாவாகிய கிருசாமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினான், (என்னுடைய) கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதமுனராத் சிதியென் இப்பொழுது

தேவர்களுடைய சிறப்பை யாதுணர்ந்து கூறுவேன். ஆ ! ஆ ! (ஒன்றுக்) கூறமாட்டேன். ஏ - று.

ஒன்று என்பது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது

(க௯)

மெய்யா பெனக்கு வரந்தருதன் மெய்யே யானுன மூன்றுலுக்கும்
-பொய்யா தெனக்கு வசமாகப் புணாக வலாரி முத்தறேறவா
கையாப் புடைய மரபினராய்க் கடைகாழ் தடியே னிடுமேவ
னையா தாறயிச் செவிகளுக்கூ நவைதீர் கொற்ற மெனையுறுக.

(இ - ள்) உண்மையானவனே ! அடியேனுக்கு வரத்தைத் தருதலுண்மையே யாயின் மூவுலகங்களும் உண்மையாக எனக்கு வசமாகப் பொருந்தக் வலாரிபாகிய இத்திரைமாதலிய தேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலுடைய மரபினவழி வருப வாகளாய், கடைவாயிலிற் காத்திருந்து, அடியேன் கொடுக்குங்கட னையைக் கெடாமற் செய்துக்கூறுகுகுக் குற்றமொழிந்தவென்றி என்ணையடைக ஏ - று (க௯)

எந்தப் பொருளை யெற்கொடுத்த வேலவை யெளியேயன் விழைந்தாந்
மந்தப் பொருளை யருந்த மெய்த தளியேற கெளிதுறுக
சந்தப் பதும் மலர்புனா ின றுளி லன்பு மிசையுறுக
பந்தப் பவமவிட டக்கதிற பரநா னுறுக வென்றிந்தான

(இ - ள்) எந்தப்பொருளை யெவ்வெக்காலங்களில அடியேன் விரும்பினாலும், அந்தப்பொருளை அவ்வசகையங்களில் அடியேனுக்கு இலேசாகப் பொருந்தக் அழகிய தாமதமாலையொத்த தேவர்களுடைய கிருவடியில் மிகுதியும் அன்புண்டாருக இடத்தில், பந்தமாகிய பிறவியையொழித்து அடியேன் பரத்தினையடைக வென்று யாசித்தனன் ஏ - று. (க௯)

ஆரா வழுதா யடிவினைப் படியா நுள்ளத் தலன்றும்
பேரா னந்தப் பெருக்கான பெரிய பெருமா னருள்செய்வா
வாராய சிறுவா நீவிழைந்த வரங்கள் கொடுதா நினதேவ
நீரா தியற்றி முவுலகுஞ் சேவை புரியு மெஞ்ஞானமும்

(இ - ள்) ஆராவழுதமாய், கிருவடியைத் தியானஞ்செய்யும் அடியவா மனத்தில் ஊறநெடுகின்ற பேராண்ட வெள்ளமும் பெரிய பெருமானாகிய கணேசப் பெருமான அருள்புரிவா சிறுவா ! வரவாயாக நீ விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத் தோம் மூவுலகினரும் உன் கட்டளையை நீங்காமற்செய்து எக்காலமும் உன்னைச் சேவை செய்வா. ஏ - று

ஆராவழுது - தெவிட்டாவழுதம்

மூவுலகும் என்றதற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென ஆற்றினை முடிபுத்தனா

இரும்பு வெள்ளி விரணியத்தா லியன்ற மூன்று புழுமைக்கு
விருமடிக் கொடுத்தா மலறறினுக்கு விளம்பு நாமந் திரிபுரமே
யரும்பு புகழோய்க் குலகனைத்து மீறைய நாமந் திரிபுரனே
கரும்பு னெரிய விழிதகவனோ கணையா லன்றி யழியாவே.

(இ - ள்) இரும்பிலுறும் வெள்ளியிலுறும் பொன்னிலுறும் அமைந்த மூன்றுபுரங்களை உனக்கு விருப்புறற்குக் கொடுத்தோம். அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருக் கிரிபுரமெனப்பேயாம். அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழு வதுஞ் சொல்லும் பெயருக் கிரிபுரமெனப்பேயாம். மனமதனை யெரியும்படி விழித்தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையாலல்லாமல் அவை (வேறொருவராலும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா எ - று

கிரிபுரன் - மூன்று நகரங்களை யுடையவன்

* கருமபன் - கருப்புவிஸை யேந்தியவன், மனமதன் (உக)

நினைத்த விடத்திற ிரிபுரமு நினைக்கு மூனனஞ் செலும்வனடு
கனைத்து மதுவுண் டெதிர்நெடுக்குங் கடுகைச சடையா நெருக்கையா
லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞானநே யழியா முதகியுறுவையென
வெனைத்து மருளி யேரம்ப னிமமென றுகுது மறைந்தனனா

(இ - ள்) கருதுமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுஞ் செல்லும் வண்டுகளொலித்துத் தேனைப்பருகிக்குமட்கென்ற கொன்றமாலேபிணிந்த சிவபெருமான் "நேரகணையால் அலையெல்ல-வற்றையுமழ்" "கும் அப்பொழுதே அழிபாதமோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விநாயகசக்திவழிவிரைந்து ஆநாதத்" "னமாயினா எ - று

தேவாக்களினிந்த மலாமால்கள் வாடாமையும், அவற்றில் வண்டுகள் மொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், "வண்டுகளைத்தது மகவுண்டெதிர்நெடுக்குக்கெனை" எனந்து உலகிலுள்ள கொன்றைமலாகட்குரிய இயற்கையை யுணர்த்திய விசேஷனெனவென்க (உஉ)

பமர மடுக்குங் கரடமதப் பனைக்கைம முகவ னுருளவரங்கேட
டமரா நடுங்கிப் பெருங்கவலை யாழி படிந்தரா திரிபுரனும்
விமல தவத்துக் கிருச்சம கன் வினாத்தா ளிறைஞ்சிப் பேறுரைத்துச்
சமரிற் கிளருங் கருத்தினெடு தங்கி னுனபுட பன்னததில்

(இ - ள்) வண்டுகள் மொய்நருங் கன்னமத்தத்தையும் பனையைப்போன்ற துதிக்கையையுமுடைய யானைமுக்ககடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட்படியாகுது பெரிய துண்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள் திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தை யுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய வாசநதங்கிய (தாமரைபோன்ற) திருவடியைப் பணிந்து (தானபெற்ற) பேரறைக்கூறி, போரில் வீரனாகும் எண்ணத்தடன புட்பகளைத்திலே பொருந்தினா எ - று

ஆழி - ஆழமுடையது, வட்டமாயுள்ளது, கடல் (உங)

புள்ளுறியியா விதழ்ப்பரந்து பொருட்டு வரயந்த தெய்வமணக்
கள்ளுறியியா மலாககடவுள் கணேசா நமலத் தானமலாததே
னள்ளுறியுளகது வியாதனெனு மறலோய பவிபே திரிபுரனாக
தெள்ளுறியியமெய வரம்பெற்ற செயதி யிறுவா மென்பீகன்றான்.

(இ - ள்) பறவைகளின் துண்பமறிபூத இதழ்களபாந்து, பொருட்டிமைந்த தெய்வமணம்பொருங்கிய தேனசிறதிய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாததாமரையின் தேனானது ஊற்றெடுக்கும் உள்ளத்தை யுடைய வியாதமுனிவனே! பவியென்பவனே திரிபுரனாகத் தெளிவமைந்த உண்மை யாகிய வரத்தைப்பெற்ற செய்தி இஃதாருமெனக்கூறினன். எ - று. (உச)

அன்று பலிமா தவமாற்றி யமல் னருள்சேர் புட்பகத்தை
யின்று புனியோர் வங்காள மெனப் பவனகொள வரமுனாப்ப
நன்று செரிந்தா யினிச்சோம காரத வவனகோ னடத்தியது
மன்ற வறிவா யெனக்கிளப்பான மறுவில பிருகு மாதவனே.

(இ - ன) சோமகாந்தராசனே! அகாலத்திலே, பலியெனப்பவன், பெருங்
தவஞ்செய்து கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைந்த புட்பகவனத்தையே,
இக்காலத்தில உலகினா வங்காளமெனக் கூறாநிற்பா அவனபெற்ற வரத்தை (யான்)
சொல்ல நன்குணர்ந்தன இனி அத்திரிபுரன அரசுபுரிந்ததையும் பொருந்த வுணா
வாயென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவா சொல்வாராயினா எ - று (உ)

திரிபுரன வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவித்தம் - ௧௯௭

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுக்கை தருளு நால்வா யைங்கையா றீனைய தானக்
கரிமுகன் கருணை பெற்றுக் களித்தபி னுற்றல் சான்ற
திரிபுரன யாது தொதான செப்பென வியாதன கேட்பப்
பெரியகுண டுகைசே ரங்கைப் பிரமனமே லுனாககப் புக்கான

(இ - ன) வல்லமைமிக்க திரிபுரன, சிங்கவாகனத்தைச் செலுத்தியருளும்
தொகைய வாயையும் ஐந்துகாவகையும் ஆறப்போன்ற மரப்பெருக்கையுமுடைய
யானைமுக விரங்கக்கடவன் கிருபையைப்பெற்று பகிழ்ந்தபிறகு யாதபுரிந்தனன்?
சொல்லவேண்டுமென வியாதமுனிவன் வினவி, பெரிய கமண்டலம்பொருந்திய
ஐமுகிய கையையுடைய பிரமதேவன் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று (ச)

கண்டவா வியக்கு மந்தக் கணேசமா புரத்தி லன்னான்
கண்டகச் சிலையாற கோயில் கண்டலங் கரித்துக் கண்ணாற
கண்டதெவ வண்ண மந்த வண்ணமே கணேச மூர்த்தி
கண்டகச் சிலையாற செய்து காத்தலாற பதிட்டை செய்தான

(இ - ன) கண்டவர்கள் களிக்கத்தக்க அந்தச் சிறந்த கணேசபுரத்திலே,
அந்தப் பெலியெனப்பவன், வயிரக்கறாளால் திருக்கோயிலைபித்து அழிச்செய்து, தான்
கண்ணாற்றரிசித்த செவ்வண்ணமோ அவண்ணமே கணேசப்பெருமானை வயிரக்
கல்லாறசெய்து ஆணையோடு அவ்வாலயத்திற் பிரதிட்டைசெய்தனன் எ - று.

கண்டகம் - வயிரம்

(உ)

நித்தலும் பூசை யாற்றிச் சிலபக் கீயகிப் பின்னாப்
பைத்தவா ருதிருழ் மண்ணிற் பார்த்திபா தமமோ டேற்றப்
பத்தியி னிதைஞ்சி னூக்குப் பணிகொடுத் திறைஞ்சா தானாச
சென்றுவேற றுருவி னோடும விண்கொளச் செலுத்தி னுனே.

(இ - ள்) நாடோறும் பூசைசெய்து சிலதினங்கள் சமீபத்துப்போகு, பசியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிர்த்துப் பகதியோடு பணிந்தவர்களுக்கும் பணி கொடுத்தது, பணியாதவர்களைக்கொண்டு வேற்றுமையுடன் ஆராயத்தை ! இடமாகக் கொள்ளும்படி அனுப்பினான் - எ - று. (ங)

இடங்கொளபா தலத்தி னேகி யெரிமணிர சூட்டுப் பேழலாப விடங்கொளவா லெயிறயி னோகள விடங்கனி லவாக ளாகி மடங்கவன் போரில் வென்ற மணிமுத லான செல்வ மடங்கலுங் கவாரது கைக்கொண்டவனியின் மீண்டு போந்தான

* * (இ - ள்) இடங்கொண்ட பாதலத்திறசென்று, பிரகாசிக்கின்ற மணிக்கம் பொருந்திய உச்சிக்கொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெள்ளிய பலையுமுடையவர்கள், விஷமில்லாதவர்களாகி மடங்கும்படி வலியு போரிடலென்று, இரத்தினமுதலிய செல்வநகண முழுநடைபுகு கிரந்தி உடன் கொண்ட பூமியில் திருமபயம் வந்தனன் - எ - று. (ச)

நிககினும பாத லத்துஞ் சிறந்தவா னிலத்துஞ் சாலத் தொ - கதா னவாக ளெல்லாந் துன்னினர் வணங்கிப் போற்ற மிகநூட பாலை நல்கி னெனமய சிறப்புச் செய்து தக்கதன் பதாதி யாகக்கி கொண்டனன் றறுநா யிபன்

(இ - ள்) திசைகளிலும், பாதலத்திலும், சிறந்த ஆராயதரிலும் மிகுதியாகக் கூடிய அசுரர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் தந்தியெய், மீட்ட கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத்தந்து, தருவியாகிய தன் சேனையாகச்செய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அத்திரிபுரன் - எ - று

பதாதி - காலாட்சேனை தற்கண் - அருநாண்ம

(ங)

விசிமுர சியமப் வேலும் விசுக்ரு மமுவுந் துணி மசியுமற் றெவையு மேந்தி யவுணாக் கங்க ளில்லா நிசியென் மருங்கு மொய்ப்ப டெஞ்செல்லென்ப டிளிநின் றேகிப் பசியபொன் னகரிற கற்பப் பனிமலர் சோலை புகுகான்.

(இ - ள்) இழைத்துக்கட்டிப் பேரினை யொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், ஆம்பும், மழையும், தண்டமுப், காளுட, மற்றெல்லா ஆயுதங்களுக் தாங்கி, அசுரர்கள் அபரபகத் திரவுபோலப் பகலில் நெருங்குகவரும், விலாவாகப் பூமியினின்ற சென்று, பசிய பொன்னகரத்திலே குளிரத் தற்பகமலாச்சோலையிற் புகுந்தனன். - எ - று

நிககளிலலா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு இனிதருளை விசேடிகக்க கூறியது. அமாவாசியையென்க டெஞ்செல் - வினாவகுறிப்பதோ ரிடைச்சொல் பொன்னகா - தேவநகரம்

(ச)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலத் தோடு னந்தன் வந்ததைச் சாட நவையறு தேவ தூத ரித்திரற் கோடிச் சொன்னு ரெய்திய வவுணா கோணு முந்நின் னறுதா தம்மை யவருமபோ யுணாகக் ழுற்றா.

(இ - ள்) கவியைப்பொருந்திய வீரர்கள் அனையிருந்தனவற்றை நகர்வனவற்றை யெல்லாம், குற்றமற்ற தீதவனாதர்கள் இத்திரனுக்கு வினாத்தொழை (வினாத்தொழை) கூற்றினார்கள், ஆங்கனடைந்த அலுவலர் தலைவனான திரிபுரனும் துறவாதனைச் செலுத்தினன், அத்தனதுவருஞ்சென்று (இத்திரனுக்குச்) சொல்லலானார்கள், எ - று.

மைத்து - வலிமை சிலதா - ஏவலாளர்

(ஏ)

எரியுமிழ் குவிச வேற்கை வீரதீர வெங்கள் கோமான் திரிபுரனாகுப் போததான நெரிசனஞ் செய்ய மீமடீமா புரிவொடும் வாரா யாகிற பொன்னுல காட்சி நீக்கிப் பரிவுற, த நரும லோகம புகுத்துவான படாதது நின்றன.

(இ - ள்) தீயைச் சொரியும் வசகிரவேலையேநதிய இரதிரனே ! எங்கள் தலைவனான திரிபுரன இவகேவனதுனன், அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வருவாயாக, ஆகையோடு (அவ்வன்ம) வராதிருடபையாயின், (உன்னுடைய) பொன்னுலக ராசரி கத்தை யொழித்து, துன்பமடையுட்படி இயமதருமலோகத்திற புகுத்திமபடி வந்திருக்கின்றான். எ - று.

(அ)

அல்லது உமடுபா ராற்று மாற்றலுண் டாயின வல்லே வல்லபல படைபி லேனும் வருகவென றுறாததான யாது சொலுவ வகென்றா கேட்குத் தொழுககர தூணிற் ருக்கி நல்லதென மிலங்க நக்கு நாமலேற குவிச வேந்தன்.

(இ - ள்) அறியும், (எமமிறைவனே) கொலலுக்கின்ற போபுரியும் உல லபமுண்டாயிருக்குமாயின், வினாவில் வலியமைந்த பலபடை ளோடும் (போக் கோலமாய்) வருகவெனக்கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொலவதுவதியாதெனக் கேட்டனா, அச்சதளைச்செய்யு வ குவிசவேலேநதிய இரதிரன்கேட்டு, தொழியணிந்த கையைத் தூணிழடித்து நல்லது ! என்றுவிளங்கச் சிரித்து எ - று.

(அ)

கடிமலாகு கமலம் புகுத காடெனக் கண்கள் சேப்ப முடிவது தேரா னாகி முற்றுபேராக கடுகதே நென்னு விடியிடித் தென்னவன் சொல்ல நீ வியமபிமற் றவனாப் போகுகி கொழுககர முரசிற சாறழிக கொழுமபடை யெழுக வென்றான்

(இ - ள்) வாந்தவகிய தாமரைமலாவிக்கித்தகாடுபோலக் கண்கள் சிலக்க, முடிவது (இன்னதென்று) உணராதவனாகி, முடிவாகிய போருக்குவாதேனென்று, விடியிடித்ததாற்போலக் கொடுஞ்சொல்லாறகூறி, அத்தனதுவனா யனுப்பிவிட்டி, துவ சங்கட்டிய நகரத்தில முரசுளறவித்து, செழியபடை யெழுக வெனக்கூறினன் எ - று.

போர்க்கிப்பேனெனக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடித்தேனென்றது துணிவு பற்றிவந்த காலவமுண்மைதி.

(அ)

விடுத்திடுந் தூதா மீண்டு விண்ணவந் கோமான போககிங் கடுத்தலே கருதி நின்ற னையவென மினைஞ்சிச ரொளலா தொடுத்தபூந் கழற்கால வீரன் றுணர்ப்படு மெரியி னெய்யை மடுத்தென வெகுளி டிபாவக வரவீனை நெகக்கி நின்றான்.

(இ - ள்.) *விநிதந்த துணைகள் திருப்பிவந்து, கோவர்கள் தலைமுனை இக் திரன் இப்பொழுது பொருக்குவதுபோலக் கிளைத்திருக்கின்றனென்ற பணித்தொடரான னார்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனாகிய திரிபுரன் கிளைக்கின்ற நெருப்பில நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோபமுடிகரிகக, (இந்திரன்போருக்கு) வரு கையை ஏதிர்பார்த்திருத்தனன். ஏ - று.

துணைபூங்கொத்து, துணைபடுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பென்க.

படைபொடி படைக ணுள்கும் பாங்குற மணிப்பொற் கோயிற்
கடைகழன நமரா மேரமான களிற்றா சிவரந்து கொறறக்
ருடைகொடி மிடைப் வாராத ருருமயிற கவரி துள்ள
வுடைகட லோதை யென்ன லொலிமுர சியம்பச சென்றான.

(இ - ள்.) நால்வகைச் சேனையும் ஆயுதவகையோடும் பக்கத்தின்பொருத்தி, அழ கிய பொன்னாலாகிய அரண்மனைவாயிலின் கடைபையவிட்டு, யானை வந்தாகிய ஜமா வத்திரையரோகணித்து, வெற்றிகருடைகள் கொடிகள் நெருங்கவும், பொருத்திய, நிற மமைந்த மயிற்பலியுரு சாமரையுள்ளனவும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஒலிக கின்ற பேரிகைமுழங்கவும், தேவராசனாகிய இந்திரன் (போர்க்கோலமாகிச்) சென் றனன். ஏ - று (கஉ)

கரணங்க ளுபிரக்கு வாயாத காட்சியிற நனக்கு வாய்நத
வரணங்கள் விசித்த வாககை யமராகன் மருவகு குழ
விசணனகொள வயிர வெள்ளை விரதிர செய்த லோடு
திரணங்களை டனைய னுகித் திரிபுர னமரி நேற்றன.

(இ - ள்.) உயிர்க்குக் கரணங்கள் துணையாகப் பொருத்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருத்திய காலகைகோக்கடிய உடலையுடைய தேவர்கள் பக்கநிறமு, இரண்தைக்கொள்கின்ற ஒளளியவயிர வேலைபோதிய இந்திரன் (போருக்கு) வரவும், திரிபுரன் திரணத்தைக் கண்டாற்போனவனுக்கிப் போசெய்யுங் கருத்திலெதிர்த் தனன். ஏ - று.

“கரணங்க * * * இந்திரன் எய்தலோடும்” என்றது உயிர்க்கு அநதக்கரண புறக்கரணங்கள் துணையானவாறு, இந்திரன் தன பரிவாரர்களாகிய தேவர்கள் புடை குழ்த்து துணைவரவுமெனபதாம் (கக)

புண்ணிய மோடு பாவம பொருதென வவுணா சேனை
விண்ணை ரொடுபொ ராறந் மிடலெறி கொழிய நோக்கிப்
புண்ணிகட வேலிட் டெனனப பொருதெழு மனத் தனுகித்
திண்ணிய வரமா ஆர்ந்து திரிபுர னூழில் செய்தான்.

(இ - ள்.) புண்ணியத்துடன் பாவமானது போர்செய்தாற்போல அவுணா சேனையானது தேவர்களோடு (விந்தது) போர்செய்து, சிறிது வலிமை யொழியாத திரிபுரன் பாசுத்து புண்ணிய வேற்படையைச் செருகினாற்போல, பொருதெழுந்த கருமுடையவனு, வலியுடைய குதிரையை வாகனமாகக்கொண்டு (தேவச்சேனையை) கொல்லானான்.

பாபம் வாய்ந்தது துணிகாட்டெனக்கொண்டு என்மெய்புணத்த மனட
வெய்தித்த மாற்றுகை நித்தலெனக் கூற்றினாம். (கச)

அறிந்து பண்டியை அணுகியவர்களைத் தாக்கீதம் செய்து, பிறகு கைது செய்து, கொண்டு வந்திருந்தனர். முடியேன் மிக்க செந்திரன் குடியேற்றம் செய்து, வலியேன் கேட்க முற்றியவர்கள் கேள்வி முற்றின வவுணன் றுக்க.

(இ - ள்) அவுணனாகிய திரிபுரன் தாக்குதலால், அயுதக்தோடு அகியை கைது செய்தான். மாலையோடு மார்புகள் அறுந்தன, வீரகண்டாமணியோடு தீவ்ளிய கால்கள் இறுபட்டன கிரீடத்துடன் கிரவன் துழிந்தன குடலுடன் ஈரல்கள் விழுந்தன, வல்லமையுடன் விடாமுயற்சிகள் கிந்தின. தேவாசேனைகள் (இவ்வன்க யாக) முடிவுற்றன. (தப்பினவை) முறிந்தோடின. ஏ - று. (கடு)

மந்தரக் கலக்கப் பட்ட வானுதி யனை யசேனை யிந்திர னோக்கி நோன நெரிபெழு விழித்துச் சீறித் தருதி களங்க யான காலனைக் கடுக வுரதி வெந்தி லவுண னோடு வெய்யபேர வினேத, தர னனறே.

(இ - ள்) மந்தரகிரியாற் கலக்கப்பட்ட பாதகலைப்போனற (சேவர்) சேனையை இறந்திரன் கண்டு மனமபொருதவனாகி, (கண்களில்) தீசொரியக் கோபித்து, கட்டுத்திறியைக் கோபிக்கின்ற நல்லமச்ச செருக்குடைய ஐராவதமெனும் பட்டதன் பானையைக் காற்றுப்போல வினாது செலுத்தி, வெவ்விய வலியுடைய திரிபுரனுடன் கொடும்போ புரிந்தனை ஏ - று. (கடு)

தொடுத்தபல்வாளி விட்ட தோமரங் குருத தேயி விடுத்திடும் பாச மோரசும் வெய்யவான் முசலந் தன்னரு தடுத்து மத்தி ரகக் கடமையுநோ விடுத்தது களளி புடுத்திரள் சிந்த வராத் திட நுதினன பரியைத் தீயான.

(இ - ள்) பலபாணங்களைத் தொடுத்தனை இருப்புலக்கை எட்டி சக்கரம் இவற்றைவிட்டனன் பாசத்தை வீசினன் கொடியவாள் முசலம் தண்டம் இவற்றைச் செலுத்துவான் கொடியோனாகிய திரிபுரன் நடத்திரத்தொருதி கிதழம்படி ஆர்ப்பரித்து, இங்கிரனேவிய அஸ்திரங்களைத் தடுத்து அஸ்திரங்களை யுநேரேவிடுத்த சாய்த்து, குதிரையைத் தாண்டினன் ஏ - று. (கடு)

பரப்பரி தனது முன்கால பனைக்கைமால் யானே நெற்றித் தோய்தர நாட்ட லோடு நுண்ணென வவுணா கோமான காய்கநிர் வாளா லோசகிக கடவுளா கோமான செங்கை வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலத்தில் வீழுகதான்

(இ - ள்) பாய்த்து செலுதுவ குதிரையானது தன்னுடைய முன்கால, பனை போன்ற துதிக்கையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின் நெற்றியிற்படும்படி வைத்தவுடனே, அவுணந்தலைவனான திரிபுரன் காய்கின்ற கிரணத்தையுடைய வாய்ப்பையுடைய கொடிய தேவராசனாகிய இறந்திரனுடைய செவ்வந்தையிலுள்ள வச்சிதவேலையும் மானத்தையும் நிலத்தில் வீழ்த்தினான். ஏ - று. (சுடி)

கருத்துக் கடுக மீட்டக் கருதுக நெளிந்து தாழ வுத்திர னிலத்தில் வீழ்ந்த வுருப்பவிர் குசைக் கைக்கோர்

டர்ஜின்மேல் வந்த வேலு மந்திரைத் தடித்து வீரஞ்
செய்தினன் தீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்.

(இ - ன்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை வினாந்து திருப்பி அக்
குதிரையை நெறித்து தாழ்ச்செலுத்தி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்கு
கின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற் கொண்டு, அவ்விடத்திலே மேலுற்றவந்த ஐராவதமென்
னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தான். உடனே தேவர்கள்
தலைவனான இரதிரன் பூமியிற் குதித்தான். எ - று.

குவிசம் - வச்சிராயுதம்

(கக)

உழுந்துகண னடியின் மேலா லுருளுமு நெழுந்து தாவிக்
கொழுந்துகொள் வீரக் தோடுகு குதிராமே லிருந்தான தன்னைச்
செழுந்தனிக கடகக் கையாற சென்னியிற் புடைதகான நேவர்
விழுந்துவர தனைசெய் நோனருள வேந்தன்மூச சித்தான தீயோன்.

(இ - ன்.) தேவர்கள் பணிந்து கணக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாத்தக்கோயுடைய
தேவேந்திரன், உழுந்தானது கண்ணடியின்பேரிலே உருளுதற்கும முட்ட
எழுந்து பாய்ந்துசென்று, மிருதவெற்றியோடும் புரவியின்பேரிலிருந்த திரிபுரனை,
செழியவொப்பற கடகமணிந்த கையினாலே தலையிலடித்தனன் கொடியோனாகிய
திரிபுரன் மூர்ச்சித்தான். எ - று.

புடைததல் - மோதுதல்.

உழுந்துகண்ணடியின் மேலாலுருளுமு நென்று நிச்ச்செயின் வினா
வினை விளக்ககூறியதாம்.

(உ௦)

மூர்ச்சைவிட் டொழிந்த பின்னர் முடி கெழு பமரர் வேந்தன்
மூர்ச்சினை மரபத தோடித் தாககின் வைனு மூர்ச்சித்
தோர்ச்சியுற றுனியென னோடு மொன்படை பொழித்து மலலுப்
போர்ச்செயல வினைக்க வென்றான பொருக்கென வவுணன் சொல்லான்.

(இ - ன்.) (திரிபுரன்) மூசசைதெளிச்செழுந்தபிறகு, விளங்குகின்ற கிரீட
மணிந்த தேவேந்திரனுடைய மாலையணிந்த மார்பிறப்பாய்ந்து மோதினான். அவ்விச
திரனு மூர்ச்சையடைந்து அதுதெளிந்து யோசித்து நீ யெனனோடும் ஆயுதப்போரா
யொழித்து மற்போறபுரிக வென்றனன் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அதற்குவிடை
யாக) வினாந்து கூறுகின்றான். எ - று.

(உ௧)

பத்தக்கமோ வடவைத் தீயைப் பட்டாசிறைக் காலிற சிந்துங்
கத்தக்கடா அ மெனக்கு நீமன கருத்தினு ளழித்தா யஞ்சே
லித்தக்கடா திருக்க வேண்டி னிருநிலத் திருக்கையீர்தேன்
மத்தக்கொனா தங்குச் சென்று வாழ்க்கின் கிளையோ டென்றான்.

(இ - ன்.) உடலாழைத்தக்கினியை ஒருபத்தக்கமோ தன்னுடைய வீசுகின்ற சிற
கின் காரற்றினுழிக்கும். கோபத்தைச் சிந்தும எனக்கு நீ மீச்சவும் மனதில் வருத்தி
னும அஞ்சவேண்டாம். நன்னம்பழியாதிருக்க வேண்டுமாயின் பெரியபூமியில் (உன்
தீது) காதற்குடையத் தெளித்தேன். தெர்ப்பட்டாமல் அங்கேயேயுள் உன்வின
தெளிவாழ்க்கைவெய்துது. இன்ன. எ - று.

திரிபுரன் சாட்சிப்பெயர்

10

புத்தகம் - விட்டல் : விளக்கவுக்கும் ஓர் கிறிஸ்து.

பெருமை - பெண்ணுதினா முகம்போல வடிவுள்ள பெருமையும். இது நபரானது எல்லாகடவாதிருக்க இறைமனால் ஆவகு நியமிக்கப்பட்டது. (உக)

கூறுதா னவனை வள்ளிற் கொற்றவ னோக்கி புனனை
சென்றுபோகக் கழைத்தல் பற்றி மெலிந்துளே னாகக் கொண்டிவ்
வாறுபீ யுரைத்தா யுன்றன வடிவெலா மீரந்து சுற்றும்
பாறுனை வளிப்பே நெனறு பகரத்துதோள் புடைத்தாத திடலான்.

(இ - ள்) அவ்வாறு சொல்லிய திரிபுரனைத் தேவோதிரன பார்த்து, உனனை
வெறுவகைப்பட்டுப் போருக்கு அழைத்ததுபற்றி (எனனை)த் தளர்த்தவனாகக்கொண்டு
இவ்வண்ணமாகச் சொல்லினே. உனதேக் முழுவதையுமரிந்து, சுற்றிலும் பருந்துக
ளுண்ணுமபடி (இராயாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித்
தனை எ - று. (உக)

செருவினிற் கிளருந் திண டோட டி ரிபுரன மலது கோருந்
குருதிமீகாப் புளிப்பக் தாணுந் கோவமா கோவைக தரிசிக்
பொருதுழித் தாண்ப பறப்பிப் புபாருககெனக் கரக்காற் றாக்கி
யிருவிசம் பிடைவட டி கது விட்டன னிமைக்கு முன்னர்.

(இ - ள்) போரிற் பொருகும் வலியதோலையுடைய திரிபுரன் ஈற்போர் செய்ய
விணங்கித் தானும் உதிரகொப்புகிருமபடி தேவோதிரனையுதர்த்துப் போர்செய்
கையில், அவன்காலப்பிடித்து இமைப்பொழுதின முன்னரே விளைதகையின
லெடுத்து, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுத்தனை 6 - று.

கோவமா கோவெனறுத் தேவலோகத் தலைவன், இந் திரன்

செருவினிற் கிளருந் திண டோள - போரென்றது பூரிக்குத்தோள் (உச)

அருதர நிவருந் சோலை யலாபகங் கோட்டி றுலகனை
மருகிக் ளுகளுந் தோறுக கிழிந்துவார மதுரீர பாயருந்
செருதினை விளைக்கு ளு சாரந் சிலம்புகு முழையப் பாங்கு
ரித்தான விழருந் மூச்சிக் திருகவன் போருகி டருகான

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளினுள்ள
தேங்குகளை குரவகுகள் புரளுந்தோறுக கிழிப்பட்டு, ஒழுங்கின்ற தெருளுக்கா
னது பாய்ந்து செவ்விய திண்பயினை விளைக்கும் சாலைபுடைய மலைகளழுந்த
இமயமலையின் டக்கல்ல, இந் திரனவிழருந் மூச்சையுற்றச் செத்தவனபோலக்
கிடத்தனை ௭ - று

இருவ - தேனகூடு

(உடு)

தெம்முனை சாயக்குந் தனகோன மிரிபுரற் குடைதல் கேட்பு
பெர்மம்மன்மென குழல்கள செராப் புலோமகை நிலத்தில விழா
வம்மீலோ வமம வோவென றழுதுமா ழாந்து தேவா
தமகொடு மிரியல் போனா டமனிய வுலக ரீத்து.

(இ - ள்) பகைவகைப் பேரிலிவ் வெவ்வுகத் தனகணவனுதிய இந் திரன் மிரி
புரனுக்குத் தோல்விபற்றதைக் கேள்விப்பட்டி, பூரித்தமெல்லிய கூந்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்நிராணி பூமியின்மேல்விழுந்த, அம்மலோ¹ அம்மலோ! என்று புலம் பித் துன்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுத்து (அவன்வீழ்த்த வீடத துக்கு) ஒடிப்போயினன். எ - று (உசு)

சிலைப்பொழி யமர செல்லா நேரிழைச சசிதன் னோடு
மிலைப்புடன் களைததுப் போகியிரதின் கிடப்பக் கணடு
தலைப்படு மெழுத்தோ வென்று தளாவுதீர்த தவனோ டந்த
மலைப்புழை முழைக டோறும் வைகினா கரந்து மாதோ

(இ - ள்) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள யாவரும், இந்நிராணி தேவியோ டும்சென்று, இந்நிரை இளைப்புடன் களைத்துக்கிடக்கக் கண்டு, நிலையிலெழுதிய வெழுத்தோவென்று, அவன் மனத்தளர்ச்சியை யொழித்தது, அவ்விரதனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம் ஒளிந்து வாழ்ந்தார்கள். எ - று (

செங்குள் நீங்கிய நத்த திரிபு னானகு கோட்டு
வெங்குயத் திவாநது வெறவி முரசொடு * வளைகள் விமமப்
பொங்கெழின் மாட மேடைப பொன்னகா பூரூரது வேந்தன்
றங்கிய கோயில் சாரத்து தவிசினவீற லிருந்தா னனறே.

(இ - ள்) அந்தத் திரிபுரன் போர்க்களத்தைப்பொழிந்த, வெவவிய நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவத்தினைமேலேறிக்கொண்டு வெற்றிமுரசும் (வெற்றிக்) சங்கமும் ஒலிக்க, மிக்க அழகையுடைய மாடங்களுமே மேடைகளும் பொருந்திய பொன்னகரத்திற் பிரவேசித்தது, இந்நிரைவசிக்கருக கோயிலையடைந்தது, சிங்காசனத் தில வீற்றிருந்தனன் எ - று (உஅ)

நிரம்பிய களிய னுகி லேவான் துடிக்க ளெல்லாம்
பரம்புதன் னானைக் குளவே பயிபுடா முரசிற சாறறி
பரம்பையா நடனஞ் செய்ய வமைத்ததுகின் னராகள் வீணை
நரம்புளாந் திசைக் கேட்க நலத்தக வரசு செய்தான். "

(இ - ள்) நிரம்பிய களிப்புடையவனாகி, தொன்மைவாய்ந்த சிறந்தகுடிகள் யாவரும் பரவிய தனகட்டளைக்குட்பட்டு வாழும்படி பேரிகையறைத்து, அரம்பா ஸதி ரீகன் நடனஞ்செய்யவும், கிணனராகள் வீணையின் நரம்புகளைத் தடவி இசைப பாட்டுகளை யெழுப்பவும் கட்டளையிட்டு, நன்மையாக அரசுபுரிந்தனன். எ - று.

களியன் - களிப்புடையவன்.

(உக)

சிலபகல் கழிந்த பின்னாத் திசைமுக னுலகஞ் சாரந்தா
னலரவன் வருவ தெண்ணி யாழியா னுலகம் புக்கான
மலரவன் றனனைக் கொண்டு மாஹுமவை குந்த நீங்கிப்
புலவர்கள் காந்து வையும் பொன்னிம யத்தைச் சாரந்தான்.

(இ - ள்) சிலதினங்கள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சத்திய லோகத்தை யடைந்தனன். பிரமதேவன் (அவன்) வருவதை யோசித்து, சக்கிராபுத

* முரசொடுவனாகன் விம்மவென்றும் பாடம், வரைகள் - மலைகள் தம்மைச் சீர்த்துநின்ற இந்நிராணிநீர்மயின் தாம் சுகப்பட்டனவென மலைகள் பூரித்தனவென

திரிபுரன் ரசாட்சிப்படலம்.

(10)

மேந்திய விண்ணொர்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனை யுடன் கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவர்கள் மறைந்துவளிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைந்தனன். எ - று.

(30)

சார்தவன் பிரம னில்லாத் சததிப வுலகை நோக்கி யாராததன் னானை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி யூர்த்திடு மணையி னுனு மொழிந்தமை யணாநதிட டாங்குந் கூடந்தன னானை வைத்துக் குவலயத் திருக்கினனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சோகத திரிபுரன் பிரமதேவனில்லாத சததிபலோகத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய தன் ஆக்கினையை அங்கே (நடக்கும்படி) நிறுத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்திற் கூர்மையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிக்குவந்தனன் எ - று

ஊராதிடமணையினுன் - நகரத்துசெல்லும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திருமால்.

(35)

வரம்பல கொடுத்த வைகை உள்ளில் பூநாச யாற்றிப் பரம்பர வரமுன் நகத பாழியம் புரிசை முன்று முரம்பெற வின்று நாயேற குதவுக வென்று நின்றான் புரம்பல வளத்தி னோடும் பூகதன் விசும்பி னாமமா.

(இ - ள்) பலவரங்களை யருளிய ஓரூது நிருக்கரங்கனையுடைய விராயகப் பெருமானைப் பூசைசெய்து, பரதங்குமடரமானவனை! முன்னே (எனக்கு) வரமாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதில்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருள்புரிக்கவென்று நீண்டனன் (திரிபுரன்) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளவமனோடும் முப்புரவான தோற்றின எ - று

(42)

வெறு

கற்பகப் பொதுபாருக காம தேனுவும
பொற்பமா நிதிகளும் பொருவி லாதபல
லறபுகப் பொருள்களு மளவில் செல்வமு
முறப்பித் தனவுறு புரங்கனா முன்றுமே.

(இ - ள்) கற்பகச்சோலையும், காமதேனுவும், அழகுபொருந்திய (சங்கந்தி) பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத பல அறபுதப்பொருள்களும், எல்லையிலாத செல்வமும், பொருந்திய முப்புரங்களிலும் உற்பவித்தன எ - று

நிதி - எடுக்குத்தோறுங் குறைபடாதது

(46)

இந்திர னுலகமு மென்தது மாக்கிய
வந்தன னுலகமு மாழி யேந்திய
சுந்தர னுலகமுந் துணையு ருலெனின
அக்தொரு புரிகா பேசற பாலதோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகத்தையும் பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேந்திய அழகுவாய்க்கத் திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (முப்புரங்கட்குக்) சமாணமாகாவெனின் வேறொரு நகரமானது ஒப்புரங்கச் சொல்லுந் தன்மையையுடையதோ? எ - று.

அந்தணன் - பிரமன் அழகிய தன்மையையுடையோன். (௧௪)

தடையற வெங்கணுஞ் சார ஸல்லலா
யுடையவன் முத்தியை யுறுமப் பேராதலா
விடையழி வின்மையி னெயிலகண மூன்றுமுன்
னடைதரு சூகசும் வாகஸக போன்றிவ்.

(இ - எ) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லல் லமையுடையனாகிய திரிபுரன் முதலிடையுடைய அக்காலநல்லலாமல், இடையிலே அழிவில்லாமையால், முமதிலுள்ளும் முன்னையடைந்த சூகசும் தேகத்தை யொத்தன. எ - று.

வாய - வழி வல்லவாயெனநதால் வல்லமையென்றும் (௧௫)

கருமபொனின் வெண்பொனிற காமா செமபொனிற்
தருமபெரு முப்புர முயாத மககெலாம்
ளிநடைய போகங்கவ விடாதது நலலித
மருமபுதல் செய்யுளு றுககை யுமபொருட.

(இ - எ) கருமபொனினாலும், வெண்பொனினாலும், அழகிய செம்பொனினாலும் செயதுளை பெரிய திரிபுரங்களும், உயிராதகெல்லாம் இச்சித்த போகங்களையுண்டசெய்து, நல்ல இத்தத்தையும் உண்டாக்குகின்ற மூவகைத் தேகத்தையும் ஒத்திருக்கும் எ - று.

கருமபென வெண்பென செம்பென எனவெ னுறையே இருமபு வெள்ளி பொன எனவனவாம். மூன்றாகைகள் - ஆலதேகம் ருசுருமதேகம் காரணதேகமென்பன. (௧௬)

திண்டிற லுடையவன் மிரிபுரப்பெயா
கொண்டவன் மிரிபுரங் குலவி நின்றமை
கண்டனன் கரையறு களிப்பி வீழினு
னண்டாகள் பிரானபிநு வருளவ முகதினன

(இ - எ) மிககவலபமுடையவனாகிய திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன் திரிபுரங்கள் சமைத்து நின்றபெயராக கண்டனன், எல்லையற்ற ஆசையதிகரித்தனன். தேவர்களுக்கும் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணிந்தனன். எ - று. (௧௭)

தனையாகண் மூவரைத் தன்ம னத்தினு
வினையுமுன் றேறமனை னவர்க்கு நீடிய
வனையமுப் புரமுமுன றுக வைகிய
வனையுத முலகமும வழங்கி னுனரோ.

(இ - எ.) மூன்று புத்திரர்களைத் தன் மனத்தினாலே வினாகருமூலபுனைபடைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவிற்குத் புலம்பொருந்திய உலகத்தையுங் கொடுத்தனன். எ - று.

மூன்றாக வைகிய வலுதொழற்றத் தவர்க்க மத்திய பாசகமென னுந் திரிலோகங்களை. (௧௮)

வசுசர சூக்திபுரன் மருந லீராக்மை
இவ்விதானத் தாககிடெ விம காயனே
அசுமில் பெருங்விசு காள் கடனென
தக்கிது மைந்தருக் கறைவா நாமமே.

(இ - ள்.) வசுசரதமிடபுரன் - சததுருகனைக் கொடுமைநாக மோதம விம
காயன் - கல்வியில்லாத மிகவலியையுடைய காண்கூடன என, துரதச் சிறுவா
கனாகிய புதல்வர்களுக்கும் (பெரியோர்) பெயர்களுக்கூறலா. ௭ - ௮ (௭௦)

மாணமிக் குடையதன் மைந்தர மூவாகநீம
வானவா முதலிய மற்றை யாவாகுந்
தரனெரு முதலியனாக தருதி மாமுகந்
காண்புச னைபுநீர் கமாந்து வாழுகனன்

(இ - ள்.) மிகமானமுடைய தன் புதிரா மூவருக்கும் தேவாகளமுதலிய
மற்றெவ்வேருக்கும், திரிபுரனானே யொருதலைகொடு, சிறந்த யானே முதமுடைய
கணைசம்பெருமானாக (ஆகமோகதமாக) உரித்தான பூசையைசெய்துகொண்டு
பொருத்தி வாழ்ந்தனன் ௭ - ௮ (௭௦)

சுகிலமே சுபிலமே சுவிரததி யேயெனப்
பகாவாகண முறையினப் பாழி நொச்சையச
சுகிலமண் சுபிலமந் தாளுந் வி ததிசீர
மிருதுந் தததினு மேவி வைகின்

(இ - ள்.) சுகிலமும் சுபிலமும் சுவிரததியெனறு பெரிய மதிலகளை
முறையே சொல்லவாகா (அமலிலுள்ளமுன்றினுள்)சுகிலமூழியிலுட, சுபிலமஅதரத்
திலும், சுவிரத்தி சோதமிருத் சுயாக்கசினுமாகப் பொருத்தியிருக்கன் ௭ - ௮ (௭௧)

வேறு

காடுமரு வாககருள்வச சிரதமிடபு ரணவிம காயன காள்
கூடனிலர் முறையானே சுகிலமுதன் முப்புரத்தாக் கடி வாழ்ந்து
நீடுமர் சூட்சிபுநித் திருத்தனாக டிரிபுரனசொன னெனியர வென்றும
பாடியுள்ளும் புதமொருசர ராயிரமாண டினுக்கொருகார பண்பிற கடும

(இ - ள்.) சததுருகளுக்கு இகொட்டைக் கொடுக்கும் வசுசரதமிடபுரன்
விமதயுள் காண்கூடனாகிய இவர்கள் முறைப்படி சுகில முதலாகிய முப்புரங்களிலுள்
கடுமையாகத் தோய் அரகரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள திரிபுரன் சொல
லியவருளாக் கடிபொருதும் பெருமையோடியுயன்ற திரிபுரகன் ஆயிரவருடனாக
கொருமுறை டிரிடத்தில் அமரு பொருந்தச்சேரும். ௭ - ௮ (௭௨)

முப்புரமுந் தனித்தனியே தூயியோ சனையுயர மொழிநி சரல
மடிப்பதையே யுணைத்துண்பா மமாந்தரன் புரிவோரக ளகத்தின வேண்டு
மென்பதொருதும் வழங்கியவ ரேகரினைத் தூயியேகி யிருந்து மாருத
கிப்பினர்களு குலத்தோடு மழியவழிக் திருத்தனலான கரர்கள் ளளுந்.

புரங்கணமுன்றும் தனித்தனியே தூயயோசனை யுயரமும்சொல
வகின்ற தூயயோசனை விசாலமுயன்றும் தனித்திற் பொருந்தியிருந்த அரசு

செய்ப்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (விருப்பவஸ்து) கொடுத்து, அவர்கள் செல்வவிரும்பிய விடததிருச் சென்று (இவ்வகையாக) இருந்து, நீவகாத பகைஞர்களைக் குறைதோடும் அழியும்படி யறித்து, ஆகாயத்திலிருந்து தேவர்களுக்கும்படி யிருந்தன. ஏ - று

மீட்டுமிரு வரைச்சண்டன் பிரசண்ட னென்மனத்தின் வேறுண்டாக்கித் கோட்டிலிசண்டனைப்பிரம வுலகத்து மாதவன்வை குந்தர் தன்னி லீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன் றனையுமவா போலிருப்ப வேணிப் பின்னர் மோட்டிளமென் முலைமனைமா துடனகடி பொருமகனை முகிழ்த்தானன்றே.

(இ - ள்) சண்டன் பிரசண்டனென்று மீட்டுமவேற்றுகரை மனதாறப்பட்டுத் து, கோணுதலிலலாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், தேடிய பிரதா பதையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுமூர்த்தி வசிக்ரும வைகுந்தலோகத்திலும், அகர்னைப்போன்றிருக்கக் கடனையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதகைய மெல்லிய மூலையுடைய மனைவியுடன் சோகது ஓர்புதலவனைப் பெற்றனன். ஏ - று.

பிரசண்டனறையு மென்பதிலுள்ள உமமையைப்பிரித்து வைகுந்தத்தன்னி லென்பதேனோ கூட்டிக்கொள்க. (சச)

திரிபுரனில் வாறுலக முழுவதுநதாட படுத்துமிரு செல்வ மல்க வரிமதாக்கண் மடமாதா பெருமபேரகக கடலுமுத்தி யறங்கள் பேணி விரிபுகழெண் டிசைப்போப்ப விநாயகாபு சனையோடு விமலை பரக ருரிமைகொளுகு சிவலிகக பூசனையும் புரிநதுலப்பில காலமவாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) திரிபுரன் இவ்வகையாக உலகமுழுவதையுந் தன்னடிப்படுத்தி, மிக்க செல்வமதிகரிக்க, அரிபரந்து மதாதத் தன்களையுடைய இளமை வாய்ந்த மன்கையாகனது மிக்க போகசாகரத்தின மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாவற்றையுந்) காத்த, பரந்த கோதிகியானது எட்டுததிகைகளையு மறைகருபடியிநாயக்கடவுளபுனகபுடன், விமலையாகிய உமாதேவியாணா பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக் கொள்ளத்தக்க சிவவிவகபூசையைபுகு செய்துகொண்டு, எல்லையிலலாத (நெடுங்)காலம் வாழ்ந்திருந்தனன். ஏ - று. (சந)

தேக்குபுகழ்த் திரிபுரனமுன் னரசாட்சி புரிந்ததிது தெனிக நீயென் ழும்கமிரு விபாதமுனிக் குரைத்தனனான் முகனதனை யுனக்குத் தொன்னு வீடுகியபுகு கழந்தேரம கார்த்தவீனி விண்ணோகன் விமலப் பேரற்றிப் பாக்கியனுசேர் வரம்பெற்ற தழிகவெனப் பிருகுமுனி பகர துற்றான்.

(இ - ள்) தேக்கிய கீர்த்தியையுடைய திரிபுரன் மூற்காலத்தில் ஆரக்கட்சி செய்தவனை இதுவாகும். நீ யறிக்கென்று மனஞ்சொரணம் பிருத்த விபாதமுனிகுக்கு, நான்கு திருமூல்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். அதனை யுனக்குத் கூறினோம். (காலி) கடடிய அழகிய வீரக்கழலையுடைய சோமகாந்த ராசனே! இனி, தேவர்கள் கண்ணெப்பெருமனைத் துதிசெய்த பாக்கியம்பொருந்திய கார்த்தவையனைத் துணையையும் அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம் முற்றித் து

ஆகத் திருந்ததம் - கண்ட

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மால்வனாக் கந்தாத தெயதய
வமரா யாதுசெய தாரரு ளாயெனுந்
திமில மாமறை செய்தவி யாதனுந்
கிமிழு மாரவத் தியமபுவ னுனமுதன்

(இ - ள்) பெரிய இமயமலைக்குகையி லடைந்த தேவர்கள் யாது செய்கண்? அருள்வாயாகவென்று வினவும், திமிலமாகிய வேதத்தை யருளிச்செய்த வியாதமுனி வருக்கு, பிரமதேவன் அருமபிய ஆசையோடு சொல்லவரையினுன் எ - று

திமிலம் - பேரொலி.

(சு)

புகலி டமபிழி தினறிப் பொருபபிண
ளகனு டைந்தழி வெயது மமராமுன
மகதி யாழ்முரன மாதவ ளுண்ணினுன்
முகம் லாதவா தாழ்ந்த மொழிகுவரா.

(இ - ள்) புகலிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனங்ககிந்து துன்புறும் லாணவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவினையை வாசிக்கும் பெருந்தலசியாகிய நாரதமுனி வா வந்தனா (அவனாக்கண்ட) அததேவர்கள் முகமலாசசிகொண்டு பணிந்து சொல் பவானானார்கள். எ - று.

புகல் - அடைக்கல். அகன் - அகம் எண்பதன் பேரலி

(உ)

வெயய முப்புரன் வெற்றியி ருத்தனன்
வைப மூன்றுதன னுணைவ யந்தினு
னைப நேயவ னுலலை புண்டியா
நையு நெஞ்சொடு நானுமி னைந்துளேம்.

(இ - ள்) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன் வெற்றியில் மிகுந்திருக்கின்றனன், மூவுலகங்களிலுந் தன்னுக்கினையைச் செலுத்தினான் யாவகன் அததிரிபுரனால் அலை புண்டி வருந்திய மனத்துடன் நாடோற்றத்துன்புறகின்றோம் எ - று

(ங)

யாவ னுலவர மெய்தின னன்னவன்
யாவ னுலிறும யாவகளி னிச்செயல்
யாவ தோதுக வென்றனா நாரதன்
யாவ துருதெரிந் தேயினி 'தோதுவான்.

(இ - ள்) அந்தத்திரிபுரன் யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுமான? யாவகன் இனிச்செய்யத்தக்கது யாது? (அவற்றை யெல்லாம் தெனிக்ந்து வெங்கடக்குக் கூறுகவென்று கேட்டனர். நாரதமுனிவா எல்லாவற்றையும் (ஞானமோக்கால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றனர். எ - று

(ச)

மோக்குங் ஓகபுடை முன்னவன் பூசையா
ஓசுக்கிக் கொண்டன னூற்றலொ டியாவையு

மூக்க மிக்கவன னுனையோ மமபினம்
நுகக வல்லவன சங்கர னேயிரே.

(இ - ன்) (தேவர்களே! அதிபிரான்) தொக்குகின்ற கையையுடைய மூன் னுனைய விநாயககடவுளுடைய அாச்சனைப்பலனால் வல்லமையுடன் எல்லாவற்றையுந் தேடிக்கொண்டன. செய்தொழிலில மனச்சோர்வின்மையை மிகுதியாகவுடைய அதிபிரானை ஒரேகணியால் அழிக்கவல்லவா சங்கரபகவானேயாவர். எ - று.

மோகமும் - மூகமுகொணும். இதனைத்தொங்குமென்றும் (இ)

அந்த வீச எவனெடு முப்பரஞ்
சிறது தற்குந் திருக்கர மைநதுடை
மைந்தன சூட்சியும வேணமும் தககளிற
மெந்தை யைச்சர னெயதுக நியிரே.

(இ - ன்) அந்தச் சிவபெருமான திரிபுரனுடன் முப்பரங்களை யழித்தற்கும் ஐந்து திருக்கரவையுடைய மூத்தபிள்ளையானுடைய யோசனையும் வேணமும் (ஆன படியாலுந்) வரும் மதநீர்பொழியும் யானைமுகக்கடவுளை (அதுகருதி)ச் சரணமடையுங் கள் எ று (க)

சேடடைத தேவாதர் தேவாபி ராங்கழ
லோடடை நெஞ்சடை யோமுறல் யாதென
வேடடை யெய்தியி ரங்கலிர் மந்திரம்
கேட்டு நனகுளி ளாதனுட டிககவே

(இ - ன்) சேடடை தங்கிய தேவாகட்டெல்லாத் தேவராயகளுகியகணேசப் பெருமானுடைய திருவடியை ஒட்டையாகிய மனதையுடைய நாமடைதல் யாங்கு வன மென்று தளாச்சியுற்று வருந்தாதாகன (கணேசப்பெருமானை மகிழ்விக்கும்) மந்திரத் தைக் கேட்டுணர்ந்து நனகுற உச்சரித்து மறுட்டிக்கக்கடவர்கள் எ - று

சேடடை - குணக்கேடி ஒட்டை நெஞ்ச - நிலையில்லாதமனம். ஏட்டை தளாச்சி. (எ)

வாச நீர்ப்படிந் தாடி வருகெனப்
பேசி னுனபெருந் தேவர்கள் யாவரும்
வீசு தெண்டிசை மென்புன லாடினார்
பூசி வெண்பொடி போரதுவ ணங்கினார்.

(இ - ன்) மனமமைந்த நீரில் மூழ்கிவரக்கடவீர்களென்று கூறினார். (அத னோக்கேட்ட) பெருமைபொருந்திய தேவர்களெல்லோரும், ஏறிகின்ற தென்னிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில் மூழ்கினவர்களாய், வெள்ளிய திருநீற்றைப் பூசிக் கொண்டு (காரதமுனிவர்) வந்து பணிந்தார்கள். எ - று. (அ)

வணங்கு தேவர்க்கு மாதவ னூத
விணங்க லோடொழுத் தாடினைய மந்திர
மணங்கு தீர்த்த வஞ்சுகிப் பேரகினார்
கணங்கெண்ண டன்னவந் துறவிட பெண்ணுன்

(இ - ன்.) (அங்காறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருந்த, பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் வீகாட்சரந்தாலாகிய மந்திரத்தை, துன்பமொழிய அவர்கள் செவியற பொருந்தக்கூறினன். (அதன் அதுட்டிப்புத்) கிரமத்தடன அவர்கள் அதைச் சபிக்கச் செய்து (இச்சையின்படி) சென்றனன். எ - று. (4)

ஒற்றைத் தாளினின் றுமபாக ளன்பினால்
வெற்றி யானை முகத்து விராயகன
பொற்ற சேவடி புந்திவைத் துத்தவ
முற்று மாமனு வேர்தினா பல்பகல.

(இ - ன்.) தேவர்கள் ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளிலே நின்று, வெற்றிபொருந் திய யானைமுகத்தையுடைய விராயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவந்த திருவடியில் மன தைச்செலுத்திப் பலகாலந்தவஞ்செய்து சிறந்த மந்திரத்தைக் கணிதராகன எ - று

ஒன்று+தாள=ஒற்றைத்தாள.

(க)

அன்பி னர்க்கவா தமயினு மனபின
னெனப ணிககு மிரங்கும பராபரன
வனபு நெஞ்கடை யாக்கொரு வைகலு
முனபு ருதவன முனபுநின் றுனரோ.

(இ - ன்.) அன்புடையவர்களுக்குத் தமமைக்காடினும் அன்புடையவரும், ஈன்னுடைய பணிவிடைக்கும் (கிருவுன்னம்) இரக்கும் பராபரனும், கடின சித்த முடையவர்களுக்கு ஒருநாளுக காட்சியளிக்காதவருமாகிய கணேசபெருமான (அத் தேவர்களுக்குக்) காட்சிதந்தருளினா எ - று

என்பணிக்குமென்ற பத்திமுதிராசியில்லாத என்னுடையவென்று குறித் ததுடன், பணிக்கும் என்றதிலுள்ள உமம் இழிவு சிறப்புகுறிப்பதாம் (க)

வேறு

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும்
பன்மணிசெய குண்டலமும் பிணைத்தோளி னககதமு
மினமறியுந் திருமேனி விளகுகொளியு மொநாணும்
வன்மருப்பி னிடைச்சுறறும் வாராதுதிரள புழைக்கரமும்.

(இ - ன்.) பொன்னுலாகிய கிரீடமும், அக்கிரீடத்தருகே கிரணங்களைச் சித் தம் பாலசந்திரனும், பலரத்தினங்களை விழைத்த குண்டலமும், பூரித்ததோள்களில் வாசுவஸ்யமும், மின்னிலைத் தோறகச்செய்யுந் திருமேனியின் விளக்குகின்ற பிரகாச மும், அன்னாணும், வலிய தந்தத்தினிடையே சுற்றிலும் வடிவது திரண்ட துதிக்கை பும். எ - று.

துதிக்கை இருதந்தக்கட்டிடையிலுள்ள உறுப்பாகலானும், அஃது திரண்டிரு ப்பொன்றாகலானும், 'வன்மருப்பினிடை * * * திரள்புழைக் கரமும்' என்றாம்.

பூசுதத்தை மிகப்பயிக்கும் பஞ்சமூர்து ணியும்முலும்
வாசுத்தி னறுங்கமல மலருமணி நாரகரமுந்
தேகத்தி னில்லாத திருவமுந் திகழ்வெய்த
நேசத்தி னெதிர்நின்ற நிமலனையா வருங்கண்டார்.

(இ - ன்.) பாசபந்தை அடியோடு பறிக்கும் பாசக்கயிறும், தூணியும், மூழ்ப் பட்டையும், வாசத்தாடன் கூடிய நல்ல தாமராமலரும், அழகிய திருக்கரத்தாலும், உலகத்திலிலவாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அனபோடு எதிரேவந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோரும் தரிசித்தார்கள் எ - று. (௧௭)

பருதியெதிர் வரமலர்ந்த பந்தயம்போன முகமலர்ந்து
வெருவுதலோ டனபுளத்தில விவலம ராகள்வலலே
திருவடியி னெதிராழ்ந்தது செனனியிரு கரமேற
வருவிழித னூணைகாட்ட வளனறற்ப பழிசகலாரா.

(இ - ன்.) ருரியன எதிரே தோன்றலால் விகிதத் தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்செனாடு, அசத்தாடனே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகத் தேவர்கள் விராந்து, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிந்து, சிரமிகை விரகரகளும் ஏறவும், திருகண்களில் (ஆனந்த) அருவிதோன்றவும், பகதியுதிக்கவும் (பின் வருமாறு) துதிக்கவானார்கள் எ - று. (௧௮)

வேறு.

தத்துவா தீத போற்றி தத்துவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முகலே போற்றி தத்துவ சொருப போற்றி
தத்துவத் தியன்ற தாதது விதகஞ்ஞ மாறைய போற்றி
தத்துவ வயிவுக கெட்டாத் தயங்குபே ரறிலே போற்றி.

(இ - ன்.) தத்துவாதீதனே! போற்றி தத்துவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி தத்துவங்கட்கு ஆதியே! போற்றி தத்துவகவகனின சொருபியே! போற்றி. தத்துவத்தியன்ற அத்துவிதகஞ்ஞ ஆனவனே! போற்றி தத்துவவுண்செதிக்கு எட்டாது விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி எ - று.

திருமுலா திருமந்திரம்

“அறிவு சிவபிரண டென்ப ரறிவிலார
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப் பானே.”—என்றபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி “பேரறிவே” என விளிகவாயிற்றென்க. (௧௯)

உடலினுக ருரேரே போல வயிர்க்குயி ரானாய் போற்றி
யுடனுயிராக் கறிவு நல்கி யுடலினைக் கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரெனப்பி னீங்கா லொற்றுமைப் பொருளே போற்றி
யுடனுறை யுயிர்க்கு மெட்டா லொளிப்பெருஞ் சேர்தி. போற்றி.

(இ - ன்.) தேசத்திற்குச் சேவையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைக்கொடுத்து சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னர்நீங்காத ஒற்றுமையையொருளாய்வுள்ளவனே! போற்றி. உடனுறைவின்ற உயிர்கட்கும் அநிதப்பட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொருபனே! போற்றி. எ - று. (௨௦)

விரவுதல் துவத்தி நீங்கி மேகென் நின்ற வாவி
வரமுற வுருவு கொண்டு வந்தருள் குரவ போற்றி
பரவுமைந் தொழிலை நீக்க யுயிரினைப் பணிப்பாய் போற்றி
தூரியத்தி னுயிரை வாகுஞ் சுடாப்பெருந் கடலே போற்றி.

(இ - ன்) கலந்த தத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டுத் தத்துவத்தினுள் நின்ற, விருப்புறந் வரங்களைப் பெறுமபடி திருவுருவகொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே ! போற்றி. துதிசெய்யத்தக்க (சுருட்டி முதலிய) ஐந்தொழில்களையு மகற்றி உயிரைக் கட்டினாயிடுவனே ! போற்றி. தூரியத்தினுயிரை வாகுஞ் சுடாமயமான பெருகடலே ! போற்றி. ஏ - று.

(௧௭)

பதீதர்கள வழுங்கா நின்ற பலவுங்கைக் கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தாாககுப் புணர்த்தருள் போகி போற்றி .
முத்தியை யோகத் தாாககு முடித்தருள் போகி போற்றி
• மெத்தொழி லவாகு மந்தப் பயனரு ளிறைவ் போற்றி

(இ - ன்) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களை அடக்கக்கொள்வனே ! போற்றி போகத்தை விருமபின்பவர்களுக்குப் புத்திகளைக் கூட்டி யருளும் போகியே ! போற்றி. யோகங்களுக்கு முத்தியைக்கொடுத்தருளும் யோகசூர்ப்யே ! போற்றி. எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்சூரிய) உபபலனை யளித்தருளுதலையே ! போற்றி. ஏ - று.

(௧௮)

வேண்டிய வடியாகக் கொல்லாம் விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவந் தீண்டெய யாககு விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவா வேண்டிற் கொல்லாம் விளைத்தருள் விழுந் போற்றி
மாண்டது டாகளைக் கொல்லு மறமிகு மளவ் போற்றி.

(இ - ன்) (திருவடிபய) பணியும் அடியவர்களுக்கெல்லாந் துண்டியுதற்களைத் தவிப்பவனே ! போற்றி. விருமபி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு துண்டியுதற்களைக் கொடுப்பவனே ! போற்றி. அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு செய்தருளும் மலர்கிதனே ! போற்றி மாட்சிமைபட்ட கொடியோர்களைக் கொல்லும் பாவத்தொழின் மிக்க மளவனே ! போற்றி. ஏ - று

(௧௯)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வளவலா சாரை நோக்கி
விழுத்தகு வரங்கள் யாவை விளம்புக தருந் து மென்றான்
பழுத்தவன டுடைய ராய பண்ணவா பணிந்து சொல்லவா
தொழுத்தையே துபர மெல்லாந் தோன்றல்கா னாத தவறே.

(இ - ன்) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வளவலாசாரிய கணேசப் பெருமானார் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி, (நீங்கள் விருமபிய) மேனமைபுகிய வரங்கள் யாவை ? சொல்லக்கடவீர்கள். (அவற்றைக்) கொடுப்போமெனக் கூறினான் பழுத்த அண்புடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்கின்றார்கள் : அடியேங்கள் துன்பமுழுவதும் தேவரீரறியாததல்லவே ! ஏ - று. (௨௦)

செம்மனின் வரத்தான் மாறத் தீங்கெமக் கிழைத்து வைய
மும்மையுத் தன்னைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல் சான்ற

கொம்மைமுப் புரத்தி னுனை கொம்மைனக் கொன்று பின்ன
விமமனோ செய்க்குத் தீர்க்க வேண்டுமென் திரிந்து கின்று.

(இ - ன) சுவாமி தேவாரமுளிய வரத்தினால் ஒழியாத துன்பத்தை வெந்
கட்டு விளைத்து, முவுலகங்களை யுந் தன சுவாசினஞ்செய்து கொண்டு, ஏவியவலாத
வலையிருத்த வலிய திரிபுரனை விளாவின்கொன்ற, (அதன்) பிறகு அடியேன்கட்
குற்ற துன்பநோயைப்போக்கியுள்ள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து கின்
றாகள் எ - று. (உச)

அஞ்சிய தேவா னுவக ளல்லலோ டழிவி லாறறல
விஞ்சமுப புரத்தி னுனை விளித்திருந் குழ்ச்சி செயது
மஞ்சனி மிடறறி னுனை வலவிகாந் தடைமி னென்று
செஞ்சொலி னியமபி யைவகைச செம்மலா ரிதுவுரு சொல்வார்.

(இ - ன) அச்சமடைந்த தேவர்களை உலகன் துன்பத்துடன், அழிவில்
லாத வலையிருத்த திரிபுரனையும் உறிவுசெய்யும் ஆலாசனையைச் செய்து, அழிய
நிலகண்டதையுடைய சிவபெருமானை அதிகவிளாவிற் சேருங்கென்று, இங்
கருவகளை யுடைய கணைசப்பெருமான செய்விய சொற்களாறகூறி (மேலே) இந்
புஞ்சொலிவென்றா எ - று. (உஉ)

அதற்கு தமரா ரீயி ரறைந்ததோத திரத்தை மும்மைச
சுத்தியி னியமபு லாககுச சகலவித கினமுந் திருஞ்
சிறகையினை விழைநக வெல்லாரு சேருமென நருளி வல்லே
வெந்திர லவுணா கோமான மேயுடவவ காளுந் சார்வார்.

(இ - ன்) ஆகாயத்தில் வசிக்ருக தேவர்களாகிய நீங்கள் கூறிய தோத்திரத்
தை மூன்று தரத்தினால் தங்கரீதுஞ் சொலபவாக்களுக்கு எல்லா இடைபூறுகளும்
மனதில் விருத்தியாய்வுகளைக் கெட்டுமென்றருளிச்செய்து வெவ்விவ வலியமைந்த அவு
ணா தலைவனாகிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வங்காளநகரத்தை வினாவாகச் சார்ந்
தனா எ - று (உங)

இருபிறப் பாளா தமமு ளிலகொரு திலக மென்னத்
திருவுரு வுடைய ராகித் தேவியு மருங்கு நணை
வருமறை முனிவர் சூழ வடுத்தவவ காள் மென்னுந்
திருக்கா விதி பூடு சென்றவன கோயில் புகார்.

(இ - ன்) வேதியர்களுக்கானே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த
திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பகலில் வரவும், அரியவேதமுணர்ந்த முனி
வர்கள் புடைமுழவுல வரது வங்காளமென்று சொல்லுந் சிறந்த நகரத்திலேயே
சென்று, அத்திரிபுரன் மாளிகையை யடுத்தனர். எ - று. (உச)

அரியனை பொலிய வைகி பரகவிந் திருக்கு மரணனை
திரிபுர னோக்கி யன்பு திளைத்தெழு வெதிரே சென்று
தரியலர் பலனைத் தேய்த்துத் தழும்பிய தக்கரி னுரை
பரிமையின் கண்ணகிய் போதத் தொழிந்ததி சிருத்திசெய்தவர்கள்.

(இ - ன்) சிங்காசனத்தில் அழகுறவிருந்த கொல்கொண்டினைத் துன்ப
கையுடைய திரிபுரன்கண்டு, அன்பானது அத்திரித்தெழுதலால், வலியுடையவென

று, சத்திருக்கள் எண்ணிறந்தவர்களைத் தேய்த்துத் தழுமபேறிய திருவடியையுடைய (விநாயகக்கடவுளாகிய), அந்தணனை உரிமையோடு பணிந்து வந்து பிரகாசிக்கின்ற பீடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து சொல்கின்றான். ௭ - று. (2௫)

ஐயரே, நீயிர் யாவ ருமேதெனக் கருமம் வேண்டிச் செய்யவராய் மலர்த்தல வேண்டித் திரிபுரன் நனகெடுப் தாத வெய்யதூரம் பொருளொன் றிலலை விழைந்தது தருது முமழை ஓவயமு மெனது செங்கோன் மருகிய வதனா லென்றான்.

(இ - ன்) ஐயரே! 'தேவரீர் யாவா' எதற்காரியத்தை விரும்பி அண்டடைந் தது? செம்மையாகிய திருவாய்மலர்துக்கக் கருவேண்டித் திரிபுரஞ்சிய எனக்கு இல லாத வெவ்விதாகிய பொருளொன்று மில்லை திரிலோகநாள்விலும் எனது செங்கோல் பொருந்தியது. அத்தன விரும்பியதைக் கொடுப்போமென்று கூறினான் ௭ - று ()

திரிபுர னுரைப்பச் கேட்டுத் தென்கிரிய முறையோ சொல்வார் கரிசயி மெமமையா டுப கலாநா டென்று சொல்வா ரிவன் றுலக மாதி யனைத்துல கெழிப்பு நோயடி யரிசையிற றிரியா நிறகு மாதவ முனிவ பேயரம்.

(இ - ன்) திரிபுரன் (அவ்வாறு) சொல்லக்கேட்டு, தென்கிரிய யடுதியா (வடி வாகவந்த கணேசப்பெருமான) சொல்லி ஞா குற்றமற்ற வெல்லோரும் எம்மைக் கலாதாரென்று சொல்லவானாக, தாமது திருமாய் கேட்டு ஞா னைஞ்சாலைக்குதலிய எல்லாவலகங்களின் அழகையுங் கனவு விஞ்சுபார்க்குந் திருமாய் பெருந்தவருடைய முனிவர்கள் ௭ - று (2௬)

கொடைபிறை புதமுந் தாந கோமள வனப்பாஃ விரப படையினுல வலியாற நேராற பலவகைப் பொருளா லைகை யுடையவன் பாதப் பூசை யுடையபத திரை டினுனு மடையலர் பணிகஞ் சினனை தாணிவ ரிசை மீட்டு.

(இ - ன்) ஈகைத்தன்மையானும், சா லியா டுப, சிறப்பாலும், துண்மையா ந்த அழகாலும், வெற்றிவாய்ந்த ஆபுதங்களுடைய வல்லமையாலும், தேசாலும், பல வகைப் பொருள்களாலும், ஐந்து திருக்கரங்கடையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்யும் பத்தியினாலும், படைஞ்ஞா னென்கொள்ளும் உண் ணைக்காணும்படி இக்கேவகதோம் ௭ - று (2௭)

முலக னுலகம் வேண்டேன முறையென னரகம் வேண்டேன காவல விரகத் தீயுங் கடப்பாடு நினக்குண டாமேற முறையென மருங்கு வைத்த புண்ணியன் கயிலை யைகதைத் தேவன் தருவுஞ் சுகநா மணியெனத் திகழ்ந்து வைகும்.

(இ - ன்) அரசனே! திரிமூர்த்தியின் உலகங்கடையுமவிரும்பிலேன முறை ப்படி செய்தும் உன் அரசரிமையையும் வேண்டிலேன யாதிதனைச்சொடுக்குங் கூட மைப்பாதி புணக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாதேவியாராப் பாகமாக மமாதிய புண் ணியதொழியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கலாயகிரியில், ஐந்து திருக்கரங் களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவஞ் சுகநாமணி யென்னும் பெயராற் பிரகாசித்து நின்றதும் ()

முத்தலைச சூலக தண்ணன் மூறையுளி வடிபா டர்ந்த
நித்தலும் பூசை கொண்டு நினமலக் கணைசர் வைந்து
மததகு மூர்த்தி தனை யளித்திடல வேண்டு மென்றங்
குததம மறையோன் சொல்ல வுலக தவ னுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) முத்தலைவாயக சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் மூறப்படி
வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நீரமலராகிய கணைசப்பெருமான்
எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தகுரியாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று என்று உத்
தமவேதியாக கூற, அந்நிரிபுரன் கவிததுச சொல்கின்றான். எ - று. (100)

அங்கநான மறைக டோந்த வந்தன வந்த மூர்த்தி
சங்கரன் பால் தென்று தளரலை யதனை யந்தச
சங்கரன் விடாது வாதி சகலவினா னவாக னோடு
மிகஞ்சின் முன்ன ருப்பேபெ னெனவலி யறிக வென்று.

(இ - ள்) ஆறு அங்கங்களும், நான்குவேதங்களாக தோந்தேத்தியே! (நீர்
சொல்லும் சித்தாமணியென்னும்) அந்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத் துள்ளதென்று
மறைதளராக அம்மூர்த்தியை அந்தச் சிவபிரான் திருமால்முதலிய எல்லாத் தேவாக
ளோடும் இவ்விடத்தில் உன்முன்னே வருவப்பேனென வல்லமையை யறியக்கட்
வாயென்று. எ - று.

வேதாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நீகண்டு - சந்தோபிசீதம் - நீருத
தம் - சோதிடமெனப்படுமென (101)

தண்ணடை பத்தூர் தூசூர் தமனியக குலையு மென்று
மண்ணுதல புரியாத நிகுச வளாமணி ட லவுநலகி
யண்ணலை சிலரால் குளவோ யழைப்பிததுத தருது மிங்கே
நண்ணிவாழ்ந் திருக்க வென்று நயந்துகை குனித்து ின்றான்.

(இ - ள்) பத்தூர் தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொறருவியலும், எங்காரக
துங் கொடாத ஒளிகளும் பலரத்தினைகளுக்கொடுத்து, பெருமையுடையவரே! (அத
னைச்) சிலநினைக்கனில வருவித்தகொடுப்போம். இவ்விடத்தில் பொருந்தி வசிக்க
திருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கைகூப்பிந்நன்றனை. எ - று.

தண்ணடை - வயல (102)

முப்பிரன் மொழியக கேட்டு முகமலர் தந்தனா
னிப்பிரன் தனக்குப் பாகக ரிகைய வனத்து வாழ்து
மொப்பிரன் மூர்த்தி தன்னை யொய்யெனத தருக வென்று
செப்பினா னுசீர் வாதரு செய்தன நெழுந்து போந்தாரன்

(இ - ள்) திரிபுரன் (அங்கனஞ்) சொல்லக்கேட்டு, வேதியர் மூலமூலச
யுற்ற, இரக்கரத்தின் பக்கலிற் பிரகாசிக்கின்ற மனத்திலிருக்கின்றோம். சமாள்பில
காத அந்தச் சித்தாமணிமூர்த்தியை வினாவிற்கொடுப்பாயாக வென்று சொல்லி, ஆத
வாதருசெய்து எழுந்துபோயினா. எ - று. (103)

திறந்திகழ் தூதர் தீமனைத் திரிபுர னழைத்து நீயி
ரற்றதிகழ்க்கிலை யத்தை யடுத்தான பாதந தாழ்ந்து
சிறந்திருக கின்ற சிநகர மணியெனுந் தேவை யெங்கண்
மறந்திகழ் மனை னுமபால் வரந் திவந் திகெ வென்றன

(இ - ள்) வலிமை வளங்களுந் தூதர்களைத் திரிபுர ன்விளித்து, நூதனத் தரு
மம் வளங்களுந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்த, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற
பணிந்து, சிறப்புறுவிளங்குஞ் சிநகரமணியென்னும் பெயரையுடைய மூர்த்தியை
எங்கண் லுமிடிகக் காசனாகிய கிரிபுர ன் தேவரீரிடத்திலிருந்து வாங்கிவருகவென்று
கூறினான் எ - று (நூ)

பலியெனும் பெயரான ன் பண்டொடு முதலா யாடின்
வலியினிற் கொள்ளை பினை மலிதய நுகறி பென்று
நலிவற வுரைத்து பாகக் கண்ணுளி வல்லெ யென்றான்
மெலிவறு தூதரன்னு னெவலின் மேவி னுநீ

(இ - ள்) பலியெனும் பெயரையுடையவையெல்லாம் எமையாக (அத
னை) தராதவிடையாயின, பலாத்காரஞ்செய்து கொண்டபேரான (அதனாலே)
பிறகு பெருந்தயரமடைகையென்று கெடுத்தலாகூறி, வினாவில் (அதனை) வாங்கிவரு
வார்களாகவென்று கூறினான் வலிதங்கிய பாகந்தம் ஆவன்கட்டாயை மேற்
கொண்டு சென்றார்கள் என்று (நூ)

கடவுளா கணேசா பாரக கருகூர னோரதிப போற்றி
யிடாகபு வரங்கன பெற்ற திறடு னன்பாகன கீதபர
கடலவினை யமிழ்த மெனவுக கடனோ க திடான பெயவ
மடலவிழ் கமலச சேசநை மருளிய வெனக ணுனை

(இ - ள்) சேவர்கள் கணேசபெருமானுடைய திருவடியை மனதிலிருத்தித்
தாதிசெய்து துண்பமாற வரங்கனபெற்ற சிதாரதமன்ற, விவாதமுனிவா கீதகும்
படி, தெய்வத்தன்மை வாய்க் இகழ்கள மலர்த தாமரைத் தவிசிர்பொருந்திய டை
கக்கண்களையுடைய பிரமத்தெவன், பாறகடலிற் றேன்றிய ஆமிதம்போல உறுகியா
கச் கூறினான். எ - று (நூ)

கருங்கழல் புனைத சோம சாதனை வரங்கன வினாணை
கொருங்கருட கணேசாப பாகந் நுதறமை புனாரதா யனானோ
மருங்குசென பிரபாச சூல வளன ஆம வரங்கன பெற்ற
பெருங்கதை யினிக் கெ ளென்று பேசுவன பிருகு வென்பான்.

(இ - ள்) வலிய வீரகழலணிக் சோமகாரதமன்னனை 'தேவர்கள் யாவ
ரும் வீராயக்கடவுள் பகதில் வரங்கன பெற்றமையை யறிநகளை ஆவர்கள் சமீபித்
தச் சென்று யாசிக, குலப்படை பேருகிய சிவபெருமானும் (வீராயக்க கடவுளிடத்
தில்) வரங்களைப்பெற்ற பெருஞ் சரித்ததை இனிககேடையாகவென்று பிருகுமுனி
வர் சொல்லுவதொடங்கினர் எ - று (நூ)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முறையறு

ஆரத் திருவிருந்தம் - காருசு

விமலன்விநாயகரஞ்சபேறுபடலம்.

வரங்குள் பெற்றபின் வான்வ ரென்செய்தார்
 ரிரங்கு சென்றுவி யாத நிமித்தத்துங்
 கரங்கு ளிறகதிரக குண்டுகை பாசநதி
 தரங்க வேந்திய வாரண ஜோதுவான்.

(இ - ள்) (அவர்கைய) வரங்களைப் பெற்றபிறகு தேவர்கள் யாதுசெய்தார்
 கள்? சொல்லுகமென்று வியாதமுனிவன் வேண்டவும், கரங்களில் ஒளிவீசுக
 மண்டலமும் பாசமுந் தீமையகலுமபடி தாங்கிய பிரமதேவன் கூறுவான் எ - று.

சூரணன் - வேசங்களைச் சொன்னவன். ஆரணம் - வேதம். (க)

ஊழாக நெஞ்ரடை யுப்பாகள யாவரும்
 போடநக வெண்மதிப பொற்சடை யாரஞ்
 விழநதி ரங்கிட மேவுதும் யாமெனச்
 முழநது ளாகதக துணிநதிது செய்தனா.

(இ - ள்) ஈழவிலையால் துண்பமடைநக மனமுடைய தேவர்களெல்லாரும்,
 பின்வுபட்ட வெள்ளிய நதிரிணமணிநத அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானா
 நிருநஞ் செய்சிறகும்படி யானு செயவோமென்று ஆலோசித்த மனதிறழணி
 வுற்று, இந்நீரை செய்தாராக எ - று. (உ)

பநதி வெண்மதி பலபு ளாகவு
 மிருத வரபி னிடுவநதி ராகவு
 மருவு கெய பதங்க ளுள்ளாரவு
 மருளு மானெனு மாயைநுட டாசவும

(இ - ள்) சூரியனும் வொளிபசநிரேனும் பரசகரங்கனாகவும், இருது
 துகன அசசகரங்களின் இரண்குகனாகவும், பொருநதிய மதங்கள் உட்பாகமாகவும்,
 மயக்குனெற மகத்துவமென்று சொல்லுமாயை குட்டாகவும் எ - று.

இதுமுதல எட்டுச் செய்யு ளுளால் சிறிபுரசங்கரத்திறகாரச கேகரித்த
 தேரின வாணனை கூறுகின்றா இருதககள் - கார கூடிர முன்பனி பின்பனி
 இளவேனில் முதுவேனி வென்றாறு (க)

காடடை முரத்தமுன காலம்ப ராகவும்
 வாட்ட மிலிவி வைகுதட டாகவும்
 கோட்ட மிலுளி வானநபி சாகவும்
 மீட்டு பலகலை யோமுனை யாகவும்.

(இ - ள்) காடடை முகூர்த்தமுதலிய காலங்கள் மச்சரதலும் கோடுதலி
 லந்த பூமியே வசிக்கின்ற தோத்தட்டாகவும், கோடுதலில்லாத குணத்த
 மானது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலையும் அழகிய முனைகளாகவும் எ - று.

மருத ரம்மினச ஸட்ட மந்தரவு
 மருத ரந்தெரு மூரணை விமதி

கொந்தொந், லிம்பெரற் கொடிஞ்சிக ளாகவு
முத்து கூம்புத் யரசல மாகவும்.

(இ - ள்.) மந்தரகிரிமேல் வட்டமாகவும், ஆகாயமளாவிய ஆணமையுடைய இயங்கிரிமிக்க ஓளிபொருந்திய அழகிய கொடிஞ்சிகளாகவும், உதயகிரி செலுத்த இன்ற கூம்பாகவும். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு.

(ங்)

வழுவி லேனைய மால்வரை யாவையுந்
தழுவு தூணிறை யாகவுந் தத்துவங்
சூழ்சி யாகவுந் தொண்டற சூழாமெலாங்
கெழுமு கின்ற கிடுகுக் ளாகவும்

(இ - ள்.) தவறுதலிலலாத மறறையபெரிய மலைகளெல்லாம் பொருந்திய தூண்வரிவுடையாகவும், தத்துவங்க ளுடமாகவும், மேககூட்டங்களெல்லாம் விளங் குகின்ற இடுகுகளாகவும். எ - று

இடுகு - சுற்றுமரம்

(ஈ)

காம மாதியுங் கன்மேந் தியங்களு
மேம மார்தஞா னேந்திய மென்பவுஞ்
சேம வாபர ணத்திற ளாகவும்
வாம வண்டங்கண் மாலை ளாகவும்

(இ - ள்.) காமமுதலியனவும் கன்மேந்தியங்களும் மெனமைதங்கிய ஞானேந் தியங்களென்று சொல்லப்படுமனவும் சேமமாகிய ஆபரணத்திற ளாகவும், அழகிய அண்டங்கள் மாலைகளாகவும். எ - று.

(ஏ)

புராண மங்கம புணரமணி யாகவும்
விராவு கெுகள விதானங்க ளாகவு
முரீரவு மேழகட லொண்டினை யாகவும்
பராம ருத்துவா தாமபடி யாகவும்.

(இ - ள்.) (பதினெண்) புராணங்களும், (ஆறு) அவதங்களும் கடடிய மணி களாகவும், கலந்துள்ள நட்சத்திரங்கள் விதானங்களாகவும், மோதுகிறைசக்த சமுத திரங்கள் ஒள்ளிய திராசரிலைகளாகவும், துதிகத்தகக (அட்ட)மருத்துகண் படிச் சட்டுகளாகவும். எ - று.

(அ)

கங்கை யாதிக் கடவு ணதியெலாம்
பொங்கு சாமரை வீசிடுப பூதைய
ரங்க ணாகவு மறறைய வாதெலாம்
பங்க மிலலாப பதாக்க ளாகவும்.

(இ - ள்.) கங்கைமுதலிய தேவதிகள யாவும் அவவிடத்தில உயாகின்ற சாஸ்திரமயப் பணிமாரும் பெண்களாகவும், பிறந்திகள யாவும் கெடுதலிலலாத தெய்வங்களாகவும். எ - று.

(ஈ)

திதியும் வாரமுஞ் சேரத்தபன னைகளுங்
கத்து னேசுக் கபெபென வாகவு

மதிமு டிச்சுடை வள்ளலாக கேற்புற
வெதிரி லாத விரதமொன ருக்கினார்.

(இ - ன்) (பதினாறு) திதிகளும், (எழு) வாரங்களும் சேர்த்துள்ள பல்
நாள்களும் செலுத்துகின்ற வேகத்தையுடைய கடுப்புக்களாகவுமாக, சந்திரனையணி
நத முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தருகியாக, சமாமில்லாத
ஒரிரதத்தை நிரூபித்தார்கள் எ - று (கல்)

படரும் வேகம் பரியெனப் பண்ணினா
கடாவ கக்கீயி ருக்க கொடுக்கரை
மடனி லாமண மாரக்கமி ரண்டுமே
தடவு வானுக்க மாகக் கணைகண்

(இ - ன்) வேகங்கள் நான்கும் படாநதுசெல்லும் நான்கு குதிரைகளாகவுஞ்
செய்தார்கள். பிராகசிக்கின்ற உசுவைக்கயிருக்கத் தொடுத்தார்கள் அறியாமையில்
லாத ஹைதிகமாகக் மிரண்டையுமே ஒன்றிப் பெருபுதுக்கமாகக் கட்டினார்கள் என்று
ஆண மாகக் கி ண்டெனப் பரவருகறி நிறுத்திகளாம் (கக)

விடலே லாத வீட்டு பரி கடகு
மிடந் காரியா ளி லாந்நா
குடி லை மதகி ருக்கா க கொண்டுநா
கடவு பாசனெ னா ச லெனா

(இ - ன்) விடுதலையாத சிவரத தேசப்பரிசுறாகு (தூதறெட்டு) உபநீக
தங்கள் மாலைவரிசையாக்கிரிசைப்படுக்கினார்கள் பிரணமம் மந்திக்கையாக்கொண்டு
நானே அவவிரதத்தைச் செழு துதம் தோப்பாக்காக ஆயினேன் எ - று.

மத்திகை-புரவிதூண்டிவகோல சா - டை நான்-சொல்லவோனாகிய பிரமண
மேரு வில்லிறல் வாகுகி நாணக்கண்
சாரும் விண்டு வலகு சமனிற்
கூரு மொணவலி யோனாகும் வடவையே
கூரு மாயின் கொற்றஞ்செறப்பலெ.

(இ - ன்) மேருமலை வில்லும் வெற்றிபொருந்திய வாக்கினானும், பொருள்
தியதிருமால் பாணமும், இயமன அலகும், ஊராதசெல்லுவகாற்ற இறகும், உயர்க்கத்
வடவாக்கினி அத்தன்கூருமாக வெற்றிமிகும்படியாயின் எ - று

வாசகி - திசையரவுகளிலொன்று
வேறு (கக)

செய்த தேரோடும் பட்டையோடுத தேவர்கள் பலரும்
வெய்து வானறொடுக் கயிலைமால் வலாதனை மேனிக்
கொய்த மாமலா குடங்கையிற் கொண்டுது யிறைஞ்ஞி
வைது போற்றினின் றமலனாக் கூனபொடு மொழிவார்.

(இ - ன்.) (இவ்வகையாகச்) செய்ததேரோடும் பட்டையோடுத தேவர்கள்
யாவரும் விரைந்துசென்று ஆகாயமனாவிய் பெரியகலையு கிரியையுடையதே, கொய்த

五五五

ஊரு மூர்தியு மூகளே யாகிய வெருருததற
கூரு மாங்கினே மடி களா ரவனுயி ரடாபபச
சேரும் வையமே வையமாத திணிசிலே சிலையா ர
கூரு மாறுசெய் தாமவை தழுவுக வெனறு ர

உரைத்த தேவாக ஸொளளிய வாசகங் மேளா
வினாத்த பூங்குழல் பாதோடும விமலிண ரெழுந்து
நினைத்த மாமணி நீடுகோ புரந்நலை நிக்சி
குணாத்த தூமணித தோகிழி முளிப்பரேம பின்பரல்

உவகை பூதகன ருமபார முகத்தினை தோ டிக
கவலை தீர்த்தினிக களிப்பெட்டு மிருமினோ விக த—
கவல மகக்குமுப புரத்தையு மனாகு நாச சயா 1 2 1
சிவமெ லாநதநு வாடென்ன டீவ ரிசுட மெ 1 1 1.

ஆயுதக் காவலுக்குப் பரிபூரண விடுதலைத் தூதர்
மேயுதி ஞானவன் விளையுரிய வுனாயெவ்வா ம விடுபபா
செய் ராஜவ னமாக்குறச் செப்படுகன் தவனா
மேயுதி ஞாப்பர மிரிப்பதன் குபரயமெனா வினார்ல

(இ. ஈ.) ஆகிய (அதர) சமயத்தில், திரிபுரன (சிகதாமணிமூததிக்காக) அனுப்பிய அத்தவர்கள் (கைலைக்கு) வந்தார்கள். (சிவபெருமானைத் தரிசித்து) அத்திரிபுரன்களிய சொற்களையெல்லாரு சொல்ல, செவ்வியலவாத அத்திரிபுரணைப் பொருத்த வந்தசெல்லுதவென்று அவனாவிர்த்து, முப்புகள்கள யழிப்பதற்கு உயர்வுபெய்க்காராயினா. (உ. ஈ.)

தனித்திருந்தால் விழிப்புடன் காண்பதற்கு முன் தெரிவித்துக் குறித்த வில்லியைக் குழைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். இதை மனிதர் தேவரகரணம் மன வானவோடு முடிந்த யினித்த காதலர் எண்ணிமா தவருவதென்பது தவறு.

(இ - ள்) எகமாயிருந்த, பரந்த இருவழிகளும், (மலர்) பாணங்களை நுண்ணே பிரயோகித்துவிடுத்த கருமபுலிவெய்யுடைய மனமனைப் பொடிபடுத்திய தீவிரம் முகிழ்மபடி தியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் காணாதவெய்ய கணேசபெருமானுடைய ஏகாட்சர மந்திரத்தைமிக்க ஆசையோடு தியானித்துப் பெருந்தவருவது இதனைச் சொல்கின்றது. எ - று (சு)

சயசா வேசனே சகலமு மறியுந்த துவனே
யயாசி லாபபடைப பரிப்பழிப் பருளுங்கா ரணனே
மயரி லாதவ வானவ ரனைவாககு மிறைவ
வுயரு நாதரீ யாதலா லுனையா னிரக்கேன.

(இ - ள்) சாட்சனே 'ஐய' எல்லாவற்றையுமுண்ணுந் தத்துவ சுருபியே சோவிலலாத சிருட்டி நிதி சங்காரங்களை யதிகரிக்கருக காரணமானவனே! மயக்க மிலாதவனே! தேவர்களுலோருருந் தலைவனே! உயாவாகிய தலைவன் சீயே யாதவன் உனனை யான யாசிக்கெனேன். எ - று. (உ)

எமபி ராணன் தியறகையா கியவெழி லுருவ
நமபி நேற்கென காட்டுக நாரணன் முகலா
வுமப ராஜிரி புரண நனக குடைநுதிபாய்க் காரது
செம்பொன் மேருவிற நெருமநா ரிறைநாள காறும்.

(இ - ள்) எம்பெருமானே! தேவர்களுடைய ஆழங்கையாகிய உழவிய திரு வுருவத்தை, நமபிநெனக்கு எதிரே காட்டியருள்க திருமாலமுதலாகிய தேவர் கள் திரிபுரனுக்குத் தேவறசெனறு, செம்பொன்மலையாகிய மேருபர்வத்தில் ஒளித்தகொண்டு இன்றுவரையில வருந்தினருள்க. எ - று. (உ)

தெனிககத தககவாக கருளசெயுந் தேவகிஸ் னுள்ளா
லளிககத தககவ ரவரிட ரகனறுபேய்த் தததத்
களிககத் தகவரந் பதவிகள கைக்கொளப் புரத்தை
விளிககத தககரும்க சியுமெனக் கருளுகல வேண்டும்.

(இ - ள்) அன்புடன் பணியத்தக்கவர்களுக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே! தேவர்களுடைய திருவருளால் அருள்புரியத்தக்கவர்கள் துன்பமகந்துகொண்டு தற்க டங்கள் களிப்புறத்தகக் காழ்விடமாகிய பதவிநனைக் கைக்கொள்ளுமபடி திரிபுர வகை யழிக்கத்தக்க குழந்தையையும் எனக்கு ஆதரவாகக் செய்யவேண்டுக. எ - று. (உ)

ஐந்து பூதமு மருகலா னையினசை வன்ற
விந்த வையக் கிடைக்கின்ற துணை திபுத்தி

சின்னையாதினி என்கொழு செயவினைக் கெல்லா
மைகது மேவுமுட சாட்சியாய வயங்குகின நனையால்.

(இ - ள்.) பஞ்சபூதங்களுந் தேவரீர கட்டளைவழி நடைபெறுகின்றன இவ்
வுலகமுழுதும் தேவரீரிடத்தில விளங்குகின்றது மனமுதலாகிய எவற்றிரகும் செய
வினைகளெல்லாவற்றிற்கும் வலிமை தருகிய சாட்சிபுத்தமாகித் (தேவரீரே) விளங்
குகின்றா எ - று (உரு)

மாயை யாகிய படலத்தி னுமைதப புனாடு
நீப திஞ்சமு ராமா கையொய் வனத்தி
மேயி னுரெலா தனுதகொறு மிகுதவம் வினேததுத
தூய ஞானத்தி னுறுநினை தொடா ரதுவக கனரா

(இ - ள்.) மாயையாகிய படலத்தினாலே மறைப்புறு, கொட்டித் தருகிய சமு
சாரமென்கூற நெருங்கிய வந்தி ல, பொருந்தியவா ளெல்லாரும், தனுகமடோறும்
மிகத் தவத்தைசெய்து புனிதமான ஞானத்தினால் தேவரீராய் பின்னொடாது ஆன
நதமடைகின்றார்கள். எ - று (உசு)

உரிய மாகவம் புரிந்தியே ருமுப்பவாக குளத்தின
விரியும் வாரெனெரி யேயகம் வெளியிவை விவகத்தி
தெரிபு ஞானியாக கெங்குமாயச செய்ததேபொளியே
யரிய வானபொரு ளேயென்ப பராயகத் திரந்தார

(இ - ள்.) உரித்தாகிய பெருந் தவத்தைச் செய்து யோகத்தி லமாபவாகளு
க்கு மனத்தின்கண்ணே விரிந்ததோன றுந் திறந்த வெள்ளமுடைய உளனும் புறமு
டாகிய விவற்றை யொழித்தணுகு ஞானவான்கட்கு எவ்விடத்திலுமாக நெருங்கிய
பேரொளிபிழம்பே 'அருமைடாகிய சிந்தை பொருளே' என்று துதிசெய்து மன
தாலயாசித்தனா. எ - று (உரு)

இரந்த தம்பிரான முக்கதினிள நெயிரான சேவநிப
பரந்த தேசுமை வதனமும் புகத்திருங் கரமுந்
கரந்த பேரொளி முத்ததும லையுஞ்சுட ரணிபு
மரந்தை நீர்த்தித் மருளுங்கொண்டாய்கெத்தி நின்றா

(இ - ள்.) (இவ்வாறையாக) யாசித்த சிவபெருமான முக்கதினிளறும் எமது
கண்ணென்பெருமான அவதரித்து, பரவிய சேசுகம், ஐந்துதிருமுக்கங்களும, இருபது
திருந்தரங்களும, ஊறறெடுத்த மிகக் கொளியையுடைய முத்தமாலையும, பிரகாசிக
கின்ற ஆபரணமும், துண்பத்தை யொதிக்குந் திருவருளுக்கொண்டு அவ்விடத்தில
எவிரே தோன்றினா எ - று (உசு)

அங்கு நின்றருள கணைசரை யமலனா கோரகி
பெங்கு ருந்தெழுந் தருளினீ ரிதைவரே நமக்குத்
தூங்கு கின்றந் பெயரெவன சாற்றுக வென்றா
பொங்கு கின்றகண கருணையின விநாயகா புகலவார.

(இ - ள்.) அங்குவிடத் தெழுந்தருளியுள்ள கணைசப் பெருமானைச் சிவபெரு
மான் கண்டு, தலைவரே! தேவரீர எவ்விடத்திலிருந்து எழுந்தருளினீர்? தேவரீராகுப

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது? கூடியருள்கவென்றனர் அதிகரிக்கின்ற குளிர்ச்சி யாகிய கிருபைபுடன விநாயககடவுள் கூறுகின்றார் எ - று. (௨௭)

எமமை நாடி நீ யிருந்தவம் பலபக லிழைத்த
செமமை யாலுன தானனத திருமலர் நின்று
முமமை வையசுத துயிரொலந காபபமுன வந்தா
மமம நமபெயா கணைசெனென றறிகநஞ் சயினேரூய்.

(இ - ள்) விடபாஸமுசெயத சிவபிரானே! எம்மை விருமபி நீ பல்காலம் பெருந்தவரு செயத தன்மையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிரந்த தாமஸா மலரினி னை, திரிலோகங்களினுள்ள ஆனமாகையெல்லாக காசுருமபடி (உனக்கு) முன்னே தோன்றினம். நமமுடைய திருநாமங்கணைசெனென்றறிவாயாக எ - று. (௨௮)

முககு ணத்திராப பகனமுழு வதுமவினை யாடு
மககு ணத்தினே மருந்தவத தாலடுத தமையான
மிதகு ளகதுறு விழைவெல்லாம் விரைநதுவேனா டிடுக
விதகு ணத்தருள வாடுமன வீசனா ருரைப்பாரா.

(இ - ள்) முககுணங்களால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் திருவினையா டலபுரியும் அசுருணமுடைபேம் (உமமுடைய) அரிய தவத்தாற பிரசன்னமாயினமை யின், மனதிரபெருந்திய மிகக் விருப்பங்களையெல்லாம் விரைவிறக்கேட்டிக்கொள்க இக்கதகணத்திலேயே யருளபுரிவாமென்றாகூற, சிவபெருமான கூறுகின்றார் எ - று

அல்ல லுறறிடு மமராகண பகிழமுழப் புரணை
கொல்லுஞ் சத்தியைச் கொடுக்கநான மறைகருமுன னாக
வொல்லும் பிரததி னோடுனக் குனபெய ராகச
சொல்லு முனபெயா மருதிர கொடுத்தருள புரிக.

(இ - ள்) தன்னபுற தேயாகன கரிப்பெயதத் திரிபுரனைக் கொல்லுகின்ற வல்லமைமையக் கொடுக்கநூன நானாக வேதநக்டும் முறப்பட்டதாகப் பொருந்திய பீஜாட்சரத்ததுன னும் பெயராகச் சொல்லுகின்ற மருதிரத்தை எனக்கு உபதேசித்த ருள்க. எ - று (௩௦)

அநக மருதிர வலியின லாற்றனமுப் புரமுப
வெநதி டாபுரி வேனென விநாயக ரருள்வார
நந்தம் பிரகா ணத்தினு னவையிலா நாம
மைநது கொண்டின் றனக்குள தாவது மதியாய்

(இ - ள்) அநக மருதிரத்தின் வல்லமையால் வலியுமைந்த முப்புரத்தையும் வெந்துவிடுமபடி செய்கவேனென்று (சிவபெருமான்) கூற, விநாயககடவுள் கூறுகின் றார். நமமுடைய பீஜாட்சரத்தானத்தினுல குற்றமில்லாத ஐந்துகொண்ட, திருநாமம் உனக்குண்டாகுக எ - று

உளதாவது - துவ்வீற்று வியங்கேசன்.

(௩௧)

அகநில வேறுமேகா பிசுத்ததக் கூடியயம் மறுவை
பிரதமொ மிங்குள கொன்றுபிண ளிதனைபின் சொல்லார,

கதிரெய் பீசங்க டமங்குமுன் கதுகிய பீச
மதுமி குந்துழாய் வாசுதே வணைவழங் குவதே.

(இ - ன்.) அக்ஷுடன் கேரோ பீசத்தைக்கொடுத்த அமமந்திரத்தை இத்த
துடன் கொள்வாயாகவென்று, மேலே இதனையுஞ் சொல்கின்றனா நற்கதியை யுண்
தெய்யும் பீசங்களுக்கு முன்னே சொல்லப்படும் பீசமாய்த், தேனமிகுந்த துளவ
மாலையணிந்த திருமாலேக கூறுநிற்கும் எ - று (௬௨)

திதி லாயபி கென கதிகம பரையு பரேற
கோதி லாவரை கொளளுகே நென்னரை கணைச
ரதி பீசத்தைக் கணைசபர திகதெயி பரேற
யோது நாரமு மாவறைய நாரப்பரை ராஜா

(இ - ன்.) குறமில்லாத சிவபிரானே ! அறியக்கடவையெனக்கூற சிகமப
மருகிய சிவபிரானும் அவ்வகையே குற்றமில்லாக வையாகக் கொளவேனென்று
கூறினா. கணைசப்பெருமான் ஆதிபீசத்தைக் கணைசபரத்ததுடன் கோத்து (சிவ
பிரானுக்கு) அதிபிரகித்தது, சொல்லுகிற பெயரும் [கணைசவென்று] சிவபெரு
மானுக்குச் சொல்லாறாயினா எ - று (௬௩)

பேசு மாமனு வேற்றலா ந பெருவாய் பீசையாய்
தேசு லாஸிய தேவாகுள தெயிநாசு கனாரு
மீசு னைகயாற கணைசவென பிருமபெயா பீசைகு
மாசி லாயமிக வழங்கிடப் பட்டது மாதே

(இ - ன்.) சொல்லுகின்ற மராமரிகளைய பெருவாய், பெய்யவென
யுடையவராய், தீர்த்தபரைய் தேவாகுளக்கும் நெருங்கியகணைசங்களுக்கும் நிறைவா
கையால் மெருங்க கணைசவென்று பெயி மருமம வது பட்டபட்டது நாரமிய
லாதவோ ! எ - று (௬௪)

புகலு மானிடங் சணையுபு கதரண முசலாசு
சுகல மாகணங் கனாரு கழி ரகுனா முவகரு
மிசுத லானுமப பெயாநாங் கயகென மாரபா
வகில விசர வவாகுகதிர வாமவழங் குவாரல

(இ - ன்.) சொல்லுகின்ற மனுக்கணம் சாபகணம் முதலாகச் சிறந்த சுகல
கணங்களுக்கும் கசத்தவ முனங்குமிக்கிருகதலானும் (கணைசவென்னும்) அப்பெயா
விளங்கியதென்று கூற, (சிவபெருமான) சாதேசுரனாகிய கணைசப்பெருமானுக்கு
எதிர்வரக்கொடுக்கின்றனா. எ - று (௬௫)

வேத மூலமு பராணகண மிருதியா கமங்க
கோது போதுமுன் யாவரு முணையு சரிககத
திதி லாதனை திகருதிக்கும் சைவமென நிறைநா
யாது யாதுசெய் யினுமனது மிறைஞ்சிட பட்டிக.

(இ - ன்.) (காங்கு) வேதங்கன்பதினெண்பராணங்களை - (பதினெண்) மிரு
திசன் - (இருபத்தெட்டு) ஆகாவகை (முதலியவற்றை) ஒதுக்கையில, எல்லோரும் உழ
வீம் வழியுடிக், கெடுதலில்லாத வைகிதமாதகம் சைவமாதமென்று சொல்லப்படு
முவற்றில் நதேதுசெய்தாலு உப்பொழுது துதிசெய்யப்படிக எ - று. (௬௬)

வசிய மாதிரி வுலககா ரியங்கண்மற் றெனவாய்
நசுவி லாவகை யியற்பினு நாரணன் முதலாக்
கசியு மானிட ரநுமரக கலித்தவ மெவரு

நெசுவி லாதபூ சணையிபற யிடுகதான் முன்றயால்.

(இ - ன்.) வசிய முதலாகிய மதறெல்லா உலககாரியங்களுக கெடுத்தலில்லாத
வகையர்க்கசெய்தாலும், திருமாலமுதலாக இரங்குகின்ற மனிதரிடையாகத் தோக்
நின்றவாகளெல்லோரும், (ஆகம) தூணமுறைப்படி அழிவில்லாத (உமக்கு) பூசையைச்
செய்யக்கடவா. எ - று.

(கௌ,

யாவ ராயினு சினைபிற நெரு சரதுசெய கருமம்

யாவ தாயினும் பயமினயி யிறு கவான சைவ

மோவி லாவரி னைவமிவை புறறவா தாமும்

பாவ காரிக ளாகுக நினைப்பவனா யாவேரவ.

(இ - ள்.) எவரானாலும் உமமைப்பண்ணியது செய்கின்றகாரியம் யாதாயினும்
பலாரில்லாமலழிக. சிறந்தசைவம் கெடுத்தல்லாத வைணவம் (ஆகிய) இம்மதங்களிற்
பொருத்தனவாகளும் உமமை வணங்குகளாகுகிற பாவகாரிகளாகக்கடவர்கள் எ - று.

வரங்க ளினனை மயேசகரா வழங்கலு மகிழ்நது

கரங்க ளோனதுடைக கணேசாகட டொப்பாதி யராதம்

புரங்கள் கொல்லநாம் புதனமனு கணையிடத் தாக

வரங்கள கொல்லுஞ்சு லத்திடத் தரகமந திசிக்க.

(இ - ள்.) சிவபெருமான இவ்வகையாக வரங்கள் கொடுக்கவும், ஐந்து திருக
கரங்களைபுடைய கணேசப்பெருமான் மகிழ்வற்று உறதியாக மொழிகின்றனர்
கொடியவரங்களுடைய திரிபுரங்களையழிக நாக கூறிய மந்திரத்தைக் கணையினி
டத்திலும் உரங்களையழிகுஞ் சூலத்தினிடத்திலும் அபிமந்திரிக்கக்கடவா. எ - று. (1)

விடுகருக காலையிற் சதமுறை விளம்புக மீள
மடுகருக காலையி னமமுறை மந்திரித் திடுகென்
நெடுகரு மினனரு ளாஸியம் புதலுமீச சுரணா
தொடுகரு மனபினு னனநெனச சுராதமக கூவி.

(இ - ள்.) செலுத்தவ காலத்தில் தூறுமுறை உருசசெய்க. மீண்டும் திரும
பப் பெருநையில அமமுறையே [தூறுஉரு] மந்திரிக்கவென்று, மிக்க இனியகருடை
புடன கூறவும், சிவபெருமான அதிகரிக்கின்ற அன்புடன் நல்லதென்று தேவர்களை
விளித்து எ - று. (ச௦)

பாவ னைக்குமெட் டாயிரி பூரண ரெமது
பாவ னைக்கெளி தரப்பரின் மிகேதாவிருக் கின்றார்
பூவ லாததொடை யாதிர்பற் பூசனை புரிந்து
மேவு மந்திர மாயிரம் விரித்தல ரிடுமின்.

(இ - ன்.) பாவனை செய்ததற்கு மெட்டாத பரிபூரணராகிய விளங்குகடவுள்
எம்முடைய பாவனைக்கு எளிதாக இதேதர விளங்கி யிருக்கின்றார். அவர்சன் விடுதீத
மாலை முதலியவற்றைப் பூசைசெய்து பொருத்திய மந்திரத்தை அபிமமுறை அபிதீத
ஆர்ச்சிக்கக்கடவர்கள் எ - று. (ச௦)

தமது பிழைக றெழுத்துநூ றுமென் றருளாக
கமல நேத்திர னுதியோர கண்ணுத லருளபெற
மமல னுகிய கணேசனை யாகம விகியரற
மமமெ லாமறப் பூசித்தோ தினாசகத கிரமம்.

(இ - ஈ.) உம்முடைய துன்பங்களை நொடிப்பொழுதின முன்னே யழிப்ப
ொன்று (சிவபெருமான்) அருளிச்செய்ய, செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால் முத
லிய தேவர்கள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான திருவருளைப்பெற்று மலரகித
ராகிய கணேசப்பெருமானை ஆசமமுரைப்படி. (தமது) தாமசகுணமுடையது மழியும்
படிபூசித்து, ஆயிரமந்திர ஜபமுகு செய்தனா எ - று (சுஉ)

முகக் ணைக்கர முனைவ னவாகுது மொய யருளசெய்
தக்க ணிங்குன வரனவரம பெற்றதீ தென்று
அபுக்க மெய்த்தவ வியாதன முன கேட்டிடப் புகன்றன
றெக்க பலவிதழுக தாமரைத் தொலைபா தனத்தோன.

(இ - ஈ) மூன்று விழி ணையும் ஈருது கரங்களைமுடைய விநாயககடவுள்
அவர்களுக்கு மிக்க திருவருள்புரிந்து அருகிருந்தகணான சிவபிரான வரம்பெற்ற
வகை யிதவாகுமென்று, உண்மைத்தவதையுடைய வியாசமுனிவன் தன முன்னி
ருந்து கேட்கும்படி, நெருங்கிய பல இதழ்களையுடைய சாமனாமலபா பழமையா
கிய ஆதனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன் கூறினன எ - று (சுஉ)

படைமெல்லாமபணி பவாகருள பரணுநமக கரன்பாற
படைகொள வானகதை கேட்டனை பாகதி. வினிமே
லடைய லராபுர மவ்வர னழித்ததுங் கேளென
மிடைய ருதுநாப பாரிழின மாதவ பிருகு

(இ - ஈ) அவ் ாவகளை யெல்லாம் (தமனை) வணங்குபவர்க்குத் திருவருள்
புரியுஞ் சிவபெருமானும், விநாயககடவுளிடத்தில ஆபதம்பெற்ற சரித்தனதக் கேட்
ட்டனை, சோமநாத மன்னனை ! இனி அச்சிவபெருமான பகைவரது முப்புரங்களை
யழித்ததையுங் கேட்பாயாகவென்று அழகிய பெருந்தலமுடைய பிருகுமுனிவா விடா
து சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று (சுச)

விமலா விநாயகருளபெறுபடலம் முதலிற்று.

ஆகந் திருவிநீதம் - ௧௭௭௮

திரிபுராதகனப்படலம்.

அன்பாக ஞாள்மே யால யகுகொளும்
வன்பணிப் பூணினர் மூற்றென் செய்தனா
மூன்பக ராபெனு முனிவி யாதனை
கின்புற ஞானமுக னியமபன் மேயினான்.

(இ - ள்) அடியவாக ஞன்னதையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சாப்பாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமான் பின்னா யாதுசெய்தனர்? முற்பட்டக் கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமசேவன இன்பமுறக் கூறத்தொடங்கினன் எ - று

(3)

எம்பிரான் மறுப்பமீண் டேருந் தூதர்க
டம்பிரா னாகிய தான வறபணிந்
தம்பிராந் முகதியை யுகள் லானரன்
சம்புளபேரீல வெருண்டனன் திருமயி னோமெனறா.

(இ - ள்) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லுந் தாசாள், தமது சலைவனாகிய திரிபுரனை நண்ணிக், சிவபிரான் தேவர்கள் தியானிக்கும் (சிந்தாமணி) மூர்த்தியைக் கொடுத்திலா சரப்பபுடபோலக் கோபித்தனா. நாங்கள் திருமயி வந்துவிட்டோமென்றனா எ - று

(2)

கேட்டனன் வெள்ளொளி னெர நகநன்
னீட்டிய கப்பாய் னிறுதி யனமலீற
கூட்டணிந் திலகை ரூலக் தன்னாலா
கோட்டமுற நமாடுயக ருமிகுதிட டானவன்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (அசுரன்) கேட்டு, வெள்ளிய ஒளி விளங்கும்படி சிறிதது, தேடிய தவசனிலபுலன் முடிவுசோதலால், உச்சிக் கொண்டையுற்ற விளங்கிய குலப்படையேந்திய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போர்புரிய ஆலோசித்தனன் எ - று

(1)

பெருவலி சண்டனை பிரசன டனமுதல்
வெருவருந் கானவ விரா யாரும்
பொருவறு வாதகமுப புரமு மிவ்வயின்
மருவுந் வெனவவா வந்து தோகுகளா

(இ - ள்) மிக்க வலியையடைய சண்டனும் பிரசனனுமுதலிய அஞ்சுசெய்யுந் தானவீரர்களெல்லோரும் சமானமற்ற வரத்தினையுடைய முப்பூங்களும், இவ்விடத்தில வந்து சேருதவென, அவாந்ரும வந்து சோந்நார்கள் எ - று

(1)

போருந் தாயது புயகண் டீதியைத்
திருமி னினிபெனச் செய்பி விராகஞ்ச
சீருந் பல்வகைச் சிறப்புஞ் செய்தனை
காருடைக் கொடைப்பெருங் கர்த்துத் தானவன்.

(இ - ள்) போருண்டாயிற்று. இனித்தோட்டினவைத் திருங்கொன்றுகூறி, போவீரர்களுக்குச் சோதனையி பல்வகைச் சிறப்புக்களுஞ் செய்தனன். மேதமும் பினனித்தகக் கொடையிற் பெருமை வாய்ந்த வையையுடைய திரிபுரன். எ - று

(2)

ஊருந் நானினு முவனக் கெண் மடங்
காருந் பூங்கழ லார் த்த விரர்கள்

போருறு நாளினைப் புகழ்ந்து நின்றன
சேருறு திரிபுர னெழுத லாககினை.

(இ - ள்) நகரங்களைப் பொருந்துங் காட்சத்தைக்காட்டிலும் எனமடக்கு களிப்புப்பொருந்த வீரகழல்கட்டிய போரவீரர்களைப் போர் ஒருங்கிணைப்பைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் அழகு பொருந்திய திரிபுரனைப் படை யெழுதலுக்கு முனையுள்ளன. எ - று

திரிபுரனைப் படையெழுத ஒரு செயதி யுன்னியவ
வரியய னயியொணு வமல நாயக
ஹரியநந தியையழைத் துலப்பி லாதநம்
மெரிசினப் படையெலா மெழுத வென்றான்.

(இ - ள்) திரிபுரனை (போரபுரியநகருதி) படையெழுதினது செயதிநயந்னைத்து, பிரமஹி திருமாலும் அறியாத மீலரகிதராகிய சிவபெருமானார் பொருந்திய திருநகதி தேவனா விளித்து, கெடுதலில்லாந் நமமுடைய ஸ்ரானினை கோபத்தைப்பட்ட சேனைமுழுதும் போருக்கெழுத வென்றான் எ - று (எ)

உறறுயிர குடித்தநக உழுகந லோசனை
யேற்றனை னுதலா லீண்டு நாமுடை
யாற்றலலால பெருமபநட ய்னத றுந் தோடுகொ
சாற்றினன முரசினிற் றுகநக ரத்திலே.

(இ - ள்) இயமஹிதாபருந்திய நமது சிவபெருமானே டோசெய்ய வேற்றுக்கொண்டனானபடியால், இப்பொழுது நமமுடைய கெடுதல்கட பெரிய சேனை முழுதுஞ் சேருகவென்று திருநகதிதேவா பேரிசையால முழுகுவீச்சனா எ - று (அ)

முரசொலி கேட்டலு மொபமரின விராகன
பாசனி காததினா பைமபொறு கோயினமுன
விரகினா தேவாகன விபூகந் கனனெடு
மாரண மவலுழி யடுதது னென்றான்

(இ - ள்) போரப்பெரிக்கையி னெலிவககேட்டவுடனே, வலிபெருந்த வீரர்கள், மழுப்படையேகதிய கையையுடைய சிவபெருமானது டசிய பொன்னுலாங்கிய திருக்கோயிலின்முன்னே தேவர்கள் விபூகங்கொண்டு நெருங்கினார்கள் அரசனாகிய திரிபுரனும் அப்பொழுது போருக்கு நெருங்கினான் என - று (க)

வேறு

நகதி நாயக னைனரிய படைநீனை கோகி
யநதி வண்ணாகந் திருமுன்ன ரடுத்தடி வணங்கி
பெருக்கை தாணயந தலைவரு மெறுமுபடைப் பலவும
ஹந்துவா னெழுத கோயிலவாய் தலினமரு விரரால்.

(இ - ள்) திருநகதிதேவர் ஹந்துவந்த சேனையைக் கண்ணுற்று, அகந்திவண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குத் திருமுன்னேயடுத்து, திருவடிப்பைப் பணிந்து, எதையே

அழகிய சேனைத் தலைவரும், மிகக்வலியுடைய பல?சேனையும் வந்து ஆகாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள். எ - று. (௧௦)

பூண்ட வாமபரித தேரினைப் பூவணைக் கிழவன்
கூண்டி யுப்கதன நெனையுஞ் சுரரிடா துமிப்ப
முண்ட - கா தவீன முன்னவன் முருகிள முறுவ
கீண்ட வாகுபு வுளம்மொடு னெடுவென வெழுந்தான்.

(இ - ள்) தாவிச்செல்லவருகிறார்கள பூண்டவன் தேரை, தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவன் செலுத்தினனென்று சொல்லவும், முத்தங்கடவுளாகிய சிவ பெருமான, மயிலிறகின் அடியையொத்த இளமைவாயந்த தந்தபந்தியையும் மிகருநீண்ட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும் சேவாகருடைய துன்பத்தைக்கொடுக்க அதிகரித்த ஆசையுடன விரைவாக வெழுந்தான். எ - று. (௧௧)

அணிப்பொற பாதுகை யடிமூல ரிரண்டி னுற தொட்குகிப்
பணிப்பொற பூணுந் துயல்வாய் பலகடை கடந்து
மணிப்பொற கோபுர வாய்தனமுன வந்துவா னளக்கு
மணிப்பொற தேரினை யிவாந்தன னரனறன சங்கம.

(இ - ள்) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதுகைகளைப் பாததாமரைகளிரண்டிலுந் தொடுத்தது, சாப்பமாகிய அழகிய ஆபரணமானது திருமாலிலையைப் பலகடைமேல் நடந்து, நவமணிகளியுடைய பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேவந்து, ஆராமனாவிய அழகிப்பொற்றேரை யாரோகணித்தனா சங்கங்கள் முழங்கின. எ - று.

வெற்றி வானவா முழுவதும் விளங்குத ருருவா
யுற்ற மாட்சிமைந் கொப்புற வொணிகலை முழுது
முற்று நான்மதி முடித்ததே போனமென முடிமேற்
கற்றை யீரங்கதி கான்றது கவித்துவெண் கவிதை.

(இ - ள்) வென்றி பொருந்திய தீதவாகன்யாவரும் பிரகாசிக்கின்ற தேரினவடிவமாகப் பொருந்திய மாட்சிமைக்கு ஒப்புறம்படி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முநிரத்தன உவாததிகளை முடித்ததுபோலுமென்று சொல்லும்படி, முடியின்பேரிலே வெள்ளியருடையானது கவித்துக்கொண்டு குளிரந்த கற்றையாகிய கிரணங்களைக் கக்கியது. எ - று.

கலைமுழுதும் முற்றும் கரண மதி - எல்லாகலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரண நாட்சத்திரன். (௧௨)

மான மானின்பின் நெகிடந் தலைநதநா மின்று
மான வானெகி மருவுதல் பெற்றன மேயென
முன வேகையா வெழுந்தெழுந் தாமெவ போன்ற
கான வாரகுமுன் மாதரா ரிடடுவென்று கவரி.

(இ - ள்) வரசாதந்திய நெடிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் இரங்கிநின்ற வெள்ளிய சாமரைகள் மானத்தையுடைய மானின்பின்னே யிருந்து அலைத்தனம்பூப்போது ஆகாயத்தை நோக்கி எதிரோபொருத்துதல் பெற்றேழுமென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடிவபோன்றன. எ - று. (௧௩)

அழுத்துப்பட்டவே முழியி எனகனந்தன் கருணை
கொழுத்து பட்டிக் லவுணன்பாற் கூடலு மாமென்
தெழுத்து பட்டபுன் சினவெரி யீடுவொர போலச
செழுத்து பட்டசாந தாறறிகள் சிலரெடுத் கசைத்தாரா.

(இ - ள்.) ஆழ்த்தவகிய சத்தசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்த தமது
ருபையானது மிருகது, வலிதவகிய திரிபுரணிததிற கூடுதலுமுண்டாகுமென்று,
நிற சிந்தாக எழுத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புபவாகன
பால, செழுமைபொருதிய விசிறிகளைச் சிலரெடுத்த அசைத்தாராகன எ - று

முனைத்தெழுத்தே போன்றொளிர் மொயமணித தேரின்
வளைதத வாரதிரை யாகிய வாருதி நின்ற
நினைத்தெழுத்திடு திரைகளே யாமெனசை சிலரால்
வினைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைகள் வீசிடப் படுவ.

(இ - ள்.) முனைத்துத் தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிகின்ற,
நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிநகட்டிய நெடிய திரைச்சிலையாகிய கடலினின்
றம மேற்பட்டெழுத்த அலைகளையா மென்று சொல்லுமபடி, வெள்ளொளிதவகிய
வெண்பாவடைகள் சிலகணங்களால் வீசிடப்பட்டன எ - று.

வெண்படாம் வீசத்தல ஓர் உபசாரமாம்

(கசு)

மிண்டு முப்புர நீற்றிட விமலனமே வுதலாற்
பண்டை நமபத நாமிலிப பட்டகுது மெனவுட
கொண்ட வோகையின் வாளாக குலங்குள மெபேர
லண்டர் போற்றநின் றஸைசவன் வாலவட டங்கள்.

(இ - ள்.) மத்ததாற் பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுக்கச சிவபெருமான்
எழுந்தருளுவதால், பழையையாகிய நமமுடைய பதவியை [நாகலோகத்தை] யடை
வோமென்று மனதிற்கொண்ட ஆசையுடன், ஒளளியநாககூட்டங்கள் கூத்தாவென
போல, தேவர்கள் துதிசெய்யுமபடி ஆலவட்டங்கள் அசைத்தன எ - று

மிண்டு - மத்ததாற பிழைபடுதல

(கசு)

உடைய நாயக நெருகணை யாலழித திடுமு
ண்டைய லாடொயி லகத்தெழி னோக்குது மென்றாற்
தேவடைவி ராநதனிக் கொடியிசைச சராக்கொடி போற்ற
விடைவி ராமிநின் றசைத்தது விண்ணிடை விளங்க.

(இ - ள்.) (நமமை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான் ஓரே கணையினால்
அழித்தவீடுமுன்னரே, பகைஞரது மும்மதில்களுள்ளான் அழகினைக் காண்போ
மென்று முயற்சிபுரிக்கட்டிய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவாருடைய துல
சங்கள் போற்றும்படி இடப்பமானது நின்று ஆகாயத்தில் விளங்க அசைத்தது எ - று.

பட்டை மாருளி சல்லரி பனைகளை கல்ல

பட்டை முகக்குடப் பறைகர டிகைமணி முரசுந

துடி த டாரி தண் ணுமைஞ்ஞிர் துர் துமி தக்கை
கடிசெய் மொந்தைதொண்டகமிடக் கைதகு ணிச்சம்.

(இ - ள்) படகம் - ஆகுளி - சலவரி - பிணை - கிணை - கல்வடம் - முழவு -
குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - துடி தடாரி - தண்ணுமை - குளிர்ந்த
நுசையையுடைய துடிதமிழி - தக்கை - காவலைச்செய்யும் மொந்தை - தொண்டகம் -
இடைகை - தருணிச்சம். ஏ - று. (கக)

பமபை தூரியம் பாண்டிலகைப் படலிகை பணிலை
துமபு திராநரம் பிளையயாழ் துளைபடு கருவி
கமபி யாடுதழு வங்கியங் காகளம் பீலி
யிமப ரார்பல விபங்கு மியம்பின கணககள்.

(இ - ள்) பமபை - தூரியம் - பாண்டில - சிறு படலிகை - பணிலம் - முடி
பற்ற நரம்புடைய வீணை - துளைக்கருவிகள் - அடவகாதெழும ஒலியையுடைய வங்
கியம் - காகளம் - பீலி - இன்னும் இவ்வுலகிற் பொருந்தியபலவாதியங்களை யுரு சிவ
கணககள் முழக்கின். ஏ - று. (உ௦)

கழுக்க டைப்படை முகணடி சக கரம்பிணடி பால
மெழுக்கு யங்கதை முசலங்கப பணமில் ஞாங்கா
மழுக்கள வச்சிரங் கேடகம் வாள்சிலை யமபு
கொழுக்க லப்பை நில தினங்குலன் குளிரி லீர் சலாகை.

(இ - ள்) கழுக்கடை - முகணடி - சக்கரம் - பிண்டி - பாலம் - எழுக்குயம் -
கதை - முசலம் - கப்பணம் - அச்சவடிவான வேல - மழுக்கள் - வச்சிரம் - கேட
கம் - வாள் - வில - அமபு - கொழு - கலப்பை - வேதினம் - கலன் - குளிரி - நெடிய
சலாகை. ஏ - று. (உ௧)

பாச மங்குச முசலஞ்ஞ லம்பல குந்தம்
பூசன மலகிய சூரிகையா யுகம்புள்ள மீட்டி
வீச தண்டமென் றுரைத்திடு வெய்யபல் படையும்
பேச ருந்திற்ப் பூசுகள் பிடித்தன ராததார.

(இ - ள்) பாசம் - அங்குசம் - முசலம் - குலம் - பலமுடைய குந்தம் - போத
தொழினியிக்கு சுரிசை யாயுதம் - புனளம் - ஈட்டி - வீசத்தக்க தண்டாயுதம் என்று
சொல்லப்பட்ட கொடிய பலையுதங்களுக்கும் சொல்லுதற்கரிய வல்லபமுடைய பூச
ணை தலைவர்கள் பிடித்து ஆரவாரித்தார்கள். ஏ - று.

பிடித்தனா - முற்றெச்சம். (உ௨)
வே று.

இலகிய வெழுபத் தெண்ணு வீரமெனுங் கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதர் குழ வார்சிலை யிலக்க னென்னு
மொளிகெழு வீர னென்கை யொருவனு ளருள்பெற் றுந்நுப
பலபடை தமக்கு முன்னே பட்டீர்த்தனன் கொடிஞ்சித் தோழமல்.

(இ - ள்) விளங்கிய எழுபத்தெண்ணுயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுங் தொரை
வையுடைய வலமைமிக்க பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்தவர, கொடியவியங்கியபுலகை
வெள்ளுங் சீர்த்தியிருத்த வீரனொருவன், ஐந்தா திருக்கரங்கையுடைய துப்பா,

கணேசப்பெருமானால் அருள் புரியப்பட்டு, பழசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சியுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றன. ஏ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுப்புக்களிலொன்று

இலகன - கணபதியின் மூதமகன் இளையவன் இலாபனெனப்படுவன. ()

ஏகமி லரத வெண்ணு யிரமெனுங் கோடி வெள்ளப

பூதர்க்கு மருங்குருழப் பொய்ததழறுமமா நிற்குங்

கோதைவண சிலைகை வீர பத்திரன கோபமுள

மாரி நடுங்க வாழான மணிப்பொலன் தேரிந் தெனறன்.

(இ - ள்) குறறியிலாத எண்ணுயிரவகோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்க்கு பக்கலிற் குழம்படி அகலிணிப் பொறிக்கோக நகரும் மாலேகுடிய வளமமைந்த விலலேறிய கைரையுடைய வீரபத்திரனாகியவன், கோபமடிகளிலுமுள்ள, திசைகள் நடுங்கவும், காட்டுபகனெய் பூட்டிய அழகிய மணிகளபதித்த (கேரேந்) தேரி லேறிச் சென்றனா ஏ - று.

கூரயி லேநதி நாலா யிரமெனுங் கோடி வெள்ளச

சாரதர் மருங்கு குழை சண்முகப் பெருமா னீலப

பாரசலத்தின மீது பருதிவந் தெழுந்தா லெனன்ப

போரணி சிறகாப் பேழலாபுப் பொறிமயி லீவாநது சென்றான்.

(இ - ள்) கூர்மைபொருந்திய வேலாபுதேநதி, நாலாயிரவகோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்கள் புடைசூழ, கூர்விரமணிபு கடவுள், சீலமாகிய பரப்பையுடைய மலையின் மேலே குரியன வாக தோன்றினார்போல, போகதொழிலையுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டவாயையும், புள்ளிகளையுமுடைய மயில் வாகனமூர்ந்து சென்றனா ஏ - று

சண்முகன் - அறுமுகக்கடவுள், முருகன்

(உரு)

வேறு

சிறந்த தேசெழுப் பததுழை கோடிதே வாகளும்

விரந்த வேணவா னவர்களினு சையாமுதர பலரும்

புறத்தொ டாநதெழுப் பூரண னருளகொழிந் திரனு

மறந்த வழத்தாற் கோட்டுவா ரணங்கடாய நடந்தான்

(இ - ள்) மேம்பட்ட கோத்தியையுடைய முப்பத்தாறு கோடி தேவர்களும், வலியமைந்த பிறதேவர்கள் விதகியாதார முதலானோ பாரும் பக்கலிற் கொடுத்த வரும்படி, விராயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்று ஆகிரிநனுக் கொலைத் தொழிலமிக்க நாரகொம்பினையுடைய (ஐராதவமெனும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறிச் சென்றன. ஏ - று

(உசு)

கண்ட னநதிமா காளனருண் டோதரன் கொற்றங்

கொண்ட முண்டுகோ கணனனே கசகனனெ முதலா

கண்ட வீரர்கண் மலிபெரும பூதாக னோடி

முண்டர் நாயக னணிமணித் தோப்புறகு சூழ்த்தார்.

(இ - ள்) கண்டன - கந்தி - மகாகாளன் - குண்டோதரன் - வெற்றற்பாராக நாய முண்டுகோகண்ண - கசகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள் (வலி)

மிகப் பெரிய பூதசைநியத்துடன், தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய நவ ரத்தினமயமான இரத்தினபக்கலில் (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். ஏ - று. (௨௭)

உமைம னுளரொள் ளருளினு லுற்றுநான் கடவ
விமைப வோங்கல்பல் வையொடு மெழுநதுசெல் வதுபோற்
சுமைவி ராவுபலி நேரிடைத துணைநதுசென் றன்று
உமைபு மாமறைப் புரவிபூட் டியவலிா மணிததோ.

(இ - ள்.) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான் செலுத்த, இமயமலையானது ப்லமலைகளோடும் எழுநதுசெல்வதுபோல, சிறந்த வேதப் புறவிக்கட்டிய பிரகாசகின்ற அழகிய தேரானது சுமைபொருந்திய பலதோகளின் கடுவே வினாநதுசென்றது ஏ - று.

நான் என்றது கூறுமபிரமன தனை (௨௮)

புண்ணி யனபொலந் தோமணிக் காலொடு புனித
நண்ணி ருகுருட பூதாக ணலத்தகு காலு
மண்ணு புண்ணியத் தாலனு வடிவமா யவனி
விண்ண மேறுவ தொத்தது விநைநதெழு பூழி.

(இ - ள்.) வினாநதெழுநின்ற புழுநியானது, புண்ணியசொலுப்பியாகிய சிவ பெருமானுடைய பொற்றேரின் அழகிய காலும், புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூதகண் த தலைவாகனது நலத்தங்கிட காலும்பொருந்திய புண்ணியவசத்தாலுபுரியானது சுணு வடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செல்வதையொத்திருந்தது. ஏ - று. (௨௯)

தேவா யாவருந் திரைடொரு தேனொன் நம்பான்
மேவி னூவ ரீடங்களு மேவலு மாமென்
நேறி லாவிறை வாலவிரைந் தேழுநதது மொகரும
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள்.) தேவர்களெல்லாருளு சோகது ஒரு தோவடிவாக நமமிடத்திற்கு வந்தார்கள். (ஆதலின்) அவர்கள் வசிக்ரும இடங்களை நாம் அடைதலுமாகுமென்று, பரந்தபூமியானது கெடுதலிலலாத விருப்பத்துடன் பரவியெழுந்த புழுநியமாகி வினாநது மேலே கிளம்பியதையு மொத்திருக்கும் ஏ - று. (௩௦)

குடையும் பிச்சுமும் பேமைபா சடையெனை குலவ
மிடையும் வாளகதிர வேலிவை மீனங்க ளாக
வடையும் கேடக மாமைக ளாகவாத தியவார்ப்
புடைய சேனைக ளொலிகட லேழுமொத தனவே.

(இ - ள்.) குடைகளும் மயிற்சீலிகளும், துரையையும் பாசடையையும்போன்று விளங்க, கொடுங்கியவாளும் ஒன்றிய கிரணத்தையுடைய வேலுமாகிய இலை மீனங்களாகவும், பொருத்திய கேடகங்கள் ஆளமகளாகவுங்கொண்டு, வர்த்தியுழைக்க முடைய சேனைகள் ஒலிக்கின்ற கடல்களெழையு மொத்திருந்தன. ஏ - று. (௩௧)

சேனை யமபெருங் கடலிடைத் திரைத்தெழு திரைபோன்

மான் மலகிய பதான்கள் வயிள்வயி னைசைந

மேனி வந்தெழு தூளிரீர் முகந்தெழு மேக
மான் விண்ணவர் சொரிமல ரணவமழை போன்ற.

(இ - ள்) சேனையாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறித்தெழுவின்ற
அலைகன்போல, மாட்சிமைமிகக் துவசவகன இடங்கடோறு மனைத்தன மேலே
யுயர்ந்தெழுவின்ற துளியாகிய நீரைமொண்டுகொண்டெழுவின்ற மேகத்தைப்போல,
தேவர்கள் சொரிவின்ற மலர்கள் மழைபோன்றன எ - று. (கஉ)

மேக்கு யாத்திய விழுதகொடி. கூம்பதனமீது
தாக்கு வலவிடை சாராதமீ காமனாப புறத்தி
னாகக மிக்கெழு தேர்களுநா தொள்ளமா திகளா
மாக்க லம்பொர வள்ளறே ரோடிய தமமா.

(இ - ள்) மேலேயுயராதிய பெரிய கொடிகூம்பின்மேலே தங்கிய வலி
யமைந்த இடமானது பொருந்திய மீனும்மியாகவும், பக்கங்களில், மனஞ்சோராமை
யோகி மேம்பட்டெழுவின்ற தோகன நகாகின்ற தெப்ப முதலியவைகளாகவும் விந்
தக, சிவபெருமான ஆரோகணித்த தேரானது பெரிய மரகலத்தைப்போல (சேனை
யாகிய கடவினிடையே) ஓடியது. எ - று (கங)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி விராகண மணிததே
ரினமும் பின்னிட வெம்பிரா னிரதஞ்சென றடுப்பக
கனமும் பின்னிடெ கணைகுற நிரிபுர ன்விநது
சனமும் பின்னிடத் தனிரெடுநே தோமிசை யிவாநதான.

(இ - ள்) மனவேகமும் பிறப்பெம்படி, வெற்றிபொருந்திய குதிரைசேவகாக
ளுடைய அழகிய தோத்தொகுதிகளும் பின்னிடுமபடி, எமது சிவபெருமானுடைய
தேரானது (விவாகது)சென்றசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்க பெடிபடு குரலையுடைய
திரிபுரன் தெரிந்ததுகொண்டு, தன ஸைனியமும் பின்னிடுமபடி ஒன்றியாகப் பெரிய
தேரின்மேலேறினான் எ - று (கசு)

வேறு வேறுசென நமரினை வினைமினக ளென்று
வீறு சேர்தரு மைந்தாகமும் விளங்குமுப புரக்குக
கூறி பேறுதன கொடிஞ்சியந தேரினைக் குழக
னேறு தேரினுக் கெதிருந விடுதன னிமைப்பில.

(இ - ள்) வலிதங்கிய புதல்வாக்கும் விளங்குகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும்
வெவ்வேறுசென்று போபுரியுக்களென்று கூறிவிடுதது, (திரிபுரன்) தன்னுடைய
கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான ஈறிய தேருக்கெதிரே
பொருத்தச் செலுத்தினான் எ - று (கரு)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மாணமை
கொண்ட தானவக் குழாமபடை குடங்கைகொண்டாப்பக
கிணை யாதிகண் முழுகவெண் கவிகையா திகளு
மண்ட மனடினான் வரவினை வள்ளலார பார்த்தார

(இ - ள்) அண்டங்களையெல்லாம் அரைவிநாயில் அழிக்கும் ஆணமை
யமைந்த அண்டங்கட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆப

பரிக்க, வீரகமழல் முதலியன வெளிசெய்யவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரிபுரன்) வருவதைச் சிவபெருமான கண்டனா எ - று (நக)

நினைத்தின முழுகுவே லேநதுதம வீரர்க ணெடுநதோண்
மணத்தல் செய்தகண் தேதியை மாற்றுதற பொருடடோர்
கணத்தினீற்றும படைகரத திருநதுங்கண் ணுதலார்
'குணத்தின மேம்படு திரிபுர னோடுமபோர குறித்தார்.

(இ - ள) (எகிரத்த பகைவாகளுடைய) நினைத்திலே குளிக்கும் வேற்படை யேந்திய தமது வீராகளுடைய நெடிய தோளிற் பொருந்திய தினைவமாற்றுதல காரணமாக, ஸ்ரீ விநாயகிய சாமபராகத்தக்க ஆயுதம் தமது திருக்கரத்திலிருந்தும், நெறிகண்ணையுடைய சிவபெருமான, போரபுரியும் குணத்தினமேம்பட்ட திரிபுர ணுடன் போசெய்யக் கருகினா எ - று. (கங)

வாரமாகிய கணேசரை மதித்தக ரேசா
பார மேருவில் பங்கயச செங்கையிற பிடித்தார
நீர னுனமுப புரணுமத தேவனாத தொழுது
கோர மாகிய கொடுமரங் குடவகையி லெடுத்தான.

(இ - ள) தேவதேவராகிய சிவபிரானா தமக்குரிமையாழிய கணேசபெரு மாணை தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய வில்லை தாமதாமலா போலுரு சிவரத திருக்கரத்திறுங்கினா நீரவானு திரிபுரணும் அககணேசப பெருமானை பணிந்து, பயங்கரமாகிய தனவிலை ஆவகையிலெடுத்தனன். எ - று

வீரரது தைந்தவெண் மெபைரு டினரிரு வேருநா
குரைது தைந்தவார சிலப்படு காணெலி கொளுத்த
வரைது ளங்கின துளமுடின வாருநி யேழுந
தரைசி ழிந்தன சிழிந்துதாயந் தனவண்ட முகம்.

(இ - ள) வாசநெருங்கிய வெள்ளிய துமைமாலையை இருவருள் குழிக கொண்டு, ஒலிபொருந்திய நெடிய விலவ்வினித்திறி பொருந்த காணெலியெழுப ப [குணத்தொனிசெய்ய] மலைகளுலுங்கின நடலகனேழுங் கலங்கின பூமிபிளவுறறது அண்டத்துசசி பொடிபட்டுச சாயந்தன் எ - று. (நக)

தருக்கள வீழந்தன வீழந்தன தடஞ்சி னைப்பறவை
கருக்க ரைந்தன வுதிந்தன ககனவா னுடுக்க
ளிருக்கு மெண்டிசையிருவகை நாநமு மினைந்த
முருக்கு வணசிலை முட்டுநாண் முழங்கிய வெலியால்.

(இ - ள) வணமைதங்கிய வில்லுகளை வளையும்படி பூட்டிய நாணுது முழங்கிய ஓசையால், மரங்கள் வீழந்தன. பரந்த சிறகையுடைய பறவைகள் வீழந தனை கர்ப்பங்கள் களைபட்டன. ஆராயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிர்ந்து) நிலமிசை உதிர்ந்தன எட்டுத் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களுக் துள் புற்றன எ - று.

இருவகைநாகம்—பாமபு - யானை. அஷ்டதீபங்கள் - ஐராவதம் - புண்ட ரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புட்பத்தம்—சாருவபூமம்—பிரதிபம் என

பன. இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கேருக முறையே நிற்கும். அஷ்டநாகங்கள் - வாசுதி - அரந்தனன் - தக்கன் - சமசுபாலன் - குளிகன் - பதுமன்-மகாபதுமன்-காசு கோடகன் என்பன இவையும் முறையே கிழக்குமுதலாக எண்ணிச்சென்றி பூமியை யத்தாங்காநிற்குமென்பர்.

(சுப)

பினகொ முதலவா தூணியிற பெய்தபல கணையு
முனகொ முதலிட முடங்கிய தொருகைமற நெருகை
முனகொ முதலில் பினகொடுத கிடமுன்னே நிரியாத
வெனகொ முதலுமாற நிரியேபா நிரியாது கிழைகதா

(இ - ன்) பின்பக்கலிலுள்ள நெடிய அம்பருதூணியிற பெய்துள்ள பன அதிநாகங்களையும் முன்னே கொடுக்குமபடி முடங்கியதாகிய ஒருகையும், முனபக்கலிலுள்ள விலலைப் பின்னே கொடுக்குமபடி முன்னே நிரியாதவிய மாநெருகையும் மாக, எதனுலும் நீக்க அரியபோதா இவருரு செயதாக்கள் - ன் - று

(சுக்)

முருக னேடுவாக தென்தகனை முதிபிர சண்டன்
பொருள் னந்தி டோடமாநனை பொருதிற தண்டன்
செருவ லாரியோ டேறறனா நிரிபுர னைமாநன்
வருசயுத னேடுருதகனை மதனெனு மைநகன்

(இ - ன்) வலிமிகப் பிரசண்டன் முருககடவுளுடன் வந்தெதிர்த்தன போசெய்ததக்க வல்லமுடைய சண்டன் ஒப்பல்லாதகருதியோடுபாசெய்தன்ன திரிபுரனுடைய மந்திரி போசெய்ததக்க வலாரியாதிய இவருருவெதிர்த்தன மதனெனும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன்)மகன் சயுதனேடுபகைத்தனன் - ன் - று

சமசுபாலன் - இவருன் மகன்

மதன் - திரிபுரன் மகன்

(சஉ)

ஆல மேயென வழன்றுபொன் னிஞ்சை பூநு
கால கூடனபுட பதநதனை கலநதமா புரிநதன்
சில வீரபத திரனெடு மிருபபெயில் செலுத்திக்
கோல வசசிர தமிடபுரன் குயிறயின் கொடுமேபா

(இ - ன்) காலகூடனென்பவன் ஆலாலம்போலவே கொடுத்தப பொன் மதிலைச் செலுத்தி, புடபதநனை யெதிர்த்துப் போசெய்தனன் அழகிய வசசிர தமிட்டபுரனென்பவன் இருபபுமதிலைச்செலுத்தி, சிலநகங்கிய வீரபதநிரட்டி பெரும போர் செய்தனன். - ன் - று

புஷ்பதநா - இவா வ்நோதமாகச் சிலமுனிவருடன் நாத்திகம்பேசின பாவத்தைப் பரிசுரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாவத்தைச் சிலாச சனைசெய்ய, அவா பதங்கிரவிய பரமபதி அவாக்குக் காட்சிதந்து புஷ்பதநதிரென நாமமும் இழந்த பற்களை மீண்டும் பெறுகையும் அதுகிரகித்தனரென்பது புராண சரிதம்.

(சக)

மள்ளா பேரநுமிட வீமகா யப்பெயா மனைன்
வெள்ளி மாமதி லூர்ந்துபேய விராயகா மைநகன்

றள்ளு ரூபிற் லிலக்களைச் சூரநதன னவன்பா
துள்ள வீரருட் புருஷண்டி புருத்தும் லடர்க்குணா.

(இ - ன்.) போர்வீரர்கள் துதிசெய்யும்படி வீமகாயனாகிய பெய்லாபுடையவன பெரிய வெள்ளிமதிலைச் செலுத்திகொண்டு சென்று விராயகக்கடவுள் குமாரனாகிய நீகப்படாத வல்லபமுடைய இலக்களை யடைந்தான். அவ்விடத்தின் வீரர்களிலே புருஷண்டி பெண்பவன் கோபிததுப் போருக்கு மேற்கொண்டான். ஏ - று.

கண்ட னாதிபாங் கண்ணுக் கலார்படைத் தலைவா
மிண்டு தானவன் விற்றப்படைத் தலைவரோ டெதிர்த்தார்
மண்டு பூதாகண் மறவன் வயவர்க ளோடு
தண்ட மாதிக்குத் தண்டமா திகளோடு சமர்த்தார.

(இ-ன்.) கண்டனமுதலாகிய சிவபெருமானுடைய சேனைத்தலைவர்கள், மதந்தாற் பிழைபடுந் திரிபுரனுடைய வலிய சேனைத்தலைவரோ டெதிர்த்தார்கள். நெருங்கிய பூதவீரர்கள் அவனுடைய போர்வீரர்களோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களுக்கு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களாக [சமானஸ்தர்களாக]ப் போர் செய்தார்கள். ஏ - று.

வேறு.

வாளோச்சவா கணையுருதுவா வடிவேல்பல வெழிவா
ராளோடற வேழகதிர் ளடுவாபரி தெறுவா
தாளோடற விரதததொகை தடிவாரெதிர தாளை
கேளோடற வெழிவார்விளில் கிளர்ந்ததாக டலைவர்.

(இ - ன்.) வலிமை விளங்கும் பூதத்தலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அந்திரங்களைச் செலுத்துவார்கள். கர்மையாகிய பல்வேலாயுதங்களைச் செலுத்துவார்கள். யானைத் தொகுதிகளை ஆளுன அறும்படி கொல்வார்கள். குதிரைகளைக் கால்சுறும்படி யழிப்பார்கள். இரதகூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்தருசேனை கூட்டத்தோடறிய வீசுவார்கள். ஏ - று.

(சக)

பார்ப்பார்விழி வெகுளித்தழல் பவோரிமை தீயத்
தீர்ப்பார்பல ரூபினைப்பல தேர்ப்பாகரை யடுவா
ரார்ப்பார்கொடி முடிவார்சிலை யறவாளிக ணேடித்
தூர்ப்பார்கொடு மொழிவெஞ்சினஞ் சொல்வார்தயித் தியரே.

(இ - ன்.) அகரர்கள் (தேவகணங்கள் செய்யும்போதாய்) பண்ப்பார்கள்; கண்ணிமை தீயும்படி கோபாக்கினியைக் கக்கிப் பலருகிலை யழிப்பார்கள்; பூதருபிப் பாகரைக் கொல்வார்கள்; ஆரவாரிப்பார்கள்; கொடியும் கிரீடமும் நெடியவற்றை மறும்படி அம்புகளைச் செலுத்தினங்கும் நிறைப்பார்கள்; வெஞ்சினமாகிய கொடிய மொழிகளைச் சொல்வார்கள். ஏ - று.

வெஞ்சினம் - கோபாலேசத்தாற் கூறுதல்.

(சக)

தளற்றன நகர்புற்றனர் சடங்குடர் தெகரிய
நளற்றன ரூபத்தினர் நகர்புற்றனர் மதுகைத்

தோளறறனா முடியறறனா கொலறறனா வீசுக
தோளறறனா படைபரிமாடு கொலைவெண்களி றண்யா.

(இ - ள்) ஆயுதங்களால் வீழுக கொலைதொழிலையுடைய வெவவிய யானை
போன்ற வீரர்கள் காலறறாடன (சிலா) இடையொழுகாக்கன வயிறறினன
குடாக்கன சிந்தநாடெழிந்தாக்கன, மாபுயிளவுறாக்கன, பலறறாக்கன, வலிதங்
கிப் தோளறபட்டாக்கன, முடியறறாக்கன, சொல்லாறாக்கன, வீரக்கொன்கை மயழ்ந
தாக்கன எ - று. (சுஅ)

நிணமுக்கண தடி புக்கன நிழமுனைக னுக்க
வணாமெனமுன முயிருக்கன மலியுயவிர வுக்க
வணலுக்கன செவியுக்கன வழுலுயவியி யுக்க
நிணமுக்கன கறையுக்கன பெரிதீரலு முக்க.

(இ - ள்) (இன்னும் சிறிது போர்வீரர்களு) கொழுப்புக்கன சிந்தன,
வாழ்ந சிந்தன, விறவகும முர்ப்பெழாபுக்கன சிந்தன, வளைவ கிய மெல்லிய கழுத
துக்க னொழுக்கன, தலைமயிர சிந்தன, மிக்க விரல்கள சிந்தன, கீழவாய்கள சிந
தின, நாதுக்கள வறதன, திவ செவியுக்கன கொழிபுக்கன, பிணங்கன சிந்தன,
உவிரமொழுகின, மிதுதியாய ரலகளுஞ் சிந்தன எ - று. (சுக)

ஆடுறறன யூபமபல வரடுறறன போப்கள
கடுறறன சேனங்கொட்ட கூடுறறன நரிசுர
வேடுறறன சூடுறறன வுடுறறன வுடுறறன வுடுறறன
வேடுறறன வரடுறறன பிணமொடுறறன மக்கள

(இ - ள்) பல கூர தங்கமாழன டேயக்கன கூததாழன, பருந்தாளுந்
காக்களுந் கூட்டங்கொண்டன கரிசுரம் நாயக்களுந் கூழன உவிரவெள்ளமுந்
திசைக்கோறாமுழன விறயலடசமி பெருமையுறறன பூமிதேவி பிணங்களைச்
சுமந்து வருந்தினன எ - று.

யூபம - கவந்தம், சூலையறறவடல (இ0)

இவ்வாறமா புரிசூலையி டெனதூபூசாக்கன படையாற
தெவவாகிய வவுனாபடை முழுதுஞ்சுகை வறற
வவவாழிநு கையெனமுக்க கொடுவாபுரி யமரின
செவ்வையமையு பிணைவாபுரி கொடுவறறது மிவிரகை

(இ - ள்) இவ்விதமாகப் போசெய்கையில், சிறந்த பூசணையாற பண்க
வனாகிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுவதுஞ் சிந்தன்கள அலகையாகப் பன்னி
ரண்டு நிருக்கங்கையுடைய சுப்பிரமணியக்காவுள முசுலானவாள் செய்கின்ற
யுத்தத்தின் திறத்தையும், சிவபெருமான திரிபுரத்தை உழித்தவளையையும் இனிக
கேட்பாயாக எ - று. (இக)

வேறு.

தீரகாரகன சிங்கமா முகனறனிச ரூப
வீரமுனரும வேறுமொ வவுவுகொண்டனையா
மேரனுயெழிநாட்டை குமரவேவ பங்கா
வார மாகிய படைமெலா முலைகர மயக்கான

(இ - ன்) தாரகாசுரன் - சிறுத்தகைகருகன் - ஒப்பற்ற சூரபன்மனைய வீரர்
கண் மூவரும் மறநாமார் வடிவங்கொண்டாற்போன்றவனாகிய பகவதரமான சேரநா
முடைய பிரசண்டெனப்பவன் சூரககடவுள் பக்கல்ல, உரிமையாகிய படைமுழு
வது மழியுமபடி போசெய்தான். எ - று. (௩௮)

கண்டு கந்தவீரன் கதுமெனக் கலவமா மயிலை
மண்ட லங்கொளாக கடவுளார சிலைக்கனை கடைநாட்
கொண்டல் போற்சொரிந் தரைசகனத் தளவையிற் கொடியோன்
மண்டு சேனையை யழித்தவன் வதனநே மடுதகான்.

(இ - ன்) முருகப்பெருமான கண்டு தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாக
னத்தை மண்டலவடிவாக வளைத்துசெலுத்தி நெடியவில்லில் அடங்களை ஊழிக்கால
மேகம்போலப் பெய்து, அரைவிநாயகாலத்திற் கொடியோனாகிய பிரசண்டனுடைய
சேனையை யழித்து அவனுக்கு நேரெசென்றான். எ - று. (௩௯)

நேரநதி மெயிர சண்டன்வா ளிகணிலத் தாகதி
வாரநத விலலினைத் தேரினை வழங்குபல படைபை
யீரநது வானவப் படைகளு மிழத்தகன் செய்யுந்
கூரத மாயையோ டவனையுங் கணையினுற கொன்றான்.

(இ - ன்) போபுரியும் பிரசண்டனுடைய அம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து,
பொருத்திய விலையை, தேனையும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் வெட்டி, சேகரத்
திரங்களை யு மழித்து, அவன் புரிசினற மிகக் மாயையுடன் அவனையும் அம்பினாலே
கொன்றான். எ - று. (௪௦)

சண்ட னாருத மென்பபொருந் சண்டனசே னைகளைக்
கண்ட துண்டங்க ளாகுகியேரா கழகையி னந்தி
கொண்ட கொண்டபல பேராரையுந் குமைக்துமுக் கணையா
லண்ட ராரதகிடச சண்டனா ருயிரையு மழித்தான்.

(இ - ன்) பெருங்காற்றப்போலப் போர்செய்யுஞ் சண்டனுடையசேனைகளை,
நத்தியானவர் ஓர் விநாயகியை, சண்டதுண்டங்களாகச்செய்து, அவன்செய்த பலவகைப்
போர்களை யு மழித்து, மூன்று பாணங்களால் அமராகன் ஆர்ப்பரிக்கச் சண்டனுடைய
அரிய உயிரையு மழித்தான். எ - று.

சண்டம்=வேகம்.

(௪௧)

புட்ப நந்தெனப் பறக்குமபரன் மதிவினோ தும்பைப்
கடப சந்தொடைக் காலகூ டன்படை விலக்கி
விட்பு லநகடந கோகிரி தரளிமிக் தமர்த்துப்
புட்ப கதனைக் கணையினு லவனுடல் பொழுத்தான்.

(இ - ன்) பறக்க பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொன்னிறவேலிய
அழகிய துமையாகிய தேன்சொரியும் பசிய மலர்மாலையையணிந்த காலகூட்டனுடைய
சேனைகளையகற்றி, ஆராயத்திலே தன்னுடைய விசாலமான தேரைத் திரியச்செலுத்
தும் போர்செய்த அவனுடலைப் புட்பநந்தன் இத்து அத்திரங்களைப் பொடிசெய்து
கொன்றான். எ - று. (௪௨)

வெள்ளி யிஞ்சியோ டெதிர்த்திழம் வீமகாயணேநோர்
தெள்ள விலபல போரொலா மியற்றிமெய பிரத்தக
துள்ளி வீழ்ந்துவரா தரப்புரு சுண்டுகாற கணையா
வள்ளி யுண்டன நைககு மவுணனு நுயிரை.

(இ - ள்.) வெள்ளிமதிலோடெதிர்த்த வீமகாயண யதெது, இசுழ்விலலாத
வலவகைப் போரைசெய்து, உடலினினறுதிரமானது குதித்தோடி யொழுஞ்மபடி,
புருசுண்டியெனபவன நான்கு கணைகளால அநந்த தருதியாகிய அசுரனுடைய அரிய
யுயிரையளரிப பருகினன். ஏ - று. (௫௭)

இருப்பு நொச்சியேக டெதிரநதவச சிரதமிட் டிரணைப்
பொருப்பு நொபொலந தேரொடு பொருதுநாற கணையாற
செருப்பி னேதென வவுணாக டெருமாச செகுதகான
விருப்பின வேளவியி னமீரரா நுயிருண்ட விரை.

(இ - ள்.) (தககனுடைய) யாகத்தில ஆசையோடு தேவாகளுயிரைக்கொன்ற
வீரபத்திரக்கடவுள், இருப்பும்மதிலோ டெதிர்த்த வசசிரதமிட்டிர நெனபேணையிலை
யையொசுத்த தேருடன் போசெய்து, நான்கு பாணங்களாற பின்னே போரேரெதென்று
சொல்லுமபடி, அவுணா அசுசுமடையக கொன்றனன் ஏ - று (௫௮)

வசசிரததினு விநதிர வவுணைமந திரியைக
கைசசிர ததையோ டளவிலபோ கண்டுபுள நெருவை
நசசிரததரீ ரொழுக்கிட நகைமணி முடிசே
வசசிரததினையிரநதன னளிரதனன் வாகை.

(இ - ள்.) இரதிரானவனை திரிபுரனுடையமநதிரியைவச்சிராயுததனைக்கொ
ண்டுகைசசிரததையுடன் அளவிலவாத போசெய்து, பறவைகளுக கழுஞ்களும் விரு
ம்பதத்தக் உதிரநீரொழுஞ்மபடி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த கிரீடமணிநத அவ
னுடைய சிரசையிரித்தனன், வெற்றிமாலையணிந்தனன். ஏ - று (௫௯)

சயநதன முப்புரன் றணையிலே டெதிரநதவன் சமாதது
வயநத யங்கிடக கைப்படை போககிடெய வடிவேல
புயநது மேலவரும பொருநாகள சிரங்களும புரட்டி
வயநது விண்ணவா போற்றிட வவனுயிர விளித்தனன்.

(இ - ள்.) சயநதன் திரிபுரமைகளு டெதிர்த்து அவனது போவலவபம
விளங்குமபடி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செலுத்தி, அவர்களுடையும, கூாமையாகிய
வேலையும், கோபித்த மேலேவருகின்ற போததொழிலாளர்கள் சிரங்களையும் புரட்டி,
தேவர்கள் களித்தது துதிசெய்யுமபடி அவனுயிரை யழித்தனன். ஏ - று. (௬௦)

சிலைவ னைத்தமா புரிதருந திரிபுர னேடு
மலைவ னைத்தவா வன்சம ராடிமுற தவன்கைக
கொலைவ னைத்தவன் கொடுமீரர் துமித்ததுடன் குழுமு
மலைவ னைத்தவா நுதிபொருஉளு சேனையு மழித்தார.

(இ - ள்.) வில்லைவனைத்தப் போசெய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை
வில்லாக வளைத்த சிவபிரானா வன்மைதகவிய போசெய்து, அவன் கையிலுள்ள

கொலத்தொழிலைப் பெருங்கிய வலியவிலைத துண்டித்த, உவனுடன் கூடியிருக்கும் அலைகன்பொருந்திய சமுத்திரத்தையொத்த சேனையு மழித்தனா எ - று

வாருதி - நீர் உதித்தற்கிடம் (௧௬)

வேறு காரமுதம் வாங்கினன வெடிபட விராதது
நூறு வாரிக னூறுநூ ராயிர நொடிபடி
சேறு மேறுமா லாககிய விமைவனா கடவுள
கூறு கோமிசைத் தூண்டினன கொடி பபா ககனை.

(இ - ள்) கொடியபாசகளுகிய திரிபுரன வேறு விலையைடுத்து வெடிபடுமபடி யாரவாரித்து, பொடிபடுத்தத்தக்க நூறுநூறுநூறு கண்களை விநாடியிலே, ஏறத்தக்க இடபமுந் திருமாலையாகக்கொண்ட சிவபெருமானா செலுத்தம் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரினமேலே செலுத்தனை எ - று (௧௭)

விடுத்த பதநீர மிமைகருமுன விலக்கிவெங் கலைக்
டொடுத்த நன்முடி கவயநூ ணிகடொடா மானீர
ரடுத்த சேமத்தே ரனைதகையு மறுதகன் னமலன்
படுத்த வேனிலி னெகியென நின்றனை பதகன்

(இ - ள்) திரிபுரன செலுத்திய அஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமானா இமைக்காட்டு முன்னரே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - ஆம்பருத்தாணிகள் - தொடர்ந்து செல்லுகு குதினாபூட்டிய தோகன் - உடுத்துந்நற் சேமத்தோகன் முதலிய வெல்லாற்றையுந் துண்டித்தனா (அதனாலே ஆவன்) மிக்கவேன்றாலதது ஒகியமாமேபோல நின்றனை எ - று

சேமத்தோ - உதவித்தோ.

வேனிலினெகியெனநது வேன்றிகாலதது ஒகியமரம இலைமுதலியன உதாந்து மரமாக நின்றவன் (௧௮)

முன்னா நானிய முப்புரன முகத்தினை நோக்கி
யெனனை யாளுடை யானினு மெச்சமா வல்ல
யன்னதாறுந்நி யகன் றுவா வென்றருள புரிபு
முன்னா மைந்தாக ளனைவரு முடிந்தவா கேட்டான்.

(இ - ள்) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான, தம்முன்னே நான் முற்றநின்ற திரிபுரன முகத்தைப்பார்த்து, இன்னொருசெய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரிவ நீ வல்லவன்? அதனை அப்பாறச்சென்று யோசித்து வினாவில்வந்து செயயக்கடவை யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்னர் தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனை (திரிபுரன்.) எ - று (௧௯)

விராத காலெழு மவிலத்தை மாற்றினை மாறு
விரத் தாலெழு முளத்தினால் விழுமகின் மூன்றுரு
சாரத் தானினை நானாவ சாரத்தன் வவற்றிற்
கோரத் தானொரு மூவராய்க் குறுகிகின் றெதிராதான்.

(இ - ள்) புதல்வரிடத்தனுடாகிய அன்பிலெழுந்த துன்பத்தை யொழித்தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடுமுகின்ற மனத்தினால், சிறந்த முமமதிடுகளை

யும வரக்கருதினன் அலை (அங்ஙனமே) வீரனை அராமகில்சளிர் பங்குராங்கிய
வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எகிரிடனன் எ - று (கந்)

திண்ணி தாகிய செருப்புநீர் கெயிலுநோர் செலுத்தி
விண்ணிற பாயகுனை வேலையிற பாயகுனை ஸ்ரீராமன்
மண்ணிற பாயகுனை பாதலம் பாயகுனை பாநாரா
கண்ணிற பாயகுனை கருகதினுட பாயகுனை திறிலான

(இ - ள்) எல்லோர் மணுகளிலும்பாயுத கொடிய வல்லோனாகிய திரி
புரன் வலிதாகிய போரைச்செய்து முமமநிலக்கிச செலுத்தி ஆராயத்திர பாயு
வான் ; கடலிறபாயவான் , திசைகளிலும் பூமியிலும் பாயவான் , பாநாரத்திர பாய
வான் , சததுருக்களிடேறி பாயவான் எ - று (கக)

உலக நாளகினை தலைப்பெய்யும் பத்துமுன னுடைந்த
வல்கி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின ரமண
லலன் விந்தன் மாதிரத திரண்டுநா கமுமவான்
குலவு மிஞ்சியோ டவுண்ணவன் போரகுறித தளவின்

(இ - ள்) நெருங்கிய முமநிலக்கருடன் திரிபுரன் வலியபோரைத் தொடங்கி
யபொழுது, பதினான்குலகங்களும் உள்ளுடைந்தன கணக்கிலுநா அண்டங்களும்
நடுங்கின தேவர்கள் நடுங்கினா திசைகளிலுள்ள (அஷ்டதஜங்கள் அஷ்டநாகங்க
னென்றும்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின எ - று

நானகினைத் தலைப்பெய்யும் பத்துஎனது பதினான்கென கொள்க (கஉ)

எம்பி ராணுமவன் டோவல் மிடமுற வியக்கி
புமபா மாதிர முதல்வ னுறறுழி புறறுக
கம்ப மாகவன் னுன்றி மாயையுங் கடந்த
பம்பு போரினா பன்னெடுங் காலம்பா ணித்தான

(இ - ள்) எமது சிவபெருமானும் வணமைத்தகிய தேவா வலசாரி இடசாரி
யாகச் செலுத்தி, ஆகாயந திசைமுதலிய அவ்வெசென்ற விடங் களிறெசென்று, கம்ப
மாகுமபடி அத்திரிபுரன்செய்த மாயையையுங் கடந்த, பல நெடுங்காலம் மிக்க
போசெய்தனர் எ - று

பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல் போரினாநாலம் பாணித்தான் என்றது
போததொழிலாந் காலம்போக்கினுரென்பதாம் (கஆ)

இரந்த தாழந்தவாக கிமைக்குமுன் நமமைபு பீடபு
கரந்தை குடிய கடவுளா கழல்பணிக் தவுண்ண
வாந்த ராயென வானகனுஞ் செயபுமென நஞ்சி
யரந்தை வானவ ரமலாதான் பணிக் கெழுந் தறவார.

(இ - ள்) யாசித்தப பணித்தவர்கட்கு இமைப்பொழுதின் முன்னரே, நம்
மைபுக் கொடுக்கத்தக்க கரந்தைமலை குடிய சிவபெருமானா திருவடிக்களைப்பணித்து.
திரிபுரன் வரத்தை (என்கருக) கொடுப்பாயென்று வாக்குதலுமாகுமென்று, துண
புற்ற சேவர்கள் பயங்கு, மலரத்திராகிய பரமேச்சுரது மலாபோன்ற பாதவை
ளைப் பணித்து நின்று சொல்வாரன் எ - று. (கக)

நொடிக்கு முன்னுல கணைந்தையு துண்பொடி யாக
முடிக்கு நீயிரமுப் புரெனாடு முண்பொல காலம்
வடிக்கும் வானபடை யாறசமர புரிமன வெழுசரி
பிடிக்கு மோகினை யாட்டலாற பேசினவே றினதே.

(இ - ன்.) நொடிப்பொழுதிறகு முன்னே எல்லா வுலகங்களையும் தண்ணிய
பொடியாகச் செய்யுந் தேவரீர் திரிபுரனுடன் எதிர்த்து, கூரையாகிய சிறந்தவழிதன
கனாற் பலகாலம்போபுரிசினற திருவுன்னமானது, கருத்ததக்க தோர் திருவினையாட்
டலலாமல, சொல்லுமிடத்திலே வேறிலலை. எ - று (௭௦)

எமபி ரானவினை யாட்டினை யாவரே யறிவார
வமபி லாதபொ ரவுணனை மா,தவ முடையா
* னுமபா தாதையின் சிரமத நமனில ருலை
வெமபு றின்னெ றா றின்னுபல போரினினை, தவினலை.

(இ - ன்.) எம்பெருமானுடைய திருவினையாட்டலை வொதாமறிவவுல்லவர்
தேவாகட்குப் பிதாவான பிரமணசிரமும் மனமதனும் இயமனும் அழியுமபடி கோபித்த
தேவரீரககெதிரே நின்று பலவிதமாகப் போபுரிந்த தன்மையால அனபிலலாத போர்
செய்யுநதிரிபுரனே பெருந்தவமுடையவனுயினன. எ - று (௭௧)

யாங்க ணீபுரி பேரரினை நோக்கனு மாறதேற
தேங்கொள் கொன்றையாய சிறுவரை பவுண்ணைச் செருத்து
வினகு வாக்கைய மிலைத்தரு ளாயென விரந்தார்
பாகரு றின்றவ டானுமப படிசெய்க வெணறுள்.

(இ - ன்.) தேவரீர் செய்யும்போனா அடியேனகன பார்த்தவுஞ் சகியோம்.
கெனொழுதுவ கொன்றைமாலையணிந்தவரே! திரிபுரனையும் அவன்புதலவளையுவுகொ
ன்ற பூரித்த வெற்றிமாலையையணிந்தருளவேண்டுமென்ற (தேவர்கள்) யாசித்தார்கள்.
பகவில னின்ற உமாதேவியாரும் அவனனமே செய்கவெனக் கூறினர். எ - று.

வாதி னாகொரு கரணிப்போற பேரரினால வலிய
கோதை வராசிலே முப்புரன் கொற்றரீ காண்ப
போத வாரமர புரிந்தன மினிப்புரம பொடிப்பா
மாது காணடியென றுரைத்தவா ருதிவிட மயின்றோன்.

(இ - ன்.) பார்க்கடலிற்றோன்றிய விடமருந்தியவிரோன் (கிருத்த) வாதினே
ஒப்பற்ற காளியைப்போல, போரினாலே வல்லவனாகிய மாலையுடையவொடிய விஸ்வேத்
திய திரிபுரன வல்லமையை, கண்ணும்படி பொருந்திய பெரும்போனைச் செய்தோம்.
இனித் திரிபுரத்தைச் சாய்ப் செய்வோம். பெண்ணே! பார்ப்பாயாகவென்று (உமா
தேவியாளைப் பார்த்துக்) கூறி. எ - று. (௭௨)

மாய னாகிபோர் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தாய னாகிய கணேசமந திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தமை காணார்
மேய முப்புரம் பகியொடும வெந்தமை தண்டார்.

(இ - ன்.) திருமால் முதலானவர்கள் மனத்தையும் அளவையும் கடந்த
புனிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய யந்திரத்தைச் சபித்து, எரிசின்ற முத்தலை

தேவநாடுப் பூதாபுரத்திலுள்ள செந்துதினாமலைக்குக் காணாதவர்களுக்கி, பொருத்திய திரி புரமர்ஸாறு புகியுடன் செத்துமலையுக்குக் கண்டார்க்குள், ஏ - று.

பலியென்றது திரிபுரணாக் குரிப முதற்பெயர்.

(6F)

ஆற்றில் காணப்படும் பாடினும் தமயின்மே லான
வாற்ற லானரோ டெனிராதுமூய் வராகொலோ வமரா
தேவாற்ற வரண்மைபன புரத்தொடி சூலியன சினத்தா
னிறற்ப பட்டன நென்றிடி விலங்குவை யகந்தேத.

(தி - ன்.) தேவதன் நேரில்வியடைந்த ஆண்மை ததன்னை யுடையவனாகியதிரி புரன் தன் மூப்பரங்கனோடு சிவபிரானுடைய கோபத்தாலநீடுசெய்யப்பட்டனனெ ன்றால், வினாவினாநிற இவ்வகைதலி, வலலப்பிசைக்காணாயினும், தம்மைக் காட்டி மூம் மேலானவலலமுடையவாகனோடு பகைத்தம பிழைப்பாகனோ? (பிழையா ளம்!) எ - ன்று

(କଢ଼)

சூணுவை எளர்த்துத் தலைகலித்தது விடைக்கொடி. கோமேன
மணங்கொள் கற்பக மலரமழை சொரிந்தனர் வரவேனா
துணங்கை யாடின பேயினத் தொகுதளம் பாடி.
யணங்கு தீர்த்தன் ரரிமுத லானவ ரெவரும்.

(தி - ன.) கணவன் ஆபப்பரித்தன். இடபக்கொடி கலித்தது தேவான் (சிவபெருமா னேறிய) தேரினமேலே மணமொருநதிய கற்பகவாமழையச சொ ரிதநாண. பேய்த்தொகுதிகள துணக்கையாடின திருமால் முதலிய வர்கள் யாவரும் நெருங்கிய லோககனததைப் பரிடித் துன்பொழிந்தார்கள் ஏ - று

துணங்கை - இருகைய முடக்கிப் பழப்படை செய்தியாடிம ஓர் கூத்து. இச்சை, “பழப்படை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.”—என்னுள் சூத்திரத்தாலறிக

கனம் பாடுதலு பரணியெனப்பபும்.

(৬৬)

விருத்த ஸ்தலம் பெயர்துமுன் முப்பாறின் தலை
விருத்த பூங்குழம் பக்கத்தை வசிக்கொடுக்கின்றன
விருத்த திருநாடல் மீதலாக கண்டுதொடர் பெருநா
தமிழ்நாடல் புரையென மயாதவத் தனிப்பேர்.

(இ - ஈ.) (திரிபுராண்டன முப்புத்ததைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திரும்பிச் (சிலப்பாறாசரி) சேருமுன்னே, இறைவருடைய அழிய விரகமூல சுட்டிய திருவடிமேல் திரிபுரன் வாதொடுக்கமாறினன். வீரிந்த திககாடையுடைய சிவச் செஞ்சாறுக்கு ஆன்றுமுதல எல்லாருஞ் திரிபுராரியெய்த உயரவாசிய சிறந்த ஒப்பகந்த திருநாமத்தைய் தரித்தார்கள். எ - மு. (வக)

(७७)

போர்பாயிரிக்குத் திவ்வாகமூத் திவ்வயினி தாதவிப்
புத்தி பரம்பம்பல பேரகமூம் புரிந்தருள் புனித
திவ்வயி போர்புரிந் துயிவிபர தென்கிடுவைய போரின
புத்தி திவ்வயித் திவ்வயித் திவ்வயித் திவ்வயித்

(இ - ள்.) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களையும் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரானே போர் செய்வது அறிவியாமற்போனால், போரிடவே யுதமுதவியவற்றை எவாதாமறிந்து முறைப்படி போபுரிவார்கன்? எ - று (எஅ)

விழுந்து சோரர்களைப் பூகாமேல் விழிக்கடை வழங்கி
யெழுந்து வாகவா வணங்கிட வெம்மிரான மீண்டு
கொழுந்து கொண்டெழு வெண்கடிக் கயிலையைக் குறுகி
தொழுந்தெழு நாகுட வுளாககருள் சாரதுவீர மிருநகார.

(இ - ள்.) (போரில்) விழுந்து சோரபுறா வலிய பூகவீர்கண்மேலே கடைக கண்டிணைக்கஞ்செய்து, அவர்களு யாமரும் எழுந்துவந்து வணங்க, எமது சிவபெருமான திருமயி, கொழுந்துவிட்டுமுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய கயிலையவகிரியை யடைந்து, தம்மைப் பணியுந்தோறும் தேவர்களுக்கு அறுக்கிரைசெய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனா எ - று (எக)

எரியிட்டுத் துதின ருடைய பெயிரான நனக்குத்
திரிபுரத்தவ னவிகதவந நாட்டிரு விழாயும்
பரிவு ரப்பிரந தரிமுதற் பண்ணவா பலரு
முரிய தததம் திருவகதியுற நுவாழந தனரால்

(இ - ள்.) தீயிட்டுத் துதி நன்று ஆனந்தக் கிருநடனஞ் செயதருளும் எம் பெருமானுக்கு, திரிபுரனழித்த அதகிணத்தில்திருவிழாவும் அன்புடனசெய்து, விண்டு முதலிட தேவர்கள் பலரும் பெருந்திய தவகடவ்கள் பெரியபதவிசெய்யுடைய வாழ்க்கிருந்தாராக எ - று (எஉ)

கண்ணி மாமகிப பூணைக் காமமுப புரந்தேதான
மணனு மாருயிர மாயநதுவா னவாமிகு பயன்ன
முன்ன லாலதைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்ற
ரன்ன நரையில விழாசெய்வா ரருமபயன் பெறுவார

(இ - ள்.) புரட்டாசிமாசத்தப் பூரணத்தினம் அழகிய திரிபுரனுடைய அரிய வயிரொழிந்து தேவர்கள் பெருமபயனை யடைதலால், அதகிணத்தைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்றார்கள் அந்தத்தினத்தில (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்பவர்கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று (எச)

அந்த நரையிற் தததம் தாற்றறுக தேர்ப்
வெந்தை யாரதமக் கருச்சனை யாதிக ளிபற்றிக்
கந்த மாரந்தநெய் கயிலமொன் றறந்திர விளக்கிட்
டுந்து மண்பிறை பேரற்றுவார்க் குறுதுதி வினைபே.

(இ - ள்.) அந்தநரையில் தததங்கள் சத்திக்கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச்சனை முதலியவற்றைச் செய்து, வாசப்பொருத்திய நெய் தயிலிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபம்வைத்து, தம்மைச் செலுத்தும் அன்பினால் துதிசெய்ப்பவர்களுக்குத் தீவினையானது சம்பந்தப்படாது எ - று. (எட)

அனை ய கண்ணிமா மதிவரு பூணை யுதனீற்
கணையும் வாகுடற் கருதிய மயிசுற்றவன் பூசை

கல்பதினை

ஸ்ரீ. கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவதிதறை ஆதினத்துக்

கச்சியப்பமுனிவர் அருளிச்செய்த

தணிகைப்புராணம்

மூ ல். மூ ம்.

—:0:—

தொண்டமான புதுக்கோட்டை இளவரசு

சிதீமாத். பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாத தொண்டமான்

மஹாராஜா அவர்கள் கேளியப்படி

—:0:—

யாழ்ப்பாணம் இணுவில

பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயா செயத

புத்துரையும்.

—:0:—

இவை

பாழ்ப்பாணம் வண்ணாபண்ணை

வி சராஜியைவர் அரண்மனை

ஸ்ரீபிரஸகர புத்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—:0:—

கலியங்கம் 1900

திருவிருத்தம் துணைச்.

கலியங்கம் துணைச்.

தபாற்குல சிவசுந்தரி சதம் 1900.

கணபதிதனை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் இணுவல்

சித்தரந்திரோமணி

ஸ்ரீமத். க. நடராசையா அவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பெருநிலருடகச்சியப்பசாமியருள்திருத்தணிகைப்புராணத்திருகு
மருவுரைநீசெய்தியெனவளமருபுபுதுவையினமன்னிவையம்
வருபுகழ்சோபாலசுப்பிரமணியரஞ்நாதவள்ளலவருக்கவடியாது
திருவமருமூலகினலலோர்தெனியவருமபதவுரையச்சிறப்பொடந்தான

எழினுவநீகுதியெனுமாதனினமேவுகாராளனியைநதகேள்வி
விழிநாகத்தரசனெனப்பொறைவாயநதோனகுவனையநதாவிரவுதோளான
பழிநாவற்றிடுநிலைப்பொனமபலவனீனறதனிப்பாலனமேனடை
தொழினுநிசுவபூசாதரநதரனமெய்ச்சித்தநதததுறைகைகண்டோன.

இலக்கியமூலிககணமுநகறமுணநதோனிணுவைநகரினிதுவாழ்வோன
அலக்கமுறுகுருவிநகசங்கமபத்தியனகேள்வித்துறையினமிககோன
விலக்கரியவொமூக்கநெறிமேவிநிற்போனசிவநாமமவிளம்புமவாயான
கலக்கமுறுளத்தவனமபிகைபாகனெனறுரைக்குமகவிருனருனே.

திருக்கைலாசபரமபரைத

திருவணனாமலை ஆதினத்து வித்துவான

ஸ்ரீமத். மு. கணேசபண்டிதரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருளரியமொழிக்கச்சியப்பமுனிபுகறணிகைப்புராணத்திருகு
ணருவமலிப்பொருணயமுஞ்சொன்னயமுநதோனறவுரைதோறமுவித்தா
னிருவனமொனறிணுவைநகரினனபொனனமபலவாதமக்கிழையநதமைநதன
பெருநிலநறகலவியன்மபிகைபாகக்குரிசிலசிவப்பெடபினுனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மாதக் கைவப்பிரசாரகா

ஸ்ரீமத. ஏரம்பையரவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

அடியிடையுமேசோ வடிவூடையிறைவன
படியிசையளித்த நடைகெழுகலைநாம்
வேதமொடாகும மாதிமுன்னாலும்
ஒதியபொருளைப் பேதமினதிக
*கொண்டதாய்க்குமரண்டாகளவேண்ட
மண்டமாசெய்து தெண்டுகைகடலுள்
அனறொருமாவாய நின்றிடுஞ்சுரை
வென்றிருபினவாய நன்றுபிளத்தலும்
செவலுமமயிலுமாயக் கூவிமுனவரகண்ண
டேவிகொடியுந் தாவிடுபரியு
மாயவரவுயர்த்தவை தேவருங்காணத்
தொண்டதாக்கொண்டெண்டிசைநடாததிரு
கொண்டவசெவவேண்ட மண்டலமகிககச
செருத்தணிந்தமாந்த வருத்திசோதலமாகு
செருத்தணிமானிய முரைத்தமுனமொழி
ஆவடுதுறையின் மேவிடுமறிஞன் [யை]

கச்சியப்பன முச்சிதமுனிவன்
தெனமொழிதனனா பன்னிடுபுராண்ட
கணவனைசுருத்தி பின்னமினநென்று
புலவாவிருந்துண்ப புத்தறையெழுதி
நிலவிடசெய்தண்ண நிரந்தபலவளத்தி
னலமிகுமினுனவையா னனனகாவேளான
குலமதினுதித்துப் பலவிதகலவியுந்
தோந்திடுபொன்னம் பலவனற்றவத்தாற்
சாரந்துவேங்கடா சலையா முனகருவிநா
லாயந்துபிலைக்கண்ண மாறுமுகநடவலப்
பெருமானுரைத்திட விரைவாயொரந்து
சைவசித்தாரத்த ததிக்கடனமதித்துப்
புரிநடராசப் போதமெய்க்கூருமுன
முப்பொருளுணர்ந்த மூதறிவாளன்
இம்பரினுள்ளா ரியம்பிடு
மம்பிக்கைபாளு மாசிரியனனே

நேரிசை வெண்பா

அம்பிகைபாகப்பெயர்கொளாசிரியனறறணிகை
யெம்பெருமானமானியத்துக்கண்ணுரையை—இன்பபுகழ்
பாலினகடல்கடைந்துபண்டமிர்தங்கொண்டதுபோற்
சிலம்பெறவுரைத்தானசெய்து

ஸ்ரீமாத். நீதிபதி கு. கதிரைவேம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

கவித்துறை

பேராயிரமுடையானசாசினுவைபிறங்கவரு
சீரானயிசுத்தவனம்பிகைபாகனசெழுந்தமிழ்து
லாராயந்திற்தவனபாலனைப்பண்டித்துக்கலைத்தோன்
நேராரதணிகைப்புரணக்குநலனுரைநேரந்தனனே.

செப்பப்பாயிரம்.

தொண்டமான் புதுகோட்டை
ஹைகோர்ட்டு நியாயாதிபதி

ஸ்ரீமாத். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

அறுசீரககழிநெடில்லடி ஆசிரியவிருத்தம்

கரைதலத்திறக்கசரியப்பசாமிதமிழ்க்கிலக்கியமாதருமொப்பிலாத
திருத்தணிகைப்புராணமுறைசெவ்வின்யாவருமுணரத்தெரிக்கெனரோதம்*
விரித்தபுகழ்ப்பாலசபிரமணியரருநாததொண்டமானசொற்செனனி
யிருத்திரவவுரையளித்தானினுமையினம்பிக்கபாகனியனகிகோனே.

சு ன ன க ம

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. ஆ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களியற்றிய

அறுசீரககழிநெடில்லடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருத்தணிகைத்தலசரித்ததிறவகூறுதொடாநிலையாஞ்செய்யுட்குணமைக
சருத்தணிகைவரத்தணினதோருரையிறநியினிதுபிரகடனஞ்செய்தான
திருத்தருளுஞ்சித்தாரதப்பெருங்கலையுமருங்கலையுஞ்சிறந்தோரபாங்கின
அருத்திப்பொடுகற்றணாரதோனம்பிக்கபாசுப்பெயாக்கொளநிஞனருனே

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. ஆ. முதனாத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய
நேரிசை வெண்பா

செம்பொனவரைபோழுகுதேனளித்ததொருமே

ஆம்பிக்கபாக்கெனும்மசிரியன்—வடபார

தணிகைப்புராணத்தஞ்சாரமபிழிந்தாயந

தணிகொஞ்சுரைதாதவாறு

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை	திருத்தம்.
க	கக	ஒப்பற்ற	ஒப்பற்ற
உ	சஅ	கிழ	கிழ
ச	உ௦	மனதிற	மனத்திற
ந	நக	திருவழகனும்	திருவழகன்
எ	கஅ	மனதிற	மனத்திற
௭	சஅ	பாததாமரைகளையும்	பாததாமரைகளை
அ	உக	நிறைந்த ஆனம்	நிறைந்த ஆரிய ஆனம்
கக	நக	பிறிதொழிதல	உவலைய
உக	கஅ	மயிலகடவி	மயிலகடாவி
உஉ	ந௦	பண்புத்தொகை	ஆய எனனஞ் சொல்லுருபு தொ
உக	கக	களி	கழி
௨௭	௨	உளக்கி	உழக்கி
௨௭	க	விலைக்கொண்டு	விலைக்கொண்டு
௨௦	ச	களிகளும்	கழிகளும்
௨௨	உ௦	தனைத்த	தொழத்த
௨௨	ச	எனமுடிக்க	எனவும் முடிக்க.

சிவமயம்.

முகவுரை.

திருக்கைலாய பரமபிரைத் திருவாவழிதறை யாதீனத்துக் கச்சியப்பமுனிவர் சமணதூலாகிய சீவகசுந்தாமணியை யாவரும் செய்யுண்டை முதலியவற்றால் சிறந்ததெனக் கொண்டாடுதலைக் கண்டு அதபோல ஓரூதுல இயற்றவேண்டுமென்று பாடியருளிய இப்பராணத்திற்கு உரைசெய்யவேண்டும் எனலும் பேராசை பிடாபிடித்தாத்தலாற் சிறியேன திருவணனுமலை யாதீனத்துச் சுநிதானமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகதேசிகரிடஞ் சென்று விளங்காத அநேகஞ் செய்யுள்கட்குப் பெருள அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு அநேகமுறை யுரைசெய்யத் தொடங்கியும் கல்வியறிவிறசிறந்த வித்துவான்களநோக்கில் நகையாருமெனமெண்ணி ஒழிந்தேன். இன்னும் எனது பேராசையாலும் தொண்டமான புதுக்கோட்டை இளவரசு ஸ்ரீமாந. பாலசுப்பிரமணிய ராகுநாத தொண்டமான் மஹாராஜா அவர்கள் கேள்விக்கு ஸ்ரீ. தொண்டமான் புதுக்கோட்டை ஹைகோர்ட்டு மாஜி நியாயாதிபதி ஸ்ரீமாந. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் ததிரியப்படுத்தி உதவிபுரிந்தமையாலும் இப்பொழுது இவவுரையெழுதி வெளிப்படுத்தத் துணிந்தேன். இவவுரையை யெழுதத்தற்குப் பெருநூலைச் செய்தவா சுணாக்கம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமியப்புவா. இதனை வாசிக்கருக கல்வியறிவுடையோர் அழகுகாரினறி “நூலுரைபோதகாசாரியாமூவரு முகஞ்ஞவசத்தான முறைமறந்தகைவரே” எனலுங்கருத்துக்கொண்டு இவவுரையறி பிழைகண்டால் தெரிவிப்பாராயின் யான் நன்றியறித்துண்ட அங்கீகரித்துப் பின் அச்சிடுவிப்பேனென வேண்டிக்கொள்குகிறேன்.

இவ்வணம்

பொ. ஆம்பிகைபாகன்.

ஸ்ரீமாந். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

உரைக்காப்பு.

இங்கட்சேப்பனிசெஞ்சுடையிடதொறும் திரைபாற்
கங்கைகாட்டுதனனுருவகலந்தவிறகடியும்
புங்கவன்முதற்புதல்வினப்பிரணவம்பொருவும்
துங்கயானையானத்தனைத் துணைக்கூழ்ஞெழுவாம்.

உ.
என்பதின்கண்.

திருச்சிறுமபலம்.

தணிகைப்புரணம்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகர் காப்பு.

மூமத்ததனென்றெருபெயராதனக்குமொயகூதற
கொமமைவெமமுலைக்கோற்றெடுக்கொடிச்சிசையிலேவெற்
கைமமலாததனியிளவறகுங்கூற்றெனுங்கானத
தம்மமுநதுபுகுறுத்தவனமுமலாபணிவாம்.

(இதன் பதப்பொருள்) மூலக் கூற்றெனும் கானத்துப் புக்கு - முன்னிலே
இருண் - காட்டின்கண் (யானைவடிவாய்ச்) சென்று - மூமத்ததன் என்ற ஒரு பெயர்
தனக்கும் - மூமத்ததனென்ற ஒப்பற்ற பெயரைத் தமக்குமொய கூற்தல் - மொய
தத் கூற்தலையும் - கொமமை வெம முலை - இளமைப்பொருந்நிய விரும்பத்தக்க முலைய
யும் - கோல தொடி கொடிச்சியை - திரண்ட வளையையுமுடைய வள்ளிராய்க்கையு -
இலை வேல கைமலாததனி இளவறகும் - இலைத்தொழிலமைந்த வேறபடையைத்தரித்த
திருக்கரமலையுடைய ஒப்பற்ற முருக்ககடவுளுக்கும் - உறுத்தவன அடிமலா பணி
வாம் - சோததருளிய விநாயகக்கடவுளுடைய பாதாரவிரதங்களை வணங்குவாம். என
றவாறு.

“எவ்வயிற்பெயரும்வெளிப்படத்தோன்றி யவ்வியனிலையலசெவவிதென்ப” எனப்
பன்னு யாம் எனனும் எழுவாய் தோன்றல நினது பணிவாம் எனனும் பயனி
லேகொண்டது. அம்ம - உரையசை. என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விரார்த்தாற்
றெக்கது. கோல - திரட்சி. அதனை “தனநெடுகிழிவிணிநிவரதபாசடைத் தாமரைமுடி
நிமிர்ந்தவைபோலும்முத்துக்கோலவிதொடி” எனனும்நல்லதுவனா கலித்தொகையா
னுமுணாக. கூற்றெனும்மெனது இருணைக்காட்டுவதோர் குறிப்புமொழி அத்தனைத்தொல
காப்பியம் மொழிமரபு. “உருவினும்கையினுமென்னுஞ் சூத்திரவுரையிற்காணக்.” தன்
க்கு மூமத்ததனென்ற பெயரையும் இளவறகு வள்ளிராய்க்கையையும் உறுத்தவனென
றது யானையுறுப்புக் கருத்துக்குமேலன்றி இளமையால் மூமத்ததனதல் சாஸ்தெ
ன்னு மாசனகையாக்கி இரதூலாசிரியா தந்துணிபுரைத்தவாறு பெயரையும் கொடி
ச்சியையும் தனக்கும் இளையோற்றும் உறுத்தவனெனவே தாமெடுத்துக்கொண்ட இரதூ
லையும் இலையுற்றறின்க்கு இனிதுமுடிக்குமென்பதே கருத்தாக்க கொள்க’ இன்னும் மூலத்
புகுறுத்தவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எல்லாவற்றிற்கும் முதலிலுள்ள உளமனை
யிற பிரணவருமாயிருநது பிரபஞ்சத்தை நிலைப்படுத்துவான் என்னுமொருபொருளுந்
தோன்றினமை யறிக்க. விராயுக்கடவுள் மூலாதாரத்தினு முனமரைத்தத்தினு யிருத்தலை
ஆகமங்களிற் காண்க.

(க)

லேறு.

ஊற்றிருக்கும் தகவழியுள்ளும் டியாருளத் துக்கறையை மண்ணைக் கூற்றிருக்குவகூறுத் தவெண்கோடுவெளிற்றறிவிர்ணடுவருமைப்பேனி தோற்றிருக்கும் பரியசுடாநிறைப்பததோரணமேபத்தெஞ்ஞானமும் வீற்றிருக்கும் பெருமானேவிரைமலாதுயப்பணிநெழூர்தெம்மெலிவுதீரவாம்.

(இ—எ.) ஊற்று இருக்கும் மதக்கவழி - ஊறுதலிடையறாத மதமாகிய கலையுடையனா, — உன்னும் அடியா லுளத்துக் கறையை மண்ணு, — தம்மைநினைக்கும் அடியாருள்ள (தஞ்ஞானமாகிய) கறையைக் கருவவும், — கூற்று இருக்கும் கூறு துதி வெண்கோடுகொலைதொழில்பொருந்திய கூரிய நுனியையுடைய வெள்ளிய நிருக்கோடானது, — வெளிற்று அறிவு இரணமும் குமைப்ப - (அவருள்ளத்துப் பாசஞானம் பசுஞானமாகிய) வெளிற்றறித்கிரண்டனைபுழிக்கவும், — மேனி தோற்று இருக்கும் அளப்பு அரிப சுடா நிறைப்ப - திருமேனியானது எவற்றையும் அளந்துகாட்டும் வேதங்களும அளத்தக்கரிய (பாசஞானமாகிய) சுட்டை அவருள்ளத்துநிறைக்கவும், — தோரணம் கம்பத்து எஞ்ஞானமும் வீற்றிருக்கும் பெருமானே - தோரணம் கம்பத்தில் எப்பொழுதும் வீற்றிருந்தருளிய விடாபக்கடவுளை, — விரை மலா துயப்பணிந்து எழுந்த எம் மெலிவு தீரவாம் - மணம்பொருந்திய மலரைத் துவி வணங்கி எமதுவருத்தத்தினின்றும் நீங்குவாம். எ—று

பாசஞானமாவது நாலவகைவாக்கினால் வரும் சொழியிரபஞ்சமும் நிலமமுதல் நாத்திரேகிய பொருட்பிரபஞ்சமும் என்னும் இவைபற்றி நிகழும் ஏகதேசஞானம் பசுஞானமாவது இப்பாசஞானத்தைப்பொருந்திய ஆனமா இவையனைத்தும் தன்கீழ்வியாபியமென்றறிந்து நீங்கித் தான் அவற்றிற்கு மேற்படுதலான அச்செருக்குக்கொண்டு நானே பிரம்மென நினைப்பது இவைகள் பதிஞானம்போல உள்ளீழன்மைபற்றி வெளிற்றறிவென்றா. தோரணம் கம்பம் - வாயிலில் நாட்டப்பட்டதோர் கம்பம் ஏவப்பட்டா பிழைத்தலரிதாகலில் கூற்றிருக்கும் கூறுத் தவெண்கோடுவெனமும் மதசலமானது நிருமேனியிலணந்த சந்தனங் குங்குமத்தோடு கலந்து வருத்தலின் கலுழியெனறுங்கூறினா. கறை - அழுக்கு பணிநெழூர்தென்பது ஒருசொல் (உ)

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபெருமான.

உலகிருளருவத்தொளிகளினித்தாவருபொருளெவற்றையுந் தெரிததுள் விலகிருள முழுதமருளகொடுதுமிததுவிராபொளிர தனையுந் தன்னு ஸ்லகுயிதனையுந் தெரித்தறிவுறுசுருமியலினைக்காலமும் பிறழாதல்கிலற்புத்தகூறுதமையினைக்காட்டிமடிகளசேவடிக்களைப்பணிவாம்.

(இ—எ) உலகிருள உருவத்து ஒளிகளின் இரித்து - உலகத்திலுள்ள புறவிருளை உருவவொளிகளாகிய சோமசூரியாக்கினிகளானீக்கி, — ஆறுகு உறு பொருள் எவற்றையுந் தெரித்து - அவ்வுலகிலுள்ள எப்பொருளையும் எண்ணுக்கு விடாமாகச்செய்து, — விலகு உள இருள முழுதும் அருளகொடு துமித்து - (இச்சாஞானக்கரியைக்கீழ்) மறைக்கும் அகவிருளாகிய ஆணவமலம் முழுதையும் அருளாகிய ஒளிகொண்டு தழுவ, — விரிபு ஒளி தன்னையும் - (பெத்தக்காலத்து அறியப்பட்டது) கலந்தம் (முத்திக்கால

தது) விளங்கியிருக்கும் (பதிப்பொருளாகிய) தம்மையும்—தன்னால் இலகு உயித
னையும்—தம்மால் விளக்க விளங்கும் (பசுவாகிய) ஆனமாணியும்—தெரித்த அறிவுறு
க்கும் இயல்பின்—தெரிவித்த தறிவுறுத்தலாகிய தம்மியல்பின்னதும்,—எககாலமும் பிற
ழாது—எந்தக்காலத்தும் மாறுபடாமல்,—அலகு இல் அற்புதக் கூத்து—எண்ணிறந்த
அற்புத்ததையுடைய திருக்கூத்தை,—உமையினைக் காட்டும்—உமையம்மைக்குக் காட்
டியருளும்,—அடிகள் சே அடிகளைப் பணிவாம்—சிவபிரானுடைய சிவந்த திருவடிகளை
வணங்குவாம்—எ—று.

அதது—அல்லவழிச்சாரியை. உமையினைக்காட்டும் என்பது “அறிவுடையநதன்”
கைகாட்டெனருளே” என்பதுபோல வேறுமையமயக்கம். விலக்கு—விலகென விநா
ரமாயிறு அற்புதக்கூத்து—பஞ்சகிருத்திய யோக்கியத்தைபண்ணும் நிஷதளாதீதாட்
மை, அது, ஆனமாகக்குப் புதிது புதிதாய்த் தோன்ற அருளசெய்தலில் அவற்று கூற
ப்பட்டது. அருளகொடு துமித்த ஓனவே மலத்தாலும், விராயொளிர்நனையும்தன்ன
ல்லகுயிர்தனையுநெறித்தெனவே ஆராய்சியும், அறிவு துக்குமியல்பினெககாலமும் பிற
ழாதெனவே அதுபவமும், கூறியவாறு. மூலமலமும் கெடுத்தென்பதுபோதர, இரு
ணமுழுதமென்றும், நலவினைக்கத்திற நீவினைசென்றடைதலேபோல, புறவொளிர்க்க
ததில் புறவிருள வருமென்பதுதோன்ற இரித்தெனதும், கடலொடுகலந்த யாறறுதீர்
கடலென்பபிதலென நி யாறென்பபிதலும் மீடலும் இல்லாத ததுபோல, சிவத்தொடு
கலந்த ஆனமாச சிவமென்பபிதலெனது திருமபலும் பசுவென்பபிதலும் இன்று
என்பது தோன்றத் துமித்தென்றுவகூறினா “பொன்னிறமைபுலனளளெல்லாமொ
யபெனமெய்மண்டானபொருந்நிவெனசிவத்தினொடுமபோதானபின்” முன்னிறீர்சி
வறமுறியமுடுகியோடிமுந்நீர்சோந்தநீராயப்பின்னிகாழுமறையோல” என்பதனாலும்
அதிக (க)

சிவசத்தி.

சீரணிநிருக்கும்ணிவடஞ்சங்குதிநிரூபபடையிலேவெ
போரணிபாசமருசங்குழிலிப்புகழினவேறுவேறணியா
வாரணனமாயனரணிபருகத்தன்னங்கனென்றிவாதொழிந்தெல்லாங்
காரணமாதெளித்தருள்கொழிக்குங்கனனியையனனியேத்தெடுப்பாம்.

(இ—ள) சீர அணி சிருக்கு மணிவடம்—சிவப்புபொருதிய நெய்ததுபிப்பும் அக்த
வடமும்,—சங்கு திகிரி—சங்குமசக்கரமும்,—ரூபபடை இலைவேல்—குலாயுதமும்இலைத்
தொழில்பொருதிய வேலாயுதமும்,—போர அணி பாசம் அங்குசம்—போரை அணியா
கலுடைய பாசமுந் தோட்டியும்,—கழைவில் பூங்கனை—சுருப்புலிலும் மலாபாணமும்
ஆகிய இவற்றை,—வேறு வேறணியா—வேறுவேறாக வண்தலால் (முறையே)—ஆரண
ன மாயன அரண இப்புகுத்தன அனங்கன—நானமுகன் ஈரணன அரண விராயகன மன
மதன—என்ற இவா தொழிறு எல்லாம்—என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் தொழில்க
ட்டெல்லாம்,—காரணமாதல் தெளித்து—தான் காரணமாயிருத்தலைத் தெளிவித்து,—
அருளகொழிக்குங் கனனியை உன்னி ஏதெடுப்பாம்—அருளைக் கொழிக்குரு சிவசத்தி
யை மனத்தானினைந்து வாககாறறுதிப்பாம். எ—று (உ)

என்றவெனனும் பெய்செய்ததற்கும் விகாரத்தாற்றெக்கது. ஏதெடுப்பாமனபது
ஞ்சொல். சிருக்கு—மாலையென்பாருமூளா. நானமுகன் முதலிய இருத்தியகாதற்கு

டைய தொழிசெல்லாம் சிவசத்தியால நீட்டல்லால் வெளிப்படையாய் அவ்வச் சத்திரு பங்களிற் றரித்திருக்கும் இவ்வாயுத்பேதங்களே சண்கூடாகக் காட்டுமென்பார், இவா தொழிற்கெல்லாகாரணமாத்மேனித் தருள்கொழிக்குகன்னியென்றார். வேறுவேறன் யா என்றதனால் ஐவருக்கும் ஐந்து சத்தியாயிருத்தல்பெற்றும், “எத்திறன்னருள்சனத் திறனவனும்நிற்பன்” என்பதனா லிலவாறு கூறப்பட்டது. (உ)

ஆபதச்சகாய விராயகக்கடவுள்.

பண்ணியமேநதுங்கூர்தனக்காகிப்பானிலாமருப்பமாதிருக்கை
விண்ணவாகக்கியர்தனக்கலசவியனகரநாததைதாயக்காகக்கி
சண்ணிலாணவெனுகரிபிணித்தடக்கிக்கரிசினேற்கிருகையுமாகு
மண்ணலைத்தணிகைவரைவளராபுத்சகாயணையகநதழீஇக்களிப்பாம்.

(இ—ள) பண்ணியம் ஏறதும் கரம் தனக்கு ஆகி - மோதகம் ஏறதும் திருக்கரத் தைத் தம்பொருடாகியும், - பால நிலா மருப்பு அமா திருக்கை - பாதிச சந்திரன் போ லும் கொம்புபொருடா திருக்கரத்தை, - விண்ணவாககு ஆகி - தேவாகட்காக்கியும், - அர்தனக்கலச வியன கரம் - இரத்தின கலசந் தரித்த பெரிய திருக்கரத்தை, - தந்தை தா யக்கு ஆகி - தந்தை தாயாகட்காக்கியும், - கண இல ஆணவ வெம் கரி பிணித்து அடக்கி - அறிவினமையாகிய ஆணவமலமென்னும்கொடியயாணையைப் பிணித்து அடக்குதல்நூல், - இருகையுக்கரிசினேற்கு ஆகவும் - மற்றை இரண்டுதிருக்கரத்தையும் அஞ்ஞானியாகிடஎன பொருட்டு மாக்குமும், - அண்ணலை - பெருமையையுடையவரை, - தணிகை வரை வளா ஆபத்சகாயணை - தணிகை வரையி லெழுந்தருளிய ஆபதச்சகாய விராயகக்கடவுளை, - அக் கநதழீஇக் களிப்பாம் - மனத்திற் றியானம் பண்ணுதலால் களிப்படைவாம். எ—று.

கண-அறிவு அறிவினமம் அஞ்ஞானமென்னும் பொருட்டு, ஆணவக்கரிபிணித்தகர ம-பாசந் தரித்த கரம். அடக்கிய கரம் - அவஞ்சந் தரித்த கரமென்ப தறிக. விண்ணவரு டைய பகையை மாற்றலால் மருப்பமா திருக்கை விண்ணவாகக்கியென்றும், அபிடே கஞ்செய்தலால் அர்தனக் கலச வியனகரந் தந்தை தாயக்காக்கியென்றும், ஆணவக் கரி யைப் பிணித்தலும் அதன் வலியை அடக்கவூஞ் செய்யும் பாவணையுடைமையால் அவஞ்ச பாசந் தரித்த கரங்களை, கரிசினேற்கு இருகையுமாகுமென்றுங் கூறினார். அடக்கவென னு மெச்சம் அடக்கியெனத் திரிந்தனினந்து (ங்)

சுபிரமணியக் கடவுள்.

வேறு.

ஓங்கொளியாயவிசம்பாதிதொறுமிய ஓர்தனதயிலபையுருவின்மாட்டும்
பாங்குபெறத்தேரித்ததுபோதல்பொறியாயப்பரமாவிழியயந்தனாறு [கு
தேற்கொளியாயவெளியடாந்துவனிதொடாந்தொள்ளொளிபடாந்துதெனிரீபபுக்
நீங்கிவிளையாட்டாய்ந்து தணிகையமாபெருவாழ்வைநினைந்துவாழ்வாம்.

(இ—ள) ஓங்கு ஒளியாய் - பரஞ்சோதியாய், - விசம்பு ஆகிதொறும் இயலும் - ஆகாயம் முதலிய பூதங்களிடோறுமீவியாபித்துநிற்கின்ற, - தனது இயல்பை - தமது(சொ யம்)பிரகாச சத்திச் சபாவத்தை, - உருவின மரட்டும் பாங்குபெறத் தெரித்ததுபோல் - உருவத்தினிடத்தும் உரிமைபெற்றுக் காட்டுதல்போல, - அல்ல பொறியாயப் பரமா விழி பய

நதஞான்று - பல பொறிகளாய்ச் சிவபெருமானுடைய திருக்கண்கள் தோற்றவித்தருளிய அந்நாளிலே--தேவகு ஒளியாய் வெளி அடர்ந்து--நிறைந்த பொளியாய் வானத்திலடர்ந்து--வளி தொடர்ந்து--கூற்றோடு தொடர்ந்து--ஒளஒளி படர்ந்து--அழகிய அகவினியோடு சென்று--தெளிநீர்ப்புகரு - தெளிந்தநீரினட புகருந்து--நீங்கி-அவ்விடத்தினினதும் நீங்கி--விளையாட்டாய்நது தண்ணையமாபெருவாழ்வை--திருவிளையாடலசெய்து--நனைக்கக் களித்திருக்கும் சுபிரமணியக்கடவுளை--நினைந்து வாழ்வாம் - இப்பாணித்து வாழ்வாம். என்று

உரிமை-முன்னிருந்த உரிமை முதலொடுகிணைக்கொற்றமையுணமையால் விழிபயந்தருளநெனைப்பட்டது பர்மாவழிப்பயந்தருளநென்பது பாடாயின, சிவபிரான்திருக்கண்களினதருளிய வநாளிலெனவுரைக்க வாழ்வையுடையபொருள் காட்டுவென்றுபசுரிக்கப்பட்டது. என்காலத்து மொருதன்மையராயிருந்தவின் பிறிதின்மையுநீக்கிப் விசேஷணங் கொடுத்துப் பெருவாழ்வெனப்பட்டது. தெளிநீர்-கங்கையும் சீரவண்ணவாழியும். (சு)

தெய்வவாய்நையமமை வளளியமமை.

இறைத்தித்தருமுதலையிறுப்பவரேனயினையோனுவாற்றான முறைத்தித்தவிருசுடரே முகத்துவிழிபெனத்தெரிசுருமுறைமையேயப்ப நறைத்தித்தமலாக்கமுநீர் நளிநமவனவிழியருருநலக்கவேந்தி நிறைத்தித்தவுளத்தொட்டமவலமொநதமாதாபதரிசைத் தலசெய்வாம்.

(இ-ள்) இறைத்தித்தருமுதலை இறுப்ப - இறைத்தொழிலில் மேற்பட்ட சூரனாகிய முதலவனைச் சங்கரித்தற்கு--அரனே இனையோன ஆன ஆற்றால் - சிவபெருமானரனே முருக்கடவுளாய் வந்ததன்மையால்--முறைத்தித்த இருசுடரே முருதுவிழியெனத்தெரிசுரு முறைமை ஏற்பப - முறையினால் மிக்கசூரி சாதிராகளாகிப் இருசுடருமே இவருடைய முகத்தின்கண்ணுள்ள திருக்கண்களென்று தெரிவிக்கும் முறைமையுடையோல--நறைத்தித்த கமூலாமலா நளிநமலா - தேனமிருத்த செங்கமுநீர் மலையுமவெண்டாமரை மலரையும்--அவன விழியருரு நலக்க ஏந்தி - அவருடைய நயனத்திருக்கில் நன்மை பெற ஏந்தி--நிறைத்தித்த உளத்தொடு - (பதிவிரதாதருமமாகி) நிறைத்தித்த உளத்தொடு--இடமவலம் அமாரத மாதா பதம் நினைத்தலசெய்வாம் - அவருடைய இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் அமாரதருளிய தெய்வவாய்நைய வளளியமமை பெண்தும் இரு மாதருடைய பாத்தங்களைத் தியானிப்பாம். என்று

ஏகாரசுகள் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. மலாபினனங் கூட்டப்பட்டது உவமை யால் நளிநமவெண்டாமரையென்றும் இடமுமவலமுமென்னு முமைகள் தொக்கன. சிவபிரானே முருக்கடவுளாய் வந்தது "நதிலாதமாபரமனேகுழுவியினுருவாய் ஆதமா முகங்கொண்டவந்தித்தான" எனப்பதனால்திக நிறை-நெருஞ்சைக் கற்பினவழி நிறுத்தல்.

திருநநதிதேவா.

வேறு.

களளிக்கநதந்தமலாததலைச்சேகருங்கடவுரைணமுதலவரானேருள்ளகநமுமபமலாபதமமைத்திட்டிடலெலாநதமுமபவேதநிரத்தின வளளவகமலததனிக்கீரமமைத்தவரநனைக்கநறைவெண்கதிராகால் வெளளியுங்கைகைகாவலபூண்டருருமவீரனைவார்கழலபணிவாம்.

(இ—ள.) கள அகம் தனித்த மலாததலைச் சேகரும் கடவுள் நாரணன் முதல் - தேனானது உண்ணின்று தனித்தலையுடைய தாமரை மலரின்கட டங்கும் நான்முக்ககடவுள் நாரணக்கடவுள்முதலிய—வாளோர் உள்ளகந தழும்ப - தேவர்களுடைய உள்ளங்கள் தழும்பேற—மலாபபதம் அமைத்திட்டு - மலாபோதுந் திருவடிக்கையமையசெய்தது—உடலெல்லாந் தழும்ப - அவர்கள் உடலம் முழுதாந் தழும்பேற—திணை - வலிய,—வள்ளல் அமகமலம் தனிக்கர லுவேததிரம் அமைத்த வரதனை - வள்ளறநன்மைபொருந்திய அமுதமுதலாய் மரை மலரை நிகர்த்த ஒப்பற்ற திருக்கரத்திறுங்கிய பிரம்பை யமையசெய்த தாமரை அனவரை,—தறறை வெண்கடிகால்—கூட்டமானவெள்ளொளி வீசாநின்ற,—வெள்ளி அமகயிலை காவல் பூண்டருளும் வீரனை - வெள்ளியவகலையகிரியைக் காக்குந் தொழில்பூண்டருளும் வீரராகிய திருநந்திதேவரை,—வாராகமல பணிவாம் - நெடிய திருவடிகளினைகண் வணங்குவாம். எ—று.

சுரமலிதிக்கையாதிய திருவடி தீக்கைஞ்சுயதமையால், உள்ளகந் தழும்பு மலாபபதம்மைத்திட்டெனறும், பிரம்பாலடித்து நிரைபெறசெய்தலால், உடலெல்லாந் தழும்புக்கர வெததிரம்மைத்த வரதனை எனறும் கூறினார். கரவேததிரம்மைத்தல்—பரிசுதீக்கையெனினுமாம் முதலையையுறிந் திணையைக் கண்ணுறுமென்பதோத்ததாகலின் கழலின்கண் எனறரைக்கப்பட்டது வேண்டியோ வேண்டியதிலை வள்ளலாகமலத் தனிக்கரமெனறார். சேத்தல்—இருத்தல். இது மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

நவவீரர்.

வேறு.

சரவாணம்திமலைச்சியபொலருசடையிறைவருளருளகூரக
காரவாவியகுழலுமை துப்புரக்கதிமணியிடைத்தோற்ற
நாரவாவியின அமலாககாலிரோநயனமாதாகனீன்ற
வீரவாகுவைமுதலியவீராதமவிரைமலாபபதம்போற்றி.

(இ—ள) சரம் வால் மதி மிலைச்சிய பொலம் சடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய வெள்ளிய ஞானசந்திரசுலையைத் தனித்த பொன்போன்ற சடையையுடைய,—இறைவனாக ஆருள் கூர் - பரமசிவனுடைய திருவருள் மிகுதலினால்,—கார அவாவிய குழல் உமை-மேகமும் மவரவத்தகக் கூந்தலையுடைய உமைபமமையினது,—துப்புரம் கதிமணி இடைத்தோற்றமும் - சிலம்பிற்பொருந்திய வொளியையுடைய நவமணிகளினின்றும் தோற்றிய,—நாரம் வாவியின் சுதும் காவிலால் நோ—நிரையுடைய வாலிக்கட்பூத்த நறுமையாகிய குவளைமலரைநிதர்த்த,—நயனம் மாதாகள் ஈன்ற- கண்களையுடைய நவசத்திகளும் ஈன்றருளிய,—வீரவாகுவை முதலிய - வீரவாகுவை முதலாகவுடைய,—வீரர் விரைமலாபபதம் போற்றி - ஒன்பதுவீரர்களுடைய வாசனைபொருந்திய மலரையொத்த திருவடிகளும் நம்மார் துதிக்கப்படுவன. எ—று.

தம் - சநியை. பொன்சடை - பொலன்சடையென சுறுகெட்டு லகர உயிரெய்யுந் மகரவொற்றும் பெற்றது. “பொன்னென்கிளவியீறுகெட முறையின் பூணாந் தோன்றும் லகாரம் மகாரம் செய்யுண் மருங்கிறொட்டியலான்” என்பதோத்ததாகலின். இறைவனாக உயரத்தற்கண் ஞாவிருதிபெற்றது. ஞானொண்ப பிரித்துப் பொருளகறுவாருமுளா. தெளிவுபற்றிக்காரவாவியவென இறந்தகாலத்தார் கூறினார். முன்னோ

க ட வு ள வ ர மூ த் து.

ஞான சுவபிரானுடைய நெறிககண்ணினின்றும் தோன்றும் தீபபொறிக்கட்களுடியே, முய உமையமமையினுடைய சிலம்பினின்று முகிராத நவமணிகளிலும் சிவானுடைய ஸூல அவவமமையினுடைய சாயைதோன்ற நவசதங்களுந் தோன்றிச் சிவபிரானிடத் திசையுறந்துக் கருப்பமடைந்து வீரவாகுமுதலிய வீரர்களை யினராகளென்பது புராணகதை.

சமயகுரவா.

வேறு.

முன்னாலுந் துணைக்கரத்தோனமுருகவேளபிடித்தெழுந்தவெய்யமபிறரவப் பின்னாலுந்கிரிச்சடிப்பிடுஞ்ஞாடித்தொண்டின்பெருக்கவீறு பொன்னாலும்பெண்ணாலும்பெறுததிவவுலகினிடாபொன்றியாண்ட வநராலவாபதகமலமகந்தழீஇப்புகழநகினைஞ்சியரநதைதீரவாம்.

(இ—ஈ) முன் நாலும் துணைக்கரத்தோன முருகவேள - முற்பக்கத்திற் தூங்கா, நின்ற துதிக்கையையுடைய விராயக்ககடவுளும் முருக்ககடவுளும்,—பிடித்து எழுந்து மொயம்பில் தாவ - பிடித்தெழுந்து புயங்கன்றி றுவும்படி,—பின் நாலும் கதிரிச் சடி லப் பிடுஞ்ஞா - பின்னே தூங்கும் ஒளிபொருந்திய சடையையுடைய சிவபிரானது,— அடித்தொண்டினை பெருக்க வீறு - திருவடித்தொண்டினது பெருக்கப் பெருமையை,— பொன்னாலும் பெண்ணாலும் அறிவுறுத்து - பொன்னினாலும் பெண்ணினாலும் அறிவுறுத்தி,—இவவுலகில் இடா பொன்றி ஆண்ட - இவவுலகத்துள்ளாரருடைய இடரை டழித்தாண்டருளிய,—அந் நாலவாபதகமலம் - அந்நாயனமார் நாலவருடைய பாத்தாமரைகளையும்—அகம் தழீஇ புகழ்ந்து இறைஞ்சி - மனதிற நியயானித்து, துதித்து உண்டுகி,—அந்நதை தீரவாம் - துயரத்தினின்றும் நீங்குவாம். எ—று.

பொன்றுவித்தென்பதின் பிறவினைப்பொருளையுணராததும் விவவிஞ்சி தொக்குப் பொன்றியெனநின்றது. தாவப்பின்னாலும்பெண்பதற்கு, தாவுதலினால் பின்னே யாடுமெனவுரைத்தலுமொன்று. தமது திருத்தொண்டினை பெருமையாலாகிய வறபுத்ததைக் கண்டோர் சிவனே முதற்கடவுளெனக்கொண்டு வழிபட்டுயவ துறுதியாதலின், இவவுலகினிடாபொன்றியாண்டவநராலவரென்றார். திருஞானசம்பநதமூர்த்திரயனார், என்னப் பெண்ணுக்குதல, பெருகிவிடுபெறல், என்னுமிவற்றாலும், திருநாவுக்கரசரானார், படிக்க, சுபெறல், உழைவார்ப்பணியில்கப்பட்ட பொண்ணைத் திருக்குளத்தெறித்தல், தமமை மயம், குமபடி இரத்திராலேவப்பட்டுத் தேவதாசிகளுடைய லீலாவிநோதங்கட் குளங்கொடர் மையென்னுமிவற்றாலும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்தல், பாண்டியன் குதிரைகொள்ளக் கொடுத்த பொண்ணை விருப்பினறி யிறைவனறிருவடிக்கழித்தல், என்னுமிவற்றாலும், சுந்தரமூர்த்திராயனார், திருமுதுகுளமறிடம் பெற்ற பொண்ணை மணிமுத்தாங்கியிலிட்டுத் திருவாரூர்க்குளத்திலெடுத்தல், பரவையாரிடத் திறைவனைத்து அவிடுத்தல், ஊன்பபடை சிங்கடியென்னும் பெண்களில் விருப்பினறி யவாக்கப்பினுதல், என்னுமிவற்றாலும் தெரிவித்தமையால் திருத்தொண்டினை பெருக்கவீறு பொன்னாலும் பெண்ணாலும்பெறுத் திவவுலகினிடாபொன்றி யாண்டவநராலவரென்றார். அகரம்—பண்டிதரீகட்டு.

சுண்டேசுரர்.

வேறு

புண்ணியமபாதகமரகப்போற்றிய

உண்ணலாதக்கூரத்ததுவானிய

புண்ணியமபாதகமரகப்போற்றிய

உண்ணலாதக்கூரத்ததுவானிய.

(108) புண்ணியமபாதகம் ஆகப் போற்றிய - தான் செய்யும் புண்ணியமா பெரியாரும் பாடமாப்படி செய்துக்கொண்ட, - அண்ணல் சக்கரூர் அந்தது நாணிய - 2 ரசனாபதாசுர சந்திரன் மாணமபடி - பாதகம் புண்ணியமபாடிப் போற்றிய - (சுண்டேசுரர்) பாதகம் புண்ணியமாகுமபடி. செடாருளிய, - அண்ணல் தனமகன் கூட அந்தள போற்றுவாம் - பெருமைபிற சிறந்த சுண்டேசுர நாடகருடைய அழகிய திருப்புகளில் திட்டப்பட. என்று

கம-சாரிதப சக்கரூர் இக்கூசககுதிப்பு. தான்செய்த புண்ணியம் பாடியாது மகவாசெடா பாதகம் புண்ணியமாபாடி சிவனடிக்கனபினமபாலும் உண்ணமயா ஓர் வரையொருவென காணலின், அண்ணலாதக்கூரத்ததுவானியவெனநா அது 'தாண்டுகள் செய்யுமபடி முற்றமதாக்கும் பரனடிக்கனலிரா தா புண்ணியம் பாவமா 10 ரசனாபதாசுர சந்திரன் செய்தமாவேனவிதனமயாக நரநிந்தபாலனசெய்த பாதகநனம பாதகரே' என்று சிவனாசகித்தித் திருநெடுந்திசுராவணாக. (109)

திருத்தொண்டர்.

வேறு

பாயவாருயர் முழுவதும் பசுபதி அடிமை

மாயவெவ்வகைப்பொருள்களும் மூலப்பொருள்கள்

மேயவிட வணமலதுடே தினரெனவுணர்ந்த

துயமெய்ததவந்தியவாதுணையடிதொழுவாம்.

(109) பாய ஆர் உயர் முழுவதும் பசுபதி அடிமை - நினைந்த ஆன்மவாகை மலமும் சிவனுடைய அடிமைப்பொருளாகும், - ஆய எவ்வகைப் பொருள்களும் அவ னுடைய பொருள்கள் - (மாயையினின்றும்) தோன்றிய எவ்வகைப்பட்ட பொருளும் அந்ருடய உடைமைப்பொருள்களாகும், - மேய இவ்வணம் அலது வேறு இன்று என ன்ணாச - மேயகதிய' இதனைமையனதி (அருக்கு) வேறாயவொருபொருளுமின்றி எடுமயமனைமையுணர்ந்தது - துய மெய்த தவந்தி அடியவா துணை அடி தொழுவாம் - சுதமரகிப் மெய்ததவந்தியுடைய திருத்தொண்டர்களது துணையடிக்கை வணங்கு வாம் என்று

பசுபதினையும் பெயரானும் அடிமைத்தன்மை வலியுறுத்தியவாறு. விஞ்ஞான ஸ்ரீ பிராயகலா சந்திரன் என ஆனமாத்கள் மூலக்கைப்படுத்தின முழுதுமென்றா. மேவியவெனனும் பெயரெச்சம் மேயவென விகாரப்பட்டது. (110)

ஆசாரிய பரம்பரை.

வேறு

அருள்வளாநந்திமேதகைவிளக்கியருளசிவஞானபோதத்தைத்
தெருள்வளாதமிழ்ச்செய்தனித்தமெய்கண்டதேவனரசுநதிவிளக்க
வருமொருதுறைசைத்திருநகர்மச்சிவாயதேசிகெடுபிந்தத
ருபரணவழிவநருணவினெழிக்குந்ருவராகபலரையுதுதிப்பாம்.

(இ—ள.) அருள் வளா நந்தி மேதகை - கருணை வளவாநின்ற நந்திதேவரென
ஹம் மேனையடிபோடா—விளக்கி அருள் சிவஞானபோதத்தை - (தம்மானாகரர்
சுய சனறகுமகரமுனிவருக்கு விளக்க) விளக்கியருளிய சிவஞானபோதநூலை—தெருள்
வளாதமிழ்ச் செய்தனித்த - மெய்யுணர்வு வளாதற் கேதுவாயத் தமிழில் மொழி
பெயர்த்துத் தந்தருளிய—மெய்கண்டதேவன நல சுகத்தி விளக்க - மெய்கண்டதேவ
ருளைய நல்ல பரம்பரை விளக்குமபடி—ஒரு துறைசைத் திருநகர் வரும் - சூப்பற்ற
துறைசைத் திருநகரில் (ஆசாரியர்) யெழுந்தருளிய—நமச்சிவாயதேசிகெடும - நமச்
சிவாய தேசிகரையும், -இநதக் குருபரன் வழிவந்து - இநத நமச்சிவாய தேசிகாக்குப்
பின் அநதச் சுகநானத்தில் வந்து—அருள் நனி கொழிக்கும் குரவாகப் பலரையு
துதிப்பாம் - திருவருண் மிகவுஞ் செய்தருளும் குரவா பலரையுதுதிசெய்வாம். எ-று

சிவபெருமானிடத்து உபதேசம்பெற்ற நந்திதேவரென்பார் அருள்வளாநந்திமேத
கையெனறும, சிவபிரானமுதல் பரஞ்சோதிமுனிவரீருங்கு நாலவரும் வடமொழியா
னூண்டத்த உணர்நதனரென்பார் நந்தி விளக்கி அருள் சிவஞானபோதமெனறும, மெய்கண்
டதேவரே யுதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனரென்பார் தெருள்வளாதமிழ்ச்செய்தனி
த்தமெய்கண்டதேவனெனறுங் கூறினார். சநதானபரம்பரை “தேவாபிரான்வளாகயி
லைகாவலுண்ட—திருநந்தியவாகண்டதேவாசெலவாபாரிற், பாவியசத்தியனூரணதரிசுக
ளடிசோபரஞ்சோதிமாமுனிவாயிலாராவெண்ண, மேவியசாமெய்கண்டதிறலாமாற
விரவுபுகழ்நுணர்நதிலாராசெலவத், தாலிலருண்மறைநூல்களசம்பநதநிவரிச்சநதானதெ
மையானுநதன்மையோரே” என்பது முதலியவற்றானதிக. மேதகையென்பதில் விண்
முதற்பொருளுணராத மிகவிரகதிபுணர்த்து கெட்டது, சிவஞானபோதம் என்பது சூகு
யென்பது அநையுணராததம் அனுகூலியுது. ஐயுருபு நிறற்றருளியுதித்த ஒவெருபு
கின்றது. நமச்சிவாயதேசிகெடும குரவாகப் பலரையுமெனினும்மையும், மேதகை-
அன்மொழித்தொகையென்பாருமுளா.

(கக)

அவைப்படிக்கீழ்:

சுருவிகளைத் தமென்னுட்கலந்தவனாய்க்காது
மொருவனையுண்டிப்பின்வேறுகுற்றத்தின்மையாலே
மருவுமென்பாடறகுற்றம்பொருமெனமதிக்காணித்
நிருவமீரல்விசானோர் திறத்தொன தஞ்செப்பிலேனாள்.

(இரண்டாம்). என் உன் கலந்து நின்றது - என்னுள்ளே (புறநாரன்மாவாய) வியா
பித்தரிந்து, சுருவிகள் அனைத்தும் இயக்கா நிற்கும் - சுருவிகளைப்பெய்வலாம தென
நிற்பதெனினும—ஒருவனை அனைய யான வேறு உருந்துதலின்மையாலே - (சே
னனாகிய) முதல்வனை யனைய யான் வேறொரு தொழிலைச்செய்தல முடியாமலினு
வென்ன புறமல மருவும் குற்றம்பொரும என - எனது இறப்பாடலிற் பொருநதங்
நிறத்ததைப் பொறுத்துக்கொளுந்நன எனது சொல்லறதும், மதிக்க காணி - அந்ந
கீழ் நினைத்ததற்கும் காணமுறது, - நிரு அமா கல்வி சானோர் திறத்து, - அழகமைந்த
வையினால் மாட்சிமைப்பட்டு மாட்டி, - ஒன்றும் செப்பிலேன - ஒன்றுஞ் சொல்லா
தொழித்தேன. எ—து.

சுருவிகளாவன ஆண்டத்துவம், வித்திபாதத்துவம், சிவத்தத்துவம், என்னும் அக்கரு
விமுப்பந்தாறும், நால்வகை வாசகுமுதலிய புறக்கருவிகள்றுபதாமாம். என்னுட் கலந்து
நிறைமாதத்திரத்தால் அமைபாது யானையிதற்குக் காரணமாய் சுருவிகளினுங் கலந்து அவ
மறையற் தொழிநிப்பெத்து முதலவனசெயலேயன்றி என்செயலனைமென்பார் ஒருவனை
பன்றியென்பும், என்பாடல என்று கூறின் அறிவுடைமையோர்க்கு நகையாமென்பார் யோ
ருமெனமதிக்கவேண்டும், குணவசப்பட்டு எவற்றையும் யானசெய்தேன செய்கின்றே
ன செயலேன் எனபா இதற்குமாத்நிர மிகவனம கூறுவதென்னென வாசக்கைநிகழும்
கலினை ஒன்றுஞ்செப்பிலேனாள் என்றுகூறினார். எனவும், மதிக்கவும் ஏன் னும் என்னும்
மனன தொக்கன. ஒருவன் எனலா சேதனென்றறிவித்ததற்கு, எனவென்பது சொல்
லெச்சம்.

(க)

பசு கரணங்களைல்லாம்பதிகரணங்களாக

வசிபெறுமடியார்க்காயின்மன்னியவொருமைதன்னு

புறமுற்றவரினோர்க்கென் னுரையோம்புகெனைத்
கலிவற்றமனத்தினேனாங்கட்டிரப்பதமாண்பன்றே.

(இரண்டாம்). பசு கரணங்கள் எல்லாம் - பசுவக்குரிய மனமுதலிய கரணங்கள் முரு
தும், பதி கரணங்களாக - (சிவத்துக்குரிய) பதி கரணங்களாக - வகு பெறும் அடியார்
க்கு ஆயின் - வசிக்கப்படுதல் பெற்ற அடியவர்க்காயின், மன்னிய ஒருமைதன்னு இ
தும் - (சிவத்தோர்) தாண்டி வொற்றுமைபுடைமையால் (என்பாடற குற்றத்தைப் பொ
றுப்பினென்றதால்) பொருத்தம் - அடியின் - அவ்வடியார் கூறத்தலேனாள்
தொக்கு - அமைந்தோர்க்கு - கலிவு அறம் மனத்தினேனும் - அன்பற்ற மனமுடைய
குறிய யானும் - என் உன் ஒம்புத் என்னுட்கலந்துபுது - என்னுடைய பாடலுந்
ததைப் பொறுப்பினென்று உறுதியுடைய தொழிலுமாதலால், அது - மாட்சிமைபுடைய
குறியுடையது.

வகைகளில் வகிப்பென விகாராவழித்து. வகிப்பெறுமென்பதற்கு முதுகிழைந்தாட்சரேஷம் தேசம் பெற்றவர்க்கென்று நன்கு உபதேசம். இவ்வுபதேசம் எல்லாமென்றார் தத்துவமும் செயல்களுவெல்லாம் சிவமயமாகமென்பதற்குத்தகுந்த. புகைரணங்கெல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற அடியார்கள் தம்மையொத்த அடியார்களை நோக்கி ஒத்துமையடைவதனால் என்னுமையொழிபெயர்ந்து கூறுதல் தகுந்தகலையுமனத்தெனுகிய யான் புகைரணங்கெல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற ஆன்றோரைநோக்கி அவ்வாறுரைப்பது மகனப்பன்மென்று அவருயர்வுத் தமதுதாழ்வுந் தோன்றத் கூறியதெனவுண்க. இத்தகையவான்றி மேற்செய்யுளில் கூறியதற்கு விடையாக புகைரணங்கெல்லாம் புகைரணங்களாக வகிப்பெறுமடியார்க்காயின் என்பாடற்குற்றத்தையு மொழியெனவரைந்ததற்கும்; அவரின் வேருவிய கல்வியறிவானமைதோர்க்கு என்னுமையொழிபெயர்வது கலையுமனத்தினென்குபிறர்ப்பத மானப்பர்குமெனவரைப்பதற்குமுள்ள. இப்பொருளுக்கு அன்றம் ஏழும் அசை. அவையடைக்கதற்கு நிறையெய்யுளோடு தொடர்பு வைத்தலியலாமையானும் அவரினானோர்க்கென வகிப்பெறுமெனவையும; அவர்களை மனமையறிக்.

(உ)

முதுக்குறைவுடையோரிநிப்பமுழிந்தகுள்காடையென்றால் விதுக்குறைமுடியோனமைநதனவிரிந்தசெநதமிழ்ச்சொல்லாசைப் புதுக்குபுகேட்குமாவமபாகடைபுனசிறுநாக மதுக்குலாநதொடையனமாரபாவைத்தவாயகவாதலபோலாம்.

(இ—ன்.) விதுக்குறை முடியோன மைநதன மூன்றாமபிறையைத் தரித்த திருமூலையயுடைய சிவபிரான மைநதராகிய வறுமுகக்கடவுள், —முதுக்கு தன் காதை — (வடமொழியில்) முதுககநிறை தமது சரித்திரததை, —முதுக்குறைவு உடையோ நிற்ப — (பேசுதநதராகிகளாகிய) பேசுநிறைபெயர் இருக்கவும் (அவரை விட்டு), —என்றால் — (அறிவிலான) சிவனனால், —விதுக்கு, செநதமிழ்ச சொல்லாகப் புதுக்குபு விளங்குகின்ற செநதமிழ்ச்சொல்லாத புதுக்குவித்து, —கேட்கும் ஆவம் — கேட்டநக னுண்டாகிய வீரபுரமானது, —மதுக்குலாம் தொடையல் மாரபா — தேனவிரியு மால் மையயன்ற த மார்பையுடைய தந்தையர், —புன சிறு கைபாகு கடை வைத்த — புலவிய குமுநதைநுடைய கையிடத்துப் பாக்குவெற்றிகையை வைத்து, —வாயக் கவாதல் போலாம் — தம்வாயினு கவரும் விருப்பத்தை நிகாக்கும். ஏ—று

ஆவம் பின்னுங்கட்டப்பட்டது. செநதமிழ்ச்சொல்லாத புதுக்குபு என்பதனால் இத்தகு முதலில் வடநூல் எனப்பெறப்பட்டது. கேட்குமாவம் வழிகடந்தவினைப்பு என்பதுபோல நின்றது. நிற்பவும் என்னும் எச்சவுமையையும், புதுக்குவித்து எனவும் பிறவினையுணர்ந்ததும் விவவிஞ்சியும் தொக்கன. புண்மை நன்குளமையைவிளக்கி நின்றது. அணிதற்குரிய முழுச்சுருகிய விடுதலைத் தமமிடத் தடைகலம்புகப் பாதிச் சுருகிய யணிந்த சிவகுமாரராதல்லை, சொல்லுதற்குரிய அறிவுடையோரிருக்கவும் அவரை விடுத்தல் கிறியேனுகியவென்னால் தமிழ்மொழிகேட்க் வீசுதிதாரென்பார் விதுக்குறைமுடியோனமைநதனவிகளாகுசெநதமிழ்ச்சொல்லாத புதுக்குபுகேட்குமாவம் எனவும், இதுவும் என்னும் பாடப்பட்டதன்று; அவற்றுள்வொன்றே பாடியதென்பார்ப்புடைபுனசிறுநாகவைத்தவாய்க்கவாதல்போலமெனவாம். கூறினார். இவ்விதுக்குவிது

(க)

திருநாட்டுப்பலம்

வட்டவாய்க்கமலத்தன்னன்னமணிமுடி துளாகவோச்சித்
குட்டியகும்பப்புத்தேன்குலாவியதணிகைக்குன்ற
மட்டிடாணிமணியினமோலியணிநெனத்தன்பாந்தெருண்ட
முடையபாலிநாடுமுச்சகத்துயர்ந்ததொன்றே.

(இ—ள்.) வட்டம்வாய்க் கமலத்த— வட்டம் பெருந்தியவாயையுடைய தகமரை
மலரில் வீந்திருக்கும்—அண்ணல்மணி முடி துளாக— கல் முக்கடவுளுடைய அழகி
ய மூடிகள் குவங்கும்பாடி—ஒச்சிக்குட்டிய—(திருக்கரத்தை)நீட்டிக் குட்டியருளிய—
கும்பப் புத்தேன குலாவிய தணிகைக்குன்றம்—கும்பங்கடவுள் எழுகருளிய தணிகை
கூரையை—அட்டி ஒளி மணியின் மோலி அணிநென— யாவரும் மதிக்கத்தக்க ஒளியை
சகலமும் இரத்தினமுடையத் தரித்தாற்போல—தனபால கொண்ட— தன்னிடத்திலே
கொண்டிருக்கின்ற—முட்டி அது பாலிநாடு - வருவதற பாலிநாடானது—முச்சகத்து
உயர்ந்தது ஒன்றே - முவுலகுமே மேலுட்பட ஒரு நாடுபொருள். எ—து.

ஏகாரம் பிரிநிலை. முட்டிவருமையெனினுமாம். ஏழாம் ஆகுபெயர் உயர்ந்தது பெய
ரேச்சமுறது. ஒன்று ஆகுபெயர். பாலிநாடு உருபும் பயனாக் கொக்கேயுடனும் தனொ
கை. தணிகைக்குன்று பிரமணத் தனக்கப்பட்டதன்று தாமே படைத்துக்கொண்டாரெ
ன்பத நிலித்தற்குக். கமலத்தன்னன்னமணிமுடி துளாகவோச்சிக் குட்டியகும்பப்புத்
தேன்குலாவியதணிகைக்குன்றத்தன்பாந்தெருண்டபாலிநாடுமுச்சகத்துயர்ந்ததொன்றே
னது கூறினா. இதுபிரிநிலைப்புரஞ்சுவிறமையணி. (உ)

துளாகவிலைப்பொகமுட்டித்தொக்காளிற்றகாலை
யுலங்கலிலறத்தினுற்றலருந்திபுயிரையெய்த்துப்
புலங்கெழுதனபாற்போகம்புலந்தழிங்கிழக்கதாக்கு
நலங்கெழுதற்ககவிண்ணைக்கதுதொண்டைநாடு.

(இ—ள்.) தொண்டை நாடு—இத்தொண்டைநாடானது—உயிரை— ஆன்மாவை
தொக்காளி— தன்னிடத்தே தோன்றிய நான்முதல்—துளாகல் இல் போகம் ஊட்டி—
அழிவில்லாதபலவகைப் போகத்தையும் அனுபவிப்பித்தலாலும்—இற்றகாலை— இறந்த
காலத்து—அலங்கல் இல் அறத்தின் ஆற்றல்— அலகவில்லாத சிவபுண்ணியவழிபாட்டின்
அருங்கி ஆய்தது— அரிய முத்தியிலைய வித்தலாலும்—தன்பாஸ் புலம்— கெட்டுபோகம்
புலாந்துழி—தன்னிடத்துப் புலங்கொணுகரப்பிடம் போகங்கள் புலநீர்த்விடத்தின்—கிழ
க்கது—ஆற்றும் நலம் கெழு அறக்கவிண்ணை— சிதேதன்னும் நலம் பெருந்திய துவர்க்கத்
திருளாகப் போகமுடையபுலங்கத்து— சிந்தித்தது. எ—து.

போகமுடி ஆயிரவஞ்சம், கண்ணிவஞ்சம், ஏழ்வஞ்சம், எழுவஞ்சம், தேவ
ஞஞகம், உத்தரஞகம் என்பன. புலந்தென்னும் பெருங்குச்சத்தால் தொ
க்கது. அது பருவப்பொருள்வகுதி. இவ்வழத்தின் முறையால் உயிரை மணிக்கதி

முதலிய சிவனடி அடைவித்ததென்று பொருளுரைக்கின் உதாரணமுதலியன, அக்கதி
யில் ஒன்றியுமிருந்தாலும், தன்னகக்கு விசேடமான் மயரானும், அருவந்தி யென்பத
மதியையாய்வாய்வும், அது பொருள்வென்றது. இது சூழி புயர்வுவந்தியென

தொன்முறைபிறழ்ந்தமாரிடுருளிபெயல்வந்தருமென

தொன்முறைதப்பாவண்ணந்ததைமன்னலெழுந்தோறு

மூன்முறைதப்புவன்வந்தோடுமொலிநதருவந்ததானே

வீண்முறைநாட்டையெல்லாமவீழ்த்ததொண்ணடைநாடு.

(இ-ள்.) தொண்டைநாடு - தொண்டைநாட்டானது - தீக்கள் மூன்றையிறழ்து -
கோள்கள் மூன்றையிறழ்தலால், - மாரிடு குளிர் பெயல் வந்தருமெனும் - மூகெளது
குளிர்ந்த மழை வந்தருமாயினும், - ததை மன்னல் அகமுநதோறும் - நெருங்கிய மன்ன
லுத் தேண்ணிம்பொழுதல்லாமு - தான மூறை தப்பாவண்ணம் - அவரவர் மூபறதி
மூறை தவறாவண்ணம், - ஊண் மூறைதப்புவன் வந்த ஒயிலுள் நங்கிருவந்தால் - ஊண்
மூறை மூறைவையுடைய தீரானது ஊறிப்பெருகுவின ஒயிபொருந்திய நங்கிருவந்ததை
வந்தையையாகும் - வீண்முறை ஏனை நாட்டை எல்லாம் வீழ்த்தது - வீண்முறையையுடைய
ஏனை நாடுகளையெல்லாவும் வீழ்த்தித்தது. ௭-து.

தான்முறைதப்புவது - நீரில்லாமையாற பயிரிடுந்தொழில் தவறுதல். ஊண்மூறை
தப்புவது - ஊண்கொடுத்தருகெதுவாகிய புனலெனினும். கோள்கூறல் பிறழ்தல் -
வெள்ளிமுதலிய கிரகங்கள் மழைக்கெதுவாகாத இராசிகளில் மாறுபட்டிருந்தலால். பிறழ்
வன்பது பிறழ்ந்ததென திரிந்துவினது. மழையல்லாதகாலத்துச் செயத மூபறதியாற
பயனின்மையின் ஏனைநாடுகளை வீண்முறைநாட்டென்றார். வீழ்த்தல் - வணங்காலைவ
கீழ்ப்பய்த - தான் மேற்படுத்தலாம். இது பிரிவினையுயர்வுவந்தியென.

வருபுணல்வாயிந்தவோங்கல்வல்லரணிநீரெனனும்

பொருளிலபலதுறுபிறறாபொங்கியசெல்வமெனம்

வெருளினியின்மையினபம்வினைவுநன்கணிததாமுவி

நிருவினாதக்கோகாலசெறிநததொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) தொண்டைநாடு - தொண்டைநாட்டானது - வருபுணல் - ஊறிவரும்
அருவிப்புணலும் - வாயுநத ஒங்கல் - வாய்ப்பாகிய மலையுமும் - வல அரண் - அழியாத
நகரியும் - இருநீர் - மேல் சிறு நீரும் - என்னும் பொருவு இல் பல உறுபிறறு ஆகி -
என்று சொல்லப்படும் ஒப்பல்லாத பலவுறுபயினையுடைதாக்கி, - பொங்கிய செல்வம் -
மிருநத செல்வம் - ஏமம் - காவல் - வெருளினியின்மையம் - அருகத்தக்க பிணியின்
மையம் - இன்பம் - மழைச்சிறுவினைவு - பல்வகைவினைவு - நனகு அணிந்த - ஆகிய நன
மைகளைப்பூண்டி - தாழ்வு இல் திருவினா தக்கோ - ஒருதாமயுமில்லாத திருவினைவு
நடைபு - மேலும்மக்கள் - சாவல் செறிந்தது - மிகவுரு செறிந்ததையையப்பட்டது. ௭-து.

அரண் - அருவியார். செறிந்தது என்பதில், செய்யப்பட்டவினைபுணர்ந்ததம்படுவி
ருகித்தென்கது. திருவினா - பெயரெச்சமுற்று. மலைதன்னிடத்து உள்ளபொருளைத்
தருதலானும், மாரிக்காலத்திற் குணனிடீரைக் கொடைகாலத்திற் தருதலானும், வாய
நதவோங்கல்வென்றார். தாவலெனவே அரண்காவல், வாழ்வோராவல், அரண்காவல்,
முதலியனவும் அடங்கும். வெருள் என்பது - கள்வாழ்ந்தலையோரால்து மச்சமெனவு

கைகளைப் பணியின்மைசெல்வம்வினைவென்பதும் துண்பென்பதாட்டி மருவினவந்த என் பதனெடு முரண்தலின் அஃதுவாய்வினையாக. இங் தத்தெடுப்பெற்றமென்கூடுதலாம்.

கலிபெரும்பொருளாறபெடும்வண்மைபுரட்டாதிபுரது
மெலிவுகவுதல்வாய்ப்புமெலிகலாமெலிகுதலா
நலிதராவளனுமெல்லாநலிவுநீத்தாற்றவின்டு
மொலிகெழுவினையுநீனாடுமுடையதுதொண்டைநாடு.

(இஃள்.) தொண்டைநாடு—தொண்டைநாடானது, மலி பெரும் பொருளால் பெடும் வண்மையம், சிறைந்த பெரியபொருளுடைமையால் யாவரும் விரும்பத்தக்க புகழையும், யாதும் நாடாது மெலிவு உக உதவும் வாய்ப்பும் — ஒன்றையுமாராயாது உறுமையானது மெலிவுநீங்கக் கொடுக்குங் கொடைவாய்ப்பையும், மெலிகலா மெலி / தகாலும் நலிதராவளனும் — மெலிந்து யூகியாத மேனமைகள வறுமையடைந்தபொ தும் (அவையுறமை) அவரை நலியவொட்டாத வளங்கையும, எல்லா நலிவும் நீத்தது கூற — எல்லாவருத்தங்கையும் நீக்கியாற்றத்தேதவாய, என்மடு ஒக்டெழு வினையுள்ளோடும் — நெருங்கும் தழைவுபொருதிய வடல்களோடும், உடையது — உடைத்தாயது. எ—று.

வினையுள்ளபதற்கு வினைப்பொருளெனவுரைத்தாரா பரிமேலழகரெனின், அவவிடத்துக்கு, அவவாறுரைக்கவேண்டுதலின் உரைத்தாராத் வினையுள்ளபதற்கு அதலே பொருளென்றரைத்தாரல்லவென்பது “தள்ளாவினையு” எனலுந் திருக்குறளுரையிற் காணக் ஒலிகெழுவினையுள்ளபதற்கு வயலெனக் கூறுதலே சிறப்புடைத்தெனவுண் டது. இதுவும் மேலியுணர்.

(ரு)

பலகுமுலேநதலுக்கும்படாக்கோலை குறும்புதிய
பலகுமுட்பகையுடறமபறையுறபசிதிராரோய
புலகுநிதானுமினநிப்பொறையொருநகுறுகாற்றாகி
நலகிறைவேநதாக்குயருநலத்ததுதொண்டைநாடு

(இஃள்) தொண்டை நாடு—தொண்டை நாடானது, பல்குமு — (சங்கேத வய்த்தான மாறுபாடுகி கூடும்) பலகூட்டமும், வேறது அகைக்கும் படர்க்கோலைக்கு றம்பு — (அளவுநதால்) அரச்சுனைகூடும் பரந்த கொலவினைக்குறும்பும், திய ப ல்கும் உட்பகை — (உடனுறையா நின்றே) தீனமதள பலவும் பொருநதற்கேதுவான வு ட்பகைகளும், உடறம பகை — எதிரேநின்றவருததும்புறப்பகைகளும், உறு பதி — மிகப்ப சியும், திராரோய — (ஒள்தாதினாற) திராதொய்க்கும் (அகியஇவைகள்) புலகுநி தானுமினநி—அனுகூலம் அடையாளமும்மினநிப்பொறை ஒருவருக்குகாறும் தாங்கி — (பிறநாடுகள் பொறுத்த) பாரமெல்லாம்நீக்குங் வரினும் தாங்கி—பிறநாடுகி லுக்கு இறை—அரசரிக்குக் கொடுக்கு மிறைப்பொருளையும், உயதகும்—நலத்தது (குறையாறு) கொடுக்கும் நலத்தையுடையது. எ—று.

சங்கேதகு சாதிபற்றியுஞ் சமயம்பற்றியும் புறக்குளதாமொருமை, புறரயவகை மகன் விலங்கு முதலியின, தாறுகுதலாவது அவைகள் அரசன் கொலவினாறுபுறமுள்ள உண்வினையா ளாகப், பறையவகை துத்ததாக்கத் தன்னிடத்திலுந் தவிர்த்துப் பறையவகை

பொலி இவ்விதமுதலான கண்ணம்மைகள் தொகை, நல்கைந் தொகுதிவெண்டு வெண்தி மழ்முதலிய தலைகளால்வித்த ஆறிலொருபங்கு கடமை, காலம் வரும்வாங்கா த்திருநாடு கட்டார்போற்றாட்டிக் காலம் வரதுழித் தாம் நினைத்த நிலைம்கள் தலவற்றையு ஏவியதலால் தீயபல்கும் உட்புகைஎனஞர் புல்குறி - புலனுதற்கே துவானகுறி. மனமொ டிமெய்கள் துய்மையுடைமையின் புல்குறிதானுமின்றியெனறா. வாழுவாரது நல்ல நா ட்டிழைமேலேற்றப்பட்டது. இது தொடர்புபுர்புரவிறசியணி. (௬)

கறைகெழுகளத்தெம்மனை ஸ்ரைநதயல்லாகமததி -
முறைநெறியொழுக்கினெடுநுடிலில்பலவறமுமினப
நிறையுமலிமிக்துமெனனுநீசுமில்லண்களெல்லா
மிறைவியாலணியப்பட்டதிலருகு துணைநராடு.

(இ-ள்) இவ்வகு துணைநராடு - ஸ்ரீசகம்பொருதிய தெநன்னடராடான்து -
கறைகெழு களத்தது எம் அண்ணல கரைநீர் - நஞ்சணியுந் திருமிடறையுடைய எமது
கடவுளாகிய பரமசிவன் திருவாடமலாநருளிய, - பல ஆகமத்தின் முறை நெறி ஒழுக
கினெடு - பல சிவாகமங்களாந் கூறப்பட்ட முறைநெறியையுடைய ஒழுகத்தினெடு -
முடிவு இல பல அறமும் - எல்லையற பலவகையறங்களும், - இனப நிறையும் - இனப
ககளின் நிறைவும், - விமரிதமும் - அதிசயமும், - எனனும் நீசகம் இல அனிடெல்லா
ம - எனது சொல்லப்பட்ட நீசகமில்லாத இவ்வணிகளமுமுதையும, - இறைவியால் அ
ணியப்பட்டது - சாமாட்சியமமையால் அணியப்பட்டுள்ளது. எ-து.

துணைநராடு லரசியற்றிய நாட்டலிற் றுணைநராடென்னப்பட்டது. அந்மேயேந்
ககளிற் கூறப்பட்டனவேனும் ஆகமங்களோடு பொருநதானவற்றை யொழித்துப் பெ
ருதியனவற்றைச் செய்தாரென்பார ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்கினெடு கூடிய
முடிவில்பலவறமெனறா. ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்குச் சரிதையாகிய நாரபாதங்
சுருமாம். சாமாட்சியம்மை முப்பத்திரண்டறங்களைபுரு சிவானுகிரகத்தால் ஈண்டி
ருசுதே யியற்றினார்களின் இறைவியாலணியப்பட்டது எனறா. இது உயர்வுரவிறசி
யணி. (௭)

மாணவல்வினைகாலசேகுமவளவெழுதொண்டைநாடு
சான்றவருடைநதெனறோதுநதகு மொழிக்கதிரானமறை
ஏன்றசோநாட்டினசீர்த்தியெனனுமீனெனினமயாபப்
வான்றசெமபருதியாயநீனையதண்டகானனாடு.

(இ-ள்.) அனைய நல் துண்டைநாடு - அத்தன்மைபொருந்திய நல்ல தொண்டை
கடவானது, - மான்ற வல்வினை காலசேகும - மயக்கத்தைச்செய்யும் வலிய வினைகளை
நீக்குவதற்கு, - வான்ற செழு தொண்டைநாடு - வளவகன்கிறதைத் தொண்டைநாடான
து - சத்தனவர் உடைத்து என்று ஒதம் தரும் மொழிக்கதிரால் - சான்றவருடைநதெ
னது கூத்து துன்றோவாககாகிய கிரணத்தால், - சோ ஏன்ற - சிறப்புட்பொருந்திய
மாற்ற நாட்டின் சீர்த்தி என்னும் மீனெனினமயாபப் - மறையுநாடுகளின் கோத்தியெ
னனது வல்வினையை யொளிகள் செடுமபடி, - ஆன்ற செம பரிதி ஆயது - அகன்ற
வெந்த நூரியனாறு. எ-து.

தீர்த்தமாடன முதலியவற்றை அடியார்களுக்கொள்க. தன் எனபதை அடியார்க்கு அடையாக்குக. ஆனந்தக்கூத்தரென உடம்பொடுபுணர்த்தோதினா அவர்கட்குணமையாகலின். கரிசைச்செய்வதனைக் கரிசென்றா, கரிசு - குறமம். ஆனந்தக்கூந்தற் குரிய பலவழிவமாவன. “மதியண்புஞ்சுடையாருணம்கேளவாமழவிடையாசதியின்டம புரிவார்கலியாணாதலையிலுண்பார, சதிமதற்செற்றவாகாலாகருங்காலரெயிலெரித்தாராது தீயிற்சலந்தரணுரவதைத்தசுந்தரரே.” “அத்தியுரித்தவாவேனவியழித்தவாமாலத்த னூ, சத்தியொபாகாகிராதாகுகாளாசண்டேசருகஞ்சு, சித்தியளித்தவராலுமுண்ட வாசெம்பொறியான, பத்தியினுக்கொருசுகரமீயந்தபரம்பரே” “சரிமுதவற்குளசெய வாசோமாஸகந்தாகாலொன்றுள்ளார, உரியசுகாதனாருளோடுதேசரிலிங்கத்துள்ளார இருபதினோடையுடையகருங்கென்னுமிவரநாந, தெரிவுக்கொண்டெமைத்தாமாளவந தசெயலிதவே” எனபதனுணாக. பலதீர்த்தம் பரிதீர்த்தம் என ஸ்ரீரம ஆயதமாயந திரிந்தது. “தேரமவருமவழியாயதநிலையலும் புசரினறெனமனூபுலமையோரே” என பதோத்தராகலின் இது சிவலெட்டணி. (௪௦)

• கருங்குழலகாணிற்றேற்றதிசகதிாமுலைமையிறேற்றதி
யிருங்கைபூம்பணியிறேற்றதியெரிமணிக்கலாபவலஞல்
பெருங்கடற்றேற்றதிவேதவொழுக்கெனுவகணவரபின்னி
யொருங்குநாற்பயனம்ககளுயிர்த்தனிப்பபுத்தரநாடு.

(இ-எ-உ) அநநாடு - அத்தொண்டைநாடானது, —காணில் கரும குழல் தோற்றி— காட்டினாற் கரிய கூந்தலைக் காட்டியும், —மலையில் கதிாமுலை தோற்றி - மலைகளாற் கதி ராதற் முலைகளைக்காட்டியும், —பூம்பணியில் இரும் கை தோற்றி - டொலிவுபொருந்திய மூங்கில்களாற் பெரிய கருங்களைக் காட்டியும், —பெரும் கடல் எரி மணிக் கலாப் அலஞல் தோற்றி— பெரிய கடலால் ஒளிபொருந்திய மணிகள் அழுத்திய கலாபமணிந்த அலஞலைக் காட்டியும், —வேத ஒழுக்கு ஏனும் கணவர பின்னி - வேத ஒழுக்கமெனலும் நாயகனைத் தழுவி, —நாராயணம் மக்கள் - நாற்பொருளடிக் புதலவரை, —ஒருங்கு உயிர்தது அளிப்பது - ஒருங்குபெற்று வளர்ப்பது. எ-று.

அறமுதலியனவெல்லாம் அநநாட்டினின்றூற் தோன்றுதலால் நாற்பயன் ஆமடக் களுயிர்த்தனிப்பதென்றா. “முன்னுயிராவருமிடத்தாயத்புள்ளிமண்ணவெனமெவழி பான” எனபதனால் ஆயதம் விரிந்தது. இத்தலை நாலவகைநிலங்களுமானவெனவெ னவறிவித்தவாறு. கலாபம் - பதினாறுகோவைமணி. கதிாமுலை - இறமாரந்தமுலை வெ தஒழுக்கு - பிணைத்துச்செய்வதனி இயல்பாயுள்ளனவென்பார பின்னியெனனா (௧௧)

விண்ணவரவுணாதிததாவிஞ்சையாருடாநாகா
டண்ணவரெவருந்தோயந்தவரம்பெறுமேனமையான
புண்ணியந்திகன்பலப்பொங்கொளிமணிகார்பாவி
யண்ணலவாரந்தியினோடுமணித்தப்பொருளகாராடு.

(இ-எ-உ) பொருள் கூர் அநநாடு - பலபொருளு மிருகதுள்ள அத்தொண்டை நாடு. —விண்ணவா அவுணா சித்தா விஞ்சையா கருடா நாகா மண்ணவா எவரும் - தே வா அவுணா சித்தா வித்தியந்தரார கருடா நாகா மாணுரெனலுமனைவரும், —தேய

நது - ஸகானுஞ்செய்து...வரம்பெறும். மேன்மைசான்ற - வரம்பெறத்தக்க மேன்மை பொருநதியு...புண்ணிய நதிகள் பலல - புண்ணியவழுவாயுள்ள நதிகள் பலவறையும...பொருகு ஒளி மணிநீர்ப் பாலி அண்ணல வார நதியினோடு - மிக்க ஒளியையுடைய மணிகளபொருநதிய நீரையுடைய பெருமைபொருநதிய டெடியுந் தியோடு... அணிநது - அணிநதிருநது. எ...று.

பலவறையும் பாலியினோடு அணிநதெனக் கூட்டுக. பாலியை வேறுபிரித்தாரா காமதேவனினபால நதியாய்ப் பெருகிய விசேடமபற்றி. பல - பலலவென விகாரமாயிற்று. செய்வவடிவுள்ளதெனப் தறிவித்தற்கு வரம்பெறுமேன்மைசான்றபுண்ணியநதி சூனெனரா.

(௧௨)

வேறு

கடவுளெண்ணரிவிகுமபொரிபுரநதநனாவலநதிகைநோக்கிப்
படாவதொத்தவெண்ணிறமுகிருமாமணிபுகடற்பரப்பணமித
தொடலைவெண்குரைபெருமபுணைமுகந்ததொலையோலொருசாப்
மடரவவலிராத்தொடெனவுடலசுறுத்தநதத்தொடெனநதே,

(இ-ள்.) வெள்ள நிற முகிரு குழாம் - வெண்ணிறமுள்ள முகிருகுழாமானது...கடவுள வெண்கரி விகுமபு ஓரி - தெய்வத்தன்மைபொருநதிய அயிராவதமானது தானுறைந்த சுவாகத்தலத் தீங்கு - புராநதன காவல் திசை நோக்கிப் படாவது ஒத்து இருந்திரை காவல்கொள்ளும் சீழத்திசையுநோக்கிச் செல்லுதலையொத்தது...புணி படுகடற்பரப்பு அணி - மணிகளுண்டாகும் கடற்பரப்பை அடுத்து...தொடலை வெள்திரைப் பெருமபுணை முகந்து - மாலைபோன்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெரிய கடல்கைக்குடுத்து...அது தொலையோல ஒரு சாபம் அடர - அவ்வியானை முன்போல ஒருசாபமானது தன்னைநெருங்குதலால்...வல விரைந்து எழுந்தது என - மிகவிரைந்தெழுந்ததாயினால்...உடல் சுறுத்து அந்நதத்து எழுந்தது - வடிவு சுறுத்து ஆகாயத்தில் எழுந்தது. எ...று.

எழுந்தாலெனவும் வெண்குழை தொகுத்து அகரம் பண்டிதகூட்டு. அம்-சாரியை. அயிராவதயானை திருவாசமுனிவராத கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமலரை இருந்திரை பிரிதியினித் தன்மேலிடத், தான் அதனைக் காந்திமிட்டு மிதித்தமையால் அம்முனிவரகாடடியானையாகக்கூடவெண்ணு சபித்தாரென்பது புராணத்தை யாதலால் அது தொலையோலொருசாபம் அடர உடல்குறுத்தெழுந்ததாயினால் லெழுந்தெனரா. இது விரியுலமையணியும் பதப்பொருட்காட்சியணியுமாம்.

(௧௩)

தேததடைத்திரள்குழிந்தகூடபருவரைச்செழுநகிரித்தனைமறுப்பு
கூத்தியறநருட்பரப்பரணமதலையெகுறித்தநோணபுழாதே
நீத்திடக்கரியடுத்தெனநததிநெடுமலைமுதலாகத்
கூத்ததம்பொலங்குவடடியாசிலம்பெலாந்தொடர்ந்துசென்றிற்றுததன்நே.

(இ-ள்.) கரி - அவ்வயிராவதயானை...மேனதுள கூத்தியறது அருள் பரம்பரன்மதலையக குறித்து - கணகசபையினகண்ணை யருட்கூத்தியறமும் கூத்தி மாயாதீதராகிய சிவகுமாரரானவரும்கூடவுணிக குறித்து...நோணப் புழாத - தலமுழந்தினை

எதம் நீத்திட - (தன்னுடைய சரபததாலவந்த) குற்றத்தை நீக்குப்படித்தேததடைத திரள
கிழிந்த அசம்பு அரு - தேனகட்டித்திரள கிழிதலினால் கிழிதலினாலாகாத, -வரைச
செளம கிரிதனை - பக்கமகையையுடைய செழிய தண்ணைவரையை, -அடுத்தது என - அ
புத்ததுபோல, -நந்தினை நெடுமலை முதலாக - நந்தியென்னுப்பெயரையுடைய நெடிய
மகைமுதலாக, -தா தடம் பொலம் குவட்டு உயா சிலம்பு எலாம் - சுததமான விசாஸ்தத்
முதலிப குவட்டையுடைய உயாரத மகையையெல்லாம், -தொடரது சென்ற இறுத்த
னம் - தொடரதுபோய்ப படிந்தது. எ-று.

ஏ - அகச. "ஒற்றமிருதகரமொடுநிறவழிந்தே" யெனப்பதனால் தேன் அடை
தேததடையென்றாயிற்று. கிழியவெனபது கிழிந்தெனத்திரிந்தது. தன சாரியை. இது
உவமையணி. (கச)

செம்மலாககிபருசுத்தமேசுயாததவாசிகையெனச்சகைவாங்கி
வீமமுவாணமணித்திபவாராதனைவினைத்தெனத்தழித்தினது
சுமமையேத்தெத்தெனமுழகசெழீஇவிழ்சொரிந்தென்பபொழிந்தெங்கு
மமமரேத்தித்தொளிரத்தெனவெண்ணிவயக்கமாண்டதுமாதோ.

(இ-எ.) இஃப செம்மலாக்ருச சாதத மேசுயாதத வாசிகையென - அவவி
யானை குமாரக்கடவன்குச சாததப்பொருட்டு மேலே உயாததிய மாலிபோல, -சகை
வாங்கி - விஸிலவினைத்து, -வீமமு வாள்மணித்திப ஆரத்தனை வினைத்து என - நெருங்
கிப வொளியையுடைய இரத்தினத்திபவாராதனை செய்தாரதபோல, -தழித்தது எனது சும
மை ஏத்தெத்தென முழககு எழீஇ - மண்ணைச்சான்று ஆரவாரத்தோல், -ததிகனைபெடுத்த
தாரதபோல முழக்கத்தையெழுப்பி, -விழி சொரிந்து என எங்கும் பொழிந்து - கண்ணி
னூலானதபாவதம் சொரிந்ததுபோல வெகனும் மழைப்பொழிந்து -மமமா ஏதம் கீத
து எழூர்தென - மயக்குறத்தது மசாபக்குறத்ததை நீக்கி(முன் வடிவப்பெற்று) எழூர்தது
போல, -வெள் நிற வயக்கம் மாண்டது - வெண்ணிறமாகிய விசாகத்தினால் மாட்சியை
யடைந்தது. எ-று.

வினைத்தது எடுத்த சொரிந்து எழூரது எனப்பனவற்றில் இவ்விருதி தொக்குகின்றன
இதவும் மேலையணி. (கரு)

உருகுவெருகினவெம்மைதாறுடற்றழியுடைகுளிரொளித்ததாகுப
பெருகுதன்னுளிரக்குடைத்திப்பொழுதுபோப்பெட்டலயாவருகண்ணை
குருகுமுன்கையாக்குங்குமுனைகளிற்கொம்மெனக்கரந்தனமுற
நிருகுதழிபடைச்சாத்தனவகைக்குமேற்சிவனுருதவாயாரே.

(எ-பெயலம்)

(இ-எ.) உருகு வெம்மை வெம்மை - உருகத்தக்க வெய்ய சினத்தையுடைய
வெப்பமானது, -தாறுடற்றழி - தான் போசெய்தப்பொழுது, -உடை குளிர் ஒளித்தா
ருகு - (முன் தனக்கு) தோற்ற குளிரான தொளித்ததுபோல, -இது பொழுது - இ
ப்பொழுது, -பெருகு தன் குளிரக்குப்போருடைந்து - அதிகரிக்கின்ற மிக்க குளிருக்குப
போதிலே தோற்று, -பெய்தல் யாவரும் கண்ணை - தான் விருமியுறைதலை யாவரும்
குதாதவாதி, -குருகு முன்கையார் குங்கும முகையில் - வண்டலன்றித் முன்கையை

யுடைய மங்கையரது குங்குமத்தையப்பிய மூலைகளிலே, ஓரம்மென கராதன்று - விரைவில் ஒளிதததி, - நிருகு தம் பகைசார் தனம் கிடைக்குமேல் - மாறுபட்ட தம்பகைசார்ந்த தனம் தம்க்குக் கிடைக்குமாயின், - சிவனுராதவர் யார் - பொருந தாதவாயாவருளா (ஒருவருமில்லை) எ-று.

ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பெச்சம். ஆல் - அசை, ஒளிததாலென்பதின் ஆல் விசுதி தோககது. வெம்மைதானுடறுழிக குளிரொளித்ததுபோல இப்பொழுது தா னுமொழித்ததென்க. மூலைகள் தோள்காலத்தது வெம்மைமும் வெம்மைக்காலத்தது சேதனமும் தருமென்பது “வாவிபுறையேரும்வடநிழலும்பாவகமும், ஏவணையானுரிள முகியும்-ஒவியமே, மென்சேதாஸத்துவெம்மைதருமெவ்வமைதனி, என் பாரூருதேளமா மே,” எனப்பதனலறிக. தனம் மூலைக்கும் பொருளுக்கும் பொதுவாய்வினது வெம்மை கருங் கலரதோகரு மூரிததாயநிறலால் இது வேற்றுப்பொருளைப்பிற சிலேடை யின் முடித்தலெனனுமலகாரம். உடைகது இப்பொழுதுபோபெட்டல் யாவருங் கண்ணவென்பதற்கு, தோறது இப்பொழுது போரையிருமில் யாதபயன் வருமென்று நினைத்து என்னுரைப்பாருமுளா. இப்பொருட்கு என்று என்னு மொருசொற்பெயது உடரததல் சிறப்பில்தெனவுணாக.

(கக)

உண்டபாறசுவையினைதொருமுனிதவமுழுகதபாற்கடலபெற்ற பண்டைநீர்மைதோந்மரரானபயத்தின்முனபடிநதநகியங்குன்று மண்டிமாதவம்புரிநததுவரத்தழிஇவழிந்ரமேற்பெயது கொண்டதாமெனவாவயின்விழுகநீர்குலாயவழிநததையன்றே.

(இ-ள்.) முன அமரர் ஆனபயத்தின் படிநத நகதியங்குன்று - முன்னே காம தேனுவினுடைய பாலினுலே தோயநத நந்திமூலையானது, - ஒரு முனி - ஒப்பற்ற உபம னனியமுனிவர், - உண்ட பால் சுவை நினைந்து - தான் முன்னுண்ட பாலின்சுவையை நினைத்து, - மாதவம் உழுகது - பெருத்தவஞ்செய்தது, - பாற்கடல் பெற்ற பண்டைநீர் மை தோந்து - திருப்பாறகடலை பெற்றுக்கொண்ட பழைய நீர்மையையுணர்ந்து, - மண்டி மாதவம் புரிநத - நெருங்கிய மகாதவஞ்செய்தது, - அது வர - பாற்கடலவர, - தழிஇ வழிநத மேல் பெய்துகொண்டதாமென - அதனைத் தழுவி வழியும்படி. தன்மே லே பெய்துகொண்டதுபோல, - ஆவயின் விழுகத் நீர் குலாய வழிநதது - அநநகிய ரையின்மேல் விழுகநீர் எங்கும்பரந்து வழிநதது. எ-று.

ஆவயினெனச் சுட்டு நீண்டது. ஐ சாரியை. உபமனனியமுனிவர் மாமனாகிய வகிட்டமுனிவரிடத்திருந்து வளர்க்கு வின் ருயார்வீட்டுக்குவநதபொழுது தாய்தா தையாடன் பங்கவகை மதறமாமிய உணவுகளைக் கொடுக்கவும் அதனை யுண்ணாமல் மு ன்னுண்ட பாலைநினைத் தழுதல்கண்ட தந்தையாராகிய வியக்கிரபாதமுனிவர் அக்குழ நதையைக் கண்கசையின் திருவாயிழ்ப்படியிற் கிடத்திச் சபாராயகரை நினைத்து வே ண்டிதல்செய்ய அவர் பாற்கடலையறைத்து உண்ணக் கொடுத்தாரென்பதுபுராணகதை. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமலத்தாரம்.

(கக)

வேறு

காரதளம்போதுவேய்ந்துகனிமயில்கடாவிப்பல்பு
வேய்ந்தமெனகுழற்கொம்பன்னூர்வெதியபாகளததுச்சார்ந்த
வாய்ந்தவிற்குலிகச்சேற்றின்வயங்குதன்னுருவரதோற்றப்
போதலாயச்சிலம்பின்செவ்வெளபோனறுபாலிந்ததம்.

(இ—ள்.) பாலி நீத்தம்—அப்பாலியானது—காரதன் அம் போது வேயரது—
காரதளாகிய அழகிய மலந்தர தன்மீது நங்குதலாலும்,—கவி மயில்கள் தாவி—கனி
டபுப்பொருதிய மயில்களை வாருதலாலும்,—பல பூ வேயரத மில குழல் இகாமபு
அனனா—பல மலர்களைசுழடிய மெல்லிய உருத்தையுடைய பூக்கொம்புபோன்ற பெ
ண்கள்,—வெறி அபா களத்து சகரது—வெறியாட்டைசெய்யுமிடங்களிற் சாரதலா
லும்,—வரயரத இறகுலிகச் சேற்றின்—தன்னிடத்துக்கலந்த சாதிலவரச்சேற்றிலும்—
வயறகு தன்னுருவர தோற்றி—விளங்கிய தன்னுருவரு சிவத்தலைக் காட்டுதலாலும்,—
சிலம்பில போரது உலாய—குறிஞ்சிலந்திற சென்று பரத்தலாலும்,—செவ்வெள
போனறு—குமாரகட்டவினொடத்திருந்தது. எ—று.

வேயரதுமுதலிய செய்தெனச்சககள் மழையெய்து குளமிறைந்ததென்ற
பேரல நின்றன. என்னுமமைகள் தொக்கன. இது மேலவருவனவற்றிற்கு மொரும
முருக்ககட்டிக்கு இறகுலிகச்சேறபோல் விளங்குதிறமெனியுடையராயத் தோற்றியெ
னவரைக்க. மயில்கட்டி என்னுமமையும். இதுமுதல கையொவொளம் எனபதிறத்
யரகச் சிலைகட்டினி. (கசு)

ஆழந்தநீரச்சுனைபுககாடியவிர்பனிககறையினவைகி
வீழாதவராகாதோய்ந்தவேங்கைதன்னுக்குறிஞ்சுறறுத்
தாமுருகைபங்குரலவேனறவிராதுபுளவிலங்குமோபி
வாழந்திடுகொடிச்சிமாத்தொழுகமுமரிஇயதாங்கன.

(இ—ள்.) ஆங்கன—அக்குறிஞ்சிலத்தில—ஆழந்த நீரச்சுனை புகு ஆழ—ஆழந்
தநீரச்சுனைகளிற் புகுததுதொலாலும்—அவிர்பனிககு அறையின் வைகி—விளங்கு
னறபனிககறையினறங்குதலாலும்—வீழாதவர்ஆகமேயரது—தன்னிடத்து வீழாதவ
ருடையசரித்ததைத் தோய்தலினாலும்—வேங்கைதன்னுக்குறிஞ்சுறறு—வேங்கைமரங்
களையும் குளிராத குறிஞ்சிச்செடிகளையும் களைதலாலும்—தாழந்த பைம குரல ஏனலத்தலி
ரது—விராதுபுளவிலங்குமோபுடைய திண்புனங்களிற்றங்குதலாலும்—புள் விலங்கும
ஒபி—பறவைகளையும் விலங்குகளையும் தரத்தலினாலும்—வாழந்திடுகொடிச்சிமாத்தொ
ழுகமும மரிஇயது—வாழ்ந்திருக்கும் வேட்ப்பெண்களதொழுகத்தையும்பொருந்
யது. எ—று.

விராக்கையிலாடிப் பனிககறையிலிருந்து தமமால விரும்பப்பட்டவரைச் சோரது
வேங்கையிலா குறிஞ்சிமலர்களைப் பறித்தனினது திண்புனத்திலிருந்து புளவிலங்கு
ளைத் தரத்தி வாழந்திடுக் கொடிச்சிமாத்தொழுக. காரதருவமணம் குறிஞ்சிலத்திற்கே
புறித்தாதின் வீழாதவராகாதோய்ந்ததென்றும். (கக)

கோசாரயகிஷ்ணுசாதுகருமகணமுஞ்சாடி
வாழியகுறிச்சிபுக்குவளாதனைவாரிவித்தி
வீடுமெனகிழங்குதெண்டிவிரைத்ததேனழித்தமாந்தி
பூமுறுச்சினைகைவேடரொழுக்கமுமீஇயதாங்கன.

(இ—எ.) ஆங்கண - அககுறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள ஆர அகிலம் சாதம் குக
மூலமும் சாடி - வருவாபுரபாகிய அரையையுடைய அகிலம் நகனையும் சந்தனம்
நகனையும் மூலமும் வளங்கனையும் அழித்தலாலும்—வாழிய குறிச்சி புசு - வாழ்கின்ற
சிறுநீர் புருந்த—வளந் தனை வாரிவித்தி - வளங்கனையும் தனையையும் வாரி வி
சுத்தலினாலும்—வீடும மெல கிழங்கு தெண்டி - (நிலத்தின்கீழே) வீடும மெல்லிய வள
ளிகிழங்கைக் கிணத்திலாலும்—விரைத்த தேன அழித்தது மாந்தி - மனம்பொருந்
தியதேன உருளை அழித்தது கொள்ளுதலாலும்—ஊறு உறு சினைகை வேடா ஒழுக்க
மும்மீஇயது - வலிய விலகை கையிறுந்ருகும் வேடருடைய ஒழுக்கத்தையொரு
நதியது. எ-று.

தேன - ஆகுபெயர். அழித்தல் - உண்டுள்ளின்றதேனை வெறுத்தல். உந்தாத
வெட்டி குறிச்சியிற்புகுந்த தினைபை வாரிவித்தது கிழங்கைக் கெண்டி. தேனைய
ழித்தது உறும்குறவரென (உரு)

சிலையலநகணிச்சிவெண்ணெய்தெவவிவானிமாந்தவாரி
நிலைபுகுந்ததுகொல்குநிலைபெத்திருவியண்ட
ருலைதரவெறிக்கொண்டெறிபுறுகலிமுடிவுதோற்றித்
தலைவருமாயோனென்னததவழந்ததுபுறவத்தமமா.

(இ—எ.) சிலை அலம் கணிச்சி வெண்ணெய் தெவவி - விலை கலப்பை மழு வெ
ண்ணெய் எனலும் இவையனை வாரிக்கொள்ளுதலாலும்—வான நிமிர்து - வானிலே
நிமிர்தலாலும்—வாரி நிலை புகுந்த உறுகதி - நீரினிலைவாரி புகுந்த கலக்குதலாலு
ம்—ஒல்கும் நிலை எடுத்த இறுதி - வளஞ்சுருங்கும் நிலங்களை வளத்தில மெம்படுத்தி
நிறுத்தலாலும்—அண்டா உலைதர வெறிக்கொண்டு எறிதி - மூலநிலைமாத்கொளையும்
படி வெறிக்கொண்டெறிதலாலும்—உறு கலி முடிவு தோற்றி - பொருந்திய வறுமை
நீக்கத்தைத் தோற்றுத்தலாலும்—தலைவரு மாயோனென - அநிலத்திற கதிதேவ
தையாய வரும் திருமாலபோல—புறவத்த தவழந்தது - மூலநிலத்திற பெருகியது.
எ-று.

தெவவியென்பதனை முன் மூன்றிடத்திற் கூட்டிக். தெவ்வுதல் எடுத்தகொள
ளல். தசந்திரமண பஸ்தேவன் பரசிராமன் கிருட்டிணன் வாமணன் மீனம் ஆனம்
பன்னி ஈரசிங்கம் குதிரை என்னுந் தசாவதாரத்தையுடைய திருமாலென்க. தலைவரு
மாயோன - மூலப்படுத்தல். வெறிக்கொண்டு முட்டாரத்திற்கொண்டென்குழாம்.
கலி ஒல்குமாம். வாரி புகுந்தது மீனாகும் உறுக்குதலை ஆனமாகும் கொள்க. வாரியெ
ன்பதனை யீரிடத்திற் கூட்டிக். ஒல்கும்நிலைபெத்திருவியென்பதற்கு ஒள்கியவழி.
சனைப பெருவழியாகக் கல்லாது மெனவாறுங்குரைப்பாற்றினர். (உரு)

வென்பெயர் - கரு உருவம் - கரு உருவம்

முனிதயிரநறெயபெய்யமுநரியங்கலன்களபாடி
யுனியெடுத்தியங்கியாறகாங்குமறவைமாரறிப்பொன்னுந
தெளிமணித்திரனும்ற்றுஞ்செறித்தராய்களுவிசொதேன்
அனிதுழற்பொதுவமாத்நொழிணமையுமபயின்றுதரங்ஙன

இ—ள முனி தயிர நறு ரெய பெய்யும் முநியங் கலன்கள் - நீரவறதிய தயிரை யும் கலல் ரெயயையும் இட்டு வைக்கும் வனமையான அழகிய பாத்திரங்களை—பா டி உளி எடுத்த இயங்கி - ஆயப்பாடியிட்டது வாரிசுகொண்டு பெயர்தலானும்—தங் கங்காங்கு உறறவைமாரறி - தான் சென்ற அவ்வவவிடங்களிலீ பொருத்தியவைகளைத் தனை தலானும்—பொன்னும் தெளி மணித்திரனும் மறறும் செறிந்து உராய - பொ ன்ணையும் தெளிந்த மணித்திரனையும் ஏனைப்பொருளையும் செறித்து உலரவுதலானும்— குளவி செந்தேன் இனி குழல் பொதுவா மாதா தொழிணமையும் பயின்றது - மகிப்ப சைகையினு செந்தேனதுளிகடும் கூந்தலையுடைய விடைசெய்யரது தொழிண்டனனம் மையும பொருத்தியது—ஆங்கண் - அமுழல்கைநிலத்தது எ—று

தயிர ரெய பெய்யும் கலன்களைப் பாடியினின்றது மெடுத்தப பற்பல விடங்களி ன்னு சென்ற அததயிர ரெயகளை விற்றுப் பொன்னும் மணித்திரனும் ஏனைப்பொரு ளும் சேர்த்தவருகின்ற பொதுவமாத்நென்க. (உஉ)

தினிகவைக்கோடுமவெயுநதிரிபுநிராருநதாங்கி
மணிநிறையோம்பியோரும்வலிவடைதழுவித்தோயாத
மணிநிறைமணிகூர்தலங்கலலகொன்றைகுட்டிப்
பினிதழாமாயாசெய்கைபேணியும்பெயாவதாங்கண்

(இ—ள.) தினி கவைக்கோடும வெயும் - தினிந்த கவைத்தழகியும் வெயங் குழையும—திரிபுநிராரும் தாங்கி - கயிறுகளையும் வாரிசுகொண்டு சேறலானும்—மணி நிறை ஒம்பி - மணியின்றிறைகளைப் பீராதகாதலானும்—நெரும வல் விடை தழுவி—எ திரப்பபப வலிய எடுத்துகளைக் கவருதலானும்—தோயாத அணநிறை மகளிர கூந்தல— முழுசிய அழகையும் நிறையையுமுடைய மங்கையர்கள் கூந்தலில்— அலங்கல் அம் கொன்றை குட்டி - தனிரையுடைய அழகிய கொன்றைமலரைச் சூட்டிதலானும்—பி ணிதழும் ஆயா செய்கை பேணியும் - பினிநீங்கிய இடையருடைய செய்கைகைய பொருத்தியும்—பெயாவது ஆங்கண் - செல்லுவது அமுழல்கைநிலத்தில். எ—று.

கவைக்கோடும வெயும் திரிபுநிராரும் கடிக் கொண்டு மணிக்குடிய பசுநிறை க்ககாதது எதிர்த்தவிடையையுத்தழவி விவாசஞ்செய்த மகளிரகூந்தல்கே கொன்றை மாலையைச் சூடுமாய்நென்க. மணிநிறையோம்பியென்பதற்கு ஈரிடத்தும் மணிநிறைத் பசுக்களை யெனக்கொள்ளுவாருமுளா. ஆயா பெண்பிறகுஞானது பிறந்த காளைக ளைறத்தன்னுட்டி யாகவள்ளவிட்டு அவவிடைபைப் பிடித்தவனுக்கே விவாசஞ்செய்து கொடுப்பது வழக்கமாகலின் விடைதழுவித்தோய்ந்த மகளிரெனஞா. அது, “பண்டயா! கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப் பாரமுதுண, ணிடையா மெலிவுகண்ணடாங் ளீ ராழ்மல்கைவெலியெமூர், விடையா மருப்புத்திருத்தவிட்டா ள்மனநென புலியு, ரு டையா கடவிலுருவதுபோதுமுருவின்தே” எனபதனாறிக. (உஉ)

பூததசெந்தாமரைக்கண்மெய்யெல்லாம்பொலியத்தோற்றித்
தூதத்தைவயிரம்பற்றித் துலங்குவாரணமேல்கொண்டு
காத்நீமருவிநீண்டகற்சிறைபலவுஞ்சிந்தி
யேத்துவிண்ணரசனென்னவிறத்தத்பழனப்பாங்கர்.

இ—ள. பூதத செந்தாமரைக் கண் மெய் ணலாம்பொலியதோற்றி—அலாநத தெந்தாமரை மலர்த்தேன தன்வடிவமெங்குஞ் செறியுப்படி காட்டிதலானும்—தூததை வயிரம்பற்றி—சுத்தமான அழகையுடைய வயிர ரத்தினங்களைப் பறந்துலாநும்—தலங்கு வாரணம் மேல் கொண்டு—விளக்கம்பொருதிய சங்குதனை தன்னிடத்தில் கோடலானும்—காத்நீலை மருவி—பூங்காவிடத்திற் பெருகுதலானும்—நீண்ட கல சிறை பலவும் சிறி—நீண்ட கல்வரம்புகள பலவற்றையும் (அகழ்ந்து) செறலானும்—ஏதது விண்ணரசன என்ன இறுத்தது—(அந்நிலத்திற் கதிதேவதைபாகத) துதிசெய்யபடுகின்ற ஞ்நிரனைப்போலத் தங்கியது—பழனப்பாங்கர்—மருதநிலத்திட்டது. எ—து. /

அலாநத செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் மெய்யெல்லாம் பொலிவுபெறத்தோற்றித் குலிசப்படையைத் தாங்கி ஐராவதயானைமேலேறி கற்பகக்காவிலிருந்து மலைகளின் சிறகுகள் பலவற்றையும் சிறதும் விண்ணரசனெனக். தாமரை—ஆகுபெயர். கற்சிறை—கல்வரம்பென்பது “கற்சிறையளித்தவெள்ளம்உறகவாயாகுகுகறறோ” என னுஞ் சிறதாமணி யுரையானறிக. ஏத்து விண்ணரசனென்பது செய்யப்படுபொருளவின் முதல போலக்கூறப்பட்டது. ததிசுமுனிவர் அருந்தவஞ் செயதமையாலும், தேவர்கள் அடைக்கலம்வைத்த படைகளை விழுங்க அந்நிலைதண்டமாயிருந்து இந்நிரனாக் ருப படையாயினமையாலும் தூத்ததைவயிரமென்றார். (௨௪)

மருதமர்கின்றையஞ்சவயின்வயினியம்பிச்சென்று
முருதமர்வயலிற் பூத்தமுண்டகங்குருதங்கட்டிக்
குருமணிககாஞ்சிசுழற்கொழுநனைமலர்புல்லித்
திருவியல்கடைசிமாதஞ்செய்கையுநதழிஇயதாங்கண.

(இ—ள.) மருத அமா இளை அஞ்ச—மருதமர்க்களினுறையுங் கிளிகள் அச்சமடையும்படி—வயின் வயின் இயம்பிச் சென்று—இடந்தோறும் ஒலிததச் செலுத்த னாலும்—வயலில் பூத்த முருகு அமர் முண்டகம் குமுதம் கட்டி—வயலிலே யலர்நத வாசனைபொருதிய தாமரைகளையும் குமுதங்களையும் பிடுங்குதலானும்—குருமணிக காஞ்சிச் சூழல் கொழுநனை மலர்ப் புல்லி—நிறம்பொருந்திய அழகிய காஞ்சிமரச்சோ லுகளிற செழித்த அரும்புகள் மலரும்படி சேர்ந்தலானும்—சிறு இயல் கடைசிமார் தம செய்கையும் தழிஇயது—அழகுபொருதிய வுழத்திமாருடைய வொழுக்கத்தையும் தழுவியது—ஆங்கண்—அம்மருதநிலத்தின். எ—து..

இளநை யஞ்சும்படி மதர வார்த்தை பேசிச்சென்று வயலிலே பூத்த முண்டகத்தையும் குமுதத்தையும் கிளியாகக் கட்டிக் காஞ்சிமரச் சூழலிலே கொழுநனை மலர்ப்படி தழுவியிருக்கும்கடைசிமாரென்கி. கடைசிவர்க்குக் காஞ்சிச்சூழல் அஞ்சு வெளிநுமாம். அந்நிலை பன்மைகுறித்து நின்றது. மருதமர்கின்றையென்றது பனம்மருதித்த வழக்கென்க. (௨௫)

*
உலர்செறியவலர்சென்று தக்கனசெயதுபினா
வினைவினைக்கெயதுமோட்டுவியனகனதேதவயுபுத்த
முனாதகைக்கருப்பங்கோடுமுழுவுதுமெறிததகரிடமுத .
தினைமழுகளமாநங்கல்செயதகைவுமபுனதததநாங்கன.

(இ—௭.) தலை செறியவலர் சென்று தக்கன செயது - வரம்புகள்கேதிரா உப
லர்சென்று வெணடுவனவறறைச செயதலாணுமபினா வினைவினைக் கொடது -
பிளபு வினைவிதனவறறை வரிதலாணுமபினா வினைவினைக் கொடது - (கொ
டதவறறை) மோடியுமபினா இ—ததில் ஏதுமபடி செலுத்தலாணுமபினா - புகை
கருடகொடு முழுவுதம எதிகை அங்கு ஆடடி - மூங்கல்வெணை கருடகொடுகள்
எதவையும முறித்த கிளகே கிளத்தலாணுமபினா - கினை மகிழ் களம் - புகை. செலுதகை
புடடகொடு - கினைத்து மகிழ்வு பவிரசெயமாநங்கலவ கொடுவையும் கொடு
பியது - ஆவண - அடிபுருத்தகை - எ—

*
னவலர்சென்று உழவுகொழினை முதலியவறறைச செயது வினைவினைக்கொடது
வலர்சென்று களகதிலே கொடுகொடுகருடகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
வாழ்புகொடுகொடு முதலியவறறைச செயது உழவுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
வாழ்புகொடுகொடு. தினைத்து எனனும் வினைக்கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
புடட கினைத்து (உ—)

மேலறிக்கைதொடர்பினும வினிகை பயிற்செய்கொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
புடடகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு

(இ—௮) மேலறிக்கை தொடர்பினும வினிகை பயிற்செய்கொடு - கொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
ம—எதில் கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
எதில் மகிழ் கொடு - எதிலேகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
பொறி - எதில் கிளகேகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
வருணை எனனை களகை பகலகை அனைத்து - அகலகை தததேவதயாகை உலர்செய்
கக வருணைப்பெயல் கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு

மேற்றிக்கைதொடர்பையும் கருகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
வருணை - கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
கொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடுகொடு
(உ—)

மூண்டகலீலஞ்ஞாழல்முருகுமழையிறஞ்சுடி
மண்டியவிலைகைக்கொண்டுவளைமுதலவேட்டோர்சூயத்து
மிண்டமின்கவர்புள்ளோப்பிவெயதுமிகுரகவகரட்டித்
தொண்டைவாய்ப்பரததிமார்தந்தொழிணையுமபெற்றதாங்கண்.

(இ—ள.) மூண்டகம் லீலம் ஞாழல் - தாழை லீலம் ஞாழல் என்னுமிவற்றை, — முருகு எழ முடியில் சூடி - வாசனையெழாநிற்பத தந்தலையிற சூடுதலானும், — மண்டிய இலை கைக்கொண்டு - நெருங்கிய இலைகளைப்பறித்துக்கொள்ளுதலானும், — வேட்டோராகு வளை முதல் உயத்து - விரும்பினாக்குச சங்குமுதலியவற்றைக் கெடுத்தலானும், — மின்னடி மின்னகவா புள ஓபி - நெருங்கி மீன்ககவரவரும் புட்டனை அகற்றலானும், — வெயது மிகு இரகம் காட்டி - சடிதியிற பிரவாகித்து ஆரவாரத்தைக் காட்டுதலானும், — தொண்டை வாய்ப் பரததிமார்தம் தொழிணையும் பெற்றது - கொவன வகைகலியைநிகர்த்த வாய்ப்புடைய துணைச்சியரொழுககதையும் பொருந்தியது, — ஆங்கண் - அந்நெய்தலத்தில. எ—று.

தாழமுழுமுதலியவற்றை முடியிறஞ்சுடி, விலைவாகைக்கொண்டு உளைமுதலியவற்றை வேட்டோராகுக் கொடுத்து, மின்னகவாபுள்ளித்தரத்தி வெயயசொனமிக்கு இரக்கத்தையுண்காட்டி மரத்தியிரென்க. வெயது மிகு - கெட்டுமை மிகுதெயுமா. (உக)

கடுகைளியுபுமெத்திககனிபலவுள்க்கிநீதி
நெடுகடல்குனித்துக்கீழ்நீரித்திலைதுவாமேலாககிப
படுகவனபலவுறதன்னிப்பரத்தியாதோயப்புலவி
கொடுககொலைப்புரவமாக்களகொளகையுநெழியுதாங்கண்.

(இ—ள.) கடும கனி உபு மெத்தி - கடுமையான ஒலியுடனே இனிமை மிகுதலானும், — கனி பல உள்கை - கண்ணிலும் பலவற்றிலும் பெருகுதலானும், நீரி நெடும கடல்குனித்து - (அக்களியை) நீர்த் நெடிய கடலிற பெருகுதலானும், — கீழ் நீரி நித்திலம் துவா மேலாக - (நான்பெருகும் விசையினால்) நீர்க்கீழுள்ள முத்தப பவளம் ஆகிய இவற்றை மேலேவரசெய்தலானும், — படும கன பலவும் தள்ளி - தண்ணிடத்துப்பொருந்திய ஆபரணங்கள் பாவறையும் களைதலானும், — பரத்தியா தோயப் புலவி - துணைச்சியர் முழுக் அவரைப்பொருந்தலானும், — கொடும் கொலைப் பரவமாககளை கொளகையும் கெழியுது - கெடிய கொலையைச்செய்யும் துணையருடைய வொழுகத்தையும் பொருந்தியது, — ஆங்கண் - அந்நெய்தலத்தில. எ—று.

கடிய கனிப்பைச்செய்யும் உப்பைமிக்குத்து கணிகள்பலவுமுழங்கி, கொடுககனீரிதிக்குனித்து, கீழ்நீர்க்குணுள்ள முத்தப பவளங்களை மேற்கொண்டுசென்று, பொருளேற்றிய தோணிகள பலவற்றையும் நீரிலேதள்ளி, பரத்தியர் தம்மைத்தோயத் தாமும் அவரைத்தோயும் பரவமாககளைக. மொத்தியென்பதில் பிறவினைபுணர்த்தும் விவகிருதிதொக்கது. கலி - ஒலி; கனியெனறது ஸனவெற்றறுமை. (உக)

கலையொடுவாளமயற்றிகண்ணியாய்க்குரவம்பேர்த
தலைமலைகதையிறநிராயததனவொட்டைததுமார்தர்க்
ருலைவுசெய்யின்ராயுமுருப்பவிாமுரம்புதோத்
மலைநிரையபாலிந்தம்மித்தெனவொழுதிற்றமமா.

(இ—ள்.) கலைபொடு வாளம் பற்றி கண்ணியாய் - கலைமானோடு வானையும் பறந்து
தலாற தாக்கையாகியும், - குரவம் போது தலை மலைந்த எயிற்றிமாராய - குரவமரை
த தலையிலணிதலால் பாலைநிலமாதரையும், - தனுவோடு ஆரவீர்த்த - ஆரவாரத்தோடு
வழிகளையழித்தலால், - மாநதாக்கு உலைவு செய எயினரையும் - வழிபோகும் மானுடா
சகு - உலைவசெய்யும் பாலைநிலமாக்களையும், - உருப்பு அவர் மூரம்பு தோதம் - வெ
ய்பமலினதும் பாலைநிலத்தோதம், - அலை திரைப் பாலந்ததம் - (கரையை) யலைசெய்து
திரையையுடைய பாலியாருளது, - அமிழ்து என ஒழுகிறது - அமிழ்தம்போல் பெரு
கிடது எ-று.

விலைகொண்டு வழிபறித்த மாநதாக்குலைவுசெய்யும் எயினரெனக் (ரு)

வேறு.

முழங்குசேயநதிரநதினிமுகலியேயாதிப
பழங்கண்மாதபலவுமிப்பாலினோடு
தழங்குநீரொடு தலையளிபுரியுநாணிலதது
வழங்குமைநதினைவளஞ்சிறிதரைத்திடப்படுமால்

(இ—ன்.) முழங்கு சேயநதி - ஒலிக்கூகின்ற சேயாறு, - நாதினி - நாதினியா
று, - மூலவி ஆதி - முகலியாறுமூதலிய, - பழங்கண் நீர் நதி பலவும் - மூழ்கினோரு
டைய துக்கத்ததை தீரக்கும் நதிகளபலவும், - இப் பாலினோடு - இந்தப் புரலியாற
னோடு கூடி, - தழங்கு நீரொடு தலையளி புரியும் - ஒலிக்கின்ற நீரைக்கொண்டு தலை
மளியெய்யப்படும், - நால நிலத்து - நாலவகைநிலங்களுள், - உழங்கும் ஐந்தினை உள
ம் - வழங்குவரும் ஐந்தினைவளமானது, - சிறிது உரைத்திடப்படும் - எம்மாறு - சிறிது
கூறப்படும். எ-று.

நதிகளபலவும் நீரைக்கொண்டு இப்பாலியாறனோடு கூடித் தலையளியெய்யும் நான்
லமெனக் கூட்டுக. பிரமன்முதலியோர் குமாரசுடைய யாடும் யாருண்மையால்
சேயாறெனப்பட்டது. நீர்க்குமாத் தீரநதி எனக்குறைந்தது. ஏ அசை. நாலவகை
நிலவுகளாவன. மூலை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ன. அது மோடியானமேயாகா
றையுள்மூம் சேயோன்மேயகைவரைபுள்ளமும் வேறதன்மேயதிமபுனலுள்ளமும் உருண்
னமேயபெருமணுதலாகும் மூலைகுறிஞ்சிமருதநெய்தலெனச் சொல்லியுருந்தியா
சொல்லவுமபடுமே' எனப்பதனாலிக. ஐந்தினை, மூலை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்
பாலை எனப்பட. தினை - ஒழுகும். நானிலத்தவழங்கு மைநதினைவளஞ் சிறிதரை
த்திடப்படுமாவென்றதனால் தினைமயக்கமுங் கூறினரெனவுணரக. (ரு)

மருந்துண்விண்ணாமடநதையாகசரியதனமாபய
நிருநததன்சூலத்தவட்கருளசிறப்பினுமைகிழநது
விருந்துவித்தலுஞ்செய்வபுலவெற்பாவேலிதைக்குப்
• பொருநதுபூசனைவிழாத்தினைபெய்தபொருப்பு.

(இ—ள்.)* மருந்து உண் விண் அரமடநதையாசகு - அமிரத்தந்தையுண்ணும் வண்
ணுக்கத்துள்ள அரமடனிகளும், - அமிர தன் மாபயம் - பெறுதற்கரிய தமது திருமா

புதைத்து—திருந்த தம்முதலவர்க்கு அருள் சிறப்பினால் மகிழ்ந்த — திருந்திய தன்னை
 குலத்திதழிந்த வளவிகையவர்க்குக் கொடுத்தருளும் சிறப்பினால் மகிழ்வனாதது—வெ
 ற்பா வேண இறைமக்கு கிந்தனும் விருந்தசெயல்போல — குறிஞ்சிநிலத்தூர்சோரர் உறு
 முக்கை—புக்கு எப்பொழுதும் விருந்தசெய்தலபோல—பொருந்த பூசனை விழா — பொ
 ருக்கிய பூசனையும் திருவிழாவையும்—தினம் எடுப்பது பொருப்பு — தினம்தோறும்
 நடத்தப்படுவது அககுறிஞ்சிநிலம். ௪—று.

மகனாகும் என்னும் உபாஷிதப்படிமும்மை தெரக்கது. அறுமுக்கடவுள் வளவிகைய
 மகனாய் மணமுசெய்தருளாமதலின் திருந்தவருகுலமெனருர். எடுப்பது உபாதிசெ
 பிப்படுவது. இது தற்குறிப்பேற்றவுண்மையணி. (௩௨)

வணங்குமாருவர்க்குதொறுமவதிதலாறுகுதனென
 நினைகுருவான்பெயர்க்குணையுமாநிருப்பதுபொலா
 நினைகுருவான்வேற்புணைநினைமலன்னைமலன்சுருகையின்
 கணங்கொண்டோறுபுயமலன்செய்கவருவாபகலததல.

(இ—அ.) நினைமலன் வேற்புணை நினைமலன் — நினைதனைகவரும் வேற்புணை
 யைத்தரித்த அறுமுக்கடவிரள்—நிறை முனிக குணகவின சணவ கொண்டோவகிவ —
 வரிசையான மலர்க்கிணையுண்டய குணக்கடவருவாத தனக்கொணமி உபாதிசெய்க
 கெளம — மலர்க்கெல்லாம்—கடவுளாக கலத்தல் — தெவ்வா வயற்றினகண்ணே
 மேவுதனனது—அனைதரும் ஆர் உயிரக குணகதொறும வதிதலால்—(தமமை)வணங்கும
 அரிய உயிரக குணகத்தோறும் இருந்ததலினால்—குண என்ன இணங்கும வான் பெய
 ர்கு — குணனையு உடையம் காணப்பெயருக்கு—இணயும் ஆறு இருபது பெ
 ணம் — இணயுமபடி விருத்தலெய்வனாறு. ௪—று.

இணங்கல் — ஒத்திருத்தல். மலர்க்கெல்லாம் பிறமொழிநிலை. தமமைவணங்கும
 அடியாருண்டய விதயத்தோறும் குழுகொணமி அகரை கலையுழியுதித்தலால் குண
 னனாறுதிருதமம் வரத்தென்பார் வணங்குமாருவர்க்குதொறுமவதிதலாறுகுதனென
 நினைகுருவான்பெயர்க்குணையுமாநிருப்பதுபொலா நினைகுருவான்வேற்புணைநினை
 மலன்னைமலன்சுருகையின் கணங்கொண்டோறுபுயமலன்செய்கவருவாபகலததல. (௩௩)

கொடித்தரித்தென அணித்தரித்திருத்தினைவினைபார்
 அடித்தனைபார்செய்தனங்குமருமத்தென்குதி
 அடித்தனைவிவாறெறிந்தெயிழ்க்குமெனையுணவார்
 தடித்தமென்குததனங்குமருமத்தென்குதி

(இ—அ.) இரும் நினை வினைபார் — பெரிய நினைவை நினைவிப்போராய் குறிஞ
 சிநிலமக்கள்—கொடித்தரித்த தன அணித்தரித்த அறிகுதி — உயிரகவணகத்த தமையா
 ருமெனது தனையுமகவரிபுதும்—தனைபார் அடி சகதனம் குண்குமத்தொகுதி —
 தனைவிரக அகையாம் சகதனமாம் குண்குமருமகவ தென்குதினை—அணித்த கவவி
 யால் அறிகுதி — உயிரகேசுநிலினம் றறிதது—என மிக்கும் தன் புணையார் — அகினி
 மகிசெசெய்ததனை நெழுத்த ஒன்றிய அகையார்—தடித்த மெழும் — நினைகார்

உய மென்கொண்டேவெறுமை கரட்டா தனம்வன - வேறுமைகரட்டாதனவாய்ச
செல்வன ஏறு.

அறிதலு எனலும் உமனம் தொக்கது. சிறுகொலை பாவமரவிலும் பெருமையுள்ள
கூடையிசுமாயின் செயல்பலமெனலும் விதிபுணர்மலின் துணிததறிந்தொழுதின
நுந்நெனவிதோபாரெனலா. கொடித்தல வறுமையகடதலெனக்கொண்டு வறுமைய
நடைதல திரையபக்குமென னுண்ணிதாக அறிந்தென வுரைப்பாருமுளர். (கச)

கன்னிவலியகுறிச்சொகரைபடுமிருமயின்
வளனிகெண்டியகுழிசுனிமமலைவெள்ளருவி
பளனிப்புடத்தவெளவயிரமுமாரமுதிவின்
டளளிபொனமெனபசுமபொனோழிமபபனபலவும்.

(இ-ஊ) சுள்ளி வேலிய குறிச்சொ - ஆசகாமரங்களால் கிய வெலியையுண்ட
ய குறிநுகிலமரங்கள், - சுரைபட்டி இடும்பின் வளளி செண்டிய குழிதலில் - டாசா
யினுடைய வளிகிழங்கை உச்சுத்த குழிச்சொறும - மலு கொள் அருவி அளக உய
தர - மரவிபோல விரும் வெளவியு அருவின் வரிக கொண்டுநுவிட - வெளவிய
ரமும் ஆரமும் பசும கொள் ஒதி பலவும் - கொளிய வயிரங்கனும் முதுகெனும்
பசு பொனனோடு வளைப பலவும் - திதவின் பளனி பொனமென - திரையக கைய
நிகாக்குமென்று கூறுமபடி, - இமைப்பன - வளங்குணன் ஏறு.

சுள்ளி - சிறுவின்கென்னுடைய சுரைபட்டியும் - இருபெயரொட்டா குடியும்.
பொழுது பேரனம் என வகரமாவீற்று (கரு)

கொடிச்சொவியிழங்குபண்ணுள்பசுளவந்தோள்
வகுத்தவாங்கவாங்கனைகுள்பயமலு உழந்
தகுத்தவெழத்தினகொடுகலகுவிப்பூத்தருநகன்
வகுத்தபூத்தருகொடுகலகுவிப்பவனகலகை.

(இ-ஊ) கொடிச்சொ வியிழங்குபண்ணு - வேட மந்தருடைய விழ்களாகிய
கூரிய பாணங்கள், - கானவா தோள்குவிப்ப - வேடா கருவைய தோளில் குழ
குளன், - அவா வகுத்தவாங்கனை - அவ வேடருடைய கூரிய குழிய பாணங்கள்,
மால் வேழம் குவிப்ப - பெரிய யானைகன்ற கைப்பன், - தகுத்த வெழத்தின கேடு
கன் - மருத்த யானைகன்ற கொடுக்கன், - பூம் தருக்கன் குவிப்ப - பூணையுடைய ம
கனையுருவிப்பன், - ககுத்த பூமருக் தோடுகன் - மணமொருகிய மலையினையுடைய
மரக்கொடியங்கள், - வரன் கலகை குவிப்ப - ஆகைய கலகையிற் குவிப்பன் ஏ - டு.

குனித்தல கைத்தல. காக்கனை காவகனைபென் மெலிதது நின்றது ஆகு
அகச. ஓற்றமமளியைப்பணி. (கச)

விழிக்குடைததமான செவிகண்மெலியுணவவந்தோடுதல
வழிக்கொறிப்பாறுகுயாபண்கணபொகிடாண
கழிக்குமற்றவைமறைபவென்கொளியுக்குரு
கொழிக்குநித்திலமறையமேற்கொடுமென்கொடுரை.

(இ—எ.) உயர்ப்பின் — உயர்த்தும் மூலக்களானவை, —மெல்லியல் கல்லா — மெல்லிய வியப்பையுடைய வந்திலத்தமகனின், விழிக்கு உடைந்த நான்செவிகள் தழ. நத — தங்கண்ணுக்குத் தோற்ற மான்களுடைய செவிகளை வெட்டி, —அவ் உழிக்குறியிற் — அவ்விடத்து கிணத்தார்போல, —உன்பொதிப்பான களிசேரும் — கணவை மூங்கு மடல்செவிகளிலிருக்கும், —அகைமறைய வெள்ளை மணி உருக்கும் — அமமடல்செவிகளைய வெள்ளிய ஒளியையுடைய மூத்தகன் சொரியும், —கொழிசேரும் நித்திலம் மறைபு — சொரிந்த அம் மூத்தகன் மறைபு, —வன்தோரை மேற கொட்டும் — அழகிய நிரிசெவிகளிடமே சொரியும். எ—று.

மறைபுபின் மாணசெவி போறல் “நன்பொறிமாணசெவிபோலவெநிராழினைக் கண்பொதிப்பான்கழைக்கும்பண்பிறநே” என்பத்குறி. கருறியவென்பத் னீராக நீர்த் தெரகேது. (௧௭)

மறைத்தகாரமுகுகிண்கெட்டுமாதவார்க்கேருந்
தறைத்தவையறுதிக்களியிலகவுவசமாக்கட
குறைத்தமரமரவழிநதவன்கேயினமுனமணியி
சினழத்தகேதனத்தினமயிலைவலோடியையும.

(இ—எ.) களியில — களிப்பையுடைய மயில்களானவை, —மறைத்த கார முகில அகடு கிண்கி எழுகது — மறைமையப் பெயரும் களியமுகிலின் வயிறறைக் கிழித்தெழுநாது, —வான ஓவரும் தறைத்த வேயறுதி அகவுவ — வானத்துடாகத் செழித்த முவகிலினுடைய ஹதியிலிருந்தாவென, —சமாக்கண குறைத்தமரமரமேழந்தவன்கேயிலமுன — யுத்தத்தின்கண்ணே, திறத்த குரனுடைய மீமரத்தைய கிழித்த முருக்கடவுளுடைய திருக்கேயிலின் முனனே, —மணியின் இழைத்த கேதனத்த இளமயில் — இரத்தினமமுத்திய கொடிக்கெனமுதிய விளமயில் களானவை, —அகவுவ ஒடு இயையம் — ஆடுதலை நிகர்க்கும். எ—று. (௧௮)

இளகுமாதுகநதன்பொதுமபரவவிடமும்
வளகுமேடகதசேவகன்கொளுமாணமத்பொழுக்குவ
குளகுதேரியவருடைமானரபுறமுகிசுத
தளகிடுபொடடிர்ட்டுமாலன்தொறுக்குரால்சன.

(இ—எ.) மதம் ஒழுக்கும் மாண — மதத்தைச் சொரியும், யான்களானவை, — இளகுமாத் அகில் சந்தனப் பொதுமபா எவ்விடமும் — தறைத்தல் பொருதிய காழையுடைய அகிலமரச் சோலை சந்தனமரச் சோலையாகிய எவ்விடத்தும், —வளகுமேயநது சேவகம் கொளும் — வளக்கமேய்ந்தது அயிலிடமடையும், —வருடைமான குளகுதேரியகுப்புறம் — வரையாடுகள் உணவைத்தேடும் படி குதிக்கும், —அகுகதது அனை தொறம் — பக்கமையின் அனைகள் தோறும், —குரால்கள அனகிடுபொட்டி இரட்டும் — கோட்டான்கள, தம் பெடைகளோடும் பாட்டுகளை இரட்டித்துப்பாடும். எ—று.

இரண்டும் ஒத்தப்பாடுதலால் இரட்டுமென்றார். காழ — வயிரம். பொதுத்து அகுகைக்கு உட்பட்டபட்டது. அகிலையுடைய சந்தனச்சோலையெனப் பண்பையற்றியவ முகன்ககி உரைக்கினமாம். வளகு — வாழைத்துப் பல். அது. “புணர்ச்சி வளகின் குளமுட்குண்ட வயங்கெழியாண்ப்பயங்குடைய” என்னும் கவிப்பாட்டி குறு முகன்ககி

ஈ. மான், விலங்கின் பொதுப்பெயராதலால் மீனைக்குமாயிற்று. அது “வருடைமான் குழவியவனமுநீரடை” என்பதனுமறிக, இந்நூலாசிரியரும் - வருடைமான் என இச்செய்யுறிய உரியது உள் காண்க, சேவகங்கொருமான் - யானை. யானைமதமொழுக்கும் என முடிவு. (௩௬)

வணங்குநண்ணிடைமாதரர்வணமுநீர்கோட்டோ
டணங்குபொசெயவனைநதனபோலதறநிக்கோ
டிணங்குவேலிசூழகுறிச்செயவனநணமின்தொழுக
சணங்கொளவனைகேட்டுறங்குவணிப்பொழிந்தெனின.

(இ—ள.) வணங்கும் துணை இடைமாதரர் வணம் முநீர்கோட்டோடு - வளைநிறை துணையிய இடையையுடைய கொடிச்சிமாருடைய அழகுபொருதிய முநீர்த்துறையுடைய அணங்கு பொசெய வனைநதனபோல - வருத்தமுண்டாசுகும் போன்ற செய் வனைநதனபோல, - அடல் கரிகோடு இணங்கு வேலிசூழ - வலிய டானைகோடுகள் ஒத்த வேலியாசைசூழநத, - குறிச்சி எவனும் - அச்சிற்றரெவெயிடதம், - இனிது எழுந்த கணம் கொள் வனனை கேட்டு - இனிதர்க எழுந்த கூட்டங்கொண்ட உலகைப்பாடடைக்கேட்டு, - கனிப பொழிற கிளனை உறங்குவ - கனிகளடொருதிய சோலையிடத்துள்ள கிளிகள் உறங்குவன. எ-து.

உலகைப்பாட்டிவிமை அடறினைப்பொருளையு மபககினைதென்புரூ கணகொள்வனனைகேட்டுறங்குவணிப்பொழிறகிளையென்றார், (௪௦)

உடுக்கவொளவினாததழைபலகொயதுமுழதினைகண்
மடுக்கும்புளளெறிகவணகலாலவாரபிண்பொதாதது
மிடுக்கணைபுரிமாதரையிறசெறிப்பாடென
றடுக்கலவேங்கைகளையினைதெனவலருமுதும்,

(இ—ள.) அடுக்கல் வேங்கைகள் - அசுருறிஞ்சிகிலத்துள்ள வேங்கைமரங்களானவை, - ஒள இனாத தழைபல உடுக்கக் கொய்தம் - ஒளவிய கொத்துக்களையுடைய தழைகள் பலவற்றை யடுக்கக் கொய்தலாது, - ணுழ தினைகள் மடுக்கும் புளளெறிகவணகலாலவாரபிண்பொதாதது - முநீர்த தினைகையுண்ணும் புடனையெறித்து கரத்தம் கவணகலவினா டெடிய கொம்பாளைக் காம்பப்பிததி முறித்தலாலும், - இடுக்கணை புரிமாதரை - எப்பொழுதும் - துயரத்தைச்செய்யும் இம்மங்கையரை, - இல செறிப்பாம் எனது - இல்லங்கட் செறிப்போமெனது கருதி, - எரி அனகாது என - நெருப்பை அறுத்தவிட்டாற்போல, - அலா ணுழகரும் - பூவைச்சொரியும். எ-து

ஏகாரத தோற்றம், வேங்கை பூக்குங்காலம், தினை பெய்துகாலமாகவென இந்நெறிப்பாடெனது அலரூழ்க்குமென்றார் அது “துணறுமெனல்களவினைநதனகணிகளாஞ்சொற” என்பதனுமறிக, இது தற்குறிப்பேற்றம். (௪௧)

உறமினாததண்டெதிரதுமுருவையோடுமபல்
பெருகுதழைநெழில்செனவலிப்பொருச்செனவெழுந்த
சுருகுதினவொளவியினாவெங்குளையையிசூழ
மருவெவருளெழுணடுழிவருத்ததியார்போல.

திருநாட்டுப்பலம்,

கண்டோடு சிதைந்து—உககன அசம்பின் நிலத்து—சொரிநகடுக்கும வருக்குநில
ததிலு—மரு மலாபபதம் வருக்கு வீழ்ந்து இளைவா—வாசனைபொருளுக தாமன்மலா
போதும் அடிகள் வருக்குதலால் வீழ்ந்து வருந்துவா—ஒருபொருட்கு இடா செய்ய—
ஒருபொருட்கு (முறணத்துத்) துயரசெய்யின்—அகை—அததுயா—மறுகணத்து உரு
கொல—பிறகணத்து மூமணையடையாதொழியுமோ ஒழியாது. எ-று.

உககன அசம்பின் எனபன பெயரெச்சமுற்ற. மறுகணம் எனபதனால் முறகண
பெனபது வருவிக்கப்பட்டது. அது “பிராகதினனமுறப்பகநசியயிறமக்கனனபிறப்பத
முதலவரும்” எனபதனால். இது வேறற்பொருளவைப்பு என்னுமணி. (சச)

ஆழந்தநீரலகாதிக்களளித்திடப்படுவ
வாயநதமாமணியாதயவயினறொறுமிற்றவ
தாமநதவாழினுமரியவேலுயாநதவாயத்தகையும்
வீழ்ந்தவாயினுமெளியவேலுயாநதவாயவிடுமே.

(இ-ள்.) அளித்திடப்படுவ—(அ-நிலத்து வாழவோரார) போற்றப்படுவன—
தாழ்ந்த நீர் அலகு ஆதிகள்—ஆழமாகிய கடலினின்றும் எடுக்கப்பட்ட கவடிமுதலியன
வாம்—வயினதொறு இறைவ வாயநத மாமணி ஆதிய—இ-வகடோறும் (இசுசிக்கப
படாமல்) தங்குவன இறந்த மாணிக்கம் முதலியனவாம்—தாழ்ந்த ஆயினும் அரியவேல
யாநத ஆய தகையும்—தாழ்ந்தபொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கரியனவாயின் உயாநத
யாயப் பெருமையடையும்—வீழ்ந்த ஆயினும் எளியவேல தாழ்ந்த ஆயவிடுமே—விரு
பித்தகக பொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கெளியனவாயின் தாழ்ந்தனவாய (எளிமையும)
எ-று.

ஏகாரம் - தேற்றம். இதுவும் மேலையணி (சடு)

கொழுவிடைக்கறைவிராவியபலிகருறைநிரபி
வழுவிப்பலிரபபிஇவெறியாட்டயாமனறத
தொழுதுபலிப்போதையுமுரவுவெள்ளருவி
யிழுமெனோதையுமெழுகடலவியினுமவியா.

(இ-ள்.) கொழு விடைக்கறை விராவிய—கொழுவிடைக்கறை விராவிய—
பலிகருறை நிரபி—பலிகருறைகளை நிரபி—வழு இல் பல பிரபபு இ—குறியிலலாத
பல பெருண்டுவகைகளையும் படைத்து—வெறியாட்டு அயா மனறத்து—வெறியாட்
படச்செய்யுங் களங்கனில்—பலலிபத்து ஒழுது ஒதையும்—வாததியங்கனின் நெழு
மோதையும்—உரவு வெள அருவி இழுமென ஒதையும்—பரக்கினை வெள்ளிய அருவி
யின் இழுமெனனுமோதையும்—எழு கடல அவினும் அவியா—ஏழுக்கடல்களின்
ஒவியடந்தினும் அடக்காவாம். எ-று.

விடை கடாவென்பது “மாத்நாடகொழுவிடைக்குருத்தொரு” எனஹ தருமுரு
காத்தப்படை உதையாதுமுணாக. உதையகலாதபலிகருறைகளை தாமிரிலாத வெள
ளரிசு பவிக்குறையெனினும் குதப்பலிபெனினும் பொருளும்—தாமிரிலியம்—அநரி
ததிறநிய தொண்டகம். இழுமெனோதை—அதுகருணை (சக)

தேனுஞ்செந்தினையிழகருநீர்ஞ்சுவைக்கனியு
 மூனாதுயப்பனவுபிபனமரவுரிதழைகள்
 வானுநதோயசுனையாடுமணிவரையிருப்ப
 வேனஞ்சூழந்தகுன்றவாகொருகல்குரவினறே.

(இ—ள்.) துய்ப்பன — புகிசுப்படுவன.—தேனும் செந்தினை இழகனும் தீம்
 அழகுகனியும் ஊனும் — தேனும் செந்தினைமாவும் மதூர்ச்சுவையைபுடைய 'கனிதருந்
 தசைகளுமாம்.—உடுபன மரவுரி தழைகள் — உடுக்கப்படுவன மரவுரியு மிகைகளுமாம்.—
 ஆடுவ வானும் தோய் சுனை — முழுக்கப்படுவன் வானினுள்ளாரும் முழுக்கு சுனைகள்
 ம.—இருப்ப மணிவரை — இருக்கப்படுவன அழகிய மலைகளாம்.—(ஆதலால்) ஏனம்
 சூழந்த குன்றவாகு — பனதிகளசூழந்த அசுருதிஞ்சிநிலத்தறைவாகு.—ஒரு நலகு
 ரவு இனது—ஒருவறுமையுமினறும். எ—று.

வானும் எனனுமமை உயாவுசிதப்போடெச்சம். நல்குரவு என்னும் முற்றமமை
 தொக்கது. ஏனேநிலத்தோடோடோலப் பொருள்கொண்கி தேடுவனவினமையின் ஒருநல
 குரவினறெனறா. (சு)

அனபினை நதினைக்களவுலாற்களவொன்றுமறியா
 ரிளபமாணபிரிவினைவல்லினைவொன்றுமெய்தார்
 அனபமோடெவையப்பொய்யலாற்பொய்யொன்றுசொல்லார
 மும்புமாதவப்பயத்தினுலவன்மூய்க்கமாவார்.

(இ—ள்.) முன்பு மாதவப் பதத்தினால் அவன் முயக்கு அமாவார் — முன்புசெ
 பத பெரிய தவப்பயனால் அகவிடத்தலைந்தலை விரும்புவோர்.—அனபினைநதினைக்களவு
 அல்லா களவு ஒன்றும் அறியார் — அனபினைநதினையெனனும் முதலையுடைய (அகப்பொ
 ருணுவிற உறும்) களவொழுக்கமேயனறி வேறோ களவுமறியார்.—இனபமான் பிரிவு
 இளைவு அல்லா இளைவு ஒன்றும் எய்தார் — இனபத்தை மாட்சிப்படுத்தும் (பொருளையி
 ன்றபிரிவுமுதலிய பிரிவாணாகும) வருத்தமனறி வேறு வருத்தமொன்று மடையார்.—அ
 னபம் ஒட்டிவாய்ப் பொய் அல்லா பொய் ஒன்றும் சொல்லார் — புலவித்தன்பத்தை நீடு
 சூமவாயினகிய பொய்யேயனறி வேறொருபொய்யும் சொல்லார். எ—று.

இனபமாணபிரிவு இளைவு என்பதற்கு இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் புலவியாலா
 ரும் 'வருத்தமென் றுரைப்பாருமுளா இது ஒழிப்பெனனுமணி. (சு)

உயங்குருவரலின்புருவெய்துண்மையினுள்
 முயங்குருவாரைமுன்றுயசெய்தனமுதைதெரிந்தாங்கு
 வயங்குலாவிமாரவேளபத்தியாயமலாந்த
 தயங்குதேமலரேசேந்தகடழியதகுதிஞ்சி

(இ—ள்.) — அசுருதிஞ்சிநிலமானது.—உயங்குவாரா அலது இன்பு உறா
 எனபது உணர்வு — வருத்தமுதயவரேயன்றிப் பிறா இனபமுருவெய்து (ஆனறோ)
 உறவது உயங்குருவாரை — முயங்குருவாரை — புணர்ப்பவர்களை—முன் தயா
 செய்தல் — முன் தயாரு ரவித்தல் முன்னையத் தெரிவித்தறபோ
 தயங்குதேமலரேசேந்தகடழியதகுதி — வேறறிஞ்சுருதிய னாமனுடைய

—பாபாமிலாந்த,—தயாவரு தேமலா அசோகநகளை தழியது — விவாகுகின்ற தோன பொருந்திய மலர்களையுடைய அசோகமரங்களைப் பொருந்தியது. ஏ-று.

* முனையாசெய்தல் “அனைத்தனாரும்போகம்கோகம்” எனபதனாற்றி. வருந தீவோரல்திவருரெனவே வருந்தவோர் இன்புறுவரென்பது பெற்றும். உயங்குவா ரலின்புரென்பதை “துன்பமுறவாககலாலின்பமில்லை” எனனுஞ் சிந்தாமணியானு முணாக. (சக)

பகைத்துடிப்பிப்பலாபகைகசடபாயகலை

புனைக்குமசெய்கையாலுவப்பசசெயவபோன

மிகைத்திறமருமரிக்குவிழாவெடுத்தனா

துகைத்திறுபதுதொருமுரப்புசூழலே.

(இ—எ.) தொகும் முரப்புசு சூழல் — பாலைநிலமானது,—பகைத்துடிப் பிப்பலா பகைத்துடியினனும் பறையை; அடிப்பலா,—பகைக்கட பாயகலை — பகையாகிய ண்ணையுடைய பாயகின்ற கலையை,—உகைக்கும் அச்செய்கையால் — செலுத்தித் தம் கரு வெனத்திருநதனமையினால்,—உவப்பச செயதலபோல — (தாமும்) அவனை மகிழ்வி தல் செய்வதுபோல,—மிகைத் திறல் குமரிசுரு — மிகக் வீரதையுடைய தூக்கைக் கு—விழா எடுத்து — திருவிழாச்செய்து,—அஞ் துகைத்து இறுப்பது — தயாரத்தைக் கெடுத்த இறுப்பது. ஏ-று.*

இதுவன்றி, பகைத்துடிப்பிப்பலா பகைக்கண் - பகைத்துடிப்பை அடிக்கும் அருநிலந் தோர்க்குப் பரையாயினுரித்தது-பாயகலை உகைக்கும் அச்செய்கையால்- பாயுறகலையைச் செலுத்தி வெனத்திருநதனமையினாலென உரைத்தலுமொன்று. பாலைநிலமானது தூக் கைக்கு விழாவெடுத்தலினால் துகைக்கிறகியிருப்பதெனக், பகைத்துடி - பாசிப்பறை; ப கைக்கண் அடிக்கும்பறையாதலின் இவ்வாறுகூறினா தொருதல் - கூடுதல். முரப்பு - பரலித்தயாந்தலிலும். சூழல் - இடம். (இல)

வரையுறைக்கவுளாமகளைநீங்குதற

கருமையின்தெத்தமையறையுருசண்டுகை

கிரியினுக்கிரிப்புறங்கெழீஇயுகானினும்

பெரிதாமம்பாலைமயிராட்டியாயாதே.

(இ—எ. சண்டுகை — தூக்கையானவள்,—கிரியினும் கிரிப்புறம் கெழீஇய கா னினும் பெரிதும் ஆம் — குறிஞ்சிநிலத்தினும் அந்நருப்புறமாகிய முலையிலத்தினும் பெ ரிதும் உளதாகின்ற,—பாலைமயிராட்டி ஆயது — பாலைநிலத்திற் கதிதேவதையாயிருநத தன்மை,—வரைஉறை கட்டவுள ஆம்மனை — மலையில் வாசஞ்செய்யுநதெய்வமாகிய தன் மனை (குறிஞ்சிநிலத்தெய்வமெனப்படி)—நீங்குதறகு அருமையின் — நீங்கியிருத்தலிய லாமையால்—அடுத்தமை அறையும் — அடுத்திருத்தலை அறிவிக்கும். ஏ-று.

பாலையெனவொருநிலமிலகையெனபா கிரியினுக் கிரிப்புறம் கெழீஇயுகானினும்பெ ரித மாரம்பாலை என்ஞா. அறையுமெனது தாறபரியப்பொருள். இதனால் முலையுங் குறிஞ்சிபுகிரிநது பாலைபுனத்தெனப் பாலைக்கு நிலமினமைபெறப்பபட்டது “அது முல் லையுங் குறிஞ்சியும் முனையுறியதிரிநது நல்லுயாபழிநது நடுஞ்ஞையருந்தது பாலை யெ னப்பதோர் படிவக்கொள்ளும்” எனினுஞ்சிலப்பதிகாரச்செய்யுளானுணர்ந்த (இக)

தூதுணம்பறவைகடு துண்டோவறக
காதலநதுணையொடுகழுமிப்புலவூவ
வேதுணவுண்ணினுமெவாகுமவேளகனை
தோதிதமரிதெனததெளிப்போனறன

(இ—எ.) தூதுணம் பறவைகள் - புறப்பறவைகளானவை, — தூது உண்டு - பழ
க்கிங்க கறகையுண்டு, — ஒஅற காதல அம் துணையொடு கழுமி புலவூவ - நீங்குதலின்
விருப்பமடைந்த ஆழங்கிய பெடைகளோடு மயறுகிப்புணர்வன, — வேளகனை - காமநோயு
னது, — எவாகும - யாவாக்காவினும், — ஏது உணவு உண்ணினும் - எவவுணவு புக்கினும்,
தோதிதம் அரிது என - நீங்குநாற்றம் அரியதென்று, — தெளிப்போனறன - தெளிவிட
புண்போன்றிருந்தன எ—து

வேளகனை - ஆகுபெயர், காமநோய்க்கெதுவாதாத கறகனை உண்டும் புறப்பறவை
கள் தம் பெடையொடொழிவினரிசு சேர்வனவாதலால் காமநோய்க்கு அணந்து எ
ண்ணலவெனத் தெளிவித்தவாறு. (இ—)

எயிறறியரிளமுலையினையெண்ணுபு
வெயிறறலைமாதவமவினைத்தயவழுவன
பயிறறியதெனநிழம்பரநதமெல்லிதழ
குயிறறியதென முகைத்தயவமகோங்கமே.

(இ—எ.) கோங்கம் - கோங்கமரங்கள், — எயிறறியா இளம் முலை இனைய என
னுபு - எயின்பெண்களுடைய இளமையாகிய முலைகளை நிகராகும்படியெண்ணி, — வெ
யில் தலைமாதவம் வினைத்தய - வெயிலினிடத்துப் பெருந்தவஞ்செய்தலை, — வீழுவன பயி
றறியது என - விரும்பின் வாக்கிசெய்தலபோல, — நிறம்பரநத மெல்லிதழ குயிறறியது
என முகைத்து - நிறம்பரநத மெல்லிய விதழகளைப்படுத்தி வைத்தாற்போல முகக்கொ
ண்டு, — அலரநத - மலர்நதருந்தன எ—து.

வீழுவன வினையெச்சமுறம். பயிலுதல் பயிறறுதலென விகாரப்பட்டது. வீழ
வன வென்பதனை முற்றுகடிகொப்பனவென்று கோடலுமொன்று இது இலபுல்பய
னற்றகுறிப்பென்னு மணி. (இ—)

குரவலாப்பாவைபெற்றெடுபுகோழரை
மரவம்வெள்ளணியினாலவயக்கமாணுவ
விரவலாதுறதுவோரிப்பாடலம்
பரவிசைபகாவனபறவைக்கோகிலம்.

(இ—எ.) குரவு அலாப்பாவை பெற்று எடுப்ப - குரவமரம் அலராகியபாவையை
பபெற்றுஎடுப்பன, — கோழ அரை மரவம் - வழுவுழுப்பாகிய அரையையுடைய வெண்
கடம்புகள், — துவள அணியினால் வயக்கம் மாணுவ - வெள்ளணியினால் விளக்கத்தைப்
பொருந்தவண்ணுடையிப்பாடலம் - வாசனைப்பொருந்திய பாநிரிமரங்கள், — விரவு அல
ாதுறதுவ - கோருந்திய அலரைத்தந்துவன, — பறவைக்கோகிலம் - கோகிலப்பறவைக்
கொப்பரவு இவை புணர்வன - காமுத்திசைபகாவன. எ—து.

வெள்ளணியிலுல, என்பதை வெள்ளணியினுள்ளனகொண்டு வெள்ளணிரான விளக்கத்தைப் பொருநதுவனவெனக் கொள்ளினுமாம், வெள்ளணிரானவது குழநதை பிறந்த நாளில் வெள்ளைவளதிரமதரித்து வெண்மாலுக்குக் கொண்டாடும் விழா அலா தூற்றல் குழநதைபிறந்தமையையலா அறியத்தூற்றல் (இசு)

விரிமுகிலிடையிடவிராயின்முத
சுரிமுனமுசசியிறுக்குநீதிச
சொரிகதிராமணிகுநதுணையுமென்பவே
பொரிகெழுபொருட்டரையிருப்பைபூத்தவே.

(இ—எ.) பொரிகெழு பொருட்டு அரை இருப்பைபூத்த - பொருக்கைப்பொருந திய பொருட்டாகிய வரையினையுடைய இருப்பைகள் பூத்திருப்பன,—விரி முகிலிடை இடைவிராயின்மூல - விரிந்த முகிலினிடையிடையே பொருட்கிய நட்சத்திரங்களை யும்,—சுரிமுன முசசியில் துக்கு - சுரித்தமயிரமுடியிற துக்கப்பட்ட,—சொரிகதிர நித்தில மணியும் - சொரிகின்ற கிரணத்தையுடைய முத்தமணிகளையும்,—துணையும் - ஓக்கும். எ—று.

என்ப, ஏ அசை பொருட்டுக்குமிழ்ப்பு, முசசி ஆகுபெயர், இது உவமையணி (இரு)

நிகழ்தரு நாலவகை நிலனுமெல்லையாத
நிகழ்தரு பாலையநினைக்கங்கேற்புற
விகழ்தரு சுரத்தவரெய்துபோகமும்
புகழ்தரு நாளிலத்தவாதமபோகமே.

(இ—எ.) நாலவகை நிகழ்தரும் நிலனும் எல்லையர்—நாலவகையெனதுசொல்லப் படும் நிலங்களுந்நன்கெல்லையாக,—நிகழ்தருபாலுத நினைக்கு ஏற்புற—விளங்குகின்ற பூலுதநினைக்கு ஏற்குமபடி,—இகழ்தரும் சுரத்தவா அங்கு எய்து போகமும்—இகழப் பட்ட பாலிலமாத்கள அங்கடையும் போகங்களும,—புகழ்தரும் நாளிலத்தவா போ கம்—புகழப்படும் அந்நாலவகைநிலங்களினுமுறையோ அடையப்படும் போகமேயாம். எ—று.

அம்மும் தம்மும் சாரியை. நிகழ்ததல். நிகழ்தலென இடைஞற்றந்தது பாலுக் குநிலமில்லாம “நடுவு நிலத்தினையே” எனனுஞ்ஞத்திரமுதலியவற்றுணாக. இசுழ தரும் சுரத்தவாளந்தம் இக்கருந்த நோக்கியும் ஆற்றத்தன்முதலிய விழிதொழிலக் கி நோக்கியுமென. தத்தமக்குநிலமுணையானும் இப்போற பாவத்தொழில் இன மையானும் ஏனைநிலங்களைப்புகழ்தருநாளிலமென்றதெனவறிக. (இசு)

உடங்குசெல்பவாககிடையுறென நின்றியே
யடங்கரும்பெருமகிழ்வாககிமாதரை
யிடங்களினிர்இயவாசெல்வமுன்குமா
தொடங்கலினுதவிற் சுரமொபிலையே.

(இ—எ.) உடங்குசெல்பவாக்கு உடனசெல்பவாகிய மகளீர்கு,—இடையுறு ஓர் இடையுறு பூதகொளந்து இன்கு,—அடங்க அரும் பெருமகிழவு ஆகி - அடங்கதரிய பெருமகிழ்ச்சியையுண்டாக்கி,—மாதரை இடங்களின் இரீஇயவா செல்

அழகருமாதொடங்கலின் - பெண்களையவவவிடங்களில் இருக்கச்செய்ததும் காணிய
ருடைய செல்வை அழகருவிக்கும்படி செய்தலினால், - உதவியில் - உதவியெய்தற்கண்,
சுரம சூபு இல்லை - அப்பாலைநிலத்திற்கொப்பாகவேற்றெனநிலலை. எ -று.

ஒன்றும் எனநுமமைதொக்கது. இடைபூநிலவாகச்செய்தல் விருந்தவிலக்கல்
இடைச்சுரத்தகண்ணோடொ புத்ததன்முதலியவற்றையுணர்க. இனி எனநுஞ்செய்த
னெச்சம் செய்வென்னெச்சமாகப்பபட்டது. (இள)

பிரிந்தவா பசலையம்பெரிய போவையுட
திருந்தவரென்னதனைசெய்கைதோற்றிபாந
கரந்தையெய்தன்கணையாகப்பூததமா
மரந்தழியதுகலமவளாய்பாலையே.

(இ-எ.) நலமவளாய்பாலை - நன்மைபொருத்திப் பாலைநிலமானது, - பிரிந்தவா
பசலையம் பெரியபோவையுள்ள திருந்தவரென்ன - காடலைரைப்பிரிந்தமக்கிரி பசலையா
கிய பெரியபோவையுள்ளே திருத்தமுறுவரென்று, - தன் செய்கை தோற்றி ஆங்கு -
தன்செய்கையைக் காட்டியதுபோல, - அரந்தையெய்தன்கணை ஆகப்பூத்த - துன்புத்
தைச்செய்யும் மனமதபாணமாகப்பூத்த, - மாமரம் தழியது - மாமரங் களைத்தழுவப்பெ
ற்றது. எ -று.

வளவியவென்னும்பெயரெச்சம் வளவியவென விதாரமாயிற்று. செய்கையாலென
னும் வினையெச்சவிரிதி டொக்கது பசலையம் பெரிய போவையுள்ள திருந்தவரென
றத்தாலும் ஆகப்பூத்ததன்றமைபாலும் வெள்ளிடைவினநிப்பூத்ததன்வரம். போவையு
புட்டிருந்ததல் அதுவாய்ததோன்றல். (இய)

வேறு

ஆக்கங்குறித்துணைநிகுவனனோர்இளந்த
வாக்கிண்படிமங்கையராருயிரவாழந்திருக்கை
காக்குந்தொழிலென்றுபுரக்கும்கண்ணற்கண்பு
பூக்குஞ்செய்யுறப்பொலிவுள்ளதுபூத்தகானம்.

(இ-எ) பூத்தகானம் - பூக்களைப்பிடிப்ப மூலநிலைம, - துணை ஆக்கம் கருதி நீங்க்
தலைவராயினவா பொருள்கருதிப்பிரிய, - அனனோர்இளந்த வாக்கிண்படி - அக்காதலாசெ
ல்லும்பொழுதுகூறிய வார்த்தையின்படி, - மங்கையா ஆருயிர வாழந்திருக்கை - பெண்
கள் அரிய உயிர வாழந்திருத்தலையே, - காக்குந்தொழிலென்று - காவற்றொழிலென்று, -
புரக்கும் அக்கண்ணற்கு - காக்கின்ற அவவிஷணுவக்கு, - அன்புபூக்கும்செய்யலால் - அன்
புமிக்குஞ்செய்யலினால், - பொலிவு உள்ளது - பொலிவையடைந்தது. எ -று.

அசுரம் பண்டறிசுட்டி துணைவா துணையெனவீறுகெட்டது. (இசு)

ஆனிககொடியேந்தியதன்கையகறசியாற்றான்
மூன்றாவார்வத்தணிமைகண்ணமுற்றிற்றுநேரநா
காளகருமேனிமூராரி கல்குழமுழம்பு
கோளுற்றகண்கொருதெய்வதமாய்கொளுக்கை.

(இ-எ) காணம் குருமேனி மூராரி - கரியநிறம்பொருந்தியவையுடைய
விஷணு, - கல்குழமுழம்புகோளுற்ற காணக்கு - குறிஞ்சிநிலத்தைப்பாலைசயத்

தனக்கொண்ட மூலமில்லத்திருநாடு—ஒரு தெய்வம் ஆய கொள்கை -- அத்தெய்வமர
கப்பொருதிய கொள்கையானது,—ஆனிகொடி ஏந்திய தங்கை -- சிங்ககொடியையு
ததியதவகையாயிதாக்கை,—அதநிஆற்றான்— அனந்திருத்தையாற்றுவனாய்,—மூர
றம் ஆர்வது -- அவளமேற்கொண்டபறநிலை,—அணிமைகண்ணமுற்றிற்று ரோ ஆம் -
அணிமைக்கண்ணை வந்திருத்தலை நிகர்க்கும். எ—று.

கலையும் மூரமும் ஆகுபெயர். காணத்திருநாடு என்பது காண்கு என அததமது
ஓம் தொகுதினது, முறையது என்பது முற்றிற்று என விகாரமாயிற்று, முறததல
குழதல. (கஉ)

அனகுருகனிமலகியகொன்றைதணர்சத்தலீந்து
பாங்கெங்குநிற்பதுருத்திரப்பல்கணங்கள்
வீங்கும்புகழ்மாலவிடைபற்றிவெள்ளிசெலம்பி
வேங்கும்பெருமானமுனமுயப்பவந்திறந்தொப்பாம்.

(இ—ஊ) அனகுருகனிமலகியகொன்றை—அனகுருகனிமலகிகள் நிறைந்தகொன்றை
மரங்களானவை,—தணர்சத்தி அலர்ந்து—கொத்துக்கொண்டுமலர்ந்து,—பாங்குஎங்குநிற
ம் நிற்பது—பக்கங்களெவவிடத்தும் நிற்குநன்மையானது,—உருத்திரபட்டிசெனவளைய
உருத்திரராகிய பல்கணத்தவர்கள்,—வீங்கும் புகழ்மாலவிடைபற்றி—மிகபுகழையுடை
பற்றாமலாகிய இடப்பதைப்பிடித்து,—வெள்ளிசெலம்பி—வங்கும் பெருமானமுன
உயப்ப—கயிலைக்கிரியையாசனியோடுநிறைந்தருளம் சிவபிரானது திருமுன்னரேகொண்
டுபோய்விடுதற்காக,—வந்துற்றது ஒப்பாம்—வந்துசேரத்திருத்தலை நிகர்க்கும். எ—று.

பழங்கனும் வடிவாறகடைக்குவமைபாதலின் அனகுருகனிமலகிய கொன்றையென
றும் திருவடையாளமாயிவாதலின் அதனையெறுபிந்தது தணர்சத்தலர்ந்து பாங்கெங்கு
ம் நிற்பதென்றும், திருமால் மூலமில்லத்திருநாடுதேவதையாதலின் ஆனடுறைவாரென
நதணிவுபற்றி வந்தாரென்பார், மாலவிடைபற்றி உயப்பவந்துற்றதொப்பாம் என்றங்
கூறினார். பழங்கள் நிறத்தால் விஷணுவும் பூக்கள் நிறத்தாலுருத்திரகுருமொப
பாமெனதுரைப்பாருமுளர். (கக)

விலகாவிறமைமாலநிறதோர் விளையாடலாற்றா
பலமாய்வுருக்கொடு நின்றெளிபானமைபோலார்
மலரானிகைகொன்றை யலங்கியசூழலெல்லாம்
புலராமதாமாலார் பூவைகள் பூத்தகாட்சி

(இ—ஊ) அலரால் நிறைகொன்றை அலங்கியசூழலெல்லாம்—பூக்களானிறைந்த
கொன்றைமரங்கள் விளங்கி நிற்குமிடங்களினெல்லாம்,—புலராமதாமாலார் பூவைகள்
பூத்தகாட்சி—புலராத தேன்பொருதிய மலரைக் காயாமரங்கள் பூத்திருக்கும்போதற
மானது,—விளகாவிறம்மால்—நீங்காத வலிமைபொருதிய திருமால்,—அறிந்து—அவர்
வரவையறிந்து,—ஓர்விளையாடல் ஆற்றல்—ஒருவிளையாட்டுமுறைமையால்,—பலமாய
உருக்கொடுநின்ற ஒளிபானமைபோலாம்—புலவாகிய மாயவடிவைக்கொண்டு நின்று
விளங்குநன்மைபோலாரும். எ—று.

விலகாவென்பதற்கு விலகினை கொள்ளுகம் டொரு கூம்.

(கஉ)

இருகதைக்குலமொத்தனபூதவகலிணடுகோபந
 திருந்தாத்தழலொத்தனகொன்றைகளசெம்பொனெத்த
 பெருநனாட்குலையொத்தனபூததிடாமரங்கள்
 பொருநதேமுதிலொத்தனபொற்றெழிலவல்லகொல்லன.

(இ—எ.) பூதவகன இருகதைக்குலம் ஒத்தன — காயாமரங்கள் கரித்திரியையொத்
 தன.—எனடுகோபம் திருந்தாத்தழலொத்தன — நெருங்கிய இரநிரகோபங்கள் திருத்த
 மானநெருப்பையொத்தன.—கொன்றைகள் செம்பொன் ஒத்த — கொன்றைமலர்கள் செ
 ம்பொன்னையொத்தன.—பூததிடாமரங்கள் பெருநனாட்குலையொத்தன — பூதநிருகு
 மபிடவமரங்கள் நெருங்கிய பொற்றாணின் குவாகைக்காத்தன.—ஏ பொருநதமமுதில-
 ஆம் குபொருநதிய முகிலானது.—பொன்னதொழிலவல்லகொல்லன ஒத்தது — பொன்னொ
 மிலிலே வல்லதடாடனாகித்தது. எ—று.

பூத, கொன்றை ஆகுபெயர்.

(சுங)

விரிகாணமலாவாசுதுகாசகிவிழைந்தத
 முரிநாசியொன்றாலையாதுலபபற்றாசி
 பரியாவிமையோரவனிறகுமப்பண்புதோற்றம்
 வரிபாடனிவீழ்மண்குமிழ பூததமாண்பு.

(இ—எ.) வரிபாடி அவிவீழ்மண்குமிழபூததமாண்பு — இசைப்பாட்டையபாடி
 வண்டின வீழ்கின்ற அழகிய குமிழ்மரம் அலாநதிருக்கும் மாடசினையானது.—இமை
 யோர் — தேவர்கள்.—விரிகாண மலா வாசுதுகாசகி விழைந்து — விரிந்த மூல்கைலத்
 துள்ள மலர்களுடைய பரிமளத்தை அதுபவித்தலை விருமபி.—தத்தம் உரி நாசி ஒன்றால்
 அமையாது — தத்தமகூரிய ஒவ்வோர்முககினால் (அவ்வாசுதுகாசகி) அமையாமல்—
 உலப்பு அற்ற நாசி பரிபர — எண்ணிறந்த மூக்கைத்தரித்தது — அவன் நிற்கும் அப்பண்பு
 தோற்றம் — அவ்விடத்தாநிறுத்த அப்பண்பினைக்காட்டாநின்றன. எ—று.

காண-ஆகுபெயர். அப்பண்பு-பரித்தபண்பு. உரிய என்பது-உரியெனவீறுகெட்டது.
 இமையோர் என்றதனால் மரங்கள் அநேகம் என்பதும் ஒன்றாலையாதுலபபற்ற நாசிபரி
 யாவென்றதனால் ஒவ்வொன்றிலும் பறபலமலர்களிருத்தலும் பெறப்பட்டன. (சுச)

மாணமலாததிருமாதவனுகமாயோ

நூலொவானிராமுறவனினையினவாற்றா
 நூலாசுமிவறநனவேமெனநண்ணியாங்குத
 தாநாசுமிருநதமுவினநனதாவுமானகள்.

(இ—எ.) தாவுமானகள் —பாயசுதுசெல்லுகின்றமானங்கள்.—மலாததிருமாயுது
 தாமரைமலரிலுறைபுந திருமாதானவளமானவழுவாக.—மாயோன் மாதவனாக — திரு
 மால்செழுமலையாகி.—நாம் ஆனா ஒளி உற — யானகள் (எநகாரும்) நீங்காப்புழையுடை
 ய.—வன்னியை ஈன்ற ஆற்றால் — வளவந்தாயகியை ஈன்றதன்மையினால்.—நாம் நானும்
 இவன் தன்னவேம் என — யானகொநகாராமித்திருமாலே நீநருவேமல்லமென்று.—நண்ணி
 யானாகு — சோநதாற்போல.—தாம் நானும்மிருந்து உழல்கின்றன — தாங்கள் நாடோறும்
 மிகுதியாகத்திரிகின்றன. எ—று.

தங்குலத்தககுப்புழுகொடுத்தமயே பிரியாமைக்குக்காரணமாயிற்று. ஆனாலும்
 நீங்காமை.

(சுரு)

தனியாகியமயோக்துணையுடிகாசாலவாங்க
ணணிநாமணியாரப்பெழுநுணமுறையாயந்தேபோன்
மணியாரப்பெழுவெங்குணமேயவனண்ணகத்தோ
பணிதேவரெலாருமுறுபிபயின்றாலலா,

(இ-ள்.) மண்ணகத்தோ பணிதேவா எலாரும - மண்ணகத்தோ பணிசில
தேவர்களெல்லாரும;—உறுப்பில் பயின்ற நல்லு - தமமுறுப்பினகண்ணை வசிக்க
பெற்ற நல்ல பசுக்களானவை;—இமையோர்க்கு தனியா உணவுண்டிரா - தேவாசு
குருறையாத நியேதத்தை ஊட்டுபவர்களுக்கிய அந்தணா;—ஆந ணசாலஅணிநா
மணி ஆபபுஎழும் - அவ்விடத்தில் மிதுதியாக அழகியநாசை யுடைய நாசிய
பபெருத்தகுக்காரணமான;—நாலமுறை ஆயந்ததுபோல - நாலமுறை
கையாராய்ந்ததுபோல;—மணி ஆர்ப்பு எழுவகணம் மேய்வன - முழுமுதலான
ஆர்ப்பெழும்படி எவ்விடங்களிலும் மேயாநின்றன. எ-று.

தூலமுறை - பூசமுறை. மணியடித்துக்கொண்டு பூசசெய்து
கூபதீபம் முதலியவற்றை யமைத்தலால், அணிநாமணியாரப்பெழும்
தேபோலென்றா; ஆவினும. பிசுத்ததேவர்கள யாருட
திறநாங்க, இரண்டினும் பின்னர்கூறப்படும்.

உழைத்தொழுவுரணிரசாலவுவகுமவண்ணம்
குழலத்தெழுமின்னிசையெவ்யிருங்குளிபப
வெழுதுறநல்லவரினபுறத்தக்கதியாராகுங்
சமுறைநவீனப்பயனாகுகளிடப்பதனறே.

(இ-ள்.) உழைத்தொழு ஆனந்திரா - உழைமரங்களபொருதிய தொழுவிக்
ள பசுநிரைகள;—சூல உவககுமவண்ணம் - மிகமிகமுடபடி;—குழலத்த எழும் இன்
இசை - வேயங்குழலின்னறெழும் இன்னிசையானது;—எவ்வுயிரும குளிப்ப எழ
உறந்து - எவ்வுயிரகளுங் குளிச்சியடைவெழாநின்றது;—நல்லவா இனபு உறந
தே - நல்லவர்களினப்படையத் தக்கசெயல் யாதாவினும்;—யாசாகும் சமுல அநந
பபபயனும் - யாவாசகும் நீங்காத இன்பப்பயனாகு;—உளிடப்பத அனறே - சரி
செய்வதொன்றனறே. எ-று.

ஒரவினுடைய மரமுதலியனவும் அசையாபரிந்தனவென்பா; குழலத்தெ
ன்னிசையெவ்யுயிரும்குளிப்பவெழுதுறத்தென்றா; குழலத்தென்பது - குழலத்த
விகாரப்பட்டது. சமுல - முத்தித்தொழிற்பெயர். பசுக்களினப்படைய அகநறி
மபிபுள்ளதேவர்கள மகிழ்வா, அவாமகிழ ஆனமாமகிழவையும, ஆதலால்
ஆனிரைசாலவுவகுமவண்ணம், குழலத்தெழுமின்னிசையெவ்யிருங்குளிபப
தென்றும், நல்லவரினபுறத்தக்கதியாராகும்சமுறைநவீனப்படையனாகுகளிடப்ப
தே' எனவந்தொன்றா, இதவேறுபாடுபொருள் கூட்டுவனமணி. (இ-ள்.)

அவ்வப்பசுதுங்கருதபரளித்தவேறு
வெலுதுயபரத்தொழைந்தொருகொழுப

புலனும் புனலும் புனலும் ஊட்டுநா பொறப - தமக்குப் புல்லையும் புல்
கொல்லும் பயமாகியுண்பயனுபக்குகதரு.

(இ-ள்.) தன்ம புலனும் புனலும் ஊட்டுநா பொறப - தமக்குப் புல்லையும் புல்
கொல்லும் பயமாகியுண்பயனுபக்குகதரு. ஊட்டினவோ அழகையு-விண்ணோசகு ஒலனும் பயம் ஆதி உண்ப பயன்.
தேவாகுடப பிரீதியாகிய பாலமுதலிய உணவுப்பொருளை- உயக்கும் கண்ட
ஆ-உதவும் கணையுடைய பசுக்களானவை-அல்லும் பசுவும் கருது அனபா
இரவும் பசுவும் தம்மைத்தியானிக்கும் அனபாகள-அளித்த ஏற்று - தமக்கிடம் (பு
திரபுஷ்ப) முதலியவற்றை அவசிகரித்து-வெல்லும் பரபோகியு விளைதது அருள
நது நோப - (பாசத்தது) வெல்லும் பரபோகத்தை ஊட்டியருளும் இறைவனை நிகாப
பன். எ-று.

தமக்கு எனபது தன்ம என்றும் தம்மை உண்ணவெனபன் இடைகுறைததம் கன்
று ஆதற்றுவென விகாரப்படும் நின்றது. இடைவிடாததியானமுடையோரெனபா
அல்லும்பக்குவகருதனபரெனறு. (சுஅ)

தாறுககதிகாகாலவரகம்பயிராசாமைசொன்ன
லாற்றககிளருநதுவரைப்பயிராதிரூறும்
தோற்றிககிளையோடினதுணடினமூனறுநதுநறப
போற்றிககுடமலகிடபொற்பினபாடியெல்லாம்.

(இ-ள்.) பாடி எல்லாம் - முல்லைநிலத்தாரெல்லாம்-தாறுக கதிகாகால வர
கம்பயிரா - சூலையாகிய கதிரைக்ககுடம் வரகுப்பயிரா-சாமை சொன்னால் - சாமைப்பயிரா
சோழனப்பயிரா-ஆற்ற கிளரும் துவரைப்பயிரா ஆதி - மிக உயராதவளரும் துவரை
பயிரா முதலியவற்றை -முறமும் தோற்றி-முழுதும் விதைத்து - கிளையோடு இனித
ண்டு - உறவினரோடினதாகவுண்டு-இனம் மூனறுநது நறப போற்றி - மூவினமும்
ருத்தியுடையுமபடி அவைகளைக் காப்பாற்றி-குடமலகிட பொற்பின - குடகண்ணிறைந
வழங்கியுடையன். எ-று.

அம் சாரியை. போற்றி நிறைந்தவெனக் கூட்டுக. மூவினம் மாடு, ஆடு, எருமை
என்பன். அது "நெடுமாலகுறும்பொறைநாட்டு"ன்னும் அகப்பொருள் விளக்கச் சூத்
திரத்தானுணாக. தாறுககதிரா பரிக்கோலப்போன்ற கதிரென்னுமாம். (சுக)

குளிரமெனமொழிநேருவதெனறுகொழுஞ்சுவைப்பா
லொளிரசொததுயத்துறுநாமம்நறெனறதாககி
வளமநகையாமததினுடைத்தலுமாழகியோவென
றன்றுஞ்செயல்போற்குமிரூப்பெழுக்காலையென்கும்.

(இ-ள்.) வளம் மங்கையா - வளத்தையுடைய மாதா-கொழுஞ் சுவைப்
பால் - முதிர்ந்த சுவையுடைய பாலானது, - குளிர மெல மொழி நேருவது எனறு
(தமது) குளிரந்த மெல்லிய சொலலை ஒப்பது என்று-குளிர செம் தழல் உயசுத்
விளங்காநின்ற சுவைந் நெருப்பிலிட்டுத் தாய்ச்சி-உறு நாமம் மறம் ஒன்று ஆகி -
அதற்குவழங்குந் நாமம் வேறு எனறு-மந்திர உடைத்தலும் - மந்திரம் உடை

தற்பொழுது, — மாழை துளைய அளமும் செயல்போல — மயங்கி ஐயோவென்றது
ருசெயல்போல, — தாலை என்கும் — உதயகாலத்தில் வீடுகொங்கும், — குயிறு ஆர்பு
எழும் — குயிறும் ஒலியானது எழாநிற்கும், — எ-து.

• நாமம் மறவொன்றாகத் தமிழென்னும் பெயராகலால், அளதல் — லளவொற்றுமையு
அது பகுதிப்பொருள்விகுதி, உடைத்தல் — கடைத்தல், (எரு)

காரகண்டமுலைத்துணைவாணமுகமநகைநல்லாரா
காரகண்டுகலிழத்தவிழ்புனல்காலசெய்தனபா
தோர்கண்டியிழைக்கவிழ்புனல்கேரவாரா
கூர்கண்டெடுமபிணைசென்னிநீதேரம்புமனதே.

(இ—எ.) வாரசண்ட துணைமுலை — கர்சையணிந்த துணையாகிய முலையையும், —
வாள் முகம் — ஒளிபொருந்தியமுகத்தையுமுடைய, — மநகைநல்லாரா — மநகைப்பருவம்
பெண்தலை, — காரகண்டு கலிழத்தவிழ்புனல் — காரகாலத்தைக் கண்டு சொரிந்த விழி
நீர்வந்து, — கால செய்து — காலவாயாகி, — அளபா தோகண்டு உமிழ ஒகை விழிப்பு
னல் கேசு — எதலன்றைய தோவரவைகண்டு கருகின்ற உவகைக்கண்ணீர்தன்னோ
டுசேருதலினால், — ஆறு ஆய — ஆறுகி, — காரகண்ட எடுமபிணை சென்று — மருதநில
ததிற்பொருதிய சுழலியிற்சென்று, — இனிது ஓம்பும் — இனிதாகப் (பயிர்களை) காக
கும்எ-து.

காரகண்டு கலிழத்த விழிப்புனல், காரகாலத்துவருவோமென்றகாதலா வாராமை
யால் உளதாகிய சேகக்கண்ணீர், வாரகண்டமுலையென்பது தேனசெய்தகருசுத்தயன்
என்றதொல நின்றது. (எக)

கட்குருகும்தன்மையல்லாரா தமியாய்காலை
கட்குருகிடையல்லாராமைகளைகருமாபோற்
கட்குருகழைவாராகியவாணையாகவேவு
மட்குருமபகர்தேனகடமுலையணிந்தமுலை.

(இ—எ.) குங்கும் தடம் கையல்லல்லாரா — குங்குமமணிந்த முலையையும் அழ
கையுமுடைய பெண்கள், — தமி ஆய்காலை — நாயகா பிரிந்தகாலத்து, — கட்குரு கடை
அல்லது — காமநோயினால் கிட்குரு கிடையானது, — இல்லாமை களைகருமாபோல — வே
றுசெயல்லல்லாமைய வெளிப்படுத்தமாறுபோல, — கட்குரு கழை வாராகியவாண —
யாலிரையும் வெலும் கருமபாகிய நெடிய விலையுடைய காமன, — கண்ணை ஆக ஏவும் —
பாணமாக ஏவுகின்ற, — பகர தேன அட்குரு கழை முலை — பசுபேணையட்குரு பரி
மளிக்கின்ற முலைமலரை, — அணிந்த — பொருந்தியது, — முலை — முலையிலும், — எ-து.

அணிந்தது என்பதன்றிகேட்டது. பகரதேன அட்குரு முலையை அழகியமுல
ையிலமானது தனக்கொண்டிருக்கும் எனக்கண்ணும் பொருந்தும். (எஉ)

வேறு.

வலங்கிலும் மிழமோலிவோதருங்குறுப்பாநதாங்க
வூர்ப்புனல்கிழையோதையுடையனாகவே

தணிகைப்பராணம் மூலமும் உவரையும்.

நிலகுபேருழவரெல்லாமிநதிரதேயவம்போற்ற
வலகலசோவளத்திதேவகுமலிந்தலைபழனச்சூழல்.

(இ—ள்.) இலகு பேர உழவா எல்லாம் — விளங்குகின்ற பெரிய பரிச்செய்மாந், ஈராள யாவரும்,—விலகி வில உயிரும் மோலி வேந்தருக்கு — விட்டுவிட்டு ஒளிகாணும் முடியையுடைய அரசருக்கு,—உறுப்பு ஆம் தாங்கள் — உறுப்பாகிய தாங்கள்,—உலகம் மூன்று அளிக்ரும வேலகை — உலகமூன்றையுங் காக்கின்ற வேந்தனையே,—உமபனாக் கோடல் மனறு எனறு — தேவனாகக் கொள்ளுதல் நல்லது எனறு,—இநதிர தேதலாம போற்ற — இவ்விதமாகிய தெய்வதலைப போற்றத்தலால்,—அலா தலை பழனச் சூழல் — பாரத இடத்தையுடைய மருதநிலமானது,—அலகு இலசோ வளத்தின் ஓரகும் — எல்லையற்ற சிறப்பையுடைய இசுகவரியத்தால் உயர்ந்திருக்கும். எ—று.

உறுப்புப்போற்றின் உறுப்பாமென்றா, உலகமூன்று — புழி அநதரம் சுவர்க்கம ன்பன. தாரும் மூவுலகினாகரு பூயோகப்படுத்தலால் மூவுலகிற்குமுரிய இறைவனையே தெய்வமாகக்கோடல் நியாயமெனப்பா “உலகமூன்று அளிக்ருமவேந்தரை உமபனாகக்கோடனெனறனா. மூன்றுலகிற்கு மூயோகப்படுத்தல் “சமுலாதுமோபயின்ன தலகம்” என்பது முதலியவற்றினுணரக. (எ—று)

தெவவியவவுணாககாமரததிருவரசளித்தம் சென்மை
வத்வியவின்மை மாயனமருங்ககலாமைபோலா
நவவியுறவத் துமரததமபுனறகுழறகென்பன
கடவிகதர கவெனகவவுளாயவதிபுமவனமை.

(இ—ள்.) நவ — வடக்குமேற்கு நறம்புனற குழற்கு — மாண்டையுடைய முகையினை நவ — நனமைபொருதிய மருதநிலத்திற்கு,—இனபம் கவ்விய — வேண்ட — வே — பொருதிய சுவர்க்கவேந்தனாகிய இவ்விதரன்,—கடவுள் ஆய் திவென — வடக்குமேற்கு நறம்புனற குழற்கு தனமையானது,—திரு அரச தெவ்விய — நவ — நவ — நவ — தனது திருவையு மரசையுங்கவாரத அவுணரைக்கொன்று,—அளி — மீட்டி அருமைக கொடுத்தது,—கேனமை — வெவ்விய இளவல் மரயன் — உளாடி நனமையு கொண்ட இளவலாகிய விஷ்ணுவின்,—மருங்ககலாமைபோலா — பத்ததைக்கலாதிருத்தல்போலாகும். எ—று.

நவ்வியபுறவமதிரைகோடல் குடித்தகரத்தமாமுனியென்றும்போலின்றது. தெவ்விய அவுணா பகைத்த அவுணா என்ன கொள்ளினும் பொருந்தாய். (எ—று)

அருப்புனறகல்களோடையகன திமணிக்காழ்ப்புண்டு
சுருப்பயிலலஞ்சிபொயகைதொகுபணையிலைபுண்டாநவி
நருப்பொழிறபொதம்பாநாநாவனவுடைநலகச்சூழ்ந்து
மருப்பகைக்ககருநொக சிவனைசெறித்தனறச்சூழல்.

(இ—ள்.) அச்சூழல் — அமருதநிலம்,—புனல் அருள் கால்கள் — நிர்வற்றுத கா லாயகனும்,—இடை — இடைகனும்,—அசல் நதி — அகன்றிருக்கின்றபுகையு,—மணிக்கா டு புண்டி — இரத்தினங்காணக யணிதது,—சூழல் பீரில் இலகூச — சுருக்கப்பட்டபுழுவால்

விதனும், பொய்கை - பொய்கைகளும், தொகுதி - கூட்டமான வயல்சுளமாகி
யுள்ளபடி, தாங்கி - இலச்செய்யுப்பொருளிய் ஆபரணத்தைத் தரவில்லை. - ரூப
பொழிற் பொருள்பா ரதாவனம் - பெருமைபொருளிய் சோடிகும் பொதுப்பெரும்,
நந்தாவனமாயி, - உடை நல்கைச் சூழ்ந்து - ஆடையை அழகுபெறவுதருதல், - மரு
புகை கட்டிக்கும் நொச்சி வளை செறித்தன்று - மதுகக்கூடாத பணையுடையதும் மதி
லாவிழ கைகளை யெய்யும் அணிந்திருந்தது. ஏ-று.

பொதும்பர் இளமரக்கர, அது வயல்சூழ்சோலை. நாதாவனம் - புஞ்சோலை. பொ
ய்கை மனிதரால் ஆக்கப்படாத நோக்கில், இலஞ்சி - மடு. (௭௫)

பூஞ்சினைவஞ்சிபாங்குப்பூனைநத்தநகேற்பபபைத்த
ராஞ்சினையடமேறசெல்லுமவையதனெழுநிலமுறமுறை
காஞ்சிவையநத்தநகேற்பகடிமருதினத்திநகிதந
திஞ்சுவைநறநீரோடைசெறுநிதிரலகளெங்கும்.

௭ (இ-எ.) பூம சினை வஞ்சி பாங்கு புனைந்ததற்கு ஏறப - மலாபொருளிய், கெ
டபரையுடைய வஞ்சிமரங்களைப் பக்கங்களிலே பொருந்தியிருந்தமைக்கு ஏறகுமபடி, -
பைத்து ஊராயும் சிறை அட மேல செல்லும் - பரந்து ஊராகிய பக்கங்களை அகிர்ந்து
படி அவைமேற செல்வனவும், - அவை - அச்சினைகள், - அதன் தொழில் முறமுறை -
(தம்மையடுமபடி மேறசெல்லும்) * அவ்வஞ்சியின், தொழிலானது முறமுறபெறுகண்
ணம், - அவ்வுகரஞ்சி வேயநத்ததற்கு ஏறப - அவவிடத்துச் காஞ்சிவையையநத்ததற்கு ஏற
குமபடி, - கடி மருது இளைத்தல் சிறுதம் - விளக்கம்பொருளிய் மருதினங்களாற் சிறு
ப்படுவனவுமாகிய, - தீம சுவை நற நீரோடை செறுநித கால்கள் எங்கும் - மதுரக்
சுவைபொருளிய் வாசனையையுடைய நீரோடைகளும் அதிசயப்பெயர்ந்த ரதவனம்
காலவாய்களும் எவவிடங்களினும் பொருந்தும். ஏ-று.

வஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேறும்படி ஊராகிய பக்கங்களை அகிர்ந்துபடி செல்வ
னவும், அப்பக்கங்களானவை தம்மையகிர்ந்துமபடி வஞ்சியையுடைய அதிர்ந்துநில முற
முறபெறுவனவும் காஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேறும்படி மருதினங்களாற் சிறுப்படு
வனவுமாகிய ஓடைகளும் நகிகளும் காலவாய்களும் பொருந்தவண்ணங்க, செறு-வயல்
எனக்கொள்ளினமரம், வஞ்சிபக்கநாடுகவாவோமேறகொளாமாநீ, காஞ்சிவதிருனதுமா
நீ, இவைகளைப் புரத்தினையுடையகாண்க. அவை, சுடமபெயர், சிறுதம் என்பது
படுவிரிந்து தொக்குநின்றது. இதற்குச் சிதைக்கவருவன நகிகளும் காலவாய்களும், மரு
தினங்களால் விலக்குவன ஓடைகளெனதுரைப்பாருமளர். இப்பொருள் ஊராஞ்சி
றையடமேறசெல்லும் அவை அதனதொழில் முறமுறை மருதினங்களாற் சிறுதம் என
பதனே முரணதலால் அஃதுரையனமையாகி. (௭௬)

கால்களும்புருகுண்டகரைக்கலித்தெழுநதவேழம்
வாலியபூத்தநிறகுமவண்ணஞ்செங்குத்தப்போயேட
வாலியபூத்தநீயணிவகுத்துத்திறவேதம்
வேலுருகுடமென்னவிடங்குவிடநதேறும்.

சுண்ணிகைப்புராணம் (7) லும உரையும்.

(இ—ள்.) கால் இரு மருந்தும் நீண்ட கரை - காலவாய்களின் இருமருந்துகள் னடிருக்கும் கரைக்கண்ணை, - கலிந்து எழுந்த வேழம் - தழைத்த வளர்ந்த கருநீர் கொணர்வு, - வாலிய பூத நிற்றும் வண்ணம் - வெண்ணிறமுடையவாய்ப் பூதநிறிற் றும் அழகானது, - செங்களத்துப் போர் வேட்டு - போராகளத்தது யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பி, - ஆலிய மன்னர் சேனை - ஆரவாரிக்கும் அரசருடைய சேனைகள், - அணிவகுத் தது - அணியைவகுத்து, - உடற்ற ஏந்தும் - சமர்செய்யும்படி ஏததுகின்ற, - இரும் வேல் உட்டம் ஏனை - பெரிய வேற்படைக்கூட்டம்போல, - இடங்களுதோறும் விளங்குதல் - இடங்களினெல்லாம் விளங்குவன. எ-று

வேழம் பூதநிறிற்ருமவண்ணம் அரசாசேனையேந்தும் வேறு உட்டம்போல விளங்குவவெனக். (என)

அளிநரம்புளரநாரையமிழ்திசைபடீலிபூதத்
தெளிதிரைமுரசுமாரபசசேவடிசம்புளரூட
நளிசிறைக்குரண்டநதாழநதநலதகவொடுங்கிநிற்ப
மிவிரமணிமலாமேலன்னமலீற்றிருடபனநீரோடை.

(இ—ள்.) அன்னம் - அன்னமாகியவரசன், - அளி நரம்பு உளர - வுண்டிகள் நரபுக்கருவி வாசிக்கவும், - நாரை அமிழது இசைப் டீலி னுத - நாரைகள் அமிழ தம்போலும் இசையாகிய சிறுசினனத்தை பூதவும், - தெளிதிரை முரசம் ஆரப - தெ ளிநத திரையாகிய முரசப்பறை யொலிக்கவும், - உடம்புள சே அடி ரூட - சம்பளகோழிகள் சிவநத அடிகளில் வுணங்கவும், - நளி சிறை குரண்டம் தாழநத நலம் தக ஓடுங்கி நிற்ப - குளிர்நத, சிறையையுடைய கொக்குகள் வுணங்கி நனமைபொருநத ஓடுங்கிநிற்கவும், - மணிமிளிர் மலாமேல - அழகிய விளக்கமுற்ற தாமரைமலரினமேல், - மீற்றிருடபன - கொலுவிருக்கப்படுவன, - நீரோடை - நீரோடைகள். எ-று.

இதற்கு அன்னம் நீரோடைகளிற் பொருந்திய மலரினமேல் கொலுவிருப்பனவெ னவுரைப்பினும்மையும். நலத்தக - வலிக்கும்வழி வலத்தல் செய்பபாட்டுவினையுணாத றும் படுவிகுதி தொகது. நலத்தகவொடுங்கல் அரசனுகெதிரே குடிகள் ஒதுங்கிநிற்பதனால் வண்ணத்தோடொதுங்கல். (என)

இந்திரர்காக்கமவேண்டியீட்டியவேள்விததீயின்
வந்தெழுமவுணரநாக்கமறுகுமேழமுனிவரேடப்ப
முந்துசெங்கமலத்தேனுமொசளிவெண்பூசசெத்தநா
தகதலைமீதிப்பவனநதண்பனவிலஞ்சுதோறும்.

(இ—ள்.) அன்னம் - அன்னப்புறவைகள், - இந்திரற்கு ஆகம் வேண்டி ஈட்டிய - இந்நிர்னுக்கு ஆகமவ்ருதலை விருட்டிச் செய்யப்பட்ட, - வேளவித் தீயில் வந்து எழும் அன்னநா தாக்க - யாகாக்கினியினின்றுத் தோன்றியெழாநின்ற அன்னங்கள் எதிர் ததலினால், - மறுக்கும் ஏழ் முனிவர் ஏய்ப்பு - முனமமறுக்கும் ஏழு முனிவர்கள் போல, - முநது செங்கமலத் தேன உள முசு அளிநீரூழனே மலாந்த செத்தாழநைமலரின தேஜஸ்ஸே மொய்க்கும் உண்ணுள்ளைவ, - சென்பூ செத்தம் தம் தலை மீதிட்ட.

வேண்டாமரைமலரை நிகர்க்கும் தங்கடலையின் மிதிதலினால்,—இலஞ்சி தோறும்
ண்பன — இலங்கடோறும் நீங்குவன. ௭-று.

ஆக்கம்—மேனமேலுயாதல். இத்திரனுடைய வேண்டுகோள்படி எழுமுனிவர
ஒரு செய்யப்பட்ட பாகாக்கினியில் அநேகம் அசுராதோன்றி அவர்களைத்தாத்திணு
வென்பது புரணகதை. இது பொதுமையணியும் உவமையணியும். (௭௯)

ஓம்புதனகுறியினோடுமுறைநெனக்கமலம்பூதத
தீம்புனற்றடததுணமேதிசென்றுமேயநதுழகவண்ணிந
ரூம்பெருகாளையெய்யோற்றுகருவகமலத்தேவி
கூம்புறப்பாணுணியுருவகுற்றகணடொறுத்தனமான.

(இ—ள) தீம்புனல் — மதுரமாகிய நீரானது,—ஓம்புதன குறியினோடும் உறைந
தென் — பாதுகாக்கின்ற தன்னடையாளமாகிய (கோகனதக்) குறியோடு மிருநதாற
போல,—மேலம் பூதத தடததுள் — தாமரைமலர் அலாந்த தடாகத்தினுள்ளே,—மே
திசென்று மேயநது உழக — எருமைகளசென்று மேயநதுழகத்தலினால்,—தாம் பெரு
வாளை விண்ணில் வையோன்ற தாக்குவ — எழுந்தபாயும் வாளையின்கள் ஆகாயத்தின்
மீது வரும் சூரியனமீது தாக்குவன,—கமலத்தேவி — தாமரைமலரென்னு மவனமனை
வியானவள,—கூம்புதல் உற — குவிவடைய,—பாலநாள் — பாதிநாளில்,—நீங்கும் குற
மங்கண்டு,—பிரிந்தகுற்றத்தைக் கண்டு,—ஒறுதல் மான — தன்முத்தாறபோல. ௭-று.

உறைநதாலென்ப துறைநதெனத் திரிந்தநின்றது. தாவுமென்னும் செய்யுடெனெ
ச்சத தீற்றுயிரமெய் கெட்டது. கூம்புதல் கூம்பு என முதனிமைத்திரையாய் நிண்
றது. நீரினகுறி - கோகனதமென்பது “குறிகளவசகிரத்தினோடுகோக” தஞ்சவதத்யறு
புள்ளியமுதவிரது” எனது பஞ்சபூதகுறிகூறும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானு
ணாக. (௮௦)

பண்டொருகோளவாயப்பெயதுபாற்றியகாரியபுத்தேன்
மிண்டியகோளகணுளகளவேறுளமீனமுறறு
முண்டுபின்னுமிழவபோலுரைத்தவனவற்றையெல்லாந்
கொண்டுளமடக்கிக்காலவகுருமலாப்பொதும்பரீட்டம்.

(இ—ள) குருமலாப பொதுமபா ஈட்டம் — நிறம்பொருதாய் மனையுடைய
சோலைகூட்டங்களானவை,—பண்டு ஒருகோள வாயப்பெயது பாற்றிய — முன்னுள்ள
ஒடபற்ற கோளாகிய வெள்ளியைத் தமவாயிலீட்டு (அபானத்தா)லிற்ககிய,—காரியபுத்த
தேள் — வைதவகடவுள்,—மிண்டிய கோளகள் நாள்கள் வேறு உள் மீன முறறும் —
நெருங்கிய (சூரியனமுதலிய) கோளகளும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் அவற்றி
ற்கு வேறுபுள்ள வானமீன்களுமாகிய முழுதையும்,—உண்டு பின் உமிழவபோல —
முன்போல வாயிலீட்டுப பின்னுமிழந்தாறபோல,—உறைதத் அன்னவற்றையெல்லா
ம் — முந்தைய கோளமுதலியவனைத்தையும்,—உள் அடக்கிக்கொண்டு கால்வ — தமமு
ள்ளே அடக்கிக்கொண்டு பின் வெளியிலீட்டுவன. ௭-று.

உண் அம் -- உண்மென நின்றதெனக் கொள்ளினுமாய். முன்னொருநாள் சுக்
கிரனுடைய கொடுமைபைத் தேவர்கள் கூறக்கேட்ட வயிரவகடவன் அங்னை விழு
ங்ஙப் பின் அவன் அருந்தவம்புரிந்தமைமையால் சுகிலத்ததாறு கழித்தாரென்பது புராண
கதை.

(அக)

வேறு

புரிமுறுகுண்டி துதேநலகாராந்தியும்புதமலர் சதபகமலலோநத
விரிபுதழைத்துக்கொண்டுதெய்வதமராய் மேதகவதிதேகாரணத்தா
னாமைகொண்கைக்குமாய் தியாந்தாமுமுடங்குடபயிலவதுபோலாம
வரியளிமுரலுமப்பொழிறொதுகிபந்தமத்தொறுமனைமுக்குமபயிற்சல

(இ—ள) வரி அளமுரலும பொழில்தொறும -- இனச பாட்டுக்கொ வண்டிள்ள
பாடும சோலைகளிலும், -- சிலந்த மதில்நெறும் -- உயர்ந்த மதில்களிலும், -- மனைமுக்கு
ம பயிற்சல -- மேதககூட்டம் படித்திருத்தல், -- புரி முறுகு உண்டாக -- புரிந்த முறுக்கு
உண்டாகு -- தேநல காராந்த இழியும் -- பேணுது வடித்தகொரியும், -- புதமலர்கொ
மலர்வரை -- புது மலரைபுண்டிப் சதபகமலலோநத சூழப்பட்ட -- விரிபுதழைத்து
வெறு -- பரந்த புண்ணியுடைய தேவருலாநகரசனாகிய இந்நினை, -- தெய்வதமராய்
மேதக வதிந்த காரணத்தால் -- (அகிலத்திற்குத்திதேவையாய் மேலதையதகுபபடியுறை
நதவேறுபுது -- உண்க்கும ஊதிடமராயும் -- அவனா செல்லுத்தபயிற் வாகன
மாகிய தாங்குநரும், -- உரிமைகொண்டு -- அடவிராமாய்கொண்டு, -- அவன் உடங்கு
பயிலவதுபோல ஆம் -- அடங்குதல் இரத்தினோடு கூடவிருத்தல் ஆகும் எ—று

பொழிறொறும மதிறொறும மனைக்குமபயிற்சல துதகவேறு அகிலத்திற்குத்திதே
வையையிறுத்தலிலால் அவன் வாகனமாகிய தாங்குநரும் உடங்குபயிலவதுபோலாகும்
எனக் கூட்டிக். தொறுமென்பன் விடப்பனவமைபகாட்டிமிடைச்சொற்கள். (அஉ)

மணிநிறக்கமுருமிடிறையலித்தவாய் விரியாதமெனடனை
துணிபுல நகையதத்தோற்றியநிழலைக் குரத்தவனமீனெனவெருவி
யணிமலர்மிசையாதகலெருமையின்பினடர்ருநிரத்தெனமத்தொரு
நிணிமுல்லொருக்குத்தபயனுடங்குசெல்லுவசிறைமனத்தொருதி.

(இ—ள) துணிபுல நகையதத்தோற்றிய -- தெளிந்தநீரைபுண்டிய வாலிகளில்
தோன்றப்பட்ட, -- மணிநிறக்கமுருமிடறு இறக்கலித்த -- நீலமணிப்பாலும் நிறத்தைய
புண்டிய கழுத்துகளின் மிடற்றடியுமபடி தழைத்த, -- வாய் விரியாத மென பாளை நிழலை
மடல் வாய் விரிபாத மெல்லியபாளையின் நிழலை, -- குரத்த வனமீன என வெருவி --
உச்சத்தைத்தரும் முதலிப்பெறுபயிற்சல -- அணிமலர் மிசையாது அகல -- அறகியம
ல்களை மேயாது அகலுகின்ற, -- எருமைமீன் பின் -- எருமைக்குப்பின்னே, -- சிறை அ
னம் தொழுதி -- சிறகுபொருந்திய அனங்ககூட்டங்களானவை, -- அடா இருள் துரத்து
செல்லுதி போல -- நெருங்கிய இருளைத் துரத்தச்செல்லுகின்ற, -- சந்திரனைப்போல, --
கொழிநீர் ஒருநாள் மீட்டியபுது அகலது செல்லுவ துணிந்த முயற்சலாரொழு
த -- புதுநாள் புது -- உத்யம் செல்லுவது.

தேவியின் மனோர்த்தம் கருமபாசனம் நிறை முத்திரைபோல படித்து மனோர்த்தமேயாவது. அந்நிலைமையைப் பின்பினை அனைத்தெனது அவற்றின் முகமெனது. அந்நிலைமையைப் பின்பினை அனைத்தெனது அவற்றின் முகமெனது. அந்நிலைமையைப் பின்பினை அனைத்தெனது அவற்றின் முகமெனது. (அருள்)

தெய்வியனது குத்தத்தங்களைப் புரக்குஞ்செய்தல் நன்றியிழிதழவ்பருகு மச்சுருகிற்றுலத்தத்தருகுசுவையின் நீரளிகியுயிழைநதன்பேரலும்
• வாரிவழக்கமுங்கமிடைநதபலருகிலைமடலிறக்கான் மழம்பாசனைக
ஞ்ஞரிமனைங்கனூற்றிநிழன் தவாரேனாகிக்குயினைகுழாநதவருநதநகலும்.

(இ—ள்.) வள்ளி வழக்கு அழங்க மிடைநத — காற்றினசெல்லுனைக்கும் தடைப —
செருங்கிப்படை குலைகள் மடல் இறகான்று — பலருகிலையும் மடல் குழையுபடி ஈங்க
த—பூம்பாசனங்குளிராமனம் கருதறி — பூவையுடைய பாசன்களின் குளிர்த மனைத்தை
எழுப்பி—நிழன்று வான ஓதவகி — நிழலைச் செயது வானின் கணுபாநத— குயின்குழா
ம் தைவருமே மேககூட்டத்தைத் தடையுனவாகியு—தரமை—நிழலை தெருகுளானனை,
தெளிபுனல் உருத்தது — தெளிந்த மழையுளிய கீரைச்சொரிநத—தங்களைப்புரக்குப
செய்துநிழி மிதித்த — தங்களைக்காக்கின்ற அச்செயுனரிறையகருதி—உவா பருகும
அளிமூலில் குலித்ததுகு — உபயுகிரைப பருகுனர உலகிலைக்காக்கும முகிறகூட்டங்க
ளுக்கு, அரும சுவை இளநீர் அளிகிய விசார்த்தனபேரலும் — அரிய சுவையையுடைய
ய இளநீரைக் கொடுக்கிறும்பின்பேரலும். என்று

உவாபருகுமூலில் அளிமூலைனைத் தனித்தனிசென்றிறையயும், (அரு)

சிறையளியுருவங்கனூற்றனலர்தோறுஞ்செல்லுவதிவவியாமெழுப்பி
நறைமலர்தோறும்வெறிகொளுநதேவாநயப்புறவினனினசைத்திறி
நிறைவருகிடைநதப்போதுமெய்யடியாராகிதருநதனவனங்கன
பொறையுயிர்தாதுருவிவனவறரைபெய்மிறுதப்பெயாப்பனபனைக்கே.

(இ—ள்.) சிறை அளிசுலங்கன மூரனது — திறைகையுடைய வணிககூட்டங்கள்
இசைபாடிக்கொண்டு—அலாதோறும் செல்லுது + பூக்கடோறுஞ் செல்லுவன—திவையு
யாழ் எழுப்பி உவல்கக்கடையுடைய யசுமையின்—நறை மலர்தோறும் வேறு
இறைகொளும் தேவர் நயப்புற — வாக்னைப்பொருள்—தேவர்தோறும் வேறுவேறாய் +
தனரும் தேவர்கள் மழிச்செய்யுடைய—இனை இளைத்தறி — இளிய பண்ணைப்பாடி—
நினை உரம் கிடைத்த போதும் — (அததேவாமகட்டுத தாங்கருதிய) வரத்தைப்பெறது
செல்லும்—மெய் அடியார நிகர்த்தும் நதனவனங்கன — மெய்யடியாரை நிகர்க
கின்ற அநநதனவனங்கன—பொறை உயிர்தாதுருவிவன — கொரியப்பாடி. தாது
= இளநீர்நிறப்பன—பொறித்த அவறறை பனைக்கு பெயாப்பன — அநநதனவனங்
களில் பொழியப்பட்ட இதன் அததாதுகளைக் கழனிக்கு வாரிகொண்டு செல்
வன அரு—

நாங்களை பாடிக்கொண்டு செல்லுதல் மெய்யடியாரை நிகர்க்கின்ற நதனவனங்க
களில் அனை ஆட்டிக. நறைமலர்தோறும் வேறு இறைகொளும் தேவா பிரமன மூதல்
பொழியுயிர்த்தல்—எனதுதல். (அரு)

(இ-ள.) உதவா - பயிர்செய்மாதார்தான், -மகன்கடா தட்டிதோள் வடிவமும் தங்கள் மனைவியருடைய வினாமாகிய தோளின் வடிவமும், -அதன் வடிவமும் - உதவாருடைய துர்த்தினைதரும், -வால் எயிறது நீசகன்களையும் - வெள்ளிய பதகுதியால் உண்டாகும் நீரின்களையும் -தனகிய கலத்தால் - பொருதிய கலத்தினாலே, -தனை தோறும் - உவலத்தோறும், - நிலை அளி புரிவன கருமபா - நிலைபுரிசெய்து தகைப்படுகின்ற கருமபுள்ள, -வெள் - மனமதன், -அருட அனுவ குழைய வணங்கும் காணும் - அங்க கருமபுள்ள வளைவனைச்சும காணியாக - ஆடல் எல்லா அடாவடி கருமபா - மகன்களினால்லாம் பெருகுதலின் வண்டுகள், - எய கண்டாக - அவனெவம் பரமமார், -டங்கம் எவண்ணம் பரம்பல் - குளங்களுவவிடத்தும் பரம்புண்ட, -தாமரை அருப்பர் - தாமரை அருமபுள்ள எ-து.

சுருமபு - செங்குருமபு, சுருமபா - சுரும்பா, சுருமபா என்ன இறுதிப்போலி அ
 ஸகவை - ஒருசொன்னீமைத்து. **அங்கு அங்கு எரிந்துமி** (அக.)

திரைகலாநுடனவனைவிமீர்த் தினாதலைஞ்சிபெட்டாரையடிக்கப்பட்டு
விருவசொந்திறத்தல்புகூறாததலைமுழுஞ்நியழங்கன்வரையும்
பராவிற்பிடுத்தற்குள்ளாகாணிப்பாணியானமுடியுதேயப்ப
வரவரமாகமுக்குமுதுமுன்பல்லம்மலாய்க்குவுவ்வவள்தன்.

(இ-ள.) இரவு எலாம் ஊண்வன லெவியில்தனைத்த - இரகாசாபமுமூதம் நா பசுளேடு லைவதொழிலின்று பூசியு-இரு நில மடானத - பெரிய பூமத்தையான பள-அகலெபின் விரகசெம் திறததவிதனும் - அபடணச்சியாற பொருடிய செ நிறதையுடைய ஊனையும்-ததவிதமுதறி இதழனையும - பறளாலாகிய நெறதகுறியையுடைய இதழபொருதய ஊனிலும் வாயையுமபரவியி பறித தறகு - பிறாணைகளுக்குப் புலியபித்தறகு-உளளமகாணி - மனதில் ஊண்முற து-பாணியால முடியுத ஏயபப் - ஊளளால் முடிசென்றதபோல-வாயுளன் - கழுகினிலுள்ள-வரம் சமுநீரமலா சமுத (மலா) - மேணைமபொருதய செகசுரு நீர்மலருகு சமுதமலரும்-முனபலில் மலாமுதம் குவிவன - முனபலில்லே மலராகிய முகவனைக குவிததுகொளவன. எ-று.

கணவன் சாதிரன் உள்ளகம் ஒருசொல். பறந்தி முடிவெழுந்திருதல் டல்கண்ப, பீடுசிறந்திருதலால் தந்தியெழுந்தியெனப்பட்டது. மணர் கணவரோடு டுணர் தலியிணைவதனும் வாயுவெழுந்தியிடலெனக. 191 மார்ச் 1951 - சூன் 1951

மேகமண்டலத்தைத் தைவருவாழைவிடவுடனொருபுறமாகப்
பூமேனையிப்பயிர்வந்தே முகமும்பொதுவதொருபுறமாக

**நகரவல்லியினுட்கூர் அரிதின் சனங்கலப்பைவெருபுறமாகக்
கையத்தாச்செய்தெலிட்யெசுரம்கினைச் சும்மஎளமாசளக்கட்டிக் கிருமாதல்.**

(இடம்) மேசண்டலத்தை கைநகு விரும்பு - மேசண்டலத்தைத் தடவா
கூற விரும்புகோயில் - திருப்புறமாக விரிவத - ஒருபகசமாகப் பொருந்தவது, - புற
னெறு அயிர்ப்ப திவநது எழு கருமபு - கருமென்று ஐயநகொன்னுமபடி உயரநெடு
ன்ற திருப்புறங்காடு, - ஒருபுறம் ஆக பொதுவது - ஒருபகசமாக நெருங்கியிருப த.
நாகவல்லிசெனும்புருள் - திருச்சினும் - வேறநிகெனொடிசனும் மஞ்சடெழு, திருச்ச
பெழுச்சினும், - திருப்புறமாக கலப்பது - ஒருபகசமாகப் பொருந்தவது, - இடம் எவரம் கா
யதிறி செநெல்லினைசெரும களமாக காட்டி - ஏனை இடநகனிலெல்லாம் காட்டின
சதிநையுடைய செநெல்லினைசெரும களமாகளுய வொலியானது, - ஒருபு
றமாக மிகும் - ஒரு பகசமாகமிது திருக்கும். ௫-௮.

இதனால் புனசெயப் பயிரும் புனசெயப்பயிரும் தத்தமக்கூறியவிடங்களில் ஓடாவிடா
யுள்ளனவென்பது கூறப்பட்டது. (அவி)

பள்ளிகொண்டுமுக்தமுள்ளினாதிபண்பினாபோலொழுகிறியக
ள்ளியினையிலவனமுன்றத்தோரபெயர்மூலவொருமிதுவள
வள்ளலபடைகளாட்டிபுகளபாடலாமுதமுதிசுதரகடவும
வெள்ளெண்ணிலவென்றதரபட்டட்டிலளவுவெவிலுள்ளிய.

(தீர்மானம்) பள்ளக்கொண்டு உறங்கும் டளவின்மை சமனமாக்கச்சொலாநாகரம் உறங்கவயின்மை—தியு டளவின்னாபோல எழுந்தா துறியு—தேட்டாசஞ்சுக் கேடுவாழ்த்து உறங்கு நீங்கும்) தீசஞ்சுண்டோடோபோல (பலனைவீட்டு) எழுந்தா துறியு—யா ஆயில் றணசயின் உறங்கின்மை—தேதினென மிச்சைகையுண்டய உறங்குடடடட—தக்கோர சடுப்ப வீழ்பலா ஒடும துவள (அறட்டாசஞ்சுக் கேடுவாழ்த்து உறங்கு வீட்டுநீங்காத) மேனமடளபோல வீழ்சதபலாடளோடோனதிக கிடச்சுடட—யா உறங்க ஆலம படைகள் பூட்டுபு—யயிடசெயமராசா கூரிய கடைபடைகளி பூட்டி—யல பூட்டல் துமிதரக் கடலும்—மலரினகிழங்குகளள் பிள்கும்பி செஞ்சுதம்—தேட்டம என்ன இல் என்ன துறையு—வெள்ளைகள் எண்ணல்லா என்னது உறங்கச்சுச்சு பட்டாடி ஏறீ—சடாசனயோபுராதய ஏளாளானவை—வியன நீலம் ரெளய கள்ளுயு—பெரியநிலம் ரெளயுமபடி தீழுவன. எ—து.

வெள்ளம் - சணங்கு ஈட்டோசீகூக செவ்வாதழிச் செஞ்ஞெருட்டையோ ிரு
தலும் நறஞ்ஞெருட்டையோருட்டணைவதம் "அறந குள்தலநீட்டபநவ்விர அம
முதித்தோவாநரவல்ல - ரசஞ்சுதந், கொட்டியபமம டுடுநெய்தலுட்டோலும், மோ
ட்டியபதவாருதல்" என்னும் ஓசைவெர்பாணுணரசு. (225)

உழுத்களென்குபா லுழுத்சேரவு மதவோண்டனவ ரு சத நரோருபா
 லுழுத்சேறிநதமுமவ லுமலிளாஹ்டை தும குமுட பிநோரகி
 விழுபிழ ளுனைகெடயவழமபேறிநமேச்சுவித நரோருபாந
 கெழுந்நோசேறிநபங்கிநத பினைநிநிநீபேட டைகெவிழ்சூரநோருபால்

(இ—ள்.) உழுதர்கள் ஒருபால் - உழுபவரொருபக்கத்தும், - உழுத சேத அழுத ஒள் புனல் பாய்த்தாலா ஒருபால் - உழுத அச்சேருதது அழுந்தும்படி ஒள்ளிய நீர் பாய்த்தபவா ஒருபக்கத்தும், - அழுதசேத அறிதது - அழுதிய சேற்றையறிந்தது, - மதுவது ம விளாவி - மதுபடியும் உழுது, - ஐது உற குழம்பி - அழுதுபொருந்தக் கீழுப்பி, - நோக்கி - சமமாகி, - விழுமிய முனிகள் - சிறப்பாகிய சென்றவிராசினா, - தெய்வதமிழ் போற்றி (தமது) தெய்வமாகிய இந்திரனைத் தறித்தது, - மேதகம் வித்தலா ஒருபால் - பேணமைபொருந்த விதிநிலையர் ஒருபக்கத்தும், - கெழுநீரா சேற்றில் பதிறதின் - சிறந்த செழுநீராகிய சேற்றிலே பதிறதின் பூ, - தெளிநீர் கீழமடைக் கவிழ்க்குநா ஒருபால் - செளிநீர் நீராசின கீழமடைக்குப் போமபடி கவிழ்த்தவிடுபவர் ஒருபக்கத்தாமாகப் பொருந்தவா - என - து. (

குழப்புதல் - நிலைகுலைத்தல். அழுந்துதல் - இறுக்குதல். கோக்கல் - திடீர்ப் பள்ளி ஒப்பச்செய்தல் கவிழ்த்தல் நீரைப்பெருக விடுத்தல்.

திருத்தமூலக்களங்களைச் சிறை தாச்செறித்தமேனமடைகளைச்சேது
விறகதீபரவமுனைபுனலபாயததிவமூமியவிடரொரீபுரபப்
பிறந்தமூழ்மிபொல்வெளசொளியிரிசகுநெருளைமுழுவதமதவி'
அறைததீபகரணமென்பபசந்தமூதநக்யுரவனபனண்கடோரம்.

(இ—ள.) திறந்த கீழ்மண்டைள சிவ்னெனச் சிறைத்து - திறந்துவிட்ட கீழ்மண்டை
 னே நி லுண்பிமபடி அடைத்து, - செறித்த மேலமனைகளை இதது - அடைத்த மேல்
 மனைகளைத் திறந்து, -யிறந்தநிர பரவ முளைப்புணல் பாயத்து - மிகுந்த நிராநெறையு
 மரவ முளைப்புணல் பாயச்செய்து, -விழியி இடா ஓர்ப்புரப் - வுருத்தனெனச்செய்யு
 துடாழ்ந்த நிகங்க காப்பாற்ற - நிறம் தழைத்திபோல் வெள்ளுள்ளி விரிகுடும் நெல் முளை
 முழுவதும் - நிறத் தழைத்த சரநிரைப் போல் வெள்ளோளினிய விரியாநிற நெற்
 முழுவதும் - மதிநில உறைந்த பைநிரைணமவன் பசந்து ஏழுநா - அச்சந்தி
 னி - உறப் பொருந்திய பசிய கிரகணம்போலப் பசப்பண்டைந எழுந்த சூங்குப் பண்
 னுள்ளன தோறும் உடாவுன் - அலவிடத்துள்ள வயலகள்ளோடும் பாயாந் உடா
 னுன் ஏகூம்.

இவ்வாறு உணர்ப்பு இங்கே பிறவினை குறித்து நின்றது. இடரை நீக்கிப்போதலாயது
புழு மாடாடு திண்ணைமீகக்கிடில முதலியன ஐடிம - 2072 (கூ)

வேறு

நாறுபதி ததகுணின்மோதிர நூர்நிலைதழமுடிசெய்த
வேறுநிலைதினமுதரியாகளவ்ரவியபதிபுலனாடோற்றந
உறுபதிதவியபுலனாகுற்றநனாநகநுழிபப
பேறுதவ்வேறுதலமபெய்தசெய்திகுழியிர்போதும்.

(தி-எ.) உழைப்பவர்களின் உழைப்பைப் பெறக்கூடிய ஒருவருக்கு, - பரிசுதம் தான் என்பதைப் பிழிவிடக் குறிப்பதற்கில்லை. (மண்ணைப் போல) நன்றாக அனைத்து முடிசெய்ததாக, - நமுவிய நீரிழைப்பிற் கட்டப்பட்ட நாரற்றை, - வேறுவிதத்திற் பிடிப்ப - வேறு நிலங்களில் நட, - வளாதோற்றம் - வளரும் தோற்றத்தினால், - சுற்றுவதற்கு - உழைப்பதற்கு - உழைப்பவன் முன்னுரைந் உலகத்தினின்று வேறுபடுதல், - குற்றம்

